[illegible] Beutler ~~behave~~ leudnes comit
(frage [illegible])
[illegible]
mit [illegible]

Hundert

Susisch (Mordtmann 1870)

aika qui (pl. -pa) anga si [illegible] = [illegible]
— ri quilibet
appi quod, qui - anga quodcunque
— ini quorum
appin, ir quos
anira volui
antu transire
api (pers. avaja) [illegible]
apik mortuus est
appuka antea
araçinna lapideus (armen. kar Stein)
arikka pravus
arikki fidelis, arir [illegible]
arta posui
at [illegible]
açki motus
ata pater (türk ata, magy. atya)
attata [illegible] V. attari [illegible] V.
atarriva asseola
ativa inter
atza gross (azakra magnus)
avak varius
avarris castrum (ung. vár, város)
avarir quum, quia
avi ibi - var inde
balu citra
batar quum
daie alii
dal plenus
dipi tabula (pers. dipis)
du obtinere
evidu raubm
eva a, pro (postpont)
fodas Futter
gami [illegible]
gik post [illegible]
ugik me duce
gikka coelum
git bringen

i fluvius
iaket
idaka [illegible]
ikka in, ad (postp.)
— var praeter
ikki versus, in
Xerxes Ikçirça khsayârsâ
imma [illegible]
— ri petent
— ni remansit
ini ne [illegible]
inni non
ir se, eum, ei
irçarra magnus
inisni probeat
itkat, kata locus
itrur crux
ivaka rebellavit
kanna lieben
kappika inclusus
karas mons
karata tempus
karpi manus
kartas familia
katzavana sculpere
kir quidam
kiri homo (türk [illegible]
kuk protegere
(osset. qakanin [illegible])
kus [illegible]
kiti [illegible]
kutis [illegible]
katta et [illegible]
lubaras obedientia
~~[illegible]~~

marnavi König
matzi praecidi
nan passim, dies [illegible]
nanri dicit, nanga dicen
nappat templum
ni tu, nin te [illegible]
nifa agere
niku nos
nima Staat, gens (magy. nem)
niman oriundus
nisga protegere
nitavi suus, ejus
o hic haec hoc
una hujus
ori credere
ori dictus
ôrimas natus.
patifa rebelles
palagi - va (Loc.) semper
palla suspendi
palli aures
pat pugna [illegible]
(Herod. scyth. [illegible] caedere)
pamas Krieg
patu posui [illegible]
pafatasta creavit
pikta auxilium
piri [illegible]
pugatta pervenire
put proficisci
pungita finis
ribi scribere (magy. ir. [illegible]
rudas contra
rup vir ([illegible])
rupuçagri [illegible]

çarak post, abeq [illegible]
kappi [illegible] çarakappika
[illegible]
çaçça velt
çatavadak juxta
çathak interierunt [illegible]
çavakinar [illegible]
çavas rex. -ça regis

sini dedit
sinni venire
sipi nox
cira posuit
sisni magnificum
çiunika malum
takataktini vitam vivas
talanipa equites
tan [illegible] - tanri uxor, [illegible] tas
(tanri, tangi türk = Gott)
tar filius
tarna [illegible]
tarti celare
tacta creavit
taupa comites
tavini (nitavi?) [illegible]
thak profectus est
thap sicut
thari destruere
thulaka de
tipapa exercitus
tiri dixi - s dixit
titmas lingua
titkimas [illegible]

turi abhinc
u ego, mihi
unina meus
un me, ukki ad me
ukkivar a me
uparri ille
akku magnus
upa is upipa ii
upi dux
ut ut
ut facere
utta facio, [illegible]
uttara feci
uttak factus est
uttap exercitus
uttu misi ([illegible]?)
uvanis pagus
va postp. [illegible]
vaga inquam
vara inquit
val via [illegible]
var abs
vardalvo omnino
varri tenere, capere
— k captus est
varrita omnes
var-tarraka directus
vaçni postea
vaçri [illegible] est [illegible]
vilalu multum
vit ire [illegible]
vita i" — s, ite"
vitavana trans
voga mittere
— k missus est
vurun [illegible] (türk [illegible])
ži videre

žittu modus
žunkuk regnum

A

DICTIONARY

OF HIGH AND COLLOQUIAL

MALAYALIM AND ENGLISH,

DEDICATED BY PERMISSION

TO HIS

HIGHNESS THE RAJAH OF TRAVANCORE.

BY THE REV. B. BAILEY

OF THE

CHURCH MISSIONARY SOCIETY.

COTTAYAM:

PRINTED AT THE CHURCH MISSION PRESS.

1846.

Ci XIV 31 4°

TO

HIS HIGHNESS

THE RAJAH OF TRAVANCORE.

SIR,

I beg to acknowledge my grateful obligations to your Highness not only for permitting me to dedicate the following work to you, and thus to present it to the public under the auspices of so great a name, but also for the very liberal aid you have so kindly afforded me and the deep interest you have taken in the work. It exhibits another instance of your Highness's readiness to encourage and patronize general education and the promotion of literature among your subjects.

The great difficulty and labour attending such an undertaking, and the attention which I have been necessarily obliged to pay to my other important duties have contributed to retard the publication of the work much longer than I anticipated.

That the life of your Highness may be long spared, and that you may be permitted to witness the beneficial results of the efforts now made to promote good and sound education in this country, based on the best principles, is the sincere wish of

Your Highness's

Most obliged

Humble Servant,

B. BAILEY.

COTTAYAM:

July 1846.

PREFACE.

In giving the following work to the public the Author might enter into an elaborate discussion on the subject by way of preface, but he considers it wholly unnecessary to do this at present. He will therefore confine himself to such brief remarks as he deems requisite, and such as may prove useful to the reader.

With reference to the work now submitted to the public the Author would, in the first instance, remark that it is the first of the kind ever published, and he flatters himself that it will prove of service to those who are desirous of obtaining a tolerably competent knowledge of the Malayalim language. To the native student also who is anxious to acquire a knowledge of the English language it will not be without its use.

A work of this kind has long been a great desideratum, and from want of such a work a European on first arriving in this country labours under very great disadvantages in acquiring a knowledge of the language. This the Author can state from experience. Very soon after his arrival in the country, upwards of twenty-nine years ago, he commenced collecting materials in order to supply this desideratum at some future period, should it please God to spare his life, which He has mercifully done. From that time he continued gradually to accumulate matter, and it was his intention to have committed it to the press at a much earlier period, but the attention which he has been imperatively called to pay to the more important and sacred duties of his ministerial office prevented his carrying his wishes into effect. Having at length completed the printing of the whole of the Sacred Scriptures in Malayalim, including a second edition of the New Testament and another important work or two, he was able, during the last few years, to devote more time to the following work and to put it to the press. He has bestowed great attention and labour upon it. Being the first work of the kind ever published it cannot be expected to be entirely free from defect, but it is hoped no very material errors will be found in it. Some typographical errors have occurred in carrying it through the press, the principal of which will be noticed at the end of the work. There are also some omissions, the consequence of mere oversight at the time, a few of which have been supplied.

The meanings attached to the purely Malayalim words will be found generally correct, and more meanings might have been added to very many words. The high Malayalim terms are chiefly derived from the Sanscrit, and great pains has been taken to give the renderings in most common use. It will be found that nearly, if not the whole of the words which occur in the *Amarésam* or *Amara Cosa* are given in this work to many of which other meanings are attached than those generally given by commentators on the *Amarésam*. Many other words of Sanscrit origin occur.

A number of Botanical terms have also been introduced, which will prove of use, and for which the Author is in a great measure indebted to Ainslie's Materia Indica and one or two other works. He desires to express his obligations to Dr. Wilson, whose Sanscrit Dictionary he has found of special assistance in the composition of this work. Dr. Rottler's Tamul and English Dictionary has also been consulted, with Campbell's Teloogoo and English Dictionary.

To most of the words derived from the Sanscrit, not in common use, Malayalim renderings are given in addition to the English. This plan was not adopted in the commencement, and the first thirty-two pages are printed without them. It was then considered that the work would be rendered much more valuable by the introduction of those renderings. There are also meanings of common acceptation given to words of Sanscrit origin in general use. To these meanings Malayalim terms have also been added. No pains have been spared to render the work as comprehensive and useful as possible.

The genitive case has generally been given in addition to the nominative, with the exception of a few instances, in which it has been inadvertently omitted. The perfect tense and infinitive mood of verbs, have been given as well as the present tense. This may prove of considerable advantage to the early student.

The object of the Author in the publication of this work has been to render the means of acquiring a knowledge of the Malayalim language more easy to Europeans and others than it has hitherto been, and he trusts it will be found that he has, to a great extent at least, succeeded. There still remains another desideratum to which the attention of the Author has been drawn, viz. an English and Malayalim Dictionary to accompany the present work. He has prepared sufficient materials to commence printing such a work, and should his life be spared, he hopes to publish it, provided he meet with sufficient encouragement to do so. A small vocabulary too is much required.

The Author desires to record his very grateful acknowledgements to General Cullen, Resident of Travancore and Cochin for the deep and special interest he has taken in the work, for so warmly patronizing and recommending it to the Government of Fort St. George, and for so cheerfully aiding him in carrying it through the press and procuring subscribers to it.

THE AUTHOR.

COTTAYAM:

July 1846.

ABBREVIATED Terms used in this DICTIONARY.

adj.	denotes	*adjective.*
adj. part.	”	*adjective participle.*
adj. pron.	”	*adjective pronoun.*
adv.	”	*adverb.*
fem.	”	*feminine.*
H. B.	”	*Hortus Bengalensis.*
in comp.	”	*in composition.*
ind.	”	*indeclinable.*
interj.	”	*interjection.*
inter. pron.	”	*interrogative pronoun.*
inter. pro. neut.	”	*interrogative pronoun neuter.*
Kœn.	”	*Kœnig.*
Lin.	”	*Linnæus.*
masc.	”	*masculine.*
masc. and. fem.	”	*masculine and feminine.*
neu.	”	*neuter.*
part.	”	*particle* or *participle.*
per. pron.	”	*personal pronoun.*
plu.	”	*plural.*
postpos.	”	*postposition.*
pron.	”	*pronoun.*
pron. neu.	”	*pronoun neuter.*
Rox.	”	*Roxburgh.*
s.	”	*substantive.*
Tam.	”	*Tamul.*
v.	”	*verb.*
v. a.	”	*verb active*
v. a. & n.	”	*verb active & neuter.*
v. n.	”	*verb neuter.*
v. c.	”	*verb causal.*
v. defect.	”	*verb defective.*
v. p.	”	*verb passive.*
voc.	”	*vocative.*
Willd.	”	*Willdenow.*

N. B. When, &c. is added to a Sanscrit adjective ending in ം, it denotes that it is given in its neuter form but that it admits of the masculine and feminine forms; and that in these masculine and feminine forms, it may be used as a substantive, as ശ്രെഷ്ഠം pre-eminent; masculine ശ്രെഷ്ഠൻ, a pre-eminent person; feminine ശ്രെഷ്ഠ, a pre-eminent woman. Many neuter nouns are likewise used as adjectives, as will be observed by the student, which, when thus used, admit also of the masculine and feminine forms.

Application of the Roman Character to the Malayalim *Alphabet as used in the* DICTIONARY.

അ		A	a	ഌ		LU	lu
ആ	ാ	Á	á	ൡ		LÚ	lú
ഇ	ി	I	i	എ	െ	E	e
ഈ	ീ	Í	í	ഐ	ൈ	AI	ai
ഉ	ു	U	u	ഒ	െ—ാ	O	o
ഊ	ൂ	Ú	ú	ഔ	െ—ൗ	OU	ou
ഋ	ൃ	RU *or* RI	ru *or* ri	ം		AM	
ൠ	ൄ	RÚ *or* RÍ	rú *or* rí	ഃ		AH	

ക	C *or* K	c *or* k	ന	N	n
ഖ	C'H *or* K'H	c'h *or* k'h	പ	P	p
ഗ	G	g	ഫ	P'H	p'h
ഘ	G'H	g'h	ബ	B	b
ങ	Ń	ń	ഭ	B'H	b'h
ച	CH	ch	മ	M	m
ഛ	CH'H	ch'h	യ	Y	y
ജ	J	j	ര	R	r
ഝ	J'H	j'h	ല	L	l
ഞ	NY	ny	വ	W	w
ട	T́	t́	ശ	Ś	ś
ഠ	T́'H	t́'h	ഷ	SH	sh
ഡ	D́	d́	സ	S	s
ഢ	D́'H	d́'h	ഹ	H	h
ണ	Ń	ń	ക്ഷ	CSH	csh
ത	T	t	ള	L	l
ഥ	T'H	t'h	ഴ	R	r
ദ	D	d	റ	R	r
ധ	D'H	d'h			

A

DICTIONARY,

OF HIGH AND COLLOQUIAL

MALAYALIM AND ENGLISH.

അ, The first letter in the Malayalim Alphabet, and inherent short vowel. It is frequently used before words beginning with a consonant, for the long ആ, (the indeclinable adjective pronoun *that;)* and when this is the case, the following consonant is doubled; thus ആ കാലം is sometimes written അക്കാലം *that time, &c.* As a Sanscrit particle it implies privation, prohibition, and diminution. Prefixed to nouns of Sanscrit derivation beginning with a consonant, it implies negation; thus ശക്തൻ a *strong man*, അശക്തൻ a *weak man;* ശുദ്ധം *cleanness*, അശുദ്ധം *uncleanness*; before words derived from the same language beginning with a vowel, it is used in the same sense, but the അ is changed to അന, as അ and അന്തം (*end*) form അനന്തം *endless eternal.* ആദി *beginning* അനാദി *without beginning*, &c.

അ. A name of Vishnú.

അംശ, യുടെ. *s.* A share, a part, a portion.

അംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A part, a portion, a share.

അംശകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A day. 2. a fourth part of a day, or passage of one planet into another.

അംശവടി, യുടെ. *s.* Crosier, or pastoral staff.

അംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To separate, to divide, to portion.

അംശു, വിന്റെ. *s.* 1. A ray of light, a sun beam. 2. light, splendor, effulgence. 3. dress, decoration. 4. small, minute.

അംശുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth, clothes. 2. fine cloth. 3. an upper garment. 4. white cloth.

അംശുമതി, യുടെ. *s.* A plant, *Hedysarum gangeticum.* *Adj.* 1. Splendid, effulgent. 2. pointed, acuminated.

അംശുമൽഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A banana, or plantain. *Musa sapientum.*

അംശുമാൻ, ന്റെ. *s.* The sun.

അംശുമാലി, യുടെ. *s.* The sun.

അംസം, ത്തിന്റെ. *s.* The shoulder-blade; the scapula.

അംസകൂട, The hump or protuberance between the shoulders of the Indian ox.

അംസളൻ, ന്റെ. *s.* A strong, stout, or robust person.

അംസളം, &c. *adj.* Strong, stout, robust, lusty.

അംഹതി, യുടെ. *s.* 1. A gift, or donation. 2. sickness, disease.

അംഹസ്പതി, യുടെ. *s.* The sun.

അംഹസ്സ, ിന്റെ. *s.* Sin.

അകക്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* A gulf; a bay.

അകക്കരൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. The understanding. 2. the mind.

അകക്കാമ്പ, ിന്റെ. *s.* The understanding, the intellect, the heart.

അകക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The understanding, the intellect, the mind.

അകചം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of Cetu, the dragon's tail or descending node.

അകതളിർ, ിന്റെ. *s.* The heart, the mind.
അകിതാർ, ിന്റെ. *s.* The mind, the heart.
അകത്ത. *Postposition.* In, within.
അകത്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside.
അകത്തഴി, യുടെ. *s.* Providing food or victuals.
അകത്തഴിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A caterer, a provider, or purveyor.
അകത്തഴിനടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To cater, to provide food, &c.
അകത്തി, യുടെ. *s.* The name of a tree, the leaves of which are sometimes used as potherbs.
അകത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to part. 2. to put away, to remove. 3. to open, to distend.
അകത്തെപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside of any thing, the inner part.
അകത്തെഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside of any thing, the inner part.
അകത്തെ. *adj.* Inner, internal.
അകത്തൊട്ടു. *adv.* Inward, inwards, within.
അകനിന്ദ, യുടെ. *s.* Inward contempt, scorn.
അകപ്പു, യുടെ. *s.* A tune.
അകപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Entering, falling into, seizure.
അകപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To seize, to take, to catch. 2. to enclose, to cause to be ensnared; to entangle one in perplexities, &c.
അകപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be seized or taken; 2. to be caught or ensnared; to be found.
അകപ്പൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. Household property. 2. real meaning.
അകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, grief; pain. 2. sin. 3. without head.
അകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The inside; inward; any thing within. 2. the mind.
അകക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The sole or inner part of the foot.
അകക്കൈ, ക്കയ്യിന്റെ. *s.* The palm of the hand.
അകമ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* Stability, firmness.
അകമ്പടി, യുടെ. *s.* Life or body guard.
അകമ്പടികൂടുന്നു, ടി, വാൻ *v. n.* To guard, to attend on a king, or chief officer.
അകമ്പടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A guard, an attendant, on a king or chief officer.
അകന്മഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleanness, purity, destitute of impurity.
അകമല, യുടെ. *s.* A valley, or plot of ground between or surrounded by hills.
അകമലർ, രിന്റെ. *s.* The heart.
അകരണി, യുടെ. *s.* Failure, disappointment.
അകരം, &c. *adj.* 1. Maimed, handless. 2. privileged, exempt from tax or duty. 3. the house of a Pattar Brahman.
അകരാ, യുടെ. *s.* Emblic myrobalan, *Phyllanthus Emblica.*
അകർക്കശം. *adj.* Soft, not hard.
അകർദ്ദമം, ത്തിന്റെ. *s.* (A region or soil) destitute of water, sand, clay, &c.
അകർമ്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* A simple sentence in grammar.
അകർമ്മകരൻ, ന്റെ. *s.* An independent man.
അകർമ്മക്രിയ, യുടെ. *s.* An intransitive verb.
അകലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to put away, or asunder. 2. to make distant, to cause reservedness.
അകലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breadth, width. 2. distance, remoteness. 3. reserve. അകലമാക്കുന്നു. 1. To widen, to make broad. 2. to put at a distance.
അകലമുള്ള. *adj.* 1. Broad, wide. 2. distant, remote.
അകലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To separate, to give way. 2. to go away, or to a distance, to retire, to depart.
അകലെ. *adv.* Far off, at a distance.
അകല്കം, &c. *adj.* Clear, clean.
അകല്കനം, *adj.* Humble, not proud.
അകല്ച, യുടെ. *s.* 1. Separation, putting away, removal. 2. distance. 3. distant behaviour, reserve.
അകല്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Inelegancy, inauspiciousness.
അകല്യാണി, യുടെ. *s.* Inelegant language.
അകവശം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside.
അകവില, യുടെ. *s.* The price of grain according to regulation. അകവില കുറയുന്നു, The price of grain to lower. അകവിലയെറുന്നു, The price of grain to rise or increase.
അകശ്ശീല, യുടെ. *s.* A lining, or wadding.
അകസ്മാൽ. *ind.* 1. Immediately, instantly. 2. suddenly, by accident.
അകളങ്കം, &c. *adj.* Spotless, undefiled, clear, clean, innocent.
അകററൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of putting away, or removing. 2. the act of extending.
അകററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To put away, to remove. 2. to extend, to open.
അകററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to put away, or remove. 2. to cause to widen, or extend.
അകാമ്യം, &c. *adj.* Undesirable, not to be wished, not pleasing; disgusting.

അകായിൽ. *adv.* Inward; inside a house. അകായിലുള്ളവർ. *plu.* A Brahmanee woman.

അകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* (from *s.* അ, and *s.* കാരം, a termination added to all the simple letters.) The name of the first letter in the Malayalim Alphabet.

അകാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any thing without cause, or any thing unreasonable. 2. an accident.

അകാരാദി, യുടെ. *s.* A dictionary, *i. e.* beginning with the letter അ, &c., from അകാരം and ആദി, *beginning.*

അകാരുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Unmercifulness; inclemency; cruelty, severity; want of tenderness.

അകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any thing unreasonable. 2. a trifle, a fruitless or unprofitable act.

അകാൎയ്യമായി. *adv.* Unprofitably.

അകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Improper or unseasonable time. അകാലമരണം; അകാലമൃത്യു, Untimely or premature death. അകാലമഴ, Unseasonable or untimely rain.

അകാലം. *adj.* 1. Unseasonable, untimely, or out of season. 2. momentary, instantaneous.

അകിഞ്ചനൻ, ന്റെ. *s.* One in extreme poverty, very poor, or indigent; avaricious.

അകിഞ്ചനത, യുടെ. *s.* } 1. Extreme poverty.
അകിഞ്ചനത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* } 2. voluntary poverty.

അകിട, ിന്റെ. *s.* The udder of cattle.

അകിച്ചു, യുടെ. *s.* Bellowing; roaring.

അകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A fragrant wood, aloe wood, or agallochum, *aquilaria agallochum.*

അകില, ിന്റെ. *s.* See the above.

അകിറുന്നു, റി, വാൻ. To bellow, to roar; to make a violent outcry.

അകീൎത്തി, യുടെ. *s.* Infamy, disgrace.

അകുടിലത, യുടെ. *s* 1. Straightness. 2. void of fraud or deceit.

അകുടിലം, &c. *adj.* 1. Straight, not crooked. 2. undeceitful.

അകൂപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea; the ocean.

അകൃതം, &c. *adj.* Undone, unperformed.

അകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Iniquity, wickedness. അകൃത്യം ചെയ്യുന്നു, To commit wickedness.

അകൃത്യത, യുടെ. *s.* See the above.

അകൃശം, &c. *adj.* Fat, corpulent, bulky.

അകൃഷ്ണകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Innocence.

അകൃഷ്ണകൎമ്മാവ, ിന്റെ. *s.* One who is innocent.

അകൌതുകം, &c. *adj.* Unpleasant, displeasing.

അകൌശലം, ത്തിന്റെ. *s.* Unskilfulness; inexpertness.

അകൌശലം, &c. *adj.* Unskilful; inexpert, inexperienced.

അക്കക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A symbolical mode of speaking or writing.

അക്കനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A letter. 2. respect.

അക്കം. *s.* A numerical figure, sign or mark. അക്കം കൂട്ടുന്നു, To add up figures. അക്കം ഗുണിക്കുന്നു, to multiply figures.

അക്കമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To number, to count. 2. to mark.

അക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* The thrush or Aphthæ.

അക്കരെ. *s.* The other or opposite side (of a river.)

അക്കപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of talisman.

അക്കിക്കറുവ, യുടെ. *s.* The name of a pungent herb.

അക്കിത്തിരി, യുടെ. *s.* A title given to a Namboori brahman. 2. a sacrificer who drinks at the ceremony the juice of the acid asclepias.

അക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Iniquity, wickedness, crime. 2. irregularity, want of order or arrangement. 3. confusion.

അക്രമിക്കുന്നു. *v. a.* 1. To commit wickedness, to transgress. 2. to act disorderly, or unjustly.

അക്രമി, യുടെ. *s.* A disorderly, wicked, or iniquitous person.

അക്രൂരൻ, ന്റെ. *s.* One who is mild, soft, gentle.

അക്രൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Softness, gentleness.

അക്രെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing not saleable, the state of not being saleable.

അക്രോധം, ത്തിന്റെ. *s.* Dispassionateness, freedom from anger, or restraint of anger.

അഖണ്ഡം, &c. *adj.* 1. Whole, entire, without interstice. 2. undivided. 3. indivisible.

അഖണ്ഡത, യുടെ. *s.* Immensity, infinity, inseparability.

അഖണ്ഡിതം, &c. *adj.* Whole, entire, without interstice. 2. undivided.

അഖണ്ഡ്യം, &c. *adj.* Indivisible, inseparable.

അഖണ്ഡ്യത, യുടെ. *s.* Indivisibility.

അഖാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A natural pond or lake.

അഖിലം, &c. *adj.* All, whole, entire.

അഖിലത, യുടെ. *s.* All, the whole; every thing, universality.

അഖിലാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The universe; the whole world.

അഖിലെശൻ, ന്റെ. *s.* The omnipotent Being, the lord of all.

അഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* The production of mountains, trees.

അഗണിതം, &c. *adj.* Innumerable, incalculable.

അഗണ്യം, &c. *adj.* Incalculable, not to be calculated, computed, or reckoned.

അഗണ്യത, യുടെ. *s.* Incalculableness, any thing not to be computed.

അഗതി, യുടെ. *s.* 1. Poverty, indigence. 2. distress. 3. adversity. 4. a poor person, one without friends.

അഗതിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poverty, indigence. 2. distress.

അഗതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.*
അഗതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, *v. a.* } To reduce to great distress or poverty: to throw one into distress or indigent circumstances.

അഗതിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.*
അഗതിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* } To become poor or indigent; to suffer distress; to fall into adverse circumstances.

അഗദം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicine, a drug, a medicament.

അഗദംകാരൻ, ന്റെ. *s.* A physician, a doctor.

അഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mountain. 2. a tree. 3. the sun. 4. a snake.

അഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree. 2. a mountain.

അഗമ്യം, &c. *adj.* 1. Inaccessible. 2. impassible. 3. impenetrable.

അഗരു, വിന്റെ. *s.* A red kind of Sandal wood, *Agallochum.*

അഗസ്ത്യൻ, ന്റെ. *s.* The name of a saint, celebrated in Hindu mythology.

അഗാധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depth, abyss. 2. a hole, a chasm. 3. abstruseness.

അഗാധം, &c. *adj.* 1. Very deep, unfathomable, bottomless. 2. abstruse. അഗാധജലം, Very deep water.

അഗാധത, യുടെ. *s.* Depth, deepness.

അഗാധഹൃദയം, ത്തിന്റെ. *s.* Depth of mind or heart, penetration.

അഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a habitation; a place of residence.

അഗിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fire. 2. the sun.

അഗീൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* What cannot be swallowed.

അഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing destitute of goodness, or good quality.

അഗൂഢം, &c. *adj.* Not hidden, open, manifest.

അഗുരു, വിന്റെ. *s.* A fragrant wood, aloe wood, or *agallochum.*

അഗൊചരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Incomprehensibility, inconceivableness.

അഗൊചരം, &c. *adj.* Incomprehensible, inconceivable, imperceptible; superior to human understanding.

അഗൊപനം, &c. *adj.* Not concealed, not protected.

അഗൊപനീയം, &c. *adj.* Inconcealable.

അഗൌകസ്സ. *s.* 1. A bird. 2. a lion. 3. a monkey. 4. a tiger.

അഗൌരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Impurity. 2. what is not white, or clear. 3. mildness.

അഗൌരവം, &c. *adj.* Disreputable, base.

അഗ്നി, യുടെ. 1. Fire. 2. the element or god of fire. 3. a medicinal plant, *Plumbago zeylanica*, or *Plumbago rosea*, the former bears a white, the latter a scarlet flower. 4. the marking nut plant, *semecarpus anacardium.*

അഗ്നികണം, ത്തിന്റെ. *s.* A spark of fire.

അഗ്നികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* The fire to kindle.

അഗ്നികാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Exciting the sacrificial fire with oblations of liquid butter.

അഗ്നികുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A furnace.

അഗ്നികൃത്ത. *s.* A worshipper of fire, one who has placed or consecrated a sacrificial fire.

അഗ്നികെതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where the sacrificial fire is kept.

അഗ്നികൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* The south-east point, over which the god of fire is supposed to preside.

അഗ്നിഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Crystal. 2. a plant.

അഗ്നിചയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Placing and consecrating a sacrificial fire.

അഗ്നിചിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* One who has placed or consecrated a sacrificial fire; a worshipper of fire.

അഗ്നിചിത്ത. *s.* See the above.

അഗ്നിചിത്യ, യുടെ. *s.* Placing and consecrating a sacrificial fire.

അഗ്നിജ്വാല, യുടെ. *s.* 1. A flame of fire. 2. a plant bearing red blossoms used by dyers, *Lythrum fructicosum* and *Grislea tomentosa.*

അഗ്നിത്രയം. *s.* Three kinds of sacrificial fire.

അഗ്നിപ്രവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband, &c. The act of throwing ones self into the fire, performing a suttee. അഗ്നിപ്രവെശം ചെയ്യുന്നു, To perform self-immolation.

അഗ്നിബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Digestion.

അഗ്നിബാധ, യുടെ. *s.* Destruction by fire, conflagration.
അഗ്നിബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold.
അഗ്നിഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear or dread of fire.
അഗ്നിഭു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of SCANDA, the *Hindu* deity of war. 2. a brahman.
അഗ്നിഭുവ, ിന്റെ. *s.* See the above.
അഗ്നിമണി, യുടെ. *s.* Crystal, a brilliant gem.
അഗ്നിമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The element of fire.
അഗ്നിമഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* The art of producing fire by friction of two pieces of wood.
അഗ്നിമന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Premna spinosa and longifolia*, so called because fire is produced by friction of two pieces of wood.
അഗ്നിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who carries fire in his hand.
അഗ്നിമാന്ദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Indigestion; a morbid weakness of the stomach.
അഗ്നിമുഖി, യുടെ. *s.* 1. A tree, the marking nut, *Semecarpus anacardium* 2. a medicinal plant, *Plumbago rosea.*
അഗ്നിമൂല, യുടെ. *s.* The south-east point, over which the god of fire is supposed to preside.
അഗ്നിലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Smoke.
അഗ്നിവല്ലഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Resin.
അഗ്നിവാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Tuesday.
അഗ്നിവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Smoke.
അഗ്നിവീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. from അഗ്നി, and വീൎയ്യം. the power of fire.
അഗ്നിശിഖ, യുടെ. *s.* 1. Saffron, *Crocus sativus.* 2. a potherb. 3. the name of a plant, the descending, and ascending roots of which are said to be deadly poisonous, one acting as an emetic and the other as a purgative poison. 4. A blaze, a flame.
അഗ്നിഷ്ടോമം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular sacrifice; a burnt offering.
അഗ്നിസ്ഫുലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A spark.
അഗ്നിഹൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Maintenance of a perpetual or sacred fire.
അഗ്നിഹൊത്രി, യുടെ. *s.* One who maintains a perpetual or sacred fire.
അഗ്നീധ്രൻ, ന്റെ. *s.* An officiating priest, whose duty it is to attend the fire.
അഗ്ന്യുല്പാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A fiery meteor, a falling star, a comet.
അഗ്രകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The palm of the hand.
അഗ്രഗണ്യൻ, ന്റെ. *s.* The first, chief, principal.
അഗ്രഗണ്യം, &c. *adj.* Estimable; conspicuous; commanding.
അഗ്രജൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elder brother, the first born. 2. a brahman.
അഗ്രജന്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A man of the sacerdotal or brahmanical tribe. 2. an elder brother.
അഗ്രണി, &c. *adj.* First, principal.
അഗ്രതഃ. *adv.* In front, before. 2. before, in rank, &c.
അഗ്രതസ്സരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A leader; a chief. 2. a commander of an army or party.
അഗ്രഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper part.
അഗ്രഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The first or chief meal or course.
അഗ്രഭൊജി, യുടെ. *s.* One who sits down and eats first.
അഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The front, fore part. 2. peak, top, summit, upper part. 3. end, point.
അഗ്രം, &c. *adj.* 1. First, prior. 2. chief, principal, excellent, eminent.
അഗ്രമാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* The heart.
അഗ്രയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Advancing before an army for the purpose of defiance. 2. military ardor or daring.
അഗ്രയായി, യുടെ. *s.* A leader.
അഗ്രശാല, യുടെ. *s.* A victualling house.
അഗ്രശാലപ്പറ, യുടെ. *s.* A measure of quantity, a large parrah.
അഗ്രസരൻ, ന്റെ. *s.* A leader; one who precedes or goes before.
അഗ്രഹൻ, ന്റെ. *s.* An anchorite, a man who has retired from the world.
അഗ്രഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A village, street, or house inhabited by brahmans only.
അഗ്രാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating first, the first meal.
അഗ്രാശി, യുടെ. *s.* One who sits and eats first.
അഗ്രാശിനി, യുടെ. *s.* A woman who sits and eats first.
അഗ്രാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A chief seat.
അഗ്രാഹ്യം, &c. *adj.* Not receivable, not to be thought of, unintellegible.
അഗ്രിമ. *s.* The name of a fruit, *Armona reticulata*, see ലവനി.
അഗ്രിമം, &c. *adj.* 1. First, prior. 2. chief, principal, excellent, best.
അഗ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* An elder brother.
അഗ്രിയം, &c. *adj.* Chief, principal.
അഗ്രെ. *adv.* Before, in front.
അഗ്രെദിധിഷു, വിന്റെ. *s.* A man of either of the

first three classes, whose wife has been before married, and has borne him children.

അഗ്രെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pestle.

അഗ്രെസരൻ, ന്റെ. *s.* A leader; a chief: a commander of an army or party.

അഗ്രെസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Attendance.

അഗ്ര്യകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A chief, or high family.

അഗ്ര്യജന്മാവ,ിന്റെ. *s.* A brahman.

അഗ്ര്യൻ, ന്റെ. *s.* An elder brother.

അഗ്ര്യപൂജ. *s.* A chief or first sacrifice.

അഗ്ര്യം, &c. *adj.* Chief, principal.

അഘം. *s.* 1. Sin. 2. passion. 3. pain. അഘം ചെയ്യുന്നു To sin, to commit sin. അഘനാശം. Destruction of sin.

അഘമൎഷണം. *s.* An expiatory prayer; reciting mentally a particular passage from the Vedas, while a little water in the palm of the hand, is held to the nose; this forms a part of the daily ceremonies of the Brahmans.

അഘമൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Forgiveness of sin. 2. removal of pain.

അഘാരി, യുടെ. *s.* One who expiates or takes away sin.

അഘൃണ, യുടെ. *s.* Cruelty.

അഘൊരം, &c. *adj.* Horrible, frightful, dreadful, formidable, terrible. അഘൊരജ്വരം, A hot fever.

അഘൊരമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* A name Siva.

അഘൊരി, യുടെ. *s.* 1. A name of Siva. 2. a medicinal plant.

അഘൌഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of sins.

അങ്കക്കളരി, യുടെ. *s.* A place of exercise (for combatants.)

അങ്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A combatant, a wrestler.

അങ്കച്ചാവടി, യുടെ. *s.* A place for military exercise.

അങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* A court or yard.

അങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* The space between two beams, or pillars.

അങ്കപടി, യുടെ. *s.* A stirrup.

അങ്കപാലിക, യുടെ. *s.* An embrace, embracing.

അങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, a sign, a spot. 2. the flank or part above the thigh. 3. a numerical figure. 4. a species of dramatic entertainment. 5. an act or scene of a play. 6. a chapter or section. 7. vicinity, proximity.

അങ്കം. *s.* War, battle, contest, combat. അങ്കംകുറിക്കുന്നു, To fix a place, or time for combat or battle.

അങ്കംപിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Combat, contest, wrestling. അങ്കംപിടിക്കുന്നു, To contend, to wrestle. അങ്കംപൊരുതുന്നു, To fight, to engage in a combat.

അങ്കപ്പൊര,ിന്റെ. *s.* Fighting, battle.

അങ്കലാപ്പു, യുടെ. *s.* Sorrow, grief, lamentation.

അങ്കവാൽ, ലിന്റെ. *s.* The long tail of a cock.

അങ്കി, യുടെ. *s.* A long gown, worn by Moormen and others in high situations under Government.

അങ്കിതം, &c. *adj.* 1. Marked; numbered; paged; 2. spotted, stained.

അങ്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A germ, a shoot, a sprout, a bud.

അങ്കുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shoot, to sprout.

അങ്കുരിതം. *adj.* Sprouted.

അങ്കുരൊല്പത്തി, യുടെ. *s.* The putting forth of a germ, sprout, &c.

അങ്കുശം, ത്തിന്റെ. *s.* The hook used to drive or guide an elephant.

അങ്കൊഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, a tree *Alangium hexapetalum.*

അങ്കൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant. See the above.

അങ്കൊലിക, യുടെ. *s.* An embrace, embracing.

അങ്ക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A small oblong drum.

അംഗ. 1. A vocative particle. 2. again, further.

അംഗഛെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The amputation of a limb.

അംഗജൻ. *s.* 1. A son. 2. (the god of) love, desire.

അംഗജാരി, യുടെ. *s.* A name of SIVA.

അംഗദൻ, ന്റെ. *s.* The son of BALI, the brother of the king of the southern race represented in the *Rāmāyanum* as monkies.

അംഗദം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet worn upon the upper arm, peculiar to Kings.

അംഗന, യുടെ. *s.* 1. A woman, *i. e.* of elegant figure. 2. the female elephant of the north.

അംഗനാമണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman.

അംഗഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* (A wound, the loss of a limb) maim, lameness.

അംഗഭംഗി, യുടെ. *s.* Beauty.

അംഗഭൂ, വിന്റെ. *s.* Cupid.

അംഗരക. *s.* A short jacket or vest: such as is worn by Hindoos connected with Europeans.

അംഗരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A court or yard.

അംഗം. *s.* 1. The body. 2. a limb or member of the body. 3. a part or branch. 4. a condition, rank, or state. 5. the name of a country. വെദാംഗം, A division of Hindu learning, connected with the Vedas. രാജാംഗം, Regal state.

അംഗമൎദ്ദകൻ, ന്റെ. *s.* A bather.

അംഗമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing and anointing the body.

അംഗരക്ഷ, യുടെ. *s.* A garment, coat of mail.

അംഗരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Armor, coat of mail, an iron netting worn upon the body.

അംഗരക്ഷിണി, യുടെ. *s.* See the above.

അംഗരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cosmetick. 2. perfuming or rubbing the body with unguents of Sandal wood, &c.

അംഗവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A man's upper garment, generally thrown over the shoulder, or respectfully tied round the waist.

അംഗവികൃതി, യുടെ. *s.* Apoplexy, syncope.

അംഗവിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Gesture, gesticulation.

അംഗവൈകല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Maim, lameness.

അംഗവൈകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Apoplexy, syncope.

അംഗവൈകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Action, hint, sign, token.

അംഗവൈരൂപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Deformity.

അംഗസത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily purity, strength, vigour.

അംഗസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Embellishment of the person, dressing, cleansing, and perfuming it.

അംഗഹാനി, യുടെ. *s.* Loss of a member.

അംഗഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Gesture, gesticulation.

അംഗഹീനത, യുടെ. *s.* Maim, lameness.

അംഗഹീനൻ, ന്റെ. *s.* One who is maimed, or lame, a cripple.

അംഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A live coal. 2. charcoal.

അംഗാരകൻ, ന്റെ. *s.* The planet Mars.

അംഗാരകമണി, *s.* യുടെ. 1. Coral. 2. a live coal.

അംഗാരധാനിക, യുടെ. *s.* A small portable fire place, a stove, any vessel in which fire is placed.

അംഗാരനെത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has red eyes. 2. SIVA.

അംഗാരവട്ടക, യുടെ. *s.* A small portable fire place.

അംഗാരവല്ലരി, യുടെ. *s.* 1. A species of Bonduc, or Bonducella. 2. another plant.

അംഗാരവല്ലി, യുടെ. *s.* See the above.

അംഗാരശകടി, യുടെ. *s.* A stove, a small portable fire place.

അംഗിരസ്സ, യുടെ. *s.* ANGIRASA, the name of a Rishi, or saint.

അംഗീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reception. 2. admission, approval.

അംഗീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To receive; to accept a proposal; to consent, to acquiesce. 2. to admit. 3. to approve.

അംഗീകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reception, acceptance, consent; the acceptance of a proposal. 2. admission, approval, assent to a promise.

അംഗീകാൎയ്യം, &c. *adj.* 1. Acceptable. 2. admittable.

അംഗീകൃതം, &c. *adj.* 1. Accepted, admitted. 2. agreed, promised.

അംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A finger; a toe. 2. the thumb or great toe. 3. an inch.

അംഗുലി, യുടെ. *s.* A finger or toe.

അംഗുലിത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A piece of leather or iron, often in the form of a broad ring placed on the fingers of the right hand, to prevent them being cut by the bow-string in discharging an arrow.

അംഗുലിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure with the fingers or arms, such as a span, a cubit, &c.

അംഗുലിമുദ്ര, യുടെ. *s.* A ring with a seal on it, or seal ring.

അംഗുലിമൊടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cracking, or snapping the finger joints.

അംഗുലീ, യുടെ. *s.* A finger, a toe.

അംഗുലീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger ring.

അംഗുലീയകം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger ring.

അംഗുഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The thumb, the great toe.

അംഘ്രി, യുടെ. *s.* 1. A foot. 2. the root of a tree.

അംഘ്രിനാമകം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a tree.

അംഘ്രിപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant.

അംഘ്രികവല്ലിക, യുടെ. *s.* A plant, *Hemionites cordifolia*

അംഘ്രിസ്കന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The ancle.

അങ്ങ. *pron.* 1. You (honorific.) 2. there.

അങ്ങെത്തെ. *pron.* 1. Your's (honorific.) 2. there.

അങ്ങാടി, യുടെ. *s.* A market place, bazar, a shop.

അങ്ങാടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A shop-keeper, a bazarman; one who lives in the bazar.

അങ്ങാടിച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Merchandise, wares, any goods to be bought or sold in the bazar.

അങ്ങാടിമരുന്ന, ിന്റെ. *s.* Spices, drugs.

അങ്ങാടിവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Merchandise, wares, any articles to be bought or sold.

അങ്ങിനെ. *adv.* 1. Thus, in that manner. 2. so, in such a manner; in that way. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, If so; if such be the case.

അങ്ങിനെതന്നെ. *adv.* Even so, just so.

അങ്ങിനെത്തെ. *adj.* Such, alluding to something written or said before; of that kind.

അങ്ങിനെയുള്ള. *adj.* See the preceding.

അങ്ങുന്നേ. *pron.* You (honorific,) answering to the word Sir, in English.

അങ്ങെ. *pron.* Your (honorific.)

അങ്ങെക്ക. *pron.* To you (honorific.)

അങ്ങെക്കൂറ, ിന്റെ. *s.* 1. The next house, the opposite house, the neighbourhood. 2. the opposite party.

അങ്ങെത. *adj.* Other, next.

അങ്ങെപ്പുറം. *s.* The other, or opposite side, or part.

അങ്ങെഭാഗം. *s.* The other or opposite side.

അങ്ങൊട്ട. *adv.* Thither, to that place. അങ്ങൊട്ടും, ഇങ്ങൊട്ടും, Hither and thither, to and fro.

അങ്ങൊട്ടെക്ക. *adv.* Thitherward, towards that place.

അങ്ങൊൻ, ന്റെ. } *pron.* He.
അങ്ങൊര, രുടെ. }

അചഞ്ചലം, ത്തിന്റെ. *s.* Firmness, stability, steadiness. *Adj.* Immoveable, unshaken, firm, steady, stable.

അചപലം, ത്തിന്റെ. *s.* Steadiness, certainty. അചപലം, &c. *adj.* Steady, stable, not fickle.

അചരം. *adj.* Inanimate, insensible. ചരാചരങ്ങൾ. Animate and inanimate things.

അചല, യുടെ. *s.* The earth.

അചലം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. *Adj.* Fixed, immoveable.

അചാഞ്ചല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Immoveableness, immoveability, stability, firmness.

അചാതുൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Want of eloquence, ineloquence.

അചാപല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Steadiness, stability, destitute of fickleness.

അചിന്ത്യം, &c. *adj.* Incomprehensible; beyond inquiry; surpassing imagination.

അചിരം, &c. *adj.* Temporary, lasting only for a short time.

അചിരദ്യുതി, യുടെ. *s.* Lightning.

അചിരരൊചിസ്സ, ിന്റെ. *s.* Lightning.

അചിരാൽ. *ind.* Without delay.

അചിരാഭ, യുടെ. Lightning.

അചെതനൻ, ന്റെ. *s.* One who is stupid, insensible, or slothful; a blockhead.

അചെതനം, &c. *adj.* Inanimate, stupid, insensible, inactive, indolent.

അചൈതന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Stupidity, insensibility; inactivity; indolence.

അച്ചു, ിന്റെ. *s.* A vowel.

അച്ചു, ിന്റെ. *s.* 1. An axle-tree. 2. a weaver's reed or stay.

അച്ചു, ിന്റെ. *s.* 1. A printing type, a printing press. 2. a mould; a form; a pattern. 3. a snail.

അച്ചടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Awe, reverence.

അച്ചടി, യുടെ. *s.* 1. Printing. 2. a print. അച്ചടി അക്ഷരം, A printing type.

അച്ചടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A printer, a coiner.

അച്ചടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To print, to stamp, to coin.

അച്ചടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Printing, stamping.

അച്ചടിപ്പുര, യുടെ. *s.* A printing office.

അച്ചടിപ്പുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A printed book.

അച്ചടിയന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A printing machine, or press.

അച്ചടിഒല, യുടെ. *s.* A stamp olla.

അച്ചടിശ്ശീല, യുടെ. *s.* Chintz; printed cloth.

അച്ചട്ട. *ind.* Certainty.

അച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear; awe.

അച്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An earnest; earnest money; money given to make a bargain firm. അച്ചാരംകൊടുക്കുന്നു, To pay the earnest money.

അച്ചി, യുടെ. *s.* A Naiyar woman.

അച്ചി, യുടെ. *s.* ACHEEN, a town and kingdom on the coast of SUMATRA. അച്ചിക്കുതിര, An Acheen poney.

അച്ചിക്കുറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* The superintendent of the female servants in a palace.

അച്ചിങ്ങാ, യുടെ. *s.* Pod of beans.

അച്ചിമട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* An Acheen poney.

അച്ചിരി, യുടെ. *s.* The smile of one that is ashamed, or bashful. അച്ചിരിപ്പൂണുന്നു. To smile.

അച്ചുകുത്ത, ിന്റെ. *s.* Type-cutting; stamping, a stamp. അച്ചുകുത്തുകാരൻ, A type cutter; one who stamps. അച്ചുകുത്തുന്നു, To cut types; to stamp any thing. അച്ചുവാക്കുന്നു, To cast types. അച്ചുവാപ്പു, Casting-types.

അച്ചൊ. *interj.* Ah, oh!

അച്യുതൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

അച്യുതാഗ്രജൻ, ന്റെ *s.* A name of BALARÁMA, the elder brother of CRÍSTNÁ.

അച്ഛൻ. ന്റെ. *s.* 1. Father. 2. an uncle.

അച്ഛൻ, ന്റെ. *s.* One who is holy, venerable, respectable.

അച്ഛം, &c. *adj.* Pure; clean; clear, transparent, limpid; real. അച്ഛജലം. Pure water.

അച്ഛഭല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bear.

അച്ഛിദ്രം, &c. *adj.* Destitute of holes, without defect or flaw.

അച്ഛിന്നം, &c. *adj.* 1. Uncut, undivided. 2. unchangable.

അജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA'. 2. the Indian Cupid. 3. SIVA. 4. VISHNU'. 5. the son of *Raghu.* 6. a he goat. 7. God.
അജ, യുടെ. *s.* A ewe, or she goat.
അജഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large serpent; the Boa constrictor.
അജഗൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A water snake.
അജഗവം, ത്തിന്റെ. *s.* The bow of SIVA.
അജന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An inauspicious omen; an omen, or portend; any natural phenomenon, as an earthquake, &c., so considered.
അജപാലൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd, a goat-herd.
അജപാലകൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd, a goat-herd.
അജപാലിക, യുടെ. *s.* A shepherdess or wife of a shepherd.
അജപാലിനി, യുടെ. *s.* See the preceding.
അജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goat. 2. a sign in the zodiac, *Aries.*
അജമെധം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacrifice of a sheep or goat.
അജമെധയാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
അജമൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.
അജമൊദ, യുടെ. *s.* Common carroway, *Carum Carni.*
അജയ്യം, &c. *adj.* Invincible, impregnable, unconquerable.
അജലംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* Antimony.
അജശൃംഗി, യുടെ. *s.* A plant; described as a milky and thorny plant, with a fruit of a crooked figure, resembling a ram's horn, and used as a medicine for the eyes. The woodia tree.
അജസ്രം. *ind.* Eternally, continually.
അജഹാ, യുടെ. *s.* Cowhage, *Dolichos Pruriens.* നായ്ക്കുരണ.
അജക്ഷീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Goat's milk.
അജാഗരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Unwariness, unwatchfulness.
അജാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Eclipta* or *Verbesina prostrata.*
അജാഗ്രത, യുടെ. *s.* Unwariness, negligence, carelessness, want of caution; inattention.
അജാജി, യുടെ. *s.* Cumin seed, *Cuminum Cyminum.*
അജാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A goat-herd; a dealer in sheep.
അജാതം, &c. *adj.* Unborn.
അജാതശത്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A person without enemies: an innocent man. 2. a name of *Dharmaputren.*
അജിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is unconquerable, God.
അജിതം, &c. *adj.* Unconquered.
അജിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hide, generally that of an antelope, used by religious persons, as a seat, bed, &c.
അജിനപത്രു, യുടെ. *s.* A bat.
അജിനയൊനി, യുടെ. *s.* An antelope, or deer.
അജിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A court or yard; an open square, forming the centre of native houses. 2. air, wind. 3. the body. 4. an object of sense.
അജിഹ്മം, &c. *adj.* Straight, not crooked.
അജിഹ്മഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow.
അജീൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Indigestion, flatulency.
അജീൎണ്ണത, യുടെ. *s.* Indigestion, flatulency.
അജീൎണ്ണതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be indigested.
അജീൎണ്ണമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be indigested.
അജീവൻ, ന്റെ. *s.* 1. Death. 2. non-existence.
അജീവനി, യുടെ. *s.* Non-existence; used as an imprecation.
അജെയം, &c. *adj.* Impregnable, invincible.
അജൈത്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is invincible, or unconquerable.
അജ്ജുക, യുടെ. *s.* A courtizan, (in theatrical language.)
അജ്ഝട, യുടെ. *s.* A plant, *Flacourtia cataphracta.* also *Phylanthus Niruri,* Annual Indian Phyllanthus. കിഴകാനെല്ലി.
അജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* An ignorant, or illiterate person, an idiot.
അജ്ഞാതം, &c. *adj.* Unknown, uncertain, obscure.
അജ്ഞാതവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of living incognito.
അജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ignorance, spiritual ignorance, want of knowledge. 2. want or ignorance of religion. 3. paganism, heathenism.
അജ്ഞാനി, യുടെ. *s.* An ignorant or illiterate person. 2. a pagan. 3. one who is stupid.
അഞ്ചു. *adj.* The numeral, Five.
അഞ്ചമ്പൻ, ന്റെ. *s.* The Hindu Cupid.
അഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* A post, a tapaul, a public conveyance. അഞ്ചലൊടുന്നു. To run post. അഞ്ചലൊട്ടം. Running post.
അഞ്ചൽവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Post-haste.
അഞ്ചൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A postman, a courier.
അഞ്ചൽകുതിര, യുടെ. *s.* A post-horse.
അഞ്ചൽകൂലി, യുടെ. *s.* Postage, money paid for the conveyance of letters, &c.
അഞ്ചൽചാവടി, യുടെ. *s.* A relay or post at different stages.
അഞ്ചൽപിള്ള, യുടെ. *s.* A post office clerk.
അഞ്ചൽപുര, യുടെ. *s.* A post office, a post-house.

അഞ്ചൽവടി, യുടെ. A postman's staff.

അഞ്ചൽവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The charge of public conveyance of letters, the superintendance of the post.

അഞ്ചൽവിചാരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A postmaster, or postmaster general.

അഞ്ചാം. *adj.* Fifth. അഞ്ചാംതിയതി. The fifth day of a month, the fifth instant. അഞ്ചാന്നാൾ. The fifth day. അഞ്ചാമൻ. The fifth person.

അഞ്ചാംപനി, യുടെ. *s.* The measles.

അഞ്ചാംപുര, യുടെ. *s.* A house where brahman women suspected of adultery are kept till the investigation is concluded.

അഞ്ചാമത. *adv.* Fifth, or fifthly.

അഞ്ചിതം. &c. *adj.* 1. Reverenced, revered, worshipped. 2. adored, feared. 3. trembling.

അഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To fear, to be afraid, 2. to reverence, to worship.

അഞ്ചെ. *adj.* Five only.

അഞ്ജനൻ, ന്റെ. *s.* The elephant of the west.

അഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ointment for the eyes, or collyrium, such as lamp black, antimony, &c., used by women in the east as applications to the eye lashes, to blacken them. 2. ink. 3. conjuration, divination. അഞ്ജനം എഴുതുന്നു. To apply collyrium to the eyes. അഞ്ജനം നൊക്കുന്നു. To conjure, to divine.

അഞ്ജനകെശി, യുടെ. *s.* 1. A woman with black hair. 2. a vegetable perfume.

അഞ്ജനക്കല്ല,ിന്റെ. *s.* Antimony.

അഞ്ജനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A conjurer, who being applied to to discover thieves, or any thing concealed, places അഞ്ജനം in the palm of his hand or in a plate, or applies it to his eyes, and by this means the figure of the thief, and the whole transaction are supposed to be represented to himself alone.

അഞ്ജനാകെശി, യുടെ. *s.* A vegetable perfume.

അഞ്ജനാ, യുടെ. *s.* The mother of Hanuman.

അഞ്ജനാവതി, യുടെ. *s.* The female elephant of the north east.

അഞ്ജനിക, യുടെ. *s.* A species of lizard.

അഞ്ജലി. *s.* A cavity formed by putting the palms of both hands together, so as to contain water or any thing. അഞ്ജലികൂപ്പുന്നു. To form the above cavity.

അഞ്ജലിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Holding the hands together as above.

അഞ്ജസാ. *adv.* 1. Soon, instantly. 2. truly, justly.

അഞ്ഞാഴി. *s.* Five nyaries, or $1\frac{1}{4}$ measures.

അഞ്ഞൂറ. *adj.* Five hundred.

അട, യുടെ. *s.* 1. A kind of thin cake. 2. a lump of tamarinds. 3. incubation.

അടകല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A stone used for baking cakes. 2. a stone anvil used by blacksmiths. 3. a stone used to stop water.

അടകൊതിയൻ, ന്റെ. *s.* A plant.

അടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Modesty. 2. politeness, civility. 3. submission, humility, subordination, subjection. 4. repression, restraint, self-control, continence, reservedness, quietness, concealment. 5. abatement, relief. 6. interment, burial. 7. secret.

അടക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to reduce; subdue; cover; conceal; inter, &c.

അടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To press down. 2. to humble, to subdue, to keep under, to control. 3. to reduce, to depress, to repress. 4. to suppress, to withhold, to conceal. 5. to allay, to abate, to appease. 6. to inter; to enclose.

അടക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. All that is contained within an enclosure, &c. 2. an estimate; a valuation; an appraisement. അടക്കൽകാണുന്നു. To (make an) estimate, to form an appraisement.

അടങ്ങാത്ത. A negative adjective participle. 1. Unreduced; unrestrained. 2. unhumbled unsubdued. 3. unpressed down; undepressed. 4. unruly; ungovernable. 5. disobedient.

അടങ്ങായ്മ, യുടെ. *s.* Insubordination, disobedience. 2. ungovernableness, unruliness.

അടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be pressed down, to be contained. 2. to be humbled, subdued, reduced. repressed, restrained, refrained, depressed, suppressed. 3. to be allayed, abated, appeased, 3. to submit, to be submissive. ശ്വാസം അടങ്ങുന്നു. To die.

അടച്ചുവാറി, യുടെ. *s.* A vessel into which water is strained from the rice after boiling.

അടച്ചൂറ്റി, യുടെ. *s.* A cover of a vessel, or pot used as a strainer.

അടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Moving, going, walking, approaching.

അടനി, യുടെ. *s.* The notched extremity of a bow.

അടന്ത, യുടെ. *s.* Beating time in music.

അടമ്പ,ിന്റെ. *s.* A plant, called also Cadamba.

അടപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A beetle-nut pouch. 2. a stopper; a cork: any thing used to stop up with. അടപ്പുക്കാരൻ. The person who carries his master's beetle-nut pouch.

അടപ്രഥമൻ, ന്റെ. *s.* Condiment made of milk, rice, flour, and sugar.
അടമഴ, യുടെ. *s.* Continual rain.
അടമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* Dried and preserved mangoes.
അടമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any thing used to stop up with. 2. a pledge, a security. അടമാനം വെക്കുന്നു. To give in pledge, to mortgage.
അടയാളം. *s.* 1. A sign, a mark. 2. a token by which any thing is known. 3. any symbol used as a signature by those who cannot write their names. അടയാളമിടുന്നു. To make a sign, to mark, to stamp cloth.
അടർ, രിന്റെ. *s.* War.
അടര്,ിന്റെ. *s.* A splinter, a fragment of any thing broken with violence.
അടരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* To split, to burst asunder, to crack, to be divided or parted.
അടരൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, the Malabar nut tree, *Justicia adhatoda* and *ganderussa.* ആടലൊടകം.
അടൎക്കുന്നു, ൎത്തു, വാൻ. *v. a.* To split off; to cleave; to divide; to part.
അടൎച്ച, യുടെ. *s.* Splitting, cracking, parting asunder, separating.
അടൎത്തുന്നു, ൎത്തു, വാൻ. *v. a.* To split, to cleave, to divide.
അടൎപ്പ്,ിന്റെ. *s.* A splinter.
അടൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to split, or cleave.
അടൽ, ലിന്റെ. *s.* War, fight.
അടൽക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of battle.
അടലാശ്ശ്, വിന്റെ. *s.* A tree, *Justicia bivalvis,* two valved justicia. ആടലൊടകം.
അടവ്,ിന്റെ. *s.* 1. Manner, custom, order. 2. dexterity. 3. obtaining, receiving. 4. casting up. അടവു കാട്ടുന്നു. To shew one's dexterity. അടവുകൂട്ടുന്നു. To sum, cast up, or check an account.
അടവി, യുടെ. *s.* A forest, a wilderness.
അടവീ, യുടെ. *s.* A grove; a forest or wilderness.
അടവീതലം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest.
അടാട്യ. *s.* Walking or wandering about as a devotee, or a mendicant.
അടാംപിടി. *adv.* In order, orderly, successively, methodically.
അടി, യുടെ. *s.* A blow, a stroke, a stripe.
അടി, യുടെ. *s.* 1. A foot-step. 2. a foot. 3. the mark or measure of a foot. 4. the foot or bottom of any thing. അടിയിൽപടിയുന്നു. To fall to the bottom; to subside; to settle.
അടിക്കടി. *adv.* Step by step; frequently; often; repeatedly; again and again. *s.* Blow for blow.
അടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beat; to strike; to hit; to flog. അടികൊള്ളുന്നു. To receive blows, to be or get beaten. അടിച്ചുകൊള്ളുന്നു. To beat ones-self.
അടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Beating; striking. 2. a trap.
അടിതിരി, യുടെ. A title given to a Namboori brahman, who is next in rank to the അക്കിത്തിരി.
അടിതൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A term used by the lower class of people for a cloth.
അടിത്തട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. The bottom ceiling. 2. the bottom of a carriage.
അടിത്തളിർ, രിന്റെ. The foot.
അടിത്താർ, രിന്റെ. *s.* The foot.
അടിപ്പ്,ിന്റെ. *s.* 1. The act of beating, striking. 2. any thing beaten, as, metal, (not cast.)
അടിപ്പടവ്,ിന്റെ. *s.* 1. The foundation or ground work of any building. 2. the bottom step.
അടിപ്പാട്,ിന്റെ. *s.* 1. Footsteps on the road. 2. bottom part.
അടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to beat, to get one beaten. 2. to get metal beaten.
അടിമ, യുടെ. *s.* 1. Slavery; bondage; servitude. 2. a bondman, a slave.
അടിമപ്പണി, യുടെ. *s.* The work or duty of a slave or servant.
അടിമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To enslave, to reduce to bondage or slavery; to make captive.
അടിമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become enslaved, to be made captive.
അടിമയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be in bondage, or captivity.
അടിമയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To enslave, to reduce to bondage, or captivity.
അടിമയാവന, യുടെ. *s.* Immunity granted to slaves by their masters, such as, lands, gardens, &c.
അടിമലർ, രിന്റെ. *s.* The foot.
അടിമരം, ത്തിന്റെ. 1. The trunk of a tree. 2. under wood.
അടിമവെല, യുടെ. *s.* The work or duty of a slave, servitude.
അടിമസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A state of slavery or bondage.
അടിമുണ്ട,ിന്റെ. *s.* An under cloth or garment.
അടിമുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To undergird.
അടിയൻ, ന്റെ. *s.* A slave, a servant, a term gene-

rally used by inferiors when addressing superiors instead of the first personal pronoun, as, your humble servant.

അടിയന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Urgency, urgent business; exigency; pressing difficulty, a necessity. 2. a ceremony.

അടിയളവു, ിന്റെ. *s.* Measuring the shadow in the sun to ascertain the hour or time of day.

അടിയാത്തി, യുടെ. *s.* 1. A female slave. 2. a maid servant.

അടിയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A slave, a bondman. 2. a servant.

അടിയായ്മ, യുടെ. *s.* Slavery, bondage, servitude.

അടിയാൾ, ളിന്റെ. *s.* A female slave; a female servant.

അടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To begin, to commence.

അടിയിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To walk. 2. to go. 3. to come. This phrase is used only when speaking of great men.

അടിയില, യുടെ. *s.* A vessel, or plantain leaf in which the Rajah eats rice.

അടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To drift (as a vessel, timber, &c.,) on shore.

അടിവയറ, ററിന്റെ. *s.* The abdomen, lower part of the belly.

അടിവഴുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of slipping, sliding: a false step, a slip.

അടിവഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To slip, to slide.

അടിവഴുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Slipping, sliding; a false step; a slip.

അടിവഴുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. n.* To slip, to slide.

അടിവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The bottom or foot of a mountain, tree, &c.

അടിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To walk slowly.

അടിസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. The fountain head.

അടിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A foundation, groundwork; base, basis. 2. support, countenance. അടിസ്ഥാനമിടുന്നു. To lay a foundation, &c.

അടുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Row, range, pile, layer, partitions in rows. 2. a thread, or twist of yarn, &c.

അടുക്കടുക്കായി. *adv.* In rows.

അടുക്കൽ. *postpos.* Near, to, with.

അടുക്കള, യുടെ. *s.* A cook room.

അടുക്കളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cook.

അടുക്കളക്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A house sparrow.

അടുക്കളപ്പുര, യുടെ. *s.* A cook house, or kitchen.

അടുക്കളപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* Cookery, cooking.

അടുക്കളവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* See the above.

അടുക്കളവേല, യുടെ. *s.* Idem.

അടുക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to put in rows, or arrange.

അടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To approach, to draw near to a place.

അടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To put in rows; to range; to pile up.

അടുക്കവാത, യുടെ. *s.* A right due to the proprietor of ground by the purchasers, or mortgager.

അടുത്ത. *adj.* 1. Near, next, proximate. 2. becoming, belonging to; related to. അടുത്തനാൾ, The next day; tomorrow.

അടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* A fire place, hearth.

അടുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Nearness, closeness. 2. affiance of blood or affection. 3. intimacy; familiarity.

അടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to approach, to bring to, or near the shore. 2. to put close.

അടെക്കാ, യുടെ. *s.* The beetle-nut.

അടെക്കാക്കത്തി, യുടെ. *s.* The scissors used for cutting beetle-nut.

അടെക്കാമണിയൻ, ന്റെ. *s.* A plant, Indian Sphæranthus.

അടെക്കാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The beetle-nut tree. *Areca fausel*, or *Catechu*.

അടെക്കാവാണിയൻ, ന്റെ. *s.* A dealer in beetle-nut.

അടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* 1. To shut; to shut up; to lock up. 2. to block up. 3. to stop; to impede; to blockade. 4. to obstruct. 5. to secure; to close; to make impervious. 6. to interfere. 7. to enclose, to confine, to fence in. 8. to pay down as debt or tax to government by instalments. *v. n.* To be obstructed or impeded: to breath with difficulty.

അടെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Stoppage, obstruction; the act of shutting, stopping up, blocking up, &c.

അടെപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A stopper, a cover. 2. obstacle, impediment, opposition. 3. obstruction; difficulty.

അടെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to stop up, or throw impediments in the way.

അടെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To get, to obtain. 2. to resort to. 3. to go or get into. 4. to be enclosed or shut up. 5. to be shut or closed in, to be blocked up. 6. to be in the way. 7. to be paid or discharged.

അടെവു, ിന്റെ. *s.* The state of being stopped.

അട്ട, യുടെ. *s.* A leech.

അട്ടക്കരി, യുടെ. *s.* Soot, grime.

അട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An upstair house. 2. the up-

per part of a house. 3. an airy room on the top of the house. 4. a place made over the hearth to put any thing for the purpose of being dried. 5. a cavity formed by putting the palms of both hands together by way of reverence.

അട്ടഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shouting. 2. the defiance or shouting previous to battle. 3. violent laughter.

അട്ടഹാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shout; to laugh out loud.

അട്ടാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A palace; an upper roomed house. 2. a house built over the fort-gate; an upstair house; 3. a battlement.

അട്ടാലിക, യുടെ. *s.* See the preceding.

അട്ടി, യുടെ. *s.* A row, range, pile, layer. അട്ടികെട്ടുന്നു. To put in rows, to pile up.

അട്ടിപ്പേറ, ിന്റെ. *s.* Freehold property.

അട്ടിപ്പെറൊല, യുടെ. *s.* Title deeds of freehold property.

അട്ടിപ്പെറൊലക്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അണ, യുടെ. *s.* 1. A dam or annicut to shut up, confine, or shut out water. 2. the side of the face, particularly that part where the double teeth grow. 3. branch of plantains.

അണകൻ, ന്റെ. *s.* An inferior or low person: a despicable, mean, vile, or worthless person.

അണക്കടപ്പല്ലു, ിന്റെ. *s.* A grinder, or double tooth.

അണച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Approach, the act of drawing near; access. 2. embracing.

അണപ്പല്ലു, ിന്റെ. *s.* A grinder, or double tooth.

അണയത്ത. *adv.* Near, at hand.

അണയം, ത്തിന്റെ. *s.* Nearness.

അണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To approach, to draw near.

അണലി, യുടെ. *s.* A viper; an adder.

അണവു, ിന്റെ. *s.* 1. Approach; the act of drawing near. 2. embracing, fostering.

അണവിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A field which bears panic.

അണവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A field where panic grows.

അണാ, യുടെ. *s.* An ana, the sixteenth part of a Rupee.

അണി, യുടെ *s.* A file of soldiers, a row. അണിനിരക്കുന്നു. To stand in files or rows. അണിപകുക്കുന്നു. To place soldiers in files. അണിപഴക്കുന്നു. To exercise (soldiers,) to train up. അണിയിടുന്നു. To rank (soldiers,) to put in order or rows, to arrray.

അണി, യുടെ. *s.* 1. A pin or bolt at the extremity of the pole of a carriage; the pin of the axle. 2. a limit, a boundary. 3. the edge or point of a sharp weapon.

അണിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Clothing. 2. decoration.

അണിമാ, യുടെ. *s.* One of the eight supernatural faculties, the power of assuming an invisible form.

അണിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The fore part of a ship.

അണിയറ, യുടെ. *s.* A dressing room. a masking room.

അണിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dress; to cloth, to adorn, to decorate, to embellish.

അണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To adorn, to decorate, to wear.

അണിവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The ring finger.

അണീയസ്സ. *adj.* Very small.

അണീയാൻ, ന്റെ. *s.* One who is very small, or diminutive.

അണു, വിന്റെ. *s.* 1. An atom; any thing extremely small. 2. a sort of grain, *Panicum miliaceum*. *Adj.* small, minute.

അണുകം, &c. *adj.* 1. Small, minute. 2. skilful, clever. *s.* a small kind of rice.

അണുമാ, യുടെ. *s.* An atom; a very small thing.

അണുമാത്രം. *adj.* So much in quantity as an atom.

അണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n. & a.* To breathe strongly, to pant. 2. to sharpen (knives, &c.) 3. to embrace.

അണെപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Panting. 2. sharpening.

അണ്ടർ, രുടെ. *s.* *plu.* The gods.

അണ്ടർകോൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Indra*.

അണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The stone of fruit. 2. a nut. 3. a kernel.

അണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An egg. 2. the globe. 3. the testicle or scrotum.

അണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A testicle. 2. an egg.

അണ്ഡകടാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The globe.

അണ്ഡകൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* The scrotum, the testicles.

അണ്ഡകൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The scrotum, the testicles. 2. the globe.

അണ്ഡജം, ത്തിന്റെ. *s.* An oviparous animal.

അണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* An elder brother.

അണ്ണാക്ക, ിന്റെ. *s.* The soft palate, or uvula of the mouth.

അണ്ണാക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A small squirrel.

അണ്ണാൻ, ന്റെ. *s.* A small squirrel.

അത, ിന്റെ. *pron.* It, that. അതമുതൽ. Since that, from that. അതവരെ until then, as far as that. അതകൂടാതെ besides that, except that.

അതടം, ത്തിന്റെ. *s.* A precipice.
അതന്ത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is unrestrained, uncontroled, self-willed. 2. independant, free. 3. God.
അതലം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell: the region which is supposed to be below the earth.
അതലസ്പൃശം. *adj.* Very deep; bottomless.
അതസീ, യുടെ. *s.* The lin plant; common flax. *Linum usitatissimum.*
അതാ. *interj.* Lo! behold! look there! there it is.
അതി. A Sanscrit particle which prefixed to words derived from that language, denotes, over, excess; very much; beyond, exceeding; surpassing; &c. it implies generally excess, or pre-eminence.
അതിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Transgression, transgressing. 2. the violation of a law or command. 3. offence; crime; fault. 4. a groundless or illegal demand. 5. assault, attack; advance of an army in front of an enemy.
അതിക്രമക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A transgressor; 2. a violator of any law, an offender. 3. an assaulter; an assailant.
അതിക്രമി, യുടെ. *s.* See the preceding.
അതിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pass over, or go beyond. 2. to transgress; to infringe. 3. to violate any law or command. 4. to surpass, to excel. 5. to attack, to assault.
അതിഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Fragrance, sweetness of smell. *adj.* fragrant, odorous.
അതിഗന്ധ, യുടെ. *s.* A fragrant grass, lemon grass, *Andropogon schœnanthus.*
അതിഗജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, haughtiness.
അതിഗജ്ജിതം. &c. *adj.* Proud, arrogant.
അതിചര, യുടെ. *s.* A plant, *Hibiscus mutabilis.* കണ്ടതാമര.
അതിഛത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A Mushroom.
അതിഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A Mushroom.
അതിഛത്ര, യുടെ. *s.* 1. Anise, anise-seed, ശതകുപ്പ, 2. a plant.
അതിജവൻ, ന്റെ. *s.* One who marches fast.
അതിജവം, ത്തിന്റെ. *s,* Marching fast or fleet.
അതിഥി, യുടെ. *s.* 1. A guest, one who is entertained at the house of another; a person entitled to the rites of hospitality. 2. a proper name, the son of Cusa.
അതിഥിപൂജ, യുടെ. *s.* Entertaining of guests. അതിഥിപൂജ ചെയ്യുന്നു. to entertain guests.
അതിഥിപൂജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hospitality.
അതിഥിസല്ക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Hospitality.
ആതിഥെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Victuals prepared for guests.
അതിദുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* Worst, most wicked or wretched, basest.
അതിൻവണ്ണം. *adv.* According to, in like manner, as.
അതിനിഹാരി. *adj.* Very odoriferous.
അതിപന്ഥാ, യുടെ. *s.* A good road.
അതിപന്ഥാവ, ിന്റെ. *s.* A good road.
അതിപ്രസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unnecessary talk. 2. talkativeness, loquacity.
അതിപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Neglect of duty. 2. transgression; deviation from laws or customs. 3. opposition, contrariety.
അതിബലം, &c. *adj.* Strong, powerful.
അതിബലാ, യുടെ. *s.* A plant, *Sida cordifolia, & rhombifolia.* കാട്ടുകുറുന്തൊട്ടി.
അതിഭക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Gluttony.
അതിഭക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* A glutton.
അതിഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Talkativeness, loquacity.
അതിഭുക്തി, യുടെ. *s.* Gluttony.
അതിഭൊക്താവ, ിന്റെ. *s.* A glutton.
അതിഭൊഷൻ, ന്റെ. *s.* A great fool.
അതിമധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Licorice. 2. a root of sweet taste. *adj.* Very delicious or delicate; affording delight; grateful to the sense or mind.
അതിമൎയ്യാദം. *adj.* Much, excessive, unlimited.
അതിമാത്രം, *adj.* Immoderate; exceeding; excessive.
അതിമാനുഷൻ, ന്റെ. *s.* A superhuman being.
അതിമായികൻ, ന്റെ. *s.* One free from deceit: God.
അതിമുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of creeper, the *Gærtnera racemosa* or *Banisteria bengalensis.* കുരുക്കുത്തിമുല്ല.
അതിമുക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Dalbergia oujeiniensis.* 2. mountain ebony. തൊട്ടുകാര.
അതിമൂഢം, ത്തിന്റെ. *s.* Fury; rage.
അതിമൂഢൻ, ന്റെ. *s.* A furious, enraged or wrathful person.
അതിര, ിന്റെ. *s.* 1. A boundary, limit, border. 2. extremity. അതിരിടുന്നു. To mark or fix a boundary.
അതിരഥൻ, ന്റെ. *s.* A hero mounted in a car, who effectually combats the enemy, even after his driver is wounded or killed.
അതിരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sweet cake made from a mixture of rice-flour, sugar, &c. 2. sweetness. *adj.* Sweet, delicious; affording delight: grateful to the sense or mind.

അതിരിക്തം. *adj.* Exceeding; excessive, &c.
അതിരിച്യമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Surpassing, excess.
അതിരെകം. *adj.* Much, excessive.
അതിരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Consumption, *Phthisis pulmonalis.*
അതിലൂടെ. Through that. A form of the ablative case in frequent use; from അത.
അതിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Opprobrious or unfriendly speech.
അതിവാസന, യുടെ. *s.* 1. Fragrance. 2. quickness of apprehension.
അതിവിടയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.
അതിവിഷ, യുടെ. *s.* A tree used in medicine; the bark is also used in dyeing; it is of three kinds; white, red, and black, *Atis* or *betula.*
അതിവൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* Excess of rain.
അതിവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Swiftness, velocity.
അതിവെദന, യുടെ. *s.* Excessive pain, agony, torment.
അതിവെലം. *adj.* or *adv.* Unlimited; much; excessive.
അതിവ്യഥാ, യുടെ. *s.* Excessive pain, agony.
അതിവ്യാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Any thing universally common. 2. an artful person.
അതിശക്തി, യുടെ. *s* Prowess, heroic valour, bravery.
അതിശക്തിത, യുടെ. *s.* Heroic valour, prowess, heroism.
അതിശക്തിഭാക്, ിന്റെ. *s.* A hero, a valiant man.
അതിശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wonder, surprise. 2. astonishment. 3. a miracle. 4. an exploit.
അതിശയം. &c. *adj.* 1. Wonderful, astonishing, marvellous, extraordinary. 2. excellent. 3. uncommon, excessive.
അതിശയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To wonder, to be astonished, surprised.
അതിശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be surprised. 2. to surpass, to excel.
അതിശീഘ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Swiftness, velocity. *adj.* Swift, quick.
അതിശീതം. *adj.* Very cold.
അതിശൂരൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a valiant or brave man.
അതിശൊഭനം. &c. *adj.* 1. Excellent. 2. chief, principal.
അതിശൌൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Heroic valour, prowess.
അതിസന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Facing an enemy.
അതിസൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liberality, giving. 2. a gift, donation.
അതിസാരകി. *adj.* Dysenteric, afflicted with dysentery.
അതിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Dysentery or diarrhœa. *adj.* very important.
അതീതം. &c. *adj.* Past, gone.
അതീതനൌകൻ, ന്റെ. *s.* One who has landed from a boat.
അതീതെദ്യുഃ. } *ind.* Yesterday.
അതീതെഹ്നി. }
അതീന്ദ്രിയം. *adj.* Imperceptible; unattainable by the senses.
അതീവ. *ind.* Much, very much, much indeed.
അതീസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Diarrhœa, dysentery.
അതുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant that has an oily seed, *sesamum orientale. adj.* Unparalleled; unprecedented, unequalled.
അതുലിതം. &c. *adj.* Unparalleled, unequalled, unprecedented.
അതൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. A boundary, limit. 2. extremity.
അതൃത്തിത്തല, യുടെ. A boundary, limit.
അതെ. *adv.* Yes; yea.
അതെന്തെന്നാൽ, *adv.* Namely; for.
അത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The thirteenth lunar asterism designated by a hand and containing five stars, one of which is γ or δ *Corvi.*
അത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Grief, sorrow, regret, concern, affliction; awe.
അത്തൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To grieve, to vex, to afflict.
അത്തൽപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To grieve, to be sorrowful, to regret.
അത്താണി, യുടെ. *s.* A resting place, a porter's rest.
അത്താഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Supper.
അത്താഴഊട്ടു, ിന്റെ. *s.* Supper.
അത്തി, യുടെ. *s.* അത്തിവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The glomerous fig tree.
അത്തികാ, യുടെ. *s.* (In theatrical language,) an elder sister.
അത്തിതൊലി, യുടെ. *s.* The bark of the red-wooded fig tree.
അത്തിത്തിപ്പലി, യുടെ. *s.* A plant bearing a seed which resembles pepper, *Pothos officinalis.*
അത്തിയാൽ, ലിന്റെ. *s.* The red-wooded fig tree, *Ficus racemosa.*
അത്തിപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A ripe fig.
അത്ഭുതം, ത്തിന്റെ. *s.* Wonder; surprise; astonishment; marvel. *adj.* wonderful; surprising; excellent.

അത്ഭുതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, പ്പാൻ. *v. n.* To wonder; to marvel; to be astonished, surprized.

അത്ഭുതവിക്രമൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses wonderful power; God.

അത്ഭുതാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A beautiful man.

അത്ഭുതാംഗി, യുടെ. *s.* A beautiful woman.

അത്യഗാധം. *adj.* Very deep, bottomless.

അത്യന്തം. *adj.* Excessive; extreme. *adv.* very, exceedingly.

അത്യന്തകൊപനൻ, ന്റെ. *s.* One who is very passionate.

അത്യന്തഗാമി, യുടെ. *s.* One who walks much, or quickly.

അത്യന്തശുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is very pure.

അത്യന്തി, യുടെ. *s.* A self-willed person.

അത്യന്തികൻ, ന്റെ. *s.* A great walker, an active man.

അത്യന്തീനൻ, ന്റെ. *s.* One who moves much and actively.

അത്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Death. 2. distress. 3. transgression. 4. vice, fault, guilt. 5. punishment.

അത്യർത്ഥം. &c. *adj.* or *adv.* Excessive, much.

അത്യല്പം, &c. *adj.* Very small, minute.

അത്യാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blame, censure, contempt. 2. disgrace.

അത്യാഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness; inordinate desire; eagerness of gain.

അത്യാഗ്രഹി, യുടെ. *s.* A covetous man.

അത്യാപത്ത, ിന്റെ. *s.* Grievous calamity, disaster, great danger, peril, jeopardy.

അത്യാപത്തി, യുടെ. *s.* See the preceding.

അത്യായതം. *adj.* Extensive, very long.

അത്യാവശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Urgent necessity.

അത്യാശ, യുടെ. *s.* Covetousness; inordinate desire: avariciousness; greediness.

അത്യാസക്തി, യുടെ. *s.* Earnestness.

അത്യാസന്നം, &c. *adj.* Very near.

അത്യാഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great dread. 2. desperate, or daring action.

അത്യുച്ചം. *adj.* Very high, very loud.

അത്യുത്തമം, &c. *adj.* Peerless, most excellent, chief.

അത്യുന്നതം, &c. *adj.* Very high, most high, highest.

അത്ര. *ind.* In this place, here, herein.

അത്ര. An indeclinable adjective and substantive pronoun. 1. So, so many, such, thus, 2. that. അത്രത്തൊളം, so far, thus far. അത്രനെരം, so long. അത്രആൾ, so many persons. Sometimes അത്രെ, is put at the end of a sentence when it signifies, *but, only.* അത്രമാത്രം. Such a quantity, so much. അത്രെയുള്ളു That is all. അത്രെയുള്ളൊ? Is that all?

അത്രയും. *adv.* Completely, altogether, wholly.

അത്രയുമല്ല. *adv.* Moreover, besides.

അത്രി, യുടെ. *s.* 1. The name of one of the 7 *Rishis* or saints. 2. one of the principal stars in *Ursa major.*

അത്രെടം. *adv.* So far, thus far.

അഥ. *ind.* An auspicious and inceptive particle; it serves to introduce a remark, a question, an affirmative, &c., and corresponds to, 1. after. 2. and. 3. now (inceptive or premising.) 4. what (interrogatively.) 5. all, (comprehensively.) 6. therefore, thus, further, moreover, &c. It also implies doubt, or command, and is frequently redundant.

അഥർവ്വണം, ത്തിന്റെ. *s.* The fourth Veda.

അഥവാ. *ind.* Or, if not, otherwise.

അഥൊ. *ind.* The same as അഥ.

അദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Food.

അദന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is toothless.

അദഭ്രം. *adj.* 1. Many, consisting of a great number. 2. much, large in quantity.

അദർശൻ, ന്റെ. *s.* One who has not been seen, unseen, invisible.

അദർശം, ത്തിന്റെ. *s.* Disappearance.

അദർശനം, ത്തിന്റെ. Disappearance. invisibility.

അദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To eat.

അദിതി, യുടെ. *s.* 1. *Aditee*, the wife of *Casyapa*, and mother of the gods. 2. the seventh asterism.

അദിതിനന്ദനന്മാർ, രുടെ. *plu.* Gods.

അദൂരം. &c. *adj.* Near, not distant.

അദൂരവൎത്തി. *adj.* Near, not distant.

അദൃക്ക. *m.* Blind.

അദൃശ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is invisible, God.

അദൃശ്യം. &c. *adj.* Invisible.

അദൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Casual or unseen danger (as from conflagration, inundation, &c. 2. fortune, luck. 3. misfortune. *adj.* 1. unseen; unforeseen; 2. fortunate.

അദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A look of displeasure.

അദൃഷ്ടിക, യുടെ. *s.* An angry or displeased look.

അദ്ദെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* He, that individual (honorific,) from അ *that* and ദെഹം *person.*

അദ്ധ. *ind.* Truly, verily.

അദ്മരൻ, ന്റെ *s.* A glutton.

അദ്യ. *ind.* To-day; now.

അദ്യാപി. *ind.* Even now.

അദ്യൈവ. *ind.* Just now, immediately.
അദ്രി, യുടെ. *s.* 1. A mountain. 2. a tree. 3. the sun.
അദ്രിജം, ത്തിന്റെ. *s.* Red chalk.
അദ്രിരാജൻ, ന്റെ. *s.* The Himalaya mountains; the snowy mountains in the north of India.
അദ്രിശൃംഗം, ത്തിന്റെ. s. The peak of a mountain.
അദ്രീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A king, the king of mountains; see the preceding.
അദ്വയം, &c. *adj.* One.
അദ്വയൻ, ന്റെ. *s.* The one God.
അദ്വയവാദി, യുടെ. *s.* A Buddha; one who acknowledges but one pervading deity; an unitarian.
അദ്വൈതം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Vedanta shastram.*
അധമൻ, ന്റെ. *s.* An inferior, low, or vile person.
അധമം, &c. *adj.* 1. Inferior; low; base; 2. vile, despicable.
അധമത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Inferiority; vileness; baseness; lowness.
അധമഭൃതകൻ, ന്റെ. *s.* A porter, or bearer of burthens.
അധമൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A debtor.
അധരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lip, especially the under lip. 2. that which is below or underneath. *adj.* 1. Low, inferior, below. 2. low, vile.
അധരീണം, &c. *adj.* Reproached, censured.
അധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Injustice. 2. unrighteousness. 3. uncharitableness, want of charity. 4. ill behaviour, contrary to the *Sruti* and *Smriti*, or moral and written institutes.
അധൎമ്മി, യുടെ. *s.* One who is unjust, unrighteous, uncharitable, or who acts contrary to religious or legal institutes.
അധൎമ്മിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.
അധവാ. *adv.* Otherwise. *s.* A widow.
അധസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place below or underneath.
അധസ്താൽ. *ind.* Down, downwards, below, underneath.
അധാൎമ്മികം, &c. *adj.* Unjust, unrighteous.
അധി. A Sanscrit particle, which signifies, *over*, *above*, *upon*, &c., and when prefixed to words derived from that language, expresses *excess* or *superiority*, in rank, place, degree, or quality.
അധികം, &c. *adj.* Much; more; excessive; extra; superior; great.
അധികത, യുടെ. *s.* Excess, (superiority, greatness,) superfluity, exuberance.
അധികത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
അധികപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be added; to surpass.
അധികരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. That which contains or comprehends any thing. 2. a term in grammar signifying comprehension or location; the locative case.
അധികരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To surpass or excel in learning, or any thing.
അധികൎദ്ധി, യുടെ. *s.* One who is prosperous, every way happy.
അധികാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The girdle over the coat of mail, worn as a kind of scarf.
അധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ruling power or government. 2. power, authority. 3. employment, office. 4. a right to property. അധികാരം കൊടുക്കുന്നു. To intrust with power, to authorize; to empower. അധികാരം ചെയ്യുന്നു. To exercise power or authority.
അധികാരി, യുടെ. *s.* 1. A governor. 2. a person invested with authority or power; a public officer. 3. the rightful owner of a thing.
അധികൃതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A superintendent in general. 2. an inspector of receipts and disbursements, an auditor of public accompts.
അധിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascendancy, superiority.
അധിഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascendancy, superiority.
അധിത്യക, യുടെ. *s* 1. Land upon a mountain. 2. table land.
അധിപൻ, ന്റെ. *s* 1. A sovereign, a ruler; a lord. 2. an owner, a master. 3. an officer.
അധിഭൂ, വിന്റെ. *s.* 1. A sovereign; a supreme ruler, a lord. 2. an owner or master.
അധിരഥൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror.
അധിരൂഢം. *adj.* Ascended, ascending.
അധിരോഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascension, ascending, ascent.
അധിരോഹിണി, യുടെ. *s.* 1. A ladder. 2. a pair of steps.
അധിവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to abide, to reside, to rest.
അധിവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house; an abode. 2. a place of rest. 3. decorating the person with perfumes, &c.
അധിവാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfuming or scenting the person, &c., with perfumes, fragrant wreaths, &c.
അധിവിന്ന, യുടെ. *s.* A woman whose husband has married a second wife: a superceded wife.

അധിശ്രയണീ, യുടെ. *s.* A furnace, a fire place or hearth.
അധിഷ്ഠാതൻ, ന്റെ. *s.* A person of dignity.
അധിഷ്ഠാത്രി, യുടെ. *s.* A woman of dignity.
അധിഷ്ഠാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abiding, resting. 2. a town. 3. that which contains, comprehends or holds any thing. 4. dignity. അധിഷ്ഠാനദൈവത. the deity presiding over anything; as വിദ്യാധിഷ്ഠാനദൈവത. the deity presiding over learning, according to Hindu mythology.
അധിഷ്ഠിതം. *adj.* Contained, comprehended.
അധിക്ഷിപ്തം. *adj.* 1. Censured, reviled, detracted from. 2. sent, despatched.
അധിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Censure; abuse: reproach; blame. 2. sending, despatching.
അധിക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To censure to abuse, to reproach. 2. to send, to despatch.
അധീതൻ, ന്റെ. *s.* A scholar who has finished his studies.
അധീതി, യുടെ. *s.* Study, perusal.
അധീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is subject to, or dependant on another. 2. docile.
അധീനത, യുടെ. *s.* 1. Possession, charge. 2. power. 3. dependance.
അധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Possession, charge. 2. power. *adj.* 1. subject to, dependant on. 2. docile.
അധീരൻ, ന്റെ. *s.* A coward; one who is confused, perplexed, or unsteady.
അധീശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A ruler; a master, a lord. 2. a king.
അധീശിത, യുടെ. *s.* Reigning paramount.
അധീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* An emperor, a king paramount over all the neighbouring princes.
അധുനാ. *ind.* Now, at present.
അധൃഷ്ടം, &c. *adj.* Ashamed, modest.
അധൃഷ്യ, യുടെ. *s.* The name of a river.
അധൃഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is proud, or vain. 2. fierce.
അധൈൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cowardice; unsteadiness; 2. discouragement.
അധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To discourage; to deter. 2. to frighten from any attempt.
അധൈൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become discouraged; to be cowardly; to be unsteady.
അധൊഗതി. *s.* Descent, progress downward.
അധൊഘണ്ട, യുടെ. *s.* A plant, *Acheranthes aspera.*
അധൊജിഹ്വിക, യുടെ. *s.* The uvula, or soft palate.
അധൊംശുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lower garment.
അധൊഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A place below.
അധൊഭുവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell; the subterraneous world; or infernal regions.
അധൊമൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The anus.
അധൊമുഖം, &c. *adj.* Headlong, down looked, looking downwards.
അധൊമുഖി, യുടെ. *s.* One who is dejected, or downcast.
അധൊലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The subterraneous world; hell.
അധൊവായു, വിന്റെ. *s.* Wind from behind; one of the five vital airs.
അധൊക്ഷജൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.
അധഃ. *ind.* Down, below.
അധഃപതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A downfal; precipitancy.
അധ്യണ്ഡ,* യുടെ. *s.* Cowhage; *Carpopogon pruriens.*
അധ്യയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Reading; study. This word is generally applied to the study of the *Vedas*, or of the arts and sciences in Sanscrit. അധ്യയനം ചെയ്യുന്നു To read or study the Vedas or sacred books.
അധ്യവസായം, ത്തിന്റെ. *s.* Perseverance; constancy in progress; intent and determined application, effort.
അധ്യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. An overseer; a superintendent. 2. one who has the chief power; a chief; a grandee.
അധ്യക്ഷം, &c. *adj.* 1. Visible, perceptible, present to the senses. 2. superintending, presiding over.
അധ്യക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Superintendence.
അധ്യക്ഷത, യുടെ. *s.* Superintendence, pre-eminence.
അധ്യാത്മം, &c. *adj.* Spiritual.
അധ്യാത്മജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Spiritual knowledge.
അധ്യാപകൻ, ന്റെ. *s.* An instructor, a scribe; a teacher of the *Vedas* or sacred books.
അധ്യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Instruction, teaching the sacred books. അധ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. To instruct in or teach the sacred books.
അധ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A chapter; a section or division of a book. 2. a lecture.
അധ്യായി, യുടെ. *s.* A student, a pupil.
അധ്യാരൂഢം, &c. *adj.* 1. Mounted on, riding upon. 2. exceeding, very much.
അധ്യാരൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Imputation.

* The second letter of this, and the following words to which ‍്യ and ്യ are annexed is generally written ഝ in the Malayalim. The Sanscrit mode of spelling is adopted here.

അധ്യാരോഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascension.

അധ്യാഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Supplying an ellipsis.

അധ്യാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Argument, reasoning. 2. a word not expressed but understood. 3. adding a word, or words to complete a sentence; supplying an ellipsis.

അധ്യൂഢ, യുടെ. *s.* A superceded wife, one whose husband has married others.

അധ്യേഷണ, യുടെ. *s.* 1. Request; solicitation. 2. asking, begging.

അധ്രുവം. *adj.* Uncertain, unascertained.

അധ്വ, യുടെ. *s.* A road; a way; a route.

അധ്വഗൻ, ന്റെ. *s.* A traveller.

അധ്വനീനൻ, ന്റെ. *s.* A traveller.

അധ്വന്യൻ, ന്റെ. *s.* A traveller.

അധ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice, or solemn ceremony, performed by brahmans.

അധ്വരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A travelling carriage or cart.

അധ്വര്യു,വിന്റെ. *s.* A person versed in the *Yajur Veda.*

അധ്വംസ്യം, &c. *adj.* Imperishable, immortal.

അധ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Labour; industry; trouble; pains; toil. 2. effort, exertion, exercise, അധ്വാനം ചെയ്യുന്നു, To labour.

അധ്വാനപ്പെടുന്നു. *v. n.* To labour, to work; to use effort; to be pressed.

അനക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Motion, moving. 2. shaking, stir. 3. commotion, agitation.

അനക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To move; to shake. 2. to stir up, to agitate. 3. to warm; to excite.

അനഗാരൻ, ന്റെ. *s.* A saint, an anchorite.

അനഘം, &c. *adj.* 1. Sinless, pure, innocent. 2. clean, clear.

അനംഗൻ, ന്റെ. *s.* A name of Cama, the Hindu god of love.

അനംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven; æther or the atmosphere.

അനംഗാരി, യുടെ. *s.* A name of Siva.

അനങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To move, to stir. 2. to shake, to tremble. 3. to be agitated.

അനച്ഛം, &c. *adj.* Turbid, muddy.

അനഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere, the sky, the æther.

അനഡ്വാൻ, ന്റെ. *s.* A bull or ox.

അനതീതം. *adj.* 1. Unpassed. 2. not gone.

അനത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To heat; to make hot; to warm.

അനധ്യക്ഷം, &c. *adj.* Imperceptible, unperceived; absent.

അനധ്യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* One who is absent, or not perceived.

അനന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. The infinite or eternal Being. 2. a name of Vishnu or Crishna. 3. the chief of the Nagas or serpent race, that inhabit the infernal regions; the couch and constant attendant of Vishnu.

അനന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sky, the atmosphere, the air.

അനന്തം, &c. *adj.* Endless; eternal; infinite.

അനന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Extreme propinquity. 2. immediate succession. *adj.* 1. Next, immediately following. 2. next of kin or in succession. Used also as a connecting particle, when it means, next, after, and.

അനന്തരവൻ, ന്റെ. *s.* A successor; one who is next of kin or in succession.

അനന്തരപ്പാട,ിന്റെ. *s.* A successor; co-relative to a predecessor.

അനന്തരസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Succession; power or right of coming to the inheritance.

അനന്തശയനം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a city on the Malabar coast. Trivandrum.

അനന്ത, യുടെ. *s.* 1. The earth. 2. a synonyme of several plants, as *Hedysarum alhagi.* 3. a name of Parvati, the wife of Siva.

അനന്യജൻ, ന്റെ. *s.* A name of Cama or love.

അനന്യബന്ധു. *adj.* Having no other, or but one friend or protector.

അനന്യബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Close attention, having the mind fixed on one object.

അനന്യവൃത്തി. *adj.* Closely attentive, having the mind fixed on one object.

അനന്യശാസനം. *adj.* Subject to only one rule or power.

അനന്യോപായം. *adj.* What is to be accomplished by only one means.

അനപത്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Being with out offspring, either male or female.

അനപരാദ്ധ്യൻ, ന്റെ. A chief, or principal person.

അനപായം. *adj.* Immortal; imperishable.

അനപേക്ഷം. *adj.* Not necessary, not wished or desired.

അനപ്പ,ിന്റെ. *s.* Heat, warmth.

അനയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misfortune. 2. calamity. 3. vice, transgression.

അനൎഗ്ഗളം, &c. *adj.* 1. Without opposition; self-willed, unrestrained. 2. fluent; voluble.
അനൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Calamity; distress; adversity; danger.
അനൎത്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* Unmeaning, or nonsensical discourse, &c. *adj.* Useless; to no purpose; nonsensical.
അനൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. 2. fire.
അനലൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire, a name of AGNI. 2. bile. 3. a plant, *Plumbago zeylanica* and *rosea.* 4. Grey bonduc, *Cæsalpina bonducella.*
അനലംകൃതം. *adj.* Simple, unadorned.
അനല്പ, യുടെ. *s.* Heat, warmth.
അനല്പം, &c. *adj.* Great, many, not a few.
അനവധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Inadvertance, mistake.
അനവധാനത, യുടെ. *s.* Mistake; inadvertance.
അനവധി. *adj.* Infinite, immense, very much, very many.
അനവമം, &c. *adj.* Good, superior.
അനവരതം. *adj.* or *adv.* Eternal, continual; always, eternally, continually.
അനവസ്കരം, &c. *adj.* Clean, pure.
അനവസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is unstable, unsteady, fickle.
അനവസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Unsteadiness, instability.
അനവാപ്തം. *adj.* 1. Not obtained, not received. 2. not in existence.
അനശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fasting, a fast; abstinence from food.
അനശ്വരം, &c. *adj.* Eternal, constant.
അനസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. A cart. 2. any thing that is the means of existence.
അനഹങ്കാരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Content, moderation, absence of care or vanity.
അനഹങ്കൃതി, യുടെ. *s.* See the preceding.
അനക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blamable or obscene discourse; what is unfit to be uttered. 2. abuse.
അനാകൃതി. *adj.* Ugly; deformed.
അനാകുലം, &c. *adj.* Unperplexed; consistent; clear.
അനാകൃഷ്ടം, &c. *adj.* Unattracted, undrawn. 2. unsubdued.
അനാഗതം, &c. *adj.* Not returned; not received; not arrived. *s.* the future.
അനാഗതാൎത്തവ, യുടെ. *s.* A young girl, one not arrived at puberty.
അനാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Incivility; rusticity. 2. uncleanness. 3. irreligion. 4. any thing contrary to religious custom, or to established morals.
അനാജ്ഞപ്തം. *adj.* Not commanded.
അനാതുരൻ, ന്റെ. *s.* One who is neither sick, nor sorrowful.
അനാഥ, യുടെ. *s.* 1. A poor helpless woman. 2. a widow.
അനാഥനാഥൻ, ന്റെ. *s.* The protector of the helpless, God.
അനാഥം, &c. *adj.* Without protector, or proprietor; helpless.
അനാദരം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect; disregard; inattention, incivility.
അനാദി. *adj.* Without beginning; eternal.
അനാദിതരിശ,ിന്റെ. *s.* Land that has been a long time lying waste.
അനാദിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Perpetual illusion.
അനാദൃതം, &c. *adj.* Disrespected; despised.
അനാദ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is without beginning; the eternal Being.
അനാദ്യം, &c. *adj.* Without beginning, eternal.
അനാദ്യവിദ്യ, യുടെ. *s.* Illusion, deceit, trick, fraud.
അനാധാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A poor helpless person. 2. one who is not dependant on another for support; self-dependant; God.
അനാമകൻ, or അനാമധെയൻ, ന്റെ. *s.* 1. An anonymous person; one who has no name. 2. a man of no consequence.
അനാമകം, ത്തിന്റെ. *s.* Piles, or hœmorrhoids, the complaint.
അനാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Health; salubrity; welfare.
അനാമിക, യുടെ. *s.* The fourth or ring finger.
അനായാസം, &c. *adj.* Without trouble, without difficulty; easy.
അനായാസകൃതം, &c. *adj.* Prepared suddenly, extemporaneously; prepared without trouble, simply decocted (Medicine or drugs.)
അനാരതം, &c. *adj.* Eternal, continual, frequent. *adv.* Eternally.
അനാൎയ്യതിക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, a kind of gentian, *Gentiana cherayta*, വെപ്പ.
അനാവിലം, &c. *adj.* Clear, clean, pure.
അനാലസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Activity, alertness. *adj.* Active, alert, unweary, unfatigued.
അനാവിലൻ, ന്റെ. *s.* The planet VENUS or its regent.
അനാവൃത, യുടെ. *s.* An unmarried woman.
അനാവൃഷ്ടി, യുടെ. *s* A failure of rain; a drought.
അനാശ്രയം, &c. *adj.* Destitute of support, or protection.
അനാഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A new and unbleached

cloth. 2. the heart, a vital part.

അനിത്യം, &c. *adj.* Temporal; not eternal; transitory, temporary.

അനിത്യത, യുടെ. *s.* Temporariness.

അനിന്ദിതം, &c. *adj.* 1. Pious, virtuous. 2. destitute of reproach.

അനിമിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish, (from അ a privative, and നിമിഷം *a twinkling.*)

അനിമെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish. 2. a deity, a demon.

അനിരുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* The son of the god of love, and husband of *Usha.*

അനിൎദ്ദെശ്യൻ, ന്റെ. *s.* The incomprehensible; one of the names of the Supreme Being.

അനിലൻ, ന്റെ. *s.* 1. The wind or air; considered also as a deity.

അനിലൊദ്ധുതം, &c. *adj.* Shaken by the wind.

അനിവാൎയ്യം, &c. *adj.* Irresistible; superior to opposition; unobstructed.

അനിശം. *adv.* Eternal; eternally, always; constantly. *adj.* Eternal, constant.

അനിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Unpleasantness; disagreeableness, displeasure. *adj.* Disagreeable; unpleasant; hated; injurious; unacceptable.

അനിഴം, ത്തിന്റെ. *s.* The 17th Nacshatra, or lunar mansion, designated by a row of oblations; (Stars in Libra.)

അനീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An army, a force. 2. war; battle.

അനീകസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. An armed or royal guard; a sentinel. 2. a combatant, a warrior.

അനീകിനീ, യുടെ. *s.* 1. An army, forces. 2. an army consisting of 2,187 elephants, 2,187 chariots, 6,561 cavalry, and 10,935 infantry.

അനീതി, യുടെ. *s.* Injustice.

അനീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* An atheist; one that denies the existence of a God.

അനീശ്വരവാദി, യുടെ. *s.* One that denies the existence of a God.

അനു. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and denotes 1. After. 2. like. 3. under. 4. along. 5. with. 6. in part of. 7. severally, every, each. 8. near to. 9. in regard to. 10. to, out to. 11. orderly, methodically.

അനുകഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking together with, speaking after; repeating after another.

അനുകം, &c. *adj.* Lustful, lewd, libidinous.

അനുകമ്പ, യുടെ. *s.* Tenderness, compassion; clemency, mercy; kindness, favour.

അനുകമ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* Tenderness, compassion; kindness, favour.

അനുകമ്പിതം, &c. *adj.* Compassionated, treated with tenderness.

അനുകമ്പ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is compassionate, tender, merciful.

അനുകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To imitate; to follow.

അനുകല്പം. *adj.* Secondary, or succedaneous injunction.

അനുകഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bottom of a carriage. 2. invoking.

അനുകൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Invoking, summoning by incantations.

അനുകാമി, യുടെ. *s.* 1. One who goes as he lists. 2. one who acts as he pleases.

അനുകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുകാരി. *adj.* Like, resembling.

അനുകൂലത, യുടെ. *s.* 1. Good will, concord, amity. 2. consent. 4. favour, indulgence. 5. aid. 6. protection. 7. success.

അനുകൂലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To reconcile others. 2. to ingratiate oneself.

അനുകൂലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To conduce, to contribute, to have good success; to be reconciled; to consent; to favour.

അനുകൂലം, &c. *adj.* Favourable, agreeable, salubrious. ഈ ദെശം എനിക്ക അനുകൂലമാകുന്നു. This country is salubrious to me. കാററ അനുകൂലമാകുന്നു. The wind is favourable. അനുകൂലം ചെയ്യുന്നു, To assist, to favour, to espouse one's cause.

അനുകൂലശത്രു, വിന്റെ. *s.* A false friend; a concealed enemy.

അനുകൂലശത്രുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* False friendship, concealed enmity.

അനുക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Order, method, a mode.

അനുക്രൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* Tenderness; compassion; clemency; mercy.

അനുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Following, accompanying.

അനുഗതം, &c. *adj.* Followed.

അനുഗതി, യുടെ. *s.* The act of following.

അനുഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Following, accompanying.

അനുഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Following, going with. 2. a woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband.
അനുഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To follow, to accompany, to go along with, to attend.
അനുഗമ്യം, &c. *adj.* What may be followed.
അനുഗാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Singing together.
അനുഗാമി, യുടെ. *s.* A companion, a follower; an attendant.
അനുഗാമിനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A companion. 2. a master.
അനുഗുണം, &c. *adj.* Suitable; consistent; conformable.
അനുഗൃഹീതൻ, ന്റെ. *s.* One who is favoured, blessed.
അനുഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.
അനുഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blessing, conferring benefits, favour, regard. 2. kindness; benignity. 3. indulgence.
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be blessed, favoured, &c.
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bless; to confer benefits; to grant a favour. 2. to shew kindness, to favour.
അനുചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A companion; a follower; an attendant. 2. a servant. അനുചരി. A female companion.
അനുചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To accompany, to go along with, to follow, to attend.
അനുചാരകൻ, ന്റെ. *s.* A companion; a follower, an attendant.
അനുചാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying; attendance.
അനുചാരി, യുടെ. *s.* 1. A companion, a follower, an attendant. 2. a servant.
അനുചിതം, &c. *adj.* Improper, unfit, unsuitable.
അനുചിന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consultation. 2. reconsideration.
അനുച്ചാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who repeats after another. 2. a respondent.
അനുജൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother.
അനുജത്തി, യുടെ. *s.* A younger sister.
അനുജന്മം, &c. *adj.* Born with.
അനുജന്മാവ,ിന്റെ. *s.* A younger brother.
അനുജാ, യുടെ. *s.* A younger sister.
അനുജാതൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother.
അനുജീവി, യുടെ. *s.* 1. A servant. 2. a companion.
അനുജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Permission, leave, liberty. 2. order, or command. അനുജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. To order, to command. അനുജ്ഞ കൊടുക്കുന്നു. To give leave, to allow.
അനുജ്ഞാതം, &c. *adj.* Permitted; ordered; commanded.
അനുതപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To repent; to feel regret, or remorse.
അനുതർഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thirst. 2. wish, desire. 3. a drinking vessel.
അനുതർഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vessel from which spirituous liquors are drank. 2. a distribution of liquor.
അനുതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Repentance; remorse; distress in consequence of some thing done.
അനുതാപപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To repent; to feel remorse.
അനുത്തമം, &c. *adj.* Most excellent, chief, best, peerless.
അനുത്തരം, &c. *adj.* 1. Silent, unable to answer. 2. chief, principal. 3. best, excellent. 4. fixed, firm. 5. south, southern.
അനുദിനം. *adv.* Daily.
അനുദ്യമം, &c. *adj.* Inert, destitute of exertion; sluggish.
അനുനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To commend, to praise, to eulogize.
അനുനയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pacification, condolence, 2. comfort, consolation. 3. courtesy, salutation. 4. apology. അനുനയപ്പെടുത്തുന്നു. To console, to comfort, to condole. അനുനയം ചെയ്യുന്നു. To apologize.
അനുപദം. *ind.* Following; repeatedly.
അനുപദി, യുടെ. *s.* 1. A searcher, an enquirer. 2. a boot, a buskin.
അനുപദീന, യുടെ. *s.* A boot, a buskin.
അനുപപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Want of success. 2. an excuse, a pretext. 3. inconvenience. അനുപപത്തിചെയ്യുന്നു. To make excuses or pretexts.
അനുപമ, യുടെ. *s.* The female elephant of the south east point.
അനുപമം, &c. *adj.* Incomparable, unparalleled, unrivalled.
അനുപസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* 1. Unsteadiness, fickleness. 2. incontinence.
അനുപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any liquid used as a vehicle in medicine to disguise its appearance or taste. അനുപാനം ചെയ്യുന്നു. To mix medicine in any liquid.
അനുപ്ലവൻ, ന്റെ. *s.* A follower, or companion.

അനുബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Connexion, union, affiance, affinity. 2. in grammar an affix or augment. 3. an indicatory letter not sounded. 4. binding, confining. 5. a child, or pupil who imitates an example set by the parent, or preceptor.

അനുബന്ധിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അനുബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The reflection of light as in a mirror or water.

അനുബിംബിക്കുന്നു. *v. n.* To throw back, or reflect light as a mirror or water.

അനുബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reviving the scent of a faded perfume. 2. replacing perfumes removed by bathing, &c.

അനുഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment. 2. suffering. 3. experience; knowledge acquired by practice. 4. experiment. 5. frequent trial. 6. carnal connexion. 7. a grant of land from the crown, which pays a small annual acknowledgement. സുഖാനുഭവം. The enjoyment of happiness. ദുഃഖാനുഭവം. The suffering affliction, pain, grief, &c. നരകാനുഭവം. The suffering the torments of hell.

അനുഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To enjoy. 2. to suffer. 3. to experience; to know by practice. 4. to copulate.

അനുഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Indication of passion by word or gesture, a hint. 2. dignity, authority. 3. firm opinion. 4. certainty, ascertainment.

അനുഭാവന, യുടെ. *s.* Indication of any sentiment or passion.

അനുഭൂതി, യുടെ. *s.* See അനുഭവം.

അനുഭൊക്താവു, ിന്റെ. *s.* An enjoyer, a possessor.

അനുഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment. 2. copulation.

അനുഭൊഗി, യുടെ. *s.* An enjoyer.

അനുഭൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To enjoy. 2. to copulate.

അനുമതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consent. 2. approbation.

അനുമതി, യുടെ. *s.* 1. Consent. 2. permission. 3. approbation. 4. order. 5. the fifteenth day of the moon's age when she rises a little less than the full.

അനുമതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To agree, to consent, to approve.

അനുമരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Dying with, accompanying in death; the voluntary death of a Hindu widow.

അനുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inference (in logic;) drawing a conclusion from given premises. 2. doubt, conjecture, surmise. 3. suspicion. 4. hesitation.

അനുമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To infer. 2. to doubt. 3. to hesitate. 4. to suspect.

അനുമിതം. *adj.* 1. Inferred. 2. conjectured.

അനുമെയം. *adj.* Inferable, deducible.

അനുമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure.

അനുമൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rejoice.

അനുയാത്ര, യുടെ. *s.* Accompanying one for a short way on a journey, out of civility. അനുയാത്ര അയക്കുന്നു. To accompany one for a short way on a journey.

അനുയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying, going along with. അനുയാനം ചെയ്യുന്നു. To accompany, to go along with.

അനുയായി, യുടെ. *s.* A companion, a fellow-traveller.

അനുയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A question, an interrogation.

അനുയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A question.

അനുയൊജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be adapted to, to suit.

അനുയൊജിപ്പിക്കുന്നു. *v. a.* To adapt, to suit.

അനുയൊജ്യത, യുടെ. *s.* Adaptation, suitableness.

അനുരക്തം, &c. *adj.* Beloved, attached.

അനുരതി, യുടെ. *s.* Love, passion; one of the 8 sentiments expressed by the Drama.

അനുരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Love; passion; affection; regard; attachment; tenderness.

അനുരാധാ, യുടെ. *s.* The 17th Nacshatra, or lunar mansion, designated by a row of oblations.

അനുരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Likeness, resemblance. *adj.* 1. Resembling, like. 2. suitable, fit.

അനുരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The accomplishing of a desired object for another person; obligingness; service. 2. following.

അനുലപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To repeat the same words over and over again.

അനുലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Tantology; repetition.

അനുലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* The rubbing the body with ground sandal wood.

അനുലെപം, ത്തിന്റെ. *s.* The rubbing the body with ground sandal wood.

അനുലൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gradation, regular progress from one degree to another; regular advance step by step. 2. order.

അനുല്പത്തി, or അനുത്പത്തി, യുടെ. *s.* Birth, production.

അനുവദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To suffer; to permit; to consent; to agree; to approve.

അനുവൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who follows, pursues. 2. one who obliges or serves another.

അനുവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of following: conformity. 2. obliging or serving another.

അനുവൎത്തി, യുടെ. *s.* A follower, an adherent, obliger.

അനുവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To follow; to conform to; to observe; to adhere to.

അനുവാകം, ത്തിന്റെ. 1. A chapter in the Vedas. 2. a compilation from the *Rick* or *Yajur* Vedas.

അനുവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Permission, consent, assent, approval. 2. abuse, reviling. അനുവാദച്ചീട്ടു. A written agreement.

അനുവാദി, യുടെ. *s.* 1. One who permits, allows, &c. 2. a reviler.

അനുവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection, attachment.

അനുവാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affection, attachment. 2. perfuming the clothes. 3. perfuming, scenting in general.

അനുവാസരം. *ind.* Daily.

അനുവിദ്ധം, &c. *adj.* United, joined; mixed.

അനുവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Complaisance, obliging or serving another. 2. the act of following. 3. conformity.

അനുവെലം. *adv.* Always, continually.

അനുശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Repentance. 2. ancient enmity.

അനുശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Gentle reproof; mild advice.

അനുശാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reprove gently or mildly.

അനുശൊകം, ത്തിന്റെ. 1. Sorrow. 2. sympathy.

അനുശൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow, affliction.

അനുഷക്തി, യുടെ. *s.* Love; affection; attachment.

അനുഷംഗം. *s.* 1. Tenderness, compassion. 2. connected with; attached to.

അനുഷ്ഠാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Observance, performance. 2. conduct. 3. the act of making.

അനുഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To observe. 2. to perform. 3. to make.

അനുഷ്ഠിതം, &c. *adj.* Observed; performed; made.

അനുസന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Mixture, conjunction; meeting together.

അനുസന്ധിക്കുന്നു. *v. a.* To mix; to join together. *v. n.* To meet, to come together.

അനുസരണക്കെട, ിന്റെ. *s.* Disobedience.

അനുസരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

അനുസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Obedience, submission. 2. observance, the act of following or observing. 3. attachment, assiduity, servility to the great.

അനുസരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To obey, to submit to. 2. to follow, to adhere to. 3. to observe, to imitate. 4. to wait on, or pay court to any great personage.

അനുസാരി, യുടെ. *s.* 1. One who is obedient, submissive, attached to. 2. a follower, an adherent.

അനുസ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The nasal character (ം) or *anaswara*.

അനുഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Imitation. 2. resemblance.

അനുക്ഷണം. *ind.* Frequently; often; again and again.

അനൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A former state of existence. 2. race, family. 3. disposition, temperament.

അനൂചാനൻ. *s.* A man of the greatest learning; one who is versed in the *Vedas* and six *Vedangas*.

അനൂനം. *adj.* 1. Entire, whole. 2. perfect, without defect.

അനൂനകം. *adj.* 1. Whole, entire. 2. perfect.

അനൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A buffalo. 2. a country or spot abounding in swamps. *adj.* Watery, wet, swampy.

അനൂരു, വിന്റെ. *s.* The charioteer of the sun, the dawn.

അനൂരുകൻ, ന്റെ. *s.* The charioteer of the sun.

അനൃജു. *adj.* 1. Wicked, perverse, crooked. 2. false, deceitful.

അനൃണൻ, ന്റെ. *s.* One who is free from debt.

അനൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A falsehood, a lie. 2. agriculture. *adj.* False. അനൃതവചനം. A falsehood, a lie.

അനെകം, &c. *adj.* (from അ privative and ഏകം *one*) many, several.

അനെകധാ. *ind.* Many ways.

അനെകപം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant, because it drinks with both its mouth and trunk.

അനെഡമൂകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person who is both deaf and dumb. 2. one who is wicked, fraudulent.

അനെഹ, യുടെ. *s.* Time.

അനൊകഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree.

അന്തകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The god *Yama*, the killer and judge of departed souls, according to Hindu mythology. 2. murderer.

അന്തകാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA.

അന്തകരിപു, വിന്റെ. *s.* See the preceding.

അന്തകാരി, യുടെ. *s.* A name of SIVA.

അന്തണൻ, ന്റെ. *s.* A brahman.

അന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. End, consummation. 2. death, destruction. 3. a boundary, a limit, term. *adj.* Final, ultimate.

അന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The middle space; interval. 2. difference. 3. rank. 4. period, term. 5. clothing, covering. 6. sake, behalf. 7. a hole, or rent. 8. own, self. 9. without, except. 10. without, outside. 11. opportune time. 12. midst, the midst. 13. the supreme soul.

അന്തരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heart. 2. the mind; *figuratively*, secrecy, privacy.

അന്തരാ. *ind.* 1. Without, except. 2. in the middle, among, amongst. 3. near at hand.

അന്തരായം, ത്തിന്റെ. *s.* An obstacle, impediment.

അന്തരാത്മാ, വിന്റെ. *s.* The interior soul; the heart.

അന്തരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle space; interval; included space.

അന്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To intervene. 2. to differ. 3. to die.

അന്തരിക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere; the sky.

അന്തരീപം, ത്തിന്റെ. *s.* An island.

അന്തരീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A lower garment.

അന്തരെ. *ind.* Amidst, among, between.

അന്തരെണ. *ind.* 1. Except, without. 2. amidst, between.

അന്തൎഗതം. *adj.* 1. Forgotten. 2 included; intermediate. 3. internal.

അന്തൎഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A private apartment. 2. a private affair.

അന്തൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A brahmanee woman.

അന്തൎജ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle of the water, or sea.

അന്തൎജ്ജലചരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish, or any marine, aquatic, or amphibious animal.

അന്തൎദ്ധ, യുടെ. *s.* See the following.

അന്തൎദ്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disappearance, vanishing. 2. concealment, covering.

അന്തൎദ്ധാനമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To disappear, to vanish.

അന്തൎദ്ധാര, യുടെ. *s.* Heavy rain, a hard shower.

അന്തൎദ്ധി, യുടെ. *s.* Any thing which hides or covers from sight; a covering; concealment.

അന്തൎദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An inner or private door within the house.

അന്തൎബ്ബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Courage.

അന്തൎഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear; awe.

അന്തൎഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be included. 2. to intervene.

അന്തൎഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside.

അന്തൎഭൂതം, &c. *adj.* Included.

അന്തൎമ്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* Haughtiness, arrogance.

അന്തൎമ്മദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The space between the sky and the surface of the earth; the atmosphere, the air.

അന്തൎമ്മനസ്സ. *adj.* Sad, perplexed.

അന്തൎമ്മൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy; pleasure.

അന്തൎയ്യാമം, ത്തിന്റെ. The last watch.

അന്തൎയ്യാമി, യുടെ. *s.* The soul.

അന്തൎല്ലാപി, യുടെ. *s.* One who is sorrowful.

അന്തൎവ്വത്നി, യുടെ. *adj.* A pregnant woman.

അന്തൎവ്വമി, യുടെ. *s.* Indigestion, flatulence.

അന്തൎവ്വംശികൻ, ന്റെ. *s.* Superintendant of the women's appartment.

അന്തൎവ്വാണി, യുടെ. *s.* A learned person; one skilled in sacred arts and sciences.

അന്തൎവ്വാരി, യുടെ. *s.* An island.

അന്തൎവ്വിഗാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Entrance, entering.

അന്തൎഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-satisfaction, conceit.

അന്തസ്ഥ, യുടെ. *s.* A name given in grammar to the letters യ, ര, ല, and വ.

അന്തസ്താപം, ത്തിന്റെ. *s.* Inward sorrow, sympathy.

അന്തസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The soul. 2. an attendant within.

അന്തസ്സാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The understanding; the mind.

അന്ത്യാവസായി, യുടെ. *s.* 1. A person of the lowest cast, or order in society. 2. a barber.

അന്തി, യുടെ. *s.* 1. Evening. 2 end, conclusion. 3. an elder sister, *(in theatrical language.)*

അന്തികതമം. *adj.* Very near.

അന്തിക, യുടെ. *s.* 1. Nearness, proximity, vicinity. 2. a fire place. 3. an elder sister *(in theatrical language.)*

അന്തികാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Contiguous support (as that given by a tree to a creeper, &c.)

അന്തികെ. *adv.* Near, proximate.

അന്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* Proximity, vicinity. *adj.* Proximate, near, contiguous.

അന്തിമം, &c. *adj.* 1. Ultimate, final. 2. very near.

അന്തിമലരി, യുടെ. A flower plant. *Polyanthes Tuberosa.*

അന്തെവസായി, യുടെ. *s.* A person of the lowest cast or order in society, a *Paraya.*

അന്തെവാസി, യുടെ. *s.* A pupil, a scholar, one who is under the care of a tutor.

അന്തൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* A palankeen, a monjeel, a kind of litter.

അന്തഃകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heart. 2. the mind; the understanding; *figuratively*, favour, regard.

അന്തഃപുരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A seraglio; the queen's apartments. 2. a palace.
അന്തഃപുരചാരി, യുടെ. s. A male attendant in the queen's apartments.
അന്തഃപുരചാരിണി, യുടെ. s. A female attendant in the queen's apartments.
അന്ത്യകാലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Death. 2. the end.
അന്ത്യജൻ, ന്റെ. s. 1. A Sudra, or man of the fourth tribe. 2. a person of the lowest cast or order in society, a *Paraya*.
അന്ത്യഭം, ത്തിന്റെ. s. The last of the *Nacshatras* or lunar asterism, containing thirty two stars, figured by a tabor, one of the stars is ζ piscium.
അന്ത്യം, &c. *adj.* 1. Last; final; ultimate; concluding. 2. inferior, low. s. The 12th sign in the zodiac Pisces.
അന്ത്യയാമം, ത്തിന്റെ. s. The fourth watch of the night.
അന്ത്യരാത്രി, യുടെ. s. The last night.
അന്ത്യരാശി, യുടെ. s. 1. The 12th. sign in the zodiac *Pisces*. 2. one who is wholly reduced in circumstances.
അന്ത്രം, ത്തിന്റെ. s. An entrail.
അന്ദുകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A chain for an elephant's foot. 2. a ring or ornament worn round the ankle. 3. a chain, a fetter.
അന്ദോളം, ത്തിന്റെ. s. A palankeen, a litter, a monjeel.
അന്ദോളിതം, &c. *adj.* Agitated; swung.
അന്ധകരിപു, വിന്റെ. s. A name of Siva.
അന്ധകാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Darkness, obscurity. 2. blindness. 3. ignorance.
അന്ധകാരപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become darkened.
അന്ധകൂപം, ത്തിന്റെ. s. A blind well.
അന്ധചിത്തം, ത്തിന്റെ. s. Intellectual blindness; ignorance, stupidity.
അന്ധത, യുടെ. s. 1. Blindness, (confusion.) 2. ignorance.
അന്ധതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To blind, to make blind. 2. to keep in ignorance.
അന്ധതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become blind.
അന്ധതമസം, ത്തിന്റെ. s. Great darkness.
അന്ധതമസ്സ, ിന്റെ. s. Great darkness.
അന്ധതാമിസ്രം, ത്തിന്റെ. s. Blackness of darkness; hell.
അന്ധതിമിരം, ത്തിന്റെ. s. Great darkness.
അന്ധൻ, ന്റെ. s. A blind person, one who is ignorant.
അന്ധബുദ്ധി, യുടെ. s. Stupidity, dulness.
അന്ധം, ത്തിന്റെ. s. 1. Darkness. 2. water.
അന്ധം, &c. *adj.* Blind.
അന്ധസ്സ, ിന്റെ. Boiled rice, food.
അന്ധാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To forget; to neglect; to wander in mind.
അന്ധാളിത്വം. ത്തിന്റെ. s. Forgetfulness; negligence; loss of memory; wandering; a confused state of mind approaching to madness.
അന്ധാളിപ്പ, ിന്റെ. s. See the preceding.
അന്ധു, വിന്റെ. s. A well.
അന്ന. *adv.* Then, at that time.
അന്നക്കൊടി, യുടെ. s. A standard, ensign, or flag, with the form of a swan on it. അന്നക്കൊടി നാട്ടുന്നു, To fix a standard.
അന്നഗന്ധി, യുടെ. s. Dysentry, diarrhœa.
അന്നദാതാവ, ിന്റെ. s. One who gives rice or food in charity; a master.
അന്നദാനം, ത്തിന്റെ. s. Giving rice or food in charity. അന്നദാനം ചെയ്യുന്നു. To give rice or food.
അന്നന്ന. *adv.* Then, at that time; daily; often.
അന്നപാനാദി, യുടെ. s. Meat, drink, clothing, &c.
അന്നപൂൎണ്ണ, യുടെ. s. The wife of the god Visweswara at Casee or Banares.
അന്നപ്രാശനം, ത്തിന്റെ. s. The ceremony of giving solid food to a child for the first time, generally performed in the sixth month of it's age.
അന്നബലം, ത്തിന്റെ. s. Strength arising from a sufficiency of food.
അന്നഭേദി, യുടെ. s. Copperas.
അന്നം, ത്തിന്റെ. s. A swan.
അന്നം, ത്തിന്റെ. s. Boiled rice; food. അന്നം കൊടുക്കുന്നു. To give rice or food. അന്നവസ്ത്രം. Food and rainment. അന്നപാനം. Meat and drink. അന്നം കെട്ടുന്നു. To tie up provender or provisions for a journey.
അന്നം, *adj.* Eaten.
അന്നമയം, ത്തിന്റെ. s. 1. The stomach. 2. rejection of food.
അന്നരസം. *adj.* The flavour of boiled rice or food.
അന്നസത്രം, ത്തിന്റെ. s. A victualling house.
അന്നീനൻ, ന്റെ. s. An eater.
അന്നേരം. *adv.* That time, then.
അൻപട്ടൻ, ന്റെ. s. A barber.
അൻപ, ിന്റെ. s. 1. Love; affection; kindness. അൻ

ചൊടെ. Lovingly, affectionately, with kindness,
അൻപത. *adj.* Fifty.
അൻപൻ, ന്റെ. *s.* One who is affectionate, kind.
അൻപുന്നു, പി, വാൻ. *v. n.* To love.
അന്യചിന്ത, യുടെ. *s.* Foreign or a different mind.
അന്യജാതി, യുടെ. *s.* 1. Another class, cast or kind. 2. a stranger.
അന്യജാതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of another class or tribe; a stranger.
അന്യതരം. *adj.* 1. Other, different. 2. either of two.
അന്യതരെദ്യുസ. *ind.* Either of two days.
അന്യത്ര. *ind.* 1. Elsewhere, in another place, 2. except, unless.
അന്യഥാ. *adv.* Otherwise, on the contrary;
അന്യഥാത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Difference; contrariety; a different manner. അന്യഥാത്വം വരുത്തുന്നു. To cause a difference. അന്യഥാത്വം വരുന്നു. To differ; to be contrary.
അന്യദത്തം, ത്തിന്റെ. What is given by another.
അന്യദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A foreign or strange country.
അന്യൻ, ന്റെ. *s.* Another; a stranger; a foreigner.
അന്യഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A different mind.
അന്യം, &c. *adj.* Foreign, other, different. *s.* Family, race, lineage. അന്യം നിന്നു പൊകുന്നു. To be without descent. അന്യംമുടിയുന്നു. The family to become extinct.
അന്യരൂപ, യുടെ. *s.* Shame, or disgrace caused by another.
അന്യവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Another or different family.
അന്യവാദി, യുടെ. *s.* Speaking inconsistently, (in law) prevaricating; a prevaricator.
അന്യശാഖകൻ, ന്റെ. *s.* An apostate.
അന്യസംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Adultery.
അന്യായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is unjust; unreasonable. 2. a plaintiff.
അന്യായപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To complain, to enter a law-suit.
അന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Injustice; iniquity; wrong; 2. unreasonableness. 3. a complaint. *adj.* Unjust, unreasonable. അന്യായം ചെയ്യുന്നു. To act injustly. അന്യായം ബൊധിപ്പിക്കുന്നു. To lodge a complaint against another.
അന്യാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Foreign support.
അന്യാക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Ridicule, mockery.
അന്യൂനത, യുടെ. *s.* Perfection, completeness.
അന്യൂനം. *adj.* Entire, complete, perfect.
അന്യൂനാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Complete or perfect bliss, or happiness.
അന്യെതരം. *adj.* Other, different.
അന്യെദ്യു. *ind.* Another day.
അന്യൊന്യൈക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Communion, a strong mutual affection.
അന്യൊന്യദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A mutual or familiar look.
അന്യൊന്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To reconcile, to conciliate.
അന്യൊന്യപ്പെടുന്നു. *v. n.* To be mutually attached.
അന്യൊന്യം. *adj.* 1. Mutual. 2. reciprocal. In familiar use it often expresses *mutual affection.* അന്യൊന്യ സ്നെഹം. Mutual friendship.
അന്യൊന്യവീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mutual or familiar look.
അന്യൊന്യഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Mutual intention, or purpose.
അന്യൊന്യാശ്രയം. ത്തിന്റെ. *s.* Mutual support or dependance; mutual confidence.
അന്വക്. *ind.* Together with, accompanying.
അന്വവായം, ത്തിന്റെ. *s.* Race, lineage.
അന്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Race, lineage, family. 2. in grammar, construction, interpretation. സമാനാധികരണാന്വയം. Concord, agreement. വ്യധികരണാന്വയം. Government.
അന്വയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To construe, to interpret.
അന്വർത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Original signification. 2. the posture of an archer when about to discharge an arrow.
അന്വവായം, ത്തിന്റെ. Race; lineage; family; descent.
അന്വഹം. *ind.* Daily.
അന്വക്ഷം. *adj.* Following.
അന്വാധി, യുടെ. *s.* A bail, or deposit to be delivered to a third person.
അന്വാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Regret, affliction, grief. 2. a place where work is done, a manufactory, a house of industry.
അന്വാഹാര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The monthly obsequies performed during the first year after the death of a parent.
അന്വിതം. &c. *adj.* Attended, accompanied, joined.
അന്വിഷ്ടം, &c. *adj.* Searched, inquired into, sought.
അന്വീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Research.
അന്വെഷണ, യുടെ. *s.* Search, inquiry.

അന്വേഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Search, inquiry in general; research; investigation of duty by reasoning; pursuit.

അന്വേഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* An inquirer, a searcher; an investigator.

അന്വേഷിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be sought, searched, &c.

അന്വേഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, *v. a.* 1. To search; to inquire into; to seek; 2. to attend to.

അന്വേഷിതം, &c. *adj.* Searched, sought, inquired into.

അപ. A Sanscrit particle, which, prefixed to words derived from that language, denotes, 1. Inferiority (below, worse.) 2. privation (from.) 3. separation (away from.) 4. contrariety (against.) 5. difference (from.) 6. dishonesty. 7. exultation.

അപ്പ, ിന്റെ. *s.* Water.

അപകടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Danger; peril. 2. mischief, evil. 3. disorder, confusion. *adj.* 1. Dangerous, perilous. 2. mischievous.

അപകാരശീ, യുടെ. *s.* Reproaeh and menance.

അപകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Malice, hatred. 2. the doing any mischief, injury or harm to another. It is opposed to ഉപകാരം. Beneficence. അപകാരം ചെയ്യുന്നു. To do mischief or harm to another.

അപകാരി, യുടെ. *s.* A disobliging or mischievous person.

അപകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Irregularity; want of order.

അപകീൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Infamy; dishonour; injury to one's reputation. 2. an evil report. 3. a bad character or reputation.

അപകീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To bring infamy on oneself or on another, to injure another's repution.

അപകീൎത്തിപ്പെടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To fall into disgrace or infamy; to be ill spoken of.

അപക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Retreat, flight. 2. disorder.

അപക്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Price.

അപക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Hatred, malice. 2. mischief.

അപക്രോശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reviling, abusing. 2. asking, begging.

അപക്വം, &c. *adj.* 1. Unripe, raw; immature, green. 2. undigested.

അപഖ്യാതി, യുടെ. *s.* Infamy; dishonour; injury.

അപഗണിതം, &c. *adj.* 1. Disregarded, despised. 2. not be numbered.

അപഗ, യുടെ. *s.* A river.

അപഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* A limb or member of the body. 2. the body.

അപചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss, diminution. 2. degradation. 3. the act of plucking fruits, flowers, or leaves.

അപചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To behave uncivilly.

അപചായിതം, &c. *adj.* Reverenced, revered, saluted, honored.

അപചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Impoliteness; incivility; insult; an affront.

അപചിതം. *adj.* 1. Worshipped, revered. 2. diminished, expended. 3. plucked.

അപചിതി, യുടെ. *s.* 1. Destruction, decrease, loss. 2. expense. 3. worship.

അപജയം, ത്തിന്റെ. *s.* Defeat; rout; loss in battle; want of success. അപജയപ്പെടുത്തുന്നു. To defeat, to rout; അപജയപ്പെടുന്നു. To be defeated, to be routed.

അപടാന്തരം. *adj.* Adjoining, contiguous.

അപടു. *adj.* 1. Sick, diseased. 2. awkward.

അപതൊക, യുടെ. *s.* A woman confined of a stillborn child.

അപത്നികൻ, ന്റെ. *s.* A widower.

അപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Offspring, either male or female.

അപത്രപ, യുടെ. *s.* Modesty; bashfulness.

അപത്രവിഷ്ണു *adj.* Bashful, modest.

അപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The absence of a road. 2. error.

അപഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A deviation from prescribed regimen. *adj.* disagreeable, unpleasant.

അപദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exertion. 2. power, strength. 3. approved occupation. 4. work well done.

അപദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Adorning, clothing.

അപദിശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The intermediate points between the cardinal ones, as S. E; N. W. &c. 2. half a point of the compass.

അപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purpose. 2. aim. 3. pretext, pretence. 4. mask, disguise by dress, &c. 5. place, quarter. 6. butt or mark. 7. cause.

അപദെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To pretend; to contrive; to disguise.

അപദ്വ, യുടെ. *s.* The absence of a road.

അപധ്വസ്തൻ, *s.* One who is reviled, cursed. 2. abandoned.

അപനയം, ത്തിന്റെ. 1. Defect. 2. loss, evil, harm.

അപനിന്ദ, യുടെ. *s.* 1. An unjust reproach or censure.

2. defamation; calumny; detraction.
അപന്ഥാ, യുടെ. *s.* A bad road.
അപഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ungrammatical language. 2. a stumble, or trip in walking.
അപമതം, *adj.* Disregarded, despised.
അപമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Devastation, inflicting pain, or punishment.
അപമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* Disrespect; incivility.
അപമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See അവമാനം, Disrespect, dishonour, disgrace.
അപമിത്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* Debt; that which is obtained on loan upon a pledge.
അപമൂൎദ്ധകളെബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A body without head, the trunk.
അപമൃത്യു, വിന്റെ. *s.* Untimely or violent death.
അപയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Retreat, flight; departure.
അപരക്രിയകൾ, ളുടെ. *s. plu.* Funeral rites.
അപരൻ, ന്റെ. *s.* Another, the other.
അപരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Contrariety.
അപരപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The decrease or wane of the moon.
അപരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hind leg or hind quarter of an elephant. 2. the back part. *adj.* 1. Other. 2. opposite, contrary. 3. latter.
അപരമന്ത്രം. *s.* The formula used at funeral rites.
അപരസ്പരം. *adj.* Continued, uninterrupted. *adv.* Continually, (applied to action.)
അപര, യുടെ. *s.* The womb.
അപരാജിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA; also of VISHNU. 2. the regent of the north east point. അപരാജിതം. *adj.* Unconquered.
അപരാത്രി. *s.* The end of the night, the last watch.
അപരാദ്ധപൃഷത്കൻ, ന്റെ. *s.* An archer, or arrow always missing the butt.
അപരാധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An offence, a transgression, a fault. 2. a fine. 3. punishment. അപരാധം ചെയ്യുന്നു. To commit a fault. അപരാധക്ഷമ. Pardoning a fault.
അപരാധി, യുടെ. *s.* An offender, a transgressor, a guilty person.
അപരാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To offend, to transgress.
അപരാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The second part.
അപരാഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The afternoon.
അപരിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Restraint: continence.
അപരിചിതം, &c. *adj.* Inexperienced, unpractised.

അപരിച്ഛേദ്യൻ, ന്റെ. *s.* The infinite, incomprehensible Being.
അപരിമിതം. *adj.* Immoderate, immense, infinite, innumerable, abundant.
അപ്രൂപം, &c. *adj.* Scarce; unfrequent; uncommon, rare; unusual.
അപരെദ്യു. *ind.* Another day, the day after to-morrow.
അപരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Appointment to a situation, generally held for life. 2. election to a high situation.
അപരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To appoint as above: to elect.
അപൎണ്ണ, യുടെ. *s.* A name of PARVATI the wife of SIVA.
അപലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To deny; to conceal knowledge.
അപലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A denial. 2. an argument held in support of some falsehood. 3. concealment of knowledge. 4. affection.
അപവൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Final beatitude: the delivery of the soul from the body, and its exemption from further transmigration; eternal bliss. 2. abandoning, quitting.
അപവൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gift, or donation. 2. final emancipation or beatitude.
അപവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A false accusation; an unjust censure or reproach. 2. blame, infamy, detraction. അപവാദം പറയുന്നു. To speak ill of one; to reproach or censure unjustly; to blame.
അപവാദഗിര, ിന്റെ. *s.* Reproachful language; abuse.
അപവാദി, യുടെ. *s.* A false accuser, a calumniator, a slanderer.
അപവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Covering, concealment. 2. disappearance.
അപവിത്രം, &c. *adj.* Impure; unclean.
അപശകുനം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil omen or augury; a bad sign.
അപശദൻ, ന്റെ. *s.* A low or mean person.
അപശബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* An ungrammatical word or expression.
അപഷ്ഠു. *adj.* 1. Contrary, opposite. 2. left, (not right.)
അപഷ്ഠുരം, &c. *adj.* Opposite, contrary.
അപസദൻ, ന്റെ. *s.* A low person.
അപസൎപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A secret emissary or agent; a spy.
അപസവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The placing the sacerdotal thread on the right shoulder, and letting it fall on the left side. 2. a religious circumambulation, with the right hand towards the object circumambulated. 3. the motion

of a star contrary to the order of the sign in the zodiac. 4. the Arabic or any language written from right to left. *adj.* 1. Opposite, contrary. 2. right (not left.)

അപസ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any part of a carriage. 2. the anus. 3. fœces.

അപസ്നാതം, &c. *adj.* Bathed, or bathing after mourning, or upon the death of a relative or connexion.

അപസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Funeral bathing, upon the death of a relative, after mourning. പുലകുളി.

അപസ്മാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A confused state of mind 2. any violent passion, approaching to madness. 3. epilepsy, falling sickness.

അപസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hoarse voice. 2. a base or false tone. 3. an unpleasant tone, or discordant sound.

അപഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To take away by violence, to extort. 2. to usurp; to plunder; to rob; to pillage. 3. to ravish. 4. to bereave.

അപഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To ridicule, to deride, to laugh at, to mock; to scorn.

അപഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depredation; robbery; plunder; extortion. 2. loss.

അപഹാരി, യുടെ. *s.* A plunderer; an usurper; a robber; one who takes away by force, an extortioner; a defrauder.

അപഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ridicule; derision; mockery; scorn. 2. silly or causeless laugh.

അപഹാസി, യുടെ. *s.* A derider, a mocker; a scorner.

അപഹാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See അപഹാസം.

അപഹൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Spoil; plunder. 2. concealment, disguise.

അപഹ്നവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Denial, or concealment of knowledge. 2. affection.

അപക്ഷേപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Falling down, casting down.

അപാകം. *adj.* 1. Unripe, raw; immature, green. 2. intemperate.

അപാംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Achyranthes aspera.* See അപാമാർഗ്ഗം.

അപാംഗം. *s.* 1. The outer corner of the eye. 2. a sectarial mark on the forehead. *adj.* Maimed, crippled.

അപാംഗദർശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A side glance, a leer, a wink.

അപാംഗദേശം, ത്തിന്റെ. *s.* The outer corner of the eye.

അപാടവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Awkwardness, inelegance. 2. sickness, disease.

അപാത്രത, യുടെ. *s.* Unworthiness, unfitness.

അപാത്രം, &c. *adj.* Unworthy, unfit; inadequate; undeserving. അപാത്രവ്യയം. Extravagant or improper expense.

അപാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Removal. 2. ablation, the sense of the fifth or ablative case.

അപാനദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The anus.

അപാനൻ, ന്റെ. *s.* One of the five vital airs; wind from behind.

അപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The anus; the fundament. 2. wind from behind.

അപാനവായു, വിന്റെ. *s.* One of the five vital airs.

അപാമാർഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, the rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.* വലിയ കടലാടി.

അപാംപതി, യുടെ. *s.* The sea, or ocean.

അപായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A murderer.

അപായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Calamity. 2. death. 3. danger, peril. 4. a scrape. അപായം വരുത്തുന്നു. 1. To murder. 2. to bring into danger, or peril. അപായം വരുന്നു. To be in danger, or peril.

അപാരം, *adj.* 1. Impassable. 2. excessive; unbounded, infinite; immense. *s.* The opposite bank of a river.

അപാർത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A false signification, misinterpretation.

അപാവർത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rolling on the ground.

അപാവൃതം, &c. *adj.* 1. Self-willed; unrestrained. 2. covered, concealed.

അപാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter.

അപാസ്തം, &c. *adj.* 1. Killed, slain. 2. rejected.

അപി. *ind.* A Sanscrit particle corresponding to even, though, yet, assuredly, &c., and implies; 1. Interrogation. 2. earnest interrogation, or enquiry. 3. doubt. 4. possibility. 5. reproof, &c. 6. conjunction. 7. it is often, an expletive.

അപിഗീർണ്ണം, &c. *adj.* Praised.

അപിച. *ind.* Moreover, not only that; although.

അപിതു. *ind.* If, if indeed.

അപിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A covering, a screen. 2. concealment, disappearance.

അപിനദ്ധം, &c. *adj.* Clothed, accoutred.

അപുത്രത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The state of being childless.

അപൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* A cake of flour; a kind of bread made from flour.

അപൂർവ്വം, &c. *adj.* Not before seen or existing; new; uncommon, rare, unusual, unfrequent; seldom, scarce. *s* 1. Advantage, excellence.

അപൂൎവ്വദൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A strange, or unusual sight, or appearance.

അപൈതം. *ind.* Separately.

അപെയം. *adj.* Not drinkable, not to be drank.

അപെക്ഷണീയം, &c. *adj.* Desirable, to be wished.

അപെക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Desire, wish; want. 2. entreaty, request. 3. expectation, hope. 4. coveting. 5. aid.

അപെക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To desire, to wish 2. to request; to entreat. 3. to hope, to expect. 4. to covet.

അപെക്ഷിതം, &c. *adj.* Desired; wished; coveted.

അപെക്ഷ്യം, &c. *adj.* Desirable, to be wished.

അപൊദിക, യുടെ. *s.* A potherb, *Basella, rubia* or *lucida.*

അപൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ascertaiment of any thing, one of the eight exercises of the reasoning faculty. 2. a false charge; blame; a lie, a falsehood.

അപൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അപൌരുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Unmanliness.

അപ്പ, യുടെ. *s.* Water.

അപ്പക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A baker.

അപ്പക്കാരിക, യുടെ. *s.* A vessel used for baking bread.

അപ്പക്കാരൊൽ, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

അപ്പതി, യുടെ. *s.* A name of VARUNA, the Indian Neptune.

അപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father. 2. sometimes used as a respectable term of address to men.

അപ്പപ്പുര, യുടെ. *s.* A bake-house.

അപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Bread; food.

അപ്പപ്പൊൾ. *adv.* Now and then.

അപ്പാ. *interj.* Ah! oh!

അപ്പി, യുടെ. *s.* The urethra.

അപ്പിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Fire.

അപ്പൂപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A grandfather.

അപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The other or opposite side; beyond.

അപ്പുറത്ത. *adv.* On the other side, beyond, opposite.[1]

അപ്പൊൾ. *adv.* Then, at that time. When this word is added to a participle it means *when*, but not used interrogatively; as അവൻ പൊയപ്പൊൾ. When he went.

അപ്രകാണ്ഡം, ത്തിന്റെ *s.* A young branch, or shoot.

അപ്രകാരം. *adv.* So, thus: in that manner.

അപ്രകാശം. *adj.* 1. Secret, private. 2. dark, obscure. 3. abstruse. *s.* 1. Obscurity, darkness. 2. abstruseness. 3. secret or private communication.

അപ്രകാശത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

അപ്രകാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Darkness, obscurity. See അപ്രകാശം.

അപ്രകൃഷ്ടം, &c. *adj.* Not eminent, low, mean.

അപ്രഗല്ഭം, &c. *adj.* 1. Ashamed, modest. 2. diffident. 3. not iminent, not illustrious. 4. obscure. dark.

അപ്രഗുണം, &c. *adj.* Confused, perplexed.

അപ്രതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Want of dignity, or majesty. 2. humility; void of ostentation.

അപ്രതിപത്തി, യുടെ. *s.* Infamy, dishonour.

അപ്രതിബന്ധം, &c. *adj.* Destitute of, or free from obstruction or impediment.

അപ്രതിഭം, &c. *adj.* 1. Ashamed, modest. 2. obscure, dark.

അപ്രതിമം, &c. *adj.* Incomparable; unparalleled; unrivalled.

അപ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. Infamy; dishonour. 2. a bad reputation, or character.

അപ്രതീതം, &c. *adj.* Infamous, not celebrated, not renowned.

അപ്രത്യക്ഷം, &c. *adj.* Imperceptible; absent.

അപ്രധാനം, &c. *adj.* Subordinate; secondary.

അപ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Perjury; falsehood. *adj.* Of no consequence; not to be regarded; not to be trusted.

അപ്രമുക്തം, &c. *adj.* 1. Unreleased, not liberated, unloosed, not let go. 2. undischarged, as a weapon.

അപ്രമെയം, &c. *adj.* Unmeasurable; incomprehensible; inconceivable; indescribable; beyond human understanding.

അപ്രയത്നം, *adj.* Easy, not difficult, without effort.

അപ്രയാസം, *adj.* Facile, easy, not difficult.

അപ്രയൊഗം. *adj.* Useless, inapplicable.

അപ്രയൊജകം, &c. *adj.* Useless; unprofitable; unfit; serving no purpose, disadvantageous, without any end or object.

അപ്രയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Unprofitableness, uselessness. *adj.* Useless, unprofitable.

അപ്രവക്തവ്യം. *adj.* Unfit or improper to be spoken or uttered.

അപ്രശസ്തം, &c. *adj.* 1. Unimportant, insignificant. 2. unacceptable.

അപ്രസന്നം, &c. *adj.* 1. Turbid, muddy. 2. displeased.

അപ്രസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sadness, sorrow, heaviness. 2. gloominess. 3. displeasure.

അപ്രസിദ്ധം, &c. *adj.* Not famous; secret; unknown.

അപ്രഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Uncultivated or waste ground.

അപ്രാഗ്ര്യം. *adj.* Secondary, subordinate.

അപ്രാപ്തം, &c. *adj.* 1. Unobtained, unreceived, unprocured, not obtained. 2. unfixed, unplaced.

അപ്രാമാണ്യം, &c. *adj.* Not to be believed, not to be trusted; not to be regarded.

അപ്രാശ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person who is not worthy of sitting with others to eat.

അപ്രിയം, &c. *adj.* Hated, disliked, disagreeable, odious. *s.* Hatred, dislike.

അപ്രിയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To displease, to offend.

അപ്രിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be displeased; to be dissatisfied; to be offended.

അപ്രിയവാദി, യുടെ. *s.* A man who speaks what is displeasing, offensive, &c.

അപ്രിയവാദിനി, യുടെ. Fem. of the preceding.

അപ്രീണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dissatisfaction, dissatisfying.

അപ്രീതി, യുടെ. *s.* Disaffection, disregard, dislike, hatred.

അപ്സരസ്സുകൾ, ളുടെ. *s. plu.* The courtesans of *Swerga* or paradise, the *Apsaras*.

അഫലം, &c. *adj.* 1. Unfruitful, barren. 2. vain, unproductive.

അഫല, യുടെ. *s.* The aloe plant, *Aloes perfoliata.*

അബദ്ധക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A liar; a fool.

അബദ്ധഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An unmeaning or nonsensical expression. 2. speaking foolishly.

അബദ്ധഭാഷി, യുടെ. *s.* A liar; one who speaks foolishly.

അബദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lie, a nonsensical expression. 2. nonsense. 3. a mistake. 4. folly.

അബദ്ധമുഖം, &c. *adj.* Foulmouthed, scurrilous.

അബദ്ധവാൿ, ിന്റെ. *s.* A lie, nonsensical or unmeaning discourse.

അബല, യുടെ. *s.* A woman, a female.

അബലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant. *Tapia cratæva.* നീർമാതളം.

അബാധം, *adj.* Unrestrained, unobstructed.

അബാധിതം, &c. *adj.* Unrestrained, unobstructed.

അബൊധവെള, യുടെ. *s.* The time at which, if one studies, it is believed no instruction can be obtained: midnight.

അബ്ജൻ, ന്റെ. *s.* 1. The moon. 2. the physician of the gods, said to have been produced at the churning of the ocean: also called *Dhanwantree.*

അബ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. 2. a couch. 3. a kind of tree, *Eugenia acutangula.*

അബ്ജയൊനി, യുടെ. *s.* A name of BRAHMA; so called because he is said to have sprung from a lotus at the creation.

അബ്ജാരി, യുടെ. *s.* The moon.

അബ്ജസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA.

അബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. 2. a year. 3. a number. 4. a fragrant grass, *Cyperus Rotundus.*

അബ്ധി, യുടെ. *s.* The sea; the ocean.

അബ്ധികഫം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cuttle fish bone. 2. the foam of the sea.

അബ്ധിജ, യുടെ. *s.* 1. The goddess of wealth, so called, because supposed to be produced at the churning of the ocean. 2. wine.

അബ്ധിജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sea-salt. 2. any thing produced from the sea.

അബ്ധിജാതൻ, ന്റെ. *s.* A son of ASWINI.

അബ്ധിനവനീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The moon. 2. nectar; ambrosia.

അബ്ധിപല്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* Coral.

അബ്ധിഭവം. *adj.* Produced from the sea.

അബ്രഹ്മണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacred, not be killed. 2. a request to spare the life of any person.

അഭയ, യുടെ. *s.* Yellow myrobalan, *Terminalia citrina*, കടുക്ക.

അഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fearlessness, intrepidity, undauntedness, courage. 2. a promise of shelter or protection. 3. the root of a fragrant grass, *Andropogon muricatum.* അഭയഹസ്തം കൊടുക്കുന്നു. To give the hand to another in promise of protection. അഭയം ചെയ്യുന്നു. To protect, to spare. അഭയം പുക്കുന്നു. To take refuge. അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. To take refuge under the protection of another.

അഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune; misery; poverty, unhappiness; misery.

അഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Non-existence; nonentity; a chimera; annihilation. 2. death. *adj.* Negative.

അഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Silence.

അഭി. A Sanscrit preposition or particle, which prefixed to words derived from that language; denotes, 1. Similarity (so, thus). 2. presence, (before). 3. separation, (severally). 4. wish, desire. 5. conjunction, particularizing, (to, with repect to). 6. the *means*, or *cause* (by). 7. after. 8. below. 9. always, every where. 10. against. 11. near.

അഭികൻ, ന്റെ. *s.* A lewd person, lustful, libidinous.

അഭികം, &c. *adj.* Lewd, lustful, amorous.

അഭിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gallant attack. 2. mounting, ascending.

അഭിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To attack in a gallant manner.

അഭിഖ്യ, യുടെ. *s.* 1. Brightness; radiance. ശൊഭ. 2. glory, fame. 3. a name or appellation. പെർ.

അഭിഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An appellation. പെർ. 2. calling, addressing.

അഭിഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Meeting, welcoming.

അഭിഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To meet, to welcome.

അഭിഗമ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who may be approached, or is accessible. അടുക്കൽ ചെല്ലാകുന്നവൻ.

അഭിഗീൎണ്ണം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിഗ്രസ്തം, &c. *adj.* Swallowed. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത.

അഭിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attack, onset. 2. challenge, going to fight. നെരിടുക.

അഭിഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Robbing, seizing any thing in presence of the owner. അപഹാരം. 2. attack. അഭിക്രമം.

അഭിഘാതി, യുടെ. *s.* An enemy, a murderer. ശത്രു, ഘാതകൻ.

അഭിഘാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The putting a little clarified butter upon rice or other food, before it is eaten, to purify it.

അഭിചരൻ, ന്റെ. *s.* A servant. ഭൃത്യൻ, പിൻ ചെല്ലുന്നവൻ.

അഭിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorcery; an incantation or magical ceremony, to procure the death of an enemy.

അഭിജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Family, race. വംശം. 2. native place. 3. fame.

അഭിജാതൻ, ന്റെ. *s.* 1. Noble, well born. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ. 2. wise, learned. നിപു ണൻ.

അഭിജിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The space of time occupied by the last quarter of the twenty first lunar mansion and the fifteenth part of the twenty second, amounting to nineteen Hindu hour's. 2. the space of forty eight English minutes, viz. the twenty four immediately preceding mid-day and the twenty four immediately following it. 3. mid-day. 4. the zenith.

അഭിജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A skilful or clever person. നി പുണൻ.

അഭിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, a spot, a stain. കറ. 2. skilfulness, skill, cleverness. നിപുണത.

അഭിതഃ. *ind.* 1. Near. 2. on both sides. 3. quickly.

അഭിധ, യുടെ. *s.* A name; an appellation; a title. പെർ.

അഭിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A name; an appellation; a title. പെർ.

അഭിധെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭിധ്യ, യുടെ. *s.* 1. Coveting another's property. പ രദ്രവ്യാഗ്രഹം.

അഭിനന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight.

അഭിനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rejoice, to be glad. സന്തൊഷിക്കുന്നു.

അഭിനയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The indication of sentiment or passion, by looks or outward gestures. 2. the motions of the hands or eyes, used by dancers, to express the sentiments contained in the verses which they sing. നാട്യം ആടുക. അഭിനയിക്കുന്നു. To motion with the hands in singing.

അഭിനവം, &c. *adj.* New, fresh. പുതിയത.

അഭിനവപയസ്സ, ിന്റെ. *s.* Fresh water, new milk.

അഭിനവൊത്ഭിത്ത, ിന്റെ. *s.* A germe, a new bud. അങ്കുരം.

അഭിനിമ്മുക്തൻ, ന്റെ. *s.* A man asleep at sun-set. ആദിത്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പൊൾ ഉറങ്ങുന്നവൻ.

അഭിനിൎയ്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* March of an assailant, or march in general.

അഭിനിവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Zeal; devotedness; intentness; application, determination to effect a purpose, or obtain an object. ശുഷ്കാന്തി. 2. gallant attack. ആ ക്രമിപ്പാൻ ചെല്ലുക. 3. insight, knowledge. 4. tenacity.

അഭിനിവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭിനിവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be zealous, devoted; to have the mind intent on the attainment of an object; to be intent upon. ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുന്നു.

അഭിനീതം, &c. *adj.* 1. Fit, proper. ഉചിതം. 2. highly finished, or ornamented. 3. patient.

അഭിനുതം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിപന്നം, &c. *adj.* 1. Guilty. കുറ്റമുള്ള. 2. unfortunate, calamitous. 3. subdued. കീഴാക്കപ്പെട്ടത.

അഭിപ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opinion; sentiment; idea; notion; thought. 2. design, intention. 3. meaning, signification.

അഭിപ്രെതം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭിഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Insult, disgrace, dishonour. നിന്ദ. 2. defeat, subjugation.

അഭിഭൂതം, &c. *adj.* Defeated, subdued, humbled. കീഴാ ക്കപ്പെട്ടത. അവമാനിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിഭൂതി, യുടെ. *s.* Disrespect, insult, dishonour. നിന്ദ.

അഭിമതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consent; approbation. സ മ്മതം. 2. wish; choice. ഇഷ്ടം.

അഭിമതം, &c. *adj.* 1. Approved; agreeable. 2. desired.

അഭിമന്ത്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Calling to, addressing,

inviting. 2. conjuring with certain forms; enchantment. 3. consecration. മന്ത്രം.

അഭിമന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To call, to address, to invite. 2. to conjure, to enchant. 3. to sanctify with (*mantras*) certain formulas.

അഭിമന്ത്രിതം, &c. *adj.* 1. Called, invited. 2. conjured. 3. sanctified with certain formulas; consecrated; blessed.

അഭിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle. യുദ്ധം. 2. killing, slaughter. കുല.

അഭിമാത്രൻ, ന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

അഭിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, haughtiness. 2. affection, regard. 3. esteem, honour. 4. protection.

അഭിമാനി, യുടെ. *s,* A friend; a protector; a benefactor.

അഭിമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To regard with kindness, to favour. 2. to esteem, to honour. 3. to protect.

അഭിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The front; any thing opposite to the face. 2. face to face. 3. abatement. *adj.* Present.

അഭിമുഖമായി. *adv.* Face to face. അഭിമുഖമായി പറയുന്നു. To speak face to face.

അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To advance in front. മുമ്പെ ചെല്ലുന്നു.

അഭിമോദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight.

അഭിയുക്തം, &c. *s.* 1. Surrounded by an enemy, &c. 2. diligent, intent. 3. involved in any thing. ഏപ്പെട്ടത.

അഭിയോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attack, onset. 2. challenging to fight. നെരിടുക. 3. energetic effort; exertion, perseverance.

അഭിരാമം, &c. *adj.* Delightful; beautiful; charming; pleasant. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

അഭിരുചി, യുടെ. *s.* 1. Wish, desire. 2. good taste.

അഭിലഷിതം, &c. *adj.* Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound. ശബ്ദം.

അഭിലാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Reaping; cutting. ഛെദനം.

അഭിലാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish; desire; inclination; propensity. 2. pleasure. ഇഛ.

അഭിലാഷുകൻ, ന്റെ. *s.* A covetous person, one who is greedy. അത്യാഗ്രഹി.

അഭിവന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Obeisance, prostration. 2. homage paid by prostration on the ground. വന്ദനം.

അഭിവന്ദിക്കുന്നു. *v. a.* 1. To prostrate or make obeisance. 2. to pay homage by prostration.

അഭിവന്ദിതം, &c. *adj.* Reverenced, adored. വന്ദിതം.

അഭിവന്ദ്യം, &c. *adj.* Adorable, venerable; to be reverenced. വന്ദിക്കെണ്ടുന്നത.

അഭിവാഞ്ഛ, യുടെ. *s.* Desire, longing for.

അഭിവാഞ്ഛിതം, &c. *adj.* Desired, longed for.

അഭിവാദകൻ, ന്റെ. *s.* One who is civil, polite. വന്ദനശീലൻ.

അഭിവാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prostration or obeisance. 2. homage paid by prostration on the ground, and grasping the feet. വന്ദനം.

അഭിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Opprobrious, or unfriendly speech. അനിഷ്ട വാക്ക.

അഭിവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Obeisance, prostration. 2. homage. വന്ദനം.

അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. *v. a.* 1. To prostrate or make obeisance. 2. to pay homage to.

അഭിവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Increase of wealth or prosperity; exaltation to some new honour or rank. 2. improvement, amendment.

അഭിവൃദ്ധിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To increase; to advance, to prosper. 2. to improve.

അഭിവൃദ്ധിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To increase; to advance, to promote.

അഭിവ്യാപ്തം, &c. *adj.* Pervaded. വ്യാപിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിവ്യാപ്തി, യുടെ. *s.* Co-extending, pervading, omnipresence. സൎവ്വ വ്യാപ്തി.

അഭിശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A false accusation. അപവാദം.

അഭിശസ്തം, &c. *adj.* Falsely accused, calumniated. അപവാദപ്പെട്ടത.

അഭിശസ്തി, യുടെ. *s.* 1. Asking, begging. നിബന്ധയാചന. 2. calumny; false accusation. അപവാദം.

അഭിശാപം, ത്തിന്റെ. *s.* A false accusation.

അഭിഷംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Imprecation, a curse. ശാപം. 2. insult, reproach. 3. false accusation. അപവാദം. 4. fury. ക്രൊധം.

അഭിഷവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Religious bathing, ablution. സ്നാനം. 2. distillation. 3. spirit distilled from the juice of the acid *asclepias.* ശക്കരയിൽനിന്നുണ്ടായ മദ്യം.

അഭിഷിക്തം, &c. *adj.* Anointed, bathed.

അഭിഷെകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unction; anointing; bathing. 2. an installation, coronation, or inauguration by means of unction or bathing. 3. baptizing. പട്ടാഭിഷെകം. A coronation, a consecration. അഭിഷെകം ചെയ്യുന്നു. 1. To anoint (a king;) to consecrate. 2. to baptize.

അഭിഷെചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unction; anointing; bathing, See അഭിഷെകം.

അഭിഷെണനം, ത്തിന്റെ. *s.* March to repel an enemy. സൈന്യത്തൊട കൂടെ നെരിടുക.

അഭിഷ്ടുതം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

അഭിസന്താപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle. യുദ്ധം. 2. pain, torture. വ്യസനം.

അഭിസന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain, torture. 2. mixing, joining; intimate union or combination. ചെച്ച.

അഭിസംപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

അഭിസരൻ, ന്റെ. *s.* A companion, a follower.

അഭിസാരിക, യുടെ. *s.* A lewd woman, a woman who makes or keeps an assignation. കാമചാരണി.

അഭിഹതം, &c. *adj.* 1. Humbled, subdued, broken-down (as by sickness, &c.) അടക്കപ്പെട്ടത. 2. killed.

അഭിഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breaking. 2. killing.

അഭിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Robbing, seizing any thing in the owner's presence. അപഹാരം. 2. a brisk attack. തടവ. 3. taking up arms.

അഭിഹിതം. *adj.* Spoken, said. ചൊല്ലപ്പെട്ടത.

അഭീകൻ, ന്റെ. *s.* A lewd person, lustful, libidinous. കാമശീലൻ.

അഭീതൻ, ന്റെ. *s.* One who is fearless, bold, daring, undaunted. ഭയമില്ലാത്തവൻ.

അഭീതി, യുടെ. *s.* Fearlessness, undauntedness, courage. ഭയമില്ലായ്മ.

അഭീപ്സിതം, &c. *adj.* Beloved, desired. വാഞ്ഛിക്കപ്പെട്ടത.

അഭീരു. *adj.* Fearless, undaunted. ഭയമില്ലാത്ത. *s.* A plant, *Asparagus racemosus.* ശതാവരി.

അഭീരുപത്രി, യുടെ. *s.* A plant, see the preceding.

അഭീശു, വിന്റെ. *s.* 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a rein.

അഭീഷംഗ, യുടെ. *s.* Curse, imprecation. ശാപം.

അഭീഷ്ടം, &c. *adj,* Much beloved, desired; agreeable, pleasing. എറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള.

അഭീഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. 2. inclination. അവന്റെ അഭീഷ്ടം സാധിച്ചു. His wish is accomplished.

അഭീക്ഷ്ണം, &c. *adj.* 1. Repeated, frequent. 2. continual; perpetual. ഇടവിടാതെ. *ind.* 1. Repeatedly, again and again, കൂടക്കൂട. 2. constantly, perpetually.

അഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Indifference, neutrality. 2. unchangeableness. ഭെദമില്ലായ്മ.

അഭെദ്യം, &c. *adj.* 1. Impenetrable; inaccessible. കടന്നുകൂടാത്തത. 2. inseparable; unchangeable.

അഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Abstinence from food.

അഭൊജ്യം. *adj.* Not to be eaten. ഭക്ഷിക്കരുതാത്തത.

അഭൌമം, &c. *adj.* Not earthly. ഭൂസംബന്ധമില്ലാത്തത.

അഭ്യഗ്രം. *adj.* Near, proximate. സമീപം.

അഭ്യംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of anointing with oil; rubbing the body with unctuous substances previous to bathing. എണ്ണ തെപ്പ.

അഭ്യംഗസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing after having anointed the body with oil, or other unctuous substances. എണ്ണ തെച്ച കുളി.

അഭ്യന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A space included between two bodies or points; an included space; an interval. ഇട. 2. delay. 3. a false excuse.

അഭ്യനുജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Leave, permission. 2. command; injunction; sanction. കല്പന.

അഭ്യമിതം, &c. *adj.* Sick, diseased. വ്യാധിതം.

അഭ്യമിത്ര്യൻ, ന്റെ. *s.* A soldier who faces the enemy valiantly. നിൎഭയമായി നെരിടുന്നവൻ.

അഭ്യമിത്രീണൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭ്യമിത്രീയൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭ്യൎച്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Salutation, worship. വന്ദനം, പൂജ.

അഭ്യൎച്ചിതം, &c. *adj.* Saluted, worshipped. വന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

അഭ്യൎണ്ണം, &c. *adj.* Near, proximate. സമീപം.

അഭ്യൎത്ഥിതം, &c. *adj.* Asked, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടത.

അഭ്യവകൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Extraction, drawing out. പുറത്തഎടുത്ത കളക.

അഭ്യവസ്കന്ദനം, ത്തിന്റെ. s. An assault on a fortified place; a seige; facing an enemy. നിരൊധം.

അഭ്യവഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Food, nourishment. ആഹാരം.

അഭ്യവഹൃതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

അഭ്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To practice; to accustom oneself to any thing; to exercise, to use. 2. to learn, to study.

അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To teach, to instruct; to educate. 2. to bring up; to train; to exercise; to discipline.

അഭ്യസൂയം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger. *adj.* Angry, vexed. കൊപം.

അഭ്യസൂയ, യുടെ. *s.* Detraction, see അസൂയ.

അഭ്യസ്തം. *adj.* 1. Practised, exercised, trained. 2. learned; studied; read. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടത.

അഭ്യാഗതൻ, ന്റെ. *s.* A guest. വിരുന്നുകാരൻ.

അഭ്യാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meeting. എതിരെല്പ. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. rising, rising up.

അഭ്യാഗാരികൻ, ന്റെ. *s.* One who is diligent in supporting a family. കുഡുംബ രക്ഷിതാവ.

അഭ്യാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beginning; commencement. ആരംഭം.

അഭ്യാന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is sick, diseased. രൊഗി.

അഭ്യാമൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

അഭ്യാശം. *adj.* Near, proximate. സമീപം.

അഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Practice; usage; custom. 2. exercise, training; study. *adj.* Near, proximate. അക്ഷരാഭ്യാസം. The study of letters; the acquirement of the first principles of learning.

അഭ്യാസശാല, യുടെ. *s.* A hall for exercise, or study.

അഭ്യാസാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Striking so as to disable an enemy. 2. facing an enemy. നെരിടുക.

അഭ്യാസി, യുടെ. *s.* A practitioner; a student.

അഭ്യാസീനൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

അഭ്യുത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A salutation, used to a stranger or great personage, by rising and making him sit beside oneself. സല്ക്കരിപ്പാൻ എഴനീല്ക്ക.

അഭ്യുത്ഥിതം, &c. *adj.* Saluted as under the preceding word.

അഭ്യുദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prosperity; happiness; increase of fortune. ശുഭവൃദ്ധി.

അഭ്യുദിതൻ, ന്റെ. *s.* A man asleep at sun-rise. ഉദിക്കുമ്പൊൾ ഉറങ്ങുന്നവൻ.

അഭ്യുദ്യതം, &c. *adj.* Active, persevering, labouring diligently and incessantly. ഉത്സാഹമുള്ള.

അഭ്യുദ്ധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Redemption. 2. raising, elevating, lifting up. ഉദ്ധാരണം.

അഭ്യുപഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A promise, an agreement. പ്രതിജ്ഞ. 2. approaching, drawing near to.

അഭ്യുപപത്തി, യുടെ. *s.* Conferring a benefit, favour, protection. അനുഗ്രഹം.

അഭ്യുപാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* See അഭ്യുപഗമം.

അഭ്യുപായം, ത്തിന്റെ. *s.* A promise, an agreement. പ്രതിജ്ഞ.

അഭ്യുപെതം, *adj.* Promised, contracted, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത.

അഭ്യൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Grain, &c. half dressed, slightly scorched or parched so as to be eaten from the hand. 2. sweet bread. മധുരമുള്ള അപ്പം.

അഭ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* Talc, a mineral substance. കാക്കപൊന്ന.

അഭ്രപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of tree or cane. ആററുവഞ്ചി. 2. water. വെള്ളം.

അഭ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sky; the atmosphere. ആകാശം. 2. a cloud. മെഘം.

അഭ്രമാതംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The elephant of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ ഗജം.

അഭ്രമു, വിന്റെ. *s.* The female elephant of the east.

അഭ്രമുവല്ലഭൻ, ന്റെ. *s.* The male elephant of the east. ഇന്ദ്രന്റെ ഗജം.

അഭ്രിയം. *adj.* Belonging to or produced from clouds. മെഘത്തിൽ ജനിച്ചത.

അഭ്രി, യുടെ. *s.* 1. A wooden scraper for cleansing a boat. 2. a stake to which a boat is tied. തൊണി കെട്ടുന്ന കുററി.

അഭ്രെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Fitness; propriety. യൊഗ്യത.

അമട്ട, ിന്റെ. *s.* Threatening, threat, menace; reprimand.

അമട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To threaten, to menace, to reprimand.

അമണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The Castor oil tree. ആവണക്ക.

അമത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel, or cup: a utensil. പാത്രം.

അമംഗല, യുടെ. *s.* 1. A widow. വിധവ. 2. the Castor oil plant. ആവണക്ക.

അമർ, ിന്റെ. *s.* War, battle, fight. അമർ ചെയ്യുന്നു. To fight, to war.

അമര, യുടെ. *s.* A kind of bean. അമരക്കാ.

അമരകൊൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

അമരത്തല, യുടെ. *s.* The stern of a vessel.

അമരൻ, ന്റെ. *s.* An immortal; a god or deity.

അമരന്മാർ, രുടെ. *plu.* The gods. ദെവകൾ.

അമരപതി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

അമരപുരി, യുടെ. *s.* The city of INDRA.

അമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a Sanscrit dictionary. 2. a certain distemper in the eyes of children.

അമരം, &c. *adj.* Immortal.

അമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The stern of a vessel. 2. the hind part of an elephant. ആനയുടെ പിൻഭാഗം.

അമരാദ്രി, യുടെ. *s.* Mount Sumera, or Meru.

അമരാരി, യുടെ. *s.* An asur or demon. ദൈത്യൻ.

അമരാവതി, യുടെ. *s.* The capital of INDRA. ഇന്ദ്രനഗരം.

അമരി, യുടെ. *s.* 1. Indigo, *Indigo-fera anil.* 2. woad. 3. a goddess.

അമരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To become quiet, calm, tranquil or settled. 2. to be pressed, to subside, to settle or sink down.

അമരെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA.

അമരൌഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of deities.

അമക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* 1. To quiet, to calm, to appease, to mitigate. 2. to press down; to depress. 3. to suppress, to put down. 4. to oppress, to subdue.

അമച്ച. *s.* 1. Quietness, tranquillity. 2. equanimity, presence of mind.

അമച്ചയില്ലാത്ത. *adj.* Headstrong; violent, ungovernable; unrestrained.

അമത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* See അമക്കുന്നു.

അമൎത്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Immortality. 2. divinity, godhead. മരണമില്ലായ്മ.

അമൎത്യൻ, ന്റെ. *s.* An immortal, a deity. ദെവൻ.

അമൎത്യവൈരി, യുടെ. *s.* An enemy to the deities.

അമൎപ്പ, റ്റിന്റെ. *s.* See അമച്ച.

അമൎയ്യാദ. *s.* Disrespect; incivility; dishonour; rudeness. *adj.* without bounds; contrary to custom.

അമൎഷണൻ, ന്റെ. *s.* One who is passionate, wrathful. കൊപി.

അമൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following. കൊപം.

അമൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Passion; anger; rage; wrath.

അമലൻ, ന്റെ. *s.* One who is pure; clean; innocent.

അമല, യുടെ. *s.* 1. Emblic myrobalan, *Phyllanthus emblica.* കിഴകാനെല്ലി 2. the goddess LACSHMI, SARASWATI, PARWATI.

അമലം, &c. *adj.* Pure; clear; limpid, white. *s.* Talc.

അമളി, യുടെ. *s.* A tumult, a stir, an uproar. 2. commotion. 3. agitation.

അമളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be troubled, to be agitated.

അമളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To trouble, to vex, to oppress.

അമാ. *ind.* 1. With, together with. കൂടെ 2. near. *s.* 1. The change of the moon. 2. the new moon. 3. the day of the new moon. കറുത്തവാവ.

അമാത്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Ministry, office, counsellorship. മന്ത്രിത്വം.

അമാത്യൻ, ന്റെ. *s.* A minister; a counsellor; a courtier. മന്ത്രി.

അമാനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect; abuse. നിന്ദ.

അമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A deposit, a pledge. അമാനം വെക്കുന്നു. To pledge; to deposit.

അമാനുഷം, &c. *adj.* Supernatural; beyond the power of man. *s.* A miracle.

അമാന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A disorderly person.

അമാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion; disorder, tumult. 2. confusedness. 3. falsehood.

അമാന്തമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be in confusion, disorder. 2. to be confused or perplexed.

അമാന്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To put in confusion or disorder. 2. to perplex.

അമാംസൻ, ന്റെ. *s.* One who is very feeble or thin; a mere skeleton. നന്നാ മെലിഞ്ഞവൻ.

അമാൎഗ്ഗക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An irreligious person; one who is dissipated, impious.

അമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Irreligion; impiety; dissipation; heresy.

അമാൎഗ്ഗസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* One who is destitute of religion.

അമാവാസ്യ, യുടെ. *s.* The day of the new moon.

അമിക്കയറ, റ്റിന്റെ. *s.* The tie of the yoke of a plough.

അമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fasten the tie of the yoke.

അമിതം. *adj.* Immoderate; boundless; exorbitant; superfluous; immense; innumerable. വളരെ.

അമിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity. ശത്രുത.

അമിത്രാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror. ജയിക്കുന്നവൻ.

അമിഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To sink a thing. 2. to fix, to set.

അമീത്ത, റ്റിന്റെ. *s.* Eating. അമീത്ത കഴിക്കുന്നു. To eat; a respectful term used in reference to the Calicut Rajahs taking food.

അമുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of pressing, pressing down. 2. squeezing; compression.

അമുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To press; to press down; 2. to squeeze; to pinch

അമുക്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant. *Physalis flexuosa,* the flexuous branched winter cherry.

അമുത്ര. *ind.* In the next life. പരലൊകത്തിൽ.

അമൂൎത്തം, &c. *adj.* Unsubstantial, immaterial. അശരീരി.

അമൂല്യം, &c. *adj.* Invaluable. വിലമതിച്ചുകൂടാത്തത.

അമൃണാളം. *s.* The root of a fragrant grass used in India for *taties* or screens against the hot winds, and for *visaries* or fans, commonly called *Cus-cus, Andropagon muricatum.* രാമച്ചം.

അമൃത, യുടെ. *s.* Nectar, or ambrosia.

അമൃതകിരണൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

അമൃതചെയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. *v. a.* To eat; a respectful term used in reference to kings or great men taking food.

അമൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The imaginary food of the gods;

Nectar; ambrosia. 2. water. 3. clarified butter, ghee. 4. final emancipation of the soul, eternal felicity according to Hindu philosophy. 5. gold. 6. milk. 7. a sweet-meat. *adj.* Immortal, imperishable.

അമൃതമഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Churning. 2. a tale.

അമൃതരി, യുടെ. *s.* Rice for kings and great men.

അമൃതാംശു, വിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

അമൃതാ, യുടെ. *s.* 1. Emblic myrobalan, *Phyllanthus emblica.* കിഴകാനെല്ലി; കടുക്ക.

അമൃതാന്ധസ്സുകൾ, ളുടെ. *s. plu.* Deities, or gods.

അമൃതാശനന്മാർ, രുടെ. *plu.* Deities. ദെവകൾ.

അമൃതെത്ത,ിന്റെ. *s.* Eating; used in reference to kings, brahmans and great men.

അമെദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fœces, excrement. 2. uncleanness. *adj.* Unclean. അശുദ്ധം.

അമെയൻ, ന്റെ. *s.* The infinite being; God. അളവറ്റവൻ.

അമൊഘം. *adj.* 1. Productive, fruitful; effectual; infallible; unerring. ഫലമുള്ളത. 2. precious, rare. 3. abundant.

അമൊഘ, യുടെ. *s.* 1. Trumpet flower. *Bignonia suave-olens.* 2. a plant of which the seed is used as a vermifuge, *Erycibe paniculata.* പാതിരി; വിഴാൽ.

അമ്പ,ിന്റെ. *s.* An arrow; a dart. അമ്പെയ്യുന്നു. To shoot or discharge an arrow.

അമ്പകൊൽ,ിന്റെ. *s.* The shaft of an arrow.

അമ്പക്കൂട,ിന്റെ. *s.* A quiver. അമ്പതൂവൽ. The feather of an arrow.

അമ്പരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be perplexed, confused, embarassed.

അമ്പരപ്പ,ിന്റെ. *s.* Perplexity, embarrassment, confusion.

അമ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* A temple, a pagoda.

അമ്പലവാസി, യുടെ. *s.* A servant in a temple.

അമ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Hog plum, *Spondias mangifera.*

അമ്പറ, യുടെ. *s.* A quiver.

അമ്പാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A heap; a magazine. അമ്പാരം കൂട്ടുന്നു. To heap up grain.

അമ്പാരി,യുടെ *s.* A *Howdah,* the seat or tower placed on an elephant's back, which accommodates several persons. അമ്പാരി വെക്കുന്നു. To place the Howdah on the elephant.

അമ്പിട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A barber.

അമ്പിളി, യുടെ. *s.* The moon.

അമ്പിളിക്കല, യുടെ. *s.* A digit, or one-sixteenth part of the moon's orb.

അമ്പിളിത്തെല്ല, യുടെ. *s.* See the preceding.

അമ്പിളിയമ്മാമൻ, ന്റെ. *s.* The moon.

അമ്പൈ. *interj.* Denoting, wonder, surprize, joy.

അംബകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An eye. കണ്ണ. 2. an arrow.

അംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sky or atmosphere. ആകാശം. 2. cloth, apparel. വസ്ത്രം.

അംബരചാരി, യുടെ. *s.* Any thing that passes through the atmosphere, as birds, &c.

അംബരമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky. ആകാശം.

അംബരാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The end of a cloth. 2. an end of the sky.

അംബരീഷൻ, ന്റെ. *s.* The name of one of the 16 ancient kings.

അംബരീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A frying pan. അപ്പകാരിക.

അംബഷ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. A sort of jasmin, *Jasminum amiculatum.* 2. a plant, *Cissampelos hexandra.* 3. wood sorrel, *Oxalis monadelpha.* പാടവള്ളി.

അംബഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man sprung from a Brahman and a Vaisya women. 2. a physician or man of the medical cast. 3. a barber. 4. an elephant keeper.

അംബ, യുടെ *s.* 1. A mother. അമ്മ. 2. the same (in theatrical language.) 3. a name of PARVATI.

അംബിക, യുടെ. *s.* 1. A mother. അമ്മ. 2. a name of PARWATI.

അംബു, വിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a drug, a perfume, commonly *Bala.* ഇരുവെലി.

അംബുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant; white swallow-wort. വെള്ളെരുക്ക.

അംബുകണം, ത്തിന്റെ. *s.* A particle of water.

അംബുജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus, *Nymphœa nelumbo.* താമര. 2. an aquatic plant, *Eugenia acutangula.*

അംബുജാക്ഷൻ,ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

അംബുജാക്ഷി, യുടെ. *s.* The wife of VISHU.

അംബുദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass, *Cyperus Rotundus.* മുത്തെങ്ങ.

അംബുധി, യുടെ. *s.* The sea, the ocean. സമുദ്രം.

അംബുപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking water.

അംബുപ്രസാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The clearing-nut, *Strychnos potatorum.* തെത്താമ്പരൽ.

അംബുഭൃത്തമൻ, ന്റെ. *s.* The regent of the waters, the Hindu Neptune. വരുണൻ.

അംബുഭൃത്ത. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. the ocean. കടൽ.

അംബുമക്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* A porpoise. കടല്പന്നി.

അംബുരാശി, യുടെ. *s.* The sea, the ocean. സമുദ്രം.
അംബുവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.
അംബുവെതസം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cane, or reed growing in the water. ആറുവഞ്ചി.
അംബുസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A strong current. വലിയ ഒഴുക്ക.
അംബൂകൃതം, *adj.* Sputtered (speech, discourse.) വാനീർ തെറിക്കുമാറ പറക.
അംഭസംഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlpool; an eddy: a vortex. നീർച്ചുഴി.
അംഭസ്സ, ിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.
അംഭാരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The lowing of oxen.
അംഭൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus, *Nelumbium speciosum*, or *nymphœa nelumbo.* താമര.
അംഭൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.
അംഭൊധി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.
അംഭൊനിധി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.
അംഭൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമര.
അംഭൊരാശി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.
അമ്മ, യുടെ. *s.* 1. A mother; a matron. 2. a respectable term of address to women in general, (the wife excepted,) and as such is added to proper names, as മറിയ അമ്മ. 3. the small pox.
അമ്മയം. *adj.* Watery, formed from or consisting of water, (as foam, &c.)
അമ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, bad language. അമ്മരം പറയുന്നു. *v. a.* To abuse, to revile.
അമ്മയാർ, രുടെ. *s.* The wife of a Pattar brahman.
അമ്മാണ്ണി, ഉമ്മാണ്ണി. *adv.* A little, a morsel.
അമ്മാത്ത, ത്തെ. *s.* The family house of the wife of a brahman.
അമ്മാത്തമുത്തശ്ശൻ, ന്റെ. *s.* A maternal grandfather, a term used among brahmans.
അമ്മാത്തമുത്തശ്ശി, യുടെ. *s.* A maternal grandmother.
അമ്മാനം, യുടെ. *s.* A play, tossing or throwing up balls or fruit.
അമ്മാനക്കാ, യുടെ. *s.* A ball, or round fruit used for tossing up.
അമ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See അമ്മാന. അമ്മാനമാടുന്നു, To toss up, to throw up.
അമ്മാനാട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who practices the above play.
അമ്മാനാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of tossing up.
അമ്മാമൻ, ന്റെ. *s.* A maternal uncle.
അമ്മായി, യുടെ. *s.* A mother-in-law, or wife's mother, aunt.
അമ്മാവൻ, ന്റെ. *s.* A maternal uncle.
അമ്മാവി, യുടെ. *s.* The wife of a maternal uncle.
അമ്മി, യുടെ. *s.* A grinding stone, a stone used to grind or bruise things upon.
അമ്മിക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A grinding stone.
അമ്മിക്കുഴവി, യുടെ. *s.* A small stone used to grind with.
അമ്മിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The breast, or teat.
അമ്മിണ്ണി, യുടെ. *s.* A mother. *interj.* denoting pain.
അമ്മിപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* A small stone used to grind with.
അമ്മൂ. (*voc.*) A mother. *interj.* denoting, pain.
അമ്മൂമ്മ, യുടെ. *s.* 1. A maternal grandmother. 2. an old matron.
അമ്മെ. *interj.* Denoting lamentation, pain, fear or surprize, ah; alas! because on such occasions the natives of India invoke their dearest female relations.
അമ്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Artocarpus Lacucha.* 2. sorrel. പുളി.
അമ്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fruit of the tamarind tree. പുളി. 2. sourness, acidity. പുളിരസം. 3. wood sorrel.
അമ്ലലൊണിക, യുടെ. *s.* Wood sorrel, *Oxalis monadelpha.* പുളിയാരൽ.
അമ്ലവെതസം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of dock, or sorrel, *Rumex vesicarius.* പുളിയാരൽ.
അമ്ലാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Globe amaranth, *Gomphrena globosa.* വാടാംകുറിഞ്ഞി.
അമ്ലിക, യുടെ. *s.* 1. The fruit of the tamarind tree, പുളി. 2. the tamarind tree. 3. wood-sorrel. 4. a sour taste in the mouth, acidity of stomach.
അയ, യുടെ. *s.* A cloth line. അയകെട്ടുന്നു.. To tie up a cloth line.
അയക്കൊൽ, ിന്റെ. *s.* A rod used as a cloth line.
അയക്കുന്നു. *v. a.* 1. To send, to send away, to delegate, to depute. 2. to forward; to dispatch. 3. to slacken, to loosen, to relax.
അയച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. The act of sending, dismissal 2. relaxation.
അയനചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* The alternate journeying of the sun towards the tropics.
അയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Half the solar year, the sun's alternate journies towards the tropics. 2. a tropic, a road, a path. ഉത്തരായണം *s.* The sun's journey to the north, or the half of the year in which the sun is north of the equator. ദക്ഷിണായനം. *s.* The sun's course to the south, or the half of the year in which the sun is south of the equator.

അയനസംക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* The turning of the sun from either the tropic of Cancer or the tropic of Capricorn after reaching either.

അയനിയ്യുണ്ണുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. To eat, used only in reference to a bridegroom eating first before marriage.

അയനിയ്യൂണ, ിന്റെ. *s.* A feast before marriage.

അയപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Sending, dismissing, dismissal. 2. slackening, loosing, relaxing.

അയം, ത്തിന്റെ *s.* 1. Good fortune, 2. a tax. 3. he, this person.

അയമൊതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Common carroway, *Carum Carni.* Seed of Bishopsweed.

അയയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be slack, to be or become slackened, relaxed. 2. to be remitted, to be relieved; to abate.

അയക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To forget, to omit. 2. to chew the cud. 3. to speak in a wandering manner; to swoon.

അയർത്തി, യുടെ. *s.* 1. Forgetfulness. 2. swoon, fainting.

അയപ്പ്, ിന്റെ. *s.* Forgetfulness; negligence; remissness; inattention; inadvertance.

അയയൊക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To chew the cud. 2. to ruminate.

അയൽ. *adj.* Near, proximate.

അയൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A neighbour.

അയൽപക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Neighbourhood.

അയൽപക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A neighbour.

അയവ, ിന്റെ. *s.* 1. Slackness, looseness. 2. relaxation. 3. remission. 4. abatement. 5. a washerman.

അയവിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To chew the cud. 2. to ruminate.

അയശസ്കരം. *adj.* Dishonourable; disreputable. നിന്ദ്യം.

അയശസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Disreputation, disgrace, dishonour. 2. loss of reputation, ignominy. ദുഷ്കീർത്തി.

അയസ്കാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A precious stone; the load stone, or magnet, because it attracts iron. കാന്തകല്ലു.

അയസ്സ, ിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പ.

അയി. *interj.* Oh! Ah! &c.

അയിര, ിന്റെ. Iron ore, iron stone.

അയിര്രുത്ത, ിന്റെ. *s.* Smelting of iron.

അയുക്തം, &c. *adj.* Improper; unfit; unworthy.

അയുക്തി, യുടെ. *s.* Impropriety; unfitness; unsuitableness. അനുചിതം.

അയുഗശരൻ, ന്റെ. *s.* A name of CAMA. കാമൻ.

അയുതം, ത്തിന്റെ. *s.* Ten thousand.

അയെ. *interj.* Oh! Ah!

അയൊഗ്യത, യുടെ. *s.* 1. Unworthiness, unfitness, inadequacy. 2. impropriety.

അയൊഗ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is unworthy, undeserving.

അയൊഗ്യം, &c. *adj.* 1. Unworthy; unfit; undeserving. 2. inadequate.

അയൊഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A pestle, tipped with iron, and used for cleaning grain, &c. ഉലെക്ക.

അയൊഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* A mace or club, armed with iron.

അയൊജ്യത, യുടെ. *s.* Disagreement, disunion. ചെച്ചകെട.

അയൊനിജം, &c. *adj.* Born in some supernatural manner.

അയൊദ്ധ്യം. *adj.* Not to be warred against, impregnable. അയൊദ്ധ്യ. The capital of *Rama Ayodyha,* the modern Oude.

അയൊമയം. *adj.* 1. Hard, not easy to be pierced or broken. 2. difficult; abstruse. കട്ടപ്പം.

അയഃപിണ്ഡം, *s.* An iron ball. ഇരിമ്പുണ്ട.

അയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Alms. 2. begging, asking. 3. crying out.

അയ്യം, &c. *adj.* Bad, good for nothing.

അയ്യംവിളി, യുടെ. *s.* 1. An alarm. 2. singing out in pulling timber, &c.

അയ്യംവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To alarm, to give an alarm. 2. to sing out.

അയ്യെ. *interj.* Denoting, mockery, shame, &c.

അയ്യൊ. *interj.* Denoting sorrow, lamentation, pity, or pain; crying out.

അയ്യായിരം. *s.* Five thousand.

അയ്യൊ. *interj.* Oh! ah! alas! an interjection denoting, sorrow, lamentation, pity, or pain, wonder, astonishment.

അര, യുടെ. *s.* 1. The waist, the loins. 2. half; a moiety.

അരകല്ല, ിന്റെ. *s.* A grindstone.

അരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Sealing-wax, simply so called. 2. gum-lac, lac. 3. red colour. 4. the milky gum of the green Jack fruit.

അരക്കച്ച, യുടെ. *s.* A girdle, a zone.

അരക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. A giant. 2. a miser. 3. any animal of a red colour.

അരക്കാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To cover any thing with sealing-wax.

അരക്കാണി, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{1}{160}$.

അരക്കാൽ, ിന്റെ. *s.* A fraction, one eighth, $\frac{1}{8}$.

അരക്കിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To fasten any thing with sealingwax, (as a knife blade in the handle, &c.)

അരക്കുതിരി, യുടെ. *s.* A stick of sealingwax.

അരക്കുപാതം. *adj.* Of the consistency of sealingwax.

അരക്കുപ്പായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Short drawers, not reaching to the knees. 2. a jacket, or short coat.

അരക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A small box made of silver, copper, &c., fastened to the chain generally worn round the waist, and used as a purse.

അരക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal root, the greater Galangal. See അരത്ത.

അരഘട്ടു, ിന്റെ. *s.* A machine for raising water from a well. തുലാം, ഏത്തം.

അരങ്ങു, ിന്റെ. *s.* 1. A public assembly, or congregation. 2. a theatre, a play house, a stage. 3. a dancing room. 4. a fencing school. 5. a field of battle.

അരങ്ങഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To disgrace, to expose to public infamy, (as a woman who has been guilty of shameful conduct.)

അരങ്ങഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Public disgrace, infamy.

അരങ്ങഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To disgrace oneself, to expose oneself to public shame, or infamy.

അരങ്ങഴിവു, ിന്റെ. *s.* Infamy, public reproach.

അരങ്ങിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To begin; to commence.

അരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* To remove the husk from seed by rubbing.

അരങ്ങെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To exhibit publicly a new specimen of art, or a new work either on literature, or science, and subject it to criticism.

അരങ്ങെററം, ത്തിന്റെ. *s.* The public exhibition of a new art, or work on science, &c.

അരചു, ിന്റെ. *s.* 1. Royalty; character or office of a king; state of a king. 2. custom.

അരചൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king, a prince. 2. a master.

അരചുവാഴ്ച, യുടെ. *s.* Reign, sovereignty.

അരച്ചട്ട, യുടെ. *s.* A jacket, a short coat.

അരച്ചല്ലടം, ത്തിന്റെ. *s.* Short drawers, not reaching to the knees.

അരച്ചുരിക, യുടെ. *s.* A small ornament made of iron, and tied round the waist of infants.

അരഞ്ഞാൺ, ിന്റെ. *s.* A chain of silver or gold worn round the waist.

അരണ, യുടെ. *s.* A green kind of lizard.

അരണി, യുടെ. *s.* A piece of wood used for lighting fire by attrition. 2. the plant of which the wood is used for this purpose, *Premna spinosa, &c.*

അരണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest; a wilderness. കാടു.

അരണ്യമക്ഷിക, യുടെ. *s.* The gadfly. കാട്ടീച്ച.

അരണ്യശ്വാ, യുടെ. *s.* A wolf. ചെന്നായ.

അരണ്യാനി, യുടെ. *s.* A great forest. കൊടുങ്കാടു.

അരതി, യുടെ. *s.* 1. Anger, passion. 2. displeasure.

അരത്ത, യുടെ. *s.* A medicinal root, the greater Galangal, *Alpinia Galangala.*

അരത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture of chunam and saffron, which has the appearance of blood, and is used as an offering by the lower class of heathens.

അരത്താലി, യുടെ. *s.* An ornament made of silver or gold, and tied round the waist of little children.

അരത്നി, യുടെ. *s.* A cubit: a measure from the elbow to the tip of the little finger. മുഴം.

അരദെശി, പരദെശി, യുടെ. *s.* (A cant word,) A traveller, a pilgrim: a mendicant; a foreigner.

അരപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Filings, file dust.

അരപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of grinding, or powdering; pulverization.

അരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A file. 2. sharpness, (as the teeth of a file, &c.)

അരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The spoke, or radius of a wheel. *adj.* Quick, swift, speedy. *adv.* Quickly. വെഗം.

അരമ, യുടെ. *s.* A fraction. $\frac{1}{40}$.

അരമണി, യുടെ. *s.* Little bells worn round the waist by children.

അരമന, യുടെ. *s.* 1. A palace; a royal court. 2. the king's tribunal; a court of justice.

അരയന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A swan.

അരയൻ, ന്റെ. *s.* A man of title among the fishermen tribe.

അരയാൽ, ലിന്റെ. *s.* A banian tree, the holy fig-tree, or Poplar leaved fig-tree, *Ficus religiosa.*

അരരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A door. 2. the gate of a house. വാതിൽ. 3. a covering.

അരവു, ിന്റെ. *s.* The act of grinding, powdering; pulverization.

അരവം, ത്തിന്റെ. *s.* A sound; a noise; a great sound.

അരവാശി, യുടെ. *s.* 1. A half. 2. half as much more.

അരവിന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. *Nymphœa nelumbo.* താമര.

അരവിന്ദാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

അരവിന്ദാക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. A name of the wife of VISHNU. ലക്ഷ്മി. 2. a beautiful woman. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീ.

അരളം, ത്തിന്റെ. *s.* Poison. വിഷം.
അരളി, യുടെ. *s.* A plant, the willow.
അരത്ത, വിന്റെ. *s.* A plant, *Bignonia Indica.* പലകപയ്യാനി.
അരത്തുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To be afraid, to be in dread; to be terrified.
അരംഭച, യുടെ. *s.* Fear, dread; terror.
അരാജകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kingdom or state without proper government; interregnum. 2. anarchy.
അരാതി, യുടെ. *s.* A foe, an enemy. ശത്രു.
അരാളം. *adj.* Crooked; curved; bent. വളഞ്ഞത. *s.* Resin. ചെഞ്ചല്യം.
അരി, യുടെ. *s.* 1. An enemy, a foe. ശത്രു. 2. the missile weapon of VISHNU. 3. a wheel. ചക്രായുധം.
അരി, യുടെ. *s.* 1. Rice before being boiled. 2. seed.
അരികത്ത. *post-pos.* Near, by.
അരികിൽ. *post-pos.* Near, by.
അരികുമണി, യുടെ. *s.* Small beads put between others that are larger.
അരികുവഴി, യുടെ. *s.* A way close by; a path.
അരികെ. *post-pos.* Near, by.
അരിക്കൻ, ന്റെ. *s.* The sun.
അരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To strain, to filter. 2. to cleanse rice from dust and stones, or precious metals from sand, &c., by washing in water. 3. to sift sand in the street with the view of picking out any thing lost or valuable. 4. to gnaw, as insects, especially the white ants. 5. to move, as insects.
അരിക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A rice basket.
അരിച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Straining, sifting, filtering. 2. reaping. 3. moving, as small insects.
അരിതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphuret of arsenic, or yellow orpiment.
അരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A rudder. ചുക്കാൻ.
അരിന്തപൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror, ജയിക്കുന്നവൻ.
അരിന്ദമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a subduer of enemies. ശത്രുക്കളെ അടക്കുന്നവൻ.
അരിന്ദമം, &c. *adj.* Conquering, victorious.
അരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A cloth used as a sieve for straining any thing. 2. the webbed husk on a cocoa-nut tree which grows round to the stem of the leaves.
അരിപ്പക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sifter; one who sifts the sand in the street, or the dust of the goldsmith's shop.
അരിപ്പുണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The healing granulation of a sore. അരിപ്പുണ്ണവരുന്നു. To encrust; to heat; as a sore.
അരിപ്പവല, യുടെ. *s.* A kind of fishing net.
അരിപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Rice flour.
അരിമ. *adj.* 1. Dear, choice. 2. excellent. 3. rare, scarce. 4. uncommon.
അരിമാവ, ിന്റെ. *s.* Rice flour.
അരിമെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The fetid mimosa tree. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി.
അരിമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A flower bud. 2. an ornament made on any thing.
അരിമ്പാറ, ന്റെ. *s.* A wart; a small protuberance on the flesh.
അരിമ്പുമണി, യുടെ. *s.* Flower buds made of gold.
അരിമ്പൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* The mystical or real meaning of any thing.
അരിമ്മണി, യുടെ. *s.* An emerald. മരതകം.
അരിയാറ, റിന്റെ. *s.* Six kinds of spices.
അരിയിട്ടുവാഴ്ച, യുടെ. *s.* A ceremony of throwing rice, &c., on the head of a king at the time of coronation: the coronation of a king.
അരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To reap corn, to cut grass, &c., to cut off; to cut in small pieces.
അരിവട്ടി, യുടെ. *s.* A basket used to wash rice in.
അരിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A sickle; a reaping hook; a scythe.
അരിവെപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A cook.
അരിശം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, passion, rage.
അരിഷ്കൃതൻ, ന്റെ. *s.* One who is adorned. അലങ്കൃതൻ.
അരിഷ്ടത, യുടെ. *s.* 1. Misery, wretchedness, misfortune. 2. happiness. See അരിഷ്ടം.
അരിഷ്ടതാതി. *adj.* Auspicious, making fortunate or happy. ശുഭം.
അരിഷ്ടദുഷ്ടധീ. *adj.* Apprehensive of death, alarmed at its approach. മരണപ്രമാദം.
അരിഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A miserable or wretched person. 2. the name of an Asur.
അരിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misery; wretchedness; misfortune. 2. happiness. 3. a sign of public calamity. 4. spirituous liquor. 5. garlick. 6. a crow. 7. the soap-berry tree, *Sapindus saponaria,* &c. പുളിഞ്ചി. 8. the nimb tree *Melia azadaracta.* വെപ്പ. 9. a woman's appartment, the lying-in chamber. In common use this word has in general the first meaning. *adj.* Miserable, wretched, &c.
അരിഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be miserable, wretched, unhappy, &c.
അരുക്ക്, ന്റെ. *s.* One who is not sick. അരൊഗി.

അരുചി, യുടെ. *s.* 1. Disrelish, distaste, dislike. 2. tastelessness, incipidity. *adj.* Tasteless, incipid.

അരുജൻ, ന്റെ. *s.* One who is in health. അരൊഗി.

അരുണൻ ,ന്റെ. *s.* 1. A name of the sun. 2. also of the charioteer of the sun, or the dawn. 3. the colour of dawn, dark red, or the mixture of red and black. 4. tawny (the colour.)

അരുണം, &c. *adj.* 1. Of a dark red colour. 2. of the colour of the dawn. ചുവപ്പ.

അരുണ, യുടെ. *s.* A plant, *Betula.* അതിവിടയം.

അരുണാവരജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Garuda.* 2. the king of birds; a large vulture or eagle. ഗരുഡൻ.

അരുണിമ, യുടെ. *s.* 1. Tawny (the colour.) 2. dark red. 3. the redness of sun-set. ചുവപ്പ.

അരുണൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* The dawn, day-spring.

അരുത. A negative defective verb, signifying *must not.*

അരുതാത്ത. A negative adjective participle, meaning, *ought not*, ചെയ്യരുതാത്ത കാൎയ്യം. A thing which you ought not to do.

അരുതായ്മ, യുടെ. *s.* Weakness, inability.

അരുന്തുദം. *adj.* Sharp, corrosive. പീഡാകരം.

അരുന്ധതി, യുടെ. *s.* The wife VASISHTA, one of the seven Rishis.

അരുവയർ, രുടെ. *s. plu.* Women.

അരുവലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies.

അരുവി, യുടെ. *s.* A water-fall; a cascade or torrent; the precipitous descent of water from mountains.

അരുവിയാറ, റ്റിന്റെ. *s.* A river formed from water-falls at the foot of a mountain.

അരുഷ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The marking nut tree, *Semecarpius anacardium.* 2. the nut. ചെര.

അരുസ്സ, ിന്റെ. *s.* A sore, a wound. പുണ്ണ.

അരുളപ്പാട, ിന്റെ. *s.* An order, or command, (honorific.)

അരുളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. a.* 1. To order, to grant. 2. to deign; to vouchsafe.

അരുൾ, ളിന്റെ. *s.* Order, command, grant, favour.

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. *v. a.* 1. To order, to command, to speak, (honorific.) 2. to grant, to favour.

അരൂപം, &c. *adj.* 1. Formless; destitute of form or shape; ugly. 2. dear, scarce; uncommon.

അരൂപി, യുടെ. *s.* 1. An invisible being, a spirit, a ghost. 2. God.

അരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To grind, to pulverize, to powder. 2. to rub.

അരൊകം, &c. *adj.* Obscured, dimmed, darkened. പ്രകാശമില്ലാത്തത.

അരെണുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of perfume and medicine, commonly ഹരെണുക.

അരൊചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dislike of or aversion to food; nausea, loathing, distaste. 2. tastelessness; disgust. അരുചി. അരൊചകപ്പെടുന്നു. To be disgusted with food; to loathe.

അൎക്കജൻ, ന്റെ. *s.* One of the sons of SURYA and ASWANI. അന്തകൻ.

അൎക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. 2. crystal lens. സൂൎയ്യകാന്തക്കല്ല. 3. swallow-wort. എരിക്ക.

അൎക്കപത്ര, യുടെ. *s.* A kind of birthwort, *Aristolochia Indica.* എരിക്ക.

അൎക്കപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallow-wort, *Asclepias gigantea.* എരിക്ക.

അൎക്കബന്ധു, വിന്റെ. *s.* A name of BUDDHA, the founder of the BUDDHA sect of Hindus. ബുദ്ധൻ.

അൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallow-wort, *Asclepias gigantea.* എരിക്ക.

അൎക്കരശ്മി, യുടെ. *s.* A sun beam.

അൎക്കരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A crystal lens. സൂൎയ്യകാന്തക്കല്ല.

അൎക്കവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A race of kings. രാജവംശം.

അൎക്കവാരം, അൎക്കവാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunday. ഞായറാഴ്ച.

അൎക്കാന്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* A race of kings. രാജവംശം.

അൎക്കാരി, യുടെ. *s.* A proper name.

അൎക്കാഹ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See അൎക്കം.

അൎഗ്ഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wooden bolt or bar for fastening a door. സാക്ഷാ. 2. impediment. തടവ.

അൎഘ്യ, യുടെ. *s.* A cow of a good breed. നല്ല ജാതി പശു.

അൎഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Price, cost. 2. cheapness. വില. 3. reverence; adoration; mode of worship. വന്ദനം.

അൎഘ്യപാദ്യം, ത്തിന്റെ. Water for washing the face and feet, brought in separate vessels, as a respectful oblation.

അൎഘ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A respectful oblation to gods or venerable men of rice, durba grass, flowers, &c., with water, and of water only in a small vessel. ആചമിപ്പാനുള്ള വെള്ളം. അൎഘ്യം കൊടുക്കുന്നു. To present the oblation here mentioned.

അൎച്ചകൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper, an adorer. വന്ദ ക്കാരൻ.

അൎച്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Worship, adoration; veneration. വന്ദനം, പൂജ.

അൎച്ചാ, യുടെ. *s.* 1. Worship. വന്ദനം. 2. an image. പ്രതിശരീരം.

അൎച്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To worship; to adore; to honour; to treat with respect. വന്ദിക്കുന്നു.

അൎച്ചിതം, &c. *adj.* Worshipped, adored, respected, saluted. വന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

അൎച്ചിഷ്മണം, ത്തിന്റെ. Sparks of fire. തീപ്പൊരി.

അൎച്ചിസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. A flame, a blaze. ജ്വാല. 2. a ray of light. രശ്മി. 3. lustre, refulgence. ശൊഭ.

അൎജ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* Basil, the white sort, *Ocimum gratissimum* or *album.* നല്ല തുളസി.

അൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Gain, acquisition. ലാഭം.

അൎജ്ജുനക്കൊടി, യുടെ. *s.* A plant.

അൎജ്ജുനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White (the colour:) whiteness. 2. a tree, *Terminalia alata glabra.* പുല്ലമരുത. *adj.* White.

അൎജ്ജുനൻ, ന്റെ. *s.* 1. Arjuna, the third son of Pandu, and friend of Crishna. 2. the name of a king supposed to have 1000 arms. See കാൎത്തവീൎയ്യൻ.

അൎജ്ജുനി, യുടെ. *s.* 1. A cow of a good breed. നല്ല ജാതി പശു. 2. the son of Arjuna. അൎജ്ജുന പുത്രൻ.

അൎണ്ണവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea, or ocean. സമുദ്രം.

അൎണ്ണസ്സ. ിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.

അൎണ്ണൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമര.

അൎണ്ണൊജൊത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of Brahma ബ്രഹ്മാവ.

അൎണ്ണൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമര.

അൎണ്ണൊരുഹാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

അൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Censure, blame. ആക്ഷെപം.

അൎത്ഥന, യുടെ. *s.* Asking, begging. യാചന.

അൎത്ഥനിൎദ്ദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Interpretation. പൊരുൾതിരിപ്പ.

അൎത്ഥപതി, യുടെ. *s.* 1. Cuvera, the Hindu Plutus. കുബെരൻ. 2. a king. മഹാ രാജാവ.

അൎത്ഥപലിശ, യുടെ. *s.* Interest on money given on mortgage of land.

അൎത്ഥപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The profession of usury.

അൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meaning, signification; design, intention. 2. money, wealth, substance; prosperity. 3. value of landed property. 4. the cause, reason. 5. material substance, or object of sense. അൎത്ഥമാകുന്നു. To signify, to mean. രണ്ടൎത്ഥമുണ്ടാകുന്നു. To have two significations. ജ്ഞാനാൎത്ഥം. The mystical or spiritual meaning.

അൎത്ഥലൊലുപൻ, ന്റെ. *s.* A covetous man, one who is avaricious. ദ്രവ്യാഗ്രഹക്കാരൻ.

അൎത്ഥവത്ത, &c. *adj.* 1. Significant. 2. rich. അൎത്ഥമുള്ളത.

അൎത്ഥവാൻ, ന്റെ. *s.* A rich man. ദ്രവ്യസ്ഥൻ.

അൎത്ഥവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Interpreting. 2. covetousness.

അൎത്ഥവിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the six exercises of the understanding, the comprehension of meaning.

അൎത്ഥശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The science of Ethics.

അൎത്ഥാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Receipt, or collection of property. ദ്രവ്യലാഭം.

അൎത്ഥാഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness, avariciousness.

അൎത്ഥാഗ്രഹി, യുടെ. *s.* A covetous person.

അൎത്ഥാതുരൻ, ന്റെ. *s.* A covetous man. ദ്രവ്യാഗ്രഹി.

അൎത്ഥാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A different meaning. മറ്റൊരൎത്ഥം.

അൎത്ഥാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* 1. A covetous man. 2. one who is anxious only for money. ദ്രവ്യാഗ്രഹി.

അൎത്ഥി, യുടെ. *s.* 1. A beggar, one whose subsistence depends on another. യാചകൻ. 2. an opulent or rich man. 3. a servant. 4. a follower, a companion.

അൎത്ഥിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beg; to ask; to entreat.

അൎത്ഥിതം, &c. *adj.* Asked, requested, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടത.

അൎത്ഥ്യം, &c. *adj.* 1. Intelligent, wise. അൎത്ഥയുക്തം. 2. wealthy. 3. right, proper. *s.* Red chalk. കന്മതം.

അൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, injuring. കുല.

അൎദ്ദന, യുടെ. *s.* Asking, begging. യാചന.

അൎദ്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A slayer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ.

അൎദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ask, to beg. യാചിക്കുന്നു. 2. to kill or hurt. കൊല്ലുന്നു.

അൎദ്ദിതം, &c. *adj.* 1. Asked, requested, begged. യാചിക്കപ്പെട്ടത. 2. killed, injured. കൊല്ലപ്പെട്ടത. *s.* A disease, *Hemiplegia*, Paralysis of the muscles on one side of the face and neck.

അൎദ്ധഗ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Half a meal. തികയാത്ത ഭക്ഷണം.

അൎദ്ധചന്ദ്ര, യുടെ. *s.* A plant, vulgarly *Teori*, the black kind. നാല്ക്കൊല്പക്കൊന്ന.
അൎദ്ധചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A crescent, or half moon.
അൎദ്ധചന്ദ്രവാണം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow with a crescent head.
അൎദ്ധചന്ദ്രാകാരം. *adj.* Shaped like a crescent.
അൎദ്ധനാരീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* SIVA, in his form of half man, half woman. ശിവൻ.
അൎദ്ധനാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat's half. മുറിതൊണി.
അൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Half. 2. a moiety; part.
അൎദ്ധരഥൻ, ന്റെ. *s.* A warrior who is not able to oppose even an archer. യുദ്ധത്തിൽ ധൈൎയ്യമില്ലാത്തവൻ.
അൎദ്ധരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Midnight.
അൎദ്ധരാത്രി, യുടെ. *s.* Midnight.
അൎദ്ധൎച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Half of a verse of the Vedas.
അൎദ്ധവൃദ്ധാ, യുടെ. *s.* A widow of above 50 years of age. വിധവ.
അൎദ്ധഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace of 64 strings. നൂറ മുത്ത കൊൎത്ത മാല.
അൎദ്ധക്ഷൌരം, ത്തിന്റെ. *s.* Half shaving.
അൎദ്ധാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A quarter. കാൽ.
അൎദ്ധാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Welcoming, receiving kindly or with respect, and causing to sit on the same seat.
അൎദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide or cut in halves.
അൎദ്ധോദയം, ത്തിന്റെ. *s.* A festival.
അൎദ്ധോരുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A petticoat. പുട്ടട.
അൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* An offering.
അൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dedicate, offer, or present any thing to the deity; to give, bestow, or dedicate to any great personage.
അൎപ്പിതം. *adj.* Offered, presented, bestowed.
അൎബ്ബുദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ophthalmia. 2. a hundred millions. 3. a cancer; an indolent swelling.
അൎഭകൻ, ന്റെ. *s.* A male child, an infant; a young person. പൈതൽ. 2. a fool, an idiot. മൂഢൻ.
അൎഭകം, ത്തിന്റെ. *s.* A child, an infant. ശിശു.
അൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease of the eyes. കണ്ണിലെ ഒരു വ്യാധി.
അൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A master. ശ്രേഷ്ഠൻ. 2. a Vaisya or man of the third Hindu tribe. വൈശ്യൻ.
അൎയ്യമാവ,ിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
അൎയ്യാണി, യുടെ. *s.* A woman of the Vaisya tribe. വൈശ്യസ്ത്രീ.

അൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര. *adj.* Inferior, low, vile. ഹീനം.
അൎവ്വാക്. *ind.* 1. Former, prior in time. പണ്ട. 2. behind in place. സ്ഥലത്തിൽ പിമ്പ.
അൎശസൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with hœmorrhoids.
അൎശസ്സ,ിന്റെ. *s.* Hœmorrhoids, piles.
അൎശൊഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* An esculent root. *Arum campanulation.* ചെന.
അൎഹണ, യുടെ. *s.* Worship, adoration, respect. പൂജ.
അൎഹത, യുടെ. *s.* Worthiness, fitness, propriety. യൊഗ്യത.
അൎഹൻ, ന്റെ. *s.* One who is worthy, deserving. യൊഗ്യൻ.
അൎഹപണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A spy, an emissary, a secret agent. ഒററുകാരൻ.
അൎഹം, &c. *adj.* Worthy, fit, proper, becoming. യൊഗ്യം.
അൎഹിതം, &c. *adj.* Reverenced, honoured, saluted. പൂജിക്കപ്പെട്ടത.
അല, യുടെ. *s.* A wave of the sea, &c., the surf.
അലക,ിന്റെ. *s.* 1. A lath. 2. the blade of a knife, sword, &c.
അലകടൽ,ിന്റെ. *s.* The sea.
അലക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Wash, the act of washing clothes, fulling. 2. beating.
അലക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To get washed, fullered. 2. to cause to beat.
അലക്കുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A washer, a fuller.
അലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To wash clothes, to bleach, to whiten. 2. to beat.
അലക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lac, the red animal dye so called. 2. a sort of sealingwax. അരക്ക.
അലങ്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ornament, decoration.
അലങ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To adorn; to ornament; to beautify; to decorate; to embellish; to invest with.
അലങ്കരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to adorn, &c.
അലങ്കരിഷ്ണു, &c. *adj.* 1. Fond of ornament, or dress. അലങ്കാരപ്രിയൻ. 2. ornamented.
അലങ്കൎത്താ, വിന്റെ. *s.* One who is fond of ornament or dress: a beau. അലങ്കരിഷ്ണു.
അലങ്കൎമ്മീണൻ, ന്റെ. *s.* One who is competent to an act. സമൎത്ഥൻ.
അലങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ornament, adorning, clothing. 2. beauty, embellishment; decoration. 3. a rhetori-

cal figure. അലങ്കാരം ചെയ്യുന്നു. To adorn or ornament oneself. *adv.* അലങ്കാരമായി. Beautifully. അലങ്കാരമായി പറയുന്നു. To speak elegantly.

അലങ്കാരശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The science of Rhetoric.

അലങ്കാരസുവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold used for jewels.

അലങ്കൃതൻ, ന്റെ. *s.* One who is adorned, ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

അലങ്കൃതം, &c. *adj.* Ornamented; adorned; beautified; embellished.

അലങ്കൃതി, യുടെ. *s.* 1. Ornament, adorning. 2. beauty, embellishment; decoration. അലങ്കാരം.

അലങ്ക്രിയ, യുടെ. *s.* Ornamenting, adorning.

അലങ്കൊയിക, യുടെ. *s.* Lemon grass, ജൊനകപ്പുല്ല.

അലങ്കൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion; disorder. 2. slovenliness. 3. it is used metophorically, as a business which instead of succeeding grows worse.

അലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Weariness, fatigue, trouble. 2. shaking, fluctuation, ebbing.

അലജ്ജ, യുടെ. *s.* Shamelessness, immodesty; impudence; want of shame.

അലഞ്ജരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large earthen jar or vessel. മങ്ങലി.

അലട്ട, ന്റെ. *s.* 1. Importunity: teasing; tiresomeness. 2. vexation; annoyance.

അലട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To importune; to trouble; to weary. 2. to vex, to tease, to annoy.

അലപ്പറ, യുടെ. *s.* 1. Difficulty. 2. wearisomeness, molestation, annoyance, vexation.

അലബ്ധം, &c. *adj.* Unobtained; not gained; not acquired. ലഭിക്കാത്തത.

അലബ്ധി, യുടെ. *s.* Unattainableness.

അലഭ്യം. *adj.* Unattainable, not to be gained or obtained. ലഭിപ്പാൻ കഴിയാത്തത.

അലം. *ind.* 1. Enough, abundance. മതി. 2. ornament. ആഭരണം. 3. able, adequate or equal to. ശക്തി. 4. prohibition, no, not. ഇല്ല.

അലമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Affliction or inquietude of mind; shagrin; vexation. 2. confusion.

അലമ്പലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be in confusion, to be vexed, to be troubled.

അലമ്പലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To put in confusion, to disorder. 2. to disturb, to vex, to trouble.

അലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* To be confused; to be disturbed in mind, to be vexed.

അലംബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Satisfaction, contentment. തൃപ്തി.

അലംഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അലയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fatigue, to weary, to tire, to tease, to trouble, to molest. 2. to shake, to cause to fluctuate.

അലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be fatigued, to be tired, to grow weary, to be exhausted by labour. 2. to be violently agitated, shaken. 3. to waver, to wave as the waves of the sea, to fluctuate. 4. to float.

അലരി, യുടെ. *s.* A plant; the Indian willow: there are two kinds, one bearing a red and the other a white flower.

അലച്ചു, യുടെ. *s.* 1. Roaring, vociferation, crying or weeping aloud. 2. uproar, outcry. 3. bellowing.

അലസത, യുടെ. *s.* 1. Inactivity, laziness, idleness, carelessness; inattention. 2. fatigue, lassitude. മടി. Separation. ഇടച്ചിൽ.

അലസം, &c. *adj.* Inactive; lazy; idle; indolent; negligent. മടി.

അലസൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Fatigue, lassitude. 2. disquietude, disturbance. 3. disappointment, defeat. 4. miscarriage. 5. separation.

അലസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fatigue, 2. to disturb. 3. to disappoint, to defeat. 4. to fail. 5. to separate.

അലസുന്നു, സി, വാൻ. *v. n.* To miscarry; to fail: to separate. ഗൎഭം അലസുന്നു. To miscarry.

അലക്ഷ്മി, യുടെ. *s.* 1. Misfortune, misery. നിൎഭാഗ്യം. 2. filthiness. വൃത്തികെട. 3. an infernal spirit.

അലക്ഷ്മീകം, &c. *adj.* 1. Unfortunate, miserable. നിൎഭാഗ്യം. 2. filthy. വൃത്തികെട്ടുള്ളത.

അലക്ഷണം, &c. *adj.* Unseemly, indecent, uncomely.

അലക്ഷ്യം. ത്തിന്റെ. *s.* Disregard, negligence, contempt. *adj.* Worthless, trifling, trivial. അലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. To slight, to disregard, to neglect, to despise.

അലറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To roar, to cry or weep aloud; to bellow, to vociferate.

അലാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fire-brand whether burning or extinguished. 2. charcoal. തീക്കൊള്ളി.

അലാബു, വിന്റെ. *s.* A long gourd, *Cucurbita lagenaris.* ചുര.

അലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To melt, to dissolve. 2. to cool.

അലിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The state of being dissolved, or melted. 2. decay. 3. coldness, chilliness.

അലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be dissolved, to be melted, to decay. 2. to be cold or chilly. 3. to be compassionate, to pity.

അലിവ,ിന്റെ, *s.* Compassion, tenderness, pity.

അലുക്ക, ന്റെ. *s.* A fringe.

അലുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To be weary, to be tired, to be fatigued.

അലുപ്യം. *adj.* 1. Not to be destroyed. നശിക്കപ്പെടാത്തത. 2. not to be taken away. അപഹരിക്കപ്പെടാത്തത.

അലുവ, യുടെ. *s.* An Arabian sweet-meat.

അലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To beat the breast from grief. 2. to beat against any thing as waves against the shore, or rocks, &c., to splash.

അലെഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A blank book of palmira or cadjan leaves.

അലെപഗൻ, ന്റെ. *s.* A name of God, who is all pervading. ദൈവം.

അലൌകികക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is disrespectful, or uncivil.

അലൌകികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disrespect, incivility. 2. displeasure. *adj.* Disrespectful, uncivil. അലൌകികം കാട്ടുന്നു. To shew disrespect, or incivility.

അല്പത, യുടെ. *s.* 1. Smallness, littleness. 2. meanness, inferiority.

അല്പതനു. *adj.* Small, short, thin, pigmy. കൃശൻ.

അല്പൻ, ന്റെ. *s.* An inferior, a low or mean person.

അല്പപ്രജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A person of mean understanding; a simpleton. ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവൻ.

അല്പബുദ്ധി, യുടെ. *s.* A mean understanding.

അല്പമാരിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of amaranth, *Amaranthus polygamus.* ചെറുചീര.

അല്പം, &c. *adj.* 1. Little, small, thin. 2. mean, trifling, slight. *s.* The name of a plant. അല്പകാൎയ്യം, A trifling matter. അല്പാചമനം. The common and polite term for making water, because a little water is sipped, as a purification afterwards. മൂത്രശൌചം.

അല്പരസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who is soon pleased and soon angry.

അല്പരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Transcient pleasure. 2. transcient anger.

അല്പവൃത്തി, യുടെ. *s.* Littleness in quantity, quality, or importance; petty.

അല്പസന്തുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Transcient pleasure or satisfaction.

അല്പസരസ്സ,ിന്റെ. *s.* A basin, or small pond, one which is shallow or dry in the hot season. ചിറക്കുഴി.

അല്പസാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is weak. ശക്തിഹീനൻ. 2. a simpleton, a silly mortal.

അല്പസാരജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A person of mean understanding, a simpleton. ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവൻ.

അല്പാ, യുടെ. *s,* 1. A small insect. 2. an eye fly. കുവിച്ച.

അല്പായുസ്സ, ന്റെ. *s.* A goat; any thing that is short lived.

അല്പാൎത്ഥവാചി, യുടെ. *s.* Trifling talk. അൎത്ഥം കുറഞ്ഞവാക്ക.

അല്പാശമി, യുടെ. *s.* The name of a tree which has small leaves. *Mimosa suma.* ശമി. ചെറുവന്നി.

അല്പിഷ്ഠം, &c. *adj.* Least, smallest, very small. നന്നാ കുറഞ്ഞത.

അല്പിയസ്സ. *adj.* Very small. അല്പിഷ്ഠം.

അല്പെതരം. *adj.* Much, many, great, വളരെ.

അല്ലു,ിന്റെ. *s.* Night.

അല്ല, The negative particle, No, not; nay; not only so, but more. അല്ലയൊ. Is it not?

അല്ല, യുടെ. *s.* Mother. അമ്മ.

അല്ലൽ,ിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, grief, sadness. 2. fear, terror, dread; diffidence.

അല്ലൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To grieve, to make sad.

അല്ലൽപ്പെടുന്നു. *v. n.* 1. To be sorrowful, to be sad, to grieve. 2. to fear, to be afraid; to be diffident.

അല്ലാതെ. *post-pos.* But; besides; except.

അല്ലി, അല്ലല്ലി. *ind.* An interrogative, how, what, &c., a particle of doubt or interrogation.

അല്ലി, യുടെ. *s.* 1. The anther or stamen of flowers. 2. a water lily growing in ponds, tanks, &c.

അല്ലിത്താർ,ിന്റെ. *s.* The flower of the preceding plant.

അല്ലിത്താർബാണൻ, ന്റെ. *s.* A name of CAMA.

അല്ലെങ്കിൽ. *adv.* If not, unless, or.

അല്ലെന്നുവരികിൽ. *adv.* Unless, if not, if it be not.

അല്ലൊ. A particle in common use, and placed at the end of sentences; denoting a matter of fact, or undisputed proposition.

അവ. A sanscrit particle, which prefixed to words derived from that language, corresponds with, From, down from, away from, below, &c.; and denotes, 1. Inferiority. 2. diminution. 3. diffusion. 4. support, resting. 5. commanding. 6. knowledge. 7. disrespect. 8. separation. 9. privation. 10. priority.

അവ, യുടെ. *pron. pl. n.* They.

അവകടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mischief, evil. 2. danger. 3. disorder; confusion.

അവകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Dust or sweeping. അടിക്കാട്ട.

അവകലിതം, &c. *adj.* Bad, wicked. ചീത്ത.

അവകാശക്കാരി, യുടെ, *s.* An heiress.

അവകാശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An heir; a rightful owner.

അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To entitle to; to possess; to inherit; to claim as a right.

അവകാശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become entitled to.

അവകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inheritance, right, title. 2. privilege, claim. 3. prerogative. 4. power. 5. intermediate space; intermission. 6. leisure, opportunity.

അവകാശി, യുടെ. *s.* An heir, a rightful owner.

അവകീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടത. 2. separated, cast out. ഭ്രഷ്ടായത.

അവകീൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A violator of a vow or engagement, to be chaste, abstemious, &c. ബ്രഹ്മചാരി ഭ്രഷ്ടൻ.

അവകീൎത്തി, യുടെ. *s.* See അപകീൎത്തി.

അവകൃഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who is expelled, cast or turned out, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

അവകെശി. *adj.* Barren, unfruitful. അഫലം.

അവക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Retreat; flight. പിന്മാറുക. 2. disorder.

അവക്രയം, യുടെ. *s.* Price. ക്രയം.

അവഗണിതം, &c. *adj.* Disrespected, disregarded, despised. അവമാനിക്കപ്പെട്ടത.

അവഗതം, &c. *adj.* Understood; known; acquainted with.

അവഗതി, യുടെ. *s.* Knowledge in general. അറിവ.

അവഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Knowledge. അറിവ.

അവഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To know, to understand, to comprehend. അറിയുന്നു.

അവഗാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Immersion, bathing. അവഗാഹനം ചെയ്യുന്നു. To dive into the meaning; to comprehend a matter fully; to commit to memory. മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അവഗാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Immersion, bathing. സ്നാനം.

അവഗീതം, &c. *adj.* 1. Detested, reproached. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത. 2. wicked, vile. *s.* Reproach, blame. നിന്ദ.

അവഗുണം. ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pernicious quality; a bad disposition; 2. a defect; a vice.

അവഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drought. കാലദൊഷം. 2. obstacle, impediment. വിരൊധം. 3. the forehead of an elephant.

അവഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drought. 2. the forehead of an elephant. 3. a term of imprecation or curse 4. obstacle, impediment. See the preceding.

അവചൂൎണ്ണിതം. *adj.* Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

അവച്ഛിന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* (In logic) affected by. Effect. ഫലം.

അവച്ഛെദകം, ത്തിന്റെ. *s.* (In logic) that which affects any thing. Cause. കാരണം.

അവജ്ഞ, യുടെ. *s.* Disrespect; disregard; contempt. അവമാനം.

അവജ്ഞാതം, &c. *adj.* Despised; disregarded; contemned. അവമാനിക്കപ്പെട്ടത.

അവടം, ത്തിന്റെ. *s.* A pit or chasm; a hole in the ground; a well. പൊത.

അവടീടൻ, ന്റെ. *s.* A man who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവടു, വിന്റെ. *s.* 1. The back of the neck. പിടലി. 2. a hole in the ground. പൊത. 3. a well. 4. the name of a tree. വൃക്ഷം.

അവതംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crest. ശിരൊരത്നം. 2. an ear-ring. കുണ്ഡലം.

അവതമസം, ത്തിന്റെ. *s.* Obscurity, slight darkness. മങ്ങൽ.

അവതരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be incarnated, to descend.

അവതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An incarnation, of the deity; especially of VISHNU, of which the Hindus reckon 10 forms, viz. 1. The fish. 2. the tortoise. 3. the boar. 4. the man-lion. 5. the dwarf. 6. Parasurāma. 7. Sri-Ráma. 8. Krisna. 9. Buddha, and 10. Calci. 2. a birth or nativity. ജനനം. 3. a metamorphosis. 4. the act of descending. ഇറക്കം. 5. the bank of a tank, pond, sea, &c. ചിറ. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം. The incarnation of Christ as man.

അവതാരമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* Incarnation as man.

അവതാരിക, യുടെ. *s.* An introduction or preface. ആരംഭം.

അവതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mistake or error in music. 2. a lie. 3. a mistake. 4. folly. അവതാളം പിണയുന്നു. To make a mistake, to commit an error; to be deceived. അവതാളം പിണെക്കുന്നു. 1. To cause to err or commit a mistake. 2. to deceive.

അവതീൎണ്ണം, &c. *adj.* Incarnate. അവതരിക്കപ്പെട്ടത.

അവതൊക, യുടെ. *s.* A cow miscarrying from accident. ഇടകിടാവിട്ട പശു.

അവദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating a relish, or what excites thirst. രുചികരം.

അവദാതം, ത്തിന്റെ. *s.* White, (the colour.) വെളുപ്പ. *adj.* White; clean. വെളള.

അവദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Approved occupation. ഇഷ്ടമുള്ള പ്രവൃത്തി. 2. an act accomplished.

അവദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A spade, a hoe; a crowbar. പാര.

അവദാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass. *Andropagon muricatum.* രാമച്ചം.

അവദീൎണ്ണം, &c. *adj.* Melted; separated. ഉരുകപ്പെട്ടത, പിളൎക്കപ്പെട്ടത.

അവദ്ധം, ത്തിന്റെ. See അബദ്ധം. അവദ്ധം പിണയുന്നു. To err; to make a mistake.

അവദ്യൻ, ന്റെ. A sinner; a mean, low, servile, or inferior person. പാപി; ഹീനൻ.

അവദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sin, vice. പാപം.

അവധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An agreement, an engagement. പ്രതിജ്ഞ.

അവധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A resolution; determination. 2. certainty. നിശ്ചയം.

അവധി, യുടെ. *s.* 1. A term, period, a fixed time. 2. engagement; agreement. 3. a limit, border, boundary, extremity. 4. end. 5. respite. അവധി വെക്കുന്നു. To fix a time or term. 2. to make an agreement. 3. to confine within bounds. അവധി ചൊദിക്കുന്നു. To beg a respite.

അവധൂതൻ, ന്റെ. *s.* A naked mendicant. വസ്ത്രത്യാഗി.

അവധൂതം, &c. *adj.* Thrown, cast. എറിയപ്പെട്ടത.

അവധൃതം, &c. *adj.* Known from being heard. കെട്ടറിയപ്പെട്ടത.

അവധ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is not deserving of execution. കൊല്ലപ്പെടെണ്ടാത്തവൻ. 2. one who cannot be killed; invulnerable.

അവധ്യൊക്തി, യുടെ. *s.* 1. Sacred, not to be killed. 2. a request to spare the life of any person. ബ്രാഹ്മണന്റെ മുറവിളി.

അവധ്വംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Censure, blame. അപവാദം. 2. abandoning, quitting. ത്യാഗം. 3. pounding, grinding. അരെപ്പ.

അവധ്വസ്തം. *adj.* Coarsely pounded. പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

അവനതം, &c. *adj.* Bending down, stooping, bowed, curved. വളഞ്ഞത, കുനിഞ്ഞത.

അവനതാനതം, &c. *adj.* Down, headlong. കീഴ്പൊട്ടുള്ള.

അവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gratification, satisfaction. സന്തൊഷണം. 2. satiety. തൃപ്തി. 3. preservation. രക്ഷ.

അവനാടൻ, ന്റെ. *s.* One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവനായം, ത്തിന്റെ. *s.* Causing to descend. കീഴ്പൊട്ട തള്ളുക.

അവനീ, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

അവനീപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

അവനീശൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

അവന്തിസൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* Sour gruel, prepared from the fermentation of rice water. കാടി.

അവന്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree that flowers and bears fruit. പൂത്ത കായിക്കുന്ന വൃക്ഷം.

അവന്ധ്യാ, യുടെ. *s.* See the preceding.

അവപത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Transgression of prescribed regimen. See അപത്ഥ്യം.

അവഭൃഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A supplementary sacrifice made to atone for any defects in a principal and preceding one. യാഗസമാപ്തി.

അവഭൃഥസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An ablution made after the conclusion of a sacrifice. യാഗം കഴിഞ്ഞ കുളി.

അവഭ്രടൻ, ന്റെ. *s.* One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.

അവമതം, &c. *adj.* Despised; disregarded; spurned. അനിഷ്ടം.

അവമതി, യുടെ. *s.* 1. Aversion, dislike. അരുചി. 2. disrespect, contempt. അവമാനം.

അവമൻ, ന്റെ. *s.* An inferior, a low or vile person. ഹീനൻ.

അവമന്തവ്യം, &c. *adj.* Disrespectful, dishonourable. നിന്ദ്യം.

അവമൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Devastation, inflicting pain or punishment on an enemy by laying his country waste, &c. പീഡനം.

അവമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* Disrespect; incivility.

അവമാനന, യുടെ. *s.* Disrespect, insult. നിന്ദ.

അവമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect; dishonour; disgrace; indignity; insult; affront.

അവമാനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be disgraced, dishonoured, or insulted: or to suffer disgrace, &c.

അവമാനി, യുടെ. *s.* A dishonourable person.

അവമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, or അവമാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To despise; to disregard; to dishonour; to disgrace; to insult.

അവമാനിതം, &c. *adj.* Despised; disregarded; dishonoured. അവമാനിക്കപ്പെട്ടത.

അവയവം, ത്തിന്റെ. *s.* A member or limb of the body.

അവയവി, യുടെ. *s.* The body.

അവയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad sign; an evil omen; an unfortunate event.

അവരജൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother. അനുജൻ.

അവരജാ, യുടെ. *s.* A younger sister. അനുജത്തി.

അവരതി, യുടെ. *s.* 1. Stopping, ceasing. നിൎത്ത. 2. destruction. നാശം.

അവരം, &c. *adj.* Posterior, hinder, last. പിമ്പുറം. *s.* The hinder thigh of an elephant. ആനയുടെ പിൻകാൽ.

അവരവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A Sūdra or man of the fourth tribe. ശൂദ്രൻ.

അവരി, യുടെ. *s.* Indigo, *Indigo-fera anil.*

അവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who is despised, disregarded, spurned. നിന്ദ്യൻ.

അവരൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A seraglio, the inner or queen's apartment. രാജസ്ത്രീയുടെ ഗൃഹം.

അവരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hindrance; an obstruction. വിരൊധം. 2. the seraglio of a palace, the queen's apartment. രാജസ്ത്രീ, രാജസ്ത്രീയുടെ ഗൃഹം.

അവരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hinder, to obstruct.

അവരൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mounting, ascending. കരെറം. 2. descent, ഇറക്കം; passing from or over. 3. any creeping plant. 4. a fibrous root issuing from the branches of certain trees, and hanging down from them, takes fresh root into the earth, as those of the *Indian* fig-tree.

അവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Censure, blame. വെറുപ്പ. 2 the name given to അ and ആ. *adj.* 1. Colourless. 2. bad, low, destitute of good qualities.

അവലഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The waist. അര.

അവലംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* That on which any person or thing depends; an asylum; refuge; support, protection. ആശ്രയം.

അവലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അവലംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To depend on any person or thing; to take hold of any thing. 2. to embrace (as an opinion.)

അവലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil omen or augury; a bad sign. *adj.* 1. Unbecoming, unseeming, indecent, improper. 2. ugly. 3. dirty. 4. unfortunate, ill fated.

അവലക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Whiteness. *adj.* White.

അവലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A denial. നിഷെധവാക്ക. 2. an argument held in support of some falsehood. ഭൊഷ്ക. 3. concealment of knowledge. മറച്ചുപറക.

അവലിപ്തത, യുടെ. *s.* Pride, arrogance. ഡംഭം.

അവലീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Facility, ease. ഇളപ്പം.

അവലെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride. ഡംഭം. 2. smearing, anointing. തെപ്പ. 3. ornament.

അവലൊകനം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of looking; surveying, sight, seeing. കാഴ്ച.

അവലൊജ, അവല്ഗുജ, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Serratula anthelmintica.* കാൎപൊകിൽ അരി.

അവശകുനം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil omen, or augury: a bad sign.

അവശത, യുടെ. *s.* 1. Ungovernableness, untameableness. സ്വാധീനമില്ലായ്മ. 2. weakness, inability. ക്ഷീണത.

അവശൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is ungovernable. സ്വാധീനമില്ലാത്തവൻ. 2. one who is out of his own control from joy, ecstacy, sorrow, &c. പരവശൻ. 3. one who is weak, impotent.

അവശിഷ്ടം, &c. *adj.* Left; remaining. ശെഷിക്കപ്പെട്ടത.

അവശീകൃതം, &c. *adj.* Untractable, ungovernable. വശികരിക്കപ്പെടാത്തത, സ്വാധീനപ്പെടാത്തത.

അവശ്യം. *adj.* 1. Absolute, or indispensibly necessary. അടിയന്തരം. 2. certain, infallible. നിശ്ചയം. *adv.* Certainly, without fail.

അവശ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Frost. മഞ്ഞ.

അവസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a habitation. ഭവനം.

അവസരക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Inconvenience, unseasonableness, want of opportunity or occasion.

അവസരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An occasion; opportunity. 2. urgency. 3. hurry. 4. necessity.

അവസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Lassitude, weariness, want of energy or spirit, especially as proceeding from doubtful or unsuccessful love. ആലസ്യം.

അവസാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The end or decline of any thing. 2. the end of an action; conclusion, termination, cessation. 3. boundary, limit. 4. death. 5. in grammar; The disjunction of letters, the end of a word. അ

വസാനകാലം. The time of death, the end of ones life, death.

അവസാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To end, to decline. 2. to terminate, to cease. *v. a.* To finish, to conclude, to fulfil, to complete.

അവസായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. End, conclusion. 2. termination, completion. അവസാനം. 3. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം.

അവസിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is reduced in circumstances. നിൎദ്ധനൻ.

അവസിതം, &c. *adj.* 1. Finished, completed. നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടത. 2. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത. 3. stored (as grain, &c.) സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത. 4. gone.

അവസ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fœces, ordure. മലം. 2. a privity, a part to be concealed. രഹസ്യസ്ഥലം.

അവസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. A state or condition. 2. any particular stage of life; as infancy, youth, age, &c. 3. calamity, distress. ബാല്യാവസ്ഥ, childhood. മരണാവസ്ഥ, the agony of death. അവസ്ഥപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be in distress. സഹിച്ചുകൂടാതെ അവസ്ഥപ്പെടുന്നു. To experience insupportable calamity.

അവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To reduce to misery, to plunge another into difficulties.

അവസ്ഥാത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Three states, viz. watchfulness, dreaming; sound sleeping.

അവസ്ഥാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Another state or condition. മറ്റൊരു അവസ്ഥ, 2. intervening time.

അവസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Situation, station, abode, place or period of abiding or staying. സ്ഥിതി.

അവസ്ഥിതം, &c. *adj.* Occupying place or period, abiding, residing, remaining, firm or fixed, &c. സ്ഥിരപ്പെട്ടത.

അവസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Abode, station, situation, staying. ഇരിപ്പ.

അവസ്നസ, യുടെ. An artery. പെരിഞ്ഞരമ്പ.

അവഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shark. 2. a crocodile or any marine monster. നക്രം.

അവഹിതം, &c. *adj.* Known, celebrated. അറിയപ്പെട്ടത.

അവഹിത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Dissimulation. വ്യാപ്തി.

അവഹെളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect, disregard; neglect. നിന്ദ.

അവൾ, ളുടെ. *pro. fem.* The personal Pronoun, She.

അവാൿ, *adj.* 1. Dumb. 2. downlooked, headlong. അധൊമുഖം. 3. south, southern. തെക്കെ ദിക്ക.

അവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Obscene or improper language.

അവാക്കൻ, ന്റെ. *s.* One who is deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

അവാക്പുഷ്പി, യുടെ. *s.* A kind of anise, or dill seed. *Anethum sowa* (Rox.) or *Anethum graveolens.* ശതകുപ്പ.

അവാഗ്രം, &c. *adj.* Stooping, bending, bowed. കുനിഞ്ഞത.

അവാങ്മുഖം, &c. *adj.* Downlooked, headlong. തല കുനിഞ്ഞത.

അവാചി, *adj.* 1. South, southern. തെക്ക. 2. downlooked, headlong. *s.* The southern point.

അവാച്യം, &c. *adj.* Unfit to be spoken; obscene. പറയരുതാത്തത. *s.* Blamable discourse.

അവാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* An invasion or incursion. ആക്രമണം. *adj.* Intervening. ഇട.

അവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The near bank of a river. വരമ്പ.

അവി, യുടെ. *s.* 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a sheep. ആട. 3. the sun. സൂൎയ്യൻ. 4. a woman in her menses. രജസ്വല.

അവികലം. *adj.* Inseparable, compact. തിങ്ങിയത.

അവികല്പം, &c. *adj.* Unchangeable; immovable. വികല്പമില്ലാത്തത.

അവിക്കയറ, റിന്റെ. *s.* The tie of a yoke, that which fastens the ox to the yoke, or the latter to the plough.

അവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To simmer. 2. to fasten the yoke to the plough.

അവിഖ്യാതി, യുടെ. *s.* 1. A false accusation; an unjust censure or reproach. 2. blame, infamy. അപവാദം. 3. detraction.

അവിഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A fruit tree, commonly *Caronda, Carissa Carodas.* ക്ലാക്കാ വൃക്ഷം.

അവിഘ്നം. *adj.* Unobstructed, destitute of obstacle, safe. തടവില്ലാത്തത.

അവിഛിന്നം, &c. *adj.* Inseparable, compact, united, joined. വെൎപാടില്ലാത്തത. *s.* Junction, union.

അവിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ignorance, illiterateness. അജ്ഞാനം.

അവിജ്ഞെയം, &c. *adj.* Incomprehensible, what is not to be or may not be known or understood. അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത.

അവിടത്തെ. *adj.* There, of that place, also used as an honorific, your.

അവിടം, ത്തിന്റെ. *s.* That place.

അവിടെ. *adv.* There, in that place.

അവിടെക്ക. *adv.* Thither, to that place.

അവിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The 23rd. lunar asterism.

അവിതം, &c. *adj.* Preserved, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

അവിദ്യ, യുടെ. *s.* 1. Ignorance, illiterateness, want of knowledge. അജ്ഞാനം. 2. pride, haughtiness. അഹങ്കാരം.

അവിദ്ധകൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, *Cissampelos hexandra.* പാട.

അവിധ, യുടെ. *s.* Apology, excuse. അവിധപറയുന്നു. To apologize, to excuse oneself.

അവിധി, യുടെ. *s.* Calamity; distress; trouble. *adj.* Illegal.

അവിധൃതം. *adj.* Unheld, uncontained; let go. ധരിക്കപ്പെടാത്തത; വിടപ്പെട്ടത.

അവിനദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is armed; mailed, accoutred. പടച്ചട്ട ഇട്ടവൻ.

അവിനയം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride. വണക്കമില്ലായ്മ.

അവിനാശി, യുടെ. *s.* Incorruption. നാശമില്ലായ്മ.

അവിനീതൻ, ന്റെ. *s.* One who acts ill or improperly, or misbehaves. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.

അവിപത്തി, യുടെ. *s.* Safety, void of danger. ആപത്തില്ലായ്മ. 2. a medicine.

അവിമുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A name of *Banares,* also called, കാശി.

അവിയൽ, ിന്റെ. *s.* The name of a curry made of salt, pepper, cocoa-nut milk, tamarinds, &c.

അവിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To shrink, to grow less, to contract.

അവിരതം, &c. *adj.* Incessant; continual; eternal, forever. നിത്യം.

അവില, ിന്റെ. *s.* Rice bruised and dried; flattened grain.

അവിലംഘിതം. *adj.* Crossed, passed over. കടക്കപ്പെട്ടത.

അവിവെകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inconsiderateness; imprudence; indiscretion. 2. ignorance.

അവിവെകി, യുടെ. *s.* An indiscrete, imprudent, or inconsiderate person. വിവെകമില്ലാത്തവൻ.

അവിശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unbelief. 2. infidelity. 3. distrust. 4. jealousy. 5. diffidence.

അവിശ്വാസി, യുടെ. *s.* An unbeliever; an infidel.

അവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Equality.

അവിസ്പഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Indistinct speech. കൊഞ്ഞവാക്ക.

അവിളംബം, &c. *adj.* Quick, expeditious, swift. വെഗം.

അവിളംബിതം, &c. *adj.* Quick, expeditious, swift. വെഗം.

അവീചി, യുടെ. *s.* Hell. നരകം.

അവീരാ, യുടെ. *s.* A woman who has neither husband nor child. ഭൎത്താവും പുത്രരുമില്ലാത്തവൾ.

അവൃദ്ധാ, യുടെ. *s.* A middle aged woman. നരയാത്തവൾ.

അവെദ്യം. &c. *adj.* Not to be known, or ascertained. അറിയപ്പെട്ടുവാൻ കഴിയാത്തത.

അവെദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A calf. കിടാവ.

അവെല്ലജം, ത്തിന്റെ. *s.* Black pepper. നല്ലമുളക.

അവെക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Attention, observation. സൂക്ഷണം. 2. agreement, engagement. പ്രതിജ്ഞ.

അവ്യക്തത, യുടെ. *s.* 1. Mysteriousness; invisibility. 2. indistinctness, inarticulateness. 3. ignorance. സ്പഷ്ടമില്ലായ്മ.

അവ്യക്തം, &c. *adj.* 1. Mysterious, invisible. 2. unintelligible; indistinct; inarticulate. 3. ignorant. സ്പഷ്ടമില്ലാത്തത.

അവ്യക്തരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Dark-red, the colour of the dawn. കുറഞ്ഞ ചുവപ്പ.

അവ്യക്തരൂപി, യുടെ. *s.* The invisible being; God. കാണപ്പെടാത്തവൻ. ദൈവം.

അവ്യക്തവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Indistinct speech. കൊഞ്ഞവാക്ക.

അവ്യണ്ഡ, യുടെ. *s.* Cowhage, *Dolichos pruriens.* നായ്ക്കുരുണ.

അവ്യഥ, യുടെ. *s.* 1. Yellow myrobalan. കടുക്ക. *Myrobalanus citrina.* 2. freedom from pain. 3. a plant, *Hibiscus mutabilis.* ഒരിലത്താമര.

അവ്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* In grammar; an indeclinable word, a particle; an adverb. *adj.* permanent, lasting. നിത്യം. 2. economical, parsimonious. ചിലവില്ലാത്തത.

അവ്യയപദം, ത്തിന്റെ. *s.* An indeclinable word.

അവ്യവസായി, യുടെ. *s.* One who is negligent or remiss in practice. ജാഗ്രതയില്ലാത്തവൻ.

അവ്യവസിതം, &c. *adj.* Uncertain. നിശ്ചയമില്ലാത്തത.

അവ്യവഹിതം. *adj.* Adjoining, contiguous. ഇടയിൽ മറെറാന്നില്ലാത്തത.

അവ്യാജം, ത്തിന്റെ. *s.* Unfeignedness; sincerity, truth. *adj.* Unfeigned, sincere.

അവ്യാപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular mark, quality, or attribute. ഒന്നിന പ്രത്യെകമുള്ള ലക്ഷണം.

അവ്യാപ്തി, യുടെ. *s.* See the preceding.
അവ്യാഹതം, &c. *adj.* Unrestrained, unobstructed; unimpeded. തടവില്ലാത്തത; വിരൊധമില്ലാത്തത.
അവ്യാഹിതം, &c. *adj.* Not placed. വെക്കപ്പെടാത്തത.
അവ്യാഹൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Silence. മൌനം.
അശക്തൻ, ന്റെ, *s.* One who is weak, feeble, or sick.
അശക്തം, &c. *adj.* 1. Weak, feeble. 2. sick, infirm.
അശക്തി, യുടെ. *s.* Want of ability; weakness; feebleness; incapacity; impotency.
അശക്യം, &c. *adj.* Impossible; impracticable; improper. കഴിയാത്തത; അരുതാത്തത.
അശങ്കം. *adj.* Doubtlessness, fearlessness.
അശട, ിന്റെ. *s.* 1. Carelessness, remissness. 2. fear, apprehension. 3. doubt, uncertainty. 4. filthiness, dirtiness.
അശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Food; victuals. ഭക്ഷണം.
അശനായ, യുടെ. *s.* Hunger. വിശപ്പ.
അശനായിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is hungry. വിശപ്പുള്ളവൻ.
അശനി, യുടെ. *s.* A thunderbolt; the weapon of *Indra.* ഇടിത്തീ.
അശനെച്ശു, വിന്റെ. *s.* A glutton, one who eats voraciously. അതിഭക്ഷകൻ.
അശനൈസ്. *ind.* Soon, quick. വെഗം.
അശരീരി. *adj.* Incorporeal, immaterial. ശരീരമില്ലാത്തത.
അശരീരിവാക്ക, ിന്റെ. *s.* The voice of an invisible being.
അശാന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is impatient; passionate; eager, ardent. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.
അശാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Impatience; vehemence of temper; passion; rage; eagerness. ക്ഷമയില്ലായ്മ.
അശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.
അശിതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.
അശിരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of the sun. സൂൎയ്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.
അശിവം. *adj.* Inauspicious, unlucky. അശുഭം.
അശിശ്വി, യുടെ. *s.* A woman who has no child. പുത്രനില്ലാത്തവൾ.
അശിക്ഷിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is uneducated, untrained, not disciplined. അഭ്യസിക്കപ്പെടാത്തവൻ.
അശീതം, &c. *adj.* Hot; warm; not cold. ചൂടുള്ളത.
അശീതി. *adj.* Eighty. എണ്പത.
അശു. *adj.* Very small, very little.
അശുചി, യുടെ. *s.* Uncleanness; impurity; polution. *adj.* Unclean; impure. അശുദ്ധി.
അശുദ്ധം, &c. *adj.* Unclean, impure, unholy, polluted. *s.* Human excrement.
അശുദ്ധമാകുന്നു. *v. n.* To be polluted, impure, unclean.
അശുദ്ധമാക്കുന്നു. *v. a.* To pollute, to defile.
അശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Uncleanness, impurity, pollution, defilement.
അശുഭം. *s.* Inauspiciousness. *adj.* Inauspicious, bad. അശുഭ കൎമ്മം. An inauspicious action.
അശെഷം. *adj.* All, entire, whole.
അശൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Asoca tree,* a shrub, *Jonesia Asoca.*
അശൊക, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant. See കടുകരൊഹിണി. 2. red chalk. കന്മതം.
അശൊഭനം. *adj.* Dark, obscure, not clear. പ്രകാശമില്ലാത്തത.
അശൌചം, ത്തിന്റെ. *s.* Uncleanness, pollution. അശുദ്ധി.
അശ്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* Red chalk. കന്മതം.
അശ്മഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An emerald. മരതകം.
അശ്മജം, ത്തിന്റെ. *s.* Red chalk. കന്മതം.
അശ്മദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An axe or crow for breaking stones. കല്ലുളി, മഴു.
അശ്മന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire place, a furnace. അടുപ്പ.
അശ്മപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The plant that yields benzoin, *Styrax benzoin.*
അശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A stone, കല്ലു; a rock, പാറ; a mountain, മല.
അശ്മരഘ്ലാ, യുടെ. *s.* Red chalk. കന്മതം.
അശ്മരി, യുടെ. *v.* Strangury. മൂത്രകൃഛ്രം.
അശ്മസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പ.
അശ്മാവ. *s.* A stone, or rock. കല്ല.
അശ്രുതം, ത്തിന്റെ. *s.* A tear. കണ്ണുനീർ.
അശ്രദ്ധ, യുടെ. *s.* Negligence, neglect, carelessness.
അശ്രദ്ധം, &c. *adj.* Negligent, careless, heedless.
അശ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A tear. കണ്ണുനീർ.
അശ്രമം, &c. *adj.* Easy, light, not difficult. എളുപ്പമുള്ളത.
അശ്രാന്തം, &c. *adj.* 1. Eternal. നിത്യം. 2. not wearied or fatigued. അനാലസ്യം. *adv.* Continually.
അശ്രാന്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* God, the eternal being. എന്നും ക്ഷീണമില്ലാത്തവൻ.
അശ്രാവ്യം, &c. *adj.* അശ്രാവ്യം. *adj.* Not fit to be heard, unharmonious. കെൾക്കരുതാത്തത.
അശ്രി, യുടെ. *s.* 1. The edge of a sword, &c, a blade. കുന്തത്തിൻ തല. 2. an angle or corner. കൊണ്.

അശ്രീകരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A prodigal, one who is extravagant. മുടിയൻ.

അശ്രീകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wastefulness, prodigality, extravagance. ദുൎവ്യയം. 2. filthiness. വൃത്തികെട.

അശ്രു, വിന്റെ. *s.* A tear. കണ്ണുനീർ.

അശ്രുകണം, ത്തിന്റെ. *s.* A single tear. കണ്ണുനീർ തുള്ളി.

അശ്രുജലം, ത്തിന്റെ.. *s.* A tear. അശ്രു.

അശ്രുതം, &c. *adj.* Unheard, unknown. കെട്ടിട്ടില്ലാത്തത.

അശ്ലീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Rustic language. അസഭ്യസൂചക വാക്ക.

അശ്വകൎണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A timber tree, commonly termed the *Sal Shorea Robusta.* മുളമ്പൂ മരുത.

അശ്വഗന്ധ, യുടെ. *s.* A plant, *Physalis flexuosa.* അമുക്കരം.

അശ്വതി, യുടെ. *s.* The first of the 27 lunar mansions.

അശ്വത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy fig tree. *Ficus religiosa.* അരയാൽ.

അശ്വപാലൻ, ന്റെ. *s.* A groom, a horse keeper. കുതിരക്കാരൻ.

അശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

അശ്വമെധം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacrifice of a horse.

അശ്വമെധയാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അശ്വയുൿ, ിന്റെ. *s.* The first of the 27 lunar mansions, the head of *Aries.* അശ്വതി.

അശ്വയുജം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Aswin*, (September, October.) കന്നി, തുലാം.

അശ്വരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse of a good breed. നല്ല ജാതി കുതിര.

അശ്വലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The quality of a horse കുതിരയുടെ ലക്ഷണം.

അശ്വവാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Riding on horseback.

അശ്വവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A farrier.

അശ്വശാല, യുടെ. *s.* A stable. കുതിര പുര.

അശ്വശിക്ഷ, യുന്റെ. *s.* The act of breaking horses, the *Manege.* കുതിരെ ശീലിപ്പിക്ക.

അശ്വസാദി, യുടെ. *s.* A trooper, a horse man. കുതിരച്ചെവകൻ.

അശ്വാ, യുടെ. *s.* A mare. പെണ്കുതിര.

അശ്വാരൂഢൻ, ന്റെ. *s.* A trooper, a horseman. കുതിരച്ചെവകൻ.

അശ്വാരൊഹണം,ന്റെ.*s.* Riding, or carried on a horse.

അശ്വാരൊഹൻ, ന്റെ. *s.* A trooper, a horseman. കുതിരച്ചെവകൻ.

അശ്വി, യുടെ. *s.* See അശ്വിനി.

അശ്വികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The twin sons of Aswini. ദെവവൈദ്യന്മാർ.

അശ്വിനി, യുടെ. *s.* The first of the 27 lunar mansions അശ്വതി. *Nacshatras,* or constellations, in the moon's path.)

അശ്വിനീസുതന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The *Aswins* or nymphs in Hindu mythology. Asterisms personified. അശ്വികൾ.

അശ്വീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of horses. കുതിര കൂട്ടം. *adj.* Belonging to a horse. കുതിരെ സംബന്ധിച്ചത.

അഷ്ട. *adj.* Eight. എട്ട.

അഷ്ടകം, *adj.* Eight. എട്ട. അഷ്ടകഷ്ടങ്ങൾ. The eight difficulties, or miseries of human life.

അഷ്ടകൊണം. *adj.* Octangular. എട്ട കൊണുള്ളത.

അഷ്ടഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A class of eight principal perfumes.

അഷ്ടഗ്രാസി, യുടെ. *s.* One who eats eight mouths full of victuals; an ascetic. എട്ടുരുള മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ; സന്ന്യാസി.

അഷ്ടചൂൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal powder composed of eight different spices and drugs, viz. dried ginger, long pepper, black pepper, carroway, (artificial salt,) *Induppa,* cummin seed, assafœtida.

അഷ്ടധാ. *ind.* Eight different ways. എട്ട പ്രകാരം.

അഷ്ടപദി, യുടെ. *s.* A song, or hymn. സങ്കീൎത്തനം.

അഷ്ടപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A spider. എട്ടുകാലി.

അഷ്ടമം. *adj.* The eighth. എട്ടാമത്തെ.

അഷ്ടമി, യുടെ. *s.* The eighth lunar day from the new or full moon.

അഷ്ടമിരൊഹിണി, യുടെ. *s.* A festival. ഒരു വിശെഷ ദിവസം.

അഷ്ടരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The eight principal passions. 1. കാമം; lust. 2. ക്രൊധം; hatred. 3. ലൊഭം; avarice, covetousness. 4. മൊഹം; voluptuousness. 5. മദം; presumptuousness. 6. മത്സൎയ്യം; jealousy. 7. ഡംഭം; pride. 8. അസൂയ; envy.

അഷ്ടശൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* The eight principal mountains.

അഷ്ടാംഗം, The eight principal members of the body.

അഷ്ടാംഗഹൃദയം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical book. വൈദ്യ ശാസ്ത്രം.

അഷ്ടാദശപുരാണം, *s.* The eighteen *Puranas.*

അഷ്ടാദശം. *adj.* Eighteen; eighteenth. പതിനെട്ട.

അഷ്ടാപദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of checkered cloth or board for drafts, dice, &c. ചതുരംഗം. 2. gold.

പൊന്ന. 3. a mountain sheep supposed to be eight feet long. വരയാട, മലയാട.
അഷ്ടാശി. *adj.* Eighty. എണ്പത.
അഷ്టാശീതി. *adj.* Eighty eight. എണ്പത്തെട്ട.
അഷ്ടി, യുടെ. *s.* Food, victuals. അന്നം. അഷ്ടികഴിക്കുന്നു. To take food, to eat.
അഷ്ടൈശ്വൎയ്യം, *s.* The eight supernatural faculties, such as assuming an imperceptible form, &c. അണിമാദി.
അഷ്ടൌ. *adj.* Eight. എട്ട.
അഷ്ഠീവൽ, ലിന്റെ. *s.* The knee. മുഴങ്കാൽ.
അസകൃൽ. *ind.* Again and again, often, repeatedly. പിന്നെയും പിന്നെയും; കൂടക്കൂട.
അസക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is unattached to, or wanting in affection. 2. negligent, inattentive.
അസക്തി, യുടെ. *s.* 1. Disunion, disjunction, want of attachment, or affection. 2. negligence, inattention. അജാഗ്രത.
അസതീ, യുടെ. *s.* An unchaste woman; an adulteress. വ്യഭിചാരിണി.
അസതീസുതൻ, ന്റെ. *s.* A bastard.
അസത്ത. *adj.* Bad, wicked. ചീത്ത.
അസത്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A liar.
അസത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An untruth; a falsehood; a lie.
അസത്യവാദി, യുടെ. *s.* A liar.
അസത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Badness. ഗുണമില്ലായ്മ.
അസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Terminalia alata tomentosa*. വെങ്ങ.
അസന്തുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Dissatisfaction, discontent.
അസന്ദിഗ്ദ്ധം, &c. *adj.* Undoubted, indubitable; indisputable, unquestionable. സന്ദെഹമില്ലാത്തത.
അസന്ദിഷ്ടം. *adj.* 1. Untold, uncommunicated. അറിയിക്കപ്പെടാത്തത. 2. unpromised, unengaged.
അസഭ്യം, &c. *adj.* Obscene; bad; mean; vulgar; unworthy of admission into an assembly. അസഭ്യം പറയുന്നു. To use bad or foul language.
അസഭ്യവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Obscene language.
അസമീക്ഷ്യകാരി, യുടെ. *s.* One who acts inconsiderately. അവിവെകി.
അസംഖ്യം, &c. *adj.* Innumerable; exceedingly numerous; numberless, without number; countless. എണ്ണമില്ലാത്തത.
അസംഗതി, യുടെ. *s.* 1. Suddenness. 2. an accident. 3. any thing without cause, or any thing unreasonable.
അസംഗതിയായി. *adv.* 1. Suddenly, without a wherefore, in an unexpected manner. 2. unreasonably.

അസംഗൻ, ന്റെ. *s.* One who is void of passion or desire, indifferent.
അസംപ്രെക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Inconsiderateness. അവിവെകം.
അസംബന്ധം, &c. *adj.* Unconnected, unmeanning (discourse, &c.)
അസംബാധം. *adj.* Uncontracted, passible. തിക്കില്ലാത്തത.
അസംഭവം. *adj.* Not produced, not born. ഉണ്ടാകാത്തത.
അസംഭാവ്യം, &c. *adj.* Not to be respected, or regarded. അപ്രമാണ്യം.
അസംഭിന്നം. *adj.* 1. Unshaken, unagitated. 2. undivided, unbroken. 3. unchanged. ഭിന്നമില്ലാത്തത.
അസംഭൂതം. *adj.* What has not been produced, what has not happened. ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത.
അസമ്മതം, &c. *adj.* Dissentient, differing from.
അസംശയം. *adj.* Undoubted, doubtless, indubitable. നിശ്ചയം.
അസംസ്കൃതം, &c. *adj.* 1. Not artificially produced. ഉണ്ടാക്കപ്പെടാത്തത. 2. undecorated, unornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെടാത്തത. 3. uncleansed, unpurified. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്തത.
അസഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enmity. ശത്രുത. 2. insupportableness. അസഹ്യത.
അസഹായം, ത്തിന്റെ. *s.* Helplessness, destitute of aid or support, *adj.* Helpless, destitute of aid.
അസഹിഷ്ണുത, യുടെ. *s.* Envy; malice, malignity. അസൂയ.
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To weary, to trouble; to annoy; to vex; 2. to disgust; to disquiet.
അസഹ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be disgusted, to be wearied, to be troubled, annoyed, vexed. 2. to abhor.
അസഹ്യം, &c. *adj.* Insupportable; wearisome; troublesome; vexatious; odious; disgusting; unpalatable.
അസാകല്യം. *adj.* Some, certain. ഏതാനും.
അസാദ്ധ്യം. *adj.* Impossible; impracticable. അസാദ്ധ്യരൊഗം. An incurable disease.
അസാധകം. *adj.* See the preceding.
അസാധാരണം, &c. *adj.* 1. Uncommon; unusual. അപൂൎവം. 2. unlike, dissimilar. സമമല്ലാത്തത.
അസാധു. *adj.* 1. Incorrect, improper. അയുക്തം. 2. useless, of no avail. അപ്രയൊജനം.
അസാമാന്യം, &c. *adj.* 1. Uncommon; unusual; rare. 2. unlike. 3. excellent; exceeding. അധികം.

അസാരൻ, ന്റെ. *s.* A mean person, a trifler. അല്പൻ.

അസാരം, &c. *adj.* Little; mean; worthless; sapless, dry. *s.* A trifle, a little.

അസാരസ്യം. *adj.* Unpleasant: unpalatable. നീരസം.

അസി, യുടെ. *s.* A sword, a scymitar. വാൾ.

അസിക്നി. യുടെ. *s.* A girl attending upon the women's appartments, a young female servant. ദാസി.

അസിതൻ, ന്റെ. *s.* A name of the planet *Saturn.* ശനി.

അസിതം, ന്റെ. *s.* Black (the colour.) കറുപ്പ. *adj.* 1. Black. കറുത്ത. 2. dark blue.

അസിതഛത്ര, യുടെ. *s.* A sort of dill or fennel. ശതകുപ്പ.

അസിധരൻ, ന്റെ. *s.* A swordsman. See അസിഹെതി.

അസിധാര, യുടെ. *s.* The edge of a sword. വാളിന്റെ വായ്തല.

അസിധാവകൻ, ന്റെ. *s.* An armourer, a polisher, a sword or tool cleaner. കടച്ചില്ക്കൊല്ലൻ.

അസിധെനുകാ, യുടെ. *s.* A knife, a whittle. ചുരിക.

അസിപത്രം, ത്തിന്റെ, *s.* 1. A sugar cane. കരിമ്പ. 2. a certain hell, paved with swords. നരകഭെദം.

അസിപത്രവനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അസപുത്രി, യുടെ. *s.* A knife, a whittle. ചുരിക.

അസിലത, യുടെ. *s.* A good or excellent sword. നല്ല വാൾ.

അസിഹെതി, യുടെ. *s.* A swordsman, a soldier armed with a sword. വാൾ ധരിച്ചവൻ.

അസു, വിന്റെ. *s.* Any of the five vital breaths, or airs of the body. പ്രാണൻ.

അസുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Uneasiness, restlessness. 2. sorrow, pain, affliction.

അസുധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Life, existence. ജീവനം.

അസുനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Death. മരണം.

അസുപ്തം. *adj.* Watchful, wakeful, restless. ഉറക്കമില്ലെക്കുക.

അസുരഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of demons. അസുരക്കൂട്ടം.

അസുരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An Asur or demon. 2. a giant.

അസുര, യുടെ. *s.* 1. Night. 2. a zodiacal sign.

അസുരി, യുടെ. *s.* 1. Black mustard, *Sinapis ramosa.* കടുക. 2. the wife of an asur.

അസൂയ, യുടെ. *s.* Envy; jealousy; impatience at another's prosperity or success; malice, malignity, hatred; detraction.

അസൂയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is envious, jealous, malignant, &c.

അസൂയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To make envious; to provoke to jealousy.

അസൂയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be envious, to be jealous; to be impatient at another's success.

അസൂക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Disregard; disrespect; contempt. നിന്ദ.

അസൃൿ, ിന്റെ. *s.* Blood. രക്തം.

അസൃക്കര, യുടെ. *s.* The juice, or essence of the body, lymph, serum, &c. രസധാതു.

അസൃക്പൻ, ന്റെ. *s.* A *Racshasa,* or giant. രാക്ഷസൻ.

അസൃഗ്ധര, യുടെ. *s.* The skin. തൊലി.

അസൊഢം. *adj.* Insupportable, vexatious. സഹിച്ചുകൂടാത്തത.

അസൌഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Restlessness; unquietness; uneasiness. 2. affliction; sorrow; pain.

അസൌമ്യസ്വരൻ, ന്റെ. *s.* One who has a bad or croaking voice. ക്രൂരശബ്ദനൻ.

അസൌമ്യാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A fierce look.

അസ്ഖലിതം, &c. *adj.* Undeviating, unwavering, steady, not slipping. ഇടച്ചയില്ലാത്തത.

അസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* Beatitude, eternal felicity. മൊക്ഷാനന്ദം.

അസ്തം, അസ്തമനപൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The western mountain, behind which the sun is supposed to set. 2. destruction. നാശം. *adj.* Thrown, cast, sent, dispatched; disappeared. അയക്കപ്പെട്ടത, നീക്കപ്പെട്ടത.

അസ്തമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sunset. 2. disappearance, setting, vanishing. 3. death.

അസ്തമയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അസ്തമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അസ്തമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. The sun to set. 2. to end, to disappear. 3. to die.

അസ്തശങ്കം. *ind.* Doubtless, fearless. അസംശയം.

അസ്തി. *ind.* Now being, existent, present. ഉണ്ട.

അസ്തിവാരം, ത്തിന്റെ. The foundation of an edifice, or building.

അസ്തു. *ind.* Be it so, let it be, implying assent, also reluctance, and pain.

അസ്തുവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be reduced to nothing; to be impoverished.

അസ്തെയം. *adj.* Not stolen, or taken away. മൊഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തത.

അസ്തോകം. *adj.* Many, much. വളരെ.

അസ്ത്രജീവൻ, ന്റെ. *s.* A soldier, a warrior; an archer.
അസ്ത്രജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One skilled in archery, or war.
അസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow, a missile weapon. അസ്ത്രപ്രയോഗം. The shooting of arrows. അസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. To shoot an arrow.
അസ്ത്രമാൎജ്ജൻ, ന്റെ. *s.* An armourer, a sword or tool polisher or cleaner. കടച്ചില്ക്കൊല്ലൻ.
അസ്ത്രശാല, യുടെ. *s.* Armoury, or arsenal.
അസ്ത്രാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Exercise of arms.
അസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* 1. One skilled in archery. ആയുധാഭ്യാസി. 2. a gender not feminine. സ്ത്രീലിംഗമല്ലാത്തത.
അസ്ഥി, യുടെ. *s.* A bone. അസ്ഥിപാത്രം, An urn. അസ്ഥിജ്വരം, An internal fever.
അസ്ഥികൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A skeleton.
അസ്ഥിഭൂഷണൻ, ന്റെ. *s.* SIVA.
അസ്ഥിരത, യുടെ. *s.* Inconstancy; unsteadiness; want of steady adherence; changeableness; mutability of temper or affection, fickleness.
അസ്ഥിരം, &c. *adj.* 1. Inconstant, unsteady, trembling, shaken. 2. uncertain, unascertained. 3. fickle, changeable, mutable.
അസ്ഥിസ്രാവം, ന്റെ. *s.* Gonorrhœa, considered as an urinary complaint.
അസ്പഷ്ടം. *adj.* Indistinct, obscure. പ്രകാശമില്ലാത്തത.
അസ്ഫുടവാൿ, ിന്റെ. *s.* Lisping, speaking indistinctly. കൊഞ്ഞവാക്ക.
അസ്പൃശി, യുടെ. *s.* A sort of prickly nightshade. *Solanum Jacquini.* കണ്ടകാരി ചുണ്ട.
അസ്മാദി, യുടെ. *s.* Our tribe, our class.
അസ്മാദിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One of our tribe or class.
അസ്രപൻ, ന്റെ. *s.* A *Rācshasa.* രാക്ഷസൻ.
അസ്രപാ, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.
അസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. a tear. കണ്ണുനീർ. 3. a corner. കൊണ്‍. 4. hair. രൊമം.
അസ്രു, വിന്റെ. *s.* A tear. കണ്ണുനീർ.
അസ്യാ, യുടെ. *s.* Sitting. ഇരിപ്പ.
അസ്വഛന്ദൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is docile. 2. dependant on or subject to another. പരാധീനൻ.
അസ്വപ്നന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The gods or deities. ദൈവകൾ.
അസ്വരൻ, ന്റെ. *s.* One who has a bad or croaking voice. See അസൌമ്യസ്വരൻ.
അസ്വാതന്ത്ര്യം, &c. *adj.* Dependant on or subject to another, docile, humble. പരാധീനം.

അസ്വാദ്ധ്യായൻ, ന്റെ. *s.* One who has not read the *Vedas.* വെദം പഠിക്കാത്തവൻ.
അസ്വാധീനത, യുടെ. *s.* 1. Dependency, subjection to another. 2. docility, humility. സ്വാധീനമില്ലായ്മ.
അസ്വാധീനം, &c. *adj.* Dependant on or subject to.
അസ്വാസ്ഥ്യം, &c. *adj.* Unhealthy, sickly, weak. സൌഖ്യമില്ലാത്ത.
അഹം. A Sanscrit *per. pron.* I. ഞാൻ.
അഹമഹമിക, യുടെ. *s.* 1. Great self-conceit, egotism. 2. military vaunting. 3. emulation; rivalry; desire of superiority; boasting. ഞാൻ മുമ്പൻ എന്നുള്ള ഭാവം.
അഹങ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be proud, arrogant, haughty, or presumptuous.
അഹങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, haughtiness, self-conceit, egotism.
അഹങ്കാരശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is proud, vain, or arrogant.
അഹങ്കാരി, യുടെ. *s.* A proud, vain, haughty, arrogant, or self-conceited person.
അഹങ്കൃതി, യുടെ. *s.* Pride, arrogance; haughtiness, self-conceit.
അഹന്ത, യുടെ. *s.* Selfishness. അഹങ്കാരം.
അഹംപൂൎവം. *adj.* Conceited, vaunting, emulating.
അഹംപൂൎവിക, യുടെ. *s.* 1. Emulative onset, the running forward of soldiers with emulation. 2. conceit, vaunting.
അഹംബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Egotism, self-conceit. അഹമ്മതി.
അഹംഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-conceit, egotism, vanity, arrogancy.
അഹംഭാവി, യുടെ. *s.* One who is self-conceited, vain, proud, insolent, haughty.
അഹമ്മതി, യുടെ. *s.* Self-conceit; self-love; spiritual ignorance.
അഹംയു. *adj.* Proud; vain; arrogant. അഹംഭാവി.
അഹരഹഃ. *ind.* Daily. ദിവസം തൊറും.
അഹൎഗ്ഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* A month. മാസം.
അഹൎപ്പതി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
അഹൎമ്മുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Morning, dawn. ഉഷസ്സ.
അഹൎന്നിശം. Day and night. പകലും രാവും.
അഹസ്സ, ിന്റെ. *s.* Day. പകൽ.
അഹസ്കരൻ. ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
അഹസ്പതി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
അഹഹ. *ind.* A particle or interjection, as ah! aha! &c. implying. 1. Surprise. 2. fatigue. 3. pain. 4. pleasure. 5. calling.

അഹാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening. വൈകുന്നെരം.

അഹാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം. *adj.* Not to be stolen, or taken away. അപഹരിക്കപ്പെട രുതാത്തത.

അഹി, യുടെ. *s.* A snake; a serpent. സൎപ്പം.

അഹിതൻ, ന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

അഹിതം. *adj.* Unfriendly, unfit, improper.

അഹിതുണ്ഡികൻ, ന്റെ. *s.* A snake-catcher or exhibitor.

അഹിപതി, യുടെ. *s.* The king of serpents.

അഹിഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Mistrust, or apprehension of treason; fear of latent danger from one's own party; so called, because it is like the fear of a lurking snake. സ്വജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭയം.

അഹിഭുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. *Garuda* the king of birds and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ. 2. a Peacock. മെത്.

അഹിഭൂഷണൻ, ന്റെ. *s.* SIVA. ശിവൻ.

അഹിംസ, യുടെ. *s.* Not killing any thing.

അഹിംസ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is not to be executed. കൊല്ലപ്പെടെണ്ടാത്തവൻ.

അഹെതു, വിന്റെ. *s.* 1. Any thing without cause; or any thing unreasonable. 2. accident.

അഹെതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

അഹെരു, വിന്റെ. *s.* A plant, *Asparagus racemosus.* See ശതാവരി.

അഹൊ. *ind.* A particle and interjection of, 1. Reproach, (fie.) 2. compassion. 3. regret, (Ah! oh!) 4. calling, (Ho! Hola!) 5. praise, flattery, approbation. 6. fatigue, weariness. 7. surprize, (Ah!) 8. doubt, deliberation, (either, or.) 9. contempt, sneering. 10. an expletive.

അഹൊബലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a certain holy place.

അഹൊരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An entire day and night, including the space of twenty four hours, or 30 muhūrtas, or *narikas.*

അഹ്നാന്തം, ത്തിന്റെ *s.* Evening. വൈകുന്നെരം.

അഹ്നായ. *ind.* Soon, instantly. വെഗം.

അള, യുടെ. *s.* A hole, a burrow. പൊത.

അളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A curl, a ringlet. കുറുനിര.

അളക, യുടെ. *s.* *Alaca*, the city or capital of *Cuvera*, the god of wealth.

അളകാപുരി, യുടെ. *s.* See the preceding.

അളക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To measure, to mete.

അളപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to measure, to get measured.

അളൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White swallow wort. വെള്ളെരിക്കു. 2. a mad-dog. പെപ്പട്ടി.

അളവ, ിന്റെ. *s.* 1. A measure, the quantity of capacity, or extension. 2. measurement.

അളവററ. *adj.* Immeasurable, immense; infinite.

അളവററവൻ, ന്റെ. *s.* The infinite Being, or God.

അളവില്ലാത്ത. *adj.* Immeasurable, immense, infinite, unlimited.

അളവില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* Immensity, infinity.

അളവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A measurer, one who measures; a gauger.

അളവുകൊൽ, ിന്റെ. *s.* A measuring rod, a measure.

അളവുവാശി, യുടെ. *s.* 1. Difference of measurement. 2. overplus or difficiency in re-measuring any thing.

അളവെ. *adv.* All, whole, entire.

അളി, യുടെ. *s.* 1. A large black bee or beetle. വണ്ട. 2. a scorpion. തെള. 3. spirituous liquor. മദ്യ. 4. a sign in the zodiac, *Scorpio.* വൃശ്ചിക രാശി.

അളികണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who has black or bad eyes.

അളികം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead. നെററി.

അളികളഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A young beetle or bee. ചെറുവണ്ട.

അളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To spoil; to waste; to over-boil.

അളിച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Mellowness, ripeness. 2. the state of being over-ripe. 3. corruption, decay.

അളിന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A terrace in front of a house. പുറം തിണ്ണ.

അളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Mellowness. See അളിച്ചിൽ.

അളിയൻ, ന്റെ. *s.* A brother-in-law, a wife's brother.

അളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To grow mellow, to become over-ripe; to become bad; to spoil; to become as pap; to be over-boiled, to decay; to corrupt.

അളീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Falsehood, untruth; want of veracity. അസത്യം. 2. any thing displeasing. അപ്രിയം. 3. the forehead. നെററി.

അളുക്ക, ിന്റെ. *s.* A small box made of ivory or horn.

അള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* To claw, to scratch.

അക്ഷകീലം, ത്തിന്റെ. *s.* The pin of an axle-tree. അച്ചിന്റെ ആണി.

അക്ഷക്രിയ, യുടെ. *s.* Playing with dice; play, gambling. ചൂതാട്ടം.

അക്ഷണെ, ത്തിൽ. *adv.* Immediately, suddenly.

അക്ഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fried grain. ഉണക്കൽ അരി. 2. a few grains of rice mixed with saffron, put on the forehead of an image when it is adored, or given

to a brahman when he is invited to any auspicious ceremony. They are also given by brahmans, with benedictions, to any one who performs a religious ceremony. 3. fried grain for oblations. 4. the red mark worn by Hindūs on the forehead.

അക്ഷദർശകൻ, ന്റെ. s. A judge. ന്യായാധിപതി.

അക്ഷദൃക്ക്, ിന്റെ. s. 1. A judge. ന്യായാധിപതി. 2. a gamester. ചൂതാളി.

അക്ഷദെവി, യുടെ. s. A gamester; ചൂതാളി.

അക്ഷധൂൎത്തൻ, ന്റെ. s. A gamester; a gambler; a cheat. കള്ള ചൂതാളി.

അക്ഷധൂൎത്തിലം, ത്തിന്റെ. s. A bull, an ox. കാള.

അക്ഷമ, യുടെ. s. 1. Impatience; vehemence of temper, eagerness; envy. ക്ഷമയില്ലായ്മ.

അക്ഷമണി, യുടെ. s. A rosary. മാല.

അക്ഷമാല, യുടെ. s. A rosary, a string of beads, especially of the seeds of the Elœocarpus.

അക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. 1. A die. ചൂത. 2. an eye. കണ്ണ. 3. an axle-tree. അച്ചുതണ്ട. 4. a law-suit. 5. a kind of seed used for rosaries. 6. a tree. താന്നി. 7. a weight of 37½ fanams. നാറ്റെ പണത്തൂക്കം.

അക്ഷയം, &c. *adj.* Imperishable, not liable to decay; durable; permanent; inexhaustible. അക്ഷയ പാത്രം, A cup for alms; lit. the inexhaustible vessel.

അക്ഷരചണൻ, ന്റെ. s. A scribe, a writer. നല്ല എഴുത്തുകാരൻ.

അക്ഷരചുഞ്ചു, വിന്റെ. s. A scribe. നല്ല എഴുത്തുകാരൻ.

അക്ഷരപരിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. s. (Learning;) the knowledge of letters.

അക്ഷരപരിജ്ഞാനി, യുടെ. s. A learned man, a man of letters.

അക്ഷരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A letter of the alphabet. 2. bliss, exemption from migration. *adj.* imperishable. അക്ഷരവിദ്യ. Learning. അക്ഷരവീഴ്ച. Orthographical errors. അക്ഷരാഭ്യാസം. Beginning to learn the first principles of a language.

അക്ഷരസംസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. s. Scripture, writing. എഴുത്ത.

അക്ഷവതി, യുടെ. s. Gaming, playing with dice. ചൂത.

അക്ഷാഗ്രകീലകം, ത്തിന്റെ. s. The pin of the axle of a carriage, or one at the extremity of the pole. അച്ചു തണ്ടിന്റെ ആണി.

അക്ഷാന്തി, യുടെ. s. Impatience; vehemence of temper, heat of passion; eagerness; envy. ക്ഷമയില്ലായ്മ.

അക്ഷാന്തിമാൻ, ന്റെ. s. One who is impatient; vehement, hot, hasty; eager; ardently desirous; envious. ക്ഷമയില്ലാത്തവൻ, അസൂയയുള്ളവൻ.

അക്ഷി, യുടെ. s. An eye. കണ്ണ.

അക്ഷികൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. A snake. പാമ്പ.

അക്ഷികൂടകം, ത്തിന്റെ. s. The eye-ball.

അക്ഷിഗതം. *adj.* Hateful, detestable. വെറുപ്പുള്ളത.

അക്ഷിഗൊചരം, ത്തിന്റെ. s. What is comprehended by the eye; eye-shot. കണ്ണുകൊണ്ട കാണാകുന്നത.

അക്ഷിലൊമം, ത്തിന്റെ. s. The eyelash. കണ്ണിന്റെ പീലി.

അക്ഷിവിലാസം, ത്തിന്റെ. s. A beautiful eye.

അക്ഷീണത, യുടെ. s. Destitute of weakness; unweariedness; indefatigableness; strength.

അക്ഷീണം, &c. *adj.* Unwearied, indefatigable, not tired.

അക്ഷീബം, ത്തിന്റെ. s. 1. Sea-salt. കടലുപ്പ. 2. a plant, *Guilandina*, or *Hyperanthera morunga*. മുരിങ്ങ.

അക്ഷൊടം, ത്തിന്റെ. s. 1. A tree, (described as a Pilu, growing on the hills.) 2. the walnut. 3. an oily nut. *Croton moluccanum*, or *aleurites triloba*. മലഉക.

അക്ഷൊഭ്യം. *adj.* Not to be troubled, or agitated. ഇളകപ്പെടാത്തത.

അക്ഷൌഹിണി, യുടെ. s. A complete army consisting of 21,870 elephants, 21,870 chariots, 65,610 horses, and 109,350 infantry. വലിയ സൈന്യം.

അഴക, ിന്റെ. s. Beauty, comeliness, loveliness; handsomeness.

അഴകൻ, ന്റെ. s. A beautiful or fair man.

അഴകി, യുടെ. s. A beautiful or fair woman.

അഴൽ, ിന്റെ. s. 1. Sorrow. 2. heat. 3. irruption on the skin.

അഴലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To grieve. 2. to heat; to excite, to put into a fever.

അഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To sorrow, to grieve. 2. to be hot, to burn, as from inflamation, &c.

അഴല്ച, യുടെ. s. Inflamation; burning heat; fever heat.

അഴല്പിരങ്ങ, ിന്റെ. s. A kind of itch.

അഴി, യുടെ. s. 1. A trellis, trellis work; a lattice, a railing. 2. a harbour or sea-port, an opening into the sea.

അഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To loose, to untie. 2. to destroy, to undo. 3. to blot out, to obliterate. 4. to lavish, to squander, to spend. 5. to dispose of, to sell.

അഴിച്ചിൽ, ിന്റെ. s. 1. Ruin, destruction, waste. 2. profuse expenditure, lavishness. 3. demand, or good market, for goods, &c. 4. subversion.

അഴിച്ചില്ലുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who passes as a great man by living at a great expense.
അഴിഞ്ഞിൽ, ിന്റെ. *s.* A tree. *Alangium hexapetalum;* it produces oil. See അങ്കൊലം.
അഴിനില, യുടെ. *s.* 1. Destruction, ruin. 2. impediment, obstruction.
അഴിപ്പുര, യുടെ. *s.* A place of confinement: a prison.
അഴിമതി, യുടെ. *s.* Waste, damage. 2. looseness. 3. irregularity. 4. lewdness; unchastity.
അഴിമതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spend-thrift; a prodigal. 2. a profligate, one who is wanton.
അഴിമതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To spoil, to damage, to waste. 2. to squander. 3. to destroy by subverting.
അഴിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sea-port; an opening into the sea, or place where the sea and river meet. 2. sea weed.
അഴിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A garden, a compound. 2. the site of a habitation.
അഴിയായ്മ, യുടെ. *s.* Incorruption: freedom from decay or degeneration.
അഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To become loose. 2. to be destroyed, to perish, to decay, to be transcient; to pass away. 3. to be expended.
അഴിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Ruin, decay, destruction. 2. expenditure.
അഴുകൽ, ിന്റെ. *s.* Putrefaction, rottenness, decay.
അഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To rot, to putrefy, to be putrefied.
അഴുക്കു, ിന്റെ. *s.* Filthiness, dirtiness, foulness; filth, dirt, nastiness. 2. corruption, pollution.
അഴുക്കാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To become or be dirty, filthy or foul. 2. to be polluted, corrupted.
അഴുക്കാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To dirty, to make foul. 2. to pollute.
അറ, യുടെ. *s.* 1. A small room in a house; a closet. 2. a division in a drawer; a partition in a box. 3. a treasury, or place to keep articles in.
അറക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cut, to saw. 2. to reap. അറത്തുകൊല്ലുന്നു. To butcher, to kill.
അറപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of cutting, sawing. 2. reaping.
അറപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A cutter; a sawyer; a reaper.
അറപ്പുര, യുടെ. *s.* 1. A granary, or treasury. 2. a chamber or closet.
അറപ്പുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A saw; a sickle.
അറം, ത്തിന്റെ. *s.* Ruin, destruction.
അറയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to beat hard.
അറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To beat hard, to thrash; to wash clothes by beating hard.
അറവാതിൽ, ിന്റെ. *s.* The door of a closet or private room.
അറവി, യുടെ. *s.* Arabia. അറവിക്കാരൻ. An Arabian.
അറിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquaintance.
അറിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make known, to communicate; to acquaint; to inform. 2. to explain, to teach or preach. 3. to reveal, to expose, to declare. അറിയാതെ ചെയ്യുന്നു. To do unknowingly, or to commit a fault unintentionally.
അറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To know, to understand, to comprehend. 2. to be acquainted with. 3. to possess a previous knowledge of.
അറിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, understanding. 2. acquaintance with. 3. information.
അറിയിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Revelation, declaration. 2. information.
അറിയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to make known, or acquaint.
അറിവില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* Ignorance.
അറിവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is skilful or knowing.
അറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To cut; to cut off; to cut in pieces. 2. to kill. 3. to saw timber.
അറുന്നു, റു, വാൻ. *v. n.* To be cut or broken, to be cut asunder; to end.
അറുനൂറ. *adj.* Six hundred.
അറുപത. *adj.* Numeral, sixty.
അറുപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of cutting, sawing, reaping.
അറുപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A cutter, a sawyer; a reaper.
അറുപ്പുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A saw; a sickle.
അറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abominate; to detest; to abhor.
അറെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Abomination; detestation; hatred.
അററം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of any thing; the end, conclusion; extremity. അററംപറിക്കുന്നു. To bring to an end. അററംപറുന്നു. To arrive, or reach at the end; to abutt; to border upon.
അഃ. *interj.* Ah! denoting, surprize.

ആ. 1. The second letter of the Malayalim alphabet corresponding to *A* long. The medial form of ആ, is ാ. 2. the indeclinable demonstrative pronoun *that*; as ആ മനുഷ്യൻ, That man. This letter is also a Sanscrit particle prefixed to words, and denotes; 1. Diminution, (a little.) 2. limit inceptive, (from, from thence, or that time.) 3. limit conclusive, (until, unto, as far as.) Prefixed to Sanscrit verbs it extends or reverses their meaning.

ആ. 1. A particle of reminiscence, (Ah! Oh!) 2. a particle of compassion, (ah! alas!) This particle remains unaltered in orthography, even before vowels.

ആം. *ind.* A particle of assent, yes, verily.

ആക. *adj.* 1. Bad. 2. total or aggregate. This word is used chiefly in accounts. ആകകൂടി. Altogether, wholly, totally, completely. ആകതുക. The whole amount, the sum total.

ആകണ്ഠം. *adv.* As far as or up to the neck. കഴുത്തൊളം.

ആകനിഷ്ഠം. *adv.* To the little finger. ചെറുവിരൽ വരെ.

ആകപ്പാടെ. *adv.* Wholly, altogether.

ആകമാനം. *adj.* 1. All, entire. 2. common, general.

ആകമ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking, trembling. ഇളക്കം. ആകമ്പനം ചെയ്യുന്നു. To shake; to tremble.

ആകമ്പിതം, &c. *adj.* Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

ആകമ്പിതമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking the head expressive of approbation, or disapprobation.

ആകയാൽ. *adv.* Therefore.

ആകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mine. രത്നാദികൾ വിളയുന്ന സ്ഥലം. 2. foundation or ground for an assertion. 3. an authority for the meaning or use of a word. 4. a multitude.

ആകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Attracting, bringing; enticing. വലിക്കുക.

ആകൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hearing, listening, attending to. ശ്രവണം. ആകൎണ്ണനം ചെയ്യുന്നു. To hear; to listen, to attend to.

ആകൎണ്ണം. *adv.* As far as the ear. ചെവിയിലൊളം.

ആകൎഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A magnet, or load stone. കാന്തകല്ലു.

ആകൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Attraction, allurement, enticement; drawing. വലിക്കുക.

ആകൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attraction. വലിക്ക. 2. playing with dice. ചൂതകളി. 3. dice or die. ചൂത.

ആകൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To draw, to allure, to attract, to entice, to pull.

ആകല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ornament, decoration, embellishment. 2. dress. അലങ്കാരം. 3. increasing, adding to, improving. വൎദ്ധന. *adv.* To the destruction of the world. ലൊകനാശത്തൊളം.

ആകവെ. *adv.* All, entirely.

ആകഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A touchstone. ഉരകല്ലു.

ആകസ്മികം. *adj.* Sudden. *adv.* Suddenly. പെട്ടന്ന.

ആകാത. *adj.* See the next word.

ആകാത്ത. *adj.* A negative adjective participle, (from ആകുന്നു.) Bad, ill, corrupt; vicious, hurtful; unwholesome; pernicious.

ആകാംക്ഷ, യുടെ. *s.* Wish, desire. ആഗ്രഹം.

ആകാംക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആകാംക്ഷിതം, &c. *adj.* Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത.

ആകായ്മ, യുടെ. *s.* Wickedness, badness, viciousness, perniciousness.

ആകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Food.

ആകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of the letter ആ. 2. form, shape, figure, mien. 3. hint, sign, token. 4. what is internal. 5. a mine. മനുഷ്യാകാരം. The human form.

ആകാരഗുപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Dissimulation. 2. concealment, suppressing all sign or indication of the feelings. വഞ്ചന.

ആകാരണ, യുടെ. *s.* The act of calling, a call or summons. വിളി.

ആകാരാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Words ending with a Dérgham ാ.

ആകാശഗംഗ, യുടെ. *s.* 1. The milky way. 2. The river Ganges, supposed to have first come from heaven.

ആകാശഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Passing through the air.

ആകാശഗരുഡൻ, ന്റെ. *s.* A creeping or winding plant, the root of which resembles the head of a brahmane kite.

ആകാശചാരി, യുടെ. *s.* Any thing that passes through the air or atmosphere, as birds, &c.

ആകാശമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky, the heavens, the firmament.

ആകാശമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The way of the atmosphere.

ആകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fifth element, the atmosphere or sky, the œther. 2. the heavens, the firmament.

ആകാശവാണി, യുടെ. *s.* A voice from heaven.

ആകാശവഴതിന, യുടെ. A plant. *Hibiscus longifolius.*

ആകാശവിസ്തീൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The firmament.

ആകാശവീഥി, യുടെ. *s.* The atmosphere; the firmament.

ആകീൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. An out-cast, a vagabond. 2. one who is dashed to pieces.

ആകീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Crowded, confused. നാനാവസ്ഥ കൂടിയത. 2. impervious.

ആകുഞ്ചിതം, &c. *adj.* Bent, crooked, curled. വളെക്കപ്പെട്ടത.

ആകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be, to become, to prove or turn out; to succeed; to come to the conclusion; to be or become ready; to be good or fit for any thing. ആകുന്നവണ്ണം, ആകുംവണ്ണം. As much as possible. ആകുന്നൊടത്തൊളം. As much as possible, as much as one is able, or lies in one's power, to the best of one's power.

ആകുലത, യുടെ. *s.* 1. Trouble, grief. 2. perplexity, distress, anxiety. 3. confusion. 4. dispersion.

ആകുലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To vex, to trouble, to perplex, to distress; to confound.

ആകുലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To grieve, to be troubled, perplexed, distressed, to be anxious.

ആകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, regret, trouble. 2. perplexity, distress, anxiety. *adj.* 1. Troubled, distressed. 2. perplexed, confounded. 3. dispersed. ചിതറപ്പെട്ടത.

ആകുലി, യുടെ. *s.* The name of a plant used as medicine.

ആകൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* Intention, design, meaning. അഭിപ്രായം.

ആകൃതി, യുടെ. *s.* 1. Form, shape, figure, mien. 2. body. ശരീരം. 3. model.

ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make an effigy or form of any person or thing. 2. to form, to model.

ആകൃഷ്ടം, &c. *adj.* Drawn, attracted. ആകൎഷിക്കപ്പെട്ടത.

ആകൈാകെരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign in the Zodiac, *Capricorn.* മകരം രാശി.

ആക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Profit, gain; increase.

ആക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make. 2. to place, to put, to appoint. 3. to employ. 4. to infuse into. 5. to pour into. 6. to ascribe, to attribute. ആക്കിവെക്കുന്നു. To put; to place; to appoint; to employ.

ആക്രന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Crying, crying out. 2. calling. 3. weeping, lamentation. വിലാപം. ആക്രന്ദനം ചെയ്യുന്നു. To cry aloud, to weep; to lament.

ആക്രന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Crying, weeping, lamentation. വിലാപം.

ആക്രന്ദിതം. *adj.* Bewailed, lamented. വിലാപിക്കപ്പെട്ടത.

ആക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* Usurpation; encroachment.

ആക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Usurpation; encroachment. 2. assault, violence; wrong. 3. ascending, surpassing, surmounting.

ആക്രമി, യുടെ. *s.* 1. An usurper; an encroacher. 2. an assailant.

ആക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To usurp; to seize, to encroach upon. 2. to violate. 3. to assault, to assail. 4. to ascend, to surpass.

ആക്രാന്തം. *adj.* 1. Seized, usurped. 2. surmounted, surpassed. ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത.

ആക്രീഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A royal garden. ഉദ്യാനം. 2. sport, pastime. ഉല്ലാസം.

ആക്രൊശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A curse, imprecation. ശാപം. 2. anger. dissatisfaction. കൊപം.

ആക്രൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* A curse or imprecation. ശാപം. 2. anger, dissatisfaction. 3. malice. 4. abuse, censuring. 5. an oath. 6. crying out. നിലവിളി.

ആക്രൊശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To curse; to be angry or displeased with, to entertain malice against another. 2. to abuse, to censure. 3. to call or cry out.

ആഖണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breaking, destroying. ഒടിക്കുക.

ആഖണ്ഡലൻ, ന്റെ. *s.* One of the names of *Indra.* ഇന്ദ്രൻ.

ആഖനികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rat. എലി. 2. a hog. പന്നി.

ആഖനികൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a burglar. കള്ളൻ.

ആഖു, വിന്റെ. *s.* A rat, a mouse. എലി.

ആഖുഭുൿ,ിന്റെ. *s.* A cat. പൂച്ച.

ആഖെടം, ത്തിന്റെ. *s.* The chase, hunting. നായാട്ടു.

ആഖ്യ, യുടെ. *s.* A name or appellation. പെർ.

ആഖ്യാതം. *adj.* 1. Spoken, said. 2. rehearsed. ചൊല്ലപ്പെട്ടത.

ആഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech, talk, language. വാക്ക, ചൊൽ.

ആഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To speak, to say: to rehearse. പറയുന്നു, ചൊല്ലുന്നു.

ആഖ്യായിക, യുടെ. *s.* A tale, a true or probable story. കഥ.

ആഗതം, &c. *adj.* Obtained, come. ആഗതമാകുന്നു.

To be obtained; to come into one's possession. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

ആഗതി, യുടെ. *s.* 1. Coming. വരവ. 2. gain; profit. ലാഭം.

ആഗന്തു, വിന്റെ. *s.* 1. A guest. വിരുന്നുകാരൻ. 2. coming, arriving. വരവ. *adj.* Incidental, adventitious.

ആഗന്തുകം. *adj.* Incidental, adventitious, (as pleasure, pain, &c.) derivative. താനെ വന്നത.

ആഗം, ത്തിന്റെ. *s.* or ആഗസ്സ, ിന്റെ. *s.* Sin, offence, transgression, a fault. പാപം, കുററം.

ആഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coming, approaching, arriving; arrival. വരവ. 2. accession. അടുത്ത ചെല്ലുക.

ആഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coming, arriving, approaching. 2. a shastra, or work on sacred science and of divine origin. വെദം. 3. the ceremonies prescribed in the shastres. 4. a grammatical augment, a syllable or letter inserted in any part of a radical word. 5. a legal title, a voucher or written testimony. 6. origin. ഉത്ഭവം.

ആഗാമി. *adv.* Present, present tense. വൎത്തമാനം.

ആഗാമികം. *adj.* Future, (not yet come.) ആഗാമി ക്രിയ. The future tense. വരുവാനുള്ളത.

ആഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.

ആഗു, വിന്റെ. *s.* An agreement. പ്രതിജ്ഞ.

ആഗൊഷ്ഠം. *adv.* As far as a cow house. പശുക്കുട്ടിക്കൊളം.

ആഗ്നീധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The place where a sacrificial fire is kindled. ഹൊമകുണ്ഡം.

ആഗ്നെയദിക്ക, ിന്റെ. *s.* The south-east point, of which *Agni* is considered the regent.

ആഗ്നെയാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A weapon of fire.

ആഗ്നെയം. *adj.* Belonging or relating to *Agni* or fire.

ആഗ്നെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The 3rd lunar asterism. കാൎത്തികാ. 2. one of the 18 *Puranas.* പതിനെട്ട പുരാണത്തിൽ ഒന്ന.

ആഗ്രയണം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating new corn for the first time. പുത്തരി.

ആഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Desire, wish.

ആഗ്രഹായണി, യുടെ. *s.* The name of a constellation, consisting of 3 stars, one of which is λ Orionis, figured by an antelope's head; hence also. മൃഗശിരസ്സ, മകയിരം.

ആഗ്രഹായണികം, ത്തിന്റെ. *s.* The month December. ധനു.

ആഗ്രഹി, യുടെ. *s.* One who is desirous, covetous, aspiring.

ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To desire, to wish, to aspire after.

ആഗ്രഹിതം, &c. *adj.* Wished, desired, coveted.

ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to desire, to allure, &c.

ആഘട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A butt, a blow given by horned cattle. കുത്ത. 2. a stroke given in fencing. അടി 3. a beating or striking against any thing.

ആഘാതം. *adj.* 1. Beating, hitting. 2. slaughtered, killed, injured. *s.* A slaughter house, a place for killing animals or victims. വധസ്ഥലം.

ആഘൂൎണ്ണിതം. *adj.* Rolling, turning, as the eyes from rage. തുറിച്ച മിഴിക്കപ്പെട്ടത.

ആഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Making a loud noise. 2. a procession of splendour and ostentation; pomp, parade.

ആഘൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make a loud noise. 2. to go in procession; to parade.

ആഘ്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smell; scent. മണം. 2. nose. മൂക്ക. 3. satisfaction satiety. This word is often used to express parental fondless; parents being in the habit of smelling a child's head instead of kissing the infant.

ആഘ്രാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To smell, to inhale.

ആഘ്രാതം. *adj.* 1. Smelled; scented. മണക്കപ്പെട്ടത. 2. surmounted, surpassed. 3. satisfied, satiated.

ആങ്. *ind.* The letter ആ, meaning, Until.

ആൺകിടാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A male child, a boy. 2. the male young of animals.

ആൺകുട്ടി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ആൺകുതിര, യുടെ. *s.* A horse, a stallion.

ആംഗികം, ത്തിന്റെ. *s.* Any movement or emotion of the body: as a gesture, a beck, a nod, a posture, &c. ആംഗികം കാട്ടുന്നു. To beckon, to make a sign.

ആംഗിരസൻ, ന്റെ. *s.* The planet Jupiter or Vrihaspati, in Hindu mythology, preceptor of the gods and son of Angirasa. വ്യാഴം.

ആംഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A nod, a beck, a gesture.

ആങ്ങള, യുടെ. *s.* A brother, (a term used by a sister in addressing, or speaking of, her brother.)

ആചണ്ഡാലം. People of all classes, from the brahman down to the Chadalas or Pariahs.

ആചന്ദ്രതാരകം. *adv.* During the existence of the moon and stars; as long as the world exists.

ആചന്ദ്രാൎക്കം. *adv.* During the existence of the sun and moon; as long as the world exists.

ആചമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rincing the mouth, sipping water before religious ceremonies, meals, &c., from the palm of the hand, and spitting it out again.

ആചമനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Water fit for rincing the mouth.

ആചമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sip water, to rince the mouth.

ആചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Habitual practice; observance; performance; the act of celebrating. ആചാരം.

ആചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To practise, to perform, observe, or do habitually. 2. to put in practice the precepts of religion. 3. to celebrate a religious festival.

ആചരിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be practised, &c.

ആചാൻ, ന്റെ. *s.* A teacher, a schoolmaster.

ആചാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sipping water, rincing the mouth. 2. the scum of boiled rice. വാൎത്തകഞ്ഞി.

ആചാൎയ്യ, യുടെ. *s.* The office of a schoolmaster or teacher.

ആചാൎയ്യസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a schoolmaster or teacher.

ആചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A civil or polite person.

ആചാരഭേദം, ത്തിന്റെ. *s.* Difference of practice, customs, habits, usages, &c., in different countries.

ആചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An established rule of conduct, an ordinance, an institute, a precept. 2. the rules of moral conduct among a people or nation. 3. the practice, customs, habit, usages, or laws of a country, or of any particular class of men. 4. a religious institute or observance. 5. politeness, civility. ആചാരം ചെയ്യുന്നു, To show respect or politeness; to salute.

ആചാരമായി. *adv.* Respectfully, politely, courteously.

ആചാൎയ്യത, യുടെ. *s.* Priesthood, the office of a priest.

ആചാൎയ്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ആചാൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* A spiritual guide or preceptor; a priest; a teacher or instructor in the Vedas.

ആചാൎയ്യ, യുടെ. *s.* A spiritual preceptress.

ആചാൎയ്യാണി, യുടെ. *s.* 1. A spiritual preceptress. 2. the wife of a spiritual preceptor. ആചാൎയ്യന്റെ ഭാൎയ്യ.

ആചിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A weight of ten B'haras. (a B'hara is 20 Tulams.) 2. a cart load. 3. dissimulation. *adj.* 1. Heaped, accumulated; extended. 2. covered. 3. strung. കൊൎക്കപ്പെട്ടത.

ആചീനം. *adj.* Weighing or containing ten B'haras.

ആചുംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* A kiss, kissing.

ആച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. a.* To stretch out or extend, as the hand for the purpose of striking, &c.

ആഛാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth, clothes. 2. a cloak, a mantle, an upper garment. 3. a covering, a screen. 4. hindrance.

ആഛാദനി, യുടെ. *s.* 1. Cloth, clothes. 2. a covering.

ആഛാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cover; to screen. 2. to conceal.

ആഛുരിതകം, or ആഛുരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A satirical laugh; a horse laugh. പുഞ്ചിരി.

ആഛൊടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hunting; the chase. നായാട്ട.

ആജകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of goats.

ആജന്മം. *adv.* During the whole life.

ആജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Oiled butter. 2. a flock of sheep.

ആജാനുബാഹു, വിന്റെ. *s.* A person whose hands reach to his knees. A person of this description is considered not only handsome, but destined to be a hero.

ആജാനെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse of a good breed.

ആജി, യുടെ. *s.* 1. War, battle, fight. യുദ്ധം. 2. level ground. സമഭൂമി.

ആജിശൂരൻ, ന്റെ. *s.* A hero. യൊദ്ധാവ.

ആജീവനാന്തം. *adv.* The term of one's life, from birth to death.

ആജീവം, ത്തിന്റെ. *s.* Livelihood, profession.

ആജൂ, വിന്റെ. *s.* 1. Working without wages. 2. great torment.

ആജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. An order, a command, edict, mandate. 2. permission. 3. punishment. 4. custody.

ആജ്ഞാപകൻ, ന്റെ. *s.* One who orders, commands; permits; punishes.

ആജ്ഞാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An order or command. 2. permission, leave. 3. a warrant. 4. punishment. 5. custody.

ആജ്ഞാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To order, to command. 2. to permit, to allow.

ആജ്ഞാപിതം, &c. *adj.* Ordered, commanded. 2. permitted. 3. punished.

ആജ്ഞാശക്തി, യുടെ. *s.* The power or force of an order, command, &c.

ആജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Ghee or clarified butter.

ആജ്യാഹുതി, യുടെ. *s.* A burnt offering.

ആഞ്ചുന്നു. To spring forward.

ആഞ്ഞിലി, യുടെ. *s.* A timber tree. *Angili.*

ആട, യുടെ. *s.* Cloth, a garment.

ആട, ിന്റെ. *s.* A sheep, a goat. ആട്ടുകരയുന്നു. To bleat. ആടിറച്ചി. Mutton.

ആടലൊടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Justicia, adhenatoda ganderussa* or *Justicia bivalvis.* ആടരൂഷം.

ആടൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Trembling, shaking. 2. perplexity, distraction of mind, agitation. 3. gesticulation. 4. moving backwards and forwards, rocking. 5. swinging.

ആടൽപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To shake. 2. to perplex, to distract.

ആടൽപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To shake, to tremble, to be perplexed, to be agitated.

ആടൽചെറ, റ്റിന്റെ. *s.* Deep mud.

ആടരൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* See ആടലൊടകം.

ആടി, യുടെ. *s.* A Sárali, a bird so called, *Turdus ginginianus*, a king fisher. നാകമണെപ്പറവ.

ആടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to play, &c.

ആടുതൊടാപ്പാല, ിന്റെ. *s.* A plant described as a milky or thorny plant, with a fruit of a crooked figure resembling a ram's horn, and used as a medicine for the eyes; the Woodia tree.

ആടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To play, to dance. 2. to perform, to hunt. *v. n.* to shake, to totter, to reel, to wag; to swing, to rock; to move backward and forward.

ആടോപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, pomp. അഹങ്കാരം. 2. fury. കൊപം.

ആട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Menace, driving away. 2. pressing oil, &c.

ആട്ടുകന്നി, യുടെ. *s.* A cow which brings forth a calf every year.

ആട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A male dancer, an actor. 2. a gambler.

ആട്ടക്കൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* Theatrical garments, state clothes.

ആട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dance. 2. a play. 3. a game.

ആട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bitter gourd. പീരപട്ടി.

ആട്ടപ്പിറന്നാൾ, ളിന്റെ. *s.* A birth-day.

ആട്ടവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A yearly festival.

ആട്ടിക്കളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To banish, to expel, to drive out.

ആട്ടിടയൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd, a goatherd.

ആട്ടിൻകുട്ടി, യുടെ. *s.* A lamb, a kid.

ആട്ടിൻകൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock, a herd.

ആട്ടിൻപെട്ടി, യുടെ. *s.* A sheep-fold.

ആട്ടുകട്ടിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. A swinging cot, a cradle. ആട്ടുകട്ടിൽ ആട്ടുന്നു. To rock a cradle, to put a swing in motion.

ആട്ടുകല്ല, ിന്റെ. *s.* A mill, composed of a stone hollowed out, a little like a mortar, and a pestle worked in it.

ആട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A shepherd; one who takes care of sheep. 2. one who presses out the juice of sugar-cane, or oil.

ആട്ടുകൊററൻ, ന്റെ. *s.* A ram, the male of sheep.

ആട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To press oil, &c. 2. to shake, to agitate, to rock. 3. to abuse, to reproach, to menace. 4. to banish, to expel.

ആഡംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, pomp, parade, shew. വെഷകൊലാഹലം. 2. a charge sounded by musical instruments. വാദ്യശബ്ദം. 3. a drum sounded in battle. 4. the roaring of elephants. ആനയലച്ചു. 5. commencement, beginning.

ആഢകം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of capacity (containing nearly 7 lbs. 11 oz. Avoirdupois) a *mercal.* നാലിടങ്ങഴി.

ആഢകികം, ത്തിന്റെ. *s.* (A field) sown with an A'd'haca or *mercal* of seed. നാലിടങ്ങഴി വിതെക്കും സ്ഥലം. 2. holding or containing the same.

ആഢകി, യുടെ. *s.* 1. A kind of pulse: doll, pigeon pea; *Citysus cajan.* തുവര. 2. a fragrant earth.

ആഢ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. An opulent or wealthy person. സമ്പത്തുള്ളവൻ. 2. a lord, a master. യജമാനൻ, ജാതിശ്രെഷ്ഠൻ.

ആൺ, ിന്റെ. *s.* The male of rational or irrational creatures.

ആണ, യുടെ. *s.* 1. An oath. 2. an adjuration. 3. a protestation. 4. a citation on the part or in the name of government or of any great person, to arrest any one or oblige one to come to justice or make his appearance. ആണയിടുന്നു. 1. To swear, to conjure, to take oath. 2. to adjure. 3. to protest. 4. to cite, to arrest. ആണയിടുവിക്കുന്നു. To put on oath, to cause to swear to. രാജാവിനെ കൊണ്ട ആണയിടുന്നു. To swear by the king.

ആണത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Manliness, bravery.

ആണി, യുടെ. *s.* A nail; a pin; a peg; a bolt; the pin of the axle of a cart. ആണിതറെക്കുന്നു. To fasten with a nail, to nail. ആണിയടിക്കുന്നു. 1. To fasten or rivet with nails. 2. to make nails.

ആണികൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of pins of different qualities of gold used for examining other gold with.

ആണിപ്പൊന്ന, ിന്റെ. *s.* Good gold.

ആണ്കിടാവ, ിന്റെ. *s.* A male child, a boy; a male offspring.

ആണ്കുഞ്ഞ,ിന്റെ. *s.* A male child, a boy.

ആണ്കുട്ടി, യുടെ. *s.* A male child, a boy.

ആണ്കുതിര, യുടെ. *s.* A horse, a stallion.

ആണ്ട,ിന്റെ. *s.* A year. ആണ്ടറുതി. The end of a year.

ആണ്ടാൽ,ിന്റെ. *s.* The young shoot of a bamboo.

ആണ്ടി, യുടെ. *s.* A mendicant, or religious beggar.

ആതങ്കപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To frighten, to put in fear. 2. to grieve, to vex.

ആതങ്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To fear, to be apprehensive. 2. to grieve, to be anxious.

ആതങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fear, apprehension. ഭയം. 2. sickness, disease, pain. വ്യാധി. 3. grievance, anxiety. ദുഃഖം.

ആതഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of turning fresh milk, by casting butter milk into it. ഉറവീത്തുക. 2. calcining, adding a powder or flux to metals in fusion. 3. speed, velocity. വെഗം. 4. increase. വൎദ്ധന.

ആതതം. *adj.* Extended, large. വിസ്താരമുള്ളത; വലിയത.

ആതതായി, യുടെ. *s.* A felon, a thief, a murderer, an incendiary, &c. അപഹാരി, കുലപാതകൻ.

ആതപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A large umbrella (of silk or leaves, used in the east as a parasol.) കുട.

ആതപം, ത്തിന്റെ. *s.* Sun-shine, heat. വെയിൽ.

ആതപവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A large Indian parasol. വലിയ കുട.

ആതരം, ത്തിന്റെ. *s.* Freight, fare. കടത്തുകൂലി.

ആതാപി, യുടെ. *s.* A kite. മലങ്കുരികിൽ.

ആതാമ്രം. *adj.* Pink, of a light red colour. കുറെചുവന്ന.

ആതായി, യുടെ. *s.* A kite.

ആതി, യുടെ. *s.* A bird. പക്ഷി. See ആടി.

ആതിഥെയം, &c. *adj.* 1. Proper for a guest. 2. hospitable, attentive to a guest. അതിഥിസല്ക്കാരത്തിന്നടുത്തത.

ആതിഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Hospitality, food given to a guest. അതിഥിസല്ക്കാരം. *adj.* Proper for a guest, hospitable.

ആതിര,ിന്റെ. *s.* The name of the 6th asterism.

ആതുരത, യുടെ. *s.* 1. Sickness; disease. 2. affliction. രൊഗം, ദുഃഖം.

ആതുരം, &c. *adj.* Sick, diseased. രൊഗമുള്ള.

ആതുരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is sick or afflicted with disease. രൊഗി. 2. devoted to, strongly inclined to.

ആതൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Four kinds of musical instruments. നാല വക വാദ്യം.

ആത്ത, യുടെ. *s.* The custard apple tree, *Annona squamosa.* ആത്തക്കാ. Custard apple.

ആത്തഗന്ധം, &c. *adj.* Humbled, degraded. പരിഭവം.

ആത്തഗൎവ്വം, &c. *adj.* See the preceding.

ആത്തമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Cheerfulness, delight, gaiety, merriment. സന്തൊഷം.

ആത്മകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* An independant work, one's own business. സ്വകൎമ്മം.

ആത്മഗുപ്താ, യുടെ. *s.* A plant; cowhage, *Carpopogon pruriens.* നായ്ക്കുരുന്ന.

ആത്മഗുപ്തി, യുടെ. *s.* Self-humiliation. അടക്കം.

ആത്മഘാതകൻ, ന്റെ. *s.* A suicide, a self-murderer. തന്നെതാൻ കൊന്നവൻ.

ആത്മഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crow. കാക്ക. 2. a cock. പൂവൻകൊഴി.

ആത്മജൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.

ആത്മജാ, യുടെ. *s.* A daughter. പുത്രി.

ആത്മജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses a knowledge of the deity. ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

ആത്മജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A knowledge of the deity, spiritual knowledge. ദൈവജ്ഞാനം.

ആത്മതത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Self, the abstract individual. ആത്മപരമാത്മം.

ആത്മപ്രശംസ, യുടെ. *s.* Boasting, ostentation. ആത്മപ്രശംസ പറയുന്നു. To talk ostentatiously, to boast. തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തുക.

ആത്മബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Knowledge of the deity, spiritual or divine knowledge. ആത്മജ്ഞാനം.

ആത്മഭൂവ,ിന്റെ. *s.* 1. A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ. 2. of Camadeva. കാമൻ. 3. of Vishnu. വിഷ്ണു. 4. of Siva. ശിവൻ.

ആത്മംഭരി. *adj.* Selfishly voracious, feeding greedily while the family or dependants are in want. തന്നെത്താൻ പൊററുന്നവൻ.

ആത്മലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The quality of the soul; an attribute of the deity. ആത്മസ്വരൂപം.

ആത്മവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is wise, virtuous; prudent; courageous. ബുദ്ധിമാൻ, ധീരൻ.

ആത്മവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Spirituality. See ആത്മജ്ഞാനം.

ആത്മവിത്ത,ിന്റെ. *s.* A student, one who wishes to know God. ആത്മജ്ഞാനി.

ആത്മഹത്യാ, യുടെ. *s.* Suicide, self-murder. തന്നെത്താൻ കൊല്ലുക.

ആത്മസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* See ആത്മലക്ഷണം.

ആത്മാ. *s.* See ആത്മാവ.

ആത്മാൎത്ഥം. *adj.* Intimate, friendly, one's own, for the sake of the soul, for one's own sake.

ആത്മാവ,ിന്റെ. *s.* 1. The soul. 2. Brahma, the supreme deity and soul of the universe. 3. the understanding, the intellect. 4. the mind or faculty of reason. 5. life, spirit, the vivifying soul, in opposition to the sentient one. 6. self, the abstract individual. 7. the body.

ആത്മീയം, &c. *adj.* Belonging to one's own party, related, of kin. തനിക്കുള്ളത.

ആത്മൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Spiritual instruction. ജ്ഞാനൊപദെശം.

ആത്രെയൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a Muni or saint, the son of Atri. അത്രപുത്രൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ആത്രെയി, യുടെ. *s.* A woman during her menses. ഋതുമതി.

ആഥൎവ്വണം, ത്തിന്റെ. *s.* A collection of prayers, &c,. delivered by A'tharwa, a sage. നാലാം വെദം.

ആദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consolation, comfort. 2. a kind reception, favourable treatment. 3. aid, assistance, protection. 4. regard, respect, veneration. 5. a prop, support.

ആദരവ,ിന്റെ. *s.* 1. Aid, protection, help, patronage, refuge. 2. sustenance. 3. consolation, comfort. 4. a kind reception, favourable treatment.

ആദരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To assist, protect, defend, patronize or receive kindly. 2. to comfort, console or caress. 3. to regard, to respect. 4. to prop, to support.

ആദൎശം, ത്തിന്റെ. *s.* A mirror or looking glass. കണ്ണാടി.

ആദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking, receipt, acceptance. ആദാനം ചെയ്യുന്നു. To take, to receive, to accept.

ആദായപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To grow rich, to gain; to have advantage; to be advanced in interest or happiness.

ആദായപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ *v. a.* To gain, to obtain as profit.

ആദായം, ത്തിന്റെ. *s.* Gain, profit, income, lucre. ആദായവും നഷ്ടവും. Profit and loss.

ആദി, യുടെ. *s.* The beginning, the commencement, the origin. 2. in compos. other, et cetera. *adj.* First, prior. ആദിമുതൽ. From the beginning. ആദിയന്തമില്ലാത്തവൻ. The eternal God.

ആദികാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A primary or an original cause.

ആദികാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The first time.

ആദിതെയന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The deities or gods. ദെവകൾ.

ആദിത്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. 2. a deity of a particular class, the *Adityas* are said to be 12 in number, to be forms of Sūrya, or the sun, and to represent him as distinct in each month of the year.

ആദിത്യബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk, or face of the sun.

ആദിത്യമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See the preceding. 2. the sun's orbit.

ആദിഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* The first, first in existence; God. ദൈവം.

ആദിമം, &c. *adj.* First, prior. ആദ്യം.

ആദീനവം, ത്തിന്റെ. *s.* Distress, pain, uneasiness. ക്ലെശം.

ആദ്ധഃ. *ind.* Evidently. സ്പഷ്ടം.

ആദൃതം, &c. *adj.* 1. Respected, honored. ആദരിക്കപ്പെട്ടത. 2. respectful. ആദരിക്കുന്നത.

ആദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An order, a command. കല്പന. 2. in grammar, substitution, permutation.

ആദെഷ്ടാവ,ിന്റെ. *s.* 1. One who commands. കല്പിക്കുന്നവൻ. 2. an employer of priests. യാഗം ചെയ്യിക്കുന്നവൻ.

ആദ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. The first person. മുമ്പൻ. 2. God. ദൈവം.

ആദ്യന്തം. *s.* The beginning and the end. *adj.* From the beginning to the end; from first to last.

ആദ്യന്തമില്ലാത്തവൻ, ന്റെ. *s.* One who has no beginning or end, the eternal Being.

ആദ്യന്തഹീനൻ, ന്റെ. *s.* One who has no beginning or end, the eternal God.

ആദ്യം, &c. *adj.* First, initial, primary. ആദ്യവസാനം. The beginning and end.

ആദ്യൂനൻ, ന്റെ. *s.* One who through voracity forgets the conquering of enemies. ബുഭുക്ഷ കൊണ്ട ശത്രുജയം മറന്നവൻ.

ആധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ceremony performed with consecrated fire. 2. the placing or holding. 3. a pledge, a deposit. 4. a ceremony performed previous to conception.

ആധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A base, a pedestal, that upon which any thing rests. 2. a prop; support; aid; protection. 3. a receptacle, location. 4. basis, foundation. 5. a document, a bond, or deed.

ആധാരിക.

ആധി, യുടെ. *s.* 1. Anxiety, care. 2. mental agony or pain; distress of mind. 3. calamity. 4. a pledge or pawn.

ആധിക്യം, *adj.* Excellent, pre-eminent. അധികമുള്ള.

ആധിദൈവികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Providential affliction. 2. sorrow or grief arising from providential visitations. ദൈവത്തിൽനിന്ന ഉണ്ടാകുന്നത.

ആധിപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Authority, power. 2. government. അധികാരം.

ആധിഭൌതികം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow or grief arising from accidental, casual or sudden losses. ഭവിഷ്യ ദുഃഖം.

ആധീനത, യുടെ. *s.* 1. Own property, possession, estate, right of possession. 2. power.

ആധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Property, possession, estate; inheritance. 2. government. 3. power.

ആധുനികം, &c. *adj.* Present. പ്രത്യക്ഷം.

ആധൂതം, &c. *adj.* Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

ആധെയം. *adj.* Deposited, placed, supported. വെക്കപ്പെട്ടത.

ആധൊരണൻ, ന്റെ. *s.* An elephant driver or keeper. ആനക്കാരൻ.

ആധൌതം, &c. *adj.* Cleansed, cleaned. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടത, കഴുകപ്പെട്ടത.

ആധ്മാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Flatulence, borborygmi, swelling of the abdomen with noise. കാററിനാൽ നിറക്കപ്പെട്ടത.

ആധ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The swelling of the abdomen with noise.

ആധ്യാത്മികം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow or grief, arising from bodily affliction; bodily suffering. സ്വദെഹത്തി ദുഃഖം.

ആധ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Remembering, pensive or sorrowful recollection, dwelling or meditating upon, &c. നിരൂപണം.

ആന, യുടെ. *s.* An elephant.

ആനകദുന്ദുഭി, യുടെ. *s.* A name of VASUDEVA the father of CRISHNA.

ആനകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large military drum beaten at one end. 2. a tabor or small drum. പടഹം.

ആനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An elephant keeper or driver.

ആനക്കുറുന്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* A creeping plant, *Hedysarum lagopodioides.*

ആനക്കുഴി, യുടെ. *s.* A pit made to catch elephants.

ആനക്കൊട്ടിൽ, ിന്റെ. *s.* An elephant house.

ആനക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* Ivory; an elephant's tusk.

ആനക്കൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* Elephant's trappings.

ആനച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A prickly shrub.

ആനച്ചുവടി, യുടെ. *s.* A plant, the prickly leaved elephant's foot, *Elephantopus scaber.*

ആനച്ചൊറി, യുടെ. *s.* Cutaneous eruption, herpes, scab.

ആനച്ചൊറിയണം. The large nettle, *Urtica heterophylla.*

ആനച്ചൊറിയൻ, ന്റെ. *s.* One who is diseased with scab.

ആനതം, &c. *adj.* Bent, bending, stooping; humbled. വളഞ്ഞത, കുനിഞ്ഞത, താന്നത.

ആനത്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* The hook used to drive an elephant with.

ആനദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A drum in general. മിഴാവ തുടങ്ങിയുള്ള വാദ്യം.

ആനനം, ത്തിന്റെ. *s.* The face or mouth. മുഖം.

ആനന്ദഥു, വിന്റെ. *s.* Happiness, joy. ആനന്ദം.

ആനന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Civility, courtesy, the treatment of a friend or guest at meeting or parting. വിരുന്നകാരൻ വരുമ്പൊളുള്ള ആചാരം. 2. making happy.

ആനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness; joy; gladness. ആനന്ദബാഷ്പം. Tears of joy.

ആനന്ദഭൈരവി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ആനന്ദവിവശത, യുടെ. *s.* An ecstacy; a trance.

ആനന്ദി, യുടെ. *s.* Happiness, pleasure.

ആനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rejoice; to be glad; to exult, to triumph.

ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To make glad, to gladden.

ആനപ്പന്തി, യുടെ. *s.* An elephant shed.

ആനപ്പരുവ, യുടെ. *s.* A parasite plant.

ആനപ്പാവ, ിന്റെ. *s.* The breaking in or training an elephant to work.

ആനപ്പാവാൻ, ന്റെ. *s.* An elephant-keeper.

ആനപ്പിണ്ടി, യുടെ. *s.* Elephant's dung.

ആനമനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bent, bend, flexure, a curve, bow; adoration. വഴക്കം.

ആനമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To bend, to bow down.

ആനമുള്ള, ിന്റെ. *s.* A plant.

ആനമ്രം. *adj.* Crooked, curved. bent, bowed. വളഞ്ഞത.

ആനയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bringing, leading, guiding. കൊണ്ടുവരിക.

ആനയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bring, to lead, to guide.

ആനൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The country on the north of the Malabar coast. ഒരു രാജ്യം. 2. a stage, a theatre. അരംഗം. 3. war. യുദ്ധം.

ആനവതി, *ind.* As much as or till ninety. തൊണ്ണൂറൊളം.

ആനവളർ, രിന്റെ. *s.* 1. A plant. 2. a stick used to beat elephants with.

ആനവാൾ, ളിന്റെ. *s.* An officer or superintendant of a pagoda.

ആനാകം. *adv.* As far as heaven. ആകാശത്തിങ്കലൊളം.

ആനായൻ, ന്റെ. *s.* A cow-herd, a shepherd.

ആനായം, ത്തിന്റെ. *s.* A net. വല.

ആനായ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Consecrated fire, placed on the south side.

ആനാവ, റിന്റെ. *s.* A female calf.

ആനാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Length, especially of cloth. നീളം. 2. epistasis, suppression of urine, or constupation. ബന്ധനം.

ആനീതം. *adj.* Brought; lead. കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത.

ആനുകൂല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Good will, concord, favour. അനുകൂലം.

ആനുപൂൎവി, യുടെ. *s.* Order, method. ക്രമം.

ആനുലോമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See ആനുകൂല്യം.

ആനൃശംസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sin. പാപം.

ആന്ത, യുടെ. *s.* A chamelion.

ആന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A spike, fixed to fruit trees to prevent persons from stealing the fruit. ആന്തംവെക്കുന്നു. To fix spikes on fruit trees to prevent their being robbed.

ആന്തരം. *adj.* Secret, private inward, internal. രഹസ്യമുള്ളത. *s.* 1. Secret. 2. knowledge. 3. importance.

ആന്തൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mind. 2. opinion.

ആന്ത്രക്കഴപ്പ, റിന്റെ. *s.* See ആന്ത്രനൊവ.

ആന്ത്രക്കൊളുത്ത, റിന്റെ. *s.* Catching pain arising from flatulency of the bowels.

ആന്ത്രനൊവ, റിന്റെ. *s.* Pain arising from flatulency.

ആന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The bowels, entrails, or intestines.

ആന്ത്രവായു, വിന്റെ. *s.* A disease arising from flatulency.

ആന്ത്രവീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The swelling of the testicle.

ആന്ത്രവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ആന്ദൊളിക, യുടെ. *s.* A litter, or monjeel. അന്ദൊളം.

ആന്ദൊളിതം, &c. *adj.* Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

ആന്ധസികൻ, ന്റെ. *s.* A cook; a confectioner; a victualler. അടുക്കളക്കാരൻ.

ആന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Hire paid to carpenters.

ആന്യം. *adj.* Belonging to another, not one's own. മറ്റൊരുത്തനുള്ളത.

ആന്വീക്ഷകി, യുടെ. *s.* Logical philosophy, metaphysics. തൎക്കവിദ്യ.

ആപക്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Half baked grain, &c., eaten from the hand; sweet bread. അതിരസമുള്ള അപ്പം.

ആപഗ, യുടെ. *s.* A river, a stream. ഗംഗാ.

ആപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A market. 2. a shop. കച്ചവടസ്ഥലം. 3. merchandise. കച്ചവടം.

ആപണികൻ, ന്റെ. *s.* A dealer, a merchant. അങ്ങാടിക്കാരൻ.

ആപതിതം, &c. *adj.* Fallen, descended, alighted. വീണത.

ആപത്ത, റിന്റെ. *s.* 1. Peril; danger. 2. calamity, misfortune; distress; adversity.

ആപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Misfortune, calamity. 2. peril, danger. ആപത്ത.

ആപൽ, റിന്റെ. *s.* 1. Calamity, misfortune. 2. distress, adversity. 3. peril. ആപത്ത. ആപൽകാലം. A time of calamity, or distress.

ആപൽകരം. *adj.* Calamitous, causing misery, distress. ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നത.

ആപൽപ്രാപ്തൻ, ന്റെ. *s.* Unfortunate, unhappy, afflicted. ആപത്തിൽ അകപ്പെട്ടവൻ.

ആപദ, റിന്റെ. *s.* See ആപത്ത.

ആപന്നം, &c. *adj.* Unfortunate, unhappy, afflicted. ആപൽപ്രാപ്തം.

ആപന്നസത്വാ, യുടെ. *s.* A pregnant woman. ഗൎഭിണി.

ആപമിത്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* Property, &c., obtained by barter. പകരത്തു ഉണ്ടാകുന്ന അൎത്ഥം.

ആപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Throwing down, causing to descend. 2. falling, descending. പതനം.

ആപാതുകൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper. വന്ദിക്കുന്നവൻ.

ആപാദം. *adj.* To the feet. പാദത്തൊളം.

ആപാദചൂഡം. *adv.* From head to foot. പാദത്തിങ്കൽനിന്ന തലയൊളം.

ആപാദമസ്തകം. *adv.* From head to foot.

ആപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place for drinking in society. പാനസ്ഥലം. 2. a public drinking vessel. പട്ടകം. 3. drinking.

ആപാലി, യുടെ. *s.* A louse; a flea. പെൻ, ചെള്ള.

ആപീഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet or garland tied on the crown of the head. ശിരാലങ്കാരം.

ആപീതം, &c. *adj.* Drunk. പാനികപ്പെട്ടത.
ആപീനം, ത്തിന്റെ. *s.* An udder. അകിട.
ആപൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Bread. അപ്പം.
ആപൂപികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A baker. 2. a confectioner. അപ്പക്കാരൻ.
ആപൂപികം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of cakes. അപ്പക്കൂട്ടം.
ആപ്പച്ഛനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Asking or taking leave. യാത്രചൊദിക്ക. 2. conversation, speaking to or with. സംഭാഷണം.
ആപൊക്ലിമം, ത്തിന്റെ. *s.* The 3rd, 6th, 9th, and 12th signs in the Zodiac. ൩, ൬, ൯, ൧൨ാം രാശി.
ആപ്തൻ, ന്റെ. *s.* A confident; a dear friend. സ്നെഹിതൻ.
ആപ്തം, &c. *adj.* 1. Obtained, gained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത. 2. intimate, dear, confidential, trusted, attached. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടത.
ആപ്തസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Intimate friendship.
ആപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Gain, acquisition, profit. ലാഭം. 2. binding, joining. വെഷ്ടനം.
ആപ്തൊക്തി, യുടെ. *s.* 1. An augment or affix (in grammar.) 2. a word of received acceptation and established by usage only. 3. friendly advice. ഗുണദൊഷവാക്ക.
ആപ്പ, ിന്റെ. *s.* A wedge. ആപ്പടിക്കുന്നു. To wedge. ആപ്പിടുന്നു. To fasten with wedges.
ആപ്യം. *adj.* Watery, consisting of water; as froth, &c., ജലത്തിൽ ഭവിച്ചത.
ആപ്യായനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Refreshment, satiety. തൃപ്തി. 2. increasing. വൎദ്ധന.
ആപ്യായിതം, &c. *adj.* Refreshed, satisfied. തൃപ്തിപ്പെട്ടത.
ആപ്രപദം. *adv.* Reaching (from the shoulders) to the feet. പുറവടിയൊളം.
ആപ്രപദീനം, ത്തിന്റെ. *s.* A dress reaching from the shoulders to the feet. നിലയങ്കി.
ആപ്ലവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing, immersion. കുളി.
ആപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing, immersion. സ്നാനം, മുക്കുക.
ആപ്ലവവ്രതി, യുടെ. *s.* An initiated householder, one who has passed through the first order, that of *Brahmachári*, and is admitted into the second. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമി.
ആപ്ലാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing, immersion. കുളി.
ആപ്ലുതൻ, ന്റെ. *s.* An initiated householder. ഗൃഹസ്ഥൻ. *adj.* Bathed.
ആഫലൊദയം. *adv.* To success. ഫലൊദയത്തൊളം.

ആബദ്ധതൂണൻ, ന്റെ. *s.* One who is armed with a quiver. അമ്പുറയിട്ടവൻ.
ആബദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The tie of a yoke, that which fastens the ox to the yoke, or the latter to the plough. അമിക്കയറ. *adj.* tied or bound firmly. കെട്ടപ്പെട്ടത.
ആബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, tying or confining firmly. ബന്ധനം. 2. affection.
ആബാലവൃദ്ധം. *adv.* From youth to old age.
ആബ്ദികം. *adj.* Yearly, annually. ആണ്ടുതൊറുമുള്ള.
ആഭ, യുടെ. *s.* Beauty, splendour, brightneess. ശൊഭ.
ആഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ornament, decoration, as jewels, &c.
ആഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Conversation, addressing, speaking to. സംസാരം.
ആഭാസത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Corruption, depravity, worthlessness. 2. indignity or affront. 3. disorder, irregularity.
ആഭാസൻ, ന്റെ. *s.* One who is depraved, corrupt, base, vile, &c.
ആഭാസം, &c. *adj.* 1. Corrupt, depraved, worthless. 2. irregular, disorderly; trifling. നിന്ദ്യം.
ആഭാസുരന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Demigods. ദെവകളിൽ ഒരു വക.
ആഭിചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An enchanter, a charmer; a magician; a sorcerer.
ആഭിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Enchantment; charm; sorcery. ആഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. To bewitch, to enchant, to charm.
ആഭിമുഖ്യത, യുടെ. *s.* Pre-eminence, excellency, dignity, greatness. ശ്രെഷ്ഠത.
ആഭിമുഖ്യം, &c. *adj.* Pre-eminent, excellent, dignified, noble, great. ശ്രെഷ്ഠം, നെരിട്ടുക.
ആഭീരൻ. ന്റെ. *s.* An herdsman. ഇടയൻ.
ആഭീരവല്ലി, യുടെ. *s.* A village of herdsmen. ഇടയന്മാരുടെ കുടി.
ആഭീരി, യുടെ. *s.* A woman of the herdsman tribe. ഇടച്ചി.
ആഭീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily pain. അതിവെദന. *adj.* 1. Formidable, fearful, terrible. ഭയങ്കരം. 2. suffering pain.
ആഭൂതപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* Possesssion of evil spirits, transmigration. പിശാചുക്കളാലുള്ള ബാധ.
ആഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Completion, fulness. പൂൎണ്ണത. 2. effort, pains. 3. the expanded hood of the Cobra capella.
ആഭൊഗാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfect or complete happiness. പൂൎണ്ണാനന്ദം.

ആമ, യുടെ. *s.* A tortoise, a turtle.
ആമകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An unbaked or unburnt earthen vessel. പച്ചക്കുടം.
ആമഗന്ധി, യുടെ. *s.* A bad and cadaverous smell, like that of raw meat or a burning corpse. അജീൎണ്ണമലഗന്ധം.
ആമണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor oil plant. ആവണക്ക.
ആമനസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The pains of child birth. പ്രസവവെദന. 2. pain. അതിവെദന.
ആമന്ത്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Calling, or calling to. വിളി. 2. invitation, inviting. ക്ഷണനം.
ആമന്ത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A festival, entertainment. ഊട്ട.
ആമന്ത്രിതം, &c. *adj.* 1. Called. വിളിക്കപ്പെട്ടത. 2. invited. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത.
ആമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sickness, disease. 2. *Mucus.* bad secretion of the bowels; affection of the bowels. അജീൎണ്ണം. *adj.* Raw, green, unbaked, undressed. പച്ച.
ആമം, ത്തിന്റെ. *s.* Stocks, wooden fetters.
ആമയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sickness, disease. രൊഗം. 2. sorrow. ദുഃഖം.
ആമയാവീ, യുടെ. *s.* One who is sick; or sorrowful, രൊഗി, ദുഃഖിതൻ.
ആമലകം, ത്തിന്റെ. *s.* Emblic myrobalan. *Phyllanthus emblica.* നെല്ലി.
ആമലകീ, യുടെ. *s.* Emblic myrobalan. നെല്ലിക്ക.
ആമസ്സഞ്ചി, യുടെ. *s.* A bag used for beetel-nut, tobacco, &c. made in the form of a tortoise.
ആമാത്യൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister, an advise. മന്ത്രി, ഭൃത്യൻ.
ആമാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The umbelical region, or part of the belly about the navel. 2. the stomach.
ആമിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flesh, meat. മാംസം. 2. enjoyment. 3. a bribe. ഉപഹാരം. 4. food. ഭൊജ്യവസ്തു.
ആമിഷാശി, *adj.* Carnivorous, eating flesh or fish. മാംസഭക്ഷകൻ.
ആമിഷി, യുടെ. *s.* A drug. മാഞ്ചി.
ആമിക്ഷ, യുടെ. *s.* The curd of two milk whey. കാച്ചിയ പാലിൽ തയിർ കൂട്ടിയ വസ്തു.
ആമുക്തം, &c. *adj.* 1. Clothed, accountred. ചമയപ്പെട്ടത. 2. used.
ആമുശ്ധം, &c. *adj.* Beautiful, pleasing. മൊഹനം.
ആമൂലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eradication; destruction; excision. നിൎമ്മൂലം.
ആമൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liberation, freedom. 2. forgiveness. മൊചനം.
ആമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fragrancy, a diffusive perfume. സുഗന്ധം. 2. cheerfulness, pleasure, gladness, joy, gaiety. സന്തൊഷം.
ആമൊദി, യുടെ. *s.* A perfume for the mouth, made up in the form of a pill or bolus of camphor, &c. മുഖസംസ്കാരത്തിനുള്ള വാസന.
ആമൊളക, ന്റെ. *s.* A kind of pepper, *Piper malameris.*
ആമ്നായമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
ആമ്നായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Veda*, or the vedas in general. വെദം. 2. received doctrine, traditional or right.
ആമ്പന, യുടെ. *s.* The palmyra tree or fan palm. *Borassus flabelli formis masci.*
ആമ്പൽ, ിന്റെ. *s.* A kind of water lily growing in ponds or tanks.
ആമ്രഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The mango fruit. മാങ്ങ.
ആമ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The mango tree, *Mangifera Indica.* മാവ.
ആമ്രാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The hog-plumb *Spondias mangifera.* അമ്പഴം.
ആമ്രെഡിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The repetition of a sound or word, tantology. രണ്ട മൂന്ന പ്രാവശ്യമൊ പ്രകാരത്തിലൊ പറക.
ആമ്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sourness, acidity. പുളി. 2. the tamarind tree or fruit. പുളി.
ആമ്ലിക, യുടെ. *s.* 1. The tamarind tree. പുളി. 2. rourness. പുളിപ്പ.
ആയകെട്ട, ിന്റെ. *s.* The register of assessed land, &c.
ആയതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An altar, a shed for sacrifice. 2. a house. 3. a temple. ദെവാലയം.
ആയതം, ത്തിന്റെ. *s.* Length. *adj.* Long. ദീൎഘം.
ആയതി, യുടെ. *s.* 1. Future time. ഉത്തരകാലം. 2. majesty, dignity. പ്രതാപം. 3. length.
ആയത്തം, &c. *adj.* Dependant, docile, tractable. അധീനം. *s.* Readiness, preparation. ആയത്തപ്പെടുന്നു. To be prepared.
ആയത്തത, യുടെ. *s.* Docility, tractableness, humility.
ആയൻ. *s.* A shepherd; a cow-herd.
ആയനി ഉണ്ണുന്നു. See അയനി ഉണ്ണുന്നു.
ആയനി ഊണ. See അയനി ഊണ.
ആയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Receipt, gain, profit. 2. slackness, remissness, relaxation. 3. space.
ആയകൊൻ, ന്റെ. *s.* The chief of the tribes who tend cattle.
ആയവണ്ണം. To the utmost of one's power, as much as possible.

ആയസം, ത്തിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പ.
ആയാതം. *adj.* Happened, come to pass, occurred. വന്നത.
ആയാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Length. നീളം.
ആയാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fatigue, faintness. തളൎച്ച. 2. sorrow, trouble. പ്രയാസം. 3. displeasure.
ആയിനി, യുടെ. *s.* The angeli tree.
ആയിരക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A dangerous ulcer.
ആയിരം. *adj.* A thousand.
ആയില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The 9th lunar asterism.
ആയുധക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An armed man; a soldier.
ആയുധപാണി, യുടെ. *s.* A soldier; an armed man.
ആയുധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A weapon in general; an instrument, a tool. 2. armour.
ആയുധവിദ്യ, യുടെ. *s.* The science of arms.
ആയുധശാല, യുടെ. *s.* An arsenal or armory.
ആയുധാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Military exercise.
ആയുധികൻ, ന്റെ. *s.* A soldier by profession, living by arms. ആയുധക്കാരൻ.
ആയുധീയൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.
ആയുന്നു. *v. a.* 1. To select, to gather, to glean, to cut. 2. to scatter here and there. 3. to spring forward.
ആയുൎദ്ദായം, ത്തിന്റെ. *s.* The foretelling the length of a person's life by astrological calculation. ജീവനകാലം.
ആയുൎബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Age: duration of life. ആയുസ്സ.
ആയുൎഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The eighth of the twelve signs in the zodiac calculated from any one in which a person is born. അഷ്ടമരാശി.
ആയുഷ്കരം. *adj.* Conducive to long life. ആയുസ്സ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നത.
ആയുഷ്കൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A superstitious ceremony performed for procuring long life. 2. shaving.
ആയുഷ്മതി. ~~*adj.*~~ Long lived. ചിരഞ്ജീവി.
ആയുഷ്മാൻ, ന്റെ. *s.* 1. Long lived. ആയുസ്മതി. 2. one of the 27 *Yogas*, or divisions of the ecliptic.
ആയുസ്സ, ിന്റെ. *s.* Age; duration of life.
ആയുക്ഷീണം, ത്തിന്റെ. *s.* The decay of life. ആയുർബല കുറവ.
ആയൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle. 2. slaughter. യുദ്ധം.
ആര, രുടെ. *inter. pron.* Who, used for both singular and plural. ആരുമില്ല. No one. ആരൊരുത്തനെങ്കിലും. Whosoever.
ആര, യുടെ. *s.* A shoe maker's awl or knife. തൊലുളി.
ആരകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* Brass. പിച്ചള.
ആരഗ്വധം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Cassia fistula.* കൊന്ന.
ആരഘട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A well. കിണറ.
ആരണൻ, ന്റെ. *s.* A Brahman.
ആരണി, യുടെ. *s.* An eddy. നീൎച്ചുഴിവ.
ആരതി, യുടെ. *s.* Stopping, ceasing. നിൎത്ത.
ആരൻ, ന്റെ. *s.* The planet Mars. ചൊവ്വ.
ആരനാളകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sour gruel made from the fermentation of boiled rice. കാടി.
ആരനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ആരൻപുളി, യുടെ. *s.* A kind of tamarind tree.
ആരഭടി, യുടെ. *s.* A branch of the dramatic art, the machinery of the drama, the representation of magical incantations, &c.
ആരഭ, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു വക രാഗം.
ആരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A beginning; the commencement. 2. preparation. 3. introduction; prologue, &c. 4. effort.
ആരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* To begin, to commence. 2. to prepare.
ആരവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദഘൊഷം.
ആരവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A retinue, a train. 2. a clamarous multitude. ആരവം.
ആരാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Worship, adoration, service. പൂജ. 2. acquirement, attainment. ലബ്ധി. 3. accomplishment. തൊഷണം.
ആരാൽ. *ind.* 1. Near. 2. distant, far from.
ആരാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To worship, to adore, to serve.
ആരാധിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is worshipped, venerated. ആരാധിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ആരാനും, ന്റെയും. *adj. pron.* Some one.
ആരാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A grove; a garden. പൂങ്കാവ.
ആരായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To inquire, to seek, or search for.
ആരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം
ആരാളികൻ, ന്റെ. *s.* A cook. അട്ടക്കളക്കാരൻ.
ആരിഷം, ത്തിന്റെ. ~~*s.*~~ Vedas composed by the *Rishis.* ഋഷികൾ ഉണ്ടാക്കിയ വെദം.
ആരൂഢൻ, ന്റെ. *s.* One who has ascended. കരെറിയവൻ.
ആരൂഢമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Exceeding joy. മഹാസന്തൊഷം.
ആരൂഢം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The upper beam of a house. മൊന്തായം. 2. ascended. കരെറിയത.

ആരെവതം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant. *Cassia fistula.* കൊന്ന.

ആരൊഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Health. 2. recovery to health. *adj.* Salutary, salubrious.

ആരൊൻ, ന്റെ. *s.* An eel.

ആരൊപകൻ, ന്റെ. *s.* A false accuser. ചുമത്തുന്നവൻ.

ആരൊപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An accusation. 2. a false charge. 3. an imputation. ചുമത്തുക, എല്പിക്ക.

ആരൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ആരൊപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To accuse falsely. 2. to impute.

ആരൊമൽ, ിന്റെ. *s.* A darling, a favourite. A word of endearment.

ആരൊഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascending, rising; ascension, ascent. കരെററം. 2. the rising or growing of any new shoots. 3. a ladder, a staircase. 4. a gallows. കഴമരം. ആരൊഹണം ചെയ്യുന്നു. 1. To ascend, to rise, to mount up. 2. to grow up.

ആരൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Length. 2. height. 3. ascent, rising. കരെററം. 4. mounting, riding. 5. a buttock. 6. a woman's waist. സ്ത്രീകളുടെ അര. 7. the rising or growing of trees. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഉയരം.

ആൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To shout, to acclaim; to cry out in triumph or exultation, to cry aloud.

ആൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquisition, gain, accumulation. സംപാദ്യം.

ആൎജ്ജവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Straightness. നെര. 2. submission. വണക്കം.

ആൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To acquire, to procure, to get, to amass, to accumulate.

ആൎജ്ജിതം, &c. *adj.* Acquired, gained. സംപാദിക്കപ്പെട്ടത.

ആൎത്തഗളു, യുടെ. *s.* A plant, the blue barleria, *Barleria cœrulea.* നീല ചെറുകുറിഞ്ഞി.

ആൎത്തനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The cry of one in affliction. കരച്ചിൽ.

ആൎത്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is afflicted, pained. ദുഃഖിതൻ.

ആൎത്തപരായണൻ, ന്റെ. *s.* A protector or succourer of the afflicted. ദുഃഖിതന്മാരിൽ കൃപയുള്ളവൻ.

ആൎത്തവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The menstrual discharge. ഋതു. 2. a flower. പുഷ്പം.

ആൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Pain; affliction. ദുഃഖം. 2. the end of a bow. വിൽകഴന്ന.

ആൎത്വിജം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of domestic chaplains or priests. ഋത്വിക്കുകളുടെ കൂട്ടം.

ആൎദ്ര, യുടെ. *s.* The 6th *Nacshatra,* or lunar mansion. ആതിര.

ആൎദ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* Undried or green ginger, *Amomum Zingiber.* ഇഞ്ചി.

ആൎദ്രത, യുടെ. *s.* 1. Dampness, moisture. നനവു. 2. compassion, pity. അലിവ.

ആൎദ്രപക്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Ripe fruit. പാകം വന്ന പഴം.

ആൎദ്രബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Mercy, favour, compassion, commiseration.

ആൎദ്രഭക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Ripe fruit. *adj.* Mellow, ripe, soft.

ആൎദ്രഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Compassion, commiseration.

ആൎദ്രം, &c. *adj.* 1. Wet, damp, moist. നനഞ്ഞത. 2. compassionate, pitiful. അലിവുള്ള. 3. mellow, ripe. പാകം വന്നത.

ആൎദ്രാലുബ്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* The dragon's tail, or descending node. ആൎദ്രയുടെ തെക്ക കാണുന്ന നക്ഷത്രം.

ആൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* Shouting, acclamation, crying aloud. ആൎപ്പിടുന്നു. To shout or give a shout, to cry aloud.

ആൎപ്പുവിളി, യുടെ. *s.* A shout, a great noise, acclamation, a loud cry. ആൎപ്പുവിളിക്കുന്നു. To shout, to acclaim, to halloo, to cry aloud.

ആൎഭടി, യുടെ. *s.* See. ആരഭടി.

ആൎയ്യകൻ, ന്റെ. *s.* A grandfather. മുത്തഛൻ.

ആൎയ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel, &c., used in sacrifices made to the manes.

ആൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of a good family. 2. an elder brother. ജ്യെഷ്ഠൻ. 3. a respectable or venerable man. ശ്രെഷ്ഠൻ. 4. a master, an owner. 5. a spiritual preceptor. ഗുരു.

ആൎയ്യപുത്രൻ. *s.* 1. A husband (in theatrical language.) 2. the son of a spiritual preceptor. ജ്യെഷ്ഠപുത്രൻ.

ആൎയ്യം, &c. *adj.* 1. Respectable, venerable. ശ്രെഷ്ഠം. 2. of a good family.

ആൎയ്യാ, യുടെ. *s.* 1. A name of Parwati. പാൎവ്വതി. 2. a respectable female. ശ്രെഷ്ഠാ. 3. a kind of metre.

ആൎയ്യാണി, യുടെ. *s.* A respectable female. ശ്രെഷ്ഠാ.

ആൎയ്യാവൎത്തം, ത്തിന്റെ *s.* The holy land, the country extending from the eastern to the western sea, and bounded, on the north and south, by the *Himála* and *Vind'hya* mountains. ദെശവിശെഷം.

ആൎഷഭ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A steer fit to be let loose. ഉടെക്കുമാറായ കാള.

ആൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A form of marriage, in which the father of the bride receives from that of the bridegroom one or two pair of kine. 2. Vedas composed by the Rishis. ഋഷിപ്രൊക്തം.

ആൎഹതൻ, ന്റെ. *s.* A Jaina, a follower of the doctrines of a Jaina, or Arhat.

ആല, ിന്റെ. *s.* A banian tree, a holy fig tree, *Ficus religiosa.*

ആല, യുടെ. *s.* 1. A workshop. 2. a shed for the press used for expressing the juice of sugar-cane, &c.

ആലങ്കാരികൻ, ന്റെ. *s.* A rhetorician.

ആലം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow orpiment. അരിതാരം. *adj.* Large, extensive, diffusive. വിസ്താരമുള്ള.

ആലംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* Support, protection; refuge; that on which any person or thing depends. ആശ്രയം.

ആലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ആലംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To depend on another, to place reliance on another, to take refuge with. ആശ്രയിക്കുന്നു.

ആലംബിതം, &c. *adj.* Supported, protected. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടത.

ആലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Slaughter, killing. വധം.

ആലയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, abode or edifice. 2. a temple. 3. a place of refuge.

ആലവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of fan made of peacock's feathers.

ആലവാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A basin for water round the root of a tree. തടം. 2. a garden bed.

ആലശീല, യുടെ. *s.* Trouble, disquietude, uneasiness.

ആലസം, &c. *adj.* Idle, slothful, lazy. മടിയുള്ള.

ആലസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sloth, idleness, laziness, inactivity, procrastination. മടി. 2. weariness, faintness. ക്ഷീണം. *adj.* 1. Idle, slothful, lazy, apathetic. 2. weary, faint. ആലസ്യപ്പെടുന്നു. 1. To be weary, to faint. 2. to be slothful, inactive, &c.

ആലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Conversation, discourse, speaking to, addressing. സംഭാഷണം.

ആലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To speak to, to address, to converse. സംസാരിക്കുന്നു.

ആലാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of fan made of cloth, or of peacock's feathers.

ആലാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A crocodile. മുതല.

ആലിംഗനം, ത്തിന്റെ. *s.* An embrace, embracing. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു. To embrace.

ആലിംഗി, യുടെ. *s.* See ആലിംഗ്യം.

ആലിംഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A small drum, shaped like a barley corn, and carried on the breast. തഴകിക്കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.

ആലിപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Hail.

ആലീഢം, ത്തിന്റെ. *s.* An attitude of shooting, the right knee advanced, and the left leg retracted. എയ്യുകാരന്റെ നില. *adj.* Licked. നക്കപ്പെട്ടത.

ആലുഃ, വിന്റെ. *s.* A small water jar, a pitcher. കരകം.

ആലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* Writing, painting. എഴുത്ത.

ആലെഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Painting. ചിത്രഎഴുത്ത.

ആലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Anointing the body, &c., with perfumes. പൂചുക.

ആലൊകനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing, looking. കാഴ്ച, നൊട്ടം. 2. light. 3. flattery. ആലൊകനം ചെയ്യുന്നു. To see, to look.

ആലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing, looking, look. നൊട്ടം. 2. light. പ്രകാശം. 3. flattery, panegyric. പ്രശംസ.

ആലൊചന, യുടെ. *s.* 1. Deliberation, consideration, reflection, consultation. 2. counsel, advice. 3. view, intention. 4. looking at or examining any thing. ആലൊചന ചെയ്യുന്നു. To deliberate, to consult, to examine.

ആലൊചനകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* A Member of Council.

ആലൊചനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, adviser.

ആലൊചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To consider, to consult, to deliberate, to reflect, to view.

ആലൊലം, &c. *adj.* Fickle, unsteady. സ്ഥിരമില്ലാത്തത.

ആല്പുറ, യുടെ. *s.* A place built round the root of a banian tree.

ആവണക്ക, ിന്റെ. *s.* The castor oil tree. *Palma christi*, or *Ricinus communis.*

ആവണക്കെണ്ണ, യുടെ. *s.* Castor oil.

ആവത. *adj. part.* Possible, what is possible. ആവതല്ലാത്ത, ആവതില്ലാത്ത. Impossible, impracticable, not to be done.

ആവതില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* Impossibility, impracticability; that which cannot be done.

ആവതുള്ള. *adj.* Possible.

ആവനാഴിക, യുടെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.

ആവപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any vessel. പാത്രം.

ആവരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A screen, a shield. മറവ, തടവ. 2. a place enclosed round a house, or gar-

den. ആവരണം ചെയ്യുന്നു. 1. To screen, to shield. 2. to surround, to encompass.

ആവൎജ്ജിതം. *adj.* Given, granted. ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

ആവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Doing again, beginning again, repetition. പിന്നെയും ചെയ്യു.

ആവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A whirlpool. 2. hair naturally curled. 3. deliberation, reflection. 4. revolving, turning round. ചുഴിവ.

ആവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To do again, to begin again; to repeat; to try again. പിന്നെയും ചെയ്യുന്നു. 2. to reflect, to revolve.

ആവലാധി, യുടെ. *s.* 1. A complaint, a petition. 2. accusation, an action. 3. oppression, trouble, lamentation. ആവലാധിപറയുന്നു. To complain. ആവലാധിചെയ്യുന്നു. To make a complaint, to bring an accusation.

ആവലാധിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A complainant, a plaintiff.

ആവലി, യുടെ. *s.* 1. A row, a range, a line. രെഖ. 2. a multitude. കൂട്ടം.

ആവൽ, ലിന്റെ. *s.* A flying fox, a large bat.

ആവശ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is in want, or need of any thing.

ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To want, to need, to require or be in want of.

ആവശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Necessity, need, want. 2. lack, deficiency, poverty. 3. cogency, compulsion. *adj.* Necessary, needful, indispensible, requisite.

ആവസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a dwelling. ഭവനം.

ആവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to reside, to rest.

ആവസിതം. *adj.* Stored, (as grain, &c.) പൊലി.

ആവാപകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet of gold, &c. കൈവള.

ആവാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A basin for water round the root of a tree. തടം. 2. sowing seed. വിത.

ആവാര, യുടെ. *s.* A plant or shrub.

ആവാരി, യുടെ. *s.* A shop, a stall. പീടിക.

ആവാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A basin for water round the foot of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ തടം.

ആവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house. ഭവനം. 2. abode, habitation. പാൎപ്പു.

ആവാസശാല, യുടെ. *s.* Lines for soldiers. പടക്കുടി.

ആവാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The invocation of the deity, or of evil spirits, by mystical words.

ആവാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To invoke the deity or evil spirits by mystical words.

ആവി, യുടെ. *s.* 1. Vapour, exhalation from the earth. 2. steam. 3. the heat of the breath. 4. a tree. ആവി പുറപ്പെടുന്നു. Steam to arise; vapour to exhale.

ആവികം, ത്തിന്റെ. *s.* A blanket, woollen cloth. കമ്പിളി.

ആവിക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A steamer.

ആവിഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A small fruit tree, vulgarly Carinda. *Carissa carondas.* ക്ലാക്ക.

ആവിൽ, ലിന്റെ. *s.* Grey bonduc, *Cæsalpina bonducella.*

ആവിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Crooked. വളഞ്ഞത. 2. cast, thrown, sent. ഇടപ്പെട്ടത.

ആവിധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An awl, a kind of gimblet worked by a string. തുരപ്പൻ. 2. a drum stick. കൊട്ടുന്ന കൊൽ.

ആവിൎഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. ജനനം. 2. light. പ്രകാശം.

ആവിൎഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be born, to be produced. ജനിക്കുന്നു. 2. to shine. പ്രകാശിക്കുന്നു.

ആവിൎഭൂതം, &c. *adj.* 1. Born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടത. 2. lighted. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടത.

ആവിൎമ്മൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sudden joy. പെട്ടന്നുള്ള സന്തൊഷം.

ആവിലം, &c. *adj.* Foul, turbid. കലങ്ങിയത.

ആവിസ്. *ind.* Manifest, evidently. സ്പഷ്ടം.

ആവീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of medicinal drug. ഒരു വക പച്ച മരുന്നു.

ആവു. *interj.* 1. An exclamation of pleasure. 2. of weariness. 3. of sorrow, pain, &c.

ആവു. A defective verb, implying ability to a certain extent; can only; can, must.

ആവുകൻ, ന്റെ. *s.* In theatrical language, A father. അഛൻ.

ആവുത്തൻ, ന്റെ. *s.* In theatrical language, A brother-in-law. അളിയൻ.

ആവൂ. *interj.* Denoting pain, weariness, dread, &c. See ആവു.

ആവൃതം. *adj.* Enclosed, surrounded (by a fence, wall, &c. വെലി കൊണ്ടൊ മതിൽ കൊണ്ടൊ) ചുറ്റപ്പെട്ടത, മറെക്കപ്പെട്ടത.

ആവൃതി, യുടെ. *s.* An enclosure, a wall, a fence, a screen. വെലി, കയ്യാല.

ആവൃത്തം, ിന്റെ. *s.* Order, method. ക്രമം.

ആവൃത്തി, യുടെ. *s.* In comp. *A time.* when added to any numeral; as two times, twice; a hundred times, &c. പ്രാവശ്യം.

ആവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Haste, hurry. തിടുക്കം. 2. anger. കൊപം.

ആവെഗി, യുടെ. *s.* A potherb, *Convolvulus argenteus.* കുന്നി.

ആവെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute pain from disease. അതിവെദന.

ആവെശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with demoniac frenzy.

ആവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A manufactory, a workshop, &c. പണിപ്പുര. 2. entrance. പ്രവെശം. 3. possession by evil spirits.

ആവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inspiration by the deity. 2. possession by evil spirits. 3. fury; demoniac frenzy. ആവെശപ്പെടുന്നു. To be inspired by the deity; to be possessed by any evil spirit.

ആവെശികൻ, ന്റെ. *s.* A guest, a visitor. അതിഥി.

ആവെശികം, &c. *adj.* Own, peculiar, unparticipated. സ്വന്തമുള്ളത, പ്രത്യെകമുള്ളത.

ആവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To enter; to possess. പ്രവെശിക്കുന്നു.

ആവെഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A wall, hedge, fence, or enclosure. വെലി, കയ്യാല.

ആവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fencing, enclosing. വെലികെട്ട. 2. a turban. തലപ്പാവ. ആവെഷ്ടനം ചെയ്യുന്നു. To enclose, to hedge, to fence in.

ആവൊ. A particle of negation; Do not know.

ആവൊലി, യുടെ. *s.* Pomphlet, *Stromateus Pam.*

ആവൊളം. As much as possible, as far as one is able, to the utmost of one's power.

ആശ, യുടെ. *s.* 1. Desire, or wish of any kind. 2. hope, expectation. 3. love, attachment. 4. length. 5. a quarter, a region. ദിക്ക.

ആശങ്ക, യുടെ. *s.* Fear, apprehension, ഭയം. ആശങ്കപ്പെടുന്നു. To be fearful, or apprehensive. ഭയപ്പെടുന്നു.

ആശങ്കിതം, &c. *adj.* Feared, apprehended. ഭയപ്പെട്ടത.

ആശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To allure, to encourage, to give hopes.

ആശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To desire, to covet; to long for, to wish, 2. to hope. 3. to love, to fall in love.

ആശംസ, യുടെ. *s.* Wish, desire. ഇഛ.

ആശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Wish, desire. ഇഛ.

ആശംസിതാവ, ിന്റെ. *s.* Wishing blessings. ആഗ്രഹശീലൻ.

ആശംസു, വിന്റെ. *s.* Wishing blessings. ആഗ്രഹശീലൻ.

ആശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meaning, intention. 2. mind മനസ്സ. 3. an asylum, an abode or retreat. 4. the stomach or seat of the stomach. ഇരിപ്പിടം.

ആശരൻ, ന്റെ. *s.* An imp, a goblin. രാക്ഷസൻ.

ആശാൻ, ന്റെ. *s.* A teacher, or schoolmaster.

ആശാപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confidence, trust, expectation, hope. 2. the bond of love.

ആശാബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confidence, trust, expectation, hope. 2. the bond of love. 3. a spider's web.

ആശാഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Breach of confidence or of trust.

ആശാരി, യുടെ. *s.* A carpenter.

ആശാരിച്ചി, യുടെ. *s.* A woman of the carpenter class.

ആശാളി, യുടെ. *s.* Garden cress.

ആശി, യുടെ. *s.* 1. Wishing or bestowing a blessing. അനുഗ്രഹം. 2. a serpent's fang. വിഷപ്പല്ല. 3. a kind of venom. ഒരു വക വിഷം.

ആശിതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ആശിതംഗവീനം, ത്തിന്റെ. *s.* A place formerly grazed by cattle. പശുക്കൾ മെഞ്ഞ സ്ഥലം.

ആശിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. a goblin or imp. പിശാച, ഭൂതം.

ആശീൎവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* A blessing or benediction; bestowing or wishing a blessing on others. അനുഗ്രഹ വാക്ക.

ആശീൎവദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bless; to bestow a blessing; to give a benediction.

ആശീൎവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A blessing or benediction. അനുഗ്രഹം.

ആശീവിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake. സൎപ്പം.

ആശീസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. A blessing, benediction. അനുഗ്രഹം. 2. a serpent's fang. വിഷപ്പല്ല.

ആശു, വിന്റെ. *s.* Rice ripening in the rainy season. ചെന്നെല്ല. *adv.* Quick, quickly. വെഗം.

ആശുഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. The wind. കാററ. 2. an arrow. അമ്പ. 3. one who walks quick. വെഗം നടക്കുന്നവൻ.

ആശുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow. അസ്ത്രം. *adj.* Going, or moving quickly, swift, fleet. വെഗം നടക്കുന്നത.

ആശുശുക്ഷണി, യുടെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

ആശൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Hope, expectation. അധികെഛ

ആശൌചം, ത്തിന്റെ. *s.* Mourning on the death of a relative, or of imaginary pollution, proceeding from the birth of a child, during which the Hindus consider themselves impure. പുല, അശുദ്ധി.

ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To wonder, to be astonished, to be surprized.

ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു. *v. a.* To astonish, to surprize.

ആശ്ചൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wonder, astonishment. 2. surprize. 3. admiration. *adj.* Wonderful, astonishing, surprizing, admirable.

ആശ്രമധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The observance or duty of the four orders under ആശ്രമം.

ആശ്രമപദം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ആശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A religious order of which there are four kinds referable to the different periods of life, viz. 1st. that of the student, or *Brahmachári.* 2nd. that of the householder or *Grihast'ha.* 3rd. that of the anchorite or *Vanaprast'ha,* and 4th. that of the beggar or *Bhicshu.* 2. a college or school. 3. the abode, cell, hermitage or retreat of an anchorite or sage. 4. a wood or thicket.

ആശ്രമി, യുടെ. *s.* 1. A student. 2. a householder. 3. an anchorite. 4. a beggar or ascetic.

ആശ്രയഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* A protector, supporter, defender. രക്ഷിതാവ.

ആശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dependance, reliance, trust. 2. protection, countenance, support. 3. an asylum, refuge, retreat, or place of safety. 4. a means of defence, having recourse to protection or sanctuary. 5. cheating, fraud, circumvention. 6. proximity, vicinity.

ആശ്രയാശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of fire. അഗ്നി. 2. a forfeiter of an asylum; one who by misconduct, &c., looses a good appointment.

ആശ്രയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To trust in, depend or rely on another. 2. to be dependent upon or place reliance on another. 3. to take refuge with or have recourse to another. 4. to seek or court one's favour or protection.

ആശ്രവൻ, ന്റെ. *s.* A dependant, one who lives in subjection. അധീനൻ.

ആശ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A promise, an engagement. പ്രതിജ്ഞ. 2. distress, fatigue. ആലസ്യം. 3. subjection. അധീനത.

ആശ്രിതപരായണൻ, ന്റെ. *s.* One who takes care of his dependants.

ആശ്രിതം, &c. *adj.* Dependent on, or courting the favour of the great. ആശ്രയിക്കുന്നത.

ആശ്രിതരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection of dependants.

ആശ്രിതവത്സലൻ, ന്റെ. *s.* One who loves his dependants.

ആശ്രുതം. *adj.* Promised. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത.

ആശ്ലിഷ്ടം, &c. *adj.* Embraced. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

ആശ്ലെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ആശ്ലെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To embrace, to clasp, to grasp.

ആശ്വത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the holy fig tree. അരയാലിന്റെ കുരു.

ആശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of horses. കുതിര കൂട്ടം.

ആശ്വയുജം, ത്തിന്റെ. *s.* The month aswin. (September—October.) കന്നി-തുലാം.

ആശ്വലായനൻ, ന്റെ. *s.* One of a sect among the brahmans. ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു മതക്കാരൻ.

ആശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be comforted, to be consoled, to be relieved, to be eased, to rest, to cease.

ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A comforter.

ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ *v. a.* 1. To comfort, to console. 2. to strengthen, to enliven, to invigorate, to relieve.

ആശ്വസ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is comforted, consoled, eased, relieved, at rest, &c. ആശ്വസിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ആശ്വാസപ്രദൻ, ന്റെ. *s.* A comforter, one who administers consolation in trouble, affliction, &c. ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ആശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consolation, comfort. 2. relief, ease, rest. 3. cessation, completion. 4. a chapter or section. ആശ്വാസം വരുത്തുന്നു. To relieve.

ആശ്വാസ്യം, &c. *adj.* Comfortable, consoling. ആശ്വാസകരം.

ആശ്വിനം, ത്തിന്റെ. *s.* The month aswin (September—October.) See ആശ്വയുജം.

ആശ്വിനെയന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The two twin son's of Aswini by *Súrya,* and physicians of *Swerga.*

ആശ്വീനം, ത്തിന്റെ. *s.* A day's journey for a horse. ഒരു കുതിര ഒരു ദിവസം ഒടുന്ന വഴി.

ആഷാഢം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a month,

(June—July.) 2. a staff of the wood of the Palása carried by an ascetic in the month Ashád'ha. 3. the 20th lunar mansion. പൂരാടം.

ആഷാഡി, യുടെ. *s.* 1. The day of the full moon in the month Ashád'ha. 2. a *Bramachári*, one who carries sacrificial fire in his hand. ചമത കയ്യിലുള്ളവൻ.

ആസകലം. *adj.* All, entire, whole.

ആസ്, or ആഃ. *ind.* An interjection, ah! oh! &c., implying. 1. Reflection. 2. anger. 3. menace. കൊപം. 4. pain. 5. affliction. വ്യസനം.

ആസക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is ardently attached or devoted to one object, active, diligent, zealous. ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവൻ.

ആസക്തം, &c. *adj.* Diligent, active, zealous, addicted to, intent upon, ardently devoted to one object. ശുഷ്കാന്തിയുള്ള.

ആസക്തി, യുടെ. *s.* Ardent attachment to one object or pursuit: diligence, zeal, inclination, application. ശുഷ്കാന്തി.

ആസംഗം, *adj.* &c. 1. Eternal. നിത്യം. 2. diligent. താല്പൎയ്യമുള്ള.

ആസംഗിനീ, യുടെ. *s.* A whirlwind. ചുഴലി കാററ.

ആസത്തി, യുടെ. *s.* 1. Intimate union, meeting, junction. സംയൊഗം. 2. gain, profit, acquirement. ലാഭം. 3. nearness. സമീപം.

ആസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any thing to sit upon; a seat, stool, &c. ഇരിപ്പാനുള്ള വസ്തു. 2. the anus. പൃഷ്ഠഭാഗം. 3. maintaining a post against an enemy. ആറ നയത്തിൽ ഒന്ന. 4. the withers of an elephant, the part where the rider sits. ആനയുടെ കഴുത്ത.

ആസന, യുടെ. *s.* Stay, abiding, setting. ഇരിപ്പ.

ആസന്ദി, യുടെ. *s.* A small couch or oblong chair, having the seat made of basket work. സന്ന്യാസികളുടെ ആസനം.

ആസന്നത, യുടെ. *s.* 1. Nearness, proximity. സമീപത. 2. preparation, readiness.

ആസന്നബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Sitting. ഇരിപ്പ.

ആസന്നം, &c. *adj.* 1. Near, proximate. അടുത്ത. ആസന്നഭൂമി. Land near at hand. ആസന്നമൃത്യു. Near death. 2. ready, prepared.

ആസന്നവൎത്തി, യുടെ. *s.* One who is near. സമീപസ്ഥൻ.

ആസമന്താൽ. *ind.* On all sides, around. എല്ലാടവും.

ആസവം, ത്തിന്റെ. *s.* Rum, a spirit distilled from sugar or molasses. മദ്യം.

ആസാദിതം, &c. *adj.* 1. Obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത. 2. hidden. മറെക്കപ്പെട്ടത. 3. weary. ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ടത.

ആസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hard shower. പെരുമഴ. 2. surrounding an enemy. ശത്രുവിനെ വളയുക.

ആസിക്തം. *adj.* Watered. നനെക്കപ്പെട്ടത.

ആസീനൻ, ന്റെ. *s.* One who is sitting, seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ആസീനം, &c. *adj.* Sitting, seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടത.

ആസുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A form of marriage, in which the bridegroom gives to the bride, her father and paternal kinsmen, as much as he can afford. 2. a powerful scent. കട്ടപ്പം.

ആസുരി, യുടെ. *s.* 1. Black mustard. കരിങ്കടുക. 2. a division of medicine, surgery, curing by cutting with instruments, applying the actual cautery, &c. കട്ടപ്പമുള്ള ശസ്ത്രപ്രയൊഗം.

ആസെചനകം, ആസെചനം. &c. *adj.* Beloved, charming, desired. കണ്ടാൽ തൃപ്തി വരാത്തത.

ആസെദിവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has obtained, or entered. 2. one who is sitting. ഇരിക്കുന്നവൻ.

ആസെദുഷി, യുടെ. *s.* 1. A female who has entered or who is sitting. ഇരിക്കുന്നവൾ.

ആസ്കന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abuse, reproach. ആക്ഷെപം. 2. war, battle. യുദ്ധം.

ആസ്കന്ദിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The walk of a horse. കുതിരയുടെ ഗതിഭെദം.

ആസ്ഖലിതം, &c. *adj.* Stumbled, fallen. ഇടറി വീഴപ്പെട്ടത.

ആസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant's housings; a painted cloth or blanket worn on his back. ആനകൊപ്പ. 2. a mat, a carpet. വിരിപ്പ.

ആസ്താംതാവൽ. *ind.* Let it be so. അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ.

ആസ്തി, യുടെ. *s.* Property, effects, wealth, capital, riches, estate. സമ്പത്ത.

ആസ്തികൻ, ന്റെ. *s.* A believer, one who acknowledges the existence of the deity, in opposition to നാസ്തികൻ, An atheist. ദൈവ വിശ്വാസമുള്ളവൻ.

ആസ്തിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Belief in the existence of the deity. ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം.

ആസ്തൃതം. *adj.* Spread. വിരിക്കപ്പെട്ടത.

ആസ്ഥാ, യുടെ. *s.* 1. An assembly. രാജസഭ. 2. prop, stay, place or means of abiding. ആധാരം. 3. effort, pains, care. പ്രയത്നം. 4. regard, consideration, fondness. ആദരവ.

ആസ്ഥാനദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of assembly.

സഭ കൂടുന്ന സ്ഥലം.

ആസ്ഥാനമണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of assembly. See the following.

ആസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hall of audience. 2. a court of justice. 3. the assembled court of a prince. രാജസഭ. 4. an assembly. 5. pains, care.

ആസ്ഥാനി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ആസ്ഥിതം, &c. *adj.* Seated, sitting. ഇരിക്കപ്പെട്ടത.

ആസ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place, a room. 2. a situation. പ്രധാനമായുള്ള ഇരിപ്പിടം. 3. authority, ground, basis. 4. business, affair. 5. support.

ആസ്പന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking, trembling. ഇളക്കം.

ആസ്ഫാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The flapping motion of an elephant's ears, &c. ആന ചെവി ആട്ടുക. 2. patting with the hand. കൈ കൊണ്ട തട്ടുക.

ആസ്ഫാലിതം. *adj.* 1. Flapped. 2. patted.

ആസ്ഫുരിതം, *adj.* Glittering, bright. ശൊഭിതം.

ആസ്ഫൊടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blowing, expanding. വിടൎച്ച, പിളൎപ്പ. 2. contracting, closing.

ആസ്ഫൊടനി, യുടെ. *s.* 1. A gimlet, or auger. വന്മ. 2. scissors or shears. കത്രിക.

ആസ്ഫൊട, യുടെ. *s.* 1. A flower, *blitoria ternalea.* വിഷ്ണുക്രാന്തി. 2. swallow wort. വെള്ളെരുക്ക. 3. a wild variety of jasmin, the narrow leaved jasmin, *Jasminum angustifolium.* കാട്ടുപിച്ചകം, മുല്ല.

ആസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The face or mouth. മുഖം, വാ.

ആസ്യലാംഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* A hog, a boar. പന്നി.

ആസ്യലൊമ, യുടെ. *s.* 1. A bear. കരടി. 2. the beard. മീശ.

ആസ്യാ, യുടെ. *s.* Stay, abiding, rest. ഇരിപ്പ.

ആസ്യാസവം, ത്തിന്റെ. *s.* Spittle, saliva. ഉമ്മിനീർ.

ആസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. a tear. കണ്ണുനീർ.

ആസ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Distress, pain, affliction. സങ്കടം.

ആസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Issuing, running, flowing. ഒഴുക്ക.

ആസ്വദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To taste, to try by the mouth, to try the relish of any thing, to eat. ചവെക്കുന്നു.

ആസ്വാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of tasting, taste. ചവെപ്പ.

ആസ്വാദിതം. *adj.* Tasted. ചവെക്കപ്പെട്ടത.

ആഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Assertion of an impossibility. കഴിയാത്തത പറക. *adj.* 1. Multiplied. പെരുക്കിയത. 2. beaten, hurt. അടിക്കപ്പെട്ടത. 3. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത.

ആഹതി, യുടെ. *s.* Murder, hurting, beating. വധം, അടി.

ആഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ആഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To kill, to hurt.

ആഹന്ത. *interj.* Denoting, woe! alas! കഷ്ടം.

ആഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking, seizing, bringing, conveying. അപഹാരം.

ആഹരം, ത്തിന്റെ. *s.* Breath inspired, inspiration. ധൈൎയ്യം.

ആഹരി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ആഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To take, to bring, to convey. അപഹരിക്കുന്നു.

ആഹവം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle, carnage. യുദ്ധം.

ആഹവനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the consecrated fires, taken from the householder's perpetual fire, and prepared for receiving oblations. അഗ്നി ഹൊത്രം.

ആഹാ. *interj.* Aha! ha! denoting wonder, sorrow, gladness.

ആഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Food, meat, nourishment. 2. taking, conveying.

ആഹാൎയ്യം, &c. *adj.* Adventitious, accessary, incidental. എടുക്കപ്പെടെണ്ടുന്നത.

ആഹാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A trough near a well, for watering cattle. കൽതൊട്ടി.

ആഹികജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* An intermittent fever. ഇടവിട്ടുള്ള പനി.

ആഹിതം, &c. *adj.* Placed, deposited. വെക്കപ്പെട്ടത.

ആഹിതലക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* One noted for good qualities. ഗുണങ്ങളെ കൊണ്ട പ്രസിദ്ധൻ.

ആഹിതാഗ്നി, യുടെ. *s.* A brahman who has preserved a sacred fire, kept alive perpetually in a family, &c. അഗ്നിഹൊത്രി.

ആഹിതുണ്ഡികൻ, ന്റെ. *s.* A snake catcher, a juggler. പാമ്പ പിടിക്കുന്നവൻ.

ആഹുതം. *adj.* Offered in oblation with fire. ഹൊമിക്കപ്പെട്ടത.

ആഹുതി, യുടെ. *s.* Offering oblations with fire. ഹൊമം.

ആഹൂതം, &c. *adj.* Called. വിളിക്കപ്പെട്ടത.

ആഹൃതം, &c. *adj.* Taken, conveyed. എടുക്കപ്പെട്ടത.

ആഹെയം. *adj.* Belonging or relating to a snake. പാമ്പിനൊട ചെരുന്നത.

ആഹെളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect, disregard; neglect. നിന്ദ.

ആഹൊ. *ind.* 1. An interjection. of doubt. 2. of asking. വികല്പാൎത്ഥം.

ആഹൊപുരുഷികാ, യുടെ. *s.* Boasting, vaunting, military vaunting. അഹംഭാവം.

ആഹൊസ്വിൽ. *ind.* See ആഹൊ.

ആഹ്നികം, ത്തിന്റെ. *s.* Constant occupation, daily work. ദിവസവൃത്തി.

ആഹ്നികക്രിയ, യുടെ. *s.* Religious duties performed in the day-time. പകലത്തെ കൎമ്മം.

ആഹ്ലാദനീയം. *adj.* Causing delight, gaiety; cheering, gladdening, encouraging. സന്തൊഷകരം.

ആഹ്ലാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Delight; cheerfulness; gaiety, merriness. സന്തൊഷം, ആനന്ദം.

ആഹ്ലാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be glad; to be gay, cheerful, merry. ആനന്ദിക്കുന്നു.

ആഹ്ലാദിതം, &c. *adj.* Gladdened, cheered; merry. ആനന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

ആഹ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* A name, or appellation. പെർ.

ആഹ്വാ, യുടെ. *s.* A name, or appellation. പെർ.

ആഹ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Calling; a call or summons. വിളി. ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. To call, to summons. വിളിക്കുന്നു.

ആള, ിന്റെ. *s.* 1. A person, an individual, a man. 2. a human being, one that is capable of acting for himself. 3. a servant, a labourer, a messenger. 4. a slave. ആളാകുന്നു. 1. To be able, or capable. 2. to be brought up. ആളാക്കുന്നു. 1. To place or appoint a person. 2. to bring up.

ആളന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Death.

ആളാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The post to which an elephant is tied. ആനയെ കെട്ടുന്നതറി.

ആളായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Manliness. 2. capacity, capability

ആളി, യുടെ. *s.* 1. A row, range, or line. രെഖ. 2. a ridge, bank or mound of earth, crossing ditches, or dividing fields. വരമ്പ. 3. a woman's female friend. തൊഴി.

ആളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* To rule, to govern; to manage.

ആളൊടി, യുടെ. *s.* A battlement of a fort.

ആൾ, ളിന്റെ. *s.* A person, an individual; a man.

ആൾക്കൂലി, യുടെ. *s.* The wages of a labourer.

ആൾപാട്ട, ത്തിന്റെ. *s.* The hire or rent of a slave let out to another.

ആക്ഷാരണ, യുടെ. *s.* 1. Imputation or accusation of adultery. 2. abuse by such imputation. അപവാദം.

ആക്ഷാരിതം, &c. *adj.* 1. Calumniated, falsely accused. 2. accused of adultery or fornication. 3. falsely accused of such crimes in particular. അപവാദിക്കപ്പെട്ടത.

ആക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* Abused, blamed, censured, reproached. ആക്ഷെപിക്കപ്പെട്ടത.

ആക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following word.

ആക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abuse, reviling. 2. blame, censure, reproach. നിന്ദ. 3. criticism. 4. objection. 5. a question. ആക്ഷെപ സമാധാനം. Question and answer. 6. a figure in rhetoric.

ആക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abuse, to revile. 2. to blame, to censure, to reproach, to reprove. 3. to criticise; to object; to question.

ആഴക്ക, ിന്റെ. *s.* The eighth part of a measure (or *Nari.*)

ആഴം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depth, deepness, profundity. 2. a deep place; abyss; a gulph. ആഴം നൊക്കുന്നു. To sound the depth of a place, or of a matter.

ആഴാതി, യുടെ. *s.* A class of persons in attendance at Pagodas.

ആഴാന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, *Bignonia Indica.* പലകപയ്യാനി.

ആഴി, യുടെ. *s.* 1. The sea. 2. a large pile of fagots. 3. a funeral pile.

ആഴിമാതാവ, ിന്റെ. *s.* A name of the goddess *Lecshmi.*

ആഴിവണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

ആഴുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To sink under water, to sink.

ആഴെ. *ind.* 1. Deeply, to a great depth. 2. with great study or sagacity.

ആഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. A day of the week. 2. a week.

ആഴ്ചതൊറും. *adv.* Daily.

ആഴ്ചമുറ, യുടെ. *s.* Daily duty.

ആഴ്ചവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A week.

ആഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* To sink.

ആറ, റിന്റെ. *s.* A river. *adj.* The numeral six. ൬.

ആറാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bathe, to bathe an idol.

ആറാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To bathe, to wash.

ആറാട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Bathing, ablution. 2. a public procession, and pompous ablution of an idol at the end of great festival days at pagodas.

ആറാമത്തെ. *adj.* Sixth.

ആറാം. *adj.* Sixth. ആറാംപക്കം. The sixth day. ആറാമത. Sixthly.

ആറാംപാരി, യുടെ. *s.* The side near the ribs.

ആറായിരം. *adj.* Six thousand.

ആറാറ. *adj* 1. Six-times six. 2. six each.

ആറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cool, to make cold. 2. to appease, to allay, to calm.

ആറുകാല, യുടെ. *s.* A spreading shrub, *Eclipta* or *verbesina prostrata*, or *verbesina scandens*. കയ്യുന്നി.

ആറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow cool. 2. to heal up. 3. to be appeased, allayed, calmed, mollified. 4. to dry, to be dried up, quenched, or extinguished.

ആറുമുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya*.

ആറെ. *ind.* Through the river. ആററരികെ. The river side, or by the river.

ആററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cooling (the act.) 2. appeasing, allaying, alleviation, mitigation, calming. 3. comfort, consolation.

ആററുകടവു, ിന്റെ. *s.* A landing or bathing place on the river side.

ആററുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A channel made from the river.

ആററുദൎഭ, യുടെ. *s.* A species of grass or *Darbha*, which grows on the river side, and is used in many religious observances, hence called sacrificial grass, *Poa cynosuroides*. കുശ.

ആററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To cool. 2. to appease, to allay, to calm, to pacify, to soften, to mollify, to comfort. 3. to dry the hair after bathing.

ആററുമണൽ, ിന്റെ. *s.* River sand.

ആററുമീൻ, നിന്റെ. *s.* River fish.

ആററുവഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A kind of cane or reed which grows by the river side.

ആററുവട്ടു, യുടെ. *s.* 1. The name of a plant. 2. the river side.

ആററുവഴി, യുടെ. *s.* The way of the river.

ആററുവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* New land obtained by the accumulation of wreck, or earth in a river.

ഇ

ഇ The third vowel in the Malayalim alphabet, corresponding to *I* short, and pronounced as that letter in *him*, &c. It is often prefixed to words beginning with consonants, instead of the long vowel ൟ, (the indeclinable adjective pronoun *This;*) in which case the following consonant is doubled; thus ൟ കല്ലു is often written ഇക്കല്ലു. *This stone*. ൟ കാലം is often written ഇക്കാലം. *This time*. ഇക്കൊല്ലം. This year, for ൟ കൊല്ലം.

ഇകൽ, ിന്റെ. *s.* War.

ഇകാരം. *s.* The name of the vowel ഇ.

ഇക്കണക്കെ, ഇക്കണക്ക. *adv.* Like this, thus.

ഇക്കളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To draw in the stomach.

ഇക്കിൾ, ളിന്റെ. *s.* Hiccough, hiccup.

ഇംഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങ.

ഇംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hint, sign, or indication of sentiment by gesture, &c. അഭിപ്രായഛാദനം. 2. any thing moveable or locomotive.

ഇംഗാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Charcoal. കരി.

ഇംഗിതജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who knows or understands by hints, signs, or gestures. അഭിപ്രായത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ഇംഗിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hint, sign, or gesture. 2. motion. 3. inquiry, research. അഭിമതം.

ഇംഗുദി, യുടെ. *s.* The name of a plant, commonly *Jiyaputa* or *Inguā*. ഒട.

ഇങ്ങ. *adv.* Here, on this side; also, you, used as an honorific.

ഇങ്ങിനെ. *adv.* Thus, in this manner; so, in a manner such as this.

ഇങ്ങുന്ന. *adv.* Hence; also you (honorific.)

ഇങ്ങെ. *adv.* Here, on this side: also you (honorific.)

ഇങ്ങെത. *adj.* 1. The next, what is at hand or nearest. 2. (honorifically) your's.

ഇങ്ങൊട്ടു. *adv.* Hither, towards this, this way. ഇങ്ങൊട്ടും അങ്ങൊട്ടും. Hither and thither, to and fro.

ഇങ്ങൊൻ, ന്റെ. Honorifically, this person, or the one on this side.

ഇങ്ങൊര, രുടെ. Honorifically, you.

ഇഛ, യുടെ. *s.* 1. Wish, desire. 2. will, pleasure. 3. love. 4. hope. സ്വെഛപ്രകാരം. According to one's own pleasure, at liberty.

ഇഛാനുകൂലം. *adj.* What is agreeable to one's wish.

ഇഛാനുരൂപം. *adj.* Agreeable to one's wish.

ഇഛാപത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical regimen in which a sick person is allowed to eat any thing he may wish for.

ഇഛാവതി, യുടെ. *s.* A woman desirous of any thing, wealth, clothes, &c. കാമുകി.

ഇഛാവാൻ, ന്റെ. *s.* A wisher, a desirer. ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഇഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To wish, to desire, to will. 2. to love.

ഇഛിതം, &c. *adj.* Wished, desired. ഇഛിക്കപ്പെട്ടത.

ഇജ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* An aquatic plant. *Barringtonia acutangula.* നീൎക്കടമ്പ.

ഇജ്യ, യുടെ. *s.* 1. A gift, a donation. ദാനം. 2. sacrificing. യാഗം. 3. worship, reverence. വന്ദനം.

ഇജ്യാശീലൻ, ന്റെ. *s.* A frequent sacrificer. യാഗം ചെയ്യു ശീലമായുള്ളവൻ.

ഇഞ്ച, യുടെ. *s.* The name of a shrub the bark of which is used in bathing. *Acacia Intsia.*

ഇഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. Undried or green ginger. *Amomum Zingiber.* 2. anger.

ഇഞ്ചിത്തയിര, ിന്റെ. *s.* A mixture of green ginger, salt, &c. with tire (curd.)

ഇഞ്ചിപ്പച്ചടി, യുടെ. *s.* A seasoning made of green ginger.

ഇട, യുടെ. *s.* 1. Place, space. 2. medium, interval. 3. distance. 4. time. 5. cause, ground. 6. opportunity, occasion. 7. means. 8. weight. ഇടകൊടുക്കുന്നു. To give an opportunity. ഇടക്കൂടുന്നു. To happen, to fall out by accident. ഇട കെട്ടുന്നു. ഇട പിടിക്കുന്നു. To add any thing to make up the weight of an article.

ഇടകലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To be mixed together.

ഇടകലച്ച, യുടെ. *s.* Mixing together.

ഇടക്കുറച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* Narrowness, straitness.

ഇടക്കുടി, യുടെ. *s.* See the following.

ഇടക്കുടിയാൻ, ന്റെ. *s.* An under-tenant.

ഇടക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A girdle. 2. an enclosed passage.

ഇടക്കൊഴ, യുടെ. *s.* A gift, or bribe. കൈക്കൂലി.

ഇടക്കൊഴവൻ, ന്റെ. *s.* An under-tenant.

ഇടക്കേട, ിന്റെ. *s.* 1. Contrariety: opposition, contrariness. 2. harm, injury. 3. inconsistency. ഇടക്കേട കാട്ടുന്നു. To oppose; to thwart; to contradict.

ഇടങ്കൈ, യിന്റെ. *s.* The left hand.

ഇടങ്കൈക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is left-handed.

ഇടങ്ങഴി, യുടെ. *s.* A measure of quantity.

ഇടചുരുക, ിന്റെ. *s.* A small bit of gold, &c. put between beads, &c. on a wreath to prevent the beads touching each other.

ഇടചെരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To be joined, united, to be agreed.

ഇടചെൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To join, to unite. 2. to reconcile.

ഇടചെച്ച, യുടെ. *s.* 1. Union, agreement. 2. unity.

ഇടച്ചി, യുടെ. *s.* The wife of a shepherd.

ഇടച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Quarrel, dispute. 2. disunion, separation. 3. beating or knocking together.

ഇടതുൎക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* To fill up, to make even.

ഇടതൂൎമ്മ, യുടെ. *s.* Filling up, making even.

ഇടത്ത. *adj.* Left, not right.

ഇടത്തട്ട, ിന്റെ. *s.* Stealth, theft.

ഇടത്തരം. *adj.* Middling, moderate.

ഇടത്തുകാൽ, ിന്റെ. *s.* The left leg.

ഇടത്തുകൈ, ിന്റെ. *s.* The left hand.

ഇടത്തുപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The left side.

ഇടത്തുഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The left side.

ഇടത്തൂട, ിന്റെ. *s.* 1. Opposition. 2. contrariety. 3. heresy. *adv.* To the left.

ഇടത്തൂടകാരൻ, ന്റെ. *s.* An heretic.

ഇടത്തെ. *adj.* Left, left side.

ഇടനാഴി, യുടെ. *s.* A passage between two rooms.

ഇടനിര, യുടെ. A partition, or middle wall.

ഇടനെരം, ത്തിന്റെ. *s.* The afternoon or space of time from mid-day to evening.

ഇടനെഞ്ച, ിന്റെ. *s.* The heart. ഇടനെഞ്ചുപൊട്ടുന്നു. The heart to break. ഇടനെഞ്ചു വിറെക്കുന്നു. The heart beats or trembles.

ഇടപഴകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To be acquainted with, to have experience.

ഇടപഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Experience, acquaintance.

ഇടപാട, ിന്റെ. *s.* 1. Business, affair. 2. a dispute. 3. a quarrel. 4. the being involved in any affair.

ഇടപാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A quarreller, disputer. 2. a dealer. 3. one who is involved in any affair.

ഇടപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To deal. 2. to be involved in any affair.

ഇടപൊക്ക, ിന്റെ. *s.* Acquaintance, experience.

ഇടപ്പക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place where the king's attendants eat. 2. the food of the same persons.

ഇടപ്രഭു, വിന്റെ. *s.* A lord, a petty prince.

ഇടമിടർ, ിന്റെ. *s.* Difficulty of speaking, arising either from joy or grief.

ഇടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Place, space, spot, room. 2. a palace, or mansion of a petty prince.

ഇടമ്പൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Opposition, contrariety. 2. haughtiness, contempt. 3. disobedience, dissension.

ഇടമ്പിരി, യുടെ. *s.* The name of a medicinal tree, said to be one of the eight principal medicaments.

ഇടമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* 1. To resist, to oppose, or be opposed to, to be contrary. 2. to contemn.

ഇടവലം. *adv.* Right and left.

ഇടയൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd.

ഇടയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Doubt.

ഇടയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to fall out,

to cause to quarrel, to separate, to disunite.
ഇടയിടെ. *adv.* Repeatedly, frequently.
ഇടയിൽ. *post pos.* Among, in, between.
ഇടയിളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Doubt.
ഇടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To fall out with one another, to dispute, to quarrel. 2. to touch, to press. 3. to hit or dash against.
ഇടയുമ്മറം, ത്തിന്റെ. *s.* An inner door-way.
ഇടർ, രിന്റെ. *s.* 1. A stumble, a trip in walking. 2. 2. a blunder, a failure. 3. trouble, sorrow.
ഇടരുന്നു, രി, വാൻ. *v. n.* 1. To stumble, to trip in walking. 2. to slip, to err. 3. to hesitate, to doubt.
ഇടൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. A stumbling-block, cause of stumbling. 2. hesitation.
ഇടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be offended. 2. to be sorrowful, or afflicted.
ഇടവക, യുടെ. *s.* 1. A parish, a congregation. 2. a petty principality, chiefly included in a larger state.
ഇടവകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A parishoner, a member of a congregation. 2. a petty prince.
ഇടവകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a medicine. See ഇടമ്പിരി.
ഇടവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a month, (May-June.) 2. one of the signs in the Zodiac, *Taurus.*
ഇടവഴി, യുടെ. *s.* A by-way, a path.
ഇടവിടാതെ. A negative verbal participle. It commonly means without ceasing, without interruption, &c. and is used adverbially to denote, incessantly, continually, always, frequently.
ഇടവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To discontinue, to stop, to cease. 2. to be interrupted. 3. to be separated.
ഇടസ്സാരി, യുടെ. *s.* See ഇടച്ചുരുക.
ഇടറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To stumble, to trip in walking. 2. to slip, to err, to blunder.
ഇടി, യുടെ. *s.* 1. Thunder. 2. beating, a blow, a buffet. 3. a bruise, a contusion.
ഇടികല്ലു, ിന്റെ. *s.* A stone pestle used for beating betel.
ഇടികുഴൽ, ിന്റെ. *s.* A small mortar to pound betel in.
ഇടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To demolish; to raze, to destroy. 2. to break down. 3. to crush, to debase. 4. to bruise, to bray, or beat in a mortar. 5. to beat with the fist or any thing. ഇടിച്ചുകളയുന്നു. To demolish, to destroy. ഇടിച്ചുപിഴിയുന്നു. To wring, to squeeze or press out, after having bruised.
ഇടിച്ചക്ക, യുടെ. *s.* Unripe jack fruit.
ഇടിച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Demolition, destruction. 2. dejection, lowness of spirits; melancholy. 3. beating. 4. debasing.
ഇടിഞ്ഞിൽ, ിന്റെ. *s.* A small earthen lamp.
ഇടിത്തീ, യുടെ. *s.* Lightning, a flash of lightning, fire attending a thunderbolt.
ഇടിനികരം. *adj.* Like lightning. ഇടിയൊടതുല്യം.
ഇടിപൊടി, യുടെ. *s.* Reduction to dust or powder.
ഇടിപൊടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. To reduce to powder or ashes.
ഇടിമിന്നൽ, ിന്റെ. *s.* Lightning (the flash.) ഇടിമിന്നുന്നു. The lightning to flash.
ഇടിമുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Thunder, a thunder-clap. ഇടിമുഴങ്ങുന്നു. To thunder.
ഇടിയൻ, കടിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a certain class of people. 2. a small mortar to pound betel in.
ഇടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To fall to pieces; to be broken down, to be demolished; to be split or cracked. 2. to be cast down; to be dejected. 3. to be degraded, or debased. 4. to be lowered, or decreased.
ഇടിയുരൽ, ിന്റെ. *s.* A mortar used for husking rice, &c.
ഇടിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Dejection, despondency, lowness of spirits. 2. break, breach; demolition. 3. degradation. ഇടിവാകുന്നു. 1. To be dejected, to be low in spirits. 2. to be broken, demolished. 3. to be degraded. ഇടിവാക്കുന്നു. 1. To break down, to demolish. 2. to cause to be dejected, to degrade.
ഇടിവാൾ, ിന്റെ. *s.* Lightning, the flash.
ഇടിവെട്ട, ിന്റെ. *s.* A clap of thunder, explosion of thunder. ഇടിവെട്ടുന്നു. The thunder to clap or strike, to thunder.
ഇടുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Narrowness, straitness, a strait place or passage. 2. the claws of a lobster.
ഇടുകുഴി, യുടെ. *s.* A trap door-way.
ഇടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Straitness, narrowness, closeness. 2. strait; difficulty; distress; narrowness.
ഇടുക്കുകൊൽ, ിന്റെ. *s.* 1. A pair of small pincers, used to pinch the fingers of offenders.
ഇടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To straiten, to make narrow. 2. to confine, to contract. 3. to make tight. 4. to distress, to perplex. 5. to pinch, to press, squeeze or crush, between two substances, to insert with difficulty.
ഇടുക്കുവഴി, യുടെ. *s.* A strait or narrow way, or lane.
ഇടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be united or joined with. 2. to be straitened. 3. to be contracted. 4. to be tightened, to be compacted. 5. to be pinched, to be

squeezed, crushed, or smashed.

ഇടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To put; to place; to cast; to throw. 2. to give.

ഇടുപടി, യുടെ. *s.* A gate-way, or turn-style.

ഇടുപലക, യുടെ. A trap door.

ഇട്ടിപ്പൊടുന്നനെ. *adj.* Suddenly, quickly.

ഇടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* A hip.

ഇടെക്ക, യുടെ. *s.* A small tabour, or drum.

ഇടെക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A tabourer.

ഇട്ടലി, യുടെ. *s.* White bread made of the flour of a kind of lintel and rice.

ഇട്ടി, യുടെ. *s.* A young unmarried female among the brahmans.

ഇട്ടിക, യുടെ. *s.* A brick.

ഇട്ടുകെട്ടു, ിന്റെ. *s.* Laying up in store. ഇട്ടുകെട്ടുന്നു. To lay up in store.

ഇട്ടൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bull or steer fit to be allowed to go at liberty. തിരുവരത്തിൽ കൂററൻ.

ഇഡ, യുടെ. *s.* 1. The wife of Budha and daughter of Icshwăcu. 2. the earth. ഭൂമി. 3. a cow. പശു. 4. a word. വാക്കു. 5. a tubular vessel, a vein. നാഡി.

ഇഡ്ഡലി, See ഇട്ടലി.

ഇണ, യുടെ. *s.* 1. A pair, a couple, a brace. 2. a mate.

ഇണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Agreement, conjunction, adaptation, suitableness. 2. reconciliation, friendship, union. 3. tameness, submission. *adj.* 1. Agreeable, friendly. 2. tame, not wild, domestic.

ഇണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To reconcile, to persuade, to make friends. 2. to unite; to adapt, to join together. 3. to tame, to subdue.

ഇണങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Relationship, friendship; of the same race or family.

ഇണങ്ങത്തി, യുടെ. *s.* A kinswoman.

ഇണങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* A kinsman; a connexion; a man of the same class.

ഇണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be reconciled, to be united, to be friendly. 2. to obey, to submit to. 3. to be tamed or become tame; to be sociable; to agree. 4. to be adapted.

ഇണങ്ങുമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* The custom or tradition of a family or tribe.

ഇണച്ചുകെട്ടു, ിന്റെ. *s.* Combination, union, association, league; conjunction. ഇണച്ചുകെട്ടുന്നു. 1. To combine, to join together. 2. to link in union. 3. to unite, to agree, to couple together.

ഇണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To join, or tie together in contiguity. 2. to couple, to combine. 3. to associate; to unite in concord, to reconcile. 4. to unite in league. 5. to copulate.

ഇണെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To join well, to agree well, to suit together, to be apt to meet. to be united, to be attached to, to be joined; 3. to be on intimate terms of friendship.

ഇണ്ടൽ, ിന്റെ. *s.* Sorrow, regret. ഇണ്ടൽപ്പെടുന്നു. to be sorrowful, to sorrow.

ഇത, ിന്റെ. *pron.* 1. It. 2. this, this thing, the proximate of അത. ഇത വരെ. Hitherto, to this time.

ഇതം. *adj.* Manageable, practicable.

ഇതരൻ, ന്റെ. *s.* 1. Another, a stranger. അന്യൻ. 2. one who is low, vile. നീചൻ, കുത്സിതൻ.

ഇതരം, &c. *adj.* 1. Other; different. അന്യം. 2. low, vile. നീചം.

ഇതരി, യുടെ. *s.* Another woman.

ഇതരെതരം. *adj.* Mutual, one with another. തമ്മിൽ തമ്മിൽ.

ഇതരെദ്യുഃ. *ind.* Another or different day. മററ ദിവസം.

ഇതവിത. *adj.* Pleasing, agreeable.

ഇതാ. *interj.* Lo! behold! Look here; here it is.

ഇതി. *ind.* A particle implying. 1. Cause (thus) therefore. 2. manifestation, (lo! behold!) 3. something additional (etcetera.) 4. so, thus, even, in this manner. 5. conclusion (finis.) 6. reference, (so says, this is, &c.) 7. order, arrangement specific or distinctive, and. 8. identity (of this or similar form.) 9. a grammatical copulative indicating a preceding sound or sense to be again intended.

ഇതികഥ, യുടെ. *s.* Unmeaning, or nonsensical discourse. സാരമില്ലാത്ത വാക്കു.

ഇതിൻവണ്ണം. *adj.* So, thus, according to this.

ഇതിഹ. *ind.* Traditional instruction, advice, &c. mutually imparted. പുരാവൃത്തം.

ഇതിഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. History; traditional accounts of former events; ancient legends. പുരാണം.

ഇതഃ. *ind.* 1. From this place, hence. ഇവിടെനിന്നു. 2. on this account. ഇത ഹെതുവായിട്ടു. 3. here. ഇവിടെ.

ഇത്തരം. *adj.* Such, such like.

ഇത്തി, യുടെ. *s.* A banian tree, *Ficus hitide*, and *Ficus Benjamina.*

ഇത്തിക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A parasitical plant.

ഇത്തിരി. *adj.* A very little.

ഇത്തിൾ, ിന്റെ. *s.* 1. A parasitical plant. 2. an oyster.
ഇത്തിൾക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ഇത്തൂട. *ind.* This year.
ഇത്ഥം. *ind.* Thus, in this manner.
ഇത്ഥസി, യുടെ. *s.* A sign in the Zodiac, *Pisces.*
ഇത്യാദി. *ind.* And so forth, &c., etcetera.
ഇത്ര. An indeclinable adjective or substantive pronoun. 1. So, so many, so much, such. 2. this, as much as this, such as this. It is the proximate of അത്ര. ഇത്രെയുള്ളു, This is all. Used with a negative, (as ഇത്രയല്ല,) it denotes that quantity, number, or quality is inexpressible.
ഇത്രത്തൊളം. *adv.* 1. As far as this, until this time. 2. just before this time.
ഇത്രപ്പൊഴം. *adv.* Until this time.
ഇത്രമാത്രം. *adv.* So much, so little. ഇത്രമാത്രമെയുള്ളു. Only so much.
ഇത്വരി, രുടെ. *s.* An unchaste woman. വ്യഭിചാരിണി.
ഇദം. A Sanscrit pronoun. 1. This. ഇത. 2. thus, ഇപ്രകാരം.
ഇദാനീം. *ind.* Now, at present. ഇപ്പൊൾ.
ഇദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sunshine. വെയിൽ. 2. heat. ചൂട. 3. light, പ്രകാശം. *adj.* Clean; clear; bright; splendid.
ഇധ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Small sticks for fuel. വിറക.
ഇനൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. സൂൎയ്യൻ. 2. a master, a lord. പ്രഭു. 3. the name of a king. ഒരു രാജാവിന്റെ പെർ.
ഇനി. *adv.* 1. Yet, still, after, again. 2. more.
ഇനിമെലാൽ, ഇനിമെലിൽ, ഇനിമെൽ. *adv.* Hereafter, henceforth, in future.
ഇനിയ. *adj.* First, prior.
ഇനിയവൻ, ന്റെ. *s.* The first man, the first person.
ഇനിയും. *adv.* Yet; still; again.
ഇന്തുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sea salt.
ഇന്ദിന്ദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large bee. വണ്ട.
ഇന്ദിര, യുടെ. *s.* A name of LACSHMI, wife of VISHNU and goddess of prosperity. ലക്ഷ്മി.
ഇന്ദിരാപതി, യുടെ. A name of VISHNU.
ഇന്ദീവരം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue lotus, *Nymphœa cœrulea.* കരിങ്ങുവളം.
ഇന്ദീവരാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A title of VISHNU.
ഇന്ദീവരി, യുടെ. *s.* A plant, the linear leaved Asparagus. *Asparagus racemosus.* ശതാവരി.
ഇന്ദു, വിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ഇന്ദുകല, യുടെ. *s.* A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ചന്ദ്രന്റെ ഒരു ഭാഗം.

ഇന്ദുകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of crystal lens.
ഇന്ദുചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. SIVA. ശിവൻ. 2. GENAPATI. ഗണപതി.
ഇന്ദുജാ, യുടെ. *s.* The *Narmada,* or commonly *Nerbudda* in the Deccan. നൎമ്മദ.
ഇന്ദുബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk of the moon.
ഇന്ദുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The 4th asterism, or lunar mansion. രൊഹിണി.
ഇന്ദുമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk or orbit of the moon.
ഇന്ദുമൌലി, യുടെ. *s.* 1. SHIVA. ശിവൻ. 2. KALI. കാളി. 3. GENAPATI. ഗണപതി,
ഇന്ദുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Monday, the day of the moon. തിങ്കളാഴ്ച.
ഇന്ദുശകലം, ത്തിന്റെ. *s.* A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ഇന്ദുകല.
ഇന്ദുശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* SHIVA. ശിവൻ. 2. GENAPATI. ഗണപതി.
ഇന്ദ്രഗൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of lady bird; a fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങ.
ഇന്ദ്രദിക്ക, ിന്റെ. *s.* The east country. കിഴക്കെ ദിക്ക.
ഇന്ദ്രചാപം, ത്തിന്റെ. *s.* The rainbow. മെഘവില്ല.
ഇന്ദ്രജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deception, cheating, juggling. 2. enchantment.
ഇന്ദ്രജാലികൻ, ന്റെ. *s.* A juggler, a conjuror. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.
ഇന്ദ്രദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
ഇന്ദ്രദ്രു, വിന്റെ. *s.* A tree, *Pentaptera arjuna* or *Termenalia alata glabra.* (Rox.) പുല്ലമരുത.
ഇന്ദ്രധനുസ്സ, ിന്റെ. *s.* The rainbow or Iris. മെഘവില്ല.
ഇന്ദ്രനിലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sapphire.
ഇന്ദ്രനീലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sapphire.
ഇന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* *Indra,* the deity said to preside over *Swerga,* or the Hindu paradise; and over the secondary divinities. He is also considered as regent of the east quarter, and more particularly the deity of the atmosphere, corresponding in many respects with the *Grecian Jove.*
ഇന്ദ്രഭം, മ്മിന്റെ. *s.* The 18th *Nacshatra* or asterism. തൃക്കെട്ട.
ഇന്ദ്രഭൊഗക്രമി, യുടെ. *s.* An insect.
ഇന്ദ്രയവം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal seed, seed of Conessi or oval-leaved Rosebay. *Echites antidysenterica* or *Nerium antidysentericum.* It is used medicinally in cases of diarrhœa, dysentery, &c. കുടകപ്പാലയരി.

ഇന്ദ്രലുപ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* Morbid baldness, falling of the hair occasioned by disease. കഷണ്ടി.

ഇന്ദ്രവാരുണി, യുടെ. *s.* Colocynth, a wild bitter gourd *Cucumis colocynthis.* കുമ്മട്ടിക്കാ.

ഇന്ദ്രസുരസം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub, the leaves of which are used in discutient applications. *Vitex negundo.* കരുനൊച്ചി.

ഇന്ദ്രാഗ്നി, യുടെ. *s.* A certain demigod.

ഇന്ദ്രാണിക, യുടെ. *s.* A plant, *Vitex negundo.* See ഇന്ദ്രസുരസം. കരുനൊച്ചി.

ഇന്ദ്രാണി, യുടെ. *s.* 1. The wife of *Indra.* ഇന്ദ്രഭാൎയ്യ. 2. a plant, *Vitex negundo.* See ഇന്ദ്രസുരസം.

ഇന്ദ്രായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* The rainbow. മെഘവില്ലു.

ഇന്ദ്രാരി, യുടെ. *s.* A giant. രാക്ഷസൻ: an Asur or demon.

ഇന്ദ്രാവരജൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

ഇന്ദ്രിയഗ്രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* The five senses. പഞ്ചെന്ദ്രിയങ്ങൾ.

ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The mortification or subduing of the passions.

ഇന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any of the five senses. 2. any of the passions. 3. semen virile or the seminal fluid.

ഇന്ദ്രിയവിഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* An object of sense, as, appearance, sound, smell, &c.

ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം, ത്തിന്റെ. *s.* A voluntary discharge of semen.

ഇന്ദ്രിയാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* An object of sense, as sound, smell, &c. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൊണ്ട അറിയുന്നത.

ഇന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Small sticks for fuel. വിറക.

ഇന്ന. *adv.* To-day, this day.

ഇന്നാ. *adv.* A particle signifying, take, there it is.

ഇന്നത. *adj.* What, such.

ഇന്നത്തെ. *adj.* Belonging to the present day.

ഇന്നലെ. *adv.* Yesterday.

ഇന്നവൻ, ന്റെ. Such (a man.)

ഇന്നവൾ, ളുടെ. Such (a woman.)

ഇന്നാക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow, trouble, affliction.

ഇന്നാൾ. *adv.* 1. This day. 2. the other day.

ഇന്നാര, രുടെ. *plu.* Such (persons.)

ഇന്നിശാ, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ഇന്നെ. *adv.* To-day, even to-day.

ഇന്നെടം. *adv.* 1. To-day. 2. such a place.

ഇൻപം. *adj.* Agreeable, delicious, delightful. *s.* Pleasure, joy, delight.

ഇൻപപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To please, to delight.

ഇൻപപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be pleased, to be delighted.

ഇമ്പകകൾ, ളുടെ. *s. plu.* Stars in the head of Orion. മകയിരത്തിന മീതെ വട്ടമായി നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ.

ഇപ്പാർ, രിന്റെ. *s.* This world.

ഇപ്പിപ്പട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A pearl oyster.

ഇപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* This side.

ഇപ്പൊൾ. *adv.* Now; at this time; soon. ഇപ്പൊഴത്തെ ജനങ്ങൾ. The people of these days. അവൻ ഇപ്പൊൾ വന്നു. He is just come.

ഇപ്പൊഴം. *adv.* And now; even now.

ഇപ്പൊഴെ. *adv.* Now, just now.

ഇപ്രകാരം. *adv.* So, thus, as.

ഇപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* This country, this place.

ഇമ്നിമിലിക, യുടെ. *s.* Smartness, shrewdness, wittiness, expertness. കൌശലം.

ഇഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

ഇഭാ, യുടെ. *s.* A female elephant. പിടിയാന.

ഇഭ്യ, വിന്റെ. *s.* See the following.

ഇഭ്യൻ, ന്റെ. *s.* A rich, wealthy, or opulent man. ധനവാൻ. 2. a robust person. പുഷ്ടിയുള്ളവൻ.

ഇഭ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Riches. 2. corpulency. *adj.* Rich, wealthy, opulent. ധനമുള്ള, പുഷ്ടിയുള്ള.

ഇമ, യുടെ. *s.* Eyelash.

ഇമയ്ക്കുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* The eyes to twinkle, or open and shut by turns.

ഇമെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* To twinkle, to open and shut the eyes by turns.

ഇമ്മി, യുടെ. *s.* A fraction. $\frac{1}{2150400}$

ഇയത്താ. *adv.* So much, thus much. ഇത്രമാത്രം.

ഇയം. *pron.* She, this woman, this.

ഇയലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be possible. 2. to succeed.

ഇര, യുടെ. *s.* 1. A prey; bait, or meat of any kind set to allure animals to catch fish, &c. 2. food. ഇര ഇടുന്നു. To bait, or cast a bait. ഇര പിടിക്കുന്നു. To seize the prey. ഇരയാകുന്നു. To become a prey, to be devoured. ഇരയാക്കുന്നു. To make a prey, to devour.

ഇര, യുടെ. *s.* 1. Speech. വാക്ക. 2. ardent spirits. മദ്യം. 3. earth. ഭൂമി. 4. water. വെള്ളം.

ഇരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To ask alms, to beg.

ഇരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A noise, sound.

ഇരട്ട. *adj.* Double, two of a sort, two-fold, two in number.

ഇരട്ടപ്പെര, ിന്റെ. *s.* A double name.

ഇരട്ടസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A wallet.

ഇരട്ടി. *adj.* Double, two-fold, two of a sort, twice as much.

ഇരട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To double; to fold; to enlarge any quantity by the addition of the same quantity. *v. n.* To double, to increase, to double the quantity.

ഇരട്ടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Double, twice the quantity or number, superflux.

ഇരട്ടിപ്പടി, യുടെ. *s.* A double portion, double wages.

ഇരട്ടിപ്പണി, യുടെ. *s.* Double work, doing the work of two persons.

ഇരട്ടിമധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Licorice, a root of a sweet taste.

ഇരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A desert. വനം. 2. a salt or barren (soil.) ഉവർനിലം.

ഇരണി, യുടെ. *s.* A desert. വനം.

ഇരണ്ട, യുടെ. *s.* A teal or kind of wild duck.

ഇരണ്ടപ്പക്ഷി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഇരണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Elephant's dung.

ഇരപ്പു, ിന്റെ. *s.* Asking alms; begging. ഇരപ്പുപിടിക്കുന്നു. To be reduced to beggary.

ഇരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A beggar; a mendicant.

ഇരപ്പാളി, യുടെ *s.* A beggar, a poor man.

ഇരപ്പാളിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Mendicity, the life of a beggar; poverty.

ഇരമ്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* A flash of lightning; the fire attending the fall of a thunderbolt. ഇടിത്തീ.

ഇരുവതി, യുടെ. *s.* The 27th asterism, or lunar mansion.

ഇരവുപകൽ. *ind.* Day and night.

ഇരാചരം, ിന്റെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.

ഇരിക്കക്കട്ടിൽ, ിന്റെ. *s.* A couch, a sofa.

ഇരിക്കാൽ മുടവൻ, ന്റെ. *s.* Lame, crippled, halt; one who is lame in both legs, or has lost both legs.

ഇരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be; to exist; to be alive. 2. to reside; to remain. 3. to sit; to sit down.

ഇരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Plucking fruit. 2. plucking or breaking off branches from trees.

ഇരിണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A desert, an inhospitable region. നിജ്ജലദെശം. 2. salt or barren soil. ഉവർനിലം.

ഇരിന്നൽ, ിന്റെ. *s.* Charcoal.

ഇരിപ്പ, യുടെ. *s.* A wild olive-tree, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പക്കാ. Its fruit. ഇരിപ്പയെണ്ണ. The oil thereof.

ഇരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Posture, state, condition, life. 2. a sitting posture. 3. residence. 4. remainder, balance; relics. ഇരിപ്പുതിട്ടം നൊക്കുന്നു. To ascertain the true amount of what property, &c. remains.

ഇരിപ്പിടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Habitation, dwelling, residency. 2. lodging, apartment, abode. 3. a seat.

ഇരിപ്പുമുതൽ, ിന്റെ. *s.* Remaining property; balance remaining.

ഇരിമ്പു, ിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പുതകിട. An iron plate. ഇരിമ്പുവളയം. An iron ring. ഇരിമ്പടപ്പ. An iron cover or stopper. ഇരിമ്പാണി. An iron nail. ഇരിമ്പാല. A blacksmith's shop. ഇരിമ്പിൻ കീടം. The dross, or rust of iron. ഇരിമ്പുതൊടൽ. An iron chain. ഇരിമ്പുപണി. Working in iron, or iron work. ഇരിമ്പൂത്ത. Blowing the bellows.

ഇരിമ്പുലക്ക, ിന്റെ. *s.* An iron pestle.

ഇരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To pluck fruit. 2. to pull or twist branches from trees.

ഇരിള, ിന്റെ. *s.* Darkness.

ഇരിവിള്ള, ിന്റെ. *s.* A red kind of timber tree. *Dalbergia sisu.*

ഇരു. *adj.* 1. Two. 2. both. ഇരുപെർ. Two persons; both.

ഇരുകര, യുടെ. *s.* Both shores, both sides.

ഇരുകൂറ, ിന്റെ. *s.* Two or both parties, two parts, two or double shares.

ഇരുചാൽ, ിന്റെ. *s.* Ploughing twice.

ഇരുട്ട, ിന്റെ. *s.* Darkness, blackness. *adj.* Dark, black.

ഇരുതലമൂരി, യുടെ. *s.* A species of snake, having the head and tail alike.

ഇരുത്ത, ിന്റെ. *s.* See the following.

ഇരുത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sitting, dwelling, posture. 2. settling, sinking down.

ഇരുത്തി, യുടെ. *s.* A medicinal plant. see ഋദ്ധി.

ഇരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause or make to sit down. 2. to set or place upon. 3. *v. n.* to sink or settle down as a heavy burden, &c. does. 4. to walk, applied to persons of rank. 5. to aim at. ആനയിരുത്തുന്നു. To present with an elephant.

ഇരുനൂറ. *adj.* Two hundred.

ഇരുപങ്ക, ിന്റെ. *s.* Two shares, a double share.

ഇരുപത. *adj.* Twenty.

ഇരുപതിനായിരം. *adj.* Twenty thousand.

ഇരുപാട, ട്ടിന്റെ. *s.* Both sides, or parts.

ഇരുപാട്ടുകാർ, രുടെ. *s. plu.* Both parties.

ഇരുപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* Both sides.

ഇരുമ, യുടെ. *s.* A fraction. $\frac{1}{10}$.

ഇരുമണി, യുടെ. *s.* Gleaning, the thing gleaned. ഇരുമണി പെറുക്കുന്നു. To glean.

ഇരുമുടി, യുടെ. *s.* A double load or burden, one to rest on the head and the other on the shoulders.

ഇരുമുന, യുടെ. *s.* 1. A double edge, double point. 2. double-tongue.

ഇരുമുന നാരായം, ത്തിന്റെ. *s.* A stile to write with pointed at both ends.
ഇരുമുനവാൾ, ളുടെ. *s.* A two-edged sword.
ഇരുവാൽചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A kind of partridge.
ഇരുവെലി, യുടെ. *s.* The name of a sweet scented grass, the root of which is used as medicine, a drug, a perfume.
ഇരുളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To become or grow dark; to begin to lose light.
ഇരുൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. Darkness. 2. blackness (colour.)
ഇരുൾമയക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Dusk, tendency to darkness. *adj.* Dusky, obscure, gloomy.
ഇരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make a noise, to bustle, to bluster.
ഇരെപ്പു, ിന്റെ. *s.* A noise, bustle, blustering noise.
ഇല, യുടെ. *s.* A leaf of a tree or plant, &c. in general; a leaf of a book.
ഇലക്കള്ളി, യുടെ. *s.* The milk-hedge plant. or *Indian tree purge. Euphorbia tirucalli* and *Nerüfolia.*
ഇലക്കറി, യുടെ. *s.* Curry made of green vegetables.
ഇലക്കുടി, യുടെ: ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. A hut of leaves and grass, a hermitage.
ഇലച്ചുന, യുടെ. *s.* A signet ring.
ഇലച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* A small branch, a sprig.
ഇലഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The name of a tree, the timber of which is of a red colour.
ഇലത്താളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cymbal.
ഇലന്ത, യുടെ. *s.* The name of a plant, the blunt leaved Buckthorn, *Zizyphus Jujuba.*
ഇലവ, ിന്റെ. *s.* A cotton tree, producing coarse cotton.
ഇലവംഗത്തൊൽ, ിന്റെ. *s.* Cinnamon bark.
ഇലവംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The cinnamon tree, *Cassia lignea.*
ഇലവാണിച്ചി, യുടെ. *s. fem.* A green grocer, or a woman who sells vegetables.
ഇലവാണിയൻ, ന്റെ. *s.* A green grocer.
ഇലി, യുടെ. *s.* A certain account in astronomy.
ഇല്ല. Negative particle, No, not.
ഇല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, an abode; the house of a Nambūri.
ഇല്ലല്ലി. Is it not?
ഇല്ലറക്കരി, യുടെ. *s.* Soot, grime.
ഇല്ലാച്ചൊല്ലു, ിന്റെ. *s.* Aspersion; blame; a positive denial.
ഇല്ലാതെ. *postpos.* Except, besides, but.
ഇല്ലാതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To annihilate, to reduce to nothing; to destroy; to annul.
ഇല്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Nothing; nought; nothingness; nihility; 2. non-existence, negation of being, nonentity. 3. want. ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു. See the preceding.
ഇല്ലി, യുടെ. *s.* A bamboo. ഇല്ലിക്കൂട്ടം. A cluster of bamboos growing together. ഇല്ലിക്കൊൽ. A bamboo shoot.
ഇല്വലകൾ, ളുടെ. *s. plu.* The stars in Orion's head. ഇമ്പകകൾ.
ഇവ. *pron. neu. plu.* These, they.
ഇവ്വണ്ണം. *adv.* So, thus, in this manner.
ഇവൻ, ന്റെ. *pron.* He, this man. It is the proximate of അവൻ.
ഇവർ, രുടെ. *pron. plu.* These, these persons, (masc. and fem.)
ഇവൾ, ളുടെ. *pron.* She, this woman. It is the proximate of. അവൾ.
ഇവററ. *pron. neu. plu.* These.
ഇവ്വാറ. *adv.* So thus.
ഇവിടത്തെ. *adj.* Belonging to this place, here.
ഇവിടം. *adv.* Here, this side.
ഇവിടെ. *adv.* Here, in this place.
ഇവിടെക്കു. *adv.* Hither, to this place.
ഇവിടെനിന്നു. *adv.* Hence, from this place.
ഇഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The month Aswin (September.-October.) ആശ്വിനം.
ഇഷീക, യുടെ. *s.* An elephant's eye ball.
ഇഷീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A painter's brush. തൂലിക. 2. a blade of grass. പുല്കൊടി. 3. a reed or pen. *Saccharum spontaneum.*
ഇഷു, വിന്റെ. *s.* An arrow. അമ്പ.
ഇഷുധി, യുടെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.
ഇഷ്ടക, യുടെ. *s.* A brick.
ഇഷ്ടകാപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass. *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം.
ഇഷ്ടക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Displeasure. 2. discontent. *adj.* Displeasing, disagreeable.
ഇഷ്ടഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Fragrancy, fragrance, any fragrant substance. *adj.* Fragrant. സുഗന്ധയുക്തം.
ഇഷ്ടഗന്ധ, യുടെ. *s.* A plant. *Hedysarum gangeticum.* വെണ്മുതക്ക.
ഇഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who is beloved; agreeable; acceptable; a favorite, a friend.
ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To please; to gratify.

ഇഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. 2. will, pleasure. 3. love, fondness. 4. an act of sacrifice, an offering, &c. *adj.* 1. Beloved, cherished, fond of. 2. desired, wished. 3. agreeable. ഇഷ്ട ജനം. Agreeable people.

ഇഷ്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be agreeable, pleasant, acceptable; beloved.

ഇഷ്ടമാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To do as one pleases.

ഇഷ്ടലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Effect, interest, gain.

ഇഷ്ടവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Agreeable conversation, good advice.

ഇഷ്ടവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is beloved; agreeable; acceptable: a favourite. ഇഷ്ടമുള്ളവൻ.

ഇഷ്ടാപൂർത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice, any act of charitable munificence, as digging a well, planting a tree, &c. for the public benefit. യാഗം.

ഇഷ്ടാപൂർത്തി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഇഷ്ടാൎത്ഥം. *ind.* Diligently, zealously.

ഇഷ്ടാൎത്ഥോദ്യുക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is zealously active, diligent for a desired object. തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

ഇഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Wish, desire; inclination. ഇഛ. 2. a sacrifice. യാഗം.

ഇഷ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A bow. വില്ല.

ഇഹ. *ind.* Here.

ഇഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The present world; our present state or existence, in opposition to പരം, the future state. ഇഹലൊകം. This world.

ഇള, യുടെ. *s.* 1. A cow. പശു. 2. the earth. ഭൂമി. 3. speech. ശബ്ദം. 4. the wife of BUDD'HA and daughter of ICSHWÁCU.

ഇളകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To shake, to move. 2. to be agitated. 3. to fluctuate, to waver, to be undetermined, to be irresolute. ഇളകുംമുതൽ. Fluctuating or uncertain property. ഇളകാത്തമുതൽ. Stable property.

ഇളക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be shaken, &c.

ഇളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shaking, trembling. 2. motion, movement. 3. fluctuation, uncertainty, undetermination. 4. perturbation.

ഇളക്കതാലി, യുടെ. *s.* A necklace. മാല.

ഇളക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To shake, to move; to agitate. 2. to put in motion; to stir, to rouse.

ഇളങ്കുറവാഴ്ച, യുടെ. *s.* The anointing of a young prince.

ഇളതരം. *adj.* 1. Young, tender, weak. 2. low.

ഇളതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be tender, young, weak, slender, not full grown. 2. to be soft.

ഇളന്തിണ്ണ, യുടെ. *s.* A narrow *pial.*

ഇളനീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue (colour.)

ഇളനീര, ിന്റെ. *s.* The water in an unripe cocoa-nut.

ഇളപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abasement, depression; 2. lowness, vileness, badness. 3. softness. *adj.* 1. Low, vile, bad, despised. 2. soft. ഇളപ്പമാകുന്നു. 1. To be low, to be depressed. 2. to be soft.

ഇളപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To reduce, to abase, to depress, to bring low, to cast down.

ഇളപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become abased, to become depressed, to be cast down, to be brought low.

ഇളമ. *adj.* 1. Young. 2. secondary.

ഇളമനസ്സ, ിന്റെ. *s.* Fickleness, unsteadiness.

ഇളമപ്പട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The rank of a young prince.

ഇളമസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഇളമുറ, യുടെ. *s.* The second order in rank or dignity.

ഇളം. *adj.* Young, tender, weak, delicate, slender, not full grown.

ഇളംപ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* Tender age; youth.

ഇളംബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Unsteadiness, fickleness, weakness of intellect.

ഇളയ. *adj.* See the following.

ഇളയത. *adj.* 1. Tender, young, weak, slender. 2. soft. *s.* An inferior class of brahmans.

ഇളയപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A paternal uncle, a father's younger brother.

ഇളയമ്മ, യുടെ. *s.* A maternal aunt, a mother's younger sister.

ഇളയവൻ, ന്റെ. *s.* The younger in age; a young person.

ഇളവ, വിന്റെ. *s.* 1. A holyday; leave; permission. 2. remission, forgiveness.

ഇളവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kind of pumpkin gourd. 2. a young fruit.

ഇളവൻകായ, ിന്റെ. *s.* 1. Young or unripe fruit. 2. a kind of pumpkin.

ഇളാവർത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country; ELAVARTAM. ഒരു ദെശത്തിന്റെ പെർ.

ഇളാവൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the nine *Varshas* or divisions of the known world, comprehending the highest and most centrical part of the old continent. നവ വൎഷത്തിൽ ഒന്ന.

ഇളാവൃതവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഇളി, യുടെ. *s.* A cudgel, or stick shaped like a sword, or a short sword. പൊന്തി, വടി, ചെറുവാൾ.

ഇളി, യുടെ. *s.* 1. A grin. 2. neighing. 3. the waist, loins.

ഇളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grind, or shew the

teeth. 2. to neigh. 3. to be confounded, to blush. ഇളിച്ചുകാട്ടുന്നു. To grin, to shew the teeth.

ഇളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Grinning. 2. neighing.

ഇളിഭ്യൻ, ന്റെ. *s.* A fool. ഭൊഷ്കൻ.

ഇളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To blush, to be confounded.

ഇളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To forgive, to pardon; to remit. 2. to rest.

ഇക്ഷു, വിന്റെ. *s.* The sugar-cane, *Saccharum officinarum.* കരിമ്പ.

ഇക്ഷുഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A piece of sugar-cane. കരിമ്പിൻ കണ്ടം.

ഇക്ഷുഗന്ധ, യുടെ. *s.* 1. A kind of reed, *Saccharum spontaneum.* 2. *Barleria longifolia.* 3. *Convolvulus paniculatus.* ആററുദർഭ, വയൽച്ചുള്ളി, ഞെരിഞ്ഞിൽ, പാൽമുതക്ക.

ഇക്ഷുദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A stick of sugar-cane. കരിമ്പിൻ തണ്ട.

ഇക്ഷുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sugar-cane. കരിമ്പ. 2. *Barleria longifolia* or *Tribulus lanuginosus.* വയൽച്ചുള്ളി.

ഇക്ഷുരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The juice of sugar-cane. കരിമ്പിൻനീർ. 2. molasses, raw or unrefined sugar.

ഇക്ഷൂദം, ത്തിന്റെ. *s.* The juice of sugar-cane. കരിമ്പിൻ നീർ.

ഇക്ഷ്വാകു, വിന്റെ. *s.* 1. The first monarch in the *Súryaváns,* or line of the sun, commencing with the second *Yug* or age of the Hindus. 2. a bitter gourd. പെച്ചുര.

ഇഴ, യുടെ. *s.* Yarn, a single thread. ഇഴയിടുന്നു. To darn, to mend clothes.

ഇഴച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The creeping or motion of reptiles, &c. 2. drawing, pulling along, dragging.

ഇഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To creep or move, as reptiles.

ഇഴിക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. *v. a.* To bring down, to debase.

ഇഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To descend, to come down. 2. to be debased.

ഇഴുകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rubbing, smoothing. 2. sticking. 3. soldering.

ഇഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *s.* 1. To rub, to smooth. 2. to solder, to cement.

ഇഴുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rubbing. 2. smoothness; polish.

ഇഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To plaster, to smooth, to polish. 2. to cement, to solder.

ഇഴക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To draw. 2. to drag.

ഇഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To draw, to drag along, to pull. 2. to make thread.

ഇറ, യുടെ. *s.* 1. The eaves of a house. ഇറവെള്ളം. eaves drops. ഇറപാൎക്കുന്നു. To listen under windows. 2. a certain tenure of land, fee-hold.

ഇറക, ിന്റെ. *s.* A wing, a feather.

ഇറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Descent; declivity. 2. descending. 3. decline, waste. 4. ebb.

ഇറക്കാരാണ്മ, യുടെ. *s.* Lands and tenements held by a small acknowledgement of superiority to a higher lord; fee-hold.

ഇറക്കാരാണ്മയൊല, യുടെ. *s.* Title deeds of land, &c. held on the foregoing tenure.

ഇറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To cause to descend, come down, or out of, to let down, to put down a burden, &c. 2. to disembark, land people, &c. to land, or unlade goods, &c. 3. to swallow. 4. to expel poison.

ഇറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To descend, to alight, to go or come down. 2. to disembark, to alight from a horse. 3. to get out of any conveyance. 4. to be swallowed. 5. to be expelled as poison.

ഇറച്ചി, യുടെ. *s.* Flesh; meat. മാട്ടിറച്ചി, Beef. ആട്ടിറച്ചി, Mutton. പന്നിയിറച്ചി, Pork.

ഇറപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The eaves of a house.

ഇറമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The eaves of a house. 2. the brow or edge of a high place.

ഇറയം, ത്തിന്റെ. *s.* A high seat, or sitting place, built along the outside of a house; a *pial,* or open veranda.

ഇറയലി, യുടെ. *s.* 1. A free gift, generosity. 2. ground or gardens granted from the crown for the performance of certain duties.

ഇറവരി, യുടെ. *s.* Royal revenue, tax, poll, impost, assessment.

ഇറവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eaves of a house. 2. an open veranda.

ഇറാൻ. *adv.* Sir, a term of respect used before kings and great men.

ഇറുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The claws of a crab or lobster. 2. tightness.

ഇറുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഇറുക്കുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A lobster, a crab.

ഇറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To tie tight. 2. to catch fast hold of. 3. to bite, to pinch.

ഇറുങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A kind of maize. ചൊളം.

ഇറുമ്പ, ിന്റെ. *s.* An ant, a pismire.

ഇറുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. a.* 1. To gnash the teeth. 2. to shiver, as with cold, or fear.

ഇററ, ിന്റെ. *s.* A drop, dripping.
ഇററിററ. *adj.* In drops.
ഇററുന്നു, ററു, വാൻ. *v. n.* 1. To drop. ഇററുവീഴുന്നു. 2. To fall in drops; to fall down.

ൟ

ൟ. 1. The fourth letter in the Malayalim Alphabet corresponding to *I* long, and having the sound of *ee* in *feel*, &c. 2. the indeclinable demonstrative pronoun *This:* as, ൟ മനുഷ്യൻ, This man.
ൟകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ൟ.
ൟക്കിൽ, ിന്റെ. *s.* The long fibre taken from the centre of the leaves of the cocoa-nut tree.
ൟങ്ങ, യുടെ. *s.* See ഇഞ്ഞ.
ൟച്ച, യുടെ. *s.* A fly in general.
ൟച്ചക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A fly driver, any thing used to drive flies away.
ൟഞ്ഞ, യുടെ. *s.* See ഇഞ്ഞ.
ൟട, ിന്റെ. *s.* 1. Age. 2. time of life. 3. pawn, mortgage. 4. an equivalent in weight or value. 5. weight, strength, pride. 6. durability 7. a bank. *adj.* 1. Equal. heavy, weighty, durable ൟടുനില്ക്കുന്നു. 1. To be durable, to last for a long time. 2. to stand equivalent. 3. to stand as a security. ൟടുകൊരുന്നു. To throw up or make a bank. ൟടുകൊടുക്കുന്നു. 1. To pawn, to mortgage. 2. to give an equivalent, to compensate. 4. to strengthen.
ൟടുമാട, ിന്റെ. *s.* A hedge, or bank.
ൟടുമുട്ട, ിന്റെ. *s.* Stoppage, opposition, resistance.
ൟടെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To be durable, to last for a long time. 2. to be strong.
ൟടെററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* To make firm or strong. 2. to throw up or make a bank.
ൟട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Collection, accumulation. ൟട്ടം കൂട്ടുന്നു. To collect together; to accumulate.
ൟട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A lance, a spear; a pike. 2. black wood.
ൟട്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A lancer, a spearman.
ൟഡ, യുടെ. *s* Praise, commendation. സ്തുതി.
ൟഡിതം, &c. *adj.* Praised, commended, applauded. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.
ൟണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A singing or humming noise, as of insects, &c.
ൟണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Order, regularity. 2. a singing noise.
ൟതി, യുടെ. *s.* 1. Calamity of season, as drought, excessive rain, rats, foreign invasion, &c. 2. travelling in foreign countries, sojourning.
ൟതിബാധ, യുടെ. *s.* See the preceding.
ൟത്തപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* The date fruit.
ൟത്താ, യുടെ. *s.* Spittle, saliva. ൟത്താഒഴുകുന്നു, ൟത്താ ഒലിക്കുന്നു. The saliva to run out of the mouth.
ൟനാംചാത്തി, യുടെ. *s.* An evil spirit.
ൟനാംപെച്ചി, യുടെ. *s.* See the preceding.
ൟന്ത, യുടെ. *s.* 1. A species of date palm. 2. date fruit. 3. the gum olibanum tree, *Boswellia thuriferia*.
ൟന്തപ്പന, യുടെ. *s.* A kind of date or palm tree.
ൟപ്സാ, യുടെ. *s.* Will, desire, volition. മനസ്സ.
ൟപ്സിതം. &c. *adj.* Willed, desired. ഇച്ശിക്കപ്പെട്ടത.
ൟയക്കട്ടി, യുടെ. *s.* A pig of lead.
ൟയക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A lead pencil.
ൟയം, ത്തിന്റെ. *s.* A general name for lead, or tin. കാരിയം. Black lead. വെള്ളീയം. Tin.
ൟയിടെ. *adj.* Now, lately, at the present time.
ൟർ, രുടെ. *s.* A nit, the egg of a louse.
ൟര, യുടെ. *s.* The webbed covering at the stem of the cocoa-nut tree leaves.
ൟരഞ്ച. *adj.* Twice five, or ten.
ൟരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech. വാക്ക.
ൟരണ്ട. *adj.* Two each, by twos.
ൟരൽ, ലിന്റെ. *s.* The entrails; liver, lungs, &c.
ൟരം, ത്തിന്റെ. *s.* The urinary passage of animals.
ൟരപ്പാട, ിന്റെ. *s.* See the preceding.
ൟരവെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* Small red onions.
ൟരാൾ. *adj.* Of the depth of two persons.
ൟരാറ. *adj.* Twice six, or twelve.
ൟരിണം. *adj.* 1. Desert. 2. saline, and barren (soil.)
ൟരിതം. *adj.* 1. Despatched, sent. പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ടത. 2. said, told. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത.
ൟരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To cut, 2. to saw. 3. to split.
ൟരുള്ളി, യുടെ. *s.* An onion.
ൟരെട്ട. *adj.* Twice eight, or sixteen.
ൟരെഴ. Twice seven, or fourteen.
ൟരൊമ്പത. Twice nine, or eighteen.
ൟൎക്കൊല്ലി, യുടെ. *s.* A small tooth comb to comb the hair with.
ൟൎക്കിൽ, ിന്റെ. *s.* A broomstick, or small stick of which brooms are made, generally the thick fibre of cocoa-nut tree leaves.
ൟൎക്കിൽകരയൻ, ന്റെ. *s.* Narrow striped cloth.
ൟൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Sawing. 2. cutting.
ൟൎച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sawyer.
ൟൎച്ചവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A saw.
ൟൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A sore, a wound. വ്രണം.

ഈൎയ്യ, യുടെ. *s.* Wandering about as a religious mendicant. തീൎത്ഥയാത്ര.

ഈൎഷ, യുടെ. *s.* Envy, malice, spite; impatience at another's success. അസൂയ.

ഈൎഷ്യ, യുടെ. *s.* Envy, impatience at another's success or happiness, malice, spite, indignation.

ഈൎഷ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To envy, to feel impatient at another's prosperity.

ഈവണ്ണം. *adv.* Thus, so, in this manner.

ഈശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lord, or master. 2. SIVA.

ഈശാനൻ, ന്റെ. *s.* ESHA, a name of SIVA, who is also considered the guardian of the north east point.

ഈശാനമൂല, യുടെ. *s.* The north east point.

ഈശിത്, യുടെ. *s.* See ഈശിത്വം. A lord, a master, an owner or proprietor.

ഈശിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Superiority, supremacy, one of the attributes of the Deity.

ഈശ്വര, യുടെ. *s.* The eleventh year of the Hindu cycle of sixty. അറുപത സംവത്സരത്തിൽ പതിനൊന്നാമത്തെത.

ഈശ്വരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Godhead. 2. supremacy, superiority.

ഈശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. God, the supreme being. 2. a lord, a master. 3. SIVA.

ഈശ്വരമൂലി, യുടെ. *s.* A medicinal plant capsule of the great fruited Screw-tree, or Hazel-leaved Helecteres. *Helicteres Isora.* (Lin.) Gensing?

ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The divine presence.

ഈശ്വരസെവ, യുടെ. *s.* The service of God, divine service.

ഈശ്വരാധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine dependance.

ഈശ്വരാനുഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The divine blessing, or favour.

ഈശ്വരി, യുടെ. *s.* 1. PARWATI. 2. Indian birthwort. അണലിവെഗം.

ഈശ്വരെഛ, യുടെ. *s.* The divine will, the will of God.

ഈഷൽ. *adj.* Little, small, slight, അല്പം: in general, doubt, സംശയം: fear, or shame, ശങ്ക. ഈഷൽപാണ്ഡു. A little white. ഈഷൽഭെദം. A little difference.

ഈഷ, യുടെ. *s.* The shaft of a plough. കരിവിക്കോൽ.

ഈഷീക, യുടെ. *s.* 1. A reed for writing. തൂലികപ്പുൽ. 2. a painter's brush. 3. an elephant's eye-ball. ആനയുടെ പുരികത്തിൻ താഴത്തെടം.

ഈഹ, യുടെ. *s.* 1. Wish, desire, inclination. ഇഛ. 2. effort, exertion.

ഈഹാമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wolf. ചെന്നാ. 2. division of the drama.

ഈഹിതം, &c. *adj.* Wished, desired. ഇഛിക്കപ്പെട്ടത.

ഈഡ, യുടെ. *s.* 1. Phlegm. കഫം. 2. water in the mouth. വായ്നീർ. 3. praise. സ്തുതി.

ഈഡിതം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

ഈളി, യുടെ. *s.* A weapon, a cudgel, a short sword, or a stick shaped like a sword. ചെറുവാൾ.

ഈക്ഷണം, ത്തിന്റെ, *s.* 1. Sight, seeing, looking. കാഴ്ച. 2. an eye. കണ്ണ.

ഈക്ഷണിക, യുടെ. *s.* A female fortune-teller. ലക്ഷണം ചൊല്ലുന്നവൾ.

ഈക്ഷിതം, &c. *adj.* Seen, beheld. കാണപ്പെട്ടത.

ഈഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Ceylon.

ഈഴച്ചെമ്പ, ിന്റെ. *s.* A kind of large yam.

ഈഴപ്പനമ്പ, ിന്റെ. A species of Malacca cane used for walking sticks.

ഈഴത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a Chagon (toddy-man,) or a woman of the Chagon tribe.

ഈഴവാത്തി, യുടെ. *s.* A Chagon barber.

ഈഴവൻ, ന്റെ. *s.* A Chagon, or toddy-drawer.

ഈറ, യുടെ. *s.* Anger.

ഈറൻ. *adj.* Moist, wet, cold.

ഈറം, ത്തിന്റെ. *s.* Wetness, humidity, dampness, moisture. ഈറംപകരുന്നു; Dampness to remove. ഈറംമാറുന്നു; To remove a wet cloth after bathing. ഈറംമാററുന്നു; To remove dampness.

ഈറമ്പന, യുടെ. *s.* The palm tree, or marshy date tree. *Caryota urens.*

ഈറെക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. *v. n.* To be angry.

ഈററ, ിന്റെ. *s.* The act of bringing forth, or bearing young, child-birth, delivery.

ഈററ, യുടെ. *s.* A kind of large reed.

ഈററക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of reed.

ഈററുപുര, യുടെ. *s.* A nursery or lying-in room.

ഈററുപ്പുല, യുടെ. *s.* Uncleanness after child-birth.

ഈററം, ത്തിന്റെ. *s.* The womb of animals.

ഈററില്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A nursery, or lying-in chamber.

ഈററുനൊവ, ിന്റെ. *s.* The pains, or travail, of child-birth, parturition.

ഈററുപട്ടി, യുടെ. *s.* A bitch which has pups.

ഈററുപാമ്പ, ിന്റെ. *s.* A snake that has got eggs.

ഈററുപുര, യുടെ. *s.* The lying-in chamber.

ഈററുപുലി, യുടെ. *s.* A tiger with which got youug ones,

ഈറെറടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be in labour.

ഉ

ഉ. The fifth letter in the Malayalim Alphabet, or the third short vowel in the alphabet, corresponding to the letter *U*, and pronounced as that letter is in the word *full*.

ഉക, യുടെ. *s.* A tree, commonly *Pilu, Careya arborea, Salvadora Persica*, &c.

ഉകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ഉ.

ഉക്കഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* An ornament worn on the neck by women.

ഉക്കാ, യുടെ. *s.* (Hind.) A *hooka*.

ഉക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* See ഉക്കഴുത്ത.

ഉക്തം. *adj.* Spoken, said. പറയപ്പെട്ടത.

ഉക്തി, യുടെ. *s.* 1. Speech. 2. speaking. 3. a word, an expression. വാക്ക.

ഉക്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Crying aloud from anger.

ഉക്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The second or *Sama Veda*. സാമവെദം.

ഉഖ, യുടെ. *s.* 1. An earthen pot or saucepan, &c. കലം. 2. a ray of the sun.

ഉഖ്യം. *adj.* Boiled or dressed in a pot, (as flesh, &c.) കലത്തിൽ വെന്തത.

ഉഗ്ര, യുടെ. *s.* Orris root. വയമ്പ.

ഉഗ്രഗന്ധ, യുടെ. *s.* 1. Common carraway, *Carum carni*, &c. അയമൊദകം. 2. Orris root. വയമ്പ.

ഉഗ്രത, യുടെ. *s.* 1. Violence, passionateness. 2. anger, wrath. 3. fierceness.

ഉഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To enrage, to provoke, to enfuriate, to make fierce.

ഉഗ്രത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഉഗ്രത.

ഉഗ്രതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be angry, fierce, furious, violent.

ഉഗ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a man of a mixed tribe from a *Cshetriya* father, and *Sudra* mother. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയനുണ്ടായ പുത്രൻ. The employment of this tribe is to kill animals that live in holes.

ഉഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, wrath. *adj.* 1. Angry, wrathful, fierce, furious, violent. 2. cruel. 3. terrific.

ഉഗ്രാണക്കാരൻ, ന്റെ. 1. Onewho has charge of the family provisions; a steward; a butler. 2. a storekeeper. 3. a treasurer.

ഉഗ്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A storehouse. കലവറ. 2. a treasure. 3. a pantry.

ഉങ്ക, ിന്റെ. *s.* Strength, power. ഉങ്കുകാട്ടുന്നു. 1. To shew one's strength. 2. to endeavour.

ഉങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A strong or powerful man.

ഉങ്കുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A louse; a flea. പെൻ, ചെള്ള.

ഉങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A tree.

ഉചിതം. *adj.* 1. Fit, proper, suitable. 2. convenient. 3. agreeable, 4. receivable. *s.* A gratuity, a present.

ഉച്ച, യുടെ. *s.* Noon; mid-day. ഉച്ചയാകുന്നു. To be noon, or mid-day.

ഉച്ചട, യുടെ. *s.* 1. A species of grass, *a cyperus*. പെരുംകൊരപ്പുല്ല. 2. a creeper. കരുവിവള്ളി.

ഉച്ചണ്ഡം, &c. *adj.* Quick, expeditious. വെഗം.

ഉച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* The zenith; the meridian; the vertical point in the sky. *adj.* 1. Vertical. 2. tall, high, loud. ഉച്ചത്തിൽ. *adv.* 1. Loudly. 2. vertically.

ഉച്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* The knot of the string or cloth, which fastens the lower garments round the loins, tied in front. കണ്ണ്കെട്ടത.

ഉച്ചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pronunciation, utterance. വാക്ക. 2. recitation of prayers.

ഉച്ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pronounce, to utter, to articulate. 2. to recite. 3. to say.

ഉച്ചരിതം, &c. *adj.* 1. Uttered, pronounced. 2. recited.

ഉച്ചസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* The planet that stands in the zenith.

ഉച്ചാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depopulation. 2. the act of expelling, or driving out. ആട്ടിക്കളക.

ഉച്ചാടനം ചെയ്യുന്നു. To depopulate, to drive out, to expel evil spirits; to exorcise.

ഉച്ചാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ഉച്ചാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pronunciation, utterance. വാക്ക.

ഉച്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fœces, excrement. വിഷ്ഠ. 2. pronunciation, utterance. വാക്ക.

ഉച്ചാരൽ, ലിന്റെ. *s.* A festival which takes place on January 28th.

ഉച്ചാവചം. *adj.* Various, diverse, multiform. പലവിധം, നാനാതിരെകം.

ഉച്ചി, യുടെ. *s.* The crown or top of the head. ഉച്ചിയുറെക്കുന്നു. To pour oil on the head of little children.

ഉച്ചൈർഘുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Clamour, making a loud noise. ഉയരച്ചൊൽക.

ഉച്ചൈശ്രവസ്സ, ിന്റെ *s.* The horse of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കുതിര.

ഉച്ചൈസ്തരം. *adj.* High, loud. എററവും, ഉറക്കെ.

ഉച്ചൈസ. *ind.* High, loud, great, much, &c. ഉറക്കെ, വളരെ.

ഉഛിഷ്ടഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating the leavings or what is left of the table.

ഉഛിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Crumbs, fragments or leavings of victuals. ഭക്ഷിച്ച ശെഷിപ്പ.

ഉഛീഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillow. തലയിണ.

ഉഛൃംഖലം. *adj.* Unrestrained, perverse, self-willed. അടക്കമില്ലാത്തത.

ഉഛ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, elevation of a tree, mountain, &c. ഉയരം. 2. the highest point of prosperity, riches, or power.

ഉഛ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉഛ്രിതം, &c. *adj.* 1. High, elevated. ഉയരപ്പെട്ടത. 2. born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടത. 3. prosperous, increasing, advancing. വളരപ്പെട്ടത. 4. left, abandoned. ത്യജിക്കപ്പെട്ടത.

ഉച്ശ്ലിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A fond embrace. മുറുകത്തഴുക.

ഉഛ്വസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breathing, sighing. ശ്വാസം.

ഉഛ്വാസിതം. *adj.* Blown, expanded. ശ്വസിക്കപ്പെട്ടത, വിടരപ്പെട്ടത.

ഉഛ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breath, breathing. ശ്വാസം. 2. a sigh. 3. hope, expectation.

ഉജ്ജാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

ഉജ്ജയനി, യുടെ. *s.* *Onjein*, a city in Malawa, formerly the capital of VICRAMARCA, and latterly of the Mahratta chief SCINDIA.

ഉജ്ജൃംഭണം, ത്തിന്റെ. *s.* Blowing expanding. വിരിച്ചിൽ.

ഉജ്ജൃംഭിതം. *adj.* Blown, expanded. വിരിയപ്പെട്ടത.

ഉജ്ജ്വലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Lustre, splendour; brightness; radiance. ശൊഭ.

ഉജ്ജ്വലം, ത്തിന്റെ. *s.* Love, passion. ശൃംഗാരം. *adj.* 1. Splendid, bright; luminous, radiant. 2. clear, clean.

ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shine; to glitter; to be splendid. ശൊഭിക്കുന്നു.

ഉജ്ജ്വലിതം. *adj.* Bright, splendid, luminous, radiant. ശൊഭിതം.

ഉജ്ഝിതം, &c. *adj.* Left, abandoned. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ഉഞ്ഛവൃത്തി, യുടെ. *s* Living on gatherings or gleanings of corn or grains. ഇരിമണികൊണ്ടുള്ള ജീവനം.

ഉഞ്ഛശിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Gleaning corn or grains. ഇരിമണി പെറുക്കുക.

ഉട, യുടെ. *s.* 1. The testicle of oxen. 2. short drawers. 3. dressing. 4. breaking (the act.) 5. castration.

ഉടക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Catch, seizure. 2. stoppage, obstruction, impediment. 3. contention, dispute. 4. the latching of a bow.

ഉടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To catch hold of, to seize. 2. to contend with, to wrestle with. 3. to impede, to obstruct. 4. to bend a bow.

ഉടക്കുളി, യുടെ. *s.* A harpoon; a bearded dart.

ഉടജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house. 2. a hermitage, or hut made of leaves, the residence of hermits. ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ.

ഉടഞ്ഞാണ, ിന്റെ. *s.* A gold or silver chain worn round the loins over the cloth.

ഉടഞ്ചാവ, ിന്റെ. *s.* Dying with, accompanying in death, the voluntary death of a Hindu widow.

ഉടൻ. *adv.* Immediately; soon.

ഉടനടി. *adv.* Immediately, instantly.

ഉടനീളം, ത്തിന്റെ. *s.* Length, width.

ഉടനുടൻ. *adv.* Frequently.

ഉടനുടനെ. *adv.* Frequently.

ഉടന്തടി, യുടെ. *s.* A woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband. ഉടന്തടിയെറുന്നു. To ascend the funeral pile.

ഉടപ്പക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A relative, a kinsman.

ഉടപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Relation, relationship; kin.

ഉടപ്പിറന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A brother.

ഉടപ്പിറന്നവൾ, ളുടെ. *s.* A sister.

ഉടപ്പിറപ്പ, ിന്റെ. *s.* A brother, a sister.

ഉടപ്പിറവി, യുടെ. *s.* 1. Brotherhood, sisterhood. 2. that with which any one is born. ജനിക്കുമ്പൊൾ ഉള്ളത.

ഉടമ, യുടെ. *s.* (Tam.) 1. Wages. 2. payment. 3. jewels.

ഉടമ്പടി, യുടെ. *s.* (Tam.) 1. A contract. 2. an agreement; a covenant. 3. a bargain, a compact. ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു. To make a contract, agreement, covenant, or bargain.

ഉടമ്പടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A contractor.

ഉടമ്പറ, യുടെ. *s.* A closet.

ഉടമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To enter into a contract or agreement.

ഉടയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An owner; a proprietor; a master.

ഉടയത, ിന്റെ. *s.* Proprietor, master.

ഉടയതമ്പുരാൻ, ന്റെ. *s.* God.

ഉടയവൻ, ന്റെ. *s.* An owner, a proprietor; a master.

ഉടയവൾ, ളുടെ. *s.* A proprietress, an owner.

ഉടയാട, യുടെ. *s.* (A term of respect,) A dress, clothes.

ഉടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To break, to go to pieces. 2. to be broken.

ഉടൽ, ലിന്റെ. *s.* The body, the trunk.
ഉടൽക്കൂറ, ിന്റെ. *s.* The constitution of the body.
ഉടൽക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* See the preceding.
ഉടവ, ിന്റെ. *s.* 1. A fracture, a break. 2. a breach, a rupture.
ഉടവാൾ, ളുടെ. *s.* A royal sword.
ഉടുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A tabour, a tabret. 2. a button.
ഉടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be clothed, dressed, &c.
ഉടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To wear, to clothe. 2. to dress, or put on, as clothes, &c.
ഉടുതുണി, യുടെ. *s.* Clothes, clothing, raiment.
ഉടുപുടവ, യുടെ. *s.* A dress, a vesture.
ഉടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Clothes; dress; garments; vesture, clothing.
ഉടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dress (another;) to clothe; to attire.
ഉടുപ്പുപെട്ടി, യുടെ. *s.* A clothes-box, a wardrobe.
ഉടുമ്പ, ിന്റെ. *s.* An iguana. *Lacerta Iguana* (Lin.)
ഉടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To break in pieces, to break. 2. to castrate, to geld.
ഉഡു, വിന്റെ. *s.* 1. A lunar mansion, or constellation in the moon's path. 2. a star. നക്ഷത്രം. 3. water. വെള്ളം.
ഉഡുപതി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ഉഡുപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The firmament. നക്ഷത്രമണ്ഡലം.
ഉഡുപൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ഉഡുപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A raft or float. പൊങ്ങുതടി. 2. a flat boat.
ഉഡുപാ, യുടെ. *s.* A star. നക്ഷത്രം.
ഉഡ്ഡാമരം. *adj.* Excellent, respectable, of rank, or consequence. വിശെഷമായുള്ളത.
ഉഡ്ഡീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flying as a bird. 2. soaring, flying up. ഊൎദ്ധ്വഗമനം.
ഉണക്ക, ലിന്റെ. *s.* Dryness, drought. *adj.* Dry, dried.
ഉണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Dryness.
ഉണക്കലരി, യുടെ. *s.* Rice of paddy that has not been boiled.
ഉണക്കൽ, ിന്റെ. *s.* Drying.
ഉണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To put to dry, to air.
ഉണങ്ങലരി, യുടെ. *s.* Rice. See ഉണക്കലരി.
ഉണങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Drying.
ഉണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To become dry, to dry.
ഉണരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To awake out of sleep. 2. to feel, to perceive.
ഉണൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Feeling, sensation. 2. liveliness, activity, watchfulness.
ഉണൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to awake one out of sleep. 2. to inform.
ഉണൎത്തുന്നു, ത്തി, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To awake one out of sleep, to arouse. 2. to make known, to inform.
ഉണൎവ, യുടെ. *s.* 1. Sensation, feeling. 2. liveliness.
ഉണിൽ, or നുണിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A species of itch. 2. scurf.
ഉണ്ട. *v. defec.* 1. To be, to exist. 2. to reside, to remain. This verb governing the dative case, signifies *to have* or *to possess.*
ഉണ്ട, യുടെ. *s.* 1. A round earthen ball. 2. a pellet, a bullet. 3. a pill. 4. a round cake, like a ball. 5. coagulum, mass formed by concretion, a clot. 6. diving. ഉണ്ട കെട്ടുന്നു. 1. To coagulate, to concrete. 2. to spoil by being collected in lumps.
ഉണ്ടക്കോൽ, ളിന്റെ. *s.* 1. A ram-rod. 2. a gun-shot wound.
ഉണ്ടപ്പാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The distance a ball flies.
ഉണ്ടപ്പായൽ, ലിന്റെ. *s.* An aquatic plant. *Vallisneria octandra.*
ഉണ്ടപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A cartrage or pellet box.
ഉണ്ടവല, യുടെ. *s.* A small fishing net.
ഉണ്ടവില്ല, ിന്റെ. *s.* A pellet-bow.
ഉണ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To arise; to spring up. 2. to be, to exist.
ഉണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make, to create, to form; to cause to be or exist, to produce.
ഉണ്ടിക, യുടെ. *s.* 1. A bill of exchange, a cheque, a draft. 2. a stamp. 3. a passport. ഉണ്ടികകുത്തുന്നു. To stamp cloth, &c. on which duty has been paid.
ഉണ്ടികക്കലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A treasury box in which duty or custom-money is deposited; a money-box; an alms-box.
ഉണ്ടികപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Money or treasure received at custom houses, &c. money deposited as alms in the treasury of a place of worship.
ഉണ്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, വാൻ. *v. n.* To coagulate, to concrete, to become clotted.
ഉണ്ണാക്ക, ിന്റെ. *s.* The uvula of the mouth; the soft palate. അണ്ണാക്ക.
ഉണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A little child, a darling, or beloved child. 2. a male child amongst the Brahmans. 3. a class of persons. 4. a small tick or louse of cattle.
ഉണ്ണിത്തണ്ട, ിന്റെ. *s.* The soft white part of the

stalk of a plantain tree, which is frequently made into curry.

ഉണ്ണിമാങ്ങ, യുടെ. *s.* A small or young mango.

ഉണ്ണിയപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Small cakes or fritters.

ഉണ്ണുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To eat rice. 2. to suck milk.

ഉത. *ind.* A particle of, 1. doubt. (what!) 2. of interrogation, (what, how?) 3. of connection, (also, and.) 4. of deliberation, (either, or.) 5. it is also an expletive.

ഉത, യുടെ. *s.* 1. A kick, a blow with the foot; or a buffet with the hand. 2. the rebounding of a gun.

ഉതകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To serve, to be of use, to serve in time, to help.

ഉതച. *ind.* See ഉത.

ഉതം. *adj.* Woven, sewn. നെയ്യപ്പെട്ടത.

ഉതളം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, the fruit of which is poisonous. *Cerbera odallam* or *Cerbera manghas.*

ഉതളി, യുടെ. *s.* 1. A leathern vessel. 2. the bladder.

ഉതളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be inflated or puffed up with wind.

ഉതറൽ, ലിന്റെ. *s.* Shaking off.

ഉതറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To shake off.

ഉതാഹൊ. *ind.* A particle implying, 1. Deliberation, (either or.) 2. asking, (how, what?)

ഉതി, യുടെ. *s.* A tree.

ഉതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To hiss, as a snake.

ഉതിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Hissing.

ഉതിര, ിന്റെ. *s.* Falling off, dropping off.

ഉതിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To fall or drop off, to drop down.

ഉതിൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ, *v. a.* To cause to fall off or down, to shake off.

ഉതിൎച്ച, യുടെ. *s.* Fall, falling or dropping off.

ഉതിൎത്തുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* To cause to fall or drop off or down, to shake off.

ഉതിൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Falling or dropping off. 2. shaking off.

ഉതിൎമണി, യുടെ. *s.* Grain, &c. that have dropped or fallen off.

ഉതിൎമ്മ, യുടെ. *s.* Falling off, dropping off.

ഉതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To kick, to strike with the foot. 2. to spring back, to rebound.

ഉതെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Kicking.

ഉൽകം, ത്തിന്റെ. *s.* Regretting. ആധി.

ഉൽകടം, ത്തിന്റെ. *s.* Woody cassia, or its bark. ഇലവങ്കം. 2. intoxication, pride. മദ്യപാനം, മദം. *adj.* 1. Much, abundant, excessive. 2. drunk, intoxicated, furious, mad.

ഉൽകണ്ഠ, യുടെ. *s.* Regretting, missing any thing or person. ആധി.

ഉൽകൻ, ന്റെ. *s.* One who regrets.

ഉൽകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A heap of grain, &c. ധാന്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം.

ഉൽകൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Excellence. ശ്രേഷ്ഠം. *adj.* much, excessive.

ഉൽകൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To excel.

ഉൽകലിക, യുടെ. *s.* Regretting, missing any thing or person. ആധി.

ഉൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winnowing corn. പതിര പിടിക്ക. 2. piling it up. കുന്നിക്ക.

ഉൽകിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Scattering, sowing. വിതറുക, വിതെക്കുക.

ഉൽകൃഷ്ടം, &c. *adj.* Excellent, great. ഉൽകൎഷം.

ഉൽകൊചം, ത്തിന്റെ. *s.* A bribe. കൈക്കൂലി.

ഉൽക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Irregularity, want of order or method. ക്രമക്കെട. 2. ascending.

ഉൽക്രൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An osprey or sea eagle. ഞാറപ്പക്ഷി. 2. implacable hatred, confirmed enmity. വൈരം. 3. lamentation. വിലാപം.

ഉൽഖാതം, &c. *adj.* 1. Eradicated, pulled up by the roots. വെരൊടെ പറിക്കപ്പെട്ടത. 2. dug up. കിളെക്കപ്പെട്ടത.

ഉത്തപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Dried flesh. ഉണങ്ങിയ ഇറച്ചി. *adj.* Burnt, seared. ചുട്ട പഴുത്തത.

ഉത്തം, &c. *adj.* Wet, moistened. നനഞ്ഞത.

ഉത്തമൻ, ന്റെ. *s.* An excellent, good, or virtuous man.

ഉത്തമപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. A honest, good, or virtuous man. 2. a title of VISHNU 3. in grammar the first person.

ഉത്തമം, &c. *adj.* Superior, excellent, best, virtuous. 2. chief, principal, first.

ഉത്തമൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A creditor. കടം കൊടുത്തവൻ.

ഉത്തമാ, യുടെ. *s.* An excellent woman; one who is handsome, healthy, affectionate, virtuous.

ഉത്തമാംഗം, ത്തിന്റെ. The head. തല.

ഉത്തംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ear-ring. കൎണ്ണാലങ്കാരം. 2. a head ornament, a crest. ശിരൊലങ്കാരം.

ഉത്തരകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Funeral rites, or obsequies. ശെഷക്രിയ.

ഉത്തരക്രിയകൾ. *s. plu.* Funeral rites, or obsequies. ശെഷക്രിയകൾ.

ഉത്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Crossing, passing over. കട ക്കുക, ഉത്തരണംചെയ്യുന്നു. To cross or pass over. കടക്കുന്നു.

ഉത്തരപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The 2nd metre of a verse. പിന്നത്തെ പാദം.

ഉത്തരപ്രത്യുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rejoinder, a reply to an answer. 2. a reply, an answer.

ഉത്തരഫല്ഗുനി, യുടെ. *s.* The 12th lunar mansion. ഉത്രം.

ഉത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* An answer, or reply, a defence, rejoinder. 2. a letter. 3. an order, or command. 4. the north. 5. a beam which supports the lower part of a roof. ഉത്തരം പറയുന്നു. To answer, to reply.

ഉത്തരം, &c. *adj.* 1. Superior, high, lofty. മെലെത. 2. northern. വടക്കെത. 3. best, excellent. ശ്രെഷ്ഠം. 4. subsequent, posterior. പിന്നത്തെ.

ഉത്തരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden arch, surrounding the door frame.

ഉത്തരവ,ിന്റെ. *s.* (Tam.) 1. Answer, or reply. 2. an order, or command. 3. permission, leave. ഉത്തരവ കൊടുക്കുന്നു. 1. To give leave, to permit. 2. to direct. 3. to order or command. ഉത്തരവ വാങ്ങുന്നു. To obtain an order, to take leave.

ഉത്തരവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Responsibility. 2. security, surety.

ഉത്തരവാദി, യുടെ. *s.* 1. A respondent, a defendant. 2. a security, a surety.

ഉത്തരസഭ, യുടെ. *s.* A superior court. മെൽസഭ.

ഉത്തരസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A defendant's witness.

ഉത്തരാ, യുടെ. *s.* 1. North. വടക്ക. 2. the 12th lunar mansion. ഉത്രം. 3. the 21st lunar mansion. ഉത്രാടം. 4. the 26th lunar mansion. ഉത്രട്ടാതി.

ഉത്തരദിക്,ിന്റെ. *s.* The north. വടക്കെ ദിക്ക.

ഉത്തരഭാദ്ര, യുടെ. *s.* The 26th lunar mansion. ഉത്രട്ടാതി.

ഉത്തരാഭാസം, ത്തിന്റെ. *s.* An indirect, or prevaricating reply (in law.) സാരമല്ലാത്ത ഉത്തരം.

ഉത്തരായണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The period of the year during which the sun is north of the equator. 2. the sun's progress to the north of the equator.

ഉത്തരാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The second or subsequent part. രണ്ടാമത്തെ പാതി.

ഉത്തരാഷാഢ, യുടെ. *s.* The 21st lunar mansion. ഉത്രാടം.

ഉത്തരാസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper or outer garment. മെല്പുടവ.

ഉത്തരീയം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper or outer garment. മെല്പുടവ.

ഉത്തരെദ്യുസ്. *ind.* A subsequent day, a day following to-morrow. മെലെ ദിവസം.

ഉത്തരൊത്തരം. *ind.* At any future time. പിന്നെ ഒരു സമയത്ത, മെല്ക്കുമെൽ.

ഉത്താനം, &c. *adj.* 1. Shallow. ആഴമില്ലാത്തത. 2. sleeping supinely, or with the face upwards. മലൎന്നത.

ഉത്താനശയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A male infant. ബാലകൻ. 2. one who sleeps with his face upwards. മലൎന്ന കിടക്കുന്നവൻ.

ഉത്താനശയാ, യുടെ. *s.* A female infant. ബാലികാ.

ഉത്താനശായി, യുടെ. *s.* See ഉത്താനശയൻ.

ഉത്താലം, &c. *adj.* 1. Swift, speedy. വെഗം. 2. best, excellent. ശ്രെഷ്ഠം. 3. difficult, arduous. 4. formidable. ഭയങ്കരം.

ഉത്തീൎണ്ണം, &c. *adj.* Crossed, passed over. കടക്കപ്പെട്ടത.

ഉത്തുംഗം, &c. *adj.* High, lofty, tall. ഉന്നതം.

ഉത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Manly exertion; manhood, effort, exertion. പൌരുഷം. 2. rising or getting up, resurrection. എഴുനീല്പ. 3. an army. സെന. 4. a book. ശാസ്ത്രം. ഉത്ഥാനം ചെയ്യുന്നു. 1. To rise or get up. 2. to use effort, or exertion.

ഉത്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Raising up. എഴുനീല്പിക്കുക.

ഉത്ഥിതം, &c. *adj.* 1. Born, produced. 2. endeavouring, striving. 3. increasing, advancing, rising, jumping up.

ഉൽപതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. 2. rising, ascending, soaring. മെല്പട്ടുള്ള ചാട്ടം.

ഉൽപതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rise or jump up.

ഉൽപതിതാവ,ിന്റെ. *s.* One who jumps up, rises, or goes upwards. മെല്പട്ട ചാടുന്നവൻ.

ഉൽപതിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉൽപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Birth, production, creation, origin. 2. land, paddy fields or gardens.

ഉൽപന്നം, &c. *adj.* 1. Born, produced. 2. obtained.

ഉൽപലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blue lotus, *Nymphœa cerulœa.* കരിങ്കുവളം. 2. a water lily in general.

ഉൽപലശാരിബാ, യുടെ. *s.* A plant, the root of which is used for *Sarsaparilla. Echites frutescens*, or *Periploca Indica* (Lin.) പാൽവള്ളി.

ഉൽപലാക്ഷി, യുടെ. *s.* A woman with blue eyes.

ഉൽപാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A split. പിളൎപ്പ.

ഉൽപാടിതം, &c. *adj.* Eradicated; rooted up; pulled up by the roots. വെരൊടെ പറിക്കപ്പെട്ടത.

ഉൽപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A natural prodigy, or phenomenon; as, an earthquake, a comet, &c.

ഉൽപാദകം, &c. *adj.* Creating, producing; productive. ജനിപ്പിക്കുക.

ഉൽപാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Birth, production. ജനനം.

ഉൽപാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be conceived, to be born. 2. to rise. 3. to spring from a source.

ഉൽപാലി, യുടെ. *s.* Wealth, riches. ധനം.

ഉൽപാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Satirical speech.

ഉൽപ്രെക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Indifference, carelessness. 2. comparison, illustration. 3. an extravagant hyperbole.

ഉൽഫുല്ലം. *adj.* Expanded or blown, as a flower. വിടൎന്നത.

ഉത്രട്ടാതി, യുടെ. *s.* The 26th asterism or lunar mansion.

ഉത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The 12th asterism or lunar mansion.

ഉത്രാടം, ത്തിന്റെ. *s.* The 21st asterism or lunar mansion.

ഉത്സം, ത്തിന്റെ. *s.* A fountain, a spring arising from a mountain. അരുവിയാറ.

ഉത്സംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The haunch, or part above the hip. മടി.

ഉത്സൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abandoning, quitting. 2. resigning, retiring from. ത്യാഗം. 3. giving, donation. ദാനം.

ഉത്സജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gift, a donation; the act of giving. ദാനം. 2. quitting, abandoning. ത്യാഗം.

ഉത്സജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quit, to abandon, to dismiss, to eject, to cast out. ഉപെക്ഷിക്കുന്നു, അയക്കുന്നു, തള്ളിക്കളയുന്നു.

ഉത്സവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A festival, or public rejoicing, as on the celebration of a religious ceremony at a temple; a jubilee. 2. elevation, height, pride. മദം. 3. impatience. കൊപം. 4. formation of a wish. ഇഛ.

ഉത്സാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleansing the person with perfumes, &c. സുഗന്ധം പൂശുക.

ഉത്സാദിതം, &c. *adj.* Cleansed, purified with oils, perfumes, &c.

ഉത്സാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A door keeper, a porter. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ. 2. a guard, a guardian. കാവൽക്കാരൻ.

ഉത്സാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Endeavour, effort, attempt, perseverance, strenuous and continued exertion. 2. encouragement. 3. happiness, joy, triumph.

ഉത്സാഹവൎദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Heroism. ശൌൎയ്യം.

ഉത്സാഹി, യുടെ. *s.* One who is zealous, active, diligent, persevering.

ഉത്സാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To endeavour, to use effort; to persevere. 2. to triumph, to rejoice.

ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To encourage, to rouse, to excite, to instigate, to prompt.

ഉത്സുകൻ, ന്റെ. *s.* One who is zealously active, making exertions to obtain a gratifying object. തന്റെ സിദ്ധാന്തിന ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

ഉത്സുകം, &c. *adj.* Zealously active; making exertions to obtain a desired object.

ഉത്സൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, twilight. വൈകുന്നെരം.

ഉത്സൃഷ്ടം, &c. *adj.* Abandoned, left. ത്യക്തം.

ഉത്സെകം, ത്തിന്റെ. *s.* Haughtiness, pride. മദം.

ഉത്സെധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, elevation. ഉയച്ച. 2. the body. ശരീരം. 3. slaughter, killing. വധം.

ഉദ, or ഉൽ. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and implying, 1. Superiority in degree. 2. in place, (over, above, &c.) 3. pride. 4. publicity. 5. power. 6. separation; disjunction. 7. emancipation. 8. binding, &c. 9. helplessness, weakness.

ഉദൿ. *ind.* 1. Northern, upward, വടക്ക. 2. subsequent. പിന്നെ.

ഉദകക്രിയ, യുടെ. *s.* Funeral rites or obsequies. മരിച്ചവന വെണ്ടി ചെയ്യുന്ന ദശാഹബലി.

ഉദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. ജലം.

ഉദക്യ, യുടെ. *s.* A woman in her courses. രജസ്വലാ.

ഉദഗയനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun's progress north of the equator. See ഉത്തരായണം.

ഉദഗ്രം, &c. *adj.* 1. High, tall, great. ഉൽകൃഷ്ടം. 2. uppermost. ഉന്നതം.

ഉദജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Driving cattle. പശുവടിക്ക. 2. a lotus. താമരപ്പൂ.

ഉദഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* A lid, a cover. അടപ്പ, മൂടി.

ഉദഞ്ചിതം, &c. *adj.* Thrown up, tossed. മെല്പട്ട ഇടപ്പെട്ടത. *s.* Jumping up. ചാട്ടം.

ഉദധി, യുടെ. *s.* The sea or ocean. സമുദ്രം.

ഉദന്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* News, tidings, intelligence. വൎത്തമാനം.

ഉദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A message. വൎത്തമാനം. 2. tidings, intelligence. ചരിത്രം.

ഉദന്തിക, യുടെ. *s.* Satisfaction, satiety. തൃപ്തി.

ഉദന്യ, യുടെ. *s.* Thirst. ദാഹം.

ഉദമ്പാൻ, ന്റെ. *s.* The ocean or sea. സമുദ്രം.

ഉദപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A well. കിണറ.

ഉദയകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time of the sun's rise, sun-rise. 2. morning, day-spring.

ഉദയപൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. *s.* The eastern mountain beyond which the sun is supposed to rise.

ഉദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rising of the sun or of any other heavenly body. 2. the morning. 3. the eastern mountain behind which the sun is supposed to rise. 4. rising, ascending. 5. birth, origin. 6. light, splendour. 7. prosperity, good fortune.

ഉദയരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A song sung at sun-rise.

ഉദരഗ്രന്ഥി, യുടെ. *s.* The spleen, (the disease; a chronic affection of this organ being not uncommon in *India.*) ഉദരരൊഗ ഭെദം.

ഉദരത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A cuirass, armour covering the front. കവചം.

ഉദരപിശാചൻ, ന്റെ. *s.* A glutton, voracious, one who devours every thing, flesh, fish, &c. ബഹുഭക്ഷകൻ.

ഉദരപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A full belly, having a belly full. വയർ നിറക്കുക.

ഉദരപൂർത്തി, യുടെ. *s.* A full belly.

ഉദരപൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉദരംഭരി, യുടെ. *s.* One who is selfishly voracious, gluttonous. തന്റെ വയറ പൊററുന്നവൻ.

ഉദരരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Dysentry, diarrhœa, &c.

ഉദരവ്യഥ, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഉദരാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Dysentry, diarrhœa, &c. വയററിലെ വ്യാധി.

ഉദരാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The navel. നാഭി.

ഉദരിലം, &c. *adj.* Fat, corpulent. തടിച്ചത.

ഉദൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Future or remote consequence. വരും ഫലം. 2. future time. വരുംകാലം.

ഉദവസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.

ഉദശ്വിത്ത, ിന്റെ. *s.* Butter-milk with an equal proportion of water. പാതിനീർ കൂട്ടിയ മൊര.

ഉദാത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A donor, one who is generous, liberal. ഔദാൎയ്യമുള്ളവൻ. 2. great, illustrious. ശ്രെഷ്ഠൻ. 3. dear, beloved. ഇഷ്ടൻ.

ഉദാത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The acute accent; a high or sharp tone. സ്വരഭെദം. 2. a gift, donation. ദാനം

ഉദാനൻ, ന്റെ. *s.* One of the five vital airs, that which (is believed to be essential to life and which is understood) rises from the throat and passes into the head.

ഉദാരത, യുടെ. *s.* 1. Generosity, liberality, munificence. ഔദാൎയ്യം. 2. greatness, excellency. ശ്രെഷ്ഠത.

ഉദാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is generous, liberal, munificent. ഔദാൎയ്യമുള്ളവൻ. 2. great, excellent. ശ്രെഷ്ഠൻ. 3. gentle. ഇഷ്ടാനുസാരി.

ഉദാരം, &c. *adj.* 1. Liberal, generous, munificent, bountiful. 2. excellent, great. 3. gentle.

ഉദാരശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is generous, liberal, bountiful, munificent. ഔദാൎയ്യൻ.

ഉദാസീനത, യുടെ. *s.* 1. Negligence, inattention, carelessness. 2. idleness. 3. neutrality.

ഉദാസീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A stranger. 2. a common acquaintance, a person neither a friend nor a foe. 3. one who is careless, idle.

ഉദാസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* A spy, an emissary. ഒററുകാരൻ.

ഉദാഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An instance, illustration, or example, of any rule or precept. 2. a quotation. 3. an apposite argument, one of five modes of logical reasoning. ഉദാഹരിക്കുന്നു, ഉദാഹരണം ചെയ്യുന്നു. 1. To illustrate, or give examples. 2. to quote a rule as an authority for an example, or an example in illustration of a rule.

ഉദാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding for examples there given. Commencement of a work, a preface. വാക്യാരംഭം.

ഉദാഹൃതം, *adj.* Illustrated. ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടത.

ഉദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To rise, as applied to the heavenly bodies. 2. to arise, to ascend. 3. to be born, to spring.

ഉദിതം, &c. *adj.* 1. Said, spoken. പറയപ്പെട്ടത. 2. tied, bound. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത. 3. risen, ascended. ഉദിക്കപ്പെട്ടത.

ഉദിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Rising, rise, ascending.

ഉദീചി, യുടെ. *s.* The north. വടക്ക.

ഉദീചീനം, &c. *adj.* Northern. വടക്കുള്ളത.

ഉദീച്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The northern region. ശരാവതിനദിയുടെ വടക്ക പടിഞ്ഞാറുള്ള ഭൂമി. 2. a perfume. ഇരുവെലി.

ഉദീരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking, saying. സംസാരം. ഉദീരണം ചെയ്യുന്നു. To speak, to pronounce.

ഉദീരിതം, &c. *adj.* Spoken, said. ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടത.

ഉദീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Generous. ഔദാൎയ്യമുള്ളത. 2. great, excellent. ശ്രെഷ്ഠം.

ഉദുംബരപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant. നാഗദന്തി. See ദന്തിക.

ഉദുംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The glomerous fig tree. *Ficus glomerata.* അത്തി. 2. copper. ചെമ്പ. 3. a threshold. ഉമ്മരം.

ഉദൂഖലം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden mortar used for cleaning rice. ഉരൽ.

ഉദൂഢം, &c. *adj.* 1. Coarse, gross, heavy. പരുപരുപ്പുള്ളത. 2. married. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

ഉദ്ഗൃധരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bass sound. ഒരു രാഗം. 2. affection. അതിസ്നെഹം.
ഉദ്ഗതജാനു, വിന്റെ. *s.* One who has long legs. കാൽനീളമുള്ളവൻ.
ഉദ്ഗതം, &c. *adj.* 1. Vomited, cast up. ഛർദിക്കപ്പെട്ടത. 2. risen, ascended. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത.
ഉദ്ഗമനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair of bleached cloths. വസ്ത്രവും ഉത്തരീയവും.
ഉദ്ഗളിതം, &c. *adj.* Falling, fallen. പതിതം.
ഉദ്ഗാഢം, &c. *adj.* Much, excessive. എററവും.
ഉദ്ഗാതാവ,ിന്റെ. *s.* A reciter of the prayers, &c. of the *Sama véda.* സാമവെദജ്ഞൻ.
ഉദ്ഗാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Reciting prayers, &c.
ഉദ്ഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Belching, eructation. എമ്പക്കം. 2. vomitting. ഛർദി.
ഉദ്ഗിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallowing. വിഴുങ്ങുക.
ഉദ്ഗീതം, &c. *adj.* Recited, repeated chanted. പാടപ്പെട്ടത
ഉദ്ഗീഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A portion of the *Sama véda.* 2. designation of the triliteral name of God. സാമനീതിഭെദം.
ഉദ്ഗീൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallowed. വിഴുങ്ങിയത.
ഉദ്ഗൂൎണ്ണം, &c. *adj.* Raised, lifted, held up. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത.
ഉദ്ഗ്രഥിതം, &c. *adj.* 1. Excellent, exalted. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത. 2. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത. 3. seized. പിടിക്കപ്പെട്ടത. 4. deposited, delivered. വെക്കപ്പെട്ടത.
ഉദ്ഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Taking up, lifting up. മെല്ലെ എടുക്കുക. 2. replying to an argument.
ഉദ്ഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A carpenter's work-bench, a plank in which he works. ചെത്തുന്നതിന താഴെ വെക്കുന്നത.
ഉദ്ഘം, ത്തിന്റെ. *s.* Excellence, happiness. ശ്രെഷ്ഠം.
ഉദ്ഘസം, ത്തിന്റെ. *s.* Flesh. ഇറച്ചി.
ഉദ്ഘാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rope and bucket of a well, a leathern bucket used for drawing water. വെള്ളം കൊരുവാനുള്ളത. 2. an opener, the instrument or means of opening, a key, &c. തുറക്കുന്ന യന്ത്രം.
ഉദ്ഘാടിതജ്ഞം, &c. *adj.* Wise, intelligent. ബുദ്ധിയുള്ള.
ഉദ്ഘാടിതം, &c. *adj.* 1. Done with effort, exerted. പ്രയത്നകൃതം. 2. opened. തുറക്കപ്പെട്ടത.
ഉദ്ഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A beginning, a thing begun. ആരംഭം.
ഉദ്ദണ്ഡത, യുടെ. *s.* 1. Violence, fierceness. 2. insolence. 3. tyranny. ക്രൂരത.
ഉദ്ദണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is violent, fierce. 2. insolent. 3. a tyrant. ക്രൂരൻ.
ഉദ്ദന്തുരം, &c. *adj.* 1. High, tall. ഉയൎന്നത. 2. terrific, formidable. ഭയങ്കരമുള്ളത. 3. large toothed.
ഉദ്ദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A bug. മൂട്ട.
ഉദ്ദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Binding, confinement. ബന്ധനം.
ഉദ്ദാമം, &c. *adj.* 1. Set free, unbound. വിടപ്പെട്ടത. 2. unconstrained. അടക്കപ്പെടാത്തത.
ഉദ്ദായം, ത്തിന്റെ. *s.* Insurrection.
ഉദ്ദാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Cordia myxa* or *latifolia.* നവ്വരി വൃക്ഷം.
ഉദ്ദിതം, &c. *adj.* Bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത.
ഉദ്ദിഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Aimed at. ഉദ്ദെശിക്കപ്പെട്ടത. 2. determined, resolved. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത.
ഉദ്ദീപകം, ത്തിന്റെ. *s.* A large black ant. ചുട്ടുറുമ്പ.
ഉദ്ദീപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exciting, inflaming the passions. ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്ക. 2. illuminating. പ്രകാശിപ്പിക്കുക.
ഉദ്ദീപ്തം, &c. *adj.* 1. Illuminated. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടത. 2. inflamed, excited.
ഉദ്ദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. View, intention, object, aim. അഭിപ്രായം. 2. determination, resolution. നിശ്ചയം. 3. guess, conjecture. സംശയം.
ഉദ്ദെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To aim at, to have in view. 2. to determine, to resolve. 3. to fix the mind upon a particular object. 4. to destine or intend for another.
ഉദ്ദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Flight, retreat. ഓട്ടം.
ഉദ്ദ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Flight, retreat. ഓട്ടം.
ഉദ്ധതൻ, ന്റെ. *s.* One who is proud, arrogant. ഗൎവിഷ്ഠൻ.
ഉദ്ധതം, &c. *adj.* Rude, arrogant, ill-behaved. ഗൎവ്വമുള്ള.
ഉദ്ധരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Food vomited. 2. raising any thing up as water from a well. മെല്ലെയെടുക്കു. 3. eradicating a tree, &c. 4. final emancipation.
ഉദ്ധരണി, യുടെ. *s.* A ladle, a spoon. തവി.
ഉദ്ധരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To raise or lift up. 2. to rescue, to deliver. 3. to preserve; to protect. 4. to support; to uphold. 5. to re-establish; to renew; to restore, to found.
ഉദ്ധൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious festival. ഉത്സവം.
ഉദ്ധവം, ത്തിന്റെ. *s.* A festival, a holiday. ഉത്സവം.
ഉദ്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fire place, a furnace. അടുപ്പ. 2. raising, lifting up. *Adj.* 1. Raised up. 2. vomited.
ഉദ്ധാരകൻ, ന്റെ. *s.* A deliverer, one who protects, preserves; supports, upholds, &c. രക്ഷിതാവ.
ഉദ്ധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Raising, or lifting up. 2. rescue; deliverance. 3. preservation; protection; sup-

port. രക്ഷ. 4. final emancipation. ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നു. 1. To raise or lift up. 2. to rescue, to deliver. 3. to preserve; to protect. 4. to re-establish; to renew; to restore; to found.

ഉദ്ധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Debt, especially a debt not bearing interest. കടം. 2. raising or lifting up. 3. rescue, deliverance. രക്ഷ.

ഉദ്ധുതം, &c. *adj.* Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

ഉദ്ധൂതം, &c. *adj.* Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

ഉദ്ധൂനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking. ഇളക്കം.

ഉദ്ധൂമം, ത്തിന്റെ. *s.* Smoke. പുക.

ഉദ്ധൂളനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anointing or rubbing the body with perfumes, പൂചുക. 2. blowing up, as dust. ധൂളിപ്പിക്ക.

ഉദ്ധൂളിതം, &c. *adj.* 1. Anointed, rubbed with perfumes. പൂചപ്പെട്ടത. 2. blown up, as dust.

ഉദ്ധൃതം, &c. *adj.* 1. Raised, drawn up, as water out of a well, &c. 2. delivered. 3. extracted. 4. selected, taken from or out of. എടുക്കപ്പെട്ടത.

ഉദ്ധൃഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Raised, drawn up. 2. extracted. ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടത.

ഉദ്ഭിന്നം, *adj.* Apparent, evident. സ്പഷ്ടം. *s.* Excess, increase. വൎദ്ധന.

ഉൽബം, ത്തിന്റെ. *s.* The womb, the embryo. മറുപിള്ള.

ഉൽഭടം, *adj.* Excellent, exalted, magnanimous. ശ്രേഷ്ഠം, പ്രകാശിതം.

ഉൽഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. ജനനം. 2. rise.

ഉൽഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be born, to be produced. ജനിക്കുന്നു. 2. to rise.

ഉൽഭിജ്ജം, *adj.* Sprouting, germinating, as a vegetable, &c. *s.* A sprout. മുള.

ഉൽഭിൽ, or ഉൽഭിദ. *adj.* Sprouting, germinating. മുളെക്കുന്നവ.

ഉൽഭൂതം, &c. *adj.* Born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടത.

ഉൽഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Regret. കുണ്ഠിതം, മെല്ലെട്ടുചാടുക.

ഉദ്യതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Raising or holding up. ഉയൎത്തുക. 2. effort, exertion, perseverance. 3. readiness. ഉത്സാഹം.

ഉദ്യതം, &c. *adj.* 1. Raised, held up. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത. 2. active, persevering, labouring diligently.

ഉദ്യമനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ഉദ്യമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exertion, strenuous and continued effort. 2. perseverance. 3. readiness. ഉത്സാഹം.

ഉദ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A royal garden. പൂങ്കാവ. 2. going forth, exit. പുറപ്പാട. 3. purpose, motive. പ്രയൊജനം.

ഉദ്യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The performance of any supposed meritorious act of devotion, or of any penance, austerity, or privation. 2. the ceremony which takes place at the conclusion of the same. പൂജാവസാനം.

ഉദ്യുക്തം, &c. *adj.* 1. Zealously active, labouring for some desired end. 2. prepared. ഉത്സാഹമുള്ള.

ഉദ്യൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exertion, effort, endeavour, zeal. 2. employment, occupation, calling, service, trade. 3. an office or situation. ഉദ്യൊഗത്തിലാക്കുന്നു. To employ in a situation. ഉദ്യൊഗം ഭരിക്കുന്നു. To exercise an office. ഉദ്യൊഗം കൊടുപ്പിക്കുന്നു. To procure for another a situation or an employment.

ഉദ്യൊഗസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A person holding a situation, an officer.

ഉദ്യൊഗി, യുടെ. *s.* One who is zealously active, labouring for some desired end. ഉത്സാഹമുള്ളവൻ.

ഉദ്യൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To endeavour, to use effort, to persevere strenuously, to be zealously active.

ഉദ്യൊഗിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To excite, to stir up, to rouse, to instigate.

ഉദ്യൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, lustre. പ്രകാശം. 2. brightness. വെയിൽ.

ഉദ്യൊതമാനം, &c. *adj.* Bright, light. പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നത.

ഉദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An otter. കഴുനായ.

ഉദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Running, as water. ഒട്ടുക. ഒഴുക്ക.

ഉദ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉദ്രിക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A district, a division, a *Pergunna.* 2. witness, proof. *adj.* Distinct; evident; much.

ഉദ്രിതം. *adj.* Tied, bound. കെട്ടപ്പെട്ടത.

ഉദ്രെകം. *adj.* Abundant, plentiful. അനവധി.

ഉദ്വപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sowing. വിത.

ഉദ്വൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleaning with perfumes. മെയ്യിടിക്ക. 2. going up, rising, ascending. 3. sprinkling with perfumes.

ഉദ്വൎത്തം, &c. *adj.* Abundant, plentiful. *s.* Abundance, plenty. അനവധി.

ഉദ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To kill, to slay. കൊല്ലുന്നു. 2. to remove. അയക്കുന്നു.

ഉദ്വസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to kill. കൊല്ലിക്കുന്നു, 2. to cause to remove.

ഉദ്വഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Carrying. എടുക്കുക. 2. marriage. വെളി.

ഉദ്വഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To marry. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. 2. to take. എടുക്കുന്നു.

ഉദ്വാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elephant out of rut. മദമടങ്ങിയ ആന. 2. One who vomits. ഛർദിക്കുന്നവൻ.

ഉദ്വാന്തം, &c. *adj.* Vomited. ഛർദിക്കപ്പെട്ടത.

ഉദ്വാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaughter. കുല. 2. removing. അയക്കുക.

ഉദ്വാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Anxiety, anxious regret. കുണ്ഠിതം.

ഉദ്വാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

ഉദ്വാഹികം, &c. *adj.* Relating to marriage, matrimonial.

ഉദ്വാഹിതം, &c. *adj.* Raised, drawn up, eradicated. ഉദ്വാഹിതമുഖം. Looking up.

ഉദ്വിഗ്നം, &c. *adj.* 1. Very weak or faint. നന്നാക്ഷീണിച്ചത. 2. bent. വളഞ്ഞത.

ഉദ്വൃത്തം, &c. *adj.* 1. Vomited. ഛർദിക്കപ്പെട്ടത. 2. raised, elevated. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത. 3. unrestrained, ill behaved. അടക്കമില്ലാത്തത.

ഉദ്വേഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anxiety, agitation, fear; consternation; uneasiness. ശങ്ക. 2. the fruit of the *Areca Catechu*, the betel nut. അടെക്ക. 3. running, going swiftly. 4. ascending, mounting, going up or upwards. 5. jumping up. മെല്പട്ടുള്ള ചാട്ടം.

ഉദ്വേഗൻ, ന്റെ. *s.* One going swiftly, a runner, a courier, &c. വെഗം ഒടുന്നവൻ.

ഉന്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A push. 2. projection. 3. sediment. ഉന്തുകലങ്ങുന്നു. To be muddy.

ഉന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to push, or thrust.

ഉന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* To push, to thrust.

ഉന്തുരു, വിന്റെ. *s.* A rat. എലി.

ഉന്നക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of good aim, a good marksman.

ഉന്നതം, &c. *adj.* High; lofty, tall. അത്യുന്നതൻ. 1. The most high God. 2. most excellent.

ഉന്നതാനതം, &c. *adj.* Uneven, undulated, wavy. ഉയൎന്നും താണുമുള്ളത.

ഉന്നതി, യുടെ. *s.* 1. Increase, advancement, prosperity. വൎദ്ധന. 2. rising, ascending. 3. height. ഉയരം.

ഉന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, a butt. 2. a mark. ഉന്നം നൊക്കുന്നു. To aim at a mark.

ഉന്നമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Obeisance, a bow, reverence. നമസ്കാരം.

ഉന്നമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reverence; to bow; to bow or bend down. നമസ്കരിക്കുന്നു, വളയുന്നു.

ഉന്നമിതം, &c. *adj.* 1. Bent, bowed. വളയപ്പെട്ടത, കുനിയപ്പെട്ടത. 2. reverenced. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ടത.

ഉന്നമ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A bent, bow, obeisance. വളവ, കുനിവ.

ഉന്നയനം, ത്തിന്റെ. *s* Deliberation, discussion, reasoning, logic. വിചാരം, ഊഹം.

ഉന്നയം, ത്തിന്റെ. *s.* Raising, elevating, hoisting. ഉയൎത്തുക.

ഉന്നാമം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഉന്നമനം.

ഉന്നായം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഉന്നയം.

ഉന്നായ്യം, &c. *adj.* What may be raised, or elevated. ഉയൎത്തുവാനുള്ളത.

ഉന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To determine, to resolve. 2. to doubt.

ഉന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. a.* 1. To aim at, to have in view. 2. to fix the mind upon a particular object, to be desirous of accomplishing a particular object.

ഉന്നെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Aim, view. 2. determination, resolution. ഊഹ്യം.

ഉന്മഗ്നം, &c. *adj.* Sunk, immersed, overwhelmed. മുഴുകപ്പെട്ടത.

ഉന്മജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Immersion; the state of being overwhelmed or lost in any respect. മുഴുകുക.

ഉന്മത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is mad, insane. ഭ്രാന്തൻ. 2. intoxicated.

ഉന്മത്തം, &c. *adj.* Insane, frantic, mad. 2. intoxicated, drunk. *s.* The thorn apple. *Datura metel* and *fastuosa.*

ഉന്മഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A trap, a snare. കണി. 2. killing, slaughter. വധം.

ഉന്മഥിതം, &c. *adj.* Killed, slain. കൊല്ലപ്പെട്ടത.

ഉന്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* Madness, furiousness, fury. extravagance. ഭ്രാന്ത. 2. intoxication. മദം.

ഉന്മദിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* One who is mad, insane. ഭ്രാന്തൻ.

ഉന്മനസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Regretting, missing, sorrowing for a lost or departed friend. 2. exertion, strenuous effort.

ഉന്മാഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A trap or snare. കണി. 2. killing, slaughter. കുല.

ഉന്മാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Insanity, madness, extravagance. ഭ്രാന്ത.

ഉന്മാദവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is mad, insane, wild, extravagant. ഭ്രാന്തൻ.

ഉന്മീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Winking, twinkling of the eye. കണ്ണിമിക്കുക. വിടരുക.

ഉന്മീലിതം, &c. *adj.* Expanded, blown as a flower. മിഴിക്കപ്പെട്ടത, വിടരപ്പെട്ടത.

ഉന്മുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire-brand. തീക്കൊള്ളി.

ഉന്മുക്തം, &c. *adj.* 1. Deserted, forsaken. മൊചിക്ക

പ്പെട്ടത. ത്യജിക്കപ്പെട്ടത. 2. drawn. ഊരപ്പെട്ടത.

ഉന്മുഖം, &c. *adj.* Looking upwards attentively. ഉയ ൎത്തപ്പെട്ട മുഖം.

ഉന്മൂലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eradication, the act of pulling up by the roots, destruction. മൂലഛെദനം, നാ ശം. ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നു. 1. To eradicate, to pull up by the roots. 2. to destroy completely, to make an end of.

ഉന്മൂലിതം, &c. *adj.* Eradicated, pulled up by the roots. വെരൊടെ പറിക്കപ്പെട്ടത.

ഉന്മെദസ്സ,ിന്റെ. *s.* Fatness, corpulency. പുഷ്ടി.

ഉന്മെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winking, twinkling of the eye lids, opening the eyes (expanded.) മിഴിക്കുക. 2. cheerfulness, gladness, delight. പ്രസാദം. 3. zeal, vigilance. ജാഗ്രത.

ഉന്മെഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cheer, to gladden, to raise (the spirits.)

ഉപ. A Sanscrit particle prefixed to verbs in that language, and implying; 1. Excess (over, above, &c.) 2. vicinity or assemblage, (near, by the side of, with, together with.) 3. inferiority (less, secondary, &c.) 4. likeness, resemblance. 5. disease, extinction. 6. ornament. 7. command. 8. reproof. 9. astonishing. 10. giving. 11. killing. 12. diffusion. 13. wish, desire. 14. effort, exertion, &c.

ഉപകണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Contiguity. സമീപം. *adj.* Near, proximate.

ഉപകഥ, യുടെ. *s.* Additional intelligence, or news.

ഉപകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Implements, materials, means, as *Tools* of a trade, the furniture of a house, utensils, &c. 2. the insignia of royalty or state.

ഉപകരി, യുടെ. *s.* A portion, a share, a part.

ഉപകരിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sharer, a partner.

ഉപകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To benefit, to confer a benefit; to assist, to serve, to be of use to; to profit; to be profitable.

ഉപകരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To benefit, to profit.

ഉപകാൎയ്യ, യുടെ. *s.* A king's household or palace, a caravansera. രാജഭവനം.

ഉപകാരകം, &c. *adj.* Beneficial, serviceable, useful, beneficent.

ഉപകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Benefit, beneficence; favour, kindness. 2. aid, assistance, help. 3. protection. 4. a present, a complementary gift. ഉപകാരംചെയ്യുന്നു. To assist; to aid; to benefit; to confer a benefit; to contribute to a charity.

x [illegible] for this benevolent act

ഉപകാരി, യുടെ. *s.* 1. A benefactor; a protector, one who is beneficent, kind, disposed to charity and to afford assistance.

ഉപകാരിക, യുടെ. *s.* 1. A benefactress, protectress, a governess. 2. a palace, a caravansera. രാജഭവനം.

ഉപകുഞ്ചിക, യുടെ. *s.* 1. Small cardamoms. ചിററെ ലം. 2. a sort of fennel flower, *Nigella Indica.* 3. black cumin seed. കരിഞ്ചീരകം.

ഉപകുൎവ്വാണൻ, ന്റെ. *s.* A student, or first of the four religious orders, among the brahmans.

ഉപകുല്യ, യുടെ. *s.* Long pepper, *Piper longum.* തിപ്പ ലി.

ഉപകൂപജലാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* A trough near a well for watering cattle. ആവണിക്കല്ലു.

ഉപക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beginning or commencement in general. 2. deliberate commencement or undertaking; providing means and anticipating consequences. 3. a stratagem. ആരംഭം.

ഉപക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To begin, to commence.

ഉപക്രൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* Censure; blame; reproach. നിന്ദ.

ഉപഗതം, &c. *adj.* 1. Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. approached.

ഉപഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Approach, approximation. സമീപം. 2. access. സമീപപ്രാപ്തി. 3. promise. പ്രതിജ്ഞ.

ഉപഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Approach, approximation. 2. promise, agreement.

ഉപഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To approach.

ഉപഗമ്യം, &c. *adj.* Accessible, approachable. സമീപ പ്രാപ്യം.

ഉപഗീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A song. പാട്ട. 2. praise. സ്തുതി.

ഉപഗൂഢം, &c. *adj.* 1. Embraced. ആലിംഗനം ചെ യ്യപ്പെട്ടത. 2. hidden. ഒളിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപഗൂഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* An embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ഉപഗ്രഹൻ, ന്റെ. *s.* A prisoner, a man or animal in confinement. ബദ്ധൻ.

ഉപഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Favour, encouragement. കൃപ, ധൈൎയ്യം. 2. assistance. സഹായം.

ഉപഗ്രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* The suburbs of a city or town.

ഉപഗ്രാഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A present or offering to a king or great man. സമ്മാനം. 2. a bribe, a *Nuzur.* കൊഴ.

ഉപഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Contiguous support. അടുത്താശ്രയം.

ഉപചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quantity, heap. കൂമ്പാരം. 2. elevation. ഉയൎച്ച.

ഉപചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഉപചാരം.

ഉപചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To respect, to shew respect, to do honour. 2. to be obliging, kind or polite. 3. to serve, to be of service, to assist.

ഉപചരിതം, &c. *adj.* Served, adored, obliged, respected, honoured. ഉപചരിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപചൎയ്യ, യുടെ. *s.* Practice of medicine. ചികിത്സാ.

ഉപചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A civil person, one who is polite, kind; obliging.

ഉപചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Civility; politeness; urbanity; honour. 2. obliging conduct; kindness; service. 3. salutation. 4. practice, profession, usage. ഉപചാരം ചെയ്യുന്നു. 1. To shew respect, to honour. 2. to serve, to assist. 3. to be obliging, kind or polite.

ഉപചാരി, യുടെ. *s.* A civil, a polite person.

ഉപചിതം, &c. *adj. s.* 1. Increasing, thriving. വൎദ്ധിതം. 2. anointed with perfumes. ചന്ദനാദിചൎച്ചിതം.

ഉപചിതി, യുടെ. *s.* Increase, increasing, thriving. വൎദ്ധനം.

ഉപചിത്ര, യുടെ. *s.* A plant. *Silvinia cucullata,* (Rox.) എലിച്ചെവിയൻ.

ഉപജാതം, &c. *adj.* 1. Burnt. ദഹിക്കപ്പെട്ടത. 2. collected, assembled. കൂട്ടപ്പെട്ടത 3. born with. കൂടെ ജനിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപജാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Disunion, separation. വിഭാഗം.

ഉപജിഹ്വാ, യുടെ. *s.* 1. The uvula or soft palate. ചെറുനാക്ക. 2. a species of insect.

ഉപജീവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Livelihood, maintenance; subsistance; sustenance, support; means of subsistence. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു. To support life, to acquire subsistence.

ഉപജീവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To live upon, to subsist.

ഉപജീവിതം, &c. *adj.* Supported, maintained.

ഉപജീവി, യുടെ. *s.* 1. One who supports himself by industry. 2. a subject. പ്രജ.

ഉപജുഷ്ടം. *ind.* See ഉപജൊഷം.

ഉപജൃംഭണം, ത്തിന്റെ. *s.* Increase. വൎദ്ധനം.

ഉപജൊഷം. *ind.* An expression indicative of joy. സന്തൊഷവചനം.

ഉപജ്ഞ, യുടെ. *s.* Untaught knowledge. അഭ്യസിക്കാത്ത ജ്ഞാനം.

ഉപജ്ഞാതം, &c. *adj.* Known. അറിയപ്പെട്ടത.

ഉപതപ്താ, വിന്റെ. *s.* Morbid heat. മന്ദൊഷ്ണം, ദുഃഖിതൻ.

ഉപതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disease. വ്യാധി. 2. haste, hurry. ഉഴററ. 3. heat, heatedness. ഉഷ്ണം. 4. pain. വ്യസനം.

ഉപത്യക, യുടെ. *s.* Land near the foot of a hill, or mountain. പൎവ്വതത്തൊടടുത്ത ഭൂമി.

ഉപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Transgression. 2. assault. അതിക്രമം.

ഉപദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A relish or some thing to promote drinking. കറി.

ഉപദൎശകൻ, ന്റെ. *s.* A doorkeeper. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ഉപദ, യുടെ. *s.* A present or offering to a king or superior, &c., a bribe, a *Nuzur.* കാഴ്ചദ്രവ്യം.

ഉപദാനകം, ത്തിന്റെ. *s.* A present; see the preceding.

ഉപദിഷ്ടം, &c. *adj.* Advised, instructed, taught. ഉപദെശിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപദെവത, യുടെ. *s.* A demi-god.

ഉപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Teaching; instruction; advice. 2. doctrine. ജ്ഞാനൊപദെശം. Divine doctrine.

ഉപദെശവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Advice, instruction.

ഉപദെശി, യുടെ. *s.* 1. A teacher, an instructor. 2. a catechist.

ഉപദെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To instruct, to teach. 2. to advise, to inculcate, to inform, to catechise, with the dative of the person.

ഉപദെഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* An instructor; a teacher; an adviser.

ഉപദ്രവക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A molester, a persecutor. 2. one who is molested, persecuted, &c.

ഉപദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hurt, injury. 2. annoyance, trouble, molestation, persecution. 3. grief, affliction. 4. suffering, sickness. *adj.* Hurtful, noxious.

ഉപദ്രവപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To suffer affliction, persecution, injury, &c.

ഉപദ്രവപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* See ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

ഉപദ്രവി, യുടെ. *s.* A molester, a persecutor, oppressor.

ഉപദ്രവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To injure, to hurt. 2. to persecute, to annoy; to molest. 3. to afflict, to grieve.

ഉപധ, യുടെ. *s.* 1. Trial or test of honesty, &c. of four kinds, of loyalty, disinterestedness, continence, and courage. ധൎമ്മാദികളെ കൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷ. 2. a penultimate letter.

ഉപധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pillow. തലയിണ. 2. kindness, affection. പ്രെമം.

ഉപധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Carrying, bearing. വഹിക്ക.

ഉപധി, യുടെ. *s.* 1. Fraud, circumvention. വ്യാജം. 2. fear, terror. ഭയം.

ഉപധ്വനി, യുടെ. *s.* Echo, the return of any sound. മാറൊലി. ഉപധ്വനിക്കുന്നു. To echo, to resound.

ഉപനഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* The suburbs of a city or town.

ഉപനതം, &c. *adj.* Approached, approximate. നന്നാ അടുത്തത.

ഉപനയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ceremony of investing any youth of the three first classes, with the sacred thread or cord, worn by them over the left shoulder across the body and passing under the right arm. The youths should be invested, respectively from 8 to 16, from 11 to 22, and from 12 to 24, years of age. പൂണുനൂലിടുക. 2. spectacles. കണ്ണട.

ഉപനയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding, 1st meaning.

ഉപനയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To perform the above ceremony. പൂണുനൂലിടുന്നു.

ഉപനാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The tie of a lute, the lower part of the tail piece where the wires are fixed. വീണയുടെ കമ്പി കെട്ടുന്ന സ്ഥലം.

ഉപനിധി, യുടെ. *s.* 1. A hoard of concealed treasure. 2. a deposit or pledge, generally such as is sealed up and committed to the care of a creditor, friend, &c. നിക്ഷെപം.

ഉപനിഷത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. The theological, and the *Vedanta* or argumentative part of the *Vedas*, either detached from or comprised in the principal work. വെദസാരം. 2. virtue, moral merit.

ഉപനിഷ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A street. 2. a principal or royal road. രാജഭവനത്തിലെക്ക പൊകും വഴി.

ഉപനീതൻ, ന്റെ. *s.* A person invested with the characteristic string. പൂണുനൂലിടപ്പെട്ടവൻ.

ഉപനീതി, യുടെ. *s.* See ഉപനയനം.

ഉപനുതം, &c. *adj.* Reverenced, adored, praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപനെതാവ, ിന്റെ. *s.* A person who invests with the sacred thread. പൂണുനൂലിടുവിക്കുന്നവൻ.

ഉപനെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair of spectacles. കണ്ണട.

ഉപന്യസ്തം, &c. *adj.* Introduced, begun. തുടങ്ങിയത.

ഉപന്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* An exordium or introduction. വാക്കിന്റെ ആരംഭം.

ഉപപതി, യുടെ. *s.* A paramour, a gallant. ജാരൻ.

ഉപപത്തനം, vel ഉപപട്ടണം, ത്തിന്റെ. *s.* The suburbs of a city, or town. ഉപനഗരം.

ഉപപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Obtaining, accomplishment. സിദ്ധി. 2. aid, assistance, help. 3. convenience, propriety. യുക്തം. 4. great knowledge.

ഉപപദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A secondary noun in a sentence in conjunction, or apposition. സമാസപദം. 2. small, diminutive. ചെറിയ പദം.

ഉപപന്നം, &c. *adj.* 1. Obtained. പ്രാപിക്കപ്പെട്ടത. 2. convenient. യൊഗ്യം, ചെൎച്ചയുള്ളത.

ഉപപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A heinous crime, criminality; as killing a cow; selling a daughter; atheism, &c. പാപം.

ഉപപാപം, ത്തിന്റെ. *s.* A heinous crime. മഹാ പാപം.

ഉപപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The suburbs of a city or town. ഉപനഗരം.

ഉപപൃഷ്ഠിക, യുടെ. *s.* Yawning, gaping. കൊട്ടുവാ.

ഉപപ്രദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bribe, a present. കൈക്കൂലി, സമ്മാനം.

ഉപപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Rahu*, the moon's ascending node. 2. an eclipse. ഗ്രഹണം. 3. a portent or natural phenomenon so considered. 4. a general public calamity. നാശം. 5. an assault, an affray. കലഹം, ആക്രമം.

ഉപബഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillow. തലയിണ.

ഉപഭൃത്ത, ിന്റെ. *s.* A cup made of the wood of the Banian tree and used in sacrifices. യാഗത്തിന അരയാൽ കൊണ്ടുള്ള പാത്രം.

ഉപഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pleasure, satisfaction. 2. enjoyment. സുഖാനുഭവം.

ഉപമ, യുടെ. *s.* 2. Resemblance, likeness. 2. comparison. സാദൃശ്യം. 3. a simile, a parable. 4. dexterity, artfulness, skilfulness.

ഉപമം, &c. *adj.* Like, similar, resembling.

ഉപമൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Reproach, abuse. ശകാരം.

ഉപമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Inward wickedness, corruption of mind. മനൊ ദുഷ്ടത.

ഉപമാതാവ, ിന്റെ. *s.* A wet nurse. വളൎക്കുന്നവൾ.

ഉപമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഉപമ.

ഉപമാലങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Analogy; comparison, illustration. ഉപമയൊട കൂടിയ വാക്യം.

ഉപമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To liken; to compare.

ഉപമിതം, &c. *adj.* Resembled, compared. ഉപമിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപമിതി, യുടെ. *s.* 1. Resemblance, comparison, a likeness, a picture, an image, &c. 2. analogy, induction. ഉപമാനം.

ഉപമെതം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sal*, a timber tree, *Shorea robusta.*

ഉപമെയം. *adj.* Comparable, worthy to be compared. ഉപമിക്കപ്പെട്ടുവാൻ തക്കത.

ഉപയന്താവ,ിന്റെ. *s.* A husband, a master. ഭൎത്താവ, യജമാനൻ.

ഉപയമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

ഉപയമം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

ഉപയാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sickness, disease. രൊഗം.

ഉപയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying, following. അനുഗമനം.

ഉപയാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

ഉപയുക്തം, &c. *adj.* 1. Convenient. 2. serviceable. ഉപയുക്തമാകുന്നു. To be convenient or serviceable. *s.* A portion or part. ഓഹരി.

ഉപയുക്തി, യുടെ. *s.* 1. Convenience. 2. serviceableness.

ഉപയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Utility, use. 2. advantage. 3. serviceableness, assistance. പ്രയൊജനം. *adj.* 1. Useful. 2. advantageous. 3. serviceable.

ഉപയൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be useful, to be of service to another. പ്രയൊജനമാകുന്നു.

ഉപയൊജ്യം, &c. *adj.* 1. Convenient. 2. serviceable, advantageous.

ഉപരക്തം, &c. *adj.* 1. Afflicted with pain or calamity. വ്യസനപ്പെട്ടത. 2. eclipsed (sun or moon.) ഗ്രസിക്കപ്പെട്ട, (ആദിത്യനൊ ചന്ദ്രനൊ.) 3. *Rahu*, or ascending node. ഗ്രഹണം.

ഉപരതി, യുടെ. *s.* 1. Great or exquisite pleasure. മഹാ സന്തൊഷം. 2. stopping, ceasing. നിൎത്ത.

ഉപരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A guard, an outpost. കാവൽ സ്ഥലം.

ഉപരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An eclipse of the sun or moon. ഗ്രഹണം. 2. Rahu or the ascending node. 3. calamity, affliction. അനൎത്ഥം. 4. mis-behaviour, ill conduct. ദുൎന്നടപ്പു.

ഉപരാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Stopping, ceasing. നിൎത്ത.

ഉപരി. *adv.* Upon; above; over; excessive. മെൽ, ഉയരെ.

ഉപരിലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* An inscription, a superscription. മെലെഴുത്ത.

ഉപരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Siege. തടങ്ങൽ.

ഉപരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To besiege. തടുക്കുന്നു.

ഉപലബ്ധം, &c. *adj.* 1. Understood, known. അറിയപ്പെട്ടത. 2. gained, acquired. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപലബ്ധാൎത്ഥ, യുടെ. *s.* A tale, a true or probable story. കഥ.

ഉപലബ്ധി. യുടെ. *s.* 1. Mind, understanding. ബുദ്ധി. 2. knowledge, especially religious. ജ്ഞാനം. 3. gain; acquisition. ലാഭം.

ഉപലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stone or rock. കല്ലു, പാറ. 2. a precious stone, or jewel. രത്നകല്ലു. 3. refined sugar. ശൎക്കര വിശെഷം.

ഉപലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Apprehension, conception, comprehension otherwise than from memory. ബൊധം, ഗ്രഹിക്ക.

ഉപലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A Synecdoche of a part for the whole, or of a quality for that in which it resides. സംക്ഷെപണം.

ഉപലാ, യുടെ. *s.* 1. A stone. കല്ലു. 2. refined or candied sugar. കൽകണ്ടം.

ഉപലാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fondling, caressing. വാത്സല്ലിക്കുക.

ഉപലാളിതം, &c. *adj.* Caressed. വാത്സല്ലിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A portent, a natural phœnomenon considered as announcing evil. ശകുനം.

ഉപലീഢം. *adj.* Licked. നക്കപ്പെട്ടത.

ഉപലുപ്തം. *adj.* 1. Destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത. 2. reduced. കുറെക്കപ്പെട്ടത.

ഉപലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Smearing, plaistering with cow dung, &c. പൂചുക.

ഉപവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A garden; a grove. 2. a park. പൂങ്കാവ.

ഉപവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country inhabited or not. 2. a division; a district or *Pergunah.* ഊർ.

ഉപവൎഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillow. തലയിണ.

ഉപവസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A village. ഗ്രാമം.

ഉപവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To fast, to abstain from food. നൊമ്പ നൊക്കുന്നു.

ഉപവസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A fast; fasting; abstaining from food. ഉപവാസം.

ഉപവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper or outer garment. ഉത്തരീയം.

ഉപവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Fasting; a fast; abstinence from food. ഉപൊഷണം.

ഉപവാസി, യുടെ. *s.* One who abstains from food, a faster.

ഉപവാഹ്യം. *s.* A royal elephant. രാജാവിന്റെ ആന.

ഉപവിഷ, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Atis.* (Betula?) അതിവിടയം. 2. factitious poison.

ഉപവിഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Seated, sitting. ഇരിക്കപ്പെട്ടത. 2. arrived, entered. പ്രവെശിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപവീതം, ത്തിന്റെ. *s.* The thread or cord worn by the three first classes of Hindus, over the left shoulder and under the right. വലത്തൂട ഇട്ട പൂണൂൽ.

ഉപവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sitting, posture. ഇരിപ്പ.

ഉപവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To sit; to be seated. ഇരിക്കുന്നു.

ഉപവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sash. ഇടക്കെട്ട.

ഉപവെഷ്ടിതം. *adj.* Worn as a sash. ഇടകെട്ടപ്പെട്ടത.

ഉപശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tranquillity, calmness. 2. patience. 3. alleviation, abatement. ശാന്തത.

ഉപശമം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉപശമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be calmed, or pacified. 2. to be alleviated, abated, or assuaged.

ഉപശമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To calm, to pacify. 2. to alleviate. ശമിപ്പിക്കുന്നു.

ഉപശല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A space near a village. ഗ്രാമത്തൊടചെൎന്ന സ്ഥലം. 2. torment, pain. വെദന.

ഉപശാഖ, യുടെ. *s.* A small branch. ചെറിയ കൊമ്പ.

ഉപശാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Calmness, tranquillity, patience. 2. alleviation, abatement. 3. means, method. 4. atonement; a remedy. ഉപശാന്തി വരുത്തുന്നു. 1. To calm, to pacify, to alleviate, to abate, to assuage. 2. to make an atonement.

ഉപശാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Cursing, a curse. പ്രാക്ക.

ഉപശായം. ത്തിന്റെ. *s.* Watching and sleeping alternately. ക്രമത്താലുള്ള ഉറക്കം.

ഉപശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Holiness, purity. ശുദ്ധി.

ഉപശൊഭിതം, &c. *adj.* Splendid, radiant. ശൊഭിതം.

ഉപശ്രുതം. *adj.* Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത.

ഉപശ്രുതി, യുടെ. *s.* 1. Judicial astrology, aspect of the stars, fortune telling, &c. 2. a good or bad omen, as gathered by two persons in consultation together from incidentally over-hearing what is said by a third person. വരുംഫലം പറക. 3. a Purána. പുരാണം.

ഉപസക്തി, യുടെ. *s.* 1. Meeting, union. യൊജ്യത. 2. service. 3. gift, donation. ദാനം.

ഉപസംഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Counting, calculation. ഗണനം.

ഉപസംഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Obeisance, respectful address, civility; respectful salutation. വണക്കം.

ഉപസംഗ്രാഹ്യം, &c. *adj.* Respectable, venerable. വണങ്ങെണ്ടുന്നത.

ഉപസദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A neighbourhood, a neighbouring abode. അയൽപക്കം.

ഉപസന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Joining, uniting. ചെൎച്ച.

ഉപസമ്പന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A victim. *adj.* 1. Dressed, cooked. ചമച്ചത. 2. immolated, sacrificed. (as a victim, &c.) യാഗത്തിന കൊല്ലപ്പെട്ടത. 3. dead, deceased.

ഉപസമ്പാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Great fall, or descent. പതനം.

ഉപസംവ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A lower garment. കീഴുള്ള വസ്ത്രം.

ഉപസംഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Recalling an enchanted weapon, so as to prevent its taking effect. 2. end, conclusion. അവസാനം.

ഉപസംഹിതം. *adj.* Joined, united, agreed. യൊജ്യതപ്പെട്ടത, ചെൎക്കപ്പെട്ടത.

ഉപസംഹൃതം. *adj.* Finished, concluded. അവസാനിക്കപ്പെട്ടത.

ഉപസരം, ത്തിന്റെ. *s.* The first pregnancy, or impregnation of a cow, &c. മൃഗങ്ങളുടെ ജനനം.

ഉപസൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A particle prefixed to roots &c. in the Sanscrit language; a prefix. പ്രപരാമ്പവെത്യാദി 2. disease, possession by an evil spirit. ബാധ.

ഉപസജ്ജനം. *adj.* Secondary, subordinate. അപ്രധാനം.

ഉപസൎയ്യ, യുടെ. *s.* A cow, (fit for the bull.) ചനപിടിക്കമാറായ പശു.

ഉപസൂതിക, യുടെ. *s.* A mid-wife. വയറാട്ടി.

ഉപസൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bulbous or tuberous root. കിഴങ്ങ.

ഉപസൂൎയ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk of the sun or moon. പരിവെഷം.

ഉപസൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Coition, copulation. *adj.* Joined, attached, connected to or with, attended by or accompanied with. ചെൎക്കപ്പെട്ടത.

ഉപസൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഉപസ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A condiment, a spice or seasoning, mustard, pepper, &c. കുഴമ്പായി ചമച്ചസാധനം.

ഉപസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Melted butter. വെണ്ണ ഉരുക്കിയ നൈ.

ഉപസ്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To distribute melted butter. നൈ വിളമ്പുന്നു.
ഉപസ്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The male or female organs of generation. ഗുഹ്യേന്ദ്രിയം.
ഉപസ്ഥനിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Continence. 2. chastity. അടക്കം.
ഉപസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ceremony performed by the Brahmins at noon. ബ്രാഹ്മണൎക്ക ഉച്ചക്കുള്ള കൎമ്മം. 2. worship. വന്ദനം. ഉപസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നു. To perform this ceremony.
ഉപസ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Impressing or fixing on the mind by frequent admonition. മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുക.
ഉപസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Memory, recollection. ഓൎമ്മ, ധാരണം.
ഉപസ്പൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Touching, contact. കൂട്ടിതൊടുക. 2. bathing, ablution. കുളി. 3. rincing the mouth, sipping water and ejecting it. ആചമനം.
ഉപസ്പൎശം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ഉപസ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Remembrance, recollection. ഓൎമ്മ.
ഉപസ്മൃതി, യുടെ. *s.* See the preceding.
ഉപസ്വനം, ത്തിന്റെ. *s.* Echo. മാറ്റൊലി.
ഉപസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Echo.
ഉപഹസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Laughter, laughing. ചിരി.
ഉപഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A complimentary gift, a present to superiors. കാഴ്ചദ്രവ്യം.
ഉപഹൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Spoil, plunder. *adj.* Extorted, plundered, spoiled. അപഹൃതം.
ഉപഹ്വരം. *adj.* 1. Solitary, private. നിൎജ്ജനദെശം. 2. near. സമീപം. *s.* A car, a carriage. വണ്ടി.
ഉപക്ഷമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 2. To forgive; to pardon. 2. to exercise patience.
ഉപാംശു. *adj.* Solitary, private. നിൎജ്ജനദെശം.
ഉപാകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Studying the *Vedas* after initiation. 2. immolation, sacrifice of an animal. ബലിക്കായുള്ള വധം.
ഉപാകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Holy study; reading the *Vedas* after initiation. 2. immolation. ബലിക്കായുള്ള വധം.
ഉപാകൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* A victim, slain or to be slain. ബലി, ബലിക്കായുള്ള വധം.
ഉപാഖ്യാതം. *adj.* Related, narrated.
ഉപാഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Appendix. 2. history; narration, relation. ചരിത്രം.
ഉപാഗമം, ഉപാഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Approach, access. അടുത്തു വരവ. 2. promise, agreement. പ്രതിജ്ഞ.
ഉപാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sectarial mark made with sandal, &c. on the forehead of Hindus. 2. an appendage. അംഗത്തൊടു ചെൎന്നത.
ഉപാത്തം. *adj.* Obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.
ഉപാത്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Neglect, or disobedience of any ordinance or custom. 2. disorder, or disorderly behaviour. ക്രമക്കെട.
ഉപാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abstraction, restraining the organs of sense or perception. ഗ്രഹിക്കുക. 2. cause, motive. 3. *commonly* a handful of raw rice, given in charity; begging. ഭിക്ഷ.
ഉപാധി, യുടെ. *s.* 1. Virtuous reflection. ധൎമ്മചിന്ത. 2. deception, disguise. മായ. (In the *Vedanta* this is especially applied to certain natural forms or properties, considered as disguises of the spirit.) 3. a person diligent and attentive for the support of a family. കുഡുംബഭരണം ചെയ്യുന്നവൻ. 4. *commonly*, pain, trouble, affliction, sickness. ആധി. 5. prevention.
ഉപാധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Independence, unrestraint, freedom. സ്വാധീനം.
ഉപാധ്യായൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spiritual preceptor. വാധ്യാൻ. 2. an instructor, a scribe, a teacher. ഗുരു.
ഉപാധ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Spiritual instruction.
ഉപാധ്യായ, യുടെ. *s.* A preceptress, a governess.
ഉപാധ്യായീ (or യാനീ,) യുടെ. *s.* The wife of a teacher. ഉപാധ്യായന്റെ ഭാൎയ്യ.
ഉപാനൽ, ഹത്തിന്റെ. *s.* A shoe. ചെരിപ്പ.
ഉപാനഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A shoe. ചെരിപ്പ.
ഉപാന്തം. *adj.* Near, proximate. സമീപമുള്ള.
ഉപാന്തികം. *adj.* Near, proximate. സമീപം.
ഉപാന്ത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Nearness. സമീപത.
ഉപായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A contriver; a plotter; a schemer; an inventor; a projector; a designer. 2. an artful, crafty or cunning person. ഉപായി.
ഉപായനം, ത്തിന്റെ. *s.* A present, a complimentary gift to superiors, &c. കാഴ്ചദ്രവ്യം.
ഉപായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An expedient, artifice, contrivance, stratagem, scheme, a project. 2. a plot, a plan. 3. subtlety, cunning. 4. a method, or means. 5. a remedy. 6. a means of success against an enemy: four are usually enumerated, viz. *Conciliation; presents* or *gifts; creating dissension; chatisement.* സാമാനാദി. ഉപായം ചെയ്യുന്നു. 1. To contrive, to scheme; to plan; to use means.

2. to form a plot. ഉപായതന്ത്രം. Device, craftiness, subtlety.
ഉപായി, യുടെ. *s.* 1. A contriver, a schemer; a plotter, a projector. 2. an artful or cunning person.
ഉപായെന. *adv.* Artfully, craftily.
ഉപാലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, reviling. നിന്ദവാക്ക.
ഉപാലീഢം. *adj.* Licked. നക്കപ്പെട്ടത.
ഉപാവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rolling on the ground, (as a horse.) കുതിര പൊലെ നിലത്ത ഉരുളുക.
ഉപാവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rolling on the ground. നിലത്ത ഉരുൾച്ച. 2. cessation, ceasing, refraining.
ഉപാശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* A small building at the gate of an hermitage. ആശ്രമത്തിന്റെ പടിപ്പുര.
ഉപാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Service. ശുശ്രൂഷ. 2. worship. ഭജനം. 3. archery. അസ്ത്രവിദ്യ.
ഉപാസന, യുടെ. *s.* 1. Service. സെവ. 2. worship. ഭജനം.
ഉപാസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A quiver. ആവനാഴിക.
ഉപാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To serve, to worship. സെവിക്കുന്നു, ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.
ഉപാസിതം, &c. *adj.* Served, honored, worshipped. സെവിക്കപ്പെട്ടത, വന്ദിക്കപ്പെട്ടത.
ഉപാസീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sitting, posture. ഇരിപ്പ.
ഉപാസ്തം, &c. *adj.* Seated. ഇരിക്കപ്പെട്ടത. ഉപാസിക്കപ്പെട്ടത.
ഉപാസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A coverlet. മെൽവിരിപ്പ.
ഉപാസ്തി, യുടെ. *s.* 1. Service. സെവ. 2. worship. വന്ദനം.
ഉപാഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A fiery meteor, a comet, &c. ധൂമകെതു. *adj.* Joined, annexed. കൂട്ടപ്പെട്ടത.
ഉപാഹൃതം, &c. *adj.* Taken, attacked, seized, caught. പിടിക്കപ്പെട്ടത.
ഉപെതം. *adj.* Joined, annexed. കൂട്ടപ്പെട്ടത.
ഉപെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.
ഉപെക്ഷണീയൻ, ന്റെ. *s.* One who is to be disregarded, contemned or abandoned. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവൻ.
ഉപെക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Contempt; disregard. 2. neglect, negligence. 3. inactivity, indolence, idleness. 4. abandoning, forsaking. 5. indifference. 6. indulgence, connivance at, or disregard of faults.
ഉപെക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To disregard, to contemn. 2. to neglect. 3. to reject; to abandon; to forsake; to desert. 4. to be indifferent. 5. to connive at.
ഉപെക്ഷിതം, &c. *adj.* 1. Disregarded, contemned. 2. abandoned, rejected, forsaken. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.
ഉപെക്ഷ്യം. *adj.* 1. What is to be disregarded, contemned. 2. abandoned, forsaken. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത.
ഉപൊഢ, യുടെ. *s.* A married woman. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ.
ഉപൊഢം, &c. *adj.* 1. Married. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. near, proximate. അടുത്തത.
ഉപൊതി, യുടെ. *s.* A potherb, *Basella rubra*, or *lucida*.
ഉപൊതിക, യുടെ. *s.* See the preceding.
ഉപൊല്ഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An example, an apposite argument or illustration. ഉദാഹരണം. 2. beginning, a thing begun. ആരംഭം.
ഉപൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fast, fasting, abstinence from food. ഉപവാസം.
ഉപൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To fast, to abstain from food. ഉപവസിക്കുന്നു.
ഉപൊഷിതം. *adj.* Fasted. ഉപവസിതം.
ഉപ്തകൃതം. *adj.* Ploughed after sowing. വിതച്ചുടിച്ച നിലം.
ഉപ്തകൃഷ്ടം. *adj.* See the preceding.
ഉപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sowing. വിതെക്കുക. 2. a sown field. വിതെക്കപ്പെട്ട നിലം.
ഉപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Salt in general. 2. common kitchen salt. 3. saltness.
ഉപ്പുദ്രാവകം, ത്തിന്റെ. *s.* Muriatic acid.
ഉപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A bird; the snake bird.
ഉപ്പളം, ത്തിന്റെ. *s.* A salt-marsh; the soil which is cultivated to produce common salt.
ഉപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To salt, to season with salt.
ഉപ്പിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Saltness.
ഉപ്പിലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To put in salt, to pickle in salt.
ഉപ്പിലിട്ടത. *adj.* Salted, pickled.
ഉപ്പില്ലാപ്പത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A regimen in which salt is not to be used.
ഉപ്പിറച്ചി, യുടെ. *s.* Salt meat.
ഉപ്പുകടൽ, ലിന്റെ. *s.* The common salt sea.
ഉപ്പുകറി, യുടെ. *s.* Well salted curry.
ഉപ്പുകുറ്റി, യുടെ. *s.* A measure used for salt.
ഉപ്പുതന്ത, ിന്റെ. *s.* A saltcat, a lump of salt.
ഉപ്പുതെളി, യുടെ. *s.* A plant, used for clearing or purifying salt. *Ruellia ringens.* (Lin.)
ഉപ്പുനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Salt ground, soil impregnated

with saline particles; earth on which salt is manufactured; ground fit for the cultivation of salt. On the coast, salt is *cultivated* not *manufactured*. Brackish water, communicating with the sea, or back-water is introduced upon a peculiar salt soil, previously prepared, and after evaporation by the sun, the salt remains crystallized on the surface.

ഉപ്പുപടന്ന, യുടെ. *s.* A salt-marsh; a salt-pan, the field where salt is made; or soil which is cultivated to produce common salt.

ഉപ്പുപണ്ടകശാല, യുടെ. *s.* A salt warehouse.

ഉപ്പുമത്തി, യുടെ. *s.* Salt fish.

ഉപ്പുമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* Mangoes preserved or pickled in salt.

ഉപ്പുമീൻ, നിന്റെ. *s.* Salt fish.

ഉപ്പുവിളച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The crystallization of salt.

ഉപ്പുവിളയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause salt to crystallize, to manufacture salt.

ഉപ്പുവിളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* Salt to crystallize.

ഉപ്പുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Salt-water, brackish water.

ഉപ്പുസമുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The common salt sea.

ഉപ്പൂറ്റി, യുടെ. *s.* The heel.

ഉപ്പേരി, യുടെ. *s.* The name of a curry.

ഉഭയം. *adj.* Two, both. രണ്ട. *s.* 1. Interest on money given in mortgage. പലിശ. 2. land. നിലം. 3. fruit, or produce of trees. മരഫലങ്ങൾ.

ഉഭയതഃ. *ind.* On both sides; in both places. രണ്ട പ്രകാരം, രണ്ട ദിക്ക.

ഉഭയത്ര. *adv.* On both sides; in both places. രണ്ട ദിക്ക.

ഉഭയദ്യുസ. *ind.* Both days, the day past and to come. രണ്ട ദിവസം.

ഉഭയരാശി, യുടെ. *s.* A name given to four signs in the zodiac. June, മിഥുനം. September, കന്നി. December, ധനു. March, മീനം.

ഉഭയസമ്മതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A contract. 2. an aggreement or covenant (between two parties.) 3. a bargain, a compact. അന്യോന്യസമ്മതം.

ഉമ, യുടെ. *s.* 1. A name of PÁRWATI, the wife of SIVA. പാൎവ്വതി. 2. the linseed plant. അഗശി.

ഉമാപതി, യുടെ. *s.* A name of SIVA, the husband of PÁRWATI. ശിവൻ.

ഉമി, യുടെ. *s.* The husk of paddy, rice, or other grain; chaff; bran. ഉമിപൊറുന്നു. To winnow paddy after it is beaten.

ഉമിക്കരി, യുടെ. *s.* The burnt husks of paddy used for cleaning the teeth.

ഉമിത്തീ, യുടെ. *s.* Fire or conflagration of chaff, or of the husk of corn.

ഉമിനീര, ിന്റെ. *s.* Spittle, saliva.

ഉമിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To spit, to spit out. 2. to swallow the saliva.

ഉമിഴുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* See the preceding.

ഉമ്മ, യുടെ. *s.* 1. A kiss, kissing. 2. a mahometan woman.

ഉമ്മച്ചി, യുടെ. *s.* A mahometan woman.

ഉമ്മത്ത, ിന്റെ. *s.* See the following.

ഉമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The thorn apple, *Datura alba* or *metel.*

ഉമ്മമുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To kiss.

ഉമ്മരപ്പടി, യുടെ. *s.* The threshold of a door.

ഉമ്മരപ്പൂങ്കാവ, ിന്റെ. *s.* A flower garden before the door.

ഉമ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* The door way.

ഉമ്മിണി. *ind.* A little, a small bit.

ഉമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Land on which linseed is grown. അഗശി വിളയുന്ന സ്ഥലം.

ഉം. *A particle corresponding with the copulative conjunction* and. It is affixed to words which it connects, and is repeated at the end of each word to be connected; as, ആകാശവും, ഭൂമിയും, വെള്ളവും, അഗ്നിയും, കാററും പഞ്ച ഭൂതങ്ങൾ ആകുന്നു. The œther or sky, the earth, the water, the fire and the wind are the five elements. ഉം is sometimes elegantly affixed to the last word in a sentence. Other examples of the use of this particle might be given.

ഉം. *ind.* An interjection; 1. Of anger. 2. interrogation. 3. promise or assent. 4. of cordiality, or pacification.

ഉമ്പർ, രുടെ. *s. plu.* The gods. ദെവകൾ.

ഉമ്പർകോൻ, ന്റെ. *v.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഉയര. *adv.* High, on high, above.

ഉയരം, ത്തിന്റെ. *s.* Height, loftiness, tallness. *adj.* High, lofty, tall.

ഉയരവെ: *adv.* On high; above, upwards.

ഉയരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow high, to rise up; to advance. 2. to be raised or lifted up. 3. to grow great, excellent or eminent.

ഉയരെ. *adv.* Above, up, on high.

ഉയർച്ച, യുടെ. *s.* Height, elevation.

ഉയർത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To raise, to lift up; to elevate. 2. to raise higher; to heighten. 3. to exalt, to elevate, to increase.

ഉയിർ, രിന്റെ. *s.* 1. Life, vitality, animation. 2. breath.

ഉയിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To revive, to get life again, to be re-animated.

ഉയിൎത്തെഴുനീല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To rise from the dead.

ഉയിൎത്തെഴുനീല്പ, ിന്റെ. *s.* Resurrection, rising again.

ഉയിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Resurrection; raising to life again.

ഉയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quicken, to revive, to re-animate; to raise to life; to vivify.

ഉര, യുടെ. *s.* 1. The act of rubbing or moving one body upon another; rubbing, friction. 2. a word, an expression, a sentence.

ഉരകല്ലു, ിന്റെ. *s.* A touch-stone.

ഉരക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be strong; to be or become firm. 2. to be violent, to be boisterous. 3. to threaten, to frighten.

ഉരഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake; a serpent. പാമ്പു.

ഉരഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, mail. പടച്ചട്ട, കവചം.

ഉരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ram. ആട്ടുകൊററൻ. 2. a cloud. മെഘം.

ഉരണാഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The broad-leaved Cassia, *Cassia Alata* (Lin.) തകര.

ഉരണാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The broad-leaved Cassia. *Cassia Alata.* (Lin.) തകര.

ഉരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A curry-comb.

ഉരഭ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A ram. ആട്ടുകൊററൻ, ചുവന്ന ആട.

ഉരമരുന്നു, ിന്റെ. *s.* A medicine generally given to children.

ഉരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength; firmness. 2. the breast, the bosom. ഉരം വീഴുന്നു. To get a particular disease by rolling on the ground, applied only to children under twelve months old.

ഉരമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A great noise, roaring. 2. grumbling.

ഉരമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* To make a great noise; to roar; to grumble (as a dog.)

ഉരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To rub, to be rubbed. 2. to be reduced to powder. 3. to be wasted or worn away by rubbing. 4. to rub against. 5. to wear by friction.

ഉരരീ. *ind.* A particle implying; 1. Assent. അംഗീകാരം. 2. expansion. വിസ്താരം. (it chiefly occurs in composition.)

ഉരരീകൃതം. *adj.* 1. Promised, agreed, approved. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ടത, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത. 2. spread, expanded. വിടക്കപ്പെട്ടത.

ഉരൽ, ലിന്റെ. *s.* A wooden mortar used for cleaning rice or in which any thing is beaten with a pestle.

ഉരൽപ്പുര, യുടെ. *s.* A small room in which paddy, &c. is beaten.

ഉരവു, ിന്റെ. *s.* 1. Rubbing, friction. 2. rubbing, trying metal by a touch-stone.

ഉരശ്ഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, mail. കവചം.

ഉരസൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Friction. 2. contention.

ഉരസിലൻ, ന്റെ. *s.* One who is broad chested, or who has a full or broad breast. നെഞ്ചുററമുള്ളവൻ.

ഉരസുന്നു, സി, വാൻ. *v. a.* 1. To rub. 2. to contend.

ഉരസ്ത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Mail, the breast plate, or cuirass. കവചം.

ഉരസ്വാൻ, ന്റെ. *s.* One who is broad chested, full breasted, strong. നെഞ്ചുററമുള്ളവൻ.

ഉരസ്സു, ിന്റെ. *s.* The breast, the bosom; the belly. മാറിടം.

ഉരസ്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake, or serpent. പാമ്പു.

ഉരസ്സൂത്രിക, യുടെ. *s.* A pearl necklace. മുത്തുകൊണ്ടുള്ള മാല.

ഉരി, യുടെ. *s.* An eighth part of a measure.

ഉരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To flay, or strip, to strip off the skin, to skin. 2. to pull off, to strip off covering.

ഉരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of flaying or stripping off the skin. 2. stripping.

ഉരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഉരിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To speak, to talk, to utter, to make a noise.

ഉരിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking, talking, speech.

ഉരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be pulled off, stripped or skinned.

ഉരിവു, ിന്റെ. *s.* Stripping off, flaying.

ഉരീ. *ind.* A particle, implying (especially in composition,) 1. Promise, assent. അംഗീകാരം. 2. expansion. വിസ്താരം.

ഉരീകൃതം. *adj.* 1. Promised. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. expanded, spread. വിടക്കപ്പെട്ടത.

ഉരു. *adj.* Great, large. വലിയ.

ഉരു, വിന്റെ. *s.* 1. Form, figure. 2. head or denomination of animals, as head of oxen, &c. 3. a piece, quantity, number. 4. a vessel or ship. 5. pieces, parts, articles. 6. repeating frequently.

ഉരുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To melt, to dissolve, to be or become melted. 2. to be dissolved, to become liquid,

or liquified. 3. to be softened to pity, or compassion, to grow tender, mild, or gentle. 4. to waste away. 5. to be subdued by affliction.

ഉരുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Steel. 2. any metal or other substance in a state of fusion.

ഉരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of melting or dissolving. 2. distress, anguish.

ഉരുക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To repeat often, in order to learn by heart. 2. to perform or do often.

ഉരുക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sailor.

ഉരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To melt, to smelt. 2. to dissolve, to make liquid or liquify. 3. to soften. 4. to distress.

ഉരുക്കുനെയ്യ, ിന്റെ. *s.* Melted or liquified butter.

ഉരുക്കുപൊന്ന, ിന്റെ. *s.* Gold bullion.

ഉരുക്കുമണി, യുടെ. *s.* A bead made of gold.

ഉരുക്കുമണിക്കാതില, യുടെ. *s.* An ear-ring made of small particles of gold (cast.)

ഉരുക്കുവെള്ളി, യുടെ. *s.* Silver bullion.

ഉരുട്ട. *adj.* Round, spherical, circular. *s.* A trick, deceit.

ഉരുട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver, a cheat, a tricker.

ഉരുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To make round, to make spherical, or circular. 2. to roll, to push down. 3. to deceive, to trick.

ഉരുണ്ട. *adj.* Round, globular, circular.

ഉരുണ്ടുപൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To roll. 2. to fall, or roll down. 3. to grow spherical, or circular.

ഉരുതമം. *adj.* Very great. എറ്റവും വലിയത.

ഉരുതരം. *adj.* Very great. എറ്റവും വലിയത.

ഉരുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Articles or materials of which any thing is made.

ഉരുത്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To form, to shape. 2. to separate, to distinguish.

ഉരുത്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be formed or shaped. 2. to be distinguished, separated.

ഉരുത്തിരിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Forming, shaping. 2. distinguishing, separating.

ഉരുപ്പടി, യുടെ. *s.* Pieces, parts, articles.

ഉരുമ്മൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Rubbing, polishing. 2. polishing with a plane. 3. grazing against.

ഉരുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. a.* 1. To rub or graze against. 2. to polish. 3. to grate.

ഉരുവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To form, to shape.

ഉരുവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To repeat, to rehearse a lesson repeatedly in order to learn it by heart.

ഉരുവൃകം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor-oil tree, *Palma christi*, or *Ricinus communis.* ആവണക്ക.

ഉരുവൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The sailing of a vessel.

ഉരുസൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Decrease, down-fall. 2. failure of success. 3. a tumble.

ഉരുസുന്നു, സി, വാൻ. *v. n.* 1. To glide down, to fall down. 2. to tumble. 3. to grow less, to decrease. 4. to fail of success.

ഉരുള, യുടെ. *s.* 1. A ball, a roll. 2. the thing rolled. 3. a morsel, a mouth full of rice.

ഉരുളൻ. *adj.* Round; circular.

ഉരുളി, യുടെ. *s.* A caldron.

ഉരുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To roll; to move any thing by volutation.

ഉരുളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To roll, to revolve, to wheel, to bowl along, to trundle. ഉരുണ്ടുപൊകുന്നു. 1. To go round, as a ball. 2. to roll.

ഉരുൾ, ളിന്റെ. *s.* A wheel.

ഉരുൾച, യുടെ. *s.* 1. Rolling (the act,) the state of being rolled, rotation, whirling. 2. roundness.

ഉരുൾതടി, യുടെ. *s.* A log of timber.

ഉരുൾവണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A wheel. 2. a bandy, or wheeled conveyance.

ഉരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub, to move one body upon another. 2. to try, to assay metal by rubbing it upon a touch-stone. 3. to polish. 4. to rub to powder, to grate. 5. to pulverize *medicines* or *colours*. 6. to speak.

ഉരെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Rubbing (the act,) moving one body upon another. 2. trying metal by touch-stone. 3. polishing. 4. friction. 5. grating, pulverizing. 6. speech.

ഉരൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* The female breast. മുല.

ഉരഃസ്സൂത്രിക, യുടെ. *s.* A pearl necklace. മുത്തുകൊണ്ടുള്ള മാല.

ഉൎവര, യുടെ. *s.* 1. Fertile soil, yielding every kind of crop. സമസ്തസസ്യമുള്ള ഭൂമി. 2. land in general. ഭൂമി.

ഉൎവശി, യുടെ. *s.* A name of one of the courtezans of the gods.

ഉൎവാരു, വിന്റെ. *s.* A kind of cucumber. *Cucumis utilatissmus.* വെള്ളരി.

ഉൎവ്വി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ഉൎവ്വീതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ഉൎവ്വീധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.

ഉൎവ്വീപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

ഉൎവ്വീരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree in general. വൃക്ഷം.

ഉല, യുടെ. *s.* A furnace in a forge, or fire place.

ഉലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The world. ലൊകം.

ഉലക്കുടിൽ,ിന്റെ. *s.* A smith's tongs.

ഉലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Shaking, moving, shake, shock. 2. agitation. 3. looseness. 4. decrease, reduction. 5. the state of being reduced in circumstances.

ഉലപം, ത്തിന്റെ. *s.* A creeping plant; a spreading creeper. വള്ളി.

ഉലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be shaken, to be agitated, to shake, to move. 2. to be or become loose, or slack. 3. to become soft, pliable or flexible. 4. to be reduced.

ഉലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To become, or grow dry, to dry, as wood, &c. 2. to drop off.

ഉലൎക്കുന്നു, ൎത്തു, വാൻ. *v. a.* 1. To dry, to air, to make or put to dry, by exposing to the heat of the sun.

ഉലൎച്ച, യുടെ. *s.* The act of drying, dryness.

ഉലൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To dry, to air, to make dry by exposing to the heat of the sun.

ഉലൎപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. The act of drying. 2. dryness.

ഉലവ,ിന്റെ. *s.* See ഉലെപ്പ.

ഉലുവ, യുടെ. *s.* Fenugreek. *Trigonella Fœnum Græcum.*

ഉലൂകൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഉലൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An owl. മൂങ്ങാ. 2. the root of an elephant's tail. ആനയുടെ വാല്കുടത്തിന്റെ താഴത്തെടം.

ഉലൂഖലം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden mortar used for cleaning rice, or in which any thing is beaten with a pestle. ഉരൽ.

ഉലൂപി, യുടെ. *s.* A porpoise, or fish resembling it. കൊഴുമീൻ.

ഉലക്ക, യുടെ. *s.* A pestle, or pounder, used for beating or cleaning rice.

ഉലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To shake, to move, to agitate. 2. to soften, to make pliable, or flexible. 3. to reduce.

ഉലെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. The act of shaking, agitation. 2. looseness. 3. softening. 4. reduction.

ഉല്ക്ക, യുടെ. *s.* 1. A firebrand. തീക്കൊള്ളി. 2. a fiery meteor. കൊള്ളിമീൻ. 3. a live-coal, charcoal. എരിന്നിൽ.

ഉല്ലംഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Transgression, the act of deviating or passing over. അതിക്രമം. 2. disgrace. 3. contempt. ഉല്ലംഘിക്കുന്നു, ഉല്ലംഘനം ചെയ്യുന്നു. 1. To transgress, to pass over, to deviate. 2. to disgrace. 3. to despise.

ഉല്ലംഘിതം. *adj.* Transgressed, passed over. അതിക്രമിക്കപ്പെട്ടത. 2. disgraced.

ഉല്ലലം. *adj.* Hairy. രോമമുള്ള.

ഉല്ലസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be gay, pleased, delighted, amused, diverted. 2. to rejoice.

ഉല്ലസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To amuse, to divert, to please, to delight.

ഉല്ലസിതം. *adj.* 1. Pleased, delighted, amused, diverted. സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ടത. 2. blown, expanded, as) a flower, &c.) വികസിതം.

ഉല്ലാഘം, &c. *adj.* Recovery from sickness, convalescent. രോഗം മാറിയത.

ഉല്ലാഘൻ, ന്റെ. *s.* One who is recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ചവൻ.

ഉല്ലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The prattling of children. കൊഞ്ചിപ്പറക. 2. change of voice in grief, &c. കണ്ഠൊരൊധസ്വരം.

ഉല്ലായം, ത്തിന്റെ. *s.* A screen. മറ.

ഉല്ലാസപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To amuse, to divert, to please, to entertain. സന്തൊഷിപ്പിക്കുന്നു.

ഉല്ലാസപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To rejoice, to be gay, pleased, delighted, diverted, to enjoy amusement or recreation. സന്തൊഷിക്കുന്നു.

ഉല്ലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Joy, happiness, pleasure, delight, amusement, divertion, gaiety, recreation. സന്തൊഷം. 2. a chapter, a section of a book. കാണ്ഡം.

ഉല്ലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Writing. എഴുത്ത. 2. digging. കിള.

ഉല്ലൊചം, ത്തിന്റെ. *s.* An awning, a canopy. മെല്കെട്ടി.

ഉല്ലൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A surge; a large wave or billow. വലിയ തിരമാല.

ഉൽക്ഷിപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The thorn apple. *Datura metel* and *fastuosa.* ഉമ്മം. *adj.* Thrown upwards. മെല്പട്ട എറിയപ്പെട്ടത. Raised up. ഉയൎത്തപ്പെട്ടത.

ഉൽക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Throwing upwards, tossing. മെല്പട്ട എറിക. 2. a fan or kind of basket used for cleaning corn, &c. മുറം.

ഉവക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To love.

ഉവപ്പ,ിന്റെ. *s.* Love.

ഉവര,ിന്റെ. *s,* Brackishness, a salt taste.

ഉവർനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A brackish or steril soil.

ഉവർമണ്ണ,ിന്റെ. *s.* Soil impregnated with saline particles.

ഉവൎവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Brackish, or salt water.

ഉവ്വ. *adv.* Yes, yea, a term of affirmation; the affirmative particle opposed to ഇല്ല. No.

ഉശനസ്സ,ിന്റെ. *s.* A name of *Sucra* or the planet *Venus.* ശുക്രൻ.

ഉശീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass. *Andropogon muricatum: cuss-cuss.* രാമച്ചം.

ഉഷ, യുടെ. *s.* 1. Dawn, day-break. 2. a proper name,

the wife of *Anirudd'ha.* അനിരുദ്ധന്റെ ഭാൎയ്യ.

ഉഷണ, യുടെ. *s.* Long pepper. *Piper longum.* തിപ്പലി.

ഉഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Black pepper. *Piper nigrum.* മുളക.

ഉഷൎബ്ബുധൻ, ന്റെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

ഉഷസ്സ, ിന്റെ. *s.* The dawn; morning.

ഉഷാപതി, യുടെ. *s.* A name of *Anirudd'ha,* son of *Camadeva.* അനിരുദ്ധൻ.

ഉഷിതം. *adj.* 1. Stale, burnt. ചുട്ടത. 2. quick, expeditious. വെഗം. 3. fixed, remaining. സ്ഥിരം.

ഉഷെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dawn.

ഉഷഃകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The morning, (time of) dawn, day-break.

ഉഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

ഉഷ്ണകം, &c. *adj.* 1. Hot, warm. 2. dexterous, clever, ardent.

ഉഷ്ണകിരണൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഉഷ്ണപുണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The venereal disease.

ഉഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth, sun-shine. 2. fervour, ardour. *adj.* 1. Hot, warm. 2. fervent, dexterous, clever. ഉഷ്ണഭൂമി. A hot country. ഉഷ്ണകാലം. The hot season, hot weather.

ഉഷ്ണരശ്മി, യുടെ. *s.* The sun. സൂൎയ്യൻ.

ഉഷ്ണവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An umbrella or parasol, a *Ch'hattrah.* കുട.

ഉഷ്ണാംശു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഉഷ്ണാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* The hot season, summer, consisting of two months. വെനൽ കാലം.

ഉഷ്ണിക, യുടെ. *s.* Rice gruel, with ginger in it. ചുക്കകഞ്ഞി.

ഉഷ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be hot, to perspire.

ഉഷ്ണീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A turband. തലപ്പാവ. 2. a diadem. കിരീടം.

ഉഷ്ണൊദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Hot or warm water. ചൂടുവെള്ളം.

ഉഷ്ണെതരം. *adj.* Cold, cool. തണുത്തത.

ഉഷ്ണൊപഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* The hot season, summer. വെനൽകാലം.

ഉസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a bull. കാള.

ഉസ്രാ, യുടെ. *s.* A cow of a good breed. നല്ലജാതിപശു.

ഉളവ, ിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. 2. rise. ഉത്ഭവം.

ഉളവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be, to be born or produced. 2. to rise. ഉണ്ടാകുന്നു.

ഉളവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To produce, to make. ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഉളി, യുടെ. *s.* 1. A chisel. 2. a harpoon, a barb.

ഉളുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Dislocation, the state of being displaced. 2. a joint put out. 3. a sprain. 4. impediment.

ഉളുക്കിഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To set a dislocated joint, chiefly by a superstitious performance of incantations.

ഉളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be dislocated, put out of joint. 2. to be sprained.

ഉള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. The inside. 2. the heart, the mind.

ഉള്ള. A participle which means *being, having:* affixed to nouns it forms them into adjectives, as സന്തൊഷമുള്ള, Joyful: from സന്തൊഷം, Joy. It is also used as a connecting particle. It sometimes means *to be, to exist, to be contained in, to belong to,* &c. ഉള്ളവൻ. He who is or exists. ഭവനത്തിലുള്ള വസ്തുക്കൾ. The articles which are in the house. ഇനിക്കുള്ള കാൎയ്യം. My own affair, or an affair which belongs to or concerns me.

ഉള്ളകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An inner room. 2. the mind, or inward part.

ഉള്ളത. *adj.* 1. That which is or exists, all that there is. 2. what is really the fact, truth. 3. property.

ഉള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mind. 2. the heart.

ഉള്ളങ്കാൽ, ിന്റെ. *s.* The sole of the foot.

ഉള്ളങ്കൈ, യ്യിന്റെ. *s.* The palm of the hand. ഉള്ളംകൈ കുഴി. The hollow of the hand.

ഉള്ളവണ്ണം. *adv.* Really, actually, truly, indeed: as any thing really is.

ഉള്ളഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To compassionate, to pity.

ഉള്ളഴിവ, ിന്റെ. *s.* Compassion, pity.

ഉള്ളറ, യുടെ. *s.* 1. A closet, an inner or private room. 2. a division in a box.

ഉള്ളറിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Inward knowledge, persuasion, or perception. 2. secret knowledge.

ഉള്ളാടൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, one of a certain class of people who generally live in the forests.

ഉള്ളി, യുടെ. *s.* An onion or garlick. ഉള്ളിത്തൈലം. The essence of onions.

ഉള്ളുണൎച്ച, യുടെ. *s.* Intelligence, understanding, sensibility.

ഉള്ളുരി, യുടെ. *s.* The soft or inner skin of any thing.

ഉള്ളെടം, ത്തിന്റെ. *s.* The place where any thing really is. ഉള്ളെടത്തൊളം. So long as any thing exists.

ഉള്ളൊന്ന. See ഉള്ളത.

ഉൾ. A particle prefixed to words and means, In, within, into.

ഉൾകടൽ, ലിന്റെ. *s.* A bay.

ഉൾകനം, ത്തിന്റെ. *s.* Courage, fortitude.

ഉൾകപടം, ത്തിന്റെ. *s.* Secret fraud, deception; dissimulation.
ഉൾകമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The heart, the mind, the understanding.
ഉൾകരുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Courage, fortitude. 2. thought, sentiment.
ഉൾകാമ്പ, ിന്റെ. *s.* The mind, the intellect.
ഉൾകാഴ്ച, യുടെ. *s.* Insight; deep view; introspection; knowledge of the interior parts.
ഉൾകുരുന്ന, ിന്റെ. *s.* The mind, the intellect.
ഉൾകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Internal disease; inward, or internal decay. 2. an evil heart, wickedness of the heart.
ഉൾകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Resentment. 2. a secret grudge.
ഉൾകൊഴ, യുടെ. *s.* A bribe.
ഉൾചട്ട, യുടെ. *s.* A waistcoat.
ഉൾചെച്ച്, യുടെ. *s.* Union or agreement of mind or sentiment.
ഉൾതളിർ, രിന്റെ. *s.* The intellect, the understanding.
ഉൾതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Inward grief, sorrow.
ഉൾതിരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Envy, animosity. 2. anger, passion.
ഉൾപൂ, വിന്റെ. *s.* The intellect, the understanding, the mind.
ഉൾപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause one to enter 2. to involve one in any thing. 3. to cause one to meddle. 4. to entangle, to enclose.
ഉൾപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be partaker of, to be subject to, or involved in any thing. 2. to enter, to go in, to be inside. 3. to meddle with any business, to take part with any one. 4. to consent, to agree *with one.*
ഉൾപെടി, യുടെ. *s.* Fear, alarm; timidity.
ഉൾപൊര, ിന്റെ. *s.* 1. Envy, animosity. 2. passion, anger.
ഉൾപ്രേമം, ത്തിന്റെ. *s.* Love; affection.
ഉൾബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Persuasion, conviction.
ഉൾഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear, alarm; timidity.
ഉൾവെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The inner cut of timber. 2. gain secretly or fraudulently kept back in the exchange of money, &c.
ഉക്ഷാ, വിന്റെ. *s.* An ox or bull. കാള.
ഉക്ഷിതം. *adj.* 1. Cleansed, washed. കഴുകപ്പെട്ടത. 2. sprinkled, wet. തളിക്കപ്പെട്ടത.
ഉഴകലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Retinue, train. 2. insignia of royalty.
ഉഴക്ക, ിന്റെ. *s.* The sixteenth part of a measure.
ഉഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A small box, made of a small cocoanut shell, or the shell of other fruit.
ഉഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Haste, hurry.
ഉഴപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. n.* To hasten, to make haste; to be in a hurry; to hurry along.
ഉഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Land on the hills sometimes cultivated; high land fit for cultivation.
ഉഴമാൻ, ന്റെ. *s.* A porcine deer.
ഉഴല, യുടെ. *s.* A circular flaw sometimes found in timber.
ഉഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow weary; to be fatigued. 2. to labour hard. 3. to wander about, to rove, to ramble.
ഉഴൽ, ലിന്റെ. *s.* See the following.
ഉഴല്ച, യുടെ. *s.* 1. Weariness; fatigue. 2. wandering, rambling, roving about.
ഉഴല്ച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A wanderer, a vagabond.
ഉഴവ, ിന്റെ. *s.* 1. Ploughing. 2. tillage, agriculture.
ഉഴവകാള, യുടെ. *s.* An ox accustomed to the yoke.
ഉഴവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be ploughed.
ഉഴവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To plough, to prepare land for sowing.
ഉഴവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A gate.
ഉഴവാതിൽപ്പടി, യുടെ. *s.* A gate.
ഉഴവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A ploughman, a cultivator.
ഉഴവുചാൽ, ലിന്റെ. *s.* A furrow, ploughing.
ഉഴവൊതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To finish ploughing.
ഉഴറൽ, ലിന്റെ. *s.* Haste, speed, hurry.
ഉഴറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To hasten, to make haste; to be in a hurry, to move in great haste, to hurry along.
ഉഴററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* To hasten; to urge on; to push forward.
ഉഴറെറാടെ. *adv.* Hastily, in a hurry.
ഉഴി, യുടെ. *s.* A fibrous root which, issuing from the branches of certain trees, and hanging down from them, takes fresh root, as those of the Banian tree, &c.
ഉഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of stroking or rubbing, embrocation. 2. a certain superstitious ceremony.
ഉഴിഞ്ഞ, യുടെ. *s.* The smooth-leaved heart-pea. *Cardiospermum Halicacabum.* (Lin.)
ഉഴിഞ്ഞാൽ, ലിന്റെ. *s.* A swing. ഉഴിഞ്ഞാൽകട്ടിൽ, A swinging cot.
ഉഴിഞ്ഞാലാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Swinging, shaking to and fro.
ഉഴിഞ്ഞാലാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To swing, to shake to and fro.
ഉഴിഞ്ഞുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To devote, to dedicate, to appropriate.
ഉഴിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to plough.

2. to cause to rub or stroke. 3. to cause to perform a certain superstitious ceremony.

ഉഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To rub, to stroke. 2. to perform a certain superstitious ceremony.

ഉഴിവ, ിന്റെ. *s.* See ഉഴിച്ചിൽ.

ഉഴുകുന്നു, തു, വാൻ. *v. a.* To plough, to break up the ground with a plough.

ഉഴുന്നു, ിന്റെ. *s.* A kind of lentil or pulse. മാഷം.

ഉഴുന്നട, യുടെ. *s.* A small cake or biscuit made of the preceding.

ഉഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To labour, to be industrious. 2. to lie down on the ground and roll. 3. to run along like a snake.

ഉഴെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Labour, industry, exertion. 2. rolling on the ground.

ഉറ, യുടെ. *s.* 1. A sheath. 2. curd of sour milk. 3. sour milk used for curdling. 4. power, sharpness, acrimony, keenness, pungency. 5. a pillow case, an outward covering of a mattrass. 6. a bag in which food is given to horses. 7. a measure of quantity consisting of 20 parrahs.

ഉറകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To curdle, to congeal (as milk.)

ഉറകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To curdle milk, to cause it to coagulate.

ഉറക്കമിളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To watch, to be awake; to refrain from sleep, to be vigilant.

ഉറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleep, repose, rest, slumber. ഉറക്കം തൂക്കുന്നു. To be drowsy, to be sleepy, to be disposed to sleep.

ഉറക്കറ, യുടെ. *s.* A sleeping room; a bed-room.

ഉറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to sleep, to put to sleep.

ഉറക്കുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To spring, or ooze out as water from a spring.

ഉറക്കെ, ഉറക്കവെ. *adv.* 1. Loudly, aloud. 2. firmly ഉറക്കെ കെട്ടുന്നു. To tie tight.

ഉറക്കൊഴിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Watchfulness, vigilance; diligent observation. 2. inability to sleep.

ഉറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To sleep, to rest, to repose. 2. to be inattentive; not vigilant.

ഉറച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Congelation. 2. trembling from anger, or possession by an evil spirit, &c.

ഉറതൈര, ിന്റെ. *s.* Curdled milk, before being churned

ഉറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To tremble from anger, &c.

ഉറപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Strength, firmness, fortitude, stability, steadfastness. 2. sharpness, keenness, acrimony, pungency. 3. severity.

ഉറപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be fixed, to be firm, to be established.

ഉറപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. c.* 1. To fix, to establish. 2. to confirm, to strengthen, to encourage.

ഉറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* See the preceding.

ഉറപ്പുഴ, വിന്റെ. *s.* A moth.

ഉറവ, യുടെ. *s.* A fountain, a natural spring of water.

ഉറവക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The orifice of a spring.

ഉറവൻ, ന്റെ. *s.* A weevil.

ഉറി, യുടെ. *s.* 1. A coarse net work made of rope, in which pots and other vessels are suspended from the beams of the house, or from the stick thrown across the shoulder, by which they or burdens are carried. 2. a running knot. 3. a noose.

ഉറിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v.c.* 1. To sip, to sup up. 2. to suck the juice from fruit, &c. 3. to suck the finger, as a child.

ഉറിയപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cake or biscuit.

ഉറിവല, യുടെ. *s.* A kind of small fishing net.

ഉരക്ക, ിന്റെ. *s.* An ornament worn by men on the upper part of the arm.

ഉരതി, യുടെ. *s.* Beauty, elegance, neatness.

ഉരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To look fierce. 2. to scratch, or irritate as a rough woollen garment. 3. to lead.

ഉരപ്പ, ിന്റെ. *s.* The part of the body including the breast, shoulders and arms.

ഉരപ്പ, യുടെ. *s.* A large bag, a sack.

ഉരപ്പടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Seizing round the shoulder, and arms. ഉരപ്പടക്കം പിടിക്കുന്നു. To seize round the shoulders, &c.

ഉരപ്പിക, യുടെ. *s.* A rupee, a silver coin, about the value of two shillings English money.

ഉരമാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A cloth used to tie round the head. 2. a handkerchief.

ഉരമാപുലി, യുടെ. *s.* An poisonous insect, a tarantula.

ഉരമി, യുടെ. *s.* The name of a town or city in the north of India.

ഉറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be fixed, to be determined, to be firm, to become settled or stable. 2. to resolve, to decide, to fix. 3. to congeal, to become stiff. 4. to pour a little, or gently.

ഉററ. *adj.* 1. Close, near, intimate. 2. ready.

ഉററത. *adj.* 1. That which is close, near, &c. 2. ready.

ഉററബന്ധു, വിന്റെ. *s.* 1. A near kinsman. 2. a familiar friend. അടുത്ത ബന്ധു.

ഉററവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is near, intimate. 2. ready.

ഊ

ഊ. The sixth letter in the Malayalim alphabet, or the third long vowel in the alphabet corresponding to *U* long, and pronounced as that letter is in the word *rule*.

ഊകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the vowel ഊ.

ഊക്ക,ിന്റെ. *s.* Strength, power. ശക്തി.

ഊക്കൻ, ന്റെ. *s.* A strong person. ശക്തൻ.

ഊക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To perform a ceremony of the Brahmans by pouring water.

ഊക്കുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To show strength, to use force.

ഊക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To perform a rite of the Brahmans. 2. to pour water, to sprinkle with water, &c.

ഊട, യുടെ. *s.* 1. A weaver's woof or weft. 2. acquaintance, knowledge. 3. secret, importance. 4. the truth, certainty.

ഊടറിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Acquaintance. 2. knowing the real truth of a thing.

ഊടാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be loose, lax, flaccid, flabby. 2. to move as the waves of the sea.

ഊടാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Looseness, laxity, flaccidity.

ഊടാണി, ന്റെ. *s.* An unfixed, or loose nail: a nail so fixed as to be easily taken out.

ഊടുപാട,ിന്റെ. *s.* Acquaintance, knowledge, practise.

ഊടുപൊക്ക,ിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഊടുവഴി, യുടെ. *s.* A path.

ഊടെ. *postpos.* Through, under.

ഊട്ട,ിന്റെ. *s.* Giving rise or food.

ഊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To cause to eat, to feed, to give rice.

ഊട്ടുപുര, യുടെ. *s.* An eating room, a dining room.

ഊഢഗൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Great wrath, indignation. മഹാ ഗൎവ്വം.

ഊഢകങ്കടം. *adj.* Armed, mailed. പടച്ചട്ടധരിച്ചത.

ഊഢമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Great or excessive joy. മഹാ സന്തൊഷം.

ഊഢം. *adj.* Married, വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. carried as a load or burthen. വഹിക്കപ്പെട്ടത. 3. much, excessive. അധികം.

ഊഢരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Great or much love. മഹാ സ്നെഹം.

ഊഢാ, യുടെ. *s.* 1. A bride, a married woman. വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. 2. a woman twice married. രണ്ടുടെ വെട്ടവൾ.

ഊണ,ിന്റെ. *s.* 1. The act of eating rice, dining. 2. food. 3. boiled rice.

ഊണരി, യുടെ. *s.* Unboiled rice given for food.

ഊണുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A guest, one who eats. 2. a great eater, a glutton.

ഊണി, യുടെ. *s.* See the preceding, last meaning.

ഊതം. *adj.* Woven; sewed. നെയ്യപ്പെട്ടത. *s.* The warp. പാകിയ നൂൽ.

ഊതി, യുടെ. *s.* 1. Preserving, protecting. പരിപാലനം. 2. sewing, weaving. നൈത്ത. 3. distilling. ദ്രാവണം. 4. speed. വെഗം.

ഊതിക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To purge or purify by fire.

ഊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to blow: See the following word.

ഊതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To blow. 2. to blow fire with the breath, or with bellows; to excite fire by blowing. 3. to blow out a light. 4. to blow or sound any wind instrument.

ഊത്ത,ിന്റെ. *s.* The act of blowing.

ഊത്ത, യുടെ. *s.* 1. A season of fishing. ഊത്തപിടിക്കുന്നു. To fish in that season. 2. decay, rottenness, state of being spoiled.

ഊത്തവയറൻ, ന്റെ. *s.* One who has a large or pot belly.

ഊത്തുകുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A pipe. 2. a tube used by silversmiths, &c. to blow the fire with.

ഊധസ്സ,ിന്റെ. *s.* An udder. അകിട.

ഊധസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Milk. പാൽ.

ഊനച്ചട,ിന്റെ. *s.* Displeasingness, offensive language. ഊനച്ചുട പറയുന്നു. To talk offensively, or displeasingly.

ഊനത, യുടെ. *s.* 1. Defect: maim; lameness. 2. blemish, spot, flaw. 3. injury, hurt.

ഊനതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To maim, to blemish. 2. to injure, to hurt. 3. to destroy.

ഊനതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be defective, to be maimed.

ഊനം, &c. *adj.* 1. Less; defective; minus. 2. maimed.

ഊനമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be defective, to be maimed.

ഊനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* See ഊനതപ്പെടുത്തുന്നു.

ഊനമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blemish, a spot. 2. a defect.

ഊനാതിരെകം. *adv.* More or less. ഏററക്കുറവു.

ഊനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To shoot, to spring, to arise. 2. to appear.

ഊന്നു, ിന്റെ. *s.* 1. A support, a prop. 2. a mark. 3. strength. 4. resting on. 5. pushing a boat with a pole or oar. ഊന്നുകൊടുക്കുന്നു. To support, to prop up.

ഊന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause a boat to be pushed along or rowed with a pole.

ഊന്നുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who pushes or rows a boat, a boatman.

ഊന്നുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A pole or post for support. 2. a stake or post fixed in the ground or backwater by fishermen.

ഊന്നുകുററി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഊന്നുകോൽ, ലിന്റെ. *s.* A walking stick, a staff.

ഊന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. a.* 1. To fix firmly, to place steadily. 2. to lean, rest, or recline upon. 3. to push along (as a boat with a pole or oar.) 4. to mark off in accounts, &c. 5. to take root.

ഊന്നുവടി, യുടെ. *s.* A walking stick, a staff.

ഊൻ, നിന്റെ. *s.* 1. The gums. 2. the roots of the finger and toe nails. 3. an incrustation formed over a sore; proud flesh.

ഊൻകുത്ത, ിന്റെ. *s.* Toothache, pain in the gums. ഊൻകുത്തുന്നു. . The tooth to ache.

ഊപ്പു, യുടെ. *s.* A kind of very small fish.

ഊപ്പത്തരി, യുടെ. *s.* A very small thing.

ഊപ്പിടി, യുടെ. *s.* Threatening language.

ഊമ, യുടെ. *s.* A dumb person.

ഊമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dumb person. 2. an owl.

ഊമമലർ, രിന്റെ. *s.* Parched rice or barley.

ഊമരികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* *The salsola Indica,* or ashes of a burnt sea plant bearing a yellow flower.

ഊര, ിന്റെ. *s.* A village, a town.

ഊരു, യുടെ. *s.* The back or hinder part of the thigh.

ഊരവ്യൻ, ന്റെ. *s.* A man of the third tribe, the *Vaisya*; a merchant or husbandman. വൈശ്യൻ.

ഊരഴി, യുടെ. *s.* Loose rails, slip rails so fixed as to be easily taken out.

ഊരാണി, യുടെ. *s.* An unfixed or loose nail; a nail so fixed as to be easily taken out.

ഊരാണ്മ, യുടെ. *s.* The proprietorship of a temple or place of worship.

ഊരാണ്മക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A proprietor of a temple.

ഊരാളൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

ഊരാളി, യുടെ. *s.* 1. A Sudra of a low class. 2. a certain class of people who inhabit the forests.

ഊരീ. *ind.* A particle of; 1. Consent. സമ്മതം. 2. of expansion. വിസ്താരം.

ഊരീകൃതം. *adj.* 1. Promised. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. expanded. വിസ്താരമാക്കപ്പെട്ടത.

ഊരു, വിന്റെ. *s.* The thigh. തുട.

ഊരുകാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The thigh. തുട.

ഊരുജൻ, ന്റെ. *s.* A *Vaisya,* or man of the third tribe. വൈശ്യൻ.

ഊരുദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The thigh. തുട.

ഊരുന്നു, രി, വാൻ. *v. a.* 1. To draw off, to pull or pluck off. 2. to unsheath to draw or draw out. 3. to creep, as caterpillars. 4. to eat, as caterpillars. 5. to unclothe, pull off, strip, flay. 6. to make a paddy field even for sowing.

ഊരുപൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The knee. മുഴങ്കാൽ.

ഊരുപൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The castor oil tree. *Palma christi* or *Ricinus communis.* ആവണക്ക.

ഊൎക്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A sparrow.

ഊച്ചു, യുടെ. *s.* 1. A wooden instrument used to make paddy fields even for sowing. ഉച്ചുപിടിക്കുന്നു. To even or make even. 2. a descent, or declivity.

ഊച്ചാംവഴി, യുടെ. *s.* A narrow path through the jungle, &c.

ഊൎജ്ജകൻ, ന്റെ. *s.* One who is strong, powerful. ശക്തിമാൻ.

ഊൎജ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month Vrischica or Cartica (October-November.) കാൎത്തിക മാസം. 2. bodily strength, power. ശക്തി. 3. effort, exertion, perseverance. പ്രയത്നം.

ഊൎജ്ജസ്വലൻ, ന്റെ. *s.* One who is strong, powerful, valliant, brave. ശക്തിമാൻ.

ഊൎജ്ജസ്വീ, യുടെ. *s.* One who is very strong, or powerful. ബലവാൻ.

ഊൎജ്ജാതിശയാന്വിതൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

ഊൎജ്ജിതം, &c. *adj.* 1. Strengthened, confirmed. 2. stable. സ്ഥിരപ്പെട്ടത.

ഊൎണ്ണനാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A spider. ചിലന്നി.

ഊൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wool, felt, &c. ആട്ടിൻ രോമം.

ഊൎണ്ണ, യുടെ. *s.* 1. Wool, felt, &c. the hair of sheep deers, camels, &c. ആടുമുതലായവയുടെ രോമം. 2. a circle of hair between the eye-brows, considered as a token of greatness. പുരിക കൂട്ടിലെ ചുഴിവ.

ഊൎണ്ണായു, വിന്റെ. *s.* 1. A woollen blanket. കംബളി. 2. a ram. ചുവന്ന ആട. 3. a spider. ചിലന്നി.

ഊൎദ്ധ്വകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of drum. ഉയരത്തിൽ വെച്ചു കൊട്ടുന്ന വാദ്യം.

ഊൎദ്ധ്വഗതി, യുടെ. *s.* 1. Ascension, ascending. കരെററം. 2. advance, increase. വൎദ്ധനം.

ഊൎദ്ധ്വഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഊൎദ്ധ്വഗതി.

ഊൎദ്ധ്വജാനു, വിന്റെ. *s.* One who is thick kneed, long shanked. കാൽ നീണ്ടവൻ.

ഊൎദ്ധ്വജ്ഞു, വിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഊൎദ്ധ്വദൈഹികം, ത്തിന്റെ. *s.* Funeral rites. ശെഷക്രിയ.

ഊൎദ്ധ്വപുണ്ഡ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A perpendicular line on the forehead made with sandal, &c. a sectarial mark. തൊടുകുറി.

ഊൎദ്ധ്വപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Ascension. സ്വൎഗ്ഗാരൊഹണം. 2. demise, death. മരണം. 3. advance. വൎദ്ധന.

ഊൎദ്ധ്വബാഹു, വിന്റെ. *s.* One who holds up the arms. കൈ ഉയൎത്തിയവൻ.

ഊൎദ്ധ്വഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The top; the upper part. മുകൾപ്രദെശം, മെൽഭാഗം.

ഊൎദ്ധ്വമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be above, on high, &c. ഉയരമാകുന്നു. 2. to be bereaved or deprived of: ഇല്ലാതാകുന്നു.

ഊൎദ്ധ്വമുഖി. *adj.* Supine, having the face upwards. മെല്പട്ടമുഖമായുള്ളത.

ഊൎദ്ധ്വം. *adv.* Above, on high, upward. മെൽ, മെലെ. *adj.* 1. Above, superior, upper. 2. high. ഉയരം. 3. last. ഒടുക്കം. ഊൎദ്ധ്വം വലിക്കുന്നു. To draw the last breath, to breathe the last. അവസാന വായു വലിക്കുന്നു.

ഊൎദ്ധ്വരൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* Hairs which are inclined or stand upwards. മെല്പട്ട എഴുന്നിരിക്കുന്ന രൊമം.

ഊൎദ്ധ്വലൊകപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* Ascension to heaven, or reception into heaven സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തി.

ഊൎദ്ധ്വലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven; paradise; the world above. സ്വൎഗ്ഗം, മെൽ ലൊകം.

ഊൎദ്ധ്വവായു, വിന്റെ. *s.* The last breath of a dying person.

ഊൎദ്ധ്വശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഊൎപ്പന്നി, യുടെ. *s.* A tame, or domestic pig.

ഊൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant or shrub.

ഊൎപ്രദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* Perambulation of a town.

ഊൎമ്മി, യുടെ. *s.* 1. A wave. തിര. 2. a current, the flowing of water. ഒഴുക്ക. 3. a plait or fold in a garment, &c. ഞൊറിവു.

ഊൎമ്മിക, യുടെ. *s.* 1. A finger-ring. മൊതിരം. 2. a plait or fold in a garment. ഞൊറിവു. 3. a wave. തിര.

ഊൎമ്മിമത്ത. *adj.* 1. Crooked. വളഞ്ഞത. 2. wavy, billowy. തിരമാലയുള്ളത.

ഊശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fool, a simpleton. 2. one who has a short beard.

ഊശാന്താടി, യുടെ. *s.* A short or small beard.

ഊഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* Dawn, day-break. ഉഷസ്സ.

ഊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Black pepper. *Piper nigrum.* നല്ല മുളക. 2. dry ginger. ചുക്ക. 3. long pepper. തിപ്പലി.

ഊഷണാ, യുടെ. *s.* Long pepper. *Piper longum.* തിപ്പലി.

ഊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Soil impregnated with saline particles. ഉവർ നിലം.

ഊഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ground of a salt soil, ഊഷരഭൂമി. Ground possessing a saline or salt soil. ഉവർ നിലം.

ഊഷവാൻ, ന്റെ. *s.* A spot consisting of saline soil. ഉവർ നിലം.

ഊഷ്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. Heat. 2. closeness. ചൂട. 3. sunshine. വെയിൽ.

ഊഷ്മകം. *adj.* Hot, warm. ചൂടുള്ള.

ഊഷ്മത, യുടെ. *s.* 1. Heat. ചൂട. 2. zeal, fervency, ardency.

ഊഷ്മളൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is hot, warm. 2. zealous, ardent. ഉഷ്ണമുള്ളവൻ.

ഊഷ്മാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat. ചൂട. 2. sunshine. വെയിൽ. 3. the hot season. വെനൽ കാലം.

ഊഷ്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. Heat; ചൂട. 2. flame; ജ്വാല.

ഊഹനി, യുടെ. *s.* A broom. ചൂൽ.

ഊഹനീയം. *adj.* Conjecturable, possible to be guessed. ഊഹിപ്പാൻ തക്കത.

ഊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thought, reasoning. 2. guess, conjecture.

ഊഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To think, to imagine; to reason; to apprehend, to infer. 2. to guess, to conjecture.

ഊഹിതം. *adj.* Guessed, conjectured; imagined. ഊഹിക്കപ്പെട്ടത.

ഊഹ്യമാനം. *adj.* Guessing, conjecturing.

ഊഹ്യം. *adj.* Conjecturable, possible to be guessed. ഊഹനീയം.

ഊളു, യുടെ. *s.* 1. A creeping plant. 2. rottenness.

ഊളൻ, ന്റെ. *s.* A jackall.

ഊഴം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time, term, duty. ഊഴം കഴിക്കുന്നു. To perform duty, or turns. ഊഴം മാറുന്നു. To change turns, to change guard.

ഊഴി, യുടെ. *s.* Earth. ഭൂമി.

ഊഴിമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth, or terrestrial globe. ഭൂമി.

ഊഴിയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant. 2. a minister.

ഊഴിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Service, servitude; compelled service. 2. ministry.

ഊഴിയവേല, യുടെ. *s.* Compelled service.

ഊറ്, റിന്റെ. *s.* Sediment, what settles to the bottom of a vessel after straining, &c.

ഊറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To soften or curry leather, &c.

ഊറയ്ക്കിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* See the preceding.

ഊറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sediment. 2. dampness. 3. springing or oozing of water from its source.

ഊറാമ്പുലി, യുടെ. *s.* A tarantula, a poisonous insect.

ഊറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To settle or sink to the bottom, to subside. 2. to run, to sink into or penetrate as ink into paper. 3. to become damp. 4. to spring or ooze out as water from its source.

ഊററ, റിന്റെ. *s.* 1. Sediment. 2. filtering, straining. 3. pouring in or out. 4. distilling. 5. dirt, filth. ഊററ കളയുന്നു. To remove dirt, sediment, &c.

ഊററക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A strong or powerful man. ബലവാൻ. 2. a boaster.

ഊററപ്പെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A strong or powerful man. ബലമുള്ളവൻ.

ഊററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, power. 2. superiority, greatness. 3. boasting, pride. ഊററം പറയുന്നു. 1. To boast. 2. to flatter. 3. to threaten.

ഊററവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Boasting. 2. threatening language. 3. flattery.

ഊററുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fresh conjee water. 2. water in which rice has been washed, and allowed to ferment.

ഊററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To pour out, to empty out. 2. to strain, to filter. 3. to distil.

ഋ

ഋ. The seventh letter or fourth short vowel in the Malayalim alphabet; and corresponds in sound with *Ru* in *Rush.*

ഋകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the vowel. ഋ.

ഋക്ക, ിന്റെ. *s.* The *Rik Véda*, one of the four principle religious books of the Hindus.

ഋക്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Wealth, possession, property. ധനം.

ഋഗ്വേദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Rik Védam.*

ഋഗ്വേദി, യുടെ. *s.* One who follows the Rik Védam.

ഋചീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A frying pan. അട വറുക്കും കലം.

ഋജു. *adj.* 1. Straight. ചൊവ്വുള്ളത. 2. true. സത്യമുള്ളത.

ഋജുത, യുടെ. *s.* 1. Straightness. ചൊവ്വ. 2. truth. സത്യം.

ഋജുലംബി, യുടെ. *s.* A wreath worn on the shoulders. തൊൾമാല.

ഋണപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To get in debt.

ഋണം, ത്തിന്റെ. *s.* Debt. കടം. ഋണം വാങ്ങുന്നു. To contract debt, to borrow. ഋണം തീക്കുന്നു. To pay debt.

ഋണമുക്തി, യുടെ. *s.* Discharge of a debt. കടം വീട്ടുക.

ഋണമൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഋണവാൻ, ന്റെ. *s.* A debtor. കടം വാങ്ങിയവൻ.

ഋണാനുബന്ധം. *adj.* Indebted. കടംപെട്ടിട്ടുള്ളത.

ഋതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Truth. സത്യം. 2. gleaning. ഇരിമണി പെറുക്കുക. *adj.* True. സത്യം.

ഋതി, യുടെ. *s.* 1. Prosperity, felicity. ഭാഗ്യം. 2. a road, a way. വഴി. 3. going, motion. ഗമനം.

ഋതീയ, യുടെ. *s.* Censure, reproach. ആക്ഷെപം.

ഋതു, വിന്റെ. *s.* 1. A season, (the sixth part of a year;) the Hindu year is divided into 6 seasons comprising two months each. 2. the menstrual evacuation. രജസ്സ. 3. a month. മാസം.

ഋതുകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The time of menstruation. 2. a season.

ഋതുപ്രാപ്തം. *adj.* Fruitful, fertile, &c. productive in due season.

ഋതുമതി, യുടെ. *s.* A woman in her courses. രജസ്വല.

ഋതെ. *ind.* Besides, except. കൂടാതെ, ഒഴികെ.

ഋത്വിൿ, ിന്റെ. *s.* An officiating or family priest, a domestic chaplain.

ഋദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Stored grain. പൊലി. *adj.* Prosperous, thriving, rising. വദ്ധനം.

ഋദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Prosperity, plenty, abundance, possession, property. വദ്ധന. 2. a medicinal plant; also, സിദ്ധി.

ഋഭുക്കൾ, ളുടെ. *s. plu.* Deities, gods. ദെവകൾ.

ഋഭുക്ഷാവ, ിന്റെ. *s.* A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

ഋഭുക്ഷി, യുടെ. *s.* A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

ഋശ്യകെതു, വിന്റെ. *s.* The Indian *Cupid.* അനിരുദ്ധൻ.

ഋശ്യപ്രൊക്ത, യുടെ. *s.* 1. A plant, the root of which is used as medicine, *Asparagus racemosus.* ശതാവെരി. 2. cowhage. *Carpopagon Pruriens.* നായിക്കുരുണ.

ഋശ്യം, ത്തിന്റെ. s. The white footed antelope. മരമാൻ.

ഋഷഭം, ത്തിന്റെ. s. 1. A bull. കാള. 2. a sign in the zodiac, *Taurus*. ഇടവരാശി. 3. the second of the seven notes in the Hindu gamut, in abbreviation. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെത.

ഋഷി, യുടെ. s. 1. A *Véda* or scripture composition. 2. a *Rishi* or holy sage. There are several orders of these saints, as the *Maharishi*, *Devarishi*, *Rajarishi*, &c. The word ഋഷി itself is especially applied to seven ancient sages beginning with Vashishta, who hold in mythology an exalted and mysterious rank, and who form in astronomy the asterism of the great bear: the Rishi of a *Mantra* or mystic prayer in the *Védas* is the saint by whom it is supposed to have been remembered or recited. 3. a saint or sage in general.

ഋഷിപത്നി, യുടെ. s. The wife of a *Rishi*.

ഋഷിപ്രൊക്തം. ത്തിന്റെ. s. A book recited by the *Rishis*. ഋഷികളാൽ പറയപ്പെട്ടത.

ഋഷിവാടം, ത്തിന്റെ. s. The residence of the *Rishis*.

ഋഷ്ടി, യുടെ. s. A sword. വാൾ.

ഋഷ്യപ്രൊക്ത, യുടെ. s. 1. Cowhage, *Carpopogon Pruriens*. നായ്ക്കുരണ. 2. *Asparagus racemosus*. ശതാവെരി.

ഋക്ഷഗന്ധ, യുടെ. s. A kind of potherb. *Convolvulus augenteus*, മറിക്കുന്നി.

ഋക്ഷഗന്ധിക, യുടെ. s. A kind of potherb. *Convolvulus punniculatus*, the pale sort. വെണ്മുതക്ക.

ഋക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. 1. A star, a constellation. ഒരു നക്ഷത്രം. 2. a bear. കരടി. 3. a plant, *Bignonia Indica*. പലകപ്പയ്യാനി.

ഋക്ഷരം, ത്തിന്റെ. s. A shower, a stream. ഒഴുക്ക.

ഋക്ഷെശൻ, ന്റെ. s. The moon. ചന്ദ്രൻ.

ൠ

ൠ. The eighth letter or fourth long vowel in the Malayalim alphabet, corresponding to the short one preceding, and having the sound of *Rū* long.

ഌ

ഌ. The ninth letter or fifth short vowel in the Malayalim alphabet, having the power of *Lu* in the word *lunar*.

ൡ

ൡ. The tenth letter or fifth long vowel in the Malayalim alphabet, corresponding with the preceding short one, and having the sound of *Lu* long.

There are no words in the Malayalim language which commence with the last three vowels, and they seldom occur as medials.

എ

എ. The 11th letter or sixth short vowel of the Malayalim alphabet, corresponding to the letter *E* as pronounced in most languages, and is pronounced short or long according to usage. When used as a short vowel it is pronounced like *e* in *end*, and when used as a long vowel, like *e* in *they*. When connected with consonants, or used as a medial letter, it is represented by (െ) which is called *pulli* പുള്ളി. This letter is seldom used in Sanscrit as a short vowel, generally as a long one. Words beginning with എ as a short vowel are here first given, then those beginning with it as a long vowel.

എകിറ, റിന്റെ. s. 1. A wing. 2. a tooth, a fang.

എക്കച്ചക്കം, ത്തിന്റെ. s. A quarrel, dispute, contention.

എക്കൽ, ലിന്റെ. s. 1. Soil, &c. cast on shore by the current in a river. 2. standing on tiptoe to reach any thing. 3. the act of contracting the belly.

എക്കിട്ട, ട്ടിന്റെ. s. Hiccough. എക്കിട്ടെടുക്കുന്നു, To Hiccough, or hiccup.

എക്കിൾ, ളിന്റെ. s. 1. Hiccough. 2. the stomach. എക്കളിക്കുന്നു. To hiccough. എക്കളിൽ വെച്ചു. He put it in the waist.

എക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To contract the stomach. 2. to stand on tiptoe to reach any thing.

എങ്കിൽ. part. If, suppose that, in case.

എങ്കിലും. part. But, although; nevertheless; even if; either, or.

എങ്ങ. adv. Where? in what place?

എങ്ങാണ്ട. adv. Some where, any where.

എങ്ങാനം. adv. See the preceding.

എങ്ങിനത്തെ. adj. Of what sort? what kind?

എങ്ങിനെ. adv. How? in what way? It is the interrogative of അങ്ങിനെ and ഇങ്ങിനെ.

എങ്ങിനെയും. adv. However, at all events.

എങ്ങിനെയുള്ള. adj. Of what kind or sort?

എങ്ങിനെ എങ്കിലും. However, whosoever it be, nevertheless.

എങ്ങിനെ തന്നെ എങ്കിലും. *adv.* However, however it be, nevertheless.
എങ്ങു. *adv.* Where? in what place? where is it?
എങ്ങുനിന്ന. *adv.* Whence? from whence?
എങ്ങും. *adv.* Every where, any where.
എങ്ങുമില്ല. *adv.* No where.
എങ്ങൊട്ടു. *adv.* Whither? to what place?
എങ്ങൊൻ. *adj.* Where is he?
എച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Dung of flies, insects, &c.
എച്ചിലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be made unclean. See എച്ചിൽ.
എച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, *v. a.* To make unclean. See the following.
എച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Spittle. 2. any thing that has become unclean or impure by touching the mouth. 3. the refuse, crumbs, or remains of victuals either on a plate, or on or under the table after a meal. The natives of India consider any thing that comes out of the mouth, any thing that touches the inside of it, or any thing touched by that which has been inside of it, as exceedingly impure; and to this kind of impurity they apply the term എച്ചിൽ. The right hand with which alone they eat, is എച്ചിൽ, until washed after eating; because the fingers are generally put inside the mouth in eating. What remains of the food touched by that hand, as well as the leaves which serve as plates are also, എച്ചിൽ. എച്ചിലെടുക്കുന്നു. To carry away the remains of victuals.
എച്ചിൽകുപ്പ, യുടെ. *s.* A place where that part of the victuals which remains on a plate or leaf out of which one has been eating, as well as the leaves, &c. are heaped together.
എച്ചിൽകുഴി, യുടെ. *s.* A sink into which the above are thrown.
എച്ചിൽനക്കി, യുടെ. *s.* One who eats the remains of victuals.
എച്ചിൽപുണ്ണ, ിന്റെ. *s.* An eruption on infants.
എട. *ind.* Interjection of addressing or calling to male inferiors, or equals (oh, hey.)
എടി. *ind.* Interjection of addressing or calling to female inferiors, or equals (oh, hey.)
എടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To take, to receive. 2. to accept. 3. to raise: to lift up. 4. to seize what is not given; to take away. 5. to assume, to take upon. 6. to snatch, to seize. 7. to bear, to carry, &c. 8. to buy, to purchase. 9. to separate. 10. to work, to do. 11. to catch in the hand, to seize. 12. to copy. 13. to admit, to allow. 14. to vomit. 15. to rise up. 16. to collect as revenue.
എടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be taken, &c.
എടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The act of taking, or receiving. 2. raising, up lifting. മുതലെടുപ്പ. Revenue, produce.
എടൊ. *ind.* An interjection of calling to male inferiors, or equals. (Oh, hey.)
എട്ടു. *adj.* Numeral, Eight. ൮.
എട്ടാം. *adj.* Eighth.
എട്ടാമത. *adj.* Eighth.
എട്ടാമത്തെ. *adj.* Eighth.
എട്ടാമൻ, ന്റെ. *adj. Pron.* The eighth person.
എട്ടാലൊന്ന, ിന്റെ. *s.* An eighth, ⅛.
എട്ടാശ, യുടെ. *s.* Four corners and four sides of a square.
എട്ടിലൊന്ന. An eighth, ⅛.
എട്ടെട്ടു. *adj.* 1. Eight times eight, or sixty four; 2. eight each.
എണ്ണ, യുടെ. *s.* 1. Oil in general. 2. the oil of the *Sesamum orientale.*
എണ്ണഞ്ചു, *adj.* Eight times five, or forty.
എണ്ണച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* A frying pan.
എണ്ണച്ചായൽ. *adj.* Of a pale color.
എണ്ണത്തഴകി, യുടെ. *s.* A plaister for a sore.
എണ്ണപ്പാത്തി, യുടെ. *s.* A vessel used for the purpose of anointing a sick or wounded person.
എണ്ണപ്പായിൽ, ലിന്റെ. *s.* A water plant, *Rotala verticillaris.* (Rheed.)
എണ്ണപ്പെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* One who is esteemed, honoured, regarded, respected.
എണ്ണവണ്ണം. *part.* Particular account; the particulars of any thing.
എണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Number, account. 2. the act of counting. 3. esteem, regard. എണ്ണം നൊക്കുന്നു. To number, to count.
എണ്ണാങ്ക. *adj.* Eight times four, or thirty two.
എണ്ണാങ്കൊടി, യുടെ. *s.* A leguminous creeping plant.
എണ്ണായിരം. *adj.* Eight thousand.
എണ്ണാഴി, യുടെ. *s.* Eight *naris*, or two measures.
എണ്ണാറ. *adj.* Eight times six, or forty eight.
എണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to count, or to get counted.
എണ്ണുന്നു, ണ്ണി, വാൻ. *v. a.* 1. To count, to number, to reckon. 2. to esteem, to regard. 3. to think, to imagine.
എണ്ണൂറ. *adj.* Eight hundred.

എണ്ണേഴ. *adj.* Eight times seven, or fifty six.

എണ്ണൊന്ന. *adj.* Eight times one, or eight.

എണ്ണൊമ്പത. *adj.* Eight times nine, or seventy two.

എൺ. *adj.* Eight; this word is never used alone, only in connexion, as in the preceding and following words.

എണ്ണെകാൺ. *adj.* Octangular.

എണ്പത. *adj.* Eighty.

എണ്പതിനായിരം. *adj.* Eighty thousand.

എണ്മണി, യുടെ. *s.* A grain of sesamum seed.

എണ്മർ, രുടെ. *s. plu.* Eight persons.

എണ്മൂന്ന. *adj.* Eight times three, or twenty four.

എത, യുടെ. *s.* Boundary, limit.

എതിര, ിന്റെ. *s.* 1. Opposition. 2. opposite side. 3. similitude, a parable. 4. a copy. 5. the front, that which is over against or opposite. *adj.* 1. Opposing, opposite, adverse, contrary. 2. before.

എതിരാളി, യുടെ. *s.* 1. An adversary, an opponent, or rival, an antagonist. 2. one of the other party, an opposer.

എതിരിട, യുടെ. *s.* A copy.

എതിരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To attack, to oppose; to meet in battle. 2. to resist, to contradict, to counteract. 3. to be against.

എതിരെ. *adv.* 1. Opposite, against. 2. before.

എതിരെല്ക്കുന്നു, റ്റു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To meet, to advance to meet out of politeness or respect. 2. to advance in battle.

എതിരെല്പ, ിന്റെ. *s.* Meeting, advancing to meet, as in the preceding.

എതിർ, രിന്റെ. See എതിര.

എതിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. a.* 1. To attack, to oppose, to meet in battle. 2. to resist, to contradict.

എതിർകൊൽ, ിന്റെ. *s.* 1. A stick which lies in the way of the feet, and over which there is a danger of falling. 2. a spike.

എതിർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To oppose, to resist, to contradict.

എതിൎപ്പ. *s.* 1. Attack, opposition 2. resistance, contradiction.

എതിർവീട, ിന്റെ. *s.* A house which is opposite another.

എത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Reach, the act of reaching.

എത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Reach, the act of reaching.

എത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to reach, to deliver, to carry. 2. to finish, to consume, to expend.

എത്തിനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To peep; to stand on the tiptoe to look over any thing, as a wall, &c.

എത്തിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reach or spring forward and take.

എത്തിവലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To reach or spring forward.

എത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To reach, to come, to arrive. 2. to arrive at. 3. to be finished, or done; to be exhausted. 4. to reach at. 5. to be within reach, to accomplish.

എത്തുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To find. 2. to seize.

എത്ര, An adjective or substantive pronoun, not declinable, except in some cases. It is the interrogative of അത്ര and ഇത്ര. How? how much? how many? what? It may be used in any interrogation respecting time, number, weight, or quantity. എത്ര പെർ. How many persons? എത്ര കാലം. How long a time? how long? എത്രതൂക്കം. What weight? എത്രനീളം. What length? It should be observed however that എത്ര may be used in two senses, quite opposite to each other, as, ഇവൻ എത്ര ബുദ്ധിമാൻ. *lit. This man, how wise*; if pronounced interrogatively, means, *Do you consider this fellow a wise man?* implying that he is quite the reverse; but if pronounced as an exclamation, without any interrogation, it signifies, *what a wise man this is!* അവൻ എത്ര ഞാൻ എത്ര. *lit. What is he? what am I?* There is a vast difference between him and me. എത്ര, prefixed to the past tenses of verbs assumes a universal sense, and denotes what*soever*, how much*soever*, how many*soever*, as, അവനൊട എത്ര പറഞ്ഞാലും അവൻ കെൾക്കയില്ല. *Whatsoever*, or *how muchsoever* you tell him, he will not attend. The relation of എത്ര and അത്ര is shewn in the following example; എത്ര പഠിച്ചാൽ അത്ര അധികം ബുദ്ധിമാനാകും. The *more* you study, *so much* the wiser you will become. എത്രെക്ക, For how much? എത്രത്തൊളം. How far? എത്ര വരെ, To what amount? meaning only so much. ആ കാൎയ്യത്തിന ഞാൻ എത്ര മാത്രം Who or what am I that I should be appointed to that business?

എത്രയും. *adj.* Very much.

എനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A class, a tribe. 2 a kind. 3. an article.

എന്ത. An interrogative adjective pronoun, What? what is it?

എന്തകൊണ്ട. *part.* Therefore.

എന്തകൊണ്ടെന്നാൽ. *part.* Because, for.

എന്തതന്നെ എങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും. *part.* Whatever, whatsoever, however.

എന്തിന. *part.* Why, wherefore?
എന്തിനായി, എന്തിനായിട്ട. *part.* Why? For what purpose?
എന്തിനായ്ക്കൊണ്ട. *part.* For what?
എന്തെ. *part.* What? why?
എന്തെന്നാൽ. *part.* For; because; namely, as follows.
എന്തൊന്ന. *part.* What? what sort?
എന്തൊരു. *part.* What? what sort?
എന്തൊരുത്തൻ. *part.* What a man? who is he?
എന്ന. *part.* 1. *That*, a connecting particle used at the close of a sentence to shew that the subject referred to is contained in the preceding sentence. 2. so. 3. interrogatively, what day? when?
എന്നത. *adj.* That.
എന്നതകൊണ്ട. *part.* Therefore, wherefore, whereupon, on account of which, by which, by that.
എന്നതിനാൽ. *part.* Thereby, by which, whereupon.
എന്നതിന്റെ ശെഷം. *part.* After that, thereafter, thereupon.
എന്ന പൊലെ. *part.* As, like.
എന്നവാറെ. *part.* Then, after that.
എന്നാകിൽ. *part.* If, in case.
എന്നാണ. *adv.* A term of swearing by one's self, imprecation.
എന്നാലൊ. *part.* But.
എന്നാൽ. *part.* Whereby; but, nevertheless.
എന്നാലും. *part.* But, notwithstanding.
എന്നാറെ. *part.* After that, then, in consequence of that; whereupon.
എന്നിങ്ങിനെ. *part.* So, thus.
എന്നിട്ട. *part.* Then, still, after that.
എന്നിട്ടും. *part.* But, still, although, nevertheless, after that.
എന്നിയെ. *part.* Except, save, beside.
എന്നിരിക്കെ. *part.* In this case, then.
എന്നീ. *part.* Except, without, save.
എന്നീവണ്ണം. *part.* Likewise, so, thus.
എന്നുതൊട്ട. *part.* From what time?
എന്നുമെ. *adv.* Always; continually, for ever.
എന്നും. *adv.* 1. For ever, always; perpetually. 2. also, and.
എന്നുവെച്ച. *part.* Thinking so, supposing.
എന്നെ. *interjec.* An exclamation 1. Of sorrow, pain. 2. of pleasure. 3. of surprize.
എന്നെക്കും. *adv.* For ever, always.
എന്നെന്നെക്കും. *adv.* For ever and ever, everlastingly.
എന്നെല്ലാം. *adv.* All that.
എമ്പെരുമാൻ, ന്റെ. *s.* An attendant upon an idol, a low Brahman subsisting by attendance upon an image, and upon the offerings made to it.
എമ്പ്രാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A Canarese Brahman. 2. a Colattanade or Tellichery Brahman.
എപ്പെരും. *adj.* All, whole, entire.
എപ്പെപ്പെട്ടതും. *adj.* The whole, all.
എപ്പൊൾ. *adv.* When? at what time? It is the interrogative of അപ്പൊൾ and ഇപ്പൊൾ, and admits like them of inflection.
എപ്പൊഴും, എപ്പൊഴം. *adv.* Even when, and when; always.
എപ്പൊഴുതും. *adv.* Always; continually; frequently.
എപ്പൊഴെങ്കിലും. *adv.* Whenever, at any time.
എപ്പൊഴത്തെക്ക. *adv.* To what time.
എമ്മാൻ. *adv.* So that.
എയിത്ത, ിന്റെ. *s.* The act of shooting arrows, archery.
എയിത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An archer, a shooter.
എയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kind of hedge hog. 2. a porcupine.
എയ്യൻപന്നി, യുടെ. *s.* See the preceding.
എയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. *v. a.* To shoot, to throw, to cast (an arrow.)
എരവ, ന്റെ. *s.* A thing lent or borrowed for temporary use. Also ഇരവ.
എരി, യുടെ. *s.* 1. Heat. 2. pungency, acridness.
എരിക്കനൽ, ലിന്റെ. *s.* A burning coal, a live-coal.
എരിക്ക, ിന്റെ. *s.* Swallow-wort, *Asclepias gigantea*, (Lin.)
എരിക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Green or undried ginger. *Amomum Zingiber.*
എരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To burn, to kindle a fire. 2. to be hot, or pungent.
എരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Burning, heat. 2. inflamation. 3. pungency, keenness.
എരിതീ, യുടെ. *s.* A burning fire; a conflagration.
എരിപൊരിസഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Vehement heat, burning.
എരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Act of burning. 2. pungency, keenness.
എരിമക്കള്ളി, യുടെ. *s.* A medicinal sort of moon plant, *Ericyne Panniculata.*
എരിമത്താളി, യുടെ. *s.* See എരിമക്കള്ളി.
എരിമപ്പാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of potherb.
എരിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pine (which gives light in the night) *P. longifolia.*
എരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To burn, to consume. 2. to be inflamed. 3. to be pungent, keen, &c.

എരിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Burning, heat. 2. pungency; a pungent taste and flavor.
എരിശ്ശെരി, യുടെ. *s.* A particular kind of curry.
എരുത, ിന്റെ. *s.* 1. An ox, a bullock, a steer. 2. a bull.
എരുതെ. *adv.* In the morning.
എരുത്തിൽ, ലിന്റെ. *s.* A bullock house or shed.
എരുത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bullock-driver. 2. a proprietor of bullocks.
എരുപ്പുളി, യുടെ. *s.* A principal curry.
എരുമ, യുടെ. *s.* A female buffalo.
എലി, യുടെ. *s.* A rat.
എലിക്കണി, യുടെ. *s.* A rat-trap.
എലിച്ചെവി, യുടെ. *s.* A plant, the rat-eared plant, *Salvivia cucullata. Evolvulus emarginatus.* (Lin.)
എലിത്തടി, യുടെ. *s.* A medicinal plant. *Pothos pertusa.*
എലിനാഴി, യുടെ. *s.* A rat-trap.
എലിപ്പാതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A rat-hole.
എലിപ്പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ratsbane, a kind of arsenic.
എലിപ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* A rat-hole.
എലിമട, യുടെ. *s.* See the preceding.
എലിമഞ്ച, യുടെ. *s.* A rat-trap.
എലിമുള്ള, ിന്റെ. *s.* The rat thorn plant, *Spinifex Squemosus.*
എലിവഞ്ചിക, യുടെ. *s.* A rat-trap.
എല്ക, യുടെ. *s.* A boundary; a limit. എല്ക നിശ്ചയിക്കുന്നു. To fix the boundary. എല്കകടക്കുന്നു. To transgress the boundary.
എല്കക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A boundary-stone.
എല്ല, ിന്റെ. *s.* A bone.
എല്ല, യുടെ. *s.* A boundary; a limit.
എല്ലത്തല, യുടെ. *s.* See the preceding.
എല്ലാടവും. *adv.* Every where.
എല്ലാടത്തും. *adv.* Every where.
എല്ലാനാളും. *adv.* All days, every day.
എല്ലാനെരവും. *adv.* At all times.
എല്ലാം. *adj.* (neut.) 1. All. 2. the whole.
എല്ലായ്പൊഴും. *adv.* Always; continually; frequently.
എല്ലാരും, എല്ലാവരും. *adj.* (masc. and fem.) All.
എവിടത്തൊൻ. Where is he?
എവിടത്തു. *adv.* Where? of what place?
എവിടത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* What country man?
എവിടെ. *adv.* Where? in what place? It is the interrogative of അവിടെ and ഇവിടെ.
എവിടെക്ക. *adv.* Whither? to what place?
എവിടെനിന്ന. *adv.* Whence? from what place?
എവിടെയും. *adv.* No where.
എളി, യുടെ. *s.* The hip and loins.
എളിമ, യുടെ. *s.* 1. Lowliness, humility, humiliation. 2. modesty. 3. poverty, meanness.
എളിമക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A humble person, a poor man, low, not proud, modest.
എളിമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To humble, to make humble, to make submissive. 2. to subdue.
എളിമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be humbled, to be submissive. 2. to be subdued.
എളിയത. *adj.* Poor, mean, low.
എളിയവൻ, ന്റെ. *s.* A poor person; a mean person.
എളുത. *adj.* Facile, easy, possible.
എളുതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be easy, facile, possible.
എളുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make easy.
എളുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Easiness, ease, facility. *adj.* Easy, facile. എളുപ്പമായി. *adv.* Easily. എളുപ്പത്തിൽ. *adv.* Easily, without difficulty, readily.
എള്ള, ിന്റെ. *s.* Indian rape seed, *Sesamum Orientale.* (Lin.)
എഴ, യുടെ. *s.* 1. A trellis, or trellis work. 2. a plat of straw, grass, &c. in matting.
എഴ, വിന്റെ. *s.* 1. Produce. 2. height.
എഴക, യുടെ. *s.* The side beam of cots, or other frame work, &c. ഇഴക.
എഴകാൽ. Seven quarters, or one and three quarters.
എഴതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to write. 2. to teach.
എഴതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To write. 2. to learn. 3. to paint, to draw. 4. to anoint the eyes.
എഴത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Writing, literature. 2. a writing, a writ. 3. a letter. 4. painting.
എഴത്തച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A schoolmaster, a writing master.
എഴത്തൻ. *adj.* Painted, a box, rod, &c.
എഴത്താണി, യുടെ. *s.* An iron pen with which the natives write on Palmira leaves.
എഴത്താചാൻ, ന്റെ. *s.* A schoolmaster, a writing-master.
എഴത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A scribe, a writer.
എഴത്തുപള്ളി, യുടെ. *s.* A school.
എഴത്തൊല, യുടെ. *s.* A Palmira leaf to write on.
എഴനാല. *adj.* Seven times four, or twenty eight.
എഴനിലമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A house of seven stories.
എഴനീല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To rise, to rise or get up.
എഴനീല്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Rising, getting up. 2. resurrection.

എഴന്തി, യുടെ. s. A forest fire, or conflagration.
എഴുന്നുനില്ക്കുന്നു, ന്നു, ല്ലാൻ. v. n. To stand up, as a splinter, &c.
എഴുന്നുപൊകുന്നു, യി, നാൻ. v. n. To rise up.
എഴുന്നരുളത്ത,ിന്റെ. s. A procession, (honorific,) used when speaking of the procession, or route of a king or a great personage.
എഴുന്നരുളുന്നു, ളി, വാൻ. v. n. To proceed, march or go, (honorific.)
എഴമ്പുല്ല,ിന്റെ. s. Large grass.
എഴമൂന്ന. adj. Seven times three, or twenty one.
എഴവർ, രുടെ. plu. Seven persons.
എറികണ്ണൻ, ന്റെ. s. One who frowns.
എറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To remove the bark from trees, to reduce timber by cutting away the outside. 2. to shine as the sun.
എറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. s. The act of removing bark, &c. from trees, or reducing the thickness of timber.
എറിപ്പ,ിന്റെ. See എറിച്ചിൽ.
എറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. a. To cast, to throw, to fling, to stone. എറിഞ്ഞുകളയുന്നു. To throw or cast away.
എററ,ിന്റെ. s. 1. Striking, beating, a heavy blow. 2. bleaching, or washing by beating the cloths on a stone.
എററിക്കുന്നു, ച്ചു,പ്പാൻ. v. c. To cause to strike, or beat hard.
എററുന്നു,ററി, വാൻ. v. n. 1. To strike or beat hard; to give a heavy blow. 2. to bleach, to wash by beating on a stone.

ഏ

ഏ. The letter എ used as a long vowel initial.
ഏ. ind. An interjection of, 1. Remembering, (ha.) 2. censure or contempt. 3. compassion (ha!) 4. addressing (eh, hey.) 5. calling (hey, ho.) The connected form of ഏ (േ) when added to the last word in a sentence, or to a single word alone, denotes emphasis, as അവനെ. That *very* person.
ഏകകം, &c. adj. Alone, solitary. താനെ.
ഏകഗുരു, വിന്റെ. s. A pupil of the same preceptor, a spiritual brother. ഒരുവൻ തന്നെ.
ഏകചക്രം, ത്തിന്റെ. s. The name of a city. ഒരു നഗരത്തിന്റെ പെർ.
ഏകചരം, ത്തിന്റെ. s. A Rhinoceros. ഒരു വക കാട്ടുമൃഗം.
ഏകതമം. adj. One of many. പലതിൽ ഒന്ന.
ഏകതരം. adj. 1. Either, one of two. അത എങ്കിലും, ഇത എങ്കിലും. 2. other, different. വെറെ.
ഏകതാനൻ, ന്റെ. s. One who is closely attentive, having the mind fixed on one particular object. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ തന്നെ ബുദ്ധിചെന്നിരിക്കുന്നവൻ.
ഏകതാളം, ത്തിന്റെ. s. Harmony, unison, the accurate adjustment of instrumental music, singing, and dancing.
ഏകത്വം, ത്തിന്റെ. s. 1. Unity, oneness. 2. solitude, loneliness.
ഏകദന്തൻ, ന്റെ. s. A name of Gánésa. ഗണപതി. He is represented as having the head of an elephant, with only one tooth or tusk, the other having, it is said, been broken in a scuffle by *Carticeya*, or according to another legend by *Parasuráma*.
ഏകദാ. ind. At once, at the same time. ഒരിക്കൽ, ഒരു സമയത്ത.
ഏകദെശം. adv. About, for the most part. അസംപൂൎണ്ണം.
ഏകധുരൻ, ന്റെ. s. A bullock for special burden, fit for only one kind of labour. ഒരു വെല എടുക്കുന്ന കാള.
ഏകധുരാവഹൻ, ന്റെ. s. See the preceding.
ഏകധുരീണൻ, ന്റെ. s. A bullock of special burden. ഒരു വെല എടുക്കുന്ന കാള.
ഏകനായകൻ, ന്റെ. s. 1. A lord, a king, a monarch. 2. a chief, a leader. ഒരുത്തൻ തന്നെ പ്രമാണി.
ഏകനായകം, ത്തിന്റെ. s. A medicinal plant.
ഏകനിഷ്ഠൻ, ന്റെ. s. One who is closely attentive, having the mind fixed on one only object. See ഏകതാനൻ.
ഏകൻ, ന്റെ. s. 1. One, a single person. 2. alone. 3. the only God.
ഏകപദം. adv. Then, at that time. അപ്പൊൾ.
ഏകപദി, യുടെ. s. A road, a path, a way. ഒരു ചെറിയ വഴി.
ഏകപക്ഷം, &c. adj. An associate; a firm ally or partizan. പക്ഷം ഒന്നായിരിക്കുന്നത.
ഏകപാത്ത,ിന്റെ. s. 1. A name of Siva. 2. one footed. ഒരു കാലുള്ളവൻ.
ഏകപിംഗൻ, ന്റെ. s. A name of Cubera. വൈശ്രവണൻ.
ഏകപുത്രൻ, ന്റെ. s. An only son.
ഏകം, adj. 1. One. 2. alone, single. 3. solitary. 4. other, different. 5. joined, combined. 6. chief, pre-eminent.
ഏകമനസ്സ. adj. Of one mind, unanimous. ഏകമന

സ്ഥായിരിക്കുന്നു. To be unanimous, or of one accord.

എകമായിട്ട. *adv.* 1. As one. 2. in a body. 3. altogether, all at once. 4. combinedly. 5. compactly. 6. singly, alone.

എകമായിരിക്കുന്നു. To be combined, united, joined.

എകയഷ്ടിക, യുടെ. *s.* A single string of beads, pearls, &c. ഒരു ചുറവുള്ള മാല.

എകരീതി, യുടെ. Uniformity; conformity to one rule.

എകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Utterance. 2. command, order. 3. reproof, threat. 4. promise.

എകവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* In grammar, the singular number.

എകലം, &c. *adj.* Alone, solitary. എകകം.

എകവിംശതി. *adj.* Twenty one. ഇരുപത്തൊന്ന.

എകശാസനം. *adj.* Subject to only one rule or power.

എകസപ്തതി. *adj.* Seventy one. എഴുപത്തൊന്ന.

എകസൎഗ്ഗൻ, ന്റെ. *s.* One who is closely attentive, having the mind intent upon only one object. ഒരു കാൎയ്യത്തിൽ തന്നെ ബുദ്ധി പ്രവെശിച്ചവൻ.

എകഹായനി, യുടെ. *s.* A heifer one year old. ഒരു വയസ്സചെന്ന പശു.

എകാ, യുടെ. *s.* One woman.

എകാകി. *adj.* Alone, solitary. എകൻ.

എകാകിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Solitude, solitariness. 2. secret.

എകാഗാരികൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.

എകാഗ്രചിത്തൻ, ന്റെ. *s.* One whose mind is fixed upon one thing alone. See എകസൎഗ്ഗൻ.

എകാഗ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To fix the mind upon one single object.

എകാഗ്രം, &c. *adj.* 1. Closely attentive, intent. 2. undisturbed, unperplexed.

എകാഗ്ര്യം, &c. *adj.* Closely attentive: See the preceding.

എകാജനനീ. *adj.* Of one mother. ഒരു അമ്മയായിരിക്കുന്നത.

എകാദശം. *adj.* Eleven, eleventh. പതിനൊന്ന.

എകാദശി, യുടെ. *s.* The eleventh day of either the dark or light fortnight of the lunar month.

എകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Solitude. എകത്വം. 2. secrecy. രഹസ്യസ്ഥലം. *adj.* Solitary. താനെ. 2. much, excessive. അധികം.

എകാബ്ദാ, യുടെ. *s.* A heifer one year old. ഒരു വയസ്സ ചെന്ന പശു.

എകായനഗതൻ, ന്റെ. *s.* One who is closely attentive, or whose mind is intent upon one object. See എകസൎഗ്ഗൻ.

എകായനം, &c. *adj.* Closely attentive, intent. See the preceding.

എകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the vowel എ.

എകാൎത്ഥം. *adj.* Synonimous. ഒരു അൎത്ഥമായുള്ളത.

എകാവലി, യുടെ. *s.* A single string of beads, flowers, &c. ഒരു ചുറവുള്ള മാല.

എകാശ്രയം, &c. *adj.* Having only one support.

എകാഷ്ഠിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, white swallow wort. *Æschynomene grandiflora.* The flowers of this plant are said to be sacred to SIVA. വെള്ളെരുക്ക.

എകാഷ്ഠീലാ, യുടെ. *s.* A medicinal plant. *Cissampelos Hexandra.* പാട.

എകീകരണം, ത്തിന്റെ *s.* Uniting, joining together. ഒന്നാക്കുക.

എകീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make one, to unite, to join together, to combine. ഒന്നാക്കുന്നു.

എകീകൃതം, &c. *adj.* United, joined, combined.

എകീയൻ, ന്റെ. *s.* A companion, partizan, associate. കൂട്ടക്കാരൻ.

എകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* 1. To utter. 2. to command. 3. to reprove; to threaten. 4. to promise.

എകൈകം, &c. *adj.* Each. ഒരൊന്ന.

എകൊനവിംശതി. *adj.* Nineteen. പത്തൊമ്പത.

എകഃ *ind.* Other. മറ്റെത.

എക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hard breathing. 2. sighing; panting for breath.

എക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To tie, to join together; to piece. 2. to deceive. എച്ചുകെട്ട. A knot or tie. എച്ചുകെട്ടുന്നു. To knot together, to piece.

എങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* See എക്കം.

എങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To breathe with difficulty. 2 to sigh.

എട, ിന്റെ. *s.* 1. A Palmira leaf either written on or prepared for writing on. 2. a blank book of palmira leaves.

എടാകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Jeopardy, hazard. 2. contradiction. 3. opposition. 4. impediment, stumbling-block. 5. trouble, difficulty. 6. folly. 7. harm, injury. 8. mistake.

എട്ടാ, യുടെ. *s.* A sort of sheat fish.

എട്ടുകമ്പ, യുടെ. *s.* The wooden boards used as backs for a Palmira leaf book.

എട്ടുപടി, യുടെ. *s.* See the preceding.

എഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A ram. ആട്ടുക്കൊററൻ.

എഡഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, used for the cure of ring worms, *Cassia tora.* തകര.

എഡൻ, ന്റെ. *s.* One who is deaf. ചെകിടൻ.

എഡമൂകൻ, ന്റെ. *s.* Deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

എഡൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wall or building constructed of rubbish. അകമെ അലക വെച്ച ചുമര. 2. a wall enclosing bones, a tomb, &c. കല്ലറ.

എണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of deer or antelope. ഒരു വക മാൻ.

എണാങ്കചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

എണാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

എണാങ്കബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The disc of the moon. ചന്ദ്രമണ്ഡലം.

എണി, യുടെ. *s.* A bamboo used as a ladder; a ladder.

എണീ, യുടെ. *s.* A hind. മാൻപെട.

എത, ിന്റെ. *inter. pro. neut.* Interrogative, what? which? It is the interrogative of അത and ഇത.

എതനം, ത്തിന്റെ. *s.* Expiration, breathing out, discharging air from the lungs. നശിക്ക, ശ്വാസിക്ക.

എതം. *adj.* Of a variegated colour. പല നിറമുള്ളത.

എതൎഹി. *ind.* Now, at this time. ഇപ്പൊൾ.

എതാണ്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Something. 2. what year?

എതാനും. *adv.* Some, somewhat.

എതുമില്ല. *adv.* Nothing.

എതെങ്കിലും. *adv.* However; whatsoever; something.

എതെത. *adj.* What, which?

എതൊരുത്തൻ, ന്റെ. *adj. pron.* Any one, whosoever.

എത്തക്കായ, ിന്റെ. *s.* A large kind of plantain.

എത്തമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To pay a fine in schools or suffer punishment.

എത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A machine on the principle of the lever, for drawing up water. എത്തക്കൊട്ട. A vessel in which water is thus drawn. 2. a fine by children, or a small punishment inflicted on them, for mis-behaviour at school.

എത്തവാഴ, യുടെ, *s.* A kind of plantain tree.

എത്താക്കൾ, ളുടെ. *plu.* Singers, praisers.

എത്താപ്പ, ിന്റെ. *s.* A cloth worn by women over their breasts.

എധസ്സ, ിന്റെ. *s.* Fuel, as wood, grass, &c. വിറക.

എധാ, യുടെ. *s.* 1. Sun-rise. ഉദയം. 2. increase. വൎദ്ധന.

എധിതം. *adj.* 1. Increased, grown. 2. improved. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ടത.

എനപ്പാത്തി, യുടെ. *s.* A part of a distil.

എനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To prepare, to make ready.

എനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To prepare, to make ready.

എനസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Sin. 2. a fault, or offence. പാപം.

എനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opportunity. 2. preparation, readiness. 3. beauty; elegance, neatness. *adj.* 1. Fit. 2. beautiful, handsome. എനമാകുന്നു. 1. To be ready. 2. to be fit, proper. 3. to be beautiful, handsome, elegant, neat.

എനി, യുടെ. *s.* A variegated color. നാനാവൎണ്ണം.

എന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Lameness. 2. the act of taking up in the arms. 3. rising, as water in the river after rain.

എന്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A lame leg.

എന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To walk lame. 2. to take up in the arms. 3. to rise as water in the river, to fill.

എമ്പക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Belching, eructation. എമ്പക്കമിടുന്നു. To belch, to eruct.

എമ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* Belching, eructation.

എമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

എപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A joint of a limb. 2. joining, juncture, in timber or any thing pieced together.

എ്രൻ, ന്റെ. *s.* A fool. ഭൊഷ്കൻ.

എമാളി, യുടെ. *s.* A beggar, one reduced to beggary; one good for nothing.

എരു, ിന്റെ. *s.* A pair, a yoke of oxen.

എരകപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A sharp grass which grows on the sea shore.

എരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor oil plant. *Palma christi* or *ricinus communis.* ആവണക്ക.

എരി, യുടെ. *s.* 1. A fence of stakes to support banking work, a stake. എരിനാട്ടുന്നു. To construct such a fence, to put down or fix stakes. 2. the gums. എരികുത്തുന്നു. The gums to ache. 3. a row of earth thrown up for the purpose of planting any thing. എരി എടുക്കുന്നു. To make such a row.

എരിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A stake, post.

എൎക്കരു, വിന്റെ. *s.* Implements for ploughing or for agriculture.

എൎമ്മ, യുടെ. *s.* A yoke of oxen yoked for the first time. എൎമ്മ പൂട്ടുന്നു. To plough with a yoke of oxen for the first time.

എലക്കായ, ിന്റെ. *s.* Cardamom pods containing the seed.

എലത്തരി, യുടെ. *s.* Cardamoms. *Elettaria Cardamomum.*

എലപ്പട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* Cardamom pods in which the seed is contained.

എലമല, യുടെ. *s.* Hills on which cardamoms grow.

എലം, ത്തിന്റെ. *s.* Cardamoms.

എലം, or ലെലം, ത്തിന്റെ. *s.* Auction, outcry, public sale. എലമിടുന്നു, or ലെലമിടുന്നു. To sell by auction; to put up for sale by public auction.

എലംവിളി, or ലെലം വിളി, യുടെ. *s.* 1. Bidding at an auction, or public sale. 2. public outcry.

എലവിലൻ, ന്റെ. *s.* A title of *Cubera.* കുബെരൻ.

എലസ്സ, ിന്റെ. *s.* An ornament of silver or gold worn on the loins and arms.

എലാ, യുടെ. *s.* 1. The cardamom plant. 2. small cardamoms, the seed of the *Eletteria Cardamomum.* എലം.

എലാ, യുടെ. *s.* A kind of cry, used by boatmen, or by coolies, &c. to encourage their labour. എലായിടുന്നു, To cry out when pulling up timber, &c. as above.

എലാപണ്ണി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Mimosa octandra.* ചിററരത്ത.

എലാവാലുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A granular substance apparently vegetable, of a reddish colour, and used as a drug and as a perfume.

എല്ക്കുന്നു, റവ, ല്പാൻ. *v. a.* 1. To receive, to take or receive in charge. 2. to own, to confess, to acknowledge, to admit. 3. to take effect, as a gun shot, or an arrow. 4. to consent, to agree, or comply with. 5. to suffer or endure affliction, &c. 6. to suffer punishment. എററുകൊള്ളുന്നു. 1. To take charge of any thing. 2. to acknowledge. 3. to consent, or comply. 4. to accept. 5. to engage to do any thing. എററുപറയുന്നു. To acknowledge, to admit, to confess, to own.

എല്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Reception, receiving in charge, &c. as under the preceding word.

എല്പാട, or എപ്പാട, ിന്റെ. *s.* 1. Preparation. 2. responsibility. 3. interference. 4. the state of being involved in any thing.

എല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To deliver or give in charge to another: to put into another's hands. 2. to deliver, or surrender up, to resign. 3. to make over to another, to assign. 4. to consign. 5. to impose a penalty, &c. 6. to lay or put upon.

എല്പെടുത്തുന്നു, or എപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To unite or involve one in any affair. 2. to draw in or entangle. 3. to cause one to interfere, or meddle. 4. to make responsible.

എല്പെടുന്നു, or എപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be involved in any affair. 2. to interfere. 3. to become responsible. 4. to prepare, to be ready.

എവ. *ind.* As, like.

എവ, ിന്റെ. *s.* The act of shooting an arrow.

എവൻ, ന്റെ. *Inter. pron. mas.* Who, what (man)? It is the interrogative of അവൻ, and ഇവൻ.

എവം. *ind.* A particle implying, 1. Likeness, (as, so, like.) 2. assent, (yes, verily.) 3. sameness of manner, (thus, in this way.) 4. certainty, (indeed, assuredly, even so.) 5. command, (so, thus, &c.)

എവരും, രുടെയും. *plu.* All.

എവൾ, ളുടെ. *Inter. pron. fem.* Who, what (woman)? It is the interrogative of അവൾ, and ഇവൾ.

എവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An archer.

എശൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Touching. 2. uniting. 3. success.

എശുന്നു, ശി, വാൻ. *v. n.* 1. To touch, to hit, to pierce. 2. to unite or join in. 3. to succeed, to effect.

എശുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* See the preceding.

എഷണി, യുടെ. *s.* A tale-bearing, backbiting. എഷണികൂട്ടുന്നു. To tell tales, to backbite. എഷണി പറയുന്നു. To tell tales, to backbite, to calumniate.

എഷണിക, യുടെ. *s.* A goldsmith's balance. നാരായക്കൊൽ.

എഷണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A tale-bearer, a backbiter, an informer, a calumniator.

എളകജം, ത്തിന്റെ. *s.* Broad leaved cassia, *Cassia alata.* (Lin.) തകര.

എളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A red ram. ചുവന്ന ആട്ടുക്കൊററൻ.

എളം, &c. *adj.* Deaf. ചെവികെൾക്കാത്ത.

എളിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contempt, disrespect, disregard. 2. mocking. പരിഹാസം. എളിതം പറയുന്നു. To speak contemptuously, to mock.

എഴ. *adj.* The numeral seven. ൭.

എഴുകൊഴ, യുടെ. *s.* 1. A complimentary gift. 2. a bribe.

എഴാമത. *adj.* Seventh.

എഴാമത്തെ. *adj.* Seventh.

എഴാമൻ, ന്റെ. *s.* A seventh person.

എഴാമുത്തി, യുടെ. *s.* A kind of play.

എഴാമെടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A seventh sign in the zodiac, calculated from any particular one. 2. a wife.

എഴാം. *adj.* Seventh.

എഴായിരം. *adj.* Seven thousand.

എഴിലമ്പാല, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Echites Scholaris.*

എഴുപത. *adj.* Seventy.

എഴെഴ. *adj.* 1. Seven each. 2. seven times seven or forty nine.

ഏഴൊമ്പത. *adj.* Seven times nine, or sixty three.

ഏറ, ിന്റെ. *s.* A throw; a cast; the act of casting or throwing.

ഏറക്കുറവ, ിന്റെ. *s.* 1. Difference, change. 2. more or less. 3. an assault. ഏറക്കുറവ ചെയ്യുന്നു. To assault.

ഏറടവ, ിന്റെ, *s.* Casting up accounts.

ഏറിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To cast up, to add up.

ഏറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon, to get into any conveyance. 3. to rise, to rise (in price or value,) to be augmented, or accumulated. വിഷം ഏറുന്നു. Poison to rise.

ഏറുമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A hut built on the tops of trees.

ഏറെ. *adv.* Much, more, exceeding.

ഏററിറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascent and descent; hill and dale.

ഏററം. *adv.* Much, more.

ഏററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascent, rising. 2. increase. 3. rise of water, or flow of the tide, flood-tide. 4. any thing put for plants or creepers to ascend. 5. oppression, cruelty. ഏററം ചെയ്യുന്നു. To oppress.

ഏററക്കുറച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Unevenness, inequality. 2. average, mean proportion. 3. difference, more or less.

ഏററവും. *adv.* Much, more, exceeding.

ഏററാളി, യുടെ. *s.* An opponent, an antagonist, a rival.

ഏററിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To raise or lift upon, to place upon. 2. to increase, to advance.

ഏററിറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascent and descent. 2. ebb and flow of the tide.

ഏററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to arise, &c. 2. to raise, to augment, increase, &c. 3. to export. 4. to carry, to bear.

ഏററുപാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To sing with or after.

ഏററുവാണിഭക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A petty merchant, or one who sells for another.

ഏററുവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Petty merchandise or selling for another.

ഐ

ഐ. The 12th vowel of the Malayalim alphabet, or more properly a diphthong, corresponding in sound to *Ei* in *eighth*.

ഐ. *ind.* An interjection of, 1. Remembering, (aye, ha.) 2. calling. 3. summoning, (hola, ho, he

ഐകമത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Union, fello ; agreement in sentiment.

ഐകാഗാരികൻ, ന്റെ. *s.* A thief, bber. കള്ളൻ.

ഐകാഗ്ര്യം, &c. *adj.* Closely attentiv ntent.

ഐക്യത, യുടെ. *s.* Unity, union, fe hip.

ഐക്യപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* Union, nation. ഐക്യം പ്രാപിക്കുന്നു. To unite, to me.

ഐക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Union, fell ip.

ഐംഗുദം, ത്തിന്റെ. *s.* The fr the tree called *Inguda*. ഒടക്കരു.

ഐണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A h f male antelopes. കലക്കൂട്ടം. *adj.* Belonging to ale antelope. കലയെ സംബന്ധിച്ചത.

ഐണെയം, ത്തിന്റെ. *s.* rd of does or female antelopes. മാങ്കൂട്ടം. *adj.* App ining to a doe or female antelope. മാനിനെ സംബ ധിച്ചത.

ഐതിഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* T itional instruction. പഴഞ്ചൊൽ.

ഐന്ദ്രജാലികൻ, ന്റെ. *s* juggler. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.

ഐന്ദ്രം. *adj.* Belonging INDRA. ഇന്ദ്രനെ സംബന്ധിച്ചത.

ഐന്ദ്രലുപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Morbid baldness. കഷണ്ടി.

ഐന്ദ്രലുപ്തികൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with falling off of the hair, or morbid baldness. കഷണ്ടിത്തലയൻ.

ഐന്ദ്രിയകം, *adj.* Perceptible, perceived, present. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൊണ്ട അറിയാകുന്നത.

ഐര, ിന്റെ. *s.* Iron-stone powder. ഐരുരുക്കുന്നു. To reduce or melt iron-stone powder into iron.

ഐരാവണം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's elephant, regent of the eastern point. ഇന്ദ്രഗജം.

ഐരാവതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. INDRA's elephant. 2. the same considered as the elephant or regent of the eastern point. 3. an orange. 4. a tree. നിലഞാവൽ.

ഐരാവതി, യുടെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ.

ഐല, യുടെ. *s.* The name of a fish.

ഐലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume. See ഏലാവാലുകം.

ഐശം. *adj.* Lordly, kingly. ഈശനെ സംബന്ധിച്ചത.

ഐശാനം. *adj.* 1. Belonging to SIVA. 2. appertaining to the north east quarter. ഈശാന സംബന്ധം.

ഐശ്വരം. *adj.* God-like, divine.

ഐശ്വൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Riches. 2. prosperity. In

the Sanscrit language it denotes superhuman power; the divine attributes of omnipotence, omnipresence, invisibility, &c.

ഐശ്വൎയ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* A rich man.

ഐഷ്ടണികം, യുടെ. *s.* A goldsmith's balance. തുലാസ.

ഐഷമസ. *ind.* The present year. ഈ ആണ്ട.

ഐഹികം. *adj.* Worldly, appertaining to this world. ഇഹലൊകത്തിനടുത്തത.

ഐഹികാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Worldly joy. ഇഹലൊകത്തിനടുത്ത സന്തൊഷം.

ഐളിവിളി, യുടെ. *s.* A name of *Cubera*, the god of riches. കുബെരൻ.

ഐക്ഷവം, *adj.* Appertaining to sugar cane. കരിമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചത.

ഒ

ഒ. The thirteenth letter in the Malayalim alphabet, corresponding in sound to *O*, and is pronounced short or long according to usage. When used as a short vowel it is pronounced like *O* in *Odd*; and when used as a long vowel like *O* in *Ode*. Words beginning with ഒ as a short vowel are here first given, then those beginning with it as a long vowel.

ഒ. *ind.* 1. A vocative particle, (oh.) 2. an interjection of calling, (oh, hola.) 3. of reminiscence, (ho, ah.) 4. of compassionating, (oh, ah.)

ഒകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the short vowel ഒ.

ഒക്ക, ിന്റെ. *s.* The hip and loins.

ഒക്ക. *adj.* All, whole.

ഒക്കക്കൂടെ. *adv.* Altogether, all.

ഒക്കത്തക്ക. *adj.* Altogether.

ഒക്കപ്പാടെ. *adv.* Altogether, all.

ഒക്കവെ. *adj.* All, whole.

ഒക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To agree, to consent, to tally. 2. to be or become right, to be correct. 3. to be like, to be equal. 4. to succeed. 5. to happen, to come to pass.

ഒക്കെ. *adj.* All.

ഒക്കെയും, *adj.* All, whole.

ഒത്തുനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To examine, to compare with, to look over again. ഒത്തുവരുന്നു. To come together, to come right.

ഒച്ച, യുടെ. *s.* Noise, voice, sound.

ഒച്ചപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Sound, noise.

ഒച്ചപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make a noise, to sound. 2. to publish.

ഒച്ചപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To be sounded, published.

ഒച്ചയടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* The voice to become base or hoarse, from taking cold, speaking much, &c.

ഒച്ചയടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Hoarseness of voice.

ഒച്ചയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To make a great noise.

ഒടി, യുടെ. *s.* 1. A piece of paddy land. 2. a break, breaking. 3. sorcery. 4. the groin.

ഒടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To break, to divide. 2. to break off from. 3. to use sorcery or witchcraft, with intent to kill.

ഒടിക്കുരു, വിന്റെ. *s.* A swelling in the groin.

ഒടിക്കുഴി, യുടെ. *s.* The draught of a privy.

ഒടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of breaking, splitting.

ഒടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to break. 2. to cause to use sorcery.

ഒടിമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A hut.

ഒടിയൻ, ന്റെ. *s.* A sorcerer.

ഒടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To break or be broken; to part in two. 2. to split, to break off from.

ഒടിവ, ിന്റെ. *s.* A break, breaking, the state of being broken or split.

ഒട്ടക, ിന്റെ. *s.* 1. The groin. 2. a swelling on the groin. 3. the name of a timber tree.

ഒട്ടക്കത്ത. *adv.* Finally, at last, at length, in the end.

ഒട്ടക്കം. *adj.* Last, final.

ഒട്ടക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to finish or end. 2. to cause to consume. 3. to collect or cause to pay taxes, rent, &c.

ഒട്ടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make an end, to finish. 2. to consume. 3. to pay taxes, &c.

ഒട്ടങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. End, conclusion. 2. consumption. 3. death by small pox.

ഒട്ടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be ended, or finished. 2. to be consumed. 3. to die of small pox.

ഒട്ട. *adj.* 1. A little, part. 2. much, long.

ഒട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകരൊമം. Camel's hair.

ഒട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A button made of wood, iron, &c. to fasten any thing. 2. a piece of wood fixed in two planks to hold them together. 3. a bet, a stake at play, a wager. ഒട്ടം കെട്ടുന്നു. To stake at play.

ഒട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A kind of reed or small bamboo. 2. sticking, pasting.

ഒട്ടലാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A species of lotus. *Damasonium Indicum.* (Rheed.)

ഒട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To paste, to stick, to cause to adhere.

ഒട്ടിയൻ, ഒട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A tank-digger.

ഒട്ടുക്കു. *adv.* Altogether, all, whole.

ഒട്ടുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A stick covered with the milk or gum of the banyan tree, and used as bird lime to catch birds.

ഒട്ടുതൊണ്ണ്, ണ്ണിന്റെ. *s.* A cutaneous eruption on the loins or waist.

ഒട്ടുത്തുക, യുടെ. *s.* The total sum, or sum total.

ഒട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To join, to stick, to adhere.

ഒട്ടും. *adv.* ഒട്ടുമില്ല. Nothing at all, none whatever.

ഒട്ടേടം. *adv.* A little way, part of the way.

ഒട്ടേറ. *adv.* Much, more.

ഒട്ടൊട്ടു, *adv.* A little, somewhat, partly.

ഒട്ടൊഴിയാതെ. *adj.* All, whole.

ഒതുക്ക, ിന്റെ. *s.* Stone steps, stairs.

ഒതുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Modesty, humility. 2. subjection. 3. state of being settled, settledness, settlement. 4. tightness, closeness, compactness. 5. seizure, extortion. 6. secret. 7. hiding, concealment. 8. privacy, retirement. 9. oppression. 10. beating down, or making even. 11. restraining, keeping in or under. 12. compressing. 13. state of being reduced in body. 14. abridgment, abstract. 15. placing things together in one place, adjusting. 16. the state of being enclosed, or contained. 17. narrowness, straitness. *adj.* 1. Modest, humble. 2. subject. 3. settled. 4. tight, compact. 5. concealed. 6. retired. 7. oppressed. 8. restrained, compressed. 9. reduced. 10. straitened, &c.

ഒതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To subdue, to make subject. 2. to settle, to tighten. 3. to straiten, to compress. 4. to extort, seize. 5. to restrain, to keep in. 6. to hide, to conceal. 7. to compress. 8. to beat down or make even. 9. to reduce. 10. to oppress, to vex. 11. to abridge. 12. to adjust, to put in order. 13. to cram in.

ഒതുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be humble. 2. to be obedient, submissive. 3. to be settled. 4. to be compact. 5. to be seized. 6. to be hid, to be concealed. 7. to hide one self, to retire. 8. to be beaten down. 9. to be restrained. 10. to be compressed. 11. to be reduced, to abate, to grow less, to grow lean. 12. to be oppressed. 13. to be straitened. 14. to be abridged. 15. to be contained, to be enclosed. 16. to recede, to retire, to give way, to go out of one's way. 17. to enter into a corner or place for shelter. 18. to refrain.

ഒത്ത. *adj.* 1. Agreeable; pleasing. 2. suitable, right.

ഒത്ത പൊലെ. *part.* Agreeably, consistently, according to one's wish, according to, as.

ഒത്തവണ്ണം. *part.* See the preceding.

ഒത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To leap, to jump, to skip.

ഒത്തൊരുമ, യുടെ. *s.* Union, fellowship.

ഒന്നു. *adj.* Numeral. 1. One, single. 2. either, or. When ഉം is affixed and joined with a negative it signifies nothing; as ഒന്നുമില്ല. There is nothing.

ഒന്നാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n. lit.* To be one, to be united; to be joined, to be combined.

ഒന്നാകെ. *adv.* Altogether.

ഒന്നാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a. lit.* To make one, to unite, to join together, to combine, to mix.

ഒന്നാമത. *adj.* First.

ഒന്നാമത്തെ. *adj.* First.

ഒന്നാമൻ, ന്റെ. *s.* The first man.

ഒന്നാം. *adj.* First.

ഒന്നാന്തരം. *adj.* The first sort.

ഒന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be collected together. 2. to be united, to be joined together. 3. to be reconciled, agreed.

ഒന്നിച്ചു. *adv.* Unanimously, conjointly, together.

ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To assemble or meet together. 2. to be joined together. 3. to be mixed, to be united.

ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To assemble together, to collect or gather together. 2. to join together. 3. to mix.

ഒന്നെ. *adj.* Only one. ഒന്നെയുള്ളു. There is only one.

ഒമ്പത. *adj.* Numeral nine. ൻ.

ഒമ്പതാം. *adj.* Ninth.

ഒമ്പതാമത. *adj.* Ninth.

ഒമ്പതാമത്തെ. *adj.* Ninth.

ഒമ്പതിനായിരം. *adj.* Nine thousand.

ഒമ്പതീത. *adj.* Nine each; by nines.

ഒമ്പതെ. Only nine. ഒമ്പതെയുള്ളു. There is only nine.

ഒപ്പു, ിന്റെ. *s.* Signature, sign, subscription.

ഒപ്പമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be made level or even. 2. to be or become equal.

ഒപ്പമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To level, to even. 2. to equalize. 3. to smooth.

ഒപ്പമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To smooth, to make even, to make equal, to place equally.

ഒപ്പം. *adj.* Equal, level, even. *s.* Equality, evenness, smoothness. ഒപ്പം എത്തുന്നു. To overtake.

ഒപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Sponging, taking up water, &c. with a sponge, or cloth.

ഒപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make right, to make equal, to equalize. 2. to prove, to demonstrate. 3. to accomplish. 4. to adjust, to put right. 5. to succeed, to obtain.

ഒപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To sign, to put the signature to a letter or other document.

ഒപ്പുകാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Fee given on execution and signature of documents on the sale or mortgage of land, &c.

ഒപ്പുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To sign, to put the signature to a letter, or other document.

ഒപ്പുനിരപ്പു, ിന്റെ. *s.* Levelness, evenness, smoothness, equality.

ഒപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. a.* To sponge, to wipe up.

ഒപ്പൊപ്പം. *adj.* Equal, alike, even.

ഒരിക്കലും, ഒരിക്കൽ പൊലും. The connecting particle ഉം being affixed to ഒരിക്കൽ, and joined with a negative it means, *never;* as. ഒരിക്കലും ചെയ്യുകയില്ല. I will never do it.

ഒരിക്കൽ. *adv.* Once, at once.

ഒരിക്കാൽ. *adv.* Once, at once.

ഒരിട. *adv.* Once, at one time.

ഒരു. *adj.* Numeral. 1. One. 2. single. This word, in Malayalim, expresses the indefinite articles *A* and *an.*

ഒരുകൈ. *adj.* 1. Unanimous, united, familiar. 2. a handful.

ഒരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Preparation, readiness.

ഒരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To prepare, to make ready.

ഒരുക്കമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Articles, materials.

ഒരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be ready, to be prepared. 2. to yield, to submit.

ഒരുച്ചെന്നിക്കുത്തു, ിന്റെ. *s.* Head ache, or pain in the head on one of the temples.

ഒരുച്ചെവിയൻ, ന്റെ. *s.* A medicinal plant.

ഒരുത്തൻ. *adj. pron. (masc.)* One man; or a person. When ഉം is affixed, and joined with a negative it signifies; no one; ഒരുത്തനുമില്ല. There is no one.

ഒരുത്തി. *adj. pron. (fem.)* One woman; a female.

ഒരുനാളും. *adv.* This word requires a negative when it means *never;* as അവൻ ഒരുനാളും നശിക്കയില്ല. He shall never perish. ഒരുനാളുമില്ല. Not at any time.

ഒരുനില. *adj.* Unaminous, united, agreed, familiar.

ഒരുപാട. *adv.* 1. Once, at once. 2. of one party. 3. much.

ഒരുമ, യുടെ. *s.* 1. Unity, oneness, concord, fellowship. 2. a fraction, $\frac{1}{20}$.

ഒരുമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To unite; to reconcile.

ഒരുമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To join together, to be united, to be reconciled, to agree.

ഒരുമാവ, ിന്റെ. *s.* A fraction, $\frac{1}{20}$.

ഒരുമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To join together, to come together, to be reconciled, to be agreed, to be united. 2. to mix together.

ഒരുമിച്ചു. *adv.* Together, conjointly, unanimously.

ഒരുമ്പാട, ിന്റെ. *s.* 1. Union, unity. 2. concord, agreement. 3. uniformity. 4. preparation, readiness. 5. confederacy.

ഒരുമ്പാടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To unite, to join. 2. to prepare.

ഒരുമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To come together, to be united. 2. to attempt. 3. to be ready. 4. to agree, to consent. 5. to be confederate. 6. to be envolved in any affair.

ഒരുവൻ, ന്റെ. *adj. pron.* One, one person.

ഒരുവർ, രുടെ. *adj. pron.* One, one person (honorific.)

ഒരുവെരൻ, ന്റെ. *s.* A plant, or medicine.

ഒരുഴം. *adv.* One time, one turn, once.

ഒരെടത്ത. *adv.* At a place, somewhere.

ഒരെടത്തും. *adv.* The ഉം affixed to ഒരെടത്ത requires a negative, as ഒരെടത്തുമില്ല. No where, in no place.

ഒരെടം. *adv.* One place; somewhere.

ഒരെടവും. *adv.* The ഉം being affixed to ഒരെടം requires a negative, as, ഒരെടവുമില്ല. No where.

ഒലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To flow, to run, to issue.

ഒലിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Flowing, issuing.

ഒലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to flow. രക്തം ഒലിപ്പിക്കുന്നു. To bleed.

ഒലിവ, ിന്റെ. *s.* Flowing, issuing.

ഒല്ലാ. A negative defective verb, signifying, must not.

ഒല്ലാത്ത. A negative adjective participle, meaning, *ought not.* ഒല്ലാത്ത കാൎയ്യം A thing which ought not to be done, an evil or bad thing.

ഒല്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Evil, badness, wickedness. 2. inability.

ഒവ്വാ. *part.* A particle meaning, not, cannot.

ഒളി, യുടെ. *s.* 1. A light, splendor. 2. a hiding place. 3. concealment. ഒളികെട്ടുന്നു. To make a hiding place for sportsmen.

ഒളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To hide onesself, to be hidden. 2. to be concealed. ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു. To conceal any thing, to suppress. ഒളിച്ചുപൊകുന്നു. To flee, to escape. ഒളിച്ചു നടക്കുന്നു. To live in concealment.

ഒളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Concealment.

ഒളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hide, to conceal.

ഒളിപ്പിടം, ത്തിന്റെ. *s.* A hiding place, a shelter.

ഒളിമ, യുടെ. *s.* Light, splendor, brightness.

ഒളിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree which gives light at night.

ഒളിമറ, യുടെ. *s.* A hiding-place, a place of concealment.

ഒളിമിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* Lustre, brightness, shining.

ഒളിയമ്പു, ിന്റെ. *s.* An arrow shot from a secret place.

ഒളിവു, ിന്റെ. *s.* Light, brightness, brilliancy.

ഒഴികഴിവു, ിന്റെ. *s.* 1. An excuse. 2. means, expedient. 3. completion. 4. removal.

ഒഴികെ. *part.* Besides, but, except.

ഒഴിക്കതക്ക. *adj.* Exceptionable.

ഒഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give up. 2. to pour out. 3. to abdicate, to resign. 4. to finish, to complete, to effect, to succeed. 5. to remove, to put away, to free, to clear. 6. to abandon, to desert, to forsake. 7. to empty, to evacuate, to void as urine. 8. to avoid, to escape. 9. to dispossess. 10. to return.

ഒഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Excuse. 2. means, expedient. 3. completion, finish. 4. evacuation, voidance. 5. relaxation, looseness, diarrhœa. 6. separation. 7. removal. 8. liberty, freedom. 9. vacancy. 10. disengagement.

ഒഴിച്ചിലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To separate. 2. means to be found. 3. to be accomplished, finished. 4. to be at leisure or liberty.

ഒഴിച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to remove. 2. to find means. 3. to finish, to accomplish.

ഒഴിച്ചുകളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To pour out, to empty. 2. to abandon, to vacate.

ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To cease. 2. to go off, to depart. 3. to turn aside, to avoid. 4. to be finished.

ഒഴിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to pour out. 2. to remove, to put away. 3. to evacuate, 4. to deliver up, to abandon. 5, to set at liberty, to cause to vacate. 6. to cause to clear, set free. 7. to dispossess.

ഒഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To cease. 2. to leave off. 3. to go off. 4. to give up, to resign. 5. to be at liberty, or free, to be disengaged. 6. to run as water. 7. to discharge. 8. to be relaxed.

ഒഴിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Cessation. 2. excuse. 3. means, expedient. 4. deliverance. 5. liberty, freedom. 6. vacancy. 7. relaxation, looseness. 8. leisure, disengagement.

ഒഴിവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* See ഒഴിച്ചിലാകുന്നു.

ഒഴിവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* See ഒഴിച്ചിലാക്കുന്നു,

ഒഴിവില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* See the following,

ഒഴിവില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Want of relief, confinement, constupation. 2. want of liberty. 3. the state of not being vacant, &c.

ഒഴിവുകേടു, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഒഴുക, ിന്റെ. *s.* 1. An account of lands and gardens in which the boundaries are given. 2. the side of a wall.

ഒഴുകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Flowing, running of water or any other fluid. 2. any thing adrift in the river.

ഒഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To flow, to run down, to issue. ഒഴുകിപോകുന്നു. To get adrift; to run off, or down.

ഒഴുക്കു, ിന്റെ. *s.* A current, running of water, a stream, a torrent; a flood.

ഒഴുക്കൻ. *adj.* Smooth, plain, not carved or worked.

ഒഴുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A current, running of water. 2. neatness. 3. regularity, order.

ഒഴുക്കുനീർ, ിന്റെ. *s.* Running water.

ഒഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To pour, to cause to flow.

ഒഴുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A side room.

ഒററു, ിന്റെ. *s.* Private or secret information, discovery.

ഒററ, യുടെ. *s.* 1. One, single. ഒററക്കണ്ണൻ. A one eyed person. ഒററക്കൊമ്പൻ. One horned. 2. a boar.

ഒററകായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To bear fruit for the first time.

ഒററൻ, ന്റെ. *s.* A spy: a secret emissary; a disguised agent.

ഒറററിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To spy out, to search narrowly. ഒററുനൊക്കുന്നു. See the preceding.

ഒററപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One fanam. 2. a fee paid to belong to a certain company of merchants, &c.

ഒററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Fishing. 2. a fishing basket.

ഒററാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A fishing basket, used by fisherman to catch fish. 2. a wicker basket.

ഒററി, യുടെ. *s.* A certain tenure of lands and gardens.

ഒററിതെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഒററിയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A boar. 2. a large elephant, the leader of a wild herd, also one that goes separate from the herd.

ഒററുകാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Hire or present given to a betrayer, or spy.

ഒററുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spy, a secret emissary, disguised agent, &c. 2. a fisherman.

ഒററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To betray, to give secret information. ഒററികൊടുക്കുന്നു. To give private information of. 2, to fish.

ഓ

ഓ. The letter ഒ used as a long vowel initial, corresponding to the English long O in *Ode*. The ാ (or *dérgham*) is sometimes added to distinguish it from the short ഒ. 1. The connected form of this vowel (ൊ-ാ) affixed to the last word of a sentence or to a single word alone, denotes *ignorance* or *doubt*; as, അവനൊ നീയൊ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, I know not whether it be he or you. 2. When it is added to the conditional form of a verb it represents the English phrases *but if*, *on the contrary;* as, മഴ പെയ്യാഞ്ഞാൽ കൃഷിക്ക ദൊഷം വരും; മഴ പെയ്യാലൊ, ഗുണമായിതീരും. If it do not rain harm will happen to the cultivation, *but if* it rain it will succeed. 3. It denotes Interrogation, as ഇവനൊ. Is it this person? 4. It sometimes implies Negation, as ഞാനൊ ചെയ്യുത. Did I do it? No.

ഓ. An interjection of, 1. Surprize, wonder, admiration. 2. of indifference.

ഓക,ിന്റെ. *s.* 1. A sluice or floodgate. 2. a drain or water course. 3. the awn, or beard of some kind of paddy, and of barley.

ഓകൻ. *adj.* Bearded (paddy.)

ഓകസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. An abode; a house. ഭവനം. 2. an asylum or place of refuge.

ഓകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the vowel ഓ.

ഓക്കാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A retching to vomit; nausea; qualm; squeamishness.

ഓക്കാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To retch, to feel an inclination to vomit; to be squeamish.

ഓഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock or multitude. കൂട്ടം. 2. a flood, stream or torrent. ഒഴുക്ക. 3. quick time in music. താളഭെദം. 4. tradition. പാരമ്പര്യ ഉപദെശം.

ഓങ്കാരം, ത്തിന്റെ *s.* 1. Permission, consent. അനുവാദം. 2. the mysterious name of the deity, expressed by the three Sanscrit characters forming the syllable, *Om.* പ്രണവം.

ഓങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Lifting up, as the hand, to strike.

ഓങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To raise or lift up the hand to strike. 2. to purpose, to intend.

ഓജരാശി, യുടെ. *s.* A single sign in the Zodiac.

ഓജസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Light, splendor, brilliancy, metallic lustre. പ്രകാശം. 2. strength. 3. bravery. ബലം.

ഓടക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A pipe made of the ഓട or large reed and used by goldsmiths to blow their fire. ഓടക്ക വെക്കുന്നു. To melt, to fuse, as goldsmiths do gold, &c.

ഓട, ഓടെ. *post-pos.* With, along with; the sign of the *social* ablative.

ഓട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A tile, a potsherd. 2. a shell. 3. bell metal. 4. a skull. ഓടിടുന്നു. To tile, to cover with tiles. ഓട്ടമെച്ചിൽ. Tiling, the covering of a roof with tiles. ഓട്ടമെയ്യുന്നു. To cover with tiles, to tile.

ഓട, യുടെ. *s.* 1. A kind of large reed. 2. a plant commonly called *Ingudi.*

ഓടം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat, a wherry.

ഓടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A plant from the fruit of which oil is extracted. 2. a reed or small bamboo.

ഓടാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A bolt, a bar.

ഓടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To drive, to cause or make to run. 2. to chase, to drive away. 3. to steer *a vessel;* to drive *a carriage*, &c.

ഓടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To run. 2. to rush out. 3. to sail, as a vessel. 4. to slide. 5. to understand.

ഓട്ട, യുടെ. *s.* 1. A small hole. 2. a crack, a leak. 3. dulness of comprehension.

ഓട്ടക്കഴായൻ, ന്റെ. *s.* One who is dull of apprehension.

ഓട്ടക്കൈ. *adj.* 1. Empty-handed. 2. squandering.

ഓട്ടൻതുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of dance.

ഓട്ടപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A pan-cake.

ഓട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of running. 2. course. 3. flight. 4. sailing of a vessel.

ഓട്ടാളൻ, ന്റെ. *s.* A messenger, a spy; a runner.

ഓട്ടുകലം, ത്തിന്റെ. *s.* A frying pan; a pot made of bell metal.

ഓട്ടുപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel made of bell metal.

ഓട്ടുമെനി, യുടെ. *s.* 1. Bell metal. 2. old metal, or vessels made of bell metal and sold as old metal.

ഓട്ടുവള, യുടെ. *s.* A bracelet made of bell metal.

ഓണപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A flower, *Impatiens fasciculata.*

ഓണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The twenty second, or twenty third asterism or lunar mansion. 2. a festival called *onam* which is observed throughout Malabar every year.

ഓണാട, ട്ടിന്റെ. *s.* The country about Mavelicarre.

ഓതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dampness of the floor of houses in the rainy season; moisture. 2. a rupture, hernia.

ഓതിക്കൊൻ, ന്റെ. *s.* A Brahminical teacher, an instructor, a tutor; or priest.

ഓതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To instruct in religion, to teach.

ഓതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A play at summerset. 2. a blow on the head. ഓതിരം മറിയുന്നു. To turn or play a summerset.

ഓതു, വിന്റെ. *s.* A cat. പൂച്ച.

ഓതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To whisper. 2. to read, to recite, to rehearse. 3. to chant prayers. 4. to learn. ഓതി ഉടെക്കുന്നു, To break a cocoanut after pronouncing certain prayers. ഓതി ഒഴിക്കുന്നു, To pour holy water. ഓതി തളിക്കുന്നു, To sprinkle with holy water. എണ്ണ ഓതി കൊടുക്കുന്നു, To give consecrated oil to women in labour. ഓതി ഇറക്കുന്നു. To expel poison.

ഓത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A system of religious doctrine of the Brahmans. 2. whispering. 3. speaking; reading, reciting, rehearsing. 4. chanting. 5. learning. ഓത്തു ചൊല്ലുന്നു. To study the above system of religion.

ഓത്തൻ, ന്റെ. *s.* A learned student, a student. തൃശ്ശിവപെരൂർ തിരുനാവാ. The two principal Brahminical Colleges in Malabar. At each place there is a വാധ്യാൻ നമ്പൂതിരി, and the students at those places are stiled ഓത്തന്മാർ.

ഓദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice. ചൊറ.

ഓന്ത, ിന്റെ. *s.* 1. The chamelion. 2. the animal commonly termed the blood-sucker: *lacerta cristata.*

ഓപ്പമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To smooth, to polish.

ഓപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smoothing, polishing. 2. smoothness.

ഓമ, യുടെ. *s.* The base or capital of a pillar.

ഓമന. *adj.* Darling, dear.

ഓമം, ത്തിന്റെ. *s.* Bishopsweed, or common carroway. *Sison Ammi.* (Lin.)

ഓമൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Dearness, fondness. 2. pleasure. 3. beauty, neatness.

ഓര, ിന്റെ. *s.* Saltness.

ഓര, യുടെ. *s.* The name of a tree growing in marshy places.

ഓരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Side, edge, margin. 2. brim, hem, extremity.

ഓരാണ്ട, ിന്റെ. *s.* One year.

ഓരായിരം. *adj.* One thousand.

ഓരി, യുടെ. *s.* 1. A jackall. ഓരിക്കുന്നു. To howl as a jackall. 2. a part, portion.

ഓരില, യുടെ. *s.* The name of a plant.

ഓരിലത്താമര, യുടെ. *s.* A medicinal root, or plant; the suffruticose Violet. *Viola suffruticosa.* (Lin.)

ഓരിലമുതക്ക, ിന്റെ. *s.* A species of convolvulus. *Convolvulus palmata.* (Rheed.)

ഓരൊ. *adj.* One, each.

ഓരൊന്ന. *adj: pron.* Each one, each.

ഓരൊരുത്തൻ, ന്റെ. *adj: pron.* Each, every one.

ഓരൊരൊ. *adj.* Each, every.

ഓൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To recollect, to remember, to bear in mind. 2. to ponder, to consider, to meditate.

ഓൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* See ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. To remind, to admonish.

ഓൎമ്മ, യുടെ. *s.* 1. Recollection, remembrance. 2. memory. 3. meditation, pondering, considering. 4. a hint, the act of mentioning slightly, intimation. 5. caution, circumspection, vigilance, precaution.

ഓൎമ്മകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Forgetfulness. 2. carelessness, negligence, neglect, inattention.

ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To bring to mind by a slight mention, to hint; to remind one of any thing. 2. to warn, to admonish, to forewarn; to caution.

ഓൎമ്മപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be careful, to be cautious, to be aware of.

ഓല, യുടെ. *s.* 1. The leaf of a cocoanut-tree or any kind of palm. 2. leaves for writing on. 3. leaves of sugar-cane, green paddy, &c. 4. leaves for covering a house. 5. a kind of ear-ring made of a leaf, gold, or silver.

ഓലപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Money paid for a stamp *olla.*

ഓലപ്പുര, യുടെ. *s.* A house covered with *ollas*, or leaves.

ഓലപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A box in which Title deeds, &c. written on *ollas* are kept.

ഓലമടൽ, ിന്റെ. *s.* A branch of a cocoanut or palmira tree.

ഓലി, യുടെ. *s.* 1. A pond. 2. a temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river or rivulet. ഓലി കുഴിക്കുന്നു. To dig a pond, &c.

ഓലുന്നു, ലി, വാൻ. *v. n.* 1. To flow, to run as water. 2. to ooze out.

ഓലൊല. *adv.* In drops.

ഓലൊമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A curry in which only salt is used.

ഓശ, യുടെ. *s.* A sound, a noise.

ഓശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To sound, to make a noise.

ഓശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To sound, or be sounded.

ഓഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pungency, pungent taste or flavour. എരിവ.

ഓഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Burning, combustion. ദഹനം.

ഓഷധി, യുടെ. *s.* 1. An annual plant or herb, one that dies after becoming ripe. 2. a medicine. 3. an asterism.

ഓഷധീ, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഓഷധീശൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the moon. ചന്ദ്രൻ.

ഒഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A lip, especially the upper one. അധരം.

ഒഹരി, യുടെ. *s.* A share, part, portion. ഒഹരിവെക്കുന്നു. To share, to portion out.

ഒഹരിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A partaker, sharer, a partner.

ഒഹൊ. *interj.* denoting, 1. Permission, O! O! 2. surprize. 3. indifference. 4. fear. 5. pain, pity.

ഒളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wave. ഒളംവെട്ടുന്നു. Waves to strike against a boat or vessel. 2. joy, pleasure. ഒളം കളിക്കുന്നു. To live in pleasure. 3. pride, haughtiness. ഒളപാത്തി. The hollow or bed between the waves.

ഒളം, *part.* Until, unto, as far as, as much as, as great as. This particle is generally added to the end of words, as, അവൻ വരുവൊളം. Until he come. സമുദ്രത്തിങ്കലൊളം. As far as the sea. പൎവതത്തൊളം ഉയരം. High as a mountain. പഠിച്ചെടത്തൊളം മറന്നു. He has forgot as much as, or all, he had learnt.

ഒളാങ്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who does not mind his business, one who lives in pleasure, a voluptuous man.

ഒളാങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Living in pleasure, voluptuousness. 2. pride, haughtiness.

ഒളി, യുടെ. *s.* 1. Howling, as a dog. ഒളിയിടുന്നു. To howl. 2. a term of respect, answering to, Sir.

ഔ

ഔ. The fourteenth letter, and last vowel of the Malayalim alphabet. It is the dipthong *Au* or *Ou* having the sound of *Ou* in *Out*.

ഔകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the vowel ഔ.

ഔചിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Propriety; aptness; fitness. 2. context. 3. circumstances of time or place.

ഔത്താനപാദി, യുടെ. *s.* In astronomy, the polar star, or the north pole itself; a name of DHRUWA, who in mythology is said to be the son of *Uttanapada*, and grandson of the first Menu. ധ്രുവൻ.

ഔത്സുക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anxiety, perturbation, regret. പരിഭ്രമം. 2. zeal. ശുഷ്കാന്തി.

ഔദനികൻ, ന്റെ. *s.* A confectioner, a cook. ചൊറുകാരൻ.

ഔദരികൻ, ന്റെ. *s.* Selfishly voracious. തന്നെത്താൻ പൊറുമന്നവൻ.

ഔദാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Munificence, liberality, generosity.

ഔദുംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The red wooded fig tree, *Ficus Racemosa*. അത്തി. 2. copper. ചെമ്പ. *adj.* 1. Belonging or appertaining to the red wooded fig tree, as leaves, fruit, &c. 2. belonging to or made of copper.

ഔദ്ധത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, rudeness. ഡംഭം.

ഔന്നത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, elevation. ഉയരം. 2. greatness, excellency. മഹത്വം.

ഔപഗവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of the descendants of *Upagu*.

ഔപനിധികം, ത്തിന്റെ. *s.* A deposit, the thing pledged or deposited. *adj.* Relating to a deposit.

ഔപമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Resemblance, similitude. ഉപമാനം.

ഔപയികം. *adj.* Right, fit, proper. ഉചിതം.

ഔപവസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A fast, fasting. ഉപവാസം.

ഔപവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper garment. ഉത്തരീയം.

ഔപാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Service. 2. worship. ഉപാസന.

ഔമീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Land where linseed is cultivated. ചണം വിളയുന്നെടം.

ഔരഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The constellation *Aslésha*. ആയില്യം.

ഔരഭ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of sheep. ആട്ടിങ്കൂട്ടം.

ഔരസൻ, ന്റെ. *s.* A legitimate child, i. e. by a wife of the same tribe. സ്വന്ത പുത്രൻ.

ഔരസ്യൻ, or ഉരസ്യൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

ഔൎദ്ധ്വദെഹികം. *adj.* Obsequies of a deceased person, whatever is given or performed in remembrance of a wealthy person deceased. പിതൃക്രിയ.

ഔൎവം, ത്തിന്റെ. *s.* Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ഔൎവാഗ്നി, യുടെ. *s.* Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ഔശീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The tail of an animal used as a fan, the *Chowri*. ചാമരം. 2. a stick, or according to some the stick which serves as a handle to the preceding. ചാമര ദണ്ഡം. 3. a bed. മെത്ത. 4. a seat, a chair or stool. ആസനം. 5. the root of a fragrant grass, *Andropogon muricatum*. രാമച്ചം.

ഔഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pungency, pungent taste or flavor. എരിവ.

ഔഷധം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicament, a drug, any herb, mineral, &c. used in medicine.

ഔഷധി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഔഷ്ട്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of camels. ഒട്ടകക്കൂട്ടം.

ഔഷ്ണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Heat, warmth. ഉഷ്ണത.

ഔക്ഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of oxen. കാളക്കൂട്ടം.

ക

ക. The first consonant of the Malayalim alphabet, and the first of the guttural letters: it corresponds to *K* or *C* in *Can*.

കകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ക.

കകുൽ, ത്തിന്റെ. *s.* The hump on the shoulders of an Indian bull. കാളയുടെ പൂഞ്ഞകുറി.

കകുത്മതി, യുടെ. *s.* The hip and loins. കുറക.

കകുത്മാൻ, ന്റെ. *s.* An ox, a bullock. കാള.

കകുദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hump on the shoulders of an Indian bull. കാളയുടെ പൂഞ്ഞകുറി. 2. an ensign or symbol of royalty, as the white parasol, &c. രാജചിഹ്നം. *adj.* Chief. pre-eminent. ശ്രെഷ്ഠം.

കകുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Space, region or quarter: as east, west, &c. ദിക്ക.

കകുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A space, region or quarter; as east, west, &c. ദിക്ക. 2. A tree. നീർമരുത. *Pentaptera Arjuna.* (Rox.) 3. a part of a lute, the belly, a wooden vessel covered with leather placed under its neck to make the sound deeper, or a crooked piece of wood at the end of the lute. വീണയുടെ ചുര. 4. a sparrow. ചെറുകുരികിൽ.

കക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Vomiting. 2. a plant bearing a large seed. 3. the gizzard of fowls.

കക്കട, യുടെ. *s.* A kind of dagger.

കക്കരി, യുടെ. *s.* A kind of cucumber vine. *Cucumis muricatus* (Willd.)

കക്കരിക്കാ, യുടെ. *s.* A kind of cucumber.

കക്കാ, യുടെ. *s.* Shells, cockle, &c.

കക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to vomit. 2. to make another regorge, or give back.

കക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To vomit. 2. to regorge, to throw back.

കക്കുന്നു, ട്ടു, പ്പാൻ. *v. a.* To steal, to pilfer.

കക്കൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume, a plant bearing a berry, the inner part of which is a waxy and aromatic substance.

കക്ഖടം. *adj.* Hard, solid.

കങ്കടകം or കങ്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Armour; mail. 2 a cuirass. പടച്ചട്ട.

കങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bracelet or an ornament for the wrist. വള. 2. a string or ribband tied round the waist. അരഞ്ഞാണം. 3. an ornament or trinket. ആഭരണം. 4. a drop of water. വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി.

കങ്കണീ, യുടെ. *s.* A small bell or tinkling ornament.

കങ്കതം, ത്തിന്റെ. *s.* A comb, or instrument for cleaning the hair. ചീപ്പ.

കങ്കതിക, യുടെ. *s.* A comb, for cleaning the hair. ചീപ്പ.

കങ്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Yama* or death. യമൻ. 2. a disguised brahman. 3. a title of *Yudishtir* from his assuming the disguise of a brahman. യുധിഷ്ഠിരൻ.

കങ്കപത്രം. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. a feather. തൂവല.

കങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A heron. ഞാറപക്ഷി.

കങ്കരം. *adj.* Bad, vile, sinful. ചീത്ത. *s.* Butter milk mixed with water. വെള്ളം കൂടിയ മൊര.

കങ്കാളൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, a title of Siva. ശിവൻ.

കങ്കാളി, യുടെ. *s.* A proper name, a title of Cáli. കാളി.

കങ്കാളകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A skeleton. അസ്ഥികൂടം.

കങ്കാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A skeleton. അസ്ഥികൂടം. 2. a large dish, a charger. താളം.

കങ്കെളി, യുടെ. *s.* A tree, *Jonesia asoca.* (Rox.) അശൊകം.

കംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Enjoyment, fruition. അനുഭവം.

കംഗു, വിന്റെ. *s.* A kind of pannick seed. *Panicum Italicum.* തിന.

കങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* A burn, the state of being scorched or singed by fire.

കങ്ങാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dispute, to quarrel.

കങ്ങാണിപ്പ, ിന്റെ. *s.* A dispute, quarrel, noise, or disturbance.

കങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be scorched or singed by fire, to be burnt.

കചപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Much or ornamented hair. നല്ല തലമുടി.

കചഭരം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair. തലമുടി.

കചഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair. തലമുടി.

കചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hair. തലമുടി. 2. the tuft or band of hair worn by females upon the crown of the head. കൊണ്ട.

കച്ച, യുടെ. *s.* 1. The end or hem of a lower garment, or cloth, gathered up behind and tucked into the waistband. 2. broad tape. 3. unbleached cloth. 4. a belt. a girdle.

കച്ചകെട്ട, ിന്റെ. *s.* The art or science of fencing, or of using weapons, or of dancing. കച്ചകെട്ടിക്കുന്നു. To teach the use of weapons, &c. കച്ചകെട്ടുന്നു. To practice the use of weapons, &c.

കച്ചക്കണക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. An account or bill of sale of cloth, &c. 2. bill given to the purchaser of cloth.

കച്ചത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Coarse cloth.

കച്ചപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A zone or girdle made of gold, silver, and precious stones.

കച്ചരം. *adj.* 1. Foul, dirty, unclean. അഴക്കുള്ളത. 2. soiled, spoiled by dirt. ചളിപറ്റിയത. 3. vile, wicked, bad. ചീത്ത, ദൊഷമുള്ളത.

കച്ചവടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader; a cloth-merchant.

കച്ചവടപ്പീടിക, യുടെ. *s.* A merchant's shop.

കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Merchandise, traffic in cloth, commerce, trade. കച്ചവടം ചെയ്യുന്നു. To trade, to traffic.

കച്ചവടംവിചാരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* The superintendance of commerce, a commercial department.

കച്ചവടംവിചാരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A commercial agent.

കച്ചവടസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of merchandise, a market place.

കച്ചി, യുടെ. *s.* Straw, stubble.

കച്ചിക്കഴൽ, ലിന്റെ. *s.* An ornament worn on the neck by women, and children.

കച്ചിൽ. *ind.* A particle implying wish or desire, (may it be so;) also introducing a kind inquiry. (I hope that it is so, &c.)

കച്ചെരി, യുടെ. *s.* A cutchery, or public office for the transaction of business.

കച്ചെല്യം. *adj.* Handsome, beautiful, pleasant.

കച്ചൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal root of a sweet smell. *Kæmpferia Galanga.*

കഛപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A turtle, or tortoise. ആമ. 2. one of the nine *Nid'his* or treasures of *Cubēra*, the god of riches. നവനിധികളിൽ ഒന്ന.

കഛപീ, യുടെ. *s.* 1. A female tortoise, also a small one. ആമപെട. 2. a sort of lute. ഒരുവക വീണ. 3. the lute of *Sariswati* the goddess of learning. സരസ്വതിയുടെ വീണ.

കഛം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, the timber of which is used for making furniture, &c. commonly Toon, *Cedrala Toona* (Rox.) 2. another tree, the Poplar leaved Hibiscus, or Portia tree, *Hibiscus Populneus.* (Lin.) പൂവരശ. 3. the hem of a garment tucked into the waistband. *adj.* Contiguous to water, land, &c., watery.

കഛുര, യുടെ. *s.* 1. A plant (a species of Hedysarum.) കൊടിത്തൂവ.

കഛുരം, &c. *adj.* 1. Scabby, itchy. ചിരങ്ങുള്ള. 2. unchaste, libidinous. കാമമുള്ള.

കഛ്രു, വിന്റെ. *s.* Scab or itch. ചിരങ്ങ.

കഛ്രുരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Zedoary zerumbet, *Curcuma zerumbet.* (Rox.)

കഛ്രൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal root. ചെറുകച്ചൊലം.

കജ്ജളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lamp-black, used as a collyrium and applied to the eye-lashes or eye-lids; both as an ornament, and as a medicine. മഷി. 2. a cloud. മെഘം.

കജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Lamp-black, especially considered as an application to the eyes. See the preceding.

കജലധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lamp. വിളക്ക.

കഞ്ചന. *adj.* One, some, any. *s.* Opium. കറുപ്പ.

കഞ്ചാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The name of an intoxicating plant. *Cannabis sativa.* (Willd.) 2. any thing intoxicating.

കഞ്ചിൽ. *ind.* A or any, some.

കഞ്ചുകാലു, വിന്റെ. *s.* A serpent, a snake. പാമ്പ.

കഞ്ചുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of short bodice, or tight jacket, worn by Hindu females. സ്ത്രീകൾ ഇടുന്ന ചട്ട. 2. a serpent's skin. പാമ്പിന്റെ പടം. 3. armour, mail. പടചട്ട. 4. cloth, clothes. കുപ്പായം. 5. a kind of drawers, or short breeches.

കഞ്ചുകി, യുടെ. *s.* 1. An attendant on the women's apartment. 2. one who is clothed. കുപ്പായമിട്ടവൻ. 3. a snake. പാമ്പ.

കഞ്ചുലിക, യുടെ. *s.* A bodice, or jacket. ചട്ട.

കഞ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of bird, the *Mayana*, or *Meina.* മൈന. 2. holy basil, *Ocimum sanctum.* തുളസി.

കഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nectar. അമൃത. 2. a lotus. താമരപൂ.

കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* 1. *Conje*, boiled rice with the water. 2. starch. കഞ്ഞികുടി. Drinking or taking *conje.* കഞ്ഞിക്കൊട്ടിൽ. A place where *Conje* is given to the poor. കഞ്ഞിപ്പശ. A kind of glue made from rice *conje*, starch. കഞ്ഞിപിഴിയുന്നു, കഞ്ഞിയിടുന്നു. To starch. കഞ്ഞിവെള്ളം. The water without the boiled rice.

കഞ്ഞുണ്ണി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, a spreading shrub, *Eclipta* or *verbesina prostrata.*

കട, യുടെ. *s.* 1. A shop. 2. the root of a tree.

കടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bracelet of gold. വള. 2. the side of a hill or mountain. പൎവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗം. 3. table land. മുകൾപരപ്പ. 4. the town or province of Cuttack. നഗരം, രാജ്യം. 5. a water pot. കുടം. beating, striking below the waist, i. e. on the thighs, &c. a lower direction in fencing. കടകമടിക്കുന്നു. To strike below the waist.

കടകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A worthless fellow, vile, wicked.

കടകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A churning stick.

കടക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The outer corner of the eye.

കടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A debtor. 2. a creditor. 3. a shopman.

കടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To go, to pass or go over, to jump over. 2. to go or pass through. 3. to enter into. 4. to transgress, to break. 5. to surpass, to excel. 6. to overflow.

കടക്കൊടി, യുടെ. *s.* A class of people who live on the sea shore; the fishermen tribe.

കടഖാദകൻ, ന്റെ. *s.* An eater, one who eats voraciously. അതിഭക്ഷകൻ.

കടങ്കടെരി, യുടെ. *s.* Turmeric. മഞ്ഞൾ.

കടങ്കാരൻ, ന്റെ. *s.* See കടക്കാരൻ.

കടച്ചിനാര, ിന്റെ. *s.* The fibres of the leaves of the pine-apple plant.

കടച്ചില്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A turner. 2. a polisher, a sword or tool polisher.

കടച്ചില്ക്കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A turner. See the preceding.

കടച്ചില്പ്പാറ, യുടെ. *s.* A grinding stone.

കടച്ചില്പണി, യുടെ. *s.* A turner's work, polishing.

കടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of turning, turning. 2. burning pain, pain from a bite. 3. churning.

കടതല, യുടെ. *s.* Head and tail; beginning and end.

കടത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Transporting, conveying over. 2. accompanying of travellers through a forest, or dangerous place. 3. the act of passing through. 4. the act of removing, or transferring.

കടത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

കടത്തിയൂട്ട, ിന്റെ. *s.* An entertainment given at a separate place from the house of the person who gives the entertainment.

കടത്തുകടവ, ിന്റെ. *s.* A place where passengers embark, or disembark, a landing place.

കടത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A ferryman, one who keeps a ferry; one who for hire transports goods and passengers over the water.

കടത്തുകൂലി, യുടെ. *s.* Hire or fair for conveyance.

കടത്തുതോണി, യുടെ. *s.* A ferry or passage boat, a ferry.

കടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To ferry, to transport or convey over the water. 2. to cause to pass through, to put through. 3. to cause to enter, to introduce. 4. to transfer, to remove.

കടൻപുല്ല, ിന്റെ. *s.* A plant, *Scleria Lithospermia.* (Willd.)

കടപ്പ, ിന്റെ. *s.* Harsh language, asperity, vehemency (of language,) abuse.

കടപ്പിലാവ, ിന്റെ. *s.* The citric-leaved Morinda. *Morinda citrifolia.* (Willd.)

കടപ്പുവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Harsh or bad language. 2. insulting language, abuse.

കടഭി, യുടെ. *s.* A plant, the smooth leaved heart pea, *Cardiospermum Halicacabum.* പാലുഴവം.

കടമാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bison. 2. an elk.

കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mat. പായ. 2. a twist of straw or grass. 3. the temples of the head of an elephant. ആനയുടെ കവിൾ. 4. the hip. 5. the hollow above the hip and loins, also the hip and loins. അര.

കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Debt. 2. obligation. കടം വാങ്ങുന്നു, കടം കൊള്ളുന്നു. To borrow. കടം കൊടുക്കുന്നു. To lend. കടംപെടുന്നു. To fall into debt, to be indebted or obliged to. കടം വീട്ടുന്നു. To liquidate one's debts.

കടമ്പ, ിന്റെ. *s.* The name of a tree. *Eugenia racemosa.* (Lin.) Also നീർകടമ്പ.

കടമ്പാ, യുടെ. *s.* A stile.

കടംബര, യുടെ. *s.* A medicinal plant. *Nauclea Cadamba.* (Lin.) നീർകടമ്പ.

കടംഭര, യുടെ. *s.* A plant, *Pæderia Fetidea.* പ്രസാരിണി.

കടംവായ്പ, യുടെ. *s.* Borrowing, taking on credit.

കടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To turn, to polish. 2. to work with the lathe. 3. to pain, as a bite. 4. to churn, to make butter.

കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The sea, ocean.

കടല, യുടെ. *s.* The Bengal gram plant.

കടലക്കാ, യുടെ. *s.* Bengal gram.

കടലാടി, യുടെ. *s.* A plant, the rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.*

കടലാന, യുടെ. *s.* A sea elephant.

കടലാമ, യുടെ. *s.* A sea-tortoise or turtle.

കടലാവണക്ക, ിന്റെ. *s.* A species of wild castor tree, chiefly used for fences. The angular-leaved Physic nut. *Jatropa Curcas.* (Lin.)

കടലാസ, ിന്റെ. *s.* 1. Paper. 2. a letter.

കടലിവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Indian Birthwood, *Aristolochia Indica.*

കടലുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sea salt.

കടലൊരം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea-shore.

കടല്ക്കര, യുടെ. *s.* The sea-shore, the sea coast.

കടല്ക്കാക്ക, യുടെ. *s.* A sea-bird.
കടല്ക്കാററ, ിന്റെ. *s.* The sea breeze, wind blowing from the sea.
കടല്ക്കുതിര, യുടെ. *s.* The sea horse, the waltron or walrus, a fish.
കടല്ക്കൂരി, യുടെ. *s.* A sea fish, a sort of sheath fish. *Silurus pelorius.*
കടല്ക്കോലാ, യുടെ. *s.* A sea fish.
കടല്ക്കോൾ, ിന്റെ. *s.* A storm at sea, a hurricane.
കടൽചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Goods imported by sea.
കടല്പിറാവ, ിന്റെ. *s.* A large shark, a sea shark.
കടല്ച്ചുങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Sea customs.
കടല്ത്തിര, യുടെ. *s.* A wave of the sea.
കടല്ത്തുറ, യുടെ. *s.* A sea port.
കടൽതെങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A sea cocoanut tree, generally growing on the Maldive islands.
കടൽതെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A sea cocoanut.
കടല്നാക്ക, ിന്റെ. *s.* Pounce. See the following.
കടല്നുര, യുടെ. *s.* *Lit:* the froth of the sea. 1. The cuttle fish bone. 2. sea-shell eaten with age.
കടല്പന്നി, യുടെ. *s.* A sea-hog, the porpoise.
കടല്പാമ്പ, ിന്റെ. *s.* A sea-serpent.
കടല്പായൽ, ലിന്റെ. *s.* Sponge, sea-weed.
കടല്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea-side, sea beach.
കടൽവഞ്ചി, യുടെ. *s.* A sea boat.
കടല്വർണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A title of VISHNU. വിഷ്ണു.
കടല്വഴി, യുടെ. *s.* The way of the sea. കടല്വഴിയായി. By way of the sea, by sea.
കടവ, ിന്റെ. *s.* 1. A beach; a landing-place. 2. opportunity, occasion. കടവിരിക്കുന്നു. To ease ones self, to go to stool. കടവിറങ്ങുന്നു. To wash after going to stool.
കടവഞ്ചി, യുടെ. *s.* A ferry-boat.
കടവയറ, ററിന്റെ. *s.* The lower part of the belly.
കടവാ, യുടെ. *s.* The outer corner of the mouth.
കടവുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To bring down timbers to the water's edge.
കടാരൻ, ന്റെ. *s.* A man libidinous, lustful, desirous. കാമുകൻ.
കടാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large vessel. മിടാവ. 2. a copper boiler. കിടാരം. 3. a shallow vessel for frying or roasting grain. 4. a turtle's shell. ആമയുടെ ഒട.
കടാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A glance or side look, a leer. 2. favour, regard, compassion, kindness. 3. protection. It is used chiefly in its second meaning.
കടാക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To favour, to regard, to compassionate.

കടി, യുടെ. *s.* 1. A bite. 2. the act of biting, seizure by the teeth. 3. a trick, a cheat.
കടി, യുടെ. *s.* 1. The hip or buttock. 2. the hollow above the hip or the loins; also the hip and loins. അരപ്രദെശം. 3. an elephant's cheek. ആനയുടെ കവിൾ.
കടിക, യുടെ. *s.* A peg or bit of wood tied to the end of a well-rope to prevent the rope slipping from the bucket.
കടികൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A stick given to an animal to bite.
കടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bite, to chew. 2. to give pain. 3. to cut, to wound. 4. to make the mouth smart, or burn. 5. to cheat, to trick.
കടിച്ചി, യുടെ. *s.* A woman of a certain class.
കടിഞാൺ, ണിന്റെ. *s.* A bridle, a bit.
കടിഞ്ഞൂൽ, ലിന്റെ. *s.* The firstborn, either of man or animals.
കടിതടം, ത്തിന്റെ. *s.* The hollow above the hip or loins, also the hip and loins.
കടിതരുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A joint or artery in that part of the human body where the spine and the loins unite. അരയിലെ ഒരു മർമ്മം.
കടിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Act of biting.
കടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v.c.* To cause or make to bite.
കടിപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The loins; the hip and loins.
കടിപ്രൊഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The buttocks, the posteriors.
കടിയൻ, ന്റെ. *s.* A man of a certain class.
കടിയവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is cruel, hard-hearted, unfeeling, harsh, severe. 2. inflexible, rigid, untractable.
കടിയാണം, ത്തിന്റെ. *s.* See കടിഞാൺ.
കടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To choose, to separate the good from the bad. 2. to clear the thorns from bamboos.
കടില്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of balsam apple, *Momordica charantia.* പാവൽ.
കടിവായ, യുടെ. *s.* The mark or place of a bite.
കടിവാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A bridle, a bit. കടിവാളവാറ. The reins of a bridle.
കടിസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The small string tied round a Hindu's waist, whence is suspended the bit of cloth which covers the privities. 2. a female zone, or waistband. അരഞാൺ.
കടി, യുടെ. *s.* 1. The hip, the back. കുറക. 2. See കടിസൂത്രം.
കടിതലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sabre, a crooked sword. വാൾ.

കടിരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The posteriors.

കടീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The cavity of the loins, or the iliac regions.

കടു, വിന്റെ. *s.* 1. Pungency, or a pungent taste. എരിവ. 2. the name of a medicinal plant. കടുകരൊഹണി. 3. an improper action, an act which ought not to be done. ദുഷ്കൎമ്മം. 4. fierceness. 5. dispute, contention. *adj.* 1. Pungent. 2. envious. 3. fierce, impetuous, hot. 4. fragrant. 5. bad-scented, ill-smelling. 6. displeasing, disagreeable. അസഹ്യം.

കടുക, ിന്റെ. *s.* Mustard, *Sinapis Chinensis.* (Lin.)

കടുകരൊഹണി, യുടെ. *s.* See കടുരൊഹണി. A medicinal plant used as a sedative and laxative, Black Hellebore. *Helleborus niger.*

കടുകലാബു, വിന്റെ. *s.* A bitter gourd. പെച്ചുര.

കടുകി, യുടെ. *s.* A medicinal plant. See കടുരൊഹിണി.

കടുകീടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gnat, a musquito. കൊതുക.

കടുക്കൻ, ന്റെ. *s.* An ear-ring.

കടുക്കനെ. *adv.* In haste, hastily.

കടുക്കന്ന. *adv.* Hastily.

കടുക്കാ, യുടെ. *s.* *Caduca*, Yellow myrobalan or ink nut. Chebulic myrobalan, *Terminalia Chebula.* (Willd.)

കടുക്കാച്ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* The juice or die of the preceding.

കടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow hard. 2. to be harsh; to be angry. 3. to increase; to grow worse, as sickness, &c. കടുത്തുപറയുന്നു. To speak harshly or angrily.

കടുതുംബി, യുടെ. *s.* A bitter gourd. പെച്ചുര.

കടുത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A compound of three pungent substances, as black pepper, long pepper, and dry ginger. മുളക, തിപ്പലി, ചുക്ക.

കടുത്തില, യുടെ. *s.* A dagger.

കടുന്തുടി, യുടെ. *s.* A kind of play thing.

കടുന്തൂക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A precipice, a steep place.

കടുന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A hornet. 2. a wasp. കടുന്നൽകൂട. A hornet's or wasp's nest.

കടുപ്പക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is cruel, hard-hearted, unfeeling, harsh, severe. 2. inflexible, rigid, untractable.

കടുപ്പട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A low tribe of Nairs.

കടുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hardness, solidity, solidness. 2. brittleness. 3. pungent taste. 4. cruelty, hard-heartedness, harshness. 5. obduracy. 6. unkindness. 7. difficulty. 8. inflexibility. 9. increase. 10. prowess, bravery. *adj.* 1. Hard, solid. 2. pungent. 3. cruel, hard-hearted, unfeeling, oppressive, rigorous. 4. obdurate, inflexible. 5. difficult. 6. brittle. കടുപ്പംകാട്ടുന്നു. To act in a cruel or unfeeling manner, to treat harshly, severely. കടുപ്പംകൂട്ടുന്നു. To be angry. കടുപ്പമാക്കുന്നു. To make hard, to harden.

കടുഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the prickly Crateva, *Crateva Marmelos.* കൂവളത്തിൻ കാ.

കടുമാൻ, ന്റെ. *s.* A deer.

കടുമീൻ, നിന്റെ. *s.* The name of a fish.

കടുംഭര, യുടെ. *s.* A medicinal plant. കടുരൊഹണി. See the following.

കടുരൊഹിണി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, used as a sedative, Black Hellebore, *Helleborus niger.*

കടുവറപ്പ, ിന്റെ. *s.* Scenting, perfuming.

കടുവാ, യുടെ. *s.* A royal tiger.

കടുവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Obscene language.

കട്ട, ിന്റെ. *s.* Sediment, dregs, lees. കട്ടകളയുന്നു. To remove the sediment, &c.

കട്ട, യുടെ. *s.* 1. A clod, a lump of earth. 2. concretion, coagulation, the body formed by coagulation, mass. 3. a bit of gold put on jewels for ornament. 4. a lump or pig of iron or other metal. 5. the seed of the bamboo. കട്ടകെട്ടുന്നു. 1. To coagulate, to form into a mass. 2. to congeal, to become hard. കട്ടപിടിക്കുന്നു. To form into a mass, as flour, &c. when damp. കട്ടകുത്തുന്നു. To dig lumps of earth or stiff mud, &c. out of the water. കട്ടകൊത്തുന്നു. To cut out sods, or turf. കട്ടയിടുന്നു. 1. To dam, to embank. 2. to flower and seed, as the bamboo.

കട്ടക്കാര, യുടെ. *s.* A thorny plant.

കട്ടക്കിടാവ, ിന്റെ. *s.* A babe, a new borne infant.

കട്ടക്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of small bird.

കട്ടങ്ങം, ത്തിന്റെ. *s.* A tie on the neck of oxen, &c.

കട്ടപ്പാര, യുടെ. *s.* An instrument or kind of wooden, pointed, spade used by husbandmen in digging large clods when the earth is wet.

കട്ടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of dagger.

കട്ടാരി, യുടെ. *s.* 1. A kind of dagger. 2. a wooden vessel.

കട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A weight. 2. an ingot, or bar of metal. 3. firmness, strength. 4. solidity, heaviness. 5. a clod or a lump of earth. 6. a mass.

കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cot, a bed, a couch.

കട്ടിൽസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Property given by a Nair to his wife and children. കട്ടിൽസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നു. To give such property.

കട്ടിള, യുടെ. *s.* A door frame.
കട്ടിളക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A side-post of a door.
കട്ടുമുള്ള, ിന്റെ. *s.* The heel of a cock.
കട്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To concrete, to coagulate, to form into a mass. 2. to flower and seed as a bamboo.
കട്ടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Forming into a mass, coagulation. 2. seeding, as a bamboo.
കട്ടൊടം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel used in time of child-birth.
കട്ടൊടംചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A bird, a kind of cuckoo *Cuculus melano-leucus.*
കട്ഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A small tree, the bark and seeds of which are used in medicine, and as aromatics; the fruit also is eaten; the common name is *Cayaphal.* കുമ്പിൾ.
കട്യ, യുടെ. *s.* The back. പൃഷ്ഠഭാഗം.
കട്യാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The back part.
കട്യാവ, ിന്റെ. *s.* A kind of painted or chequered cloth.
കട്വംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.
കട്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, condiment. പാകം ചെയ്യ ചാറ.
കടു. *adj.* Pungent, hot. എരിവുള്ളത.
കഠിഞ്ജരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant worshipped by the *Hindus,* commonly *Tulasi, Ocimum sanctum,* or sacred basil. കഞ്ഞകം, തുളസി.
കഠിനകൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Obstinacy of the bowels.
കഠിനം, &c. *adj.* 1. Hard, solid, firm. 2. difficult. 3. severe, cruel, inflexible, rigid, untractable. ക്രൂരം.
കഠിനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To harden, &c.
കഠൊരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hardness, solidity. 2. cruelty, severity. 3. frightfulness. 4. difficulty. *adj.* 1. Hard, solid. 2 difficult. 3. frightful, horrible. കഠിനം. 4. complete, full; full grown.
കഡംകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Straw, chaff. പതിര.
കഡംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* The stalk of a potherb. ഇലക്കറിയുടെ കഴമ്പ.
കഡാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Tawny (the colour.) *adj.* Tawny, of a tawny colour. കുരാൽനിറം.
കണക്ക, ിന്റെ. *s.* Account, calculation, computation; arithmetic. *adj.* 1. Proper, fit. 2. successful. കണക്കിടപ്പെടുന്നു. To be charged to one's account, to be imputed. കണക്ക കൂട്ടുന്നു. To reckon, to add up, to calculate, to compute. കണക്ക ബൊധിപ്പിക്കുന്നു. To give account of, to give account. കണക്ക പറയുന്നു. To give account. കണക്ക തീക്കുന്നു. To settle an account.

കണക്കധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Arithmetic.
കണക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. An arithmetician, an accountant. 2. a class of slaves.
കണക്കപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* An accountant.
കണക്കാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be fit, proper. 2. to succeed.
കണക്കിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To impute, to reckon. കണക്ക ചുമത്തുന്നു. To lay to one's charge.
കണക്കിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To bring about, to achieve. 2. to adapt.
കണക്കുത്ത, ിന്റെ. *s.* The end of the cloth passed round the loins, tucked in so as to hold the whole together; on being loosened the lower members are exposed.
കണക്കുസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* See കണക്കധികാരം.
കണങ്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The ancle.
കണങ്കൈ, യുടെ. *s.* The wrist.
കണജീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Small cummin seed. ചെറുജീരകം.
കണപ്പ, ിന്റെ. *s.* A right angle.
കണപ്പമട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A square.
കണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small particle, or atom. 2. smallness, minuteness. അല്പം, തുള്ളി. 3. an eye of corn. ധാന്യത്തിന്റെ കണ്ണ. 4. the spark of a gem. രത്നശൊഭ.
കണമ്പ, ിന്റെ. *s.* A name of a fish.
കണയം, ത്തിന്റെ. *s.* A spear. കുന്തം.
കണലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlpool, eddy. നീർചുഴി.
കണവൻ, ന്റെ. *s.* A husband.
കണവില്ല, ിന്റെ. *s.* A bow.
കണവീരം, ത്തിന്റെ. *s.* See കരവീരം.
കണ, യുടെ. *s.* 1. Long pepper. തിപ്പലി. 2. cummin seed. ജീരകം. 3. an arrow. അമ്പ. 4. a disease, the thrush, aphtha. 5. a small branch of the bamboo. 6. the cylindrical piece of wood used for pressing out the juice of the sugar cane, or of oil at the oil mill. 7. the hilt or handle of a sword.
കണാമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of long pepper. തിപ്പലി വെര.
കണി, യുടെ. *s.* 1. A snare, a gin. 2. a vision, a spectre. 3. the first thing seen on awaking in the morning of the day of the equinox. കണികാട്ടുന്നു. To shew any thing to another first on that day. കണികാണുന്നു. To see a vision or any particular thing early in the morning of the day of the equinox.
കണിക, യുടെ. *s.* 1. An atom, a small particle. 2. a

plant; *Premna spinosa.* മുഞ്ഞ. 3 a small measure, as a barley corn, &c. പരിമാണ വിശെഷം.

കണികം. *adj.* Small, minute. ചെറിയ.

കണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To lay a snare. കണിവെക്കുന്നു. To lay a snare.

കണിയട്ട, യുടെ. *s.* A species of leech.

കണിയാട്ടി, യുടെ. *s.* The wife of an astrologer.

കണിയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. An astrologer, an enchanter. 2. a man of a certain class.

കണിയാരക്കുറിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A low tribe of astrologers and actors.

കണിയാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bamboo. 2. the branch of a bamboo.

കണിശൻ, ന്റെ. *s.* See കണിയാൻ.

കണിശം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear, or spike of corn. കതിര.

കണീകം. *adj.* Small, diminutive. ചെറുതായ.

കണീയസ. *adj.* Very small. എററം ചെറുതായ.

കണ്കുരു, വിന്റെ. *s.* A boil or sty on the eye-lid.

കണ്കുഴി, യുടെ. *s.* The socket of the eye.

കണ്കുഴിയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of small pox.

കണ്കെട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Juggling; legerdemain; sleight of hand tricks; imposture, deception. 2. blind-folding, blindman's buff.

കണ്കെട്ടുവിദ്യ, യുടെ. *s.* Juggling, legerdemain; hood-winking; sleight of hand tricks.

കണ്കൊച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To dazzle. 2. to grow dim, to see obscurely.

കണ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a wicked or cruel person. ക്രൂരൻ. 3. one who is hated, detested, abhored. നിന്ദ്യൻ.

കണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thorn. മുള്ള. 2. a forest. കാട. 3. hatred, detestation. ശത്രുത. 4. severity. ക്രൂരത. 5. horripilation or the erection of the hair upon the body. രൊമാഞ്ചം. 6. the *jack* or bread fruit tree. ചക്ക. 7. a fish bone. മീനിന്റെ മുള്ള. 8. the point of a pin or needle. സൂച്യഗ്രം.

കണ്ടകാരിക, യുടെ. *s.* 1. A sort of prickly night-shade. *Solanum Jacquini.* ചുണ്ട.

കണ്ടകാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

കണ്ടകിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The *jack* or bread fruit tree, *Artocarpus integrifolia.* ചക്ക, പിലാവ.

കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A piece of paddy land. 2. a piece, bit, a slice.

കണ്ടശക്കര, യുടെ. *s.* Sugarcandy.

കണ്ടശല്മലി, യുടെ. *s.* A species of *Samil* or silk cotton tree. *Bombax heptaphyllum.* മുള്ളിലവ.

കണ്ടകി, യുടെ. *s.* 1. A fish. മീൻ. 2. a tree. *Mimosa catechu.*

കണ്ടങ്കാര, യുടെ. *s.* The thorny Webera, *Webera Tetrandra.*

കണ്ടങ്കി, യുടെ. *s.* A woman's chequered cloth.

കണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* The name of a tree growing on the side of the back-water.

കണ്ടാലും. *interj.* Lo, look, see, expressing astonishment.

കണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A Candy or weight of 500lb = 28 Tulams. 2. a candy of timber, consisting of a square cole of timber, or about 2 ft. 4 in. square English.

കണ്ടിക്കാർകുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* Black and long hair.

കണ്ടിക്കാർകൂന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

കണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cut, to cut in pieces, to divide, to make an incision. കണ്ടിച്ചുകളയുന്നു. To cut off, to cut away.

കണ്ടിവാർകുഴലി, യുടെ. *s.* A handsome woman.

കണ്ടിവെണ്ണ, യുടെ. *s.* A sort of fennel, *Anethum sowa.*

കണ്ടുകാഴ്ച, യുടെ. *s.* A present, a complimentary gift.

കണ്ടുകൃഷി, യുടെ. *s.* Government agriculture.

കണ്ടുകെട്ട, ിന്റെ. *s.* Confiscation, sequestration. കണ്ടുകെട്ടുന്നു. 1. To tie up. 2. to confiscate, to sequester.

കണ്ടുപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To speak to a person, to address one, to accost.

കണ്ടെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To survey, to measure and estimate land. 2. to take a particular account of articles, &c. 3. to copy either a writing, painting, &c.

കണ്ടെഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* Survey, measuring and estimating land, mensuration.

കണ്ടെടം. *adv.* Every-where.

കണ്ഠകാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

കണ്ഠദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck, the throat.

കണ്ഠധ്വനി, യുടെ. *s.* A guttural sound. മുക്കറ.

കണ്ഠനീഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kite. പരുന്ത.

കണ്ഠഭൂഷ, യുടെ. *s.* A collar or short necklace. കഴുത്തിലെ ആഭരണം.

കണ്ഠമാല, യുടെ. *s.* 1. A name of *Siva.* 2. the scrofula in the neck.

കണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The throat. കഴുത്ത. 2. sound, especially guttural sound.

കണ്ഠരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sore throat, or disease in the neck.

കണ്ഠസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The string by which the consecrated piece of gold is suspended round the neck of a married Hindu woman. This piece of gold, among

the Hindus, is similar to the marriage ring among Christians. It is also used among native christians, and the bit of gold is called *tali.* താലി.

കണ്ഠാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

കണ്ഠാഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A jewel worn on the throat. കണ്ഠഭൂഷണം.

കണ്ഠീരവം, ത്തിന്റെ. *s.* A lion. സിംഹം.

കണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Itch, itching. ചിരങ്ങ.

കണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Thrashing, separating the chaff from the grain. ധാന്യം അടിക്കുക.

കണ്ഡു, വിന്റെ. *s.* The itch, itching. ചൊറി.

കണ്ഡൂകരി, യുടെ. *s.* Cowhage, *Carpopogon pruriens.* നായ്ക്കുരണ.

കണ്ഡൂതി, യുടെ. *s.* Itching, the itch. ചൊറി.

കണ്ഡൂയനം, ത്തിന്റെ. *s.* The itch, itching. ചൊറി.

കണ്ഡൂര, യുടെ. *s.* Cowhage, *Carpopogon* or *dolichos pruriens.* നായ്ക്കുരണ.

കണ്ഡോലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A caterpillar. കമ്പിളിപുഴു.

കണ്ഡോലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A safe, a store room. പത്തായം.

കണ്ഡോലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large basket. 2. a safe, any place in which provisions are kept. കുടക്കൊട്ട, കുണ്ട.

കണ്ഡോലവീണ, യുടെ. *s.* A vulgar lute. കിന്നരം.

കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* 1. The eye, the organ of vision. 2. the bud of a plant. 3. the mesh of a net. 4. the joint or knot in a cane or in the stalk of any reed or plant. 5. a source or spring of water. 6. the nipples of the breast. 7. the holes of a sieve. 8. the stars in a peacock's tail. 9. the head of a boil. 10. the hole of a furnace in which the bellows is fixed. 11. greatness.

കണ്ണട, യുടെ. *s.* Spectacles.

കണ്ണടപ്പുള്ളി, യുടെ. *s.* A row of white hairs over the eye of a bullock considered a particular quality.

കണ്ണടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To shut the eyes, to close the eyes. 2. to wink.

കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has eyes. 2. a title of VISHNU. 3. one who sees every thing. 4. a large fish, the mullet.

കണ്ണൻവാഴ, യുടെ. *s.* A kind of plantain.

കണ്ണൻപഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of plantain fruit.

കണ്ണാടി, യുടെ. *s.* 1. A mirror, a looking-glass. 2. spectacles.

കണ്ണാടിക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A spectacle case, a looking-glass case.

കണ്ണാടിത്തടം, ിന്റെ. *s.* 1. The hip and loins, or the hip only. 2. the hip bone, the os ilium.

കണ്ണാടിത്തിണ്ണ, യുടെ. *s.* The steps or out work of a verandah.

കണ്ണാടിവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A glass door.

കണ്ണാറ, ിന്റെ. *s.* A stork.

കണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A ring or link of a chain. 2. the meshes of a net. 3. the name of a fish. 4. life. 5. a salt-marsh, a salt-pan. 6. a shoot of the betel or pepper vines.

കണ്ണികഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To die.

കണ്ണികുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To shoot or branch out, as the betel, and pepper vines.

കണ്ണിണ, യുടെ. *s.* Both eyes, a couple of eyes.

കണ്ണിമ, യുടെ. *s.* 1. Winking, twinkling of the eye. 2. the eye-lid. 3. the eye-lashes.

കണ്ണിമെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To twinkle, to wink with the eye.

കണ്ണിമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* A young or green mango not full grown.

കണ്ണിവെറ്റില, യുടെ. *s.* Young or tender betel leaves which grow on the branches.

കണ്ണീർ, രിന്റെ. *s.* A tear, tears.

കണ്ണുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To beckon or make signs with the eyes. കണ്ണുകാട്ടി വിളിക്കുന്നു. To call by motioning with the eye.

കണ്ണുചികിത്സ, യുടെ. *s.* The profession of an oculist.

കണ്ണുചിമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To shut or close the eyes. 2. to die.

കണ്ണുതുറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To open the eyes; to awake.

കണ്ണുതുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To stare, to look with fixed eyes.

കണ്ണൂർ, രിന്റെ. *s.* Cannanoor.

കണ്ണുനീർ, രിന്റെ. *s.* A tear, tears. കണ്ണുനീർ ഒഴുകുന്നു. Tears to flow, to weep. കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കുന്നു, or ഒലിപ്പിക്കുന്നു. To shed tears, to weep.

കണ്ണുരുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The rolling of the eye. കണ്ണുരുട്ടുന്നു. To turn or roll the eyes.

കണ്ണുവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* An oculist, one who professes to cure distempers of the eyes.

കണ്ണൂക്ക, ിന്റെ. *s.* Visiting the relation of a deceased person. കണ്ണൂക്ക കാണുന്നു. To visit the relations of a deceased person.

കണ്ണെഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* Anointing the eyes with any collyrium.

കണ്ണെറ, ിന്റെ. *s.* An evil look.

കണ്ണോട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A glance, gaze.

കണ്ണീള, യുടെ. *s.* Rheum of the eye.

കണ്ണോള, യുടെ. *s.* An eyelid.

കണ്മട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Certainty.

കണ്മണി, യുടെ. *s.* The apple of the eye, the pupil of the eye, the eye-ball.

കണ്മയക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drowsiness, sleepiness. 2. hood-winking.

കണ്മയങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be drowsy, sleepy.

കണ്മയാറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winking or making signs with the eyes. 2. fascination.

കണ്മായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Juggling, legerdemain. 2. imposture, ocular deception, fascination. കണ്മായംകാട്ടുന്നു. To juggle.

കണ്മിഴി, യുടെ. *s.* The apple of the eye, the eye-ball. കണ്മിഴിക്കുന്നു. To open the eyes.

കണ്മുന, യുടെ. *s.* The outer corner of the eye.

കണ്മുനത്തെല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. The outer corner of the eye. 2. a favorable look.

കതക,ിന്റെ. *s.* A door.

കതകം ത്തിന്റെ. *s.* The clearing nut plant, *Strichnos potatorum.* (Willd.) തെററാമ്പരൽ. A seed of this plant being rubbed on the inside of water jars occasions a precipitation of the earthy particles diffused through the water.

കതമഃ. *ind.* Who? which? ആര.

കതറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* (Tam.) To cry from fear or sorrow, to vociferate.

കതി. *ind.* How much, how many, which? എത്ര, എത.

കതിചിൽ. *ind.* Little, some. കുറെ, ചില.

കതിന, യുടെ. *s.* A gun, or species of small cannon.

കതിനവെടി, യുടെ. *s.* The firing of the above gun.

കതിപയം. *adj.* Little, some, how many. കുറെ, ചില, എത്ര.

കതിര,ിന്റെ. *s.* 1. An ear, or spike of corn. 2. a ray, or beam of the sun. 3. a spindle.

കതിരവൻ, ന്റെ. *s.* The sun.

കതിരാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To ear, to shoot into ears.

കതിരുക്ക,ിന്റെ. *s.* Strong ears of corn.

കതിരൊൻ, ന്റെ. *s.* The sun, the radiant sun.

കതിർ, രിന്റെ. *s.* An ear of corn.

കതിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To ear, to shoot into ears.

കതിക്കുല, യുടെ. *s.* See കതിർ.

കതിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Cutting open, as meat for the purpose of salting, without separating it. 2. a branch of the flower of the cocoa-nut tree.

കതിമ്മ, യുടെ. *s.* A ray, or beam of light.

കത്തനാര, രുടെ. *s.* A minister, a Syrian or Syro-Roman Priest.

കത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A letter. 2. authority, power, order.

കത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Burning, heat. 2. pungency.

കത്തി, യുടെ. *s.* 1. A knife. 2. a razor. 3. the pod of gram. 4. painting of the face.

കത്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A toddy drawer.

കത്തിക്കൂട,ിന്റെ. *s.* The case hung to the side of a toddy-drawer, containing his knife and other implements.

കത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To burn, to kindle; to set on fire; to light a lamp.

കത്തിതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sharpen knives, &c.

കത്തിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Tax on toddy drawing.

കത്തിയമ്പ,ിന്റെ. *s.* A *double edged* sword.

കത്തിയെഴുത്താണി, യുടെ. *s.* A knife with an iron pen to write with.

കത്തിരി, യുടെ. *s.* Scissors, shears.

കത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To burn, to kindle, to take fire. 2. to be pungent. 3. to unite as the broken bone of a limb.

കത്തുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A large knife.

കത്തൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. സുഗന്ധമുള്ള പുല്ല.

കത്ഥനം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. A word. വാക്ക. 2. flattery, coaxing. മുഖസ്തുതി. 3. boasting. ഊററവാക്ക. 4. mention.

കത്രിക, യുടെ. *s.* Scissors, shears.

കത്രികപ്പൂട്ട,ിന്റെ. *s.* Tying two bamboos or sticks in the form of a pair of scissors.

കത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To shear, or cut with scissors, to clip off.

കഥ, യുടെ. *s.* 1. A story, tale, or fable. 2. a narrative, or relation. 3. a chronicle or history.

കഥകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A relator, a narrator, one who recites a story. 2. a speaker of a prologue. ചൊല്ലുന്നവൻ.

കഥകളി, യുടെ. *s.* A play, a drama, a dance.

കഥംകഥികത, യുടെ. *s.* A question, asking, inquiry. ചൊദ്യം.

കഥംകഥികൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who asks or questions, an interrogator. ചൊദിക്കുന്നവൻ.

കഥഞ്ചിൽ. *ind.* 1. With difficulty. പ്രയാസത്തൊടെ. 2. sometimes. ചിലപ്പൊൾ.

കഥനകൻ, ന്റെ. *s.* A name of a camel.

കഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Saying, narrating, relating. പറക.

കഥം. *ind.* 1. A particle of interrogation, how? what? 2. also implying mode, how, in what manner? 3. a particle of amazement or surprise. 4. of pleasure. 5. of abuse. 6. of interrogation, implying doubt. എങ്ങിനെ.

കഥാപ്രസക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is fond of hearing tales, stories, &c. കഥയിങ്കൽ താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

കഥാപ്രസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Talkativeness, talking much. തുമ്പില്ലാത്തസംസാരം. 2. half-wittedness, foolishness. 3. conjuring, dealing in antedotes, &c.

കഥാപ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* An actor, the speaker of a prologue, the introducer of a drama. ആട്ടക്കാരൻ.

കഥാരസം, ത്തിന്റെ. 1. A delight in tales, stories, &c. 2. a pleasing story.

കഥാവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular or excellent history, or story.

കഥാസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The purport, meaning or chief part of a history or story. 2. a pleasing story.

കഥികൻ, ന്റെ. *s.* A story teller by profession, a narrator, a relator of ancient tales. ചൊല്ലുന്നവൻ.

കഥിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To speak, to tell, to relate, to narrate. പറയുന്നു.

കഥിതം. *adj.* Spoken, related, narrated. പറയപ്പെട്ടത.

കദകം, ത്തിന്റെ. *s.* A rain cloud. കാർമെഘം.

കദദ്ധ്വാ, വിന്റെ. *s.* A bad road. ചീത്തവഴി.

കദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin. പാപം. 2. destroying, killing. ഹിംസ. 3. war, battle. യുദ്ധം.

കദം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

കദംബകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude. കൂട്ടം. 2. mustard. കടുക. See the following.

കദംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, commonly *Cadamba, Nauclea Cadamba.* നീർകടമ്പ. 2. the mustard seed plant, *Sinapis Dichotoma.* കടുക. 3. a multitude, an assemblage, a collection. കൂട്ടം. 4. an arrow. അമ്പ. 5. a cloud. മെഘം.

കദരം, ത്തിന്റെ. *s.* A white sort of Mimosa. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി.

കദൎയ്യം, &c. *adj.* Avaricious, miserly. ലുബ്ധ.

കദളി, യുടെ. *s.* 1. The name of a superior kind of plantain, *Musa Sapientum.* വാഴ. 2. a kind of deer. ഒരു വക മാൻ. 3. a flag, a banner. കൊടി.

കദളിപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* The plantain fruit.

കദളിവാഴ, യുടെ. *s.* The plantain or banana tree.

കദാ. *ind.* When, at what time? എപ്പൊൾ.

കദാചന. *ind.* Sometime or other. ചിലപ്പൊൾ.

കദാചിൽ. *ind.* Sometimes, at sometime or other, once. ചിലപ്പൊൾ, ഒരിക്കൽ.

കദുഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Warmth, gentle heat. കുറഞ്ഞ ചൂട. *adj.* Warm.

കദ്രു, വിന്റെ. *s.* Tawny, (the colour.) മഞ്ഞൾ നിറം.

കദ്രൂ, വിന്റെ. *s.* The wife of Casyapa and mother of the serpent race, inhabiting the regions below the earth. സൎപ്പങ്ങളുടെ മാതാവ.

കദ്വദൻ. *s.* 1. One who speaks ill, inaccurately, indistinctly, &c. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നവൻ. 2. one who is vile, base, contemptible. നിന്ദ്യൻ.

കദ്വദം, &c. *adj.* 1. Speaking ill, inaccurately, indistinctly. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നത. 2. vile, base, contemptible. നിന്ദ്യം.

കനകകസ്തൂരി, യുടെ. *s.* A kind of small pox.

കനകദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The royal parasol. രാജഛത്രം.

കനകപരീക്ഷ, യുടെ *s.* The art of trying gold.

കനകപലം, ത്തിന്റെ. *s.* A *pallam*, a weight of gold and silver, equal to 16 *mashas* or about 280 grains troy. ഒരു പലം സ്വൎണ്ണം.

കനകപ്പല്ലക്ക, ിന്റെ. *s.* A palankeen overlaid with gold.

കനകപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Gold dust.

കനകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. 2. the name of a tree which bears red flowers, *Butea frondosa.* See പ്ലാശ. 3. the thorn apple, *Datura metel.* ഉമ്മത്ത. 4. mountain ebony, *Bauhinia variegata.* 5. a shrub yielding a yellow fragrant flower, *Michelia champaca.* കനകാഭിഷെകം ചെയ്യുന്നു. *Lit:* to bathe with gold. To pour over another's head gold coin, in approbation of learning, &c.

കനകമാല, യുടെ. *s.* A gold neck-lace.

കനകവാഴ, യുടെ. *s.* A potherb.

കനകാദ്ധ്യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* The treasurer or superintendant of gold. പൊന്നിന്നധിപൻ.

കനകാലുക, യുടെ. *s.* A gold jar or vase. പൊൻകിണ്ടി.

കനകാഹ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* Stramonium, or thorn apple. *Datura fastuosa.* (Willd.) ഉമ്മത്തം.

കനക്കെ, കനക്കവെ. *part.* Much, many.

കനക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v n.* 1. To get stout; to become thick. 2. to become heavy. 3. to increase.

കനക്കുറവ, ിന്റെ. *s.* 1. Lightness. 2. thinness. 3.

deficiency in weight or thickness. 4. loss of honour, disgrace.

കനക്കെട,ിന്റെ. *s.* See the preceding.

കനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Weight, heaviness, gravity. 2. thickness, stoutness. 3. hardness. 4. solidity, substance, matter. 5. consistence, spissitude, grossness. 6. importance, consequence, moment. 7. honour. 8. increase, auspiciousness. *adj.* 1. Weighty, heavy, ponderous. 2. hard, firm. 3. solid, material. 4. important, momentous. 5. thick, dense, gross. 6. deep. 7. thick, denoting comparative bulk; stout. 8. honourable. 9. prosperous, auspicious.

കനൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Live-coals. 2. a medicinal plant, Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica.* കൊടുവെലി. 3. the planet Mars. 4. the 3rd asterism. കാൎത്തിക.

കനി, യുടെ. *s.* Fruit.

കനിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Oozing out. 2. liquifaction.

കനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To pity, to compassionate. 2. to ooze or run through. 3. to become liquid, to be dissolved.

കനിവ,ിന്റെ. *s.* Pity, compassion, benevolence. കനിവുണ്ടാകുന്നു. To pity, to spare, to have compassion on.

കനിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother. അനുജൻ.

കനിഷ്ഠം, &c. *adj.* 1. Small, little. ചെറിയ. 2. younger. 3. inferior, low.

കനിഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* 1. The little finger. ചെറുവിരൽ. 2. a younger sister. അനുജത്തി.

കനിഷ്ഠിക, യുടെ. *s.* 1. The pupil of the eye. കണ്മണി. 2. the little finger. ചെറുവിരൽ.

കനീ, യുടെ. *s.* A girl, a maiden. കന്യക.

കനീനികാ, യുടെ. *s.* 1. The pupil of the eye. കണ്മണി. 2. the little finger. ചെറുവിരൽ.

കനീയസീ, യുടെ. A younger sister. അനുജത്തി.

കനീയസ്സ. *adj.* 1. Very young, youngest. 2. very small, least. അത്യല്പം. 3. younger born, a younger brother or sister. അതിയുവാവ.

കനീയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A younger brother. അനുജൻ. 2. a young man, or one of virile age. യുവാവ.

കനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To become rancid, or strong scented. 2. to spoil, to have a bad taste from being old or mouldy. 3. to burn as charcoal.

കനെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Rancidity, rancidness. 2. a strong scent, a bad taste from being old. 3. pride.

കന്ഥ, യുടെ. *s.* 1. A rag, a patched cloth or garment, a quilt of rags. മുട്ടതുണി. 2. a wall. ഭിത്തി. 3. a toe nail. കാൽനഖം.

കന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bulbous or tuberous root of any kind. സാമാന്യം കിഴങ്ങ. 2. one of an esculent sort, *Arum campanulatum.* ചെന.

കന്ദരം, ത്തിന്റെ. *s.* An artificial or natural cave. ഗുഹ.

കന്ദരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Hibiscus populneoides.* പൂവരശ. 2. a species of fig tree, *Ficus Venosa.* കല്ലാൽ. 3. a tree, the mountain *Pilu.* മലഉക.

കന്ദൎപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cama* the god of love, the Cupid of Hindu mythology. കാമദെവൻ.

കന്ദലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strife, contention. 2. war, battle. കലഹം. 3. a mouthful. കബളം. 4. a germ, a new shoot or sprig. അങ്കുരം.

കന്ദലീകുസുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A mushroom. കൂൻ.

കന്ദളിതം. *adj.* Germinated, sprouted. അങ്കുരിക്കപ്പെട്ടത.

കന്ദളീ, യുടെ. *s.* A species of deer. ഒരു വക മാൻ.

കന്ദായം, ത്തിന്റെ. *s.* The space of four months. നാല മാസത്തിന്റെ ഇട.

കന്ദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fibrous root growing from the branches of the banian and other trees of that species. വിട്ടവെര. 2. the root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങ.

കന്ദു, വിന്റെ. *s.* A boiler, a saucepan, or other cooking utensil of iron. നൈകലം.

കന്ദുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ball of wood or pith for playing with. പന്ത. 2. a stand lamp. നിലവിളക്ക.

കന്ദുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A large or pig rat, bandicoot. പെരുച്ചാഴി.

കന്ധര, യുടെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

കന്ധരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The neck. കഴുത്ത. 2. a cloud മെഘം.

കന്ന, ിന്റെ. *s.* A general name for buffaloes, oxen, and cows. കന്നടിക്കുന്നു. To tend or feed cattle. കന്നടിപ്പ. Tending cattle.

കന്നക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A Canarese gun.

കന്നക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* An instrument with which a thief commits burglary in north Malabar.

കന്നടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Canarese language. 2. the province of Canara.

കന്നടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cow-herd.

കന്നടിയൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of the Canarese or *Carnataca* country.

കന്നട്ട, യുടെ. *s.* A leech.

കന്നട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A place made for the purpose of drying cocoa-nuts, or *copra.*

കന്നൻ, ന്റെ. *s.* A low, mean, vile or barbarous person, a barbarian.
കന്നപ്പൂവ, ിന്റെ. *s.* An ornament for the ear.
കന്നമൊടി, യുടെ. *s.* Barbarity; incivility.
കന്നമൊടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A barbarian, an uncivilized person.
കന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The cheek, jaw.
കന്നവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Barbarous language, barbarism.
കന്നാൻ, ന്റെ. *s.* A brazier.
കന്നാത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a brazier.
കന്നാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicine.
കന്നി, യുടെ. *s.* 1. The name of a month (August—September.) 2. the sign of the Zodiac, *Virgo*. 3. a girl, a maiden.
കന്നികായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bear fruit for the first time.
കന്നിക്കൂറ, ിന്റെ. *s.* The 13th constellation of the Hindus.
കന്നിപ്പെർ, ിന്റെ. *s.* A first calf.
കന്നിമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of September.
കന്നിരാശി, യുടെ. *s.* The sign *Virgo* in the Zodiac.
കന്നുകാലി, യുടെ. *s.* Cattle.
കന്നുകാലിപ്പിള്ളർ, രുടെ. *s. plu.* Boys who tend cattle.
കന്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen.
കന്മാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A building composed entirely of stone.
കന്യ, യുടെ. *s.* 1. A virgin, a girl nine years of age. 2. a sign of the Zodiac, *Virgo*. 3. a name of *Durga*. 4. the Socotrine Aloe, *Aloes perfoliata*.
കന്യക, യുടെ. *s.* 1. A young girl. 2. a virgin, a maiden.
കന്യകാജാതൻ, ന്റെ. *s.* The son of an unmarried woman. കന്യകാപുത്രൻ.
കന്യാകുമാരി, യുടെ. *s.* Cape Comorin, the southern extremity of the Indian peninsula.
കന്യാകുബ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Kinnoje, an ancient city of great note in the north of Hindoostan. 2. Cape Comorin.
കന്യാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of giving a daughter in marriage without receiving the customary gift.
കന്യാപ്പെണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A young girl, a virgin, a maiden.
കന്യാവ്രതം, ത്തിന്റെ. *s.* Virginity.
കന്യാസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A young woman, a virgin, a maiden.
കപടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cunning person; a cheat, a defrauder; a deceiver.
കപടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, deceit, cheating, falsehood. 2. hypocrisy, dissimulation, artful concealment of one's intentions. 3. circumvention. 4. cunning, artifice. 5. a feint or trick. കപടംപറയുന്നു. To speak falsehood, to deceive.
കപടവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Deceitful language.
കപടസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A trap; a stratagem.
കപടസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A deceitful man, a cheat; a cunning person.
കപടി, യുടെ. *s.* A deceitful man or woman.
കപൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The braided hair of SIVA. ശിവന്റെ ജട.
കപൎദ്ദി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
കപാടം, ത്തിന്റെ. A door. വാതിൽ.
കപാലഭൃത്, ിന്റെ. *s.* A name of MAHADEVA. മഹാദെവൻ.
കപാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The skull, or cranium. തലയൊട. 2. a cocoa-nut shell. ചിരട്ട.
കപാലാസ്ഥി, യുടെ. *s.* The skull.
കപാലി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
കപി, യുടെ. *s.* An ape or monkey. കുരങ്ങ.
കപിക, യുടെ. *s.* A bridle. കടിഞ്ഞാൺ.
കപികച്ഛു, വിന്റെ. *s.* Cowhage, *Dolichos Pruriens.* നായ്ക്കുരണ.
കപിഞ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, the francoline partridge.
കപിത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The elephant or wood apple tree. *Feronia Elephantium.* വിളാമരം.
കപിലൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a saint, the founder of the *Sanchya* system of philosophy. 2. a title of *Agni* the deity of fire.
കപിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tawny, (the colour.) 2. one of the eighteen treatises on Hindu History and Mythology. പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന. *adj.* Tawny.
കപില, യുടെ. *s.* 1. The female elephant of the south-east. അഗ്നിഗജത്തിൻ ഭാൎയ്യ. 2. a red kind of timber tree. *Dalbergia sisu.* ഇരിവിള്ള. 3. a sort of perfume. അരെണുകം. 4. a fabulous cow, celebrated in the Puranas.
കപിലൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Brass. പിച്ചള.
കപിവല്ലി, യുടെ. *s.* A plant bearing a fruit resembling pepper. അത്തിത്തിപ്പലി.
കപിശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Brown (the colour,) a compound of black and yellow. തവിട്ടുനിറം. 2. incense, styrax, or common benzoin. സാമ്പ്രാണി. 3. spirituous liquor, a kind of rum. മദ്യം.
കപിശീൎഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion, the red sul-

phuret of mercury. ചായില്യം.

കപീതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree bearing an acid fruit; the hog plumb. *Spondias mangifera.* അമ്പഴം. 2. another, tree *Hibiscus populneoides.* പൂവരശ, കല്ലാൽ. 3. a species of mimosa, *Mimosa Sirisha.* (Rox.) നെന്മെനിവാക.

കപൊണി, യുടെ. *s.* The elbow. കൈമുട്ട.

കപൊതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small beam put over the lower beam in the roof of a building.

കപൊതപാലിക, യുടെ. *s.* A pigeon-house; a dove-cote: an aviary. പ്രാക്കൂട.

കപൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* A pigeon or dove. മാടപ്രാവ.

കപൊതാംഘ്രി, യുടെ. *s.* 1. A vegetable perfume. 2. a plant the stem of which is red like coral. പവിഴകൊടി.

കപൊതാരി, യുടെ. *s.* A hawk, a falcon. പെരുമ്പരുന്ത.

കപൊതി, യുടെ. *s.* A female pigeon. പെടപ്രാവ.

കപൊതിക, യുടെ. *s.* A female pigeon. പെടപ്രാവ.

കപൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cheek. കവിൾ.

കപ്പ, ിന്റെ. *s.* Eating as dogs do.

കപ്പക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Sweet potatoes. *Convolvulus Batatas.*

കപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Tribute, payment in acknowledgement of subjection. കപ്പം കെട്ടുന്നു. To give or pay tribute in acknowledgement of subjection. കപ്പം കൊടുക്കുന്നു. To pay tribute, to be tributary.

കപ്പലണ്ടി, യുടെ. *s.* The nut of the Cashew tree.

കപ്പലുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A ship owner, a shipmaster.

കപ്പലൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The sailing of a ship. കപ്പലൊടിക്കുന്നു. To sail a ship.

കപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A ship, a vessel. കപ്പൽ വെക്കുന്നു. To build a ship.

കപ്പല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sailor, a mariner. 2. a ship owner, a shipmaster.

കപ്പല്ച്ചക്ക, യുടെ. *s.* The pine apple. *Bromelia ananas.* (Lin.)

കപ്പല്ച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Freight, goods conveyed by ship.

കപ്പല്ച്ചാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A port, road-stead. 2. a channel.

കപ്പല്ച്ചേതം, ത്തിന്റെ. *s.* Ship-wreck.

കപ്പല്പായ, യുടെ. *s.* The sail of a ship.

കപ്പല്മാങ്ങാ, യുടെ. *s.* The fruit of the Cashew tree.

കപ്പല്മാവ, ിന്റെ. *s.* The Cashew nut tree. *Anacardium.*

കപ്പല്മുളക, ിന്റെ. *s.* Chillie or cayanne pepper. *Capsicum frutescens.* (Lin.)

കപ്പളം, ത്തിന്റെ. *s.* The pappai tree. കപ്പളങ്ങ. The fruit, *Carica Papaya.*

കപ്പി, യുടെ. *s.* A block, a pulley.

കപ്പിത്താൻ, ന്റെ. *s.* A captain, a commander.

കപ്പിയാര, രുടെ. *s.* A sexton.

കപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. n.* To eat as dogs do.

കഫകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A season when persons are most afflicted with phlegm.

കഫകൂച്ചികം, ത്തിന്റെ. *s.* Saliva, spittle. ഉമ്മിനീർ.

കഫണി, യുടെ. *s.* The elbow. മുഴങ്കൈ.

കഫം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Phlegm, one of the three humors of the body. 2. watery froth or foam in general. കഫംകളയുന്നു. To expel phlegm. കഫം കെട്ടുന്നു. To be troubled with phlegm, or phlegm to accumulate.

കഫി, യുടെ. *s.* A phlegmatic person. കഫരൊഗി.

കഫെലു, വിന്റെ. *s.* A phlegmatic person. കഫരൊഗി.

കഫൊണി, യുടെ. *s.* The elbow. മുഴങ്കൈ.

കബന്ധനൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The jumping or action of a headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം തുള്ളുക.

കബന്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a giant. ഒരു രാക്ഷസൻ. 2. a name of *Rahu.* രാഹു.

കബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a headless trunk, especially retaining the power of action. തലയില്ലാത്ത ശവം. 3. a fiction, fabrication.

കബരി, യുടെ. *s.* 1. The knot into which the native females of India tie their hair on the top of their head, a braid, or fillet of hair. കൊണ്ട. 2. a medicinal plant, *Nayarwenna.* നായർവെണ്ണ. 3. the tree producing assafœtida. പെരുങ്കായവൃക്ഷം.

കബളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver, a cheat.

കബളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mouthful, a morsel. ഉരുള. 2. a physic-ball for horses. 3. deceit, fraud, cheating.

കബളാത്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* A mouthful. ഉരുള.

കബളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To deceive, to delude, to cheat. 2. to swallow, to devour, to gulp.

കബളിതം. *adj.* 1. Swallowed, devoured. 2. made into balls.

കബളീകൃതം. *adj.* Made eatable, made into food. ഭക്ഷിക്കത്തക്കതായിട്ട ആക്കപ്പെട്ടത.

കമഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A turtle, a tortoise. ആമ.

കമഠി, യുടെ. *s.* A female tortoise, a small one. ആമപ്പെട.

കമണ്ഡലു, വിന്റെ. *s.* An earthen, wooden or metal water pot, used by Hindu ascetics or religious students. കിണ്ടി.

കമനം. &c. *adj.* 1. Lustful, desirous, libidinous. കാമശീലം. 2. beautiful, desirable, pleasing. ഭംഗിയുള്ള.

കമനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. CAMA or love. കാമൻ. 3. a. lecher. കാമശീലൻ.

കമനി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

കമനീയം, *adj.* Pleasing, beautiful, desirable, elegant, graceful. ഭംഗിയുള്ള,

കമനീയാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A beautiful, elegant or handsome man. സുന്ദരൻ.

കമനീയാംഗി, യുടെ. *s.* A beautiful, elegant, or handsome woman. സുന്ദരി.

കമരം. *adj.* Desirous, lustful. ആഗ്രഹമുള്ള.

കമക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To have an astringent flavor or taste.

കമപ്പ്, ിന്റെ. *s.* An astringent flavor or taste.

കമലബന്ധു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

കമലഭ്രൂവ്, ിന്റെ. *s.* A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

കമലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The lotus, *Nymphœa nelumbo.* താമര. 2. water, വെള്ളം. 3. a species of antelope. മാൻ.

കമലയോനി, യുടെ. *s.* A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

കമലസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* See the above.

കമല, യുടെ. *s.* 1. A name of *Lacshmi*, the goddess of prosperity. ലക്ഷ്മി. 2. an excellent woman.

കമലാഗ്നി, യുടെ. *s.* A slow fire.

കമലാപതി, യുടെ *s.* A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലാസനൻ, ന്റെ. *s.* A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

കമലാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലിനി, യുടെ. *s.* 1. A tank or place abounding with lotuses. താമരപ്പൊയ്ക. 2. a number of lotus flowers.

കമലെക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* A title of VISHNU. വിഷ്ണു.

കമലൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Safflower. *Carthamus tinctorius.* കുസുംഭപ്പൂ.

കമലൊത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

കമിതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A husband. ഭൎത്താവ. 2. a lustful person, a lecher. കാമശീലൻ.

കമിതാവ, ിന്റെ. *s.* 1. One who is lustful, desirous, cupidinous. കാമശീലൻ. 2. a husband. ഭൎത്താവ.

കമുക, ിന്റെ. *s.* The areca or betel nut tree. *Areca fausel* or *catechu.*

കം, മിന്റെ. *s.* 1. The head. തല. 2. water. വെള്ളം. 3. pleasure, happiness. സുഖം.

കമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A rod or stick. 2. the knot or joint of a bamboo. 3. a branch of a tree.

കമ്പ, യുടെ. *s.* 1. The wooden boards used as backs for a Palmira leaf book. കമ്പകൂട്ടുന്നു. To finish reading a book.

കമ്പക്കളി, യുടെ. *s.* Rope dancing.

കമ്പക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* Rope dancers or tumblers.

കമ്പക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A high pole on which fireworks are exhibited.

കമ്പക്കൂത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* Rope dancing.

കമ്പക്കൂത്താടി, യുടെ. *s.* A rope dancer.

കമ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A trembling, quivering, shaking: a tremulous motion. ഇളക്കം, വിറയൽ. 2. swelling of the abdomen. *adj.* Trembling, shaking, unsteady.

കമ്പബാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A rocket fastened to a pole.

കമ്പംകെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The act of making or constructing fireworks. 2. wrestling. 3. the jumping of a dog. കമ്പംകെട്ടികെറുന്നു. To jump upon the person as a dog either through pleasure or rage.

കമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shock; tremor. 2. a trembling; shaking; agitation. ഭൂകമ്പം. An earthquake. സഭാകമ്പം. Timidity in haranging, bashfulness in speaking in public. 3. a pole used by rope dancers, and tumblers. 4. the stand or stem of a lamp, or candlestick. 5. a post.

കമ്പവെടി, യുടെ. *s.* Fireworks exhibited on a high pole.

കമ്പാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A large thick rope. 2. a couple of bamboos or poles tied together at one end and used for the purpose of raising up timber, &c.

കമ്പി, യുടെ. *s.* 1. Wire. 2. the wires of a *Piano* or *Vena.* 3. a bar of iron, &c. കമ്പികളിക്കുന്നു, കമ്പിപിണയുന്നു. 1. To be deceived, to be ensnared, to be entrapped. 2. to be befooled, or infatuated. കമ്പിവലിക്കുന്നു, 1. To draw wire. 2. to abscond. കമ്പിപിണങ്ങുന്നു. The wires of a Piano or *Vena* to get out of tune. കമ്പിപിണെക്കുന്നു. 1. To plat wire, to wire, or fasten with wire. 2. to deceive, to fool, to infatuate.

കമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To tremble, to shake, to be agitated, to have a tremulous motion. 2. to swell, to be inflated with wind. 3. to remain on hand from want of sale.

കമ്പിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A trembling, tremor. *adj.* Trembling, shaken, shaking.

കമ്പിത്തായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A die. 2. playing at dice, chess, or drafts.

കമ്പിപ്പാല, യുടെ. *s.* A medicinal plant.

കമ്പിയച്ച, ിന്റെ. *s.* A plate with holes in it, used for drawing wire.

കമ്പിളി, യുടെ. *s.* 1. A blanket. 2. a hair cloth. രത്നകമ്പിളി. A carpet.

കമ്പളിക്കെട്ട,ിന്റെ. *s.* A traveller's bundle.
കമ്പിളിപ്പുഴ, വിന്റെ. *s.* 1. An insect, or moth. 2. a kind of caterpillar.
കമ്പളിമാറാപ്പ,ിന്റെ. *s.* A traveller's bundle.
കമ്പിളിയാട,ിന്റെ. *s.* A fleecy sheep.
കമ്പൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* A street, a market place, a bazar.
കമ്പ്രം. *adj.* Shaking, trembling. ഇളക്കം.
കംബളം, ത്തിന്റെ. *s.* A blanket, often termed *Cambly* by Europeans in India. An Indian blanket is generally of a dark colour. കമ്പിളി.
കംബി, യുടെ. *s.* 1. A metal ladle or spoon. തവി. 2. a shoot, a branch or joint of a bamboo. മുളയുടെ കമ്പ.
കംബു, വിന്റെ. *s.* 1. A conch, or shell. ശംഖ. 2. a bracelet, a ring. ശംഖുവള. 3. a circle.
കംബുഗ്രിവ, യുടെ. *s.* A neck marked with three lines like a shell, and considered to be indicative of exalted fortune. വലിത്രയമുള്ള കഴുത്ത.
കംബൂ, വിന്റെ. *s.* A bracelet. കൈവള.
കമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* 1. The name of a tree which grows on the side of the back water. 2. the angular leaved physic nut. കടലാവണക്ക.
കമ്മട്ടിവള്ളി, യുടെ. *s.* A plant, *Echites costata.* (Willd.)
കമ്മാട്ടി, യുടെ. *s.* The wife of an artizan.
കമ്മാളൻ, ന്റെ. *s.* A person of the Cammála caste, an artizan.
കമ്മാളർ, രുടെ. *s. plu.* Artificers: they are generally divided into five different tribes of artificers, viz. the goldsmiths, the braziers, carpenters, blacksmiths and stonecutters or masons.
കമ്മിട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A coiner.
കമ്മിട്ടപ്പുര, യുടെ. *s.* A mint, a place where money is coined.
കമ്മിട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A mint-master, one who superintends the coinage of money.
കമ്മിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Coining money, coinage, the art or practice of coining.
കമ്മിട്ടം അടി, യുടെ. *s.* Coinage. കമ്മിട്ടം അടിക്കുന്നു; To coin; to mint, to stamp money.
കമ്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is lustful, cupidinous. കാമശീലൻ.
കമ്രം, &c. *adj.* 1. Desirous, cupidinous. മദനാൎത്ഥിയുള്ള. 2. red. 3. beautiful, handsome. ഭംഗിയുള്ള.
കംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A goblet, a drinking vessel. പാനപാത്രം.
കംസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A brazier. കന്നാൻ.

കംസൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, Camsa, the uncle and enemy of Crishna by whom he is said to have been slain.
കംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goblet, a drinking vessel. ഒട്ടുപാത്രം. 2. bell metal; also white copper. ഓട.
കംസാരാതി, യുടെ. *s.* Crishna or Vishnu who slew Camsa his uncle and enemy. കൃഷ്ണൻ.
കംസാസ്ഥി, യുടെ. *s.* Tutanag, white copper, any alloy of zinc and copper. വെള്ളോട.
കഃ. 1. A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ. 2. of Vishnu. വിഷ്ണു. 3. of Camadeva. കാമദെവൻ. 4. of fire. അഗ്നി. 5. of air or wind. കാററ. 6. a title of Yama. യമൻ. 7. the sun. സൂൎയ്യൻ. 8. the soul. ആത്മാവ. 9. a clever or dexterous man. സമൎത്ഥൻ. 10. a king, a prince. പ്രഭു. 11. a knot or joint. സന്ധി. 12. a peacock. മയിൽ. 13. the mind. മനസ്സ. 14. the body. ദെഹം. 15. time. കാലം. 16. wealth, property. സമ്പത്ത. 17. sound. ശബ്ദം. 18. light, splendour. പ്രകാശം. 19. who. ആര.
കയം, ത്തിന്റെ. *s.* A deep place where there is much water, great depth.
കയമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contention. 2. a quarrel or dispute.
കയയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quarrel, or dispute.
കയക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or become angry, to quarrel with.
കയപ്പ,ിന്റെ. *s.* The state of being angry, getting angry; anger.
കയൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of fish.
കയറ, റ്റിന്റെ. *s.* Rope, cord, line.
കയറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon, to get into any conveyance. 3. to increase, to advance.
കയററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascension, mounting, climbing. 2. embarkation. 3. increase, advance.
കയററിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To lift up, to raise up, to put upon.
കയററുകട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A bedstead strung with rope, or cord.
കയററുകൊടി, യുടെ. *s.* A betel plant, trained on rope.
കയററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to ascend, mount or climb. 2. to embark, to export. 3. to increase.
കയററുവാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A rocket exhibited on a rope, and made to move backwards and forwards.
കയ്യിടി, യുടെ. *s.* The handle of any instrument.
കയ്യകലം, ത്തിന്റെ. *s.* Distance.

കയ്യടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. What is in hand, as riches, possessions, &c. 2. sleight of hand tricks.

കയ്യടി, യുടെ. *s.* 1. Beating the hand, striking hands, or striking a bargain. 2. beating the hands of children at school, as a punishment, ferulling. 3. boxing.

കയ്യടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To strike a bargain, to make an agreement or promise by striking hands, to strike hands, to give security for another. 2. to beat the hand. 3. to box.

കയ്യടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of striking a bargain, a handstroke for security.

കയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is incapable of doing any work entirely or properly, one who is good for nothing. 2. one of a low class.

കയ്യയെക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. *v. a.* 1. To loosen the hand. 2. to leave go, to let go, to forsake.

കയ്യലക, ിന്റെ. *s.* 1. A handle. 2. a drumstick.

കയ്യക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hand-writing of any person. 2. manuscript.

കയ്യാക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength of hands. 2. the length of the arm.

കയ്യാങ്കളി, യുടെ. *s.* A kind of play, boxing.

കയ്യാണ്ടവർ, രുടെ. *s. plu.* A title given to Nairs by Chagons, meaning, master, protector.

കയ്യാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Wooden fetters for the hands; hand-cuffs.

കയ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The length of the arm. 2. dexterity of hand.

കയ്യാറ, റ്റിന്റെ. *s.* A channel, a brook, a canal, a water course.

കയ്യാല, യുടെ. *s.* 1. A mud wall or fence. 2. a place where corn is collected together previous to threshing, a threshing floor.

കയ്യാലപ്പുര, യുടെ. *s.* 1. A covering or thatch over a mud wall. 2. a threshing floor.

കയ്യാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To distribute, to deliver.

കയ്യാൾ, ളിന്റെ. *s.* A servant, an assistant.

കയ്യിണ, യുടെ. *s.* Both hands.

കയ്യിരി, കയ്യൂരി, യുടെ. *s.* 1. A pole suspended to the beam of a machine for drawing water to the lower end of which the bucket is fastened. 2. the railing of a staircase, made either of wood or stone.

കയ്യിരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Treasure in hand. 2. balance in hand.

കയ്യില, ിന്റെ. *s.* A spoon, a ladle.

കയ്യിൽ, ലിന്റെ. *s.* A ladle, a spoon.

കയ്യുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Salt used at the time of eating.

കയ്യൂക്കു, ിന്റെ. *s.* Strength of hands, dexterity. കയ്യൂക്ക കാട്ടുന്നു. To shew or display dexterity, or ability.

കയ്യൂററം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of hands, dexterity, power, ability.

കയ്യെടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* To lift up the hand, to worship.

കയ്യെണ്ണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The trailing Eclipta, *Eclipta prostrata.*

കയ്യെഴുത്തു, ിന്റെ. *s.* 1. Hand-writing. 2. signature.

കയ്യെല്ക്കുന്നു, റു, ല്പാൻ. *v. a.* 1. To receive, to accept. 2. to undertake, or take in hand. 3. to agree, to consent. 4. to own, to admit.

കയ്യെററം, ത്തിന്റെ. *s.* An assault, attack, violence, bodily injury. കയ്യെററംചെയ്യുന്നു. To assault, to attack, to inflict bodily injury.

കയ്യൊന്ന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See കയ്യെണ്ണ്യം.

കയ്യൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* A signature.

കയ്യൊഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Leisure, disengagement. 2. giving up, abandoning, relinquishing.

കയ്യൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To be at leisure. 2. to give over, to abandon. 3. to be expended.

കയ്യൊഴിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Leisure, disengagement. 2. giving over, abandoning.

കയ്യൊങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* To lift up the hand in order to cut, strike or beat.

കയ്യൊന്നി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, a spreading shrub, *Verbesina prostrata.*

കര, യുടെ. *s.* 1. Land. 2. sea-shore. 3. the bank or side of a river, tank, &c. 4. a small village or hamlet. 5. the coloured border or end of a cloth. 6. a tree. See ഉതി.

കരകക്കിണ്ടി, യുടെ. *s.* An earthen drinking vessel or pot with a spout attached.

കരകങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet or ornament worn round the wrist. കൈവള.

കരകമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The hollow or palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈ.

കരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small pot or pitcher, കിണ്ടി. 2. hail. ആലിപ്പഴം. 3. the skull. തലമണ്ട. 4. a pomegranate. താളിമാതളം. 5. an aquatic plant.

കരക, യുടെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.

കരകൌശലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A handicrafts-man, a manufacturer, a dexterous man.

കരകൌശലം, ത്തിന്റെ. *s.* Handicraft, skill in handicraft, dexterity.

കരക്കാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Creyát. *Justicia Paniculata.* കിരിയാത്ത.

കരക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* The principal inhabitants of a village or neighbourhood.

കരക്കാററ, ിന്റെ. *s.* Land-wind, a long shore-wind.

കരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To dry away, to lose moisture. 2. to melt, to dissolve, to liquify, to waste. കരന്നപൊകുന്നു. 1. To waste away, to liquify, to dissolve. 2. to evaporate.

കരഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking hold of the hand, marriage. വിവാഹം.

കരഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

കരഗ്രാഹി, യുടെ. *s.* 1. One who receives tax. 2. one who takes hold of the hand, or one who marries.

കരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Weeping, crying; wailing, lamentation.

കരച്ചീര, യുടെ. *s.* The creeping Purslane, *Portulaca quadrifida.*

കരച്ചുങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Land customs, or duty on goods carried over-land, transit duty.

കരച്ചുള്ളി, യുടെ. *s.* The emetic nut. *Gardenia dumitorum.* (Willd.)

കരജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a plant, commonly, *Caranj. Galedupa arborea,* (Rox.) പുങ്ങ. 2. the woody Dalbergia. *Dalbergia Arborea.* (Willd.) ആവി. 3. a finger nail. കൈനഖം. 4. a perfume. പുലിച്ചുവട.

കരഞെണ്ട, ിന്റെ. *s.* A land crab.

കരഞ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Caranj. Galedupa arborea.* പുങ്ങ.

കരട, ിന്റെ. *s.* A mote, a small particle of matter.

കരടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A proper name, a fox. കുറുക്കൻ. 2. a crow. കാക്ക.

കരടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crow. കാക്ക. 2. an elephant's cheek. ആനയുടെ കവിൾത്തടം.

കരടി, യുടെ. *s.* A bear.

കരടിക്കുരങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A bear.

കരണത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The head. തല.

കരണൻ, ന്റെ. *s.* A man of a mixed class, the son of a *Sudra* woman by a *Vaisya*; the occupation of this class, is writing accounts, &c. a writer, a scribe. ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ വൈശ്യന്നുണ്ടായ പുത്രൻ.

കരണപ്പിഴ, യുടെ. *s.* A fine levied for executing documents, or title deeds on an unstamped *Olla,* or paper, or contrary to the regulations of government.

കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An instrument or means of action. കാരണം. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 3. the body. ശരീരം. 4. cause, motive. ഹെതു. 5. act; action. പ്രവൃത്തി. 6. business, occupation, as trade, &c. സ്ഥാനം, തൊഴിൽ. 7. a field. നിലം. 8. a document, or title deed, a bond. 9. tumbling, leaping heels over head, gambol. 10. the root of the ear. കരണംചെയ്യുന്നു. To execute title deeds.

കരണംമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Turning heels over head, gambol, the tumbling tricks of a rope-dancer. കരണംമറിയുന്നു. To turn heels over head, to play at gambols.

കരണീയം. *adj.* That which is to be done. ചെയ്യാനുള്ളത.

കരണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small box or pouch used by the natives of India in which a little fine *Chunam* is kept to be rubbed on the betel-leaf before it is chewed.

കരണ്ടി, യുടെ. *s.* A spoon, a table spoon.

കരണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of duck. ഇരണ്ടപക്ഷി.

കരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A basket or covered box of bamboo wicker work or wood. പെട്ടകം.

കരതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The hand, the inside of the hand. ഉള്ളംകൈ.

കരതളിർ, രിന്റെ. *s.* See the preceding.

കരതാർ, രിന്റെ. *s.* The hand. ഉള്ളംകൈ.

കരതൊയാ, യുടെ. *s.* The *Caratoya* river, a river in the north of Bengal. നർമ്മദാനദി.

കരദീപിക, യുടെ. *s.* A brass lamp. ചങ്ങലവിളക്ക.

കരപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A saw. ഈർച്ചുവാൾ.

കരപല്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* The palm of the hand. ഉള്ളംകൈ.

കരപാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sword, a sabre. വാൾ.

കരപാലിക, യുടെ. *s.* A short club, or wooden sword, a cudgel. പൊന്തി, വടി.

കരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. An eruption or scurf on the heads, and parts of the bodies of children, and sometimes on adults. There are several species of this disease. അഗ്നികരപ്പൻ. The erysipelas. ഉമികരപ്പൻ. A kind of scurf spreading over the whole body of children. ചെങ്കരപ്പൻ. A kind of reddish scurf on children. കൊള്ളികരപ്പൻ. An eruption on children resembling scars caused by burning. 2. a cockroach.

കരപ്പൊക്ക, ിന്റെ. *s.* A kind of coloured stone or glass.

കരഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The metacarpus, the hand from the wrist to the root of the fingers. കയ്യുടെ പത്തി. 2. a young camel, or any young animal. ഒട്ടകക്കിടാവ.

കരഭൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet, an ornament worn round the wrist. കൈവള.

കരമരി, യുടെ. s. A prisoner, a captive. ബദ്ധൻ.
കരമൎദ്ദകം, ത്തിന്റെ. s. A small tree bearing an acid fruit, commonly *Caronda*, or *Carinda*, (*Carissa Carondas.*) പെരിങ്കളാവ.
കരമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. s. Embrocation with the hand. കൈകൊണ്ട തിരുമ്പുക.
കരമാല്യ, വിന്റെ. s. Smoke. പുക.
കരമുക്തം, ത്തിന്റെ. s. A missile weapon thrown by the hand, a dart, a javelin. വെൽ.
കരമൊഴിവ, ിന്റെ. s. Freedom from tax, granted by the crown.
കരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The hand. കൈ. 2. royal revenue, tax, toll, assessment, &c. രാജഭൊഗം. 3. a ray of light. രശ്മി. കരം പതിക്കുന്നു. To assess, to levy taxes.
കരംബം, ത്തിന്റെ. s. Flour or meal, mixed with curds. തൈർകൂട്ടിയ മാവ, ദൊശ.
കരംബിതം. adj. Intermingled, mixed, inlaid. കൂട്ടികലൎന്നത.
കരംഭം, ത്തിന്റെ. s. Cake, flour, or meal mixed with curds. ദൊശ.
കരയൻ, ന്റെ s. Striped cloth.
കരയാമ്പൂ, വിന്റെ. s. Cloves, *Eugenia Caryophyllata.* (Lin.)
കരയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To make, or cause to cry.
കരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To cry, to weep aloud; to weep; to lament.
കരയെറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. & a. 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark, to ride upon, to get into any coveyance. 3. to increase, to advance.
കരയെററം, ത്തിന്റെ. s. 1. Ascent, ascension, mounting, climbing. embarkation. 3. rise, increase.
കരയെററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. 1. To cause to ascend, mount, or climb. 2. to cause to embark. 3. to cause to increase, to advance. 4. to place upon.
കരയൊരം, ത്തിന്റെ. s. A bank, the water's edge.
കരരുഹം, ത്തിന്റെ. s. A finger nail. കൈനഖം.
കരവല്ലഭം, ത്തിന്റെ. s. Conversation by making signs with the fingers. കൈകൊണ്ടുള്ള സംസാരം.
കരവഴി, യുടെ. s. Journey by land. കരവഴിക്ക. By land.
കരവാളം, ത്തിന്റെ. s. A scymitar, or sabre, a sword. വാൾ.
കരവാളിക, യുടെ. s. A short club, or wooden sword, a cudgel. പൊന്തി, ചെറുവാൾ.
കരവീരകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A sword. വാൾ. 2. a poison, the poisonous root of the Oleander. വിഷം.
കരവീരം, ത്തിന്റെ. s. A fragrant plant. *Oleander* or *Nerium Odorum.* കണവീരം.
കരശാഖ, യുടെ. s. A finger. വിരൽ.
കരശീകരം, ത്തിന്റെ. s. Water expelled by an elephant's trunk. തുമ്പികയ്യിലെ വെള്ളം.
കരസാരസം, ത്തിന്റെ. s. The hand. കൈ.
കരസ്ഥമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To obtain. 2. to procure by fraud or stealth. 3. to extort, to usurp. കൈക്കലാക്കുന്നു.
കരസ്ഥം. adj. What is in the hand. കയ്യിലിരിക്കുന്നത.
കരസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. s. The office, dignity, privilege of the *Caracars* or principal inhabitants of a place.
കരസ്ഥിതം. adj. What is in or on hand. കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നത.
കരഹാടകം, ത്തിന്റെ. s. 1. The name of a tree. *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര. 2 the fibrous root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങ.
കരഹാടം, ത്തിന്റെ. s. 1. The fibrous root of the lotus. താമരക്കിഴങ്ങ. 2. the name of a tree, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര.
കരള, ിന്റെ. s. The liver, one of the entrails.
കരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. v. a. 1. To gnaw, to bite, to nibble. 2. to mumble, to utter imperfectly. കരണ്ടുമറിക്കുന്നു. To gnaw and bite off, as rats, &c.
കരൾച, യുടെ. s. 1. Gnawing, nibbling. 2. mumbling, uttering inarticulately.
കരാർ, രിന്റെ. s. (Hin.) Agreement, engagement. കരാർചെയ്യുന്നു. To engage, to agree. കരാർനാമം. A written agreement or engagement.
കരാളകം, ത്തിന്റെ. s. A black-stone, black marble. കരിങ്കല്ല, കൃഷ്ണശില.
കരാളം, &c. adj. 1. Great, large, വലിയ. 2. high, lofty. ഉയൎന്ന. 3. terrible, formidable. ഭയങ്കരം. 4. having projecting teeth. കൊന്ത്രം പല്ലായുള്ള.
കരാളി, യുടെ. s. One of the seven tongues of *Agni* or fire. അഗ്നിനാവുകളിൽ ഒന്ന.
കരി, യുടെ. s. 1. An elephant. ആന. 2. charcoal, coal, any thing burnt black. 3. long grass growing in paddy fields. 4. waste or uncultivated land. 5. a plough. 6. black (the colour.) കരിതെളിയിക്കുന്നു. To clear waste land for cultivation.
കരികലാഞ്ചി, യുടെ. s. A bird.
കരികൊലപ്പുര, യുടെ. s. The Travancore Rajah's treasury.

കരികൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* The treasure of the Rajah of Travancore.

കരിക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. An unripe cocoa-nut. 2. the soft shell of an unripe cocoa-nut. 3. Shadow.

കരിക്കട്ട, യുടെ. *s.* Charcoal, cinders.

കരിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Twilight, dusk. കരിക്കലാകുന്നു. To be dusk.

കരിക്കാടി, യുടെ. *s.* 1. Food. 2. eating, (honorific.) കരിക്കാടികഴിക്കുന്നു. To take food, to eat, (honorific.)

കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To char, to burn black, to scorch. 2. to burn, to burn up.

കരിക്കെന്നു. *adv.* In a hurry, hastily.

കരിഗൎജ്ജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The roaring of elephants. ആനയലച്ചു.

കരിങ്കടുക, ിന്റെ. *s.* Black mustard.

കരിങ്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* 1. Gutta serena, total blindness from affection of the optic nerve. 2. an evil eye.

കരിങ്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is totally blind from affection of the optic nerve. 2. one who has an evil eye.

കരിങ്കദളി, യുടെ. *s.* A kind of plantain tree, or plantain.

കരിങ്കന്ന, ിന്റെ. *s.* A black buffalo.

കരിങ്കര, യുടെ. *s.* The name of a forest tree. ഉതി.

കരിങ്കല്പണി, യുടെ. *s.* Granite stone work.

കരിങ്കല്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A granite stone mason.

കരിങ്കല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. Granite. 2. black-stone.

കരിങ്കള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A great thief.

കരിങ്കാളൻ, ന്റെ. *s.* A kind of *curry.*

കരിങ്കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A demon, or evil spirit.

കരിങ്കുന്നി, യുടെ. *s.* A small shrub, a species of *Abrus precatorius* bearing a black seed.

കരിങ്കുരങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A black monkey.

കരിങ്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A wag-tail.

കരിങ്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A medicinal plant. *Justina Ecbolium*, or *Barleria cristata.*

കരിങ്കുവന്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* A plant.

കരിങ്കുറവ, യുടെ. *s.* A sort of black paddy.

കരിങ്കുരാൻ, ന്റെ. *s.* A bird, called the king of the crows. തമ്പുരാത്തി.

കരിങ്കുവളം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue lotus or water lily, *Nymphæa cærula.*

കരിങ്കൊഴി, യുടെ. *s.* A black fowl, the flesh of which is also black.

കരിങ്ങാലി, യുടെ. *s.* 1. A tree (that yields the) *Mimosa catechu.* 2. the root of a bamboo.

കരിങ്ങൊട്ട, യുടെ. *s.* A tree, from the fruit of which oil is taken.

കരിഞ്ചക്കര, യുടെ. *s.* A kind of coarse sugar or *jacara* made from the toddy of the cocoa-nut tree.

കരിഞ്ചെങ്ങി, യുടെ. *s.* An aquatic plant.

കരിഞ്ചപ്പട്ട, യുടെ. *s.* The small pox, the confluent or worst kind.

കരിഞ്ചൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant's skin. ആനത്തൊൽ.

കരിഞ്ചീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Celosia cristata.* 2. black cumin seed, or fennel flower, *Nigella sativa.* (Lin.)

കരിഞ്ചെള്ള, ിന്റെ. *s.* A species of grub, or weevil.

കരിഞ്ചെമ്പ, ിന്റെ. *s.* A kind of yam, the stem of the plant being of a dark colour.

കരിഞ്ചെര, യുടെ. *s.* A black species of the snake called *chera.*

കരിഞ്ചെരട്ട, യുടെ. *s.* A large species of wall leech.

കരിണി, യുടെ. *s.* A female elephant. പിടിയാന.

കരിദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lion. സിംഹം.

കരിനാക്കൻ, ന്റെ. *s.* One who has an evil tongue.

കരിനൊച്ചി, യുടെ. *s.* The three leaved chaste tree, *Vitex Trifolia.* (Lin.)

കരിന്തകര, യുടെ. *s.* A timber tree, the walleted Pterocarpus, *Pterocarpus Marsupium.* (Rox).

കരിന്തകാളി, യുടെ. *s.* 1. An esculent vegetable, commonly *Gurcamai, Solanum Indicum.* 2. a tree, black ebony. *Diospyros Ebenum.*

കരിന്താളി, യുടെ. *s.* See the preceding.

കരിന്തുമ്പ, യുടെ. Malabar cat mint, *Nepeta Malabarica*, or *Madagascariensis.*

കരിന്തുളസി, യുടെ. *s.* A species of basil, the black sort.

കരിന്തെൾ, ളിന്റെ. *s.* The large black scorpion.

കരിപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The rent of lands.

കരിപിപ്പലി, യുടെ. *s.* A plant bearing a pungent fruit, *Elephant-pepper*, considered by native writers as a large species of that spice. അത്തിതിപ്പലി.

കരിപൊതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A young elephant, one under nine years old. ആനക്കിടാവ.

കരിപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A species of coarse sugar made from the palmira tree.

കരിപ്പാലി, യുടെ. *s.* A black kind of paddy which is sown in May and ripens in July.

കരിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A timber tree, commonly termed the *Sal Shorea Robusta.*

കരിമരുത, ിന്റെ. *s.* The name of a tree; see the preceding.

കരിമരുന്നു, ിന്റെ. *s.* Black powder, *commonly* gunpowder.
കരിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue or azure sky.
കരിമാൻ, ന്റെ. *s.* The black antelope.
കരിമീൻ, ന്റെ. *s.* A kind of fish, the sole, or carp.
കരിമുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Genapati.*
കരിമുണ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* A kind of paddy sown in September and ripening in January.
കരിമുള്ളു, ന്റെ. *s.* The rough part of the out side of jack fruit.
കരിമ്പു, ിന്റെ. *s.* The sugar-cane, *Saccharum officinarum.* (Lin.) There are several kinds, the blue; നീലക്കരിമ്പു. The white; വെള്ളക്കരിമ്പു; The striped. നാമക്കരിമ്പു. Another sort, ശംഖകരിമ്പു.
കരിമ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* An Indian blanket, made of coarse black wool.
കരിമ്പൻ, ന്റെ. *s.* Grey (the color.) കരിമ്പനടിക്കുന്നു. To become mildewed, as cloth.
കരിമ്പന, യുടെ. *s.* A palmira tree, *Borassus flabelliformis masc.*
കരിമ്പയറു, ിന്റെ. *s.* A kind of black peas.
കരിമ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of expressing juice from the sugar-cane. കരിമ്പാട്ടുന്നു. To express juice from the sugar-cane.
കരിമ്പാറ, യുടെ. *s.* A black rock.
കരിമ്പായൽ, ലിന്റെ. *s.* An aquatic plant.
കരിമ്പിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease in which black bile is vomited.
കരിമ്പിൻനീർ, രിന്റെ. *s.* The juice of the sugar-cane.
കരിമ്പുമാലി, യുടെ. *s.* Ground on which sugar-cane is planted, (especially the bank of a river.)
കരിമ്പുലി, യുടെ. *s.* A black tiger.
കരിമ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo.
കരിമ്പൂച്ച, യുടെ. *s.* A black cat.
കരിമ്പൊളു, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Caladum ovatum.*
കരിയറ, യുടെ. *s.* The part of a plough on which the share is fixed.
കരിയാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A deity.
കരിയില, യുടെ. *s.* A dry leaf, as fallen from the tree.
കരിയിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To put a mortgagee in possession of corn fields previously mortgaged that he (the mortgagee) may cultivate them.
കരിയിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To enter on land previously mortgaged.
കരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be scorched, to be burnt; to be singed as applied to the hair, or leather, and the body, if burnt black. 2. to grow or turn black. 3. to be dried up, to dry. 4. to heal as a sore.
കരിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Scorching, burning, singing. 2. drought. 3. the healing of a wound or sore.
കരിവഴല, യുടെ. *s.* A large kind of black snake.
കരിവാകമീൻ, നിന്റെ. *s.* The name of a fish.
കരിവിലാന്തി, യുടെ. *s.* A substitute for Sarsaparilla, *Smilax aspera.*
കരിവിവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeping plant. *Bryonia umbellata.*
കരിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To deliver over to a mortgagee land previously mortgaged.
കരിവെട്ടി, യുടെ. *s.* A plant.
കരിവെലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of oak.
കരിവെഴ, യുടെ. *s.* A kind of paddy sown in April and reaped in September.
കരിശാബകം, ത്തിന്റെ. *s.* A young elephant under five years old; according to some also until ten years. ആനക്കിടാവു.
കരീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree. അകത്തി. 2. the shoot of a bamboo. മുളയുടെ കൂമ്പു. 3. a water jar. കുടം. 4. a thorny plant common in dry deserts. കുവളം.
കരീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Dry cow-dung. വരട്ടചാണകം.
കരു, or കരുവു, ിന്റെ. *s.* 1. A form, a mould. കരുപിടിക്കുന്നു. To make a form or mould. 2. the fœtus. കരുവുറെക്കുന്നു. To conceive. കരുവഴിവു. Abortion. 3. a weapon in general. 4. a die, a chess man. 5. the yoke of an egg. മഞ്ഞക്കരു. 6. the white of an egg. വെള്ളക്കരു. 7. the human form. 8. the heart. 9. impregnation.
കരുകരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be harsh, sharp, rough, as sand. 2. to have a sharp pain, in the eye. 3. to irritate.
കരുകരുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A sharp pain in the eye, as from sand. 2. irritation. 3. roughness, sharpness.
കരുക്കു, ിന്റെ. *s.* 1. The teeth of a saw, file or sickle. 2. the sharp thorn on the stem of a palmira leaf. 3. a shadow.
കരുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Twilight. 2. pain in the joints.
കരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be dusk. 2. to pain, to ache as a joint.
കരുണ, യുടെ. *s.* 1. Mercy, pity, compassion, clemency, tenderness, the feeling, or sentiment. 2. favour, any

good, or blessing. കരുണയുണ്ടാകുന്നു, കരുണ ചെയ്യുന്നു. 1. To have compassion, mercy, &c. 2. to favour, to spare.

കരുണാകടാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Compassionateness; commiseration.

കരുണാകരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A benefactor, one who is compassionate, merciful, clement, one who is the source of tenderness, blessing, &c. i. e. God. 2. a name of Vishnu.

കരുണാപരൻ, ന്റെ. *s.* One who is compassionate, tender.

കരുണാരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Compassionateness.

കരുണാലയൻ, ന്റെ. *s.* See കരുണാകരൻ.

കരുതൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Regard, respect. 2. attention, care, consideration. 3. estimation. 4. providing for.

കരുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To regard, to respect, to attend to. 2. to be aware, to take care. 3. to think, to conceive. 4. to esteem. കരുതിയിരിക്കുന്നു. 1. To intend, to purpose. 2. to take care or provide for. കരുതികൊള്ളുന്നു. To meditate, to deliberate, to consider attentively.

കരുത്തു, ിന്റെ. *s.* 1. Strength, power. 2. courage, vigour. 3. solidity, firmness.

കരുത്തൻ, ന്റെ. *s.* A strong man.

കരുനൊച്ചി, യുടെ. *s.* A shrub, the three-leaved chaste tree, the leaves of which are used in discutient applications, *Vitex negundo* and *trifolia*.

കരുമണൽ, ലിന്റെ. *s.* Black sand, harsh sand.

കരുമന, യുടെ. *s.* 1. Assault, wickedness. 2. peril, danger. 3. misfortune, calamity. 4. destruction.

കരുമാലി, യുടെ. *s.* See the preceding.

കരുമിഴി, യുടെ. *s.* The pupil of the eye.

കരുമുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A black or rain cloud.

കരുമുതക്കു, ിന്റെ. *s.* The black panicled bind-weed, *Convolvulus Paniculatus.* (Lin.)

കരും, *adj.* Black, dark colored.

കരുവാൻ, ന്റെ. *s.* A blacksmith.

കരുവാത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a blacksmith.

കരുവാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow black, to be scorched, to be burnt.

കരുവാളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Growing black, scorching.

കരുവി, യുടെ. *s.* 1. A razor, a knife. 2. an instrument used by goldsmiths, engravers, &c. 3. a surgical instrument. 4. an instrument, tool, weapon in general. 5. a plough. 6. a creeping plant.

കരുവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* See കറിവെപ്പു.

കരുവെലം, or കരുവെലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. *Acacia Arabica.* (Willd.) കരുവെലപട്ട, The bark of this tree.

കരെട്ടു, വിന്റെ. *s.* The Numidian crane, a teal.

കരെണു, വിന്റെ. *s.* A male or female elephant. ആന.

കരെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n. & a.* 1. To ascend, to mount, to climb. 2. to embark. 3. to ride upon, to get into any conveyance. 4. to increase, to augment, to improve.

കരെററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascension, mounting. 2. embarkation. 3. increase, progress, improvement, augmentation.

കരെററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* To cause to ascend; to raise. 2. to export, to cause to embark. 3. to increase, to augment.

കരൊടി, യുടെ. *s.* The bones of the head, the skull. തലയൊട.

കരൊട്ടു. *adv.* Upwards, above, to a higher place.

കരൊട്ടെക്കു. *adv.* Upwards.

കൎക്കടകം, or കൎക്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crab. ഞണ്ടു. 2. a sign in the Zodiac, *Cancer.* 3. the name of a month, (*June—July.*)

കൎക്കടി, യുടെ. *s.* A kind of cucumber, *Cucumis utilatissimus.* വെള്ളരി.

കൎക്കന്ധു, വിന്റെ. *s.* The Jujube tree, the blunt leaved buckthorn. *Zizyphus jujuba.* (Lin.) ഇലന്തു. Also പെരുന്തുടരി.

കൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mirror, കണ്ണാടി. 2. a white horse. വെള്ളക്കുതിര. 3. a water pot. കുടം.

കൎക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stone, limestone. കല്ലു. 2. a mirror. കണ്ണാടി.

കൎക്കരാട്ടു, വിന്റെ. *s.* A glance, a side look. വെഗത്തിൽ ചെല്ലുന്ന നൊട്ടം.

കൎക്കരാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A curl a ringlet. 2. the ring of a bridle-bit. കടിഞ്ഞാണത്തിന്റെ വളയം.

കൎക്കരാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A wagtail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

കൎക്കരി, യുടെ. *s.* 1. A small water jar. കുടം. 2. a kind of cucumber. വെള്ളരി.

കൎക്കരെട്ടു, വിന്റെ. *s.* The Numidian crane, a teal.

കൎക്കശൻ, ന്റെ. *s.* One who is violent, cruel, unfeeling, unmerciful, harsh, unkind. കട്ടപ്പുക്കാരൻ.

കൎക്കശം. &c. *adj.* 1. Violent. 2. hard. 3. cruel. 4. unfeeling, unmerciful. 5. harsh, unkind. 6. miserly. കട്ടപ്പുമുള്ള, കരുകരിപ്പുള്ള. *s.* 1. Harshness, violence, difficulty. കട്ടപ്പം, കരുകരുപ്പു. 2. a tree. കമ്പിപ്പാല.

കൎക്കാരു, വിന്റെ. *s.* A pumpkin gourd, *Cucurbita pepo.* കുമ്പളം.

കൎക്കാരുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant. *Convolvulus paniculatus.*

കൎക്കി, യുടെ. *s.* 1. A crab. 2. a sign in the Zodiac, *Cancer.* 3. the name of a month (June—July.)

കൎക്കോടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cruel man. 2. one of the principal *Nagas* or serpents of *Pátála.*

കൎച്ചൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Zerumbet Zedoary, *Curcuma Zerumbet.* (Rox.) കച്ചോലം.

കൎണ്ണജളൂക, യുടെ. *s.* A large wall leech, an insect with many feet, and of a reddish colour, *Julus.* തേരട്ട.

കൎണ്ണദൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring, an ornament for the ears. കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണധാരൻ, ന്റെ. *s.* A pilot, a helmsman. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

കൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, CARNA a prince, sovereign of *Angadesa*, elder brother by the mother's side to the PANDU princes being the son of SÚRYA by CANTI, before her marriage to PANDU.

കൎണ്ണപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear ornament. കാതിലൊല.

കൎണ്ണഭൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the ear, an ear-ring, &c. കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ear. ചെവി. 2. a rudder. ചുക്കാൻ.

കൎണ്ണമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The excretion or wax of the ear. ചെവിപ്പീ.

കൎണ്ണമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the ear. ചെവിക്കുറ്റി.

കൎണ്ണമോടി, യുടെ. *s.* A name of the goddess *Durga.* പാൎവ്വതി.

കൎണ്ണവെധം, ത്തിന്റെ. *s.* Perforating or boring the ear. കാതുകുത്തുക.

കൎണ്ണവെഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring. കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring, കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണശൂല, യുടെ. *s.* 1. Ear ache. 2. unbearable language, or noice, &c.

കൎണ്ണശൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കൎണ്ണാടകൻ, ന്റെ. *s.* A Canarese, or native of Canara.

കൎണ്ണാടദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The province of *Canara.*

കൎണ്ണാടപ്പുരിഷ, യുടെ. *s.* Canarese brahmans.

കൎണ്ണാമൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Pleasing to the ear.

കൎണ്ണാലങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the ear.

കൎണ്ണാവതംസം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring. കുണ്ഡലം.

കൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* 1. An ear-ring or ornament of the ear. കുണ്ഡലം. 2. the pericarp of a lotus. പൂവിന്റെ അകവിതൾ. 3. the tip of an elephant's trunk. തുമ്പികയ്യുടെ പുഷ്കരം.

കൎണ്ണികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The Indian Pavetta. പാവട്ട.

കൎണ്ണീരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A covered car or litter for the conveyance of women, &c. borne on men's shoulders. സ്ത്രീകൾ കരെറുന്ന രഥം.

കൎണ്ണെജപൻ, ന്റെ. *s.* An informer, a tale-bearer, a slanderer. എഷണിക്കാരൻ.

കൎത്തരി, യുടെ. *s.* Scissors, or shears. കൎത്ത്രിക.

കൎത്തവ്യത, യുടെ. *s.* 1. Dominion, sovereign authority. 2. right of possession or use, without being accountable.

കൎത്തവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dominion, sovereign authority. അധികാരം. 2. duty, obligation. *adj.* What is to be done.

കൎത്താവ,ിന്റെ. 1. A Lord. 2. a master. 3. an agent, a doer; a maker. 4. the supreme God. 5. an author. 6. an heir, owner or possessor. 7. in grammar, the nominative case or the agent of the action denoted by the verb. ചെയ്യുന്നവൻ.

കൎത്തൃത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Lordship, dominion, authority, right of superiority, supremacy.

കൎത്തൃകൎത്താവ,ിന്റെ. *s.* Lord of lords.

കൎത്തൃദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Rebellion. സ്വാമിദ്രൊഹം. opposition to lawful authority; high treason.

കൎത്തൃഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* 1. An author. 2. a Lord, a chief, a principal, one who is supreme. കാൎയ്യത്തിന്റെ പ്രമാണി.

കൎത്ത്രി, യുടെ. *s.* Scissors, or shears. കൎത്തരി.

കൎദ്ദമം, ത്തിന്റെ. *s.* Mud, mire, clay. ചെളി.

കൎദ്ദി, യുടെ. *s.* Cardamoms. ഏലത്തരി.

കൎപ്പടധാരി, യുടെ. *s.* A religious mendicant, a *Fakir*, a beggar in patched, or ragged clothes. പഴന്തുണിയുടുത്തവൻ.

കൎപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* Old and tattered clothes or garments. പഴന്തുണി.

കൎപ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The skull, the cranium. തലമണ്ട. 2. a collyrium extracted from *Amomum anthorhiza* (Rox.) പാൽതുത്ഥം.

കൎപ്പരാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Sand, gravel, a sandy soil. ചരൽ, മണൽ.

കൎപ്പരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree described as a *Pílu* growing on the hills. മലഉക.

കൎപ്പരി, യുടെ. *s.* A collyrium extracted from *Amomum*

anthorhiza (Rox.) പാൽതുത്ഥം.

കൎപ്പാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Cotton. *Gossypium.* പരിത്തി.

കൎപ്പാസി, യുടെ. *s.* The cotton tree. *Gossypium Herbacium.* പരിത്തി മരം.

കൎപ്പൂരപ്പച്ച, യുടെ. *s.* A plant, a species of basil.

കൎപ്പൂരതുളസി, യുടെ. *s.* A species of holy basil.

കൎപ്പൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Camphor. രസകൎപ്പൂരം. Calomel.

കൎപ്പൂരവള്ളി, യുടെ. *s.* Thick leaved lavender, *Lavendula Carnosa.* (Lin.)

കൎപ്പൂരവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The camphor tree. *Laurus Camphora.*

കൎപ്പൂരശിലാജിത്ത, ിന്റെ. *s.* Foliated granular Gypsum.

കൎബ്ബുരൻ, ന്റെ. *s.* A demon, an imp. രാക്ഷസൻ.

കൎബ്ബുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. പൊൻ. 2. a variegated colour. നാനാനിറം. *adj.* Variegated, of a spotted or variegated colour. നാനാനിറമുള്ള.

കൎബ്ബൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of curcuma, *Curcuma reclinata.* (Rox.)

കൎമ്മകരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hired labourer. കൂലിക്കാരൻ. 2. a servant of any kind (as a pupil, &c,) not a slave. 3. an agent, any one who does work or business.

കൎമ്മകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* 1. The agent of an action. 2. the master of the ceremonies, a ruler. 3. a minister.

കൎമ്മകാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A portion of the *Veda,* treating of ceremonies.

കൎമ്മകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A worker, one who does any business but not for hire or wages. വെറുതെ വെല ചെയ്യുന്നവൻ. 2. a blacksmith. കൊല്ലൻ.

കൎമ്മകി, യുടെ. *s.* A maid, a female servant. ദാസി.

കൎമ്മകീലകൻ, ന്റെ. *s.* A washerman. വെളുത്തെടൻ.

കൎമ്മകുശലൻ, ന്റെ. *s.* One who is competent to an act, or who finishes work carefully.

കൎമ്മഠം, &c. *adj.* Finishing carefully. കൎമ്മസാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കൎമ്മണി, യുടെ. *s.* See കൎമ്മകരൻ.

കൎമ്മണ്യ, യുടെ. *s.* Hire, wages, pay. കൂലി.

കൎമ്മണ്യഭുൿ. *adj.* Working for hire. കൂലിക്കാരൻ.

കൎമ്മദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unapproved occupation. 2. pain, &c. considered as the consequence of human actions.

കൎമ്മന്ദി, യുടെ. *s.* The beggar, the religious mendicant, the member of the fourth order. യാചകൻ, സന്യാസി.

കൎമ്മപാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Actual sin.

കൎമ്മഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain, pleasure, &c. considered as the consequence or fruit of human actions. 2. the name of a fruit.

കൎമ്മബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Destiny, doom, condition in future time.

കൎമ്മഭൂ, വിന്റെ. *s.* Tilled or cultivated ground. കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ട നിലം.

കൎമ്മഭൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A workman, a labourer. വെലക്കാരൻ.

കൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An act, a deed or action in general. 2. a lot or destiny. 3. moral duty; the religious obligations, observances, or ceremonies, imposed by peculiarities of tribe, occupation, &c. 4. funeral rites. 5. in grammar, the subject of the action denoted by the verb.

കൎമ്മവശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Workmanship. 2. ability, assiduousness. 3. skill in performing religious ceremonies.

കൎമ്മവിപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book treating on diseases as arising from certain causes.

കൎമ്മവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Suspension of religious duties from external causes, such as oppression, &c. 2. suspension from performing the same by a superior.

കൎമ്മവിഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Suspension of religious duties.

കൎമ്മവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Power, prowess. പരാക്രമം.

കൎമ്മവൈകല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Suspension of religious or moral duties. കൎമ്മവിഘ്നം. മുക്ക.

കൎമ്മശാല, യുടെ. *s.* A work-shop, a factory. പണിപ്പുര.

കൎമ്മശീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is assiduous, laborious. 2. one who perseveres in his duties without looking forward to their reward. 3. one who is skilled in the performance of religious exercises and ceremonies.

കൎമ്മശീലം, &c. *adj.* Assiduous, laborious.

കൎമ്മശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Approved occupation.

കൎമ്മശൂരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who finishes work carefully. 2. a skilful and able man. കൎമ്മകുശലൻ.

കൎമ്മശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Unfinished work.

കൎമ്മസചിവൻ, ന്റെ. *s.* A minister, a subordinate, one employed upon active duties, as a judge, a deputy, &c. കൂടി വ്യാപരിക്കുന്ന ഭൃത്യൻ.

കൎമ്മസന്യാസികൻ, ന്റെ. *s.* An ascetic, a devotee who has withdrawn from the world. സന്യാസി.

കൎമ്മസാക്ഷി, യുടെ. *s.* The sun, because he beholds all deeds. ആദിത്യൻ.

കൎമ്മസിദ്ധി, യുടെ. *s.* Accomplishment or completion of any work or duty.

കമ്മസുദ്യതൻ, ന്റെ. *s.* One who is active, persevering, assiduous in his duties. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.
കമ്മക്ഷമൻ, ന്റെ. *s.* One who is competent to an act. വ്യാപാരശക്തൻ.
കമ്മാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Funeral rites, the end of a funeral ceremony. ശെഷക്രിയ.
കമ്മാധിപൻ, ന്റെ. *s.* 1. A master or conductor of ceremonies. 2. the regent of the 10th Rási.
കമ്മാരൻ, ന്റെ. *s.* A brazier; people of this employment form one of the mixed classes. കന്നാൻ.
കമ്മാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.
കമ്മാഹൻ, ന്റെ. *s.* A fit or proper person for any duty. കമ്മത്തിനു യൊഗ്യൻ.
കമ്മി, യുടെ. *s.* 1. A workman, a doer, a performer. 2. one who maintains a sacred fire. അഗ്നിഹൊത്രി.
കമ്മിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* One who is assiduous, laborious, and persevering in his duties. കമ്മശീലൻ.
കമ്മെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* An organ of action; of which five are reckoned, *viz.* the hand, the foot, the larynx, or organ of the voice, the organ of generation, and that of fœculent excretion. വാൿ, പാണി, പാദം, പായു, ഉപസ്ഥം.
കമ്മ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Fact. പ്രവൃത്തി.
കൎവ്വടം, ത്തിന്റെ. *s.* The capital of a district, (of two or four hundred villages,) in a pleasant site and of handsome construction, a market town. പ്രധാന നഗരം.
കൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Love, desire. സ്നെഹം, ആഗ്രഹം.
കൎവ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A demon or imp. പിശാച.
കശനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is violent, cruel, unfeeling, unmerciful, harsh, unkind.
കശനം. *adj.* 1. Violent, hard. 2. cruel, unfeeling, unmerciful. 3. harsh, unkind, miserly. 4. leanness. മെലിച്ചിൽ.
കശം, ത്തിന്റെ. *s.* Leanness. മെലിച്ചിൽ.
കശിതം. *adj.* Lean, slender. മെലിയപ്പെട്ടത.
കശിതാംഗൻ, ന്റെ. *s.* One who is weak, slender of body. മെലിഞ്ഞവൻ.
കഷ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* A cultivator of the soil, one who lives by tillage. കൃഷിക്കാരൻ.
കഷ്ണണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ploughing, cultivating the ground. ഉഴവ. 2. drawing, pulling, enticing. വലി.
കഷ്ടത, യുടെ. *s.* 1. Rubbing on a touch-stone. ഉര. 2. ploughing. ഉഴവ.
കഷഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Belleric myrobalan. *Terminalia bellerica.* താന്നിക്കാ.
കഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A touch-stone. ഉരകല്ല. 2. ploughing. ഉഴവ. 3. a weight of gold or silver, a *Carsha* equal to 16 *Mashas.* മുക്കഴഞ്ചു.
കഷപണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold mohur. തങ്കരൂപാ.
കഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub. ഉരെക്കുന്നു. 2. to draw, to entice. വലിക്കുന്നു. 3. to plough. ഉഴുന്നു.
കഷിതം. *adj.* 1. Rubbed. ഉരെക്കപ്പെട്ടത. 2. ploughed. ഉഴപ്പെട്ടത. 3. drawn. വലിക്കപ്പെട്ടത.
കഷു, വിന്റെ. *s.* 1. A fire of dried cow-dung. വരളിത്തീ. 2. agriculture, cultivating, cultivation. കൃഷി. 3. a river. നദി.
കല, യുടെ. *s.* 1. A stag, a hart. 2. a wart, a mole; a scar.
കല, യുടെ. *s.* 1. A digit or $\frac{1}{16}$ of the moon's diameter. ചന്ദ്രന്റെ പതിനാറിൽ ഒന്ന. 2. a division of time, equal to 30 *Cásht'has,* or about 8 seconds. ൩൦ കാഷ്ഠകൂടിയ കാലം. 3. the phases of the moon. 4. a mechanical art or profession. ശില്പപണി. 5. a part or portion. അംശം. 6. literature, arts or science, of which the Hindus specify 64. ൬൪ വിദ്യകൾ.
കലക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The turbidness of water. 2. perplexity, confusion, perturbation. 3. a quarrel or dispute.
കലക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of stirring up, agitation.
കലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To stir up, to put in agitation, &c. 2. to mix, to unite. 3. to make turbid, as water. 4. to embarrass, to put in confusion, to perplex, to trouble, to disturb, &c. കലക്കപ്പെടുന്നു. *v. p.*
കലങ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlpool, an eddy. നീർച്ചുഴിവ.
കലങ്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* Harts horn; an antler.
കലടം, ത്തിന്റെ. *s.* The thatch of a house. വീടുമെയ്യം വയ്യൊൽ.
കലങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The turbidness of water, or any liquid. 2. confusion.
കലങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be stirred up, to be in agitation. 2. to be turbid, as water. 3. to be in confusion, disorder, to disquiet, or trouble. 4. to be embarrassed or disconcerted.
കലതി, യുടെ. *s.* A ceremony performed on the fourth day after marriage among the Súdras.
കലതൂലിക, യുടെ. *s.* A courtezan, a harlot. വെശ്യാസ്ത്രീ.
കലത്തപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A pan-cake.
കലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spot, a stain. കറ. 2. an offence, fault, defect. കുററം.
കലന്തിക, യുടെ. *s.* Wisdom in general, understanding,

knowledge, intelligence. ജ്ഞാനം, അറിവ.

കലപിങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

കലപ്പ, യുടെ. *s.* A plough.

കലപ്പട്ട,ിന്റെ. *s.* A coarse net work made of rope in which earthen vessels are carried.

കലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pot, a large jar. 2. a measure.

കലമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. An uproar. 2. strife, quarrel. 3. abuse. 4. reproof, rebuke. കലമ്പൽ കൂട്ടുന്നു. 1. To quarrel. 2. to contend. 3. to rebuke, to reprove.

കലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To strive, to contend. 2. to quarrel. 3. to abuse. 4. to reprove, to upbraid, to rebuke, to scold.

കലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree; also ഉതി.

കലരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* To mix or be mixed, to be united.

കലൎച്ച, യുടെ. *s.* Mixture, mingling.

കലൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To mix, to mingle.

കലൎപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A mixture. 2. union. കലൎപ്പ ചെയ്യുന്നു. To adulterate.

കലലം, ത്തിന്റെ. *s.* The womb, the uterus, according to some the embryo, or fœtus. ഉൽപാതന ഗൎഭം.

കലവറ, യുടെ. *s.* 1. A store-house. 2. a pantry. 3. a treasury. 4. stewardship.

കലവറക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has the charge of family provisions; a steward; a butler. 2. a store-keeper. 3. a treasurer of the household.

കലവറവിചാരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Stewardship, the office of a butler, a store-keeper, or treasurer.

കലവറസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കലശക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A water-pot used in temples.

കലശക്കിണ്ടി, യുടെ. *s.* A large water-pot with a spout attached to it.

കലശപ്പാനി, യുടെ. *s.* A pot, a pitcher.

കലശമാട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To pour out water from a pot for the purpose of removing any imaginary pollution, to purify.

കലശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A water pot a pitcher. കുടം. 2. a censer. 3. purification. 4. consecration. ശുദ്ധീകരണം, അഭിഷെകം. 5. a tree, *Odina wodier.* ഉതി.

കലശംകഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To pour out water at a ceremony for removing an imaginary pollution, to purify, to consecrate.

കലശലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be in an uproar or tumult. 2. to be in confusion. 3. to increase, to be very high, to be excessive. 4. to be severe, to be violent.

കലശലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause an uproar. 2. to confuse, to confound. 3. to increase.

കലശൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A tumult, a quarrel, uproar. 2. reproof, rebuke, scolding. 3. excessiveness, violence, severity. 4. confusion.

കലശൽകൂട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To quarrel, to make a tumult. 2. to reprove, to rebuke. 3. to scold, to reprove. 4. to be angry with.

കലശാബ്ധി, യുടെ. *s* The milky ocean. സമുദ്രം.

കലശാബ്ധിജ, യുടെ. *s.* LACSHMI the wife of VISHNU, because she is said to have been produced from the milky ocean. ലക്ഷ്മി.

കലശി, യുടെ. *s.* A plant. ഒരില.

കലശൊദധി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം

കലഹക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A riotous, turbulent, or seditious man, a rebel.

കലഹക്കാരി, യുടെ. *s.* A riotous woman; an angry woman, a scold.

കലഹപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Nárada.* നാരദൻ. 2. one who is fond of disputes.

കലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A riot, uproar, disturbance, trouble. 2. strife, dissension, dispute, quarrel. 3. a tumult, revolt, insurrection. 4. war, combat, battle. 5. violence without murderous weapons, abuse, beating, kicking, &c.

കലഹംപിറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* See കലഹിക്കുന്നു.

കലഹാന്തരിത, യുടെ. *s.* An angry wife, a scold. കൊപിനി.

കലഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To strive, to contend. 2. to make a disturbance, to disturb.

കലഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause strife, dissension, &c.

കലഹി, യുടെ. *s.* See കലഹക്കാരൻ.

കലാചിക, യുടെ. *s.* 1. A vessel. പാത്രം. 2. the fore arm, the arm below the elbow. കൈത്തണ്ട.

കലാദൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith. തട്ടാൻ.

കലാദിക, യുടെ. *s.* Artifice, or art in general. സാമാന്യ കൌശലപ്പണി.

കലാധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

കലാനിധി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കലാപതി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ornament in general. ആഭരണം. 2. zone, a string of bells worn by women round the waist. അരമണി. 3. a peacock's tail. മയിൽപീലി. 4. assemblage, multitude. സമൂഹം. 5. a quiver. ആവനാഴിക. 6. the moon. ചന്ദ്രൻ. 7.

uproar, clamour, trouble, disturbance. കലഹം.

കലാപി, യുടെ. *s.* 1. A peacock. മയിൽ. 2. the Indian cuckoo. കുയിൽ.

കലാംബിലികം, ത്തിന്റെ. *s.* A loan, credit, given on credit. കൊടുത്ത കടം.

കലായനൻ, ന്റെ. *s.* A tumbler, dancer, but especially one who dances, or walks on a sharp edge, as the edge of a sword, &c. ദണ്ഡിപ്പുകാരൻ.

കലായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Peas, or according to some a particular kind of pulse or vetches. പയർ. 2. black (the color.) കറുപ്പുനിറം. 3. a small tree. കായാവ.

കലാൽ. *adj.* Of or belonging to Arrack. This is a revenue term, sometimes used as a substantive, to denote the arrack farm itself.

കലാവികം, ത്തിന്റെ. *s.* A cock. പൂവൻകൊഴി.

കലാവികലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

കലാശം, ത്തിന്റെ. *s.* End, conclusion. അവസാനം.

കലാശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To conclude, to end.

കലാഹീനം. *adj.* Pertaining to the 15th day of the moon's age on which she rises one digit less than full. അനുമതി.

കലി, യുടെ. *s.* 1. The fourth age of the world according to the Hindus; the iron age or that of vice: the commencement of the *Cali-yug* or age is placed about 3000 years anterior to the Christian era; the number of its years are said to be 432,000, at the expiration of which the world is to be destroyed. 2. war, battle. 3. strife, dissension. 4. an evil spirit, a demon. കലികയറുന്നു. to be possessed by an evil spirit.

കലികൻ, ന്റെ. *s.* A curlew. നീർകൊഴി.

കലിക, യുടെ. *s.* An unblown flower; a flower bud. പൂവിന്റെ മൊട്ട.

കലികാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of the *Cali-yug.*

കലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To have a disrelish or distaste. 2. to be rancid. 3. to be sharp, or poignant. 4. to become corroded, as copper or brass.

കലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A medicinal seed, that of the *Echites antidysenterica.* കുടകപ്പാലയരി. 2. a sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ. 3. the name of a country; it stretches northwards along the coast, from the *Godaveri* towards the Ganges. It takes its name from the second of the three lingums, bounding the Teloogoo country, situated at Calysair ghaut on the Godaveri. കലിംഗരാജ്യം.

കലിംഗാ, യുടെ. *s.* The seed of the *Coraiya, Echites antidysenterica.* കുടകപ്പാലയരി.

കലിഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mat. പായ. 2. a screen of grass, a *taty,* &c.

കലിതം. *adj.* 1. Gained, acquired. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടത. 2. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത. 3. numbered, reckoned. എണ്ണപ്പെട്ടത. 4. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത. 5. united. കൂടപ്പെട്ടത. 6. separated, divided. വെർപ്പെട്ടത.

കലിദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* Belleric myrobalan, *Terminalia Bellerica.* താന്നി.

കലിധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Wickedness of any kind, deceit.

കലിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gally fanam, or seventh part of a Rupee.

കലിപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* An evil spirit, a demon.

കലിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Poignancy, asperity. 2. disrelish, distaste.

കലിപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A monkey, an ape. കുരങ്ങ.

കലിമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Evil done by the evil spirit *cali.*

കലിമാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Grey bonduc, *Cæsalpinia* or *Guilandina bonducella.* ആവിൽ.

കലിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A gally fanam. 2. a high wave.

കലിയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cali-yug,* or fourth age of the world, according to the Hindus; the iron age or that of vice; the present age. See കലി.

കലിലം. *adj.* Impervious, impenetrable. പ്രവെശിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളത.

കലുഷത, യുടെ. *s.* See the following.

കലുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, evil. പാപം. 2. turbidness. കലക്കം. *adj.* Turbid, foul, muddy.

കലുഷിതം. *adj.* Agitated, disturbed, muddy. കലങ്ങപ്പെട്ടത.

കല്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Sugar candy.

കല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin. 2. fraud. 3. dregs, sediment, deposit of oil, &c. 4. dirt, filth. 5. odure, fœces. 6. a compound medicine.

കല്കി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU in his future or tenth *avatár* or incarnation. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമവതാരം.

കല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A turkey.

കല്കൊടി, യുടെ. *s.* A kind of potherb.

കല്ചുണ്ണാമ്പ, ിന്റെ. *s.* Lime made of lime-stone.

കല്ചുവര, ിന്റെ. *s.* A stone wall.

കല്കച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A mason.

കല്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A stone pavement. കല്കളം ചെയ്യുന്നു. To pave.

കല്പാമര, യുടെ. *s.* A kind of lotus growing on the hills. കരത്താമര, ഒരിലത്താമര.

കല്പൊട്ടി, യുടെ. *s.* A stone trough.

കല്പകൻ, ന്റെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

കല്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fabulous tree of INDRA's heaven. ദെവതരുക്കളിൽ ഒന്ന.

കല്പകവാടിക, യുടെ. *s.* INDRA's flower garden. ഇന്ദ്രന്റെ പൂങ്കാവ.

കല്പകവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* See കല്പവൃക്ഷം.

കല്പകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of the deluge, or destruction of the world according to the Hindus. പ്രളയം.

കല്പടവ, ിന്റെ. *s.* 1. A pavement. 2. a flight of stone steps.

കല്പട, യുടെ. *s.* A flight of stone steps.

കല്പണി, യുടെ. *s.* Masonry, stone-work.

കല്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mason, a bricklayer.

കല്പന, യുടെ. *s.* 1. Command, order, an edict, a mandate, direction, bidding. 2. instruction, prescription. 3. invention, fabrication. 4. caparisoning or decorating an elephant. ആനയുടെ അലങ്കാരം.

കല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the trees of INDRA's paradise. ഇന്ദ്രവൃക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. a day and night of BRAHMA, a period of 420,000,000 years of mortals, measuring the duration of the world, and as many, the interval of its annihilation. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു ദിവസം. 3. the destruction of the world. ലൊകനാശം. 4. a *Shástra* or sacred work, one of the 6 *Véndángas*, and comprehending the description of religious rites. ൬ വെദാംഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 5. a sacred precept, practice prescribed by the *Védas* for effecting certain consequences. 6. a panacea, which is said to prolong life to a very great age, even to immortality. കല്പം സെവിക്കുന്നു. To eat this panacea.

കല്പലക, യുടെ. *s.* A slate to write on.

കല്പവല്ലി, യുടെ. *s.* A creeping plant in INDRA's flower garden.

കല്പവാടിക, യുടെ. *s.* See കല്പകവാടിക.

കല്പവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the fabulous trees of *INDRA's* heaven; a tree which is said to bear whatever may be desired.

കല്പക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* The destruction of the world. ലൊകനാശം.

കല്പാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The destruction of the world, the end of *Calpa*, or four ages of its existence. ലൊകനാശം.

കല്പാന്തവഹ്നി, യുടെ. *s.* Destruction of the world by fire. പ്രളയാഗ്നി.

കല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To command, to order, to direct, to bid. 2. to prescribe, to instruct. 3. to fabricate, to invent, to contrive. 4. to produce, to form, to make. 5. to institute, to establish.

കല്പിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant armed or caparisoned for war. യുദ്ധത്തിന കൊപ്പിട്ട ആന. 2. made, arranged, artificially produced or constructed. നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടത. 3. instituted, appointed. കല്പിക്കപ്പെട്ടത.

കല്പൂഴി, യുടെ. *s.* Dust of stones, gravel.

കല്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen.

കല്മഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin. പാപം. 2. dirt, foulness; uncleanness. മലിനത. 3. the matter of a sore. *adj.* Dirty, foul, unclean.

കല്മാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A variegated colour. 2. a mixture of black and white. നാനാവൎണ്ണം. *adj.* Of a mixed or variegated colour. നാനാവൎണ്ണമുള്ളത.

കല്യത, യുടെ. *s.* 1. Power, strength. ശക്തി, പരാക്രമം. 2. skilfulness, dexterity. സാമൎത്ഥ്യം.

കല്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A powerful man. ശക്തൻ. 2. a clever or skilful person. സമൎത്ഥൻ.

കല്യബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The era of *Cali Yug.* കലിവൎഷം.

കല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The dawn or break of day. ഉഷസ്സ. 2. yesterday. ഇന്നലെ. 3. to-morrow. നാളെ. *adj.* 1. Ready, prepared, armed. സന്നദ്ധം. 2. healthy, recovered from sickness. രൊഗമിളച്ചത. 3. clever, dexterous. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കല്യവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Breakfast. പ്രാതൽ.

കല്യാ, യുടെ. *s.* 1. Auspicious speech or discourse. നല്ലവാക്ക. 2. emblic myrobalan. കടുക്കാ. 3. spirituous liquor. മദ്യം.

കല്യാണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A marriage or nuptial guest. 2. the master of a marriage feast. 3. the bridegroom.

കല്യാണഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A marriage or nuptial pomp, &c.

കല്യാണചെറുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A bridegroom.

കല്യാണപ്പെണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A bride.

കല്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Happiness, prosperity, good fortune. 2. marriage, wedding. *adj.* Happy, well, right.

കല്യാണരൂപൻ, ന്റെ. *s.* A handsome man.

കല്യാണരൂപി, യുടെ. *s.* A handsome or beautiful woman.

കല്യാണശീലൻ, ന്റെ. *s.* A good natured or well disposed man.
കല്യാണാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A beautiful or handsome man.
കല്യാണാംഗി, യുടെ. *s.* A beautiful woman.
കല്യാണി, യുടെ. *s.* 1. A good natured woman. 2. a tune. ഒരു രാഗം.
കല്യാപാലൻ, ന്റെ. *s.* A distiller. മദ്യം കാച്ചുന്നവൻ.
കല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A stone. 2. a precious stone. കല്ലെറിയുന്നു. To throw a stone. കല്ലേർ. A stone's throw. കല്ലേർദൂരം. As far as a stone's throw.
കല്ല, യുടെ. *s.* Glass beads.
കല്ലടപ്പ,ിന്റെ. *s.* The gravel (disease,) or retention of urine by gravel.
കല്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A granite-stone cutter. 2. a hard hearted man.
കല്ലൻമുള, യുടെ. *s.* A kind of bamboo.
കല്ലള, യുടെ. *s.* 1. A cavern, a cave. 2. a small hole in a vessel.
കല്ലറ, യുടെ. *s.* 1. A sepulchre, a tomb. 2. a cavern, or cave hewn out in a rock.
കല്ലാൽ, ലിന്റെ. *s.* A banian tree.
കല്ലാശാരി, യുടെ. *s.* A mason, a bricklayer.
കല്ലിടാന്തി, യുടെ. *s.* A cavern, a cave. ഗുഹ.
കല്ലിടുക്ക,ിന്റെ. *s.* A space between two stones or rocks.
കല്ലിരിമ്പ,ിന്റെ. *s.* Pig iron.
കല്ലുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Salt in lumps.
കല്ലുപുളപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A shrub, *Buchnera Asiatica.*
കല്ലുമട, യുടെ. *s.* A stone quarry.
കല്ലുളി, യുടെ. *s.* A stone cutter's chisel.
കല്ലുർവഞ്ചി, യുടെ. *s.* A reed growing on the river side.
കല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow or become hard, as a swelling.
കല്ലെടമുട്ടി, യുടെ. *s.* A species of river fish.
കല്ലെപ്പ,ിന്റെ. *s.* Growing hard.
കല്ലേർ, റിന്റെ. *s.* A stone's cast or throw.
കല്ലൊട്ടി, യുടെ. *s.* A species of fish found in rivers near mountains.
കല്ലോലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A surge, a billow, a great wave of the sea. വലിയ തിരമാല. 2. joy, happiness, pleasure. സന്തൊഷം, ആനന്ദം.
കല്ഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The while esculent and fragrant water lily, *Nymphæa lotus.* ചെങ്ങഴിനീർപൂ. 2. a red water lily.

കവ, യുടെ. *s.* 1. A forked branch. 2. space between the legs.
കവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mouthful. കബളം. 2. a fungus, a mushroom. കൂൺ.
കവകാലൻ, ന്റെ. *s.* One who is bandy-legged.
കവകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A bandy-leg.
കവചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Armour, mail. പടച്ചട്ട. 2. dress.
കവചി, യുടെ. *s.* One who is clothed with a coat of mail. പടച്ചട്ട ധരിച്ചവൻ.
കവട, യുടെ. *s.* A species of grass or tares.
കവടി, യുടെ. *s.* 1. A small shell used as a coin, a *Cowrie.* 2. jumping play of children. കവടി പാടുന്നു, or കവടിപായുന്നു. To play, to jump about in play.
കവട്ടുപുല്ല,ിന്റെ. *s.* A fragrant grass.
കവണി, യുടെ. *s.* A thin kind of cloth, muslin.
കവരകി, യുടെ. *s.* A prisoner, a captive. ബദ്ധൻ.
കവരപ്പുല്ല,ിന്റെ. *s.* A species of grass.
കവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sourness, acidity. പുളിപ്പ. 2. saltness. ഉപ്പിപ്പ. 3. a forked branch. 4. a place cut in the centre of the end of a piece of wood, a bifurcated branch.
കവരി, യുടെ. *s.* 1. The leaf of the assafœtida plant. *Hingupatri.* 2. a braid or fillet of hair. പിന്നിയ തലമുടി. 3. a plant, *Mimosa octandra.* നായർവെണ്ണ.
കവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To plunder, to rob. 2. to carry off.
കവൎച്ച, യുടെ. *s.* Spoil, plunder, plundering, robbery. കവൎച്ച ചെയ്യുന്നു. To spoil, to plunder.
കവർ, റിന്റെ. *s.* A bad smell of the body.
കവർനാററം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad smell of the body.
കവല, യുടെ. *s.* 1. A place where two roads meet. 2. concern. 3. affliction, sorrow. 4. anxiety, perplexity, care.
കവളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mouthful. 2. balls of medicine or food given to elephants.
കവളപ്പാറ, യുടെ. *s.* The name of a petty state.
കവളി, യുടെ. *s.* See കവരം. 3rd meaning.
കവറ, യുടെ. *s.* A certain tribe in north Malabar, who make and sell bamboo mats, baskets, &c.
കവറ, ററിന്റെ. *s.* See the following.
കവറകണ്ണ,ിന്റെ. *s.* A die. കവറകണ്ണ കളിക്കുന്നു. To play at dice.
കവാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A door. വാതിൽ.
കവാത്ത,ിന്റെ. *s.* Military exercise.
കവി, യുടെ. *s.* 1. A poet. 2. a wise or learned man.

വിദ്വാൻ. 3. *Sucra*, the regent of the planet *Venus*. ശുക്രൻ.

കവിക, യുടെ. *s.* The bit of a bridle. കടിഞ്ഞാണം.

കവിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Overflowing, running over. 2. inundation. 3. excess, surpassing, exceeding, excelling.

കവിഞ്ചി, യുടെ. *s.* A whip.

കവിണ, യുടെ. *s.* A sling. കവിണ കൊണ്ടു എറിയുന്നു. To sling.

കവിണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A slinger.

കവിത, യുടെ. *s.* 1. A poem, a stanza. 2. a tale. 3. a fiction. കവിത പറയുന്നു. To say what is not true, to fabricate.

കവിതക്കെട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Making verses, poetical composition. 2. fabrication. കവിതകെട്ടുന്നു. To make verses, to compose poetry.

കവിതക്കാരൻ. ന്റെ. *s.* A poet.

കവിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A poem, poetry. 2. a tone of voice used in beating time to music.

കവിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A case, a pillow case. 2. a wrapper, a packcloth, a cover.

കവിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To cover over, to wrap up. 2. to cover with leaves yams and other vegetables after being planted.

കവിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To overflow, to run over. 2. to exceed, to surpass, to pass, to excel.

കവിൾ, ളിന്റെ. *s.* A cheek.

കവിൾകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. *v. a.* To gargle the mouth.

കവിൾത്തടം, ത്തിന്റെ. *s.* The cheek or side of the face.

കവിൾവാപ്പു, ിന്റെ. *s.* A disease on the cheek.

കവിഴുന്നു, ഴ്ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be overturned, as a vessel. 2. to have the face downwards. കവിണ്ണുകിടക്കുന്നു. To lie with the face downwards. 3. to be upset.

കവിഴ്പ, യുടെ. *s.* 1. Having the face, &c. downwards. 2. overthrow, the state of being upside down. 3. subversion; ruin.

കവിഴ്ത്തു, ിന്റെ. *s.* The projecting stones on the top of a wall.

കവിഴ്ത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of turning upside down, upsetting, overturning. 2. overthrowing, subverting.

കവിഴ്ത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To turn upside down, to upset, to overturn, to overthrow. 2. to bow down.

കവുങ്ങു, or കമുക, ിന്റെ. *s.* The betel nut tree. *Areca Catechu.*

കവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To stand with the legs far from each other, to stride.

കവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Standing with the legs far from each other; stride; spread-legs.

കവെരകന്യാ, യുടെ. *s.* The river *Cáveri*. കാവെരി.

കവെരം, ത്തിന്റെ. *s*, The name of a mountain from whence the river *Cáveri* takes its rise.

കവോഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Temperate heat, a slight warmth: കുറഞ്ഞ ചൂടു. *adj.* Temperate, slightly warm, tepid.

കവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An oblation, or offering to deceased ancestors. പിത്രന്നം.

കശ, യുടെ. *s.* 1. A quarrel. 2. a coat of mail. 3. a whip. ചമ്മട്ടി. കശ കൂട്ടുന്നു. To quarrel.

കശകശ, യുടെ. *s.* The capsules of the poppy plant. *Papaver Somniferum.* (Lin.)

കശക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To be crumbled, squeezed, bruised in the hand.

കശാൎഹൻ, ന്റെ. *s.* One who deserves a whipping. ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

കശിപു, വിന്റെ. *s.* 1. Food. അന്നം. 2. clothing. വസ്ത്രം.

കശുമാങ്ങ, യുടെ. *s.* The fruit of the Cashew-nut tree.

കശുമാവു, ിന്റെ. *s.* The Cashew-nut tree. *Anacardium.*

കശെരുക, യുടെ. *s.* 1. The back bone, the spine. തണ്ടെല്ലു.

കശെരുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The back-bone. 2. a kind of grass, *Scirpus kysoor*. കഴിമുത്തങ്ങ, നീൎകിഴങ്ങ.

കശ്ചന. *ind.* Somebody, some one. ആരാനും, ഒന്ന.

കശ്ചിൽ. *ind.* A certain person, somebody. ഒരുത്തൻ.

കശ്മലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wicked or sinful person, a filthy person. ദുഷ്ടൻ, വൃത്തിഹീനൻ. 2. one who is stupid, or has fainted. മൊഹിച്ചവൻ.

കശ്മലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fainting, syncope, stupor. മൊഹം. 2. sin, wickedness. ദുഷ്ടത. *adj.* Foul, dirty. മുഷിഞ്ഞ.

കശ്മീരജന്മാവ, ിന്റെ. *s.* Saffron. കുങ്കുമപ്പൂ.

കശ്മീർ, രിന്റെ. *s.* The name of a country, *Cashmire*. കശ്മീരരാജ്യം.

കശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Spirituous liquor. മദ്യം. 2. a horse's flank. കുതിരയുടെ നടുവ.

കഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A piece, a bit, a part.

കഷണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cut in pieces. 2. to labour, to toil hard, to endure fatigue.

കഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The touch-stone. ഉരകല്ലു. 2. a grind-stone, lathe. ചാണ.

കഷായക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Gruel in which a decoction of medicine is infused.

കഷായക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* Red stone used in dyeing. കാവി.

കഷായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An astringent taste or flavor. ചവൎപ്പു. 2. a decoction, infusion, extract. കഷായം വെക്കുന്നു. To prepare a decoction. 3. exudation from a tree, &c. വൃക്ഷാദികളുടെ പശ. 4. brown (the color) composed of red and yellow.

കഷ്ടി. *adj.* Injurious, mischievous. അനൎത്ഥമുള്ള.

കഷ്ടകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil deed.

കഷ്ടകാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The world. ലൊകം.

കഷ്ടകാലം. ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misfortune, adverse fortune. 2. an unfortunate time, a troublesome time.

കഷ്ടചെഷ്ടിതം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil deed.

കഷ്ടത, യുടെ. *s.* 1. Bodily pain, uneasiness, or suffering. 2. affliction, grief, trouble. 3. labour, fatigue. 4. hardship, difficulty. 5. calamity, vexation, misery, sorrow. 6. danger.

കഷ്ടപ്പാട, ിന്റെ. *s.* See കഷ്ടം.

കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To afflict, to grieve, to trouble. 2. to inflict bodily pain.

കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be afflicted, to suffer; to suffer pain. 2. to labour, to endure fatigue, to toil hard.

കഷ്ടവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Vexatious language.

കഷ്ടം. *interj.* Alas, ah! expressive of horror. കഷ്ടംവെക്കുന്നു, To lay the fore finger upon the nose, in expression of surprise, sorrow, &c.

കഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bodily pain or suffering. 2. labour, fatigue. 3. hardship, difficulty. 4. trouble, affliction, calamity, vexation, sorrow. 5. danger. *adj.* 1. Painful. 2. laborious. 3. hard, difficult. 4. afflicting, vexatious. 5. dangerous.

കഷ്ടാനുഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Suffering bodily pain, &c.

കഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be scanty, to be sparing; to be limited, to be straitened, to be parsimonious.

കഷ്ടിച്ചു. *adv.* Scantily, scarcely.

കഷ്ടിപിഷ്ടി. *adv.* Scantily, sparingly.

കഷ്ടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Scantiness, sparingness. 2. parsimony.

കഷ്യം. ത്തിന്റെ. *s.* A piece, a bit, a slice.

കസം, ത്തിന്റെ. *s.* A touch-stone. ഉരകല്ലു.

കസവ, ിന്റെ. *s.* Gold or silver thread.

കസവുകര, യുടെ. *s.* A stripe or border in cloth made of silver or gold thread.

കസവുകുറി, യുടെ. *s.* A mark or stripe in the end of cloth of gold or silver thread.

കസ്തൂരിക, യുടെ. *s.* Musk.

കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* The turmeric coloured Zedoary, *Curcuma Zedoaria.* (Rox.)

കസ്തൂരിമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A musk cat, a civet cat.

കസ്തൂരി, യുടെ. *s.* Musk, the animal perfume so called.

കഹ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A crane. കൊക്ക.

കള, യുടെ. *s.* Tares, weed. കളപറിക്കുന്നു. To weed, to pluck tares.

കളകണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, the Indian Cuckoo. കുയിൽ.

കളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of ebony, *Diosperos tomentosa.* (Rox.) കാക്കപ്പുനച്ചി.

കളകളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A confused noise, the murmuring or buzz of a crowd. മുഴക്കം. 2. the humming noise of bees. 3. the chirping of birds. 4. tinkling noise of ornaments.

കളങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spot, stain or blemish. കറ. 2. a sign, token, mark. അടയാളം. 3. fault. കുററം. 4. black. കറുപ്പ. 5. deceit. ചതിവ.

കളങ്കി, യുടെ. *s.* 1. One that is stained, faulty, deceitful. കപടൻ. 2. the moon, from its being spotted. ചന്ദ്രൻ.

കളഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* An animal struck with a poisoned weapon. അമ്പുകൊണ്ട മൃഗം.

കളത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. the hip and loins. കടിപ്രദെശം.

കളധൌതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Silver. വെള്ളി. 3. gold. സ്വൎണ്ണം. 3. a low and pleasing tone. മധുരധ്വനി. *adj.* White.

കളധ്വനി, യുടെ. *s.* 1. The turtle dove. പ്രാവ. 2. the *Cocila* or Indian cuckoo. കുയിൽ. 3. a sweet tone, or sound. മധുരധ്വനി.

കളപിങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of small sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

കളപ്പറ, യുടെ. A measure used to measure grain on the threshing floor.

കളപ്പാട, ിന്റെ. *s.* A barn.

കളപ്പിച്ച, യുടെ. *s.* Alms given from the threshing floor.

കളപ്പുര, യുടെ. *s.* A barn.

കളഭക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* A mixture of perfumes, perfumed or odoriferous ointment.

കളഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A young elephant. ആനക്കിടാവ. 2. an ointment of perfume, scented ointment. സുഗന്ധക്കൂട്ട.

കളമം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of white rice. വെളുത്തചമ്പാൻ.

കളമാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To plough on the third day after sowing.

കളമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Ploughing on the third day after sowing.

കളമൊഴി, യുടെ. *s.* 1. A pleasing or affable woman. 2. pleasing language, or manners.

കളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A low, but pleasing soft tone, &c. മധുരധ്വനി. 2. a place. 3. a threshing floor; an area or spot of ground in the open fields on which grain is trodden out of the ear. 4. a field of battle. 5. describing with various colours of powder the image of any deity when sacrifice is offered to it. കളമെഴുതുന്നു. To draw a description of any deity during the offering of sacrifice to it. കളമെഴുത്ത. Description as above.

കളമ്പൊലി, യുടെ. *s.* Dismissing reapers, &c. after the harvest is over.

കളംബകൻ, ന്റെ. *s.* One who can neither speak nor hear, deaf and dumb. പൊട്ടൻ.

കളംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 3. the stalk of a potherb. ഇലക്കറിയുടെ കഴമ്പ.

കളംബി, യുടെ. *s.* A kind of potherb. വശളച്ചീര.

കളയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to throw away. 2. to cause to lose.

കളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To cast out, to throw away, to remove, to put off. 2. to lose. 3. to kill, to destroy. 4. to spend time. 5. to abolish, to abrogate, to make an end of. 6. to cut off, to pare away. This word is frequently used as a verb of emphasis added to other verbs, as ആട്ടികളയുന്നു. To drive away. മൂടിക്കളയുന്നു. To cover up. തള്ളിക്കളയുന്നു. To push or drive away. വെട്ടിക്കളയുന്നു. To cut off. കൊടുത്തുകളയുന്നു. To give away.

കളരവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sweet sound. മധുരധ്വനി. 2. a pigeon, a dove. പ്രാവ. 3. the Indian cuckoo. കുയിൽ.

കളരി, യുടെ. *s.* A fencing-school, or place in which the use of weapons, &c. is taught. There are said to be one hundred and eight places or Calaris where fencing, &c. are taught.

കളരിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A fencing-master, or one who teaches the use of weapons.

കളരിപ്പരദെവത, യുടെ. *s.* The deity said to preside over a fencing school.

കളരിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a fencing-master.

കളവ, ിന്റെ. *s.* 1. Theft. 2. falsehood, a lie. കളവുകാട്ടുന്നു. To be idle, to be lazy. കളവുചെയ്യുന്നു. To steal, to pilfer. കളവുപറയുന്നു. To tell lies.

കളവാണി, യുടെ. *s.* 1. A woman who speaks pleasing language. 2. pleasant language.

കളഹംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fabulous swan, of a delightful note. കാരണ്ഡം. 2. a drake, a teal. 3. a gander.

കളാക്കാ, യുടെ. *s.* The carinda fruit. *Carissa Carandas.*

കളാചിക, യുടെ. *s.* A vessel used for betel leaf, &c. വെററിലത്തട്ട.

കളാദൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith. തട്ടാൻ.

കളായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a shrub. *Memecylon tinctorium.* കായാവ. 2. peas, a kind of pulse. കരിന്തുവര.

കളാവ, ിന്റെ. *s.* The carinda shurb, *Carissa.*

കളി, യുടെ. *s.* 1. Play, dancing, acting, comedy; game; amusement, sport, joy, merriment, jollity. 2. a thick paste made by reducing the water in which betel-nuts have been boiled and afterwards rubbed on the boiled betel-nut, a thick pap made of different kinds of eatables. കളി കിണ്ടുന്നു. To stir the pap. കളികൊള്ളുന്നു. To play.

കളിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A player, an actor, a dancer, a comedian. 2. an idler.

കളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To play, to sport, to frolic. 2. to game.

കളിക്കൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A temporary booth erected for any kind of play.

കളിക്കൊട്ട, ിന്റെ. *s.* Beating music at the time of play.

കളിക്കോപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Toys, play things. 2. stage dresses, &c. used by comedians.

കളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A line tied across running water, to which are suspended bits of the white part of a plantain stalk for the purpose of enticing fish.

കളിത്തട്ട, ിന്റെ. *s.* A stage.

കളിന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a mountain from whence the river *Jumna* takes its rise. ഒരു പൎവ്വതം.

കളിന്ദനന്ദിനി, യുടെ. *s.* The river *Jumna* or *Yamuna,* because its source is in the mountain Calinda. കാളിന്ദി.

കളിപ്പന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A pandal erected for players.

കളിപ്പാക്ക, ിന്റെ. *s.* See കളിയടയ്ക്കാ.

കളിപ്പാവ, യുടെ. *s.* A puppet, a doll.

കളിമണ്ണ, ിന്റെ. *s.* Clay, loam, potter's clay.

കളിമ്പ, ിന്റെ. *s.* The corrision of metal vessels, such as brass, copper, &c. verdigris.

കളിമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See കളി.

കളിയടയ്ക്കാ, യുടെ. *s.* Betel nuts cut in pieces, boiled and dried: these are considered superior to the nut in its natural state.

കളിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To play, to sport, to be merry.

കളിയാട്ട,ിന്റെ. *s.* An offering made to *Cali.*

കളിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Play, sport, merriment.

കളിയായിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To speak in jest, to jest.

കളിവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Play, sport, amusement.

കളിവള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat used for play.

കളിവാക്ക,ിന്റെ. *s.* A jest, a joke.

കളുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Dislocation. 2. a sprain.

കളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be put out of joint. 2. to be sprained.

കളെബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. a corpse. ശവം.

കൾക്കുടിയൻ, ന്റെ. *s.* A drunkard.

കൾക്കുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To steal, to pilfer.

കൾഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, the bark and seeds of which are used in medicine and as aromatics; the fruit is also eaten, the common name is *Cayaphál.* കുമ്പിൾ.

കള്ള,ിന്റെ. *s.* Toddy, the liquor extracted from the cocoa-nut, palmyra or date tree. കള്ളപ്പം. A kind of bread made with toddy.

കള്ള. *adj.* False, counterfeit, forged.

കള്ളക്കപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A pirate vessel.

കള്ളക്കമ്മട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Counterfeit coinage.

കള്ളക്കയ്യൊപ്പ,ിന്റെ. *s.* A false or forged signature.

കള്ളക്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* False or forged title deeds.

കള്ളക്കുറി, യുടെ. *s.* A forged note.

കള്ളക്കുറ്റി, യുടെ. *s.* A false measure.

കള്ളക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A false scale or balance.

കള്ളച്ചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad or counterfeit *chuckram.*

കള്ളച്ചരക്ക,ിന്റെ. *s.* Smuggled goods.

കള്ളച്ചൂത,ിന്റെ. *s.* A false die.

കള്ളജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* False philosophy.

കള്ളത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Deceit, deception, falsehood.

കള്ളത്താക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A false key; a pick-lock.

കള്ളത്താപ്പ,ിന്റെ. *s.* A false measure.

കള്ളത്താലി, യുടെ. *s.* A string and *Tali* tied by a Moorman, goldsmith, &c. on the neck of a female relative to prevent her being married without his consent. കള്ളത്താലി കെട്ടുന്നു. To tie the same.

കള്ളത്തി, യുടെ. *s.* A thievish woman.

കള്ളദീർഘദർശി, യുടെ. *s.* A false prophet.

കള്ളനാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A counterfeit or base coin.

കള്ളന്തിരിവ,ിന്റെ. *s.* Discovery of fraud, deceit, &c. കള്ളന്തിരിക്കുന്നു. To discover fraud, &c.

കള്ളന്ത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Artifice, fraud, trick, dissimulation, hypocrisy. 2. slothfulness, idleness, indolence. കള്ളന്ത്രാണം കാട്ടുന്നു. To be guilty of dissimulation, to be indolent, or fraudulent in any way.

കള്ളൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief; a rogue; a cheat; a base fellow. 2. a liar. 3. an idle or lazy fellow. 4. the latch of a lock.

കള്ളപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Base, or counterfeit money.

കള്ളപ്പണി, യുടെ. *s.* Fictitious work.

കള്ളപ്പൂട്ട,ിന്റെ. *s.* A secret lock.

കള്ളപ്പൊര,ിന്റെ. *s.* Deceit, deception, fraud.

കള്ളമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A false religion. 2. a sally-port.

കള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Untruth, falsehood, a lie. 2. theft. കള്ളം പറയുന്നു. To tell lies.

കള്ളയറ, യുടെ. *s.* A secret drawer, a secret room.

കള്ളവാക്ക,ിന്റെ. *s.* Untruth, falsehood, a lie.

കള്ളസ്സത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Untruth, falsehood. 2. a false oath, perjury.

കള്ളസ്സാക്ഷി, യുടെ. *s.* False witness.

കള്ളാടി, യുടെ. *s.* A tribe of slaves.

കള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A thievish woman. 2. the milk hedge plant, *Euphorbia Tirucalli.* 3. the space between the ribs of a boat. 4. a garden bed. 5. the squares of a chess-board; the square spaces ruled on paper for accounts, &c. 6. the wife of a Parayen or of a slave.

കള്ളിമുള്ളൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kind of hedgehog. 2. the worst kind of small pox.

കള്ളുകട, യുടെ. *s.* A toddy shop.

കള്ളുകുടി, യുടെ. *s.* Drinking, tippling. കള്ളുകുടിക്കുന്നു. To drink, to tipple.

കള്ളുകുടിയൻ, ന്റെ. *s.* A drunkard.

കള്ളുവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The sale of toddy.

കള്ളൊപ്പ,ിന്റെ. *s.* A forged signature.

കക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. One party as opposed to another. 2. peril, danger. 3. objection or reply in argument. കക്ഷിപിണയുന്നു. To fall into peril. കക്ഷിപിണെക്കുന്നു. To endanger.

കക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The armpit. ബാഹുമൂലം. 2.

a spreading creeper, a climbing plant. വള്ളി. 3. grass. പുല്ല. 4. the side or flank. കശ്യം. 5. a wall. ചുവര. 6. sin. പാപം. 7. a wood, a forest. കാട. 8. a forest of dead trees, a dry wood. 9. dry grass. ഉണക്കപ്പുല്ല. 10. land contiguous to water. ആറവതാഴ്വര.

കക്ഷ്യ, യുടെ. *s.* 1. The girth of an elephant, of rope or leather. ആനയുടെ കച്ചക്കയറ. 2. a woman's girdle or zone. ഉടഞ്ഞാണം. 3. the enclosure of an edifice, that is, either the wall, &c. so enclosing, or the court or chamber constituting the enclosure. ഇടമുററം. 4. a part of a car. 5. objection or reply in argument. വിരൊധം. 6. an upper garment. ഉത്തരിയം.

കഴ, യുടെ. *s.* A pole or bamboo for carrying burdens between two or more persons.

കഴകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant of a Hindu temple. 2. a republican.

കഴകക്കൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A public office, a place where public business is transacted.

കഴകപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. A mean service at a Hindu temple. 2. power, authority.

കഴകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mean service at a Hindu temple. 2. authority, power. 3. a republican form of government. 4. increase. കഴകം ഏല്ക്കുന്നു. To accept a mean employment or service at a Pagoda. കഴകംകൊടുക്കുന്നു. To give or employ in the preceding service. കഴകം ഒരുക്കുന്നു. To perform the same.

കഴകത്താകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To succeed, to prosper.

കഴഞ്ചു, ിന്റെ. *s.* A certain weight of which there are four in Malabar, viz. one of twelve fanams (weight); one of ten fanams; one of thirteen fanams, and one of twenty one fanams.

കഴഞ്ചി, യുടെ. *s.* The grey bonduc tree, *Guilandina Bonducella.* (Lin.)

കഴഞ്ചിക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The grey bonduc nut.

കഴഞ്ചുകൊൽ, or കഴഞ്ചിക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A balance, scales.

കഴഞ്ചുപടി, യുടെ. *s.* 1. A weight. 2. a small balance.

കഴനി, യുടെ. *s.* 1. A field. 2. a timber tree.

കഴമ, യുടെ. *s.* A kind of white rice.

കഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The pulp and juice of fruit. 2. the stalk or stem of vegetables. 3. importance.

കഴനെററി, യുടെ. *s.* A long or bold forehead.

കഴല, യുടെ. *s.* 1. The hollow above the thigh. 2. the groin. 3. a swelling in the groin.

കഴലക്കൊളുത്ത, ിന്റെ. *s.* A swelling or pain in the groin.

കഴലപ്പനി, യുടെ. *s.* Fever arising from a swelling in the groin.

കഴലപ്പാട, ട്ടിന്റെ. *s.* The groin.

കഴലിണ, യുടെ. *s.* The feet.

കഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To slip off, as the wheel of a carriage, the handle of a knife, &c. 2. to become undone, to get loose.

കഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A foot. 2. the sliding door of a cow-house. 3. a piece of sugar-cane. 4. a pole or bamboo for carrying burdens between two or more persons.

കഴറ, ിന്റെ. *s.* A rope.

കഴററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* To slip off, to put off, to take off.

കഴററുപാര, യുടെ. *s.* An instrument used to make any thing slip.

കഴാ, യുടെ. *s.* 1. An opening in the bank of a field, &c. for water to pass from one field to another. 2. a breach or gap in a fence, and mud-wall.

കഴി, യുടെ. *s.* 1. Dirty water. 2. the sediment or refuse of salt. 3. a knot of thread or silk wound and folded, a hank. 4. the handle or staff of a hoe or axe. 5. the pin of a yoke. 6. a piece of wood put over the joining of planks or boards on the under part of a ceiling.

കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To perform, to offer, to do. 2. to divide, as in Arithmetic. 3. to finish, to end. 4. to eat. 5. to spend, as time. 6. to support life. 7. to kill. 8. to reject, to throw aside, to remove, to purge. 9. to abolish, to abrogate, to make an end of. 10. to cut off.

കഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Livelihood, means of living. See കഴിപ്പ. കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. To live. കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. To support life sparingly.

കഴിഞ്ഞ. *parti.* Past over, gone by. കഴിഞ്ഞയാണ്ട. The past or last year. കഴിഞ്ഞ കാൎയ്യം. A thing done.

കഴിനാ, യുടെ. *s.* An otter.

കഴിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. That which is thrown away or rejected, a thing cast away. 2. a few leaves of a blank *olla* book tied together for the purpose of writing on. 3. division. *adj.* Rejected, damaged, spoiled.

കഴിപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To become useless, to be spoiled, to be rejected.

കഴിമുത്തങ്ങാ, യുടെ. *s.* A kind of fragrant grass, *Cyperus rotundus.*

കഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be over, to be concluded or ended. 2. to pass away as time, to be spent. 3. to be able, to be competent. 4. to die. 5. to become undone, to become loose.

കഴിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Ability, possibility. 2. means, remedy, way of escape. 3. the act of rejecting, rejection. 4. damage. കഴിവുണ്ടാക്കുന്നു. 1. To provide means of escape, to provide a remedy. 2. to afford an opportunity.

കഴ, വിന്റെ. *s.* A stake with a sharp point for empaling malefactors.

കഴക, ിന്റെ. *s.* An eagle.

കഴകൻ, ന്റെ. *s.* An eagle.

കഴകൽ, ലിന്റെ. *s.* Washing, cleansing.

കഴകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* 1. To wash, to lave. 2. to cleanse. കഴകിക്കുന്നു. To cause to wash, or cleanse. കഴകിക്കളയുന്നു. To wash off.

കഴക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where malefactors are empaled.

കഴക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A rafter of a roof. 2. an oar or long pole.

കഴക്കൊല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* The person who propels a vessel with the long oar, a boatman.

കഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A betel-nut tree. See കവുങ്ങ.

കഴുത, യുടെ. *s.* An ass. കഴുതക്കുട്ടി, or കഴുതക്കിടാവ. A young ass. കഴുതത്തൂണ്ടെക്കുട്ടി. A young ass, the colt of an ass.

കഴുതാക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A key which has become fast in the lock. കഴുതാക്കൊൽ കെറുന്നു. The key to become fast in the lock.

കഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. The neck, the neck of a vessel. 2. the ends of a creeping plant.

കഴുത്തില, യുടെ. *s.* An ornament for the neck.

കഴുനാ, യുടെ. *s.* An otter.

കഴുന്നു, ിന്റെ. *s.* 1. An arrow. 2. the notched extremity of a bow.

കഴുവൻ, ന്റെ. *s.* An eagle.

കഴുവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The middle finger.

കഴുവെറി, യുടെ. *s.* One who deserves to be empaled, an ill name.

കഴുവെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To be empaled.

കഴുവെററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To put to death by empaling or spitting on a stake fixed upright. 2. to abuse by calling ill names.

കഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To ache, to pain.

കഴെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Ache, pain.

കറ, യുടെ. *s.* 1. A spot, a stain, a blot. 2. the juice or sap of trees. 3. filth, dirt. 4. blood. 5. badness. കറകളയുന്നു. To remove a stain.

കറക്കണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A title of SIVA.

കറക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The black marks on the head and neck of the Cobra capel.

കറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To milk, to draw milk from the teat. 2. to give milk, as a cow.

കറങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Giddiness in the head, whirling, turning round.

കറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To turn round; to whirl about, to be giddy in the head.

കറപറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. *v. n.* To be stained with any thing.

കറപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become spotted, stained.

കറപിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To remove or take out stains.

കറപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be stained.

കറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To give milk. 2. to cause to milk.

കറവ, യുടെ. *s.* 1. Milking. 2. giving milk. കറവവററുന്നു, To cease giving milk, or milk to dry away.

കറവാച്ച, യുടെ. *s.* 1. The issuing of sap from trees. 2. issue of blood.

കറവാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. Sap of trees to issue out by which the tree dries or dies away. 2. to run or issue out, as sap from branches cut off, or as blood.

കറവുകാണം, or കറവക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Interest of milch cows pawned to another for the purpose of taking the milk.

കറാടി, യുടെ. *s.* A class of Brahmans.

കറി, യുടെ. *s.* Curry.

കറിക്കത്തി, യുടെ. *s.* A kitchen knife.

കറിക്കായ, യുടെ. *s.* Plantains to make Curry with, young or green plantains.

കറിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A small table with three legs.

കറിക്കൊടി, യുടെ. *s.* A kind of potherb.

കറിക്കൊഴപ്പ, യുടെ. *s.* A kind of potherb, *Achylanthus triandra.*

കറിക്കൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* Vegetables, and other ingredients used in making curry.

കറിച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* A vessel to fry curry in.

കറിച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A kind of prickly nightshade, *Solanum Jacquini.*

കറിമുഞ്ഞ, യുടെ. *s.* A plant, *Premna spinosa* and *longifolia.*

കറിയുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Kitchen or common salt.

കറിവെപ്പ, ിന്റെ. *s.* A tree the aromatic leaves of which are used in making curries, *Comunum Malabaricum.*

കറിവെപ്പില, യുടെ. *s.* The leaves of the preceding tree.

കറുക, യുടെ. *s.* Linear bent grass, *Agrostis Linearis.*
കറുകറെ. *adj.* Very black, or dark. *adv.* Fiercely, intensely.
കറുക്കനെ. *adj.* Very black or dark.
കറുക്കൻവെള്ളി, യുടെ. *s.* An inferior kind of silver.
കറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow or turn black.
കറുത്ത. *adj.* Black, dark.
കറുത്ത അമൽപൊരി, യുടെ. *s.* The name of a shrub.
കറുത്തചാര, യുടെ. *s.* A kind of paddy sown on wet land.
കറുത്തതിന, യുടെ. *s.* A kind of Pannick, *Panicum miliaceum.*
കറുത്തീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Black lead, common lead.
കറുത്തുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Black or dirty salt, country-salt.
കറുന്നനെ. *adj.* Black, dark.
കറുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Opium. 2. black (color;) blackness.
കറുപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. See കറുമ്പൻ. 2. a demon, imp.
കറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make black, to black, to blacken.
കറുപ്പുറുമാൽ, ലിന്റെ. *s.* A piece of black cloth to cover the head with, a dark coloured head cloth.
കറുമുറെ. *adv.* Fiercely, violently.
കറുമ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A black man, one who is very dark or has a dark complexion. 2. any black male animal.
കറുമ്പി, യുടെ. *s.* 1. A black woman, a woman who is very dark, or has a dark complexion. 2. a black female animal.
കറുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* To eat, as cows, &c. with the low teeth.
കറുവാ, യുടെ. *s.* 1. The cinnamon tree. *Laurus cinnamomum.* (Lin.) *Laurus Cassia* or *Laurus Malabaricum.* (Ainsl.) 2. cassia.
കറുവാത്തൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* Cinnamon oil.
കറുവാത്തൊലി, യുടെ. *s.* Cinnamon.
കറുവാപ്പട്ട, യുടെ. *s.* Cinnamon bark.
കററ, യുടെ. *s.* 1. A sheaf of corn. 2. a bundle of grass, or straw. കററകെട്ടുന്നു. To bind sheaves.
കററൻപുലി, യുടെ. *s.* A small leopard.
കററക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A floor or spot of ground where sheaves are placed after reaping.
കററടവു, ിന്റെ. *s.* Treachery, deceit.
കററരി, യുടെ. *s.* Rice not sufficiently boiled.
കററവാർകുഴലി, യുടെ. *s.* A woman with long hair, a beautiful woman.
കററവാർകുഴൽ, കററക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A handful of hair, long hair.
കററാണി, യുടെ. *s.* 1. A piece of wood fastened in the bottom of a mortar. 2. a wedge.
കററാർവാഴ, യുടെ. *s.* See കററുവാഴ.
കററിക്കിടാവു, ിന്റെ. *s.* A calf.
കററുകൂലി, യുടെ. *s.* 1. The hire of ploughing. 2. hire or remuneration given to a person bringing up calves.
കററുനട, യുടെ. *s.* Deceit, treachery.
കററുവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Dealing or trading in young bullocks.
കററുവാഴ, യുടെ. *s.* The sea-side or small aloe. *Aloe perfoliata* or *littoralis.*
കററുവിദ്യ, യുടെ. *s.* 1. Deceit, treachery. 2. learning.

കാ

കാ. A syllabic letter.
കാകചിഞ്ച, യുടെ. *s.* The shrub which yields the red and black berry, used in India as Jeweller's weights; *Arbus precatorius.* കുന്നി.
കാകണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* See കാവടി.
കാകതിന്ദുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of Ebony, *Diosperos tomentosa.* (Rox.) കാക്കപ്പനിച്ചം.
കാകനാസിക, യുടെ. *s.* A plant, *Leea hirta.* (Rox.) മെന്തൊന്നി.
കാകൻ, ന്റെ. *s.* A crow. കാക്ക.
കാകനി, യുടെ. *s.* 1. A quarter of any weight or measure. നാലിൽ ഒന്നു. 2. a small red seed used as a weight. മഞ്ചാടി. 3. a *cowri* or small shell used as a coin. കവടി.
കാകപർണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, according to some a kind of wild bean. കാട്ടുപയറ.
കാകപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The side locks of the head of hair; three or five on each side left when the head is first shaved, and which may be allowed to remain, especially in persons of the military class. ക്ഷത്രിയബാലകന്റെ കുടുമ.
കാകപീലുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of Ebony. See കാകതിന്ദുകം.
കാകഭീരു, വിന്റെ. *s.* An owl. മൂങ്ങ.
കാകമാചി, യുടെ. *s.* An esculent vegetable, commonly *Gurcamai Solanum Indicum.* കരിന്തകാളി.
കാകമുല്ഗ, യുടെ. *s.* A plant, commonly Mugani, according to some a kind of wild bean. കാട്ടുപയറ.
കാകം, ത്തിന്റെ. *s.* An assemblage or multitude of crows. കാക്കക്കൂട്ടം.
കാകരുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, deceit. വഞ്ചന.

2. an owl. മൂങ്ങ. *adj.* 1. Naked. നഗ്നമായുള്ള. 2. timid, fearful. ഭയമുള്ള. 3. poor, indigent. അഗതി.

കാകളി, യുടെ. *s.* A low and sweet tone, as chirping, &c. നെർത്ത സ്വരം.

കാകാംഗി, യുടെ. *s.* A plant. *Leea æquata.* മെന്തൊന്നി.

കാകാരി, യുടെ. *s.* An owl. മൂങ്ങ.

കാകാലൻ, ന്റെ. *s.* A raven. കാവതിക്കാക്ക.

കാകി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant. തുവര. 2. a female crow. പെടകാക്ക.

കാകു, വിന്റെ. *s.* Change of voice, in fear, grief, &c. ഭയം കൊണ്ടെങ്കിലും, സങ്കടം കൊണ്ടെങ്കിലും ഉള്ള ശബ്ദം.

കാകുൽസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a sovereign, also *Paranjaya.* 2. a name of *Rama.*

കാകുദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The palate. അണ്ണാക്ക. 2. the inside of the cheek. കുരട.

കാകുളകം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുബെരകം.

കാകെന്ദു, വിന്റെ. *s.* A species of Ebony, *Diospyros tomentosa.* കാക്കപ്പനിച്ചം.

കാകൊദരം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake or serpent. സൎപ്പം.

കാകൊദുംബരിക, യുടെ. *s.* The opposite leaved fig tree. *Ficus oppositi-foliis.* പെഴത്തി.

കാകൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A poisonous substance of a black colour, or the colour of a raven, probably prepared from the *Cacoli*, a drug. വിഷഭെദം. 2. a raven. കാവതികാക്ക.

കാകൊളി, യുടെ. *s.* The name of a vegetable substance used in medicine, described as sweet and cooling, allaying fever, removing phlegm, &c.

കാക്ക, യുടെ. *s.* A crow.

കാക്കക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* Squinting.

കാക്കക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who squints.

കാക്കക്കുറത്തി, യുടെ. *s.* The wife of the following.

കാക്കക്കുറവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person of a certain low class. 2. a crow catcher and eater. 3. a thief.

കാക്കജംബു, or കാകജംബു, വിന്റെ. *s.* The clove tree leaved Calyptranthes. *Caryophylli-folia.* (Willd.)

കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി, യുടെ. *s.* A bird called the king of the crows.

കാക്കത്തുടലി, യുടെ. *s.* Prickly Scopolia. *Scopolia aculeata.* (Smith.)

കാക്കത്തൊണ്ടി, യുടെ. *s.* A creeping plant. ഒരുവക വള്ളി.

കാക്കപ്പനിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of Ebony, *Diospyros tomentosa.*

കാക്കപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A plant, the smooth Torenia. *Torenia Asiatica.* (Lin.)

കാക്കപ്പൊന്ന, ിന്റെ. *s.* Talc. അഭ്രം.

കാക്കമുല്ല, യുടെ. *s.* The Prickly fruited Pedalium. *Pedalium Murex.* (Lin.)

കാക്കവള, യുടെ. *s.* A glass bracelet.

കാക്കവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeping plant.

കാക്കാത്തി, യുടെ. *s.* A woman of a certain class.

കാക്കാലൻ, ന്റെ. *s.* A man of a certain class.

കാക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To keep, to observe. 2. to preserve, to protect. 3. to watch, to guard, to take care of. 4. to watch or tend cattle. 5. to wait in expectation or attendance.

കാക്കി, യുടെ. *s.* A kind of blue cloth.

കാചകുപ്പി, യുടെ. *s.* A glass vessel used in chemistry for the process of sublimation; aludel, a retort, an alembic.

കാചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An enclosure. വളപ്പ. 2. a string or tape which ties a parcel or bundle of papers, &c. ഭാണ്ഡക്കയറ.

കാചഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel of glass or crystal, a cup, a goblet. സ്ഫടിക പാത്രം.

കാചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Glass. കുരുട്ടുകല്ല. 2. a loop, a rope net-work used to carry any burden with. ഉറി. 3. crystal. വെള്ളക്കല്ല. 4. a disease of the eyes, affection of the optic nerve or gutta serena. കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വ്യാധി.

കാചസ്ഥാലി, യുടെ. *s.* The trumpet flower, *Bignonia suave-olens.* പാതിരിമരം.

കാചാവ, ിന്റെ. *s.* See കായാവ.

കാചിതം. *adj.* Suspended by a string or in a loop. ഉറിയിൽ വെക്കപ്പെട്ടത.

കാചിൽ. *ind.* A certain woman. ഒരുത്തി.

കാച്ച, ിന്റെ. *s.* 1. A printed stripe in a cloth. 2. boiling, heating. 3. beating, flogging, a blow. 4. colour, dye.

കാച്ചാങ്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A sore on the legs below the knee.

കാച്ചി, യുടെ. *s.* Green paddy.

കാച്ചിഎടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To distil.

കാച്ചിക്കാ, യുടെ. *s.* A kind of yams, growing on the stem of the large yam.

കാച്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to boil or heat. 2. to cause to cauterize or brand. 3. to cause to beat. 4. to get dyed.

കാച്ചിക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To beat gently any part of the body when cold with a bag of hot sand, &c.

കാച്ചിക്കൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To heat and beat iron, &c.

കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A kind of yam. *Dioscorea alata*. 2. heat. 3. feverish feel.

കാച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. a.* 1. To boil, or make boil. 2. to warm, to heat. 3. to cauterize. 4. to beat, to flog 5. to dye. 6. to kill, to shoot. 7. to do. 8. to eat. 9. to sell. 10. to destroy. 11. to burn, to bake, to fry. 12. to distil. 13. purify

കാച്ചുപുടവ, യുടെ. *s.* A painted or dyed cloth.

കാച്ചുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Purified salt.

കാച്ചുമുണ്ട,ിന്റെ. *s.* A dyed cloth.

കാച്ചുമുറി, യുടെ. *s.* See കാച്ചുപുടവ.

കാച്ചുരുളി, യുടെ. *s.* A still, an alembic.

കാഞ്ചനപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* Flower of the downy mountain ebony.

കാഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. 2. downy mountain ebony, *Bauhinia tomentosa* and *variegata*. 3. a tree bearing a yellow fragrant flower, *Michelia Champaca*. 4. the thorn apple, stramonium, *Datura metel*. ഉമ്മത്തം.

കാഞ്ചനാഹ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* Thorn apple, *Datura metel*. ഉമ്മത്തം.

കാഞ്ചനി, യുടെ. *s.* Turmeric. മഞ്ഞൾ.

കാഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. A woman's zone or girdle especially made either of gold or silver. ഉടഞാണം. 2. *Canjeveram*, near *Madras*, one of the seven sacred cities of the Hindus. 3. the tricker of a fire-lock. 4. a plant *Trewia nudiflora*.

കാഞ്ചികം, ത്തിന്റെ. *s.* Sour gruel, the water of boiled rice in a state of spontaneous fermentation. വെപ്പുകാടി.

കാഞ്ചീ, യുടെ. *s.* A woman's zone or girdle. ഉടഞാണം.

കാഞ്ചീപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The town of *Canjeveram*.

കാഞ്ചുകീയൻ, ന്റെ. *s.* A peon. ചൂരക്കൊൽകാരൻ.

കാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* The Nux vomica tree. *Strychnos nux vomica*. കാഞ്ഞിരക്കുരു. Nux vomica (the nut.)

കഞ്ഞിരൊട്ട,ിന്റെ. *s.* The name of a river.

കാഞ്ഞുപൊത്ത,ിന്റെ. *s.* A jelly fish.

കാട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A wood, forest, wilderness, jungle. 2. faults, errors, mistakes, as an ill written book. കാടായികിടക്കുന്നു. To be covered with jungle or wood, to lie waste. കാടായിപൊകുന്നു. To become waste or woody. കാട്ട വാ വാ വീട്ട പൊ പൊ എന്നു പറയുന്ന കാലം വന്നു. This life is nearly at an end.

കാട, യുടെ. *s.* A quail, *Tetrao coturnix*.

കാടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wild hog. 2. a tom-cat. 3. a jackall.

കാടൻപുല്ല,ിന്റെ. *s.* A species of grass, *Scleria Lithospermia*. (Willd.)

കാടൻപൂച്ച, യുടെ. *s.* A tom-cat.

കാടി, യുടെ. *s.* 1. The water in which rice has been washed, kept until it ferments. 2. vinegar.

കാട്ടതെടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To hunt.

കാടൊടി, യുടെ. *s.* A savage, an untaught person, a stupid person.

കാട്ടത്തി, യുടെ. *s.* A tree, *Bauhinia parviflora*. (Lin.)

കാട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A forester. കാട്ടാത്തി. The wife of a forester.

കാട്ടപ്പ, യുടെ. *s.* A medicinal shrub. *Rhamnus?*

കാട്ടാട,ിന്റെ. *s.* A kind of deer.

കാട്ടാന, യുടെ. *s.* A wild elephant.

കാട്ടാവണക്ക,ിന്റെ. *s.* The angular leaved Physic nut. *Jatropha Curcas*.

കാട്ടാളത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a forester.

കാട്ടാളൻ, ന്റെ. *s.* A forester, a hunter.

കാട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A bison. 2. a Rhinoceros.

കാട്ടിക്കണ്ട, യുടെ. *s.* A fragrant grass.

കാട്ടിഞ്ചിക്കുവ, യുടെ. *s.* A plant; Zedoary. *Curcuma Zerumbet*. (Rox.) or *Zingiber Zerumbet*.

കാട്ടിലും, കാട്ടിൽ. *part.* More than, rather.

കാട്ടീച്ച, യുടെ. *s.* The gad-fly.

കാട്ടീന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, *Elate silvestris*.

കാട്ടുകടുക,ിന്റെ. *s.* Hill mustard or wild mustard.

കാട്ടുകദളി, യുടെ. *s.* The rough Melastoma, *Melastoma aspera*.

കാട്ടുകന്ന,ിന്റെ. *s.* A bison.

കാട്ടുകരയാമ്പൂ, വിന്റെ. *s.* Shrubby Jussieua; wild cloves. *Jussieua suffruticosa*. (Lin.)

കാട്ടുകലശം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a forest tree.

കാട്ടുകസ്തൂരി, യുടെ. *s.* The target leaved Hibiscus or Musk okro, *Hibiscus Abelmoschus*. (Lin.)

കാട്ടുകറുവ, യുടെ. *s.* Cassia, *Laurus Cassia*.

കാട്ടുകാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of yam. *Dioscorea bulbifera*.

കാട്ടുകിഴങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A kind of jungle yam; Malabar convolvulus, *Convolvulus Malabaricus*.

കാട്ടുകുരുന്ത,ിന്റെ. *s.* The thorny Trichilia, *Trichilia Spinosa*.

കാട്ടുകൂക്ക, യുടെ. *s.* Thick leaved lavender. *Lavendula Carnosa*. (Lin.)

കാട്ടുകൈത, യുടെ. *s.* A tree. *Limodorum carinat.*

കാട്ടുകൊന്ന, യുടെ. *s.* A tree. *Cassia Fistula*.

കാട്ടുകൊഴന്ത, ിന്റെ. *s.* A plant.
കാട്ടുകൊഴി, യുടെ. *s.* Jungle or wild fowl.
കാട്ടുചാമ്പ, യുടെ. *s.* The wild Jambo, *Eugenia Jambo.*
കാട്ടുചീര, യുടെ. *s.* Different kinds of vegetables or greens.
കാട്ടുചീരകമല്ലു, യുടെ. *s.* The narrow-leaved Jasmine. *Jasminum pubescens.*
കാട്ടുചൂരൽ, ലിന്റെ. *s.* A reed, a cane, the Ratan.
കാട്ടുചെത്തി, യുടെ. *s.* Indian wormwood, *Artemisia Indica.* മാശിപത്രി.
കാട്ടുചേന, യുടെ. *s.* A jungle yam, *Arum gracile.*
കാട്ടുചെര, ിന്റെ. *s.* The long-leaved Holigorna. *Holigorna longifolia.*
കാട്ടുജന്തു, വിന്റെ. *s.* A wild animal.
കാട്ടുജാതി, യുടെ. *s.* A wild pig.
കാട്ടുജീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Wild cumin seed. The purple Fleabane, or *Vernonia anthelmintica.* (Lin.)
കാട്ടുതകര, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Indigifera hirsuta.*
കാട്ടുതിപ്പലി, യുടെ. *s.* Long pepper, *Piper longum.* (Lin.)
കാട്ടുതീ, യുടെ. *s.* A forest fire kindled by friction.
കാട്ടുതുത്തി, യുടെ. *s.* Obtuse leaved Hibiscus.
കാട്ടുതുമ്പ, യുടെ. *s.* Ground Ocimum, or basil.
കാട്ടുതുളസി, യുടെ. *s.* A large species of basil, *Ocimum gratissimum.*
കാട്ടുതൃത്താവ, ിന്റെ. *s.* See കാട്ടുതുളസി.
കാട്ടുതെക്ക, ിന്റെ. *s.* Forest teak.
കാട്ടുനാരകം, or കാട്ടുചെറുനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime tree, *Limonia monophylla* or *acidissima.*
കാട്ടുനൂറൊൻ, ന്റെ. *s.* A creeper plant, *Dioscorea Pentaphylla.*
കാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To shew, to point out. 2. to offer, to display, to exhibit. കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. 1. To point out, to shew. 2. to teach or show a person the method of doing any thing. 3. to betray, to discover to another. കാട്ടിത്തരുന്നു. To shew, to point out to a second person the method of doing any thing. കാട്ടിക്കളയുന്നു. To do. വെള്ളം കാട്ടുന്നു. To water cattle, &c. ധൂപം കാട്ടുന്നു. To burn incense. പുക കാട്ടുന്നു. To smoke any thing, as plantains, in order to ripen them the sooner.
കാട്ടുപന്നി, യുടെ. *s.* A wild hog.
കാട്ടുപയറ, ിന്റെ. *s.* A sort of white kidney bean, *Phaseolus alatus.* (Rox.)
കാട്ടുപരുത്തി, യുടെ. *s.* Wild cotton.
കാട്ടുപാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, a potherb.
കാട്ടുപിച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The narrow leaved jasmine, *Jasminum angustifolium.*
കാട്ടുപീച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* A creeper, *Luffa Pentandra.*
കാട്ടുപൊത്ത, ിന്റെ. *s.* A bison.
കാട്ടുപ്രാവ, ിന്റെ. *s.* A wild dove.
കാട്ടുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest tree, a tree that grows wild.
കാട്ടുമല്ലിക, യുടെ. *s.* The narrow-leaved Jasmine, *Jasminum angustifolium.* (Lin.)
കാട്ടുമാക്കാൻ, ന്റെ. *s.* A jungle tom-cat.
കാട്ടുമാവ, ിന്റെ. *s.* A wild mango tree.
കാട്ടുമുതിര, യുടെ. *s.* A species of horse gram.
കാട്ടുമുരിങ്ങ, യുടെ. *s.* The Senna leaved Hedysarum, *Hedysarum sennoides.* (Willd.)
കാട്ടുമല്ലു, യുടെ. *s.* A wild jasmine, *Jasminum.*
കാട്ടുമുളക, ിന്റെ. *s.* Wild pepper.
കാട്ടുമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* The name of a large snake.
കാട്ടുമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A wild beast.
കാട്ടുമൈലൊചന, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Polycarpea spadicea.*
കാട്ടുവാക, യുടെ. *s.* A timber tree.
കാട്ടുവാഴ, യുടെ. *s.* A wild plantain tree, *Canna Indica.*
കാട്ടുവിഷ്ണുക്രാന്തി, യുടെ. *s.* A creeping plant, *Polygala arvensis.*
കാട്ടുവെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* The squill, *Erythronium Indicum.* (Rottler.)
കാട്ടുവെള്ളരി, യുടെ. *s.* The colocynth plant, a wild bitter gourd, *Cucumis colocynthis.*
കാട്ടുവെള്ളുരൻ, ന്റെ. *s.* A plant, *Hibiscus vitifolius.*
കാട്ടുള്ളി, യുടെ. *s.* See കാട്ടുവെങ്കായം.
കാട്ടുള്ളിപ്പൊള, യുടെ. *s.* The Ceylon Daffodil, *Pancratium Zeylanicum.*
കാട്ടുഴുന്ന, ിന്റെ. *s.* A sort of bean, *Phaseolus trilobus.*
കാട്ടുറുമ്പ, ിന്റെ. *s.* The small black ant.
കാട്ടുരൻ, ന്റെ. *s.* Heart leaved Sida, *Sida cordifolia.*
കാട്ടെരുമ, യുടെ. *s.* 1. A wild female buffalo. 2. the milk hedge plant, *Euphorbia Tirucalli.*
കാഠിന്യത, യുടെ. *s.* 1. Hardness, firmness; solidity. 2. difficulty. 3. severity, cruelty, inflexibility, rigidity, untractableness.
കാഠിന്യം. *adj.* 1. Hard, firm, solid. 2. difficult, severe, cruel, inflexible, rigid, untractable.
കാണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mortgager of lands, gardens, &c.
കാണക്കൊട, യുടെ. *s.* Amount of mortgage money, mortgage *tenure.*

കാണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A crow. കാക്ക. 2. a one eyed man. ഒററകണ്ണൻ.

കാണപ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mortgage *tenure* of lands, &c. 2. interest paid on mortgaged lands.

കാണപ്പെടാത്ത. *adj.* Invisible, not to be seen.

കാണപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To appear, to be seen, to seem, to be discovered.

കാണമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To put out money on mortgage of lands, &c.

കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Mortgage, mortgage money of lands, gardens, &c. 2. horse-gram. 3. a fee, a reward. 4. a kind of measure.

കാണശിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A portion of mortgage money remaining unpaid.

കാണാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To seem, to appear.

കാണാക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* Deceit, fraud.

കാണാതെ. *A negative participle*, meaning, not seeing. കാണാതെയാകുന്നു. To be invisible. കാണാതെ പൊകുന്നു. To be lost. കാണാതെ ചൊല്ലുന്നു. To repeat by rote. കാണായ്ക. Not understanding, not perceiving.

കാണാപ്പാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning by rote. കാണാപ്പാഠം ചൊല്ലുന്നു. To repeat by rote.

കാണി, യുടെ. *s.* 1. A fraction, the eightieth part, $\frac{1}{80}$, in *arithmetic.* 2. back-stitch in needle work. 3. a very little.

കാണികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Visitors, spectators.

കാണിക്ക, യുടെ. *s.* A complimentary gift, present, an offering at temples, churches, &c. കാണിക്കയിടുന്നു. To offer, or present an offering, gift, &c. as above.

കാണിക്കുത്ത, ിന്റെ. *s.* Back-stitching.

കാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To shew, to point out, to display.

കാണുന്നു, കണ്ടു, ണ്മാൻ. *v. a.* 1. To see or look, to regard; to think, to perceive; to observe. 2. to seem. 3. to meet. 4. to find. 5. to succeed, to obtain. 6. to be sufficient. 7. to be. കാണ്മാൻ പൊകുന്നു. To visit or go to see. കണ്ടുകൊള്ളുന്നു. 1. To meet. 2. to visit. 3. to perceive. കണ്ടുചെയ്യുന്നു. To imitate. കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. To discover, to apprehend, to seize. കണ്ടു പറയുന്നു. To have an interview with one. കണ്ടെടുക്കുന്നു. To take or provide as much as required. കണ്ടെത്തുന്നു. To find, to discover.

കാണുകൻ, ന്റെ. *s.* A crow. കാക്ക.

കാണ്ടാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* Timber found under water, or deep in the ground.

കാണ്ടാമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An unicorn; a Rhinoceros.

കാണ്ഡപൃഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A person of the military profession, a soldier. ആയുധക്കാരൻ.

കാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stem or stalk. തണ്ട. 2. a stick. വടി. 3. an arrow. അമ്പ. 4. opportunity, season. സമയം. 5. water. വെള്ളം. 6. a chapter or section. അദ്ധ്യായം. 7. a horse. കുതിര. 8. a multitude. കൂട്ടം. 9. flattery. മുഖസ്തുതി. 10. end. അവസാനം. 11. a weapon. ആയുധം.

കാണ്ഡപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A screen surrounding a tent, an outer tent. കൂടാര മറ.

കാണ്ഡവാൻ, ന്റെ. *s.* One armed with an arrow, an archer. അമ്പുകാരൻ.

കാണ്ഡസ്പൃഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A person of the military profession, a soldier. ആയുധക്കാരൻ.

കാണ്ഡീരൻ, ന്റെ. *s.* One armed with an arrow, an archer. അമ്പുകാരൻ.

കാണ്ഡെക്ഷു, വിന്റെ. *s.* A plant, *Barleria longifolia.* വയൽചുള്ളി.

കാത, ിന്റെ. *s.* 1. An ear. 2. the handle of a vessel, or hole in a vessel used as a handle. 3. the eye of a needle. 4. a leaf on the lower part of the stem of the tobacco plant.

കാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A Malabar league, consisting of four *narigas*, or between 5 and 6 miles English.

കാതരത, യുടെ. *s.* See the following.

കാതരം, ത്തിന്റെ. *s.* Confusion, perplexity, disorder. ചഞ്ചലം. *adj.* Confused, perplexed, disordered.

കാതൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The pith or core of trees, &c. 2. strength, vigour. 3. the essence of any thing, the essential or vital part of it. 4. substance.

കാതില, യുടെ. *s.* An ear-ring.

കാതിലൊല, യുടെ. *s.* 1. An *olla* rolled up and put in the perforated ear of women in order to widen it. 2. a jewel or ornament for the ears of women.

കാതുകുത്ത, ിന്റെ. *s.* The act of boring or perforating the ears.

കാതൊല, യുടെ. *s.* The bottom part of a Palmira leaf.

കാത്ത, ിന്റെ. *s.* A medicine, catechu, *Acacia Catechu.*

കാത്തിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To expect, to wait for, to hope. 2. to watch, to guard. 3. to protect, to preserve.

കാത്തിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Watching, expectation, hope. 2. waiting, guarding. 3. protecting. preserving.

കാത്തുകളി, യുടെ. *s.* A kind of play.

കാത്തുനില്ക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To wait for. 2. to watch, to guard.

കാത്യായനി, യുടെ. *s.* 1. A middle aged widow wearing a dress indicating the practice of austerity. മദ്ധ്യവയസ്സായുള്ള വിധവ. 2. a name of *Durga.*

കാത്യായനൻ, ന്റെ. *s.* The name of a celebrated lawgiver or sage.

കാദംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A swan, a celebrated bird. അരയന്നം. 2. a tree, *Nauclea Cadamba.* കടമ്പ.

കാദംബരി, യുടെ. *s.* Wine, spirituous liquor in general. മദ്യം.

കാദംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The surface or skim of coagulated milk. കാച്ചിയ പാലിന്റെ പാട. 2. a spirituous liquor distilled from the flowers of the *Cadamba.*

കാദംബിനി, യുടെ. *s.* A succession or long line of clouds. മെഘക്കൂട്ടം.

കാദളം, ത്തിന്റെ. s. A plantain tree, or its fruit.

കാദ്രവെയൻ, ന്റെ. *s.* A serpent of the race that is supposed to inhabit the lower regions. ഒരു സൎപ്പം.

കാനകനാറി, യുടെ. *s.* A kind of fragrant shrub.

കാനകവാഴ, യുടെ. *s.* A potherb, *Hingtsha repens.*

കാനക്കറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

കാനക്കൈത, യുടെ. *s.* A tree, *Limodorum carinat.*

കാനനം, ത്തിന്റെ. *s.* A grove, a forest. കാട.

കാനനമല്ലിക, യുടെ. *s.* The narrow leaved jasmine. *Jasminum angustifolium.*

കാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A desert, a forest, a wood.

കാനൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A grove or arbour of trees, a bower. 2. an open place much exposed to the heat of the sun. 3. water falling from trees after a shower of rain.

കാനീനൻ, ന്റെ. *s.* One who is born of a young and unmarried woman, an illegitimate son. കന്യകാ പുത്രൻ.

കാനീനം. *adj.* Pleasing. ഇഷ്ടമുള്ള.

കാന്തകാരി, യുടെ. *s.* A small but very pungent chillee shrub.

കാന്തക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A crystal lens, a loadstone.

കാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A husband. ഭൎത്താവ. 2. an amiable man. സുന്ദരൻ.

കാന്തമല, യുടെ. *s.* A mountain.

കാന്തം. *adj.* Pleasing, agreeable, beautiful. കമനീയം. *s.* 1. A magnet, a loadstone; there are several compounds of this word, as, സൂൎയ്യകാന്തം, ചന്ദ്രകാന്തം, അയസ്കാന്തം. 2. beauty.

കാന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Heat. 2. pungency.

കാന്തസിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A powder made of magnet.

കാന്താ, യുടെ. *s.* 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a beloved or lovely woman. സുന്ദരി. 3. wish, desire. ഇഛ.

കാന്താരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of sugar-cane. ഒരുവക കരിമ്പ.

കാന്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A difficult or bad road. ദുൎഘടവഴി. 2. a forest. കാട. 3. a red variety of the sugar-cane. ഒരുവകക്കരിമ്പ.

കാന്താരി, യുടെ. *s.* A small but very pungent chillee shrub.

കാന്താരിമുളക, ിന്റെ. *s.* The fruit of the preceding.

കാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Splendour, light, beauty. ശൊഭ. 2. female beauty. സൌന്ദൎയ്യം. 3. wish, desire. ഇഛ. 4. heat. ചൂട.

കാന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To be hot, to be very warm. 2. to be pungent.

കാന്ദവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A particular kind of cake, or bread. ഒരു വക അപ്പം. 2. a yam. കിഴങ്ങ.

കാന്ദവികൻ, ന്റെ. *s.* A baker; baker of vegetable bread. അപ്പം ചുടുന്നവൻ, കിഴങ്ങ ചുടുന്നവൻ.

കാന്ദിശീകൻ, ന്റെ. *s.* One who runs away, or is put to flight. പെടിച്ച ഒടുന്നവൻ.

കാപടികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A student, a scholar. ശിഷ്യൻ. 2. a penetrating man, a just appreciator. കാൎയ്യസാരജ്ഞൻ. 3. one who is wicked, bad, perverse, a deceiver. കപടൻ.

കാപട്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See കപടം.

കാപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad road. ദുൎഘടവഴി.

കാപാലികൻ, ന്റെ. *s.* One of the inferior sects of Siva. ശിവ മതക്കാരൻ.

കാപി. *ind.* A certain woman. ഒരുത്തി.

കാപിലൻ, ന്റെ. *s.* A follower of the *Sanchya* system of philosophy. സാംഖ്യജ്ഞൻ.

കാപിശം, ത്തിന്റെ. *s.* Wine, spirituous liquor. മദ്യം, മുന്തിരിങ്ങാ രസം.

കാപിശായനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കാപൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock of pigeons. പ്രാക്കൂട്ടം. 2. antimony considered as a collyrium or application to the eyes. അഞ്ജനം.

കാപൊതാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Antimony, especially considered as a collyrium. അഞ്ജനം.

കാപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A door. 2. a cord tied to the right arm of a bridegroom before the marriage ceremony, or tied to that of a priest or prince before any particular festival. കാപ്പുകെട്ടുന്നു. To tie or wear the same string.

കാപ്പ, യുടെ. *s.* The outward sacerdotal vestment of a Syrian, or Romo-Syrian Priest.

കാപ്പുക്കുഴൽ, ലിന്റെ. s. A gun barrel.

കാപ്പട, യുടെ. *s.* Giving, or receiving a calf to bring up, the first produce being the reward or recompence for the trouble. കാപ്പടയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു. To give for this purpose.

കാപ്പി, യുടെ. *s.* Coffee. കാപ്പിവൃക്ഷം. A coffee tree.

കാപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to watch, guard, take care of, or protect.

കാപ്പിരി, യുടെ. *s.* A Caffree, a man of Caffraria.

കാപ്ല്യകരൻ, ന്റെ. *s.* A penitent, one who acknowledges his faults. അനുതപിക്കുന്നവൻ.

കാപ്ല്യകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Penitence. അനുതാപം.

കാപ്ല്യകാരം. ത്തിന്റെ. *s.* Avowal, or confession of sin. അനുതാപം.

കാപ്ല്യകാരൻ, ന്റെ. *s.* A penitent, one who acknowledges his faults. അനുതപിക്കുന്നവൻ.

കാമകെളി, യുടെ. *s.* 1. Copulation. സംയൊഗം. 2. a libidinous man, a lecher. കാമൻ.

കാമഗാമി, കാമംഗാമി, യുടെ. *s.* One who goes as he lists. തന്നിഷ്ടമായി നടക്കുന്നവൻ.

കാമഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Passion, affection. 2. an object of sense. 3. completion, satiety, perfect enjoyment.

കാമചാരിണി, യുടെ. *s.* A woman who is libidinous, desirous, self-willed. കാമശീല.

കാമചാരി, യുടെ. *s.* A man who is lustful, desirous, self-willed. കാമശീലൻ.

കാമദൻ, ന്റെ. *s.* One who gives after his own inclination. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നവൻ.

കാമദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Granting whatever is desired. ഇഷ്ടദാനം.

കാമധെനു, വിന്റെ. *s.* A fabulous cow in INDRA's paradise, which is said to grant whatever is desired. ദെ വപശു.

കാമനം. *adj.* Lustful, libidinous, desirous, debauched. കാമശീലം.

കാമനാശനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

കാമൻ, ന്റെ. *s.* 1. CAMA, the Hindu Cupid or god of love. 2. one who is desirous, lustful.

കാമന്ധമി, യുടെ. *s.* A brazier. കന്നാൻ.

കാമപാലൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA, the brother of CRISHNA. ബലരാമൻ.

കാമബാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The arrow of Cupid. കാമന്റെ അമ്പ.

കാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. ഇഛ. 2. love. അനുരാഗം. 3. excessive lust, concupiscence. 4. semen virile.

കാമം. *ind.* A particle. 1. Of reluctant assent. ഇഛകൂടാത വഴക്ക. 2. of assent, willingly, voluntarily. സമ്മതം. 3. of agreement, very well, be it so. അങ്ങിനെ ആകട്ടെ. 4. of satisfaction. മതി. 5. of contempt, or invidious remark. നിന്ദ്യം. 6. of excessiveness. വളരെ.

കാമയിതാ, വിന്റെ. *s.* A libidinous, lustful, or covetous man. കാമശീലൻ.

കാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden frame erected for sawing timber. കാമരം വെക്കുന്നു. To place timber on the frame for sawing.

കാമരൂപിണി, യുടെ. *s.* 1. A pleasing or beautiful woman. 2. one who has the power of assuming any form at pleasure.

കാമരൂപി, യുടെ. *s.* 1. A handsome woman. 2. one who has the power of assuming any form at pleasure. 3. a chameleon. ഓന്ത.

കാമരെഖ, യുടെ. *s.* A harlot, a courtizan. വെശ്യാസ്ത്രീ.

കാമലം, ത്തിന്റെ. *s.* A complaint, the jaundice, excessive secretion, or obstruction of bile. പിത്തരൊഗം.

കാമലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Obtaining, or accomplishment of one's wish.

കാമവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Concupiscence, wantonness.

കാമശരം, ത്തിന്റെ. *s.* The arrow of Cupid. കാമന്റെ അമ്പ.

കാമശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain book, modus coeundi.

കാമശീല, യുടെ. *s.* A lustful, or libidinous woman.

കാമശീലൻ, ന്റെ. *s.* A lustful, libidinous, or debauched man.

കാമശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Debauchery, lustfulness, a lustful disposition.

കാമസുരഭി, യുടെ. *s.* A fabulous cow. See കാമധെനു.

കാമാതുരൻ, ന്റെ. *s.* A debauched man, a lecher, a lascivious man. കാമശീലൻ.

കാമാരി, യുടെ. *s.* 1. A mineral substance used in medicine. 2. SIVA. ശിവൻ.

കാമാല, യുടെ. *s.* A complaint, the jaundice.

കാമി, യുടെ. *s.* A debauched man, a lecher, a libidinous man. അനുരാഗി, ഇഛയുള്ളവൻ.

കാമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To wish, to desire. 2. to love, to long for. 3. to lust after, to enamour.

കാമിതം. *adj.* Desired, wished, lusted after. ഇഛിക്കപ്പെട്ടത.

കാമിനി, യുടെ. *s.* 1. A debauched woman. കാമശീല. 2. a loving and affectionate woman. സുന്ദരി. 3. a woman. സ്ത്രീ. 4. a climbing plant. ഒരു വള്ളി.

കാമില, യുടെ. *s.* See കാമലം.

കാമുക, യുടെ. *s.* A woman desirous of possessing wealth, food, &c. ആഗ്രഹമുള്ളവൾ.

കാമുകൻ, ന്റെ. *s.* A man libidinous, lustful, desirous. കാമശീലൻ.

കാമുകം. *adj.* Lustful, libidinous, cupidinous, desirous. കാമമുള്ള.

കാമുകി, യുടെ. *s.* A woman libidinous or lustful. കാമശീല.

കാമ്പു, ിന്റെ. *s.* See കഴമ്പ.

കാംബലം, ത്തിന്റെ. *s.* A car covered with a woollen cloth or blanket. കമ്പിളികൊണ്ടു മൂടിയ രഥം.

കാംബവികൻ, ന്റെ. *s.* A dealer in or polisher of shells, a vender of ornaments made of them, &c. ശംഖ വില്ക്കുന്നവൻ, ശംഖ കടയുന്നവൻ.

കാംബില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume, commonly *Sunda Rochni.* കമ്പിപ്പാല.

കാംബൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse of the breed of *Camboya* or *Camboja.* കാംബൊജ ദെശത്തെ കുതിര. 2. *Camboja*, a country in the north of India and its language.

കാംബൊജി, യുടെ. *s.* A kind of leguminous plant commonly, *Mashani.* പെരുങ്കാണം. 2. a shrub, *Abrus precatorius.* (Lin.) കുന്നി.

കാംസ്യകാരൻ, ന്റെ. *s.* A brazier, or worker in white copper, or Queen's metal. കന്നാൻ, മൂശാരി.

കാംസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goblet or drinking vessel. ഒട്ടുപാത്രം. 2. Queen's metal, white copper, any amalgam of zinc and copper. വെള്ളൊട. 3. a musical instrument, a sort of *gong* or plate of bell metal struck with a stick or rod. ചെങ്ങില.

കാംക്ഷ, യുടെ. *s.* Wish, desire, inclination, passion, appetite. ആഗ്രഹം.

കാംക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കാംക്ഷിതം. *adj.* Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടത.

കാമ്യദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An acceptable or desirable gift. ഇഷ്ടദാനം.

കാമ്യം, &c. *adj.* Desirable, agreeable, amiable.

കാമ്യാംഗി, യുടെ. *s.* A handsome or beautiful woman. സുന്ദരി.

കായ, യുടെ. *s.* 1. An unripe fruit or nut. 2. the unripe produce of such vegetables as form a head or pod. 3. a wart, thick skin, or callosity. 4. a piece of chess.

കായക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Warm *conje.*

കായക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The bulbous root of the water soldier.

കായപുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Stoutness of body, strength, lustiness, vigour of body.

കായപ്പുളി, യുടെ. *s.* A condiment, consisting of a mixture of pepper, tamarinds, salt, cumin seed and assafœtida.

കായബലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, mail. പടച്ചട്ട.

കായബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of body.

കായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. the root of the little finger. ചെറുവിരലിന്റെ മൂലം. 3. assafœtida. 4. the lower part of the tail piece of a lute where the wires are fixed. വീണയുടെ കമ്പികെട്ടുന്ന സ്ഥലം.

കായൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A backwater running into the sea, a lake. 2. black (the colour.) 3. a bamboo. കായല്പുരക്ക. Petty merchandise.

കായല്പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* Wet land.

കായസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. Yellow myrobalan. കടുക്ക. 2. a drug, commonly *Cacoli.* കാകൊളി.

കായസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A cast, a tribe, or a man of that tribe; a *Cáyest'h*, or writer cast. മെനവൻ.

കായാമ്പൂവ, ിന്റെ. *s.* The beautiful flowers of the following tree.

കായാ, വിന്റെ. *s.* The name of a shrub, *Memecylon capitallatum* and *tinctorium.* (Lin. Willd.)

കായികം. *adj.* Bodily. ശരീരസംബന്ധമുള്ളത.

കായികാവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Interest arising from service drawn from the body of an animal, (as a cow, &c.) pledged; or according to some, interest of which the payment does not affect the (body of the) principal. കറവുകാണം ഇത്യാദി.

കായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To bear fruit, said of trees, &c. 2. to grow callous, as thick skin.

കായിലും, കായിൽ. A particle affixed to words and means, than, rather.

കായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be hot, or heated, to be boiling hot, to be red-hot. 2. to be feverish, to have fever. 3. to grow dry, to lose moisture. 4. to shine, as the sun. 5. to labour, to endure fatigue. 6. to die.

കായ്ക്കനി, യുടെ. *s.* Fruit, green or ripe fruit.

കായ്ക്കറി, യുടെ. *s.* Vegetables.

കായ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Bearing fruit. 2. an inferior sort of iron.

കായ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Heat. 2. fever. 3. dryness, dry weather, draught.

കാര, യുടെ. *s.* 1. A prison, or jail. 2. the name of a thorny shrub, *Alangium decapitatum.* 3. any sharp eruption on the skin.

കാരകൻ, ന്റെ. *s.* An agent, a doer, an author. ചെയ്യുന്നവൻ, ചെയ്യിക്കുന്നവൻ.

കാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Action, especially in grammar; that part of grammar comprising all nouns which imply the agent, object, instrument, &c. or any thing except the simple and radical idea; it also includes the application of the cases.

കാരകിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cedar. 2. a black kind of aloe wood, or agallochum. 3. an earthen vessel.

കാരകൊട്ട, ിന്റെ. *s.* A boy's play, something like the cricket play.

കാരണകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* The efficient cause.

കാരണഗുരു, വിന്റെ. *s.* A pastor or priest truly seeking the good of his flock. പ്രധാന ഗുരു.

കാരണൻ, ന്റെ. *s.* 1. An agent, actor. 2. an author.

കാരണഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* 1. An agent, actor. 2. an author.

കാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cause as opposed to effect. 2. agency, action. 3. motive, principle, purpose, reason. 4. an instrument or means. *adv.* കാരണത്താൽ. By reason of, on account of. കാരണമായിരിക്കുന്നു, കാരണമാകുന്നു. To be the author or cause of any thing.

കാരണവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father. 2. a forefather, an ancestor. 3. a maternal uncle. 4. an elder brother. 5. a lord, a master.

കാരണവസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The state or condition of a father, &c. in all the meanings of the last word.

കാരണസാക്ഷി, യുടെ. *s.* Demonstration from an axiom, the original cause: demonstratio a priori. ആദ്യ സാക്ഷി.

കാരണ, യുടെ. *s.* 1. Pain, agony. അതിവെദന. 2. casting into hell. 3. an astronomical period.

കാരണികൻ, ന്റെ. *s.* One who investigates acutely. ഗുണദൊഷജ്ഞൻ.

കാരണൊപാധി, യുടെ. *s.* The efficient cause. കാരണകൎത്താവ.

കാരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of duck. താമരക്കൊഴി. 2. a bird, &c. in a cage. കൂട്ടിലിട്ടത.

കാരണ്ഡവം, ത്തിന്റെ. *s.* A water-crow. നീൎക്കാക്ക. See the preceding.

കാരൻ, ന്റെ; *fem.* കാരി, യുടെ. *s.* In composition with other words; The agent, a maker, a doer. This word is never used separately in Malayalim but always joined to another noun to form an appellative. കുംഭകാരൻ. A potter, a maker of earthen vessels. തൊട്ടക്കാരൻ. A gardener. കച്ചവടക്കാരൻ. A trader, &c. The termination of the plural of such words is കാർ.

കാരന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A black swan.

കാരന്ധമി, യുടെ. *s.* A brazier, a worker in mixed or white metal. കന്നാൻ.

കാരമുള്ള, ിന്റെ. *s.* A thorn, a thistle.

കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Caustic. 2. salt. 3. alkali, impure potass, or soda. 4. borax, borate of soda. 5. pungency. 6. an affix, a word joined to a letter, as അ, ക, അകാരം, കകാരം, &c. *adj.* Sharp, pungent, corossive, keen, biting.

കാരംഭാ, യുടെ. *s.* A plant bearing a fragrant seed, commonly *Priyangu.* ഞാഴൽ മരം.

കാരൽ, ലിന്റെ. *s.* Gnawing, eating by degrees.

കാരവല്ലി, യുടെ. *s.* See കാരവെല്ലം.

കാരവീ, യുടെ. *s.* 1. The smooth leaved heart pea, *Cardiospermum Halicacabum.* 2. a kind of anise, *Anethum sowa.* ചതകുപ്പ. 3. a kind of fennel, black cumin, *Nigella Indica.* കരിംജീരകം. 4. another plant, *Celosia cristala.* 5. the assfœtida plant or its leaf, *Hinguperni,* പെരുങ്കായ മരം.

കാരവെല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of gourd, *Momordica charantia.* പാവൽ.

കാരവെശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A prison, a jail. കാരാഗൃഹം.

കാരാഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A gaol, a place of confinement.

കാരാഗുപ്തൻ, ന്റെ. *s.* A captive, one who is imprisoned, or confined, a prisoner. കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുന്നവൻ.

കാരാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A prison, a gaol, jail, a place of confinement.

കാരാമ, യുടെ. *s.* A black, or land tortoise.

കാരാമ്പശു, വിന്റെ. *s.* A black cow.

കാരായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Freehold or private property. 2. a privileged service.

കാരായ്മക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses freehold or private property.

കാരായ്മതെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Private property obtained by purchase.

കാരാളൻ, ന്റെ. *s.* See കാരായ്മക്കാരൻ.

കാരി, യുടെ. *s.* 1. Action, act, agency. 2. an artist an artificer. 3. a fish. 4. a woodpecker. 5. the colour black.

(In composition with other words,) The agent, a maker, a doer; as, കുംഭകാരി, a potter, a maker of earthen vessels.

കാരിക, യുടെ. *s.* 1. Agency, action. 2. an actress. 3. an explanatory verse. വിവരണഗ്രന്ഥം. 4. an art, or profession. സൂത്രവെല. 5. sharp pain, അതിവെദന.

കാരിരിമ്പ,ിന്റെ. *s.* Steel.

കാരിയം, ത്തിന്റെ. *s.* See കാൎയ്യം.

കാരിൽ, ലിന്റെ. *s.* A tree. *Vitex leucoxylon.*

കാരീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Lead, black lead.

കാരു, വിന്റെ. *s.* 1. An artist, an artificer, an agent, a maker, a doer. ചിത്രവെലക്കാരൻ. 2. a washerman. വെളുത്തെടൻ.

കാരുജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A piece of mechanism, any product of manufacture. നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ട വസ്തു. 2. a hillock. കുന്ന. 3. froth, foam. നുര.

കാരുണികൻ, ന്റെ. *s.* A compassionate or merciful man. കാരുണ്യമുള്ളവൻ.

കാരുണികം, &c. *adj.* Compassionate, tender, kind.

കാരുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Compassion, tenderness, lovingkindness, pity, mercy. 2. grace, bounty.

കാരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To gnaw, to bite, as rats, to eat by degrees.

കാരുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Black or country salt.

കാരുമ്മത്ത,ിന്റെ. *s.* The purple thorn apple, *Purpura* or *fastuosa Datura.* (Willd.)

കാരെലി, യുടെ. *s.* A black rat.

കാരെള്ള,ിന്റെ. *s.* Indian rape seed, the wild or large kind, *Sesamum Indicum.*

കാരൊട, ട്ടിന്റെ. *s.* Metal, a mixture of copper and lead.

കാരൊത്തമം, ത്തിന്റെ. *s.* Yeast, barm, froth. കള്ളിന്റെ തെളി.

കാരൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Barm, yeast. കള്ളിന്റെ തെളി.

കാരൊല, യുടെ. *s.* A common *olla* leaf.

കാരൊൽ, ലിന്റെ. *s.* An earthen pot.

കാർ. 1. The plural termination of nouns. 2. black.

കാൎകുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* Black hair.

കാൎകൂന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

കാൎക്കൊലരി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Conyza,* or *Serraluta anthelmintica.*

കാൎക്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To hawk, to force up phlegm from the throat.

കാൎക്കശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Harshness, unkindness. 2. cruelty. 3. hardness. 4. unmercifulness. 5. violence. 6. stinginess, parcimony. കഠിനം.

കാൎക്കൊടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the eight *Nagas* of serpents. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. an extremely wicked man.

കാൎത്തവീൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* The name of a king said to have a thousand arms; also called, *Arjuna,* a celebrated hero, distinct from the Pandu prince: he is one of the Jaina emperors of the world.

കാൎത്തസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊന്ന.

കാൎത്താന്തികൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

കാൎത്തിക, യുടെ. *s.* The third constellation of the Hindus. Pleiades.

കാൎത്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* The month Cartica, (October-November,) when the moon is full near the Pleiades. കാൎത്തികമ്മാസം.

കാൎത്തികികം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കാൎത്തികെയൻ, ന്റെ. *s.* *Carticeya* the deity of war and son of SIVA, having, according to the legend, been fostered and brought up by the personified Pleiades or nymphs so called. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

കാൎത്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* A medicinal creeping plant.

കാൎത്യായിനി, യുടെ. *s.* A name of CALI. ദുൎഗ്ഗ.

കാൎത്സ്യം. *adv.* Wholly. മുഴുവനും.

കാൎപ്പടൻ, ന്റെ. *s.* A petitioner, a suitor, one who begs for employment. സങ്കടക്കാരൻ.

കാൎപ്പണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poverty, indigence. ദരിദ്രത. 2. avarice, parcimony. ലുബ്ധ. 3. envy, അസൂയ.

കാൎപ്പാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cotton. നൂൽപരിത്തി. 2. cotton cloth, &c. തുണി.

കാൎപ്പാസാസ്ഥി, യുടെ. *s.* The seed of the cotton plant. പരിത്തി വിത്ത.

കാൎപ്പാസീ, യുടെ. *s.* The cotton tree. പരിത്തി.

കാൎമ്മെഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A black cloud.

കാൎമ്മണം, ത്തിന്റെ. *s.* Magic, performing any thing by means of magical instruments. വശീകരണം. *adj.* Finishing a work, doing it well or completely.

കാൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* One who is laborious, industrious, occupied. വ്യാപാരശീലൻ.

കാൎമ്മം, &c. *adj.* Laborious, industrious, occupied. വ്യാപാരമുള്ള.

കാൎമ്മുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bow. വില്ല. 2. a cloud. മെഘം. 3. a bamboo. മുള.

കാൎമ്മുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A black cloud.

കാൎമ്മുകീ, യുടെ. *s.* One who finishes a work; doing it

well or completely. പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നവൻ.

കാൎയ്യകൎത്താ, വിന്റെ *s.* One who transacts business; an agent. കാൎയ്യസ്ഥൻ.

കാൎയ്യകുശലം, &c. *adj.* Finishing a work, doing it well or completely. പ്രവൃത്തിക്കു സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കാൎയ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An agent, an officer, a manager.

കാൎയ്യക്കുറവു, ിന്റെ. *s.* 1. A fault. 2. a disgrace, dishonour.

കാൎയ്യതാഴ്ച, യുടെ. *s.* Affairs which grow worse and worse, loss of property.

കാൎയ്യപുടൻ, ന്റെ. *s.* 1. An impudent or shameless fellow. നാണമില്ലാത്തവൻ. 2. an idler, one who follows unprofitable pursuits. മടിയൻ. 3. a madman, a crazy man. ഭ്രാന്തൻ.

കാൎയ്യബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Judgment, discernment or knowledge of the fact, or of affairs generally.

കാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affair, business, work. 2. cause, motive, object. 3. effect, as opposed to cause, result, event. 4. fact.

കാൎയ്യലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Advantage, profit. 2. advancement.

കാൎയ്യവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The administration of an office.

കാൎയ്യവീഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Failure of performing any duty. 2. negligence, neglect of duty.

കാൎയ്യസാദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

കാൎയ്യസിദ്ധി, യുടെ. *s.* Success in any thing.

കാൎയ്യസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. An agent, an officer, a manager. 2. a lawyer, an attorney, a pleader, an actor, an advocate.

കാൎയ്യാകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* What is, and what is not, the case or matter.

കാൎയ്യാവു, ിന്റെ. *s.* 1. Prop, support, butt. 2. a couple of bamboos or poles tied together at one end and used for the purpose of raising up timber, &c.

കാൎവ്വണ്ടു, ിന്റെ. *s.* A black beetle.

കാൎവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A title of Crishna, also of Vishnu.

കാൎവെണി, യുടെ. *s.* Black hair.

കാൎശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Sál* tree, *Shorea robusta.* മുളപ്പൂമരുത. 2. leanness. മെലിച്ചിൽ.

കാൎഷാപണം, ത്തിന്റെ. *s.* A weight or measure of silver, equal to 16 *Panams* of cowries. കഴഞ്ചു.

കാൎഷികൻ, ന്റെ. *s.* A husbandman. കൃഷിക്കാരൻ.

കാൎഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* See കാൎഷാപണം.

കാൎഷ്മൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. പെരുങ്കുമിഴ്.

കാലകൎഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A mark, a freckle. അടയാളം, മറുവ.

കാലകാലൻ, ന്റെ. *s.* A title of Siva. ശിവൻ.

കാലകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

കാലകെക്ഷു, വിന്റെ. *s.* A good kind of wild sugar-cane. നല്ല കാട്ടുകരിമ്പ.

കാലക്കെടു, ിന്റെ. *s.* 1. Unseasonableness. 2. misfortune, disaster.

കാലക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Course of time.

കാലക്രമെണ. *adv.* By degrees, in course of time.

കാലക്രിയാമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beating time in music accompanied with singing and dancing. താളം.

കാലഗതി, യുടെ. *s.* The course of time, the succession of seasons.

കാലഗ്രന്ഥി, യുടെ. *s.* A year. സംവത്സരം.

കാലചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The circle of time, the Ecliptic. ആദിത്യാദി ഗ്രഹഗതി.

കാലജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer, a fortune teller, because acquainted with time. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

കാലടി, യുടെ. *s.* 1. A footstep. 2. the sole of the foot.

കാലതാമസം, ത്തിന്റെ. *s.* Delay, procrastination.

കാലത്ത. *adv.* In the morning, early, in the next year, at that time.

കാലദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The staff of *Andaca.* അന്തകദണ്ഡം.

കാലദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An offering or gift made to ward off death.

കാലദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune, calamity.

കാലധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Death, dying. മരണം.

കാലനിയമം, ത്തിന്റെ. *s.* Season, opportunity. സമയം.

കാലൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yama*, regent of death. അന്തകൻ.

കാലൻകൊഴി, യുടെ. *s.* A long legged fowl.

കാലപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The string or noose of *Yama*, a fatal tie: the band of death. അന്തകപാശം.

കാലപ്പഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Lapse of time, antiquity.

കാലഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of seasons, change of weather.

കാലമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be time, to be ready.

കാലമൃത്യു, വിന്റെ. *s.* Timely death. വൃദ്ധമരണം.

കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time. 2. season, occasion, conjuncture. 3. tense. 4. death. 5. a black colour. 6. a year. വൎഷകാലം; The rainy season. വെനൽ കാലം; The hot season. ത്രികാലം. The three divisions of time, viz. ഭൂതകാലം; The past tense. വൎത്തമാനകാലം;

The present tense. ഭവിഷ്യകാലം; The future tense. ത്രികാലം. The three parts or divisions of the day, viz. ഉഷസ്സ, Morning; ഉച്ച, Noon; and സന്ധ്യ, Evening. The three musical measures, viz. വിളംബിതം, Slow; ദ്രുതം, quick; മദ്ധ്യം, a medium between the two last. കാലംകഴിക്കുന്നു. To pass or spend time. കാലംകൂടുന്നു. To be finished, to be ended. കാലം കൂട്ടുന്നു. To end, to finish. കാലം ചെയ്യുന്നു. To die.

കാലംകണ്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An experienced man. 2. one advanced in years.

കാലയുക്തി, യുടെ. *s.* The 52nd year of the Hindu Cycle of 60. അറുവത വൎഷത്തിൽ അമ്പത്തരണ്ടാമത.

കാലവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The monsoon or rainy season from May to September. തുലാവൎഷം. The October monsoon.

കാലവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An arbitration among BRAHMANS when any one is accused of adultery. കാലവിചാരം കഴിക്കുന്നു. To arbitrate.

കാലവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* An unseasonable time.

കാലവിളംബം, ത്തിന്റെ. *s.* Delay. താമസം.

കാലവെല, യുടെ. *s.* Seasonable work. കാലവെല ചെയ്യുന്നു. To labor at the proper season.

കാലവൈഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* A remarkable season or time.

കാലശെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Butter-milk. മൊര.

കാലസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the 21 hells of the Hindus. കൊടിയ നരകം.

കാലസ്വാതന്ത്ര്യൻ, ന്റെ. *s.* The Deity. ദൈവം.

കാലക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Passing or spending time. കാലക്ഷെപം ചെയ്യുന്നു. To pass time.

കാലാകാലങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* 1. Due season. 2. in season and out of season.

കാലാഗ്നി, യുടെ. *s.* 1. An intensely hot fire, the fire by which the world will be finally consumed. സംഹാരാഗ്നി. 2. a division of the *Upanishat.* ഉപനിഷത്ത.

കാലാനുസാരി, യുടെ. *s.* 1. Benzoin or Benjamin. സാമ്പ്രാണി. 2. a yellow fragrant wood from which a perfume is prepared. കാലെയം.

കാലാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of time.

കാലാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A title of SIVA, the destroyer of *Yama.* ശിവൻ.

കാലാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Lapse of a long period of time.

കാലായ, യുടെ. *s.* Land that has been reaped, the same cultivated a second time the same year.

കാലായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A long leg. 2. swiftness of foot.

കാലാഹി, യുടെ. *s.* Death. മരണം.

കാലാൾ, ളിന്റെ. *s.* A foot-man, foot-soldier, infantry.

കാലാൾപ്പട, യുടെ. *s.* An army of infantry alone.

കാലാഴി, യുടെ. *s.* A ring or ornament for the feet or toes.

കാലി, യുടെ. *s.* 1. A cow. 2. a herd of cattle. 3. a female buffaloe. 4. a herd of buffaloes. 5. the goddess *Bagawati.* കാളി.

കാലികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dark kind of sandal. 2. a yellow fragrant wood. മരമഞ്ഞൾ.

കാലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant of the *Calinga* country. 2. the fruit of a plant, *Echites antidysenterica.* കുടകപ്പാലക്കായ..

കാലിണ, യുടെ. *s.* Both legs.

കാലീയകം, ത്തിന്റെ. *s.* A yellow fragrant wood, perhaps a species of sandal wood. മരമഞ്ഞൾ.

കാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To ooze or run through. 2. to vomit.

കാലുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Turbidness, muddiness. കലക്കം. 2. anger, rage. ക്രൊധം.

കാലെ. *adv.* 1. Time, in time. സമയത്ത. 2. in the morning, early.

കാലെയകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A yellow fragrant wood. 2. a sort of Curcuma, *Curcuma Zanthorhiza.* (Rox.) also കാലീയകം, മരമഞ്ഞൾ.

കാലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A yellow fragrant wood. മരമഞ്ഞൾ. ചൊവ്വുള്ളികൊടി.

കാലൊചിതം, *adj.* Fit or proper time. സമയത്തിനതക്ക.

കാലൊശ, യുടെ. *s.* The sound of feet in walking.

കാല്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal root of a sweet smell, *Kæmpferia Galanga.* കച്ചൊലം.

കാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Dawn, day break. ഉഷസ്സ.

കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A leg. 2. a foot. 3. a claw or talon. 4. a quarter or fourth part. മുഴങ്കാൽ. The knee. കുതികാൽ. The heel. ഉള്ളങ്കാൽ. The sole or under part of the foot. മുങ്കാൽ. The fore-part of the foot. കണങ്കാൽ. The shin bone. പുറങ്കാൽ. The hind part of the leg. 5. the foot of a table, chair, bench, &c. 6. a pillar, a column. 7. the spoke of a wheel. 8. a shoot, a sprout. 9. a water channel. 10. a support or prop, a pole for supporting Pandals, &c. 11. a ray of light, light. 12. a *olla* leaf. 13. countenance. 14. a descending branch of a tree. 15. a line of *chunam* put on the tiling of a roof.

16. aid, assistance. 17. the moving of a chessman. 18. the root of the hair on the skin. 19. the roots of trees. 20. a support or prop for plants, sugar cane, &c. 21. the mouth piece of a crucible. 22. an upright string of rope work for hanging vessels in. 23. a string attached to a fishing net. 24. a weaver's warp. 25. the side post of a door. 26. the tail of a rocket. 27. the cornice of a paddy or large chest. കാൽകഴുകുന്നു. To wash the feet, *i. e.* to ease the body.

കാല്ക്കുപ്പായം, ത്തിന്റെ. *s.* Trowsers, breeches.

കാല്ക്കേട, ിന്റെ. *s.* A disease among cattle.

കാല്ക്കോളാമ്പി, യുടെ. *s.* A spitting pot.

കാല്ച, യുടെ. *s.* 1. Oosing out. 2. vomiting.

കാല്ചങ്ങല, യുടെ. *s.* Chains for the legs or feet.

കാല്ചട്ട, യുടെ. *s.* Breeches, trowsers.

കാല്ചിലമ്പ, ിന്റെ. *s.* Tinkling trinkets worn on the legs.

കാല്ചുവട, ിന്റെ. *s.* A footstep, a foot-mark.

കാല്തള, യുടെ. *s.* A ring or ornament for the feet.

കാല്തളിർ, രിന്റെ. *s.* The foot.

കാല്താർ, രിന്റെ. *s.* The foot.

കാല്നഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A toe-nail.

കാല്നട, യുടെ. *s.* Going on foot. കാൽനടയായി. On foot.

കാല്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* The forepart of the sole or bottom of the foot.

കാല്പരുമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The use of the legs. 2. the noise of walking.

കാല്പററ, ിന്റെ. *s.* The depth reached by the feet.

കാല്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To press the feet softly; to catch or seize by the feet. 2. to prostrate at another's feet.

കാല്പൂഴി, or കാല്പൊടി, യുടെ. *s.* The dust of the feet.

കാല്പ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The use of the legs, any thing done by the feet, as in dancing, &c.

കാല്മടക്ക, ിന്റെ. *s.* The hollow or under part of the knee.

കാല്മെസ്സ, ിന്റെ. *s.* Stockings.

കാല്വണ്ണ, യുടെ. *s.* The calf of the leg.

കാല്വിരൽ, ലിന്റെ. *s.* A toe.

കാല്വിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Fetters for the legs.

കാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A grove of trees. 2. a grove or small pagoda of the goddess *Bhadracáli.* 3. a hilt. 4. a piece of wood with ropes suspended at each end; see കാവടി. 5. a measure. 6. a young girl among the BRAHMANS, &c. eight years of age.

കാവചികം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of men in armour. കവചംധരിച്ച കൂട്ടം.

കാവടി, യുടെ. *s.* A piece of wood with ropes suspended from each end, placed upon the shoulder for carrying a burden, like that used by milk-maids in England. കാവുതടി. The pole or wood alone. കാവിച്ചുമക്കുന്നു. To carry burdens on the shoulders by a *cáwadi.*

കാവടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who carries the above.

കാവട്ടപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A medicinal grass, *Andropogon.*

കാവണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See കാവടി.

കാവതി, യുടെ. *s.* 1. A barber's tribe. 2. a class of *Sudras.* മാരാൻ.

കാവതികാക്ക, യുടെ. *s.* A raven.

കാവത്ത, ിന്റെ. *s.* Yams.

കാവലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To appoint a guard, sentry, &c. കാവലിൽ ആക്കുന്നു. To put into confinement, to put into custody, to deliver into custody.

കാവല്ലാളി, യുടെ. *s.* A watchman, a guard, a sentinel, &c.

കാവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A guard. 2. custody. 3. imprisonment. 4. preservation, protection.

കാവല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sentry, sentinel, a watchman, a guard.

കാവല്പുര, യുടെ. *s.* A guard or watch house.

കാവല്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* The share of grain given to a watchman from the threshing floor or the field.

കാവല്വിളി, യുടെ. *s.* The cry of a watchman, or guard.

കാവൽസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A guard station, a guard house, a prison.

കാവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Sterculia Balanghas.*

കാവളംകാളി, യുടെ. *s.* A bird, the *maina.*

കാവി, യുടെ. *s.* Red ochre.

കാവിക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* Ochre, reddle.

കാവിമണ്ണ, ിന്റെ. *s.* Red ochre, or red earth, bole armenic, *Bolus.*

കാവിവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A mendicant's cloth.

കാവുന്നു, വി, വാൻ. *s.* 1. To carry burdens on the shoulders by *cáwadi.* 2. to carry burdens suspended on a pole or bamboo between two or more persons.

കാവെരം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron, *Crocus sativus.* കുങ്കുമപ്പൂ.

കാവെരി, യുടെ. *s.* The *Caveri*, one of the principal rivers in the Southern part of the Indian Peninsula. It takes its rise from the Western ghauts, and runs through the Mysore country, passing the capital Seringapatam; thence it flows to the districts of Coimbatore,

Trichinopoly and Tanjore. Near Trichinopoly it is divided into two branches, one of which retains the name *Cáveri*, and spreads its waters by innumerable channels, all over the district of Tanjore, where it is nearly absorbed, before reaching the sea. The other branch takes the name of the *Coleroon*, and runs into the sea near *Devicotta*.

കാവ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of the planet Venus, represented by the Hindus as a male, and considered the preceptor of the demons. ശുക്രൻ. 2. a heathen.

കാവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A poetical composition. 2. poetry.

കാശ, ിന്റെ. *s.* A cash, the smallest copper coin. ചെമ്പുകാശ. 2. a silver coin. വെള്ളിക്കാശ. 3. a gold coin. തങ്കക്കാശ.

കാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A species of long grass, *Saccharum spontaneum.* ആറദുഭർ. 2. cough, catarrh. ചുമ.

കാശി, യുടെ. *s.* *Casi*, the modern Benares, a celebrated place of pilgrimage.

കാശിത്തുമ്പ, യുടെ. *s.* A balsam.

കാശിരെട്ട, ിന്റെ. *s.* A strong kind of striped cloth, canvass.

കാശുതാലി, യുടെ. *s.* A necklace of gold pieces made in the shape of gold coin, and worn by Brahmanee women.

കാശുമാല, യുടെ. *s.* A necklace formed of a string of gold coins.

കാശ്മരി, യുടെ. *s.* A plant, see the following.

കാശ്മൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, commonly, *Gambhari*, *Gmelina arborea.* പെരിങ്കുമിഴ.

കാശ്മീരജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron, *Crocus sativus.* (Lin.)

കാശ്മീരജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Saffron. കുങ്കുമപ്പൂ. 2. a costus.

കാശ്മീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant with a tuberous root termed, *Costus speciosus.* പുഷ്കരമൂലം. 2. the country of *Cashmire.* ഒരു രാജ്യം.

കാശ്യപൻ, ന്റെ. *s.* The name of a saint, also called CAMADU.

കാശ്യപി, യുടെ. *s.* 1. A name of *Aruna*, the charioteer of the sun. അരുണൻ. 2. a name of GARUDA, the bird of VISHNU. ഗരുഡൻ.

കാശ്യപി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

കാശ്യപെയൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

കാഷായം. *adj.* Of a reddish colour, red.

കാഷായവസന, യുടെ. *s.* A widow. വിധവ.

കാഷായവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloth dyed with red ochre.

കാഷ്ഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* Aloe wood, or Agallochum.

കാഷ്ഠകുദ്ദാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of wooden shovel or scraper, used for baling water out of a boat, or for scraping and cleansing its bottom, &c. 2. a stake to which a boat is tied. തൊണി കെട്ടുന്ന കുററി.

കാഷ്ഠതൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* A carpenter. ആശാരി.

കാഷ്ഠതക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* A carpenter. ആശാരി.

കാഷ്ഠമല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bier, a plank, &c. on which dead bodies are carried. ശവ കട്ടിൽ.

കാഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wood, firewood. 2. dung, fœces, human excrement.

കാഷ്ഠലൊഹി, യുടെ. *s.* A club, a short cudgel especially if armed with iron. വളഞ്ഞ വടി.

കാഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* 1. A quarter, or region of the world, space, tract. ദിക്ക. 2. place, site. സ്ഥലം. 3. a measure of time, the 30th part of a *Cala*, or 18 twinklings of the eye. പതിനെട്ട ഇമച്ചുഴി കൂടിയ കാലം. 4. excellence, superiority. ശ്രെഷ്ഠത. 5. happiness ഭാഗ്യം.

കാഷ്ഠാംബുവാഹിനി, യുടെ. *s.* A wooden bucket, or baling vessel. മരവി.

കാഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To deposit dung, to ease one's self, to go to stool.

കാഷ്ഠീല, യുടെ. *s.* A plantain. വാഴ.

കാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cough, catarrh. ചുമ. 2. asthma.

കാസമൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Cassia esculenta.* പൊന്നാരവീരൻ. 2. an acid preparation, a mixture of tamarinds and mustard.

കാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo. പൊത്ത.

കാസശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Asthma. ചുമ.

കാസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pond, a pool. പൊയ്ക.

കാസി, യുടെ. *s.* A person afflicted with asthma. ചുമയുള്ളവൻ.

കാസീസം, ത്തിന്റെ. *s.* Green vitriol, green sulphate of iron. മയിൽ തുത്ഥം.

കാസൂ, വിന്റെ. *s.* 1. Indistinct speech. കൊഞ്ഞ വാക്ക. 2. a sort of spear or lance. വെലായുധം.

കാഹളം, ത്തിന്റെ. *s.* A large musical instrument, a trumpet. കാഹളമൂതുന്നു. To blow or sound a trumpet.

കാള, യുടെ. *s.* A bull, an ox, a bullock.

കാളകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gallinule.

കാളകണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a sparrow. കുരികിൽ. 3. a peacock. മയിൽ. 4. a wagtail. വാലാട്ടി പക്ഷി.

കാളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A freckle, a mark. കറുത്ത മറു.

കാളകൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* Misfortune, misery. നിൎഭാഗ്യം.

കാളകളി, യുടെ. *s.* Idling about, doing nothing.

കാളകളികാരൻ, ന്റെ. *s.* An idler, one who spends his time doing nothing.

കാളകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of poison. വിഷം.

കാളക്കിടാവു, ിന്റെ. *s.* A bull calf.

കാളഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The liver. കരൾ.

കാളൻ, ന്റെ. *s.* A kind of *curry.* *adj.* Black.

കാളപൃഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bow of CARNA. കൎണ്ണന്റെ വില്ലു. 2. a bow in general.

കാളഭുജംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a very poisonous serpent. കറുത്ത സൎപ്പം.

കാളമെഷിക, യുടെ. *s.* 1. Bengal madder, *Rubia manjith.* മഞ്ചട്ടി. 2. black *Teori.* കരിന്തുവര, നാല്ക്കൊല്പകൊന്ന.

കാളമെഷി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Conyza,* or *Serraluta anthelmintica.* കാട്ടുജീരകം, കാപൊകിൽ.

കാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The colour black. കറുപ്പു. 2. a trumpet. കാഹളം. 3. a large fishing hook used to catch alligators, &c.

കാളരാത്രി, യുടെ. *s.* 1. Thick darkness. കൂരിരുട്ടു. 2. the third fang of the four venomous teeth of a Cobra-capell. പാമ്പിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വിഷപ്പല്ലു.

കാളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Heat, flame. 2. burning.

കാളവാ, യുടെ. *s.* A stove, a fire place.

കാളസൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See കാളഭുജംഗം.

കാളസ്കന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of Ebony, *Diosperos melanoxylon.* (Rox.) പനഞ്ചി. 2. the *Tamála,* a tree bearing black flowers. പച്ചിലവൃക്ഷം.

കാളസ്ഥാലി, യുടെ. *s.* A tree. പൂപ്പാതിരിമരം.

കാളഹസ്തി, യുടെ *s.* *Calatri,* a mountain and town in the Carnatic.

കാളാ, യുടെ *s.* 1. Black cumin seed. കരിംജീരകം. 2. a species of *Teori.* നാല്ക്കൊല്പകൊന്ന.

കാളാഗുരു, വിന്റെ. *s.* A black kind of Aloe wood, or *agallochum.* കാരകിൽ.

കാളാഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. A gold or silver tassel of a palankeen. 2. the tassel of a necklace. 3. a large spittoon.

കാളാനുസാരി, യുടെ. *s.* Benzoin or Benjamin. സാമ്പ്രാണി.

കാളാനുസാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gum Benjamin, or Benzoin. സാമ്പ്രാണി. 2. a yellow fragrant wood from which a perfume is prepared. ചെലെയകം.

കാളാമുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The stem of a plantain tree.

കാളായസം, ത്തിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പ.

കാളാരിമെദം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of black oak. കറുത്ത കരിവെലകം.

കാളി, യുടെ. *s.* 1. Black (the color); blackness. കറുപ്പു. 2. a large plantain tree. വാഴ.

കാളിക, യുടെ. *s.* 1. A multitude or succession of clouds, cloudiness. മെഘക്കൂട്ടം. 2. a squirrel. അണ്ണാൻ. 3. a name of PARWATI. പാൎവ്വതി.

കാളികം, ത്തിന്റെ. *s.* A black kind of sandal. കാരകിൽ.

കാളിന്ദി, യുടെ. *s.* 1. The name of the river *Jamuna* or *Jumna.* യമുനാ നദി. 2. one of the eight wives of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ പ്രധാനഭാൎയ്യമാരിൽഒരുത്തി.

കാളിന്ദിഭെദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA. ബലഭദ്രൻ.

കാളിമ, യുടെ. *s.* Black (the color,) blackness. കറുപ്പു.

കാളിയൻ, ന്റെ. *s.* A great serpent. കറുത്ത സൎപ്പം.

കാളി, യുടെ. *s.* 1. The goddess CALI, DURGA, or PARWATI. 2. the second of the four venomous fangs of the Cobra-capell. പാമ്പിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിഷപ്പല്ലു. 3. the indigo plant. അമരി.

കാളുന്നു, ളി, വാൻ *v. n.* 1. To burn, to flame, to be hot. 2. to be consumed.

കാൾ, and കാൾ. *adv.* Than; the particle of comparison.

കാക്ഷി, യുടെ. *s.* A plant, a sort of Trefoil, *Cytisus cajan.* തുവര.

കാക്ഷീവം, ത്തിന്റെ. *s.* The Morunga tree, *Morunga hyperanthera,* &c. മുരിങ്ങ.

കാഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Sight. 2. scene. 3. spectacle. 4. prospect. 5. vision, apparition, appearance. 6. an offering, a complimentary gift, a present to a superior. 7. knowledge, perception. കാഴ്ചകാട്ടുന്നു. To shew one any thing. കാഴ്ചകാണുന്നു. To see a vision, to perceive.

കാഴ്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A spectator.

കാഴ്ചപ്പട, യുടെ. *s.* 1. A review. 2. a sham fight. 3. an assembly of spectators.

കാഴ്ചവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To present an offering, gift or present.

കാഴ്ചവെല, യുടെ. *s.* A show, exhibition.

കാറ, ിന്റെ. *s.* 1. A cloud. 2. a black rain cloud.

കാറ, യുടെ. *s.* 1. A collar of gold or silver. 2. mortar.

കാറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A tickling sensation in the throat. 2. rancidity. 3. hawking and spitting out. 4. disrelish. 5. a loud cry or noise.

കാറകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To gather for rain as clouds.

കാറുന്നു, റി, വാൻ. *v.* 1. To have a tickling or itching sensation in the throat. 2. to have a distaste or disrelish. 3. to grow rancid or stale. 4. to retch, to hawk and spit

phlegm. 5. to cry violently, as children. 6. to make a noise.

കാറവാൻ, ന്റെ. *s.* A bird, the *maina.*

കാറവാർ, റിന്റെ. *s.* 1. Domination, mastery. 2. dominion, authority. 3. business, occupation, affairs.

കാറെക്കാ, യുടെ. *s.* An unripe fruit.

കാററ, ിന്റെ. *s.* 1. The wind, air. 2. wind from behind. കാററടിക്കുന്നു. The wind blows. കാററുപിടിക്കുന്നു. 1. To smell or inhale the scent of any thing. 2. the wind to fill (or take hold of) the sails of a vessel. കാററുവീശുന്നു. The wind blows gently.

കാററത്തിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To expose to the air, to air a thing. 2. to winnow corn.

കാററാടി, യുടെ. *s.* 1. A paper kite. 2. a whirligig.

കാററുകൊള്ളുന്നു. *v. n.* To take an airing, to cool, or refresh one's self.

കാററുപാങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Placing fair for the wind.

കാററുമറവ, ിന്റെ. *s.* A shelter, or screen from the wind.

കാററുവാ, യുടെ. *s.* A current of air.

കാററൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The rushing of the wind.

കാററൊഴിവ, ിന്റെ. *s.* A current of air.

കി

കി. A syllabic or compound letter.

കികി, യുടെ. *s.* A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

കികീദിവി, യുടെ. *s.* A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

കിക്കിളി, യുടെ. *s.* Tickling sensation in certain parts of the body, titillation. കിക്കിളി കൂടുന്നു. To feel titillation. കിക്കിളി കൂട്ടുന്നു, കിക്കിളിപ്പെടുത്തുന്നു. To titillate, to tickle. കിക്കിളികുത്തുന്നു. To tickle, to titillate.

കിങ്കണൻ, ന്റെ. *s.* One who is regardless of trifles. അല്പദ്രവ്യത്തെ പ്രമാണിക്കാത്തവൻ.

കിങ്കരൻ, ന്റെ. *s.* A servant, an attendant. ഭൃത്യൻ, ദാസൻ.

കിങ്കരി, യുടെ. *s.* A maid-servant. ദാസി.

കിങ്കിണി, യുടെ. *s.* A girdle of small bells, or any tinkling ornament. കിങ്ങിണി.

കിങ്ങിണി, യുടെ. *s.* A wreath of bells tied round the waist of children or the necks of horses.

കിച്ചടി, യുടെ. *s.* A kind of curry, eaten raw; chetney.

കിഞ്ച. *ind.* An inceptive or continuative particle, moreover, further, again. അത്രയും, ഇത്രയും.

കിഞ്ചന. *ind.* A little, a very little. അല്പം.

കിഞ്ചനൻ, ന്റെ. *s.* A poor, mean man. അല്പൻ.

കിഞ്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Begging, asking, supplication.

കിഞ്ചിൽ. *ind.* 1. Little, a part. 2. something, somewhat. 3. a very little, the smallest possible quantity. എത്രയും അല്പം.

കിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. a.* To beg, to ask, to beseech, to implore.

കിഞ്ചുളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

കിഞ്ജല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The filament of a lotus, great numbers of which surround the pericarp. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെ അല്ലി.

കിട. *adj.* Equal, like. *s.* A bank, a mound. ചിറ.

കിടക്ക, യുടെ. *s.* A bed, a mattress.

കിടക്കപ്പുര, യുടെ. *s.* A bed-chamber, a bed-room.

കിടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To lie, to lie down, to lie along; to repose, to rest. 2. to dwell. 3. to be.

കിടങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. A ditch, a trench, a moat. 2. a godown, out-house, store-house, granary.

കിടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Quarrel, dispute, falling out with one another. 2. disunion, separation. 3. touching, beating or knocking together.

കിടച്ചുതൊടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To touch one another.

കിടത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of laying a child, &c. down, putting or laying down.

കിടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To lay or put down in a lying posture, to cause to lie down; to put to sleep.

കിടപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Lying (down,) posture. 2. situation. 3. the state of lying down, resting, repose. 4. any thing on hand, as corn, &c.

കിടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To quarrel, to dispute, to fall out with one another. 2. to touch, press or knock against or together. 3. to hit or dash against.

കിടാക്കുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* 1. To throw a stone. 2. to drive a *nail*, to drive a *carriage*.

കിടാക്കൾ, ളുടെ. *s. plu.* 1. Children. 2. the young of animals.

കിടാങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* 1. Children. 2. the young of animals. 3. we, an honorific term used by artificers in addressing their superiors.

കിടാത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A male child, a boy. 2. I, an honorific term.

കിടാത്തി, യുടെ. *s.* 1. A female child, a girl. 2. I, (fem.) an honorific term.

കിടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A caldron, a large vessel or pot.

കിടാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A child. 2. a calf. 3. the young of animals. 4. a title among the *Sudras* in North Malabar.

കിടി, യുടെ. *s.* A hog, a pig. പന്നി,

കിടിഞ്ഞാൻ, ന്റെ. *s.* A deep basket.

കിടുക, ിന്റെ. *s.* A screen made of cocoa-nut leaves.

കിടുകിടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To tremble, to shake or shiver with fear or cold. 2. to sound as a hollow vessel when any thing is put and shaken in it, or as when vessels are knocked one against another.

കിടുകിടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Tremour, shaking or shivering with fear or cold. 2. the sound of vessels when knocked together.

കിടുകിടെവിറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To tremble, to shake or shiver with cold or fear.

കിടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tremour. 2. the sound of empty vessels when they are knocked together.

കിടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. See കിടുകിടുക്കുന്നു. 2. to carry any thing under the arm.

കിടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി വാൻ. *v. n.* 1. To sound, to make a noise. 2. to shake, to shiver. 3. to die.

കിടുപിടി, യുടെ. *s.* A small tabour of an oval form.

കിടുമ്മൻ, ന്റെ. *s.* A bolt. കിടുമ്മനിടുന്നു, To bolt.

കിടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To obtain, to be had, to be found.

കിടെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Procurement, obtaining.

കിടെശ, ിന്റെ. *s.* A cork.

കിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dross, scoria. 2. excrement, excretion, dirt. മലം.

കിട്ടാക്കുററി, യുടെ. *s.* A debtor unable to pay his debts.

കിട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of hand torture, composed of two pieces of wood, tied at one end; one is passed over, and the other under the hand, and then the two open ends are squeezed together. കിട്ടിയിടുന്നു. To torture, as in the preceding.

കിട്ടിക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

കിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To have, to obtain, to find, to come into possession, with the Dative of the person and Nominative of the thing obtained.

കിണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A scar; തഴമ്പ. 2. a wart, a mole. മുഴ.

കിണച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Quarrel, dispute. 2. disunion, separation. 3. knocking or beating together.

കിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To quarrel, to dispute. 2. to knock or beat together.

കിണർ,ററിന്റെ. *s.* A well.

കിണിഹി. *s.* A medicinal plant, the rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.* (Lin.) വലിയ കടലാടി.

കിണുകിണെ. *adv.* With a gentle sound.

കിണുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stoutness, thickness. 2. a gentle sound, as that of a hand bell. 3. clatter.

കിണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To give a gentle sound, as a hand bell.

കിണുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To become stout. 2. to become thick or stiff.

കിണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To give a gentle sound, to tinkle, as small bells. 2. to clatter. 3. to speak through the nose.

കിണുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Stoutness. 2. stiffness, thickness, *as of honey.*

കിണ്ടത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* See കിണ്ടാട്ടം.

കിണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A sort of striped cotton cloth.

കിണ്ടപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A stout or robust person.

കിണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disappointment, defeat, disaster. 2. mischief, evil. 3. folly, mistake. കിണ്ടം പിണയുന്നു. To be involved in disappointment. കിണ്ടം പിണെക്കുന്നു. To involve one in misfortune, evil, disaster.

കിണ്ടം പിണച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The state of being involved in folly, mischief, disappointment, &c.

കിണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Stirring, agitating. 2. searching, pumping, sifting a person to find out a secret.

കിണ്ടാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pumping or sifting a person to find out a secret. 2. deceit. കിണ്ടാട്ടുന്നു. To pump, to sift a person.

കിണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. An ewer made of metal, a water pot with a spout attached to it. 2. large swelling of the testicles.

കിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* To stir any thing in a vessel.

കിണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A small metal plate, turned up on the rim, out of which the natives of India usually eat their victuals.

കിണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* See കിണ്ണൻ.

കിണ്ണംമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To proclaim, to cry.

കിണ്ണാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sifting, or pumping a person to find out any secret.

കിണ്ണാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sift a person to find out any secret.

കിതവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A gamester, a gambler. ചൂതപൊരുന്നവൻ. 2. a cheat, a cheating, fraudulent person. ചതിയൻ. 3. a mischievous person. 4. the thorn apple, *Datura metel.* ഉമ്മത്തം.

കിതവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, cheating. ചതിവ, വഞ്ചന. 2. gambling. ചൂതകളി.

കിൽ. A particle added to the end of words, and means,

1. If, or. 2. than. ഒന്നകിൽ പൊകെണം അല്ലെങ്കിൽ പാക്കേണം. You may either go or stay. പൊകുകിൽ പാൎക്കുന്നത കൊള്ളാം. It is better to stay than to go.

കിനാവ,ിന്റെ. *s.* A dream. കിനാവപറയുന്നു. To talk in sleep. കിനാവുകാണുന്നു. To dream.

കിന്തമാം. *ind.* Whether, either of any. എന്ത, ആമൊ, അല്ലയൊ.

കിന്തരാം. *ind.* Whether, either of two. എന്ത, ആമൊ, അല്ലയൊ.

കിന്തു. *ind.* 1. But. എന്നാൽ. 2. moreover, further. പിന്നെയും, ഇനിയും, എന്ത.

കിന്ദൈവൻ, ന്റെ. *s.* One who disregards or contemns God. നിരീശ്വരനായുള്ളവൻ.

കിന്ദൈവം, *adj.* Disregarding or contemning God. നിരീശ്വരത്വമായുള്ള.

കിന്നരൻ, ന്റെ. *s.* A demi-god, attached to the service of Cubera, a celestial querister or musician. അശ്വമുഖൻ.

കിന്നരം, ത്തിന്റെ. *s.* A musical instrument, an organ.

കിന്നരി, യുടെ. *s.* A demi-goddess. അശ്വമുഖി.

കിന്നരെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of Cubera. കുബെരൻ.

കിന്ത. *ind.* 1. A particle of interrogation, what? എന്ത. 2. of doubt, how, what? എങ്ങിനെ. 3. of comparison, thus, as, like. ഇപ്രകാരം, പൊലെ. 4. of conjunction, again further. പിന്നെയും.

കിമപി. *ind.* A little. അല്പം.

കിമു. *ind.* Either, or whether, implying doubt or discrimination. എന്ത.

കിമുത. *ind.* 1. Either, or whether, implying doubt. 2. doubt or discrimination. 3. much, exceeding. അധികം; a particle of magnitude or quantity. വളരെ. 4. an interrogative, how, what? എന്ത, ആമൊ, അല്ലയൊ.

കിം. *ind.* 1. What, how. എന്ത. 2. either, or; a particle of doubt or interrogation. ഇതൊ, അതൊ, ഉണ്ടൊ, ഇല്ലയൊ. The Sanscrit *relative pronoun.* Who, what, which, expressing; 1. doubt. 2. interrogation. 3. disdain. 4. reproach, (as in English, who are you, &c.)

കിംപചം, &c. *adj.* Avaricious, miserly. ലുബ്ധുള്ള.

കിംപചാനൻ, ന്റെ. *s.* One who is avaricious, a miser, a niggard. ലുബ്ധൻ.

കിംപചാനം, &c. *adj.* Avaricious, miserly, niggardly. ലുബ്ധുള്ള.

കിമ്പാകം, &c. *adj.* Silly, childish, infantine. ഭൊഷത്തരം. *s.* A creeping plant. കാക്കത്തൊണ്ടി.

കിമ്പുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A heavenly musician. അശ്വമുഖൻ.

കിംവദന്തി, യുടെ. *s.* A rumour or report. ശ്രുതി.

കിംവാ. *ind.* Or, else, moreover. അല്ലെങ്കിൽ, അത്രയുമല്ല, എന്ത.

കിംശാരു, വിന്റെ. *s.* The beard of corn. നെല്ലിന്റെ ഒക.

കിംശുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree bearing beautiful red blossoms, and hence often alluded to by the poets. *Butea frondosa*; also, പലാശ.

കിംക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* One who is regardless of time. കാലത്തെ വിചാരിക്കാത്തവൻ.

കിയതി. *ind.* How far. എത്ര.

കിയൽ. *ind.* How much. എത്ര.

കിരണമാലി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

കിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.

കിരാതതിക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of gentian, *Gentiana chirayita.* (Rox.) പുത്തരിചുണ്ട.

കിരാതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A savage, one of the barbarous tribes who inhabit woods and mountains, and live by the chase. കാട്ടാളൻ. 2. a huntsman.

കിരാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of Gentian, *Gentiana chirayita.* (Rox.) പുത്തരിചുണ്ട, നിലവെപ്പ.

കിരാതി, യുടെ. *s.* 1. A name of the Ganges or its goddess. 2. the wife of a കിരാതൻ, or a female of that tribe. കാട്ടാളസ്ത്രീ. 3. a lattice, a battlement.

കിരി, യുടെ. *s.* A hog. പന്നി.

കിരിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The chief class among the *Sudras.* ശൂദ്രന്മാരിൽ പ്രധാന ജാതി.

കിരിയാത്ത,ിന്റെ. *s* Creyat, *Justitia Paniculata.*

കിരീടപതി, യുടെ. *s.* A king who wears a crown. കിരീടം ധരിച്ച രാജാവ.

കിരീടം, ത്തിന്റെ. *s.* A crown, a diadem, a crest. രാജമുടി. കിരീടം ധരിക്കുന്നു. To wear a crown. കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു, കിരീടംവെക്കുന്നു. To crown a person.

കിരീടി, യുടെ. *s.* A name of *Arjuna.* അൎജ്ജുനൻ.

കിരുകിരെ. *adv.* With a low rustling noise.

കിരുകിരുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To rustle, to make a low rattling noise, as dry leaves on the ground, or any thing among dry leaves, &c. 2. to feel a peculiar sensation in a limb that has been asleep.

കിരുകിരുപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. The rustling of dry leaves, &c. 2. the sensation felt in a limb after it has been asleep.

കില. *adv.* An aptote signifying, 1. News, so said, so reported. 2. likelihood, probably, possibly. പൊൽ.

കിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A blotch, a scab. ചുണങ്ങ.

കിലാസി, യുടെ. *s.* One who has blotches. ചുണങ്ങൻ.

കിലിഞ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mat. പായ. 2. a screen, or twist of grass or straw. മറ, തിരിക.

കിലുകില. *adv.* 1. With a sound of loud laughter. 2. with a tinkling, rattling, or crackling noise.

കിലുകിലുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To ring, to make a tinkling, or crackling noise: to gingle, to clink.

കിലുകിലുപ്പ, ിന്റെ. *s.* A tinkling noise, a ringing or rattling sound.

കിലുക്ക, ിന്റെ. *s.* A rattle, a child's play thing.

കിലുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See കിലുകിലുപ്പ.

കിലുക്കാമ്പുട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A shrub: the seeds of this shrub when ripe rattle or crackle in the legumen or shell, *Crotalaria laburnifolia.* (Lin.)

കിലുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make a tinkling noise.

കിലുക്കുവടി, യുടെ. *s.* A stick or staff which makes a noise.

കിലുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To ring or sound as a bell or any sonorous substance.

കില്ബിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, crime. പാപം. 2. fault, offence. കുററം.

കില്ല, ിന്റെ. *s.* A doubt.

കിശലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sprout, a shoot. തളിര.

കിശൊരൻ, ന്റെ. *s.* A boy, a youth, a lad, from his birth to the end of his fifteenth year: a minor in law. ബാലകൻ.

കിഷ്കിന്ധ, യുടെ. *s.* A mountain situated in or about the province of ORISSA.

കിഷ്കു, വിന്റെ. *s.* 1. A cubit. ഒരുമുളം. 2. a span. ഒരു ചാൺ. 3. the fore-arm. കൈ.

കിസലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sprout, a young shoot. തളിര.

കിളു, യുടെ. *s.* 1. Digging, working with a spade or hoe. 2. an account by tank diggers.

കിളുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Rising, rising up, ascending.

കിളൂമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* To rise up, to ascend.

കിളൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Height, elevation.

കിളൂരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To grow high, to be lifted or raised up, to rise.

കിളുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To become corroded, as brass and copper.

കിളൂച്ച, യുടെ. *s.* Elevation, the act of raising.

കിളൂത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To lift up, to make high, to raise up.

കിളുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Rust of brass, verdigris.

കിളുറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To stir, to move, to remove from its place. 2. to rise as dust. 3. to be reduced to powder.

കിളാവ, ിന്റെ. *s.* Verdigris, rust of brass or copper. കിളാവപിടിക്കുന്നു. To become corroded, as brass, verdigris to form.

കിളാവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* See കിളുക്കുന്നു.

കിളി, യുടെ. *s.* A parrot, a paroquet.

കിളിക്കത്തി, യുടെ. *s.* The scissors used for cutting betel-nut.

കിളിക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A parrot's nest or cage.

കിളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A bud, sprout.

കിളിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* The name of a tree.

കിളിപ്പാട്ട, ിന്റെ. *s.* A song or poem taken from the Sanscrit, as the *Rámayánam.*

കിളിപ്പെട, യുടെ. *s.* A female parrot.

കിളിമൂക്ക, ിന്റെ. *s.* The little piece of *Ola* or wood which prevents the leaves of an *Ola* book falling off from the string.

കിളിമൊഴി, യുടെ. *s.* Talking like a parrot.

കിളിവാകെട്ട, ിന്റെ. *s.* The juncture of two branches of a tree.

കിളിവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A window.

കിളുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To spring up, to sprout, to germinate, to grow up, to put forth shoots out of the root.

കിളുന്ന, ിന്റെ. *s.* A sprout, a shoot.

കിളുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Shooting, sprouting, germinating.

കിളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dig, to pierce with a spade or hoe; to work with a spade.

കിള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* Pinching, the act of plucking.

കിള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* To pinch, to pluck.

കിഴക്ക, ിന്റെ. *s.* East.

കിഴക്കതെക്കായിട്ട. *adv.* To the south-east.

കിഴക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. The east wind, or easterly wind. 2. a man from the east. കിഴക്കൻകാററ. The east wind. കിഴക്കൻമഴ. Rain from the east.

കിഴക്കിനി, യുടെ. *s.* The east wing of a building.

കിഴക്കൊട്ട. *adv.* Eastward.

കിഴക്കൊട്ടെക്ക. *adv.* Eastward, toward the east.

കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. Any bulberous or tuberous root. 2. one of an esculent sort.

കിഴങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* One who keeps any matter to himself.

കിഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Panting, pant, palpitation.

കിഴവൻ, ന്റെ. *s.* An old man.

കിഴവി, യുടെ. *s.* An old woman; also കിഴത്തി.

കിഴി, യുടെ. *s.* 1. Any thing tied up in a piece of cloth,

as sand, rice, money, &c. 2. the office of a treasurer. 3. a certain medical treatment by rubbing. കിഴികുത്തുന്നു, കിഴിതിരുമ്പുന്നു. To beat gently, or rub the body with a medical composition tied up in cloth.

കിഴിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has the charge of money, a treasurer, a cashkeeper.

കിഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To flay, to strip off the skin. 2. to subtract, to take away part from the whole. 3. to contemn, to lessen; to detract, to derogate from. 4. to make an opening, to form a hole.

കിഴിക്കെട്ടു, ിന്റെ. *s.* A small bundle of any thing tied up.

കിഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Abasement, depression. 2. humility, submission. 3. subtraction. 4. flaying.

കിഴിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Flaying, stripping off the skin. 2. subtraction. 3. detraction.

കിഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To form into a hole, as a sore, &c. 2. to be flayed. 3. to be abased, to demean one's self, to be submissive. 4. to be lowered, to be degraded, to descend. 5. to be subtracted.

കിഴിവു, ിന്റെ. *s.* Degradation, abasement. See കിഴിപ്പു.

കിഴിശ്ശീല, യുടെ. *s.* A small bag or purse.

കിഴകാനെല്ലി, യുടെ *s.* A medicinal plant, the annual Indian Phyllanthus, *Phyllanthus Niruri.* (Lin.)

കിഴക്കു, ിന്റെ. *s.* A knock or blow on the head with the fist, a cuff, a buffet.

കിഴക്കാന്തൂക്കു, ിന്റെ *s.* 1. Downwardness. 2. a steep place, a precipice.

കിഴക്കാമ്പാട. *adv.* Downwards, headlong.

കിഴക്കില, യുടെ. *s.* 1. A leaf used for curry as a plate at the time of eating. 2. a leaf put under others used as plates: this is only done for kings or great men.

കിഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To knock or give a blow on the head with the fist, to cuff, to buffet.

കിഴുത്ത, യുടെ. *s.* 1. A small hole. 2. a leak.

കിഴെക്കായ, യുടെ. *s.* A kind of yams which grows on the stem of the larger yam.

കിഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. To pant, to breathe strongly, to pant for breath, to palpitate.

കിറച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Resisting, holding back.

കിറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To resist, to hold back.

കിറിണ്ണി, യുടെ. *s.* Tickling, titillation.

കിറുകിണ്ണിപ്പാല, യുടെ. *s.* A sort of asclepias, *Asclepias rosea.*

കിറുകിറക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To make a noise as an iron pen in writing on *Olas*, shoes in walking, or as rats in gnawing leaves, timber, &c.

കിറുകിറുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Making a noise as above, creaking of shoes.

കിറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To erase, to strike out, to draw the pen through a writing.

കിറുതു, ിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, insolence.

കീ

കീ. A syllabic or compound letter.

കീ. *adv.* The cry as of birds, &c.

കീകസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bone. അസ്ഥി. 2. a lath. അലക.

കീകസാത്മജൻ, ന്റെ. *s.* A giant. രാക്ഷസൻ.

കീചകൻ, ന്റെ. *s.* The name of a *rajah*, *Racshasa* or giant.

കീചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bamboo whistling or rattling in wind. 2. any hollow bamboo. തുമ്പിതുളച്ച മുള.

കീടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A worm or insect. പുഴു.

കീടഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sulphur. ഗന്ധകം. 2. a shrub used in medicine as an anthelmintic, *Erycibe paniculata.* (Rox.)

കീടജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Necessity, want. ആവശ്യം. 2. lac, an animal die of a red colour. അരക്കു. 3. silk thread. പട്ടുനൂൽ.

കീടമണി, യുടെ. *s.* A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ.

കീടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A worm, an insect. പുഴു. 2. a beetle. വണ്ടു. 3. a sign in the zodiac, *Scorpia.* വൃശ്ചികരാശി. 4. the dross of iron.

കീടൊൻ, ന്റെ. *s.* A kind of yam.

കീനാശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama.* യമൻ. 2. a labourer, or cultivator of the soil. കൃഷിക്കാരൻ. 3. a poor or mean man. 4. a covetous, niggardly person.

കീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A parrot. കിളി.

കീരി, യുടെ. *s.* The mungoose, *Viveria ichneumon.*

കീരികിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A bulbous root, said to be an antedote for the bite of snakes.

കീരിപ്പല്ലു, ിന്റെ. *s.* A small tooth.

കീരിപ്പാമ്പു, ിന്റെ. *s.* A worm bred in the body.

കീൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hymn. 2. speech, a word. 3. praise, eulogy. കീൎത്തനംപാടുന്നു. To sing praise, to celebrate.

കീൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Fame, renown, celebrity, reputation, glory. നല്ല ശ്രുതി. 2. rumour, report. പ്രസിദ്ധം.

കീൎത്തികെട, ിന്റെ. *s.* Disgrace, dishonour.

കീൎത്തികെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To dishonour, to disgrace.

കീൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To celebrate, to make known. 2. to eulogize, to praise.

കീൎത്തിതം. *adj.* 1. Celebrated, renowned. 2. said, asserted. 3. noble, illustrious. 4. notorious, known. കീൎത്തിക്കപ്പെട്ട.

കീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To celebrate, to eulogize, to praise. 2. to make illustrious.

കീൎത്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be praised, to be celebrated. 2. to become renowned, illustrious. 3. to be known, notorious.

കീൎത്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who is celebrated, renowned, noble, illustrious. കീൎത്തിയുള്ളവൻ.

കീല, ിന്റെ. *s.* Tar, pitch.

കീലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillar or post for cows, &c. to rub themselves against; also one to which they are tied. പശുക്കെട്ടും കുററി.

കീലം, ത്തിന്റെ. 1. The flame of fire. ജ്വാല. 2. smallness, minuteness. അല്പം. 3. a pin, a stake, a bolt, a gnomon. കുററി. 4. a wedge. ആപ്പു. 5. a nail. ആണി. 6. a lance, a pike. മരക്കന്തം.

കീലരന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole for a nail, or pin. ആണിത്തുള.

കീലാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. blood. രക്തം.

കീലിതം, &c. *adj.* Bound, tied, confined. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത.

കീശപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A tree, *Achyranthes aspera.* വലിയ കടലാടി.

കീശം, ത്തിന്റെ. *s.* A monkey, an ape. കുരങ്ങ.

കീഴ. *adv.* Under, below, beneath, low, vile.

കീഴടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To subdue, to bring or keep under.

കീഴടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To submit, to be in subjection, to be tamed.

കീഴധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An inferior office.

കീഴര, യുടെ. *s.* A fraction.

കീഴരമ, യുടെ. *s.* A fraction.

കീഴരയ്യാണി, യുടെ. *s.* A fraction.

കീഴാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be under, to be under one's dominion, to be submissive.

കീഴാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To put under, to subdue, to make subject.

കീഴാണ്ട, ിന്റെ. *s.* The last or past year.

കീഴായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be under, to be below, to be mean.

കീഴാൾ, ളിന്റെ. *s.* A subordinate, an under officer.

കീഴിട്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To sit below or beneath, to sit on the ground.

കീഴിട്ട. *adv.* Below, under, beneath.

കീഴിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To put under, to subdue.

കീഴിലെ. *adj.* 1. Past or former. 2. bottom, under.

കീഴിലത്തെ. *adj.* See the preceding.

കീഴിൽ. *adv.* 1. Formerly, in time past. 2. under, beneath.

കീഴെ. *part.* &c. *postpos.* Under, below, down, beneath.

കീഴെപ്പാട, ിന്റെ. *s.* The under or lower side.

കീഴെഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The under side.

കീഴൊട്ട. *adv.* Downward, down.

കീഴ്ക്കച്ചവടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A petty tradesman.

കീഴ്ക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Petty trade.

കീഴ്ക്കട. *adj.* Former. *s.* Arrears.

കീഴ്ക്കണക്ക, ിന്റെ. *s.* Fractions in Arithmetic.

കീഴ്ക്കാണി, യുടെ. *s.* A fraction.

കീഴ്ക്കാന്തുക്ക. See കിഴക്കാന്തുക്ക.

കീഴ്ക്കാമ്പാട. See കിഴക്കാമ്പാട.

കീഴ്ക്കാൽ, ിന്റെ. *s.* 1. A fraction. 2. the butt end of a gun.

കീഴ്ക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* An under office in accounts, an underwritership.

കീഴ്ജാതി, യുടെ *s.* 1. A low or mean class, or cast. 2. a low sort.

കീഴ്തരം. *adj.* Inferior in price, quality, capacity, &c.

കീഴ്തൈ, യുടെ. *s.* A young plant, or under plant.

കീഴ്നാളിൽ. *adv.* In time past.

കീഴ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To subdue, to bring under, to subject.

കീഴ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To obey, to submit, to be subjected.

കീഴ്പെട്ട. *adv.* Downwards.

കീഴ്ഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The under or lower part or side.

കീഴ്മൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* Former or established custom or usage.

കീഴ്മാടമ്പ, ിന്റെ. *s.* Nobility, lordship, dignity.

കീഴ്മാടമ്പി, യുടെ. *s.* A nobleman, a lord.

കീഴ്മാററ, യുടെ. *s.* An inferior sort of gold.

കീഴ്മുക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A fraction.

കീഴ്മുന്തിരിക, യുടെ. *s.* A fraction.

കീഴ്മുറി, യുടെ. *s.* An under or lower room.

കീഴ്മേൽ. *adv.* Upside down, topsy turvy.

കീഴ്ലോകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hell. 2. the infernal regions.

കീഴ്വയർ, റിന്റെ. *s.* The lower part of the belly.
കീഴ്വാക്കു, ിന്റെ. *s.* Low or vulgar language.
കീഴ്വിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An inferior office.
കീഴ്ശാന്തി, യുടെ. *s.* The office of one who assists at the services in a temple or pagoda.
കീഴ്ശാന്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who holds the above office.
കീറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A rent, a tear. 2. slitting, cutting. 3. dissection.
കീറാമുട്ടി, യുടെ. *s.* Difficulty, that which is hard to be accomplished.
കീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* 1. To tear, to rend. 2. to cleave, to divide, to split. 3. to slit. 4. to cut, to dissect. 5. to draw lines.
കീറു, ിന്റെ. *s.* 1. A stripe, a shred. 2. a piece torn off, a streak. 3. one half of a leaf. കീറില. A torn leaf. കീറൊല. One half of a leaf of the cocoa-nut tree.

കു

കു. A syllabic or compound letter.
കു, വിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
കു. *ind.* A particle of depreciation, and implying, 1. Sin, guilt. പാപം. 2. reproach, contempt. നിന്ദ്യം. 3. diminution, littleness. അല്പം. 4. prevention, hindrance. വിരൊധം.
കുകരൻ, ന്റെ. *s.* One who has a crooked or withered arm. ചൊങ്കകയ്യൻ.
കുകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A wicked action. ദുഷ്കൎമ്മം.
കുകുന്ദരം, ത്തിന്റെ. *s.* The cavities of the loins. ഒമല്ക്കുഴി.
കുകുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dog. നായ. 2. a plant and perfume. തുണിയാക്കം.
കുകൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole filled with stakes. കുററികൊണ്ട നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുഴി. 2. a conflagration of chaff. ഉമിത്തീ. 3. armour, mail. കവചം.
കുക്കുടധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Subrahmanyen.* സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
കുക്കുടപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire made of dry cow dung to the height of a fowl for preparing medicines.
കുക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gallinaceous fowl, a cock. പൂവങ്കൊഴി. 2. a wild cock. 3. a peacock. മയിൽ.
കുക്കുടശിഖ, യുടെ. *s.* 1. Safflower, *Carthamus tinctorius.* കുയമ്പപൂ. 2. a flower, the *cock's comb.* കൊഴിപ്പൂ.
കുക്കുടി, യുടെ. *s.* 1. A hen. പിടക്കൊഴി. 2. a small house lizard. പല്ലി.
കുക്കുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wild cock, *Phasianus gallus.* കാട്ടുകൊഴി.
കുക്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dog. നായ. 2. a vegetable perfume. തുണിയാക്കം.
കുക്കുരി, യുടെ. *s.* A bitch. പെൺപട്ടി.
കുഡ്മളം, ത്തിന്റെ. *s.* An opening bud. കുട്മളം, പൂമൊട്ട
കുങ്കുലിയം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of resin, dammar.
കുങ്കുമപ്പട്ട, യുടെ. *s.* The bark of the *Crocus Sativus.*
കുങ്കുമപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* Saffron, *Crocus Sativus.* (Lin.)
കുങ്കുമപ്പൊടി, യുടെ. *s.* A red powder made from the saffron flower, used as a perfume.
കുങ്കുമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Saffron, *Crocus sativus.* 2. Turmeric mixed with alum and lime juice, which form a fine crimson colour, much used by the Hindus in marking the forehead.
കുങ്കുമവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron colour.
കുചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Red saunders or sandal wood, *Pterocarpus santolinus.* (Kœn.) ചെഞ്ചന്ദനം. 2. Sappan or logwood. ചപ്പങ്കം.
കുചം, ത്തിന്റെ. *s.* The female breast, or nipple. മുല.
കുചാരം, &c. *adj.* Censorious, detracting. ദുൎന്നടപ്പായുള്ള, കുറെക്കുന്ന.
കുചാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A nipple. മുലക്കണ്ണ.
കുചെലം, ത്തിന്റെ. *s.* Dirty or tattered clothes. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം.
കുചെലി, യുടെ. *s.* One who is ill clothed, dressed in dirty or tattered garments. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചവൻ.
കുചൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, deceit, trick, subtle device. 2. an improper question. ദുശ്ചൊദ്യം.
കുജൻ, ന്റെ. *s.* The planet Mars. ചൊവ്വ.
കുജം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.
കുജംഭിലൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a house-breaker. കള്ളൻ.
കുഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tassel of silk, &c. 2. a brush made of hair. 3. a weaver's brush or comb.
കുഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. The neck. 2. smallness, littleness. *adj.* Small, little.
കുഞ്ചിതം. *adj.* Crooked, curved, bent. വളയപ്പെട്ടത.
കുഞ്ചിക്കുഴി, യുടെ. *s.* The hollow above the nape of the neck.
കുഞ്ചുകൂട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A soldier in the Travancore Brigade.
കുഞ്ചുകൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The Travancore Brigade, a native battalion.
കുഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* To stoop, to bow down.

കുഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place overgrown with creeping plants, &c., a bower, an arbour. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. an elephant's tusk. ആനക്കൊമ്പു. 3. the lower jaw.

കുഞ്ജരം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

കുഞ്ജരാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy fig tree. *Ficus religiosa.* അരയാൽ.

കുഞ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Sour gruel. കാടി.

കുഞ്ഞു, ിന്റെ. *s.* 1. An infant, a babe. 2. a young or small one. 3. the young of fowls, &c.

കുഞ്ഞകം, ത്തിന്റെ. *s.* Holy basil, *Ocimum sanctum.* തുളസി.

കുഞ്ഞാകുഞ്ഞിരുട്ടു, ിന്റെ. *s.* Great darkness.

കുഞ്ഞമ്മ, യുടെ. *s.* A matron, a lady, (honorific.)

കുട, യുടെ. *s.* A *coda* or umbrella. കുടകെട്ടുന്നു. To make *codas*, or umbrellas.

കുടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. Asiatic Pennywort, *Hydrocotyle Asiatica.* 2. an inhabitant of the *Coorg* country. 3. a mountain on the west coast of the Indian peninsula.

കുടകപ്പാല, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Conessi*, or oval-leaved rosebay, *Nerium* or *Echites antidysenterica.* (Rox.) *Nerium antidysenterium.* (Lin.)

കുടകപ്പാലയരി, യുടെ. *s.* The seed of the preceding, *Echites antidysenterica.*

കുടകരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The country of *Coorg.*

കുടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An umbrella bearer. 2. one who has an umbrella.

കുടക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The handle of an umbrella.

കുടക്കൂലി, യുടെ. *s.* The rent of a house.

കുടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A roof, a thatch. മെല്പുര.

കുടങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant. See the 1st meaning of കുടകൻ.

കുടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of shaking off.

കുടജം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുടകപ്പാല.

കുടന്നടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant. *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തങ്ങ.

കുടപ്പന, യുടെ. *s.* The large Palmira or tallipot tree, *Codda-pana* or *Corypha umbraculifera.*

കുടപ്പായൽ, ലിന്റെ. *s.* Water soldier, *Pista stratiotes.* (Lin.)

കുടമ്പുളി, യുടെ. *s.* The gamboge tree, or fruit. *Gambogia garcinia.* (Willd.)

കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A water pot, a pitcher.

കുടമുല്ല, യുടെ. *s.* The large or rose-like Jasmine, *Jasminum roseum.*

കുടയാണി, യുടെ. *s.* A nail with a flat head.

കുടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To shake off, to throw away.

കുടരം, ത്തിന്റെ. *s.* The post round which the string passes that works the churning stick. കടകൊൽ തണ്ട.

കുടർ, രിന്റെ. *s.* The bowels, intestines, entrails.

കുടർമാല, യുടെ. *s.* See the preceding.

കുടർവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Pain in the bowels.

കുടലെററം, ത്തിന്റെ. *s.* Convulsion, spasm of the bowels, the wringing of the belly.

കുടൽ, ലിന്റെ. *s.* See കുടർ.

കുടൽചുരുക്കി, യുടെ. *s.* A medicinal plant.

കുടവയറൻ, ന്റെ. *s.* A person with a large or pot belly.

കുടവയർ,ററിന്റെ. *s.* A large or pot belly.

കുടി, യുടെ. *s.* 1. Drinking, drunkenness. 2. an inhabitant. 3. a house, habitation, dwelling. 4. a tenant, a subject. 5. a family. 6. a bride. 7. a wife. 8. the body.

കുടിഒഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abandon, or give up an abode. 2. to abandon, or put away.

കുടികൾ, ളുടെ. *s. plu.* 1. Inhabitants, subjects, population. 2. houses.

കുടികല്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Procession of a nuptial party to the house of the bridegroom, after marriage.

കുടികൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To marry, spoken of slaves.

കുടികെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To ruin a house, family, or inhabitant.

കുടികെട്ടു, ിന്റെ. *s.* Marriage of a slave.

കുടികെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To marry, spoken of slaves.

കുടികെടു, ിന്റെ. *s.* Destruction or ruin of a family.

കുടികൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To inhabit, to dwell.

കുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To drink. 2. to suck. 3. to swallow. 4. to suck up, to absorb.

കുടിചരം, ത്തിന്റെ. *s.* A porpoise. കടൽപന്നി.

കുടിഞ്ഞു, യുടെ. *s.* A place where young calves are tied.

കുടിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. See the preceding. 2. a hut, a small house.

കുടിതം. *adj.* Crooked, bent. വളഞ്ഞ.

കുടിദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Oppression of the inhabitants by those in authority.

കുടിദ്രൊഹി, യുടെ. *s.* An oppressor of the people.

കുടിപതി, യുടെ. *s.* An inhabitant, an householder.

കുടിപുറപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To abandon, or leave a dwelling.

കുടിപുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dispossess an inhabitant of his dwelling, to render houseless, to expel.

കുടിപൂകൽ, ലിന്റെ. *s.* Entering on a dwelling. കുടി

പൂകുന്നു. To enter on a dwelling.

കുടിപ്പക, യുടെ. *s.* Family revenge, or hatred against a person who has been guilty of murdering any member of the family.

കുടിപ്പുഴി, യുടെ. *s.* See the preceding.

കുടിപ്പാറ, ിന്റെ. *s.* Money received from the inhabitants by Government officers, &c. without accounting of it.

കുടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause or give to drink, to cause to suck.

കുടിമ, യുടെ. *s.* Dwelling, or living on the property of another, tenantry.

കുടിമരിക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Union, friendship among neighbouring inhabitants.

കുടിമരിങ്ങ, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

കുടിമരിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be friendly, to be agreed, to dwell together in harmony or peaceably.

കുടിമാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To be weaned, as a child, calf. 2. to remove from one place of abode to another.

കുടിമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Removing from one place of abode to another; removing a dwelling.

കുടിയൻ, ന്റെ. *s.* A great drinker, a drunkard.

കുടിയാൻ, or കുടിയാനവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inhabitant, a subject, a citizen. 2. a ryot, or renter of land, a tenant.

കുടിയാഴ്മ, യുടെ. *s.* 1. Residence, inhabitance.

കുടിയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to reside, to abide.

കുടിയിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Dwelling, habitation, abode. 2. a certain tenure of gardens, the same as *Anubogam.* 3. a garden, compound.

കുടിയിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To cause to settle, to colonize a place.

കുടിലത, യുടെ. *s.* 1. Crookedness, curvity, bent. 2. fraud, deceitfulness, trick. 3. imposture. 4. treason.

കുടിലൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver. 2. an imposter. 3. a traitor. ചതിയൻ.

കുടിലം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുടിലത. *adj.* 1. Deceitful, fraudulent. 2. bent, crooked.

കുടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A small house, a hut, a hovel, a cottage. കുടിൽ കെട്ടുന്നു. To make a hut.

കുടിവരവ, ിന്റെ. *s.* 1. Revenue from the inhabitants: receipt. 2. a marriage procession. 3. occupying a new house for the first time.

കുടിവഴക്ക, ിന്റെ. *s.* Disputes of any kind, chiefly among slaves.

കുടിവററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. n.* To cease giving milk.

കുടിവാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To abandon a place, to change an abode or habitation.

കുടിവില, യുടെ. *s.* 1. Common country price. 2. Government price paid to the inhabitants for articles of monopoly.

കുടിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to dwell, to people, to colonize.

കുടിവെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Causing to dwell, &c. colonization.

കുടിശൊധന, യുടെ. *s.* Investigation, search made by order of government among the inhabitants.

കുടിശ്ശിക, യുടെ. *s.* Arrears, arrearage, amount due.

കുടി, യുടെ. *s.* 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a house, habitation. ഭവനം, ഇരിപ്പിടം.

കുടീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A small house, a cottage, a hut. കുടിൽ.

കുടുകുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To make a rumbling or guggling noise.

കുടുകുടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* The rumbling or guggling noise of water, &c. running out of a vessel with a narrow mouth.

കുടുകുടെ. *adv.* With a rumbling or guggling noise as of water, &c. running out of any vessel, or bottle with a narrow mouth.

കുടുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A snare. 2. a button. 3. a noose or running knot, a loop. 4. straitness, narrowness, tightness, closeness.

കുടുക്ക, യുടെ. *s.* 1. The hard shell of a cocoa-nut, and of some other fruits, used as a vessel. 2. any vessel with a small mouth. 3. the scull. 4. a bomb shell. 5. a small cooking vessel.

കുടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shaking, rattling noise. 2. entanglement.

കുടുക്കിലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To fall into a snare.

കുടുക്കിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To entrap, to catch in a snare.

കുടുക്കതിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To release from a snare, to disentangle.

കുടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To snare, to entrap, to entangle. 2. to entice. 3. to shake.

കുടുക്കകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arbour, a bower formed of creeping plants. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a thatch, a roof. 3. a hut, a cottage. കുടിൽ.

കുടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be ensnared, to be entangled. 2. to be enticed. 3. to shake, to make a noise.

കുടുമ, യുടെ. *s.* 1. A pivot of a door used as a hinge by the natives of India. മെൽകുടുമ. The upper pivot. കീഴു

ട്മ. The lower pivot. 2. a tendon, or part of wood let into a mortise. 3. a lock or tuft of hair worn on the crown of the head by the Hindus. 4. a bird's crest.

കുടമിത്തു, യുടെ. *s.* A mortise, or hole cut into wood that another may be put into it.

കുടമി, യുടെ. *s.* 1. A lock or tuft of hair worn on the crown of the head by Hindus. 2. a person of the following class.

കുടമിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. See കുടമിച്ചെട്ടി. 2. one who wears a lock or tuft of hair on the crown of the head.

കുടമിച്ചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A bird of prey with a crest.

കുടമിച്ചെട്ടി, യുടെ. *s.* One of a certain class of *chetties* who beat rice or grain flat.

കുടമിയവിൽ, ലിന്റെ. *s.* Rice or grain beaten very thin.

കുടസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Narrowness, straitness. 2. compactness, closeness.

കുട്ടു, ിന്റെ. *s.* A blow with the closed fist, a buffet, a cuff.

കുട്ടു, യുടെ. *s.* 1. A sow. 2. a jackall.

കുട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of copper vessel, a caldron.

കുട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bruising, beating, cutting, (as medicines.) ചതെക്കുക.

കുട്ടനാട, ട്ടിന്റെ. *s.* The name of a low part of Travancore; viz. *Ambalapura* and the adjacent low land.

കുട്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kind of fish. 2. a boy, a small or little one. 3. a jackall.

കുട്ടാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Bruising, beating, ചതവ, ഇടി.

കുട്ടാടൻ, ന്റെ. *s.* A kind of paddy reaped in January.

കുട്ടി, യുടെ. *s.* 1. An infant, a child. 2. the young of any animal. 3. a young man among the *Pattars.*

കുട്ടിക്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Tumbling heels overhead. കുട്ടിക്കരണം കുത്തുന്നു, കുട്ടിക്കരണം മറിയുന്നു. To tumble heels overhead, to perform a summerset.

കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* A demon, a familiar spirit.

കുട്ടിച്ചുവര, ിന്റെ. *s.* 1. A wall in ruins. 2. ruin, decay, destruction.

കുട്ടിനി, യുടെ. *s.* A prostitute, a procuress, a go between. വെശ്യയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവൾ.

കുട്ടിമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pavement, a paved place or floor. പടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം. 2. a hut, a cottage. കുടിൽ.

കുട്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To bring forth young, spoken of animals.

കുട്ടിസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A purse, a small bag.

കുട്ടിശരം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction, ruin. നാശം. കുട്ടിശരംവരുത്തുന്നു. To destroy.

കുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To strike with the fist, to buffet, to cuff.

കുട്ടപ്പായൽ, ലിന്റെ. *s.* See കുടപ്പായൽ.

കുട്ടപ്പാള, യുടെ. *s.* A vessel made of the thick skin or cover of the betel-nut tree.

കുട്ടളം, ത്തിന്റെ. *s.* An opening bud. പൂവിന്റെ മൊട്ട.

കുഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.

കുഠരം, ത്തിന്റെ. *s.* The post round which the string of the churning stick passes. കടകൊൽ തണ്ട.

കുഠാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An axe, a hatchet. മഴു, കൊടാലി, വെണ്മഴു.

കുഠാരി, യുടെ. *s.* An axe, a hatchet. കൊടാലി.

കുഠാരു, വിന്റെ. *s.* A monkey. കുരങ്ങ.

കുഠെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Holy basil. *Ocimum sanctum.* തുളസി.

കുഡുബം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain measure, a fourth part of an *Edangari.* നാഴി.

കുഡുംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arbour, a bower formed of creeping plants. വള്ളികുടിൽ. 2. a hut, a cottage. 3. a thatch, a roof.

കുഡുംബക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man who has a family, an householder. 2. a kinsman, a relation by descent. 3. a connexion, a relation by the Mother's side by marriage, &c.

കുഡുംബം, or കുടുംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A family, race, household. 2. kindred, relationship, connexion by marriage. 3. offspring, progeny.

കുഡുംബപ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. Marriage. 2. founding or establishing a family. കുഡുംബപ്രതിഷ്ഠ കഴിക്കുന്നു. To found or establish a family.

കുഡുംബിനി, യുടെ. *s.* A matron, the wife of a householder and mother of a family. ഭാൎയ്യ, പുത്രന്മാരും ഭൃത്യന്മാരുമുള്ളവൾ.

കുഡുംബി, യുടെ. *s.* The father of a family, a householder. കുഡുംബമുള്ളവൻ.

കുഡ്യഛെദി, യുടെ. *s.* A thief, a house-breaker. തുരന്നു മൊഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

കുഡ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A wall. ചുവര.

കുണപം, ത്തിന്റെ. *s.* A corpse, a dead body. ശവം.

കുണി, യുടെ. *s.* 1. One who has a lean, withered, or crooked arm. ചൊക്കകയ്യൻ. 2. the Toon tree, *Cedrela Tunna.* പൂവരശ.

കുണുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Wagging, shaking, as the head.

കുണുക്ക, ിന്റെ. s. An ear-ring.
കുണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To wag, to shake, as the head.
കുണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. n. To shake or be shaken, to wag.
കുണ്ട, ിന്റെ. s. Deepness, depth.
കുണ്ട, യുടെ. s. 1. A fish basket. 2. a stack of straw. 3. a dirty, filthy woman. 4. a maid servant.
കുണ്ടകം മണ്ടകം നടക്കുന്നു. To trudge along, to walk laboriously.
കുണ്ടണി, യുടെ. s. Backbiting, tale-bearing. കുണ്ടണി കൂട്ടുന്നു, കുണ്ടണി പറയുന്നു. To backbite, to tell tales.
കുണ്ടണിക്കാരൻ, ന്റെ. s. A backbiter, a tale-bearer.
കുണ്ടൻ. adj. Deep.
കുണ്ടപ്പുല്ല, ിന്റെ. s. A fragrant grass, *Choloris barbata.*
കുണ്ടപ്രവൃത്തി, യുടെ. s. Service, slavery.
കുണ്ടളപ്പാല, യുടെ. s. A plant.
കുണ്ടളപ്പുഴ, വിന്റെ. s. A worm, a grub.
കുണ്ടാമണ്ടി, യുടെ. s. See കുണ്ടണി.
കുണ്ടി, യുടെ. s. 1. The back-side, the posteriors. 2. a small vessel. 3. the part of the stem of sugar-cane between the knots. 4. the fruit of the Cashu tree, without the nut.
കുണ്ടിലവം, ത്തിന്റെ. s. A species of silk cotton tree.
കുണ്ഠത, യുടെ. s. 1. Sorrow, affliction, grief, disquietude. 2. dejection of spirits. 3. indolence, laziness, slowness. 4. stupidity, foolishness, folly.
കുണ്ഠത്വം, ത്തിന്റെ. s. See the preceding.
കുണ്ഠൻ, ന്റെ. s. 1. An indolent, lazy, slow person. മടിയൻ. 2. one who is stupid, foolish, a fool. ഭോഷൻ.
കുണ്ഠഭാവം, ത്തിന്റെ. s. Dejection of spirits, sorrowfulness.
കുണ്ഠം. adj. 1. Blunt. മൂൎച്ചയില്ലാത്ത. 2. dejected, afflicted. ഇടിവുള്ള. 3. indolent, lazy, slow. മടിയുള്ള.
കുണ്ഠിതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To be sorrowful, to be grieved, to be disquieted in mind. 2. to be dejected.
കുണ്ഠിതം, ത്തിന്റെ. s. Sorrow, grief, dejection.
കുണ്ഠേതരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Animation, good spirits. ഉണൎച്ച. 2. activity, diligence. ഉത്സാഹം. 3. wisdom, intelligence.
കുണ്ഡൻ, ന്റെ. s. A son of an adulteress. ഭൎത്താവിരിക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിൽ ഉണ്ടായ പുത്രൻ.
കുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. s. 1. A deep hole, a pit. കുഴി. 2. a hole in the ground for receiving and preserving consecrated fire. 3. a furnace. 4. a pot, a pitcher. കുടം. 5. a pool, a tank. പൊയ്ക.
കുണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. s. 1. An ear-ring, an ornament for the ear. കൎണ്ണാഭരണം. 2. a circle. 3. a period or stop in *ola* writing.
കുണ്ഡലിനി, യുടെ. s. A woman who has an ear-ring. കുണ്ഡലമുള്ളവൾ.
കുണ്ഡലി, യുടെ. s. 1. A serpent. പാമ്പ. 2. mountain ebony, *Bauhinia variegata,* &c. കാക്കപ്പുന്നിച്ചം.
കുണ്ഡലീശ്വരൻ, ന്റെ. s. A name of *Ananta* king of serpents. അനന്തൻ.
കുണ്ഡി, യുടെ. s. A pitcher or waterpot of metel. കിണ്ടി, ജലപാത്രം.
കുത, യുടെ. s. A nick or notch cut in any thing. കുതെക്കുന്നു. To make a nick or notch, &c.
കുതപൻ, ന്റെ. s. A sister's son. പെങ്ങളുടെ മകൻ.
കുതപം, ത്തിന്റെ. s. The eighth hour or portion of the day; about *noon;* considered an eligible time for the performance of sacrifices to the manes according to the Hindus. പകലിന്റെ എട്ടാമംശം.
കുതപ്പ, ിന്റെ. s. See കുത.
കുതം, ത്തിന്റെ. s. See 1st meaning of കുതിപ്പ.
കുതഃ. ind. 1. Where, whence, from what place. എവിടെ, എവിടെനിന്ന. 2. how, in what way. എങ്ങിനെ.
കുതറൽ, ലിന്റെ. s. The act of shaking off.
കുതറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. To shake off, to rid one's self of.
കുതി, യുടെ. s. 1. The heel. 2. a leap, a jump.
കുതികാൽ, ലിന്റെ. s. The heel.
കുതികാൽവെട്ടി, യുടെ. s. An unfaithful person, a deceiver. കുതികാൽവെട്ടുന്നു. 1. To deceive. 2. to cut the heels of a person who has been hanged.
കുതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To jump, to leap; to spring or skip. 2. to boil or bubble up. 3. to leap for joy, to be lifted up with pride. കുതിച്ചുചാട്ടുന്നു. To leap to a distance. കുതിച്ച ഒടുന്നു. To run quick. കുതിച്ച നടക്കുന്നു. To walk quick.
കുതിഞരമ്പ, ിന്റെ. s. The tendon of the heel.
കുതിപ്പ, ിന്റെ. s. 1. The act of jumping, leaping; a jump, a leap. 2. the act of boiling or bubbling up.
കുതിര, യുടെ. s. A horse.
കുതിരകെട്ട, ിന്റെ. s. Making figures of a horse of bamboo, straw, &c.
കുതിരക്കാരൻ, ന്റെ. s. 1. A horse-keeper, a groom. 2. a cavalry soldier, a trooper.
കുതിരക്കാണം, ത്തിന്റെ. s. Horse-gram.
കുതിരക്കാൽ, ലിന്റെ. s. A chess-man, the horse's leg.

കുതിരക്കാഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Horse-dung.

കുതിരക്കൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* The trappings or housings of a horse.

കുതിരച്ചമയം, ത്തിന്റെ. *s.* The trappings of a horse.

കുതിരച്ചമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* A horse-whip.

കുതിരച്ചാണി, യുടെ. *s.* 1. A trooper, a horseman. 2. a horse-breaker, or one who manages a horse.

കുതിരച്ചിറാലിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Neighing of horses.

കുതിരച്ചെവകൻ, ന്റെ. *s.* A horseman, a trooper.

കുതിരച്ചെണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse-cloth, caparison. 2. a saddle.

കുതിരപ്പട, യുടെ. *s.* The cavalry of an army.

കുതിരപ്പന്തി, യുടെ. *s.* A line of horses.

കുതിരപ്പൽപാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Red orpiment, *Arsinum Rubrum.*

കുതിരപ്പാവാൻ, ന്റെ. *s.* One who manages or breaks in a horse.

കുതിരപ്പുറംമറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To tumble heels over head. ഒലപ്പുറംമറിയുന്നു. To tumble heels over head side ways, &c.

കുതിരപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* Horseback: the seat of the rider.

കുതിരമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The shin bone.

കുതിരമുടി, യുടെ. *s.* A horse's mane.

കുതിരയങ്കവടി, or അങ്കവടി, യുടെ. *s.* A stirrup.

കുതിരയിടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. *v. a.* To moisten.

കുതിരയൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The horse's pace, as trot, canter, &c. 2. a horse-race.

കുതിരരൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* Horse-hair.

കുതിരലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The natural disposition or quality of a horse.

കുതിരലാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse-shoe.

കുതിരലായം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse stable.

കുതിരവലി, യുടെ. *s.* A disease connected with spasms in cattle.

കുതിരവാലിപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A species of grass, *Panicum brizoides.* (Lin.)

കുതിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow damp, moist. 2. to be steeped, soaked.

കുതിർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To damp or make damp, to moisten. 2. to steep, to soak.

കുതിച്ച, യുടെ. *s.* Moisture, dampness.

കുതിപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of moistening, damping.

കുതിമ്മ, യുടെ. *s.* Moisture, dampness.

കുതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eagerness, vehemence, impetuosity. ഉത്സാഹം. 2. desire, inclination. ആഗ്രഹം. 3. joy. സന്തൊഷം.

കുതുകുതെ. *adv.* With a rumbling noise,

കുതുപം, ത്തിന്റെ. *s.* A small leathern bottle for oil. &c. തൊൽകുടം.

കുതു, വിന്റെ. *s.* A leathern oil bottle. തൊൽകുടം.

കുതൂഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eagerness, vehemence, impetuosity. ഉത്സാഹം. 2. desire, inclination. ആഗ്രഹം. 3. joy. സന്തൊഷം.

കുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A dot, a mark. 2. erasure. 3. a stab, a thrust with a sword, &c. 4. the sting of any insect, &c. 5. a gore of a cow, &c. 6. a clod, a lump of earth. 7. a gripe or grasp full of rice, salt, &c. 8. pain, ache. 9. beating or pounding in a mortar, threshing. 10. fixing an oar, &c. in the ground. 11. the piercing or prick of a thorn. 12. stitch, stitching, sewing. 13. the force of a current against a bank. 14. a beat, a cuff or blow with the fist. 15. tucking in the end of a cloth. 16. piercing through.

കുത്തക, or കുത്തത, യുടെ. *s.* Farm, farming, contract.

കുത്തകകൃഷി, യുടെ. *s.* A farm, farmed land.

കുത്തകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A farmer, a contractor.

കുത്തകച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Contracted goods.

കുത്തിഒലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rush down, to run with force.

കുത്തിക്കവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To plunder, to rob.

കുത്തിക്കവച്ച, യുടെ. *s.* Booty, plunder, robbery.

കുത്തിക്കളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To scratch out, to erase. 2. to dig or take out. 3. to root up, to destroy.

കുത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to bank. 2. to cause to sew, &c. 3. to cause clothes to be made or sewn.

കുത്തിക്കല, യുടെ. *s.* Murder, stabbing and killing, assassination.

കുത്തിക്കൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To erect any small house, hut, &c.

കുത്തിക്കെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To sew, or stitch up a wound. &c.

കുത്തിക്കൊല്ലി, യുടെ. *s.* 1. A murderer, an assassin. 2. a deciever. 3. a great robber.

കുത്തിക്കൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To murder, to kill by stabbing, to assassinate.

കുത്തിച്ചാകുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To die by one's own hand, to commit suicide.

കുത്തിനിറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fill or pack up closely, to cram in.

കുത്തിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To address or speak to any person expressly. 2. to bring a thing home to a person, to speak pointedly.

കുത്തിപ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pressure, pressing down. 2. holding fast. 3. labouring diligently.

കുത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To press down. 2. to hold fast or firmly. 3. to labour diligently.

കുത്തിപ്പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make rope, to twist twine or thread.

കുത്തിമറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To screen, to shelter, to conceal.

കുത്തിയടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To repair or stop up a broken fence, wall, &c. to stop, to stop up.

കുത്തിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To plant seeds of vegetables, as beans, pumpkins, &c.

കുത്തിയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To sit down with the legs bent, to sit on one's heels.

കുത്തിയുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To put on clothes by tucking in, as the Malabar women do.

കുത്തിയുടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Putting on clothes, as in the preceding word.

കുത്തിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To root up, to dig up or out. 2. to take up with the roots.

കുത്തിയോട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A supposed meritorious act, having a thread incerted through the skin on each side and running about with it.

കുത്തില, യുടെ. *s.* Plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel.

കുത്തിവാരുന്നു, രി, വാൻ. *v. a.* To plunder, to rob.

കുത്തിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To vaccinate, to incert vaccine matter.

കുത്തുകട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cot, or bedstead strung with rope or cord.

കുത്തുകര, യുടെ. *s.* A stripe made in cloth, either woven or stitched in.

കുത്തുകല്ലു, ിന്റെ. *s.* Stones placed in a mud wall, &c. for steps.

കുത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A boatman. 2. a tailor. 3. an ox addicted to goring. 4. a spearman.

കുത്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of dance, a farce.

കുത്തുകൂലി, യുടെ. *s.* Hire, wages to boatmen, beaters of paddy, &c.

കുത്തുകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. *v. n.* 1. To be stabbed, to be wounded, &c. to receive a stab. 2. to be pierced.

കുത്തുചട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel like a spoon used to stir rice, &c. when boiling, and take it out of the water.

കുത്തുചരട, ിന്റെ. *s.* A platted string, braid: wreathed thread.

കുത്തുണി, യുടെ. *s.* A kind of striped silk.

കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To sew, to stitch. 2. to sting or bite, as applied to insects. 3. to bore, to perforate, to dig. 4. to bank. 5. to pierce, to strike, to stab. 6. to pain, to ache. 7. to beat in a mortar. 8. to make a dot, or mark. 9. to erase, to cancel. 10. to drop, or pour in drops. 11. to cuff or strike with the fist. 12. to walk with a stick. 13. to put out, as an eye, &c. 14. to knock out, as teeth. 15. to root up, as pigs do. 16. to row or push, as a boat with a long pole. 17. to kneel. 18. to beat, or rush against, as a strong current. 19. to sign. 20. to prick. 21. to cut, to split.

കുത്തുപണി, യുടെ. *s.* Sewing, needle work.

കുത്തുപണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sewer, a stitcher, a tailor.

കുത്തുപനി, യുടെ. *s.* A cold attended with fever.

കുത്തുപരിച, യുടെ. *s.* A rattan shield, a strong buckler.

കുത്തുപാള, യുടെ. *s.* A vessel made of the thick film of the betel-nut tree.

കുത്തുപുര, യുടെ. *s.* 1. A place made for beating rice. 2. a tailor's shop. 3. a book-binding room.

കുത്തുമുല, യുടെ. *s.* A young woman's breast.

കുത്തുമൊഴി, യുടെ. *s.* Piercing or cutting language.

കുത്തുവാക്ക, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

കുത്തുവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A lamp with a long handle or stand.

കുത്ര, *ind.* Where, wherein, in what place. എവിടെ.

കുത്രചിൽ, *ind.* Somewhere. വല്ലെടത്തും, എങ്ങും.

കുത്രാപി, *ind.* Somewhere. വല്ലെടത്തും, എങ്ങും.

കുത്സനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reproach, contempt. 2. abuse, reviling. നിന്ദ.

കുത്സ, യുടെ. *s.* 1. Reproach, contempt. 2. censure, blame. നിന്ദ.

കുത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To despise, to contemn. നിന്ദിക്കുന്നു. 2. to disclaim.

കുത്സിതം, &c. *adj.* 1. Low, vile, contemptible. നിന്ദ്യമായുള്ള. 2. contemned, despised, reviled, &c. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

കുഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A painted or variegated cloth or blanket, serving as the trappings or housings of an elephant. ചെമ്പാരിപ്പടം. 2. a sacrificial grass, *Cusa.* കുശ.

കുദ്ദാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of spade or hoe, used

for digging. തുമ്പാ. 2. Mountain Ebony, *Bauhinia variegata, &c.* കാഞ്ചനമരം.
കുഡ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A wall. ചുവര.
കുധദൻ, ന്റെ. *s.* A reviler, an evil speaker. ദുഷ്ടി കളുന്നവൻ.
കുധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.
കുധ്രചൂൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Lime stone. കല്ചുണ്ണാമ്പ.
കുനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad or festered nail, a whitlow. കെട്ടനഖം.
കുനഖി, യുടെ. *s.* One who has bad nails. കെട്ടനഖമുള്ളവൻ.
കുനടി, യുടെ. *s.* Red arsenic. മനയൊല.
കുനാഭി, യുടെ. *s.* A whirlwind. ചുഴലിക്കാററ.
കുനാശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, commonly, *Jawása.* കൊടിത്തൂവ.
കുനി, യുടെ. *s.* 1. A semi-circle. 2. an up and down curve, or stroke in writing. 3. a bow, bowing.
കുനിക്കൻപുററ,ിന്റെ. *s.* Earth thrown up by worms.
കുനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make an up or down stroke or curve in writing. 2. to bow, to bend, to curve. 3. to cause to stoop down. കുനിച്ചുനിൎത്തുന്നു. To cause one to stand in a stooping posture, as a kind of torture.
കുനിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Bowing down, the state of being bent; stooping.
കുനിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. An up or down curve or stroke in writng. 2. the act of bending, bowing, stooping; incurvation, stoop. 3. a kind of dance, a farce.
കുനിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to stoop down.
കുനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To bow down, to stoop down. 2. to bend, to be bent. കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. To be stooping, to be bent, to be bowed down. കുനിഞ്ഞ നടക്കുന്നു. To walk stooping. കുനിഞ്ഞ നൊക്കുന്നു. To look down stooping.
കുനിയൻ, ന്റെ. *s.* A large ant.
കുനിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Inclination, bent. 2. stoop, curvation.
കുനിഷ്ഠ,ിന്റെ. *s.* Malevolence, censoriousness.
കുനിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* One who is malevolent, censorious, discovering defects only.
കുനുകുനെ, *adv.* Very small, little.
കുന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A spearman, one who uses a lance.
കുന്തക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A king post in a roof. 2. the staff of a spear.
കുന്തക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A wooden dart or spear.
കുന്തപ്പയററ,ിന്റെ. *s.* Spear exercise.
കുന്തപ്പുണ്ണ,ിന്റെ. *s.* A kind of ulcer on the leg below the knee.
കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A bearded dart, a lance, a spear.
കുന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Going on tiptoe. 2. pride.
കുന്തളദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A country in the northwest of the Indian Peninsula.
കുന്തളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hair. തലമുടി. 2. a drinking cup. പാനപാത്രം. 3. barley. യവം. 4. the name of a country. ഒരുദെശത്തിന്റെ പെർ.
കുന്തളിക, യുടെ. *s.* A butter knife, or scoop. നൈതവി.
കുന്താണി, യുടെ. *s.* A large mortar to beat paddy in.
കുന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To put any thing to stand on in order to reach higher, to elevate. 2. to stand on tiptoe. 3. to lift up with pride.
കുന്തി, യുടെ. *s.* The name of the mother of the *Pandu* princes. പാണ്ഡവന്മാരുടെ അമ്മ.
കുന്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* Tiptoe.
കുന്തുന്നു, ന്തി, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To walk on tiptoe. 2. to reach or peep over by rising with the hands pressed on the seat. 3. to be lifted up with pride.
കുന്തുരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Gum olibanum tree, commonly *Salai* or *Salaé, Boswellia Thurifera.* 2. the gum frankincense, or olibanum.
കുന്ദം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. The many flowered Jasmine, *Jasminum multiflorum.* കുരുണെപ്പു. 2. one of CUBERAS nine treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്ന.
കുന്ദു, വിന്റെ. *s.* See കുന്തുരുക്കം.
കുന്ദുരു, വിന്റെ. *s.* The resin of the *Boswellia thurifera*, Gum olibanum, or frankincense. കുന്തുരുക്കം.
കുന്ദുരുകി, യുടെ. *s.* 1. The gum olibanum tree, commonly *Salai*, or *Salaé, Boswellia Thurifera.* മല ശരന്ത.
കുന്ദുരുഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുന്തുരുക്കം.
കുന്ന,ിന്റെ. *s.* 1. A hill, a hilloc. 2. a heap.
കുന്നൻ, ന്റെ. *s.* 1. A plantain tree. 2. an ignorant foolish person.
കുന്നൻവാഴ, യുടെ. *s.* See കണ്ണൻവാഴ.
കുന്നമുക്കി, യുടെ. *s.* The name of a tree the leaves of which are sometimes used as potherbs and as medicine.
കുന്നലക്കൊനാതിരി, യുടെ. *s.* See കുന്നലക്കൊൻ.
കുന്നലക്കൊൻ,ന്റെ. *s.* The title of the *Calicut* Rajah.
കുന്നി, യുടെ. *s.* 1. A small shrub, *Abrus precatorius*, bearing a red and black berry which forms the smallest of the jeweller's weights, the berry averages about $1\frac{5}{16}$ gr.

troy. 2. the seed of this plant. The root of this plant is a kind of licorice. There are two other kinds, one bearing black, and the other white seeds. 3. the lower part of the ear.

കുന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To heap up, to pile up.

കുന്നിക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The berry of the small shrub, *Abrus precatorius.*

കുന്നിത്തൂക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The weight of the preceding berry.

കുന്നിപ്പശ, യുടെ. *s.* A paste made from the above berry, much used by goldsmiths.

കുന്നിമാല, യുടെ. *s.* A rosary or wreath composed of the berries of the *Abrus precatorius.*

കുന്നിയിട, യുടെ. *s.* See കുന്നിത്തൂക്കം.

കുപിതൻ, ന്റെ. *s.* One moved to anger, an angry or enraged person. കൊപി.

കുപിനി, യുടെ. *s.* A fisherman. മീൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

കുപിനീ, യുടെ. *s.* A kind of net or snare for catching fish made of bamboos or rushes. മീൻകൂട.

കുപിന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A weaver. ചാലിയൻ.

കുപൂയം, &c. *adj.* Inferior, low, vile. നിന്ദ്യം.

കുപ്പ, യുടെ. *s.* Sweepings, refuse, dung.

കുപ്പക്കുന്നു, ിന്റെ. *s.* A dung hill.

കുപ്പക്കുഴി, യുടെ. *s.* A sink, a drain.

കുപ്പച്ചീര, യുടെ. *s.* A kind of potherb, *Amaranthus polystachus.* (Lin.)

കുപ്പമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* A kind of medicine.

കുപ്പമെനി, യുടെ. *s.* The name of a plant, Indian Acalypha, *Acalypha Indica.*

കുപ്പവെള്ള, യുടെ. *s.* The small flowered Periwinkle, *Vinca Parviflora.*

കുപ്പായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An Indian or half caste person who dresses himself after the European fashion, one who dresses in garments.

കുപ്പായം, ത്തിന്റെ. *s.* A garment, a robe, a coat, a jacket. കുപ്പായം കുത്തുന്നു. To sew or make garments. കുപ്പായമിടുന്നു. To put on garments.

കുപ്പാൽവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeper, *Echites caryophyllata.*

കുപ്പി, യുടെ. *s.* A bottle, a vial.

കുപ്പി, യുടെ. *s.* A plant, *Webera corymbosa.*

കുപ്പിക്കിണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A cup made of brass or any other metal.

കുപ്പിണി, യുടെ. *s.* A company of foot-soldiers.

കുപ്പിപ്പരണി, യുടെ. *s.* An earthen jar.

കുപ്പിപ്പിഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A cup.

കുപ്പിയൊട, ട്ടിന്റെ. *s.* A broken piece of glass.

കുപ്പിവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A lantern, a glass lamp.

കുപ്യശാല, യുടെ. *s.* A braziery, foundery, a place where metallic vessels, &c. are made or sold. കന്നാന്റെ പണിപ്പുര.

കുപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Base metal, copper, brass, &c., or any metal except gold and silver. ഉരുക്കിയ ലൊഹം.

കുപ്രഭു, വിന്റെ. *s.* A wicked prince. ദുഷ്ടപ്രഭു.

കുപ്രിയം, &c. *adj.* Low, vile, last, worst. നികൃഷ്ടം.

കുബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Folly, foolishness.

കുബെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Toon tree, *Cedrela Tunna.* പൂവരശ.

കുബെരൻ, ന്റെ. *s.* CUBERA, the Indian Plutus, the god of wealth.

കുബെരാക്ഷി, യുടെ. *s.* The trumpet flower, *Bignonia suave-olens.* കൊടിക്കഴല, കഴഞ്ചി.

കുബ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* An aquatic plant, *Trapa hisponosa.*

കുബ്ജൻ, ന്റെ. *s.* One who is hump-backed, crooked. കൂനൻ.

കുബ്ജാ, യുടെ. *s.* A hump-backed woman. കൂനി.

കുമ, യുടെ. *s.* 1. A lash, beating. 2. filling, heaping up.

കുമതി, *adj.* Ill-natured, ill-disposed. ദുശ്ശീലം. *s.* A bad disposition.

കുമയ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To beat, to bruise. 2. to fill, to heap up.

കുമള, യുടെ. *s.* 1. A bubble, a water bladder. 2. an ornament made in the form of a bubble.

കുമളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bubble, to rise in bubbles, pustules, &c.

കുമാരകൻ, ന്റെ. *s.* A young man, a boy, a lad.

കുമാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pomegranate tree, *Tapia cratæva* or *capparis trifoliata.* നീർമാതളം.

കുമാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. 2. a boy, one under 5 years of age. 3. a name of CARTICEYA. 4. a prince, the heir apparent, and who is associated to the empire (in theatrical language.)

കുമാരയ്യ, വിന്റെ. *s.* A prince. രാജപുത്രൻ.

കുമാരവാഹി, യുടെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

കുമാരിക, യുടെ. *s.* A young girl, a virgin. കന്യ.

കുമാരീ, യുടെ. *s.* 1. A maid, a young girl, one from 10 to 12 years old, a virgin. കന്യക. 2. a name of DURGA. 3. double Jasmine. മുല്ല. 4. a plant, *Clitorea ternatea.* 5. the sea-side or small aloe, *Aloe perfoliata* or *clittoralis.* കററാർവാഴ.

കുമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To heap up, to accumulate.

കുമിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Heaping up, accumulation.

കുമിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be heaped up, to be accumulated.

കുമിഴ, ിന്റെ. *s.* 1. A tree; see കുമ്പഫലം. 2. any thing which is globular, a knob or ball on the top of any thing.

കുമിഴ, യുടെ. *s.* The stone at the end of a watering machine.

കുമുദൻ, ന്റെ. *s.* 1. The elephant of the south west quarter. നിരതിഗജം. 2. one of the monkey heroes of the *Rámáyana.* രാമായണത്തിൽ ഒരു കുരങ്ങ.

കുമുദപ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* A place abounding with the flowers of the white esculent water lily. വെളുത്ത ആമ്പൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

കുമുദബന്ധു, വിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കുമുദബാന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* The moon; because the water lily expands as the moon appears. ചന്ദ്രൻ.

കുമുദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The white esculent water lily, *Nymphœa esculenta.* വെളുത്ത ആമ്പൽ. 2. the red lotus, *Nymphœa rutera.*

കുമുദവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of water lilies.

കുമുദിക, യുടെ. *s.* The name of a tree, the seeds of which are aromatic, commonly *Cayaphal.* കുമ്പഫലം.

കുമുദിനി, യുടെ. *s.* A place abounding with water lilies. ആമ്പൽ പൊയ്ക.

കുമുദിനിപതി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കുമുദെശൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കുമുദ്വതി, യുടെ. *s.* A place abounding in water lilies. ആമ്പൽ പൊയ്ക.

കുമുദ്വാൻ, ന്റെ. *s.* A place abounding in water lilies. ആമ്പലുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

കുമൊദകൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കുമ്പളങ്ങാ, യുടെ. *s.* A pumpkin. See കുമ്പളം.

കുമ്പളത്താലി, യുടെ. *s.* The neck ornament of a married woman, tied round the neck by the bridegroom at the time of marriage.

കുമ്പളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of pumpkin gourd; *Cucurbita pepo.* (Lin.)

കുമ്പി, യുടെ. *s.* Vapour floating over sands or deserts, and appearing at a distance like water.

കുമ്പിടുന്നു, ട്ടു. വാൻ. *v. n.* 1. To bow down, to stoop. 2. to reverence, to worship.

കുമ്പിരി, യുടെ. *s.* See കുമ്പി. കുമ്പിരി എരിയുന്നു. The above vapour to arise.

കുമ്പിൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A stitched leaf. 2. the name of a tree, See കുമ്പഫലം.

കുംബാ, യുടെ. *s.* An enclosure round a place of sacrifice to prevent profane intrusion. യാഗശാലയുടെ ചുററുമുള്ള മറ.

കുംഭകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of suppressing, or exhaling or inhaling the breath. 2. a medicinal plant. നാഗദന്തി.

കുംഭ, യുടെ. *s.* A large or pot belly. കുടവയർ.

കുംഭകാമില, യുടെ. *s.* A kind of jaundice. പിത്തരൊഗം.

കുംഭകാരൻ, ന്റെ. *s.* A potter. കുശവൻ.

കുംഭക്കൂറ, ററിന്റെ. *s.* *Aquarius,* one of the signs in the zodiac.

കുംഭമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of February.

കുംഭയൊനി, യുടെ. *s.* A name of *Agastya,* a renowned sage. അഗസ്ത്യൻ.

കുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A water jar. കുടം. 2. the frontal globe on the upper part of the forehead of an elephant; there are two of these projections which swell in the rutting season. ആനത്തലയിലെ മുഴ. 3. a sign of the zodiac, *Aquarius.* 4. a month, February. 5. a fragrant resin, or the plant that bears it, *Bdellium.* 6. a medicinal root of a brownish colour outside and white within; slightly bitter and considered as gently aperient and stomachic. ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

കുംഭരാശി, യുടെ. *s.* A sign of the zodiac, *Aquarius.*

കുംഭലഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കുംഭസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of the sage *Agastya.* അഗസ്ത്യൻ.

കുംഭി, യുടെ. *s.* 1. An elephant. ആന. 2. a pot, an earthen vessel. കുടം. 3. a small tree; see കുമ്പഫലം. 4. hell. നരകം.

കുംഭിക, യുടെ. *s.* 1. An aquatic plant, *Pistia stratiotes.* 2. water cress. നീർചീര.

കുംഭികുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The frontal globe on the upper part of an elephant's forehead. ആനയുടെ തലയിലെ മുഴ.

കുംഭിനി, യുടെ. *s.* 1. A female elephant. പിടിയാന. 2. the earth. ഭൂമി.

കുംഭീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, the bark of which furnishes a yellow dye, *Rottleria tinctoria.*

കുംഭീപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A hell. നരകഭെദം.

കുംഭീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A crocodile. മുതല.

കുംഭൊലൂഖലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of resin, *Bdellium.* ഗുല്ഗുലു.

കുമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* The colocynth plant, the bitter apple plant, *Cucumis Colocynthus.* (Lin.)

കുമ്മാട്ടു, ിന്റെ. *s.* Insertion of the amount of a bond,

&c. in figures by the individual who signs the bond. കുമ്മാട്ടപ്പതിക്കുന്നു. To insert the amount.

കുമ്മായച്ചൂള, യുടെ. *s.* A lime-kiln.

കുമ്മായപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Slaked lime, or *chunam.*

കുമ്മായം, ത്തിന്റെ. *s.* Lime, *chunam*, mortar. കുമ്മായം കൂട്ടുന്നു. To prepare chunam mortar. കുമ്മായം തെക്കുന്നു, കുമ്മായം ഇടുന്നു. To plaster, to *chunam.*

കുമ്മി, യുടെ. *s.* A woman's play.

കുമ്മിണി. *adv.* Little, very little.

കുയിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A bird, the black or Indian Cuckoo. 2. a fish. 3. the part of the lock of a gun against which the flint strikes fire. 4. a small crab.

കുയുക്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A disputant. തർക്കിക്കുന്നവൻ.

കുയുമ്പപൂ, വിന്റെ. *s.* Safflower. കുസുംഭപ്പൂ.

കുര, യുടെ. *s.* 1. A cough. 2. hooping cough. 3. the bark of a dog.

കുരക്കൻ, ന്റെ. *s.* An ape, a monkey.

കുരംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* A deer, an antelope. മാൻ.

കുരംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A deer. മാൻ.

കുരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A deer, an antelope. മാൻ.

കുരംഗാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

കുരംഗിക, യുടെ. *s.* A doe. പെടമാൻ.

കുരങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A monkey, an ape.

കുരങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* A monkey.

കുരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Fruit becoming ripe before full grown.

കുരട,ിന്റെ. *s.* 1. A round piece of wood, &c. worn by females in their ears either to widen them or as ornaments. 2. the inside of the cheek.

കുരണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A board used as a seat. 2. a medicinal plant. 3. the fruit of the Palmira tree.

കുരണ്ടിപ്പലക, യുടെ. *s.* A small board to sit on.

കുരണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow Amaranth, or Barleria. പൊന്നിറംകുറിഞ്ഞി.

കുരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any enlargement of the testicles, or scrotum. 2. rupture.

കുരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A curry-comb, a horse-comb.

കുരമ്പ, യുടെ. *s.* A kind of nest made by a sow before littering.

കുരരം, ത്തിന്റെ. *s.* An Osprey. ഞാറപക്ഷി.

കുരരീ, യുടെ. *s.* 1. An Osprey. ഞാറപക്ഷി. 2. an ewe, a sheep. പെണ്ണാട.

കുരലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An Osprey. ഞാറപക്ഷി. 2. a *curl* or lock of hair. കുറുനിര.

കുരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sound, voice. 2. the throat.

കുരൽനാഴി, യുടെ. *s.* The wind-pipe, thrachea, the throat.

കുരൽവള്ളി, യുടെ. *s.* See the preeeding.

കുരവ, യുടെ. *s.* A kind of shouting, or loud noise made by females at marriages, and other festivals. കുരവയിടുന്നു. To shout.

കുരവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub. ചെങ്കുറിഞ്ഞി.

കുരള, യുടെ. *s.* 1. Backbiting, tale-bearing. 2. falsehood. 3. calumny. കുരളപറയുന്നു. To tell tales, to backbite, to speak falsehood, to calumniate, to slander.

കുരളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A backbiter, a tale-bearer, a calumniator.

കുരളം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുരലം.

കുരാൽ, ലിന്റെ. *s.* The colour brown.

കുരാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To have pain in the eye from any thing that has got into it, to be irritated.

കുരാലിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Pain in the the eye. 2. irritation.

കുരാശാണി, യുടെ. *s.* Henbane, *Hyoscyamus Niger.*

കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A sparrow.

കുരികിൽതാളി, യുടെ. *s.* The name of a plant, the leaves of which are used in bathing, to remove the oil from the body.

കുരിക്കകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To throw up earth as worms.

കുരിക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of a certain class. 2. a class of Nairs.

കുരിക്കപ്പുഴി, യുടെ. *s.* Earth thrown up by worms.

കുരിട്ടുകല്ല,ിന്റെ. *s.* Glass.

കുരിയൻ, ന്റെ. *s.* A large paddy bird.

കുരിശ,ിന്റെ. *s.* A cross.

കുരിശുമാല, യുടെ. *s.* A wreath or necklace to which a cross is attached.

കുരു, വിന്റെ. *s.* A proper name, the sovereign of the north west of India, or the country about *Delhi.*

കുരു, വിന്റെ. *s.* *Curu* or *Uttara Curu* said to be the most northerly of the principal divisions of the known world.

കുരു, വിന്റെ. *s.* 1. A kernel, nut; the seed of fruit. 2. a boil. 3. the small pox: the pustules of the same.

കുരുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A share. 2. a knot tied on the rope put round the neck of an animal. 3. entanglement, perplexity.

കുരുക്കുത്തി, യുടെ. *s.* A large kind of creeper bearing white, fragrant flowers, the *Gærtnera raremosa* or *Banisteria Bengalensis.*

കുരുക്കുത്തിമുല്ല, യുടെ. *s.* The flower of the above.

കുരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To entangle, to perplex.

കുരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To sprout, to shoot.

കുരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be entangled, to be perplexed.

കുരുട, ിന്റെ. *s.* 1. Blindness. 2. dimness of sight. 3. the smallest fruit of a bunch. 4. fruit that does not come to perfection.

കുരുടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A blind man. 2. a short man.

കുരുടി, യുടെ. *s.* 1. A blind woman. 2. a short woman. 3. a kind of snake, having the head and tail alike.

കുരുട്ടുകണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A blind eye, dim sightedness.

കുരുട്ടുകണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A blind person.

കുരുട്ടുകല്ല, ിന്റെ. *s.* Glass.

കുരുട്ടുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A blind man's staff by which he is led by another.

കുരുണ്ട, ിന്റെ. *s.* The many flowered Jasmine, *Jasminum multiflorum*, or *Jubescens*.

കുരുതി, യുടെ. *s.* 1. Blood. 2. a mixture of turmeric and *chunam* in water which forms a red colour like blood. 3. a kind of sacrifice to a demon to ward off disease. കുരുതികഴിക്കുന്നു. To offer a sacrifice to a demon to ward off any infectious disease or calamity.

കുരുത്തി, യുടെ. *s.* A cage or basket to catch fish.

കുരുത്തൊല, യുടെ. *s.* A new leaf of a palm or cocoanut tree, a palm leaf.

കുരുദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുരു.

കുരുന്ന, ിന്റെ. *s.* A new shoot or sprout, a germ.

കുരുന്നകല്ല, ിന്റെ. *s.* Pipe clay.

കുരുന്നെരി, യുടെ. *s.* 1. Hastiness, rashness. 2. inconsiderateness. 3. violence.

കുരുന്നെരിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be hasty; to act without consideration.

കുരുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Shooting, sprouting.

കുരുപ്പുപൂഴി, യുടെ. *s.* Earth thrown up by worms.

കുരുപ്പരുത്തി, യുടെ. *s.* The cotton plant, *Gossypium.*

കുരുപ്പുവിത്ത, ിന്റെ. *s.* Seed paddy wetted and sprouted ready for sowing.

കുരുപ്പുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A stake which grows when put in the ground.

കുരുമുളക, ിന്റെ. *s.* Pepper, *Piper niger.*

കുരുമുലി, യുടെ. *s.* Thorny iron wood, *Sideroxylon spinosum.* (Willd.)

കുരുമ്പ, യുടെ. *s.* 1. A tender or young cocoa-nut. 2. sweet toddy.

കുരുവി, യുടെ. *s.* A large paddy bird.

കുരുവിന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fine ruby. 2. a fragrant grass with bulbous roots. *Cyperus rotundus.* മുത്തെങ്ങാ.

കുരുവില്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A ruby. ചുവന്ന രത്നത്തിൽ ഒരു ജാതി.

കുരുവില്ലാക്കുടുക്ക, യുടെ. *s.* Indian or black myrobalan, or the unripe dried fruit of the *Cadaca.*

കുരുവിസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A *palam* of gold, a weight of gold equal to about 700 Troy grains. ഒരു പലം.

കുരുക്ഷെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The country near *Delhi*, the scene of the great battle between the *Curus* and *Pandus.*

കുരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Deformity, ugliness. വിരൂപം.

കുരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *s.* 1. To cough. 2. to bark as a dog, to yelp.

കുക്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A dog. നായ.

കുക്കുരി, യുടെ. *s.* A bitch. പെണ്പട്ടി.

കുർദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Play, sport, blindman's buff. കണ്ണാമ്പൊത്ത കളി, ഇത്യാദി.

കുർപ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The elbow. മുഴങ്കൈ. 2. the knee. മുഴങ്കാൽ.

കുർപ്പാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of bodice or jacket. കുപ്പായം.

കുല, യുടെ. *s.* 1. Murder. 2. a bunch or cluster of fruit, flowers, &c. 3. the bending of a bow.

കുലകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The head of a tribe or class. 2. an artist of eminent birth. ശില്പി കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി.

കുലകാലൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer of a family. വംശത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

കുലക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of execution.

കുലക്കുറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Guilt of murder. 2. sentence of execution.

കുലഗുരു, വിന്റെ. *s.* A teacher or priest of the family.

കുലച്ചെര, ിന്റെ. *s.* A trowel.

കുലച്ചൊറ, ിന്റെ. *s.* Food given to a criminal on the day of execution.

കുലജം, &c. *adj.* Well born, of a good family, of the same family or caste. നല്ല കുലത്തിൽ ജനിച്ച.

കുലട, യുടെ. *s.* An unchaste woman, a prostitute. വെശ്യാസ്ത്രീ.

കുലതന്തു, വിന്റെ. *s.* Race, lineage. സന്തതി.

കുലത്തീപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sentence of death.

കുലത്തെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A bunch of cocoa-nuts cut from the tree, and placed in the road, street, &c., as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A household god.

കുലധമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Practice or observance peculiar to a tribe or caste, peculiar duty of a caste or tribe. കു

ഡുംബത്തിലെ ആചാരം ; ജാതിമൎയ്യാദ.

കുലധാരകൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.

കുലനാശനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A reprobate, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ. 2. a camel. ഒട്ടകം.

കുലനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of execution.

കുലപതി, യുടെ, *s.* The head or chief of a family. കുലത്തിലെ പ്രമാണി.

കുലപൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the seven principal mountains. സപ്തപൎവ്വതങ്ങളിൽ ഒന്ന.

കുലപാതകൻ, ന്റെ. *s.* A murderer, an assassin.

കുലപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Murder, assassination.

കുലപാലിക, യുടെ. *s.* 1. A chaste woman, a nurse. 2. the matron of a family. കുലത്തെ പാലിക്കുന്നവൾ

കുലപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A son of the same family, who possesses right of inheritance. സന്തതി.

കുലപ്പല്ല, ിന്റെ. *s.* An eye tooth.

കുലപ്പാമ്പ, ിന്റെ. *s.* Worms in the stomach.

കുലഭൃത്യൻ, ന്റെ. *s.* A family or household servant. കുലഭൃത്യ. A female servant, a nurse, a maid.

കുലമറിയൻപയറ, റിന്റെ. *s.* A kind of beans growing in clusters.

കുലമാങ്ങ, യുടെ. *s.* A bunch of mangoes cut off from the tree and placed in the road or street as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Family, race, tribe or caste. 2. a herd, a flock or multitude of animals of the same species. 3. an inhabited country. ജനപദം. 4. house, abode. വാസസ്ഥലം, ഭവനം.

കുലംകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To enter another or strange family or caste.

കുലയടെക്ക, യുടെ. *s.* A bunch of betel-nuts cut from the tree and placed as the bunch of mangoes stated above.

കുലയാന, യുടെ. *s.* An elephant addicted to kill people.

കുലവൻ, ന്റെ. *s.* A hill deity.

കുലവാഴ, യുടെ. *s.* A plantain tree cut down with the bunch of plantains and placed in the road, street, &c. as a mark of respect on the arrival of a great personage.

കുലവിദ്യ, യുടെ. *s.* The profession of a caste or family.

കുലവിപ്രൻ, ന്റെ. *s.* The family priest. കുലഗുരു.

കുലവില്ല, ിന്റെ. *s.* A bow drawn ready for being discharged.

കുലവിളി, യുടെ. *s.* The roar or shout of an elephant after having killed a person, or of a crowd after a person has been executed.

കുലശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* The title of the Travancore Rajah.

കുലശെഖരപ്പെരുമാൾ, ളിന്റെ. *s.* See the preceding.

കുലശ്രെഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. An artificer or artist of eminent birth. 2. a man of a good or respectable family. 3. one eminent in a family.

കുലസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* One sprung from some good family. നല്ല വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

കുലസ്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Horse-gram. മുതിര.

കുലസ്ഥിക, യുടെ. *s.* A blue stone used as medicine and applied to the eyes as a collyrium, also as an astringent to sores. നീലാഞ്ജനം.

കുലസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* 1. A chaste woman, a woman of rank. 2. a legitimate wife, whose children have the right of inheritance.

കുലഹണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlpool, an eddy. നീൎച്ചുഴലി.

കുലഹതകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who hates his family. വംശത്തെ ദ്വെഷിക്കുന്നവൻ. 2. a destroyer.

കുലഹീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of a low tribe or caste. 2. one who is destitute of family or friends. വംശമില്ലാത്തവൻ. 3. an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

കുലക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* The destruction of a family. വംശനാശം.

കുലാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The customs of a family, or tribe. ജാതിമൎയ്യാദ.

കുലാഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cocoa-nut bunch stripped of the nuts.

കുലാധിപൻ, ന്റെ. *s.* Head or chief of a family. കുലത്തിലെ പ്രമാണി.

കുലായം, ത്തിന്റെ. *s.* A nest. പക്ഷിക്കൂട.

കുലായിക, യുടെ. *s.* An aviary. പക്ഷികളെ വളൎത്തുന്ന സ്ഥലം.

കുലാൽവണ്ടി, യുടെ. *s.* A chariot, a carriage.

കുലാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A potter. കുശവൻ. 2. a wild cock. കാട്ടുകൊഴി.

കുലാലി, യുടെ. *s.* 1. A species of blue stone, applied as a collyrium to the eyes. നീലാഞ്ജനം. 2. the wife of a potter. കുശവന്റെ സ്ത്രീ.

കുലി, യുടെ. *s.* A hand. കൈ.

കുലികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An artist of eminent birth. കുലശ്രെഷ്ഠൻ. 2. the chief or headman of a tribe or caste. കുലപ്രമാണി. 3. a kind of tree. ഇരിപ്പ.

കുലിംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ പക്ഷി.

കുലിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A crab. ഞണ്ട.

കുലിശം, ത്തിന്റെ. *s.* The thunder-bolt of Indra, a diamond weapon. ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധം.

കുലി, യുടെ. *s.* 1. A prickly nightshade, *Solanum Jacquini*. കണ്ടകാരിക. 2. a wife's elder sister. ഭാൎയ്യയുടെ ജ്യെഷ്ഠത്തി.

കുലീനൻ, ന്റെ. *s.* A man of honourable or high descent. നല്ല ജാതിക്കാരൻ.

കുലീനസം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.

കുലീരം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുലിരം.

കുലുക്ക, യുടെ. *s.* A granary, a large place or receptacle in which rice or other grain is kept, made of bamboo mats, &c.

കുലുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A shock, shake, shaking, agitation, motion.

കുലുക്കത്തി, യുടെ. *s.* A plant.

കുലുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To shake, to agitate; to move.

കുലുക്കുഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To gargle or wash the mouth.

കുലുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To shake or be shaken, to be agitated, to move or be moved. 2. to quake. 3. said of the noise of the water within a cocoa-nut when shaken.

കുലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* 1. To draw or bend a bow, to latch a bow-string. 2. to bear fruit in bunches, as the plantain, cocoa-nut, and other trees; to grow in bunches or clusters. 3. to be full grown, as the windpipe of man.

കുലെശൻ, ന്റെ. *s.* The head or chief of a family or caste. കുലപതി.

കുലെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

കുല്ഫം, ത്തിന്റെ. *s.* The ancle. See also ഗുല്ഫം. നരിയാണി.

കുല്മാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sour gruel prepared by the spontaneous fermentation of the water of boiled rice. കാടി. 2. half ripe barley, പാതി വിളഞ്ഞ യവം. 3. forced rice, വറുത്ത നെല്ല. 4. a sort of Phaseolus, പെരുമ്പയറ. 5. a species of Dolichos, &c. ഉഴുന്ന, ഇത്യാദി. 6. a dish consisting of half boiled rice, with pulse, &c. ഭക്ഷ്യവിശെഷം.

കുല്യ, യുടെ. *s.* A canal: a channel for irrigation; a rivulet. കൈത്തൊട.

കുല്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A counsellor. ആലൊചനക്കാരൻ. 2. a man of honourable or high descent or of a respectable family. കുലീനൻ.

കുല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A bone. അസ്ഥി.

കുല്ലാത്തൊപ്പി, യുടെ. *s.* A cap worn by the natives in place of a hat.

കുവ, യുടെ. *s.* A crucible.

കുവം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse. ശകാരം.

കുവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Censoriousness, abuse, detraction. ശകാരവാക്ക.

കുവലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Jujube* tree, *Zizyphus jujuba* or *scandens*. ഇലന്തവൃക്ഷം. 2. the fruit. 3. a water lily. ആമ്പൽ.

കുവലയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any water lily, *Nymphœa*. ആമ്പൽ. 2. the terrestrial globe. ഭൂഗൊളം.

കുവാദൻ, ന്റെ. *s.* A detractor, a censorious person. ശകാരിക്കുന്നവൻ.

കുവാദി, യുടെ. *s.* See കുവാദൻ.

കുവാരം. *adj.* Censorious. ദൂഷിക്കുന്ന.

കുവിന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A weaver. ചാലിയൻ.

കുവെണി, യുടെ. *s.* A fish basket. മീൻകൂട.

കുവെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Toon tree, *Cedrela Tunna*. പൂവരശ.

കുവെരൻ, ന്റെ. *s.* The Indian Plutus, the god of wealth. കുബെരൻ.

കുവെരാക്ഷി, യുടെ. *s.* The trumpet flower. കഴഞ്ചി.

കുശ, യുടെ. *s.* A species of grass used in many solemn and religious observances, and hence called sacrificial grass, *Poa cynosuroides*. ദൎഭ.

കുശക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A potter's vessel.

കുശക്കുഴി, യുടെ. *s.* Clay, loam.

കുശദ്വീപ, ിന്റെ. *s.* One of the great *Dwipas* or divisions of the universe, surrounded by the sea of spirituous liquor, supposed by Wilford to be the land of *Cush* of scripture, and to comprehend the countries between the Indus, the Persian gulf, and Caspian sea. സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്ന.

കുശപ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A potter's vessel.

കുശപ്പുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A sweet smelling flower. സുഗന്ധപുഷ്പം.

കുശമണ്ണ, ിന്റെ. *s.* Clay, loam, potter's clay.

കുശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a species of grass. ദൎഭ.

കുശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cup, a goblet. പാനപാത്രം. 2. a mouthful. കവളം.

കുശല, ിന്റെ. *s.* Tale-bearing, backbiting.

കുശലത, യുടെ. *s.* 1. Cleverness, skilfulness, expertness, capability. സാമൎത്ഥ്യം. 2. presence of mind.

കുശലത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കുശലൻ, ന്റെ. *s.* One who is clever, able, capable, expert, skilful. സമൎത്ഥൻ.

കുശലപ്രശ്നം, ത്തിന്റെ *s.* Salutation, greeting,

friendly inquiry respecting a person's health or welfare, സൌഖ്യം ചൊദിക്കുക.

കുശലം, &c. *adj.* Skilful, clever; conversant, expert, capable. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

കുശലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Well-being, welfare, happiness, salutation, safety. സൌഖ്യം. 2. virtue, virtuous action. സുകൃതം. 3. ability, adequacy, skilfulness. സാമൎത്ഥ്യം.

കുശലീ, യുടെ. *s.* 1. One who is happy, well, right. സൌഖ്യമുള്ളവൻ. 2. expert, skilful. സമൎത്ഥൻ.

കുശലൊക്തി, യുടെ. *s.* Salutation, greeting, friendly inquiry respecting a person's health or welfare. സൌഖ്യ വൎത്തമാനം.

കുശൽ, ലിന്റെ. *s.* Backbiting, tale-bearing. കുശൽ കൂട്ടുന്നു. To backbite, to tell tales, to provoke one person against another.

കുശവൻ, ന്റെ. *s.* A potter. കുശത്തി. A potter's wife.

കുശാഗ്രീയബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Minute inspection, subtility, sharpsightedness, intelligence, mental acumen. സാരബുദ്ധി.

കുശാണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Backbiting. 2. impediment, obstruction.

കുശാല്. *adv.* Well, happy.

കുശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A seat made of *darb'ha* grass. ദൎഭകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

കുശാസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bed made of *darb'ha* grass. ദൎഭകൊണ്ടുള്ള വിരിപ്പ.

കുശി, യുടെ. *s.* 1. Steel. ഉരുക്ക. 2. wrought iron. കാച്ചികൊട്ടിയ ഇരിമ്പ. 3. a plough share. കൊഴു.

കുശീലൻ, ന്റെ. *s.* An ill-disposed person. ദുശ്ശീലൻ.

കുശീലവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An actor, a dancer. 2. a mimick. ആട്ടക്കാരൻ.

കുശുകുശുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To whisper.

കുശുകുശുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Whisper.

കുശുമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Envy. 2. backbiting. കുശുമ്പ പറയുന്നു. To backbite, to speak enviously of.

കുശുമ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. An envious person. 2. a backbiter. 3. a cheat, a rogue.

കുശുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Rottenness, decay.

കുശുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be rotten, to rot, to decay.

കുശെശയം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമരപ്പൂ. *Nelumbium.*

കുഷ്ഠക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A leper.

കുഷ്ഠച്ചൊറി, യുടെ. *s.* A lesser kind of leprosy, appearing in the form of itch and generally incurable.

കുഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Leprosy. 2. the plant termed *Costus speciosus.* കൊട്ടം. കുഷ്ഠംപിടിക്കുന്നു. To be infected with the leprosy.

കുഷ്ഠരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The leprosy.

കുഷ്ഠരൊഗി, യുടെ. *s.* A leper.

കുഷ്ഠലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad place or spot. ചീത്ത സ്ഥലം.

കുഷ്ഠഹന്താവ, ിന്റെ. *s.* A large esculent root, described as possessing medicinal virtue in leprosy and other cutaneous affections, *Arum campanulatum.* ചാവ.

കുഷ്ഠീ, യുടെ. *s.* A leper. കുഷ്ഠരൊഗി.

കുഷ്മാണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A pumpkin gourd, *Cucurbita pepo.* കുമ്പളം.

കുസീദം, ത്തിന്റെ. *s.* Usury, the profession of usury. പലിശ.

കുസീദകൻ, ന്റെ. *s.* One who follows the profession of usury; a usurer, a money-lender. പലിശെക്കകൊടുക്കുന്നവൻ.

കുസുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower in general. പുഷ്പം.

കുസുമാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The calx of brass, considered as a collyrium. പുഷ്പാഞ്ജനം.

കുസുമിതം. *adj.* Blown, flowered. പൂക്കപ്പെട്ട.

കുസുമെഷു, വിന്റെ. A name of CAMA, the god of love. കാമൻ.

കുസുംഭം, ത്തിന്റെ, or കുസുംഭപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The safflower, *Carthamus tinctorius.* (Willd.)

കുസൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A granary, a corn barn, a place or large receptacle made for keeping rice or other grain. നെൽപുര, വല്ലം.

കുസൃതി, യുടെ. *s.* 1. Wickedness, depravity, villainy. ദുഷ്ടത, ശാഠ്യം. 2. trick, conjuring, slight of hand, &c. ക്ഷുദ്രം. 3. deceit, deceitfulness. ചതിവ. 4. envy. അസൂയ.

കുസൃതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wicked or depraved person. ദുഷ്ടൻ. 2. a cheat, a rogue. ചതിയൻ. 3. a juggler; a slight hand. ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. 4. an envious person.

കുസ്തുംബുരു, വിന്റെ. *s.* Coriander, a pungent seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

കുഹകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cheat, a rogue, a juggler. ചെപ്പടിക്കാരൻ. 2. an envious person. അസൂയക്കാരൻ.

കുഹകം, ത്തിന്റെ. *s.* Juggling, deception, slight of hand, &c. ചെപ്പടി.

കുഹചിൽ. *ind.* In some place, somewhere. വല്ലെടത്തും.

കുഹനാ, യുടെ. *s.* Hypocrisy, assumed and false sanctity, the interested performance of religious austerities. കപടഭക്തി.

കുഹനിക, യുടെ. *s.* Hypocrisy. See the preceding.
കുഹരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hollow, a cavity. പൊത. 2. a hole, a rent.
കുഹളി, യുടെ. *s.* The flower of the Cocoa-nut tree. തെങ്ങിൻപൂക്കുല.
കുഹൂ, വിന്റെ. *s.* 1. The new moon, the first day of the first quarter on which the moon rises invisible. കറുത്ത വാവു. 2. the cry of the *Coil* or Indian cuckoo. കുയിൽ നാദം.
കുഹെടി, യുടെ. *s.* Fog, mist. മഞ്ഞ.
കുഹെടിക, യുടെ. *s.* Fog, mist, haze, haziness. മഞ്ഞ.
കുഹെലിക, യുടെ. *s.* Fog, mist. മഞ്ഞ.
കുളകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A species of Ebony, *Diosperos tomentosa.* (Rox.) കാക്കപ്പുനിച്ചം. 2. a sort of gourd. പടൊലം. 3. the connexion of several stanzas, protraction of the government of the noun or verb through several verses, contrary to the practice of closing the sense with each verse.
കുളക്കടവു, ിന്റെ. *s.* The steps of a tank.
കുളക്കൊഴി, യുടെ. *s.* A water fowl, Lapwing.
കുളച്ചിര, യുടെ. Water cress.
കുളപ്പുര, യുടെ. *s.* A bathing room near a tank.
കുളമാവു, ിന്റെ. *s.* A tree, the bark of which, when steeped in water, furnishes a strong gum, which is much used in brick mortar.
കുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tank or pond.
കുളമ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The hoof of animals. 2. the claw of birds. 3. *Colombo* in Ceylon.
കുളച്ചു, യുടെ. *s.* Stammering, speaking indistinctly.
കുളവക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The name of a town east of *Ponnani.* 2. the bank of a tank.
കുളവി, യുടെ. *s.* A wasp, a hornet.
കുളറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To stammer, to speak indistinctly.
കുളർനാക്ക, ിന്റെ. *s.* A stammering tongue.
കുളി, യുടെ. *s.* Washing, bathing, ablution.
കുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ *v. a.* To wash the body, to bathe; to plunge into water.
കുളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To wash, to bathe (another.)
കുളിപ്പുര, യുടെ. *s.* A bathing room.
കുളിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be cold, chilly. 2. to be refreshed.
കുളിർ, രിന്റെ. *s.* 1. Cold, coldness, chilliness, shivering. 2. cooling, a mild degree of cold, refreshing. 3. horripilation, erection or rigidity of the hairs of the body, occasioned either by cold, joy, fear, &c. *adj.* Cold, frigid, chilly. കുളിർകാലം. The cold season. കുളിർകാററ. A cold wind. കുളിർ കായുന്നു. To warm one's-self.
കുളിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be cold, chilly, cool.
കുളിന്ന. *adj.* Cold, cool.
കുളിപ്പു, ന്റെ. *s.* See കുളിമ.
കുളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To make cold, to cool, to refrigerate. 2. to appease, to quiet.
കുളിമ, യുടെ. *s.* 1. Coldness, chilliness. 2. coolness, mild degree of cold. 3. freshness, comfort.
കുളിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A crab. ഞണ്ടു.
കുളുത്ത, യുടെ. *s.* Cold rice or *conjee.*
കുള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A dwarf, a short man.
കുള്ളി, യുടെ. *s.* A female dwarf, a short woman.
കുക്ഷി, യുടെ. *s.* The belly; the cavity of the abdomen. വയറ.
കുക്ഷിപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A full meal, a belly full.
കുക്ഷിംഭരി, യുടെ. *s.* A voracious eater, a gluttonous man, one who fills or pampers the belly. തന്നത്താൻ പൊററുന്നവൻ.
കുഴ, യുടെ. *s.* 1. A loop, a loophole. 2. the eye of a needle. 3. the aperture in the head of an axe, hoe, &c. in which the handle is fixed. 4. a milk-pail, &c. made of bamboo. 5. the bone in the arm below the elbow. 6. the bone in the leg below the knee.
കുഴക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Interruption, impediment. 2. difficulty. 3. dispute. 4. intricacy in business, confusion.
കുഴക്കട്ട, or കൊഴക്കട്ട, യുടെ. *s.* A kind of round cake made of rice, &c.
കുഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To interrupt, to hinder, to retard. 2. to dispute. 3. to confuse, to perplex. 4. to put in disorder or confusion.
കുഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be hindered, to be interrupted, to be retarded. 2. to be confused. 3. to languish, to be weary. 4. to be in straits, or difficulty.
കുഴച്ചട്ടുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A large metal plate with a wooden handle used to stir curry, &c. when frying.
കുഴച്ചാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See കുഴക്ക.
കുഴച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Confusion, intricacy in business, impediment, disturbance. 2. fatigue, weariness, weakness. 3. a mixture of clay with water.
കുഴച്ചുമറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ *v. a.* To put in confusion, or disorder.
കുഴപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hurry, haste. 2. intricacy. 3. confusion, perplexity. 4. perturbation. 5. disturbance. 6. difficulty, danger.

കുഴപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To hasten, to be in a hurry. 2. to be confused, perplexed. 3. to be in a state of perturbation.

കുഴമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Confusion of any business, turning any thing topsy-turvy.

കുഴമറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be in confusion, to be turned topsy-turvy.

കുഴമറിവ, ിന്റെ. *s.* See കുഴമറിച്ചിൽ.

കുഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. An electuary, a form of medicine of the consistence of honey, an ointment, an unguent to rub on boils, &c. 2. thickened fluid. 3. clay, loam. 4. a fire poker. കുഴമ്പിടുന്നു. To put or rub on any unguent. കുഴമ്പ കൂട്ടുന്നു. To mix or prepare an ointment. കുഴമ്പകാച്ചുന്നു. To thicken by boiling.

കുഴമ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To prepare an unguent, to thicken any fluid. 2. to make like pap, to make soft.

കുഴമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* 1. To grow thick, or stiff, to be condensated. 2. to thicken, to make stiff.

കുഴമ്പുപദം. *adj.* Reduced to a pap, as rice when over-boiled.

കുഴമ്പെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* To apply unguents to the eyes.

കുഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be macerated, to be mixed, to be mingled, as sugar, &c. with water, &c. 2. to be confused, perplexed, embroiled. 3. to fade, to wither. 4. to be fatigued, weary, to languish, to pine away.

കുഴലപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of rice bread made in a tube.

കുഴലൂതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* To blow a trumpet, to pipe.

കുഴലൂത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The blowing of a trumpet, &c. 2. the sound of a trumpet.

കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A fife, a pipe, a flute, a trumpet. 2. a tube used by silversmiths to blow the fire with. 3. the sound of a trumpet. 4. hollowness. 5. a gun barrel. 6. any thing that is hollow, a long hollow body. 7. women's hair. 8. the tuft or knot of hair upon the head tied up. 9. a neck ornament. 10. an ornament worn round the waist. കുഴൽവെക്കുന്നു. To tie the hair on a knot on the top of the head.

കുഴല്ക്കണ്ണാടി, യുടെ. *s.* A telescope.

കുഴല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A trumpeter, a piper, a fifer.

കുഴല്ക്കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A bayonet.

കുഴൽവിളി, യുടെ. *s.* 1. The sound of a trumpet. 2. trumpeting, piping. കുഴൽവിളിക്കുന്നു. To sound a trumpet, to pipe.

കുഴവി, യുടെ. *s.* A small round stone used as a pestle to grind with.

കുഴി, യുടെ. *s.* 1. A pit. 2. a hole in the ground made for planting cocoa-nut plants; a hollow, a cavity. 3. an excavation. 4. a deep place. 5. a grave. 6. a dangerous place, a pit fall. 7. a measure of one square foot. കുഴിക്കണക്ക. Reckoning by square feet. കുഴിപ്പെരുക്കുന്നു. To multiply square feet by square feet.

കുഴികണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A person who has sunken eyes.

കുഴികലം, ത്തിന്റെ. *s.* A deep basin, or bowl.

കുഴികല്ല, ിന്റെ. *s.* A privy, a necessary.

കുഴികിണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A deep vessel made of metal, a bowl, a basin.

കുഴികുത്ത, ിന്റെ. *s.* A hole made for transplanting plants. കുഴികുത്തുന്നു. To make such a hole.

കുഴികുത്തി, യുടെ. *s.* 1. A short stick used in making holes for transplanting plants, or planting seed. 2. a crow-bar.

കുഴിക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Money paid for graves or tombs in a burial ground. 2. value of planted trees.

കുഴിക്കാരായ്മ, യുടെ. *s.* A certain tenure on which trees and gardens are sold.

കുഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To dig a hole, to make a pit. 2. to dig out, to make deep. 3. to make hollow, to hollow out, to excavate. 4. to speak ill of any one.

കുഴിക്കെട, ിന്റെ. *s.* The decay of plants after being transplanted.

കുഴിച്ചിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To plant. 2. to bury, to conceal. 3. to bury, to inter the dead.

കുഴിതവി, യുടെ. *s.* A spoon with a deep bowl.

കുഴിതാളച്ചണ്ടി, യുടെ. *s.* A water plant, *Vallisneria octandra.*

കുഴിതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A musical instrument.

കുഴിത്തെങ്ങായിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To plant cocoa-nuts without first letting them begin to grow.

കുഴിത്തൈ, യുടെ. *s.* A young cocoa-nut plant.

കുഴിനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease round the nails.

കുഴിനരി, യുടെ. *s.* A fox.

കുഴിനാട, ിന്റെ. *s.* The depth necessary to be dug in order to fix a post in the ground.

കുഴിപ്പലക, യുടെ. *s.* A chuckram board.

കുഴിപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A firework exhibited in the form of a flower-pot.

കുഴിപ്പുര, ിന്റെ. *s.* A tomb, a grave covered in.

കുഴിമടി, യുടെ. *s.* Laziness, idleness.

കുഴിമടിയൻ, ന്റെ. *s.* A very lazy fellow.

കുഴിമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A tomb.

കുഴിയടി, യുടെ. *s.* The part where two roofs meet, a hip-roof.

കുഴിയൻ, ന്റെ. *s.* A boy among *Chagons* and slaves. കുഴിയത്തി. A girl among the same.

കുഴിയമ്മി, യുടെ. *s.* A kind of mortar or flat grinding stone, the edges of which are higher than the centre.

കുഴിയൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A kind of spoon with an upright handle used to measure oil, &c. with. ഉടം. 2. a deep bowl or basin.

കുഴിയാന, യുടെ. *s.* A small insect chiefly found in dust.

കുഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To turn into a hole or pit. 2. to become hollow. 3. to become deep.

കുഴിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make a hole for transplanting plants. 2. to make a pit for catching elephants.

കുഴിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Turning into a hole. 2. the state of being hollow; hollowness.

കുഴിവിത്തു, ിന്റെ. *s.* Seed planted in holes made with a stick.

കുഴിവില, യുടെ. *s.* The value of the ground on which holes are made for planting cocoa-nut plants.

കുഴിവെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To dig a grave, to make a pit or hole.

കുഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To mix, to mingle as clay, sugar, &c., to macerate. 2. to knead dough. 3. to make soft, to soften. 4. to confuse, to perplex.

കുറ, യുടെ. *s.* 1. Want, defect, deficiency. 2. blemish. 3. guilt. 4. diminution. 5. disgrace, shame.

കുറക, ിന്റെ. *s.* 1. The thigh, hip and loins. 2. a leg. 3. a ham.

കുറച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Want, need, deficiency, defect. 2. dearness, scarcity, scarceness.

കുറഞ്ഞ. *adj.* 1. Reduced. 2. deficient. 3. scarce.

കുറഞ്ഞൊന്നു. *adv.* A little.

കുറതീക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ, or പ്പാൻ. *v. a.* 1. To mend, to repair. 2. to complete, to finish. 3. to free from disgrace. കുറതീരുന്നു. *v. n.* To be mended, &c.

കുറത്തലപ്പിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A headless trunk.

കുറത്തി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a കുറവൻ, which see. 2. a woman of that tribe.

കുറനാഴി, യുടെ. *s.* A false or short measure.

കുറപ്പടി, യുടെ. *s.* 1. What is deficient, deficiency, want. 2. abatement.

കുറപ്പറ, യുടെ. *s.* A false or short *parrah.*

കുറപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To blame, to find fault with. 2. to slander, to backbite. 3. to complain.

കുറമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deficiency, what is deficient.

കുറയ. *adj.* Little.

കുറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To decrease, to be or become less, to be shortened. 2. to abate, to be abated, to diminish, to be reduced. 3. to sink, to lower, (in price.) 4. to be deficient, to be short.

കുറവു, ിന്റെ. *s.* 1. Less, deficiency. 2. defect, shortness, want. 3. degradation, disgrace.

കുറവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the certain class, who subsist chiefly by making mats, baskets, &c. 2. one of a class of slaves.

കുറവന്താളി, യുടെ. *s.* A plant, the leaves of which are used in washing off oil that has been rubbed on the body.

കുറവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be short, to be deficient, to be wanting. 2. to be defective. 3. to be diminished. 4. to be a degradation, or disgrace.

കുറംമാൻ, ന്റെ. *s.* A sort of deer.

കുറി, യുടെ. *s.* 1. A mark made by *Hindus* on their forehead. 2. a mark or aim. 3. lot, share. 4. appointment, a term, a fixed time. 5. time, turn, as once, twice, &c. 6. a note, a writing. 7. a measure. 8. a mark in the end of a cloth. 9. intention.

കുറികൂട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To unite in forming a club.

കുറികൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A stick with marks on it, a gauge.

കുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To mark. 2. to write a note. 3. to make a memorandum. 4. to appoint, to design. 5. to set a mark by, to note a thing in a book. 6. to intend, to purpose. 7. to aim, to take aim.

കുറിക്കൂട്ടു, ിന്റെ. *s.* A cosmetic, a perfume.

കുറിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ംവാൻ. *v. n.* To regard, to make account of, to note, to take notice of, to mark out.

കുറിച്ചു. *part.* About, concerning.

കുറിച്ചു. *postpos.* For the sake of, on account of, concerning, about, with regard to.

കുറിച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A kind of fish. 2. a creeper.

കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* 1. The flash pan of a gun, pistol, &c. 2. the priming of a gun. കുറിഞ്ഞി എഴുന്നുപൊകുന്നു. To flash in the pan without the gun going off. 3. a female cat.

കുറിഞ്ഞിത്തുള, യുടെ. *s.* The touch-hole of a gun, &c.

കുറിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To appoint a time.

കുറിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A memorandum. 2. an item, or article in an account. 3. a short abstract, an extract, a synopsis.

കുറിപ്പടി, യുടെ. *s.* 1. A writing, a note. 2. a memorandum.

കുറിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Money paid into a club.

കുറിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A note. 2. a memorandum.

കുറിയ, *adj.* Short, little, brief.

കുറിയത, ിന്റെ. *s.* 1. A head cloth, a small cloth. 2. any thing that is short. 3. the cross beam or timber of a door frame, &c.

കുറിയമുണ്ട, ിന്റെ. *s.* A piece of cloth to cover the head with, a head cloth, a small cloth.

കുറിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To mark the forehead as the Hindus do. 2. to mark or put a mark on cloth or any thing else. 3. to cast lots.

കുറിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To appoint a term, or time. 2. to place a mark to shoot at. 3. to mark clothes. 4. to form a club.

കുറ, *adj.* Short, brief, summary, little.

കുറക, *adv.* 1. Briefly, shortly. 2. quickly. 3. across.

കുറക, or **കുറകക്കഴമ**, യുടെ. *s.* A small sort of rice.

കുറകപ്പറയുന്നു, or **കുറക്കിപറയുന്നു**, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To mention some principal heads of any subject, to mention briefly.

കുറകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To thicken as any thing by boiling. 2. to diminish, to grow less, to decrease. 3. to grow short, to be abridged. 4. to be brought low. 5. to coo, to cry, as a dove or pigeon. 6. to make a noise as an elephant when angry. 7. to purr, as a cat or leopard in pleasure.

കുറകുറക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To breath with difficulty or make a noise as under the following word.

കുറകുറപ്പു, ിന്റെ. *s.* Difficulty of breathing, a noise made by persons who are much troubled with phlegm in the throat.

കുറക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The back bone. 2. what is across, athwart. *adj.* Across, short.

കുറക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Contraction, act of shortening, abbreviation. 2. reduction by boiling.

കുറക്കൻ, ന്റെ. *s.* A jackall.

കുറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To shorten, to lessen, to diminish. 2. to abbreviate, to contract. 3. to reduce by boiling. 4. to lop off the branches of trees.

കുറക്കമരുന്നു, ിന്റെ. *s.* A medicine reduced by boiling and given to lying-in women.

കുറക്കുവഴി, യുടെ. *s.* A short way, a near or bye way, a cross way.

കുറക്കെ. *adv.* 1. Across, athwart. 2. shortly, quickly.

കുറം. *adj.* Short, little, small, brief.

കുറക്കണക്ക, ിന്റെ. *s.* A short or easy account.

കുറക്കാട, ിന്റെ. *s.* A bush, a thicket, underwood.

കുറക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A small pipe.

കുറച്ചിയൻ, ന്റെ. *s.* One of a class of people who inhabit the hills in north Malabar, or *Wayanaad.* കുറച്ചിയത്തി. A woman of the same class.

കുറച്ചുലി, യുടെ. *s.* A plant. പൂവ്വാങ്കുറന്തൽ.

കുറത്തൂഴിക, യുടെ. *s.* A cross wall plate of a roof.

കുറനരി, യുടെ. *s.* A jackall.

കുറനാക്ക, ിന്റെ. *s.* A disease in the tongue, called the frog.

കുറന്നാൾ, ളിന്റെ. *s.* The day after to-morrow.

കുറനിര, യുടെ. *s.* A ringlet, a curl.

കുറന്തിരട്ട, ന്റെ. *s.* A short abstract of accounts.

കുറന്തുവൽ, ലിന്റെ. *s.* A shrub, a bush.

കുറന്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* A plant, the sweet smelling Pavonia, *Pavonia odorata.* (Willd.) *Sida retusa.*

കുറപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A title of honour enjoyed by certain Nairs. 2. a class of people. 3. a painter. 4. an astrologer, an enchanter.

കുറമൻ, ന്റെ. *s.* A person of a class of people who inhabit the hills in north Malabar or *Wayanaad.* കുറമത്തി. A woman of the same class.

കുറമുഴി, യുടെ. *s.* A sort of Jasmine, *Jasminum amiculatum.*

കുറമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A mote, a particle of dust, &c. 2. insolence, haughtiness, ostentation.

കുറമ്പടി, യുടെ. *s.* 1. The under timber of a door frame. 2. the threshold, or entrance.

കുറമ്പൻ, ന്റെ. *s.* An insolent or haughty man, a wicked fellow.

കുറമ്പാട, ിന്റെ. *s.* A kind of small fish.

കുറമ്പൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* Cultivation of any grain except paddy.

കുറമ്മൻ, ന്റെ. *s.* Sweepings, &c.

കുറമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* Eating large mouth's full, eating greedily.

കുറമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. a.* To eat greedily, to fill the mouth full.

കുറവടി, യുടെ. *s.* A short cudgel, or stick.

കുറവാ, യുടെ. *s.* A kind of fish.

കുറെ, *adv.* 1. Little. 2. much.

കുറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abstract, to abridge, to shorten. 2. to make less, to abate, to reduce, to decrease, to diminish, to curtail. 3. to sink, to lower. 4. to degrade, to disgrace. 5. to gore as a buffalo.

കുറെച്ചു, *adv.* Little and little, a little each.

കുററക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is guilty, an offender. 2. a culprit, a malefactor.

കുററടി, യുടെ. *s.* Sarcasm, satire, keen reproach, a taunt. കുററടി പറയുന്നു. To speak sarcastically, tauntingly. കുററടി പാടുന്നു. To sing a sarcastic song.

കുററപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Fault, the state of being in fault.

കുററപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To accuse, to charge with a crime, to arraign. 2. to censure.

കുററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fault (in a moral and physical sense,) guilt, a crime, an offence. 2. accusation. 3. blame, censure. 4. defect, flaw. കുററം കാണുന്നു. To find guilty. കുററം ചുമക്കുന്നു, കുററം ഏല്ക്കുന്നു. To be guilty, to acknowledge one's fault. കുററം തീക്കുന്നു. 1. To free from blame, to release from guilt. 2. to restore. 3. to repair. കുററം ചെയ്യുന്നു. To commit a fault, or crime. കുററം ക്ഷമിക്കുന്നു. To forgive a fault. കുററം ചുമത്തുന്നു. 1. To accuse, to charge with a crime, to arraign. 2. to censure, to blame, to hold one guilty. 3. to convict, to find guilty. കുററം പറയുന്നു. To censure, to find fault with. കുററം പിഴെക്കുന്നു. To die. (honorific.)

കുററമില്ലാത്ത. *adj.* Not guilty, innocent, free from fault. കുററമില്ലാതാക്കുന്നു. To clear, to prove innocent, or free from guilt.

കുററവിധി, യുടെ. *s.* Condemnation, the sentence by which one is doomed to punishment. കുററം വിധിക്കുന്നു. 1. To condemn, to find guilty, to doom to punishment. 2. to censure, to blame.

കുററി, യുടെ. *s.* 1. The stump of a tree, stubble, &c. 2. a post, a stake, a peg. 3. an oar pin made of wood or iron. 4. a tent pin. 5. a pail. 6. a small bottle, a cruse, or vessel for oil. 7. an inhabitant, a customer. 8. certainty, knowledge. 9. discovery, detection. 10. a mark. 11. race, offspring, progeny. 12. a small or mud fort. 13. a large wooden vessel to preserve mangoes in. 14. the principal or manager of a club. 15. a measure or a kind *parrah.* 16. a salt measure. 17. a cask or hogshead. 18. a log of timber, a tree. കുററി കെട്ടുന്നു. To find out or discover any thing stolen.

കുററിക്കാട, ിന്റെ. *s.* A bush, a thicket.

കുററിക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Price given for a timber, before it is cut down, paid to the owner.

കുററിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A post, a stake. 2. a rafter.

കുററിക്കോട്ട, യുടെ. *s.* A small fort.

കുററിച്ചൂൽ, ലിന്റെ. *s.* A broom much worn.

കുററിനാട്ടി ബലി, യുടെ. *s.* Obsequies of a deceased person, whatever is given or performed in remembrance of a person deceased, observed for ten or twelve days after the funeral of the deceased.

കുററിപിടി, യുടെ. *s.* Petty merchandise.

കുററിപിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A petty merchant, one who trades by borrowing money for that purpose.

കുററി പൂജ, യുടെ. *s.* A ceremony performed on entering on a new house, giving food to the work-people, &c.

കുററിയറുന്നു, ററു, വാൻ. *v. n.* To be without offspring, a family or race to become extinct; also, കുററിമുടിയുന്നു.

കൂ

കൂ. A Syllabic or compound letter.

കൂകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A cry or exclamation. 2. a clamour or disturbance. 3. calling. The noise made by any animal; as barking, braying, mewing; the crowing of a cock, &c.; also the note of a bird.

കൂകുദം, ത്തിന്റെ. *s.* Giving a girl in marriage, with due ceremony, and suitable decorations. അലങ്കരിച്ചു ചെയ്യുന്ന കന്യകാ ദാനം.

കൂകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To cry aloud, to exclaim. 2. to make a clamour. 3. to make a noise; as to bark, to bray, to crow, to mew, to croak, to call, to sing. *v. a.* To call.

കൂക്ക, ിന്റെ. *s.* See കൂകൽ.

കൂചൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Fear, timidity. 2. shame, shamefacedness, bashfulness.

കൂചം, ത്തിന്റെ. *s.* A breast, a female breast, especially that of a young or unmarried woman. മുല.

കൂചുന്നു, ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To be timid, fearful, daunted, sly. 2. to be shame-faced, bashful.

കൂച്ചു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of bending the arm or leg. 2. the bending of the arm at the elbow, or leg under the knee. 3. a close tie, tying the head and foot of a cow or buffalo together to prevent them doing mischief. 4. a shackle, or fetter.

കൂച്ചുതുടൽ, ലിന്റെ. *s.* A chain, or tie with a hook attached to it.

കൂച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. a.* 1. To bend the arm or leg. 2. to tie or fasten close together, to hook together. കൂച്ചിക്കെട്ടുന്നു. 1. To tie up the hands or legs. 2. to tie the legs of an elephant together. 3. to tie close.

കൂച്ചുവിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Fetters on the leg of an elephant.

കൂജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The cry of birds. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം.

കൂജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The cry of a bird, cooing. കൂകൽ.

കൂഞ്ഞ, ിന്റെ. *s.* The inner part of a jack fruit.

കൂഞ്ഞിരിക്ക, യുടെ. *s.* A medicinal plant. See ആന ച്ചുവടി.

കൂട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A cage; an aviary; a nest. 2. a fold. 3. a case. 4. a little receptacle. 5. the body as the habitation of the soul. 6. abode. 7. a honey-comb. 8. the cacoon of the silk worm. 9. a fishing basket.

കൂട, യുടെ. *s.* 1. A fish basket. 2. a basket made of bamboo or wicker work.

കൂട, കൂടി, കൂടെ. *postpos.* 1. With, along with, accompanying, in company with. 2. also. അവർ കൂടെ വന്നു. They *also* are come. കൂടി പൊകുന്നു. To go *together.*

കൂടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plough-share. കൊഴു. 2. fraud, deceit. വഞ്ചന.

കൂടക്കൂട. *adv.* Often, frequently, continually.

കൂടപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Enchantment, sorcery; charm. കൂടപാത്രം ചെയ്യുന്നു. To enchant, to bewitch, to charm. കൂടപാത്രം വെക്കുന്നു. To put a charm in the ground with intent to kill.

കൂടപ്പിറപ്പ, ിന്റെ. *s.* A brother or sister; as born *with* one's self.

കൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A peak, a summit of a mountain. പൎവ്വത ശിഖരം. 2. a house, a dwelling. 3. the body. 4. a smith's hammer. 5. a heap of grain, &c. കൂമ്പാരം. 6. fraud, deceit. വഞ്ചന. 7. an assemblage. സമൂഹം. 8. a plough-share. കൊഴു. 9. illusion. ഇന്ദ്രജാലം. 10. a trap to catch deer, birds, &c. കണി, ഇത്യാദി. 11. untruth, falsehood. അസത്യം. 12. playing at dice, gambling. ചൂത. 13. uniform and elementary substance. 14. the top part of the roof of a dome, especially that into which the rafters are fixed.

കൂടയന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A trap or snare for deer, birds, &c.

കൂടലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies, foes.

കൂടശാല്മലി, യുടെ. *s.* A species of *Simul* or silk cotton tree. കണ്ടിലവം.

കൂടസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A false witness.

കൂടസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. The first ancestor of a race or lineage. 2. the head or chief of different families. വംശ കൎത്താവ. 3. an inhabitant, as the soul inhabits the body.

കൂടസ്ഥം. *adj.* Uniform, perpetually and universally the same, as etherial space, &c. നിശ്ചലമായുള്ള.

കൂടാ. A negative defective verb, denoting impossibility, cannot, must not.

കൂടാഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An upstair room, an apartment on the top of a house. മാളികമുറി.

കൂടാതെ. *part.* This word is a negative participle, from കൂടുന്നു, and is used as a *postposition* denoting, 1. Without, except. 2. besides. കൂടാതെകണ്ട.

കൂടാൎത്ഥഭാഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A tale, a story, a fiction. ചമച്ച കഥ.

കൂടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tent, a tabernacle. കൂടാരം അടിക്കുന്നു. To pitch a tent.

കൂടാരത്ത, ിന്റെ. *s.* Tent cloth.

കൂടി, *part.* Through, by.

കൂടിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dance. 2. speaking face to face. കൂടിയാടുന്നു. 1. To dance together. 2. to speak face to face.

കൂടിവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consultation, deliberation. 2. private consultation, private advice.

കൂടുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Increase, addition.

കൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To come together, to meet, to assemble or be assembled. 2. to unite, to join, to be joined. 3. to join with another to do any thing. 4. to agree, to be on good terms, to be unanimous. 5. to be involved in any thing. 6. to be amassed, or accumulated. 7. to increase, to be added or annexed. 8. to come to pass, to be accomplished or finished. 9. to be appointed, to be at leisure. 10. to close. *v. a.* 1. To associate with. 2. to copulate. The affirmative and negative parts of this verb, when added to other verbs as auxiliaries, denote *possibility* or *ability*, or the reverse, I *can*, &c. I *cannot*, &c.

കൂടെ. *part.* 1. With, together with, in company with. 2. also.

കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Society, fellowship, companionship. 2. mixture, composition. 3. joining, uniting. 4. consent, agreement. 5. seasoning, or that which is added to curry to give it a relish. 6. a couple, a pair. 7. a suit of clothes. 8. likeness, similitude. 9. part of the roof of a building, including beams and principal rafters.

കൂട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An associate, a companion. 2. a pleader, an able speaker or disputer.

കൂട്ടക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A company. 2. a conspiracy, plot. 3. combination, agreement, confederacy. 4. kindred, relation, tribe, caste. 5. alliance, social relation.

കൂട്ടക്കൊട്ട, ിന്റെ. *s.* A charge sounded by musical instruments, &c. in war.

കൂട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A companion, an associate.

കൂട്ടപ്പട, യുടെ. *s.* 1. A battle in confusion. 2. a tumultuous or mixed combat. 3. an assembly in a state of confusion.

കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A meeting, an assembly or convention. 2. society, assemblage. 3. a club. 4. union, junction. 5. pleading. 6. a flock, a multitude. 7. a heap, a collection. 8. a party. 9. kind, sort or species. 10. conversation. 11. disputation. കൂട്ടത്തോടെ നടക്കുന്നു. To walk in companies or by flocks. കൂട്ടം കലമ്പുന്നു. An assembly to be in an uproar or confusion. കൂട്ടം കൂടുന്നു. A crowd or multitude to be assembled, to meet together, to gather together, to congregate. കൂട്ടം കൂട്ടുന്നു. To assemble, to call or bring together an assembly.

കൂട്ടംകലമ്പി, യുടെ. *s.* A mischief maker, a mischievous person, a disturber of an assembly.

കൂട്ടവിളി, യുടെ. *s.* The cry or shout of an assembly, or of a number of people.

കൂട്ടക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* Combination of letters.

കൂട്ടാക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To disregard, to disobey, to be refractory.

കൂട്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To regard, to submit to, to comply with, to attend to.

കൂട്ടാൻ, ന്റെ. *s.* A curry, condiment.

കൂട്ടായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Companionship, company. 2. a band of soldiers. 3. retinue, train, attendance.

കൂട്ടായ്മക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* The chief or head of a company, a leader, a captain.

കൂട്ടാല, യുടെ. *s.* A place where the property of a temple is kept and where the affairs of the temple are conducted.

കൂട്ടാളൻ, ന്റെ. *s.* An associate, a companion.

കൂട്ടാളി, യുടെ. *s.* A companion, an associate.

കൂട്ടാഴി, യുടെ. *s.* Money voluntarily subscribed to temples by the inhabitants.

കൂട്ടിക്കടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To set dogs to fight. 2. to set persons against each other.

കൂട്ടിക്കലച്ചു, യുടെ. *s.* 1. Mixture, junction of different bodies. 2. confusion.

കൂട്ടിക്കലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To mix together, to unite different bodies in one mass. 2. to put in confusion.

കൂട്ടിക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Combination. 2. agreement. 3. tying together, uniting together, piecing. 4. a tale, a fiction. കൂട്ടിക്കെട്ടുന്നു. 1. To tie together. 2. to unite together, to piece. 3. to compose a tale, or fiction.

കൂട്ടികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To provide or make provision for. 2. to give more, to add. 3. to advise.

കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* 1. To go with or take one along. 2. to lead, to guide.

കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To fetch or bring one along. 2. to lead.

കൂട്ടിചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. *v. a.* 1. To put letters, or sentences together. 2. to unite sentences together.

കൂട്ടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To say or add what is not true. 2. to unite one with another unjustly. 3. to bid more.

കൂട്ടിമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To knock together. 2. to attack or meet in battle. 3. to meet.

കൂട്ടിമൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To sew or stitch together.

കൂട്ടിയാട്ട, ിന്റെ. *s.* A shout, a clamour. കൂട്ടിയാട്ടുന്നു. To shout.

കൂട്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be husband to a reigning queen or princess. 2. to accompany or be companion to another. 3. to be like.

കൂട്ടിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Living with a princess as her husband. 2. companionship.

കൂട്ടിവായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To read or unite sentences together. 2. to compare copies together.

കൂട്ടിവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To accumulate, to store up. 2. to raise, as pay, &c. 3. to regard, to honour.

കൂട്ടകച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Joint trade, or commerce, partnership in trade.

കൂട്ടകറി, യുടെ. *s.* Curry made of different kinds of vegetables.

കൂട്ടകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An associate, a companion. 2. a partner, a sharer. 3. a fellow-labourer, a servant.

കൂട്ടകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To enter into, or form an association. 2. to be united, mixed.

കൂട്ടകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To associate, to unite. 2. to join together. 3. to mix together.

കൂട്ടകൃഷി, യുടെ. *s.* Joint agriculture or husbandry.

കൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To assemble, to convene, to call together in one place. 2. to join, to unite, to compound, to set together. 3. to include, to add, to annex. 4. to compose. 5. to combine, to add or sum up figures. 6. to amass, to accumulate, to pile up. 7. to eat with something else. 8. to do, to cause to do. 9. to increase, to raise. കൂട്ടിക്കുന്നു. To cause to join, &c.

കൂട്ടപടി, യുടെ. *s.* Curry, sauce, condiment, or any thing eaten with rice, &c.

കൂട്ടപൊകുന്നു, യി, വാൻ *v. n.* To accompany, to go along with.

കൂട്ടവിത്ത,ിന്റെ. s. Mixed seed.

കൂണ,ിന്റെ. s. A mushroom.

കൂത്ത,ിന്റെ. s. 1. Dance, play, act, comedy, stage play. കൂത്ത കഴിക്കുന്നു. To give a dance or ball. കൂത്ത പറയുന്നു. To repeat a comedy. 2. wonder, astonishment.

കൂത്തൻ, ന്റെ. s. An animalcula in water.

കൂത്തമ്പലം, ത്തിന്റെ. s. A play-house.

കൂത്തരങ്ങ,ിന്റെ. s. A theatre.

കൂത്താടി, യുടെ. s. (mas. and fem.) 1. A dancer, player. 2. a dancing girl. 3. an animalcula in water.

കൂത്താടിച്ചി, യുടെ. s. 1. A dancing girl. 2. a whore, a harlot.

കൂത്താടുന്നു, ടി, വാൻ. v. n. 1. To dance, to act. 2. to play, or jump about as children.

കൂത്താട്ടം, ത്തിന്റെ. s. 1. Dancing, acting. 2. the jumping play of children.

കൂത്താങ്കുരി, യുടെ. s. A bird.

കൂത്തി, യുടെ. s A bitch.

കൂത്തിച്ചി, യുടെ. s. A harlot.

കൂനൻ, ന്റെ. s. 1. One who is hump-backed, crook-backed, bent. 2. a large ant.

കൂനാപ്പുര, യുടെ. s. A hut, a small house.

കൂനി, യുടെ. s. A woman with a hump-back.

കൂനുന്നു, നി, വാൻ. v. n. 1. To stoop down; to bend. 2. to be or grow crook-backed.

കൂൻ, നിന്റെ. s. 1. A mushroom. 2. a hump-back, a crook-back. 3. a pile.

കൂന്തങ്ങാ, യുടെ. s. The bulbous root of a water lily. ആമ്പൽ കിഴങ്ങ.

കൂന്തൽ, ലിന്റെ. s. Hair. തലമുടി.

കൂന്താണി, യുടെ. s. 1. A large mortar to beat paddy in. 2. a mattock, a pickaxe.

കൂന്താലി, യുടെ. s. An instrument to dig stones with, a mattock, a pickaxe.

കൂപകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A large well. വലിയ കിണറ. 2. the mast of a vessel, പാമരം. 3. a temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river. ഒലി, കെണി.

കൂപം, ത്തിന്റെ. s. A well. കിണറ.

കൂപരാജ്യം, ത്തിന്റെ. s. A name given both to the southern and northern parts of Malabar.

കൂപാരം, ത്തിന്റെ. s. The sea. സമുദ്രം.

കൂപ്പ,ിന്റെ. s. 1. The act of joining the hands together as a mark of respect or reverence. 2. contraction or closing of a flower. 3. a place made by the steps of a tank, &c. from whence persons leap into the water.

കൂപ്പകടവ,ിന്റെ. s. The paved place or causeway from whence persons who are bathing leap into a tank. കൂപ്പകെട്ടുന്നു. To build such a place. കൂപ്പചാടുന്നു. To leap from such a place into the water of a tank.

കൂപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. v. n. To close, to join the hands together as a mark of reverence. കൂപ്പിത്തൊഴുന്നു. To worship or reverence with the hands joined together. കൂപ്പിനില്ക്കുന്നു. 1. To stand as in the preceding. 2. to be closed or close as a flower.

കൂബരം, ത്തിന്റെ. s. The pole of a carriage, the wood to which the yoke is fastened.

കൂബരി, യുടെ. s. A charriot, a carriage. തെര.

കൂമൻ, ന്റെ. s. An owl.

കൂമ്പ,ിന്റെ. s. 1. A bud, a shoot, a sprout. 2. the peak of a mountain. 3. the spiral root of a young palmira tree.

കൂമ്പൻതൊപ്പി, യുടെ. s. A hat or cap with a peak.

കൂമ്പൽ, ലിന്റെ. s. 1. A heap. 2. the contraction or closing of a flower.

കൂമ്പാരം, ത്തിന്റെ. s. A heap, a lump. കൂമ്പാരം കൂട്ടുന്നു. To accumulate, to heap up.

കൂമ്പാള, യുടെ. s. The tender film of a betel-nut tree which covers the young nuts.

കൂമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. v. n. 1. To bud, to shoot. 2. to be closed, or close as a flower.

കൂര,ിന്റെ. s. 1. The sharp point of an arrow, spear, iron pen, &c. 2. keenness, sting. 3. a kind of grain, *Panicum frumentaceum.*

കൂര, യുടെ. s. 1. A hut, a small house. 2. a kind of paddy.

കൂരൻ, ന്റെ. s. 1. The hog deer. 2. a guinea pig. 3. a dwarf.

കൂരമ്പ,ിന്റെ. s. 1. A sharp arrow. 2. a plank used to block up any open space between the top of the door and the roof of a native house.

കൂരാപ്പ,ിന്റെ. s. A mist of darkness.

കൂരാപ്പൊത്ത,ിന്റെ. s. A recess in a wall made for the purpose of keeping articles in.

കൂരി, യുടെ. s. 1. A fish. 2. a small sparrow. 3. an ungrown fruit.

കൂരിക്കൂട,ിന്റെ. s. A bird's nest, a cage.

കൂരിരുട്ട, ിന്റെ. s. 1. A dark night. 2. great darkness.

കൂൎക്ക, യുടെ. s. 1. A small kind of yam, or potatoe. 2. Malabar cat mint, *Nepeta Malabarica.* (Lin.) 3. snoring, snore. 4. war cry, warhoop. 5. the cry of victory. 6. a disease of women in difficult labour.

കൂൎക്കം, ത്തിന്റെ. s. Snore, snoring; also കൂൎക്കം വലി.

കൂക്കം വലിക്കുന്നു. To snore.

കൂക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be sharp, to be or become pointed.

കൂച്ചൻപല്ലു, ിന്റെ. *s.* A long tooth, an eye tooth.

കൂച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sharpness, pointedness. 2. acuteness. 3. a bunch of *Cusa* grass. 4. the juncture of the thumb with the other part of the hand. *adj.* 1. Sharp, pointed. 2. acute.

കൂച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The upper part of the nose, the space between the eye brows. 2. the beard. 3. a tassel.

കൂച്ചശിരസ്സ, ിന്റെ. *s.* The heel. നരിയാണി.

കൂച്ചശീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug commonly, *Jivaca*, one of the eight principal medicaments. തിരുനാമപ്പാല.

കൂച്ചിക, യുടെ. *s.* 1. Inspissated milk. തൈർ, മൊർ. 2. a painting brush or pencil. തൂലിക. 3. a key. താക്കൊൽ. 4. a needle. സൂചി.

കൂൎത്ത. *adj.* Sharp, pointed, acute.

കൂൎത്തിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be peaked or pointed, to be acute, or sharp.

കൂൎത്തുമൂൎത്ത, *adj.* Very sharp, very acute.

കൂട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Play, sport, pastime. കളി.

കൂൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Sharpness, acuteness. 2. keenness. 3. the sharp point of a thing.

കൂൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കൂൎപ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The elbow. മുഴങ്കൈ. 2. the knee. മുഴങ്കാൽ.

കൂൎപ്പാസകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bodice, a jacket with short sleeves worn next the body by women especially. കുപ്പായം.

കൂൎപ്പാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A soldier's jacket. 2. a jacket. കുപ്പായം.

കൂൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To point, to make sharp, to sharpen.

കൂൎമ്മ, യുടെ. *s.* 1. Sharpness. 2. acuteness. 3. fineness.

കൂൎമ്മത, യുടെ. *s.* 1. A point. 2. sharpness. 3. acuteness.

കൂൎമ്മബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Acute intellect, wit.

കൂൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tortoise, a turtle. ആമ. 2. one of VISHNU's incarnations. 3. one of the 18 *Puranas* or historical books of the Hindus. 4. one of the 10 winds in the human body.

കൂൎമ്മി, യുടെ. *s.* A female tortoise. ആമപ്പെട.

കൂൎവ്വാഘ, യുടെ. *s.* Dignity, rank.

കൂലകം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൂലം, 1st and 2nd meanings. 3. a plant. നാകദന്തി.

കൂലദ്രു, വിന്റെ. *s.* The dry land, the land upon the bank or shore. സമുദ്ര തീരം.

കൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bank, or shore. തീരം. 2. a heap, a mound. കുന്നു. 3. a pool, or pond. പൊയ്ക.

കൂലങ്കഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.

കൂലഹന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirl-pool, an eddy. നീച്ചുഴി.

കൂലി, യുടെ. *s.* 1. Daily hire, or wages: *Cooly.* 2. daily labour. 3. a labourer. 4. hire of any thing. 5. reward. കൂലിക്കുവാങ്ങുന്നു. To hire.

കൂലിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A day labourer, a *Cooly*, a journeyman.

കൂലിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Favourable or privileged rent of land granted to persons liable to be called out for occasional work on service. വിരുത്തി.

കൂലിച്ചെവകൻ, ന്റെ. *s.* An hireling, a labourer.

കൂലിച്ചെവകം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൂലിച്ചം.

കൂലിപ്പണി, യുടെ. *s.* Journey-work, work performed for hire.

കൂലിവെല, യുടെ. *s.* Daily labour.

കൂലിവെലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A day labourer, one who works for hire, an hireling.

കൂവ, യുടെ. *s.* 1. The arrow-root plant, *Curcuma angustifolia* or *amomum.* 2. an interjection of calling.

കൂവന്നൂറ, ിന്റെ. *s.* Arrow-root powder, or the flower of the *Curcuma angustifolia.*

കൂവപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Arrow-root powder. See the preceding.

കൂവരൻ, ന്റെ. *s.* A hump-backed man. കൂനൻ.

കൂവരം, ത്തിന്റെ. *s.* The pole of a carriage or wood to which the yoke is fixed. നുകം കെട്ടുന്ന തണ്ട. *adj.* Beautiful, agreeable, pleasing. കാന്തിയുള്ള.

കൂവളക്കുടുക്ക, യുടെ. *s.* A vessel made of the shell of the fruit of the prickly Cratæva.

കൂവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, the prickly Cratæva, *Cratæva marmelos.*

കൂവിട്ട, ിന്റെ. *s.* A call, a measure of distance about 1000 yards, a *nariga.*

കൂവീച്ചു, യുടെ. *s.* 1. A small insect. 2. an eye-fly.

കൂശുന്നു, ശി, വാൻ. *v. n.* 1. To be shy, daunted, shame-faced, to be bashful. 2. to be fearful, timid.

കൂഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of pumpkin gourd. കുമ്പളം.

കൂഷ്മാണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

കൂഷ്മാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A pumpkin, or gourd, *Cucurbita hispida.* കുമ്പളം.

കൂസൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Shame-facedness, shame, modesty, shyness. 2. timidity, fearfulness.

കൂസലില്ലാത്തവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A shameless man. 2. a fearless, bold man.
കൂസുന്നു, സി, വാൻ. *v. n.* See കൂശുന്നു.
കൂഹ, യുടെ. *s.* A fog, a mist. മഞ്ഞ.
കൂഹകം, &c. *adj.* Fraudulent, deceiving. വഞ്ചനയുള്ള.
കൂഹന, യുടെ. *s.* 1. Hypocrisy. കപടഭക്തി. 2. deceit, fraud. കപടം, വഞ്ചന.
കൂളൻ, ന്റെ. *s.* A young man short in stature. 2. a young male buffalo.
കൂളം, ത്തിന്റെ. *s.* Chaff of corn, hemp, &c.
കൂളി, യുടെ. *s.* 1. A demon, a familiar spirit, a ghost. 2. a young female buffalo. 3. diving. കൂളിയിടുന്നു, കൂളി പായുന്നു. To dive.
കൂളിപ്പട, യുടെ. *s.* A company of demons.
കൂളിയാമ, യുടെ. *s.* A kind of water animal.
കൂഴ, ിന്റെ. *s.* 1. Food made of any kind of meal boiled in water, pap. 2. boiled rice, &c. made into pap.
കൂഴ, യുടെ. *s.* An inferior kind of jack-tree.
കൂഴച്ചക്ക, യുടെ. *s.* An inferior kind of jack-fruit which becomes rotten as soon as ripe.
കൂഴത്തരി, യുടെ. *s.* Rice not well beaten and dried, common rice.
കൂഴപ്പാളയം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of tent followers.
കൂഴം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൂഴത്തരി. കൂഴം കുത്തുന്നു. To live by beating and selling such rice.
കൂറ, ിന്റെ. *s.* 1. Love, affection. 2. gratitude. 3. devotion, attachment, service. 4. kindness, compassion. 5. part, portion, share. 6. the half. 7. station, dignity, rank. 8. property, energy, power or quality of any thing. 9. union, meeting, connexion. 10. any sign in the zodiac. 11. a period of $2\frac{1}{4}$ days. 12. a class, a party, an association, a company. 13. value, price. The whole of the inhabitants of Malabar from the Rajahs and Brahmans to the lowest class, are divided into two classes or parties, the *Chevara Cúr* and *Panniyur Cúr*; the customs of which differ considerably from each other, and are rigidly observed.
കൂറ, യുടെ. *s.* 1. Clothes, raiment. 2. cloth. 3. a species of louse which breeds in dirty clothes, a body louse. കൂറകൊടുക്കുന്നു. To give a set or suit of clothes.
കൂറക്കുടിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* A tent.
കൂറപ്പേൻ, ന്റെ. *s.* A kind of body louse.
കൂറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To hang up a cloth at a temple during the performance of a ceremony.
കൂറവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To haul down the cloth mentioned under the preceding word.
കൂറിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To divide into portions.
കൂറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* 1. To speak. 2. to publish, to proclaim. 3. to call out. 4. to call out or cry things in the streets. 5. to cry out at a public sale.
കൂറുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To share, to divide into portions.
കൂററങ്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To be proud, or arrogant.
കൂററൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bullock unaccustomed to the yoke. 2. a strong, powerful man.
കൂററരി, യുടെ. *s.* A portion of rice.
കൂററുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Want of friendship, dissolution of friendship, enmity. 2. arrogance, haughtiness.
കൂററാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend, an admirer. 2. a partner.
കൂററായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Friendship. 2. partnership.
കൂററുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend, an admirer. 2. a partner.
കൂററുകൃഷി, യുടെ. *s.* Joint agriculture, husbandry.

കൃ

കൃ. A syllabic or compound letter.
കൃകണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, a kind of partridge. ഇരുവാൽചാത്തൻ.
കൃകണു, വിന്റെ. *s.* A painter. ചായമിടുന്നവൻ.
കൃകലം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the five vital airs, that which assists in digestion. ജീവവായു.
കൃകലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lizard. പല്ലി. 2. a chamelion. ഓന്ത.
കൃകവാകു, വിന്റെ. *s.* 1. A cock, a gallinaceous fowl. പൂവൻകോഴി. 2. a peacock. മയിൽ. 3. a chamelion, a lizard. ഓന്ത, ആന്ത, പല്ലി.
കൃകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The throat, the larynx. കണ്ഠം. 2. the vertebræ of the neck. പിടലി.
കൃകാടിക, യുടെ. *s.* The back of the neck. പിങ്കഴുത്ത.
കൃച്ഛ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bodily pain. ശരീരദുഃഖം. 2. penance, expiation. പ്രായശ്ചിത്തം. 3. difficulty. *adj.* 1. Attended with pain, painful. ദുഃഖമുള്ള. 2. wicked, sinful. ദുഷ്ട.
കൃച്ഛ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To suffer bodily pain. 2. to labour, to use effort.
കൃതകമ്മാവ, ിന്റെ. *s.* A knowing, skilful, clever, experienced man. അറിവുള്ളവൻ, കുശലൻ.
കൃതകം, &c. *adj.* Artificial, factitious, made; not produ-

ced spontaneously. ചമെക്കപ്പെട്ടത. *s.* Factitious salt, produced by boiling and evaporating from saline soils. ചമച്ച ഉപ്പ.

കൃതകൃത്യൻ, ന്റെ. *s.* One who has done or discharged offices, work, &c. ചെയ്യാനുള്ളതിനെ ചെയ്യവൻ.

കൃതഘ്നത, യുടെ. *s.* Ingratitude, unthankfulness. ഉപകാരസ്മരണമില്ലായ്മ.

കൃതഘ്നൻ, ന്റെ. *s.* An ungrateful man. ഉപകാരസ്മരണമില്ലാത്തവൻ.

കൃതഘ്നം, &c. *adj.* Ungrateful, unthankful, unmindful of former favours. ഉപകാരസ്മരണമില്ലാത്ത.

കൃതജ്ഞത, യുടെ. *s.* Gratitude, thankfulness, remembrance of former good offices. ഉപകാരസ്മരണം.

കൃതജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A grateful man. നന്ദിയുള്ളവൻ.

കൃതജ്ഞം, &c. *adj.* Grateful, thankful; remembering former favours. ഉപകാരസ്മരണമുള്ള.

കൃതപുംഖൻ, ന്റെ. *s.* One skilled in archery. ശരപ്രയോഗനിപുണൻ.

കൃതമാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Cassia fistula.* കൊന്ന വൃക്ഷം.

കൃതമുഖൻ, ന്റെ. *s.* One who is skilful, dexterous, clever, conversant with. വിദഗ്ധൻ.

കൃതം. *adj.* 1. Done, made, performed. ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. sacrificed. ഹൊമിക്കപ്പെട്ടത. *s.* 1. Creation. സൃഷ്ടി. 2. the first age of the world. സത്യയുഗം. 3. fruit, consequence. ഫലം. 4. satisfaction. തൃപ്തി. *adv.* Enough, sufficient; completely finished; enough, have done, no more. മതി.

കൃതയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The first of the four ages of the world according to the Hindus; the golden age.

കൃതലക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* One who is amiable, excellent, and noted for good qualities. ഗുണവാൻ.

കൃതവെതനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is industrious, a labourer. അധ്വാനപ്പെടുന്നവൻ. 2. one who is hired as a servant or labourer.

കൃതവെദനം. *adj.* Laborious, industrious, assiduous, pains taking. അധ്വാനമുള്ള.

കൃതസാപത്ന്യക, യുടെ. *s.* The first wife, or a woman whose husband has taken another wife. മൂത്തവെളി.

കൃതഹസ്തൻ, ന്റെ. *s.* A man skilled in archery. ശരപ്രയോഗനിപുണൻ.

കൃതാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama*, the regent of death, or death personified. 2. a murderer. കൊല്ലുന്നവൻ. 3. a demonstrator. സിദ്ധാന്തി.

കൃതാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A demonstrated conclusion proved or established by doctrine. സിദ്ധാന്തം. 2. sinful or inauspicious action. ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി. 3. destiny, doom.

കൃതാഭിഷെകൻ, ന്റെ. *s.* One who is anointed king. അഭിഷെകം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജാവ.

കൃതാഭിഷെക, യുടെ. *s.* A queen who is anointed along with the king. പട്ടാഭിഷെകം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജസ്ത്രീ.

കൃതാൎത്ഥത, യുടെ. *s.* Success, happiness, rest. ഭാഗ്യം.

കൃതാൎത്ഥൻ, ന്റെ. *s.* One who is successful, happy; at ease, rest. സാധിച്ചവൻ, ഭാഗ്യവാൻ.

കൃതാൎത്ഥം, &c. *adj.* 1. Successful. 2. fortunate, happy. ഭാഗ്യം.

കൃതാലങ്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is adorned, decorated, &c. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ.

കൃതാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

കൃതി, യുടെ. *s.* 1. An act, or action, acting, doing, &c. 2. a composition or work. 3. a dedication. 4. a fiction, invention, fable.

കൃതി, യുടെ. *s.* 1. One who is wise, learned. അറിവുള്ളവൻ. 2. skilful, clever. വിദഗ്ധൻ. 3. successful, happy or virtuous.

കൃത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* A doer, an actor, &c. ചെയ്യുന്നവൻ.

കൃത്തം. *adj.* 1. Cut, divided, plucked. മുറിക്കപ്പെട്ടത. 2. desired, sought.

കൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. The skin or hide used by a religious student; usually the skin of an antelope. തൊൽ. 2. a leathern vessel. തൊൽകുടം. 3. the third of the lunar mansions: see the next.

കൃത്തിക, യുടെ. *s.* 1. The third of the lunar mansions, or constellations in the moon's path: the *Pleiades.* കാൎത്തിക. 2. (in mythology) a nymph. ദുൎഗ്ഗ.

കൃത്തിവാസസ്സ, ിന്റെ. *s.* An appellation of MAHADEVA. ശിവൻ.

കൃത്യ, യുടെ. *s.* 1. An act or action. 2. a female deity to whom sacrifices are offered for destructive or magical purposes. മാരണദെവത. 3. pestilence. 4. rendering murderous or mischievous, hired as an assassin, seduced from allegiance or alliance, hostile through covetousness, &c.

കൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An act, action. 2. business, duty. നിയമം. 3. conduct. 4. any thing proper to be done or performed. നിത്യകൃത്യങ്ങൾ. Daily duties.

കൃത്യാകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Advice, counsel. ചെയ്യെണ്ടുന്നതും, ചെയ്യരുതാത്തതും.

കൃത്രിമധൂപകം, ത്തിന്റെ. *s.* A compound perfume containing ten or eighteen ingredients. സുഗന്ധവസ്തം.

കൃത്രിമപുത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A doll, a play thing. പാവ.

കൃത്രിമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Artifice, deceit; a trick, device. 2. incense. *adj.* Factitious, artificial, deceitful, fraudulent. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

കൃത്രിമാസരിത്ത, ിന്റെ. *s.* A canal, a channel for irrigation. കൈത്തൊട.

കൃത്സ്നം. *adj.* Whole, all, entire. മുഴുവൻ.

കൃന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A plough. കലപ്പ.

കൃന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cutting, dividing. ഛെദനം.

കൃദരം, ത്തിന്റെ. *s.* A granary, a cup-board. പത്തായപ്പുര.

കൃപ, യുടെ. *s.* 1. Grace; favour. 2. tenderness; compassionateness; compassion, pity.

കൃപണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A miser or an avaricious person. ലുബ്ധൻ. 2. fraudulent; deceitful. വഞ്ചകൻ. 3. low, vile. നിസ്സാരൻ. 4. low, little. അല്പൻ. 5. a trifler.

കൃപാകടാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Favour, kindness, compassion.

കൃപാണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sword, a scymitar. വാൾ.

കൃപാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sword, a scymitar. വാൾ.

കൃപാണി, യുടെ. *s.* 1. A knife. പിച്ചാത്തി. 2. shears, or scissors. കത്രിക.

കൃപാലു, *adj.* Compassionate, kind, tender. വളര ദയയുള്ളവൻ.

കൃപീടപാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a rudder, or large oar used as one. ചുക്കാൻ, തുഴ.

കൃപീടയൊനി, യുടെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

കൃപീടം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.

കൃമി, യുടെ. *s.* A worm; an insect in general. പുഴ.

കൃമികടി, യുടെ. *s.* A disease from worms. കൃമികടിക്കുന്നു. Worms to gnaw.

കൃമികൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* The cocoon of the silk worm. പട്ടുനൂലുണ്ടാകുന്ന പുഴക്കൂട.

കൃമികൊശൊത്ഥം, *adj.* Silken. പട്ടുനൂൽകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം.

കൃമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow wormy, or putrid, to be eaten of worms.

കൃമിഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub used in medicine, as an anthelmintic, commonly *Bireng*, *Ericible paniculata.* (Rox.) വിഴാലരി.

കൃമിജം, ത്തിന്റെ. *s.* Agallochum, *Aguru* or Aloe wood. അകിൽ.

കൃമിജ, യുടെ. *s.* The red dye called lac. ലാക്ഷ.

കൃമിരൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* The wool or hair of a caterpillar.

കൃമിശത്രു, വിന്റെ. *s.* The seed of the *Hibiscus populneus*, or the poplar leaved Portia tree. പൂവരശിൻകുരു.

കൃമ്മീരം, *adj.* Of a variegated colour. നാനാനിറം.

കൃശത, യുടെ. *s.* 1. Littleness, smallness, minuteness. അല്പത. 2. thinness, leanness, emaciation. മെലിച്ചിൽ.

കൃശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A little man, a dwarf, a pigmy. 2. a thin spare man.

കൃശം, &c. *adj.* 1. Little, small, minute. 2. thin, spare, lean, emaciated, feeble. കൃശമാകുന്നു. 1. To become lean; to be in a languishing state. 2. to be little, small, feeble.

കൃശാ, യുടെ. *s.* A little woman.

കൃശാംഗി, യുടെ. *s.* A woman of a slender figure. സുന്ദരി.

കൃശാനു, വിന്റെ. *s.* A name of fire. അഗ്നി.

കൃശാനുരെതസ്സ, ിന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

കൃശാശ്വീ, യുടെ. *s.* A dancer, an actor, a tumbler. നാട്യക്കാരൻ.

കൃശൊദരി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

കൃഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plough-share. കൊഴു.

കൃഷി, യുടെ. *s.* 1. Agriculture, husbandry, cultivation, horticulture. 2. ploughing, cultivating the soil, &c. കൃഷിചെയ്യുന്നു. 1. To cultivate, to farm land. 2. to plough, to cultivate the soil, &c.

കൃഷികൻ, ന്റെ. *s.* A cultivator, a husbandman. കൃഷിക്കാരൻ.

കൃഷിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cultivator, a farmer, a husbandman.

കൃഷിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Proper season of cultivation.

കൃഷിപ്പണി, യുടെ. *s.* Husbandry.

കൃഷീവലൻ, ന്റെ. *s.* A cultivator, a farmer, husbandman. കൃഷിക്കാരൻ.

കൃഷ്ടം, *adj.* Ploughed or tilled, a field, &c. ഉഴുതനിലം.

കൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A learned man, a teacher. അറിവുള്ളവൻ.

കൃഷ്ണകൎമ്മാവ, ിന്റെ. *s.* A criminal, a guilty person. ദുഷ്കൎമ്മി.

കൃഷ്ണകാകൻ, ന്റെ. *s.* A raven.

കൃഷ്ണകാംബൊജി, യുടെ. *s.* The many flowered Phyllanthus, *Phyllanthus multiflorus.* (Klein.)

കൃഷ്ണക്രാന്ത, യുടെ. *s.* The hairy convolvulus, *Convolvulus hirsutus.* (Rox.)

കൃഷ്ണജീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* *Calonji*, a plant having a

small black seed which is used for medicinal and culinary purposes, black cumin seed, *Nigella Indica.* (Rox.) കരിഞ്ചീരകം.

കൃഷ്ണത, യുടെ. *s.* Blackness, black, (the colour.) കറുപ്പുനിറം.

കൃഷ്ണതതി, യുടെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

കൃഷ്ണതുളസി, യുടെ. *s.* A species of basil, the black sort.

കൃഷ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. CRISHNA, the most celebrated form of VISHNU himself. വിഷ്ണു. 2. a name of ARJUNA, the third son of *Pandu.* അൎജ്ജുനൻ. 3. VYÁSA, a sage, the compiler of the *Védas.*

കൃഷ്ണപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The dark half of the month, the fortnight of the moon's decrease, or wane. കറുത്തപക്ഷം.

കൃഷ്ണപാകഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree bearing a small fruit, which when ripe is of a black colour, commonly, *Carinda* or *Carondas. Carissa Carondas.* പെരിങ്ങ്ലാവ.

കൃഷ്ണഫല, യുടെ. *s.* A shrub, *Serratula anthelmintica.* കാപ്പൊകിൽ.

കൃഷ്ണഭെദ, യുടെ. *s.* A medicinal plant. See കടുരൊഹണി.

കൃഷ്ണഭെദി, യുടെ. *s.* See the preceding.

കൃഷ്ണമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A black antelope. കരിമാൻ.

കൃഷ്ണരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Painted Coronilla, *Coronilla Picta.*

കൃഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Black, the colour, or dark blue which is often confounded with it by the Hindus. 2. blackness. കറുപ്പ. 3. black pepper. കുരുമുളക. *adj.* Black or dark blue.

കൃഷ്ണല, യുടെ. *s.* A shrub bearing a small black and red berry, *Abrus precatorius.* കുന്നി.

കൃഷ്ണലൊഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Purple, the colour, a mixture of black and red. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം. *adj.* Of a purple colour.

കൃഷ്ണവൎത്മാ, വിന്റെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

കൃഷ്ണവൃന്ത, യുടെ. *s.* The trumpet flower, *Bignonia suave-olens.* കൊടിക്കഴല.

കൃഷ്ണശൃംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo. പൊത്ത.

കൃഷ്ണസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The black antelope. കരിമാൻ. 2. a thorny plant, *Euphorbia tirucalli.* തുക്കള്ളി.

കൃഷ്ണസാരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The black antelope.

കൃഷ്ണാ, യുടെ. *s.* 1. A name of DRAUPADI wife of the *Pandu* princes. പാഞ്ചാലി. 2. long pepper. തിപ്പലി. 3. the river Kishna in the Deccan of India.

കൃഷ്ണാജിനം, ത്തിന്റെ. *s.* The skin of the black antelope. കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തൊൽ.

കൃഷ്ണിക, യുടെ. *s.* Black mustard. കരിങ്കടുക.

കൃസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A dish consisting of Sesamum and grain.

ക്ലൃപ്തം, *adj.* 1. Made, formed. നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടത. 2. fixed, appointed. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത.

കെ

കെ. A syllabic or compound letter.

കെച്ച, യുടെ. *s.* Little tinkling bells tied to the legs of an actor. കെച്ചകെട്ടുന്നു. To tie the above bells on the feet to dance with.

കെച്ചച്ചിലന്തി, യുടെ. *s.* An eruption on the legs below the knees.

കെച്ചപ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of dance, a farce. കെച്ചപ്പദം കൊള്ളുന്നു. To dance.

കെഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* Supplication, begging, prayer.

കെഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. a.* To supplicate or crave earnestly, to solicit, to importune with jestures.

കെട്ട, വിന്റെ. *s.* A term, a condition, a limited time for payment. കെട്ടനിശ്ചയിക്കുന്നു. To fix a time for payment.

കെട്ടകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A damage, ruin, loss, decay.

കെട്ടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ruin, to spoil, to deprave. 2. to quench. 3. to extinguish, to put out.

കെട്ടതി, യുടെ. *s.* 1. Sickness, weakness. 2. ruin, spoil, destruction, perdition.

കെട്ടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become spoiled, rotten, damaged. 2. to be quenched, to be put out, to be extinguished. 3. to perish, to be ruined, undone, lost.

കെട്ടമതി, യുടെ. *s.* Damage, loss, ruin, destruction.

കെട്ടമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Malice, envy. 2. depravity, intrigue.

കെട്ടമ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A malicious or envious person. 2. a depraved man.

കെട്ടമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be depraved, to grow corrupt; to spoil.

കെട്ടവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad soil.

കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A tie, a bond. 2. a knot, a bandage. 3. a rule, regulation, or law. 4. a system. 5. a plot, confederacy. 6. prohibition. 7. prevention, or restraint. 8. a charm or enchantment. 9. a ferrule, or any ornament on a stick. 10. marriage. 11. a party, side. 12. a house. 13. a bank, a dam, an embankment. 14. a clamp. 15. a hinge. 16. a parcel, a bundle, a bundle of sticks, grass,

&c. 17. fetters. 18. firmness. 19. stoppage. കെട്ടഴിക്കുന്നു. To unloose a knot, &c. കെട്ടഴിയുന്നു. To unloose.

കെട്ട, *adj.* 1. Ruined, bad, evil. 2. damaged.

കെട്ടറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* lit. Cutting a tie. 1. Chastity of the married state, and of the state of widowhood, not marrying again after the death of the husband. 2. inheritance in the father's line.

കെട്ടിഒഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To leave a house or place taking the baggage along with one.

കെട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to tie, or bind. 2. to cause to build. 3. to get one married, &c.

കെട്ടിക്കെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To go to the bride's or bridegroom's house after the marriage ceremony.

കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give in marriage. 2. to pay in ready money. 3. to deliver a tied up parcel, &c. to the charge of any one.

കെട്ടിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To marry, to take a wife. 2. to take care of.

കെട്ടിഞാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To hang one's self, to commit suicide by hanging.

കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To hang any thing up, to suspend. 2. to hang a malefactor.

കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To hang one's-self, to commit suicide. 2. to be hanged as a malefactor. 3. to hang up.

കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To embrace.

കെട്ടിപ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* An embrace, embracing.

കെട്ടിപ്പിണെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Tying together, fastening or intwining. 2. entanglement, the state of being entangled. കെട്ടിപ്പിണയുന്നു. 1. To become entangled, to be fast together. 2. to be intwined or wreathed together. കെട്ടിപ്പിണെക്കുന്നു. 1. To entangle. 2. to tie or fasten together. 3. to plat together, to intwine.

കെട്ടിപ്പെറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To collect and tie up baggage, used generally respecting persons who disagree with the family with whom they have been residing and leave it.

കെട്ടിമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Entanglement. കെട്ടിമറിയുന്നു. To become entangled.

കെട്ടിമെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Tying and covering a house with *olas* or straw. കെട്ടിമെയുന്നു. To tie and cover with *olas*, &c.

കെട്ടിമെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To receive what is owing to one at one time.

കെട്ടിയടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To tie up and flog.

കെട്ടിയവൻ, ന്റെ. *s.* A husband.

കെട്ടിയവൾ, ളുടെ. *s.* A wife.

കെട്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To fasten, to tie up. 2. to lay up.

കെട്ടിയിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Property, &c. in store.

കെട്ടിലമ്മ, യുടെ. *s.* A title given to the wives of the petty Rajahs to the north of Calicut, a queen.

കെട്ടിവരവ, ിന്റെ. *s.* Receipt in Cash.

കെട്ടിവെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Paying down money. 2. laying up in store. കെട്ടിവെക്കുന്നു. 1. To pay down money, &c. 2. to lay up in store. 3. to strike a balance in accounts, against another. കെട്ടിവെപ്പിക്കുന്നു. To cause to pay down money, &c.

കെട്ടുകഥ, യുടെ. *s.* A feigned story; a fable, a fiction.

കെട്ടുകുററി, യുടെ. *s.* A pillar, or post to which cattle are tied.

കെട്ടുകെട്ട, ിന്റെ. *s.* The office of a store-keeper, butler, steward. കെട്ടുകെട്ടുന്നു. 1. To discharge such an office. 2. to bundle up and depart.

കെട്ടുകെട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A store-keeper, a butler, a steward.

കെട്ടുതോണി, യുടെ. *s.* A large boat, a *dony*.

കെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To tie, to bind, to connect. 2. to affix, to attach. 3. to build, to erect, to construct, to form, to make. 4. to charm, to fascinate. 5. to marry. 6. to clot, to coagulate. *v. n.* said of blood, &c. 7. to stop, to restrain. 8. to compose, to make. 9. to strengthen. 10. to inlay. 11. to wear or gird on a sword. 12. to carry. 13. to send, to remit. 14. to give, to pay off money. 15. to establish, to appoint. 16. to enlist soldiers, to form a regiment. 17. to prepare seed for sowing by wetting it. 18. to yoke, as bullocks, to put to a carriage, as horses. 19. to dress in other persons clothes. 20. to adorn. 21. to set the sail or sails of a vessel. 22. to pave. 23. to set or fix, a price. 24. to render silent generally by conjuration. 25. to water as applied to fields, &c. 26. to fold the arms across. 27. to be prepared. This verb has other meanings which might be illustrated by other examples.

കെട്ടുപാട, ിന്റെ. *s.* 1. Combination, agreement. 2. confederacy. 3. the state of being tied up.

കെട്ടുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be tied, to be bound. 2. to be combined, to be agreed.

കെട്ടുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A float of timber; a raft.

കെട്ടുവഞ്ചി, യുടെ. *s.* A boat the planks of which are sewed or fastened with cords.

കെട്ടുവരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A large bank round paddy fields.

കെണ്ട, യുടെ. *s.* 1. An hypochondriacal disease. 2. the cheek.

കെല്പു, ിന്റെ. *s.* Strength, power, faculty, ability.

കെല്പുകെട, ിന്റെ. *s.* Want of strength, infirmity, weakness. കെല്പുകെടുന്നു. To become infirm, weak.

കെല്പാരി, യുടെ. *s.* A thin or lean person.

കേ

കെ. With the െ long: a syllabic or compound letter.

കെകയം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country. ഒരു രാജ്യം. കെകയൻ. The king of that country.

കൈകയി, യുടെ. *s.* The daughter of *Cecayen*, one of the three wives of DASARAT'HA, and mother of BHÁRATHA.

കെകരൻ, ന്റെ. *s.* A squint-eyed person. കൊങ്കണ്ണൻ.

കെകാ, യുടെ. *s.* The cry of a peacock. മയിലിന്റെ ശബ്ദം.

കെകിപിഞ്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock's tail. മയിൽപീലി.

കെകി, യുടെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

കെചന, *ind.* Some.

കെചിൽ, *ind.* Some.

കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Decay, ruin. 2. a flaw. 3. loss, damage. 4. destruction, perdition. 5. disease. കെടുതീക്കുന്നു. To repair, to mend. കെടുവരുന്നു. To decay, to grow worse. കെടുവരുത്തുന്നു. To damage, to destroy.

കെടുപാട, ിന്റെ. *s.* 1. Decay, ruin. 2. a flaw. 3. loss. detriment.

കെടുപൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To mend, to repair.

കെട്ട, യുടെ. *s.* The 18th lunar asterism.

കെട്ടാലും. *interj.* Hear, attend, listen.

കെട്ടുകെളി, കെട്ടുകെൾവി, യുടെ. *s.* A report, rumour.

കെട്ടചൊര, യുടെ. *s.* Bad blood. കെട്ടചൊര കളയുന്നു. To bleed, to remove bad blood.

കെണി, യുടെ. *s.* A temporary well, a hole dug for water in the dry bed of a river.

കെതകി, യുടെ. *s.* A kind of tree, *Pandanus odoratissimus.* കൈത.

കെതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flag, standard, banner. കൊടി. 2. business, indispensible act. കാൎയ്യം. 3. invitation. ക്ഷണനം. 4. a distinguishing flag. വിരുതകൊടി.

കെതു, വിന്റെ. *s.* 1. *Cetu*, the dragon's tail or descending node, *cauda draconis;* in astronomy it is reckoned by the Hindus as the ninth of the planets ഒമ്പതാമത്തെ ഗ്രഹം: in mythology a demon. 2. a flag, a banner. കൊടി. 3. a mark, a sign, a symbol, &c. 4. light. 5. a comet, a falling star, &c.

കെതുമാലം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the nine divisions of the known world, the western portion.

കെദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a plant. 2. the point of a spear. കുന്തത്തിന്റെ മുന.

കെദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A field. വിളുഭൂമി.

കെദാരഗൌഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

കെദാരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

കെദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A field. വിളുഭൂമി. 2. a particular place, the modern *Cédar*, part of the *Himalaya* mountains.

കെനിപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rudder; a helm. ചൊക്കാൻ. 2. a large oar used as a rudder. തുഴ.

കെന്ദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opposition, contrariety: വിരൊധം. 2. the 1st, 4th, 7th, and 10th, signs in the zodiac.

കെന്ദ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be opposed to, to be contrary.

കെമദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* Poverty. ദാരിദ്ര്യം.

കെമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A strong, powerful man. 2. a stout, robust man. 3. a wise man.

കെമം. *adj.* 1. Powerful, strong. 2. stout, thick.

കെമി, യുടെ. *s.* A robust woman.

കെമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be large, to be stout, to be thick.

കെയൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet, worn on the upper arm. കടകം.

കെരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cocoa-nut tree. തെങ്ങ. 2. a cocoa-nut. തെങ്ങാ.

കെരളൻ, ന്റെ. *s.* The name of the King of Malabar, *Céraledésa.*

കെരളം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country, the province of modern *Malabar*, on the western coast of the Indian peninsula.

കെലകൻ, ന്റെ. *s.* A dancer, a tumbler, one who walks and dances on the edge of a sword. ഞാണിന്മെൽകളിപ്പുകാരൻ.

കെലികിലൻ, ന്റെ. *s.* An actor, a jester. ഹാസ്യരസക്കാരൻ.

കെലികീണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

കെലികൊഷൻ, ന്റെ. *s.* See കെലകൻ.

കെലിനാഗരൻ, ന്റെ. *s.* A man libidinous, lustful, desirous. കാമുകൻ.

കെവ,ിന്റെ. *s.* 1. Freight of goods or passengers. 2. freighting or engaging a boat or ship.

കെവലജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of knowledge, probably that of the unity of the deity.

കെവലൻ, ന്റെ. *s.* The one God.

കെവലം. *adj.* 1. Absolute, mere, certain, one, sole, alone, only. 2. all, entire, whole. *adv.* Entirely, wholly, very much.

കെവലസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* God. എകസ്വരൂപം.

കെവലാത്മാവ,ിന്റെ. *s.* God.

കെവിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To take or convey passengers or goods from one place to another.

കെവുകപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A freighted ship.

കെവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man who receives freight, or passengers to convey them to different places. 2. the freighter of a boat or ship.

കെവുകൂലി, യുടെ. *s.* Freight, or passage money for transporting goods or passengers.

കെവുതൊണി, യുടെ. *s.* A passage boat.

കെവുവള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A passage boat.

കെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hair. തലമുടി. 2. a kind of perfume. ഇരുവെലി.

കെശഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A bald head, morbid baldness, falling of the hair. കഷണ്ടി.

കെശപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Much or ornamented hair. വിശെഷമായുള്ള തലമുടി.

കെശപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Much or ornamented hair. വിശെഷമായുള്ള തലമുടി.

കെശപാശീ, യുടെ. *s.* The lock of hair which the Hindus wear on the crown of the head. കുടുമ.

കെശബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A female's hair tied in a tuft, and enveloped in flowers.

കെശഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A head dress worn by actors.

കെശമാൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A comb. ചീപ്പ.

കെശരം, ത്തിന്റെ. *s.* The filament of a lotus, also of any vegetable. താമരയല്ലി.

കെശരീ, യുടെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. a horse. കുതിര.

കെശവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു. 2. one who has much or handsome hair. തലമുടിക്കാരൻ.

കെശവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A tress or fillet of hair. കബരി.

കെശഹസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Much or ornamented hair. വിശെഷമായുള്ള തലമുടി.

കെശാഢികൻ, ന്റെ. *s.* One who has fine or luxuriant hair. നല്ല തലമുടിയുള്ളവൻ.

കെശാദിപാദം. *adv.* From head to foot.

കെശിനീ, യുടെ. *s.* 1. A woman who has fine hair. നല്ല തലമുടിയുള്ളവൾ. 2. a kind of grass, *Andropogon aculeatum.* ചണ്ണ.

കെശിമഥനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കെശീ, യുടെ. *s.* One who has fine or luxuriant hair. നല്ല തലമുടിയുള്ളവൻ.

കെസരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The filament and anther of a flower. പൂവിന്റെ അകത്തെ അല്ലി. 2. the mane of a lion, horse, &c. സിംഹം, കുതിര, ഇത്യാദികളുടെ മുടി. 3. the name of a tree, bearing a white strong smelling flower, *Mimusops elengi.* ഇലഞ്ഞി. 4. another tree used in dying. *Rottlaria tinctoria.* പുന്ന; also പുന്നാഗം. 5. a plant. നാഗപൂമരം.

കെസരീ, യുടെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. a horse. കുതിര.

കെളി, യുടെ. *s.* 1. Play, sport, pastime, amusement. ക്രീഡ. 2. report, fame. കെളികൊട്ടുന്നു. To publish a play by beating a drum. കെളികൊള്ളുന്നു. To play, to dance.

കെളിക്ക, യുടെ. *s.* Playing, dancing, sport, pastime, amusement.

കെളിക്കൈ, യുടെ. *s.* A dance of women.

കെളീഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A play-house.

കെളിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Amusement, pastime, sport. നെരംപൊക്ക.

കെളിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To play and sing, to dance.

കെളിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A play, dancing, sport.

കെളിവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Sport, play.

കെൾക്കുന്നു, ട്ടു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To hear, to listen to, to attend to. 2. to obey.

കെൾപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to hear. 2. to report. 3. to give in an account. 4. to read a lesson, &c. to another. 5. to hear a lesson, &c. read. 6. to inform, to make known. 7. to cause to obey.

കെൾവി, യുടെ. *s.* 1. Hearing. 2. the sense of hearing. 3. report, rumour. 4. justice, hearing the complaints of others. കെൾവിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. To be so circumstanced that justice cannot be obtained.

കെഴ, യുടെ. *s.* A kind of deer.

കെഴമാൻ, നിന്റെ. *s.* A kind of deer.

കെഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To annoy, to make or cause to cry.

കെഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. n.* To weep, to cry.

കെഴു, യുടെ. *s.* Crying, weeping.

കൈ

കൈ. A syllabic or compound letter.

കൈ, യ്യിന്റെ. *s.* 1. The hand or arm. 2. an elephant's trunk. 3. the handle of a hoe or axe. 4. produce. 5. the stem of a palmira tree, or plantain tree. 6. party. 7. power, authority, strength. 8. gesture of the hand. 9. a written document, signature. 10. a channel, a branch of a river. 11. work. 12. a wing of an army. 13. the sleeve of a garment. 14. opportunity, time, term, turn. 15. a handful. 16. fruit. ഇടങ്കൈ. The left hand. വലങ്കൈ. The right hand. These expressions signify the two factions into which nearly all the castes are divided, and between whom not unfrequently very serious contentions take place regarding their privileges and customs.

കൈകടപ്പു, ിന്റെ. *s.* Violence, assault, attack.

കൈകണ്ടവിദ്യ, യുടെ. *s.* Experience, a work which any person has been accustomed to.

കൈകളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To steal, to embezzle.

കൈകളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Stealing, embezzlement.

കൈകഴപ്പു, ിന്റെ. *s.* Cramp or fatigue of the hand. കൈകഴെക്കുന്നു. The hand to tire or become cramped.

കൈകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To shew the hand. 2. to shew with the hand, to point out. 3. to motion with the hand, to make signs with the hand. 4. to give something.

കൈകാണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ. *v. n.* To be practised, experienced, accustomed.

കൈകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Making use of, that which is in use. 2. use. 3. work.

കൈകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be successful, to prosper. 2. to be done, accomplished. 3. to join hands, to meet in contest, to assault.

കൈകൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The joining of the hands as a mark of respect or in worshipping. 2. the measure of a man equal to the height to which he reaches with both arms elevated, and the fingers extended.

കൈകൂപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. a.* 1. To join the palms of both hands together as a mark of great respect or in worshipping. 2. to lift up the arms above the head.

കൈകെയി, യുടെ. *s.* See കൈക്കയി.

കൈകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give the hand, to join hands. See കയ്യടിക്കുന്നു. 2. to give a written document.

കൈകൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* Clapping the hands. കൈകൊട്ടുന്നു. To clap the hands.

കൈകൊൾക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To join hands. കൈകൊത്തു നടക്കുന്നു. To walk hand in hand or arm in arm.

കൈക്കണക്കു, ിന്റെ. *s.* 1. A written account of goods or money received. 2. a writing concerning the payment of a tax.

കൈക്കരുത്തു, ിന്റെ. *s.* The strength of the hand; strength, ability.

കൈക്കൽ. *adv.* Near. കയ്യിൽ. At hand.

കൈക്കലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To seize, to get possession of. 2. to embezzle, to get fraudulent possession of.

കൈക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Personal property, property in hand. 2. a bribe.

കൈക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A good workman, a handicraftsman. 2. a strong man. 3. a church-warden, or office bearer. 4. a person of property. 5. a cheat, a fraudulent person.

കൈക്കിതം. *adj.* Within reach, obtainable, practicable, at hand. സ്വാധീനം.

കൈക്കിര, യുടെ. *s.* What may be taken up in the hand.

കൈക്കില, യുടെ. *s.* Leaves, &c. used to take up any vessel from the fire.

കൈക്കീഴ. *adj.* Subject to, under authority or power of another.

കൈക്കുത്തു, ിന്റെ. *s.* A blow given with the hand, a box.

കൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be bitter. 2. to be bitter against one, to disrelish.

കൈക്കുററപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Handiwork, work (honorific,) a term used by artificers to their superiors.

കൈക്കുററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Work (honorific.) 2. assault, any violence or fault committed by the hand.

കൈക്കൂട, ിന്റെ. *s.* The arm-pit.

കൈക്കൂലി, യുടെ. *s.* A bribe, bribery.

കൈക്കൂലിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who takes or gives bribes.

കൈക്കെട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Folding the arms across. 2. an ornament on the arms. 3. an iron covering for the arms of warriors. കൈക്കെട്ടുന്നു. 1. To fold the arms across, as a mark of great respect or reverence. 2. to trust. വിശ്വസിക്കുന്നു. 3. to bear in mind. മനസ്സിൽ വെക്കുന്നു.

കൈക്കൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Clapping of the hands. 2. the act of joining and clapping the hands in play. 3. a ceremony observed by Brahmans in expelling a person who

has been proved guilty of committing adultery.

കൈകൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To clap the hands. 2. to join and clap hands in play. 3. to expel, to put out, to excommunicate, as under the 3rd meaning of the preceding word.

കൈക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൦വാൻ. *v. a.* 1. To receive, to accept, to take. 2. to undertake, take in hand, &c. 3. to agree to. 4. to acknowledge. 5. to possess, to enjoy. 6. to hold, to wear. 7. to obtain. 8. to assume a form or shape.

കൈക്കൊടാലി, യുടെ. *s.* A small axe, a hatchet.

കൈക്കൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* A hoe, a spade.

കൈക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A long pole (chiefly a bamboo) of a boatman. 2. a staff.

കൈക്കോളൻ, ന്റെ. *s.* A weaver of coarse cloth.

കൈക്കോളാമ്പി, യുടെ. *s.* A small spittoon.

കൈക്കൊഴ, യുടെ. *s.* A bribe, bribery.

കൈങ്കൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Service. 2. slavery. കിങ്കരവൃത്തി.

കൈങ്ങൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* Taking and carrying on the arms.

കൈച്ചരട, ിന്റെ. *s.* A hand string.

കൈച്ചാത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. An invoice, a list of articles purchased (signed.) 2. a writing concerning the payment of a tax.

കൈച്ചിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Painting, drawing. 2. handicraft, dexterity.

കൈച്ചീട്ടു, ിന്റെ. *s.* A note of hand.

കൈച്ചുറുക്ക, ിന്റെ. *s.* Quickness of hand, expertness, dexterity.

കൈച്ചൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss, what is missing, damage. 2. broken. കൈച്ചൊദ്യം വരുന്നു. To sustain loss, or damage, to lose, to meet with a loss.

കൈച്ചെതം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss, damage.

കൈടഭജിത്ത, ിന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

കൈഡൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small tree, the bark and seeds of which are used in medicine and as aromatics; the fruit also is eaten. കുമ്പിൾ. 2. a tree. കരുവെപ്പു.

കൈത, യുടെ. *s.* 1. The pine apple plant, *Bromelia ananas.* (Lin.) 2. a wild kind of pine apple plant used for fences, *Pandanus.*

കൈതച്ചക്ക, യുടെ. *s.* The pine apple.

കൈതപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The sweet smelling flower of the wild pine.

കൈതമുല, യുടെ. *s.* The root of the wild pine descending from the branches.

കൈതമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* A kind of bad snake chiefly found among wild pines.

കൈതവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, deceit, cheating, roguery. വഞ്ചന. 2. gambling. ദ്യൂതം.

കൈതവിട, ിന്റെ. *s.* See കൈതമുല.

കൈതൊഴുന്നു, തു, വാൻ. *v. n.* To reverence with the hands joined together.

കൈത്തണ്ട, യുടെ. *s.* The part of the arm, which reaches from the hand to the elbow, the fore-arm.

കൈത്തരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Cramp or numbness in the hand. 2. a heavy blow with the hand.

കൈത്തലം, ത്തിന്റെ. *s.* The hand.

കൈത്തളിർ, രിന്റെ. *s.* The hand.

കൈത്താർ, രിന്റെ. *s.* The hand.

കൈത്താളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cymbal. 2. beating time in music with the hands.

കൈത്തിരി, യുടെ. *s.* A wax taper, a wick carried in the hand.

കൈത്തുഴ, യുടെ. *s.* The hand used as a paddle or oar. കൈത്തുഴയിടുന്നു. To row with the hands instead of an oar.

കൈത്തൊക്ക, ിന്റെ. *s.* A pistol, a small hand gun.

കൈത്തൊട, ിന്റെ. *s.* A small water course, a canal or channel for water.

കൈത്തൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A leathern fence worn by archers on the left arm to prevent its being injured by the bow-string.

കൈദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of fields. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

കൈദാരികം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of fields. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

കൈദായ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കൈനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger nail.

കൈനാട, ിന്റെ. *s.* The gripe of a shield.

കൈനാറി, യുടെ. *s.* A fragant shrub.

കൈനാറിപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The flower of the preceding.

കൈനിദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The judgment of weight, &c. by the hand.

കൈനില, യുടെ. *s.* 1. Lines for soldiers, barracks. 2. a house, a cottage, a dwelling, an honorific term used by the lower classes in reference to their houses when addressing their superiors.

കൈനിറെ. *adv.* A handful, with full hands.

കൈനീട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Extending or reaching out the hand. 2. selling, buying, giving, or receiving for the first time, handsel.

കൈനീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To give, to receive. 2. to handsel.

കൈനെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Property or money on hand, ready money, &c.

കൈനൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To snap or crack the fingers.

കൈനൊടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Snapping or cracking the fingers.

കൈനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To inspect the hand as a *Chiromancer* or *physician.* 2. to try one's strength or ability.

കൈനൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Chiromancy, interpreting spots on the hand.

കൈനൊട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Chiromancer, one who tells fortunes by inspecting the hand, an interpreter of marks on the hand. സാമുദ്രികൻ.

കൈപ്പഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Expertness, dexterity acquired by habit, experience. 2. practice, use, customary use. 3. the habit of doing any thing. 4. practice as distinguished from theory. 5. the state of being old from much use. 6. the state of being spoiled by handling.

കൈപ്പാട, ിന്റെ. *s.* 1. Handiwork, hand labour. 2. subjection, the state of being under the authority of another. 3. actual possession.

കൈപിടി, യുടെ. *s.* 1. A handle. 2. taking by the hand.

കൈപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To catch or lay hold of the hand, to take by the hand. 2. to seize, to lay hold of, to apprehend. 3. to strike an agreement.

കൈപിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Catching or laying hold of the hand, taking by the hand. 2. seizure, apprehending. 3. agreement.

കൈപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Bitterness, a bitter taste. 2. malice, hatred, grudge. 3. vexation, sorrow, &c.

കൈപ്പ, യുടെ. *s.* 1. A kind of gourd. 2. a small fish.

കൈപ്പക്കാ, യുടെ. *s.* The bitter fruit of the കൈപ്പ.

കൈപ്പച്ചീര, യുടെ. *s.* The leaves of the Pharnaceum Mollugo, or bed-straw-like Mollugo, *Pharnaceum Mollugo.* (Lin.)

കൈപ്പച്ചൊര, യുടെ. *s.* A bitter gourd.

കൈപ്പട. *ind.* 1. Hand writing. 2. handiwork.

കൈപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* The flat hand.

കൈപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Money in hand, pocket money. 2. ready money.

കൈപ്പത്തി, യുടെ. *s.* The flat hand.

കൈപ്പത്തില, യുടെ. *s.* See കൈപ്പച്ചീര.

കൈപ്പലക, യുടെ. *s.* 1. The shoulder-blade, scapula. 2. a chuckram board.

കൈപ്പഴുത, ിന്റെ. *s.* A hole through which the hand can pass.

കൈപ്പാണി, യുടെ. *s.* The wooden float used by masons to smooth mortar after it is put on the wall.

കൈപ്പാര, യുടെ. *s.* A crow-bar, a spade, a hoe.

കൈപ്പിടി, യുടെ. *s.* A handful.

കൈപ്പിഴ, യുടെ. *s.* 1. A hand mistake. 2. the name of a place.

കൈപ്പുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cleanliness of hands, innocence. 2. fortunateness, success.

കൈപ്പുണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant.

കൈപ്പെട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small chest or box.

കൈപ്പൊരുത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Fortunateness, success.

കൈപ്പൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* Property, possession of personal property, money on hand.

കൈമ, യുടെ. *s.* Power, authority.

കൈമടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poverty, the hand being empty. 2. state of being reduced in circumstances. 3. clenching of the fist.

കൈമണി, യുടെ. *s.* 1. A hand-bell. 2. a pair of cymbals.

കൈമതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A low wall.

കൈമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The handle of a knife, &c.

കൈമൾ, or കയ്മൾ, ളുടെ. *s.* 1. A title, chief of families among the Nairs, answering to Lord. 2. a title given to Nairs by the lower classes when addressing them.

കൈമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* See കൈമാററം.

കൈമാട, ിന്റെ. *s.* The handle of a knife, &c.

കൈമാറാപ്പു, ിന്റെ. *s.* A small bundle carried in the hand.

കൈമാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To change or exchange hands. 2. to become security for another.

കൈമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exchanging hands; changing hands. 2. becoming responsible for another.

കൈമിടുക്കു, ിന്റെ. *s.* Dexterity of hand, skill, activity.

കൈമുട്ടു, ിന്റെ. *s.* Urgent need or necessity.

കൈമുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Property, money on hand, ready money, jewels, &c.

കൈമുത്തു, ിന്റെ. *s.* Kissing the hand, a mark of respect observed by Syrian Christians and others to the Metran or Bishop. കൈമുത്തുന്നു. To kiss the hand.

കൈമുത്തപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fee or present to a Metran.

കൈമെത്ത, യുടെ. *s.* A pillow.

കൈമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger ring.

കൈമൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hand mistake. 2. loss, damage. 3. fault.

കൈയമ്പ, ിന്റെ. *s.* A missile dart, or weapon.

കൈരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The white esculent water lily. *Nymphæa.* (Lin.) വെളുത്ത ആമ്പൽ.

കൈരവിണി, യുടെ. *s.* A place abounding in water lilies or an assemblage of water lilies. ആമ്പൽപൊയ്ക, ആമ്പൽ കൂട്ടം.

കൈരവീ, യുടെ. *s.* Moonlight. നിലാവ.

കൈരൊക്കം, *adv.* In cash, in ready money.

കൈലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* *Cailása* a mountain in the *Himalaya* range, the supposed favourite haunt of SIVA, and fabulous residence of CUBERA.

കൈവട്ടക, യുടെ. *s.* A basin.

കൈവണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Joining the palms of the hands together as a mark of respect or reverence. കൈവണങ്ങുന്നു. To join the hands together as a mark of reverence or respect.

കൈവക്കത്തെ, ിന്റെ. *s.* See കൈപ്പൊരുത്തം.

കൈവത്തൻ, ന്റെ. *s.* A *Muckaven*, a fisherman, a water man. മുക്കുവൻ.

കൈവൎത്തിമുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant kind of grass, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തെങ്ങ.

കൈവലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Distress, poverty, want, penury. 2. the state of being reduced in circumstances.

കൈവല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eternal emancipation, beatitude. മൊക്ഷം. 2. success, effect. സിദ്ധി. കൈവല്യമാകുന്നു. To succeed, to take effect. സാധിക്കുന്നു.

കൈവശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Actual possession. 2. expertness, skilfulness, dexterity. കൈവശമായിരിക്കുന്നു. 1. To be expert, to be skilful in performing manual work, to be qualified. 2. to come to hand, to be acquired.

കൈവള, യുടെ. *s.* 1. A bracelet. 2. a plant.

കൈവഴി, യുടെ. *s.* 1. A channel, a brook, a canal, a water course, an armlet. 2. means, instrument, way.

കൈവഴിചെല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* The royal private treasury of Travancore.

കൈവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Possibility. 2. actual possession. 3. opportunity, leisure.

കൈവാച്ചു, യുടെ. *s.* Borrowing for a short time on a verbal promise.

കൈവാശി, യുടെ. *s.* 1. Overplus. 2. fortunateness.

കൈവാരുസ്സഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. A bag with strings to draw it, a work bag. 2. a pouch or purse with strings.

കൈവാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A small sword. 2. a hand saw.

കൈവാഴ്ച, യുടെ. *s.* Jurisdiction, government, authority.

കൈവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To forsake, to abandon, to give up, to leave of, to let slip.

കൈവിധെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൈവശം.

കൈവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* A finger.

കൈവില, യുടെ. *s.* Purchasing for ready money.

കൈവിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Fetters for the hands, manacles, handcuffs.

കൈവിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poison given in victuals, &c. for the purpose of killing. 2. poison taken in victuals unknowingly or by accident.

കൈവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A lantern, a hand lamp. 2. a torch.

കൈവീചുന്നു, ചി, വാൻ. *v. a.* To move the hands in walking.

കൈവീച്ച, ിന്റെ. *s.* The motion of the hands in walking.

കൈവെടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To forsake, to abandon, to give up, to let go. 2. to shake the hand.

കൈവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Swiftness of the hand, dexterity, expertness.

കൈവെല, യുടെ. *s.* Handiwork, doing manual labour.

കൈശമ്പളം, ത്തിന്റെ. *s.* Private wages.

കൈശികം, ത്തിന്റെ. *s.* A quantity of hair, the head of hair. തലമുടി.

കൈശികി, യുടെ. *s.* A dramatic or poetic representation of love. ശൃംഗാരം.

കൈശൊരം, ത്തിന്റെ. *s.* Tender age, youth, childhood. ബാല്യം.

കൈശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A head of hair; much or ornamented hair. തലമുടി.

കൊ

കൊ. A syllabic or compound letter, the ൊ pronounced short.

കൊക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A crane, a stork. 2. the bill or beak of a bird. 3. the cackling of a hen. 4. the cry of a deer. 5. the hissing of a large snake.

കൊക്കര, യുടെ. *s.* A mark of great disrespect shewn by the motion of the hand.

കൊക്കരണി, യുടെ. *s.* An oblong pond or tank.

കൊക്കി, യുടെ. *s.* A clasp, a neck clasp of gold.

കൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To cackle like a hen after laying eggs. 2. to cry as a deer. 3. to hiss.

കൊങ്ക, യുടെ. *s.* A woman's breast.

കൊങ്കണൻ, ന്റെ; or കൊങ്കണി, യുടെ. *s.* An inhabitant of the *Concan* country.

കൊങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a country,

Concan, in the western part of the Indian Peninsula. 2. the language of that country.

കൊങ്ങ,ിന്റെ. *s.* The name of a country east of Paulghatcherry, *Conga.*

കൊങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inhabitant of the *Conga* country. 2. the title of the king of that country.

കൊങ്ങാ, യുടെ. *s.* The throat.

കൊച്ചു. *adj.* 1. Small, little. 2. short as to size, young. 3. mean, trifling, of no consequence. 4. narrow.

കൊച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A little boy.

കൊച്ചി, യുടെ. *s.* Cochin, a town, also a country on the Malabar coast.

കൊച്ചിലത്രിപ്പുല്ലു,ിന്റെ. *s.* Indian Xyris, *Xyris Indica.*

കൊച്ചുവാക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A short word. 2. a corrupt or low expression.

കൊച്ചുള്ളവാക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A corrupt and low expression. 2. a barbarism, or form of speech contrary to the purity of language.

കൊഞ്ചു,ിന്റെ. *s.* A kind of prawn, or lobster.

കൊഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Fondling, caressing, playing as a child or with a child. 2. the prattling of a little child.

കൊഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To fondle, to caress, to play as a child or with a child. 2. to prattle as a child.

കൊഞ്ഞ, യുടെ. *s.* Stammering, lisping, speaking indistinctly or inarticulately. കൊഞ്ഞ പറയുന്നു. To lisp, to speak childishly, or like a child.

കൊഞ്ഞക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has an impediment in speaking, one who lisps, or speaks inarticulately.

കൊഞ്ഞനം, ത്തിന്റെ. *s.* Mocking, mockery, mimicry. കൊഞ്ഞനം കാട്ടുന്നു. To mock, to mimic in contempt.

കൊഞ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* See കൊഞ്ഞക്കാരൻ.

കൊഞ്ഞുന്നു, ഞ്ഞി, വാൻ. *v. n.* 1. To lisp, to speak inarticulately. 2. to play with or as a child.

കൊടന്ന, യുടെ. *s.* A measure, as much as one or two hands-ful.

കൊടപ്പിലാവ,ിന്റെ. *s.* The Citron leaved Morinda, *Morinda citrifolia.*

കൊടി, യുടെ. *s.* 1. A flag, banner, or ensign, the colours. 2. a twining, a climbing, or creeping plant as the pepper vine, the betel vine, &c. 3. the white spot on the end of the tail of a beast. 4. the umbilical cord. 5. dignity, honour. 6. the penis of cattle. കൊടികുത്തുന്നു. To place or fix a flag, &c.

കൊടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A flag bearer.

കൊടിക്കൂറ, യുടെ. *s* A flag, a banner, an ensign.

കൊടിക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* The staff of a flag.

കൊടിക്കൊഴിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* The trumpet flower, *Bignonia suave-olens.*

കൊടിച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A bitch. 2. a harlot.

കൊടിഞൊലി, യുടെ. *s.* The pending ends of a pepper or betel vine, &c.

കൊടിഞ്ഞ, യുടെ. *s.* Pain in the temples of the head.

കൊടിഞ്ഞകുത്ത,ിന്റെ. *s.* Pain in the temples.

കൊടിത്തൂവ, യുടെ. *s.* A kind of nettle; Hemp-leaved Tragia, *Tragia cannabina.*

കൊടിനട്ടവ,ിന്റെ. *s.* The loins.

കൊടിപ്പാല, യുടെ. *s.* The name of a medicinal plant and perfume.

കൊടിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A flag staff.

കൊടിയ. *adj.* Fierce, severe, violent, cruel, tyrannic, oppressive.

കൊടിയാവണക്ക,ിന്റെ. *s.* The name of a plant.

കൊടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To plant or cultivate pepper or betel vines.

കൊടിയിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To take down the flag.

കൊടിയെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* A flag to be hoisted in token of a festival having commenced at a pagoda or temple.

കൊടിയെററ,ിന്റെ. *s.* 1. Hoisting a flag. 2. an Hindu festival.

കൊടിൽ, ലിന്റെ. *s.* Tongs.

കൊട്ട, കൊട്ടം. *adj.* Cruel, severe, violent, tyrannic, oppressive.

കൊട്ടക്രൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great wrath. 2. horror.

കൊട്ടക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of giving, bestowing.

കൊട്ടക്കവാങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Giving and receiving, dealing, trading with another by lending and buying, or selling and buying.

കൊട്ടക്കാപ്പുളി, യുടെ. *s.* The name of a tree bearing a sour fruit. The same as കുടമ്പുളി, or കുട്ടക്കപ്പുളി.

കൊട്ടക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give, to grant. 2. to bestow, to confer.

കൊട്ടക്കാട, ട്ടിന്റെ. *s.* A thick or impervious wood or forest.

കൊട്ടക്കാററ,ിന്റെ. *s.* A tempest, a storm, a hurricane.

കൊട്ടക്കൈ, യുടെ. *s.* 1. The bent arm. 2. cruelty, oppression, tyranny.

കൊട്ടങ്ങ, യുടെ. *s.* A sloping beam of a ceiling.

കൊട്ടത്താകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To grow fierce, violent cruel.

കൊടുന്തൊഴുത്ത,ിന്റെ. *s.* A frame or shed in which an unruly cow is placed in order to be milked.

കൊടുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See കടുപ്പം.

കൊടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to give.

കൊടുമ, യുടെ. *s.* Cruelty, oppression, violence, tyranny severity, asperity.

കൊടുമ്പാപി, യുടെ. *s.* A great sinner.

കൊടുമ്പിരി, യുടെ. *s.* A twist improperly formed on twisting rope, &c. കൊടുമ്പിരികൊള്ളുന്നു. Such a twist to be formed.

കൊടുമ്പുളി, യുടെ. *s.* Great acidity.

കൊടുമുടി, യുടെ. *s.* The peak or top of a mountain.

കൊടുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A hatchet, a clever.

കൊടുവെയിൽ, ലിന്റെ. *s.* Intense heat of the sun.

കൊടുവെലി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, Ceylon leadwort, *Plumbago Zeylanica.*

കൊടുവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* Severe enmity.

കൊട്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. Beating, beating a drum, &c., clapping, as the hands, &c. 2. a blow on the head with the fist, a buffet. 3. emptying a basket, sack, &c. 4. knocking of one knee against another.

കൊട്ട, യുടെ. *s.* 1. A basket, a basket full. 2. a basket boat. 3. the dried milk of a cocoa-nut. 4. the castor oil plant or seed. കൊട്ടയാടുന്നു. 1. To shake as a dry cocoa-nut. 2. to dry up.

കൊട്ടക്കൊരിക, യുടെ. *s.* A bucket.

കൊട്ടടയ്ക്കാ, യുടെ. *s.* A betel-nut which is entire and dry, or not boiled.

കൊട്ടണത്തരി, യുടെ. *s.* Rice which is not well dried, common rice.

കൊട്ടണം. *adj.* Not well beaten and dried, said of common rice.

കൊട്ടത്തളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sink made of stone. 2. the stone floor of a bath.

കൊട്ടത്തേങ്ങാ, യുടെ. *s.* An entire cocoa-nut, the water within which is dried up.

കൊട്ടപ്പാട,ിന്റെ. *s.* A space of ground between a road and mud wall or bank, forming a boundary.

കൊട്ടമണ്ണ,ിന്റെ. *s. lit.* A basket of sand. Carrying sand, the punishment of criminals.

കൊട്ടപ്പാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A basket boat for crossing rivers.

കൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of costus, *Costus speciosus.*

കൊട്ടയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To shake as a dry cocoa-nut. 2. to be distressed, tormented.

കൊട്ടയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The shaking of a dry cocoa-nut. 2. tormenting, harrassing.

കൊട്ടയാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To distress, to torment.

കൊട്ടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A palace, a mansion. 2. a place where the property, &c. of a temple are kept, and the affairs of the temple managed.

കൊട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A water plant, *Aponogeton Monostachyon.* 2. an ornament for the neck of women. 3. a kind of rattle made of pieces of wood and tied on the necks of cattle to find them out when they go astray. 4. a large mallet.

കൊട്ടിക്കിഴങ്ങ,ിന്റെ. *s.* The bulbous root of the preceding water plant.

കൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to beat tomtoms, or drums. 2. to cause to beat.

കൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To clap the hands and laugh at or ridicule.

കൊട്ടിച്ചൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To pour out, to empty entirely.

കൊട്ടിത്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* The hair of the body to be erected as under the following word.

കൊട്ടിത്തരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Horripilation, erection or rigidity of the hair of the body, conceived to be occasioned by delight, cold, fear, &c.

കൊട്ടിപ്പാട്ട,ിന്റെ. *s.* Playing and singing. കൊട്ടിപ്പാടുന്നു. To play and sing.

കൊട്ടിയറിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To proclaim, to publish.

കൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A house (honorific.) 2. a hut, a temporary house, a shed or booth. 3. a barn. 4. a granary. 5. a place made for children to play in, a play room.

കൊട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A drummer, a tomtom beater.

കൊട്ടുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* Knees that knock together in walking.

കൊട്ടുകോൽ, ലിന്റെ. *s.* A drum stick.

കൊട്ടുതടി, യുടെ. *s.* 1. A block to beat cloths, &c., upon. 2. a carpenter's mallet. 3. a wooden block used to beat the ground, &c. flat, a beater.

കൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To beat, to beat tomtoms, to drum. 2. to beat. 3. to clap the hands together. 4. to buffet, to strike on the head with the fist. 5. to work in brass, &c. 6. to empty a basket, sack, &c. 7. to knock together as the knees.

കൊട്ടുപണി, യുടെ. *s.* 1. Working in brass or copper. 2. making pots.

കൊട്ടുമുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound caused by beating drums, &c.

കൊട്ടുവടി, യുടെ. *s.* 1. A beating rod or stick, a beater. 2. a mallet.

കൊട്ടൊട, ിന്റെ. *s.* White metal.

കൊണ്ട, യുടെ. *s.* A tuft of hair on the head tied up on one side.

കൊണ്ട, *postpos.* With, by, through.

കൊണ്ടകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To tie the hair together in a tuft.

കൊണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. cultivation of any grain except paddy.

കൊണ്ടൽവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A title of VISHNU.

കൊണ്ടൽവെണ്ണി, യുടെ. *s.* A woman with black hair.

കൊണ്ടവാറ. A particle, a term used in executing writing, and meaning according as purchased.

കൊണ്ടാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To congratulate. 2. to celebrate, to praise. 3. to applaud, to commend.

കൊണ്ടാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Congratulation. 2. celebration, exaltation. 3. praise, commendation. 4. condiment made of dried fruit, &c.

കൊണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Enchantment used in reference to cows to cause them to refuse being milked. 2. an unruly cow or woman.

കൊണ്ടിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To use enchantment as under കൊണ്ടി.

കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To have hold of, to hold, to possess.

കൊണ്ടിളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To pierce or run through.

കൊണ്ടുചാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To run away with.

കൊണ്ടുനടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To walk with, to carry. 2. to steal, to pilfer. 3. to spread abroad as a report.

കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To lay fast hold of. 2. to use strenuous effort.

കൊണ്ടുപിടിത്തം, ിന്റെ. *s.* 1. Laying fast hold of. 2. strenuous effort.

കൊണ്ടുപൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* 1. To carry, to convey. 2. to take away. കൊണ്ടുപൊയാക്കുന്നു. To conduct to a place, to lead.

കൊണ്ടുരസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To enjoy, to be pleased with.

കൊണ്ടുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To bring, to convey.

കൊണ്ടുരുന്നു, രി, വാൻ. *v. n.* To be pierced through, to be run through.

കൊണ്ടൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To pass through 2. to run off or by.

കൊണ്ടൊടി, യുടെ. *s.* A needle.

കൊതി, യുടെ. *s.* 1. Greediness, ravenousness, eagerness of appetite or desire. 2. bewitching, envy.

കൊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be gluttonous, ravenous. 2. to be greedy, to be covetous. 3. to envy, to bewitch.

കൊതിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ravenousness, greediness, gluttony, voraciousness.

കൊതിനം, ത്തിന്റെ. *s.* Refuse, what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out.

കൊതിപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A species of grass.

കൊതിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To express one's eager desire, greediness, or coveteousness.

കൊതിപ്പെട, ിന്റെ. *s.* Indigestion.

കൊതിമന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Indigestion.

കൊതിയൻ, ന്റെ. *s.* One who is greedy, ravenous, voracious, a glutton.

കൊതിയെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To be bewitched.

കൊതുക, ിന്റെ. *s.* A musquito, a gnat.

കൊതുമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The outer husk or covering of the flowers of the cocoa-nut tree. 2. the outward husk or covering of the ears of corn before the ears burst forth.

കൊത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. The act of cutting or digging. 2. loosening the earth round plants or for planting. 3. striking with the beak, as fowls, birds, &c., the act of picking up as birds with the beak. 4. stinging of snakes, &c. 5. chopping meat. 6. engraving, carving. 7. the fighting of cocks, and other birds. 8. the bite of fish, tasting the bait as fish. 9. a compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of leaves.

കൊത്തച്ചക്ക, യുടെ. *s.* A young and tender *jack* fruit.

കൊത്തമര, യുടെ. *s.* A kind of bean plant.

കൊത്തമരക്കാ, യുടെ. *s.* A kind of beans.

കൊത്തമ്പാലരി, യുടെ. *s.* Coriander seed; *Coriandrum sativum.* (Lin.)

കൊത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* See കൊത്ത.

കൊത്തളം, ത്തിന്റെ. *s.* A bulwark, a bastion, a fortification.

കൊത്തി, യുടെ. *s.* The cock of a gun-lock.

കൊത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* The causal form of കൊത്തുന്നു, and used in all its meanings.

കൊത്തികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To feed, as young birds, &c.

കൊത്തിനിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To level, to make even with a hoe, &c.

കൊത്തിപ്പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To separate as a hen separates her chickens from her when they are able to feed themselves.

കൊത്തിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To pick up and carry away.

കൊത്തിവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To feed upon a carcass as vultures.

കൊത്തിവിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hatch, to produce young from eggs.

കൊത്തിവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To call, as a hen does her chickens.

കൊത്തിവിഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* To pick and eat as a fowl.

കൊത്തിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird.

കൊത്തുകരു, വിന്റെ. *s.* An engraver's tool.

കൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To engrave, to carve, to sculpture. 2. to grub or dig up and loosen the earth for planting plants; to break the ground with a hoe. 3. to peck, to strike with the beak as a bird: to pick up food with the beak. 4. to taste of the bait as a fish. 5. to bite as a fish. 6. to sting as a snake. 7. to fight as cocks, and fowls. 8. to chop meat.

കൊത്തുപണി, യുടെ. *s.* Engraved work, sculpture, engraving.

കൊത്തുപണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An engraver, a carver, a sculptor.

കൊത്തുവാൽ, ലിന്റെ. *s.* A Cutwal; an overseer of bazars, a kind of Police officer, or Constable.

കൊത്തുവാൽചാവടി, യുടെ. *s.* A Cutwal's office.

കൊന്ത, യുടെ. *s.* A string or wreath of beads.

കൊന്തൻപല്ലു, ിന്റെ. *s.* An irregular tooth, also കൊന്ത്രപ്പല്ലു.

കൊന്തൻപുല്ലു, ിന്റെ. *s.* Spear grass, *Impatiens oppositifolia.*

കൊന്തമണി, യുടെ; or കൊന്തക്കുരു, വിന്റെ. *s.* A bead.

കൊന്ന, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Cassia fistula.* 2. a cocoa-nut or betel-nut tree which has left off bearing fruit.

കൊന്നത്തെങ്ങ, ിന്റെ. *s.* An old cocoa-nut tree, which has left off bearing fruit.

കൊന്നപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The flower of the Cassia fistula.

കൊന്നി, യുടെ. *s.* The cheek.

കൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* An ornament for the upper part of the ear worn by women.

കൊപ്പര, യുടെ. *s.* The dried kernel of the cocoa-nut taken out of the shell, and generally called *copra.*

കൊപ്പുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To gargle the mouth or throat.

കൊമ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The horn of animals. 2. the tusk of an elephant. 3. a bough or branch of a tree. 4. an instrument of wind music, a blowing horn, a cornet, a conch. 5. the bowsprit of a ship. 6. the pole or bamboo by which a palankeen is carried. 7. power, arrogance.

കൊമ്പനാന, യുടെ. *s.* A male elephant.

കൊമ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A male elephant. 2. a fish. 3. a buffaloe or any horned cattle of the male species. 4. a disease, a species of cholera arising from indigestion. കൊമ്പനെടുക്കുന്നു. To be afflicted with this disease. 5. a powerful, arrogant person.

കൊമ്പൻചിറാക, ിന്റെ. *s.* A large sea fish.

കൊമ്പൻനെയി, യ്യിന്റെ. *s.* Buffaloe's ghee.

കൊമ്പി, യുടെ. *s.* 1. A cow, or horned cattle of the female species. 2. a fish.

കൊമ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who blows the horn or conch.

കൊമ്പെറിമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* A bad snake with an elongated mouth, and which climbs up trees.

കൊയിത്ത, ിന്റെ. *s.* Harvest, reaping, cutting, mowing.

കൊയിത്തരുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A sickle, a reaping hook.

കൊയിത്താൾ, ളിന്റെ. *s.* A reaper.

കൊയിത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A reaper, a mower.

കൊയിത്തുകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Harvest time, reaping time.

കൊയിത്തുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* The harvest to be over.

കൊയിത്തുപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* The harvest to commence.

കൊയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To get reaped, to cause to reap.

കൊയ്യുന്നു, യ്തു, വാൻ. *v. a.* To reap, to cut, to mow, to crop.

കൊലുവ, ിന്റെ. *s.* Happiness, ease, prosperity.

കൊല്ലക്കുടി, യുടെ. *s.* The house of a blacksmith.

കൊല്ലക്കുറപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A tribe of tanners. 2. a painter. 3. an archer.

കൊല്ലത്തി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a blacksmith. 2. a woman of the blacksmith tribe.

കൊല്ലത്തെ വെററില, യുടെ. *s.* The thorny Barleria, *Barleria Prionitis.*

കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A blacksmith, an iron smith. 2. a tanner, a currier, a shoe-maker, a worker in leather. 3. a turner of wood, &c. 4. an artificer.

കൊല്ലമുളക, ിന്റെ. *s.* Chillie or cayanne pepper, *Capsicum frutescens.* (Lin.)

കൊല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Year. 2. an era. 3. a proper name, *Quilon.*

കൊല്ലാ, യുടെ. *s.* A breach in a bank.

കൊല്ലാക്കുല, യുടെ. *s.* Tormenting to death. കൊല്ലാക്കുല ചെയ്യുന്നു. To torment to death.

കൊല്ലി, യുടെ. *s.* 1. A killer, a murderer, an assassin. 2. a hoe, or spade much worn.

കൊല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause or make to kill or be put to death. 2. to get an old mat mended.

കൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To kill, to slay. 2. to murder, to put to death. 3. to mend an old mat.

കൊശി, യുടെ. *s.* Taste, relish.

കൊശുവ, ിന്റെ. *s.* Taste, relish.

കൊളുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A hook, a link, a class. 2. stitch, a sharp lacerating pain. 3. lighting a lamp or kindling a fire.

കൊളുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To hook, to fasten, to clasp, to link. 2. to light a lamp, to set on fire. 3. to have a stitch or sharp pain.

കൊള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. Gram. 2. a corner, a nook.

കൊള്ള, യുടെ. *s.* 1. Pillage, plunder, robbery, spoil, prey. 2. abundance, much.

കൊള്ളകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be plundered, to be robbed.

കൊള്ളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A plunderer, a pillager, a robber.

കൊള്ളക്കൊടുക്ക, യുടെ. *s.* 1. Traffic, dealing with another by lending and borrowing, or selling and buying. 2. intermarrying.

കൊള്ളപ്പട, യുടെ. *s.* Plundering a camp.

കൊള്ളയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To pillage, to plunder, to rob, to spoil, to sack.

കൊള്ളരുതാത്ത. *adj.* Unfit, improper, unbecoming, indecent, bad.

കൊള്ളാകുന്നത. *adj.* Fit, meet, proper, good, becoming, worthy.

കൊള്ളാകുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A fit or proper person, an honest man.

കൊള്ളാകുന്നവൾ, ളുടെ. *s.* A fit or worthy woman.

കൊള്ളാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be fit, proper, meet, becoming, good.

കൊള്ളാത്ത. *adj.* 1. Unfit, improper. 2. what will not suit. 3. what is not contained.

കൊള്ളാം. *ind.* 1. Well. 2. it is good, fit, proper, meet, worthy. 3. be it so, let it be so, implying assent, or reluctant assent.

കൊള്ളായ്മ, യുടെ. *s.* Fitness, propriety, meetness, suitableness.

കൊള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A firebrand, wood burning or burnt, as charcoal. 2. fire. കൊള്ളി വെക്കുന്നു. To set on fire.

കൊള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To use, to make use of, to employ. 2. to make fit, useful, to suit. 3. to fit on. 4. to cram in, to cause to hold, to stuff or thrust in. 5. to cause to purchase or buy. 6. to obtain, to accomplish. 7. to cause to take effect. 8. to taunt, to use sarcastic language.

കൊള്ളിമിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A flash of lightning. 2. a flash of fire. കൊള്ളിമിന്നുന്നു. To flash as lightning, fire, &c.

കൊള്ളിമീൻ, നിന്റെ. *s.* A fiery meteor.

കൊള്ളിയാൻ, ന്റെ. *s.* Lightning.

കൊള്ളിയുന്ത, ിന്റെ. *s.* Cookery.

കൊള്ളിയൂട്ട, ിന്റെ. *s.* A funeral festival or food given at the expiration of a certain number of days after the death of a person.

കൊള്ളിവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Sarcasm, taunt, keen reproach, harsh or scurrilous language.

കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. *v. a.* 1. To buy, to purchase. 2. to take, to receive with the hand. 3. to hold, to contain, to have. 4. to take effect. *v. n.* 1. To be accomplished. 2. to suit, to be suitable, fit. 3. to be diligent. 4. to bask, to be exposed. 5. to be worthy, to deserve. 6. to bear, to endure. This verb is sometimes elegantly added to other verbs.

കൊഴി, യുടെ. *s.* 1. A small stick. 2. sifting.

കൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To sift, to separate by a sieve, to separate stones, &c. from rice, &c. 2. to cause to drop down, to shake off as leaves, &c. from a tree.

കൊഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of falling off, dropping off.

കൊഴിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* Purple Galega, *Galega purpurea.* (Rox.)

കൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To fall down, to drop down, to fall off as leaves, &c. from a tree.

കൊഴിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A kind of short sword used by fencers to play with. കൊഴിവാളെറിയുന്നു. To throw up such a sword.

കൊഴു, വിന്റെ. *s.* 1. A plough-share, coulter. 2. culture.

കൊഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be or grow fat, to grow thick. 2. to become stiff by boiling. 3. to be presumptuous, arrogant, proud, to be insolent.

കൊഴുന്ന, ിന്റെ. *s.* A fragrant plant, the thorny Trichilia, *Trichilia spinosa.*

കൊഴുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Fatness, the fat, particularly the omentum. 2. thickness, stoutness. 3. pride, arrogance, presumption.

കൊഴുപ്പു, യുടെ. *s.* The name of a potherb, cress, *Achylanthus triandra.*

കൊഴുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fatten, to make fat. 2. to thicken, to make stiff.

കൊഴുമുതലായ്മ, യുടെ. *s.* The law of agriculture, civil law.

കൊഴുമുള, യുടെ. *s.* Iron beaten out for the purpose of making plough-shares.

കൊഴുമൊര, ിന്റെ. *s.* Butter-milk, in which medicines have been infused.

കൊഴുലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The owner's profit or portion of the produce of a field after deducting the expense of cultivation and the portion due to the government.

കൊഴുവൻ, ന്റെ. *s.* A renter of land, a tenant.

കൊഴുവാ, യുടെ. *s.* 1. The name of a fish. 2. a potherb.

കൊഴുവിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To commence ploughing or cultivation.

കൊഴുവിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To plough, to cultivate.

കൊഴുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To leave or resign a farm. 2. to fasten on a plough-share.

കൊഴുവെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to fasten on a plough-share.

കൊറി, യുടെ. *s.* Eating grains one by one, nibbling as a mouse.

കൊറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To eat grains one by one, to nibble as a mouse.

കൊററ, ിന്റെ. *s.* Victuals, food. കൊററകഴിക്കുന്നു. To live upon, to take victuals.

കൊററക്കുട, യുടെ. *s.* A kind of large white umbrella, or parasol.

കൊററൻ, ന്റെ. *s.* 1. A ram. 2. a boar.

കൊററവൻ, ന്റെ. *s.* A chief person, a head man.

കൊററി, യുടെ. *s.* 1. The name of a bird, a stork. 2. an ewe.

കൊാ

കൊാ. A syllabic or compound letter, ൊ—ാ pronounced long.

കൊാകനദച്ഛവി, യുടെ. *s.* Red, the colour, or of that colour. ചുവപ്പുനിറം.

കൊാകനദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The red lotus. ചുവന്നതാമര. 2. the red water lily. ചുവന്ന ആമ്പൽ.

കൊാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ruddy goose. ചക്രവാകപക്ഷി. 2. a wolf. ചെന്നാ.

കൊാകിലം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cocil*, the black or Indian Cuckoo. കുയിൽ.

കൊാകിലാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub, or plant bearing a dark black flower, *Capparis spinosa:* it is also applied to *Barleria longifolia.* വയൽചുള്ളി.

കൊാക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cot, or couch strung with rope.

കൊാക്കിറി, യുടെ. *s.* Pouting with the lips, mimicing. കൊാക്കിറികാട്ടുന്നു. To pout at one, to mimic.

കൊാക്കൊട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A short stick used in making holes for transplanting plants, or planting seed. 2. a crow-bar.

കൊാങ്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A squint-eye.

കൊാങ്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who is squint eyed.

കൊാങ്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A squint eyed woman.

കൊാങ്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A wooden pillar placed at the corner of a house.

കൊാച്ചൽ, or കൊാച്ച, ിന്റെ. *s.* Contraction of the muscles in spasm, &c.

കൊാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Straw. 2. a stalk or branch without leaves.

കൊാച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. n.* To be contracted as the muscles in spasm or convulsion, to shudder.

കൊാഞ്ഞാട്ട, യുടെ. *s.* The webbed covering at the stem of the Cocoa-nut tree leaves.

കൊാട, ിന്റെ. *s.* An end, a corner.

കൊാട, യുടെ. *s.* 1. West. 2. coolness, or the cool west wind.

കൊാടക്കാററ, ിന്റെ. *s.* A cool wind.

കൊാടങ്കി, യുടെ. *s.* A buffoon, an harlequin.

കൊാടപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The western side, the west quarter.

കൊാടമഴ, യുടെ. *s.* Rain from the West.

കൊാടരം, ത്തിന്റെ. *s.* The hollow of a tree. മരപ്പൊത്തു.

കൊാടൽ, ലിന്റെ. *s.* Crookedness, curvity, slantingness.

കൊടവി, യുടെ. *s.* A naked woman. നഗ്ന.
കൊടാണി, യുടെ. *s.* A short rafter at the corner of a roof.
കൊടാലി, യുടെ. *s.* An axe.
കൊടാശാരി, യുടെ. *s.* A medicine, drug, said to be an antidote to the bite of a mad dog.
കൊടി, യുടെ. *s.* 1. A crore, or ten millions. നൂറലക്ഷം. 2. the edge or point of a sword. മുന. 3. the end of a bow. വില്ലിന്റെ അറം. 4. a multitude. കൂട്ടം. 5. a plant, *Piriny* or *Asparac*, *Medicago esculenta.* 6. eminence, excellency. ശ്രെഷ്ഠത. 7. new cloth, unbleached. 8. a score; used chiefly in counting rubies, cloths, &c. 9. a corner. 10. a promontory, a cape.
കൊടികായ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bear fruit for the first time.
കൊടിക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A corner-stone.
കൊടിക്കഴക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A corner rafter of a roof.
കൊടിപ്പുടവ, യുടെ. *s.* A female's new cloth.
കൊടിവഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* 1. A medicine, used as a medicinal vegetable, *Medicago esculenta.* 2. lemon grass. ചൊനകപ്പുല്ലു.
കൊടിശം, ത്തിന്റെ. *s.* A harrow. കട്ടയുടെക്കുന്നതടി.
കൊടീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crown, crest, or diadem. കിരീടം. 2. long entangled hair. ജട.
കൊട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be bent or crooked. 2. to be distorted, to be twisted, to be awry. 3. to be put out of its proper place or posture.
കൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* An empty place, an empty corner. കൊട്ടിൽ നില്ക്കുന്നു. To stand aside, to stand in a corner.
കൊട്ടു, യുടെ. *s.* 1. A fort, fortress, a fortified place, a castle, a strong hold. 2. a measure. 3. the name of a place.
കൊട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of a fort.
കൊട്ടപ്പടി, യുടെ. *s.* 1. A fort gate. 2. imported fire arms.
കൊട്ടമൂപ്പൻ, ന്റെ. *s.* The commandant of a fort.
കൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distortion; wryness; obliqueness; wrest: irregular posture. 2. a fault. 3. crookedness. 4. complaint, sorrow. 5. loss, damage.
കൊട്ടവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* The gate of a fort, or castle.
കൊട്ടവി, യുടെ. *s.* A naked woman. നഗ്ന.
കൊട്ടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mansion, a palace.
കൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To distort. 2. to writhe, to twist, to deform by irregular motions. 3. to wrest, to make awry. 4. to bend, to make crooked.

കൊട്ടുവാ, യുടെ. *s.* Yawning, gaping. കൊട്ടുവായിടുന്നു. To yawn, to gape.
കൊട്ടെരുമ, യുടെ. *s.* A wood-louse.
കൊഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of leprosy with large round spots. കുഷ്ഠഭെദം.
കൊണകച്ചെട്ടി, യുടെ. *s.* A *Chettie* or weaver.
കൊണക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A truss, or cloth worn over the privities to conceal them.
കൊണകുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bug. മൂട്ട.
കൊണൻ, ന്റെ. *s.* A name of the planet, *Saturn.* ശനി.
കൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following 1st & 2nd meanings. 3. the quill or bow of a lute, a fiddle stick, &c.
കൊൺ, ിന്റെ. *s.* 1. A corner, an angle, a nook. 2. the sharp edge of a sword. ത്രികൊൺ. A triangle. കൊണൊടുകൊണ. From corner to corner.
കൊണി, യുടെ. *s.* 1. A ladder, stairs. കൊണികെട്ടുന്നു. To make a ladder. 2. a bier. 3. a sack or bag made of coarse cloth.
കൊണികെട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A stair-case made of stone. 2. bier making.
കൊണിപ്പടി, യുടെ. *s.* The steps of a ladder.
കൊണിറയം, ത്തിന്റെ. *s.* The corner piazza.
കൊണുന്നു, ണി, വാൻ. *v. n.* 1. To be bent or crooked. 2. to be curved.
കൊണക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A corner-stone.
കൊണക്കഴക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A corner rafter of a roof.
കൊത, ിന്റെ. *s.* 1. Disentangling of the hair with the fingers, dressing the hair. 2. cutting the hair. 3. cutting or dressing a fence or trees.
കൊതമ്പ, ിന്റെ. *s.* Wheat, corn.
കൊതമ്പപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Bread made of wheat flour.
കൊതാണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A rope suspended to any pole or beam in schools for the punishment of boys who play truant, by making them continually keep hold of it. കൊതാണ്ടത്തിൽ ഇടുന്നു. To suspend a boy in such a rope with his hands clasped and which he is not allowed to loose.
കൊതാളി, യുടെ. *s.* An owl. മൂങ്ങ.
കൊതുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A step in dancing.
കൊതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To disentangle the hair with the fingers, to dress the hair. 2. to dress a hedge, to cut or dress trees.
കൊദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A bow. വില്ലു.
കൊദണ്ഡി, യുടെ. *s.* An archer. വില്ലുകാരൻ.

കൊദ്രവീണം, ത്തിന്റെ. *s.* Land which produces the കൊദ്രവം.

കൊദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of grain eaten by the poorer people, *Paspalum frumentaceum.* വരക.

കൊന്തല, ിന്റെ. *s.* The act of disentangling the hair with the fingers, dressing the hair.

കൊന്തളം ത്തിന്റെ. *s.* An open space left at the corner of a house.

കൊന്ത്രാളം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൊതാണ്ടം.

കൊനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beef.

കൊൻ, ന്റെ. *s.* A king, a chief, a governor.

കൊപനൻ, ന്റെ. *s.* A passionate, angry, or wrathful person. കൊപി.

കൊപനാ, യുടെ. *s.* A passionate or angry woman. കൊപമുള്ളവൾ.

കൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, wrath, rage, indignation.

കൊപാഗ്നി, യുടെ. *s.* Heat of anger, fiery indignation.

കൊപി, യുടെ. *s.* A passionate, angry or wrathful person. കൊപമുള്ളവൻ.

കൊപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ, *v. n.* To be angry with, to be enraged, to be passionate, to be irritated.

കൊപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make angry, to enrage, to provoke, to irritate.

കൊപിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A very angry person, a furious man. കടുങ്കൊപി.

കൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Equipage, furniture, baggage. 2. different or various articles, supplies of provisions. 3. dress, vestments, housings, trappings, accoutrements. 4. property. 5. ability, strength. 6. diligence, exertion. 7. purpose, intention.

കൊപ്പാള, യുടെ. *s.* A vessel made of the film of the betel-nut tree, and used for watering gardens, &c.

കൊപ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To decorate, to put on accoutrements, to put on housings, to saddle, to put on armour. 2. to make preparations.

കൊപ്പുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To collect different articles, to provide supplies, &c.

കൊപ്രാട്ടി, യുടെ. *s.* Buffoonery, low jesting.

കൊമട്ടി, യുടെ. *s.* The trading tribe, a merchant.

കൊമൻ, ന്റെ. *s.* A disease among cattle.

കൊമൻപാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding. കൊമൻപായുന്നു. To be afflicted with this disease.

കൊമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tribe of barbers to *Chegons.* 2. demoniac possession.

കൊമളത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Softness, mildness. മാൎദ്ദവം. 2. beauty, agreeableness. സൌന്ദൎയ്യം.

കൊമളം, &c. *adj.* 1. Soft, bland. മാൎദ്ദവമുള്ള. 2. beautiful, pleasing, agreeable. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

കൊമളാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A beautiful form or figure (body.)

കൊമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* See കൊമ്പൽ. A string of pearls, beads, &c.

കൊമ്പുര, യുടെ. *s.* 1. A room at the corner of a house. 2. an adjoining room, a corner house.

കൊയഷ്ടി, യുടെ. *s.* The Lapwing. കുളക്കൊഴി.

കൊയഷ്ടികം, ത്തിന്റെ. *s.* The Lapwing.

കൊയിമ്മ, യുടെ. *s.* 1. Power, authority. 2. place of authority.

കൊയിമ്മക്കൂർ, റിന്റെ. *s.* See the following.

കൊയിമ്മസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dignity, royal office.

കൊയിക്കൽ, ലുടെ. *s.* A king's palace.

കൊര, യുടെ. *s.* 1. A kind of long grass, the rush leaved Cyperus, *Cyperus juncifolius.* 2. a fish. 3. a shell.

കൊരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bud, an unblown flower. പൂവിന്റെ മൊട്ടു.

കൊരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant. See കരിങ്കുറിഞ്ഞി.

കൊരംഗി, യുടെ. *s.* Small cardamons. എലത്തരി.

കൊരദൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of grain, *Paspalum frumentaceum.* വരക.

കൊരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of drawing or lading water. 2. a kind of fishing basket.

കൊരിക, യുടെ. *s.* A wooden or iron ladle.

കൊരുന്നു, രി, വാൻ. *v. a.* 1. To draw (water.) 2. to ladle out. 3. to gather up from.

കൊരുവല, യുടെ. *s.* A fishing net.

കൊൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To string together as a garland, &c. 2. to thread as a needle, &c.

കൊൎപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of stringing or tying on a string, &c.

കൊൎപ്പി, യുടെ. *s.* A sign of the zodiac, *Scorpio.* വൃശ്ചികരാശി.

കൊൎമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A string of pearls, &c. a garland.

കൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pepper. മുളക. 2. unripe cardamons.

കൊലക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A flute.

കൊലടി, യുടെ. *s.* See the following.

കൊലടികളി, യുടെ. *s.* A kind of play, with small sticks. കൊലടികളിക്കുന്നു. To play with small pieces of sticks.

കൊലത്തുനാട, ട്ടിന്റെ. *s.* Tellicherry.

കൊലത്തരാജാവ, ിന്റെ. *s.* The Rajah of Tellicherry.

കൊലത്തിരി, യുടെ. *s.* The title of the king of Tellicherry in Malabar.

കൊലദലം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of perfume. മുറം.

കൊലപുഛം, ത്തിന്റെ. *s.* A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

കൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hog. പന്നി. 2. a raft, a float. പൊങ്ങുതടി. 3. the fruit of the Jujube tree. *Zizyphus Jujuba.* ഇലന്ത. 4. the body. 5. a form or figure. 6. a mask, a disguise. 7. an idol. 8. the country of Tellicherry. കൊലംകെട്ടുന്നു, To mask or disguise ones-self.

കൊലംതുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of dance in a mask to cast out devils.

കൊലംബകം, ത്തിന്റെ. *s.* See കൊളംബകം.

കൊലരക്ക, ിന്റെ. *s.* Sealing wax, gum lac.

കൊലവല്ലി, യുടെ. *s.* A plant with a pungent fruit resembling pepper. *Pothos officinalis.* അത്തിതിപ്പലി.

കൊലസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* ~~Tellicherry.~~

കൊലാ, യുടെ. *s.* 1. The Jujube tree, *Zizyphus Jujuba.* ഇലന്ത. 2. long pepper. തിപ്പലി.

കൊലാട, ിന്റെ. *s.* A goat.

കൊലാൻ, ന്റെ; or കൊലാ, യുടെ. *s.* A kind of fish, according to some the flying fish.

കൊലാർവണ്ടി, യുടെ. *s.* A charriot.

കൊലാഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A loud and confused sound; an uproar; a great and indistinct noise. 2. parade, pomp, ostentation. 3. the sound uttered by quadrupeds or beasts. 4. military bravery, bustle, noise.

കൊലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To oppose in argument. 2. to challenge to combat. 3. to begin.

കൊലിറയം, ത്തിന്റെ. *s.* A piazza, a portico; also, കൊലായ.

കൊലുന്നു, ലി, വാൻ. *v. n.* 1. To shine. 2. to do, to act, to perform.

കൊലുഴിഞ്ഞ, യുടെ. *s.* A plant.

കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A staff, or stick; a rod, a wand. 2. a rod or pole for measuring. 3. a balance. 4. a sign in the zodiac, *Libra.* 5. the shaft of an arrow. 6. sceptre, Government. 7. a goad. 8. a fishing rod. 9. the branch of a tree. 10. the stem of an ear of corn. 11. a small play stick. 12. a spit.

കൊൽകുറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A tribe of tanners. 2. a painter, an archer.

കൊൽക്കൂർ, ററിന്റെ. *s.* Dignity, authority.

കൊൽക്കള്ളി, യുടെ. *s.* The milk hedge, or Indian tree spurge, *Euphorbia Tirucalli.* (Lin.)

കൊൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A peon.

കൊൽചൂട, ിന്റെ. *s.* An iron pin or spit.

കൊൽതള, യുടെ. *s.* The irons or fetters of condemned prisoners.

കൊൽതളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See കൊലിറയം. 2. a large hall.

കൊൽത്താഴ, ിന്റെ. *s.* A kind of lock.

കൊൽപുല്ല, ിന്റെ. *s.* A kind of grass.

കൊൽവിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* See കൊൽതള.

കൊൽവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A kind of lamp with a long handle.

കൊവരകഴുത, യുടെ. *s.* A mule.

കൊവൽ, ലിന്റെ; or കൊവ, യുടെ. *s.* A plant, the large flowered Bryony, *Bryonia grandis.*

കൊവൽക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of the preceding plant.

കൊവിദൻ, ന്റെ. *s.* An intelligent person, wise, learned. അറിവുള്ളവൻ.

കൊവിദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, a species of Ebony, *Bauhinia variegata.* മന്താരം.

കൊവിലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A king's palace. 2. the house of a *Cshetriyan.*

കൊവിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A Hindu temple, a pagoda. 2. a *Cshetriya.* 3. a class of Nairs.

കൊവിൽപണ്ടാല, യുടെ. *s.* The *Cshetriyan* class.

കൊവിൽപാട, ിന്റെ. *s.* The *Cshetriya* class, or *Samander* class.

കൊശഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A berry containing a waxy and fragrant substance. തക്കൊലപ്പുട്ടിൽ.

കൊശലികം, ത്തിന്റെ. *s.* A bribe. കൈക്കൂലി.

കൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Treasure or treasury. ഭണ്ഡാരം. 2. a bud. പൂവിന്റെ മൊട്ട. 3. a sheath, a scabbard, &c. ഉറ. 4. judicial trial by oath or ordeal; attesting a deity and touching or drinking water three times in which some idol has been washed. സത്യം ചെയ്യു. 5. gold or silver wrought or unwrought. പൊന്ന, വെള്ളി. 6. wealth. ദ്രവ്യം. 7. a treasury, an apartment where money or plate is kept. ഭണ്ഡാരമുറി. 8. a testicle or the scrotum. വൃഷണം. 9. an egg. മുട്ട. 10. a dictionary or vocabulary. അഭിധാനം. 11. a book. പുസ്തകം.

കൊശാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Hair. തലമുടി.

കൊശാതകി, യുടെ. *s.* 1. Trade, merchandise; business. കച്ചവടം. 2. a trader, a merchant. കച്ചവടക്കാരൻ. 3. several sorts of cucurbitaceous plants. പീച്ചകം ഇത്യാദി.

കൊശി, യുടെ. *s.* A shoe, a sandal. ചെരിപ്പ.

കൊഷ്ഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A testicle. വൃഷണം. 2. an egg. മുട്ട.

കൊഷ്ഠശായിക, യുടെ. *s.* A knife. പിച്ചാങ്കത്തി.

കൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A granary, a place where grain is kept. നെല്പുര. 2. an inner apartment. അന്തൎഗ്ഗൃഹം. 3. the stomach. ആമാശയം, പക്വാശയം.

കൊഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Warmth. കുറഞ്ഞ ചൂട. *adj.* Warm, tepid, moderately warm. കുറഞ്ഞ ചൂടുള്ള.

കൊസ്ടി, യുടെ. *s.* A couch, mattress. കിടക്ക.

കൊസലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country. *Ayodhya.* (Oude.) ഒരു രാജ്യം.

കൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* The Jujube tree, *Zizyphus Jujuba.* ഇലന്ത.

കൊളംബകം, ത്തിന്റെ. *s.* The body of a lute, the whole of it except the strings. വീണെയുടെ തണ്ട.

കൊളംബം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

കൊളമജ്ജം, യുടെ. *s.* The fruit of the Jujube tree. ഇലന്തക്കുരു.

കൊളരി, യുടെ. *s.* A lion. സിംഹം.

കൊളാമ്പി, യുടെ. *s.* A spitting pot.

കൊളാം, ളിന്റെ. *s.* A purchaser.

കൊളി, യുടെ. *s.* The Jujube tree, *Zizyphus Jujuba.* ഇലന്ത.

കൊളുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A purchaser.

കൊളെളടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be stormy.

കൊൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. Purchase. 2. a storm. 3. capacity, holding. 4. propriety, fitness. 5. a bargain. 6. disgrace. 7. loss, damage. 8. friendship. 9. deceit. 10. a wound or place hit by an arrow, ball, &c. 11. force. 12. a seed time for paddy.

കൊൾമയിർ, രിന്റെ. *s.* Horripilation, erection or rigidity of the hair of the body. കൊൾമയിക്കൊള്ളുന്നു. The hair of the body to be erected.

കൊൾമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* An unlucky month considered so by the Hindus.

കൊൾമുതൽ, ലിന്റെ. *s.* The price at which any thing is bought.

കൊൾമുതല, യുടെ. *s.* A crocodile.

കൊൾവാ, യുടെ. *s.* A wounded place or wound.

കൊൾവില, യുടെ. *s.* The price at which any thing is purchased.

കൊഴ, യുടെ. *s.* 1. A bribe. 2. tax. 3. tribute. 4. timidity, pusillanimity, bashfulness. കൊഴകൊടുക്കുന്നു. 1. To bribe, or give a bribe. 2. to pay tax. 3. to pay tribute. കൊഴപൂണുന്നു. To bribe.

കൊഴി, യുടെ. *s.* A cock, or hen, a fowl. പൂവൻ കൊഴി, a cock. പിടക്കൊഴി, a hen.

കൊഴികൂകൽ, ലിന്റെ. *s.* The crowing of a cock.

കൊഴിക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A hen-coop, a poultry-house.

കൊഴിക്കൊട, ിന്റെ. *s.* Calicut.

കൊഴിപ്പൊര, ിന്റെ. *s.* Cock-fighting.

കൊഴിയങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Cock-fighting, combat of birds as a species of gambling.

കൊഴിയവര, യുടെ. *s.* A plant, *Dolichos.*

കൊറ, യുടെ. *s.* 1. Dried betel-nut. 2. a grain, *Cynosurus coracanus.*

കൊറവാ, യുടെ. *s.* 1. Irony, sarcasm, satire. കൊറവാ പറയുന്നു. To speak sarcastically. 2. the corner of the mouth.

കൌ

കൌ. A syllabic and compound letter.

കൌ, *ind.* Two.

കൌകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Wickedness, evil doing. ദുഷ്കൎമ്മം.

കൌക്കുടികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An hypocrite. കപടഭക്തിക്കാരൻ. 2. a kind of mendicant, ഭിക്ഷു. 3. one who does not look far before him or who proceeds with his eyes fixed upon the ground for fear of treading upon insects, &c. തലതാഴ്ത്തി നടക്കുന്നവൻ.

കൌചിൽ. *ind.* Two persons. രണ്ടുപെർ.

കൌടകികൻ, ന്റെ. *s.* A butcher, a vender of the flesh of birds or beasts, a poacher, &c. മാംസം വില്ക്കുന്നവൻ.

കൌടതക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* An independant carpenter, one who works at home on his own account, and not for the village or corporation, &c. തന്നിഷ്ടമായിട്ട വെല ചെയ്യുന്ന ആശാരി.

കൌടസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A false witness. കള്ളസാക്ഷി.

കൌടികൻ, ന്റെ. *s.* One who kills animals and sells their flesh for his own subsistence, a hunter, a poacher, a mountaineer, &c. മൃഗപക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നവൻ.

കൌടിലികൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

കൌടില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deception, hypocrisy. ചതിവ. 2. crookedness. വളവ.

കൌണപൻ, ന്റെ. *s.* A *Racshasa* or goblin. രാക്ഷസൻ.

കൌതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eagerness, താല്പൎയ്യം; vehemence, impatience, impetuosity. സാഹസം. 2. joy; happiness, pleasure. സന്തൊഷം. 3. sport, pastime. ഉല്ലാസം. 4. a festival, festivity. ഉത്സവം. 5. wish,

inclination. ആഗ്രഹം. 6. the marriage thread or ring. മംഗല്യസൂത്രം. 7. the enjoyment of public diversions. വിനൊദം. 8. shew, spectacle. കാഴ്ച. 9. song. ഗാനം. 10. dance. നൃത്തം. 11. circumambulation. പ്രദക്ഷിണം.

കൌതൂഹലം, ത്തിന്റെ. s. Eagerness, vehemence.

കൌദ്രവീണം, ത്തിന്റെ. s. Land which produces a species of grain eaten by the common people. വരകവിളയുന്നെടം.

കൌന്തികൻ, ന്റെ. s. A spear man, a soldier armed with a spear. കുന്തക്കാരൻ.

കൌന്തി, യുടെ. s. A sort of perfume. അരെണുകം.

കൌപീനം, ത്തിന്റെ. s. 1. A wrong or improper act. കൊള്ളരുതാത്ത പ്രവൃത്തി. 2. a privity, privy part. രഹസ്യസ്ഥലം. 3. the small piece of cloth concealing the privities of men. കൊണകം.

കൌബെരം. adj. Belonging to CUBÉRA, or the north. വടക്കെദിക്ക.

കൌമാരം, ത്തിന്റെ. s. Youth, childhood. ബാല്യം.

കൌമാരൻ, ന്റെ. s. A youth, a boy, a young man. ബാലൻ.

കൌമാരി, യുടെ. s. 1. A maiden, a virgin, a young woman. കന്യക. 2. one of the seven *mátris*, the divine mothers or personified energies of the gods. എഴമാതൃക്കളിൽ ഒരുത്തി.

കൌമുദി, യുടെ. s. 1. Moonlight. നിലാവ. 2. the name of a book. വ്യാകരണപുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്ന.

കൌമൊദകി, യുടെ. s. The club or mace of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ഗദ.

കൌരവൻ, ന്റെ. s. *Courava*, a descendant of CURA.

കൌലടിനെയൻ, ന്റെ. s. 1. The son of a female beggar. ഭിക്ഷുകിയുടെ പുത്രൻ. 2. a bastard. വെശ്യയുടെ പുത്രൻ.

കൌലടെയൻ, ന്റെ. s. 1. The child of a female beggar. ഭിക്ഷുകിയുടെ പുത്രൻ. 2. a bastard, an illegitimate son. വെശ്യയുടെ പുത്രൻ.

കൌലടെരൻ, ന്റെ. s. The bastard son of a disloyal wife. വ്യഭിചാരിണിയുടെ പുത്രൻ.

കൌലം. adj. Of a good family, well born. കുലത്തിൽ ജനിച്ചത.

കൌലീനം, ത്തിന്റെ. s. 1. High birth, family descent. 2. rumour, report. ലൊകവാദം. 3. combat of animals, of birds, snakes, &c. പശു, പക്ഷി, സൎപ്പാദികളുടെ യുദ്ധം. 4. cock-fighting, &c., contention of animals as a species of gambling.

കൌലെയകൻ, ന്റെ. s. 1. A dog. പട്ടി. 2. one born of a good family. നല്ലകുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

കൌശലക്കാരൻ, ന്റെ. s. 1. A skilful, clever or expert person. 2. an artist, an artificer. 3. a contriver; a schemer; an inventor.

കൌശലം, ത്തിന്റെ s. 1. Art, artifice, skill, skilfulness. 2. craft, cunning, scheme, contrivance. 3. happiness, welfare. ആനന്ദം. 4. greeting, salutation, friendly enquiry.

കൌശലവിദ്യ, യുടെ. s. Craftiness, cunning art, artifice, skill.

കൌശലിക, യുടെ. s. A present, a respectful gift or offering. സമ്മാനം.

കൌശല്യം, ത്തിന്റെ. s. Expertness, cleverness, dexterity, capability. സാമൎത്ഥ്യം.

കൌശിക, യുടെ. s. A drinking vessel, a cup. പാനപാത്രം.

കൌശികൻ, ന്റെ. s. 1. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 2. an owl. മൂങ്ങ. 3. a snake catcher. പാമ്പപിടിക്കുന്നവൻ. 4. a title of VISWAMITRA. 5. an ichneumon, *Vivera Ichneumon*. 6. a dictionary compiler.

കൌശികം, ത്തിന്റെ. s. 1. A fragrant substance, *Bdellium*. ഗുല്ഗുലു. 2. an owl. മൂങ്ങ.

കൌശികായുധം, ത്തിന്റെ. s. The rain-bow. മെഘവില്ല.

കൌശികി, യുടെ. s. 1. A river in Bahar, the *Cosi* or *Coosa*. 2. a name of the goddess *Durga*. ദുൎഗ്ഗ.

കൌശെയം. adj. Silken, of silk. പട്ട. s. A silken cloth. പട്ടവസ്ത്രം.

കൌസല്യാ, യുടെ. s. The mother of Rama. രാമന്റെ അമ്മ.

കൌസിദ്യം, ത്തിന്റെ. s. Sloth, indolence. മടി.

കൌസുംഭം. adj. Dyed with safflower. കുസുമ്പപ്പൂനിറം.

കൌസൃതികൻ, ന്റെ. s. 1. A juggler, a conjurer. ഇന്ദ്രജാലികൻ. 2. a cheat. ചതിയൻ.

കൌസ്തുഭം, ത്തിന്റെ. s. The jewel of CRISHNA suspended on his breast. കൃഷ്ണന്റെ മാല.

കൌക്ഷെയകം, ത്തിന്റെ. s. A sword, a scymitar. വാൾ.

ക്ര

ക്രകചം, ത്തിന്റെ. s. A saw. ൟൎച്ചവാൾ.

ക്രകണം, ത്തിന്റെ. s. See the following.

ക്രകരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The name of a shrub. തുതുവള. 2. the name of a bird. ഇരുവാൽചാത്തൻ.

ക്രതു, വിന്റെ. s. 1. Sacrifice, offering, worship. യാ

ഗം, വന്ദനം. 2. the name of a *Múni*, one of the seven principal saints, എഴ ഋഷികളിൽ ഒരുത്തൻ.

ക്രതുകർമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrificial ceremony. യാഗകർമ്മം.

ക്രതുധ്വംസീ, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ക്രതുഭുക്, ിന്റെ. *s.* A god, a deity. ഒരു ദെവൻ.

ക്രഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Slaughter, killing. കുല, വധം.

ക്രന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Weeping, lamenting, sobbing. കരച്ചിൽ. 2. crying out, calling. വിളി. 3. mutual daring or defiance, challenging, bravery. പൊക്കുവിളി.

ക്രന്ദിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Weeping. കരച്ചിൽ. 2. calling. വിളി.

ക്രമക്കെട, ിന്റെ. *s.* Disorder, irregularity.

ക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot. പാദം.

ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To regulate, to put or set in order, to arrange. 2. to direct, to put in progress.

ക്രമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be regulated, to be set in the order, to become regular.

ക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Order, method, regularity, arrangement. 2. right, lawfulness, honesty. 3. uninterrupted progress. 4. a sacred precept or practice prescribed by the *Vedas.* 5. manner, custom, order. *adj.* Regular.

ക്രമാൽ. *adv.* By degrees, duly.

ക്രമുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The betel-nut tree. കമുക, or കവുങ്ങ. *Areca Catechu.* (Lin.)

ക്രമെണ. *adv.* Successively, duly, rightly, in order.

ക്രമെളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

ക്രമൊൽകൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A gradual increase. ക്രമെണയുള്ള വൎദ്ധനം.

ക്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Buying, purchase. 2. price, value, sale. വില.

ക്രയവിക്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade, traffic. കച്ചവടം.

ക്രയവിക്രയികൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, trader, dealer. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രയാരൊഹൻ, ന്റെ. *s.* A buyer, a dealer. വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

ക്രയാരൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A market, fair. കച്ചവടസ്ഥലം.

ക്രയികൻ, ന്റെ. *s* 1. A purchaser, a buyer. 2. a trader, a dealer. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രയ്യം. *adj.* Purchasable. മെടിപ്പാനുള്ളത.

ക്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Flesh; raw flesh. മാംസം.

ക്രവ്യാത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A flesh eater, മാംസം തിന്നുന്നവൻ. 2. a beast of prey, a carnivorous animal. 3. a *Racshasa*, an imp or goblin. രാക്ഷസൻ.

ക്രവ്യാദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Racshasa*, a goblin. രാക്ഷസൻ. 2. an eater of flesh or meat. മാംസം തിന്നുന്നവൻ.

ക്രാന്തി, യുടെ. *s.* Ascending, surmounting either in a literal or figurative sense. കരെററം.

ക്രായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A purchaser; a buyer. 2. a dealer, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.

ക്രാസ്സി, യുടെ. *s.* Rail work, trellis work, palisade.

ക്രിമി, യുടെ. *s.* A worm, an insect. പുഴ.

ക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. An act, action, deed. 2. means, expedient. ഉപായം. 3. beginning, undertaking. ആരംഭം. 4. atonement. ഉപശാന്തി. 5. study. ശിക്ഷ. 6. remedying, worship. പൂജ. 7. physical treatment or practice. ചികിത്സ. 8. disposition. ശീലം. 9. instrument, impliment. ആയുധം. 10. a religious initiatory ceremony. കൎമ്മാരംഭം. 11. obsequies, rites performed immediately after death. ശെഷക്രിയ. 12. purificatory rites, as ablution, &c. പുണ്യം. 13. In grammar, a verb.

ക്രിയാകാരൻ, ന്റെ. *s.* A student, a novice. ശിഷ്യൻ.

ക്രിയാപദം, ത്തിന്റെ. *s.* A verb.

ക്രിയാബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A participle, a gerund.

ക്രിയായുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം.

ക്രിയാവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is engaged in business. വ്യാപാരി.

ക്രിസ്തുവൻ, ക്രിസ്തിയാൻ, ന്റെ; ക്രിസ്തിയാനി, യുടെ. *s.* A Christian.

ക്രിസ്തിയാനിമതം, ത്തിന്റെ. *s.* The Christian religion.

ക്രിസ്തു, വിന്റെ. *s.* Christ, the Saviour.

ക്രിസ്തുമതം, ത്തിന്റെ. *s.* Christianity, the religion of Christ. ക്രിസ്തുമതക്കാരൻ, A professor of the religion of Christ.

ക്രീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Play, sport, &c. കളി.

ക്രീഡാ, യുടെ. *s.* Sport, amusement, play, pastime, pleasure. കളി.

ക്രീഡാരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Copulation. സംയൊഗം.

ക്രീഡാരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A chariot, a carriage, a car. ചാട, തെര.

ക്രീഡാവരാ, യുടെ. *s.* A playful woman. ആട്ടക്കാരി.

ക്രീതൻ, ന്റെ. *s.* A son, one of the twelve kinds acknowledged by the ancient Hindu law; one who is purchased from his natural parents. കൊള്ളപ്പെട്ടവൻ.

ക്രീതം. *adj.* Bought, purchased. കൊള്ളപ്പെട്ടത.

ക്രീതാനുശയം, ത്തിന്റെ. *s.* Returning a purchase upon the seller, admissable in some cases by law: from ക്രീത bought, അനുശയം repentance; repenting a

bad bargain. കൊണ്ടവസ്തു തിരിച്ചുകൊടുക്കുക.

ക്രുങ്, ിന്റെ. *s.* A curlew. അന്നിൽപക്ഷി.

ക്രുത്ത, ിന്റെ. *s.* Anger, passion, wrath, indignation. കൊപം.

ക്രുധ, യുടെ. *s.* Anger, wrath, passion, indignation. കൊപം.

ക്രുധൻ, ന്റെ. *s.* An angry, passionate, wrathful man. കൊപി.

ക്രുധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be angry, to be wrathful, to be passionate. കൊപിക്കുന്നു.

ക്രുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. Weeping, sobbing. കരച്ചിൽ.

ക്രൂരത, യുടെ. *s.* 1. Cruelty, pitilessness. നിൎദ്ദയ. 2. hardness, harshness. കഠിനം. 3. ferociousness. 4. mischievousness, villany. 5. formidableness, terribleness.

ക്രൂരൻ, ന്റെ. *s.* A cruel, pitiless, hard, harsh person. കഠിനക്കാരൻ, നിൎദ്ദയൻ.

ക്രൂരം, &c. *adj.* 1. Cruel, pitiless, hard, harsh. 2. terrible, formidable, verocious. 3. mischievous, destructive. 4. hot, sharp.

ക്രൂരാ, യുടെ. *s.* A cruel, pitiless, hard hearted woman. നിൎദ്ദയ.

ക്രെണി, യുടെ. *s.* Buying, purchase. ക്രയം.

ക്രെതവ്യം. *adj.* Purchasable. മെടിപ്പാനുള്ളത.

ക്രെതാ, വിന്റെ. *s.* A purchaser, a buyer. കൊള്ളുന്നവൻ.

ക്രെയം. *adj.* Purchasable. മെടിപ്പാനുള്ളത.

ക്രൊഡപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A turtle, a tortoise. ആമ.

ക്രൊഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The haunch, the flank, the hollow above the hip. പള്ള. 2. the breast, the chest. നെഞ്ച.

ക്രൊധനൻ, ന്റെ. *s.* One who is passionate, angry, wrathful. കൊപമുള്ളവൻ. ക്രൊധനാ. A passionate woman, a vixen. കൊപമുള്ളവൾ.

ക്രൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, wrath, passion. കൊപം.

ക്രൊധാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A room wherein kings, &c., reside when they are angry.

ക്രൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be angry, to be enraged, to be passionate, or wrathful. കൊപിക്കുന്നു.

ക്രൊധി, യുടെ. *s.* A passionate or angry man, കൊപി.

ക്രൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of distance, a league, or *Cos* containing 4000 cubits. ഒരു വിളിപ്പാട.

ക്രൊശയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of two *Cos* 4000 yards or about $2\frac{1}{2}$ English miles, this seems to correspond to the modern *Cos;* but the standard varies. ഒരു നാഴിക ദൂരം.

ക്രൊശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To call. വിളിക്കുന്നു.

ക്രൊഷ്ടാ, വിന്റെ. *s.* A jackall or fox. കുറുക്കൻ.

ക്രൊഷ്ടുവിന്ന, യുടെ. *s.* The name of a plant. ഒരില.

ക്രൊഷ്ട്രി, യുടെ. *s.* The black or white *Bhuincaonra, Convolvulus paniculatus.* കരിമുതക്ക.

ക്രൌഞ്ചദാരണൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya* or *Subrahmania.* കാൎത്തികെയൻ.

ക്രൌഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of heron or curlew. അന്നിൽ പക്ഷി. 2. the name of one of the *Dwipas*, or principal divisions of the world. ഒരു ദ്വീപ. 3. a mountain in the *Himalaya* range. ഒരു പൎവ്വതം.

ക്രൌൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Cruelty, tyranny. ക്രൂരത.

ക്ല

ക്ലമഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Fatigue, weariness, exhaustion. തളൎച്ച.

ക്ലമം, ത്തിന്റെ. *s.* Fatigue, exhaustion. തളൎച്ച.

ക്ലാന്തം, &c. *adj.* Wearied, tired. തളൎന്ന.

ക്ലി. *ind.* Neuter. നപുംസകം.

ക്ലിന്നം. *adj.* Wet, moistened. നനഞ്ഞ.

ക്ലിന്നാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A blear-eye. ചീഞ്ഞകണ്ണ.

ക്ലിപ്തം. *adj.* Definite. നിശ്ചയമുള്ള.

ക്ലിപ്തമില്ലാത്ത. *adj.* Indefinite. നിശ്ചയമില്ലാത്ത.

ക്ലിശിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Stammering. കൊഞ്ഞവാക്ക. *adj.* 1. Distressed, afflicted, wearied. ക്ലെശിക്കപ്പെട്ടത. 2. inconstant, contradictory. നിശ്ചയമില്ലാത്ത.

ക്ലിശ്യം. *adj.* Distressing. ക്ലെശിപ്പാൻതക്ക.

ക്ലിഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who is distressed, afflicted. ക്ലെശിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ക്ലിഷ്ടം. *adj.* 1. Distressed, afflicted. ക്ലെശിക്കപ്പെട്ടത. 2. inconstant, contradictory. നിശ്ചയമില്ലാത്ത. *s.* Stammering. കൊഞ്ഞവാക്ക.

ക്ലിഷ്ടി, യുടെ. *s.* Distress, calamity. ക്ലെശം, ആപത്ത.

ക്ലീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Licorice. എരട്ടിമധുരം.

ക്ലീതകിക, യുടെ. *s.* The Indigo plant, *Indigofera Indica.* അവരി.

ക്ലീബം, ത്തിന്റെ. *s.* The neuter gender. നപുംസകം.

ക്ലീബൻ, ന്റെ. *s.* A eunuch. നപുംസകൻ.

ക്ലെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Phlegm, the phlegmatic or watery humour. കഫം.

ക്ലെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Wetness, dampness, moisture. നനവ.

ക്ലെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distress, pain, affliction. വെദന, ദുഃഖം. 2. pain from disease, anguish. വ്യാകുലം. 3. worldly occupation, care, trouble. പ്രയത്നം.

ക്ലെശസഹൻ, ന്റെ. *s.* A daring man. ധൈൎയ്യവാൻ.

ക്ലെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be distressed, to be grieved, to be tormented. 2. to be careful, to toil, to labour.

ക്ലെശിതൻ, ന്റെ. *s.* See ക്ലിഷ്ടൻ.

ക്ലെശിതം, &c. *adj.* Distressed, afflicted. ക്ലെശിക്കപ്പെട്ടത.

ക്ലെശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To distress, to afflict.

ക്ലൈതകികം, ത്തിന്റെ. *s.* Wine, spirituous liquor. മുന്തിരിങ്ങാരസം.

ക്ലൈബ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The neuter gender. നപുംസകലിംഗം.

ക്ലോമം, ത്തിന്റെ. *s.* The bladder. മൂത്രാശയം.

ക്വ. *ind.* Where, in what place or degree. എവിടെ.

ക്വചന, *adj.* Little, some.

ക്വചിൽ, *ind.* Somewhere. ചിലെടത്ത, ചിലപ്പൊൾ.

ക്വണനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of any musical instrument. വാദ്യശബ്ദം.

ക്വണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound in general. ശബ്ദം. 2. the sound or tone of any musical instrument.

ക്വണിതം. *adj.* Sounded. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത.

ക്വഥിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Decoction. കഷായം. *adj.* 1. Boiled, stewed, digested. വെവിക്കപ്പെട്ടത. 2. painful, sorrowful. സങ്കടമുള്ള.

ക്വാണനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of musical instruments. വാദ്യശബ്ദം.

ക്വാഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Decoction of medicines, any solution prepared with a continued and gentle heat. കഷായം. 2. pain, sorrow. സങ്കടം. 3. calamity, distress. വ്യസനം.

ക്വാഥൊൽഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Vitriol. തുത്തം.

ഖ

ഖ. The second consonant in the Malayalim alphabet; it is the aspirate of ക, *C'h*, or *K'h*.

ഖങ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A curl, a lock of hair. കുറുനിര.

ഖഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ. 3. the sun. സൂൎയ്യൻ. 4. a planet. ഗ്രഹം. 5. wind, air. കാറ്റ.

ഖഗെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* *Garuda*, the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

ഖചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. a cloud, &c. മെഘം. 3. any thing moving in the air. ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവ.

ഖചിതം, &c. *adj.* 1. Mixed, blended, combined. ചെൎക്കപ്പെട്ടത. 2. inlaid, set. പതിക്കപ്പെട്ടത.

ഖജം, ത്തിന്റെ. *s.* A ladle, a spoon. തവി.

ഖജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Frost, hoar frost. മഞ്ഞ.

ഖജാക, യുടെ. *s.* A spoon, a ladle. തവി.

ഖഞ്ജകൻ, ന്റെ. *s.* A lame, crippled or limping person. മുടന്തൻ.

ഖഞ്ജഖെടം, ത്തിന്റെ. *s.* The wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

ഖഞ്ജഖെലം, ത്തിന്റെ. *s.* The wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

ഖഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A small bird, a wag-tail. വാലാട്ടിപക്ഷി.

ഖഞ്ജരീടം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഖഞ്ജനം.

ഖടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Phlegm. കഫം. 2. grass. പുല്ല. 3. a blind well. പൊട്ടക്കിണർ.

ഖടിനി, യുടെ. *s.* Chalk. കുമ്മായം, ചുണ്ണാമ്പ.

ഖടീ, യുടെ. *s.* Chalk. ചുണ്ണാമ്പ.

ഖട്ടാശീ, യുടെ. *s.* The civet cat. മെരുക.

ഖട്ടാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The civet. പച്ചപ്പുഴ.

ഖട്ടി, യുടെ. *s.* A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖട്ടിക, യുടെ. *s.* A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖട്ടികൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, one who lives by killing and selling game. വെടൻ.

ഖട്ടെരകൻ, ന്റെ. *s.* A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഖട്വ, യുടെ. *s.* A bedstead, a cot, or couch. കട്ടിൽ.

ഖട്വാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A club like the foot of a bedstead. കുറുവടി.

ഖഡിക, യുടെ. *s.* Chalk. ചുണ്ണാമ്പ, കുമ്മായം.

ഖഡ്ഗകൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A sheathe, scabbard. വാളുറ.

ഖഡ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sword, or scymitar. വാൾ. 2. a rhinoceros. കാണ്ടാമൃഗം.

ഖഡ്ഗരാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A shield. പരിച.

ഖഡ്ഗപിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A scabbard, a sheathe. വാളുറ.

ഖഡ്ഗി, യുടെ. *s.* 1. A rhinoceros. കാണ്ടാമൃഗം. 2. one armed with a sword. വാൾക്കാരൻ. 3. the tenth incarnation of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ പത്താമത്തെ അവതാരം.

ഖണ്ഡധാര, യുടെ. *s.* Shears, scissors. കത്തിരി.

ഖണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Division. ഛെദനം. 2. dissertation, criticism. വ്യാഖ്യാനം.

ഖണ്ഡപരശു, വിന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഖണ്ഡപാലൻ, ന്റെ. *s.* A confectioner, a seller of sweat meats. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A piece, part, fragment or portion. 2. a chapter or section. 3. sugar cane. കരിമ്പ.

ഖണ്ഡവികാരം, ത്തിന്റെ. s. Sugar-candy. കല്ക്കണ്ടം.

ഖണ്ഡശക്കര, യുടെ. s. Sugar-candy. കല്ക്കണ്ടം.

ഖണ്ഡിക, യുടെ. s. Peas. അമര.

ഖണ്ഡികം, ത്തിന്റെ. s. Peas. പയറ.

ഖണ്ഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cut into pieces, to divide, tear, or break off. 2. to reject, to confute, or render ineffectual. 3. to settle a price.

ഖണ്ഡിതം, &c. adj. 1. Cut, torn, broken. 2. strict, rigid, accurate. s. Strictness, decision. നിശ്ചയം.

ഖണ്ഡിപ്പു, ിന്റെ; or ഖണ്ഡിതം, ത്തിന്റെ. s. Strictness, accuracy, decision.

ഖണ്ഡെക്ഷു, വിന്റെ. s. A kind of spotted sugar-cane. കെണ്ടകരിമ്പ.

ഖതമാലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Smoke. പുക. 2. a cloud. മെഘം.

ഖദിര, യുടെ. s. 1. A sensitive plant. 2. a tree termed *Mimosa catechu*. കരിങ്ങാലി.

ഖദിരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The tree termed *Mimosa catechu*. കരിങ്ങാലി. 2. a sensitive plant, *Mimosa pudica.*

ഖദിരി, യുടെ. s. 1. A sensitive plant, *Mimosa pudica.* 2. the tree termed *Mimosa catechu*. കരിങ്ങാലി.

ഖദ്യൊതനൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖദ്യൊതം, ത്തിന്റെ. s. 1. A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

ഖനകൻ, ന്റെ. s. 1. A burglar, a house-breaker. തുരന്ന മൊഷ്ടിക്കുന്നവൻ. 2. a rat. എലി. 3. a miner. തുരവുകാരൻ.

ഖനനം, &c. adj. Digged deep. കുഴിക്കപ്പെട്ട. s. Digging deep, mining.

ഖനി, യുടെ. s. 1. A mine. രത്നം വിളയുന്നെടം. 2. a salt-pan. ഉപ്പുപടന.

ഖനിതാ, വിന്റെ. s. A ploughman. കലപ്പ പിടിക്കുന്നവൻ.

ഖനിത്രം, ത്തിന്റെ. s. A spade, or hoe. പാരക്കൊൽ, തുമ്പാ.

ഖപുരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The betel-nut tree, *Areca faufel* or *catechu*. കമുക. 2. a water jar. കുടം. 3. garlic. വെള്ളുള്ളി.

ഖമണി, യുടെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖം, മിന്റെ. s. 1. Heaven. സ്വൎഗ്ഗം. 2. sky or æther. ആകാശം. 3. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ഖര, യുടെ. s. 1. A kind of grass, *Andropogon serratum.* ഒരു വക പുല്ലു. 2. the twenty fifth year of the Hindu cycle of sixty. അറുപതിൽ ൨൫ാം വൎഷം.

ഖരകിരണൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഖരചിക്കണം. adj. Of the consistence of gum lac.

ഖരണസൻ, ന്റെ. s. A sharp-nosed person. കൂൎത്തമൂക്കൻ.

ഖരദിനം, ത്തിന്റെ. s. Sunday, Tuesday, Saturday.

ഖരപുഷ്പ, യുടെ. s. A plant, a kind of *Tulasi*, *Ocimum gratissimum.* നായർവെണ്ണ.

ഖരപ്രിയം, ത്തിന്റെ. s. A pigeon. പ്രാവ.

ഖരമഞ്ജരി, യുടെ. s. A plant, *Achyranthes aspera.* വലിയ കടലാടി.

ഖരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Heat. ഉഷ്ണം. 2. an ass. കഴുത. 3. the name of the letters, ക, ച, ട, ത, പ, as simple sounds. adj. 1. Hot, sharp, pungent. എരിവുള്ള. 2. cruel, harsh. ക്രൂരമായുള്ള. 3. figuratively, dear, scarce.

ഖരാശ്വ, യുടെ. s. A plant, the black cumin, *Celosia cristata.* കരിഞ്ചീരകം.

ഖൎജ്ജിക, യുടെ. s. A relish, a provocative to drinking. രുചി.

ഖൎജ്ജു, വിന്റെ. s. The itch; any cutaneous eruption. ചൊറി.

ഖൎജ്ജൂരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Silver. വെള്ളി. 2. the marshy date tree, *Phœnix* or *elate sylvestris.* ഈന്ത. 3. the fruit of the date.

ഖൎജ്ജൂരി, യുടെ. s. The wild date tree. ചിററീന്ത.

ഖൎപ്പരൻ, ന്റെ. s. 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a rogue, a cheat. ചതിയൻ.

ഖൎമ്മം, ത്തിന്റെ. s. 1. Virility, manliness. പൌരുഷം. 2. wove silk. പട്ട.

ഖൎവ്വടം, ത്തിന്റെ. s. The capital of four hundred villages a market or country town. നാനൂറ കുടിയുള്ള നഗരി.

ഖൎവ്വൻ, ന്റെ. s. A man short in stature, a dwarf. മുണ്ടൻ.

ഖൎവ്വം, &c. adj. Short, low, of little stature or size. s. Billion. ആയിരംകൊടി.

ഖൎവ്വരം, ത്തിന്റെ. s. Verdegris. ക്ലാവ.

ഖലതി, adj. Bald, bald-headed. കഷണ്ടിക്കാരൻ.

ഖലൻ, ന്റെ. s. A wicked man, a cruel, mischievous, or mischief-making man. ക്രൂരൻ, സൂചകൻ.

ഖലപൂ, വിന്റെ. s. 1. A sweeper, a cleaner. അടിച്ചുതളി. 2. a servant of all work. പലവെലക്കാരൻ.

ഖലമൂൎത്തി, യുടെ. s. Quick-silver. പാരതം.

ഖലം, &c. adj. 1. Low, vile, base, inferior. നികൃഷ്ടമായുള്ള. 2. cruel, mischievous. ക്രൂരമായുള്ള. s. 1. Sediment, deposit of oil, &c. കല്ക്കം. 2. a threshing-floor, a granary. കളം.

ഖലിനി, യുടെ. s. A multitude of threshing-floors. കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

ഖലീകാരം, ത്തിന്റെ. s. Mischief, evil. ദൊഷം, അനൎത്ഥം.

ഖലീനം, ത്തിന്റെ. s. The bit of a bridle. കടിഞാണം.

ഖലു, ind. 1. A particle of prohibition. വിരൊധത്തിൽ. 2. an expletive. 3. an expression of endearment or conciliation. അനുനയത്തിൽ. 4. an expression indicating inquiry. ചൊദ്യത്തിൽ.

ഖലൂരിക, യുടെ. s. A parade, a place for military exercise. ആയുധക്കളരി.

ഖല്യ, യുടെ. s. A multitude of threshing-floors. കളങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

ഖല്ലിടം, ത്തിന്റെ. s. A bald head. കഷണ്ടിതല.

ഖല്വം, ത്തിന്റെ. s. A small grinding stone, or mortar, used chiefly for drugs. അമ്മിക്കല്ല.

ഖവാരി, യുടെ. s. Dew, vapour, rain-water. മഞ്ഞ.

ഖവാഷ്പം, ത്തിന്റെ. s. Dew, hoar frost. മഞ്ഞ.

ഖഷ്പം, ത്തിന്റെ. s. 1. Anger, passion. കൊപം. 2. oppression, violence. ക്രൂരത.

ഖസം, ത്തിന്റെ. s. Itch, scab. ചിരങ്ങ.

ഖസ്ഫടികം, ത്തിന്റെ. s. 1. Crystal. പളുങ്ക. 2. the sun-gem. സൂൎയ്യകാന്തം. 3. the moon-gem. ചന്ദ്രകാന്തം.

ഖാടം, ത്തിന്റെ. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖാടി, യുടെ. s. 1. A bier. ശവക്കട്ടിൽ. 2. stupidity, caprice, whim. മൂഢത.

ഖാഡിക, യുടെ. s. A bier. ശവക്കട്ടിൽ.

ഖാണ്ഡവം, ത്തിന്റെ. s. A wilderness. വനം.

ഖാണ്ഡികൻ, ന്റെ. s. A seller of sweet meats, a confectioner. പലഹാരം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഖാതകം, ത്തിന്റെ. s. A moat, a ditch. കിടങ്ങ.

ഖാതഭൂ, വിന്റെ. s. A moat, a ditch. കിടങ്ങ.

ഖാതം, ത്തിന്റെ. s. A square or oblong pond. കൊക്കരണി.

ഖാത്രം, ത്തിന്റെ. s. A spade, a hoe. മൺവെട്ടി.

ഖാദകൻ, ന്റെ. s. A borrower, a user (in law,) literally an eater. വായ്പവാങ്ങുന്നവൻ.

ഖാദനം, ത്തിന്റെ. s. Food, victuals. ഭക്ഷണം.

ഖാദി, യുടെ. s. An eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഖാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഖാദിതം, &c. adj. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ഖാദുകം, adj. Mischievous, injurious, malignant. അനൎത്ഥകരമായുള്ളത.

ഖാദ്യം, adj. Eatable. ഭക്ഷിക്കതക്ക.

ഖാനി, യുടെ. s. A mine. ലൊഹം വിളയുന്നെടം.

ഖാനികം, ത്തിന്റെ. s. An opening or hole in a wall a breach. ഇടപ്പഴുത.

ഖാനിലൻ, ന്റെ. s. A house-breaker. വീട്ടുതുരന്നു മൊഷ്ടിക്കുന്നവൻ.

ഖാനൊദകം, ത്തിന്റെ. s. A cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ഖാരി, യുടെ. s. A C'hari, a measure containing 16 dronas or 3 bushels. ൧൬ ദ്രൊണം.

ഖാരീകം, ത്തിന്റെ. s. A field, &c. equal to or sown with a C'hari, the preceding measure. ൧൬ ദ്രൊണം വിതെക്കുന്ന നിലം.

ഖാരീവാപം, ത്തിന്റെ. s. A field, &c. equal to or sown with 16 dronas. നൂറ എടങ്ങഴി വിതെക്കും നിലം.

ഖാല്വാടൻ, ന്റെ. s. A bald-headed person. കഷണ്ടിത്തലയൻ.

ഖാസൻ, ന്റെ. s. A cripple. മുടന്തൻ.

ഖിഖി, യുടെ. s. A fox or jackall. കുറുക്കൻ.

ഖിംഖിരൻ, ന്റെ. s. A fox, a jackall. കുറുക്കൻ.

ഖിദ്രൻ, ന്റെ. s. 1. A poor man, a pauper. ദരിദ്രൻ. 2. a sick person. രൊഗി.

ഖിദ്രം, ത്തിന്റെ. s. 1. Sickness, disease. രൊഗം. 2. poverty. ദരിദ്രത.

ഖിന്നത, യുടെ. s. Distress, sorrow. സങ്കടം.

ഖിന്നം, &c. adj. Distressed; suffering pain or uneasiness. സങ്കടമുള്ള.

ഖിലം, ത്തിന്റെ. s. Waste or unploughed land. തരിശനിലം.

ഖുരണസൻ, ന്റെ. s. A flat nosed person, having a nose like a horse's hoof. പതിമൂക്കൻ.

ഖുരണാസ, ിന്റെ. s. See the preceding.

ഖുരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A razor. ക്ഷൌരക്കത്തി. 2. a hoof. കുളമ്പ. 3. a sort of perfume. മുരൾ എന്ന ഒരു വക പച്ചമരുന്ന.

ഖെചരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A bird. പക്ഷി. 2. any thing that passes through the air.

ഖെടകം, or ഖെടം, ത്തിന്റെ. s. 1. A shield. പരിച. 2. a suburb, a village. ഉപഗ്രാമം. 3. phlegm, the phlegmatic or watery humour. കഫം. adj. Vile, bad, low. നികൃഷ്ടം.

ഖെദനം, ത്തിന്റെ. s. Sorrow, grief, distress, regret. സങ്കടം, വ്യാകുലം.

ഖെദം, ത്തിന്റെ. s. Sorrow, grief, affliction, distress, repentance, regret. ദുഃഖം, സങ്കടം, വ്യാകുലം.

ഖെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To grieve, to lament, to regret. സങ്കടപ്പെടുന്നു.

ഖെയം, ത്തിന്റെ. s. A ditch, trench, or moat. കിടങ്ങ.

ഖെല, യുടെ. s. Sport, play, pastime. കളി.

ഖെലനം, ത്തിന്റെ. s. Sport, play, pastime. ഉല്ലാസം, കളി.

ഖെല്ലി, യുടെ. *s.* A song, a hymn. പാട്ട.

ഖൊഡം, &c. *adj.* Lame, limping. മുടന്ത.

ഖൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pot, a saucepan. കറിച്ചട്ടി. 2. a helmet, armour for the head. തലപ്പാവ.

ഖൊലി, യുടെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.

ഖ്യാതഗൎഹണം, &c. *adj.* Notoriously vile, infamous. നിന്ദിതം.

ഖ്യാതൻ, ന്റെ. *s.* One who is famous, celebrated, notorious. കീൎത്തിയുള്ളവൻ, പ്രസിദ്ധൻ.

ഖ്യാതം, &c. *adj.* Known, celebrated, famous, notorious. കീൎത്തിപെട്ട.

ഖ്യാതി, യുടെ. *s.* Reputation, renown, fame, celebrity, notoriety. കീൎത്തി.

ഖ്യാതിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who is known, celebrated, famous. കീൎത്തിമാൻ.

ഗ

ഗ. The third consonant in the Malayalim alphabet. The letter *G.*

ഗഗനചരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ഗഗനചാരി, യുടെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. any thing that passes in the air.

ഗഗനതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky. ആകാശം.

ഗഗനധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

ഗഗനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky, or atmosphere. ആകാശം.

ഗംഗാ, യുടെ. *s.* The river *Ganges*, or its personification as a goddess.

ഗംഗാടെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of fish. ഒരു മീൻ.

ഗംഗാധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഗജത, യുടെ. *s.* A multitude of elephants. ആനക്കൂട്ടം.

ഗജദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Ivory, the elephant's tooth. ആനക്കൊമ്പ.

ഗജപിപ്പലി, യുടെ. *s.* A plant bearing a seed which resembles pepper. *Pothos officinalis.* അത്തിതിപ്പലി.

ഗജപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire made in a hole of the ground for preparing medicines.

ഗജബന്ധിനി, യുടെ. *s.* 1. A post to which an elephant is bound. ആനകെട്ടുന്ന കുററി. 2. a pit to catch elephants. ആനക്കുഴി.

ഗജഭക്ഷ്യ, യുടെ. *s.* The gum olibanum tree, *Boswellia serrata.* ഠരംന്തു, കുന്ദുരുകി.

ഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant. ആന. 2. a measure of length termed a yard, a measure of two cubits. രണ്ടുമുളം.

ഗജമുഖൻ, ന്റെ. *s.* See the following.

ഗജാനനൻ, ന്റെ. *s.* A name of the deity GENÉSA. ഗണെശൻ.

ഗജാഹ്വ, യുടെ. *s.* A large species of long pepper, *Pothos officinalis.* അത്തിതിപ്പലി.

ഗഞ്ജ, യുടെ. *s.* 1. A tavern. മദ്യം വില്ക്കുന്ന വീട. 2. a salt-pan. ഉപ്പപടന.

ഗഞ്ജിക, യുടെ. *s.* 1. A tavern. 2. a salt-pan. ഉപ്പപടന. 3. hemp, *Cannabis Sativa.* കഞ്ചാവ.

ഗഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An impediment, an obstacle. തടവ. 2. a screen, a covering, a fence. മറവ.

ഗഡു, വിന്റെ. *s.* A hump on the back. കൂൻ.

ഗഡുരൻ, ന്റെ. *s.* A humpbacked man, one who is crooked, bent. കൂനൻ.

ഗഡുലൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

ഗണകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An astrologer, a calculator of nativities, &c. ജ്യൊതിഷക്കാരൻ. 2. an accountant, a calculator. കണക്കെഴുത്തുകാരൻ.

ഗണദെവത, യുടെ. *s.* A deity.

ഗണനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Calculation. 2. counting, enumerating. 3. regard. കണക്ക.

ഗണനീയം, &c. *adj.* 1. Numerable, to be counted or reckoned. 2. to be regarded. എണ്ണപ്പെടുവാനുള്ളത.

ഗണപ്തി, യുടെ. *s.* GENÉSA or GENAPATI.

ഗണപീഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast or bosom. മാറിടം.

ഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock, multitude or assemblage. കൂട്ടം. 2. a tribe, class, or troop. ജാതി. 3. a body of troops equal to three Gulmas, or 29 chariots, 81 horses, and 135 foot. 4. troops of inferior deities considered as SIVA's attendants, and under the especial superintendance of his son GENÉSA. സെനാമുഖം. 5. a number in arithmetic.

ഗണരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of nights. ബഹുരാത്രി.

ഗണരൂപകം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallow wort, the white sort. എരിക്ക.

ഗണരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallow wort, the white sort, *Asclepias gigantea.* എരിക്ക.

ഗണഹാസകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of perfume, *Chor.* കാട്ടുകച്ചൊലം.

ഗണാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A title of GENÉSA.

ഗണിക, യുടെ. *s.* 1. A harlot, because she prostitutes herself for gain. വെശ്യാസ്ത്രീ. 2. a sort of jasmine, *Jasminum auriculatum.* കുറുമുഴി.

ഗണികാരിക, യുടെ. *s.* The name of a tree, commonly

called *Ganiyari*, the wood of which is used in attrition for the purpose of producing flame, *Premna spinosa.* മുഞ്ഞ.

ഗണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To calculate, to count, to enumerate. 2. to estimate, to reckon, to consider.

ഗണിതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An Astrologer. See ഗണകൻ.

ഗണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Arithmetic, calculating, computation, &c. 2. any astronomical or astrological treatise. *adj.* Numbered, calculated, counted, reckoned.

ഗണിതശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The science of arithmetic, computation, numbers. 2. an astronomical or astrological treatise.

ഗണിതസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A book so called, a short treatise on astronomy.

ഗണെയം, &c. *adj.* Numerable, calculable, what may be counted, or reckoned. എണ്ണപ്പെടെണ്ടുന്നത.

ഗണെരുക, യുടെ. *s.* A bawd, a procuress. വെശ്യാസ്ത്രീമാരുടെ തായ്യ്കിഴവി.

ഗണെശൻ, ന്റെ. *s.* Genésa, the son of Siva and Parwati; he is considered the deity of wisdom and remover of all obstacles: as such he is invoked at the commencement of all undertakings, the opening of all compositions, and is represented as a short fat man with a large belly and the head of an elephant with one tusk broken.

ഗണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rhinoceros. വാൾപുലി. 2. the young of any fish. ചെറിയ മത്സ്യം. 3. a stand lamp. നിലവിളക്ക.

ഗണ്ഡകശില, യുടെ. *s.* 1. A stone sacred to Vishnu said to be found in the river *Gandaci*; also called സാളഗ്രാമം. 2. see ഗണ്ഡശൈലം.

ഗണ്ഡമാല, യുടെ. *s.* Inflamation of the glands of the neck, &c. കണ്ഠമാല.

ഗണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cheek, the whole side of the face including the temple. കവിൾ. 2. an elephant's temple or cheek. ആനയുടെ കവിൾതടം. 3. imminent danger, great extremity, peril, a fatal accident. ആപത്ത. 4. the 10th *Yoga*, or one of the twenty seven portions of a circle on the plane of the ecliptic.

ഗണ്ഡശൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rock, or rocky fragments fallen from a height, thrown down by an earthquake, a storm, &c. ഉരുൾപാറ. 2. the forehead. നെറ്റി.

ഗണ്ഡാലി, യുടെ. *s.* A fragrant grass with white blossoms, a white sort of *Durba, Agrostis lenearis.* അമ്മാമൻ മുത്തെങ്ങാ.

ഗണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. Goitre, or Brouchocele. കെണ്ടവീക്കം. 2. the trunk of a tree. തായ്യരം.

ഗണ്ഡീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of potherb described as growing in watery ground. വാതക്കൊടി.

ഗണ്ഡു, വിന്റെ. *s.* 1. A pillow. തലയിണ. 2. a knot or joint. സന്ധി.

ഗണ്ഡുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A stand lamp. നിലവിളക്ക.

ഗണ്ഡൂപദം, ത്തിന്റെ. *s.* An earth-worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ഗണ്ഡൂപദി, യുടെ. *s.* A young or female earth-worm. ഞാഞ്ഞൂൽ പെട.

ഗണ്ഡൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A handful of water, held in the hollowed palm of the hand for rincing the mouth, &c. 2. filling the mouth, rincing it, &c. വായിൽഒഴിക്കുന്ന വെള്ളം.

ഗണ്ഡൂഷ, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഗണ്യം, &c. *adj.* 1. Numerable, calculable, what is to be counted, or reckoned. കണക്കകൂട്ടപ്പെട്ടതക്കത. 2. regarded, respected. പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടതക്കത.

ഗതനാസികൻ, ന്റെ. *s.* One who is noseless. മൂക്കില്ലാത്തവൻ.

ഗതം, ത്തിന്റെ. *s.* Going, motion. നടപ്പ. *adj.* 1. Gone, past, antecedent. പൊയത. 2. lost, destroyed. നശിച്ചത. 3. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത. 4. obtained, gained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

ഗതാഗതം, ത്തിന്റെ. *s.* Going and coming. പൊക്കവരത്ത.

ഗതാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* One who is blind, or without sight. അന്ധൻ.

ഗതി, യുടെ. *s.* 1. Going, moving, motion in general. നടപ്പ. 2. march, procession. 3. an expedient, a means of success. ഉപായം. 4. a course of events, fortune, lot, destiny. 5. protection. രക്ഷ. 6. salvation. മൊക്ഷം. 7. state, condition, situation, period of life, usage, youth, &c. അവസ്ഥ. 8. help, aid. സഹായം. 9. ability, power. ശക്തി. 10. wealth, riches. സമ്പത്ത. സൂൎയ്യഗതി. The sun's motion. സെനാഗതി. The march of an army.

ഗദ, യുടെ. *s.* A batoon, a club, a mace, a truncheon. പൊന്തി.

ഗദൻ, ന്റെ. *s.* The name of the younger brother of Crishna.

ഗദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sickness, disease. രൊഗം. 2. speech, speaking. വാക്ക.

ഗദാഗ്രജൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.
ഗദാധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who bears or wears a club. പൊന്തിധരിച്ചവൻ. 2. a title of VISHNU, or CRISHNA. വിഷ്ണു. 3. a treatise on logic. തൎക്കത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം.
ഗദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To speak. പറയുന്നു.
ഗദിതം, *adj.* Spoken. പറയപ്പെട്ടത.
ഗദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Prose. വാചകം.
ഗന്തവ്യം, *adj.* Passable, accessible. പ്രവെശിപ്പാൻ തക്ക.
ഗന്തു, വിന്റെ. *s.* A traveller, a way-farer. വഴിപൊക്കൻ.
ഗന്തുകാമൻ, ന്റെ. *s.* One who is about to commence a journey. പൊകുവാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ.
ഗന്ത്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* A car or cart drawn by oxen. ചാട, വണ്ടി.
ഗന്ദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A reed, or rush. വെഴം.
ഗന്ധകദ്രാവകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphuric acid.
ഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* Brimstone, sulphur.
ഗന്ധകരസായനം, ത്തിന്റെ. *s.* Purified sulphur.
ഗന്ധകാളി, യുടെ. *s.* A sensitive plant. See ഖദിരം.
ഗന്ധകുടി, യുടെ. *s.* A perfume, commonly *Mura.* ചിററിന്ത.
ഗന്ധചെലിക, യുടെ. *s.* Musk. കസ്തൂരി.
ഗന്ധദ്വിപം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant in rut. മദയാന.
ഗന്ധധൂളി, യുടെ. *s.* Musk. കസ്തൂരി.
ഗന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Continued effort. ഉത്സാഹം. 2. injury, hurting, killing. ഹിംസാവിചാരം. 3. intimation, information. അറിയിക്കുക. 4. manifestation. പ്രകാശനം.
ഗന്ധനാകുലി, യുടെ. *s.* A plant, possibly the serpent *Ophioxylon.* ചിററരത്ത.
ഗന്ധപാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphur. ഗന്ധകം.
ഗന്ധപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Flower and sandal presented together at seasons of worship. ചന്ദനവും, പൂവും.
ഗന്ധഫലി, യുടെ. *s.* 1. The blossom or bud of the *Champaca.* ചെമ്പകമൊട്ടു. 2. a plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.
ഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smell, odour, scent, savour. 2. sandal. ചന്ദനം.
ഗന്ധമാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a particular mountain. ഒരു പൎവ്വതം.
ഗന്ധമാൎജ്ജാരൻ, ന്റെ. *s.* The civet cat. മെരുക.
ഗന്ധമൂലി, യുടെ. *s.* A species of Curcuma, *Curcuma reclinata.* (Rox.) ചെറുകച്ചൊലം.
ഗന്ധമൂഷികൻ, ന്റെ. *s.* The musk rat, or more properly the musk shrew, *Sorex moschata.* നച്ചെലി.
ഗന്ധമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The civet cat. മെരുക.
ഗന്ധമൈഥുനൻ, ന്റെ. *s.* A bull. കാള.
ഗന്ധരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Myrrh. നറുമ്പശ.
ഗന്ധരാജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sandal. ചന്ദനം. 2. any sweet-smelling flower. സുഗന്ധപുഷ്പം.
ഗന്ധലൊലുപ, യുടെ. *s.* 1. A fly, ഈച്ച. 2. a gnat, കൊതു.
ഗന്ധവഹൻ, ന്റെ. *s.* The wind. കാററ.
ഗന്ധവഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The nose. മൂക്ക.
ഗന്ധവാഹൻ, ന്റെ. *s.* The wind. കാററ.
ഗന്ധവിഹ്വലം, ത്തിന്റെ. *s.* Wheat. കൊതമ്പ.
ഗന്ധവ്യാകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume, a fragrant berry. See കക്കൊലകം.
ഗന്ധൎവ്വൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Gand'harwa*, or celestial musician. These are said to be demigods who inhabit INDRA's heaven and form the orchestra at all the banquets of the principal deities. 2. a horse. കുതിര. 3. a kind of deer. ഒരു വക മാൻ. 4. the soul after death, and previous to its being born again corresponding in some respects to the Western notion of ghosts.
ഗന്ധൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. a kind of deer, according to some authorities the musk deer. ഒരു വക മാൻ.
ഗന്ധൎവ്വഹസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor oil tree, *Palma christi* or *Ricinus communis.* ആവണക്ക.
ഗന്ധശെഖരം, ത്തിന്റെ. *s.* Musk. കസ്തൂരി.
ഗന്ധസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal. ചന്ദനം.
ഗന്ധാഖു, വിന്റെ. *s.* A musk-rat. നച്ചെലി.
ഗന്ധാശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphur. ഗന്ധകം.
ഗന്ധാക്ഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coloured rice. 2. a kind of composition used by some Hindus to mark the forehead, &c.
ഗന്ധികം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphur, brimstone.
ഗന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* & *n.* To smell, to scent.
ഗന്ധിതം. *adj.* Smelled, scented.
ഗന്ധിനി, യുടെ. *s.* A perfume. See *Mura.* മുര.
ഗന്ധൊത്തമ, യുടെ. *s.* Spirituous or vinous liquor. മദ്യം.
ഗന്ധൊളി, യുടെ. *s.* 1. A wasp. കടന്നൽ. 2. a hornet. വെട്ടാവളിയൻ.
ഗഭസ്തി, യുടെ. *s.* A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.
ഗഭസ്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഗഭീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depth, profundity, as of water, but also used metaphorically of sound, intellect, &c. as in English. ആഴം. *adj.* Deep, profound. ആഴമുള്ള. 2. thick, impervious, as a forest.

ഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going in general. 2. march in general, or the march of an assailant. നടപ്പു.

ഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Moving, going. 2. march, especially the march of an assailant. നടപ്പു.

ഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To go, to move, to approach.

ഗമി, യുടെ. *s.* A traveller. വഴിപൊക്കൻ.

ഗമ്യം. *adj.* 1. Accessible. പൊകുവാനുള്ളത. 2. attainable. ലഭിപ്പാൻതക്ക.

ഗംഭാരി, യുടെ. *s.* The name of a tree, commonly called by the same name *Gambhári, Gmelina arborea.* പെരുക്കുമിഌം.

ഗംഭിരൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses depth of knowledge. ബുദ്ധിക്ക ആഴമുള്ളവൻ.

ഗംഭിരത, യുടെ. *s.* 1. Depth, profundity. 2. depth in knowledge or intellect.

ഗംഭീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Depth, profundity, as of water, but applied metaphorically to sound, intellect, &c. ആഴം.

ഗയാ, യുടെ. *s.* *Gaya*, a city in Behar, still so called and a celebrated place of Hindu pilgrimage. ഒരു നഗരത്തിന്റെ പെർ.

ഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poison. വിഷം. 2. an antidote.

ഗരളം, ത്തിന്റെ. *s.* The venom or poison of a snake, venom in general. വിഷം.

ഗരളവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The Indian birthwood, *Aristolochia Indica.* (Lin.) കടലിവെഗം.

ഗരാഗരി, യുടെ. *s.* A kind of grass. തെവതാളി.

ഗരിമാ, വിന്റെ. *s.* See ഗരീയാൻ.

ഗരിഷ്ഠം. *adj.* Heaviest, extremely heavy. അതിഘനമായുള്ള.

ഗരീയസീ, യുടെ. *s.* See ഗരീയാൻ.

ഗരീയസ്സ, ിന്റെ. *s.* See the following.

ഗരീയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is very heavy, or stout. ഘനമുള്ളവൻ. 2. one who is very venerable.

ഗരുഡക്കുരുത്ത, ിന്റെ. *s.* A *mantra* or charm against poison.

ഗരുഡധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU; because he bears the figure of *Garuda* on his standard.

ഗരുഡൻ, ന്റെ. *s.* The bird or vehicle of VISHNU: he is generally represented as a being something between a man and a bird, and is considered as the sovereign of the feathered race; he is said to be the son of *Casyapa* and *Vinata* and younger brother of ARUNA. The large vulture, or eagle, vulgarly termed the *Brahmani Kite*, is considered a personification of this bird.

ഗരുഡപ്പച്ച, യുടെ. *s.* 1. An emerald. 2. a medicine.

ഗരുഡാഗ്രജൻ, ന്റെ. *s.* ARUNA, the charioteer of the sun. അരുണൻ.

ഗരുത്ത, ിന്റെ. *s.* A wing. ചിറക.

ഗരുത്മത. *adj.* Having wings. ചിറകുള്ള.

ഗരുത്മാൻ, ന്റെ. *s.* 1. The bird of VISHNU. ഗരുഡൻ. 2. a bird in general. പക്ഷി.

ഗൎഗ്ഗരി, യുടെ. *s.* A churn. തയിർ കലക്കുന്ന പാത്രം.

ഗൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound, noise. ശബ്ദം. 2. the roaring of elephants or lions, &c. ആന ഇത്യാദികളുടെ അലൎച്ച. 3. the rolling of thunder, or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം. 4. passion, wrath. കൊപം. 5. excessive indignation. അതിക്രൂരം. 6. reproach, menace. ശകാരം.

ഗൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To roar. 2. to sound as thunder, to thunder.

ഗൎജ്ജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rolling of distant thunder. മെഘനാദം. 2. an elephant in rut. മദയാന.

ഗൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole in general. പൊത. 2. a pit. കുഴി. 3. the hollow of the loins. മെൽകുഴി.

ഗൎദ്ദഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An ass. കഴുത.

ഗൎദ്ദഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of tree; commonly *Parspipal, Hibiscus populneoides.* പൂവരശ. 2. a species of fig, or banian tree, *Ficus Venosa.* കല്ലാൽ.

ഗൎദ്ധനം. *adj.* Covetous, greedy. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ഗൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Eagerness, greediness. അത്യാഗ്രഹം.

ഗൎഭകം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet of flowers, &c., worn in the hair. തലമുടിയിൽ കെട്ടുന്ന പൂമാല.

ഗൎഭചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign of pregnancy.

ഗൎഭദീക്ഷ, യുടെ. *s.* The custom of not shaving the head for six months observed by Brahmans during the pregnancy of their wives.

ഗൎഭധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Conception, pregnancy.

ഗൎഭപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The womb, or uterus.

ഗൎഭപിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Embryo, fœtus.

ഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fœtus or embryo, pregnancy. 2. the womb or uterus. 3. the belly. 4. a child. 5. the inside, the middle. ഗൎഭംധരിക്കുന്നു. To conceive, to become pregnant. ഗൎഭമഴിയുന്നു. To miscarry.

ഗൎഭവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Term of pregnancy.

ഗൎഭവതി, യുടെ. *s.* A pregnant woman. ഗൎഭമുള്ളവൾ.

ഗൎഭസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Abortion, miscarriage. ഗൎഭമലസൽ.

ഗൎഭാഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An inner or private room, a bed room, chamber, or closet. ഉള്ളറ.

ഗൎഭാധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed prior to conception.

ഗൎഭാവഘാതിനീ, യുടെ. *s.* A cow, (or female) miscarrying from going unseasonably. ഗൎഭം അലസിയ വൾ.

ഗൎഭാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* The womb, the uterus, or matrix. ഗൎഭപാത്രം.

ഗൎഭിണി, യുടെ. *s.* A pregnant woman.

ഗൎഭിണ്യാവെക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Midwifery, attendance and care of pregnant women. സൂതികൎമ്മം.

ഗൎഭൊപഘാതിനീ, യുടെ. *s.* A cow (or female) miscarrying from going unseasonably. ഗൎഭം അലസിയ പശു.

ഗൎഭൊല്പാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Conception.

ഗൎമ്മുത്ത, ിന്റെ. *s.* A kind of grass, reed, or corn. അരചിപ്പുല്ല.

ഗൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, haughtiness, presumption. ഗൎവ്വമടക്കുന്നു. To subdue another's pride, to disgrace, to dishonour.

ഗൎവ്വാടൻ, ന്റെ. *s.* A watchman, a doorkeeper, a sort of village constable, a head borough, or beadle. കാവൽക്കാരൻ, ഗ്രാമപ്രമാണി.

ഗൎവ്വി, യുടെ. *s.* A proud or haughty person. അഹങ്കാരി.

ഗൎവ്വിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be proud, haughty, arrogant, or insolent.

ഗൎവ്വിതം, &c. *adj.* Proud, haughty, arrogant. അഹങ്കാരമുള്ള.

ഗൎവ്വിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A very proud, haughty or arrogant person. അഹമ്മതിക്കാരൻ.

ഗൎഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Censuring, censure, blame, reproach. നിന്ദ.

ഗൎഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, censure, reproach. നിന്ദ.

ഗൎഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To censure, abuse, reproach, despise, revile, contemn. നിന്ദിക്കുന്നു.

ഗൎഹിതം. *adj.* Censured, blamed, reproached. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

ഗൎഹ്യം, &c. *adj.* Low, vile, contemptible. നിന്ദ്യം.

ഗൎഹ്യവാദീ, യുടെ. *s.* One who speaks ill, vilely or inaccurately. കൊഞ്ഞൻ.

ഗല്ഗദം, or ഗദ്ഗദം. *adj.* Speaking inarticulately from joy or grief.

ഗല്ഗദവാണി, യുടെ. *s.* Low inarticulate expression of joy or grief. ഇടൎച്ചവാക്ക.

ഗല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cheek. കവിൾ.

ഗവയം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of ox, the *Gayal*, erroneously classed by Hindu writers amongst the kinds of deer. *Bos gavæus.* See *As. R. Vol.* 8. ആയ്മാൻ.

ഗവരാജൻ, ന്റെ. *s.* A bull. കാള.

ഗവലൻ, ന്റെ. *s.* A wild buffalo. കാട്ടുപൊത്ത.

ഗവലം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo's horn. കാട്ടുപൊത്തിന്റെ കൊമ്പ.

ഗവാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* An air hole, a loophole, a round window, a *bull's eye*, &c. ചാലെകവാതിൽ.

ഗവാക്ഷീ, യുടെ. *s.* 1. A sort of cucumber, *Cucumis madraspatanus.* ഒരു വക വെള്ളരി. 2. a plant, bearing a blue flower, called the shell flower, *Clitorea ternatea*, another variety with a white flower. ശംഖപുഷ്പം.

ഗവീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* Owner of kine. പശുക്കളുടെ ഉടയവൻ.

ഗവെധു, വിന്റെ. *s.* A kind of grain, *Coix barbata.* ഒരുവക ധാന്യം.

ഗവെധു, വിന്റെ. *s.* A kind of grain, *Coix barbata.*

ഗവെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Research, inquiry after any thing (physical or philosophical.) അന്വെഷണം. ഗവെഷണം ചെയ്യുന്നു. To seek, search, or look for. അന്വെഷണം ചെയ്യുന്നു.

ഗവെഷണ, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഗവെഷിതം. &c. *adj.* Sought, inquired for. അന്വെഷിക്കപ്പെട്ടത.

ഗവ്യം, *adj.* Of or belonging to a cow. *s.* Butter, milk, &c. വെണ്ണ, പാൽ ഇത്യാദി.

ഗവ്യ, യുടെ. *s.* 1. A multitude of cows. പശുക്കൂട്ടം. 2. a measure of two *Cos.*

ഗവ്യൂതി, യുടെ. *s.* A measure, or distance, of two *Cos*, a league measured by 2000 fathoms. രണ്ട നാഴിക ദൂരം.

ഗഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest, a wood, a thicket. കാട. *adj.* Impervious, impenetrable. പ്രവെശിപ്പാൻ കഴിയാത്ത.

ഗഹ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cave, a grotto. ഗുഹ. 2. a forest, a thicket, a wood. കാട. 3. an arbour, a bower. വള്ളിക്കുടിൽ. 4. pride. ഗൎവ്വം.

ഗഹ്വരീ, യുടെ. *s.* 1. A cave, a cavern, a grotto, a recess in a rock, or mountain. ഗുഹ. 2. the earth. ഭൂമി.

ഗളകംബളം, ത്തിന്റെ. *s.* The dewlap of a bull. താട.

ഗളഗണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Inflamation, enlargement of the glands of the neck. കണ്ഠമാല.

ഗളഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A sauce of fish ground up

with salt, pepper, ghee, &c. ചാറ.

ഗളതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck, the throat. കഴുത്ത.

ഗളനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The throat. കഴുത്ത.

ഗളന്തിക, യുടെ. *s.* A small pitcher. കരകം.

ഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* The throat, the neck. കഴുത്ത.

ഗളവ്രതം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

ഗളാവിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A prawn, a shrimp. കൊഞ്ചു.

ഗളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To drop, to ooze down. ഇററിററു വീഴുന്നു.

ഗളിതം, &c. *adj.* Fallen, dropped. വീണുത, ഒഴുകപ്പെട്ടത.

ഗളൊദ്ദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

ഗാ

ഗാംഗടം, ത്തിന്റെ. *s.* A prawn or shrimp. കൊഞ്ചു.

ഗാംഗടെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഗാംഗെയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Cárticéya.* കാൎത്തികെയൻ. 2. BHÍSHMA. ഭീഷ്മൻ.

ഗാംഗെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. പൊന്ന. 2. an aquatic plant. നീൎക്കിഴങ്ങ.

ഗാംഗെരുകി, യുടെ. *s.* A plant, *Hedysarum lagopodicides*, but it is variously described. ആനകുറുന്തൊട്ടി.

ഗാഢം. *adj.* Excessive, much, very much, heavy, oppressive, &c. അധികം, മുറുക്കം.

ഗാഢമുഷ്ടി, യുടെ. *s.* A sword. വാൾ.

ഗാഢാഗ്നി, യുടെ. *s.* A great fire. വലിയ തീ.

ഗാഢാന്ധകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A thick darkness. കൂരിരുട്ട.

ഗാഢാശ്ലെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A close embrace. ആലിംഗനം.

ഗാണാപത്യം. *adj.* Belonging to GENAPATI. *s.* A certain religious sect. ഒരു മതം.

ഗാണിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of harlots. വെശ്യക്കൂട്ടം.

ഗാണ്ഡിവം, ത്തിന്റെ. *s.* The bow of ARJUNA. അൎജ്ജുനന്റെ വില്ല.

ഗാണ്ഡീവം, ത്തിന്റെ. *s.* The bow of ARJUNA.

ഗാണ്ഡീവീ, യുടെ. *s.* ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ.

ഗാതു, വിന്റെ. *s.* 1. A song. 2. a nightingale.

ഗാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. the fore quarter of an elephant. ആനയുടെ മുങ്കാൽ. 3. a member, or limb. അവയവം.

ഗാത്രസങ്കൊചീ, യുടെ. *s.* The polecat. മരപ്പട്ടി.

ഗാത്രാനുലെപനീ, യുടെ. *s.* Fragrant unguents, &c., smeared on the body, perfume for the person. കളഭക്കൂട്ട.

ഗാഥകൻ, ന്റെ. *s.* A musician, a singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗാഥ, യുടെ. *s.* 1. A verse, a stanza. ശ്ലൊകം. 2. a song, a chaunt. പാട്ട. 3. a mode in music. രാഗം. 4. versification.

ഗാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Singing, song in general, or a song. പാട്ട. 2. vocal or instrumental music. വാദ്യം. ഗാനംചെയ്യുന്നു. 1. To sing. 2. to play music.

ഗാനി, യുടെ. *s.* Orris root.

ഗാന്തു, വിന്റെ. *s.* A goer, a traveller, one who goes or moves. പൊകുന്നവൻ.

ഗാന്ധൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Song, singing. 2. a form of marriage in which a man and woman by mutual consent, interchange their necklaces or strings of flowers, and both make a secret agreement to consider themselves as married to each other. ഒരു വക വിവാഹം.

ഗാന്ധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The third of the seven primary notes in music. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തെത. 2. the name of a country, *Candahar.* ഒരു രാജ്യം.

ഗാന്ധാരി, യുടെ. *s.* The wife of DRUTARÁSHTRA and mother of DURYOD'HANA. ദുൎയ്യൊധനന്റെ അമ്മ.

ഗാന്ധികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A scribe, a clerk. എഴുത്തുകാരൻ. 2. a seller of perfumes. സുഗന്ധവൎഗ്ഗം വില്ക്കുന്നവൻ.

ഗാമിനി, യുടെ. *s. fem.* 1. A goer, a woman who goes, or moves. നടക്കുന്നവൾ. 2. a beautiful woman. സുന്ദരി.

ഗാമി, യുടെ. *s.* A goer, or traveller. നടക്കുന്നവൻ.

ഗാമുകം. *adj.* Going, locomotive. പൊകുന്ന.

ഗാംഭീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Depth, profundity. ആഴം. 2. magnificence, grandeur. മഹത്വം.

ഗായകൻ, ന്റെ. *s.* A singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗായത്രി, യുടെ. *s.* 1. A tree that yields the resin formerly called, *Terra Japonica,* (*Mimosa catechu.*) കരിങ്ങാലി. 2. the *Gayatri*, or sacred verse in the *Vedas* to be recited mentally only.

ഗായനൻ, ന്റെ. *s.* A singer. പാട്ടുകാരൻ.

ഗായന്തി, യുടെ. *s.* A songstress. പാട്ടുകാരി.

ഗാരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Rice, grain, corn. ധാന്യം.

ഗാരുഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An emerald. മരതകം. 2. a *mantra* or charm against poison. ഗരുഡമന്ത്രം. 3. any thing belonging to *Garuda.* 4. one of the 18 *Puránas.* പതിനെട്ട പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന. 5. one of the 32 *Upanishats.* ൩൨ ഉപനിഷത്തിൽ ഒന്ന.

ഗാരുഡികൻ, ന്റെ. *s.* A charmer, a dealer in antidotes. വശീകരണക്കാരൻ, വിഷഹാരി.
ഗാരുഡവിദ്യ, യുടെ, *s.* Juggle, legerdemain.
ഗാരുത്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* An emerald. മരതകക്കല്ലു.
ഗാരുത്മതം, ത്തിന്റെ. *s.* The emerald. മരതകം.
ഗാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Desire, greediness, cupidity. അത്യാഗ്രഹം. 2. an arrow. അമ്പ.
ഗാൎഭിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of pregnant woman. ഗൎഭിണികളുടെ കൂട്ടം.
ഗാൎഹപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred fire perpetually maintained by a householder, received from his father and transmitted to his descendants. അഗ്നിത്രയത്തിൽ ഒന്ന.
ഗാലവം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree the bark of which is used in dying, *Lodh, Symplocus racemosa.* (Rox.) പാച്ചോററി.
ഗാലി, യുടെ. *s.* A curse, execration, or imprecation. പ്രാക്ക.
ഗാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ablution, bathing. സ്നാനം. 2. entrance. പ്രവെശനം.

ഗി

ഗിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallowing. വിഴുങ്ങുക.
ഗിരി, യുടെ. *s.* A mountain, a hill. പൎവ്വതം.
ഗിരിക, യുടെ. *s.* A small rat, a mouse. ചുണ്ടെലി.
ഗിരികൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a plant. *Clitoria ternatea.* വിഷ്ണുക്രാന്തി.
ഗിരികൎണ്ണി, യുടെ. *s.* See the preceding.
ഗിരിജ, യുടെ. *s.* 1. A name of the goddess *Parwati*, as daughter of the personified *Himalaya* mountains, പാൎവ്വതി. 2. a plant considered as a white species of *Rāsna.* അരത്ത.
ഗിരിജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Talc. അഭ്രം. 2. bitumen. കന്മതം. 3. iron. ഇരിമ്പ. 4. Benzoin or gum benjamin. സാമ്പ്രാണി.
ഗിരിജാമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Talc. അഭ്രം.
ഗിരിജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* The thunderbolt. ഇടിവാൾ.
ഗിരിതടം, ത്തിന്റെ. *s.* A valley. താഴ്വര.
ഗിരിപക്ഷാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
ഗിരിമല്ലിക, യുടെ. *s.* A plant, *Echites antidysenterica.* കുടകപ്പാല.
ഗിരിശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as sleeping upon or presiding over the mountain. ശിവൻ.
ഗിരിശൃംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A name of GENÉSA. ഗണെശൻ. 2. the peak of a mountain. പൎവ്വതശിഖരം.
ഗിരീശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ഗിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Citron. വടുകപ്പുളിനാരകം.
ഗിലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Swallowing. വിഴുങ്ങുക.
ഗിലി, യുടെ. *s.* Swallowing. വിഴുങ്ങുക.
ഗിലിതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ഗീ

ഗീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Vocal music, a song, singing in general. പാട്ട.
ഗീതാ, യുടെ. *s.* A name often applied to books as the *Bhagavat Gitá*, which is also called *Gitá* only.
ഗീതി, യുടെ. *s.* 1. Vocal music, a song. പാട്ട. 2. a form of the *A'rya* metres in which the couplet consists of two long verses.
ഗീർ, ിന്റെ. *s.* Speech, speaking. വാക്ക.
ഗീൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. Swallowing (the act.) വിഴുങ്ങുക. 2. fame, celebrity. കീൎത്തി. 3. praise, applause. സ്തുതി.
ഗീൎവ്വാണന്മാർ, രുടെ. *s.* Deities or gods. ദെവകൾ.
ഗീൎവ്വാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the Sanscrit language which is said to be that of the gods. സംസ്കൃതഭാഷ.
ഗീഷ്പതി, യുടെ. *s.* A name of *Vrihaspati* regent of the planet Jupiter, and preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ഗു

ഗുച്ഛകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cluster of blossoms or flowers. പൂങ്കുല. 2. a necklace of 32 strings. മാല.
ഗുച്ഛപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The palm tree. പന.
ഗുച്ഛഫല, യുടെ. *s.* 1. A grape vine. മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി. 2. a plantain. വാഴ.
ഗുച്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cluster of blossoms or flowers. പൂങ്കുല. 2. a necklace of 32 strings. മാല.
ഗുച്ഛാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace of 34 strings. മാല.
ഗുഞ്ജ, യുടെ. *s.* 1. A small shrub, *Abrus precatorius*, bearing a red and black seed which forms the smallest of the jewellers weights; the seed averages about $1\frac{5}{16}$ gr. troy, the artificial weight called by this name, weighs about $2\frac{3}{16}$ grains. കുന്നി. 2. a tavern. കള്ളുകട. 3. a salt soil. ഉപ്പുനിലം.
ഗുഡ, യുടെ. *s.* A plant, *Euphorbia tirucalli.* ചതുരക്കള്ളി.
ഗുഡപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of Bassia, *B. latifolia.* ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
ഗുഡഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, commonly *Pilu*,

Careya arborea, &c. ഉക.

ഗുഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A globe or ball. ഉണ്ട. 2. raw sugar. ശക്കര. 3. a pill. ഗുളിക.

ഗുഡശക്കര, യുടെ. *s.* Sugar, refined sugar. പഞ്ചസാര

ഗുണകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Multiplication. പെരുക്കം.

ഗുണജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* An intelligent person. അറിവുള്ളവൻ.

ഗുണദൊഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An adviser. 2. the husband of a *Sudra* woman. ശൂദ്രസ്ത്രീയുടെ ഭൎത്താവ.

ഗുണദൊഷജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who investigates acutely.

ഗുണദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Advice either good or bad. 2. relationship, connexion. ബന്ധുത്വം. ഗുണദൊഷംപറയുന്നു. To give advice either good or bad.

ഗുണദൊഷവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Consultation.

ഗുണനിക, യുടെ. *s.* 1. Dance, the science or profession of dancing, acting, &c. ആട്ടം. 2. determining the reading of a manuscript, &c. 3. a cypher.

ഗുണനിധി, യുടെ. *s.* One who possesses excellent or good qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Practice, practicing any thing, but especially science or study. അഭ്യാസം.

ഗുണപാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical dictionary. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം.

ഗുണബന്ധനം, &c. *adj.* Abounding with all good qualities.

ഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quality, attribute, or property in general. 2. a property of humanity; of which three are particularized, viz. the *Satwa*, *Rajah*, *Tama* or principles of truth or existence, passion or foulness, and darkness or ignorance. 3. a means of defence; one of six expedients in government, as peace, war, a march, a halt, a stratagem, and recourse to protection. 4. property of the body, as form, shape, &c. 5. any quality of the mind, as knowledge, ignorance, &c. 6. the attributes of colour, as white, black, &c. 7. an organ of sense. 8. nature, disposition, temper, humour. 9. the recovery of health, a good state of health. 10. a good state, or condition. 11. good sense, reason, wisdom. 12. virtue, rectitude, probity, freedom from fault or blemish. 13. effect, purpose, use. 14. a degree, time or fold. 15. a string, a bow-string. 16. heroism, valour. 17. the property of taste, as bitter, sweet. 18. a cook. ദൈവഗുണങ്ങൾ. The attributes of God. മൊഹഗുണം. The *Passion* of lust. നീലഗുണം. The *colour* blue. ഗുണവാൻ. A good tempered man. ഗുണം വരുത്തുന്നു. To cure, &c. ഗുണമായി പറയുന്നു. To speak *wisely*, *sensibly*, or *reasonably*. അവനൊട സംസാരിക്കുന്നത ഗുണമല്ല. It is useless to speak to him. ദ്വിഗുണം. Two-fold. ഗുണധ്വനി. The sound of the bow-string.

ഗുണലയിക, യുടെ. *s.* A tent. കൂടാരം.

ഗുണവാൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses excellent or good qualities, a virtuous man, a good natured man. ഗുണമുള്ളവൻ.

ഗുണവൃക്ഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A mast. പാമരം.

ഗുണശാലി, യുടെ. *s.* One who possesses attributes, but especially those of excellence, &c. ഗുണവാൻ.

ഗുണാധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Amiableness, amiability. അധിക ഗുണം.

ഗുണാധിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Amiability, possession of excellent qualities. അധിക ഗുണം.

ഗുണി, യുടെ. *s.* One who possesses excellent qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To multiply, to calculate, to spell. പെരുക്കുന്നു.

ഗുണിതം, *adj.* Multiplied, (arithmetically,) പെരുക്കപ്പെട്ട. *s.* 1. Multiplication. 2. spelling. പെരുക്കം.

ഗുണീ, യുടെ. *s.* One endowed with good qualities. ഗുണവാൻ.

ഗുണൊല്കൃഷ്ടം. *adj.* Endowed with superior qualities. അധിക ഗുണമുള്ള.

ഗുണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* Dust, powder. പൊടി.

ഗുണ്ഡിതം, *adj.* Pounded, ground. പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

ഗുത്സാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace or garland of 24 strings. ൨൪ ഇഴ കൂടിയ മാല.

ഗുദകീലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The piles. മൂലരൊഗം.

ഗുദഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Constupation, flatulency, &c. മലബന്ധം.

ഗുദഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The piles. മൂലരൊഗം.

ഗുദം, ത്തിന്റെ. *s.* The anus. മൂലാധാരം.

ഗുദാങ്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The piles. മൂലരൊഗം.

ഗുധെരൻ, ന്റെ. *s.* A protector, a defender. രക്ഷിതാവ.

ഗുന്ദ്ര, യുടെ. *s.* 1. A fragrant grass, *Cyperus pertenuis;* also *C. rotundus.* കഴിമുത്തെങ്ങ. 2. a plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.

ഗുന്ദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of grass, *Saccharum Sara.* അമ.

ഗുന്മം, or ഗുല്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shrub. ഒരുവൃക്ഷം. 2. a division of an army, a body of troops consisting of

9 platoons, or 9 elephants, 9 chariots, 27 horse, and 45 foot. സെനാമുഖം. 3. the spleen. പ്ലീഹ. 4. a disease, according to some a chronic enlargement of the spleen, but it appears to be an induration of the mesenteric glands so as to be perceived externally. 5. a clump of grass. പുല്ക്കൂട്ടം.

ഗുന്മിനി, or ഗുല്മിനി, യുടെ. *s.* A spreading creeper, or any creeping plant. വള്ളികുടിൽ.

ഗുപ്തം. *adj.* 1. Hidden, concealed, secret. ഒളിക്കപ്പെട്ടത. 2. preserved, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത. ഗുപ്തകെളി. A sort of play among children, like what, in England, is termed *hide and seek.* Also ഒളിച്ചുകളി.

ഗുപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Concealing, concealment. മറവു. 2. perserving, protecting. രക്ഷണം. 3. a hole in the ground, a cavern, a cellar, &c. a place of concealment. ഒളിപ്പിടം.

ഗുംഫിതം. *adj.* Tied, strung, as a garland, &c. കൊക്കപ്പെട്ട.

ഗുരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Effort, perseverance, great and continued exertion. ഒരുമ്പാട.

ഗുരു, വിന്റെ. *s.* 1. A spiritual parent. 2. a religious teacher. ആചാൎയ്യൻ. 3. a name of *Vrihaspati*, the regent of the planet *Jupiter*, who is considered as the preceptor of the gods. വ്യാഴം. 4. a father or any venerable male relation. പിതാവു. 5. weight, heaviness. ഘനം. 6. greatness, eminency. ശ്രെഷ്ഠത. 7. that which is best or excellent. 8. what is indigested. വെഗം ദഹിക്കാത്ത വസ്തു. 9. pregnancy. ഗൎഭം. 10. the long vowel, a sound equal to two *mátras* or simple sounds, as ആ, ഓം, &c.

ഗുരുകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A serious or momentous affair. മഹാ സാരമുള്ള കാൎയ്യം. 2. the business or office of a spiritual teacher. ഗുരുസ്ഥാനം.

ഗുരുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Esteem, regard, respect, distinction. ബഹുമാനം. 2. importance. സാരം. 3. indigestion. ദഹനകെട. *adj.* 1. Important, heavy, weighty. ഘനമുള്ള. 2. great. 3. difficult, arduous. പ്രയാസമുള്ള. 4. best, excellent. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള.

ഗുരുനാഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tutor, a preceptor. 2. a husband.

ഗുരുപത്നി, യുടെ. *s.* The wife of a *Guru.* ഗുരുഭാൎയ്യ.

ഗുരുപാരമ്പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Traditionary instruction.

ഗുരുഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* See ഗുരുപത്നി.

ഗുരുഭൃതൻ, ന്റെ. *s.* A teacher; a preceptor, a tutor.

ഗുരുലഘുത്വം. *adj.* Great and small. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം.

ഗുരുശുശ്രൂഷ, യുടെ. *s.* Service performed for a *Guru.*

ഗുരുഹാ, വിന്റെ. *s.* The murderer of his *Guru* or spiritual parent. ഗുരുവിനെ കൊന്നവൻ.

ഗുൎവ്വിണി, യുടെ. *s.* A pregnant woman. ഗൎഭിണി.

ഗുൎവ്വി, യുടെ. *s.* A pregnant woman. ഗൎഭിണി. *adj.* Great, much. പെരുപ്പം.

ഗുഗ്ഗുലു, വിന്റെ. *s.* A fragrant gum resin, *Bdellium.*

ഗുല്ഫം, ത്തിന്റെ. *s.* The ancle. നരിയാണി.

ഗുവാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The betel-nut tree, *Areca faufel* or *catechu.* കവുങ്ങ.

ഗുഹ, യുടെ. *s.* 1. A cave, cavern, or grotto. 2. a pit, a hole in the ground. 3. a plant. ഒരില.

ഗുഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Cárticéya.* കാൎത്തികെയൻ. 2. the name of a *Chandala*, friend of *Rama.* രാമന്റെ സ്നെഹിതനായി മുക്കവരിൽ പ്രമാണിയായ ഒരുത്തൻ.

ഗുഹാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. a royal tiger. വരിയമ്പുലി. 3. a bear, കരടി; because they sleep in caves.

ഗുഹ്യകൻ, ന്റെ. *s.* A kind of demi-god, attendant upon CUBÉRA the deity of wealth, and gaurdian of his treasuries. യക്ഷൻ.

ഗുഹ്യകെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A name of CUBÉRA, the god of riches, and the Hindu *Plutus.* കുബെരൻ.

ഗുഹ്യപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A solitary or private place. 2. a private part. രഹസ്യസ്ഥലം.

ഗുഹ്യം, &c. *adj.* 1. Secret, solitary, retired. രഹസ്യം. 2. private, concealable (as the organs of gerneration.) *s.* A privity; an organ of generation.

ഗുഹ്യരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The piles. മൂലരൊഗം.

ഗുഹ്യൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Private instruction or advice. രഹസ്യൊപദെശം.

ഗുളം or ഗുഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Raw or refined sugar. ശൎക്കര.

ഗുളാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Any sweet condiment. ശൎക്കരപായസം.

ഗുളാബം, ത്തിന്റെ. *s.* A rose-tree. പനിനീർചെടി.

ഗുളാബപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The rose, *Rosa centifolia.* പനിനീർപുഷ്പം.

ഗുളിക, യുടെ. *s.* A ball; a pill; a bolus; any small globular substance.

ഗുളികൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of one of the eight serpents said to support the eight angles of the world. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. a planet. ഒരു ഗ്രഹം.

ഗുളുഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A cluster of blossoms, a nosegay. പൂകെട്ട.

ഗുളൂചി or ഗുഡൂചി, യുടെ. *s.* 1. The creeping plant, termed Heart-leaved moon seed, *Menispermum cardifolium.* അമൃത. 2. the tree which produces *Bdellium.*
ഗ്രൂഢകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A private action.
ഗ്രൂഢപാത്ത, ിന്റെ. *s.* A snake. പാമ്പ.
ഗ്രൂഢപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A spy, a secret emissary, a disguised agent, &c. ഒററുകാരൻ.
ഗ്രൂഢം. *adj.* 1. Invisible, hidden, concealed, obscure, secret. രഹസ്യമായുള്ള. 2. abstruse. 3. private.
ഗ്രൂഢമന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Enchantment, sorcery, charm. വശീകരണം.
ഗ്രൂഢമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A subterraneous passage, a defile, a bye road or secret way. ഊടുവഴി.
ഗ്രൂഢവച്ചസ്സം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.
ഗ്രൂഢസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* The invisible spirit. ആത്മാവ.
ഗ്രൂഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Fœces, ordure. മലം.
ഗ്രൂനം. *adj.* Voided (as ordure.) ഒഴിയപ്പെട്ടത.
ഗ്രൂഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hiding, concealment. ഒളിപ്പ.
ഗ്രൂഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To hide, to conceal. ഒളിക്കുന്നു, മറെക്കുന്നു.
ഗ്രൂഹിതം. *adj.* Hidden, concealed. ഒളിക്കപ്പെട്ടത.
ഗൃഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Garlic. വെള്ളുള്ളി. 2. a carrot. ഒരു വക കിഴങ്ങ.
ഗൃധ്നു, വിന്റെ. *s.* A covetous, cupidinous, greedy person. ദുരാഗ്രഹി.
ഗൃധ്നുത, യുടെ. *s.* Covetousness, greediness, extreme and improper desire. ദുരാഗ്രഹം.
ഗൃധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A vulture. കഴുക.
ഗൃധ്രസി, യുടെ. *s.* Gout, or rheumatism affecting the thigh. വാതരൊഗം.
ഗൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A cow that has had one calf. ഒന്ന പെററ പശു.
ഗൃഹകപൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* A pigeon, a tame or domestic pigeon. മാടപ്രാവ.
ഗൃഹകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Domestic or family duty. കുഡുംബവെല.
ഗൃഹഗൊധിക, യുടെ. *s.* A small house lizard. പല്ലി.
ഗൃഹഗൊലിക, യുടെ. *s.* A house lizard. പല്ലി, ഗൌളി.
ഗൃഹനീഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ പക്ഷി.
ഗൃഹപതി, യുടെ. *s.* 1. A householder, a man in the second stage of life, or who, after having finished his studies, is married and settled. 2. a householder of particular merit, giving alms and performing all the prescribed ceremonies, &c. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗൃഹപ്രവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Procession of a nuptial party to the house of the bridegroom after marriage. കുടിവരവ.
ഗൃഹമണി, യുടെ. *s.* A lamp. വിളക്ക.
ഗൃഹമാചിക, യുടെ. *s.* A bat. നരിച്ചീർ.
ഗൃഹമെധി, യുടെ. *s.* A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, a mansion, a habitation in general. ഭവനം. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.
ഗൃഹസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A householder, a man of the second class, or who after having finished his studies is married and settled. 2. an honest man. കുഡുംബി.
ഗൃഹസ്ഥൂണം, ത്തിന്റെ. *s.* The pillar of a house. ഭവനത്തിന്റെ തൂണ.
ഗൃഹാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ഗൃഹായണികൻ, ന്റെ. *s.* A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ഗൃഹാരാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A garden or grove, &c. near a house. അടുക്കള പൂങ്കാവ.
ഗൃഹാവഗ്രഹണീ, യുടെ. *s.* The threshold, a raised ground, or a terrace, before a house. ചെറുപടി.
ഗൃഹാശയ, യുടെ. *s.* The betel vine, *Piper betel.* വെററിലക്കൊടി.
ഗൃഹാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A loophole, an eyelet hole, a round or oblong window. ദ്വാരം, കിളിവാതിൽ.
ഗൃഹിണീ, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.
ഗൃഹീ, യുടെ. *s.* A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ഗൃഹീതം. *adj.* 1. Taken, attached, seized, caught. പിടിക്കപ്പെട്ടത. 2. comprehended. അറിയപ്പെട്ടത.
ഗൃഹീതാ, വിന്റെ. *s.* One who takes or is disposed to seize or take. ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.
ഗൃഹ്യകൻ, ന്റെ. *s.* A dependant, one who is docile, not following his own inclinations. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവൻ.
ഗൃഹ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tame or domesticated animal whether bird, beast, &c. ഭവനത്തിൽ വളൎക്കുന്ന പക്ഷി, മൃഗം, ഇത്യാദി.
ഗെണ്ഡുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A ball for playing with. പന്ത.
ഗെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a dwelling. ഭവനം.
ഗെഹീ, യുടെ. *s.* A householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.
ഗൈരികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Red chalk; or, as sometimes applied, red orpiment. കഷായക്കല്ല. 2. yellow orpiment. മനൊല. 3. gold. പൊന്ന.
ഗൈരെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen. കല്മതം.
ഗൊ, വിന്റെ. *s.* 1. A cow. പശു. 2. a bull. കാള.

3. heaven, *swerga* or paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 4. a ray of light. രശ്മി. 5. the thunderbolt. ഇടിവാൾ. 6. the moon. ചന്ദ്രൻ. 7. the sun. ആദിത്യൻ. 8. the sacrifice of a cow. പശു, യാഗം. 9. water. വെള്ളം. 10. the eye. കണ്ണ. 11. an arrow. അമ്പ. 12. a quarter, as the east, west, &c. ദിക്ക. 13. speech. വാക്ക. 14. the earth. ഭൂമി. 15. a mother. മാതാവ.

ഗൊകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant. ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗൊകൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of deer. ഒരു വക മാൻ. 2. a span from the tip of the thumb to that of the little finger. ചാൺ. 3. the name of a place, *Gockarnam*, considered the northern boundary of Malabar. മലയാളത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർ. 4. a temple. ഒരു ക്ഷെത്രം.

ഗൊകൎണ്ണീ, യുടെ. *s.* A plant, *Aletris hyacinthoides*. പെരുങ്കുരുമ്പ.

ഗൊകിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plough. കലപ്പ. 2. a pestle. ഉലക്ക.

ഗൊകിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plough. കലപ്പ. 2. a pestle. ഉലക്ക.

ഗൊകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A herd of kine, a multitude of cattle. പശുക്കൂട്ടം. 2. a cow-house or station. തൊഴുത്ത.

ഗൊകുലാഷ്ടമി, യുടെ. *s.* The eight lunar day from the new moon in the month of October. തുലാമാസത്തിൽ വരുന്ന വെളുത്ത അഷ്ടമി.

ഗൊകൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Cow-dung. ചാണകം.

ഗൊക്ഷുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Ruellia longifolia*. ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗൊചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An object, or organ of sense, as sound, shape, colour, &c. 2. conception, penetration, perception, comprehension. ഇന്ദ്രിയാൎത്ഥം. 3. a country, a district. ഒരു ദിക്ക. *adj.* 1. Conceivable, perceptible, comprehensible. ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്നത. 2. animate. സഞ്ചരിക്കുന്ന.

ഗൊജിഹ്വ, യുടെ. *s.* A potherb growing wild, commonly *Goji*, (Hieracium.) കൊഴപ്പാ.

ഗൊണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A prominent navel, or a lump of flesh on the navel. മുഴച്ചപൊക്കിൾ.

ഗൊത, യുടെ. *s.* A herd of kine. പശുക്കൂട്ടം.

ഗൊത്രജൻ, ന്റെ. *s.* A relation, a kinsman. സംബന്ധി.

ഗൊത്രഭിത്ത,ിന്റെ. *s.* A name of INDRA, regent of the sky. ഇന്ദ്രൻ.

ഗൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Family, tribe, race, lineage, kin. വംശം. 2. a name, an appellation. പെർ. 3. a mountain. പൎവ്വതം.

ഗൊത്രാ, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a herd of kine. പശുക്കൂട്ടം.

ഗൊത്രാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഗൊദ, യുടെ. *s.* See ഗൊദാവരി.

ഗൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* The brain. തലച്ചൊർ.

ഗൊദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plough. കലപ്പ. 2. a spade or hoe. തൂമ്പാ.

ഗൊദാവരി, യുടെ. *s.* The name of a river in the Indian peninsula, the *Godáwari*. ഒരു നദി.

ഗൊദുംബ, or ഗൊഡുംബ, യുടെ. *s.* 1. The water-melon. തണ്ണിമത്തെങ്ങാ. 2. a kind of cucumber, *Cucumus madraspatanus*. ചെറുകുമ്മട്ടി.

ഗൊദൊഹനീ, യുടെ. *s.* A milk-pail. പാൽക്കുഴ.

ഗൊധ, യുടെ. *s.* A leathern fence worn by archers on the left arm to prevent it's being injured by the bow string. കൈവാർ.

ഗൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of cows, a multitude or number of cattle, especially if considered as property. പശുക്കൂട്ടം.

ഗൊധാപദി, യുടെ. *s.* A plant, *Cissus pedata*. ഉഴിഞ്ഞ.

ഗൊധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An iguana. ഉടുമ്പ.

ഗൊധി, യുടെ. *s.* 1. The forehead. നെററി. 2. an iguana. ഉടുമ്പ.

ഗൊധിക, യുടെ. *s.* The gangetic alligator. ഉടുമ്പ, മുതല.

ഗൊധുക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* 1. A herdsman, a cowherd. ഇടയൻ. 2. a milkman. പശു കറക്കുന്നവൻ.

ഗൊധുമം, ത്തിന്റെ. *s.* Wheat. കൊതമ്പ.

ഗൊധൂമം, ത്തിന്റെ. *s.* Wheat. കൊതമ്പ.

ഗൊനൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Cyperus rotundus*. കഴിമുത്തെങ്ങാ.

ഗൊനസം, ത്തിന്റെ. *s.* A large kind of snake, supposed to be the Boa. പെരിമ്പാമ്പ.

ഗൊപകം, ത്തിന്റെ. *s.* Myrrh. നറുമ്പയ.

ഗൊപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a king. രാജാവ. 4. a bull. കാള.

ഗൊപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, preservation. രക്ഷണം.

ഗൊപനീയം. *adj.* Worthy of protection. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ഗൊപൻ, ന്റെ. *s.* 1. A superintendant of a district. അധികാരി. 2. the head of a cowpen. 3. a herdsman, a cowherd, a milkman. ഇടയൻ. 4. a king. രാജാവ. 5. a preserver, a cherisher. രക്ഷിതാവ.

ഗൊപരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Gum myrrh. നറുമ്പയ.

ഗൊപശശം, ത്തിന്റെ. *s.* Myrrh. നറുമ്പയ.

ഗൊപസുത, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Echites frutescens.* നറുനീണ്ടി. 2. a milk-maid. ഇടച്ചി.

ഗൊപാനസി, യുടെ. *s.* The wood of a thatch. മുകപ്പലക, or മുകന്തായം.

ഗൊപാംഗന, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Echites frutescens.* നറുനീണ്ടി. 2. a milk-maid. ഇടച്ചി.

ഗൊപായിതം, &c. *adj.* Preserved, protected, cherished. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ഗൊപാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cowherd. ഇടയൻ. 2. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ. 3. a king, a sovereign. രാജാവ.

ഗൊപാലിക, യുടെ. *s.* 1. A female cowherd, a milk-maid. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ഗൊപി, യുടെ. *s.* 1. A cowherd's wife; a female cowherd, a milkmaid. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ. 3. a plant. നറുനീണ്ടി. 4. a yellow ochre.

ഗൊപിക, യുടെ. *s.* 1. A cowherd's wife; a female cowherd. ഇടച്ചി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ. 3. a plant. നറുനീണ്ടി.

ഗൊപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To preserve, to protect, രക്ഷിക്കുന്നു. 2. to take care of. സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ഗൊപിചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A yellow ochre used to mark the forehead with.

ഗൊപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A town or city gate. 2. a tower. 3. a kind of grass, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തെങ്ങാ.

ഗൊപ്താ, വിന്റെ. *s.* A preserver, a protector, one who defends and cherishes. രക്ഷിതാവ.

ഗൊപ്യകൻ, ന്റെ. *s.* A servant or slave. ദാസൻ, അടിയാൻ.

ഗൊപ്യൻ, ന്റെ. *s.* A servant or slave. ദാസൻ.

ഗൊപ്യം, &c. *adj.* 1. Cherished, preserved. രക്ഷിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നത. 2. secret. രഹസ്യമായുള്ള.

ഗൊപ്യാധി, യുടെ. *s.* A pledge, the use of which is interest for a loan. പണയം.

ഗൊഭണ്ഡീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A water fowl. നീക്കൊഴി.

ഗൊമയഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A mushroom, a fungus. കുപ്പക്കൂൻ.

ഗൊമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Cow-dung. ചാണകം.

ഗൊമക്ഷിക, യുടെ. *s.* A gadfly. കാട്ടീച്ച.

ഗൊമാൻ, ന്റെ. *s.* 1. The owner of cattle, one who possesses herds of cattle. പശുവുടയവൻ. 2. a king, a prince, a preserver. രാജാവ.

ഗൊമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* The Goa mango.

ഗൊമാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Beef. മാട്ടിറച്ചി.

ഗൊമായു, വിന്റെ. *s.* A jackall. കുറുക്കൻ.

ഗൊമാവ,ിന്റെ. *s.* The Goa mango tree.

ഗൊമി, യുടെ. *s.* The owner of cattle, see ഗൊമാൻ.

ഗൊമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house built unevenly, or crookedly, viz. with angles, projections, &c. 2. a kind of musical instrument, a sort of horn or trumpet. ഒരു വാദ്യം, ശംഖ. 3. the act of smearing the floar over with cow-dung.

ഗൊമൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Cow's urine.

ഗൊമെദകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem of a yellowish or tawny colour, a cinnamon stone: (topaz?) നവരത്നത്തിൽ ഒന്ന.

ഗൊമെധം, ത്തിന്റെ. *s.* The offering or sacrifice of a cow. പശുയാഗം.

ഗൊരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Milk. പാൽ. 2. coagulated milk, butter-milk. മൊർ. 3. ghee, butter. നെയ.

ഗൊരക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cowherd; a herdsman, a cowkeeper. ഇടയൻ. 2. a protector, a preserver. രാജാവ. 3. a man of the *Vaisya* class. വൈശ്യൻ.

ഗൊരാജൻ, ന്റെ. *s.* A bull. കാള.

ഗൊരൊചന, യുടെ. *s.* A bright, yellow pigment prepared from the urine of a cow or vomited in the shape of scibulæ by the animal; it is said by some to be found in the temples of some cows; it is employed in painting and dying, and is of especial virtue in marking the foreheads of the Hindus with the *Tilaca;* or sectarial mark: it is also used in medicine as a sedative, tonic, and anthelmintic, remedy, &c. Bezoar stone, *Calculus Cysticus.*

ഗൊൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The brain. തലച്ചൊർ.

ഗൊലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A mushroom, a kind of fungus springing from cow-dung. കൂൻ.

ഗൊലീഢം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant commonly, *Ghantapārali.* വെമ്പാതിരി.

ഗൊലൊമി, യുടെ. *s.* 1. A kind of bent grass, with white blossoms. കറുക. 2. root of sweet flag. വയമ്പ. 3. orris root.

ഗൊവന്ദിനി, യുടെ. *s.* A plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.

ഗൊവിന്ദൻ, ന്റെ. *s.* One of the most usual appellations of CRISHNA or VISHNU in that form. കൃഷ്ണൻ.

ഗൊവിൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* Cow-dung. ചാണകം.

ഗൊശാല, യുടെ. *s.* 1. A cow-house. പശുക്കൂട. 2. a bull or steer allowed to go at liberty. കൂററൻ.

ഗൊശീൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sandal described

as of the colour of brass, and of great fragrance. ഒരു വക ചന്ദനം.

ഗൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A cow-pen; a fold for cattle; a station for cow-herds. അമ്പാടി.

ഗൊഷ്ഠാഷ്ടമി, യുടെ. *s.* See ഗൊകുലാഷ്ടമി.

ഗൊഷ്ഠി, യുടെ. *s.* 1. An assembly, a meeting. കൂട്ടം. 2. conversation, discourse. വാക്ക. 3. indecent or low jests, buffoonery, indecent gestures. 4. scurrility. ഗൊഷ്ഠി കാട്ടുന്നു. To make indecent or lewd gestures, to exhibit buffoonery.

ഗൊഷ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spot frequented by cows. പശുക്കൾ കൂടുന്ന സ്ഥലം. 2. a measure as much as a cow's footstep will hold. പശു കുളമ്പൊളം ഉള്ള അളവ. 3. the hoof of a cow. പശുവിന്റെ കുളമ്പ.

ഗൊസംഖ്യൻ, ന്റെ. *s.* A herdsman, a cowherd. ഗൊപാലകൻ.

ഗൊസായി, യുടെ. *s.* A person of a particular religious class, called *Gosayees*, who never marry, and whose profession is traffic; the profits of which go to their *Guru.*

ഗൊസ്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* A garland consisting of 4 or of 34 strings. മാല.

ഗൊസ്തനീ, യുടെ. *s.* A grape. മുന്തിരിങ്ങാപഴം.

ഗൊസ്ഥാനകം, ത്തിന്റെ. *s.* A station for cows, a cow-pen. അമ്പാടി.

ഗൊസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A cow-pen, a station for cattle. അമ്പാടി.

ഗൊഹത്യ, യുടെ. *s.* Killing of cows. പശു വധം.

ഗൊളു, യുടെ. *s.* 1. A globe, a sphere, a *mandala.* മണ്ഡലം. 2. a wooden ball with which children play. പന്ത. 3. a large water jar. മങ്ങലി. 4. ink. മഷി. 5. red arsenic. മനൊല.

ഗൊളകൻ, ന്റെ. *s.* A widow's bastard. വിധവാപുത്രൻ.

ഗൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A globe, a ball, any thing round, or globular. ഉണ്ട. 2. a globe, a sphere. മണ്ഡലം.

ഗൊക്ഷീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cow's milk. പശുവിൻ പാൽ.

ഗൊക്ഷുരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Ruellia longifolia* ഞെരിഞ്ഞിൽ.

ഗൊക്ഷുരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഗൌ, വിന്റെ. *s.* A cow. പശു. See ഗൊ.

ഗൌഡൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of *Gaur.*

ഗൌഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The district of *Gaur*, the central part of Bengal. 2. the language of that district.

ഗൌതമൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Sácya Muni* the original *Budd'ha*, or founder of the *Budd'ha* sect. ശാക്യമുനി.

ഗൌതമി, യുടെ. *s.* 1. A name of *Durga.* ദുൎഗ്ഗ. 2. the *Godáwari* river. ഗൊദാവരി. 3. a yellow dye, the bezoar stone. ഗൊരൊചന.

ഗൌധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An iguana. ഉടുമ്പ.

ഗൌധെയം, ത്തിന്റെ. *s.* An iguana. ഉടുമ്പ.

ഗൌധെരം, ത്തിന്റെ. *s.* An iguana. ഉടുമ്പ.

ഗൌരം. *adj.* 1. White. വെളുപ്പ. 2. yellow. മഞ്ഞനിറം. 3. pale red. ചുവപ്പ. *s.* These colours respectively.

ഗൌരവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reputation, respectability, venerableness. യശസ്സ, ശ്രെഷ്ഠത. 2. importance, consequence, weight. ഘനം. 3. esteem, regard. 4. distinction. 5. pungency. എരിവ.

ഗൌരിക, യുടെ. *s.* A virgin, a young girl, one eight or ten years old. കന്യക.

ഗൌരിപാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of prepared arsenic.

ഗൌരി, യുടെ. *s.* 1. A name of the Goddess *Párwati.* പാൎവ്വതി. 2. a virgin, a young girl of 8 or 10 years of age. കന്യക.

ഗൌഷ്ഠീനം, ത്തിന്റെ. *s.* The site of an old and abandoned cow-pen. മുമ്പെ പശുക്കൾ നിന്നസ്ഥലം.

ഗൌളി, യുടെ. *s.* A lizard. പല്ലി.

ഗൌളിപന്ത, ിന്റെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ഗൌളിശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The noise of a lizard and its presage.

ഗ്രഥിതം. *adj.* Strung, tied together, or in order. കൊൎക്കപ്പെട്ടത, കെട്ടപ്പെട്ടത.

ഗ്രന്ഥകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* The author of a book.

ഗ്രന്ഥകുടീ, യുടെ. *s.* A library. പുസ്തകശാല.

ഗ്രന്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Arranging, stringing, tying or connecting together, either as a chaplet, or a book. ബന്ധനം.

ഗ്രന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A book, work, or composition, in prose or verse. പുസ്തകം. 2. the peculiar character in which the Sanscrit language is written in the Carnatic and Malabar. 3. a metre or measure of 32 letters or syllables. ൩൨ അക്ഷരം.

ഗ്രന്ഥാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Errata. 2. variations. വ്യത്യാസങ്ങൾ.

ഗ്രന്ഥി, യുടെ. *s.* 1. The knot or joint of a reed or cane, &c. and figuratively of the body. മുട്ട, സന്ധി. 2. rheumatism, rheumatic affection of the joints. മുട്ടവാ

തം. 3. a protuberance on the body. മുഴ. 4. the author of a book. ഗ്രന്ഥകൎത്താവ.

ഗ്രന്ഥികൻ, ന്റെ. s. An astrologer, a fortune-teller. ഗണിതക്കാരൻ.

ഗ്രന്ഥികം, ത്തിന്റെ. s. 1. The root of long pepper. കാട്ടുതിപ്പലി വെര. 2. a kind of resin, *Bdellium.* ഗുല്ഗുലു.

ഗ്രന്ഥിതകരം, ത്തിന്റെ. s. Whorl-leaved Ruellia, *Ruellia strepens.* (Lin.)

ഗ്രന്ഥിപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. A plant, and according to some authorities a perfume, commonly called *Gánthiála.* തുണിയാക്കം.

ഗ്രന്ഥിലം, ത്തിന്റെ. s. 1. A plant, commonly *Buinchi, Flacourtia sapida.* (Rox.) വയ്യങ്കതക. 2. *Caril,* a thorny plant, *Capparis.* തുതുവള.

ഗ്രസനം, ത്തിന്റെ. s. Swallowing, eating. വിഴുങ്ങുക.

ഗ്രസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To swallow, to devour. വിഴുങ്ങുന്നു. 2. to eat. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഗ്രസിതം. adj. Eaten, swallowed. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത.

ഗ്രസ്തം. adj. 1. Inaccurately pronounced, slurred, uttered with the omission of a letter or syllable. സ്പഷ്ടമല്ലാതെ പറയുന്നു. 2. swallowed, eaten. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത.

ഗ്രഹചാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The motion of the planets. 2. destiny, fate.

ഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. s. 1. Taking, seizure. എടുക്കുക. 2. reception, acceptance. സ്വീകാരം. 3. an eclipse of the sun or moon. 4. comprehension, the taking or receiving of instruction. അറിവ.

ഗ്രഹണി, യുടെ. s. Diarrhœa, dysentery. ഉദരരോഗം.

ഗ്രഹണീരുക്, ിന്റെ. s. Diarrhœa, dysentery.

ഗ്രഹണീഹരം, ത്തിന്റെ. s. Cloves. കരയാമ്പൂ.

ഗ്രഹപതി, യുടെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. s. 1. A planet. 2. a name of *Ráhu,* or the ascending node. രാഹു. 3. an imp, or evil spirit. പിശാച. 4. taking, whether by seizure or acceptance.

ഗ്രഹയാലു, വിന്റെ. s. One who comprehends. അറിയുന്നവൻ.

ഗ്രഹസൂത്രധാര, യുടെ. s. A key. താക്കൊൽ.

ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. s. See ഗ്രഹയാലു.

ഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To comprehend, to understand, to perceive. 2. to learn. 3. to seize or take. 4. to receive or take.

ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To inform, to acquaint with. 2. to teach, to instruct.

ഗ്രഹിതം. adj. 1. Comprehended, understood. അറിയപ്പെട്ടത. 2. taken, received. കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടത.

ഗ്രഹീ, യുടെ. s. 1. A taker, receiver. 2. one who seizes or takes. കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ.

ഗ്രഹീതാവ, ിന്റെ. s. 1. One who comprehends. 2. a receiver, a taker, one disposed to take.

ഗ്രാമക്കാരൻ, ന്റെ. s. An inhabitant of a village, a villager, a rustic, &c.

ഗ്രാമണിത്വം, ത്തിന്റെ. s. Superintendance of a village. ഗ്രാമാധികാരം.

ഗ്രാമണി, യുടെ. s. 1. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ. 2. the head-man of a village. ഗ്രാമപ്രമാണി. adj. Best, excellent; chief, pre-eminent. ശ്രെഷ്ഠം, പ്രധാനം.

ഗ്രാമണ്യൻ, ന്റെ. s. The chief of a village. ഗ്രാമപ്രമാണി.

ഗ്രാമത, യുടെ. s. A multitude of villages. ഗ്രാമക്കൂട്ടം.

ഗ്രാമതക്ഷൻ, ന്റെ. s. A village carpenter. ഊർതച്ചൻ.

ഗ്രാമം, ത്തിന്റെ. s. A village, a hamlet.

ഗ്രാമമുഖം, ത്തിന്റെ. s. A market town, a fair, a market. ചന്ത സ്ഥലം.

ഗ്രാമസൂകരം, ത്തിന്റെ. s. A hog. പീപ്പന്നി.

ഗ്രാമാധിപൻ, ന്റെ. s. The chief of a village, the head-man or ruler over a village.

ഗ്രാമാധീനൻ, ന്റെ. s. A village carpenter. ഗ്രാമതച്ചൻ.

ഗ്രാമാന്തം, ത്തിന്റെ. s. The suburbs of a village or space near a village. ഉപശല്യം.

ഗ്രാമായനം, ത്തിന്റെ. s. Hunting. നായാട്ട.

ഗ്രാമീണ, യുടെ. s. The indigo plant. അമരി.

ഗ്രാമ്യധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. s. Copulation. സംഗം.

ഗ്രാമ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Rustic, or homely speech. ദെശ ഭാഷ. 2. a hog. പീപ്പന്നി. adj. Village born, produced in or relating to a village, as fowls, &c.

ഗ്രാമ്യാശ്വം, ത്തിന്റെ. s. An ass. കഴുത.

ഗ്രാവാ, വിന്റെ. s. 1. A mountain. പൎവതം. 2. a stone. കല്ല.

ഗ്രാവം, ത്തിന്റെ. s. 1. A stone, rock. കല്ല. 2. mountain. പൎവതം.

ഗ്രാസം, ത്തിന്റെ. s. A mouthful, a quantity equal to a mouthful, a lump of rice, &c. കബളം, ഉരുള.

ഗ്രാഹകൻ, ന്റെ. s. 1. One who takes or seizes, one who accepts or receives. മെടിക്കുന്നവൻ. 2. a hawk, a falcon. പുള്ള.

ഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. s. 1. Taking, either by seizure or acceptance. മെടിക്കുക. 2. an alligator. കൊംമുതല.

ഗ്രാഹി, യുടെ. s. 1. The elephant or wood apple. വി

ഗ്രാഹകം. 2. a taker, a receiver. മെടിക്കുന്നവൻ.
ഗ്രാഹ്യം. *adj.* 1. Seizable. 2. comprehensible. ഗ്രഹിക്കപ്പെടതക്ക.
ഗ്രീവ, യുടെ. *s.* 1. The neck. കഴുത്ത. 2. the back part of the neck, the nape, the tendon of the *Trapezium* muscle. പിൻ കഴുത്ത.
ഗ്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ഗ്രീവാസിര, യുടെ. *s.* The back part of the neck, the nape, the tendon of the *Trapezium* muscle. പിൻ കഴുത്തിലെ ഞരമ്പ.
ഗ്രീഷ്മകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hot season comprehending two months. വെനൽകാലം. 2. heat, warmth. ഉഷ്ണം.
ഗ്രീഷ്മജ, യുടെ. *s.* The Pharnaceum Mollugo, or bed straw-like Mollugo, *Pharnaceum Mollugo.* (Lin.) കൈപ്പച്ചീര.
ഗ്രീഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. ഉഷ്ണം. 2. the hot season comprehending two months. വെനൽകാലം.
ഗ്രൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace, a close necklace or collar. മാല, കണ്ഠാഭരണം.
ഗ്രൈവെയകം, ത്തിന്റെ. *s.* A collar, or close necklace. മാല, കണ്ഠാഭരണം.
ഗ്രൈവെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ഗ്ലസ്തം. *adj.* Eaten, swallowed. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത.
ഗ്ലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Gaming, playing with dice. ദ്യൂത.
ഗ്ലാനി, യുടെ. *s.* Languor, lassitude, fatigue of body or depression of mind. തളൎച്ച, ക്ഷീണം.
ഗ്ലാനൻ, ന്റെ. *s.* One who is wearied, languid, feeble, exhausted by fatigue, disease, &c. തളൎന്നവൻ.
ഗ്ലാസ്നു, &c. *adj.* See ഗ്ലാനൻ.
ഗ്ലൌ, വിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ഘ

ഘ. The fourth consonant in the Malayalim Alphabet, being the aspirate of the preceding letter, and corresponding with *G'h.*
ഘട, യുടെ. *s.* See ഘടന.
ഘടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An uniter. ചെൎക്കുന്നവൻ. 2. a match-maker, an agent who ascertains or invents genealogies, and negotiates matrimonial alliances. പൊരുത്തം നൊക്കുന്നവൻ.
ഘടന, യുടെ. *s.* 1. A troop of elephants assembled for war or martial purposes. 2. effort, exertion. പ്രയത്നം. 3. assembling, bringing together. കൂട്ടുക.
ഘടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Connexion, union. ചെൎച്ച.
ഘടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large earthen water jar. കുടം. 2. an elephant's frontal sinus. ആനതലയിലെ മുഴ. 3. a sign in the zodiac, *Aquarius.* കുംഭരാശി.
ഘടിക, യുടെ. *s.* 1. A Hindu hour of 24 minutes. ഒരു നാഴിക. 2. a peg or bit of wood tied to the end of a well-rope to prevent the rope slipping from the bucket.
ഘടികൻ, ന്റെ. *s.* A water-man. വെള്ളം ചുമക്കുന്നവൻ.
ഘടികം, ത്തിന്റെ. *s.* The posteriors. മൂലാധാരം.
ഘടികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A dial. ഛായ കൊണ്ടു നാഴിക അറിവാനുള്ള യന്ത്രം.
ഘടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To join, to unite, to be put together. ചെരുന്നു. 2. to endeavour, to act. 3. to obtain. ലഭിക്കുന്നു.
ഘടിതം. *adj.* 1. United, put together. ചെൎക്കപ്പെട്ടത. 2. obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.
ഘടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To accomplish. 2. to unite, to join together, to graft. ചെൎക്കുന്നു.
ഘടി, യുടെ. *s.* 1. A Hindu hour of 24 minutes. ഒരു നാഴിക. 2. a *Ghuree* or Indian clock, a plate of metal on which the hours are struck. നാഴികവട്ടക, ചെങ്ങില.
ഘടിയന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The rope and bucket of a well or any machine for raising water. കിണററിൽനിന്ന വെള്ളം കൊരുവാനുള്ള യന്ത്രം.
ഘട്ടദെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Toll, duty, customs or taxes levied at ferries and passes. ചുങ്കം, കടവുകൂലി.
ഘട്ടന, യുടെ. *s.* 1. Going, moving. നടപ്പ. 2. covering. മൂടി. 3. beating, flogging. അടി.
ഘട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beating, flogging. അടി.
ഘട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Ghat,* landing place, or quay, steps on the river side leading to the water's edge. കടവ. 2. a custom house. ചുങ്കസ്ഥലം.
ഘട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A small or inferior landing place, private stairs. ചെറിയ കടവ. 2. firmness, hardness, solidity, massiveness. കനം. 3. ability, cleverness. സാമൎത്ഥ്യം. 4. *interj.* O brave, bravo.
ഘട്ട്യയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An herald, a panegyrist.
ഘട്ട്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A declaration or order issued out by a king to give notice to his subjects of such matters as he thinks fit. ഘട്ട്യം കൂറുന്നു, ഘട്ട്യംചൊല്ലുന്നു. To proclaim, to declare.
ഘണഘണ. *ind.* The tinkling or ringing of bells.
ഘണ്ട, യുടെ. *s.* 1. A plant. വെൺപാതിരി. 2. a bell, also a plate of iron or mixed metal struck as a bell. നാക്കമണി, ചെങ്ങില.
ഘണ്ടാപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A chief road through a

village, a highway. രാജവഴി.

ഘണ്ടാപാടലി, യുടെ. *s.* A plant, commonly called by the similar name, *Ghantapārali.* വെൺപാതിരി.

ഘണ്ടാരവ, യുടെ. *s.* Crotolaria of various kinds. കിലു ക്കാമ്പുട്ടിൽ, തന്തലകൊട്ടി.

ഘണ്ടാരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of bells. മണി നാദം.

ഘനകഫം, ത്തിന്റെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.

ഘനജംബാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A quantity of mire, a slough. വളരച്ചെറുള്ള സ്ഥലം.

ഘനജ്വാല, യുടെ. *s.* Lightning, a flash of lightning. മിന്നൽ.

ഘനത, യുടെ. *s.* Greatness, glory, nobility. മഹത്വം.

ഘനപാഷണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

ഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honour. ബഹുമാനം. 2. a cymbal, bell, or *gong*, &c., any brazen or composite metallic instrument which is struck as a clock, &c. മണി. ചെങ്ങില. 3. a mode of dancing, neither quick nor slow. നാട്യഭെദം. 4. a cloud. മെഘം. 5. extension, diffusion. നിബിഡം. 6. hardness, solidity, substance, matter. കനം. 7. an iron club. മുട്ടൻതടി. 8. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തെങ്ങാ. *adj.* 1. Honorable, great, noble, important. 2. material, solid, heavy. 3. course. 4. hard, firm. 5. fortunate, auspicious. 6. permanent, eternal.

ഘനരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. camphor. പച്ചകപ്പൂരം. 3. extract, decoction, &c. കഷായം.

ഘനരുചി, യുടെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ.

ഘനസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Camphor. പച്ചകപ്പൂരം. 2. water. വെള്ളം.

ഘനാഘനൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഘനാഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rain cloud. കാർമെഘം. 2. a vicious elephant or one in rut. മദയാന. *adj.* 1. Mischievous. 2. cruel.

ഘനാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Æther, the atmosphere, or heaven. ആകാശം.

ഘനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To multiply. പെരുക്കുന്നു.

ഘനൊപലം, ത്തിന്റെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.

ഘർമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat. ഉഷ്ണം. 2. the hot season. ഉഷ്ണകാലം. 3. sunshine. വെയിൽ. 4. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ.

ഘർമ്മാതപം, ത്തിന്റെ. *s.* Great heat. ഉഷ്ണമുള്ളവെയിൽ.

ഘൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Grinding, pounding.

ഘസി, യുടെ. *s.* Food, victuals. ആഹാരം.

ഘസ്മരൻ, ന്റെ. *s.* A glutton, a voracious man. അതിഭക്ഷകൻ.

ഘസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A day. പകൽ.

ഘാട, യുടെ. *s.* The nape or back of the neck. പിടലി.

ഘാടിക, യുടെ. *s.* The nape or back of the neck. പിടലി.

ഘാണ്ടികൻ, ന്റെ. *s.* A bard who sings in Chorus, but especially in honour of the gods and rings a bell in presence of their images. മണിയടിക്കുന്നവൻ.

ഘാണ്ടികാൎത്ഥകൻ, ന്റെ. *s.* A bell ringer. മണിയടിക്കുന്നവൻ.

ഘാതകൻ, ന്റെ. *s.* A murderer, maimer, &c. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഘാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

ഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, murder, slaughter. കുല. 2. a blow, a stroke. അടി. 3. a weapon. ആയുധം.

ഘാതി, യുടെ. *s.* 1. Catching or killing birds, fowling. 2. killing in general. കൊല്ലുക, ഉപദ്രവിക്കുക.

ഘാതുകം, &c. *adj.* 1. Mischievous, hurtful. 2. cruel, savage, violent, ferocious. ക്രൂരമായുള്ള.

ഘാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Meadow or pasture grass. പൈപ്പുല്ലു, വയറ.

ഘാസി, യുടെ. *s.* Fire or its deity. അഗ്നി.

ഘാസുന്നു, സി, വാൻ. *v. a.* To eat, to devour. ഭക്ഷിക്കുന്നു.

ഘുടം, ത്തിന്റെ ; or ഘുടി, യുടെ. *s.* The ancle. നരിയാണി.

ഘുടിക, യുടെ. *s.* 1. The ancle. നരിയാണി. 2. a wreath, a string of beads, a rosary. ജപമാല. 3. a pill. ഗുളിക.

ഘുണം, ത്തിന്റെ. *s.* An insect that is found in timber. മരം തുളക്കുന്ന വണ്ട, ഉറവൻ.

ഘുണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ancle. കണങ്കാൽ. 2. a large black bee. വണ്ട.

ഘുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചശബ്ദം.

ഘുസൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron. മഞ്ഞൾ.

ഘൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* An owl. മൂങ്ങാ.

ഘൂൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Turning round, whirling, rolling, &c. ചുഴല്ച. ഘൂൎണ്ണനം ചെയ്യുന്നു. To turn round. ചുഴിയുന്നു, ചുഴിക്കുന്നു.

ഘൂൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Turning round, whirling, rolling. ചുഴല്ച.

ഘൂൎണ്ണിതം, &c. *adj.* Rolling, turning, as in sleep, &c. ചുഴലപ്പെട്ട, തിരിയുന്ന.

ഘൃണ, യുടെ. *s.* 1. Favour, compassion, tenderness, pity. കരുണ, ദയ. 2. reproach, blame, censure. നിന്ദ.

ഘൃണാകരൻ, ന്റെ. *s.* A merciful, compassionate man. കരുണയുള്ളവൻ.

ഘൃണി, യുടെ. *s.* A ray of the sun or moon. രശ്മി.

ഘൃതകുമാരി, യുടെ. *s.* The aloe, *Aloe perfoliata.* കററാർവാഴ.

ഘൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* *Ghee,* or clarified butter. നൈ.

ഘൃതൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* *Ghee,* or clarified butter. നൈ.

ഘൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A plant, commonly *Varáhacránti, Lycopodium imbricatum.* (Rox.) ബ്രെഹ്മി. 2. grinding, pounding. പൊടിക്കുക. 3. a ray of the sun or moon. രശ്മി. 4. a hog. പന്നി.

ഘൊടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

ഘൊടം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

ഘൊണ, യുടെ. *s.* 1. The nose. മൂക്ക. 2. the nose or nostrils of a horse. കുതിരയുടെ മൂക്ക.

ഘൊണി, യുടെ. *s.* A hog. പന്നി.

ഘൊണ്ട, യുടെ. *s.* 1. The betel-nut tree, *Areca faufel* or *catechu.* കമുക. 2. the jujube, *Zizyphus jujuba.* ഇലന്ത.

ഘൊരദൎശനം, *adj.* Terrific, of horrid or frightful appearance.

ഘൊരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Horror, horribleness, frightfulness. 2. fierceness, ferocity. *adj.* 1. Frightful, horrible, terrific. 2. fierce.

ഘൊഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* *Ghosha,* described as a creeping plant, and bearing white or yellow flowers. പീരം.

ഘൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക.

ഘൊഷണ, യുടെ. *s.* Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക.

ഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A station of herdsmen. ഇടയർക്കുടി. 2. sound. ശബ്ദം. 3. an aspirated or full sound, aspiration. 4. making a great noise. 5. pomp, parade, show. 6. a creeping plant, see ഘൊഷകം.

ഘൊഷയാത്ര, യുടെ. *s.* A procession accompanied with a great noise.

ഘൊഷവതി, യുടെ. *s.* A viol, a lute, a *Véna.* വീണ.

ഘൊഷാരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The noise of a great multitude.

ഘൊഷാക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* An aspirated letter, as ഘ, ധ, ഢ, ഝ, ഭ.

ഘൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To sound, to make a loud noise. 2. to sound as low thunder. 3. to aspirate. 4. to celebrate, to make a show.

ഘൊഷിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Making a loud or great noise. 2. stoutness.

ഘ്രാണതൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Fragrance, odour. സുഗന്ധം.

ഘ്രാണനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of smelling. മണക്കുക. 2. a fragrance, a perfume. സുഗന്ധം.

ഘ്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smell, smelling. മണക്കുക, മുകരുക. 2. scent, odour. ഗന്ധം. 3. the nose. മൂക്ക.

ഘ്രാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To smell, to receive smell. മണക്കുന്നു, മുകരുന്നു.

ഘ്രാണെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sense of smelling. 2. the nose. മൂക്ക.

ഘ്രാതം. *adj.* Scented, smelled. മണക്കപ്പെട്ടത.

ങ

ങ. The fifth consonant in the Malayalim alphabet, but no word in the language commences with it.

ച

ച. The sixth consonant in the Malayalim alphabet, and the first of the second or palatial class, having the sound of *Ch* in *Church.*

ച. *ind.* A particle and conjunction copulative or disjunctive, corresponding to, 1. And. 2. also. 3. moreover. 4. mutually. 5. equally. 6. otherwise. 7. for, on account of. 8. but, &c. 9. an expletive.

ചകലാസ്സ, ിന്റെ. *s.* Europe woollen cloth of any colour.

ചകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ച.

ചകിണി, യുടെ. *s.* The inner fibres of a jack fruit except the kernel and pulp.

ചകിതം. *adj.* Timid, fearful. ഭയപ്പെട്ട, ഭയമുള്ള.

ചകിരി, യുടെ. *s.* The fibres of the husk of the cocoanut of which rope or *Cayar* is made.

ചകിരിക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A potter's wheel.

ചകിരിക്കയറ, റിന്റെ. *s.* Rope made of the fibres of the cocoa-nut.

ചകുതി, യുടെ. *s.* Deceit, fraud. ചതിവ.

ചകൊരകം, ചകൊരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bartavelle or Greek partridge, *Perdix rufa,* a bird appearing at moon-light or in the night. 2. a name of a red and black bird. ഉപ്പൻ.

ചക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. An oil press or mill. 2. a sugar mill. 3. a wine press.

ചക്ക, യുടെ. *s.* 1. Jack fruit, *Artocarpus.* 2. a pineapple. 3. the fruit of the *Anjeli* tree. 4. a sign or motion

of contempt, or insult made with the hands. ചക്കകൊട്ടുന്നു. To make such a motion of insult.

ചക്കപ്രഥമൻ, ന്റെ. *s.* A kind of condiment made with jack fruit, &c.

ചക്കമുല്ല, യുടെ. *s.* A large kind of creeper bearing white and fragrant flowers, a kind of jasmine, *Gœrtnera raremosa*, or *Banisteria Bengalensis*.

ചക്കമുള്ള, ിന്റെ. *s.* The rough or thorny rind of the *jack* fruit.

ചക്കമുള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A kind of bracelet the outer part of which is made rough like the rough rind of the jack fruit.

ചക്കര, യുടെ. *s.* *Chackara* or coarse sugar made from the toddy of the cocoa-nut and palmira trees.

ചക്കരക്കള്ള, ിന്റെ. *s.* Toddy from which *Chackara* is made, it is generally drawn from the trees in a vessel rubbed on the inside with *Chunam* or lime, and considered not intoxicating.

ചക്കരക്കള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A species of red ant which infests sugar but does not sting.

ചക്കരക്കുമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* The water melon, *Cucurbita Citruelus.*

ചക്കരപ്പാവ, ിന്റെ. *s.* Raw sugar, the inspisated juice of the sugar-cane, sirup.

ചക്കരപ്പുകയില, യുടെ. *s.* Tobacco prepared for smoking.

ചക്കാട്ട, ിന്റെ. *s.* The act of pressing out oil, the juice of the sugar-cane, &c., working an oil-press, &c. ചക്കാട്ടുന്നു. To work an oil mill, sugar-mill, or press.

ചക്കാൻ, ന്റെ. *s.* One whose profession is to work at an oil-press or mill; an oil-presser. ചക്കാത്തി. The wife of an oil-presser.

ചക്കാല, യുടെ. *s.* 1. A place or shed where an oil mill, &c. is erected. 2. an oil-presser.

ചക്കി, യുടെ. *s.* 1. A female cat. 2. a proper name.

ചക്കിപ്പൂച്ച, യുടെ. *s.* A female cat. കണ്ടൻപൂച്ച. A tom cat.

ചക്കിലിയൻ, ന്റെ. *s.* A shoe-maker.

ചക്കുകൊക്ക, ിന്റെ. *s.* A piece of wood forming part of the oil mill, and fixed on the top of the pestle or press-wood.

ചക്കുതൊക്ക, ിന്റെ. *s.* A mortar-piece used for throwing bomb shells.

ചക്കുപാര, യുടെ. *s.* An instrument used for taking oil-cake out of the mill or press.

ചക്കുപുര, യുടെ. *s.* A house or shed erected for an oil-mill.

ചക്കുമുക്കി, യുടെ. *s.* A steel used to strike fire with.

ചക്കുമൂട, ിന്റെ. *s.* A house or shed erected for a sugar-mill.

ചക്കുരൽ, ലിന്റെ. *s.* The mortar of an oil-mill.

ചക്കുവരി, യുടെ. *s.* Tax levied on oil-mills.

ചക്കുവെടി, യുടെ. *s.* 1. A mortar-piece for throwing shells or bombs. 2. the firing or discharging shells.

ചക്കുഴക്ക, ിന്റെ. *s.* An allowance of oil which the oil-man gets besides his hire.

ചക്രകാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of perfume. പുലിച്ചുവടി.

ചക്രജീവകൻ, ന്റെ. *s.* A potter. കുശവൻ.

ചക്രദീപട്ടി, യുടെ. *s.* A circular flambeau.

ചക്രധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU; see ചക്രപാണി.

ചക്രപാണി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU, who is represented as holding a discus in one hand. വിഷ്ണു.

ചക്രപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A carriage. വണ്ടി.

ചക്രപ്പത്തായം, ത്തിന്റെ. *s.* A water-wheel or paddle box.

ചക്രബാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A rocket, which turns like a wheel.

ചക്രഭെദിനി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

ചക്രമദ്ദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cassia tora. തകര.

ചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ruddy or Brahmany goose, *Anas casarca.* 2. a realm or region. രാജ്യം. 3. a multitude, a heap. കൂട്ടം. 4. a wheel. വണ്ടി. 5. a potter's wheel. ചകിരിക്കണ്ണി. 6. an oil-mill, &c. ചക്ക. 7. a discus, or sharp circular missible weapon. ഒരു ആയുധം. 8. a whirlpool. നീർചുഴിവ. 9. a province, a number of villages. ദെശം. 10. a form of military array, a circular position. അണിഭെദം. 11. a particular astrological or mystical figure. ജ്യോതിഷക്കാരും, മന്ത്രവാദികളും വരെക്കുന്നത. 12. an anatomical division or portion of the body; six of these portions or *Chacras* are enumerated; viz. the pubis, the navel, the end of the ensoid cartilage, or pit of the stomach, the root of the nose, the hollow between the frontal sinuses, and the union of the frontal and coronal sutures. ശരീരത്തിലെ ചുഴി. 13. an ancient coin of variable value. 14. a small silver coin used in the kingdom of Travancore. 15. a circle. 16. a Cycle or round of time, the course of life. 17. the earth. 18. an orb or sphere. 19. a water wheel. 20. the circular motion of the planets. രാശികളുടെ ഗതി. 21. the spectacle form on the head of the Cobra Cappel. 22. a quarter, a region. ദിക്ക.

ചക്രംചവിട്ട, ിന്റെ. *s.* Working or treading a water

wheel in paddy fields. ചക്രം ചവിട്ടുന്നു. To work a water wheel.

ചക്രംതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To turn round, as a wheel.

ചക്രം തിരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of turning any thing round. 2. turning round, whirling or rotatory motion.

ചക്രംതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To turn or whirl round, to revolve.

ചക്രയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any wheel carriage. വണ്ടി.

ചക്രരെഖ, യുടെ. *s.* A mark on the hand.

ചക്രല, യുടെ. *s.* A plant, *Killinga monocephala.* പെരുങ്കൊര.

ചക്രവണ്ടി, യുടെ. *s.* The axletree of a water wheel.

ചക്രവൎത്തി, യുടെ. *s.* An emperor, a sovereign of the world, the ruler of a *Chacra*, or country described as extending from sea to sea. മഹാ രാജാവു.

ചക്രവൎത്തനി, യുടെ. *s.* A fragrant plant, commonly *Chacáwat.* വെങ്കച്ചോലം.

ചക്രവലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The form of a circle.

ചക്രവാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The ruddy goose, commonly called the Brahmany goose, *Anas casarca.*

ചക്രവാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A range of mountains supposed to encircle the earth, and to be the limit of light and darkness. ചവ്തക്കൂട്ടം. 2. the sensible horison.

ചക്രശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A dying breath. ചക്രശ്വാസം വലിക്കുന്നു. To draw the dying or last breath.

ചക്രസംജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Tin. വെള്ളീയം.

ചക്രാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The figure of a circle. 2. turning round, whirling or rotatory motion.

ചക്രാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of swan. അന്നം. 2. a carriage. രഥം.

ചക്രാംഗീ, യുടെ. *s.* 1. A drug. കടുകി. 2. a goose.

ചക്രീ, യുടെ. *s.* 1. A title of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a potter. കുശവൻ. 3. the ruddy goose. 4. a snake. സൎപ്പം. 5. an informer. ഗ്രന്ധപുരുഷൻ. 6. an oil-man. ചക്കാൻ. 7. an emperor. മഹാ രാജാവു.

ചക്രീവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ass. കഴുത. 2. the name of a king. ഒരു രാജാവിന്റെ പെർ.

ചക്കൻ, ന്റെ. *s.* The name of a fish.

ചക്കിടി, യുടെ. *s.* Singing together. ചക്കിടിപാടുന്നു. To sing together.

ചക്കിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An assistant singer.

ചങ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A car, a carriage, വണ്ടി; any vehicle. ചാട.

ചങ്ക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* Going, proceding, going quickly or diligently. നടപ്പു.

ചംഗം. *adj.* 1. Handsome, beautiful. ചന്തമുള്ള. 2. dexterous, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

ചങ്ങല, യുടെ. *s.* A chain, fetters, or irons. ചങ്ങലയിടുന്നു. To fetter, to put in irons or chains.

ചങ്ങലംപിരണ്ട, യുടെ. *s.* A medicinal plant, a creeping plant; a species of sun flower. വജ്രവല്ലി.

ചങ്ങലവട്ടക, യുടെ. *s.* A brass lamp.

ചങ്ങലവിളക്കു, ിന്റെ. *s.* A brass lamp.

ചങ്ങാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A raft, a float of timber. 2. a ferry consisting of two boats fastened together on which a plat-form is placed to convey horses, &c. over a river.

ചങ്ങാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Favourable or privileged rent of land granted to persons liable to be called out for occasional work or service. ചങ്ങാതം കൊടുക്കുന്നു. To grant this privilege. 2. friendship, familiarity. ചങ്ങാതം കൂടുന്നു. To be in friendship, to unite together in friendship.

ചങ്ങാതി, യുടെ. *s.* *Mas. & fem.* A friend, a companion, a comrade.

ചങ്ങാതിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship, fellowship, familiarity.

ചങ്ങാളൻ, ന്റെ. *s.* See ചങ്ങാതി.

ചഞ്ചരീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A large black bee. വണ്ടു.

ചഞ്ചല, യുടെ. *s.* 1. Lightning. മിന്നൽ. 2. a fickle woman.

ചഞ്ചലത, യുടെ. *s.* 1. Trembling, tremor, shaking, motion. 2. fickleness, inconstancy, instability, unsteadiness. 3. perplexity, agitation, perturbation, trouble, uneasiness. ഇളക്കം.

ചഞ്ചലം, &c. *adj.* 1. Fickle, inconstant, unsteady, unstable, trembling, shaking, moving. 2. uneasy, wavering, fluctuating.

ചഞ്ചലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To affect with perturbation, to perplex. 2. to actuate, to move. ഇളക്കുന്നു.

ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be or become agitated or troubled in mind, to be perplexed. ഇളകുന്നു.

ചഞ്ചലബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. A wavering or unsteady mind. 2. insanity.

ചഞ്ചലാക്ഷി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചഞ്ചലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To shake, to tremble, to be agitated, to be troubled in mind. 2. to be irresolute, to be fluctuating, to be fickle.

ചഞ്ചരീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A large black bee. വണ്ട.

ചഞ്ചു, വിന്റെ. *s.* 1. The bill or beak of a bird. കൊക്ക. 2. the castor oil plant. ആവണക്ക.

ചഞ്ചുപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* The inside of a bird's beak. കൊക്കിനകം.

ചഞ്ചുസൂചി, യുടെ. *s.* The tailor bird, ഒരു വക പക്ഷി.

ചഞ്ചൂ, വിന്റെ. *s.* The bill or beak of a bird. കൊക്ക.

ചടക, യുടെ. *s.* 1. A hen sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ പെട. 2. the root of long pepper. തിപ്പലി വെര.

ചടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

ചടകാശിലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of long pepper. തിപ്പലിവെര.

ചടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An obstruction, impediment. 2. obstinacy, stubbornness, persistency, inflexibility. ചടക്കം പിടിക്കുന്നു. 1. To obstruct, to impede. 2. to be determined, to persist, to be inflexible.

ചടന്ത,ിന്റെ. *s.* Lameness.

ചടന്തൻ, ന്റെ. *s.* A cripple, one who is lame.

ചടന്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A lame leg.

ചടന്തുകാലൻ, ന്റെ. *s.* See ചടന്തൻ.

ചടന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* To hobble, to limp, to walk lame.

ചടപ്പ,ിന്റെ. *s.* Leanness, thinness, growing thin.

ചടവ,ിന്റെ. *s.* Leanness, thinness.

ചടു, വിന്റെ. *s.* 1. The belly. ഉദരം. 2. kind and agreeable discourse. ഇഷ്ടവാക്ക.

ചടുപിടെ. *ind.* Very quickly, hastily, instantly, suddenly.

ചടുല, യുടെ. *s.* 1. Lightning. മിന്നൽ. 2. a beautiful woman. സുന്ദരി.

ചടുലം. *adj.* 1. Tremulous, trembling, agitated. ഇളക്കമുള്ള. 2. beautiful. സുന്ദരം.

ചടുലാക്ഷി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow thin, lean.

ചട്ട,ിന്റെ. *s.* Lameness.

ചട്ട, യുടെ. *s.* 1. A jacket, or coat. 2. the stock of a gun. 3. an English gun.

ചട്ടക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cot having a moveable frame.

ചട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who dresses like a European, or who wears a close vest or jacket.

ചട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A cripple, a lame man.

ചട്ടപ്പാത്തി, യുടെ. *s.* The stock of a gun.

ചട്ടമഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To break or transgress any order, rule, regulation, &c.

ചട്ടമറിച്ചുകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To tie the arms behind.

ചട്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be ready, to be prepared.

ചട്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To prepare, to make ready. 2. to regulate, to order.

ചട്ടമായിട്ട. *adv.* In good order, orderly, according to rule, properly, handsomely, regularly.

ചട്ടമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To write a copy for scholars to copy. 2. to lay down a rule, system, &c. 3. to frame.

ചട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A regulation, rule or law, direction, management; custom. 2. a plan, a system. 3. a form. 4. a frame of wood for a window, door, cot, picture, &c., &c.; a border of a table, a ledge. 5. condition. 6. dispensation, regularity. 7. neatness, fineness. 8. a copy to write by. 9. the ventricle of the civet cat where the musk is formed. 10. season, opportunity. 11. a flat ruler.

ചട്ടംകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To make or join a frame.

ചട്ടംകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To prepare, to order, to arrange, to make arrangement. 2. to fix or lay down a rule or system. 3. to establish a law.

ചട്ടംവരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rule. 2. to write a copy. 3. to learn.

ചട്ടംവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fix or lay down a rule, to legislate, to regulate.

ചട്ടവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A system, order, regulation. 2. state, condition, circumstances.

ചട്ടവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A saw fixed in a frame.

ചട്ടി, യുടെ. *s.* 1. An earthen pot, with a broad mouth, a *chattee.* 2. a pan. 3. a shallow cup or dish.

ചട്ടിക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pan, a frying pan.

ചട്ടിണി, യുടെ. *s.* See ചമ്മന്തി.

ചട്ടിത്തല, യുടെ. *s.* A big head, a jolthead.

ചട്ടിത്തലയൻ, ന്റെ. *s.* One who has a big head.

ചട്ടിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Tax on distillation of toddy or arrack.

ചട്ടുകപ്രായം. *ind.* Moveable, *lit.* as a spoon is moved by others.

ചട്ടുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of flat spoon used to stir any thing when boiling or frying.

ചട്ടുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A lame leg.

ചട്ടുകാലൻ, ന്റെ. *s.* A cripple, a lame man.

ചട്ടുകാലി, യുടെ. *s.* A female cripple, a lame woman.

ചണം. *adj.* In composition, skilled, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

ചണം, ത്തിന്റെ. *s.* Indian hemp, flax. *Crotolaria juncea.* (Lin.)

ചണകം, യുടെ. *s.* Linseed. ചെറുചണം.

ചണകം, ത്തിന്റെ. *s.* The thick pea, *Cicer arietinum*, commonly called Bengal gram. കടല.

ചണനാര,ിന്റെ; or ചണനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Hemp, pack-thread, twine, hempen cord.

ചണ്ട,ിന്റെ. *s.* Chaff, empty ears of corn.

ചണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. An obstinate, stubborn, very lazy fellow. 2. an aquatic plant. 3. what remains of the sugar-cane after the juice has been pressed out. 4. chaff, straw.

ചണ്ടിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unwillingness, reluctancy, stubbornness, obstinacy. 2. filthiness. ചണ്ടിത്തരം പറയുന്നു. To shew unwillingness, obstinacy, stubbornness, &c.

ചണ്ടിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചണ്ടിത്തരം.

ചണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. A perfume. കാട്ടുകച്ചോലം. 2. a kind of grass, *Andropogon aciculatum*. 3. a kind of wild yam. കാട്ടുകിഴങ്ങ. 4. a name of the Goddess *Durga*. ദുൎഗ്ഗ.

ചണ്ഡത, യുടെ. *s.* Rage, great passion, passionateness. കടുങ്കോപം. Warmth of temper.

ചണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is very passionate, violent, fiery, hot, warm. കടുങ്കോപി. 2. the regent of death. യമൻ. 3. a *Daitya*, a demon. ദൈത്യൻ.

ചണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Passion, wrath. കോപം. 2. violence, warmth, heat. ക്രൂരത. 3. the part of the body including the loins, and part of the thighs.

ചണ്ഡാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A short petticoat, worn either by men or women. പട്ടട.

ചണ്ഡാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The sweet-scented oleander, *Nerium odorum*. കണവീരം.

ചണ്ഡാംശു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ചണ്ഡാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An outcast, a *Chandala*, a man of the lowest caste of the mixed tribes. One born from a *Sudra* father and a *Brahman* mother. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 2. a scavenger. 3. a base or low person, a pariah, a rogue.

ചണ്ഡാലവല്ലകി, യുടെ. *s.* A common or vulgar lute. കിന്നരം.

ചണ്ഡാലി, യുടെ. *s.* 1. A low, or base woman. 2. the wife of a *Chandala*. 3. an angry woman, a scold.

ചണ്ഡാലിക, യുടെ. *s.* 1. A common lute. കിന്നരം. 2. the wife of a *Chandala*.

ചണ്ഡിക, യുടെ. *s.* 1. A name of the Goddess *Durga*. ദുൎഗ്ഗ. 2. *Cali*. കാളി. 3. *Parwati*, പാൎവ്വതി. 4. an angry woman. കോപമുള്ളവൾ.

ചണ്ഡീ, യുടെ. *s.* 1. A passionate or angry woman. കോപമുള്ളവൾ. 2. a mischievous or furious woman. ക്രൂരതയുള്ളവൾ. 3. *Durga*. ദുൎഗ്ഗ.

ചണ്ഡീശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ചണ്ണ, യുടെ. *s.* A kind of grass. See ചൊറപ്പുല്ല്.

ചണ്ണക്കൂവ, യുടെ. *s.* A plant, a kind of Costus, *Costus speciosus*.

ചണ്ണപ്പായില,ിന്റെ. *s.* An aquatic plant.

ചണ്ണുന്നു, ണ്ണി, വാൻ. *v. a.* To eat greedily.

ചത, യുടെ. *s.* The act of crushing, bruising, beating.

ചതകത്തി, യുടെ. *s.* A bruising or crushing instrument, used by persons who are without teeth to crush their betel-nut.

ചതകുപ്പ, യുടെ. *s.* Dill seed, a sort of fennel, *Anethum graveolens* or *sowa*.

ചതച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of crushing, or bruising.

ചതപ്പ,ിന്റെ. *s.* The act of bruising or crushing.

ചതയം, ത്തിന്റെ. *s.* The 24th Asterism or constellation in Hindu astrology.

ചതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be crushed, to be bruised, to be squashed.

ചതവ,ിന്റെ. *s.* The state of being crushed, a bruise.

ചതസ്രം. *adj.* Four (numeral.) ൪.

ചതി, യുടെ. *s.* Deceit, cheating, treachery, ambush, snare.

ചതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To deceive, to cheat, to betray, to bewray. 2. to entrap, to lay snares.

ചതിയൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver, a cheat, an impostor, a treacherous person.

ചതിര. *adj.* Cheap, of a good or small price.

ചതിവ,ിന്റെ. *s.* Deceit, cheating, treachery.

ചതുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A bruise, a crush, spoken of metal vessels, jewels, &c. 2. lameness.

ചതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To bruise, to crush. 2. to walk lame, to be lame.

ചതുരക്കള്ളി, യുടെ. *s.* The milk hedge plant, the twisted spurge, *Euphorbia tirucalli* or *antiquorum*.

ചതുരംഗക്കരു, വിന്റെ. *s.* A chessman.

ചതുരംഗഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A square of a chess-board.

ചതുരംഗപ്പട, യുടെ. *s.* 1. Playing at chess. 2. an Indian army composed of four kinds of forces.

ചതുരംഗപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* The chess-board.

ചതുരംഗപ്പലക, യുടെ. *s.* The chess-board.

ചതുരംഗപ്പോര,ിന്റെ. *s.* Playing at chess. ചതുരംഗം പൊരുതുന്നു. To play at chess.

ചതുരംഗബലം, ത്തിന്റെ. *s.* The four kinds of In-

dian troops composing an army, viz. infantry, cavalry, elephants, and war chariots.

ചതുരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chess, a game of chess. 2. an army consisting of four kinds of forces. See ചതുരംഗസെന.

ചതുരംഗയുക്തി, യുടെ. *s.* A stratagem at chess.

ചതുരംഗസെന, യുടെ. *s.* An Indian army consisting of four kinds of forces, viz. elephants, war chariots, cavalry, and infantry, ആന, തെർ, കുതിര, കാലാൾ, കൂടിയ സൈന്യം.

ചതുരംഗിണി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ചതുരംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of cassia, *Cassia fistula.* കൊന്നവൃക്ഷം. 2. a hand breadth, the width of four fingers. നാലുവിരൽ.

ചതുരത, യുടെ. *s.* Dexterity, skilfulness, ingenuity, cleverness. സാമൎത്ഥ്യം.

ചതുരൻ, ന്റെ. *s.* A dexterous, skilful, ingenious, learned, clever man. സമൎത്ഥൻ.

ചതുരന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A palankeen. പല്ലക്ക.

ചതുരന്തയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A palankeen. പല്ലക്ക.

ചതുരബ്ദ, യുടെ. *s.* A cow four years old. നാല വയസ്സ ചെന്ന പശു.

ചതുരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To square, to form with right angles, to reduce to a square.

ചതുരമായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be four square or quadrangular.

ചതുരം, *adj.* 1. Square, quadrangular. 2. dexterous, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

ചതുരശ്രം. *adj.* Square, four-cornered, quadrangular. നാല്പുരം.

ചതുരാനനൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

ചതുരാശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* The four kinds of state or condition of life among the Brahmans; viz. 1. The student. 2. the householder. 3. the anchorite, and, 4. the ascetic. See ആശ്രമം.

ചതുരുപായം, ത്തിന്റെ. *s.* The four means or expedients for obtaining success against an enemy; viz. 1. *Conciliation.* സാമം. 2. *presents* or *gifts.* ദാനം. 3. *creating dissension.* ഭെദം. 4. *chastisement, punishment.* ദണ്ഡം.

ചതുൎഗ്ഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of four objects of human pursuits; viz. virtue, love, wealth, and final beatitude.

ചതുൎത്ഥം, &c. *adj.* Fourth. നാലാമത്തെ.

ചതുൎത്ഥി, യുടെ. *s.* 1. The dative case in grammar. 2. the fourth day after the new or full moon.

ചതുൎദ്ദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's elephant. ഇന്ദ്രഗജം.

ചതുൎദ്ദശ, &c. *adj.* 1. Fourteen. പതിന്നാല. 2. fourteenth. പതിന്നാലാമത്തെ.

ചതുൎദ്ദശി, യുടെ. *s.* The fourteenth lunar day, calculated either from the new or full moon.

ചതുൎഭദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of four objects of human wishes, viz. virtue, love, wealth, and final beatitude.

ചതുൎഭുജൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, because he is represented as having four hands. വിഷ്ണു.

ചതുൎമ്മുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

ചതുൎവ്വൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചതുൎഭദ്രം.

ചതുൎവ്വൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The four tribes, viz. 1. The *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ. 2. the *Cshatriya.* ക്ഷത്രിയൻ. 3. the *Vaisya.* വൈശ്യൻ. 4. the *Sudra.* ശൂദ്രൻ.

ചതുൎവ്വിധം, *adj.* Four kinds or sorts. നാലുപ്രകാരം.

ചതുൎവ്വെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The four Hindu *Vedas.* 1. The *Rik.* ഋക്ക. 2. the *Yajur.* യജുസ്സ. 3. the *Sama.* സാമ. 4. the *Atharwanna.* അഥൎവ്വണം.

ചതുൎഹായണി, യുടെ. *s.* See ചതുരബ്ദ.

ചതുശ്ശതം. *adj.* Four hundred. ൪൦൦.

ചതുശ്ശാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quadrangular building, enclosing an open square. 2. a square formed by four houses. നാലുകെട്ട.

ചതുഷ്കം, & ചതുഷ്ടയം. *adj.* Quadrangular, square. *s.* 1. The four. ൪. 2. a quadrangle, a square.

ചതുഷ്കോണം, ത്തിന്റെ. *s.* Four corners, a square.

ചതുഷ്പഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where four roads meet. നാല്കവല വഴി.

ചതുഷ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An animal with four legs, a quadruped. നാല്കാലി. 2. verse, the metre of stanzas especially consisting of four *Padas* or lines. ശ്ലോകം.

ചതുഷ്പദി, യുടെ. *s.* A verse consisting of four *padas* or lines. ശ്ലോകം.

ചതുഷ്പാത്ത, ിന്റെ. *s.* A quadruped, an animal with four legs. നാല്കാലി മൃഗം.

ചതുഷ്ഷഷ്ടി, യുടെ. *s.* The number sixty four. ൬൪.

ചതുഷ്ഷഷ്ടികല, യുടെ. *s.* The 64 arts and sciences of the Hindus. അറുപത്തു നാല കലാവിദ്യകൾ.

ചതുസ്സമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A square. 2. an unguent of four ingredients, sandal, agallochum, saffron, and musk.

ചതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bruise, to crush, to squash.

ചത്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A court yard. മുററം. 2. the enclosed empty space of ground within a native house.

ചത്വാരിംശത്ത, *adj.* Forty. നാല്പത.

ചത്വാരിംശം, *adj.* Fortieth. നാല്പതാമത.

ചന. *ind.* A particle, affixed to certain words giving them an indefinite signification, as കദാ, When; കദാചന, Some when, at some time; കെചന, Some one.

ചന, യുടെ. *s.* 1. Pregnancy, as applied to cattle only. 2. half ripe fruit.

ചനച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A smaller branch of a tree, or of an antler.

ചനപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The state of being half ripe. 2. branching out in smaller branches.

ചനപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ; ചനയെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To become pregnant, spoken of cattle.

ചനചന. *ind.* Drizzly. ചനചനപെയ്യുന്നു. To drizzle.

ചനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be half ripe, as fruit. 2. to branch out.

ചന്ത, യുടെ. *s.* A fair, or market, a stated meeting of buyers and sellers.

ചന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A market man, a man who lives in a market place.

ചന്തക്കുരിശ, ിന്റെ. *s.* The market-cross.

ചന്തക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Holding a market, a crowd of people in a market-place.

ചന്തദിവസം, ത്തിന്റെ. *s.* Market day.

ചന്തനഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A market town.

ചന്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To adorn, to beautify; also ചന്തംവരുത്തുന്നു.

ചന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Beauty, comeliness, elegance. ചന്തം ചാൎത്തുന്നു. (honorific) To have the hair dressed or cut, spoken of kings or great men. *adj.* Beautiful, handsome, comely, elegant, agreeable.

ചന്തവില, യുടെ. *s.* Market price.

ചന്തസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A market place, a fair, a bazar.

ചന്തി, യുടെ. *s.* The seat, the back part, the posteriors.

ചന്ത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A petty treasurer in a district.

ചന്ത്രപ്പുര, യുടെ. *s.* A petty treasury of a district.

ചന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a petty treasurer.

ചന്ദനക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* Scented ointment, an ointment of perfume.

ചന്ദനതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Odoriferous ointment. 2. sandal oil.

ചന്ദന, യുടെ. *s.* A plant the root of which is used for *Sarsaparilla*, *Echites frutescens*. പാൽവള്ളി.

ചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal, *Sirium myrtifolium;* it implies either the tree, the wood, or the unctuous preparations of the wood, held in high estimation as perfumes.

ചന്ദനാചലം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Mataya* mountains, part of the south western range of the *Ghâts* in the Indian peninsula, where sandal is produced.

ചന്ദനാദ്രി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ചന്ദ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eye in a peacock's tail. മയിൽ പീലിയുടെ കണ്ണ. 2. cantharides. പൊൻവണ്ട.

ചന്ദ്രകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A fabulous gem, supposed to be formed of the congelation of rays of the moon: the moon gem.

ചന്ദ്രകാവി, യുടെ. *s.* 1. The colour of the rising moon, a reddish colour, extracted from the flowers of a thistle. 2. a bright red ochre.

ചന്ദ്രകി, യുടെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

ചന്ദ്രകിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Lunar rays. നിലാവ.

ചന്ദ്രകല, യുടെ. *s.* A digit, or one sixteenth of the moon's diameter, the phases of the moon.

ചന്ദ്രകലാധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രഗോളിക, യുടെ. *s.* Moon-light. നിലാവ.

ചന്ദ്രഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse of the moon.

ചന്ദ്രചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. The moon. 2. gold. സ്വൎണ്ണം. 3. camphor. കൎപ്പൂരം. 4. water. വെള്ളം. 5. a water lily. ആമ്പൽ പൂ. 6. the name of a plant. കമ്പിപാല. 7. a drug. ത്രികൊല്പകൊന്ന.

ചന്ദ്രനാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A black serpent: the dragon's head, or ascending node in astronomy. രാഹു.

ചന്ദ്രബാല, യുടെ. *s.* Large cardamoms. ഏലം.

ചന്ദ്രബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The moon's disk.

ചന്ദ്രഭാഗ, യുടെ. *s.* The name of a river, the *Chinab*, one of the five streams of the *Punjab*. ഒരു നദിയുടെ പെർ.

ചന്ദ്രമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The disk of the moon. 2. the moon's orbit. 3. the lunar halo. 4. that part of the human body which begins from the heart and includes the head.

ചന്ദ്രമസ്സ, ിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ചന്ദ്രമൌലി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ചന്ദ്രരശ്മി, യുടെ. *s.* The moon's rays.

ചന്ദ്രലെഖ, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Conyza* or *Serraluta anthelmintica.*

ചന്ദ്രവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The offspring of *Chandra* the father of *Budd'ha*, and a title of the royal house of

Hastinapuri; of the Pandya and other kings.

ചന്ദ്രവല്ലരി, യുടെ. *s.* A kind of Asclepias, *A. Acida.* സൊമലത.

ചന്ദ്രശാല, യുടെ. *s.* 1. An upper room, an apartment on the house-top. നിലാമുററം. 2. moon-light. നിലാവ.

ചന്ദ്രശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as bearing a crescent on his head. ശിവൻ.

ചന്ദ്രസംജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Camphor. പച്ചകപ്പൂരം.

ചന്ദ്രഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A scymitar or sword. വാൾ. 2. the sword of RAVANA or of CUBÉRA.

ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The sun and moon.

ചന്ദ്രാലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a work on rhetoric.

ചന്ദ്രിക, യുടെ. *s.* 1. Moon-light, moon-shine. നിലാവ. 2. large cardamoms. എലം.

ചന്ദ്രികാങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* A room on the top of a house. See ചന്ദ്രശാല.

ചന്ദ്രൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Moon rise, the rising of the moon. 2. an awning, a cloth or sheet spread over the large open courts of native houses, upon festival occasions.

ചന്ദ്രൊപലം, ത്തിന്റെ. *s.* The moon gem. ചന്ദ്രകാന്തം.

ചന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A small piece of gold, &c.

ചപല, യുടെ. *s.* 1. The Goddess LACSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. lightning. മിന്നൽ. 3. long pepper. തിപ്പലി. 4. a whore. വെശ്യ. 5. the tongue. നാവ.

ചപലത, യുടെ. *s.* 1. Unsteadiness, fickleness. 2. tremulousness, fearfulness, shaking.

ചപലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is unsteady, wavering, fickle. 2. one who is fearful, tremulous, agitated, overcome with alarm. 3. one who is inconsiderately criminal. 4. one who is swift, expeditious.

ചപലം, &c. *adj.* 1. Fickle, uncertain, unsteady. 2. trembling, tremulous, shaking, fearful. 3. quick, swift, expeditious. 4. momentary, instantaneous. 5. violently agitated; overcome with alarm, &c. *s.* 1. Quicksilver, mercury. രസം. 2. perplexity.

ചപെടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The palm of the hand with the fingers extended. കരതലം, ഉള്ളങ്കൈ. 2. a slap, a blow. അടി.

ചപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Dry leaves. 2. sweepings. 3. smacking, eating with a noise, &c. *adj.* 1. Worthless, bad. 2. insipid.

ചപ്പങ്ങം, ത്തിന്റെ. *s.* Sappan wood, logwood, *Cæsalpinia Sappan.*

ചപ്പടാച്ചി, യുടെ. *s.* 1. Coaxing, wheedling, flattering. 2. threatening, frightening, menace.

ചപ്പടാച്ചിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A coaxer, a flatterer. 2. a threatener, menacer.

ചപ്പട്ട. *adj.* 1. Bad, worthless. 2. insipid, void of salt taste. 3. idle, lazy.

ചപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A worthless fellow, an idle, lazy fellow.

ചപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of chewing, smacking the lips. 2. sucking with a noise.

ചപ്പാണി, യുടെ. *s.* A kind of chicken pox.

ചപ്പില, യുടെ. *s.* Dried leaves.

ചപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. a.* To chew, to smack, to suck with a noise, to sip up.

ചപ്രത്തലയൻ, ന്റെ. *s.* A person who wears his hair hanging down over his face.

ചപ്രമഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bedstead ornamented with a canopy. 2. a kind of canopied chair or stage for carrying idols in procession.

ചമത, യുടെ. *s.* 1. A tree. 2. fuel, wood, grass, &c. so employed.

ചമതക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A stem or stick of the preceding tree which young Brahmans carry in their hands.

ചമത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Strength, power, prowess. 2. ability, capability, adequacy.

ചമത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is strong, powerful. 2. able, adequate to, capable.

ചമയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dress, ornament, investment, equipage, caparison. 2. an ornament of gold, silver, &c. 3. expense allowed for improvement made in the cultivation of land, &c.

ചമയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to adorn, dress, decorate. 2. to accoutre, to caparison.

ചമയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To decorate, to dress, to adorn, to accoutre, to caparison. 2. to become. 3. to be made, to get ready, or be made ready, to be prepared. 4. to be cooked, dressed. 5. to grow fit for.

ചമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of deer. 2. a *Chowri* or long brush most usually made of the tail-hairs of the *Yar* or *Bos Grunniens*, and employed to whisk off insects, flies, &c.

ചമരികം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of ebony, *Bauhinia variegata.* മന്ദാരം.

ചമരിക, യുടെ. *s.* A kind of deer. ഒരു വക മാൻ.

ചമരിമാൻ, ന്റെ. *s.* See the following.

ചമരി, യുടെ. *s.* A kind of deer, or rather the *Bos*

Grunniens, erroneously classed by the Hindu writers amongst the deer. ഒരു വക മാൻ.

ചമൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Astonishment, surprize. അത്ഭുതം. 2. dexterity. ചമത്ത. 3. eloquence, wit. ചാതുൎയ്യം. 4. any thing curious, ingenious or extraordinary.

ചമൽകൃതി, യുടെ. *s.* An ingenious, or curious work.

ചമസം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ചമസി, യുടെ. *s.* 1. A vessel used at sacrifices for drinking the juice of the acid Asclepias, a kind of ladle or spoon. 2. a sweatmeat, or flour, Sesamum, &c., mixed up with sugar into a kind of cake. എള്ളുണ്ട. 3. a cake made of barley, rice, or lentils, ground to meal. ദൊശ.

ചമൂ, വിന്റെ. *s.* 1. An army. സെന. 2. a squadron, a division of an army. സെനയിൽ ഒരു ഭാഗം.

ചമൂരു, വിന്റെ. *s.* A kind of deer. ഒരു വക മാൻ.

ചമെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make, to form, to prepare. 2. to cook or dress victuals.

ചമ്പ, ിന്റെ. *s.* The dead carcass of any animal.

ചമ്പ, യുടെ. *s.* 1. Salt fish, dried fish. 2. one of the seven moods in music. ഒരു താളം. 3. lightning. മിന്നൽ. 4. the capital of *Carna* and the modern Bhagulpore 5. an aquatic plant.

ചമ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree bearing a yellow fragrant flower, *Michalia champaca.* 2. a division of the jack fruit. ചുള.

ചമ്പൻ. *adj.* Unripe, as applied to betel-nut only.

ചമ്പാരിപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* A painted or variegated cloth or blanket, serving as the trappings or housings of an elephant.

ചമ്പാവ, ിന്റെ. *s.* A superior kind of rice or paddy, its grain being white and of a good flavour, *Oryza Sativa.* (Lin.) Also ചമ്പാൻ.

ചമ്പ്രംപടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, രുന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To sit upon the hams with folded knees, to sit with the legs crossed under one.

ചമ്പ്രാവള്ളി, യുടെ. *s.* The name of a creeping plant.

ചംബൂ, വിന്റെ. *s.* A work in which the same subject is continued through alterations in the composition of prose and verse. ഗ്രന്ഥ വിശെഷം.

ചമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* A whip.

ചമ്മന്തി, യുടെ. *s.* A kind of curry made of salt, pepper, tamarinds, onions, cumin seeds, &c.

ചയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Increase. വൎദ്ധനം.

ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An assemblage, a multitude, a heap, a collection. കൂട്ടം. 2. a mound of earth raised to form the foundation of a building. മതിലടി. 3. a rampart or mound of earth raised from the ditch of a fort. 4. any edifice. ഭവനം. 5. a cover, covering. മൂടി.

ചരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A treatise on medicine. വൈദ്യശാസ്ത്രം.

ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Goods, articles, commodities, merchandise of all kinds, &c. 2. cloth. 3. all kinds of medicines or drugs. 4. a large caldron.

ചരക്കുമെനി, യുടെ. *s.* A large boat used for the carriage of goods, &c.

ചരട, ിന്റെ. *s.* 1. String, thread, cord. 2. the nuptial string or thread. ചരടപറിക്കുന്നു. To break asunder the marriage string off the neck of a woman after her husband's death, after which she remains a widow.

ചരട്ടപമ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* A peg top to play with, spun with a thread.

ചരട്ടുളി, യുടെ. *s.* A kind of harpoon having a long string attached to it for catching fish, &c.

ചരണതളിർ, രിന്റെ. *s.* A foot, (honorific.)

ചരണതാർ, രിന്റെ. *s.* A foot, (honorific.)

ചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A foot. അടി. 2. the root of a tree. ചുവട. 3. roaming, wandering, going round or about. സഞ്ചാരം. 4. fixed or instituted observances, the peculiarity of condition or conduct. മൎയ്യാദ. 5. a foot in poetical verse. ശ്ലൊകത്തിന്റെ ഒരു പാദം.

ചരണായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* A cock, because his foot is his weapon. പൂവൻകൊഴി.

ചരതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Care, carefulness. 2. laying up in store.

ചരതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To take care of. 2. to lay up in store.

ചരൻ, ന്റെ. *s.* A spy, a secret emissary, or agent. ഒറ്റുകാരൻ.

ചരമകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The last time or end. അവസാനകാലം. 2. twilight. സന്ധ്യ.

ചരമഗിരി, യുടെ. *s.* See അസ്തമന പൎവ്വതം.

ചരമം, &c. *adj.* 1. Last, ultimate, final. പിമ്പ, ഒടുക്കം. 2. west. 3. western. *s.* Twilight. ചരമപത്രം. A will, a testament. മരണപത്രിക.

ചരമക്ഷ്മാഭൃത്ത, ിന്റെ. *s.* The western mountain. അസ്തമന പൎവ്വതം.

ചരം, &c. *adj.* 1. Moveable, locomotive. നടക്കുന്ന. 2. trembling, shaking, unsteady. ഇളകുന്ന. *s.* An animal, any thing that moves, or any creature having power of locomotion. മൃഗം.

ചരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To slacken. 2. to relax. 3. to abate, to decrease.

ചരരാശി, യുടെ. *s.* A name given to four signs in the zodiac, viz. *Aries*, മെടം. *Cancer*, കൎക്കടകം. *Libra*, തുലാം. *Capricornus*, മകരം.

ചരൽ, ലിന്റെ. *s.* Stony nodule, gravel, coarse sand.

ചരവ, ിന്റെ. *s.* 1. Slackness, looseness. 2. relaxation. 3. abatement.

ചരളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pine tree, *P. longifolia.*

ചരാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shallow cup or dish. ചട്ടി.

ചരാചരങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* Animate and inanimate (things,) creation.

ചരാത, ിന്റെ. *s.* See the following.

ചരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shallow cup or dish. ചട്ടി. 2. a small earthen lamp. ഇടിഞ്ഞിൽ വിളക്ക.

ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To wander, to roam, to walk, to move, to move about. *v. a.* To bend, to make to lean to one side. 2. to place edge ways or on one side. 3. to pour out, to pour.

ചരിച്ചുനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To peep, to look slily.

ചരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of bending or inclining to one side, putting in an oblique position.

ചരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fixed institute, a proper or peculiar observance. 2. good conduct. 3. a tale, history or chronicle.

ചരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. History, especially of good actions. കഥ. 2. instituted or peculiar observance or conduct. 3. good conduct or manners. 4. character whether good or bad.

ചരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To bend, to incline, to slant, to lean to one side, to be in a bending posture. 2. to lie down. 3. to lie on one side. 4. to die, said of elephants.

ചരിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Inclination, a slope, a declivity. 2. sliding, bending sideward. 3. obliquity. 4. lying down, lying on one side. ചരിവായി. Obliquely.

ചരു, വിന്റെ. *s.* An oblation, chiefly of milk and butter, with fire to the gods or manes. ഹവിസ്.

ചൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Reflection, consideration, deliberation, the exercise of the mind or judgment on any subject. വിചാരം. 2. cleansing the person with fragrant unguents. സുഗന്ധലെപനം. 3. a dispute, or quarrel. വിവാദം.

ചൎച്ചരി, യുടെ. *s.* 1. A festival, festive sport. 2. a kind of song. ഒരു വക പാട്ട. 3. striking the hands to beat time. കൈതാളം. 4. curled or woolly hair. ചുരുട്ടതല. 5. musical symphony, or the recitation of scholars. ഗാനപരീക്ഷ. 6. noise made at festivals. ഘൊഷശബ്ദം.

ചൎച്ചിക, യുടെ. *s.* A title of the goddess *Durga.* ദുൎഗ്ഗ.

ചൎച്ചിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleansing the person with perfumes. സുഗന്ധ ലെപനം.

ചൎച്ചിതം, &c. *adj.* Perfumed, anointed, smeared with sandal. ചന്ദനം പൂചപ്പെട്ടത.

ചൎമ്മകഷ, യുടെ. *s.* A plant, commonly called by a similar name, *Charmacasha* or *Charmaghas.* ചൎമ്മലന്ത.

ചൎമ്മകാരൻ, ന്റെ. *s.* A shoe-maker, a tanner or currier; a worker in leather. ചെരിപ്പുകുത്തി, തൊൽകൊല്ലൻ.

ചൎമ്മദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A whip. ചമ്മട്ടി.

ചൎമ്മപത്രു, യുടെ. *s.* A bat, a small house bat. നരിച്ചീർ.

ചൎമ്മപ്രഭെദിക, യുടെ. *s.* A shoe-maker's awl. തൊലുളി.

ചൎമ്മപ്രസെവിക, യുടെ. *s.* Bellows. ഉല തുരുത്തി.

ചൎമ്മഭെദിക, യുടെ. *s.* A shoe-maker's knife. തൊലുളി.

ചൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Skin. തൊൽ. 2. a hide. 3. leather. 4. the bark of a tree, &c. 5. a student's hide, chiefly that of an antelope.

ചൎമ്മയഷ്ടി, യുടെ. *s.* A whip. ചമ്മട്ടി.

ചൎമ്മലന്ത, യുടെ. *s.* See ചൎമ്മകഷ.

ചൎമ്മസംഭവ, യുടെ. *s.* Cardamoms. ഏലം.

ചൎമ്മി, യുടെ. *s.* 1. A soldier armed with a shield, a shield-bearer. പരിചക്കാരൻ. 2. a tree the bark of which is used for writing upon, &c. പൂതണക്കം.

ചൎയ്യ, യുടെ. *s.* 1. Perseverance in religious austerities. നടപ്പ. 2. due and regular observance of all rites or customs.

ചൎവ്വണം, ത്തിന്റെ. *s.* Chewing, masticating. ചവെപ്പ.

ചൎവ്വിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To chew, to masticate. ചവെക്കുന്നു, തിന്നുന്നു.

ചൎവ്വിതം. *adj.* Chewed, eaten. ചവെക്കപ്പെട്ടത.

ചലട, യുടെ. *s.* A large sieve.

ചലത്ത. *adj.* 1. Moving. 2. shaking, trembling, &c. ഇളക്കമുള്ള.

ചലദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A loose tooth.

ചലദലം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy fig tree. അരയാൽ.

ചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Motion, moving, movement, agitation. 2. trembling, shaking. ഇളക്കം. 3. wandering, roaming. ഉഴല്ച. 4. the foot. കാൽ. *adj.* 1. Trembling, tremulous, shaking. 2. wandering, roaming.

ചലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pus or matter, the discharge from

any wound, sore, &c. 2. trembling, shaking, motion. ഇളക്കം.

ചലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To gather or form as pus.

ചലാചലം. *adj.* Trembling, tremulous, unsteady, unfixed. ഇളക്കമുള്ള.

ചലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To tremble, to shake, to totter, to move. ഇളകുന്നു. 2. to hesitate, to doubt. 3. to sift. 4. to be vexed, troubled. 5. to be tired, wearied. 6. to be disgusted. 7. to be satisfied.

ചലിതം, *adj.* 1. Moved, trembling, shaking. ഇളകപ്പെട്ട. 2. gone, departed.

ചലിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Weariness, fatigue. 2. vexation. 3. disgust, displeasure.

ചലിപ്പൻ, ന്റെ. *s.* One of a class of palankeen bearers.

ചലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to sift. 2. to vex, to trouble. 3. to tire, to weary. 4. to disgust. 5. to move, to agitate.

ചല്ലു, *adj.* Bad, useless.

ചല്ലട, യുടെ. *s.* A large sieve. ചല്ലടയിടുന്നു. To sift.

ചല്ലടം, ത്തിന്റെ. *s.* Short drawers, or breeches which reach as far as the middle of the thigh.

ചല്ലരിപ്പറ, യുടെ. *s.* 1. Cymbals. 2. a kind of drum.

ചല്ലാവു,ിന്റെ. *s.* Muslin, any cloth without a border.

ചല്ലി, യുടെ. *s.* 1. A kind of thorny grass growing in water. 2. a copper cash. 3. a lying rogue, a trifler.

ചവാട,ിന്റെ. *s.* A measure of quantity, a 4th part of a pint.

ചവാടി, യുടെ. *s.* A kind of ornament worn on the neck or waist.

ചവണ, യുടെ. *s.* 1. Pincers, tongs. 2. nippers. 3. snuffers.

ചവതി, യുടെ. *s.* A disease, consumption. ക്ഷയരൊഗം.

ചവൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. n.* To have an astringent or acrid taste.

ചവൎപ്പു,ിന്റെ. *s.* An astringent taste or flavour.

ചവല, യുടെ. *s.* 1. Empty corns of any grain. 2. hollowness. 3. a flaw in metal. 4. thinness, leanness, weakness, said of children.

ചവൎക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Soap.

ചവളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A pike-man, a lancer. 2. one of the tribe of *Chavelars*, or a low class of *Nairs.* 3. a fisherman.

ചവളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of spear, a pike, a lance. 2. shaving. ക്ഷൌരം.

ചവളി, യുടെ. *s.* Cloth or stuff of any kind.

ചവളിക്കച്ചവടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mercer, a draper.

ചവളിക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Mercery, dealing in cloth.

ചവളിച്ചരക്കു,ിന്റെ. *s.* Cloth goods.

ചവളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To grow or become dirty as applied to clothes, &c., to be soiled.

ചവൾച്ച, യുടെ. *s.* Growing dirty, the state of being soiled.

ചവറു, റിന്റെ. *s.* 1. Green leaves, small green branches, or rubbish used as manure, and put to the roots of trees and plants. 2. rubbish. *adj.* Base, bad, contemptible.

ചവറൻ, ന്റെ. *s.* A mean, worthless person.

ചവററില, യുടെ. *s.* Dried leaves.

ചവിക, യുടെ. *s.* 1. The long pepper plant. കാട്ടുതിപ്പലിക്കൊടി. 2. the wild pepper plant. കാട്ടുമുളകുകൊടി.

ചവികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The wild pepper plant. കാട്ടുമുളകുകൊടി. 2. the plant which yields long pepper. കാട്ടുതിപ്പലിക്കൊടി.

ചവിട്ടു, or ചവുട്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. Tread; footing; step with the foot. 2. a kick. 3. the rebounding of a gun. 4. a cocoa-nut shell used as an oil vessel. 5. treading on the wooden instrument mentioned in the following. 6. the act of dancing. 7. milling, or making the body flexible by treading it all over with the feet. 8. striking as cocks in fighting. 9. copulation, as applied to cattle, fowls, birds. 10. the print of the foot or footstep. 11. submission, being under another's control. 12. treading a water wheel. 13. threshing or treading out corn. 14. treading or making clay flexible for potter's work, &c. 15. contempt.

ചവിട്ടി, യുടെ. *s.* A wooden instrument for making even the earth in wet paddy lands; also ചവിട്ടുമരം.

ചവിട്ടുകല്ലു,ിന്റെ. A stepping-stone.

ചവിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To tread; to step. 2. to tread upon. 3. to trample upon, to kick. 4. to make flexible. 5. to destroy. 6. to conceal. It is used in all the meanings under ചവിട്ടു.

ചവിട്ടുപടി, യുടെ. *s.* 1. A footstep. 2. a treading board.

ചവിണ, യുടെ. *s.* 1. Pincers, tongs. 2. nippers. 3. snuffers.

ചവുക്കു,ിന്റെ. *s.* A whip, a carriage whip. ചവുക്കുകൊണ്ടടിക്കുന്നു. To whip.

ചവുക്ക, യുടെ. *s.* 1. A custom house, a toll office. 2. a square and open place erected to sit upon, a kind of summer house.

ചവുക്കാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A carpet.
ചവുക്കിളി, യുടെ. *s.* An ear-ring with a square appendage of gold.
ചവുക്കദാരൻ, ന്റെ. *s.* A manager of a custom house, a chief custom house officer.
ചവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To chew, to masticate.
ചവെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Chewing, mastication.
ചവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The long pepper plant, *Piper chavya.* കാട്ടുതിപ്പലിക്കൊടി. 2. the wild pepper plant. കാട്ടുമുളകുകൊടി.
ചവ്വ, ിന്റെ. *s.* The omentum, or caul wherein the bowels are wrapped.
ചഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vessel for drinking spirits with, a wine glass. 2. any drinking vessel. പാനപാത്രം.
ചഷാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wooden ring on the top of a sacrificial post. യൂപത്തിന്മെലെ വള. 2. an iron ring at the base of the post.
ചളി, യുടെ. *s.* 1. Mud, dirt, mire, clay, sludge. 2. a mucus discharge from the bowels.
ചളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* See ചലിക്കുന്നു.
ചളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* See ചലിപ്പ.
ചളിപ്പദം. *adj.* Of the consistence of mud.
ചളുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The state of being bulged or bent inwards, spoken of metal vessels.
ചളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To bulge or bend in. 2. to crush.
ചളുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be bulged or bent inwards, spoken of metal vessels. 2. to be crushed.
ചളുപിളെ. *adv.* With a noise as of walking in mud. *adj.* Of the nature of sludge.
ചളുമ്പ. *adj.* Unripe, said of betel-nut only,
ചള്ള, യുടെ. *s.* 1. Mud, clay, mire, sludge. 2. pod of beans.
ചള്ള. *adj.* 1. Difficult. 2. abominable. 3. bad, obscene. 4. unripe. ചള്ളും ചണ്ടയും ഉണ്ടാകുന്നു. To quarrel. ചള്ള പിണെയുന്നു. To quarrel. ചള്ള പറയുന്നു. To use bad language, to speak ill of. ചള്ള കൂടുന്നു. To quarrel.
ചക്ഷുശ്രവസ്സ, ിന്റെ. *s.* A serpent, a snake. പാമ്പ.
ചക്ഷുഷ്യ, യുടെ. *s.* A blue stone, or according to some the calx of brass used as a collyrium. അഞ്ജനക്കല്ല.
ചക്ഷുസ്സ, ിന്റെ. *s.* The eye. കണ്ണ.
ചറചറെ. *adv.* Drizzlingly. ചറ ചറെ പെയ്യുന്നു. To drizzle.

ചാ

ചാകുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To die, to expire, chiefly spoken of animals, insects, and reptiles.
ചാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Death. 2. a sackcloth. 3. a sack, a bag, a pocket.
ചാക്കാല, യുടെ. *s.* See ചാവുപുല.
ചാക്കിയാര, രുടെ. *s.* 1. A class of Brahmans, who have lost caste. 2. a dancer, an actor, a mime.
ചാക്കുശീല, യുടെ. *s.* Sackcloth.
ചാക്കുസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A bag made of sackcloth.
ചാക്രി, യുടെ. *s.* Situation, occupation.
ചാക്രികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An oil-man. 2. a bard who chants in chorus the praises of kings, heroes, &c. കൊട്ടിപാടുന്നവൻ.
ചാംഗെരി, യുടെ. *s.* Wood sorrel, *Oxalis monadelpha.* പുളിയാറില.
ചാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* An inclination, declivity, leaning sideways.
ചാഞ്ചാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To stagger, to reel, to waddle. 2. to rock to and fro, to shake, to totter.
ചാഞ്ചാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Staggering, reeling. 2. rocking, shaking.
ചാട, ിന്റെ. *s.* 1. A cart. 2. a rack.
ചാടക, യുടെ. *s.* A young hen sparrow. ഊക്കുരികിൽ പെട.
ചാടകെരം, ത്തിന്റെ. *s.* A young sparrow. ഊക്കുരികിൽ പക്ഷി.
ചാടൻ, ന്റെ. *s.* A cheat, a rogue, a peculator, one who makes away with money, &c. entrusted to him. കള്ളത്ത്രാണമുള്ളവൻ.
ചാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to leap, or jump. 2. to cause to rush out. 3. to pour out water, &c.
ചാടു, വിന്റെ. *s.* Pleasing or grateful discourse. ഇഷ്ടവാക്ക.
ചാടുകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace strung alternately with pearls and gold beads. പൊന്മണിയും മുത്തുംകൂട്ടി കൊൎത്ത മാല.
ചാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To leap, to jump, to skip, to dance. 2. to rush on or into. 3. to escape. *v. n.* 1. To be caught, to be ensnared. ചാടിക്കളയുന്നു. To leap down, over, through or into. 2. to escape. ചാടിപ്പൊകുന്നു. To run away, to make one's escape.
ചാടുപടു, വിന്റെ. *s.* A jester, a buffoon. പുറാട്ടുകാരൻ.
ചാട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Wickedness, villany. 2. the act of

casting or throwing. 3. leaping, jumping.

ചാട്ട, യുടെ. *s.* Whip-cord, a whip, a scourge.

ചാട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A jumper, a leaper. 2. a monkey, an ape.

ചാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Leaping, jumping, leap, jump, skipping, dancing. 2. rushing on or into. 3. rushing down as water. 4. escape. 5. anger.

ചാട്ടക്കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A lance, an iron pike.

ചാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To cast or throw darts, &c.

ചാട്ടമാട്ട, ിന്റെ. *s.* Fraud, deceit, peculation.

ചാട്ടമാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver, a cheat, a rogue, a peculator.

ചാട്ടുവില്ല, ിന്റെ. *s.* A bow used for throwing darts, &c.

ചാട്ടുളി, യുടെ. *s.* A harpoon.

ചാണ, യുടെ. *s.* A whet or grind stone. ചാണെക്ക പിടിക്കുന്നു. 1. To grind a knife, razor, &c. 2. to cut or polish gems.

ചാണകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cow-dung.

ചാണകവരളി, യുടെ. *s.* Dried cow-dung.

ചാണക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A whet-stone, a grinding-stone.

ചാണക്കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A knife grinder. 2. a polisher of tools, &c.

ചാണക്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A proper name, the name of a sage. 2. the author of a work, compiled from the poems of various authors.

ചാണക്യസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a work compiled from the poems of various authors by *Chanakya.* ചാണക്യനീതി.

ചാൺ, ണിന്റെ. *s.* 1. A span. 2. a measure, the length of a span.

ചാണ്ഡാലിക, യുടെ. *s.* 1. A vulgar lute. കിന്നരം. 2. a name of *Durga.* ദുൎഗ്ഗ. 2. the wife of a *Chandala.*

ചാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, a kind of cuckoo. വെഴാമ്പൽ.

ചാതിക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Reconciliation, mediation. ചാതിക്കാരംപിടിക്കുന്നു. To appease, to reconcile.

ചാതുരി, യുടെ. *s.* Dexterity, ability, cleverness. നിപുണത.

ചാതുരികൻ, ന്റെ. *s.* A charioteer. സാരഥി.

ചാതുൎജ്ജാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of four spices, cardamom seeds, cloves, the leaf of the clove tree, and the blossoms of the tree termed *Mesua ferrea.*

ചാതുൎത്ഥികം. *adj.* Fourth. നാലാമത.

ചാതുൎത്ഥ്യം. *adj.* Fourth. നാലാമത.

ചാതുൎമ്മാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A term of four months.

ചാതുൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. An eloquent person, a famous speaker, an orator. 2. a clever, able person. വിദഗ്ദ്ധൻ.

ചാതുൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eloquence. 2. dexterity, address. 3. ability, cleverness. വിദഗ്ദ്ധത. 4. profound knowledge. *adj.* 1. Eloquent. 2. dexterous, skilful. 3. able, clever.

ചാതുൎവ്വൎണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The four tribes or castes viz. *Brahman*, *Cshatriya*, *Vaisya*, and *Sudra.*

ചാത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. An evil spirit. 2. a cock.

ചാത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A funeral ceremony, observed at various fixed periods, and for different purposes, consisting of offerings with water and fire to the gods and manes; and gifts and food to the relations present and assisting Brahmans or priests. It is especially performed for a parent recently deceased, or for three paternal ancestors, or for all ancestors collectively, and is supposed necessary to secure the ascent and residence of the souls of the deceased in a world appropriated to the manes. ചാത്തം കഴിക്കുന്നു. To perform or observe a *cháttam.*

ചാന്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Mortar, or cement made of fine lime with water. 2. wood-oil or tar. ചാന്താട്ടുന്നു. To plaster with fine mortar, &c.

ചാന്താട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Plastering with fine mortar.

ചാന്ദ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of honey. തെൻ.

ചാന്ദ്രമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A calculation made from the motion of the moon in its orbit.

ചാന്ദ്രമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A lunar month.

ചാന്ദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A month, a lunar month. 2. the light fortnight, or half month during which the moon is on the increase. *adj.* Lunar.

ചാന്ദ്രായണം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious or expiatory observance, regulated by the moon's age, diminishing the daily consumption of food every day, by one mouthful during the dark half, and increasing it in like manner during the light half.

ചാന്ദ്രി, യുടെ. *s.* *Budd'ha.* ബുധൻ.

ചാന്നാട്ടി, യുടെ. *s.* A woman of the *Shanár* tribe.

ചാന്നാൻ, ന്റെ. *s.* A *Shanár*, or man of the *Shanár* tribe, whose occupation is to extract the toddy or sap from the palm or palmira tree.

ചാപധരൻ, ന്റെ. *s.* One armed with a bow, an archer. വില്ലാളി, വില്ലുധരിച്ചവൻ.

ചാപപാണി, യുടെ. *s.* One armed with a bow, an archer. വില്ലുധരിച്ചവൻ.

ചാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bow. വില്ല. 2. a sign in the Zodiac, *Sagittarius.* ധനു.

ചാപലം. *adj.* 1. Unsteady, fickle. 2. tremulous. 3. fearful. ഇളക്കമുള്ള. *s.* Unsteadiness.

ചാപല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Fickleness, unsteadiness, (literally or metaphorically.) ഇളക്കം.

ചാപി, യുടെ. *s.* An archer, one armed with a bow. വില്ലു ധരിച്ചവൻ.

ചാപ്പ, യുടെ. *s.* 1. The cock of a gun. 2. a mark or impression, as from stamping or printing.

ചാമ, യുടെ. *s.* A kind of grain called millet, *Panicum miliaceum, &c.* (Lin.)

ചാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chowri*, the tail of the *Bos grunniens*, used to whisk off flies, &c. ചമരിമൃഗത്തിന്റെ വാൽ.

ചാമൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A pupil's having completed his studies and taking leave of his preceptor.

ചാമീകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊൻ.

ചാമുണ്ഡ, യുടെ. *s.* A name of *Cáli* or *Durga*. കാളി, ദുൎഗ്ഗ.

ചാമുണ്ഡി, യുടെ. *s.* A name of *Durga* or *Cáli*. ദുൎഗ്ഗ, കാളി.

ചാമ്പ, യുടെ. *s.* The *Jamba* tree.

ചാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Ashes. 2. closing or shutting the eyes, the closing or contraction of flowers.

ചാമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To shut or close as the eyes. 2. to be closed, to close, to contract, as flowers.

ചാമ്പെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Champaca, Michelia champaca.* ചെമ്പകം. 2. a plant, commonly *Nágacésar*. നാഗപ്പൂമരം.

ചായ, യുടെ. *s.* Tea. ചായകുടിക്കുന്നു. To drink tea.

ചായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dyer. 2. a painter. 3. a washerman.

ചായപ്പുടവ, യുടെ. *s.* A dyed or coloured cloth or garment.

ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Colour, dye. 2. paint. ചായമിടുന്നു. To paint. ചായം കയറ്റുന്നു. To dye, to paint. ചായം കാച്ചുന്നു. To dye. ചായം പിടിക്കുന്നു. To imbibe or take the dye. ചായം മുക്കുന്നു. To dip in the dye.

ചായമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A prop, a support, a stay.

ചായൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Colour. 2. likeness. 3. shade, shadow. 4. a side.

ചായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bend, to incline, to cause to lean to one side. 2. to cause to rest against. 3. to draw over to a party. 4. to listen, to incline the ear.

ചായിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A sloping shed or room added to a house. 2. inclination to a party.

ചായില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion.

ചായിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Inclination, bending downwards. 2. declivity, slope. 3. inclining to one side, leaning sideways. 4. inclination to a party.

ചായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To incline, to lean to one side, to bend, to hang downwards. 2. to rest against. 3. to lie upon. 4. to wave. 5. to be of a party, to be attached to one person.

ചാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A groom, a horse-man, a cavalier. കുതിരക്കാരൻ. 2. an associate, a companion. കൂട്ടുകാരൻ.

ചാരചക്ഷുസ്സ, ിന്റെ. *s.* Obtaining information by means of a messenger. ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം അറിയപ്പെടുന്നത.

ചാരടി, യുടെ. *s.* The suffruticose violet, *Viola suffruticosa.* (Lin.) ഒരിലത്താമര.

ചാരണ, യുടെ. *s.* The spreading hogweed, *Boerhavia diffusa.* (Lin.) തഴുതാമ.

ചാരണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dancer, an actor, a mime. നാട്യക്കാരൻ. 2. a panegyrist of the gods. ദെവഗായകൻ.

ചാരത്ത. *adv.* Near, at hand. സമീപത്ത.

ചാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spy, a secret agent. 2. an emissary, a messenger. ദൂതൻ.

ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ashes, wood ashes. ചാരം പിഴിയുന്നു. To wash clothes in ashes.

ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Going, motion, walk; also used with reference to the motion of a planet in orbit. ഗമനം.

ചാരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Reclining, or leaning against. 2. inclining, inclination. 3. desire.

ചാരവായു, വിന്റെ. *s.* Summer air, zephyr, the west wind. പടിഞ്ഞാറൻ കാററ.

ചാരവെ. *adv.* Near, at hand. അടുത്ത.

ചാരഴി, യുടെ. *s.* A kind of trellis or rails to lean against.

ചാരായക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Dealing in arrack or spirituous liquors.

ചാരായക്കട, യുടെ. *s.* An arrack or spirit shop.

ചാരായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A distiller, or seller of distilled spirits, a spirit merchant.

ചാരായക്കുത്തുമതി, യുടെ. *s.* Arrack farm, or contract of government.

ചാരായക്കുത്തുമതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A contractor or farmer of arrack or spirituous liquors.

ചാരായം, ത്തിന്റെ. *s.* Arrack, spirituous liquor, distilled liquor.
ചാരി, യുടെ. *s.* A walker, a traveller. നടപ്പുകാരൻ.
ചാരിണീ, യുടെ. *s. fem.* A walker. നടപ്പുകാരി.
ചാരിത്രദൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Misconduct, ill-behaviour. മൎയ്യാദഭംഗം.
ചാരിത്രഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Misconduct, immorality. ചാരിത്രദൂഷണം.
ചാരിത്രശീല, യുടെ. *s.* A well-behaved woman. മൎയ്യാദക്കാരി.
ചാരിത്രശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Impeachable conduct, upright behaviour. ശുദ്ധമുള്ള ആചാരം.
ചാരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fixed institute, proper or peculiar observance or practice, peculiarity of customs or conduct. 2. good conduct. മൎയ്യാദ ആചാരം.
ചാരിയാവ, ിന്റെ. *s.* Fine woollen cloth.
ചാരു. *adj.* Beautiful, elegant, graceful, good. കാന്തിയുള്ള.
ചാരുത, യുടെ. *s.* Beauty, gracefulness, comeliness, elegance. കാന്തി.
ചാരുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ചാരുന്നു, രി, വാൻ. *v. n.* 1. To lean, to incline, to rest against or upon. 2. to trust, to rely upon, to depend. 3. to be of one's party, on one's side, to be attached to a person. 4. to shut, to close, as a door. *v. a.* 1. To shut, to close, as a door. 2. to lay to another's charge.
ചാരുപടി, യുടെ. *s.* A kind of couch fixed in the wall.
ചാരുഫല, യുടെ. *s.* A grape. മുന്തിരിങ്ങാ.
ചാരുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A prop, a support, a stay.
ചാരുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A prop, a support, a stay, that which any one cleaves to or leans upon. 2. a slope, declivity. 3. refuge, protection.
ചാരുശില, യുടെ. *s.* A jewel, a gem. രത്നം.
ചാരുശീലൻ, ന്റെ. *s.* A well inclined person, one well disposed. ഗുണവാൻ.
ചാരുശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Good conduct.
ചാരുസ്മിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A smile, smiling. പുഞ്ചിരി.
ചാർ, രുടെ. *s.* A term of respect among the *Nairs* affixed to their names.
ചാൎച്ച, യുടെ. *s.* Relationship, connexion, kindred.
ചാൎച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A relation, a relative, a connexion, a kinsman.
ചാൎച്ചിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfuming the person, smearing it with sandal, &c. കുറിയിടുക.
ചാൎത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A writing, a document. 2. a title deed. 3. a catalogue, a list. 4. register. 5. clothing, dressing, decorating, adorning (honorific.) 6. a white mark on the forehead of animals. 7. joining, piecing. a piece joined to another.
ചാൎത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of writing, or executing a document. 2. dressing, &c. 3. joining, piecing. 4. enrolment, register.
ചാൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To write. 2. to execute a document or title deed. 3. to dress, to decorate, to adorn (honorific.) 4. to write particulars, to give a list, &c. 5. to join, to piece. 6. to enrol, to register.
ചാൎത്തുപടി, യുടെ. *s.* A catalogue, a register.
ചാൎത്തുമുറി, യുടെ. *s.* A document, title deeds, writings of land, &c.
ചാൎന്ന. *adj.* Akin, related to.
ചാൎന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A relative, a kinsman.
ചാൎന്നുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A relative, a kinsman.
ചാൎമ്മണം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of hides, shields, &c. പരിചക്കൂട്ടം.
ചാൎമ്മിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of men armed with shields. പരിചക്കാരുടെ കൂട്ടം.
ചാൎവ്വാകൻ, ന്റെ. *s.* A sophist, a philosopher; one acquainted with the doctrines of the schools, a sceptic in many matters of *Hindu* faith, and considered by the orthodox as an atheist or materialist.
ചാൎവ്വാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Scepticism, sophistry, in reference to *Hinduism*. ചാൎവാകമതം.
ചാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sieve, a strainer. ചല്ലട.
ചാലനീ, യുടെ. *s.* A sieve, a strainer. ചല്ലട.
ചാലവെ. *adv.* Well, properly, regularly, in good order. നല്ലവണ്ണം.
ചാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub, to bray. 2. to grind fine, to mix well and fine, as medicine, paint, *chunam*, &c.
ചാലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To plough. 2. to make a small water channel in fields.
ചാലിയത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a weaver, a woman of that class.
ചാലിയൻ, ന്റെ. *s.* A weaver.
ചാലിയപ്പരിച, യുടെ. *s.* A red shield.
ചാലിയപ്പരിഷ, യുടെ. *s.* The tribe of weavers.
ചാലിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Vermilion, cinnabar, the red sulphuret of mercury. 2. the name of a place or port near Calicut.
ചാലെ. *adv.* Well, properly, regularly, in good order. നല്ലവണ്ണം.

ചാലെകവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* An air hole, a loop-hole, a round window, a *bull's eye*, &c. കിളിവാതിൽ.

ചാല്,ിന്റെ. *s.* 1. A furrow made by a plough. 2. a water channel, a water-course. 3. a harbour. 4. time, as ഒരു ചാല, രണ്ടു ചാല ഉഴുന്നു. To plough a field once, twice, &c. 5. order, regularity. 6. a channel for irrigation.

ചാല്പണി, യുടെ. *s.* Ploughing, culture.

ചാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion, the red sulphuret of mercury.

ചാവ,ിന്റെ. *s.* Death, dying, demise.

ചാവടി, യുടെ. *s.* 1. A public lodging place, a shelter for travellers, a *Choultry*, a caravansary. 2. a hall. 3. an office, a *Cutwall's* office. 4. a custom house. 5. a horse stable.

ചാവട്ട, യുടെ. *s.* 1. A *dewan*. 2. the back or foot pillow of a palankeen.

ചാവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A cock. 2. the male of birds in general.

ചാവുകുടി, യുടെ. *s.* A race becoming extinct by death.

ചാവുപിള്ള, യുടെ. *s.* A still-born child.

ചാവുപുല, യുടെ. *s.* Mourning on the death of a relative observed by the Hindus for a certain number of days; imaginary pollution from the death of a relation.

ചാവുററ. *adj.* Prepared or ready to die in battle.

ചാവുററവൻ, ന്റെ. *s.* One who has resolved or is prepared to lay down his life in battle.

ചാവെറ, *adj.* See the preceding.

ചാവെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To rush into battle at the peril of one's life.

ചാവെറവൃത്തി, യുടെ. *s.* Land, gardens, &c., given by Government to the family of a person who has died in battle or conquered: a pension; a military reward for service.

ചാവൊല, യുടെ. *s.* A written *ola* or notice of the death of a person.

ചാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue jay. ഒരു പക്ഷി.

ചാള, യുടെ. *s.* 1. A sea fish, a sardine. 2. a hut, a shed. 3. a guard house.

ചാളിക, യുടെ. *s.* A money bag made of cloth, containing a certain amount of money.

ചാക്ഷുഷം. *adj.* Visible, perceptible, seen. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള.

ചാക്ഷുഷികം. *adj.* See the preceding.

ചാഴി, യുടെ. *s.* 1. An insect very destructive to paddy, a worm, a gnat, the cankerworm. 2. blight.

ചാഴിക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A branch of a tree daubed with a drug to ward off the above insect. ചാഴിവിലക്കുന്നു. To perform a superstitious ceremony for the same purpose.

ചാറ, ററിന്റെ. *s.* 1. The sap of a palm tree, &c. 2. broth. 3 a condiment made of salt, tamarind, and pepper. മുളകുചാറ. Pepper broth, or soup.

ചാറ, യുടെ. *s.* A jar, or large earthen vessel.

ചാറൽ, ലിന്റെ. *s.* Drizzling rain.

ചാറൽമഴ, യുടെ. *s.* Drizzling rain.

ചാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To drizzle.

ചാററ,ിന്റെ. *s.* Talking or speaking loud.

ചാററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To talk or speak loud. 2. to call loudly on the gods and sing as the astrologers do.

ചി

ചികയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To scratch the earth as fowls for food. 2. to search the dust for any thing lost.

ചികിത്സ, യുടെ. *s.* Practice of medicine; healing, curing, administering, or applying remedies. ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു. To apply remedies, to doctor, to physic.

ചികിത്സകൻ, ന്റെ. *s.* A physician, a surgeon, a medical man. വൈദ്യൻ.

ചികിത്സക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A physician, a surgeon.

ചികിത്സാക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical book, or practice of medicine.

ചികിത്സാഗ്രന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical book.

ചികിത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To apply remedies, to doctor, to physic.

ചികീൎഷ, യുടെ. *s.* Desire to act, or do any thing. ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ചികുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Hair. തലമുടി.

ചിക്രൊഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A squirrel. അണ്ണാൻ.

ചിക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Spreading rice or any thing in the sun to dry. 2. combing or dressing the hair.

ചിക്കണം. *adj.* Bland, soft, mild, unctuous, emollient. മാൎദ്ദവമുള്ള.

ചിക്കസം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley meal. യവചൂൎണ്ണം.

ചിക്കനെ. *adv.* Quickly, speedily. വെഗത്തിൽ.

ചിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To spread rice or paddy to dry. 2. to dress or comb the hair.

ചിക്കുപരമ്പ,ിന്റെ. *s.* A bamboo mat used for spreading rice or paddy to dry.

ചിക്കെന്നു. *adv.* Quickly, speedily. പൊടുന്നനവെ.

ചിങ്കളക്കരങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A kind of black monkey with a large beard.
ചിങ്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of black monkey with a large beard. 2. a country, Ceylon. 3. the Cingalese language.
ചിങ്കളൻ, ന്റെ. *s.* A Cingalese, a native of Ceylon.
ചിങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ornament, beauty.
ചിങ്കാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To adorn, to decorate
ചിങ്കി, യുടെ. *s.* A dance, a play.
ചിങ്കികളി, യുടെ. *s.* A dance, a play. ചിങ്കികളിക്കുന്നു. To dance, to play.
ചിങ്കിന്നൈ, യുടെ. *s.* A mixture of poison.
ചിങ്ങക്കൂറ, ററിന്റെ. *s.* The season when the moon is in *Leo.*
ചിങ്ങൻ പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of plantain fruit.
ചിങ്ങമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of August.
ചിങ്ങം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a month, August. 2. a sign in the zodiac, *Leo.*
ചിങ്ങംപുഴ, വിന്റെ. *s.* A grub, a worm.
ചിങ്ങം രാശി, യുടെ. *s.* The sign *Leo.*
ചിങ്ങം വാഴ, യുടെ. *s.* A kind of plantain tree.
ചിച്ചീ. *interj.* Fie, for shame, an expression of scorn or contempt.
ചിഞ്ചെ, യുടെ. *s.* The tamarind tree. വാളമ്പുളി.
ചിഞ്ചൊടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Ginger, ചുക്ക.
ചിട, യുടെ. *s.* A long and entangled plait of hair.
ചിടയൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who wears long and clotted hair. 2. an intoxicating plant.
ചിട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A document or writing given by Government to the Ryots, renters of land, certifying the amount of land and gardens assessed in their name. 2. a lot. 3. a club.
ചിട്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A member of a club.
ചിട്ടിക്കുറി, യുടെ. *s.* A lot, a share.
ചിട്ടിപ്പതിവ,ിന്റെ. *s.* A receipt for tax given to a Ryot by a Government officer, the amount of which has not been entered in the regular accounts.
ചിത, യുടെ. *s.* A funeral pile. ചുട്ടട.
ചിതക്കെട,ിന്റെ. *s.* 1. Impropriety, unbecomingness. 2. disagreeableness, uncomeliness. 3. sickness.
ചിതമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be proper, becoming. 2. to be agreeable, comely.
ചിതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make proper, suitable, becoming. 2. to make agreeable, pleasing. 3. to make well.
ചിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Propriety, fitness, suitableness. 2. agreeableness, comeliness. 3. health. *adj.* 1. Fit, proper, suitable. 2. agreeable, comely. 3. healthy. ചിതം വരുത്തുന്നു. See ചിതമാക്കുന്നു.
ചിതൽ, ലിന്റെ. *s.* White ants: termes. ചിതൽ പിടിക്കുന്നു. White ants to attack, or destroy. ചിതലെടുക്കുന്നു.
ചിതൽപ്പുററ,ിന്റെ. *s.* A place whence white ants issue forth.
ചിതറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Scattering, dispersing. 2. dissipation. 3. breaking to pieces. 4. spilling, shedding.
ചിതറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To scatter, to disperse. 2. to break in pieces. 3. to spill, to shed.
ചിതറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To be scattered, dispersed. 2. to be broken to pieces. 3. to be spilt, to be shed.
ചിതർന്നൈ, യ്യിന്റെ. *s.* Ghee, or melted butter.
ചിതി, യുടെ. *s.* 1. A funeral pile. ചുട്ടട. 2. a heap, a quantity. കൂമ്പാരം.
ചിത്ത,ിന്റെ. *s.* The mind or faculty of reasoning, ബൊധം; the heart, considered as the seat of the intellect. *ind.* An affix to words giving them an indefinite signification, as കസ്യചിൽ, Of some one, &c.
ചിത്തകാമ്പ,ിന്റെ. *s.* The mind, the understanding. മനസ്സ, ബൊധം.
ചിത്തചാഞ്ചല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Timidity, fear. 2. doubt.
ചിത്തജന്മാ, വിന്റെ. *s.* A name of CAMA, or the Indian Cupid. കാമൻ.
ചിത്തനിരൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Quiet, tranquillity.
ചിത്തപത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The mind; the heart considered as the seat of the intellect. മനസ്സ.
ചിത്തപ്രസന്നത, യുടെ. *s.* Happiness, gaiety, joy. സന്തൊഷം.
ചിത്തഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചിത്തവിഭ്രമം.
ചിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mind or faculty of reasoning. മനസ്സ. 2. the heart considered as the seat of the intellect. 3. inclination. 4. will, pleasure.
ചിത്തരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The mind. മനസ്സ.
ചിത്തവിപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* Madness, insanity. ഭ്രാന്ത.
ചിത്തവിഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion, distraction of mind. പരിഭ്രമം. 2. madness, derangement. ഭ്രാന്ത.
ചിത്തവൃത്തി, യുടെ. *s.* Disposition. ശീലം, മനൊവ്യാപാരം.
ചിത്തശാന്തി, യുടെ. *s.* Quietness of mind, tranquillity, calmness. മനസ്സടക്കം.
ചിത്തശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Purity of mind, sincerity.

ചിത്തസമുന്നതി, യുടെ. *s.* Pride, arrogance, *hauteur*, haughtiness. അഹങ്കാരം.

ചിത്താനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness, gaiety, joy. സന്തൊഷം.

ചിത്താനുവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Submission, resignation, obedience. ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുക.

ചിത്താഭിലാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Expectation, hope. ആശാബന്ധം.

ചിത്താഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consciousness of pleasure, or pain. മനൊവൃത്തി. 2. the attention of the mind to its own sensations.

ചിത്തൊന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചിത്തസമുന്നതി.

ചിത്യ, യുടെ. *s.* A funeral pile. ചുടല.

ചിത്ര, യുടെ. *s.* 1. The fourteenth lunar mansion, the name of an asterism in the virgin's spike. 2. a plant. എലിച്ചെവിയൻ. 3. a kind of cucumber. ചെറുകുമട്ടി. 4. the month of April, which is the first month of the Hindu year. മെടമാസം.

ചിത്രകണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A pigeon. പ്രാവ.

ചിത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark made with sandal, &c. on the forehead. തൊടുകുറി. 2. the *Cheeta* or small hunting leopard. പുലി. 3. the castor oil plant. ആവണക്ക. 4. a medicinal plant called the Ceylon lead-wort, *Plumbago Zeylanica.* കൊടുവെലി.

ചിത്രകംബളം, ത്തിന്റെ. *s.* A carpet. പരവിതാനി.

ചിത്രകരൻ, ന്റെ. *s.* A painter, a limner, a sculptor. ചിത്രം എഴുതുന്നവൻ.

ചിത്രകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Painting, drawing. ചിത്രെഴുത്ത. 2. a tree, *Dalbergia ougieniensis.* തൊടുക്കാര.

ചിത്രകായം, ത്തിന്റെ. *s.* A tiger. കടുവാ.

ചിത്രകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A room adorned with pictures. 2. the name of a mountain in *Bundelcund*, and first abode of RAMA in his exile. ഒരു പൎവ്വതം. 3. an idol placed in a grove.

ചിത്രകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A painter, a limner. ചിത്രകരൻ. 2. a tree, *Dalbergia ougieniensis.* തൊടുക്കാര.

ചിത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A painter, a miniature painter, a limner, a sculptor, a carver.

ചിത്ര ചിത്രം. *adj.* Very wonderful.

ചിത്രഗുപ്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama.* യമൻ. 2. *Yama's* registrar, who it said records the vices and virtues of mankind.

ചിത്രഗ്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* A pigeon. പ്രാവ.

ചിത്രതണ്ഡുല, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant, said to possess anthelmintic virtues. വിഴാൽ. 2. the castor oil plant. ആവണക്ക.

ചിത്രത്തയ്യൽ, ലിന്റെ. *s.* Fancy needle-work, embroidery.

ചിത്രപടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A picture. ചിത്രം. 2. chintz. അച്ചുടിശീല.

ചിത്രപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant. ഒരില.

ചിത്രപ്പണി, യുടെ. *s.* 1. The art of painting. 2. painted or carved work.

ചിത്രപ്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A painter. 2. a carver.

ചിത്രപ്പുല്ല, ിന്റെ. A painting brush.

ചിത്രഭാനു, വിന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

ചിത്രമെഴുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* To paint, to draw a figure, to take a likeness.

ചിത്രമെഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* Painting, drawing.

ചിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wonder, surprise, astonishment. അത്ഭുതം. 2. painting, delineation, drawing, writing, &c. 3. a picture, a painted figure. 4. a carved work. 5. a variegated colour. പലനിറം. *adj.* 1. Wonderful, surprising. 2. variegated, spotted, speckled.

ചിത്രരഥൻ, ന്റെ. *s.* One of the *Gand'harbas* or choristers of INDRA's heaven. ഒരു ഗന്ധൎവൻ.

ചിത്രലെഖനം, ത്തിന്റെ, *s.* Painting, drawing. ചിത്രെഴുത്ത.

ചിത്രവാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A blue jay. ഒരു പക്ഷി.

ചിത്രശിഖണ്ഡികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The seven sages or *Rishis*, but especially as represented in the seven principal stars of the great bear: these sages are *Marichi*, *Atri*, *Angiras*, *Pulastya*, *Pulaha*, *Cratu*, and *Vasishtha.* സപ്തമുനികൾ.

ചിത്രശിഖണ്ഡിജൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Vrihaspati.* വ്യാഴം.

ചിത്രാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice coloured with turmeric, &c. പലനിറമുള്ള അന്നം.

ചിത്രാപൂൎണ്ണിമ, യുടെ. *s.* The full moon in April, a fast day, when a ceremony is performed, having reference to *Chitragupta*, the registrar of *Yama.* മെടമാസത്തിൽ വെളുത്ത വാവ.

ചിത്രാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A printed cloth. ചിത്രമുള്ള വസ്ത്രം.

ചിത്രാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A square carpet, of a *variegated* colour, used by Brahmans, &c., during prayer. പലനിറമുള്ള ആസനം.

ചിത്രിക, യുടെ. *s.* A mark left in a book.

ചിത്രിണി, യുടെ. *s.* A meretricious woman; the Hin-

dus divide women into four classes, according to their dispositions; to the second of which they give this name. നാലു വക സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.

ചിത്സ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* The soul. ആത്മാവു.

ചിദംബരൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva. ശിവൻ.

ചിദംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Chillumbrum*, a celebrated place on the Coromandel coast, near the Coleroon river, where there is a famous pagoda or temple dedicated to Siva. ഒരു നഗരം.

ചിദാത്മാ, വിന്റെ. *s.* The soul. ആത്മാവു.

ചിദാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness, joy. സന്തൊഷം.

ചിദാഭാസൻ, ന്റെ. *s.* Life, existence. ജീവാത്മാവു.

ചിദ്രൂപൻ, ന്റെ. *s.* A name of God. പരമാത്മാവു.

ചിദ്രൂപം. *adj.* 1. Amiable, kind hearted. 2. wise, intelligent, of liberal and expansive mind.

ചിന, യുടെ. *s.* 1. Pregnancy as applied to cattle. 2. a branch of a tree, or of an antler. 3. fruit partly ripe.

ചിനക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A bit, a little, a small quantity, a portion. 2. an incision, a laceration, a scratch.

ചിനക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To scratch. 2. to lacerate, to make an incision. 3. to stir.

ചിനങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be scratched. 2. to be divided in small quantities.

ചിനമ്പു. *ind.* A little, a small quantity.

ചിനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fury, wrath, indignation.

ചിനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To shoot forth, to branch out. 2. to be with young. 3. to ripen.

ചിനെപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Sprouting, shooting forth. 2. a small branch. 3. the state of being partly ripe.

ചിന്തു, ിന്റെ. *s.* A kind of humming tune, a hum. ചിന്തുപാടുന്നു. To hum, to make a humming noise.

ചിന്ത, യുടെ. *s.* Thought, reflection, consideration, recollection. വിചാരം.

ചിന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Reflection. വിചാരം.

ചിന്തനീയം, *adj.* Worthy of consideration. ചിന്ത്യം.

ചിന്താമണി, യുടെ. *s.* 1. The name of a medical book, which treats on prepared medicines. ഒരു വക വൈദ്യശാസ്ത്രം. 2. a fabulous gem, supposed to yield it's possessor whatever may be required.

ചിന്താരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a kind of religious book.

ചിന്താവശൻ, ന്റെ. *s.* One who is perplexed, or distracted in mind, embarrassed. വിഷാദമുള്ളവൻ.

ചിന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To think, to reflect, to meditate, to consider.

ചിന്തിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Thought, reflection, opinion, purpose, desire. *adj.* Thought, reflected, desired.

ചിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. n.* To shed, to be shed, to spill, to be spilt.

ചിന്തൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Minium or red lead. 2. the colour, red. 3. a medical compound made of minerals; precipitate of mercury. 4. a tree or shrub. *Ixora coccinea.* (Lin.) സിന്ദൂരം.

ചിന്തൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To prepare ചിന്തൂരം, red of minerals.

ചിന്തെര, ിന്റെ. *s.* A burnishing chisel, stick or knife, a polishing iron, a carpenter's plane.

ചിന്തെരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To furbish, to smooth, to polish, to plane.

ചിന്ത്യം. *adj.* 1. Worthy of consideration. ചിന്തിപ്പാനുള്ള, വിചാരിപ്പാനുള്ള. 2. comprehensible.

ചിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Scattering, dispersing. 2. dissipation. 3. breaking to pieces, cracking. 4. spilling, shedding.

ചിന്നി, യുടെ. *s.* A small measure used for liquids.

ചിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. a.* 1. To scatter, to disperse. *v. n.* To be scattered, to be dispersed. 2. to be spilt, to be shed. 3. to be cracked.

ചിന്മയൻ, ന്റെ. *s.* The supreme, intelligent Being, God, the giver of wisdom.

ചിന്മയി, യുടെ. *s.* Philosophical illusion, idealism.

ചിപിടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Rice or grain flattened. അവിൽ.

ചിപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bundle or bale of tobacco. 2. a bundle of rice or other corn, &c. 3. a parcel, a packet. ചിപ്പം കെട്ടുന്നു. To pack up, to bale, to bind up in a bundle, &c.

ചിപ്പി, യുടെ. *s.* A small shell.

ചിബുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The chin. താടി.

ചിമിട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Alacrity, speed, vigour, expedition. 2. dexterity, expertness. 3. frightening, threatening, menacing.

ചിമിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be expeditious, quick. 2. to frighten, to threaten, to menace.

ചിമിഴ, ിന്റെ. *s.* A small box, a little box; a casket.

ചിമുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ, *v. a.* 1. To beat with the fist. 2. *v. n.* to move. 3. to speak.

ചിമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. n.* To seel, to close the eyes, to twinkle with the eyes.

ചിമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* The twinkling of an eye.

ചിയ്യാൻ, ന്റെ. *s.* One of a class of palankeen bearers.

ചിര, യുടെ. *s.* Shaving.
ചിരകാലം. *ind.* A long time.
ചിരക്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A dilatory, tedious, slow person. മടിയൻ.
ചിരങ്ങ,ിന്റെ. *s.* Itch, scab.
ചിരങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* A person who has the itch.
ചിരഞ്ജീവി, യുടെ. *s.* 1. A crow. 2. a long lived person. This is a term of kindness, implying a blessing of long life, often used by superiors to inferiors, by fathers to children, or by elder to younger brothers.
ചിരട്ട, യുടെ. *s.* 1. A cocoa-nut shell. 2. the cap of the knee.
ചിരട്ടക്കരി, യുടെ. *s.* Charcoal made of cocoa-nut shells.
ചിരണ്ടി, യുടെ. *s.* A woman married or single, who continues to reside, after maturity, in her father's house. യൌവനം തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ.
ചിരന്തനൻ, ന്റെ. *s.* The first being, God.
ചിരന്തനം. *adj.* Old, ancient, antiquated, long lasting. പണ്ടെയുള്ളത.
ചിരം. *ind.* A long time. വളരെ കാലം.
ചിരരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A period of very many nights. വളരെ കാലം.
ചിരരാത്രായ. *ind.* A long time. വളരെ കാലം.
ചിരവ, യുടെ. *s.* An instrument of wood and iron to scrape out the kernel of the cocoa-nut.
ചിരവത്തടി, യുടെ. *s.* A block of wood to which the preceding instrument is fixed.
ചിരവ നാക്ക,ിന്റെ. *s.* The saw tongue of iron or scraper of the preceding.
ചിരവപ്പല്ല,ിന്റെ. *s.* See the preceding.
ചിരസ്യ. *ind.* A long time. വളരെ കാലം.
ചിരായ. *ind.* A long time. വളരെ കാലം.
ചിരായുസ്,ിന്റെ. *s.* Longevity, long-life. ദീൎഘായുസ്.
ചിരാൽ. *ind.* A long time. വളരെ കാലം. *s.* A name of *Garuda.* ഗരുഡൻ.
ചിരി, യുടെ. *s.* 1. A laugh, laughter. 2. ridicule.
ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To laugh. 2. to ridicule, to laugh at.
ചിരിവിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. ആവി വൃക്ഷം.
ചിരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To shave.
ചിരെണ. *ind.* A long time. വളരെ കാലം.
ചില. *adj.* Some, more or less, certain.
ചില ചില. *adj.* Some, more or less, certain.
ചിലത,ിന്റെ. *s.* Some part, a certain part.
ചിലന്നി, യുടെ. *s.* 1. A spider. 2. a kind of scab, or itch on the legs of children. 3. a small boil.
ചിലപ്പോൾ. *adv.* Sometimes, now and then, at one time or another.
ചിലമ്പ,ിന്റെ. *s.* A tinkling ornament for the feet made of gold, silver, or brass, and filled with pebbles in order to sound; it is worn by women, and also by dancers or stage players.
ചിലമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A tinkling sound, sound. 2. the state of being out of tune, as a *Veena*, &c.
ചിലമ്പാണ്ടി, യുടെ. *s.* A very low class of Brahmans.
ചിലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To sound, to make a tinkling sound. 2. to be out of tune, as a *Veena*, pianoforte, &c.
ചിലമ്പൊലി, യുടെ. *s.* The sound of the above tinkling ornament.
ചിലർ, ചിലവർ, രുടെ. *s. plu.* Some persons, certain persons; a few persons.
ചിലവ,ിന്റെ. *s.* 1. Expense, expenditure, disbursement. 2. cost; charge. 3. batta. 4. money for expenses.
ചിലവഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To spend, to expend. 2. to lavish, to consume, to waste.
ചിലവറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* See the preceding.
ചിലവറുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Expense, expenditure.
ചിലവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be expended, to be spent, to be finished. 2. to be consumed, to be laid out. 3. to be squandered, to be wasted.
ചിലവാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To spend, to expend. 2. to lavish, to squander, to waste.
ചിലവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To spend, to expend, to lay out, to have the charge of money to be expended for any thing. 2. to bestow as expense.
ചിലിമ്പി, യുടെ. *s.* The part of the Hooka in which the fire is put when smoking.
ചില്ലുക,ിന്റെ. *s.* Mischief, trouble arising from dispute, discord. ചില്ലുകടിക്കുന്നു. To excite mischief, to produce discord.
ചില്ലുകൻ, ന്റെ. *s.* A mischievous, quarrelsome person.
ചില്ലുക്ക,ിന്റെ. *s.* A spike put in the ground.
ചില്ലുചിലെ. *adv.* With a low tinkling sound.
ചിലെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A confused noise, the murmuring or buzz of a crowd. 2. the humming noise of bees. 3. the chirping of birds; or chattering of a monkey. 4. the tinkling sound of ornaments. 5. the barking of dogs from fear.
ചിലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To make a confused or buzzing noise. 2. to hum as bees. 3. to chatter, to

chirp. 4. to tinkle, to sound as trinkets. 5. to bark as dogs, from fear.

ചിലെടത്ത. *adj.* Somewhere.

ചില്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A round glass. 2. glass. 3. a play thing made of earth, stone, &c. 4. the whirl-bone or cap of the knee. 5. shot.

ചില്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who has bleared or sore eyes. ചീക്കണ്ണൻ.

ചില്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Soreness in the eyes, blearedness. ചീക്കണ്ണ. 2. a kind of kite. ഒരു വക പരുന്ത.

ചില്ലറ. *adj.* 1. Trifling, mean, small, little, few. 2. sundry. *s.* Odd sums.

ചില്ലറക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Petty merchandise, retail trade.

ചില്ലറക്കട, യുടെ. *s.* A shop where trifling articles are sold, a retail shop.

ചില്ലറക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A petty merchant, a retail shopkeeper.

ചില്ലാഞ്ഞുരി, യുടെ. *s.* A kind of fish.

ചില്ലി, യുടെ. *s.* 1. A small hole in a pot, paper, &c. 2. a small branch of a tree. 3. the eye-brows. പുരികം. 4. a cricket.

ചില്ലിക്കുത്ത,ിന്റെ. *s.* A little hole.

ചില്ലിക്കൊടി, യുടെ. *s.* The eye-brows. പുരികം.

ചില്ലീലത, യുടെ. *s.* The eye-brows. പുരികം.

ചില്വാനം. *adj.* Odd, or more than a round number specified, indefinitely exceeding it; petty, trifling, sundry. *s.* Odd sums. അവൻ എനിക്ക അമ്പതിച്ചില്വാനം രൂപാ തരുവാൻ ഉണ്ട. He owes me fifty and odd rupees.

ചിവുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The chin. താടി.

ചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark of any kind, spot, or stain. മറു. 2. a sign, or symbol, &c. അടയാളം.

ചിളിചിമം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sprat. ചെമ്മീൻ.

ചിളുക്ക,ിന്റെ. *s.* Betel-nut cut and dried before ripe.

ചിറ, യുടെ. *s.* 1. A bank, a dam or mound of earth across rivers, ditches, or dividing fields, and serving during their inundation in the rains as a cause-way or passage for travellers, &c., an embankment. 2. a large pond or pool. 3. captivity, slavery. ചിറകെട്ടുന്നു. To make a bank to stop water, to make an embankment.

ചിറക,ിന്റെ. *s.* 1. A bird's wing, feathers. 2. the fin of a fish. 3. the wing of a house. 4. the feather of an arrow. 5. the round piece of wood at the end of a native canoe.

ചിറക്കുഴി, യുടെ. *s.* A lake.

ചിറപ്പ,ിന്റെ. *s.* A festival in honor of Genésa or of the tutelary deity of a village: being usually some form or incarnation of *Durga*. ചിറപ്പകഴിക്കുന്നു. To celebrate this festival.

ചിറാക,ിന്റെ. *s.* A shark.

ചിറാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To neigh, as a horse.

ചിറാലിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Neighing, as of a horse.

ചിറി, യുടെ. *s.* The part of the face below the nose.

ചിററ. *adj.* (In composition) small.

ചിററപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A paternal uncle, or father's younger brother, also the mothers's younger sister's husband.

ചിററമൃത,ിന്റെ. *s.* The creeping plant termed Heart-leaved moon seed; *Menispermum Cocculus* or *cordifolium.*

ചിററമ്മ, യുടെ. *s.* The wife of the father's younger brother; also the maternal aunt, or mother's younger sister.

ചിററരത്ത, യുടെ. *s.* The lesser Galangal.

ചിററാട, യുടെ. *s.* A garment, a child's dress.

ചിററാണി, യുടെ. *s.* A wooden nail or peg.

ചിററാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A water lily, *Nymphœa stellata.*

ചിററായ്മ, യുടെ. *s.* Service.

ചിററാവണക്ക,ിന്റെ. *s.* The common Palma Christi or castor oil plant, *Ricinus communis.* (Lin.)

ചിററാറ, ററിന്റെ. *s.* A rivulet, a streamlet.

ചിററിമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Sensuality.

ചിററീന്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A kind of palm. 2. a kind of perfume, *Mura.*

ചിററുളി, യുടെ. *s.* A chisel.

ചിറെറള്ള,ിന്റെ. *s.* A small kind of sesamum, *Sesamum orientale.*

ചിറെറാന്ത,ിന്റെ. *s.* A small blood-sucker.

ചീ

ചീ. *interj.* Expressive of disgust, contempt, or shame. Fie! for shame, &c.

ചീക,ിന്റെ. *s.* A fish.

ചീകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Combing. 2. smoothing, polishing, burnishing. 3. scraping, shaving. 4. erasing, scratching out.

ചീകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* 1. To comb the hair. 2. to smooth, to polish, to furbish. 3. to scrape or shave. 4. to sharpen a stick with a knife. 5. to erase, to scratch out.

ചീക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of flute or fife.

ചീകുളി, യുടെ. *s.* A burnishing chisel, stick or knife, a polishing iron.

ചീക്ക, യുടെ. *s.* Itch. *adj.* Bad, rotten.

ചീക്കണ്ണു, ിന്റെ. *s.* See ചില്ലം.

ചീക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* See ചില്ലൻ.

ചീങ്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A crocodile, or alligator.

ചീങ്കണ്ണിപ്പാറ, യുടെ. *s.* Red rock.

ചീങ്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* Soft stone.

ചീച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Rottenness, decay, putrefaction.

ചീട, യുടെ. *s.* A kind of round cake, biscuit.

ചീട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A note, a small letter, a chit. 2. a bill, a bond. 3. chintz, painted cloth. 4. a lot. ചീട്ടെഴുതുന്നു. To write a note.

ചീട്ടി, യുടെ. *s.* Sheeting cloth.

ചീട്ടിത്തുണി, യുടെ. *s.* Sheeting cloth.

ചീത്ത, *adj.* Bad, vile, base, wicked.

ചീത്തതരം, ത്തിന്റെ. *s.* Badness, villany, baseness.

ചീത്തത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Badness, villany, baseness.

ചീത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, ability. 2. dexterity.

ചീത്തംകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is weak, feeble. 2. inexpert.

ചീനക്കടലാസു, ിന്റെ. *s.* China paper.

ചീനക്കണ്ണാടി, യുടെ. *s.* A telescope.

ചീനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Chinese.

ചീനക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Alum, a corrosive from China.

ചീനക്കിഴങ്ങു, ിന്റെ. *s.* Sweet potatoes, *Convolvulus Batatas.* (Lin.)

ചീനക്കുട, യുടെ. *s.* A China umbrella.

ചീനക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A telescope, a spy-glass. 2. a kind of flute.

ചീനച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* Cast-iron.

ചീനപ്പട്ടു, ിന്റെ. *s.* China-silk.

ചീനപ്പണി, യുടെ. *s.* China workmanship.

ചീനപ്പരണി, യുടെ. *s.* A China-jar.

ചീനപ്പാവു, ിന്റെ. *s.* China-root.

ചീനപ്പീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A chair.

ചീനമുളക, ിന്റെ. *s.* 1. A kind of chillies, long pepper. 2. cubebs.

ചീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a country, China. 2. a kind of deer. ഒരു വക മാൻ.

ചീനവെടി, യുടെ. *s.* A kind of fireworks, the blue-light.

ചീനവേലി, യുടെ. *s.* A kind of hedge, or fence of trellis-work.

ചീനാംശുകം, ത്തിന്റെ. *s.* China silk. ചീനപ്പട്ടു.

ചീനി, യുടെ. *s.* 1. An anchor. 2. long pepper. 3. a saddle. 4. a thorny creeping plant. *Mimosa abstergens.* (Rox) 5. a tree. 6. sweet potatoes. ചീനി താഴ്ത്തുന്നു. To anchor, to cast anchor.

ചീനിക്കയർ, റിന്റെ. *s.* A rope cable.

ചീനിക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of a thorny creeping plant, *Mimosa abstergens,* പുളിഞ്ചിക്കാ. This fruit or fleshy legume dried and boiled, serves for cleansing the hair when bathing.

ചീനിക്കിഴങ്ങു, ിന്റെ. See ചീനക്കിഴങ്ങു.

ചീനിപ്പടൽ, ലിന്റെ. *s.* The sweet potatoe plant.

ചീനോഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Allspice, cubebs. വാൽമുളക.

ചീന്തു, ിന്റെ. *s.* 1. A piece torn off, a streak. 2. a strip, a shred, &c.

ചീന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A rent or tear. 2. a strip, a shred. 3. a torn cloth, &c.

ചീന്തിപ്പോകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be torn, or rent.

ചീന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To tear, to rend. 2. to split, to divide.

ചീപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A comb, a curry comb. 2. a spout, a gutter. 3. a nut to fasten any thing. 4. a bolt. 5. a part of a bunch of plantains having the form of a comb. 6. a cluster of green ginger or turmeric. ചീപ്പിടുന്നു. 1. To comb, to clean. 2. to fasten, to bolt. 3. to place a spout.

ചീമ്പ. *adj.* Bad, sore.

ചീമ്പക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who has bad or sore eyes.

ചീമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* The seeling, or closing the eyes, the twinkling of the eyes.

ചീമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To seel, to close the eyes, to twinkle with the eyes. 2. the eye to be sore.

ചീമ്പ്ര. *adj.* Bad, sore.

ചീമ്പ്രക്കണ്ണു, ിന്റെ. *s.* A small eye.

ചീയക്കാ, യുടെ. *s.* See ചീനിക്കാ.

ചീയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To blast, to cause to decay, to spoil, to corrupt, to render useless. 2. to macerate, to steep.

ചീയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To spoil, to decay, to rot: to putrefy, to be putrefied. 2. to be overboiled.

ചീര, ിന്റെ. *s.* 1. Increase. 2. stoutness.

ചീര, യുടെ. *s.* A potherb, greens.

ചീരകച്ചമ്പാ, വിന്റെ. *s.* See ചീരച്ചമ്പാവു.

ചീരകമുല്ല, യുടെ. *s.* A kind of Jasmine, *Jasminum undulatum.* (Willd.)

ചീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cumin, the plant or its seed, *Cuminum Cyminum.* (Lin.)

ചീരച്ചമ്പാവ,ിന്റെ. *s.* A superior kind of rice, or paddy, it's grain being white, and of a good flavour, resembling the cumin seed in shape.

ചീരത്തടം, ത്തിന്റെ. *s.* A garden bed.

ചീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth. 2. clothes made of bark. 3. bark of trees, rind. മരത്തൊലി. 4. lead. ൦രം൦യം.

ചീരാപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A catarrh, a cold. 2. the mucus of the nose.

ചീരി, യുടെ. *s.* A cricket, a moth. ചീവീട.

ചീരിക, യുടെ. *s.* A cricket, a moth. ചീവീട.

ചീക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To bloat, to be puffed up, to foam. 2. to become stout, robust.

ചീപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A bar, a latch, a catch. 2. a comb. 3. a piece of wood or door used to stop the water of a sluice, a flood gate. ചീപ്പിടുന്നു. 1. To fasten, to bar. 2. to stop.

ചീപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To puff up, to bloat. 2. to thicken. 3. to increase.

ചീലാന്തി, യുടെ. *s.* 1. The tie beam of a roof. 2. a tree, the *Portia.*

ചീവ, യുടെ. *s.* A kind of yam or potatoe plant.

ചീവക്കിഴങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A small kind of yam, or potatoe.

ചീവരം, ത്തിന്റെ. *s.* The tattered dress of a mendicant. പിച്ചക്കാരന്റെ കീറത്തുണി.

ചീവാടി, യുടെ. *s.* A small ship or vessel, a kind of Pattamar.

ചീവീട,ിന്റെ. *s.* A cricket, a chafer.

ചീളു,ിന്റെ. *s.* A thin piece of wood used as a wedge.

ചീന്തു, യുടെ. *s.* Rags, torn cloth.

ചീളന്നു. *adv.* Quickly, suddenly, instantly.

ചീളി, യുടെ. *s.* 1. Rags. 2. a venetian of a window or door.

ചീറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Anger, rage. 2. growling. 3. the swelling of sudden rage or anger.

ചീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow angry, to be enraged, provoked. 2. to hiss as a serpent and some animals.

ചീററ,ിന്റെ. *s.* 1. A hiss, hissing, sniff. 2. blowing the nose.

ചീററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anger, rage, wrath. 2. hissing.

ചീററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hissing. 2. anger, rage. 3. huffing or swelling of sudden anger.

ചീററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To hiss at, to sniff at one. 2. to rage, to be enraged. 3. to rail at, to menace, to threaten, to rebuke. 4. to blow the nose. 5. to manifest latent displeasure, to puff at one.

ചു

ചുക്ക,ിന്റെ. *s.* Dry ginger.

ചുക്ക, യുടെ. *s.* Vinegar.

ചുക്കാൻ, ന്റെ, also ചുക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The helm or rudder of a vessel. 2. a paddle used as a rudder. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നു. To guide the helm, to steer a vessel.

ചുക്കാങ്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A helmsman, a steersman, a pilot.

ചുക്കിണി, യുടെ. *s.* A die used in playing at backgammon.

ചുക്കിരി, യുടെ. *s.* A drinking vessel, or cup.

ചുക്കിലി, യുടെ. *s.* 1. A cob-web. 2. a spider.

ചുക്കിലിവല, യുടെ. *s.* A cob-web.

ചുക്കുനാറിപ്പുല്ല,ിന്റെ. *s.* The ginger grass, spice grass, or false spikenard, *Andropogon nardus.*

ചുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow dry, to become dried. 2. to be reduced, to contract or be contracted. 3. to become lean or thin, to become emaciated, to waste away.

ചുക്കുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Ginger water.

ചുക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrel, wood sorrel, *Oxalis Monadelpha.* പുളിയാരൽ. 2. tamarind. പുളി. 3. acidity.

ചുക്രിക, യുടെ. *s.* The yellow-wood sorrel, *Oxalis Corniculata.* (Lin.) പുളിയാരൽ.

ചുങ്കക്കടവ,ിന്റെ. *s.* A landing place near a custom house.

ചുങ്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A custom house officer, a publican.

ചുങ്കച്ചാവടി, യുടെ. *s.* A custom house, or place where custom is paid.

ചുങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Duty on goods, customs, tax, toll, paid for merchandise. ചുങ്കംതീരുന്നു. To be paid as duty on goods. ചുങ്കംതീൎക്കുന്നു. To pay duty. ചുങ്കം എടുക്കുന്നു. To collect duty, &c.

ചുങ്കസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where custom or duty is paid.

ചുക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To take or keep back a little, to pilfer, to defraud.

ചുക്കിപ്പ,ിന്റെ. *s,* Petty theft, pilfering, keeping back a portion of what is sold, fraud.

ചുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow dry, to become dry. 2. to be reduced, to contract, or be contracted. 3. to become lean or thin, to become emaciated, to waste away.

ചുടല, യുടെ. *s.* A place where dead bodies are burnt or buried, a cemetery.
ചുടലക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A cemetery, a place where bodies are burnt or buried; a burial ground.
ചുടലക്കാട, ട്ടിന്റെ. *s.* See the preceding.
ചുടലക്കുഴി, യുടെ. *s.* 1. A place where a dead body is burnt. 2. a grave, a tomb.
ചുട്ടുകൊള്ളി, യുടെ. *s.* Cutting, or piercing language.
ചുട്ടുചുടെ. *adv.* While hot, or warm.
ചുടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To burn, to be hot, to be inflamed. 2. to roast, to bake, to broil, as bread, meat, &c. 3. to burn, to scorch, to scald, to cauterize, to scar. 4. to set fire to, to burn, to consume by fire, as a forest, &c. ചുട്ടുകളയുന്നു. To burn down, as a house, a town, &c. ചുട്ടുതിന്നുന്നു. To eat any thing roasted, fried, &c. ചുട്ടുപഴുക്കുന്നു. To be made or become red hot. ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കുന്നു. 1. To cauterize. 2. to make red hot. ചുട്ടുനീറുന്നു. To be burning hot. ചുട്ടുപുകയുന്നു. To perspire.
ചുട്ടുമുളക. *adj.* Made too hot with pepper.
ചുടുവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Censorious language, cutting or fiery language.
ചുടുവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A kibe, a sore or blister on the foot.
ചുട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A jewel worn by children, and by women of some castes on their forehead. 2. morbid baldness. 3. a painted face. 4. a white mark on the forehead of some cattle. 5. a mark at the end of cloth of silver or gold thread. ചുട്ടികുത്തുന്നു. To paint the face.
ചുട്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who paints the face. 2. a person with a bald head.
ചുട്ടിത്തല, യുടെ. *s.* A baldhead.
ചുട്ടിത്തുണി, യുടെ. *s.* The painted cloth of an actor.
ചുട്ടിത്തെവാങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of ape.
ചുട്ടിറുമ്പ, ിന്റെ. *s.* An ant, an emmet.
ചുണ, യുടെ. *s.* 1. Sensibility, feeling. 2. activity, diligence. 3. an itching or irritation of the skin caused by the touch of a certain leaf, or by the dust of paddy, &c. 4. the juice of the rind of mangoes. 5. rancidity, acridness.
ചുണകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An insensible man, one void of feeling, one past shame. 2. one who is idle.
ചുണകെട, ിന്റെ. *s.* Insensibility, the state of being void or destitute of feeling or shame.
ചുണങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. Yellow spots on the skin. 2. an inner skin.
ചുണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be sensible, to be sensitive. 2. to be active, energetic. 3. to have an irritation on the skin.
ചുണെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Sensibility, feeling. 2. activity, energy, &c. See ചുണ.
ചുണ്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A lip. 2. the bill or beak of a bird. 3. the peaked end of a canoe. 4. the point of a sickle or any crooked instrument. 5. the flower at the end of a bunch of plantains.
ചുണ്ട, യുടെ. *s.* 1. A sort of prickly night-shade, *Solamum Jacquini.* 2. a tree with leaves resembling those of the holly in England.
ചുണ്ടങ്ങാ, യുടെ. *s.* The fruit of the preceding plant.
ചുണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kind of hoe or spade. 2. a pickaxe.
ചുണ്ടൻ. *adj.* Pointed, peaked.
ചുണ്ടപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A fragrant grass.
ചുണ്ടവഴുതിന, യുടെ. *s.* A species of egg plant.
ചുണ്ടി, യുടെ. *s.* A kind of small bird.
ചുണ്ടെലി, യുടെ. *s.* A mouse, a small rat.
ചുണ്ണാമ്പ, ിന്റെ. *s.* *Chunam* or quick lime.
ചുണ്ണാമ്പുകല്ല, ിന്റെ. *s.* Lime-stone.
ചുണ്ണാമ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A lime-burner or seller.
ചുണ്ണാമ്പുചൂള, യുടെ. *s.* A lime-kiln.
ചുണ്ണാമ്പുനീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To slake lime. ചുണ്ണാമ്പുപൊടിക്കുന്നു. To pulverize lime. ചുണ്ണാമ്പുതെക്കുന്നു. To white-wash.
ചുണ്ണാമ്പുവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeping plant, the broad leaved Cissus, *Cissus latifolia.*
ചുന, യുടെ. *s.* The clammy or corrosive juice of some fruits.
ചുനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To exude or ooze out, as the clammy juice of fruits. 2. to have a peculiar acrid taste.
ചുനെപ്പ, ിന്റെ. *s.* The clammy juice of some fruits.
ചുമ, യുടെ. *s.* 1. A cough, catarrh. 2. a burden, a load.
ചുമക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bear, to carry a burden. 2. to endure, to suffer. 3. to obey, to submit to.
ചുമക്കൂർക്ക, യുടെ. *s.* The Malabar cat mint, *Nepeta Malabarica.* (Lin.)
ചുമട, ിന്റെ. *s.* A burden, a load. ചുമടെടുക്കുന്നു. To take up, to carry a burden.
ചുമട്ടുതാങ്ങി, യുടെ. *s.* A porter's rest, a resting place made in the road for people to put their burdens upon.
ചുമട്ടാൾ, ളിന്റെ. *s.* A porter, a carrier of burdens.
ചുമട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A porter, a carrier of burdens.
ചുമട്ടുകാള, യുടെ. *s.* A bullock used to carry burdens.

ചുമട്ടുകുതിര, യുടെ. *s.* A horse used to carry burdens.

ചുമട്ടുകൂലി, യുടെ. *s.* Porterage, hire for carriage of burdens.

ചുമതല, യുടെ. *s.* 1. Responsibility, responsibleness, charge, duty, obligation. 2. management. 3. security. 4. a balance in an account as debt.

ചുമതലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is responsible, accountable, answerable. 2. a manager. 3. one on whom an obligation is charged, or imposed.

ചുമത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to carry, to load. 2. to lay a burden upon or charge against any person, to charge one with any thing. 3. to impute any thing to a person, to accuse a person. 4. to impute to one a balance in account as debt.

ചുമൽ, ലിന്റെ. *s.* The shoulder.

ചുമെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To cough.

ചുംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* A kiss, kissing. ചുംബനം ചെയ്യുന്നു, To kiss.

ചുംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To kiss.

ചുംബിതം, &c. *adj.* Kissed.

ചുമ്മാ. *adv.* 1. Without emotion of any kind; quietly, silently, peaceably. 2. at leisure, in idleness, without employment. 3. without cause, reason or meaning. 4. only. 5. gratis. 6. for pastime. 7. without success. 8. constantly. ചുമ്മായിരിക്കുന്നു. To be quiet, silent, idle, unemployed, or at leisure. ചുമ്മാകൊടുക്കുന്നു. To give *gratis.* ചുമ്മാപറയുന്നു. 1. To say for pastime, to tell in joke. 2. to lie. 3. to speak without fear, to tell in confidence. ചുമ്മാവരുന്നു. 1. To come without any particular business. 2. to return without success. 3. to be perpetually coming. 4. to get any thing *gratis.*

ചുമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* A burden, a load.

ചുമ്മാട, ിന്റെ. *s.* A pad for the head to carry burdens. ചുമ്മാടുകെട്ടുന്നു. To make such a pad.

ചുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. a.* To bear, to carry a burden.

ചുര, യുടെ. *s.* 1. A pumpkin gourd, a long gourd, *Cucurbita lagenaria.* (Lin.) 2. a female screw. 3. the end of any iron instrument that fixes into or on the handle. 4. the act of giving milk, &c.

ചുരകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To use enchantment in order to prevent a cow from giving milk.

ചുരക്കാ, യുടെ. *s.* 1. The unripe or ripe fruit of the gourd. 2. a kind of cucumber, *Cucumis madraspatamis.*

ചുരക്കുടുക്ക, യുടെ. *s.* The dried shell of the pumpkin gourd used as a vessel.

ചുരക്കുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To spring forth, to flow or rush out, as water from a spring, or milk out of the breasts of women or from the udder of beasts.

ചുരണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of scraping, scratching.

ചുരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* To scrape, to scratch.

ചുരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To give milk. 2. to rush out as milk, to spring forth, to ooze out.

ചുരപ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചുരക്കുടുക്ക.

ചുരമാന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Scraping the ground and throwing up the earth as an ox, &c. when in a rage.

ചുരമാന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* To scrape the ground and throw up earth as under the preceding word.

ചുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A high or steep ascent. 2. high ground.

ചുരവ, ിന്റെ. *s.* A scraper.

ചുരവലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To withhold the milk, to suffer it not to flow.

ചുരി, യുടെ. *s.* 1. An instrument used to make a round hole in an *olla.* 2. the round hole made with this instrument for the purpose of passing a string through it. ചുരിയിടുന്നു. To make a round hole with the preceding instrument.

ചുരിക, യുടെ. *s.* A two-edged sword, a dagger, a small sword.

ചുരികക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One armed with a knife or two-edged sword.

ചുരികക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A fencing stick.

ചുരിനാരായം, ത്തിന്റെ. *s.* The small iron instrument used to make holes in *ollas.*

ചുരുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The sliding string of a bag, a net, &c. 2. contraction, abridgment. 3. a trap, a snare.

ചുരുക്കമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be scarce. 2. to be lowered, reduced, diminished. 3. to have little or none.

ചുരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shortness, brevity, diminution. 2. abbreviation, an abridgment, a compendium. 3. contraction. *adj.* Few, scarce, brief.

ചുരുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

ചുരുക്കുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* The sliding string of a net.

ചുരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To shorten, to diminish, to contract. 2. to abreviate, to abridge, to epitomize. 3. to restrain, to keep in, to close. 4. to furl, as sails, to wrap up any thing, as cloth, &c., to fold. 5. to tie tight or close. 6. to reduce, to compress.

ചുരുക്കമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചുരുക്കം.

ചുരുക്കുവട്ടി, യുടെ. *s.* A grass or *olla* bag which draws tight by a string.

ചുരുക്കസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A bag which draws tight by a string.

ചുരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be or grow short, to diminish, to lessen, to contract, to be contracted. 2. to shrink, to shrivel. 3. to be wrinkled, to be crumpled.

ചുരുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A roll, a scroll, a round roll of any thing. 2. rolling. 3. the thing rolled or furled. 4. a roll of tobacco, a cheroot. 5. a tendrill. 6. a sheaf. 7. a roll of bread or biscuit.

ചുരുട്ടതല, യുടെ. *s.* Curled hair.

ചുരുട്ടപാമ്പ, ിന്റെ. *s.* A small venomous snake.

ചുരുട്ടപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Bread made into a roll, biscuit.

ചുരുട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rolling, involving, involution, inwrapping. 2. doubling the fist.

ചുരുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To roll up, to wrap up, to furl, to involve. 2. to double the fist.

ചുരുണ, യുടെ. *s.* 1. A ball of thread, a clue of yarn. 2. a rolled up bundle of mats. 3. a bundle of accounts rolled up on a string. 4. a coil of rope.

ചുരുളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be rolled up, to become furled, or to be furled up. 2. to be curled, or curled up.

ചുരുളം, ളിന്റെ. *s.* 1. A roll, a scroll. 2. a curled or crisped leaf. 3. convoluted leaves of the betel plant. 4. a roll of silk cloth, &c. 5. a surge, a rolling wave. 6. the round end of a canoe. 7. a roll of tobacco.

ചുരുൾപ്പ, യുടെ. *s.* 1. Involving, rolling. 2. a curl, a ringlet.

ചുല്ലുകി, യുടെ. *s.* 1. A porpoise. കടൽപന്നി. 2. a water-pot. കുടം.

ചുല്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who has blear eyes. ചീക്കണ്ണൻ.

ചുല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A blear eye. ചീക്കണ്ണ.

ചുല്ലി, യുടെ. *s.* A hearth, a fire place, a chimney. അടുപ്പ.

ചുല്ലിക, യുടെ. *s.* A fire place, a hearth. അടുപ്പ.

ചുല്ലീ, യുടെ. *s.* A fire place, a chimney. അടുപ്പ.

ചുവ, യുടെ. *s.* 1. A peculiar taste. 2. a bad or unpleasant taste, distaste, illflavour. 3. trouble, difficulty.

ചുവക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To become red, or of a red colour.

ചുവട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. The bottom of any thing, the foot. 2. a foot, a foot-mark. 3. a foot measure. 4. a base, a pedestal. 5. a basis, a foundation. 6. the original. 7. a cause, or origin. 8. commencement. 9. the shade of a tree. 10. union, agreement. 11. the step of dancers. ചുവടുവെക്കുന്നു. 1. To step. 2. to walk.

ചുവടുറപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Firmness. 2. a foundation. ചുവടുറപ്പിക്കുന്നു. To make firm, or secure.

ചുവട്ടടി, യുടെ. *s.* A footstep.

ചുവത്ത. *adj.* Red, of a red colour.

ചുവന്ന. *adj.* Red, of a red colour.

ചുവന്ന അടമ്പ, ിന്റെ. *s.* A spreading plant, the red species, called *Cadamba.*

ചുവന്ന അമൽപൊരി, യുടെ. *s.* Ophioxylon of serpents, *Ophioxylon serpentinum.*

ചുവന്നഅരളി, യുടെ. *s.* or കണവീരം. The red oleander, *Nerium odorum.*

ചുവന്നമണലി, യുടെ. *s.* A sensitive plant, *Smithea sensitiva.*

ചുവന്നമുതലമൂക്ക, ിന്റെ. *s.* A red species of the bearded polygonum. *Polygonum barbatura.*

ചുവന്ന മന്ദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The purple or variegated Bauhinia, *Bauhinia variegata*, or *Bauhinia triandra* or *purpurea.*

ചുവപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Red, the colour. 2. a ruby.

ചുവപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make red, to dye red, to redden.

ചുവപ്പുചായം, ത്തിന്റെ. *s.* Red paint, red dye.

ചുവപ്പുപട്ട, ിന്റെ. *s.* Red silk.

ചുവര, റിന്റെ. *s.* A wall. ചുവരുവെക്കുന്നു. To erect a wall.

ചുവരുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A wall plate.

ചുവല. *adj.* Red, of a red or tawny colour.

ചുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To have a particular taste. 2. to have a bad taste. 3. to shew earnestness. 4. to be in difficulty, or trouble.

ചുള, യുടെ. *s.* The pulpy substance of some fruits, especially of the jack fruit, without the kernels.

ചുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To frown, to knit or contract the eye-brows in anger, to be angry, displeased, disgusted. 2. to be wrinkled, creased, folded. ചുളിച്ചുനൊക്കുന്നു. To look angry, or displeased; to frown.

ചുളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A frown, a gesture expression of anger, displeasure. 2. a wrinkle, a crease. 3. a plait, a fold.

ചുളിവ, ിന്റെ. *s.* See ചുളിപ്പ.

ചുളുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mud, mire. ചെളി. 2. a small vessel or pot, a gallipot, &c. ചെറിയ പാത്രം. 3. the hand hollowed to hold water. 4. rincing the mouth with water held in the palm of the hand.

ചുളുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A wrinkle, a crease, a plait. 2. a gesture expression of anger, displeasure.

ചുളുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചുളുക്ക.

ചുളുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To distort, to twist, to

wrinkle, to crease, to plait.

ചുളുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To shrink, to crouch. 2. to be wrinkled, creased, plaited. 3. to be afraid.

ചുളുചുളുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be hot, or irritated, as the skin by the touch of nettles or from the stripes of a small stick. 2. to have a piercing or sharp pain as from the inflamation of a boil before bursting, &c., to smart, to feel quick lively pain.

ചുളുചുളുപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Irritation of the skin, as that produced by nettles. 2. the sharp darting pain of a boil, &c.

ചുളുചുളെ. *adv.* With a sharp, smarting or irritating pain.

ചുള്ളി, യുടെ. *s.* 1. Dried spray for fuel, brushwood, bavin. 2. a thorny shrub of which there are two species, viz. കരച്ചുള്ളി, and വയൽചുള്ളി.

ചുള്ളിക്കാട,ിന്റെ. *s.* 1. Brushwood. 2. a place abounding with a thorny shrub.

ചുള്ളിക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A bavin, a small stick like those tied up in faggots.

ചുള്ളിവിറക,ിന്റെ. *s.* Small sticks of fuel.

ചുഴകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A smith's poker.

ചുഴച്ചു, യുടെ. *s.* An oath, confirmation of the truth by oath or ordeal.

ചുഴലം, *ind.* Round, around, round about.

ചുഴലവും. *ind.* Around, even round about.

ചുഴലവെ. *ind.* Around, round about.

ചുഴലി, യുടെ. *s.* 1. A whirl-pool, a whirl-wind. 2. whirling round. 3. epilepsy, falling sickness.

ചുഴലിദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of fit, epilepsy. 2. giddiness in the head.

ചുഴലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To whirl, to twirl round, to revolve, to run round rapidly. 2. to be giddy or have giddiness in the head, to be light-headed. 3. to pluck out the eyes.

ചുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A whirl, a whirl-pool, a vortex.

ചുഴൽക്കാററ,ിന്റെ. *s.* A whirl-wind.

ചുഴല്ച, യുടെ. *s.* Twirling, twirl, whirling, circular motion, quick rotation, rapid circumvolution, gyration.

ചുഴവ,ിന്റെ. *s.* See the preceding.

ചുഴവുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* An iron crow bar used by house breakers.

ചുഴറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To take an oath, to swear.

ചുഴററി, യുടെ. *s.* 1. A fan. 2. the axle and handle of a spinning wheel. 3. a rope twisting machine.

ചുഴററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To brandish a sword, stick, &c. 2. to twist or twirl round, to whirl round. 3. to be giddy or light-headed.

ചുഴി, യുടെ. *s.* 1. A curl, a ringlet. 2. a circlet. 3. a circle. 4. a whirl. 5. a whirl-pool, an eddy. 6. a quicksand. 7. a natural curl in the hair, particularly in the hairs of horses. 8. a flexion.

ചുഴികൊടി, യുടെ. *s.* The hip in a roof, the part where two roofs meet.

ചുഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To curl, to turn in ringlets. 2. to whirl, to twirl. 3. to make a flexion.

ചുഴിക്കുററി, യുടെ. *s.* A hinge or pivot of a native door.

ചുഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rising up in a whirl, as water when running rapidly. 2. curling. 3. reflection, deliberation. 4. revolving, turning round.

ചുഴിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. A flexion. 2. See ചുഴിച്ചിൽ.

ചുഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To curl, to form in natural ringlets. 2. to whirl or rise in a whirl, to turn or run round. 3. to deliberate, to reflect.

ചുഴിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Rising up in a whirl. 2. curling. 3. a flexion.

ചുറ, യുടെ. *s.* 1. Once round, a coil. 2. a circle.

ചുറുക്ക,ിന്റെ. *s.* Haste, quickness, sharpness, keenness, activity.

ചുറുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A hasty man, a diligent, active man.

ചുറുക്കെ. *adv.* Hastily, quickly.

ചുറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To tie round, to bind, to gird round.

ചുററ,ിന്റെ. *s.* 1. Circumference, round compass. 2. a toe ring worn by women. 3. a ring, a hoop. 4. dressing, putting on a cloth or clothes. 5. a whitlow. 6. difficulty, perplexity. 7. an ear ornament worn by Brahman women. *adj.* 1. Round. 2. round about, circuitous. 3. out of the direct route.

ചുററക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A friend, a lover.

ചുററടവ,ിന്റെ. *s.* A deceit, a trick.

ചുററം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship, love.

ചുററംകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To be united in friendship, to be friendly.

ചുററമ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* Buildings in the court of a temple, round about the shrine.

ചുററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Clothing, (the act.) 2. circuit. 3. surrounding, encircling. 4. circumference. 5. impediment, the state of being fettered.

ചുററിക, യുടെ. *s.* A hammer.

ചുററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to roll, or go round, to surround. 2. to wind string, wire, &c. round any thing. 3. to twist. 4. to clothe. 5. to trouble, to per-

plex. 6. to perform patrol, to watch.

ചുററിക്കൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To attend, to wait upon, to court. 2. to importune in order to obtain some prospective advantage.

ചുററിക്കെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To tie round, to tie up.

ചുററിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Going or walking round, surrounding. 2. winding round, twisting. 3. troubling, perplexing.

ചുററുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper wall-plate of a roof on which the rafters are fixed.

ചുററുമിര, യുടെ. *s.* A wooden wall.

ചുററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To roll round; to wrap up, to wind. 2. to go round, to go about, to roam, to wander, to travel. 3. to surround, to encompass, to encircle. ചുററിപിടിക്കുന്നു. 1. To encircle, to lay hold of a rope as an elephant does with it's trunk. 2. to embrace. ചുററിയടിക്കുന്നു. To walk or travel about, the wind to blow all around. ചുററിക്കെട്ടിപ്പറയുന്നു. To be verbose, not coming to the point, to speak in a round-about way on any matter. ചുററിവളയുന്നു. To surround, to besiege. ചുററിപ്പററി നില്ക്കുന്നു. To stand in attendance, to importune in order to obtain some future advantage. ചുററി നടക്കുന്നു. To walk round, to roam, to wander. ചുററിത്തിരിയുന്നു. To wander about, to rove, to ramble.

ചുററുപാടു. *adv.* Round about, around, on every side. *s.* Neighbourhood.

ചുററും. *postpos.* Around, round about.

ചുററം. *adv.* 1. Round about; out of the direct road, or route. 2. around, on every side.

ചുററുവിളക്ക,ിന്റെ. *s.* A row or range of lights.

ചൂ

ചൂചുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The nipple of the breast. മുലക്കണ്ണു.

ചൂട,ിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. 2. burning, baking, roasting. 3. cauterizing, a burning, a brand. 4. zeal, fervency. *adj.* Hot, warm.

ചൂടൻ, ന്റെ. *s.* Camphor, burnt as incense.

ചൂടൻകപ്പൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Camphor, burnt as incense.

ചൂടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Putting on the head, crowning. 2. a covering for the head. 3. a shade. 4. carrying an umbrella. 5. a screen.

ചൂടി, യുടെ. *s.* A rope; cord.

ചൂടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cover the head, to put on the head, to crown.

ചൂടിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To brand, to cauterize.

ചൂടുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A cauterizing or branding iron.

ചൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To wear on the head, to bear, to be crowned, to have the head covered.

ചൂടുപാള, യുടെ. *s.* A covering for the head in time of rain.

ചൂടുപുട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A covering for the head made in the form of a double mat woven together at one end.

ചൂടുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To heat, to burn, to brand.

ചൂടെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To perspire, to be hot, warm.

ചൂടോടെ. *adv.* With heat, while hot.

ചൂട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. A torch, a flambeau. 2. a cock's comb, or crest. 3. a white mark on the forehead of cattle.

ചൂട്ടടുപ്പ,ിന്റെ. *s.* A moveable fire place, or stove.

ചൂട്ടൻ. *adj.* An ox, or horse having a white mark on the forehead.

ചൂട്ടുകുറി, യുടെ. *s.* A perpendicular line on the forehead made with sandal, &c. a sectarial mark.

ചൂട്ടുകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To shew light by a flambeau. 2. to smoke a granary for the purpose of ripening plantains.

ചൂട്ടുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A branding iron. 2. a spit for roasting meat.

ചൂട്ടുമിര, യുടെ. *s.* A wood partition or boards nailed at the end of a roof over the wall.

ചൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To crown, to cover the head, to put on.

ചൂട്ടുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To set fire to any thing with a torch.

ചൂട്ടുവെളിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Torch light.

ചൂഡ, യുടെ. *s.* 1. A single lock of hair left on the crown of the head, at the ceremony of the tonsure. കുടുമ. 2. a peacock's crest. മയൂരചൂഡ. 3. any crest, plume, diadem, &c. കിരീടം.

ചൂഡാകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of tonsure. കുടുമവെക്കുക.

ചൂഡാമണി, യുടെ. *s.* A jewel worn in a crest; a diadem. മുടിമണി.

ചൂഡാരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A jewel worn in a crest. മുടിമണി.

ചൂഡാല, യുടെ. *s.* A kind of grass, *Kyllinga monoce-*

phala. പെരുങ്കൊരപ്പുല്ല.

ചൂണ്ട, യുടെ. *s.* 1. A hook, a fishing hook. 2. a large hook stuck into the back of Hindus by which they are swung round at a festival. 3. a harpoon.

ചൂണ്ടകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To fasten a hook on; to hook.

ചൂണ്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An angler, one who fishes with a line, a fisher.

ചൂണ്ടക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A fishing rod.

ചൂണ്ടച്ചരട, ിന്റെ. *s.* A fishing line.

ചൂണ്ടപ്പന, യുടെ. *s.* The palm or marshy date tree from which sweet toddy is extracted, *Caryota urens.*

ചൂണ്ടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To cast a hook, to angle.

ചൂണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A hook, a fishing hook. 2. pointing out. 3. the act of shooting or throwing stones with a bow. 4. playing at marbles.

ചൂണ്ടാണി, യുടെ. *s.* The fore-finger.

ചൂണ്ടാണിവിരൽ. The second or fore-finger.

ചൂണ്ടുകോൽ, ലിന്റെ. *s.* An instrument used in trimming a lamp.

ചൂണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To point out, to aim at. 2. to throw stones by means of a bow. 3. to play at marbles. 4. to trim a lamp. ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. To point out with the finger, to shew. ചൂണ്ടിപ്പറയുന്നു. To point out a person, to allude to any particular person or thing.

ചൂണ്ടൊന്നി, യുടെ. *s.* The second or fore-finger.

ചൂണ്ടൊന്നിവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The fore-finger.

ചൂത, ിന്റെ. *s.* 1. A die, a chessman. 2. chess. 3. play, gaming.

ചൂതപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The flower or blossom of a mango tree. മാവിന്റെ പൂ.

ചൂതഫലം, ത്തിന്റെ. *s* The mango fruit. മാങ്ങാ.

ചൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* The mango tree, *Mangifera Indica.* മാവുവൃക്ഷം.

ചൂതാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To play with dice, to gamble. 2. to play at chess.

ചൂതാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചൂതുകളി.

ചൂതായുധൻ, ന്റെ. *s.* A name of CAMA or the Indian CUPID. കാമൻ.

ചൂതാളി, യുടെ. *s.* A player, a gamester, a gambler.

ചൂതുകളി, യുടെ. *s.* A play at dice; playing, gambling.

ചൂതുകളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To play with dice; to play, to gamble.

ചൂതുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A player, a gamble.

ചൂതുപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A die, a chess board, a backgammon board, or chequered cloth used as one.

ചൂതുപൊരുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To play with dice, to contend at chess, to gamble, to play. 2. to deceive.

ചൂതുപൊര, ിന്റെ. *s.* 1. A play with dice; playing, gambling. 2. deceiving, playing tricks.

ചൂര, ിന്റെ. *s.* A scent, a smell.

ചൂരടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To smell, to give scent.

ചൂരൽ, ലിന്റെ. *s.* A rattan reed, a cane, *Calamus.* (Lin.)

ചൂരൽക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A rattaned cot.

ചൂരൽക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A rattan-basket.

ചൂരൽക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A short piece of rattan.

ചൂരൽപ്പരിച, യുടെ. *s.* A rattan shield.

ചൂരൽപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A rattan box.

ചൂരൽവടി, യുടെ. *s.* A cane, a rattan reed.

ചൂരിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A sword.

ചൂർണ്ണകുന്തളം, ത്തിന്റെ. *s.* A lock of hair, a curl, a ringlet, curling hair. കുറുനിര.

ചൂർണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Powdering, pulverizing. പൊടിക്കുക.

ചൂർണ്ണമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To powder, to pulverize.

ചൂർണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Powder, dust, any pulverized substance. പൊടി. 2. lime, chunam. ചുണ്ണാമ്പ.

ചൂർണ്ണി, യുടെ. *s* 1. A sum of 100 *Cowries*, the small shell used as coin. 2. Sanscrit prose. ഭാഷ്യം. 3. matted hair. ജട.

ചൂർണ്ണിക, യുടെ. *s.* Sanscrit prose. ഭാഷ്യം.

ചൂർണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To powder, to reduce to powder, to pound, to pulverize. പൊടിക്കുന്നു.

ചൂർണ്ണിതം. *adj.* Powdered, pounded, pulverized. പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

ചൂർണ്ണികൃത്ത, ിന്റെ. *s.* An annotator, a commentator, &c. ഭാഷ്യക്കാരൻ.

ചൂല്, ലിന്റെ. *s.* A broom, a besom.

ചൂള, യുടെ. *s.* 1. Whistle, whistling. 2. a brick-kiln, a lime-kiln. 3. a tree, the Cassamarina tree, so called because of the whistling noise of the branches caused by the wind. ചൂളകുത്തുന്നു. To whistle.

ചൂളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has a brick or lime-kiln,

ചൂളക്കുഴി, യുടെ. *s.* The pit of a kiln.

ചൂളപാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To have a ringing noise in the ears. 2. to whistle. 3. to be consumed.

ചൂളപാട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A ringing noise in the ears. 2. whistling. 3. destruction, consumption.

ചൂളപ്പുര, യുടെ. *s.* A shed erected over a kiln.
ചൂളപ്രാവ,ിന്റെ. *s.* A kind of pigeon.
ചൂളയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To whistle. 2. to set a brick-kiln, &c. on fire.
ചൂളവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To set a lime or brick-kiln on fire.
ചൂളൽ, ലിന്റെ. *s.* Shrink, shrinking, contraction of the body from fear, &c.
ചൂളി, യുടെ. *s.* Hair. തലമുടി.
ചൂളിക, യുടെ. *s.* The root of an elephant's ear. ആനയുടെ കൎണ്ണമൂലം.
ചൂളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. a.* To shrink, to contract, to fall or give back, to contract the body from fear, &c.
ചൂഴ. *adv.* Round about, around.
ചൂഴവും. *adv.* Even round about, around.
ചൂഴവെ. *adv.* Round about.
ചൂഴിക, യുടെ. *s.* A wall-plate of a roof.
ചൂഴുന്നു, ന്ന, വാൻ. *v, a.* 1. To encompass, to surround, to environ. 2. to pluck out the eyes. 3. to cut out.
ചെകിട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. The ear. 2. to the cheek or side of the face. ചെകിട്ടത്തടിക്കുന്നു. To beat on the cheek, to give a slap on the face.
ചെകിടടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be deafened or stunned with noise, &c. 2. the ears to be stopped.
ചെകിടടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* See the preceding.
ചെകിടടെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Deafening, stupifying with noise. 2. stoppage of the ears, deafness.
ചെകിടൻ, or ചെവിടൻ, ന്റെ. *s.* A deaf man.
ചെകിടി, യുടെ. *s.* A deaf woman.
ചെകിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be stupified.
ചെകിടിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Stupifaction.
ചെകിട്ടിലാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To hear, to come to one's ears or knowledge. 2. to be whispered.
ചെകിട്ടിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To inform. 2. to whisper into another person's ear.
ചെകിള, യുടെ. *s.* 1. The gills of fish. 2. the name of a fish.
ചെക്കൻ, ന്റെ. *s.* A boy, a lad.
ചെക്കലെ. *adv.* Early, in the morning.
ചെക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Morning.
ചെക്കിടി, യുടെ. *s.* A thunderbolt, thunder.
ചെക്കിടിമിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* Lightning. ചെക്കിടി മിന്നുന്നു. The lightning to flash.
ചെക്കിലപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of little dog said to be continually barking.
ചെങ്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The Red sea.
ചെങ്കടലാടി, യുടെ. *s.* A red species of the rough Achyranthes.
ചെങ്കണ്ണ,ിന്റെ. *s.* The country sore eye, ophthalmia
ചെങ്കതിരോൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
ചെങ്കനൽ, ലിന്റെ. *s.* A live or burning coal.
ചെങ്കമലം, ത്തിന്റെ. *s.* A red lotus. ചെന്താമര.
ചെങ്കരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A kind of reddish scurf in children.
ചെങ്കലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Selimus salieria.*
ചെങ്കല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A brick. 2. a red kind of stone, red ochre.
ചെങ്കളത്തി, യുടെ. *s.* A medicinal plant.
ചെങ്കാററ,ിന്റെ. *s.* The east wind.
ചെങ്കുത്ത,ിന്റെ. *s.* A steep place, a precipice.
ചെങ്കുന്നി, യുടെ. *s.* A shrub bearing a red berry, *Abrus precatorius.*
ചെങ്കുമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of bitter gourd, the colocynth plant, *Cucumis colocynthus.*
ചെങ്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A shurb.
ചെങ്കൊടി, യുടെ. *s.* A red flag or banner.
ചെങ്കൊടുവെലി, യുടെ. *s.* The red species of Ceylon lead wort, *Plumbago Rosea.* (Lin.)
ചെങ്കൊമ്പ,ിന്റെ. *s.* A name given to any horned beast which kills another.
ചെങ്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A sceptre. 2. sovereign or kingly power. ചെങ്കൊൽനടത്തുന്നു. To reign, to sway the sceptre.
ചെങ്ങഴിനീക്കിഴങ്ങ,ിന്റെ. *s.* The fibrous root of the blue lotus, or sweet smelling water lily.
ചെങ്ങഴിനീപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* 1. The blue lotus, *Nymphœa cœrulea.* 2. a white esculent or sweet smelling water lily.
ചെങ്ങാലി, യുടെ. *s.* The turtle dove.
ചെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be or become red.
ചെങ്ങുമ്മിഴി, യുടെ. *s.* A red eye, the effect of anger, a flashing eye.
ചെഞ്ചെമ്മെ. *adv.* 1. Over against, oppositely. 2. very strait, exactly right.
ചെഞ്ചല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Indian resin or dammer.
ചെഞ്ചാന്ത,ിന്റെ. *s.* A mixture of turmeric and other perfumes of a red colour.
ചെഞ്ചിട, യുടെ. *s.* The hair matted as worn by the god SIVA, and by ascetics, the long hairs occasionally clotted together and brought over the head so as to project like a horn from the fore-head, at other times allowed to fall carelessly over the back and shoulders.

ചെഞ്ചീര, യുടെ. *s.* The red amaranth or prince's feather, its leaves and stalk are edible.
ചെഞ്ചൊരി, യുടെ. *s.* A cucurbitaceous plant bearing a bright red gourd, *Momordica monodelpha.*
ചെഞ്ചൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* A red species of *Holcus saccharatus*, or Indian corn.
ചെടാമാഞ്ചി, യുടെ. *s.* Jatamānsi Valerian or spikenard, *Valeriana Jatamánsi.*
ചെടി, യുടെ. *s.* 1. A shrub in general, a small tree. 2. dung.
ചെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be disgusted with, to disrelish. 2. to be satisfied.
ചെടിപ്പ്, ിന്റെ. *s.* 1. Disgust, abhorrence. 2. satiety.
ചെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A foreign or Carnatic *Súdra.* 2. one of the weaver class. 3. a tradesman.
ചെട്ടിച്ചി, യുടെ. *s.* A female of the preceding class.
ചെട്ടിപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A species of grain called Natchenny, *Cynosurus Coracanus.* (Lin.)
ചെട്ടിയാർ, രുടെ. *s.* A *Chetti*, a weaver, (honorific.)
ചെണ്ട, യുടെ. *s.* A musical instrument, a kettle drum, a tomtom.
ചെണ്ടകൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* Beating a drum.
ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause one to beat a drum. 2. to deceive.
ചെണ്ടകൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To beat a drum. 2. to be deceived.
ചെണ്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A drummer, a tomtom-beater. 2. a deceiver.
ചെണ്ടക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A drumstick.
ചെണ്ടപിണച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Falling into mischief. 2. the state of being deceived.
ചെണ്ടപിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To fall into mischief. 2. to be deceived.
ചെണ്ടമുറിയൻ, ന്റെ. *s.* A plantain fritter.
ചെണ്ടുമല്ലിക, യുടെ. *s.* A species of marigold, *Tagetes erecta.* (Lin.)
ചെതുക്കു, ിന്റെ. *s.* Rottenness, decay, badness, putridness. *adj.* 1. Rotten, bad, spoilt, damaged. 2. bad, vile. ചെതുക്കുപിടിക്കുന്നു. To be or become rotten. ചെതുക്കിക്കുന്നു. See the preceding.
ചെതുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A scale, the scales of fish.
ചെത്ത, ിന്റെ. *s.* The act of chipping, cutting, paring, hoeing.
ചെത്തപാട, ിന്റെ. *s.* Sound, noise.
ചെത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise, voice, clamour. ചെത്തപ്പെടുന്നു. To be sounded, to sound.
ചെത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of cutting, chipping, paring, &c. 2. fish scales. 3. foulness of the teeth.
ചെത്തി, യുടെ. *s.* A species of chrysanthus: *Chrysanthemum Indicum;* also *Ixora Coccinea.* (Willd.)
ചെത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to cut, hoe, &c.
ചെത്തിക്കൊടുവെലി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, the rose coloured lead wort, *Plumbago rosea.*
ചെത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who extracts toddy from the palmira or cocoa-nut-tree. 2. a cutter, a parer, a hoer. 3. a grass cutter.
ചെത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To plane, pare, chip, slice or make thin, to cut off the surface of any thing. 2. to cut off, to cut out, to cut up. 3. to hoe, to clear ground by chipping off the grass. 4. to dig slightly. 5. to reap, to cut corn, or grass. 6. to cut a branch off a palmira or cocoa-nut tree for the purpose of extracting the juice or toddy. ചെത്തിപ്പറിക്കുന്നു. 1. To clear the ground by cutting and removing the grass. 2. to cut out. ചെത്തിഎടുക്കുന്നു. To cut out, to cut off. ചെത്തിവാരുന്നു. To clear the road, &c., of grass. ചെത്തിമൂടുന്നു. To cover over with earth.
ചെത്തുപന, യുടെ. *s.* A palmira tree tapped for toddy.
ചെത്തുപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent for extracting toddy.
ചെത്തുപൂള, ിന്റെ. *s.* A piece, slice, chip, cutting or splinter; as applied to wood, &c.
ചെൻ. *adj.* Red, of a red colour.
ചെന്തളിർ, രിന്റെ. *s.* A young or red bud, or sprout.
ചെന്തഴ, യുടെ. *s.* An emblem of a red colour carried as an ensign or banner, a symbol.
ചെന്താന്നി, യുടെ. *s.* A plant, *Rumphia amboinensis.*
ചെന്താമര, യുടെ. *s.* The red water lily or lotus.
ചെന്താമരാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, because his eyes are said to resemble the red lotus flower. വിഷ്ണു.
ചെന്താരടി, യുടെ. *s.* A red foot.
ചെന്താർ, രിന്റെ. *s.* A red flower.
ചെന്താമ്പാണൻ, ന്റെ. *s.* A name of CAMA or the Indian cupid. കാമൻ.
ചെന്താമാനിനി, യുടെ. *s.* A name of *Lecshmi.* ലക്ഷ്മി.
ചെന്താശരൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Indian Cupid. കാമൻ.
ചെന്തിന, യുടെ. *s.* Red millet, *Panicum.* (Lin.)
ചെന്തീ, യുടെ. *s.* Bright fire, glowing flame, a fierce fire.
ചെന്തുമ്പ, യുടെ. *s.* A plant, *Osbeckia Zeylanica.* (Lin.)
ചെന്തൂരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Safflower, or bastard saffron, *Carthamus tinctorius.*

ചെന്തെങ്ങ,ിന്റെ. s. A red cocoa-nut tree.

ചെന്തൊണ്ടി, യുടെ. s. The red-lily, or *Gloriosa superba.* (Lin.)

ചെന്ത്രം, ത്തിന്റെ. s. A gold ornament for the neck of women.

ചെന്നപട്ടണം, ത്തിന്റെ. s. The city of Madras.

ചെന്നം, ത്തിന്റെ. s. The jaw, the cheek.

ചെന്നാ, യുടെ. s. A wolf.

ചെന്നി, യുടെ. s. The temples of the head.

ചെന്നികുത്ത,ിന്റെ. s. Head ache, pain in the temples.

ചെന്നികുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. n. The head to ache.

ചെന്നിനായകം, ത്തിന്റെ. s. Aloes, *Aloe spicata.* (Lin.)

ചെന്നീർ, രിന്റെ. s. Bloody matter or puss.

ചെന്നെല്ലു,ിന്റെ. s. A red kind of paddy or rice corn, growing in the rainy season.

ചെപ്പ,ിന്റെ. s. 1. A small box, a casket. 2. a small cup or pot made of different materials as gold, silver, ivory, wood, &c. 3. a pot wherein treasure is kept. 4. copper.

ചെപ്പടി, യുടെ. s. Playing with cups and balls in juggling, juggle; chicane, deception, trick.

ചെപ്പടികളി, യുടെ. s. See the preceding.

ചെപ്പടിക്കാരൻ,ന്റെ. s. A juggler, one who practices legerdemain.

ചെപ്പടിവിദ്യ, യുടെ. s. The art of playing with cups and balls in juggling: legerdemain, chicane, deception.

ചെപ്പി, യുടെ. s. 1. The ear. 2. the cheek.

ചെപ്പിക്കാട്ടം, ത്തിന്റെ. s. Ear-wax.

ചെപ്പിത്തൊണ്ടി, യുടെ s. An ear-picker.

ചെപ്പുകുടം, ത്തിന്റെ. s. A copper water pot.

ചെപ്പേട,ിന്റെ. s. A copper plate, such as Hindu grants of land, privileges, &c., are frequently inscribed on.

ചെമ്പ,ിന്റെ. s. 1. Copper. 2. a large copper caldron. 3. a building tiled with copper. 4. a water pot. 5. fraud, deceit, deception. *adj.* Red, of a copper colour.

ചെമ്പകപ്പൂ, വിന്റെ. s. A yellow fragrant flower; the Champaca flower. See the next word.

ചെമ്പകം, ത്തിന്റെ. s. A tree bearing a yellow fragrant flower, *Michelia champaca.*

ചെമ്പകരാമൻ, ന്റെ. s. A title granted by the Rajah of Travancore.

ചെമ്പകരാമപ്പട്ടം, ത്തിന്റെ. s. Granting the above title.

ചെമ്പഞ്ഞി, യുടെ. s. Lac, the red animal dye so called.

ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറ, റിന്റെ. s. A kind of red dye.

ചെമ്പട, യുടെ. s. A beating time in music.

ചെമ്പടുപ്പ,ിന്റെ. s. A large fire-place.

ചെമ്പൻ, ന്റെ. s. A red person, one of a copper colour. *adj.* Red, of a copper colour.

ചെമ്പന്തല, യുടെ. s. Red, or golden hair.

ചെമ്പന്മീശ, യുടെ. s. A red beard.

ചെമ്പരത്തി, യുടെ. s. The shoe flower plant or China rose, *Hibiscus Rosa Sinensis.*

ചെമ്പരുത്തി, യുടെ. s. The cotton shrub which bears red flowers.

ചെമ്പരുന്ത,ിന്റെ. s. The red or Brahman kite, which is esteemed sacred.

ചെമ്പലക, യുടെ. s. Thin boards.

ചെമ്പല്ലി, യുടെ. s. 1. The name of a red fish, salmon. 2. a kind of reddish paddy or rice-corn.

ചെമ്പഴക്കാ, യുടെ. s. 1. Ripe betel-nut. 2. fruit beginning to be ripe. ചെമ്പഴക്കകൊള്ളുന്നു. To become ripe, to ripen.

ചെമ്പറക്കണ്ണൻ, ന്റെ. s. One who has red eyes.

ചെമ്പറം, ത്തിന്റെ. s. 1. Reddish colour. 2. fruit beginning to be ripe. ചെമ്പറംകൊള്ളുന്നു, To become ripe, to ripen.

ചെമ്പാതി, യുടെ. s. Exactly the half.

ചെമ്പാരിപ്പടം, ത്തിന്റെ s. 1. Red cloth. 2. a painted or variegated cloth or blanket, serving as the housings of an elephant.

ചെമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To become red or of a copper colour.

ചെമ്പിച്ച. *adj.* Of a coppery red colour.

ചെമ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. a. To copper a vessel or ship.

ചെമ്പിപ്പ,ിന്റെ. s. Growing red.

ചെമ്പുകപ്പൽ, ലിന്റെ. s. A ship with a copper bottom.

ചെമ്പുകാശ,ിന്റെ. s. A small copper cash or coin.

ചെമ്പുകിടാരം, ത്തിന്റെ. s. A large copper caldron.

ചെമ്പുകൊട്ടി, യുടെ. s. A copper-smith, a brazier.

ചെമ്പുഞാണ,ിന്റെ. s. Copper wire.

ചെമ്പുതകിട, ട്ടിന്റെ. s. A plate of thin copper.

ചെമ്പുതെളിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To discover a fraud or deception.

ചെമ്പുതെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. Fraud or deception to be discovered.

ചെമ്പുതൊട്ടി, യുടെ. s. A copper trough.

ചെമ്പുപട്ടയം, ത്തിന്റെ. s. A copper plate such as Hindu grants of land, &c., are frequently inscribed on.

ചെമ്പുപലക, യുടെ. s. Sheet copper.

ചെമ്പുലി, യുടെ. s. A red spotted tiger or *cheeta*

ചെമ്പെട, ട്ടിന്റെ. *s.* See ചെമ്പുപട്ടയം.
ചെമ്പൊന്ന,ിന്റെ. *s.* Pure or fine gold.
ചെമ്പൊൽതളിർ, രിന്റെ. *s.* A young bud, or sprout of the colour of gold.
ചെമ്പൊൽത്താർ, രിന്റെ. *s.* A deep yellow flower.
ചെമ്പൊല്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot resembling gold, (honorific.)
ചെമ്പൊത്ത,ിന്റെ. *s.* The name of a red bird, commonly called the snake bird.
ചെമ്പ്രാക്കൊടി, യുടെ. *s.* 1. Tin. 2. lead.
ചെമ്പ്രാവള്ളി, യുടെ. *s.* A medicinal creeping plant, *Vitis Indica.*
ചെമ്മണ്ണ,ിന്റെ. *s.* Red earth.
ചെമ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Alangium.* (Lin.) or *Andersonia rohitaka.* (Rox.)
ചെമ്മരിയാട,ിന്റെ. *s.* A good kind of sheep.
ചെമ്മാത്ത,ിന്റെ. *s.* A sign or motion of contempt, or insult made with the hands: also പൊത്ത.
ചെമ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The redness of the sky at sun-set.
ചെമ്മാൻ, ന്റെ. *s.* A shoe-maker, a currier, a worker in leather.
ചെമ്മാൻ, നിന്റെ. *s.* A species of red deer.
ചെമ്മീൻ, ന്റെ. *s.* A shrimp.
ചെമ്മുരിങ്ങ, യുടെ. *s.* A red variety of the Muringa tree.
ചെമ്മുള്ളി, യുടെ. *s.* The thorny Barleria, *Barleria Prionitis.*
ചെമ്മൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* A man with a red nose.
ചെമ്മെ. *adv.* 1. Well, safely, rightly, straightly. 2. particularly.
ചെമ്മൊത്ത,ിന്റെ. *s.* A blessing, benediction, wishing a blessing, salutation. ചെമ്മൊത്തു ചൊല്ലുന്നു. To wish a blessing, to salute, to hail.
ചെയ്യരുതാത്ത. *adj.* Unfit to be done.
ചെയ്യാത്ത. *adj.* Not done.
ചെയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to do, &c.
ചെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. *v. a.* 1. To do, perform. 2. to achieve. 3. to execute, discharge. 4. to commit, perpetrate. ഉപകാരം ചെയ്യുന്നു. *To do* a favour. വാഗ്ദത്ത പ്രകാരംചെയ്യുന്നു. *To perform* one's promise. മുറ പ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. *To discharge* one's duty. കുല ചെയ്യുന്നു. *To commit* murder. ചെയ്യുന്നു, is added to a great number of nouns to give them a verbal signification; and in such cases, it takes its meaning from the noun to which it is affixed: പാകം ചെയ്യുന്നു, To cook. വെല ചെയ്യുന്നു, To work. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു, To marry. ചെയ്യുന്നു, is also used as a conjunctive auxiliary at the close of a sentence connecting a number of verbs together in the same tense, as പൊകയും വരികയും ചെയ്യുന്നു. To go and come.
ചെരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A shoe. 2. sandals. 3. a foundation, or a projection in the foundation of a building. 4. inclining, reclining. 5. a wooden instrument for making the earth even in wet paddy fields. ചെരിപ്പിടുന്നു. 1. To wear shoes. 2. to lay a foundation.
ചെരിപ്പുകുത്തി, യുടെ. *s.* A shoe-maker, a currier, a worker in leather. ചെരിപ്പുകുത്തുന്നു. To make shoes.
ചെരിപ്പുവാറ,ിന്റെ. *s.* A shoe-string or latchet.
ചെക്ക, യുടെ. *s.* Vinegar.
ചെലുചെലുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To frizzle.
ചെലുചെലുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Frizzling.
ചെലുചെലെ. *adv.* With a frizzling noise.
ചെലുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to go, proceed, obtain, reach. 2. to drive, to drive in. 3. to direct, to manage. 4. to cause to be current, valid, or extended. 5. to pay, to liquidate. 6. to perform, to accomplish. 7. to eat freely.
ചെല്ലപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* A beloved, or darling child.
ചെല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal treasure. 2. a small brass box. 3. a hidden treasure.
ചെല്ലം വിചാരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Superintendence of the royal, or king's treasure.
ചെള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A kind of grass growing in paddy fields, *Scirpus articulatus.* 2. a strayed animal. 3. a moth, a worm. 4. a large black beetle that destroys cocoa-nut trees, &c. ചെള്ളികുത്തുന്നു. 1. To dig out, or root up such grass. 2. to be moth eaten. 3. to be attacked by the large beetle above mentioned; also ചെള്ളി വീഴുന്നു. ചെള്ളിയെഴുകുന്നു, To go astray as cattle, to be without owner.
ചെല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To go, to proceed, to depart. 2. to come to, to arrive at, to reach. 3. to go into, to enter. 4. to pass as regards time. 5. to advance in age. 6. to cost, to be required. 7. to pass as money; to be current. 8. to pass by general consent, to be valid, fit or proper. 9. to pass from one to another; to be paid, liquidated. 10. to come to pass; to be accomplished, to be finished. 11. to be extended. 12. to appertain by right. 13. to be sufficient. 14. to be eaten, &c.
ചെവി, യുടെ. *s.* 1. The ear. 2. the organ of hearing. ചെവിയിൽപറയുന്നു. 1. To whisper in one's ear. 2. to malign. ചെവിയടെക്കുന്നു. The ears to shut, or

be stopped, to be in a state of insensibility.

ചെവികടി, യുടെ. *s.* 1. Itching of the ear. 2. whispering in the ear. 3. malignity. ചെവികടിക്കുന്നു. 1. To whisper in the ear. 2. to malign. 3. the ear to itch.

ചെവികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give ear, to listen. 2. to give audience.

ചെവിക്കല്ലു,ിന്റെ. *s.* The drum of the ear.

ചെവിക്കുട, യുടെ. *s.* The upper parts of the ear.

ചെവിക്കുത്തു,ിന്റെ. *s.* Ear-ache.

ചെവിക്കുന്നി, യുടെ. *s.* The tympanum or drum of the ear.

ചെവിക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ൾവാൻ. *v. a.* To hearken, to listen, to attend to.

ചെവിചൊറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. An itching ear. 2. itching in the ear. ചെവിചൊറിയുന്നു. The ear to itch.

ചെവിട,ിന്റെ. *s.* 1. The ear. 2. deafness.

ചെവിത്തട്ടു,ിന്റെ. *s.* The flap of the ear, the ear-lap.

ചെവിത്തോണ്ടി, യുടെ. *s.* An ear-pick.

ചെവിപാൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To listen, to hearken.

ചെവിപ്പാമ്പു,ിന്റെ. *s.* A small snake, or worm, which enters the ear.

ചെവിപ്പീ, യുടെ. *s.* Ear-wax.

ചെവിപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* An ornament for the ears of women, formed like a star.

ചെവിയൻ, ന്റെ. *s.* A hare.

ചെവിയോൎമ്മ, യുടെ. *s.* Quickness of hearing. ചെവിയോൎക്കുന്നു. To listen.

ചെളി, യുടെ. *s.* Mire, mud, clay, dirt, filth, slime.

ചെതുക്ക, യുടെ. *s.* 1. The scales of fish. 2. a torn cloth, mat, &c.

ചെള്ളു,ിന്റെ. *s.* 1. A flea. 2. a tick. 3. a large black beetle that destroys cocoa-nut trees, &c. ചെള്ളുകുത്തുന്നു. The same insect to attack trees.

ചെള്ള, യുടെ. *s.* 1. The cheek. 2. mud, mire. ചെള്ളകുത്തുന്നു. To be muddy.

ചെള്ളക്കുഴി, യുടെ. *s.* A muddy hole, or pit.

ചെള്ളി, യുടെ. *s.* Shrimps.

ചെറിചക്കി, യുടെ. *s.* A white faced monkey.

ചെറിയ. *adj.* 1. Small, little, insignificant, trifling. 2. young.

ചെറിയ ഞെരിഞ്ഞൻപുളി, യുടെ. *s.* A species of sorrel, *Besonia Malabarica.*

ചെറിയത,ിന്റെ. *s.* That which is little, small, inferior.

ചെറിയ നന്തിയാർവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant.

ചെറിയ മാങ്ങാനാറി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Columnea balsamica;* and *gratiola trepida.*

ചെറിയവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A young person, a junior. 2. an inferior person.

ചെറു. *adj.* 1. Little, small. 2. young.

ചെറുകച്ച, യുടെ. *s.* A truss, or cloth worn over the privities to conceal them.

ചെറുകച്ചോലം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal root of a fragrant smell.

ചെറുകടലാടി, യുടെ. *s.* A small species of the rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.* (Willd.)

ചെറുകടുക,ിന്റെ. *s.* Small mustard seed.

ചെറുകത്തി, യുടെ. *s.* A bill or kind of hatchet.

ചെറുകദളി, യുടെ. *s.* A plant, *Osbeckia virgata.*

ചെറുകമുക,ിന്റെ. *s.* The mulberry, *Morus Indica.*

ചെറുകഴക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* Smaller rafters in a roof chiefly made of bamboo or of the betel-nut tree.

ചെറുകറിക്കോപ്പു,ിന്റെ. *s.* Small vegetables used in curry.

ചെറുകാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A small species of Strychnos, *Daphne polyslaega.* (Willd.)

ചെറുകാട്ടുനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lime tree, *Limonia acidissima.* (Wight.)

ചെറുകാട്ടുവള്ളിക്കാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Serpent's wood, *Strychnos Colubrina.* (Lin.)

ചെറുകാര, യുടെ. *s.* A small thorny shrub, *Monetha diacantha.*

ചെറുകാള, യുടെ. *s.* A young bullock.

ചെറുകിട. *adj.* Young, little.

ചെറുകിഴങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A tuberous root or kind of yam, *Plectranthus rugos.* (Rottler.)

ചെറുകിഴകാനെല്ലി, യുടെ. *s.* The diuretic Phyllanthus, *Phyllanthus urinaria,* or small species of the Indian Phyllanthus.

ചെറുകുടൽ, ലിന്റെ. *s.* The smaller guts or intestines.

ചെറുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To become small, to decrease, to shrink.

ചെറുകുമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* A small kind of cucumber or water melon.

ചെറുകുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The Periploca of the woods, *Periploca Sylvestris.* (Willd.)

ചെറുകെ. *adv.* A little, very little.

ചെറുകൈത, യുടെ. *s.* A small species of Pandanus.

ചെറുകൈപ്പു. *adj.* Slightly bitter.

ചെറുകൊൽപനച്ചി, യുടെ. *s.* A medicinal plant.

ചെറുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A boy, a lad.

ചെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To stop, to impede, to resist, to defend.

ചെറുചണം, ത്തിന്റെ. *s.* Linseed, *Linum Usitatissimum.* അതസി.
ചെറുചാര, യുടെ. *s.* A kind of paddy.
ചെറുചീര, യുടെ. *s.* The amaranth of the fields, *Amaranthus Campestris.*
ചെറുചുണ്ട, യുടെ. *s.* The Indian night-shade, *Solanum Indicum.*
ചെറുചൂട, ിന്റെ. *s.* Gentle warmth or heat.
ചെറുചൂരൽ, ലിന്റെ. *s.* A small species of Rattan, or cane, *Calamus.*
ചെറുഞാണൊലി, യുടെ. *s.* The sound of a bow string.
ചെറുത, ിന്റെ. *s.* Any thing small or little. *adj.* Small, little, young.
ചെറുതണ്ടി. *adj.* Of a small sort.
ചെറുതരം. *adj.* Of a small sort or kind, inferior.
ചെറുതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To become small, to diminish, to decrease, to shrink.
ചെറുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make small, or less; to diminish, to decrease.
ചെറുതാലി, യുടെ. *s.* A neck ornament worn by women.
ചെറുതാളി, യുടെ. *s.* The Convolvulus Gemellus.
ചെറുതുടലി, യുടെ. *s.* A kind of thorny plant.
ചെറുതുളസി, യുടെ. *s.* A kind of basil with small leaves.
ചെറുതെക്ക, ിന്റെ. *s.* A medicinal plant, *Siphonanthus Indica.*
ചെറുതെൻ, നിന്റെ. *s.* The honey of a small bee.
ചെറുനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The common lime tree, *Citrus acida.*
ചെറുനാരങ്ങാ, യുടെ. *s.* 1. A small kind of orange. 2. the common lime, *Citrus acida.*
ചെറുനാവ, also ചെറുനാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The uvula or soft palate. 2. a disease under the tongue called the frog.
ചെറുനാഴി, യുടെ. *s.* A small measure, a fourth part of an *Edangari.*
ചെറുനീര, ിന്റെ. *s.* Urine.
ചെറുപഞ്ചമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicament.
ചെറുപടവലം, ത്തിന്റെ. *s.* The palmated gourd, *Trichosanthes cucumerina* or *caudata.*
ചെറുപയറ, റിന്റെ. *s.* A kind of kidney bean, *Phaseolus Mungo.*
ചെറുപരുത്തി, യുടെ. *s.* A tree, *Hibiscus mutabilis.*
ചെറുപരുവ, യുടെ. *s.* A parasitical plant, *Sida acuta.*
ചെറുപാണൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant.
ചെറുപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A small vessel.
ചെറുപിടക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A medicinal plant, a kind of wild bean.
ചെറുപിന്നെറുതടി, യുടെ. *s.* A dart, a javelin.
ചെറുപിള്ളർ, രുടെ. *s. pl.* Young children.
ചെറുപുളി, യുടെ. *s.* Slight acidity.
ചെറുപുള്ളി, യുടെ. *s.* A trifle.
ചെറുപൂള, യുടെ. *s.* A medicinal plant, Woody Illecebrum, *Achyranthes lanatum.* (Rox.) *Illecebrum lanatum.* (Lin.)
ചെറുപെരാൽ, ലിന്റെ. *s.* A small species of fig-tree, *Ficus terebrata.*
ചെറുപ്പകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Youth, child-hood, tender age, time of youth.
ചെറുപ്പക്കാരി, യുടെ. *s.* A young woman.
ചെറുപ്പക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A young man, a youth.
ചെറുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Childhood, infancy, tender age, youth. *adj.* Young.
ചെറുപ്പുന്ന, യുടെ. *s.* A tree, the *Calophyllum calaba.*
ചെറുപ്പുന്നയരി, യുടെ. *s.* The medicinal seed of the preceding tree.
ചെറുപ്പുള്ളടി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Hedysarum prostratum.* (Lin.)
ചെറുമണലി, യുടെ. *s.* A plant, *Dentella repens.*
ചെറുമധുരം. *adj.* See ചൊറിമധുരം.
ചെറുമൻ, ന്റെ. *s.* A slave, a bondsman.
ചെറുമന്തി, യുടെ. *s.* The white faced monkey.
ചെറുമപ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The hire or rent of a slave hired to another.
ചെറുമരവാ, യുടെ. *s.* Small leaved Epidendrum, *Epidendrum tenuifolium.*
ചെറുമഴ, യുടെ. *s.* Small or drizzling rain.
ചെറുമി, യുടെ *s.* A female slave.
ചെറുമുല്ല, യുടെ. *s.* The small jasmine, *Jasminum grandiflorum.*
ചെറുവന്നി, യുടെ. *s.* The name of a tree which has small leaves, *Mimosa senna.*
ചെറുവള്ളിക്കാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Causjera scandens.* (Rox.) *Daphne monostachya.* (Willd.)
ചെറുവഴുതിന, യുടെ. *s.* A small kind of egg plant, *Solanum melongena.*
ചെറുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A short club, a wooden or short sword, a cudgel.
ചെറുവിത്ത, ിന്റെ. *s.* A kind of paddy or rice grain which soon becomes ripe.
ചെറുവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The little finger.

ചെറുവെള, യുടെ. *s.* A plant, *Cleomi monophylla.*

ചെറുശെരി, യുടെ. *s.* The name of a book.

ചെറൂരൻ, ന്റെ. *s.* A plant, a shrub, red Melochia, *Melochia Corchorifolia.* (Lin.)

ചെററ്. *adj.* Little, short, (referring to time.) ചെററുകാലം. A short time.

ചെററ, യുടെ. *s.* 1. A wicket, a gate or door made of wicker work. 2. a screen made of wicker work. 3. one who is low, mean destitute. 4. a hut.

ചെററക്കുടി, യുടെ. *s.* 1. A hut made of wicker work. 2. a low, vile, mean person.

ചെററത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Vileness, lowness, worthlessness.

ചെററും. *adv.* Little, very little, short.

ചേകവത്തി, യുടെ. *s.* A *Chogan* woman.

ചേകവൻ, ന്റെ. *s.* A *Chogan*, Shannar or toddy drawer, a Tier.

ചേക്ക്, ിന്റെ. *s.* Gambling. ചേക്കകളിക്കുന്നു. To gamble.

ചേക്ക, യുടെ. *s.* 1. A roost. 2. a place where buffaloes are tied during the night.

ചേക്കയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To roost.

ചേക്കയിരിപ്പ്, ിന്റെ. *s.* Roosting.

ചേക്കയെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To roost.

ചേങ്ങില, യുടെ. *s.* A bell or gong, a plate of iron, brass or mixed metal struck as a bell, &c.

ചേടകൻ, ന്റെ. *s.* A servant, a slave. ദാസൻ.

ചേടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man servant, a slave. ദാസൻ. 2. a weaver of a particular class.

ചേടി, യുടെ. *s.* A female servant. ദാസി.

ചേടിമണ്ണ്, ിന്റെ. *s.* Potter's clay.

ചേട്ട, യുടെ. *s.* 1. The goddess of poverty or misfortune. 2. a kind of snake. 3. an evil minded person. ചേട്ടകളയുന്നു. To perform a kind of ceremony (at the beginning or close of August) of destroying rubbish, or of bidding poverty to be gone.

ചേട്ടത്തി, യുടെ. *s.* An elder sister.

ചേട്ടൻ, ന്റെ. *s.* An elder brother.

ചേട്ടുവക, യുടെ. *s.* A kind of snake.

ചേണ്, ിന്റെ. *s.* 1. Strength, power. 2. firmness.

ചേണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of pad saddle used by natives.

ചേണാൎന്ന. *adj.* Strong, powerful; firm.

ചേണുററ. *adj.* Strong, powerful; firm.

ചേതന, യുടെ. *s.* 1. Life. ജീവൻ. 2. understanding, intelligence, wisdom, reflection. ജ്ഞാനം.

ചേതനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rational or sentient being. ജ്ഞാനവാൻ. 2. soul, self. ആത്മാവ.

ചേതനം, ത്തിന്റെ. *s.* An animal or existent being.

ചേതപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss, destruction, damage, waste, diminution.

ചേതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To loose, destroy, waste, damage, to hurt.

ചേതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To suffer loss, damage, diminution, injury. 2. to be ruined, destroyed.

ചേതമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be wasted, damaged.

ചേതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To loose, to destroy, to waste.

ചേതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss, waste, diminution. 2. damage, destruction, harm. 3. misfortune, disaster. ചേതംവരുത്തുന്നു. To waste, destroy, diminish. ചേതംവരുന്നു, see ചേതമാകുന്നു.

ചേതസ്സ, ിന്റെ. *s.* Mind, intellect, the faculty of reasoning or understanding. മനസ്സ.

ചേതി, യുടെ. *s.* News, intelligence.

ചേതിരിവ, ിന്റെ. *s.* A short rafter at the corner of a roof.

ചേതൊരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Mind, intellect. മനസ്സ.

ചേതൊഹരം. *adj.* 1. Desirable. 2. pleasant, agreeable. ഇഷ്ടമുള്ള.

ചേദിരാജൻ, ന്റെ. *s.* A name of SISUPÁLA one of the heroes of the *Mahabharat*, and foe of CRISHNA.

ചേദിരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the fifty-six countries, enumerated by the *Hindus.*

ചേന, യുടെ. *s.* 1. A sort of yam, *Arum campanulatum.* 2. baldness.

ചേനത്തണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A kind of venemous snake, so called because it resembles the stem of the last named plant.

ചേനത്തലയൻ, ന്റെ. *s.* A bald-headed man.

ചേന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Cutting in an oblique, or slanting manner.

ചേന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* To cut in an oblique, or sloping manner.

ചേമന്തി, യുടെ. *s.* The Chrysanthenum Indicum.

ചേമ്പ, ിന്റെ. *s.* A plant having a tuberous root, and is an edible vegetable, *Caladium nymphæifolium.* (Lin.) There are several species of this plant; as, ംരംഴച്ചേമ്പ, കണ്ണൻ ചേമ്പ, കുളച്ചേമ്പ, കരിഞ്ചേമ്പ, ചക്കിച്ചേമ്പ, മലരാമഞ്ചേമ്പ, വെട്ടുചേമ്പ, &c.

ചേര, ിന്റെ. *s.* 1. A tree, the marking nut tree, *Semecarpus anacardium.* 2. a measure of quantity, a *seer.* 3.

a place made over the hearth for the purpose of putting any thing to dry. 4. a handful.

ചേര, യുടെ. *s.* A kind of snake considered harmless.

ചേരൻ, ന്റെ. *s.* The name of one of the ancient dynasty of kings of Malabar, ruling over കേരളം, *Ceralam,* extending from Cape Comorin to the ghauts and including part of Mysore.

ചേരരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The Malabar country, governed by those kings.

ചേരാമ്പതിവ, ചേരമാമ്പതിവ,ിന്റെ. *s.* An ancient grant of land, privileges, &c.

ചേരായ്ക, യുടെ. *s.* See ചേരായ്മ.

ചേരാത്ത. *adj.* Disagreeing, discordant, unsuitable.

ചേരായ്മ, യുടെ. *s.* Disagreement, disunion, discord: unsuitableness.

ചേരി, യുടെ. *s.* 1. A town, a village. 2. a hamlet 3. a neighbourhood. 4. an assemblage. 5. a division of an army, a detachment.

ചേരിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Jungle or hilly parts of the country sometimes under cultivation. 2. the threshing floor and farm yard attached to Government lands. 3. the farm yard attached to Pagoda lands.

ചേരിക്കാർ, രുടെ. *s. pl.* The inhabitants of a village, town, hamlet or neighbourhood. കരക്കാർ.

ചേരുന്നു, ർന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To arrive; to approach, to come near: to reach a destination. 2. to be received; to come to hand. 3. to be attached to or connected with. 4. to be added, or joined, to be mixed, combined, to join. 5. to be assembled or collected. 6. to be included. 7. to enter as a member into any society of men, or into any profession or religion. 8. to agree, to apply, to accord, to suit. 9. to unite, to resort to. 10. to belong to, to appertain, to resemble, to be like. 11. to join with one, or be of a party. 12. to be suitable, becoming, proper. 13. to agree to, to consent to.

ചേരുമാനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A Circar inferior officer. 2. the head of a village or hamlet.

ചേരുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A collection. 2. an inferior office of Government, the office of the person mentioned under the preceding word. 3. attachment, friendly intercourse. 4. a mixture.

ചേരുംവണ്ണം. *adv.* Agreeably, suitably.

ചേരുവ, യുടെ. *s.* A mixture, a commixture.

ചേർക്കുന്നു, ർത്തു, ർപ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to arrive, or reach. 2. to put together, to join, unite, mix, combine, include, add to, or accumulate. 3. to assemble, to gather together, to collect others in a body. 4. to admit or receive as a member into any company, class, sect, or profession. 5. to make, to prepare. 6. to suit, or make applicable, to adapt, to apply. 7. to cut off.

ചേർക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The marking nut.

ചേർച്ച, യുടെ. *s.* 1. Agreement, union, junction. 2. approach, contiguity, proximity. 3. fitness, propriety, suitableness. 4. adherence. 5. relationship, connexion.

ചേർച്ചകേട,ിന്റെ. *s.* 1. Disagreement, disunion, discord. 2. unsuitableness.

ചേർച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A relative, a relation. 2. a friend. 3. a companion, a dependent.

ചേർച്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be proper, becoming, fit, suitable, agreeable. 2. to agree, to be adapted to. 3. to be connected, to enter into friendship.

ചേർച്ചയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To reconcile, to make friendly.

ചേർത്ത. *adj.* 1. Near, nigh. 2. cut.

ചേർത്തുകൂടാത്ത. *adj* Irreparable, lost.

ചേർന്ന. *adj.* Near, nigh, close.

ചേർന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A friend, a relative, a client.

ചേർന്നുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To arrive. 2. to assemble together. 3. to attend on one, to be importunate in order to obtain some future advantage.

ചേർപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Junction, union. 2. joining, unity.

ചേർപ്പുപലക, യുടെ. *s.* A joined board.

ചേൽ. *adj.* 1. Even, level. 2. meet, proper, suitable, neat, uniform. 3. friendly. 4. comfortable, easy. 5. convenient.

ചേല, യുടെ. *s.* 1. A woman's cloth. 2. raw or coarse cloth. 3. circumcision. 4. the Indian fig tree, *Ficus Indicus.* (Willd.) also *Ficus infectoria.* (Willd. and H. B.) 5. the bark of the preceding tree used to cover boxes, &c. 6. the bark of a species of oak. ചേല ചുറ്റുന്നു. To surround any thing with the bark of the preceding tree. ചേല ചെയ്യുന്നു. To circumcise. ചേല കൂട്ടുന്നു. To cause a person to embrace the religion of mahomid

ചേലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass, *Cyprus.* (Lin.)

ചേലമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The Indian fig-tree.

ചേലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth. 2. clothing, raiment. 3. the name of a town, *i. e.* Salem. 4. vileness, badness. *adj.* Vile, wicked, bad.

ചേലാകർമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The rite of circumcision, circumcision. ചേലാകർമ്മം ചെയ്യുന്നു. To perform the rite of circumcision.

ചെലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make even, level, uniform. 2. to make suitable, neat. 3. to make friendly. 4. to make comfortable, easy, &c.

ചെലാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A cucumber. വെള്ളരിക്കാ.

ചെലെയകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A yellow fragrant wood from which a perfume is prepared. 2. vermillion.

ചെലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ചെൽ. *ind.* If. എങ്കിൽ.

ചെവകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant, attendant. 2. a soldier, a peon.

ചെവകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant. 2. a soldier, a peon.

ചെവകം, ത്തിന്റെ. *s.* Service, attendance, employment, military service.

ചെവകമൊടി, യുടെ. *s.* Accoutrements of a soldier, of an attendant, or servant.

ചെവടി, യുടെ. *s.* The foot.

ചെവടിത്തളിർ, രിന്റെ. *s.* The foot.

ചെവടിത്താർ, രിന്റെ. *s.* The foot.

ചെവൽ, ലിന്റെ. *s.* A cock.

ചെഷ്ട, യുടെ. *s.* 1. Gesture, posture. 2. grimace. 3. behaviour, manners. വ്യാപാരം. 4. bodily action, or function. പ്രവൃത്തി.

ചെഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To act, to perform functions, duties, &c., to be busy or follow any particular avocation, to strive, to endeavour.

ചെഷ്ടിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bodily act, function, dealing. 2. going, motion.

ചെളാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bag which persons hang on their shoulders, and in which they carry articles of merchandise, &c.

ചെറ, റിന്റെ. *s.* Mud, mire, clay.

ചെറൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of sifting.

ചെറാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make clay, mud. 2. to dirty, or besmear with mud.

ചെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To sift, to winnow, to fan.

ചെറമീൻ, നിന്റെ. *s.* A good kind of fish, the mullet.

ചെറമുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A winnowing basket.

ചെറവകത്തി, യുടെ. *s.* A kind of broad knife used by toddy drawers to cut the branch or stem of the cocoanut or palmira trees.

ചെറവപടി, യുടെ. *s.* 1. A door sill or thresh-hold. 2. the bottom timber of any wooden work resting on a wall. 3. a piece of wood used for sharpening knives, chisels, &c.

ചെറവവിത, യുടെ. *s.* Sowing on wet lands, cultivation of wet lands.

ചൈതന്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A vigorous, strong, powerful, brave man.

ചൈതന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Soul, spirit, the deity considered as the essence of all being. 2. vigour, power. സാമൎത്ഥ്യം. 3. prowess or bravery. ശൌൎയ്യം.

ചൈത്യപ്രാസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A terraced roof. നിലാമുററം.

ചൈത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place of sacrifice, or religious worship, an altar, a shed kept for sacrifices. 2. a temple. ദെവാലയം. 3. a monument, a tomb stone, a column, &c. 4. cold, coldness, phlegm. തണെപ്പ. A cold or rheumatic disease. സന്നിപാതം.

ചൈത്യൊപചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cooling refreshments, medicines, or outward civilities, as fanning, &c., shewn to any person overcome or faint through heat or fatigue. തണെപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഉപചാരം.

ചൈത്രമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Chaitra*, (March–April.)

ചൈത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month *Chaitra* (March–April.) ചൈത്രമാസം. 2. the day of the full moon in the same month.

ചൈത്രരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The garden of CUBERA. കുബെരൊദ്യാനം.

ചൈത്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Chaitra*. ചിത്രമാസം.

ചൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Sĭsūpāla* an adversary of CRISHNA, the son of *Damaghosha*, and sovereign of *Chĕdi*. ശിശുപാലൻ.

ചൈദ്യവൈരി, യുടെ. *s.* A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

ചൊക്കട്ടാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of Hindu backgammon. ചൊക്കട്ടാൻ കളിക്കുന്നു. To play at this game.

ചൊക്കട്ടാൻ മണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* A play-house, a gambling room.

ചൊക്കി, യുടെ. *s.* A bitch.

ചൊങ്കൻ, ന്റെ. *s.* One who has a withered hand.

ചൊങ്കകയ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who has a withered or lean hand.

ചൊങ്കകൈ, യ്യിന്റെ. *s.* A lean or withered hand.

ചൊടി, യുടെ. *s.* 1. A lip. 2. quickness, briskness, vivacity. 3. heat, warmth, ardency, fervency. 4. anger, fierceness, passion. 5. revenge.

ചൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be quick, brisk, lively. 2. to be hot, warm, ardent, fervent, vehement. 3. to be angry, fiery, passionate.

ചൊടിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Quickness, briskness, vivacity. 2. heat, warmth, ardency, fervency. 3. anger, fierceness, passion. 4. revenge. ചൊടിപ്പുകാട്ടുന്നു. 1. To shew quickness, briskness, vivacity, to be brisk. 2. to be hot, angry.

ചൊടിപ്പുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is brisk, vivacious. 2. warm, zealous. 3. angry.

ചൊടിയൻ, ന്റെ. *s.* A young mullet fish.

ചൊട്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. Loss. 2. disappointment. 3. a drop, a small quantity. 4. a blow on the head with the fist. ചൊട്ടുപിണെയുന്നു. 1. To be deceived. 2. to be disappointed. ചൊട്ടുപിണെക്കുന്നു. 1. To deceive. 2. to disappoint.

ചൊട്ടു, യുടെ. *s.* 1. A kind of dagger, or small sword. 2. the flower of the cocoa-nut or areca-nut tree before bursting open. ചൊട്ടുവിരിയുന്നു. To flower as a cocoa-nut tree. 3. a kind of play of boys. ചൊട്ടുകളിക്കുന്നു. To play.

ചൊട്ടുക, യുടെ. *s.* A kind of sword.

ചൊട്ടുച്ചാൺ, ണിന്റെ. *s.* The span of the thumb and fore-finger.

ചൊട്ടി, യുടെ. *s.* Baldness.

ചൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To deceive. 2. to disappoint.

ചൊട്ടിത്തല, യുടെ. *s.* A bald head. ചൊട്ടിപിടിക്കുന്നു. The head to be or become bald.

ചൊട്ടിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. A deception, deceit. 2. disappointment. 3. loss.

ചൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To drop, to drip. 2. to knock on one's head with the fist. 3. to be deceived. 4. to be disappointed.

ചൊട്ടുപിണെക്കുന്നു. See ചൊട്ടിക്കുന്നു.

ചൊത്ത, യുടെ. *s.* The apertures or holes made in any worm-eaten or rotten substance.

ചൊത്തി, യുടെ. *s.* 1. A blemish, or defect in a limb. 2. a lean, or withered hand. *adj.* Defective, withered, lean.

ചൊത്തിക്കയ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who has a crooked, lean or withered hand.

ചൊത്തിക്കൈ, യുടെ. *s.* A crooked, lean or withered hand.

ചൊന്നാൻ, ന്റെ. *s.* A gold-smith. (honorific.)

ചൊരകുത്ത,ിന്റെ. *s.* Stopping the leak in the roof of a house. ചൊരകുത്തുന്നു. To stop a leak.

ചൊരികലമൂണ്ണി, യുടെ. *s.* A niggardly, avaricious man, a miser.

ചൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pouring out, flowing down. 2. shedding. 3. showering, giving abundantly, scattering, sprinkling.

ചൊരിമഴ, യുടെ. *s.* A heavy shower of rain.

ചൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To run, to flow down, to pour, to shower down, as corn out of a sack, as rivers from an eminence, as rain from the clouds, milk from the breasts, tears from the eyes, fruit from a tree, &c. 2. to shed or flow as blood. 3. to shoot corn out of a sack, or sand from a cart. അവൻ അമ്പുമഴ ചൊരിഞ്ഞു. He poured in a shower of arrows.

ചൊരിവ,ിന്റെ. *s.* Flowing or running down.

ചൊരുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To tuck, to tuck in, to stick in.

ചൊരുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Giddiness, drowsiness, fainting. 2. sea-sickness. 3. hatred. 4. intoxication, stupefaction.

ചൊരുക്കൻ, &c. *adj.* Intoxicating, stupifying.

ചൊരുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* See ചൊരുക്ക.

ചൊരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be intoxicated, stupified, or faint. 2. to be sea-sick. 3. to die.

ചൊല്ക്കുണ്ണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

ചൊല്കീഴ, &c. *adj.* Obedient, subject.

ചൊല്ക്കൊണ്ട. *adj.* Renowned, famous.

ചൊല്ക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, ംവാൻ. *v. n.* To be famous, to be renowned.

ചൊല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. Reading. 2. singing.

ചൊല്പടി. *adj.* Obedient, submissive, subject to.

ചൊല്പൊങ്ങുന്ന. *adj.* Renowned, famous, known.

ചൊല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A word, an expression, a phrase. 2. renown, praise.

ചൊല്ലപ്പെട്ട. *adj.* 1. Renowned, famous. 2. expressed, said.

ചൊല്ലാന്ന. *adj.* Renowned, famous.

ചൊല്ലി. *ind.* A particle meaning, Considered, supposed.

ചൊല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to say. 3. to cause to read. 3. to cause to sing. 4. to cause to repeat, to teach.

ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To teach, to instruct.

ചൊല്ലിത്തെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To begin to read or repeat distinctly.

ചൊല്ലിനിൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To stop or give over reading.

ചൊല്ലിയന്ന. *adj.* Renowned, famous.

ചൊല്ലിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To sing and play, to act. 2. to practice.

ചൊല്ലിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Singing and playing, acting. 2. practice.

ചൊല്ലിവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To send word, to send.

ചൊല്ലിവിലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To forbid, to prohibit; to hinder.

ചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. *v. a.* 1. To say, to speak, to tell. 2. to repeat. ചൊല്ലുംവണ്ണം. *adv.* Agreeably to what is said, obediently.

ചൊല്ലുവിളി, യുടെ. *s.* 1. An order, command. 2. obedience, submission, attention. ചൊല്ലുവിളി കെൾക്കുന്നു. To be obedient, to obey.

ചൊല്ലുവെല, യുടെ. *s.* Service, work, servitude.

ചൊല്ലുള്ള. *adj.* Famous, renowned.

ചൊല്ലെറുന്ന. *adj.* Famous, renowned.

ചൊല്ലെഴുന്ന. *adj.* Famous, renowned.

ചൊവ്വ,ിന്റെ. *s.* 1. Straightness, rectitude, uprightness. 2. means, remedy. 3. evenness, equality. 4. certainty.

ചൊവ്വ. *adj.* Straight, right, even, equal, direct, true.

ചൊവ്വുള്ളികൊടി, യുടെ. *s.* A yellow fragrant wood.

ചൊവ്വാ, യുടെ. *s.* 1. The planet Mars. 2. Tuesday. 3. the goddess CALI.

ചൊവ്വാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be or become straight, right, equal, even.

ചൊവ്വാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To straighten, to make straight, to adjust. 2. to put right, to rectify. 3. to make equal. 4. to suit.

ചൊവ്വാഴ്ച, യുടെ. *s.* Tuesday.

ചൊവ്വിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To adjust, to put right. 2. to make even. 3. to provide means.

ചൊവ്വുള്ള. &c. *adj.* Straight, right, equal, even, true.

ചൊവ്വെ. *adj.* Straight forward, directly, regularly, correctly.

ചൊവ്വൊടെ. See the preceding.

ചൊള്ള,ിന്റെ. *s.* Any thing worm-eaten, as timber, nuts, grain, &c.

ചൊള്ള, യുടെ. *s.* 1. Leanness. 2. immature fruit, that which becomes ripe before it is full grown.

ചൊറി, യുടെ. *s.* 1. Itch, scab, mange. 2. that which causes itching, as a nettle, or stinging plant, &c. 3. minuteness, littleness. 4. unpleasant language, finding fault. ചൊറിപറയുന്നു. To find fault.

ചൊറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Itching, irritation of the skin caused by a nettle, &c. 2. scratching. 3. that which causes itching, as a nettle, &c.

ചൊറിമധുരം. *adj.* Slightly sweetish, or a little sweetish.

ചൊറിപ്പുഴ, വിന്റെ. *s.* A catterpillar which causes irritation of the skin if touched.

ചൊറിയണങ്ങ,ിന്റെ. *s.* See the following.

ചൊറിയണം, ത്തിന്റെ. *s.* The involucrated Tragia, *Tragia involucrata.* (Lin.) a nettle; cowhage.

ചൊറിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is afflicted with itch. 2. any thing which causes itching or irritation of the skin.

ചൊറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To scratch, to rub onesself. 2. to itch, to be irritated. ചൊറിഞ്ഞുകൊട്ടുക്കുന്നു. 1. To urge, to incite, to push, to pat. 2. to beckon to one.

ചൊറുകൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of scratching, or rubbing gently.

ചൊറുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To scratch gently, to rub, to stroke.

ചൊറുചൊറെ. *adv.* Running or dropping down.

ചൊചകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cassia bark. ഇലവങ്കത്തൊലി.

ചൊചം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cassia bark. ഇലവങ്കത്തൊലി. 2. bark, rind. തൊലി. 3. skin. 4. the fruit of the palm. പനമ്പഴം. 5. a cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ചൊട,ിന്റെ. *s.* 1. A pair, a couple. 2. equality in size. 3. shoes, sandals.

ചൊടി, യുടെ. *s.* A petticoat.

ചൊട്ടാക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who carries a crooked stick or staff, an attendant on great man.

ചൊട്ടാവടി, യുടെ. *s.* A crooked stick or staff, a badge of office.

ചൊണൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of red ant which attacks sugar but does not sting.

ചൊതന, യുടെ. *s.* 1. A liquid measure varying in quantity in different parts of the country. 2. examination, search, research. 3. correcting, freeing from faults or errors. 4. the refining of metals. 5. cleaning, cleansing, purifying. 6. trial. Sanscrit, ശൊധന. ചൊതന ചെയ്യുന്നു. To examine, to search, &c., used in the last five meanings of the preceding word.

ചൊതനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An officer of government who is a check on the custom receivers, and examines goods that are carried from place to place, to ascertain if they have paid duty, a searcher.

ചൊതി, യുടെ. *s.* The 15th lunar asterism of the Hindus.

ചൊത്രു, യുടെ. *s.* A red cow. ചുവന്ന പശു.

ചൊദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A command, commandment, precept, sacred ordinance. കല്പന. 2. sending,

commanding, directing, &c. കല്പിച്ചയക്കുക.
ചൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ask, to request. 2. to question, to inquire. 3. to require, to demand.
ചൊദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who asks, requires, &c., an inquirer.
ചൊദ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be investigated. 2. to be discovered, or known.
ചൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Asking, questioning, a question, or inquiry, &c. 2. torture, punishment. 3. divine judgment or punishment. 4. examination and cross examination of plaintiff, defendant, and witnesses in a court of justice. 5. surprise, astonishment, wonder. ചൊദ്യം ചെയ്യുന്നു. 1. To question, to put questions to. 2. to torture, to punish.
ചൊദ്യൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Question and answer, catechising, catechism.
ചൊനകനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime tree, *Citrus medica* or *Citrus acida.*
ചൊനകനാരെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A common lime, *Citrus acida.*
ചൊനകപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A fragrant grass, the lemon grass.
ചൊമാതിരി, യുടെ. *s.* A sacrificer who drinks, at the ceremony, the juice of the acid asclepias.
ചൊര, യുടെ. *s.* 1. Blood. 2. red, the colour. 3. a kind of grass, *Andropogon aciculatum.* ചൊരചിന്തുന്നു. To shed blood. ചൊരകളയുന്നു. To bleed.
ചൊരക്കുഞ്ഞു, ിന്റെ. *s.* A new born babe.
ചൊരക്കുരു, വിന്റെ. *s.* A bloody boil.
ചൊരചൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The shedding of blood.
ചൊരച്ചാർച്ച, യുടെ. *s.* 1. Relationship by blood. 2. connexion with robbers.
ചൊരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Robbery, theft. മൊഷണം. ചൊരണം ചെയ്യുന്നു. To rob, to commit theft or robbery.
ചൊരത്തല, യുടെ. *s.* The new shoot of a pepper or betel vine, &c.
ചൊരത്തിളപ്പു, ിന്റെ. *s.* Self-sufficiency, self-confidence, the pride of youth.
ചൊരത്തുള്ളി, യുടെ. *s.* A drop of blood.
ചൊരധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Theft, robbery. മൊഷണം. 2. deceit. ചതിവു.
ചൊരൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.
ചൊരപുഷ്പി, യുടെ. *s.* A kind of grass, *Andropogon aciculatum.* ചുണ്ണു.
ചൊരപ്പാടകലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quantity of blood. 2. See കുരുതിക്കളം.
ചൊരപ്പാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A violent stream or flowing of blood.
ചൊരപ്പുഴ, യുടെ. *s.* A river of blood.
ചൊരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To draw blood, to cause to bleed, to bleed.
ചൊരവാൎച്ച, യുടെ. *s.* An issue of blood.
ചൊരവൃത്തി, യുടെ. *s.* Robbery, theft. മൊഷണം.
ചൊരസംബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Relationship by blood. 2. connexion with robbers.
ചൊരിക, യുടെ. *s.* Theft, robbery. മൊഷണം.
ചൊരിവാ, യുടെ. *s.* The lip. ചുണ്ടു.
ചൊരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To leak, to drop through a breach, to ooze out. 2. to abscond, to run away, to escape from prison. 3. to desert.
ചൊൎക്കുന്നു, ൎത്തു, *vel* ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make to drop through a hole. 2. to melt wax, &c., out of a mould previous to casting any thing.
ചൊൎച്ച, യുടെ. *s.* Leaking, dropping through a breach or hole, leakage. ചൊൎച്ചയടെക്കുന്നു. To stop a leak or breach, to calk.
ചൊൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. See ചൊൎക്കുന്നു.
ചൊല, യുടെ. *s.* A mountain spring.
ചൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചൊളകം.
ചൊലവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Mountain spring water.
ചൊലി, യുടെ. *s.* 1. Business, affair, concern. 2. a troublesome or difficult business. 3. trouble and annoyance arising from a large family and straitened circumstances. ചൊലിയായിരിക്കുന്നു. To be busy.
ചൊലിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is much engaged in business. 2. one who is involved in difficulties.
ചൊളകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A breastplate, a cuirass. മാൎക്കവചം. 2. a kind of grass.
ചൊളൻ, ന്റെ. *s.* 1. The title of the king of *Chola* or the modern Tanjore. 2. an inhabitant of that country.
ചൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A short jacket, or bodice. മുലപ്പാടം. 2. the grain usually termed, *Natchenny*, *Cynosurus coracanus.*
ചൊഴൻ, ന്റെ. *s.* See ചൊളൻ.
ചൊഴമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country, extending along part of the eastern coast of the Indian peninsula, and thence called the coast of *Coromandel.*
ചൊഴിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inhabitant of *Coromandel.* 2. a brahman of that country, who wears the distinguishing lock of hair on the front of the head.

ചൊറ, റ്റിന്റെ. *s.* 1. Boiled rice. 2. food. 3. the pith or soft part in palmira and other trees. 4. work, occupation, livelihood.
ചൊറപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A kind of red grass.
ചൊറുണ്ണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ, or വാൻ. *v. a.* To eat rice, to take food.
ചൊറൂൺ, ണ്ണിന്റെ. *s.* 1. The act of eating rice. 2. the ceremony of giving rice to a child for the first time.
ചൊറുകച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Providing victuals for sale, victualling.
ചൊറുകഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Scum of boiled rice.
ചൊറുചട്ടി, യുടെ. *s.* An earthen vessel or dish out of which rice is eaten.
ചൊറുചട്ടുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A ladle for rice.
ചൊറുപരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A bamboo mat whereon boiled rice is placed.
ചൊറുപാളയം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of persons who generally assemble at any entertainment for the purpose of getting something to eat.
ചൊറുപിച്ച, യുടെ. *s.* Giving boiled rice to beggars in the evening.
ചൊറുവട്ടി, യുടെ. *s.* A basket used for serving out rice when many persons partake of it together.
ചൌക്ക, ിന്റെ. *s.* A whip, a carriage whip.
ചൌക്ക, യുടെ. *s.* 1. A custom house. 2. a watch house. 3. a square and open place erected to sit upon, a kind of summer house.
ചൌക്കദാരൻ, ന്റെ. *s.* The manager of customs.
ചൌക്കാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of carpet.
ചൌക്കിളി, യുടെ. *s.* An ornament for the ear with a square appendage of gold and worn by men.
ചൌണ്ഡികൻ, ന്റെ. *s.* One who draws toddy, a seller of toddy or the palm juice. കള്ളുവില്ക്കുന്നവൻ.
ചൌരൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber, a pilferer. കള്ളൻ.
ചൌരി, യുടെ. *s.* A theft, roberry. മൊഷണം.
ചൌരിക, യുടെ. *s.* Theft, roberry. മൊഷണം.
ചൌരികൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.
ചൌരികം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. മൊഷണം.
ചൌൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbing. മൊഷണം.
ചൌളം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of tonsure; shaving off the hair of a child three years old, with the exception of one lock left on the crown of the head. ആദ്യക്ഷൌരം. ചൌളം കഴിക്കുന്നു. To perform the above ceremony.
ച്യുതം. *adj.* 1. Fallen, dropped, oozed out, &c. വീണ്ണ ത. 2. shaking. ഇളകിയത.
ച്യുതസായകൻ, ന്റെ. *s.* One who has missed his mark, either literally or metaphorically. ലാക്കുപിഴച്ച വൻ.
ച്യുതി, യുടെ. *s.* 1. The vulva. ഭഗം. 2. the anus. അ പാനദ്വാരം.

ഛ

ഛ. The seventh consonant in the Malayalim alphabet, being the asperate of the preceding letter and expressed by *Ch'h.*
ഛഗലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A goat. വെള്ളാട.
ഛഗലാണ്ഡി, യുടെ. *s.* A plant, a kind of convolvulus, *Convolvulus argenteus*, or *C. pes-capræ.* മറിക്കുന്നി.
ഛട, യുടെ. *s.* 1. An assemblage, multitude, number, or flock. കൂട്ടം. 2. light, lustre, splendour. ശൊഭ, രശ്മി.
ഛണം, ത്തിന്റെ. *s.* Bengal gram. കടലെക്കാ.
ഛണപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A net or basket to catch fish. മീൻകൂട.
ഛത്മത, or ഛത്മത, യുടെ. *s.* Deceitfulness, fraud. വ്യാ ജം.
ഛത്മം, or ഛദ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disguise, masquerade. ഛന്നവെഷം. 2. deceit, fraud, trick. വ്യാജം. 3. conspiracy.
ഛത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The king-fisher. പൊന്മാൻ. 2. a small vaulted temple in honour of a deity.
ഛത്രഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Subversion of dominion, loss of empire, deposition. പതിതത്വം. 2. widowhood. വൈധവ്യം. The umbrella is an ensign of royalty, and in the latter sense, denotes any cover or defence, as a husband, &c.
ഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A parasol, an umbrella. കൊററ കുട.
ഛത്രാ, യുടെ. *s.* 1. A pungent seed, coriander. കൊത്ത മ്പാലരി. 2. a kind of fennel, *Anethum sowa* or *graveolens.* ചതകുപ്പ. 3. anise. തക്കൊലപ്പുട്ടിൽ. 4. a fragrant grass, *Choloris barbata.* കുണ്ടപ്പുല്ല.
ഛത്രാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A mushroom. കൂൺ.
ഛത്രാകി, യുടെ. *s.* 1. A plant, Galangal. വണ്ടവാഴി. 2. a kind of Galangal. അരത്ത.
ഛത്രാതിഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fragrant grass. 2. a kind of fennel or anise. ചതകുപ്പ.
ഛത്രി, യുടെ. *s.* 1. A barber. ക്ഷൌരകൻ. 2. one who bears a parasol or umbrella. കുടപിടിക്കുന്നവൻ.
ഛദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചി റക. 3. a covering, a sheath, a scabbard. ഉറ.

ഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചിറക. 3. a tree bearing dark flowers.
ഛദിസ്സ,ിന്റെ. *s.* The thatch or roof of a house. പുരമെച്ചിൽ.
ഛന്ദസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. One of the six *Shastras.* ആറശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. a poetical metre. 3. the metre of the *Védas.* 4. the *Védas* themselves. 5. wish, desire. 6. wilfulness, independence, uncontrolled or unrestrained conduct.
ഛന്ദൊഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Deficiency of letters in a poem, or verse. ശ്ലൊകത്തിൽ അക്ഷരക്കുറവ.
ഛന്നത, യുടെ. *s.* Solitariness, privacy. മറവ.
ഛന്നനാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A disguised name.
ഛന്നപാപൻ, ന്റെ. *s.* A hypocrite, a pretended and false ascetic. കപടഭക്തൻ.
ഛന്നപാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Hypocrisy.
ഛന്നവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Disguise, masquerade.
ഛന്നം, &c. *adj.* Covered, concealed, private, secret, solitary. മറെക്കപ്പെട്ടത, നിൎജ്ജനമായുള്ളത.
ഛൎദി, യുടെ. *s.* Vomiting, sickness, reaching.
ഛൎദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To vomit, to be sick.
ഛൎദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to vomit, to make sick.
ഛലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fraud. See the following.
ഛലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wickedness. ദുഷ്ടത. 2. fraud, circumvention, stratagem. വ്യാജം, വഞ്ചന. 3. an evil omen. ദുൎന്നിമിത്തം.
ഛല്ലി, യുടെ. *s.* Skin, bark, rind. തൊൽ, തൊലി.
ഛവി, യുടെ. *s.* 1. Beauty, splendour, brilliance. ശൊഭ. 2. light, lustre. രശ്മി.
ഛാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A goat. വെള്ളാട്ടുകൊററൻ..
ഛാഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sheep. ചെമ്മരിയാട.
ഛാഗിക, യുടെ. *s.* A she goat. വെള്ളാട്ടുപിട.
ഛാഗീ, യുടെ. *s.* A she goat. വെള്ളാട്ടുപിട.
ഛാതം. *adj.* 1. Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത. 2. thin, feeble, emaciated. മെലിഞ്ഞത, ക്ഷീണിച്ചത.
ഛാത്രൻ, ന്റെ. *s.* A scholar, a pupil, a disciple, a tyro or novice. ശിഷ്യൻ.
ഛാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Covering, a covering, a screen, &c. മറവ.
ഛാദനി, യുടെ. *s.* A veil, a screen. തിരശ്ശീല, മറ.
ഛാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A thatch, a roof. മെല്പുര.
ഛാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cut, to divide. കണ്ടിക്കുന്നു. 2. to cover, to conceal. മറെക്കുന്നു.
ഛാദിതം. *adj.* 1. Covered, concealed. മറെക്കപ്പെട്ടത. 2. cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത.
ഛാദ്യം, &c. *adj.* 1. Veiled, concealable. മറെക്കപ്പെടതക്ക. 2. divisable. മുറിക്കപ്പെടതക്ക.
ഛാന്ദസൻ, ന്റെ. *s.* A priest conversant with scripture. വാധ്യാൻ.
ഛാന്ദൊഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The doctrine of the *Védas.* വെദൊപദെശം. 2. the *Védas* or a portion of them. വെദം.
ഛായ, യുടെ. *s.* 1. Shade. 2. shadow, reflected image. നിഴൽ. 3. resemblance, likeness, image. പ്രതിബിംബം. 4. form, shape, figure. 5. the wife of the sun. ആദിത്യ ഭാൎയ്യ. 6. beauty, splendour, lustre. ശൊഭ. 7. nourishing, cherishing. 8. a bride.
ഛായാഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The dragon's tail, or descending node, reckoned by the Hindus as the ninth planet, *Kethu.* കെതു.
ഛായാതരു, വിന്റെ. *s.* A large tree, one that gives shade or shelter. പടൎച്ചയുള്ള വൃക്ഷം.
ഛായാദെവി, യുടെ. *s.* The wife of the sun. ആദിത്യന്റെ ഭാൎയ്യ.
ഛായാപതി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
ഛായാപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Æther, the *A'cásá,* or firmament. ആകാശം.
ഛായാപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* The planet Saturn. ശനി.
ഛായാമൃഗധരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ഛി. *interj.* Of scorn, contempt, or prohibition, as Fie! for shame!
ഛിക്ക, യുടെ. *s.* Sneezing. തുമ്പൽ, or തുമ്മൽ.
ഛിതം. *adj.* Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത.
ഛിത്വരം, &c. *adj.* 1. Roguish, fraudulent, knavish. കള്ളത്വരാണമുള്ള 2. hostile, inimical. ശത്രുതയുള്ള. 3. cutting or fit for cutting, (a weapon, &c.) മൂൎച്ചയുള്ള.
ഛിദ, യുടെ. *s.* Cutting, dividing, destroying. ഖണ്ഡനം.
ഛിദകം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's thunder-bolt. ഇന്ദ്രന്റെ വാൾ.
ഛിദി, യുടെ. *s.* An axe, a hatchet. കൊടാലി.
ഛിദ്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who creates division, or discord, a disturber of peace.
ഛിദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, vacuity, or perforation &c, ദ്വാരം. 2. fault, defect, flaw. കുററം. 3. foible, quarrel, dissension, division, discord. കലഹം. 4. opportunity. അവസരം. 5. abortion.
ഛിദ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To perforate, to pierce, to make holes. 2. to quarrel, to be divided. 3. to miscarry.
ഛിദ്രിതം, &c. *adj.* 1. Perforated, pierced, having holes

or openings. തുളക്കപ്പെട്ട. 2. divided, split. 3. miscarried.

ഛിദ്രിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause division, dissension, discord. 2. to cause miscarriage.

ഛിന്നം. *adj.* 1. Cut, divided. 2. broken. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ഛിന്നരുഹ, യുടെ. *s.* A creeping plant. *Menispermum glabrum.* അമൃത.

ഛിന്നൊത്ഭവ, യുടെ. *s.* See the preceding. ഛിന്നരുഹ.

ഛുരിക, യുടെ. *s.* A knife, a whittle. കത്തി, ചുരിക.

ഛുരിതം, &c. *adj.* Inlaid, set, coated, spread. പതിക്കപ്പെട്ടത.

ഛുരീ, യുടെ. *s.* A knife, a whittle. കത്തി.

ഛെകം, &c. *adj.* Tame, domesticated, as a bird, or beast. വളൎക്കുന്ന പക്ഷി മൃഗാദികൾ.

ഛെകൊക്തി, യുടെ. *s.* Indirect speech, insinuation, double entendre, hint, &c. സൂചകവാക്ക.

ഛെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cutting, dividing. കണ്ടിക്കുക, ഖണ്ഡനം. 2. a part, a portion. ഖണ്ഡം.

ഛെദം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഛെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cut, to divide, to cut asunder. കണ്ടിക്കുന്നു.

ഛെദ്യം, *adj.* Dividable, that which may be cut, or divided. ഛെദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ഛൊദി, യുടെ. *s.* A fisherman. മുക്കവൻ.

ഛൊലംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A citron, a lime. ചെറുനാരെങ്ങാ.

ഛ്യൊന്ത്യം. *adj.* Dropping, oozing out, falling. ഊറവീഴുന്ന.

ജ

ജ. The eighth consonant in the Malayalim alphabet, having the sound of *J* in *jet*.

ജഗച്ചക്ഷുസ്സ,ിന്റെ. *s.* The sun, as the eye of the universe. ആദിത്യൻ.

ജഗതി, യുടെ. *s.* 1. The world, the universe. ലൊകം. 2. the earth. ഭൂമി. 3. people, inhabitants. ജനം. 4. a sort of metre.

ജഗൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The world, the universe. ലൊകം. 2. people, mankind. ജനം. *adj.* Moveable, locomotive, transitory.

ജഗത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* The three worlds. മൂന്നലൊകം.

ജഗത്കാരണൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

ജഗത്പതി, യുടെ. *s.* God, the Lord of the world. ദൈവം.

ജഗത്പിതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ. 2. God. ദൈവം.

ജഗത്പ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* The wind or air. വായു.

ജഗത്സ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* God, the preserver of the world.

ജഗത്സ്ഥിതി, യുടെ. *s.* The preservation of the world.

ജഗദാശ്രയൻ, ന്റെ. *s.* God, as the stay or supporter of the world.

ജഗദീശൻ, ന്റെ. *s.* 1. God. 2. an epithet of Vishnu. വിഷ്ണു.

ജഗദീശാ, യുടെ. *s.* 1. Párwati. പാൎവ്വതി. 2. Lecshmi. ലക്ഷ്മി.

ജഗദീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

ജഗദീശ്വരി, യുടെ. *s.* Párwati. പാൎവ്വതി.

ജഗദുത്ഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* The creation of the world.

ജഗദ്ഗുരു, വിന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

ജഗദ്ധിതം, ത്തിന്റെ. *s.* General instruction.

ജഗദ്യന്ത്രുവാഹകൻ, ന്റെ. *s.* God, as the over-ruler of the planets, seasons, &c.

ജഗദ്വാസികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The inhabitants of the world.

ജഗദ്വൈഷി, യുടെ. *s.* 1. One who despises the world, 2. an oppressor.

ജഗന്നാഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. The Lord of the universe, God. 2. a form of Vishnu. വിഷ്ണു.

ജഗന്നാഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Jagganáth on the coast towards the north part of the Bay of Bengal, where a peculiar and celebrated idol of this name is worshipped, and pilgrimages made to the shrine of Jagganáth from all parts of India.

ജഗന്നായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. God. ദൈവം. 2. the magnet. കാന്തം.

ജഗന്നാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The destruction of the world

ജഗന്നിവാസൻ, ന്റെ. *s.* God.

ജഗന്മംഗലൻ, ന്റെ. *s.* God.

ജഗന്മംഗലാ, യുടെ. *s.* The goddess Lecshmi. ലക്ഷ്മി.

ജഗന്മയൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

ജഗന്മയീ, യുടെ. *s.* The goddess Párwati. പാൎവ്വതി.

ജഗന്മാതാ, വിന്റെ. *s.* Philosophical illusion, idealism, unreality of all worldly existence, personified in mythology as a female, the consort of Brahma or god, and the immediate and active cause of creation.

ജഗന്മൊഹനം, &c. *adj.* Beautiful. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

ജഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, mail. കവചം.

ജഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* Vinous liquor for distilling. കൊഴുത്തമദ്യം.

ജഗ്ധം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ജഗ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Eating. ഭക്ഷണകൎമ്മം. 2. eating together or in company. സഹഭൊജനം. 3. food, victuals. ഭക്ഷണം.

ജഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Mons veneris.* 2. the hip and loin's. കടിപ്രദെശം.

ജഘനെഫല, യുടെ. *s.* Opposite leaved fig tree, *Ficus oppositi-folia.* (Rox.) പെഴത്തി.

ജഘന്യജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A younger brother. അനുജൻ. 2. a *Súdra.* ശൂദ്രൻ.

ജഘന്യം. *adj.* 1. Last, hindmost. ഒടുക്കത്തെ. 2. low, vile, base. നിന്ദ്യമായുള്ള.

ജംഗമം, &c. *adj.* Loco-motive, moveable. *s.* Any thing which has motion as opposed to that which is stationary. ഇളകുന്ന, സഞ്ചരിക്കുന്ന.

ജംഗലം, &c. *adj.* Desert, solitary, waste, wild, &c. വിജനമായുള്ള.

ജംഗാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A limit, a boundary, a landmark, a ridge of earth running along the edge of a field for collecting water and forming a passage over it. അതിര, വരമ്പ.

ജംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Poison, venom. വിഷം.

ജംഘ, യുടെ. *s.* 1. The leg. കാൽ. 2. the calf of the leg. കണംകാൽ.

ജംഘലാ, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ജംഘാകാരികൻ, ന്റെ. *s.* A courier, a runner, an express. ഒട്ടാൾ.

ജംഘാത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Stockings, hose. കാൽകുപ്പായം.

ജംഘാദിദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The calf of the leg. കാലിന്റെ മുട്ടിന താഴത്തെടം.

ജംഘാലൻ, ന്റെ. *s.* A quick marcher, a rapid walker. വെഗം നടക്കുന്നവൻ.

ജട, യുടെ. *s.* 1. The hair matted as worn by SIVA or by Hindu ascetics. See ചിട. 2. the fibrous root of a tree, descending from the branches. വിട്ടവെര.

ജടാജൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* The matted hair of SIVA. ജട.

ജടാധാരി, യുടെ. *s.* One that wears hair plaited or clotted. ജടയുള്ളവൻ.

ജടാമാംസി, യുടെ. *s.* Indian spikenard, *Valeriána Jatámánsi.* ചടാമാഞ്ചി.

ജടായുസ്,ിന്റെ. *s.* A fabulous bird, the son of ARUNA killed by *Ravana.*

ജടിലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. long pepper. തിപ്പലി. 3. one that wears hair plaited or clotted. ജടയുള്ളവൻ.

ജടിലം,&c. *adj.* Having clotted or entangled hair. ജടയുള്ള.

ജടില, യുടെ. *s.* Indian spikenard. ചടാമാഞ്ചി.

ജടി, യുടെ. *s.* Waved-leaf fig tree. ചിററാൽ.

ജഠരം, ത്തിന്റെ. *s.* The belly. വയറ. *adj.* 1. Hard, firm. കഠിനം. 2. bound, tied. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത.

ജഠരാഗ്നി, യുടെ. *s.* 1. The stomach. ആമാശയം. 2. digestion. ദഹനം.

ജഠരാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Diabetes, a flux of urine. നീരൊഴിവ.

ജഠരാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Dropsy, water in the abdomen. മഹൊദരം.

ജഡക്രിയ, യുടെ. *s.* Dilatoriness, slowness. താമസം, മടി.

ജഡചെഷ്ട, യുടെ. *s.* Idleness. മടി.

ജഡത, യുടെ. *s.* 1. Coldness, chilliness. തണുപ്പ. 2. apathy, stupidity. മൂഢത.

ജഡം, &c. *adj.* 1. Cold, frigid, chilly. തണുപ്പുള്ള. 2. stupid, apathetic, material, idiotic. മൂഢതയുള്ള. 3. inanimate. *s.* 1. A body, ദെഹം. 2. flesh.

ജഡൻ, ന്റെ. *s.* A stupid, apathetic, or foolish person. മൂഢൻ.

ജഡിമാ, യുടെ. *s.* Coldness. തണുപ്പ.

ജഡുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A freckle; a mark. മറുവ.

ജതു, വിന്റെ. *s.* Lac, a red dye, or animal pigment, analogous to cochineal. അരക്ക.

ജതുക, യുടെ. *s.* A bat. വാവൽ.

ജതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ജതുനി, യുടെ. *s.* A bat. വാവൽ.

ജതൂക, യുടെ. *s.* 1. A bat. 2. a plant commonly, *Chacawat.* വെണ്കച്ചൊലം.

ജത്രു, വിന്റെ. *s.* The collar-bone, the clavicle. പൂണെല്ല or വളയെല്ല.

ജത്രുണീ, യുടെ. *s.* The collar-bone, the clavicle. പൂണെല്ല.

ജനകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father or progenitor. പിതാവ. 2. the name of a king, sovereign of *Mithila,* and father of *Sitha.* ഒരു രാജാവിന്റെ പെർ.

ജനക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of men, a multitude, an assemblage or body of people.

ജനത, യുടെ. *s.* Mankind, a number of men. ജനക്കൂട്ടം.

ജനനദിവസം, ത്തിന്റെ. *s.* A birth-day.

ജനനമരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Birth and death.

ജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. 2. family race, lineage.

ജനനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A great noise the sound of a multitude of people.

ജനനാവകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Birth-right.

ജനനി, യുടെ. *s.* 1. A mother, മാതാവ. ജനനി ജനകന്മാർ, parents. 2. a fragrant plant. വെണ്കൊച്ചോലം.
ജനനിവഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of people.
ജനപദം, ത്തിന്റെ. *s.* An inhabited country; a village. നാട്ടിൻപുറം.
ജനപീഡ, യുടെ. *s.* Oppression, persecution.
ജനപുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Populousness, the state of abounding with inhabitance.
ജനപുഷ്ടികരം. *adj.* Promoting the general welfare.
ജനപ്രവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Rumour, report. ശ്രുതി.
ജനബാധ, യുടെ. *s.* Troublesomeness, vexation, tiresomeness.
ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Man, individually or collectively; a man; mankind; an individual; a person; people; population; community.
ജനംഗമൻ, ന്റെ. *s.* A *Chandála*, a man of a low or degraded caste, an outcast. ചണ്ഡാലൻ.
ജനയിതാ, വിന്റെ. *s.* A father, a progenitor. പിതാവ.
ജനയിത്രി, യുടെ. *s.* A mother. മാതാവ.
ജനരഞ്ജന, യുടെ. *s.* Philanthropy. popularity
ജനലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the seven *Lócas* or divisions of the world, an inhabited region.
ജനവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. News, rumour, report. 2. ignominy, common talk, censure.
ജനശ്രുതി, യുടെ. *s.* News, tidings, intelligence, rumour.
ജനസംഘം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of people, a multitude. ആൾക്കൂട്ടം.
ജനസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of people. ആൾക്കൂട്ടം.
ജനസമ്മതം, ത്തിന്റെ. *s.* Public or universal consent.
ജനസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The forest *Dandaca* (in the *Dekhin.*)
ജനഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Public or universal consent.
ജനാൎദ്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
ജനാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A temporary hall. വഴിയമ്പലം.
ജനി, യുടെ. *s.* 1. Birth, production. ജനനം. 2. a woman in general. സ്ത്രീ.
ജനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be born, to be produced. 2. to arise, to be derived.
ജനിതാവ, ിന്റെ. *s.* A father. പിതാവ.
ജനിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beget, to produce, to bring forth, to cause to be born.
ജനിമാ, യുടെ. *s.* Birth, engenderment. ജനനം, ഉൽപാദനം.
ജനിമൃതി, യുടെ. *s.* Birth and death.
ജനീ, യുടെ. *s.* 1. Birth, production. ജനനം. 2. a woman in general. സ്ത്രീ. 3. a mother. മാതാവ. 4. the wife of a son. മകന്റെ ഭാൎയ്യ. 5. a fragrant plant. വെണ്കൊച്ചോലം.
ജനീവധു, വിന്റെ. *s.* A son's wife, a daughter-in-law. പുത്രന്റെ ഭാൎയ്യ.
ജനു, വിന്റെ. *s.* Birth. ജനനം.
ജനുസ, ിന്റെ. *s.* Birth. ജനനം.
ജനൊദാഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fame, glory, മഹത്വം. 2. pre-eminence, dignity.
ജനൊപകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Public benefit.
ജനൊപദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Persecution, oppression.
ജനൌഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A crowd or multitude of people. ജനസമൂഹം.
ജന്തു, വിന്റെ. *s.* An animal, or living creature; any being endowed with animal life: it is more usually applied, however, to beings of the lowest organization.
ജന്തുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of animals. ജന്തുസമൂഹം.
ജന്തുകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* See ജതുക.
ജന്തുക്കൾ, ളുടെ. *s. pl.* of ജന്തു. Living creatures, animals.
ജന്തുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Brutishness, brutality, beastliness.
ജന്തുധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The manners of animals, instinct.
ജന്തുപ്രായം, &c. *adj.* Brutish, brutal, beastial.
ജന്തുഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The glomerous fig-tree, *Ficus glomerata.* അത്തി.
ജന്തുവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The manners of animals, instinct.
ജന്തുവൃത്തി, യുടെ. *s.* The nature of beasts.
ജന്തുസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The nature of beasts. *adj.* Beastial, brutish.
ജന്തുഹിംസ, യുടെ. *s.* The killing of animals.
ജന്മതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which any one is born.
ജന്മദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* One's native country.
ജന്മനക്ഷത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which one is born.
ജന്മപക, യുടെ. *s.* The natural or hereditary enmity of animals, birds, &c.
ജന്മപത്രിക, യുടെ. *s.* The paper containing one's horoscope, or nativity. ജാതകം.
ജന്മപാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Original sin.

ജന്മപ്രകൃതി, യുടെ. *s.* Nature, the property inherited by birth.

ജന്മപ്രഭൃതി. *adj.* Born with.

ജന്മഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A birth-day. 2. the day of the constellation in which any one is born.

ജന്മഭൂമി, യുടെ. *s.* 1. One's native country. 2. private or freehold landed property.

ജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, nativity, production. 2. freehold property. ജന്മം കൊടുക്കുന്നു. To sell freehold property. ജന്മം മെടിക്കുന്നു. To purchase freehold property.

ജന്മവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Dispute respecting landed property.

ജന്മക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* See ജന്മതാരം.

ജന്മാധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Birth-right.

ജന്മാധികാരി, യുടെ. *s.* One to whom the birth-right belongs.

ജന്മാന്തരകൃതം, *adj.* Done in a former birth.

ജന്മാന്തരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is benign, generous, kind, liberal.

ജന്മാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Other birth, a former or future birth; transmigration. 2. benignity, generosity, kindness. 3. gratitude.

ജന്മാന്തരവാസന, യുടെ. *s.* Desire of a former birth.

ജന്മി, യുടെ. *s.* 1. A land-lord, proprietor, owner. ഭൂമിയുടെ ഉടയവൻ. 2. an animal, an existent being പ്രാണി.

ജന്മിഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The claim of a land-lord, or proprietor on mortgaged land.

ജന്മിമാറാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Dispute about landed property.

ജന്മൊഡു, വിന്റെ. *s.* See ജന്മനക്ഷത്രം.

ജന്യ, യുടെ. *s.* 1. A mother. മാതാവ. 2. a mother's friend. മാതാവിന്റെ സഖി. 3. the relation or companion of a bride, a bride's maid. തൊഴി. 4. pleasure, happiness. ഇഷ്ടം, സന്തൊഷം.

ജന്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father. പിതാവ. 2. the friend, attendant, or companion of a bridegroom. തൊഴൻ.

ജന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. rumour, report. ശ്രുതി. 3. a market, fair. ചന്തക്കൂട്ടം. 4. a portent, one occurring at birth. *adj.* Worthy of of being born, produced.

ജന്തു, വിന്റെ. *s.* An animal, an existent and sentient being. പ്രാണി.

ജപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Inaudible repetition of prayers, &c. See ജപം.

ജപമാല, or ജപമാലിക, യുടെ. *s.* A rosary.

ജപം, ത്തിന്റെ. *s.* Muttering prayer, repeating or reciting inaudibly passages from the *Védas*, charms, names of the deity; counting silently the beads of a rosary, &c.

ജപപരായണൻ, ന്റെ. *s.* One who inaudibly repeats prayers, one devoted to religious meditation. ജപിക്കുന്നവൻ.

ജപാ, യുടെ. *s.* The China rose or shoe-flower plant, the flower or plant, *Hibiscus rosa Chinensis.* ചെമ്പരത്തി.

ജപാകുസുമം, ത്തിന്റെ. *s.* The China rose, the flower. ചെമ്പരത്തിപ്പൂവ.

ജപാപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The shoe-flower, or China rose. ചെമ്പരത്തിപ്പൂവ.

ജപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To repeat inaudibly prayers, &c., to mutter prayers.

ജപ്തം, &c. *adj.* Inaudibly repeated. ജപിക്കപ്പെട്ടത.

ജപ്യം, &c. *adj.* What may be inaudibly repeated. ജപിക്കെണ്ടുന്നത.

ജമ, യുടെ. *s.* *(Ar.)* A revenue term, signifying, *Collection* or *assessment.*

ജമവെച്ചു, ിന്റെ. *s.* An account of receipts and disbursements.

ജമാബന്തി, യുടെ. *s.* The settlement of the assessment.

ജമാവസൂൽബാക്കി, യുടെ. *s.* *(Ar.)* Demand, or assessment, collection and balance.

ജംപതികൾ, ളുടെ. *s. pl.* Husband and wife. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ.

ജമ്പാ, യുടെ. *s.* The China rose or shoe-flower plant, *Hibiscus rosa Chinensis.* ചെമ്പരത്തി.

ജംബാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mud, mire, clay. ചെറ. 2. the croton plant, *Croton tiglium.* നീർവാളം. 3. the angular-leaved Physic-nut, *Jatropha Curcas.* (Lin.) കടലാവണക്ക.

ജംബീരഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the lime tree. നാരങ്ങാ.

ജംബീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime tree, *Citrus acida.* നാരകം.

ജംബു, വിന്റെ. *s.* 1. A fruit tree, the rose apple tree, *Eugenia Jamba*, also the fruit. ചാമ്പ. 2. a tree, the clove-tree-leaved Calyptranthes, *Calyptranthes Caryophyllifolia.* ഞാവൽ. Another species. ഞാറ. 3. a fox, or jackall. കുറുക്കൻ.

ജംബുകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A jackall, a fox. കുറുക്കൻ. 2. the Indian *Neptune.* വരുണൻ.

ജംബുദ്വീപം, ത്തിന്റെ. *s.* An island, the *Jamba Dwípu* said to be so named from the preceding tree a-

bounding in it, and implying according to the Puránas the central division of the world, or the known world: according to the Budd'has it is confined to India.

ജംബൂനദി, യുടെ. *s.* A fabulous river said to flow from the mountain *Meru.*

ജംബൂ, വിന്റെ. *s.* See ജംബു.

ജംബൂഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the *Eugenia Jamba.* ചാമ്പക്കാ, ഞാവൽക്കാ.

ജംബൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant plant, *Pandanus odoratissimus.* കൈത.

ജംഭഭെദി, യുടെ. *s.* INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime tree. നാരകം.

ജംഭരിപു, വിന്റെ. *s.* INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭലം, ത്തിന്റെ. *s.* A lime or citron. നാരകം.

ജംഭാരി, യുടെ. *s.* 1. INDRA's thunderbolt. ഇടിവാൾ. 2. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ജംഭീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The lime or citron, apparently of more than one species. നാരകം. 2. a plant considered to be a kind of basil with small leaves.

ജയഘണ്ട, യുടെ. *s.* The circular plate of mixed metal used as a ചെങ്ങില.

ജയതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A beating of time in music.

ജയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Armour for cavalry, elephants, &c. 2. conquering, subduing.

ജയൻ, ന്റെ. *s.* One of VISHNU's door keepers. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു കാവല്ക്കാരൻ.

ജയന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hero or demigod, the son of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

ജയന്തി, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Æschynomene sesban.* 2. another tree, *Premna spinosa.* മുഞ്ഞ.

ജയപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Record of victory or triumph. ജയവൎത്തമാനം. 2. in law, the sealed and written award of the judge in favour of either party. വിധിപ്പെപ്പ്.

ജയഭെരി, യുടെ. *s.* A large musical instrument played at the time of victory.

ജയം, ത്തിന്റെ. *s.* Conquest, victory, triumph, success.

ജയശംഖ, ിന്റെ. *s.* Blowing a horn or conch after victory. ജയിച്ചിട്ടുള്ള ശംഖനാദം.

ജയശബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The shout of victory. 2. praise.

ജയസന്തൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Triumph, joy of victory. ജയസന്തൊഷംകൊള്ളുന്നു. To triumph.

ജയാ, യുടെ. *s.* 1. A name of the goddess PÁRWATI. പാൎവ്വതി. 2. one of her female companions. പാൎവ്വതിയുടെ ഒരു തൊഴി. 3. the 3rd, 8th, or 13th lunar day of either half moon. ത്രിതീയ, അഷ്ടമി, ത്രയൊദശി. 4. yellow myrobalan, or ink nut. *Terminalia chebula.* 5. a tree, the *Premna spinosa.* മുഞ്ഞ. 6. hemp, *Cannabis sativa.* കഞ്ചാവ. 7. the 28th year of the Hindu cycle of sixty.

ജയി, യുടെ. *s.* One who is victorious. ജയിക്കുന്നവൻ.

ജയ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is able to conquer, or is victorious. ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ.

ജയ്യം, &c. *adj.* Able to conquer. ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്ന.

ജര, യുടെ. *s.* 1. Decrepitude, the general relaxation and debility consequent on old age. 2. old age itself. വാൎദ്ധക്യം.

ജരഠം. *adj.* 1. Hard, solid. കഠിനം. 2. hard hearted, harsh, cruel. ക്രൂരം. 3. old, decayed, infirm. പഴയ.

ജരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cumin seed. ചീരകം. 2. a plant yielding a pungent seed, *Nigella Indica.* 3. old age, becoming old and infirm. വാൎദ്ധക്യം. 4. assafœtida. കായം.

ജരദ്ഗവം, ത്തിന്റെ. *s.* An old ox. മുതുകാള.

ജരദ്ഗവി, യുടെ. *s.* An old cow. മുതുപശു.

ജരജ്ജാനി, യുടെ. *s.* One who has an old wife. വൃദ്ധഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

ജരൻ, ന്റെ. *s.* An old man. വൃദ്ധൻ.

ജരന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo. പൊത്ത.

ജരന്തി, യുടെ. *s.* An old woman. വൃദ്ധ.

ജരൽ. *adj.* 1. Old, ancient, advanced in years. വാൎദ്ധക്യമായ. 2. infirm, decayed. പഴക്കമായ.

ജരസ്, സ്സിന്റെ. *s.* Old age. വൃദ്ധത.

ജരാതുരൻ, ന്റെ. *s.* One who is infirm, decrepit, debilitated, old. ക്ഷീണവൃദ്ധൻ.

ജരാനര, യുടെ. *s.* Greyness of the hair; old age.

ജരായു, വിന്റെ. *s.* The womb, the uterus. ഗൎഭപാത്രം.

ജരായുജം. *adj.* Viviparous, born from the womb, as man and other animals. ഗൎഭപാത്രത്തിൽനിന്ന ജനിക്കുന്നത.

ജരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To grow, or become old, to become wrinkled from age. ജരപിടിക്കുന്നു, തൊലിചുളിയുന്നു. 2. to be digested. ദഹിക്കുന്നു.

ജരിതൻ, ന്റെ. *s.* An old man. വൃദ്ധൻ.

ജരുഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flesh. മാംസം. 2. skinniness, flesh flaccid with old age.

ജരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or become old, to

grow grey or white as hair in old age, to grow hoary headed.

ജജ്ഝരം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's banner or emblem. ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.

ജലകണം, ത്തിന്റെ. *s.* A drop of water. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം.

ജലകന്ദകം, ത്തിന്റെ. An aquatic plant. നീക്കിഴങ്ങ.

ജലകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A water pot. കുടം.

ജലക്രീഡ, യുടെ. *s.* Sporting, or gamboling in water, bathing for pleasure or amusement.

ജലചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An aquatic plant. 2. an aquatic animal. മത്സ്യാദി.

ജലജന്തു, വിന്റെ. *s.* A fish or any marine, aquatic, or amphibious animal. മത്സ്യാദി.

ജലജന്തുക, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജലജബന്ധു, വിന്റെ. *s.* The sun. അദിത്യൻ.

ജലജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish. മത്സ്യം. 2. a lotus. താമര. 3. a shell, a conch. കക്ക, ശംഖ. *adj.* Aquatic, any thing produced in the water. വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നവ.

ജലജാരി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ജലതസ്കരൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ജലദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തങ്ങാ.

ജലദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Giving water in charity.

ജലദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A cold, rheum, catarrh. ചിരാപ്പു. ജലദൊഷം കൊള്ളുന്നു, ജലദൊഷം പിടിക്കുന്നു. To take or catch cold.

ജലദ്രൊണി, യുടെ. *s.* A water pot.

ജലദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drain. 2. the ureter, or passage for urine.

ജലധരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. the ocean. സമുദ്രം.

ജലധാര, യുടെ. *s.* 1. A drain, a water-course. 2. pouring or bathing with water. ജലധാരകൊരുന്നു, ജലധാരയിടുന്നു, ജലധാരകഴിക്കുന്നു. To pour or bathe with water.

ജലധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing with water, cleansing.

ജലധി, യുടെ. *s.* 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a certain number. സംഖ്യാവിശെഷം.

ജലനകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* An otter. കഴിനാ.

ജലനിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

ജലനിൎഗ്ഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A drain, a water course, a pipe along a wall or building for carrying off water. തൂമ്പ, ഓക.

ജലനിൎഗ്ഗുണ്ഡി, യുടെ. *s.* The three leaved chaste tree, *Vitex trifolia.* (Lin.) കരിനൊച്ചി.

ജലനീലി, യുടെ. *s.* An aquatic plant, *Vallisnera.* കരിമ്പായൽ.

ജലപതി, യുടെ. *s.* A name of WARUNA, the Hindu Neptune. വരുണൻ.

ജലപക്ഷി, യുടെ. *s.* A water bird.

ജലപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A water pot or vessel. കിണ്ടി മുതലായത.

ജലപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A drink of water, വെള്ളം കുടി. ജലപാനം ചെയ്യുന്നു. To drink water.

ജലപിശാച, ിന്റെ. *s.* Imagining every thing unclean.

ജലപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A lily, or any water flower. താമര, ആമ്പൽ, ഇത്യാദി.

ജലപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* The flow of the tide. വെലിയെററം.

ജലപ്രവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A current, a flood, an overflowing of water. ഒഴുക്ക.

ജലപ്രളയം, ത്തിന്റെ. *s.* A deluge, an inundation, a flood.

ജലപ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* A country abounding with water. താന്ന വിതി.

ജലപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* An otter, കഴിനാ.

ജലബന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* A dam, a dike, rock or stones impeding a current. കെട്ടിയ ചിറ.

ജലബാധ, യുടെ. *s.* Inclination to make water, urinary impulse. ജലബാധെക്കപൊകുന്നു. To go to make water.

ജലബ്രാഹ്മി, യുടെ. *s.* 1. A kind of potherb. 2. the thyme-leaved Gratiola, *Gratiola Monnieria.* (Lin.)

ജലമാൎജ്ജാരൻ, ന്റെ. *s.* An otter. കഴിനാ.

ജലമുക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

ജലമൃത്തിക, യുടെ. *s.* 1. Hail. ആലിപ്പഴം. 2. a cloud. മെഘം.

ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. urine. മൂത്രം.

ജലയന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A water-work, a machine for raising water; any contrivance connected with that element.

ജലരാശി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.

ജലരെഖ, യുടെ. *s.* A water mark, a line drawn on the water. വെള്ളത്തിലെ വര.

ജലലത, യുടെ. *s.* A wave, a billow. ഒളം, തിരമാല.

ജലലഹരി, യുടെ. *s.* 1. A bubble. നീൎപ്പൊള. 2. foam. നുര.

ജലവിഷുവം, ത്തിന്റെ. *s.* The autumnal Equinox, the moment of the sun's entering *Libra.*

ജലവൃത്തി, യുടെ. *s.* The flow of the tide. വെലിയെററം.

ജലവൃശ്ചികം, ത്തിന്റെ. *s.* A prawn, a shrimp. ചെമ്മീൻ.

ജലവെണി, യുടെ. *s.* A wave, a billow. ഒളം, തിരമാല.

ജലവ്യാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A water snake. നീൎക്കൊലി.

ജലശുക്തി, യുടെ. *s.* A bivalve shell. ഞെമഞ്ഞ.

ജലസ്തംഭനം, ജലസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of magic supposed to alter the nature or interrupt the effects of water.

ജലസ്തംഭവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease, dysury. മൂത്രകൃഛ്രം.

ജലസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A pond, a lake, a reservoir. പൊയ്ക.

ജലസൂചി, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജലസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Hydraulics; water-works.

ജലസ്ഫോടം, ത്തിന്റെ. *s.* A bubble. നീൎപ്പോള.

ജലഹസ്തി, യുടെ. *s.* The sea horse, waltron. കടലാന.

ജലഹ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The ebb of the tide. വെലിയിറക്കം.

ജലാഖു, വിന്റെ. *s.* 1. A water rat. നീരെലി. 2. an otter. കഴിനാ.

ജലാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A heron. കൊററിപ്പക്ഷി.

ജലാണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shark. ചിറാകുമീൻ.

ജലാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pond, a lake, a reservoir, any piece of water. പൊയ്ക. 2. a water pot. കുടം.

ജലാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* An eddy, a whirlpool. നീൎച്ചുഴി.

ജലാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pond, a lake, a reservoir. പൊയ്ക. 2. fragrant grass, *Cuss-cuss.* രാമച്ചം.

ജലെശൻ, ന്റെ. *s.* WARUNA, the Indian Neptune. വരുണൻ.

ജലെശയൻ, ന്റെ. *s.* A fish. മീൻ.

ജലൊച്ഛ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A drain or channel, made on purpose to carry off an excess of water, or such a channel made naturally by the overflowing of a river, &c. വാച്ചാൽ.

ജലൌകസ്, സ്സിന്റെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജലൌകാ, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജല്പനൻ, ന്റെ. *s.* A babbler, a prattler. തുമ്പില്ലാതെ പറയുന്നവൻ.

ജല്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ജല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Babble, prate. 2. wrangling dissension.

ജല്പാകൻ, ന്റെ. *s.* A chatterer, a babbler; one who talks much, foolishly or improperly. തുമ്പില്ലാതെ പറയുന്നവൻ.

ജല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To chatter, to prattle, to talk much or idly, to babble.

ജല്പിതം. *adj.* Chattering, prating.

ജവനൻ, ന്റെ. *s.* A runner, an express. ഒട്ടാളി.

ജവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Speed, velocity, swiftness. വെഗം, ഒട്ടം. *adj.* Quick, expeditious. വെഗമുള്ള.

ജവനിക, യുടെ. *s.* A screen, or wall of cloth surrounding a tent, an outer tent, &c. തിരശീല, കൂടാരമറ.

ജവന്തിപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See ചെമന്തി.

ജവം, ത്തിന്റെ. *s.* Speed, swiftness, velocity. വെഗം.

ജവാദ്, ിന്റെ. *s.* 1. Civet. 2. a civet cat. ഒരു വക കസ്തൂരി.

ജവാധികൻ, ന്റെ. *s.* A fleet horse, a courser. വെഗം ഒടുന്ന കുതിര.

ജവാ, or ജവാപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The China rose, or shoe-flower, the plant or its flower.

ജവാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sheep. ആട.

ജവീ, യുടെ. *s.* One who is quick, fleet, expeditious. വെഗമുള്ളവൻ.

ജഹകൻ, ന്റെ. *s.* An abandoner, a deserter. ഉപെക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ജഹ്നു, വിന്റെ. *s.* 1. The name of a king or saint. ഒരു മുനിയുടെ പെർ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു.

ജഹ്നുതനയാ, യുടെ. *s.* The river *Ganges.* ഗംഗാ.

ജളത, യുടെ. *s.* 1. Dullness, apathy, sluggishness of mind. 2. idiocy, fatuity, stupidity. 3. disgrace.

ജളത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ജളൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is dull, apathetic. 2. a fool, an idiot.

ജളമതി, യുടെ. *s.* Dullness of mind, idiocy, stupidity, folly.

ജളൂക, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജളൂകസ്, സ്സിന്റെ. *s.* A leech. അട്ട.

ജക്ഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Consumption, decline. രാജയക്ഷ്മാവ.

ജക്ഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* Consumption, phthisis.

ജാഗരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Waking, watchfulness. 2. vigilance, care, circumspection. ജാഗരണം ചെയ്യുന്നു. To exercise vigilance, care, to be watchful, circumspect. ഉണൎച്ച.

ജാഗരാ, യുടെ. *s.* Waking, watchfulness, vigilance. ഉണൎച്ച.

ജാഗരി, യുടെ. *s.* A watchful, wakeful, vigilant man. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ജാഗരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be wakeful, watchful, vigilant, diligent.

ജാഗരിതാ, വിന്റെ. *s.* One who is wakeful, watchful, vigilant, active. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ജാഗരൂകൻ, ന്റെ. *s.* One who is wakeful, watchful, watching; vigilant. ഉണൎച്ചയുള്ളവൻ.

ജാഗൎയ്യ, യുടെ. *s.* Wakefulness, watching, waking. ഉണൎച്ച.

ജാഗ്രത, യുടെ. *s.* 1. Vigilance, carefulness, caution. 2. activity, diligence, care, attention, readiness.

ജാഗ്രതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to be vigilant, to admonish, to warn, to caution. 2. to stir up.

ജാഗ്രതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be vigilant, to be careful. 2. to be active, to be diligent, to be attentive, to be ready, to take pains.

ജാഗ്രതയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is vigilant, active, careful, diligent, attentive, circumspect.

ജാഗ്രത്ത. *adj.* Vigilant, active, diligent. ഉണൎന്നിരിക്കുന്ന, ജാഗ്രതയുള്ള.

ജാഗ്രബ്ബുദ്ധി, യുടെ. *s.* A vigilant, active mind. ജാഗ്രതയുള്ള മനസ്സ.

ജാഗ്രം. *adj.* Vigilant, active, diligent.

ജാംഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flesh. മാംസം. 2. a rural, picturesque country, diversified with hill, vale, wood and water. ഭംഗിയുള്ള ദെശം.

ജാംഗലി, യുടെ. *s.* A snake-catcher. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.

ജാംഗുലികൻ, ന്റെ. *s.* A snake-catcher, a snake doctor, one who pretends chiefly by charms to cure the bite of snakes or other poisonous animals, a dealer in antidotes, &c. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ, വിഷവൈദ്യൻ.

ജാംഘനി, യുടെ. *s.* The thigh. തുട.

ജാംഘികൻ, ന്റെ. *s.* A courier, a runner, an express. ഒട്ടാളൻ.

ജാടലി, യുടെ. *s.* A plant, *Bignonia suave-olens.* പാതിരി.

ജാഠരം. *adj.* Belonging to the stomach. ജഠരസംബന്ധം.

ജാഠരാഗ്നി, യുടെ. *s.* Digestion. വയററിലെ അഗ്നി.

ജാഡ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coldness, apathy. തണുപ്പ. 2. folly, dullness, stupidity, coldness of intellect. മടി. 3. surliness, morosity. ആലസ്യം.

ജാതകപദ്ധതി, യുടെ. *s.* An astrological work.

ജാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Astrological calculation of a nativity, horoscope, nativity. ജാതകമെഴുതുന്നു. To cast a nativity. *adj.* Born.

ജാതകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed by the Brahmans on the birth of a child.

ജാതകസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An astrological work.

ജാതഖെദം. *ind.* Sorrowfully, with grief. സങ്കടത്തൊടെ.

ജാതൻ, ന്റെ. *s.* One who is born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ജാതമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be born.

ജാതമൊദം. *ind.* With joy. സന്തൊഷത്തൊടെ.

ജാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A child. 2. a kind, sort, class, species. 3. multitude, collection. 4. birth, production. *adj.* Born, produced, engendered. ജനിക്കപ്പെട്ടത.

ജാതരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold, *lit.* assuming shape. പൊന്ന.

ജാതരൊഷം. *ind.* In wrath, anger, &c. കൊപത്തൊടെ.

ജാതവെദസ്സ, ിന്റെ. *s.* *Agni* or fire, *lit.* producing the *Véda.* അഗ്നി.

ജാതാപത്യ, യുടെ. *s.* A mother, a woman who has born a child. പ്രസവിച്ചവൾ.

ജാതാഭിഷംഗം. *ind.* In great wrath. അതികൊപത്തൊടെ.

ജാതി, യുടെ. *s.* 1. A kind, sort, species, sex, class, tribe, caste. 2. race, lineage, family. 3. birth, production. ജന്മം. 4. mace, the nutmeg tree. 5. the great flowered jasmine, *Jasminum grandiflorum.* പിച്ചകം. 6. the most perfect of a kind. *adj.* 1. Best, excellent. 2. beautiful, pleasing.

ജാതികൎത്തവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The management or government of a nation or tribe. 2. the superiority of a nation or tribe.

ജാതികൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* The ruler or chief of a tribe. പ്രഭു.

ജാതികൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The nutmeg. ജാതിക്കായ. 2. mace. ജാതിപത്രി.

ജാതിക്കാ, യുടെ. *s.* The nutmeg, *Myristica moschata.*

ജാതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A European, or one of superior or excellent tribe.

ജാതിക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mixture of different tribes. 2. disputation.

ജാതികെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The tie of kindred. 2. the custom of a caste.

ജാതിച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* A superior kind of merchandise.

ജാതിത്തലവൻ, ന്റെ. *s.* The chief or head of a tribe.

ജാതിധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The manners of a tribe or nation.

ജാതിപത്രി, യുടെ. *s.* Mace.

ജാതിപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mace. 2. an excellent flower. പിച്ചകം.

ജാതിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The nutmeg. ജാതിക്കാ.

ജാതിഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Excommunication, expulsion from a tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ട,ിന്റെ. *s.* Excommunication, expulsion from a tribe, &c.

ജാതിഭ്രഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* An outcast from any tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be excommunicated from a tribe.

ജാതിഭ്രഷ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To cast or turn out of a tribe, to excommunicate.

ജാതിമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* Customs or manners of a caste, tribe or nation.

ജാതിമാത്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is destitute of all regard for the customs of his caste or tribe. ജാതിമൎയ്യാദ ഹീനൻ.

ജാതിമാത്രോപജീവി, യുടെ. *s.* A religious hypocrite; one who assumes the dress, &c. of an ascetic in order to get a livelihood.

ജാതിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sympathy, or fellow-feeling in a tribe.

ജാതിലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion, red paint, factitious Cinnabar, made of mercury and brimstone.

ജാതിവഴക്ക,ിന്റെ. *s.* Disputation, or litigation of a tribe.

ജാതിവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hereditary feud. 2. hatred between very near relatives, or persons of the same family or tribe.

ജാതിവ്യവഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ജാതിവഴക്ക.

ജാതിശ്രേഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. The chief or head of a tribe. 2. one of a noble family or tribe.

ജാതിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person of low extraction, or of a low tribe. 2. an outcast.

ജാതു. *ind.* Sometimes, occasionally. ചിലപ്പൊൾ, ഒരിക്കൽ.

ജാതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ജാതുഷം. *adj.* Made, &c. of lac, any artificial form or condition of it. അരക്കുകൊണ്ട തീൎത്തത.

ജാതൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A bullock. കാള.

ജാത്യന്ധൻ, ന്റെ. *s.* One born blind. കുരുടനായി ജനിച്ചവൻ.

ജാത്യമായുള്ള. *adj.* Natural, born with.

ജാത്യം. *adj.* 1. Natural, born with. 2. well born, of a good family. 3. best, excellent. 4. pleasing, beautiful.

ജാത്യശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A blood horse. വിശെഷമായ കുതിര.

ജാത്യവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ജാതിവൈരം.

ജാത്യാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The customs of a tribe. ജാതിക്കടുത്ത ആചാരം.

ജാത്യാദിതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* A preparation of ointment.

ജാത്യാഭിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sympathy or fellow-feeling in a tribe, or class. 2. respect for one's family or tribe. ജാതികൊണ്ടുള്ള അഭിമാനം.

ജാനകി, യുടെ. *s.* A name of *Síta* the wife of *Rama.* സീതാ.

ജാനൻ, ന്റെ. *s.* A man of experience. അറിഞ്ഞവൻ.

ജാനപദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Man, mankind. ജനം. 2. an inhabited country. നാട.

ജാനി, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

ജാനു, വിന്റെ. *s.* The knee. മുഴങ്കാൽ.

ജാനുദഘ്നം. *adj.* Up to the knees. മുട്ടൊളം.

ജാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Declining, rejection, dissent. അനിഷ്ടം. 2. dismissing, completing, finishing. നിവൃത്തി.

ജാബാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A goatherd. ആടമെയിക്കുന്നവൻ. 2. the name of a saint. ഒരു മുനി.

ജാമദഗ്ന്യൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Parasuráma.* പരശുരാമൻ.

ജാമാതാ, വിന്റെ. *s.* A son-in-law, a daughter's husband. മകളുടെ ഭൎത്താവ.

ജാമി, യുടെ. *s.* 1. A virtuous and respectable woman. കുലസ്ത്രീ. 2. a sister. ഉടപ്പിറന്നവൾ.

ജാമിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The seventh planet. ഏഴാമിടം.

ജാമ്യച്ചീട്ട,ിന്റെ. *s.* A bond of security.

ജാമ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is bound, or is surety for another. 2. security, bail, surety.

ജാമ്യമെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To become, or undertake to be surety for another.

ജാമ്യമെല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To appoint a surety.

ജാംബവം, ത്തിന്റെ. *s.* The rose apple tree, the fruit. ചാമ്പ.

ജാംബൂനദം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊന്ന.

ജായ, യുടെ. *s.* A wife, one wedded according to the perfect ritual. ഭാൎയ്യ.

ജായാജീവൻ, ന്റെ. *s.* An actor, a dancer. നാട്യക്കാരൻ.

ജായാജീവി, യുടെ. *s.* An actor, a dancer, a mime, &c. നട്യക്കാരൻ.

ജായാപതികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Husband and wife. ഭാ

യ്യാ ഭൎത്താക്കന്മാർ.

ജായു, വിന്റെ. *s.* A medicine, a medicament. ഔഷധം.

ജാരജൻ, ന്റെ. *s.* An adulterine, the child of a woman by her gallant. വ്യഭിചാരി പുത്രൻ.

ജാരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Adultery, incontinence. വ്യഭിചാരം.

ജാരൻ, ന്റെ. *s.* A paramour, a gallant. ഉപപതി.

ജാരവൃത്തി, യുടെ. *s.* Adultery, incontinence. വ്യഭിചാരം.

ജാരിണി, യുടെ. *s.* A female paramour, an adultress. വ്യഭിചാരിണി.

ജാരി, യുടെ. *s.* A drug, a medicament. ഔഷധം.

ജാല, യുടെ. *s.* The projecting or curved part of the lower end of a small rafter.

ജാലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bud, a germ. മൊട്ട. 2. a window, lattice or loophole. കിളിവാതിൽ. 3. a multitude, assemblage. കൂട്ടം. 4. a net. വല. 5. an unblown flower. പൂമൊട്ട. 6. pride, arrogance. അഹങ്കാരം.

ജാലകാരകൻ, ന്റെ. *s.* A spider. ചിലന്നി.

ജാലകിനി, യുടെ. *s.* A sheep, an ewe ആട, പെണ്ണാട.

ജാലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A juggler, a sorcerer, a cheat.

ജാലപാത്ത,ിന്റെ. *s.* A goose, &c. അരയന്നം.

ജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See ജാലകം in all its meanings. 2. sorcery, magic, illusion, supernatural deception.

ജാലയക്കട്ടിള, യുടെ. *s.* A door frame.

ജാലികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fisherman. മുക്കുവൻ. 2. a hunter using nets. വലക്കാരൻ. 3. a cheat, a rogue, a vagabond, a conjurer, a juggler. ചതിയൻ, ചെപ്പടിക്കാരൻ. 4. a spider. ചിലന്നി.

ജാലിനി, യുടെ. *s.* 1. A painting brush. തൂലിക. 2. a painted room. ചായമിട്ട മുറി.

ജാലി, യുടെ. *s.* A small cucumber, *Trichosanthes diœca.* (Rox.) പീച്ചകം.

ജാല്മൻ, ന്റെ. *s.* 1. A low man, one of a degraded tribe or business. ഹീനൻ. 2. one who is inconsiderate, rash, and acts without thinking. അവിവെകി.

ജാല്മം, &c. *adj.* 1. Cruel, harsh, severe. കഠിനം. 2. inconsiderate, rash, acting without thinking. അവിവെകമുള്ള. 3. low, degraded. ഹീനതയുള്ള.

ജാവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A yellow fragrant wood. ചൊവ്വള്ളിക്കൊടി.

ജാഹകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cat. പൂച്ച. 2. a pole-cat. മരപ്പട്ടി.

ജാഹ്നവി, യുടെ. *s.* *Ganga*, or the Ganges personified. ഗംഗാ.

ജാള്യത, യുടെ. *s.* 1. Dullness, stupidity, apathy. 2. folly, idiocy. മൂഢത. 3. disgrace, shame, അപമാനം. ജാള്യതപിണയുന്നു, To fail, to be disappointed, to fall into disgrace.

ജാള്യം. *adj.* 1. Dull, apathetic, sluggish. 2. foolish, stupid, idiotic.

ജിഗത്നു, വിന്റെ. *s.* Breath, life. ശ്വാസം, പ്രാണൻ.

ജിഗീഷാ, യുടെ. *s.* 1. Emulation, wish to excel or overcome. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം. 2. attraction, attracting. ആകൎഷണം.

ജിഘത്സു. *adj.* Hungry. വിശപ്പുള്ള.

ജിഘാംസു. *adj.* Mischievous, murderous, seeking to hurt or kill. കൊല്ലുന്ന. *s.* An enemy. ശത്രു.

ജിഘൃക്ഷ, യുടെ. *s.* Greediness, voraciousness. ഭക്ഷണെഛ.

ജിംഗി, യുടെ. *s.* Bengal madder, *Rubia manjith.* മഞ്ചട്ടി.

ജിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is conquered, subdued, surpassed, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ജിതം, &c. *adj.* Conquered, subdued, surpassed, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ട.

ജിതാഹവം, &c. *adj.* Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിതെന്ദ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* An ascetic, a sage; one who has subdued the passions. അടക്കമുള്ളവൻ.

ജിത്ത,ിന്റെ. *s.* A conqueror, subduer. ജയിച്ചവൻ.

ജിത്യ, യുടെ. *s.* A plough-share. കൊഴു.

ജിത്യം, &c. *adj.* Conquerable, vincible. ജയിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ജിത്വരം, &c. *adj.* Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിനൻ, ന്റെ. *s.* A *Jina;* or *Jaina* saint; the generic name of the chief saints of the *Budd'ha* and *Jaina* sect. ബുദ്ധൻ.

ജിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of Vishnu, Crishna. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. Indra, or Arjuna. ഇന്ദ്രൻ. *adj.* Victorious, triumphant. ജയമുള്ള.

ജിഹ്മഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake. പാമ്പ.

ജിഹ്മം, &c. *adj.* Crooked. വളഞ്ഞ. *s.* A tree.

ജിഹ്വ, യുടെ. *s.* The tongue. നാക്ക.

ജിഹ്വാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The tip of the tongue. നാക്കിന്റെ അറ്റം.

ജിഹ്വിക, യുടെ. *s.* The tongue. നാക്ക.

ജീനൻ, ന്റെ. *s.* An old man. വൃദ്ധൻ.

ജീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Old age. വാൎദ്ധക്യം.

ജീമൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a mountain. പൎവതം. 3. a plant. ദെവതാളി.

ജീമൂതവാഹി, യുടെ. *s.* Smoke. പുക.

ജീരകം, ത്തിന്റെ. s. Cumin seed, *Cuminum Cyminum.* (Lin.) ചീരകം.
ജീൎണ്ണജ്വരം, ത്തിന്റെ. s. A long continued fever. പഴകിയ പനി.
ജീൎണ്ണത, യുടെ. s. 1. Old age, infirmity, decay. പഴക്കം. 2. digestion. ദഹനം.
ജീൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. s. See the preceding.
ജീൎണ്ണപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. An old or dry leaf. പഴുത്തില.
ജീൎണ്ണമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be digested. 2. to become old, to grow waste; to decay.
ജീൎണ്ണമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To destroy, to waste. 2. to digest, to concoct.
ജീൎണ്ണം. adj. 1. Old, ruined, worn, tattered. വൃദ്ധതയായ, പഴതായ. 2. digested. ദഹിക്കപ്പെട്ട.
ജീൎണ്ണവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. s. Old, worn, or tattered garment. പഴന്തുണി.
ജീൎണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To grow old, waste, decay. പഴതാകുന്നു. 2. to digest. ദഹിക്കുന്നു.
ജീൎണ്ണി, യുടെ. s. 1. Old age, infirmity, decay, വാൎദ്ധക്യം, പഴക്കം. 2. digestion. ദഹനം.
ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം, ത്തിന്റെ. s. Repairing, renewing. കെട്ടുപൊക്ക. ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നു, To repair, to renew. കെട്ടുപൊക്കുന്നു.
ജീവ്വി, യുടെ. s. An axe. കൊടാലി.
ജീവകൻ, ന്റെ. s. A *Budd'ha.* ബുദ്ധൻ.
ജീവകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A tree, *Pentaptera tomentosa.* വെങ്ങാ. 2. a medicinal plant commonly called by the same name *Jivaca*, and considered as one of the eight principal drugs classed together under the name അഷ്ടവൎഗ്ഗം. 3. an animal, any being endowed with life.
ജീവഞ്ജീവം, ത്തിന്റെ. s. A kind of bird, supposed to be a pheasant. ചട്ടച്ചാവൽ.
ജീവധാരണം, ത്തിന്റെ. s. Supporting life, maintenance. ഭക്ഷണം.
ജീവനകം, ത്തിന്റെ. s. Food, especially boiled rice. ആഹാരം.
ജീവനഘാതം, ത്തിന്റെ. s. Poison. വിഷം.
ജീവനപഞ്ചകം, ത്തിന്റെ. s. A medical compound of five articles. ഔഷധഭെദം.
ജീവനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Life, existence. ജീവൻ. 2. livelihood, means of acquiring subsistence, profession. വൃത്തി. 3. water. വെള്ളം.
ജീവനാഥൻ, ന്റെ. s. 1. A husband. ഭൎത്താവ. 2. a name of *Yama.* കാലൻ.
ജീവനി, യുടെ. s. A plant, commonly *Jiyati.*
ജീവനീയ, യുടെ. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a plant *Jiyati.* അടകൊതിയൻ.
ജീവനൌഷധം, ത്തിന്റെ. s. A drug said to have the power of restoring life. മൃതസഞ്ജീവനി.
ജീവന്തിക, യുടെ. s. 1. A plant, a parasitical plant. ഇത്തിക്കണ്ണി. 2. the moon plant, *Menispermum glabrum.* അമൃത.
ജീവന്തികൻ, ന്റെ. s. A fowler, a bird-catcher. പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നവൻ.
ജീവന്തി, യുടെ. s. 1. The name of a plant, commonly, *Jiyati, Celtis orientalis.* അടകൊതിയൻ. 2. the moon plant. അമൃത.
ജീവൻ, ന്റെ. s. 1. Life, existence. 2. the sentient soul, the emanation of the deity which is incorporated with the animal body, and gives it life, motion, and sensation: hence also called ജീവാത്മ: it is opposed to that abstract state of the soul പരമാത്മ, in which by meditating upon its divine nature and origin, the spirit is said to be set at liberty from human feelings and passions. 3. a name of *Vrihaspati* the planet *Jupiter.* വ്യാഴം. 4. the male organ of generation.
ജീവന്മുക്തൻ, ന്റെ. s. One who possesses a knowledge of the deity. ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ.
ജീവന്മുക്തി, യുടെ. s. Knowledge of the deity, spiritual knowledge. ആത്മജ്ഞാനം.
ജീവരാശികൾ, ളുടെ. s. All that live, or that have life. ജന്തുക്കൾ.
ജീവവായു, വിന്റെ. s. The last or dying breath.
ജീവസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. s. A joint, an articulation of the body, a vital part. മൎമ്മം.
ജീവാ, യുടെ. s. See ജീവന്തി.
ജീവാതു, വിന്റെ. s. 1. A drug said to re-animate the dead. മൃതസഞ്ജീവനി. 2. boiled rice, food. 3. life, existence.
ജീവാത്മാവ, ിന്റെ. s. 1. The vital principal, or spirit; that spiritual essence which renders bodies susceptible of motion or sensation. 2. a living soul.
ജീവാന്തകൻ, ന്റെ. s. A fowler, a bird-catcher. പക്ഷി പിടിക്കുന്നവൻ.
ജീവാവസാനം, ത്തിന്റെ. s. Death. മരണം.
ജീവിക, യുടെ s. Livelihood, profession, occupation. വൃത്തി.
ജീവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To subsist, to live, to exist. 2. life to be maintained.
ജീവിച്ചെഴുനില്പ, ിന്റെ. s. Resurrection, rising from the dead. ജീവിച്ചെഴുനില്ക്കുന്നു. To rise from the dead.

ജീവിതകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Time of life, or existence, period or duration of life, a life. ആയുസ.

ജീവിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Living, life, existence. 2. hire, wages, livelihood. ശമ്പളം. *adj.* Living, alive, existent.

ജീവിതാശ, യുടെ. *s.* Desire of life. ജീവിക്കെണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം.

ജീവിതെശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A husband or paramour. ഭൎത്താവ. 2. a name of *Yama* regent of death. കാലൻ.

ജീവിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quicken, to make alive, to raise to life, to vivify.

ജുഗുപ്സ, യുടെ. *s.* Censure, &c. See the following.

ജുഗുപ്സനം, ത്തിന്റെ. *s.* Censure, abuse, reproach, reviling. നിന്ദ.

ജുഗുപ്സിതം, &c. *adj.* Censured, abused, reviled. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

ജുംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb, *Convolvulus argenteus.* മറികുന്നി.

ജുതുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign in the Zodiac, *Gemini.* മിഥുനം. διδυμοι

ജുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The crumbs or remanents of a meal, or its leavings. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ജുഹു, വിന്റെ. *s.* A wooden vessel of the shape of a semicircle or cresent used at sacrifices. ഹൊമപാത്രം.

ജൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign in the Zodiac, *Libra.* തുലാം രാശി. ζυγος

ജൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* The matted hair of SIVA, the clotted hair of an ascetic. ജട.

ജൂതി, യുടെ. *s.* Speed, velocity. വെഗം.

ജൂൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Speed, velocity. വെഗം.

ജൂൎണ്ണി, യുടെ. *s.* Speed. വെഗം.

ജൂൎത്തി, യുടെ. *s.* Fever, feverish or morbid heat. പനി.

ജൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The water of boiled pulse, peas-soup, porridge, &c. കഞ്ഞി.

ജൃംഭണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ജൃംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gaping, yawning. കൊട്ടുവാ. 2. expansion, stretching, expanding. വിടൎച്ച, മൂരി.

ജൃംഭിക, യുടെ. *s.* Gaping, yawning.

ജൃംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To gape, to yawn. കൊട്ടുവാ ഇടുന്നു. 2. to stretch, to expand. വിടരുന്നു. 3. to stretch one's self. മൂരി നിവരുന്നു.

ജൃംഭിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gaping, yawning. കൊട്ടുവാ. 2. swelling, expansion. വീക്കം. 3. bursting, opening, expanding, stretching. വിടൎച്ച. *adj.* Opened, expanded. വിടൎന്ന.

ജെതവ്യം, &c. *adj.* Vincible, conquerable. ജയിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കത.

ജെതാ, വിന്റെ. *s.* A victor, a conqueror. ജയിപ്പവൻ.

ജെമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Food, victuals. ഭക്ഷണം.

ജൈത്രൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror, a victor. ജയിപ്പവൻ.

ജൈത്രം, &c. *adj.* Victorious, triumphant, invincible. ജയമുള്ള.

ജൈത്രരഥൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a victor, a conqueror. ജയശീലൻ.

ജൈനൻ, ന്റെ. *s.* See ജിനൻ.

ജൈമിനി, യുടെ. *s.* The name of a celebrated saint, and philosopher, founder of the *Uttara Munánsa* school. ഒരു മുനിയുടെ പെർ.

ജൈവാതൃകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. a drug, a medicament, &c. 3. a long-lived person. ചിരഞ്ജീവി.

ജൊംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* Aloe wood, or Agallochum. അകില.

ജൊട, ിന്റെ. *s.* 1. A pair, a couple. 2. equality in size. 3. shoes, sandals.

ജൊനകനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime tree. *Citrus Medica* or *Citrus acida.* (Rox.)

ജൊനകൻ, ന്റെ. *s.* A Moorman.

ജൊനകപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* Lemon grass.

ജൊലന, യുടെ. *s.* A bag.

ജൊലാമാലി. *adj.* Difficult of accomplishment.

ജൊലി, യുടെ. *s.* 1. Business, affair, concern. 2. a troublesome or difficult business. 3. trouble and annoyance chiefly arising from a large family and straitened circumstances.

ജൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Silence. മൌനം. 2. happiness, felicity, pleasure, satisfaction. സുഖം.

ജൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Silence. മൌനം. 2. felicity, happiness, pleasure, satisfaction. സുഖം.

ജൊഷിതാ, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

ജൌഷിത്ത, ിന്റെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

ജ്ഞ. A compound letter, composed of ജ and ഞ it is usually expressed by *ja*, but its peculiar nasal sound is not well conveyed by any combination of the Roman character.

ജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wise and learned man; it especially applies to one possessed of sacred learning and religious knowledge. അറിവുള്ളവൻ. 2. the planet Mars or its regent. ബുധൻ.

ജ്ഞപിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has been taught. അഭ്യസ്തൻ. 2. one who is joyful, happy. തൊഷിതൻ.

ജ്ഞപ്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has been taught or informed. 2. joyful, happy. തൊഷിതൻ.

ജ്ഞപ്തം. *adj.* Made known. അറിയിക്കപ്പെട്ടത.

ജ്ഞപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Understanding, comprehension; the exercise of the intellectual faculty. ഗ്രഹണം. 2. recollection. ഒൎമ്മ.

ജ്ഞാതം, &c. *adj.* Known, comprehended, understood fully. അറിയപ്പെട്ടത.

ജ്ഞാതസിദ്ധാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man completely versed in any science or *Shastra.* 2. a conjurer. മന്ത്രവാദി.

ജ്ഞാതാവ, ിന്റെ. *s.* A knowing, wise, intelligent person. അറിവുള്ളവൻ.

ജ്ഞാതി, യുടെ. *s.* 1. A collateral relation, or distant kinsman; one who does not participate in the oblations of food, or water, offered to deceased ancestors. ബന്ധു. 2. a joint heir. കൂട്ടവകാശി.

ജ്ഞാതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A relation, a distant kinsman. ബന്ധു.

ജ്ഞാതിഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Relationship, connexion, affinity. ബന്ധുത്വം

ജ്ഞാതെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Relationship, affinity. ബന്ധുത്വം.

ജ്ഞാനദൎപ്പണൻ, ന്റെ. *s.* One of the *Jaina* saints.

ജ്ഞാനദൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Vedanda* or religious book, the mirror of knowledge. വെദാന്തത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം.

ജ്ഞാനദീക്ഷ, യുടെ. *s.* Initiation into a mystery.

ജ്ഞാനദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A spiritual eye. 2. spiritual perception. 3. foreknowledge, foresight, used with reference to God only. കാലത്രയത്തെ അറിയുന്നത.

ജ്ഞാനപിതാവ, ിന്റെ. *s.* A god-father, a sponsor to a child, or person who is baptized. An adopted phrase.

ജ്ഞാനപൂൎവകം, ത്തിന്റെ. *s.* Pre-science, foreknowledge. മുന്നറിവ.

ജ്ഞാനബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Spiritual wisdom or understanding.

ജ്ഞാനമാതാവ, ിന്റെ. *s.* A god-mother, or sponsor at the font. An adopted phrase.

ജ്ഞാനമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Religion, *lit:* a spiritual way.

ജ്ഞാനമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A wise man.

ജ്ഞാനമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. God. ദൈവം. 2. a name of Siva. ശിവൻ.

ജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge in general; but it more especially means divine knowledge, arising from meditation, teaching the transitory nature of earthly things; and securing after death a final emancipation. അറിവ. 2. science, learning. 3. wisdom. 4. spirituality.

ജ്ഞാനവാൻ, ന്റെ. *s.* A wise man. ബുദ്ധിമാൻ.

ജ്ഞാനവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A spiritual mind, or understanding.

ജ്ഞാനശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Religious science.

ജ്ഞാനസഭ, യുടെ. *s.* An assembly of wise men.

ജ്ഞാനസ്നാനകൻ, ന്റെ. *s.* One who baptizes, a baptizer. An adopted phrase.

ജ്ഞാനസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Baptism. ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിയുന്നു, To be baptized. ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിക്കുന്നു, To baptize. Adopted phrases.

ജ്ഞാനഹീനൻ, ന്റെ. *s.* An unwise person, one destitute of knowledge or wisdom; a fool. മൂഢൻ.

ജ്ഞാനാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A spiritual or mystical sense, an allegory.

ജ്ഞാനി, യുടെ. *s.* 1. A wise, learned or intelligent man. 2. a philosopher, a sage. ആത്മജ്ഞാനി, അറിവുള്ളവൻ. 3. an astrologer, a fortune teller. ജ്യൊതിഷക്കാരൻ.

ജ്ഞാനെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* An organ of sense or perception, as ചെവി, തൊലി, കണ്ണ, നാവ, മൂക്ക.

ജ്ഞാനൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Spiritual doctrine or instruction. ജ്ഞാനൊപദെശം ചെയ്യുന്നു. To give spiritual instruction or exhortation.

ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To remind, to put in remembrance, to caution.

ജ്ഞാപകപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To remember, to recollect, to bear in mind.

ജ്ഞാപകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Remembrance, recollection, memory. ഒൎമ്മ. 2. a memorandum. 3. a note or explanatory annotation. 4. intellect, reason, attention.

ജ്ഞാപകലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* An inscription, a memorandum. അറിവ എഴുതുന്നത.

ജ്ഞാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Remembrance, recollection. 2. knowledge.

ജ്ഞാപിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is informed. 2. reminded. 3. pleased. തൊഷിതൻ.

ജ്ഞെയം. *adj.* Intelligible, worthy of being known. അറിയപ്പെടുവാൻ തക്ക.

ജ്യാ, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a bow string. ഞാണ.

ജ്യാഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The twang of the bow string. ഞാണൊലി.

ജ്യാനി, യുടെ. *s.* Old age, decay, infirmity. വാൎദ്ധക്യം, ബലക്ഷയം.

ജ്യായാൻ, ന്റെ. s. 1. A very old man. അധിവൃദ്ധൻ. 2. a very excellent man. അധിശ്രെഷ്ഠൻ.

ജ്യാവരൻ, ന്റെ. s. A king, an emperor. രാജാവ.

ജ്യെഷ്ഠത്തി, യുടെ. s. 1. An elder sister. 2. an elder brother's wife.

ജ്യെഷ്ഠൻ, ന്റെ. s. 1. An elder brother. അഗ്രജൻ. 2. an elder sister's husband. 3. one who is pre-eminent, most excellent. ശ്രെഷ്ഠൻ. 4. a very old man. അധിവൃദ്ധൻ.

ജ്യെഷ്ഠം, &c. adj. 1. Best, most excellent, pre-eminent. അധിശ്രെഷ്ഠം. 2. very old, oldest. 3. elder, elder born.

ജ്യെഷ്ഠാ, യുടെ. s. 1. An elder sister. ജെഷ്ഠത്തി. 2. the goddess of poverty or misfortune. നിർഭാഗ്യദെവത. 3. misfortune. നിർഭാഗ്യം. 4. the eighteenth lunar mansion of the Hindus. പതിനെട്ടാമത്തെ നക്ഷത്രം.

ജ്യെഷ്ഠാംബം, ത്തിന്റെ. s. The scum of water in which rice has been boiled or washed. കഞ്ഞിയുടെ എങ്കിലും കാടിയുടെ എങ്കിലും പാട.

ജ്യെഷ്ഠാശ്രമി, യുടെ. s. A householder, a man of the second order. ഗ്രഹസ്ഥൻ.

ജ്യൈഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. s. The month *Jyaisht'ha*, May-June. ഇടവും മിഥുനവും.

ജ്യോതിൎമ്മയൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജ്യോതിരഥൻ, ന്റെ. s. The polar star, or in mythology *Dhruva*, the son of *Uttanapada*. ധ്രുവൻ.

ജ്യോതിരിംഗണം, ത്തിന്റെ. s. A fire-fly. മിന്നാമിനുങ്ങ.

ജ്യോതിശ്ചക്രം, ത്തിന്റെ. s. The starry heavens. ഗ്രഹങ്ങളുടെ മാൎഗ്ഗം.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. s. Astronomy, astrology, astronomical and astrological science. ഗണിതം.

ജ്യോതിഷക്കാരൻ, ന്റെ. s. An astronomer or astrologer. 2. a fortune-teller.

ജ്യോതിഷം, ത്തിന്റെ. s. Astronomy, astrology.

ജ്യോതിഷ്കം, ത്തിന്റെ. s. A planetary or heavenly body; the generific term for the sun, moon, a planet, an asterism, a star. ആദിത്യാദി.

ജ്യോതിഷ്ടോമം, ത്തിന്റെ. s. A particular sacrifice. യജ്ഞഭെദം.

ജ്യോതിഷ്മതി, യുടെ. s. The heart-pea, *Cardiospermum halicacabum*. പാലുഴവം. 2. a country, *Carnarupa*, part of Assam. ഒരു രാജ്യം.

ജ്യോതിഷ്മാൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ജ്യോതിസ്സ, ിന്റെ. s. 1. Light, splendour. പ്രകാശം. 2. a star. നക്ഷത്രം. 3. the pupil of the eye. കൃഷ്ണമിഴി. 4. the sun. സൂൎയ്യൻ. 5. fire. അഗ്നി. 6. astronomy. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം.

ജ്യോത്സ്നാ, യുടെ. s. Moonlight. നിലാവ.

ജ്യോത്സ്നാപ്രിയം, ത്തിന്റെ. s. The *Chacora*, or Greek partridge. ചകൊരം.

ജ്യോത്സ്നിക, യുടെ. s. A moonlight night. നിലാവുള്ള രാത്രി.

ജ്യോത്സ്നി, യുടെ. s. 1. A moonlight night. നിലാവുള്ള രാത്രി. 2. a kind of small cucumber.

ജ്യോത്സ്യൻ, ന്റെ. s. An astronomer, an astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ജ്യോത്സ്യം, ത്തിന്റെ. s. Astronomy, or astrology. ജ്യോതിഷം.

ജ്യൌതിഷികൻ, ന്റെ. s. An astronomer, or astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ജ്യൌത്സ്നി, യുടെ. s. 1. A moonlight night. നിലാവുള്ള രാത്രി. 2. a kind of small cucumber, *Trichocanthes diœca*. ചെറുപീരം.

ജ്വരം, ത്തിന്റെ. s. A fever, intermitting or continued. പിത്തജ്വരം, A bilious fever. വാതജ്വരം, Ague fever. കഫജ്വരം, A phlegmatic fever.

ജ്വരിതൻ, ന്റെ. s. One who is affected with fever. പനിയുള്ളവൻ.

ജ്വലനൻ, ന്റെ. s. 1. Fire, or *Agni*. അഗ്നി. 2. the Ceylon lead-wort, *Plumbago Zeylanica*. കൊടുവെലി.

ജ്വലനം, ത്തിന്റെ. s. Burning, blazing. ജ്വാല.

ജ്വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To blaze, to flame, to burn, to shine. 2. to be inflamed; to be irritated.

ജ്വലിതം, &c. adj. 1. Burnt. 2. blazing, flaming. ജ്വലിക്കപ്പെട്ട.

ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To inflame, to kindle, to set on fire. 2. to kindle desire. 3. to provoke, to irritate.

ജ്വാല, യുടെ. s. Flame, blaze. നാളം.

ജ്വാലാമുഖി, യുടെ. s. A place where subterraneous fires break forth; an object of veneration to the *Hindus*: supposed to be in Scind.

ഝ

ഝ. The ninth consonant in the Malayalim Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and corresponds in power to *J'h*.

ഝട, യുടെ. s. A medicinal plant, *Flacourtia cataphracta*. കിഴകാനെല്ലി.

ഝങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A buzz, or humming. 2. the loud noise of anger. ശബ്ദഭെദം.

ഝംഝ, യുടെ. *s.* A tempest, a storm. കൊടുങ്കാററ.

ഝംഝാമാരുതൻ, ന്റെ. *s.* Wind, wind with rain, a hurricane, a gale. കൊടുങ്കാററും മഴയും.

ഝടിതി. *ind.* Quickly, speedily, instantly. വെഗം.

ഝരം, ത്തിന്റെ. *s.* A cascade, a water-fall. അരുവിയാറ.

ഝരിണി, യുടെ. *s.* See the following.

ഝരി, യുടെ. *s.* 1. A cascade, a water-fall. അരുവിയാറ. 2. a river. നദി.

ഝൎജ്ഝരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cymbals. കുഴിതാളം. 2. a kind of drum. ചല്ലരിപ്പറ.

ഝൎജ്ഝരി, യുടെ. *s.* 1. Cymbals. കുഴിതാളം. 2. a kind of drum.

ഝല്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cymbals. കുഴിതാളം. 2. a kind of drum.

ഝല്ലരി, യുടെ. *s.* 1. Cymbals. 2. a curl, a lock of hair. കുറുനിര.

ഝല്ലിക, യുടെ. *s.* Light, splendour, lustre. പ്രകാശം.

ഝഷധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* The Hindu Cupid, whose emblem is the fish. കാമൻ.

ഝഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish. മത്സ്യം. 2. a sign in the Zodiac, *Pisces.*

ഝഷാ, യുടെ. *s.* A plant, *Hedysarum lagopodioides.* ആനക്കുറുന്തൊട്ടി.

ഝാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arbour, a bower; a place overgrown with creepers. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a wood, a thicket. കാട.

ഝാടലം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of flower plant. വെണ്ണൊത്തിരി.

ഝാടല, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Flacourtia cataphracta.* കിഴകാനെല്ലി.

ഝാലരി, യുടെ. *s.* Cymbals. കുഴിതാളം.

ഝാവുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Tarmarix Indica.* കാഞ്ചിമരം.

ഝിണ്ടി, യുടെ. *s.* A shrub, *Barleria cristata.* നീലക്കുറിഞ്ഞി.

ഝില്ലിക, യുടെ. *s.* 1. A cricket. ചീവിട. 2. the cricket's cry.

ഝില്ലി, യുടെ. *s.* A cricket. ചീവിട.

ഝീരി, യുടെ. *s.* A cricket. ചീവിട.

ഝീരുക, യുടെ. *s.* A cricket.

ഞ

ഞ. The tenth consonant in the Malayalim Alphabet, having something like the sound of *ny* in English.

ഞങ്ങളുടെ. Our, the genitive of ഞങ്ങൾ.

ഞങ്ങളെ. Us, the accusative of ഞങ്ങൾ.

ഞങ്ങൾ, ളുടെ. The personal pronoun We.

ഞണം, ത്തിന്റെ. *s.* Hemp, ചണം.

ഞണുക്ക, ിന്റെ. *s.* A bulge, a bruise; see the following.

ഞണുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of bulging. 2. a bulge, a bruise. 3. idleness. 4. doubt.

ഞണുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To bulge or bend inwards. 2. to crush. ഞണുക്കെടുക്കുന്നു. To remove a bulge in a vessel.

ഞണുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be bulged or bent inwards, spoken of metal vessels. 2. to be crushed. 3. to be idle. 4. to doubt.

ഞണുഞണുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To stick to, to adhere to.

ഞണുഞണുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sticking, adhering to, clamminess, speaking of any thing not ripe or dry.

ഞണുഞണെ. *adj.* Sticky, clammy.

ഞണ്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A crab. 2. a sign in the zodiac, *Cancer.*

ഞമഞ്ഞി, യുടെ. *s.* 1. An oyster. 2. a muscle, a bivalve shell, fish.

ഞമഞ്ഞിക്കാ, യുടെ. *s.* See the preceding.

ഞരക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A groan, groaning. 2. a moan, moaning.

ഞരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To groan, to breathe with a mournful noise, as in pain or agony. 2. to moan, to grieve.

ഞരട, ിന്റെ. *s.* 1. Tying, joining or piecing of thread. 2. cloth in which many joinings of broken thread appear. 3. rubbing or twisting between the fingers.

ഞരടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To tie or piece thread. 2. to rub between the fingers. 3. to twist broken threads together. 4. to feel, to grope.

ഞരമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A tubular vessel of the body as a vein, a sinew, a tendon, an artery, &c. 2. a tendril of a vine and other similar plant. 3. the fibres of leaves.

ഞരമ്പുവലി, യുടെ. *s.* The shrinking of the sinews, cramp, spasm. ഞരമ്പ വലിക്കുന്നു. The sinews to shrink, to have cramp or spasm in the joints.

ഞരമ്പുവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cramp, spasm.

ഞരമ്പുവെദന, യുടെ. *s.* Pain or shrinking of a sinew.

ഞവ, യുടെ. *s.* A tree.

ഞവരി, യുടെ. *s.* A wooden instrument used to make paddy or corn fields even for sowing.

ഞവമ്പാണൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant.

ഞാങ്ങണ, യുടെ. *s.* A reed, *Saccharum spontaneum.*

ഞാഞ്ഞൂൾ, ളിന്റെ. *s.* A worm.

ഞാണ,ിന്റെ. *s.* 1. A bow-string. 2. a cord, a string, a rope. ഞാണിന്മെൽ ഭണ്ഡിപ്പ. Tight-rope dancing.

ഞാണൊലി, യുടെ. *s.* The sound of a bow-string.

ഞാത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Hanging, suspension. 2. a jewel for the nose.

ഞാത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To hang, to suspend. 2. to wear a cloth down to the feet.

ഞാൻ, എന്റെ. *per. pro.* I, the first person singular. ഞാനായിട്ട. I myself, of my own accord, or by my own strength. ഞാനെന്ന ഭാവം. Presumption, selfishness, egotism, self-conceit.

ഞായം, ത്തിന്റെ. *s.* Reason, right, equity. See ന്യായം.

ഞായറാഴ്ച, യുടെ. *s.* Sunday.

ഞായർ,ിന്റെ. *s.* 1. Sunday. 2. the sun. 3. a month.

ഞാലി, യുടെ. *s.* 1. Hanging, suspension. 2. an ornament for the hilt of a sword. 3. a fibrous root of some trees hanging down from the branches. 4. see the following.

ഞാലിപ്പട്ട,ിന്റെ. *s.* A pole or bamboo on which a stone is suspended at one end of the lever of a watering machine.

ഞാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To hang down, to hang, to be suspended.

ഞാല്ച, യുടെ. *s.* Hanging, suspension.

ഞാവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A fruit tree, *Calyptranthes caryophyllifolia.* 2. another species, *Calyptranthes Jambo.* 3. the rose apple tree, *Eugenia Jambos.* 4. a plant, നിലഞാവൽ.

ഞാഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A medicinal plant. Milnea montana Rb.

ഞാറ,ിന്റെ. *s.* Young corn, or paddy fit for transplanting. ഞാറപാകുന്നു, ഞാറിടുന്നു. To sow seed, for producing plants. ഞാറ നടുന്നു. To plant, to transplant.

ഞാറ, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Calyptranthes caryophyllata.* 2. a heron, or pelican. 3. an osprey.

ഞാററകാല, യുടെ. *s.* A bed or piece of ground from which rice corn or paddy plants have been removed.

ഞാററനില, യുടെ. *s.* The sun in any constellation.

ഞാററപട്ടി, യുടെ. *s.* A bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted.

ഞാററമുടി, യുടെ. *s.* A handful of paddy plants, tied in a bundle.

ഞാററവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of the sun's continuance in any constellation.

ഞാററഴം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഞാററപട്ടി.

ഞെക്ക,ിന്റെ. *s.* The act of squeezing, &c. See the following.

ഞെക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pressure, squeezing, pressing out. 2. bruising, crushing.

ഞെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To strangle, to throttle. 2. to press or squeeze out. 3. to bruise, to crush. 4. to raise any thing by a machine or lever. ഞെക്കിപ്പിഴിയുന്നു. To squeeze or press out. ഞെക്കിക്കൊല്ലുന്നു. To kill by strangling.

ഞെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To be strangled. 2. to be pressed or squeezed. 3. to be crushed or bruised. 4. to be raised by a lever.

ഞെട്ടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tremor, trembling, being afraid. 2. start, startling, shivering, shuddering.

ഞെട്ടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To startle, to start. 2. to shake, to shiver, to shudder. 3. to be tremulous, to quiver.

ഞെട്ടഞെട്ടെ. *adv.* 1. Tremblingly, startingly. 2. suddenly, at once.

ഞെട്ടനനെ. *adv.* 1. Startingly, tremblingly. 2. suddenly.

ഞെട്ടപ്പ,ിന്റെ. *s.* The foot-stalk of a leaf, fruit or flower.

ഞെട്ട,ിന്റെ. *s.* The foot-stalk of a leaf or fruit.

ഞെട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A start, a sudden motion from fear or alarm. 2. shivering, shuddering.

ഞെട്ടാഞെട്ടങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A medicinal plant.

ഞെട്ടി, യുടെ. *s.* The foot-stalk of a leaf or fruit.

ഞെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To start; to move suddenly from alarm; to awake suddenly out of sleep. 2. to shiver, to shudder, to tremble.

ഞെണെക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഞണെക്കം.

ഞെരിക്ക,ിന്റെ. *s.* A piece of wood tied or nailed upon the small betel-nut tree rafters of the roof towards the bottom, to press the rafters down.

ഞെരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To break to pieces, to break with a noise, to crush, to smash. 2. to crack. 3. to bruise, to bray.

ഞെരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of breaking to pieces, crushing, bruising, quashing, smashing, &c.

ഞെരിഞ്ഞതൽപുളി, യുടെ. *s.* A creeping plant, the

broad leaved Cissus, *Cissus latifolia.*

ഞെരിഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* The name of a plant, small Caltrops, *Tribulus Terrestris.*

ഞെരിയൻപുളി, യുടെ. *s.* See ഞെരിഞ്ഞൻ പുളി.

ഞെരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To crack, to break to pieces, to burst. 2. to be crushed or bruised, to be quashed or smashed. 3. to be squeezed, or pressed tightly.

ഞെരിവു, ിന്റെ. *s.* A fracture, a fissure, a breach, a bruise.

ഞെരുക്കമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be distressed, to be in distress or difficulties. 2. to be in need, to want. 3. to be strait; to be tight.

ഞെരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pressure, urgency. 2. oppression, persecution, distress, trouble, vexation, affliction. 3. press, compulsion. 4. straitened circumstances, need, necessity. 5. narrowness, closeness. 6. tightness. 7. weight. ഞെരുക്കം ചെയ്യുന്നു. 1. To oppress, to force. 2. to violate.

ഞെരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To press, to urge. 2. to throng, to incommode. 3. to oppress, to distress, to persecute, to harrass, to trouble, to vex, to afflict, to plague, to importune. 4. to squeeze, to crush. 5. to trouble.

ഞെരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be pressed, or urged. 2. to be thronged or incommoded. 3. to be oppressed, to be distressed, harrassed, troubled. 4. to suffer distress, to be in straits, or in straitened circumstances. 5. to be afflicted, to be plagued, to be importuned. Also ഞെരുക്കപ്പെടുന്നു.

ഞെരുഞെരെ. With a loud noise as in biting any thing hard.

ഞെവിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* To rub or bruise between the fingers. ഞെവിണ്ടിപിഴിയുന്നു. To rub between the fingers and squeeze out.

ഞെളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bend, to inflect the body backwards, to bend the body backwards in walking, to walk crooked. 2. to be pompous.

ഞെളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of bending the body backwards. 2. pomposity, affectation, vanity. 3. pride.

ഞെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To bend the body backwards in walking, to walk crooked or affectedly. 2. to be pompous, affected, to be proud or puffed up with pride. ഞെളിഞ്ഞു നടക്കുന്നു. To walk or move in a tortuous manner either from a defect of the spine, or pompously, and with affectation.

ഞെളിവു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of bending the body backwards. 2. pomposity, affectation, vanity. 3. pride. 4. a flexure, a curve, bending, a bend.

ഞെഴുക, ിന്റെ. *s.* A plant so called.

ഞെറി, യുടെ. *s.* A plait, a fold, a double.

ഞെറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Plaiting, folding.

ഞെറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To plait, to fold.

ഞെറിവു, റിന്റെ. *s.* A plait, a fold, a double.

ഞെറുകൽ, ലിന്റെ. *s.* A peculiar sensation felt in the limbs previous to an attack of sickness.

ഞെറുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To feel a peculiar sensation previous to the commencement of sickness.

ഞെറുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* An imitative sound as of groaning, or gnashing the teeth.

ഞെറുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bite or gnash the teeth. 2. to curl the mustachoes. 3. to become erect, as the hair of pigs, &c. through rage.

ഞെടു, ിന്റെ. *s.* A knock or blow on the head with the fist, a cuff.

ഞെടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To knock or give a blow on the head with the fist, to cuff, to buffet.

ഞൊട്ടു, യുടെ. *s.* Cracking the joints of the fingers, a cracking noise of the joints of the fingers or in walking.

ഞൊട്ടയൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To crack the joints of the fingers, to crack the fingers, knuckles or toes. Also ഞൊട്ടുകളയുന്നു.

ഞൊട്ടാഞൊടിയൻ, ന്റെ. *s.* A medicinal plant.

ഞൊങ്ങു, ിന്റെ. *s.* A crooked or withered hand.

ഞൊങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* To have a withered hand.

ഞൊങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* One who has a withered or crooked hand.

ഞൊറി, യുടെ. *s.* See ഞെറി.

ഞൊറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* See ഞെറിച്ചിൽ.

ഞൊറിവു, ിന്റെ. *s.* See ഞെറിവു.

ട

ട. The eleventh consonant in the Malayalim Alphabet; it is the first of the third or cerebral class of consonants, having the sound of *T* pronounced far back in the mouth as in *true.*

ടങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* Borax. പൊൻകാരം.

ടങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hatchet or stone cutter's chisel. വെണ്മഴു, കല്ലുളി. 2. borax. പൊൻകാരം. 3. pride, arrogance. ഡംഭം.

ടങ്കപതി, യുടെ. *s.* A mint-master. കമ്മട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ.

ടങ്കശാല, യുടെ. *s.* A mint. കമ്മട്ടപ്പുര.

ടങ്കാനകം, ത്തിന്റെ. *s.* The mulberry, *Morus Indica.* മുച്ചുക്കൊട്ട മരം.

ടങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The twang of a bow string. ഞാണിന്റെ ശബ്ദം. 2. wonder, surprise. ആശ്ചൎയ്യം.

ടാങ്കരൻ, ന്റെ. *s.* A blackguard, a lecher, a libertine. കാമുകൻ.

ടിട്ടിഭകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. See the following.

ടിട്ടിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, *Parra jacana* or *goensis.* കുളക്കൊഴി.

ടീകാ, യുടെ. *s.* A sanscrit commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

ടുണ്ടുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Bignonia Indicu.* പലകപ്പയ്യാനി.

ട്ടുക, യുടെ. *s.* A wild variety of jasmine, the narrow leaved jasmine, *Jasminum angustifolium.* കാട്ടുമുല്ല.

ഠ

ഠ. The twelfth letter in the Malayalim Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and corresponds in sound to *T'h*, but no word in the language begins with it.

ഡ

ഡ. The thirteenth consonant in the Malayalim Alphabet. It is the third letter of the cerebral class of consonants having the sound of *D* pronounced far back in the head. In Sanscrit the ഡ, and ല, ള are used synonymously.

ഡമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An affray, a conflict without weapons. 2. terrifying an enemy by shouts, gestures. 3. petty or predatory warfare. 4. rout, riot, uproar. കലഹം. 5. public calamity. ഉപപ്ലവം.

ഡമരു, വിന്റെ. *s.* A musical instrument, a sort of small drum shaped like an hour glass and held in one hand. തുടി.

ഡംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An affray, a conflict without weapons. 2. rout, riot. കലഹം.

ഡംഭ, ിന്റെ. *s.* Pride, ostentation. ഡംഭുകാട്ടുന്നു. To shew pride or haughtiness.

ഡംഭൻ, ന്റെ. *s.* A proud, ostentatious, pompous man.

ഡംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, ostentation, pomp.

ഡയനം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of litter carried on the shoulders, a Palankeen, a *Dooly.* പല്ലക്ക, അന്ദൊളം.

ഡഹു, വിന്റെ. *s.* A timber tree, the *Angeli, Artocarpus lacucha.* ആയിനി വൃക്ഷം.

ഡാഡിമപുഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Alangium.* (Lin.) ചെമ്മരം.

ഡാഡിമം, ത്തിന്റെ. *s.* The pomegranate tree. മാതളം.

ഡാംഭികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A coxcomb, an ostentatious person. 2. a rogue, a cheat. 3. a low or depraved person.

ഡിണ്ഡിമം, ത്തിന്റെ. *s.* A musical instrument, a kind of small drum or tabour. പെരുമ്പറ.

ഡിണ്ഡീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cuttle fish-bone, considered to be the foam of the sea. കടൽനാക്ക.

ഡിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affray, assault, conflict without weapons, mutual defiance, petty and predatory war, &c. കലഹം. 2. adversity, distress, അനൎത്ഥം. 3. persecution. ഉപദ്രവം.

ഡിംഭൻ, ന്റെ. *s.* 1. An infant, a male child. ചെറുപൈതൽ. 2. a fool, an idiot, a blockhead. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ, മൂഢൻ.

ഡുണ്ഡുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

ഡുണ്ഡുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of snake, Amphisbæna. ചെര.

ഡൊലി, യുടെ. *s.* A sort of palankeen or litter. പല്ലക്ക.

ഡൊളാ, യുടെ. *s.* 1. A swinging cot. ഉഴിഞ്ഞാല. 2. a sort of palankeen or litter. പല്ലക്ക. 3. red arsenic. മനയൊല. 4. the indigo plant. അമരി.

ഡൊളായന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing hung by a string in a vessel filled with water, &c. and put on the fire to be boiled.

ഡൊളായമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Uncertainty, fluctuation, perplexity. ഇളക്കം. *adj.* Uncertain, fluctuating.

ഢ

ഢ. The fourteenth consonant in the Malayalim Alphabet; it is the aspirate of the preceding letter corresponding to *D'h.*

ഢക്ക, യുടെ. *s.* A large or double drum. ഭെരിവാദ്യം.

ഢക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sound.

ഢമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A large drum. ഢമാനമടിക്കുന്നു. To beat such a drum.

ണ

ണ. The fifteenth consonant in the Malayalim Alphabet; it is the nasal *N*, belonging to the third or cerebral class of consonants, but no words in the language begin with it.

ത

ത. The sixteenth letter in the Malayalim Alphabet, and the first consonant of the fourth or dental class corresponding to the letter *T* in *tongue*.

തകര, യുടെ. *s.* The oval leaved cassia, *Cassia tora.* (Lin.) തകരവിത്ത, Its seed used in dying linen.

തകരൻ, ന്റെ. *s.* A tall, stout person. *adj.* Large, great, powerful.

തകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tin. 2. lead. 3. a plant, *Tabernæmontana coronaria.*

തകരാറ, ിന്റെ. *s.* 1. Confusion, dispersion. 2. difficulty, perplexity, thwarting. 3. hindering, opposing. 4. dispute, quarrel. 5. plunder. തകരാറാക്കുന്നു. 1. To put in confusion, to disperse. 2. to thwart; to perplex. 3. to dispute, to quarrel.

തകരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* To be broken, to be crushed or smashed to pieces, used in reference to glass, earthen ware, &c. തകൎന്നുപൊകുന്നു, To be crushed to pieces. തകൎത്തുകളയുന്നു, To destroy. തകൎത്തുപൊടിക്കുന്നു, To beat to powder.

തകക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To break in pieces, to break down. 2. to destroy, to demolish. 3. to make a great noise, to play.

തകൎച്ച, യുടെ. *s.* Breaking in pieces, destroying, a break, a crack, a breach.

തകൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Breaking in pieces, destruction. 2. making a loud noise as children in play.

തകഴി, യുടെ. *s.* 1. Plaster for a wound. 2. granule, small particles remaining unpounded or unground.

തകിട, ിന്റെ. *s.* A thin flat piece of metal, a plate. തകിടടിക്കുന്നു, To beat out thin plates. തകിട പൊതിയുന്നു, To cover with thin plates. പൊൻ തകിട, A gold plate. വെള്ളിത്തകിട, A silver plate.

തകിടം മാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* 1. To exchange, to use a thing for a purpose for which it was not intended, to misapply, to misuse. തകിടം മാററം, Mis-appropriation of any thing.

തകിടി, യുടെ. *s.* A plain, even ground, table land.

തകിടിപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

തകിട്ടുവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* A flat diamond.

തകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A kettle drum, a tomtom.

തകിൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A tomtom-beater.

തകൃതി, യുടെ. *s.* 1. Profusion, abundance, superabundance. 2. splendour. *adj.* 1. Profuse, superabundant. 2. splendid, excellent. തകൃതിപ്പാടുന്നു, To provide abundantly, splendidly.

തകൃതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make abundant provision for, to manage well or excellently.

തക്ക. *adj.* 1. Fit, proper, due. 2. worthy, suitable, becoming, decent. 3. convenient, seasonable, opportune. 4. sufficient, meet. 5. favourable. It is sometimes used as an imperfect verb, and added as an auxiliary to the infinitives of other verbs to express *propriety, &c.* as ഞാൻ ചെയ്യാൻ തക്ക പ്രവൃത്തി, Work which I can do. വാളിന തക്ക ഉറ, A sheath that suits a sword. വെലെക്ക തക്ക കൂലി, Wages proportioned to the work. കുററത്തിന തക്ക ശിക്ഷ, Punishment due to the crime. *part.* 1. As, as is convenient, in such a manner as is fit, proper. 2. that, in order that.

തക്ക, യുടെ. *s.* An ear ornament worn by women in the lobe of the ear.

തക്കകെട, ിന്റെ. *s.* Inconvenience, unseasonableness, improper time. *adj.* Unseasonable, contrary.

തക്കത. *adj.* That which is proper, fit, convenient, suitable, seasonable, reasonable.

തക്കതിന്മണ്ണം. *part.* As is convenient, according to.

തക്കത്തിൽ, In proper or due time.

തക്ക പൊലെ. *part.* As convenient, as it is fit or proper.

തക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A convenient time or season, opportunity, convenience, seasonableness, fitness, propriety, becomingness. തക്കം നൊക്കുന്നു, To watch for a proper or convenient opportunity.

തക്ക യൊഗ്യം. *adj.* 1. Proper, apt, fit. 2. according to circumstances of time or place.

തക്കവണ്ണം. *part.* 1. As convenient, as is proper, fit. 2. as is sufficient, meet, worthy. 3. that, in order that. 4. according to.

തക്കവൻ, ന്റെ. *s.* One who is capable of doing any thing, a suitable or proper person.

തക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flattery, false praise, playing the sycophant. 2. welcoming.

തക്കാരി, യുടെ. *s.* A flatterer.

തക്കിടി, യുടെ. *s.* Cheating, deception, fraudulence. തക്കിടി പറയുന്നു, To speak deceitfully with a view of obtaining one's own purpose, to impose upon, to cheat. തക്കിടികൊണ്ട കഴിക്കുന്നു, To live by fraudulent means.

തക്കിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cheat, a rogue, a deceiver, an imposter, a fraudulent person.

തക്കിടിമുണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A short, thick man, a dwarf.

തക്കൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

തക്കൊലപ്പുട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* Yellow flowered Aniseed, or star anise, *Illicium Anisatum.* (Lin.) കക്കൊലം.

തക്കൊലം, ന്റെ. *s.* See the preceding.

തക്രധാര, യുടെ. *s.* Continual pouring of butter-milk on the head.

തക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Butter-milk with a fourth part water. നാലിലൊന്ന വെള്ളം ചെൎത്ത മൊര.

തങ്കക്കട്ടി, യുടെ. *s.* An ingot of gold.

തങ്കക്കാശ,ിന്റെ. *s.* A gold coin, a Ducat.

തങ്കച്ചി, യുടെ. *s.* 1. The consort of the Rajah of Travancore. 2. a female of the same family, or class.

തങ്കത്തകിട,ിന്റെ. *s.* Thin gold plate.

തങ്കപ്പണി, യുടെ. *s.* 1. Work in gold. 2. gold work.

തങ്കപ്പൂച്ച,ിന്റെ. *s.* Gold-gilt. തങ്കം പൂചുന്നു, To gild.

തങ്കഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold-dust.

തങ്കമാല, യുടെ. *s.* A necklace formed of a string of gold coins.

തങ്കമിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To enlay in gold.

തങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Pure or fine gold.

തങ്കരെഖ, യുടെ. *s.* Gold-leaf.

തങ്കവള, യുടെ. *s.* A bracelet of fine gold.

തങ്കവെല, യുടെ. *s.* Working in gold.

തങ്കവെലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who works in fine gold, a gold-smith.

തങ്കശാല, യുടെ. *s.* The mint for coining.

തങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Stay, or stand, lodging, abode, rest. 2. shelter, a place for lodging all night.

തങ്ങൾ, ളുടെ. *s.* (the plural of താൻ.) 1. Self, individuality, they. തങ്ങൾ തങ്ങൾ, They themselves. തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ, Their, their own. 2. You, used honorifically in addressing a second person. 3. a Mahomedan priest. തങ്ങളിൽ, Among them, reciprocally, mutually.

തങ്ങളെ. *pro. acc.* 1. Them. 2. they themselves, I myself, you yourself, he himself. (by way of emphasis.)

തങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To delay, to cause to stay or rest, &c.

തങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To stay, to tarry, to stop, to abide, to rest, to sojourn, to lodge somewhere. 2. to come into and remain in one's possession, to be advantageous, to be obtained. 3. to maintain, to be stable. 4. to become digested in the stomach, to be well concocted. 5. to be entangled, to be caught, or stopped.

തച്ച,ിന്റെ. *s.* 1. Carpenter's work. 2. a day's work of a carpenter, mason, and sawyer.

തച്ചൻ, ന്റെ. *s.* 1. A carpenter. 2. a stone mason.

തച്ചുപാടി, യുടെ. *s.* A carpenter's or stone mason's house.

തച്ചാന്ന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The wages or hire of a carpenter, &c.

തച്ചുകൂലി, യുടെ. *s.* A day's wages of a carpenter, &c.

തച്ചുപണി, യുടെ. *s.* Carpenter's or stone mason's daily work.

തച്ചുവെല, യുടെ. See the preceding.

തച്ചുശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A treatise on mechanical arts, architecture.

തച്ചുളി, യുടെ. *s.* A chisel.

തച്ചെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To take on one's self any faults or defects in the building of a house on the day it is finished, and first occupied; a mere ceremony.

തച്ചെല്പ,ിന്റെ. *s.* Taking on one's self, as under the last word.

തഞ്ഞുപൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be bruised.

തഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attitude or posture of shooting, &c. തഞ്ചം താഴുന്നു, To stand in a particular posture for shooting, &c.

തഞ്ചം താഴ്ച, യുടെ. *s.* Standing in a particular posture or attitude for shooting.

തഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* See തങ്ങൽ.

തഞ്ചാവൂർ, റിന്റെ. *s.* A proper name, *Tanjore.*

തഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* See തങ്ങുന്നു.

തട, യുടെ. *s.* 1. Hindrance, stoppage. 2. impediment, obstacle. 3. obstruction. 4. resistance, opposition. 5. defence. 6. seige, seizure. 7. a hollow place made in the ground. 8. a small piece of wood or *olla* which prevents the leaves of an *olla* book falling off the string. 9. any thing used as a stop or stay. 10. arresting, detention, impeding, molestation. 11. stumbling, a stumbling block. 12. the thick part of the yam called ചെമ്പ. 13. the root of a plantain tree. 14. a partition, division, or bank in rice corn fields. തടവരമ്പ, A lower bank in rice corn fields made to keep the water in. തടകൊട്ടുന്നു, To make a hollow place in the ground or with the thick films of a plantain tree for placeing a leaf in a hollow position to hold *conje*, or to put seed corn to sprout. തടയും പിടിയും കൂട്ടുന്നു, To contend, to struggle, to wrestle.

തടക്കൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *s.* 1. To be satisfied. 2. to stop, to hinder.

തടങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hindrance. 2. impeding. 3. arresting, detention. 4. to seige, beseiging. 5. seizure,

distraint. തടങ്ങൽ ചെയ്യുന്നു. 1. To stop, to hinder. 2. to arrest, to detain. 3. to beseige, to distrain.

തടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hindrance, impediment, stoppage. 2. stumbling.

തടന്തല്ലൽ, ലിന്റെ. *s.* Embarrassment, confusion.

തടന്തല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. *v. a.* To embarrass, to perplex.

തടമുല, യുടെ. *s.* The breast.

തടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cheek. 2. the breast. 3. the waist. 4. a garden bed. 5. a vale, a valley. 6. a sea shore, a river's bank. 7. table land on the top of a mountain. 8. the side or declivity of a mountain. 9. a basin for water made round the root of trees. തടം പിടിക്കുന്നു. To make a basin round the root of trees. Also തട മെടുക്കുന്നു.

തടയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Making an allowance for the weight of a vessel before weighing any thing in it. 2. money, property, effects.

തടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To put an obstacle, obstruction or impediment, &c. 2. to stop, to impede.

തടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be hindered, to be stopped. 2. to be impeded. 3. to be obstructed, to be prohibited. 4. to be resisted. 5. to be defended. 6. to be arrested, to be detained. 7. to be seized. 8. to be stumbled.

തടവു, ിന്റെ. *s.* 1. An obstacle, hindrance. 2. stoppage, detention. 3. imprisonment, confinement. 4. stumbling, confusion, embarassment. 5. impediment, obstruction. 6. prevention. 7. molestation, delay. തടവുചെയ്യുന്നു, 1. To imprison, to confine. 2. to hinder, to stop. 3. to seize, to arrest by authority.

തടവയറൻ, ന്റെ. *s.* A voracious person, a great eater.

തടവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rubbing gently, stroking, anointing, smearing. 2. feeling, groping the way in the dark.

തടവല, യുടെ. *s.* A large fishing net.

തടവാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be hindered. 2. to be stopped, to be detained. 3. to be imprisoned, confined.

തടവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to rub, &c. the causal of തടവുന്നു.

തടവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A prisoner, a person in confinement.

തടവുന്നു, വി, വാൻ. *v.* 1. To rub gently, to stroke. 2. to smear, to anoint. 3. to grope or feel the way in the dark, or as a blind person. 4. to pat, to fondle. 5. to chafe the feet of another; to shampoo.

തടവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To place a stop, to put a prop or support, to prop up. 2. to make a hollow place as a plate for *conje.*

തടസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. An indifferent man, neither a friend, nor a foe. 2. a mediator. 3. an arbitrator. 4. a juryman.

തടസ്ഥത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Indifference, the state of being neither friend, nor foe. 2. mediation. 3. arbitration. തടസ്ഥത്വം പറയുന്നു. To mediate, to appease, to reconcile. Also തടസ്ഥത്വം പിടിക്കുന്നു.

തടാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lake, a pool, a pond, a tank. പൊയ്ക.

തടി, യുടെ. *s.* 1. A timber or log of wood. 2. a staff. 3. the body. 4. a corn field. 5. fatness, thickness, stoutness. 6. a weaver's beam. 7. a log of wood tied to the neck of a cow to prevent its running away. 8. the thick part of a tree. 9. a *funeral* pile. 10. the bank of a river.

തടിക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Merchandise in timber.

തടിക്കറ, യുടെ. *s.* The mark of a weaver's beam.

തടിക്കുത്തക, യുടെ. *s.* A timber contract.

തടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To thicken, to become thick. 2. to swell as the body by reason of stripes, to become callous, to grow hard. 3. to become stout, fat, corpulent. 4. to become heavy. 5. to become large, or great. 6. to increase.

തടിച്ച, &c. *adj.* 1. Fat, robust. 2. heavy, bulky. 3. great. 4. increasing.

തടിച്ചവൻ, ന്റെ. *s.* A fat, robust, or lusty person.

തടിച്ചവൾ, ളുടെ. *s.* A fat, stout, or lusty woman.

തടിച്ചാൽപൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make a timber into the form of a canoe in a rough state.

തടിച്ചി, യുടെ. *s.* A stout woman.

തടിനി, യുടെ. *s.* A river. നദി.

തടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Fatness, corpulency, plumpness. 2. thickness, stoutness, as paper, cloth, &c. 3. swelling. 4. callousness of the skin.

തടിപ്പത്താക്ക, ിന്റെ. *s.* A dollar with the form of pillars on it.

തടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To make fat, to fatten.

തടിമാടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A very fat, stout man. 2. a blockhead, a stupid man.

തടിമിടുക്കു, ിന്റെ. *s.* 1. Strength of body. 2. boasting, bragging.

തടിമുറണ്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Strength of body. 2. boasting, bragging. തടിമുറണ്ടുപറയുന്നു, To boast, to brag, to display one's own powers.

തടിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fat, corpulent, stout or robust man. 2. a stupid man.

തടിവിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Wooden fetters, stocks.

തടുക്ക, ിന്റെ. *s.* A small mat to sit on.

തടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To hinder, to stop, to forbid, to arrest by authority. 2. to impede. 3. to restrain. 4. to ward off, to defend. 5. to stumble, to trip. തടുത്തുവെക്കുന്നു, To stop, to hinder, to delay, to detain.

തടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* The causal form of തടുക്കുന്നു.

തട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A ceiling. 2. a boarded roof or loft of a house. 3. a boarded floor. 4. the deck of a vessel or ship. 5. a story. 6. the firmament. ആകാശതട്ട. 7. the bottom of a chariot or carriage. 8. the seat of a carriage or chariot. 9. a flat metal plate. 10. a salver. 11. a gentle tap. 12. a knock, a heavy blow. 13. a fault, guilt. 14. danger, difficulty, loss, damage, disappointment. 15. a wooden salver. 16. the scale of a balance. 17. stumbling, a stumble. 18. deceit, cheating. 19. the stinging or biting of a snake. 20. cholera, the disease. 21. knocking any thing out of another person's hand. 22. death. 23. patting, clapping. 24. touching the heart. 25. hurt, harm. 26. taking effect. 27. rejecting, casting off. 28. touching. 29. taking away. 30. a sling stone.

തട്ട, യുടെ. *s.* A kind of corn rack to scare birds, &c., a large rattle.

തട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flat plate. 2. a large bason, a porringer. 3. a country poney, a poney.

തട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of impeding. 2. rejecting. 3. striking on a small gong, or metal plate. 4. patting, stroking. 5. touching. 6. loss, disadvantage.

തട്ടൻ, ന്റെ. *s.* Cholera morbus.

തട്ടാക്കുടി, യുടെ. *s.* 1. The house of a goldsmith. 2. a street where gold-smiths live.

തട്ടാത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a gold-smith, or a woman of that class.

തട്ടാൻ, ന്റെ. *s.* A gold-smith, or silver-smith.

തട്ടാമുട്ടി പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To dispute, to controvert, to oppose, to deny, to question; to evade.

തട്ടി, യുടെ. *s.* A *Tatty*, or screen of various kinds; it is also used as a door to huts.

തട്ടിക്കളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To destroy, to demolish. 2. to kill. 3. to disobey, to reject one's advice. 4. to shake off the dust from a cloth, or table, &c. 5. to make fall or knock a thing out of the hand, &c. 6. to shake off. 7. to disappoint, to frustrate. 8. to deceive, to cheat.

തട്ടിക്കഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pull or take to pieces. 2. to deduct, to take away.

തട്ടിക്കൊണ്ടുപൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* 1. To take away by stealth. 2. to carry a child.

തട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To deceive, to cheat. 2. to disappoint, to frustrate. 3. to cause to beat, to tap, to knock, to clap, to touch, to shake, to shake or knock off, &c.

തട്ടിക്കെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To enter any place boldly or without fear. 2. to abuse, to censure.

തട്ടിക്കെറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* Entering any place boldly or without fear.

തട്ടിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To board a floor, to ceil a room.

തട്ടിത്തൂക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To fill up, to make even.

തട്ടിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Deceit, cheating. 2. beating, patting.

തട്ടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To reject one's advice, to disobey.

തട്ടിപ്പറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To take away by force, to have a scramble.

തട്ടിമൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To bury, to cover in.

തട്ടിയടപ്പ, ിന്റെ. *s.* A strong bar of a cow house.

തട്ടിയൽ, ലിന്റെ. *s.* A screen; see തട്ടി.

തട്ടിയെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To pilfer, to take by stealth.

തട്ടിവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To challenge to fight.

തട്ടുകെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be in great or extreme perplexity. 2. to be overcome with fatigue. 3. to be discomfited, to be frustrated in any business or affair. 4. to be unfortunate. 5. to be in want.

തട്ടുകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Extreme perplexity. 2. discomfiture, failure, frustration, disappointment. 3. misfortune.

തട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To tap, to strike gently with the open hand. 2. to touch or shake. 3. to strike on a metal plate. 4. to knock. 5. to clap. 6. to shake or knock off. 7. to ward off, to beat off. 8. to run or dash against. 9. to reject; to refuse. 10. to disobey, to reject one's advice. 11. to touch. 12. to let a thing fall out of the hand. 13. to miss. 14. to take effect. 15. to stumble. 16. to kill. 17. to die. 18. to carry a child.

തട്ടുപടി, യുടെ. *s.* 1. A seat, a window seat. 2. a cross board in a boat used to stand or sit on for the purpose of rowing.

തട്ടുപലക, യുടെ. *s.* Boards used for a floor, or ceiling.

തട്ടുപുര, യുടെ. *s.* A ceiled room.

തട്ടുപുഴുവ, ിന്റെ. *s.* A perfume.

തട്ടുമുട്ട, ിന്റെ. *s.* Utensils, household furniture, stuff.

തട്ടുവാണിഭക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A trader in precious stones, looking glasses, knives, &c.: a hawker.

തട്ടുവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade in precious stones, looking glasses, &c.

തഡിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Forked lightning. മിന്നൽ.

തഡിത്വാൻ, ന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

തണങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The green leaves of a cocoa-nut or betel-nut tree.

തണലാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To cool one's self in the shade.

തണലിളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To cool one's self in the shade.

തണലിളെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Cooling one's self in the shade. 2. a shade, shadow.

തണൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A shade, a shadow. 2. protection, refuge, shelter.

തണിച്ചിൽ, ന്റെ. *s.* Beating smooth, polishing by beating.

തണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To beat smooth, to make smooth.

തണിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Smoothness, evenness. 2. making smooth.

തണുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To grow cold, to be chilly. 2. to become cool or calm. 3. to be allayed, restrained, assuaged, pacified, appeased or comforted. 4. to be softened, mollified.

തണുതണെ. *adv.* 1. While cold, or cool. 2. well.

തണുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Coldness, chilliness. 2. damp, dampness, moisture. 3. coolness, calmness. 4. consolation, comfort, pacification, appeasing, alleviation, mitigation. 5. a cooling shade, shelter. 6. a cold, or a morbid state of the three humours.

തണുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cool, or calm. 2. to allay, restrain, pacify, comfort, or console. 2. to soften, to mollify.

തണുപ്പുകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To give cooling and strengthening medicines, &c. to cattle.

തണുവ, ിന്റെ. *s.* A cool country, or place.

തണ്ട, ിന്റെ. *s.* 1. An oar. 2. a long pole for carrying burdens. 3. a soft going palankeen, hanging on silken ropes, a monjeel. 4. the pole of such palankeen. 5. a stalk, a stem, a staff, a shaft. 6. the stem or pillar of a lamp. 7. a long bar of iron attached to a native door lock. 8. any thing that is hollow. 9. the stem or stalk of a plantain tree. 10. pride, ostentation, shew. 11. the beam of a balance. 12. the bridge of the nose. 13. the fore-arm.

തണ്ട, യുടെ. *s.* 1. An ornament for the legs. 2. the fore-arm.

തണ്ടഞ്ചീര, യുടെ. *s.* A large kind of country greens.

തണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A proud, ostentatious, impudent person.

തണ്ടൻപയറ, റ്റിന്റെ. *s.* The sword bean.

തണ്ടപെര, ിന്റെ. *s.* A register of tribute, rents, &c.

തണ്ടരഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold or silver girdle.

തണ്ടലർ, രിന്റെ. *s.* A lotus flower.

തണ്ടലശരൻ, ന്റെ. *s.* The Indian Cupid. കാമൻ.

തണ്ടൽ, ലിന്റെ. 1. A *Tindal*, or native officer in a ship or vessel. 2. the act of gathering or collecting tribute, rents, &c.

തണ്ടാടി, യുടെ. *s.* A large fishing net.

തണ്ടാത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a തണ്ടാൻ, &c.

തണ്ടാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A title of honor given to the chief man of the *Chagon*, *Chanan*, *Tier*, or *Eravan* class. 2. a class of *Chagons*, &c. 3. a title of respect given by slaves to *Chagons*.

തണ്ടായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A long pole for carrying burdens. 2. a long pull in rowing. തണ്ടായമിടുന്നു. 1. To carry on a long pole. 2. to row with long pulls.

തണ്ടായ്മ, യുടെ. *s.* The title of *Tandan*.

തണ്ടാരിൽമാത, ിന്റെ. *s.* A name of LECSHMI.

തണ്ടാർ, രിന്റെ. *s.* A lotus flower.

തണ്ടാശരൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Indian *Cupid*. കാമൻ.

തണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Equality of age, or strength. 2. an equal.

തണ്ടികക്കുല, യുടെ. *s.* A present or complimentary gift of plantains presented to Rajahs.

തണ്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An equal in age, &c.

തണ്ടുകുററി, യുടെ. *s.* An oar-pin.

തണ്ടുകെട്ടിഎടുക്കുന്നു. To carry any thing tied on a long pole. തണ്ടുകാട്ടിനടക്കുന്നു, To walk with great ostentation, pride, &c. തണ്ടുഭാവിക്കുന്നു, To be proud, ostentatious.

തണ്ടുതപ്പി, യുടെ. *s.* A proud, ostentatious, impudent person.

തണ്ടുതപ്പിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, insolence, impudence.

തണ്ടുപത്തി, യുടെ. *s.* The broad part of an oar.

തണ്ടുവലി, യുടെ. *s.* 1. Rowing with oars. 2. pains, labour. തണ്ടുവലിക്കുന്നു. 1. To row. 2. to use pains.

തണ്ടെല്ല, ിന്റെ. *s.* The back bone, the spine.

തണ്ടെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To ride in a soft going palankeen.

തണ്ടേറം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of riding in a soft palankeen.

തണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Complete performance or preparation. ഒരുമ്പാട. 2. froth, foam. നര. 3. the trunk of a tree. തായ്മരം. 4. the upright post of a house. തൂൺ.

തണ്ഡുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Rice, or other grain after threshing and winnowing. അരി, വിഴാലരി.

തണ്ഡുലീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of amaranth, *Amaranthus polygamus.* ചെറുചീര.

തണ്ണീർ, രിന്റെ. *s.* Water.

തണ്ണീരാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. (honorific.)

തണ്ണീർകുടി, യുടെ. *s.* 1. Drinking water. 2. a certain ceremony performed by drinking water or spirituous liquor.

തണ്ണീർകുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To drink water.

തണ്ണീർദാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Thirst.

തണ്ണീർപ്പന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A booth where water is given to travellers.

തൽ. *ind.* Therefore, thence, that, the consequent or correlative to യൽ. അതകൊണ്ട, അവിടെനിന്ന, അത.

തതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breadth. വിസ്താരം. 2. expansion, diffusion. പരപ്പ. 3. any stringed musical instrument. കമ്പിമെൽ വായിക്കുന്ന വാദ്യം. *adj.* 1. Spread, diffused, expanded. പരപ്പുള്ള. 2. stretched, extended. വിസ്താരമുള്ള.

തതസ്. *ind.* Therefore, thence, consequently. 2. from that or then. 3. then, how, (asking.) 4. then, further, after that, (in continuation.) 5. afterwards, subsequently. 6. thither, there.

തതി, യുടെ. *s.* 1. A multitude or crowd. സമൂഹം. 2. a line, row, or range. നിരപ്പ.

തൽകാലബുദ്ധി, or തൽകാലധീ, യുടെ. *s.* A man wise or intelligent for the time being, one having presence of mind, &c.

തൽകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Present time, time being or the time when an act occurs.

തൽകാലസദൃശം. *adj.* Done instantly at the time any thing unexpected occurs. Also തൽകാലയോഗ്യം.

തൽകുറി, യുടെ. *s.* A memorandum of the birth taken at the time of birth.

തൽക്രിയൻ, ന്റെ. *s.* One who works without hire or wages. ശമ്പളം കൂടാതെ വെല ചെയ്യുന്നവൻ.

തത്ത, യുടെ. *s.* A parrot. തത്തപറയിക്കുന്നു, To teach a parrot to talk.

തത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Jumping over, jumping, hopping, leaping, &c. in walking. 2. ostentation. *adj.* Each, each one.

തത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to leap or jump, to cause to skip, hop.

തത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To leap, to jump. 2. to skip, to hop. തത്തിനടക്കുന്നു, 1. To walk hopping, jumping, or skipping. 2. to walk ostentatiously.

തത്പരൻ, ന്റെ. *s.* A diligent person, one who attends closely and anxiously to any thing. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

തത്പരം, &c. *adj.* Diligent, attending to any thing closely and anxiously. *adv.* After that.

തത്ര. *ind.* There, therein. അവിടെ, അതിങ്കൽ.

തത്വജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who possesses a knowledge of divine truth. 2. a philosopher.

തത്വജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine knowledge, knowledge of divine truth.

തത്വത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A metaphysical Triad: God-spirit-matter: the different sects use different names of the three, but the translated meaning is in all the same.

തത്വബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge of divine truth. 2. philosophy.

തത്വബൊധി, യുടെ. *s.* 1. One who possesses a knowledge of divine truth. 2. a philosopher.

തത്വമാനസൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses a right mind.

തത്വമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The right or true way.

തത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Essential nature of things corporeal and spiritual. 2. the soul of the universe. 3. the soul of man as supposed to form part of the preceding. 4. truth, reality, substance, opposed to what is illusory or fallacious. 5. mind, intellect. 6. slow time in music. 7. a musical instrument.

തത്വവാദി, യുടെ. *s.* One of a certain class of Brahmans. മാധ്വമതക്കാരൻ.

തത്വാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The true or real meaning. *adj.* True, real.

തത്സമയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Present time, time being or the time when an act occurs. 2. due season, or time.

തൽസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-love.

തൽക്ഷണം. *adv.* Instantly, this instant, in a moment. അപ്പൊൾ.

തഥാ. *ind.* 1. So, like, correlative to യഥാ, as, &c. 2. thus, implying certainty. 3. so, so be it, implying assent or promise. 4. thus, then, therefore, or reply. 5. and, so, in conjunction.

തഥാവിധൻ, ന്റെ. *s.* A person of that kind, such a person.
തഥാസ്തു. *ind.* Be it so, let it be so, corresponding to the meaning of *Amen.* അപ്രകാരമാകട്ടെ.
തഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Truth. *adj.* True.
തദനു. *ind.* Then, after that. അതിന്റെ ശെഷം.
തദനന്തരം. *adv.* Afterwards. പിന്നത്തെതിൽ.
തദാ. *ind.* Then, at that time. അപ്പൊൾ.
തദാത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Time being, time present. തൽകാലം.
തദാനീം. *ind.* Then, at that time. അപ്പൊൾ.
തദാരഭ്യ. *ind.* From that time; since then. അന്നുമുതൽ.
തദ്ദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* *lit,* That day, the day. The annual ceremony for ancestors.
തദീയം. *adj.* His, belonging to him.
തദ്വൽ. *ind.* Like that, such like.
തദ്വാൻ, ന്റെ. *s.* A person of that kind.
തനത. *adj.* His, private, one's own. തനതകാൎയ്യം, His business. അവൻ അതിനെ തനതകാൎയ്യമായിട്ടവിചാരിച്ചു, He took care of it as if it were his own business. തനതാക്കുന്നു, To make his, or one's own.
തനതുവക, യുടെ. *s.* His or personal property, or what belongs to him, private property.
തനയൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.
തനയാ, യുടെ. *s.* A daughter. പുത്രി.
തനയിത്നു, വിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.
തനി. *adj.* What is by itself; alone, sole, without a companion, pure. തനിപ്പാൽ, Pure milk, not mixed.
തനിക്കുതാൻ പൊന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A self-competent or capable person.
തനിക്കുതാൻ പൊരിമ, യുടെ. *s.* Self-competency, capabilty, ability.
തനിച്ചു. *adj.* 1. Alone, solitary, private, without a companion, sole, asunder, apart. 2. spontaneous, incidental. തനിച്ചിരിക്കുന്നു, To be alone. തനിച്ചുപൊകുന്നു, To go alone.
തനിയെ. *adv.* Alone, privately; separately; asunder.
തനിയാൻ, ന്റെ. *s.* A very little or diminutive man.
തനു, വിന്റെ. *s.* 1. The body. ദെഹം. 2. the skin. തൊലി. 3. smallness, minuteness. അല്പം. *adj.* 1. Small, minute. അല്പം. 2. delicate, fine; but with interstices. ഇടയിട്ട. 3. thin, slender, emaciated. മെലിഞ്ഞ, നെൎത്ത.
തനുജൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.
തനുജാ, യുടെ. *s.* A daughter. പുത്രി.
തനുത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, coat of mail. കവചം.
തനുരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Perspiration, sweat. വിയൎപ്പു.
തനുവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A pimple, a pustule.
തനുലൊതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A large red ant. നീറ.
തനൂ, വിന്റെ. *s.* The body. ദെഹം.
തനൂകൃതം, *adj.* Pared, made delicate or thin. ചെത്തിയത.
തനൂജൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.
തനൂജാ, യുടെ. *s.* A daughter. പുത്രി.
തനൂനപാത്ത, ിന്റെ. *s.* Fire or it's deity. അഗ്നി.
തനൂരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hair of the body. രൊമം. 2. the wing of a bird. ചിറക.
തനൂഹ്രദം, ത്തിന്റെ. *s.* The anus, the rectum. മൂലദ്വാരം.
തന്ത, യുടെ. *s.* 1. A father. 2. balls of dirt found in country black salt.
തന്തക്കൂറ, റ്റിന്റെ. *s.* The father's inheritance or portion, inheritance on the father's side.
തന്തലക്കൊട്ടി, യുടെ. *s.* A species of Crotalaria, *Crotalaria retusa.*
തന്തവഴി, യുടെ. *s.* The father's line or inheritance.
തന്തി, യുടെ. *s.* A weaver. ചാലിയൻ.
തന്തിരുവടി, യുടെ. *s.* His highness, his excellency. (honorific.)
തന്തുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A shark. ചിറാകുമീൻ.
തന്തുനാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A shark.
തന്തുവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A spider. ചിലന്നി.
തന്തുവായൻ, ന്റെ. *s.* 1. A weaver. ചാലിയൻ. 2. a spider. ചിലന്നി.
തന്തുശാല, യുടെ. *s.* A weaver's shop.
തന്തുസന്തതം, ത്തിന്റെ. *s.* The warp, പാകിയനൂൽ.
തന്ത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* New and unbleached cloth. കൊടിവസ്ത്രം.
തന്ത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A crafty or subtle fellow, a cunning man, a shifty person. ഉപായക്കാരൻ.
തന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Craft, craftiness, cunning, artifice, subtilty. കൌശലം, വഞ്ചന. 2. device, trick, shift. ഉപായം. 3. an intrigue, a plot. 4. a *tantra* or religious treatise, teaching peculiar and mystical formula and rites of worship. There is a great number of these works and their authority, in many parts of India, has in a great measure superceded the *Védas.* 5. that branch of the *Védas* which teaches *Mantras,* or mystical and magical formula. 6. raiment, vesture. വസ്ത്രം. 7. a cause or motive. സാദ്ധ്യം. 8. subservience, service, dependence. സ്വാധീനത. 9. an army. സെന. 10. a rite, a ceremony. പ്രധാന കൎമ്മം. 11. chief, princi-

pal. പ്രധാനം. 12. government. 13. happiness, felicity. ആനന്ദം, ഭാഗ്യം. 14. purpose, intention. സിദ്ധാന്തം. 15. thread, or warp. പാക്കനൂൽ. തന്ത്രം കഴിക്കുന്നു, 1. To use devices or stratagems, &c. 2. to perform rites or ceremonies. തന്ത്രം കാട്ടുന്നു, 1. To shew cunning, subtilty. 2. to motion with the hands in the performance of any act or ceremony.

തന്ത്രിക, യുടെ. *s.* The creeping plant termed Heart-leaved moon seed, *Menispermum Cocculus* or *cardifolium.* ചിററമൃത.

തന്ത്രീ, യുടെ. *s.* 1. The wire or string of a musical instrument. 2. a chief priest or sacrificer. 3. any string or rope. 4. a king's minister. 5. a crafty or cunning person.

തന്ദു, വിന്റെ. *s.* A spoon, or ladle. തവി.

തന്ദ്രാ, യുടെ. *s.* 1. Lassitude, exhaustion, weariness, syncope. ആലസ്യം. 2. drowsiness, sleepiness, sluggishness. മടി.

തന്ദ്രാലു, വിന്റെ. *s.* A slothful, idle, or sluggish person, one overcome with sleep or fatigue. കുഴമടിയൻ.

തന്ദ്രി, യുടെ. *s.* 1. Lassitude, idleness, sloth. മടി. 2. sleepiness. ഉറക്കം. 3. exhaustion, fainting. ആലസ്യം.

തന്ദ്രിക, യുടെ. *s.* 1. Sloth. മടി. 2. sleepiness. നിദ്രാ മയക്കം.

തന്നില, യുടെ. *s.* 1. His state or condition. 2. self-respect.

തന്നിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Self-will, self-conceit. 2. wilfulness, following one's own purpose and inclination. 3. a being without restraint. 4. liberty. 5. spontaneousness. തന്നിഷ്ടമായി, തന്നിഷ്ടപ്രകാരം, Of his own will, or spontaneously, incidentally. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നു, To roam at will.

തന്നുടെ for തന്റെ. *Gen.* His.

തന്നെ. Him, (accusative from താൻ, self.) It is also used as an emphatic particle, as ഞാൻ തന്നെ, I myself. അവൻ തന്നെ, He himself, even, indeed. *adj.* 1. Alone, sole, without a companion. 2. ten-fold. 3. self, spontaneous, of one's own self, or own accord. തന്നെക്കുതന്നെ, Sufficient, neither more nor less. തന്നെത്താൻ, He himself, self.

തന്നെപ്പൊററി, യുടെ. *s.* A gluttonous man, one who pampers or fills the belly.

തന്മാത്രം. *ind.* He himself, he alone.

തന്യതു, വിന്റെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. a musical instrument. വാദ്യം.

തന്വംഗി, യുടെ. *s.* A woman of a delicate or slender form.

തന്വി, യുടെ. *s.* A delicate or slender woman.

തൻ for തന്റെ. His.

തന്റെ. *gen.* His, from താൻ, self.

തന്റേടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A proud man, a boaster. 2. a competent or able person. 3. a sensible man. 4. a courageous person. 5. a dexterous man.

തന്റേടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Self-competency, ability. 2. sense. 3. recollection. 4. courage. 5. dexterity, ability. 6. self-consequence. 7. pride, ostentation. 8. boasting. 9. life. 10. livelihood. തന്റേടം കഴിക്കുന്നു, To support life, to maintain one's subsistence. തന്റേടം കാട്ടുന്നു, To shew one's power, dexterity, &c. തന്റേടം നടിക്കുന്നു, To shew pride, ostentation, &c. തന്റേടം പറയുന്നു, To boast.

തന്റേടമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is competent. 2. sensible. 3. courageous. 4. dexterous. 5. proud, ostentatious. 6. a boaster.

തപനൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a division of hell. നരകം.

തപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Burning, heat, warmth. ചൂട. 2. the heat of the sun. വെയിൽ.

തപനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊന്ന.

തപം, ത്തിന്റെ; or തപസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Penitence, penance, or mortification done to one's self, an austere life. 2. the name of a month, *Māgha*, (January-February.) 3. the hot season, summer. 4. a world, the region inhabited by devotees. 5. moral merit. 6. duty. തപം or തപസ്സചെയ്യുന്നു, To do penance, to lead an austere life, to perform religious austerities.

തപസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Religious austerity or penance.

തപസ്വിനി, യുടെ. *s.* 1. A woman who practices austerities. 2. Indian spikenard. ജടാമാഞ്ചി.

തപസ്വീ, യുടെ. *s.* An ascetic, one who practices austerities or engages in the practise of continued and severe penance: a penitent.

തപാൽ, ലിന്റെ. *s.* The post.

തപാൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A post-man, a runner.

തപാൽചാവടി, യുടെ. *s.* A post-office.

തപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To burn, to be hot, to be inflamed. 2. to sigh, to sorrow, to grieve, to be distressed.

തപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to burn. 2. to grieve, to make sorrow.

തപൊധനൻ, ന്റെ. *s.* A devotee, an ascetic, one who performs religious penance.

തപൊനിധി, യുടെ. *s.* See the preceding.

തപൊബലം, ത്തിന്റെ. *s.* The influence of an austere life.

തപൊലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* See തപസ്സ.

തപൊവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A wilderness inhabited by devotees.

തപ്തം, &c. *adj.* Heated, inflamed; burnt with heat, pain or sorrow. തപിക്കപ്പെട്ട.

തപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A timbrel, a tabret or drum. 2. groping, feeling with the hand, searching for. 3. error, mistake, a fault, a blunder. 4. escape, absconding. തപ്പടിക്കുന്നു, തപ്പുകൊട്ടുന്നു, To beat the tabret.

തപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* See തപ്പ, except in the 1st meaning.

തപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to feel about. 2. to allow to escape; to extricate, to save.

തപ്പിട്ട, യുടെ. *s.* A tabret or timbrel.

തപ്പിതം, ത്തിന്റെ. *s.* An error, a mistake, a fault, a blunder.

തപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who beats a tabret, or timbrel.

തപ്പുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Error, fault, mistake, blunder.

തപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. a.* 1. To feel about with the hand, to search for by feeling, to grope. 2. to escape, to elude. 3. to doubt. 4. to fall into a mistake, to be involved in difficulties. തപ്പിനടക്കുന്നു, To grope about for, or in search of. തപ്പിപ്പൊകുന്നു, 1. To err. 2. to escape. തപ്പി എടുക്കുന്നു, To grope for and take.

തമകൻ, ന്റെ. *s.* One of the five last breaths. ജീവവായുക്കളിൽ ഒന്ന.

തമനകൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

തമപ്പാല്പച്ച, യുടെ. *s.* A herb, *Lycopodium phlegmaria.*

തമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See തമസ്സ. 2. a word added to the Positive in order to form the Superlative, as ഗുണം, Good; ഗുണതമം, Best.

തമര, ിന്റെ. *s.* 1. A borer, an instrument with which a hole is bored, a gimlet, a drill. 2. an owner, a master. തമരിടുന്നു, To bore, to drill, to make a hole.

തമരത്ത, യുടെ. *s.* A tree, *Averrhoa Carambola.* (Lin.) തമരത്തക്കാ. Its fruit.

തമരം, ത്തിന്റെ. *s.* Lead. ൟയം.

തമർക്കുറ, റിന്റെ. *s.* Owner-ship.

തമസ്വിനി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

തമസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. The third of the qualities incident to the state of humanity; the *tamoguna*, or property of darkness, whence proceed folly, ignorance, mental blindness, worldly delusion, &c. അജ്ഞാനം, മൂഢത, അന്ധത. 2. darkness, gloom. ഇരിട്ട. 3. *Rahu*, or the personified ascending node. രാഹു. 4. sin. പാപം.

തമാ, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

തമാൻ, ന്റെ. *s.* Long drawers, or trowsers, such as are worn by peons.

തമാലപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sectarial mark made with sandal, &c. on the fore-head. തൊടുകുറി. 2. the *Tamala* tree. See തമാലം.

തമാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, the *Tamala*, noted for the dark hue of its blossoms, *Xanthocymus pictorius.* (Rox.) പച്ചിലമരം. 2. the sectarial mark on the fore-head. തൊടുകുറി.

തമിസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Darkness. ഇരിട്ട.

തമിസ്രാ, യുടെ. *s.* A dark night, or one during the wane of the moon. ഇരിട്ടുള്ള രാത്രി.

തമിഴ, ിന്റെ. *s.* The Tamul language.

തമിഴൻ, ന്റെ. *s.* A *Tamulian*, one born in the Tamul country.

തമിഴ്ക്കൂത്ത, ിന്റെ. *s.* A translation or commentary of the *Amarásam.*

തമിഴ്ക്കുറ, ിന്റെ. *s.* Any work written in the Tamul language.

തമിഴ്പടി, യുടെ. *s.* See the preceding.

തമിഴ്പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A class of *Súdras.*

തമിഴാമ, യുടെ. *s.* The spreading hogweed, *Boerhavia diffusa.* (Lin.)

തമി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

തമുക്ക, ിന്റെ. *s.* A kind of drum used for publishing the orders of government: commonly, a tom-tom. തമുക്കടിക്കുന്നു, To beat this drum, to announce; answering in effect, to a bellman or cryer.

തമുക്കുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who beats the above drum.

തമൊഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* See തമസ്സ.

തമൊഭരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thick darkness. കൂരിരിട്ട. 2. great ignorance or folly. മഹാ ഭൊഷത്വം.

തമ്പ, ിന്റെ. *s.* A tent. കൂടാരം.

തമ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree.

തമ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* The remainder of chewed betel leaf, and nuts.

തമ്പാക്ക, ിന്റെ. *s.* A sort of pinch-beck.

തമ്പാട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A princess, a female of a royal family. 2. a female of rank among the *Cshetrians.*

തമ്പാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A prince or one of a royal family. 2. a person of title among the *Cshetrians.*

തമ്പി, യുടെ. *s.* 1. A younger brother. 2. the title of the sons of the Rajah of Travancore.

തമ്പുരാക്കൾ, ളുടെ. *s.* The title of the ~~Rajah~~ priest of *Arwancheri.*

തമ്പുരാട്ടി, യുടെ. 1. A queen, a princess. 2. a lady, a mistress.

തമ്പുരാൻ, ന്റെ. s. 1. God. 2. the title of the Cochin Rajah. 3. a Rajah, a king. 4. a lord, a master.

തമ്പെർ,ിന്റെ. s. 1. A drum. 2. a tabour. തമ്പെറ ടിക്കുന്നു, To beat the same.

തമ്പെറുകാരൻ, ന്റെ. s. A drummer.

തംബുരു, വിന്റെ. s. A kind of harp, cithern, or guitar, with three strings. തംബുരുമീട്ടുന്നു, തംബുരു വായിക്കുന്നു. To play such an instrument.

തംബുരുവായന, യുടെ. s. Playing the harp, &c.

തമ്മിട്ടം, ത്തിന്റെ. s. A tabour.

തമ്മിൽ. *part.* Between, mutual, each other, together.

തമ്മിൽ തമ്മിൽ. *part.* Among themselves, mutual, reciprocal.

തമ്മിൽതല്ലു,ിന്റെ. s. A fight, fighting, beating each other, combat, a rout.

തയ്യലാൾ, ളുടെ. s. A young lady.

തയ്യൽ, ലിന്റെ. s. Sewing, stitching, needle-work.

തയ്യൽക്കാരൻ, ന്റെ. s. A tailor.

തയ്യൽപണി, യുടെ. s. Needle-work.

തയ്യാറ,ിന്റെ. s. Readiness. തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. To be ready.

തരക,ിന്റെ. s. 1. Brokerage, a small allowance or commission on merchandise of all kinds given to the broker. 2. the deduction from all payments, termed in India *custom.* 3. a balance. 4. a measure. തരകുകൊടു ക്കുന്നു, To give a per-centage. തരകുവാങ്ങുന്നു, To receive a commission.

തരകൻ, ന്റെ. s. 1. A broker to whom the commission is due. 2. a title given by the king. 3. one of a certain class of *Súdras.*

തരക്കെട,ിന്റെ. s. 1. Inconvenience, unseasonableness. 2. unfavourableness, contrariety. 3. misfortune. 4. defeat, rout. 5. loss. 6. reduction in circumstances. 7. destruction, damage. 8. crime. 9. punishment. *adj.* 1. Unseasonable, inconvenient. 2. unfavourable, contrary.

തരഗതി, യുടെ. s. Classification, rank, order.

തരംഗം, ത്തിന്റെ. s. A wave, a surge. ഒളം.

തരംഗംപാടി, യുടെ. s. A proper name, *Tranquebar.*

തരംഗിണി, യുടെ. s. A river. നദി.

തരങ്ങൽ, ലിന്റെ. s. Grinding, or rather taking the husk off seed.

തരങ്ങഴി, യുടെ. s. Grits.

തരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. v. a. To husk.

തരണം, ത്തിന്റെ. s. 1. Crossing or passing over, going across. കടക്കുക. 2. a raft, a float. 3. opportunity, seasonable time. തരണം ചെയ്യുന്നു, To cross or pass over, to go across. കടക്കുന്നു.

തരണി, യുടെ. s. 1. A canoe, a boat. തൊണി. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. the sea-side or small aloe, *Aloe perfoliata* or *clittoralis.* കററാർവാഴ. 4. a plant. കുറി ഞ്ഞി.

തരന്ത,ിന്റെ. s. A hilt, the handle or part of any instrument which fixes into the handle.

തരപണ്യം, ത്തിന്റെ. s. Fare, freight. കെവ്വകൂലി.

തരപ്പടി, യുടെ. s. 1. Sort, sample, specimen. 2. equality, likeness.

തരമാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be favourable, to be suitable.

തരന്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To sort, to assort, to separate, to arrange.

തരന്തിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. s. 1. Sorting, separating, classification, range, order. 2. suiting.

തരന്തിരിപ്പു,ിന്റെ. s. See തരന്തിരിച്ചിൽ.

തരന്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. To be sorted, to be separated, to be classified, arranged, ordered.

തരന്തിരിവു,ിന്റെ. s. Assortment, classification.

തരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A sort, kind, class. 2. a number of persons or animals. 3. equality, likeness. 4. seasonableness, fitness, favourableness, opportunity. 5. time, change. 6. quality, rank. 7. succession, generation. 8. a word added to the positive in order to form the comparative, as ഗുണം good, ഗുണതരം better. 9. profit, advantage. 10. happiness, convenience, wholesomeness. 11. subserviency, subjection. *adj.* More. തരം നൊക്കു ന്നു, 1. To look for a good opportunity. 2. to examine different kinds, &c. തരം വെക്കുന്നു, To assort, to separate. തരത്തിൽ, Of such a kind, such. തരത്തി ലാകുന്നു, 1. To be of a certain kind. 2. to be comfortable, suitable. 3. to be advantageous. തരത്തിലാ ക്കുന്നു, To make comfortable, suitable, &c.

തരമ്മാററം, ത്തിന്റെ. s. Mingling different sorts together. തരമ്മാറുന്നു, To be mingled together.

തരമ്മാററുന്നു,ററി, വാൻ. v. a. To mingle different sorts together.

തരവഴി, യുടെ. s. 1. Abuse, reproach, scurrilous, opprobrious or unfriendly speech, sarcasm. 2. self-conceit. തരവഴി കാട്ടുന്നു, To shew self-conceit, scorn. തരവ ഴി പറയുന്നു, To speak sarcastically, to contemn.

തരവഴിത്തരം, ത്തിന്റെ. s. See തരവഴി.

തരവാരി, യുടെ. s. A sword. വാൾ.

തരസം, ത്തിന്റെ. Flesh. ഇറച്ചി, മാംസം.
തരസാ. *ind.* Speedily, quickly. വെഗം.
തരസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A landing place, a wharf or stairs.
തരസ്വീ, യുടെ. *s.* 1. A courier, an express, a runner. ഒട്ടാളൻ. 2. one who is strong, valiant. ശക്തൻ.
തരസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Velocity, speed. വെഗം. 2. strength, valiancy. ശക്തി.
തരളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trembling, tremulousness. വിറയൽ. 2. a pearl. മുത്ത. 3. the central gem of a necklace. *adj.* 1. Trembling, tremulous. 2. luminous, splendid.
തരളാ, യുടെ. *s.* Rice gruel. കായക്കഞ്ഞി.
തരളാക്ഷി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.
തരളിതം, &c. *adj.* Shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത.
തരക്ഷു, വിന്റെ. *s.* 1. A tiger. പുലി. 2. a hyæna.
തരാതരം, ത്തിന്റെ. *s.* Difference or distinction of times circumstances and places, or of the rank, circumstances &c. of persons. തരാതരം നൊക്കിപ്പറയുന്നു, To speak according to the rank of the persons addressed.
തരി, യുടെ. *s.* 1. Grit. 2. granule, the rough hard particles of sugar, &c. 3. sand. 4. a ship, കപ്പൽ; a boat, തൊണി. 5. small particles put into a bracelet to make it tinkle. 6. little bubbles rising in water. തരിപ്പിടിക്കുന്നു, To granulate, to form into small particles.
തരികം, ത്തിന്റെ. *s.* A float of timber, a raft. പൊങ്ങുതടി.
തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be cramped, to be numb, to be benumbed. 2. to become erect, as the hair on the body from fear, &c.
തരിതനം, ത്തിന്റെ. *s.* The ring-worm.
തരിതൻ, ന്റെ. *s.* A courier, an express, a runner. വെഗമുള്ളവൻ.
തരിനമം, ത്തിന്റെ. *s.* A paddle, an oar. തുഴ.
തരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Cramp, numbness, stiffness, deadness, torpitude. 2. horripilation.
തരിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Rice or corn fried and then pounded.
തരിപ്പുവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Deadness or uselessness of the limbs arising from disease.
തരിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To become erect as the hairs of the body from fear, &c.
തരിമണൽ, ലിന്റെ. *s.* Rough sand.
തരിമ്പ. *adj.* A little, small quantity.
തരിവള, യുടെ. *s.* A tinkling bracelet.
തരിശ. *adj.* Uncultivated, waste, lying waste, at rest, or fallow.
തരിശുനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Land uncultivated, waste ground.
തരിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. the the sky, heaven. ആകാശം. 3. decorating, ornamenting. അലങ്കരണം.
തരു, വിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.
തരുണൻ, ന്റെ. *s.* A young man, one of the virile age. യുവാവ.
തരുണം, &c. *adj.* 1. Young, juvenile. 2. new, fresh, novel.
തരുണീ, യുടെ. *s.* A young woman, a female from 16 to 30 years of age. യുവതി.
തരുതടം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട.
തരുതരെ. *adj.* Rough, coarse.
തരുതലം, ത്തിന്റെ. *s.* See തരുതടം.
തരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To give, to bestow, to grant, to confer, to afford.
തരുമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a tree. വൃക്ഷമൂലം.
തരുവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to give, &c.
തൎക്കക്കാരൻ,ന്റെ. *s.* A sophist,a disputer, a declaimant, a contentious person.
തൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Doubt. സംശയം. 2. dispute, controversy. 3. disputation, discussion, reasoning. 4. supplying an ellipsis. 5. the science of logic. 6. surmise, conjecture. തൎക്കം പറയുന്നു, To object, to dispute, to deny, to question the truth of any thing. തൎക്കമെടുത്തിടുന്നു, To place aside as doubtful, uncertain, or disputed.
തൎക്കവിദ്യ, യുടെ. *s.* The art or science of reasoning, or logic.
തൎക്കശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A treatise on logic. 2. the art of reasoning, logic.
തൎക്കശാസ്ത്രി, യുടെ. *s.* A logician.
തൎക്കാരി, യുടെ. *s.* A plant. തഴുതാവൽ.
തൎക്കി, യുടെ. *s.* A logician, a disputant.
തൎക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v.a.* 1. To discuss, to reason, to argue. 2. to disclaim, to doubt. 3. to deny.
തൎക്കിതം. *adj.* Disputed. തൎക്കിക്കപ്പെട്ടത.
തൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wrath, anger. കൊപം. 2. contempt, censure, blame. നിന്ദ.
തൎജ്ജനീ, യുടെ. *s.* The second or fore-finger. ചൂണ്ടാണിവിരൽ.
തൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abuse, to blame, to censure, to reproach. നിന്ദിക്കുന്നു.
തൎജ്ജിതം, &c. *adj.* Abused, contemned, despised, blamed, reproved. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

തൎണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A calf. പശുക്കിടാവ.
തൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A calf. പശുക്കിടാവ.
തൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A raft, a float. പൊങ്ങുതടി.
തൎത്തരീകൻ, ന്റെ. *s.* A passenger, one who passes or crosses. തോണിയിൽ കടക്കുന്നവൻ.
തൎത്തരീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat, a vessel, a raft. തോണി, പൊങ്ങുതടി.
തൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Satisfaction given or received. പ്രീതി. 2. the act of pleasing or the state of being pleased 3. satiety, fulness. 4. a religious rite sprinkling or presenting water to the manes of the deceased. തൎപ്പണം ചെയ്യുന്നു, To perform this rite.
തൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To sprinkle or present water to the manes of the deceased. 2. to satisfy, to be satisfied. 3. to please.
തൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The top, or *term* of the sacrificial post. യാഗസ്തംഭത്തിന്റെ മെലററം.
തൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thirst. ദാഹം. 2. wish, desire. ഇച്ശ.
തൎഷിതം, &c. *adj.* 1. Thirsty, thirsting, ദാഹമുള്ള. 2. wished, desired. ഇച്ശയുള്ള.
തൎഹി. If എങ്കിൽ, but എന്നാൽ.
തല, യുടെ. *s.* 1. The head. 2. the head or fore-part of a ship, boat, &c. 3. beginning. 4. priority, pre-eminency 5. boundary, limit. 6. the end or top of a tree, branch, &c. 7. the hair of the head. 8. the first. തലകുലുക്കുന്നു, To shake the head.
തലകഴപ്പ,ിന്റെ. *s.* Head-ache. തല കഴെക്കുന്നു, The head to ache.
തലക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The end or top of a tree.
തലക്കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hotness of the head. 2. insanity, madness.
തലക്കാവൽ, ലിന്റെ. *s.* The main guard.
തലക്കീഴായി. *adv.* Topsy-turvy, confusedly, headlong.
തലക്കുഞ്ഞ,ിന്റെ. *s.* The first born child.
തലക്കുത്ത,ിന്റെ. *s.* Head-ache, pain in the head. തലക്കുത്തുന്നു, The head to ache.
തലക്കെട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. An introduction, a preface, a title, a heading. 2. the first of a range of houses on one site.
തലക്കെട,ിന്റെ. *s.* Head-ache.
തലക്കൊരിക, യുടെ. *s.* A helmet.
തലചുററ,ിന്റെ. *s.* See the following.
തലചുററൽ, ലിന്റെ. *s.* Giddiness, swimming in the head, dizziness. തലചുററുന്നു, To be giddy, to have a giddiness or swimming in the head.

തലച്ചാല,ിന്റെ. *s.* Ploughing the first time.
തലച്ചുമട,ിന്റെ. *s.* A burden carried on the head.
തലച്ചെന്നവർ, രുടെ. *s.* A *Tahsildar*, or native collector of revenue.
തലച്ചെരി, യുടെ. *s.* The name of a country, *Tellicherry.*
തലച്ചൊറ, റിന്റെ. *s.* The brains.
തലതരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To have numbness in the head. 2. to envy. 3. to covet. 4. to be angry.
തലതരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Numbness in the head. 2. envy. 3. covetousness. 4. anger.
തലതാഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Inclination or bending down of the head. 2. modesty.
തലതാഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. n.* The head to be inclined or bent down. തലതാഴ്ത്തുന്നു, To incline or bend down the head, to bow the head in token of respect, sometimes through shame.
തലതിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Giddiness, a whirling or swimming in the head.
തലതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* The head to be giddy.
തലതിരിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Discrimination. 2. sense, discretion.
തലതൊടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To swear. 2. to become a sponsor.
തലതൊട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A god-father.
തലനാട,ിന്റെ. *s.* The top part of sugar-cane used for planting.
തലനാര,ിന്റെ. *s.* The hair of the head.
തലനാൾ, ളിന്റെ. *s.* The previous day. *adv.* Previous day, the day before the one specified yesterday.
തലനീര,ിന്റെ. *s.* Water or rheum from the head.
തലനീളം, ത്തിന്റെ. *s.* A portico.
തലനീലി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Pœderia fœtida*. 2. a kind of convolvulus, *Convolvulus medium.* പ്രസാരിണി.
തലനൊവ,ിന്റെ. *s.* Head-ache.
തലന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Nouns terminating with the letter ത which are all feminine.
തലപുരാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The legend of any distinguished temple or place.
തലപ്പ,ിന്റെ. *s.* The end or top of a tree, &c.
തലപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Head money, poll-tax.
തലപ്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A head workman.
തലപ്പത്താക്ക,ിന്റെ. *s.* An inferior dollar, having the figure of a head.
തലപ്പന്ത,ിന്റെ. *s.* A ball to play with.

തലപ്പന്തി, യുടെ. *s.* The chief seat at an entertainment or feast.

തലപ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Head money, poll-tax.

തലപ്പാവ,ിന്റെ. *s.* A turband.

തലപ്പുററ,ിന്റെ. *s.* A certain disease of the head.

തലഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The bed's head.

തലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place, site, a place of distinction. 2. essential nature, in composition especially, as ഭൂതലം, the earth *itself*, the *very* earth. 3. depth, bottom, lowness, inferiority of position, the place under, or underneath. 4. the palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈ. 5. the sole of the foot. ഉള്ളങ്കാൽ. 6. cause, origin, motive, the root of events. മൂലം. 7. a leathern fence worn by archers on the left arm. 8. the palmira tree. 9. the palm of the hand with the extended fingers. 10. the hilt or handle of a sword, &c. 11. pressing the strings of a lute with the left hand. 12. the stand or support of any thing, that which is under or below it. 13. the fore-arm. 14. a span.

തലമണ്ട, യുടെ. *s.* The scull, the cranium.

തലമല, യുടെ. *s.* Land upon a mountain, table land.

തലമുടി, യുടെ. *s.* The hair of the head.

തലമുതിച്ച, യുടെ. *s.* Height, tallness.

തലമുറ, യുടെ. *s.* A generation. തലമുറ തലമുറയായി, From generation to generation.

തലമുറിയൻ, ന്റെ. *s.* Circumcised, stripped bare, used of one as a term of great reproach.

തലയാളി, യുടെ. *s.* A chief, or head-man, a leader, a captain.

തലയിണ, യുടെ. *s.* A pillow.

തലയിണയുറ, യുടെ. *s.* A pillow-case.

തലയിൽകെട്ട,ിന്റെ. *s.* A turban.

തലയിൽവിധി, യുടെ. *s.* Destiny, doom, fate, misfortune.

തലയിലെഴുത്ത,ിന്റെ. *s.* Destiny, doom, fate.

തലയാററ,ിന്റെ. *s.* A first calf.

തലവൻ, ന്റെ. *s.* A chief, a captain, a leader, a head person.

തലവരി, യുടെ. *s.* Headmoney, poll-tax.

തലവഴി, യുടെ. *s.* The top or upper part of a tree.

തലവാരി, യുടെ. *s.* A large comb.

തലവില, യുടെ. *s.* The first sale price of grain after the harvest, &c. or any produce.

തലവിറയൽ, ലിന്റെ. *s.* Paralysis of the head. തലവിറെക്കുന്നു, The head to shake from age or paralysis.

തലശ്ശേരി, യുടെ. *s.* The name of a country, *Tellicherry.*

തലഹൃത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* The centre of the palm of the hand, or of the sole of the foot. ഉള്ളംകയ്യിലെയും ഉള്ളംകാലിലെയും നടുവ.

തലാട,ിന്റെ. *s.* 1. The top of a tree. 2. the top part of sugar-cane, used for planting.

തലാതലം, ത്തിന്റെ. *s.* Abyss, a bottomless pit, one of the supposed seven divisions of the infernal regions. പാതാളം.

തലിനം. *adj.* 1. Separate, having spaces, or interstices. ഇടയിട്ടത. 2. clear, clean. 3. small, little. അല്പം. 4. delicate, thin, spare. ഉദ്ര. *s.* A bed, a couch or cot. കട്ടിൽ.

തലുവം or ചലുവം, ത്തിന്റെ. *s.* A neck ornament for females.

തലെക്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The previous year.

തലെക്കുയരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillow.

തലെക്കൊല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* The previous year.

തലെനാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. Yesterday. 2. the day previous to the one particularly mentioned.

തലൊടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Stroking gently, fondling. 2. rubbing softly, anointing. 3. feeling.

തലൊടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To stroke gently, to fondle, to pat. 2. to rub softly, to anoint, to smear. 3. to feel.

തലൊദരി, യുടെ. *s.* 1. A wife or mistress. ഭാൎയ്യ. 2. a woman. സ്ത്രീ.

തല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bed. മെത്ത. 2. an upper story, a room on the top of a house, a turret, a tower or *keep.* മെലത്തെമുറി. 3. a wife. ഭാൎയ്യ.

തല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. Beating, whipping, inflicting bodily chastisement. 2. a blow, a stroke, a stripe. തല്ലുകൊള്ളുന്നു, To receive blows, to be beaten, thrashed or flogged. തല്ലുമെടിക്കുന്നു, തല്ലുകിട്ടുന്നു, To receive a beating.

തല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* A reservoir, a large pond, a tank. ചിറ, കുളം.

തല്ലജം, ത്തിന്റെ. *s.* Excellence, happiness. *adj.* Excellent, happy. ശ്രെഷ്ഠം.

തല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to beat.

തല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. *v. a.* 1. To beat, to strike, to thrash, to flog, to inflict bodily chastisement. 2. to drive in.

തല്ലുകൊള്ളി, യുടെ. *s.* An ill-disposed or ill-behaved person, one who is always doing something for which he deserves punishment.

തല്ലുകൊള്ളിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad disposition, ill behaviour.

തവണ, യുടെ. *s.* 1. A term or fixed time for payment.

2. an instalment. 3. time, trip. 4. duty, guard. തവണ വെക്കുന്നു, To fix a time or term.

തവണക്കച്ചീട്ട, ിന്റെ. *s.* A written agreement or obligation to pay by instalments.

തവണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who pays by instalments 2. a guard.

തവണപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* An instalment of money.

തവണമുടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A lapse of the time or term for payment of an instalment, failure of such payment.

തവല, യുടെ. *s.* A kind of a brass vessel, or cauldron.

തവള, യുടെ. *s.* A frog. മരത്തവള, A tree-frog. ചൊറിത്തവള, A toad. കല്ലുത്തവള, A frog found in stone.

തവളമുടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A tad-pole.

തവി, യുടെ. *s.* A spoon, a ladle.

തവിട, ിന്റെ. *s.* Bran of rice.

തവിട്ട, യുടെ. *s.* A kind of small snake.

തവിട്ടുണ്ട, യുടെ. *s.* A kind of ball or biscuit made of rice and sugar.

തവിഴാമ, യുടെ. *s.* The spreading hog-weed, *Boerhavia diffusa.* (Lin.)

തവ്വ, ിന്റെ. *s.* 1. Time, season. 2. opportunity, leisure, 3. answer, reply.

തവ്വടക്കിപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To put to silence.

തഷ്ടം. *adj.* Pared, made thin. ചെത്തിയത.

തസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A weaver's shuttle. ചാലിയന്റെ നെയിത്തച്ച.

തസ്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. മോഷണം.

തസ്കരൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber, a rogue. കള്ളൻ.

തസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To steal, to rob. മോഷ്ടിക്കുന്നു.

തഹസിൽദാർ, ന്റെ. *s.* A *Tahsildar*, or native collector of revenue.

തള, യുടെ. *s.* 1. An ornament for the feet. 2. fetters. 3. a yoke of buffaloes. 4. a tie to fasten two buffaloes together. തളയിടുന്നു. 1. To fetter. 2. to wear an ornament on the feet, &c.

തളക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A pavement of stone.

തളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pavement. 2. an open place made for children to play in, an open room. 3. unguent for the head.

തളരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or grow weary, to be fatigued. 2. to become weak or faint. 3. to slack, to relax, to be remiss. 4. to mumble, to speak indistinctly through age or infirmity. 5. to wither, to fade. 6. to faint away. 7. to decay. 8. to loose the use of limbs, the use of speech, &c.

തളർച്ച, യുടെ. *s.* 1. Weariness, faintness, fatigue. 2. weakness, infirmity. 3. staggering. 4. slackness, relaxation. 5. fainting away, syncope. 6. withering, fading. 7. poverty. 8. decay.

തളർത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To slack, to slacken, to loose.

തളർവ്വാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Palsy.

തളവാടം, ത്തിന്റെ. *s.* Tools, impliments of artizans.

തളാപ്പ, ിന്റെ. *s.* A hoop made of rope, &c. to put on the feet for the purpose of climbing high trees.

തളി, യുടെ. *s.* 1. The act of sprinkling. 2. a temple.

തളിക, യുടെ. *s.* A large plate, or flat vessel.

തളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To sprinkle, to cleanse. 2. to wash, to wet by sprinkling.

തളിച്ചുകുളി, യുടെ. *s.* Bathing by sprinkling, holy bathing.

തളിമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ground prepared for the site of a dwelling. തല്പം. 2. a bed, a couch or cot.

തളിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A thick plank, a timber.

തളിർ, രിന്റെ. *s.* A sprout, sprit, a shoot, a bud, a germe.

തളിർകാര, യുടെ. *s.* A thorny tree.

തളിർക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To bud, to sprout, to germinate, to shoot out, to put forth leaves.

തളിർക്കുല, യുടെ. *s.* A compound pedicle.

തളിർപ്പ, ിന്റെ. *s.* Budding, putting forth leaves, shooting.

തളിമ്മ, യുടെ. *s.* See the preceding.

തളുതം, ത്തിന്റെ. *s.* A thick plank.

തളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fetter, to shackle, to chain.

തളെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The act of fettering. 2. a hoop made to put the feet in for the purpose of climbing high trees.

തള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. A push, a thrust, a shove. 2. rejection. 3. deduction, subtraction. 4. abuse, contempt.

തള്ള, യുടെ. *s.* 1. A mother, a dam. 2. the principal root of a yam.

തള്ളക്കൂറ, റിന്റെ. *s.* The mother's inheritance, or portion; inheritance on the mother's side.

തള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pushing, thrusting, shoving, propelling. 2. projection. 3. rejection, abolition, putting away. 4. annulling. 5. subtraction, deduction. 6. contempt. 7. loss.

തള്ളവഴി, യുടെ. *s.* The mother's line.

തള്ളവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The thumb.

തള്ളാംകൊട്ട, യുടെ. *s.* A kind of basket to catch fish with, &c.

തള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* 1. To push, to thrust, to shove. 2. to reject. 3. to annul, to dismiss. 4. to deduct, to subtract. 5. to hasten, to push on. 6. to pant, to breathe hard. 7. to project. 8. to reject, &c. altogether. 9. to drive away, to put out, to turn out. 10. to shun, to avoid. 11. to excommunicate. 12. to press, to throng. 13. to be corpulent. തള്ളിക്കളയുന്നു, To put out, or cast out, or away, to annul. തള്ളിയിടുന്നു, To push or throw down. തള്ളിക്കടത്തുന്നു, To push over or across, to push. തള്ളിക്കൊടുക്കുന്നു, To push towards another, to throw. തള്ളിനീക്കുന്നു, 1. To push off. 2. to deduct. തള്ളുകൊള്ളുന്നു, To be thronged, to be pressed.

തള്ളുപടി, യുടെ. *s.* That which is rejected.

തക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the principal *Nagas* or serpents of *Patala.* സൎപ്പം. 2. a carpenter. ആശാരി. 3. *Sútradhara* the manager's chief actor in the prelude of a drama.

തക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A carpenter. ആശാരി.

തക്ഷാവ, ിന്റെ. *s.* A carpenter. ആശാരി.

തഴ, യുടെ. *s.* 1. A leaf. 2. a green twig with the leaves on it. 3. a bud, a shoot. 4. a royal emblem, an ensign, a symbol.

തഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Acquaintance. 2. practice, use.

തഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To practice, to break in as a horse, to train.

തഴപ്പാ, യുടെ. *s.* A kind of fine soft mat.

തഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The mark of a stripe, a scar, a cicatrix. 2. a horny mark on the skin occasioned by the constant use of of any instrument or weapon. തഴമ്പ വീഴുന്നു, To become scarred, marked, hoofed.

തഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Flourishing, thriving, spreading.

തഴി, യുടെ. *s.* A narrow stripe of cloth dipped in oil and put upon a wound, a plaster. തഴിയിടുന്നു, To apply a plaster.

തഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To embrace, to hold fast.

തഴുകൽ, ലിന്റെ. *s.* An embrace, embracing.

തഴുത, യുടെ. *s.* A bar, a bolt.

തഴുതണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Cutaneous, and herpetic eruptions spreading over the body.

തഴുതാമ, യുടെ. *s.* The spreading hogweed, *Boerhavia diffusa.* (Lin.)

തഴുതാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant.

തഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To sprout. 2. to flourish, or spread (as trees,) to thrive, to grow in branches and twigs. തഴെച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷം, A flourishing tree, or a tree with wide spreading shady branches.

തറ, യുടെ. *s.* 1. The floor, the ground, the earth. 2. a raised floor, a mound raised at the bottom of a tree. 3. the act of nailing, rivetting. 4. a rivet. 5. cutting out. 6. a place, a town. 7. a hut. തറപിടിക്കുന്നു, &c. To rivet,

തറച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of nailing, rivetting. 2. becoming fixed or firm.

തറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be nailed, to be fastened with nails, to be pierced. 2. to become fixed or firm.

തറവാട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. Family. 2. house.

തറവാടി, യുടെ. *s.* See തറവാട്ടുകാരൻ.

തറവാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A householder, a man of family.

തറവാട്ടുമുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Family property.

തറി, യുടെ. *s.* 1. A weaver's loom. 2. a stake, a post. 3. a hedge-stake. 4. a stick or staff. തറികുത്തികൊടുക്കുന്നു, To give a person a piece of land to enjoy by driving down. തറികുത്തുന്നു, To drive down stakes.

തറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cut off.

തറിപ്പ, ിന്റെ. *s.* The act of cutting off.

തറിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To prepare a loom for weaving. 2. to drive stakes for a fence.

തറുതല, യുടെ. *s.* Evasion, elusion, sophistry.

തറുതലപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To give evasive, indirect, or elusive answers; to speak sophistically.

തറുന്നു, റു, വാൻ. *v. n.* 1. To be tucked in before and behind. 2. to put the tail between the legs as a dog, &c. when afraid. 3. to trickle underneath a vessel as water, &c. when not poured right out.

തറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To hammer, to nail, to fasten with nails. 2. to rivet, to fasten strongly. 3. to cut off.

തറെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Hammering, fastening with nails.

തറുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To put on clothes by tucking in as the Malabar women do.

തറുടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Putting on clothes, as under the preceding word.

താകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Spirituous liquor. താകരം കുടിക്കുന്നു, To drink spirits.

താക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Beating. 2. hitting or dashing against. *adj.* Once, Time, term.

താക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* 1. To hit or knock against. 2. to lower, to put down, to let down. 3. to convey down the stream.

താക്കഴ, യുടെ. *s.* A bolt, a bar; also താക്കിഴ.

താക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A key.

താക്കൊൽകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has or takes care of the keys.

താങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. A support, a prop, a stay. 2. protection, assistance. 3. beating with the fist. 4. leaning against any thing. 5. the wadding or ramming of a gun.

താങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A support, assistance. 2. sustaining, preserving, the act of bearing up. 3. a bank, a reservoir.

താങ്ങിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To prop, to place a support or stay under any thing. 2. to ram a gun.

താങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bear with, to assist in bearing or carrying. താങ്ങികൊടുക്കുന്നു, To assist, to support.

താങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To support, to sustain, to assist. 2. to bear up, to bear. 3. to guard to protect, to defend. 4. to bear, to suffer, to endure. 5. to knock against.

താച്ചി, യുടെ. *s.* A wet nurse, a foster mother.

താട, യുടെ. *s.* The dewlap of a bull.

താടക, യുടെ. *s.* The name of a female savage. ഒരു രാക്ഷസി.

താടങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring. സ്ത്രീകളുടെ കൎണ്ണഭൂഷണം.

താടി, യുടെ. *s.* 1. The beard. 2. the chin.

താടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who wears a beard.

താഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Beating, whipping, inflicting bodily chastisement. അടി, ദണ്ഡനം.

താഡങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of jewel for the ear.

താഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beating, whipping, &c. അടി.

താഡനീ, യുടെ. *s.* A whip. ചമ്മട്ടി.

താഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beat, to whip, to inflict bodily chastisement. അടിക്കുന്നു.

താഡിതം, *adj.* Beaten, whipped, &c. അടിക്കപ്പെട്ടത.

താണ. *adj.* 1. Low, deep. 2. inferior. 3. humble. 4. reduced, decreased. 5. submissive. താണിരിക്കുന്നു, 1. To be low, to be sunk. 2. to be inferior. 3. to be reduced, to be decreased. 4. to be humble, submissive. 5. to be bent down. 6. to stand in a posture for shooting. താണുനില്ക്കുന്നു, To stand in a low condition, to be humble. താണുപൊകുന്നു, 1. To go down, to sink, to settle. 2. to decrease, to diminish. 3. to descend. 4. to grow poor.

താണജാതി, യുടെ. *s.* A low or inferior class, kind, caste, &c.

താണ്ഡവക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A dancer.

താണ്ഡവം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of dance with violent gesticulations, and especially applied to the frantic dance of SIVA and his votaries. നാട്യം. താണ്ഡവം ചെയ്യുന്നു, To dance. നാട്യം ചെയ്യുന്നു.

താണ്മ, യുടെ. *s.* 1. Lowliness, humility. 2. obedience.

താണ്മപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To humble. 2. to subdue, to subject. 3. to enslave.

താണ്മപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be humble; to be lowly. 2. to be obedient; submissive. 3. to be enslaved.

താണ്മയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is humble, lowly.

താതജനയിത്രികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Parents. മാതാപിതാക്കന്മാർ.

താതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father. പിതാവ. 2. a son. പുത്രൻ.

താതിരിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Griselea tomentosa.* (Rox.)

താൽകാലികം, ത്തിന്റെ. *s.* Immediate consequence.

താത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To put down, to lower. 2. to let down. 3. to reduce. 4. to sink. 5. to depress. 6. to abase. 7. to humble. 8. to take a boat or vessel, &c. down the stream.

താത്പൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To encourage, to stir up, to excite: to urge forward, to spur on.

താത്പൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v.* To give diligence, to endeavour, to use effort, to be intent on.

താത്പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opinion, sentiment. 2. purport, meaning. 3. object, design, purpose, intent. 4. diligence, strenuous effort, endeavour.

താദൃശൻ, ന്റെ. *s.* Such a one, such like, like him, &c. അപ്രകാരമുള്ളവൻ.

താൻ, തന്റെ. *pron.* Self; he, she, or it; you (honorific.) This pronoun is in general used with reference to some noun or nominative of the third person in the same sentence, and may be termed the reflective pronoun. It is also used as an honorific of the second person. In the plural it makes തങ്ങൾ. താനെ തന്നെ, He himself. താനായി ചെയ്യുന്നു, To do of one's self, of one's own accord, willingly, voluntarily.

താനെ. *part.* Self, spontaneously, of itself, alone.

താനെതന്നെ. *part.* Of his own accord, spontaneously, alone. താന്താൻ, Each an individual. താന്താങ്ങൾ, They, themselves, individuals.

താനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune. രാഗം. താനം കഴിക്കുന്നു, To perform a penance, to offer certain presents with a view of obtaining the pardon of sin.

താനക്കിഴി, യുടെ. *s.* A small bag containing a certain amount of money as an offering or present at a temple.

താന്തൊന്നി, യുടെ. *s.* A self-conceited person, one who is headstrong, violent, rash, ungovernable.

താന്തൊന്നിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-conceit, violence, rashness, ungovernableness. താന്തൊന്നിത്വം കാട്ടുന്നു, To shew self-conceit, to be headstrong, to be violent, rash, self-willed.

താന്ത്രികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A scholar, a man completely versed in any science. 2. a follower of the doctrine taught by the *Tantras.* 3. an artificer, a contriver, a skilful, clever person.

താന്ദ്രികൻ, ന്റെ. *s.* An indolent man. മടിയുള്ളവൻ.

താന്നി, യുടെ. *s.* A tree, the Belleric myrobolan, *Terminalia bellerica.*

താന്നിക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of the Belleric myrobolan.

താപജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A burning or inflamatory fever.

താപത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Three kinds of affliction, 1. Bodily affliction. 2. accidental affliction. 3. providential affliction.

താപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat, burning, moral or physical pain. 2. fervency, fervent desire, ardour. 3. sorrow, distress.

താപസതരു, വിന്റെ. *s.* A tree, commonly *Ingudi* or *Jiyaputa.* ഒട.

താപസൻ, ന്റെ. *s.* One who performs penance, a practiser of austerities, a devotee, an ascetic.

താപസി, യുടെ. *s.* Fem. of the preceding.

താപിഞ്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Tamála* tree bearing dark blossoms, *Xanthocymus pictorius.* (Rox.) പച്ചില മരം.

താപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A measure in general. 2. comfortableness. 3. opportunity, favourableness. 4. gain, profit.

താപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be comfortable. 2. to be opportune, to be favourable. 3. to be obtained.

താപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To fasten a tame elephant to a wild one for the purpose of taming the latter. 2. to make advantageous.

താപ്പാന, യുടെ. *s.* A tame elephant brought to be matched with a wild one.

താപ്പുകാണുന്നു, ണ്ടു, ണ്മാൻ. *v. a.* To examine or try a measure.

താപ്പുകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* See താപ്പാകുന്നു.

താപ്പുകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* See താപ്പാക്കുന്നു.

താപ്പുനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To try a measure.

താപ്പുട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* The closing or contracting of flowers and leaves.

താപ്പുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To close, to contract as flowers and leaves.

താമര, യുടെ. *s.* The lotus or water lily plant, *Nelumbium speciosum.* (Willd.)

താമരക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The seed of the lotus or water lily.

താമരക്കുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A pond where water lilies grow.

താമരക്കൊഴി, യുടെ. *s.* A water fowl.

താമരത്തണ്ടു, ിന്റെ. *s.* The stem of the lotus plant.

താമരനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* A fibre of the water lily.

താമരപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The lotus flower.

താമരവളയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The stem or film of the lotus plant. 2. the fibrous root of the lotus.

താമരസം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus or water lily, *Nymphæa nelumbo.*

താമരസാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

താമലകി, യുടെ. *s.* The annual Indian Phyllanthus. കിഴകാനെല്ലി.

താമസശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dilatoriness, idleness, slothfulness. 2. anger. 3. cruelty. 4. folly, ignorance. 5. drowsiness.

താമസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Delay, tarrying, lingering, stopping, stay, procrastination, deferring. 2. indolence, laziness. 3. anger, wrath. 4. drowsiness, sleep. 5. ignorance, folly. 6. a malignant thing, the quality of darkness. *adj.* 1. Malignant, mischievous. 2. affected by or appertaining to the third quality, that of darkness or vice.

താമസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To tarry, to delay, to linger, to stay, to stop.

താമസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To delay, to stop, to defer, to retard, to postpone.

താമസി, യുടെ. *s.* 1. A dark night. ഇരിട്ടുള്ള രാത്രി. 2. a name of *Durga.* ദുൎഗ്ഗ.

താമിസ്രപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The dark half of the month, the fortnight of the moon's decrease or wane. കൃഷ്ണപക്ഷം.

താമിസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Great or extensive darkness; hell. *adj.* Very dark. ഇരിട്ടുള്ള നരകം.

താമസസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* See താമസശീലം.

താംബൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Areca-nut, *Areca faufel* or *catechu.* 2. betel, *Piper betel,* or its punjent leaf, which together with the areca-nut is eaten very generally by the natives of the east. വെററില.

താംബൂലവല്ലി, യുടെ. *s.* The betel vine, a small plant bearing a pungent leaf, which with the areca-nut, a small quantity of caustic lime or chunam and catechu, and

occasionally cloves, cardamons, &c. form the *Pán* or betel of the Asiatics, *Piper betel.* വെററിലക്കൊടി.

താംബൂലി, യുടെ. *s.* 1. The *Pán* or betel bearer; kings and great men being attended by an officer of this description. 2. a servant whose business it is to prepare, and furnish the betel or *Pán.* വെററില ചെറുക്കൻ. 3. the betel vine. വെററിലക്കൊടി.

താമ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* Copper. ചെമ്പ.

താമ്രകരൻ or താമ്രകാരൻ, ന്റെ. *s.* A brazier, a copper-smith. ചെമ്പുകൊട്ടി.

താമ്രകൎണ്ണി, യുടെ. *s.* The name of the female elephant of the west. വരുണഗജത്തിന്റെ ഭാൎയ്യാ.

താമ്രകുട്ടകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A brazier, a copper-smith. ചെമ്പുകൊട്ടി. 2. a caldron or large copper vessel. ചെമ്പ.

താമ്രകെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Red hair. ചെമ്പന്തല.

താമ്രചൂഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A cock. പൂവൻകൊഴി.

താമ്രപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thin, flat piece of copper. ചെമ്പുതകിട.

താമ്രഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal preparation of copper by reducing it to powder.

താമ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Copper. ചെമ്പ. 2. copper color. ചെമ്പുനിറം. *adj.* Of a copper colour.

താമ്രസിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal preparation of copper.

താമ്രാധരി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

താമ്രാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. The coil or cocila, the Indian cuckoo. 2. one who has red eyes. കണ്ണുചുവന്നവൻ.

താമ്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* A copper coin. ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള നാണയം, പയിസ.

തായ, യുടെ. *s.* 1. A mother. അമ്മ. 2. the handle of a hoe, &c.

തായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dice. 2. playing at dice, chess, or drafts. തായം കളിക്കുന്നു, To play at dice. തായം നൊക്കുന്നു, To play a dice. തായം അറിയുന്നു, To understand or know the play at dice.

തായ്പുര, യുടെ. *s.* An inner room.

തായ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* The body or trunk of a tree.

തായാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be mischievous. 2. to play, to fondle.

തായാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion, disorder. 2. mischief, plunder. 3. play, playing. തായാട്ടുകാട്ടുന്നു, 1. To create confusion, or disorder. 2. to commit mischief to plunder.

താര, ിന്റെ. *s.* 1. A clew or bottom of yarn for the weaver. 2. a flower. പുഷ്പം.

താര, യുടെ. *s.* 1. The name of the wife of the monkey *Bali.* 2. the name of the wife of *Vrihaspati* or Jupiter. 3. a star in general, a planet, an asterism, &c. നക്ഷത്രം. 4. tare, an allowance made for the weight of any thing containing a commodity. 5. a grove in a sword, knife, &c. 6. a trodden path. 7. sharpness. 8. the print or mark of a foot. 9. a long line of men, animals, insects, &c.

താരക, യുടെ. *s.* 1. A star. നക്ഷത്രം. 2. the pupil of the eye. കൃഷ്ണമണി.

താരകജിത്ത, ിന്റെ. *s.* The name of *Cárticéya.* കാൎത്തികെയൻ.

താരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a giant. ഒരു അസുരൻ. 2. a protector, preserver. രക്ഷിക്കുന്നവൻ. 3. a pilot, steersman. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

താരകബ്രഹ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* GOD; the Supreme being.

താരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, or that which protects.

താരകാരി, യുടെ. *s.* See താരകജിത്ത.

താരകിതം, &c. *adj.* Starry. നക്ഷത്രമുള്ള.

താരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A high note or tone in music. 2. elegance of a pearl. 3. a clear or beautiful pearl. 4. crossing or passing over, &c. 5. silver. വെള്ളി. 6. spirituous liquor. 7. a coin. *adj.* 1. High as a note in music. 2. radiant, shining. 3. clean, clear. 4. good, excellent, well flavoured.

താരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dandriff. 2. a raft, a float. ചങ്ങാടം.

താരതമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. More or less. വലിപ്പച്ചെറുപ്പം. 2. the state or condition. 3. comparison, or distinction.

താരൽ, ലിന്റെ. *s.* Dandriff.

താരമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA, the god of love. കാമൻ.

താരാഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* A cluster of stars. നക്ഷത്രക്കൂട്ടം.

താരാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Caressing, fondling, indulging, indulgence.

താരാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To caress, to fondle, to treat with kindness.

താരാപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky, the atmosphere, the firmament, the heavens, or region of the stars. നക്ഷത്രമണ്ഡലം.

താരാമകൾ, ളുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

താരി, യുടെ. *s.* 1. Beating time in music, musical time or measure. 2. aid, assistance. 3. obedience. 4. friendship.

താരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* A tariff, or chartel of commerce.

താരുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Youth, juvenility. യൌവനം.

താരെയൻ, ന്റെ. *s.* The son of *Bali*, the monkey.

താക്കാണി, യുടെ. *s.* A witness. സാക്ഷി.

താക്കികൻ, ന്റെ. *s.* A philosopher, a sophist, a follower of either of the six schools of *Hindu* philosophy.

താത്താവലരി, യുടെ. *s.* The seed of the following plant.

താത്താവൽ, ലിന്റെ. *s.* The shaggy button-weed, *Spermacoce Scabra.* (H. B.) *Spermacoce Hispida.* (Lin.)

താത്തീയികം. *adj.* Third, മൂന്നാമത്തെ.

താമ്കൾം, ളുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

താക്ഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A name of GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

താക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of collyrium. മാക്കിരക്കല്ലു.

താക്ഷ്യശൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* A substance prepared from the calx of brass, or from the *Amomum anthorhiza*, and used as a medical application to the eyes. മാക്കിരക്കല്ലു.

താർ, രിന്റെ. *s.* 1. A clew. 2. a flower. പുഷ്പം.

താലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bolt, a latch, a kind of lock to fasten a door with. താഴ, or പൂട്ട.

താലപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ear ornament of a palmira leaf rolled up: also applied to an ornament of gold used for the same purpose. കാതൊല. 2. a palmira leaf. കരിമ്പനയൊല.

താലപാൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A kind of palm. ചിററിന്ത. 2. a kind of vegetable perfume, *Mura.*

താലപ്പൊലി, യുടെ. *s.* An offering at a temple.

താലമൂലിക, യുടെ. *s.* The name of a plant, *Curculigo orchioides.* നിലപ്പന.

താലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large dish or plate, a charger. 2. a palmira tree. കരിമ്പന. 3. yellow orpiment. അരിതാരം. 4. the fan palm, *Borassus flabelliformis.*

താലവചരൻ, ന്റെ. *s.* An actor, a dancer. കളിക്കാരൻ.

താലവൃന്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The large fan of the palmira leaf. വിശറി.

താലവെചനകൻ, ന്റെ. *s.* An actor, a dancer. കളിക്കാരൻ.

താലവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The name given to the following letters collectively. ച, ഛ, ജ, ഝ, ഞ.

താലാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA. ബലരാമൻ.

താലി, യുടെ. *s.* The small piece of gold tied by the bridegroom round the neck of the bride at the time of the marriage ceremony; synonymous in effect with the marriage ring. താലികെട്ടുന്നു, To tie on this ornament.

താലികം, ത്തിന്റെ. *s.* A tie, a seal, a string, &c. binding a letter, or parcel of papers. ഇട്ട മുദ്രബന്ധനം.

താലീഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of collyrium. മാക്കിരക്കല്ലു.

താലീശപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant smelling plant, *Flacourtia cataphracta.* (Rox.)

താലീശപത്രി, യുടെ. *s.* The leaf of the preceding plant used medicinally and said to have a taste not unlike that of rhubarb, but without its bitterness. (Ainsley.)

താലീശം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, commonly *Tálisa* or its leaf.

താലു, വിന്റെ. *s.* 1. The palate. അണ്ണാക്ക. 2. the throat. തൊണ്ട.

താലൂക്ക, ിന്റെ. *s.* A *Talook*, or district.

താലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlpool, an eddy. നീർച്ചുഴി.

താലൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The palate. 2. the throat. തൊണ്ട.

താലൊലം, *vel.* താരാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Lullaby, caressing, fondling, indulging, indulgence.

താലൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To lull, to caress, to fondle. 2. to indulge, to treat with great kindness. 3. to favour.

താവകം. *adj.* Thine. നിന്റെത.

താവകീനം. *adj.* Belonging to thee, thine.

താവടം, ത്തിന്റെ. *s.* A necklace hanging as low as the navel.

താവലരി, യുടെ. *s.* Rice beaten small.

താവൽ, ലിന്റെ. *s.* Rice beaten small.

താവൽ. *ind.* So much, so far, so many, unto, until; the correlative to യാവൽ.

താവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A lodging place, a resting place.

താവുരു, വിന്റെ. *s.* One of the signs in the zodiac, *Taurus.* ഇടവം രാശി.

താള, ിന്റെ. *s.* 1. The stalk or stem of corn, &c. 2. a leaf of paper.

താളകം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow sulphuret of arsenic; or yellow orpiment. അരിതാരം.

താളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cymbal player, a cymbalist.

താളക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair of cymbals.

താളക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Missing time in music. 2. disappointment. 3. inconvenience.

താളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beating time in music. 2. musical time or measure. 3. a sort of cymbal, or musical instrument made of brass or bell metal. 4. a short span,

one measured by the thumb and middle finger. 5. slapping or clapping the hands together. 6. the palmira tree or fan palm, *Borassus flabelliformis.* (Lin.) 7. yellow orpiment. അരിതാരം. താളംചവിട്ടുന്നു, To beat time in music with the feet. താളംമാറുന്നു, To change a tune. താളംപിടിക്കുന്നു, To beat or play the cymbal.

താളി, യുടെ. *s.* 1. A species of convolvulus. 2. a kind of grass. 3. a species of mountain palm, *Corypha taliera.* (Rox.) 4. the large palmira or Tallipot tree. 5. a plant. *Flacourtia cataphracta.* 6. a plant, *Curculigo orchioides.* 7. a name given to different kinds of leaves used in bathing, to remove the oil from the body.

താളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To prepare or season food in a particular way.

താളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Seasoning, flavouring.

താളിപ്പന, യുടെ. *s.* The large palmira or Tallipot tree.

താളിപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A species of Tradescantia, *Tradescantia Malabarica.*

താളിമാതളം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of pomegranate.

താളിയോല, യുടെ. *s.* The leaf of the large palmira tree.

താൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. The stem, or stalk of corn, flowers, yams, &c. 2. a sheet of paper.

താഴ, ിന്റെ. *s.* 1. A lock. 2. an ornament for the neck. 3. a small box made of silver, copper, &c. fastened to the chain generally worn round the waist and used as a purse for money.

താഴത്തെ. *adj.* Under, down.

താഴത്തൊട്ടു, താഴൊട്ടു. *adv.* Below, down.

താഴി, യുടെ. *s.* An earthen wash-hand bason.

താഴിക, യുടെ. *s.* An ornamental top of a temple.

താഴികക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

താഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become low. 2. to be depressed, reduced. 3. to sink, to settle, to go down, to lower. 4. to stoop. 5. to abase one's self, to submit.

താഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Depth, lowness. 2. depression, dejection. 3. lowliness, humility. 4. abjectness. 5. inferiority. 6. decrease, defect, want. 7. low ground. *adj.* Deep, low, depressed, &c.

താഴ്ത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Depressing, putting down. 2. letting down, lowering. 3. humbling, debasing, dishonouring.

താഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To lower, to let down. 2. to depress. 3. to abase. 4. to humble, to bring under, to bring low. 5. to dishonour, to decrease. 6. to keep down a business.

താഴ്മ, യുടെ. *s.* Humility, lowliness.

താഴ്മയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is humble, lowly, subordinate.

താഴ്വര, യുടെ. *s.* A valley, a vale.

താഴ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pandal or shed over a lower veranda. 2. a valley.

താഴ്വീതി, യുടെ. *s.* A country or spot abounding in swamps.

താഴെ. *adv.* Below, under, down, underneath, beneath, *postpos.* Under, underneath.

താക്ഷാ, യുടെ. *s.* A bar, a bolt.

താറ, ിന്റെ. *s.* Dressing or wearing clothes tucked in, as the Malabar women do.

താറുടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To put on clothes by tucking in as the Malabar women do.

താറാവു, ിന്റെ. *s.* A duck.

താറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To discontinue, to intermit, to slacken, to grow cool about any thing. 2. to be appeased, to be assuaged.

താറുമാറ, ിന്റെ. *s.* 1. Disorder, confusion. 2. tumult, disturbance. 3. mischief.

താറുമാറാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To disorder; to throw into confusion; to confound; to disturb. 2. to commit mischief.

തികക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To boil, to bubble up.

തികച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Completion, fulfilment, perfection.

തികട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To feel naucea at the stomach from indigestion.

തികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To boil, to make to boil up.

തികയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be fulfilled, to be complete, or completed. 2. to be perfected. 3. to end, to be finished. 4. to be sufficient, to be full.

തികവു, ിന്റെ. *s.* 1. Completion, completeness, perfection. 2. fulness. 3. termination, conclusion, end. 4. certainty, firmness.

തികെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To finish, to complete, to perfect. 2. to fulfil, to perform.

തികെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Fulfilment.

തിക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Pressure, throng, thronging. 2. division, discord.

തിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of pressing, crowding, thronging. 2. discord, division, dissention.

തിക്കടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become affrighted, to be terrified.

തിക്കിത്തിരക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To crowd, or press together.

തിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To throng, to press, to crowd. 2. to be at variance or discord.

തിക്കുമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be choked, stifled, smothered, or suffocated. 2. to be terrified, affrighted.

തിക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bitterness. കൈപ്പു. 2. a kind of gourd, *Trichosanthes dioica.* പടൊലം. *adj.* Bitter.

തിക്തത, യുടെ. *s.* Bitterness. കൈപ്പു.

തിക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitterness, a bitter taste. കൈപ്പു.

തിക്തശാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bitter herbs. കൈപ്പുച്ചീര. 2. a plant, *Capparis trifoliata.* നീർമാതളം.

തിഗ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat. അത്യുഷ്ണം. 2. heat of spices or pungency, sharpness. *adj.* Hot, pungent.

തിങ്ങ,ിന്റെ. *s.* A verb. ക്രിയാപദം.

തിങ്കളാഴ്ച, യുടെ. *s.* Monday.

തിങ്കൾ, ളുടെ. *s.* 1. The moon. 2. Monday.

തിങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Pressing, pressure, crowding.

തിങ്ങൾ, ളുടെ. *s.* A month.

തിങ്ങൾക്കലവറ, യുടെ. *s.* A place where monthly provisions are kept.

തിങ്ങൾക്കാർ, രുടെ. *s.* Persons who furnish monthly provisions to a temple, &c.

തിങ്ങൾക്കൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* Monthly provisions for a pagoda or victualling house.

തിങ്ങൾ നടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To manage or superintend the monthly expenses of provisions at a temple, &c.

തിങ്ങൾ ഭജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A monthly religious ceremony.

തിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be thronged, to be pressed, to be crowded.

തിടപ്പള്ളി, യുടെ. *s.* The cooking place of a temple.

തിടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, courage, firmness, fortitude. 2. stoutness, bigness. തിടം വെക്കുന്നു, 1. To become strong, firm, &c. 2. to grow large.

തിടുക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To hurry, to be in a hurry, to hasten, to be precipitant. 2. to be confused, to be embarrassed.

തിടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hurry, haste, precipitancy. 2. confusion, embarrassment.

തിടുതിടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great haste, hurry, precipitancy. 2. embarrassment, confusion.

തിടുതിടെ. *adv.* Hastily, hurriedly.

തിട്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. A shoal, an island of alluvial formation, or one from which the water has recently withdrawn, or a small island or rock in the middle of a river, upon the falling of the waters. 2. any island.

തിട്ടുതി, യുടെ. *s.* Want, need, necessity.

തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To regulate. 2. to ascertain, to make sure.

തിട്ടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be regulated.

തിട്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To adjust, to regulate, to make sure, exact. 2. to strengthen.

തിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Certainty, verity. 2. justness, exactness, accuracy. 3. strength, stability, firmness. 4. a proper way, a set rule.

തിട്ടംവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To make sure of, to ascertain the exact amount, &c.

തിണൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To rise as the skin from a blow with a stick or from any irritating plant, as a nettle, &c. 2. to swell. 3. to be inflated with anger, to be exasperated. 4. to be agitated, disturbed.

തിണൎപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Rising or swelling of the skin from a blow, &c. 2. exasperation, rage. 3. agitation.

തിണ്ണ, യുടെ. *s.* A high raised seat, or sitting place, outside the house, &c., a *pial* or open veranda.

തിണ്ണനിരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To go from house to house idling about.

തിണ്ണനിരക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Going from house to house idling about.

തിണ്ണമിടുക്കു,ിന്റെ. *s.* 1. The privilege or firmness of one's house, corresponding to the confidence that an Englishman feels that his house is his castle. 2. shewing great consequence at home merely.

തിണ്ണം. *ind.* Soon, quick.

തിണ്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. A bale or bundle of cloth, &c. 2. See തിണ്ണ. തിണ്ടെടുക്കുന്നു, To tie or pack a bale of cloth, &c.

തിതഉ, വിന്റെ. *s.* A seive, a cribble. മുറം.

തിതിക്ഷ, യുടെ. *s.* Patience, resignation, suffering, endurance. ക്ഷമ.

തിതിക്ഷു, വിന്റെ. *s.* One who is patient, resigned. ക്ഷമയുള്ളവൻ.

തിതീൎഷു, വിന്റെ. *s.* One wishful to cross over. കടപ്പാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

തിത്തി, യുടെ. *s.* A kind of flute.

തിത്തിരി, യുടെ. *s.* 1. The name of a bird, the francoline partridge. ഒരു വക പക്ഷി. 2. the name of a *Muni.*

തിത്തിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bowl. കുഴിവുള്ള പാത്രം. 2. a bucket. തുലാക്കൊട്ട.

തിഥി, യുടെ. *s.* A lunar day; a phasis of the moon.
തിന, യുടെ. *s.* A kind of pannic or millet seed; *Panicum Italicum.*
തിനിശം, ത്തിന്റെ. *s.* A timber tree, *Dalbergia ougeiniensis.* തൊടുക്കാര.
തിന്ത്രിക, യുടെ. *s.* A creeping plant. ചിററമൃത.
തിന്ത്രിണി, യുടെ. *s.* 1. The tamarind tree, *Tamarindus Indica.* പുളിവൃക്ഷം. 2. the fruit. 3. acid taste. പുളിരസം.
തിന്ത്രിണീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The tamarind fruit. വാളൻപുളി. 2. acid seasoning.
തിന്ദുക, യുടെ. *s.* A sort of ebony, *Diospyros glutinosa.* പനച്ചി.
തിന്ദുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of ebony, from the fruit of which a kind of gum or resin is obtained which is used in India as glue by carpenters, &c. *Diospyros glutinosa*, or *Embryopteris glutinifera.* (Lin.) പനച്ചി.
തിന്നാമ്പാല, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Jiyati.* അടകൊതിയൻ.
തിന്നി, യുടെ. *s.* One that eats much, a glutton.
തിന്നുന്നു, ന്നു, ന്മാൻ. *v. a.* To eat, to take food.
തിന്മ, യുടെ. *s.* 1. Wickedness, evil, vice. 2. badness, misfortune, mischief.
തിന്മയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be wicked, to be evil, bad, mischievous.
തിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Badness, worthlessness. *adj.* Bad, inferior.
തിപ്പലി, യുടെ. *s.* Long pepper, *Piper longum.*
തിമി, യുടെ. *s.* A fabulous fish of a large size, said to be one hundred *Yojanas* long. മഹാ മത്സ്യം.
തിമിംഗിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A whale. 2. a large fabulous fish which is said to devour the *Timi.* തിമിയെ വിഴുങ്ങുന്ന മത്സ്യം.
തിമിംഗിലഗിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fabulous fish larger than the preceding and said to devour it. തിമിംഗിലത്തെ വിഴുങ്ങുന്ന മത്സ്യം.
തിമിതം. *adj.* 1. Wet, moist, moistened, damp. നനഞ്ഞ. 2. firm, steady, fixed, unmoved, unshaken. സ്ഥിരമുള്ള.
തിമിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Darkness. ഇരുട്ട. 2. gutta serena, total blindness from affection of the optic nerve. അന്ധത.
തിമിർക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To leap for joy, to play.
തിമിർപ്പ, ിന്റെ. *s.* Leaping for joy, as children in play.
തിമില, യുടെ. *s.* A kind of drum, or tom-tom. തിമില കൊട്ടുന്നു, To beat the same.
തിമിലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who beats the above drum.
തിമിശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of pumpkin gourd. 2. a water melon.
തിയ്യ, or തിയ്യത. *adj.* Bad, evil, wicked, mischievous.
തിയ്യതി, യുടെ. *s.* Any day of the month, date.
തിയ്യത്തി, യുടെ. *s.* A female of the *Theyan* or *Chagon* caste.
തിയ്യൻ, ന്റെ. *s.* A *Theyan*, or *Chagon.*
തിയ്യാടി, യുടെ. *s.* A Brahman of low caste, who performs certain ceremonies in honour of *Káli.*
തിയ്യാട്ട, ിന്റെ. *s.* A certain offering made to *Káli.* തിയ്യാട്ട കഴിക്കുന്നു, To make such offering.
തിയ്യാട്ടുകൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A shed made to perform the above ceremony or offering.
തിയ്യാട്ടുണ്ണി, യുടെ. *s.* See തിയ്യാടി.
തിയ്യാട്ടുപറ, യുടെ. *s.* A kind of drum used at the performance of such ceremony.
തിര, യുടെ. *s.* 1. A wave, a billow. 2. a screen, or curtain, or veil. 3. a kind of preserve made of mangoes, by mashing the pulp and drying it in the sun. 4. a roll of tobacco, a cheroot.
തിരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Thronging, pressing, pressure. 2. inquiry, search.
തിരക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To seek, to inquire. 2. to throng, to press.
തിരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Search, examination, seeking.
തിരട്ട, ിന്റെ. *s.* An abstract of accounts.
തിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To make round. 2. to grow thick, as milk by boiling.
തിരണ്ട. *adj.* 1. Grown, mature, great. 2. become marriageable.
തിരണ്ടകല്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed at the time of a young woman becoming marriageable.
തിരണ്ടി, യുടെ. *s.* A kind of large flat sea fish, the skate.
തിരപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hold a screen, or veil.
തിരമാല, യുടെ. *s.* A wave, a billow.
തിരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To seek, to search.
തിരശ്ചീനം, &c. *adj.* Going crookedly or awry, moving tortuously. വിലങ്ങത്തിൽ നടക്ക.
തിരശ്ശീല, യുടെ. *s.* A veil, a curtain, a screen or wall of cloth surrounding a tent.
തിരസ. *ind.* 1. Indirectly, underhandedly, secretly, covertly. 2. crookedly, awry.

തിരസ്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contempt, abuse, insult, disrespect. നിന്ദ. 2. a cover, screen, concealment. മറ.

തിരസ്കരണി, യുടെ. *s.* 1. An outward tent; a wall or screen of cloth surrounding the principal tent. 2. a screen. മറ.

തിരസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abuse, to insult, reproach, to affront. നിന്ദിക്കുന്നു. 2. to conceal, to cover, to hide. മറെക്കുന്നു.

തിരസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disrespect, contempt, abuse, insult, affront. നിന്ദ. 2. concealment, a screen. മറ.

തിരസ്കൃതം, &c. *adj.* Reviled, abused, reproached, censured. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

തിരസ്കൃതി, യുടെ. *s.* See തിരസ്കാരം.

തിരസ്ക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Disrespect, contempt, abuse. നിന്ദ. 2. concealment. മറക.

തിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To increase, to become numerous. 2. to arrive at the age of puberty.

തിരൾ്ച, യുടെ. *s.* Increase.

തിരി, യുടെ. *s.* 1. The wick of a lamp, or candle. 2. lint, a tent, or bougie. 3. a touch paper or cloth for firing a gun, a fusee.

തിരികണ്ണി, യുടെ. *s.* A potter's wheel.

തിരികല്ലു, ിന്റെ. *s.* A hand mill, a millstone.

തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To turn, to turn round to turn over. 2. to twist, or twirl round. 3. to turn back, to return. 4. to grind by a hand mill. 5. to wind up as a watch. 6. to change, to alter. 7. to turn the course as of running water. 8. to turn away the face. 9. to make to turn, move, or wander about. 10. to be giddy. 11. to reject or return any thing. 12. to sort. 13. to translate. 14. to repeat. 15. to make known. 16. to go. 17. to come. 18. to persuade a person to alter his mind.

തിരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of turning, turning round, or over. 2. whirling. 3. returning. 4. walking about. 5. change, alteration, changing. 6. choice.

തിരിനീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To lengthen a wick, or trim a light. 2. to excite, to instigate one to do a thing.

തിരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Turning round. 2. change, alteration. 3. instigation to any thing wrong. 4. translation.

തിരിപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A wig, false-hair.

തിരിപ്പടി, യുടെ. *s.* Deceit, fraud, trick. തിരിപ്പടി എടുക്കുന്നു, To deceive, to cheat.

തിരിപ്പന്ന, യുടെ. *s.* A kind of fern, *Polypodium acrostichoides.*

തിരിമാലി, യുടെ. *s.* Deceit, fraud, trick.

തിരിമാലിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Deception, fraudulency.

തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To turn; to turn round, to whirl. 2. to turn back, to return. 3. to be giddy. 4. to move, wander, ramble or travel about. 5. to go back, to go away. 6. to change, as the wind. 7. to move circularly. 8. to understand. 9. to be rejected. 10. to be separated.

തിരിയുഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A certain religious ceremony performed with a display of lights. തിരിയുഴിച്ചിൽ കഴിക്കുന്നു, To perform such ceremony.

തിരിയെ, തിരികെ or തിരിച്ചു. *adv.* Again. തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു, To give back. തിരിച്ചുപൊകുന്നു, To go back, to return. തിരിച്ചുവരുന്നു, To come, to turn. തിരിച്ചുപറയുന്നു, To explain, to repeat.

തിരിവു, ിന്റെ. *s.* 1. See തിരിച്ചിൽ in all its meanings. 2. understanding, knowledge. 3. separation. 4. rejection of money returned as bad. 5. a turn. 6. removing out of the way. 7. right direction, or taking the proper direction for the foundation of a building.

തിരിശ്രമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deceit, fraud, trick.

തിരീടം, ത്തിന്റെ. *s.* Pale *lodh*, a kind of tree, *Symplocos racemosa.* പാച്ചൊററി.

തിരു. A prefix to the titles of deities, also a prefix of respect to the titles of persons. *adj.* Sacred, holy, venerable, ornamental.

തിരുകണ്ണി, യുടെ. *s.* The winding in a shell.

തിരുകൽ, ലിന്റെ. *s.* Tucking in, turning in.

തിരുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To tuck in, to turn in.

തിരുകുററി, യുടെ. *s.* The pivot of a native door.

തിരുതാളി, യുടെ. *s.* A large species of convolvulus, *Convolvulus maxima.*

തിരുത്തു, ിന്റെ. *s.* See തിരുത്തൽ.

തിരുത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Alteration or correction in any writing.

തിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To correct, to amend, to rectify mistakes.

തിരുനാമപ്പാല, യുടെ. *s.* A plant, *Periploca tunicata.* (Lin.) one of the eight principal medicaments.

തിരുനാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred or holy name.

തിരുനാവാ, യുടെ. *s.* The name of a place where one of the principal Brahmanical Colleges of Malabar is established.

തിരുനാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A festival, a holiday. 2. the birth day of any person of high rank.

തിരുനീറു, ിന്റെ. *s.* Sacred ashes of burnt cow-dung.

തിരുനെൽവെലി, യുടെ. *s.* The name of a town or district, *Tinnevelly.*

തിരുനെററി, യുടെ. *s.* The forehead (honorific.)

തിരുമനസ്സ,ിന്റെ. *s.* The will of GOD, of a King, of a *guru*, of a high personage, &c. (honorific.) തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നു, To inform, to make known, to acquaint, (honorific.)

തിരുമാടമ്പ,ിന്റെ. *s.* A royal pupil having completed his studies and taking leave of his preceptor or tutor.

തിരുമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The face or countenance, (honorific.)

തിരുമുടി, യുടെ. *s.* The hair of the head, (honorific.)

തിരുമുത്ത,ിന്റെ. *s.* A tooth, (honorific.) തിരുമുത്തു വിളങ്ങുന്നു, To laugh, to smile, (honorific.) തിരുമുത്തുവിളക്കുന്നു, To clean the teeth.

തിരുമുമ്പ,ിന്റെ. *s.* A religious mendicant.

തിരുമുമ്പിൽ. *part.* Before, in the presence of, (honorific.)

തിരുമുമ്പാകെ. *adj.* Before, in the presence of, (honorific.)

തിരുമുൽക്കാഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. A present or complimentary gift to superiors. 2. an annual acknowledgement paid to the king for any grant of land, &c.

തിരുമുൽപ്പാട,ിന്റെ. *s.* A *Cshetrian.*

തിരുമുററം, ത്തിന്റെ. *s.* The court of a temple.

തിരുമൂപ്പ,ിന്റെ. *s.* Royalty, the kingly state.

തിരുമെനി, യുടെ. *s.* The body, (honorific.)

തിരുമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of rubbing, friction, embrocation.

തിരുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. a.* To rub, to use friction, to embrocate.

തിരുവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The word of God, sacred writ. 2. the word or speech of a superior.

തിരുവടയാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The letter of certain great persons.

തിരുവടി, യുടെ. *s.* 1. The feet. 2. You, (honorific.)

തിരുവട്ടപ്പയൻ, ന്റെ. *s.* The name of a certain oil or gum, turpentine. (?)

തിരുവനന്തപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Trivandrum*, the chief city of Travancore, and also of Malabar.

തിരുവരത്തിക്കുററൻ, ന്റെ. *s.* A bull or steer fit to be allowed to go at liberty.

തിരുവല, യുടെ. *s.* A term of abuse; a beggar.

തിരുവാണ, യുടെ. *s.* 1. A sacred oath, swearing. 2. a citation on the part or in the name of a king or superior. തിരുവാണയിടുന്നു, To swear by the king, to take an oath.

തിരുവാതിര, യുടെ. *s.* The 6th lunar asterism.

തിരുവാഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Royal jewels. 2. the ornaments peculiar to a pagoda.

തിരുവാലത്തിരി, യുടെ. *s.* Lustration of arms; a military and religious ceremony held on the 19th of *Aswini*, (October.) and by kings and generals before taking the field. തിരുവാലത്തിരി ഉഴിയുന്നു, To perform or hold such ceremony.

തിരുവാളി, യുടെ. *s.* A term of abuse, a beggar.

തിരുവാഴി, യുടെ. *s.* A royal ring.

തിരുവാററ, യുടെ. *s.* A place where a river branches out into two streams.

തിരുവിതാംകൊട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. The name of a town in Travancore. 2. the country of Travancore.

തിരുവില്ലുവ, യുടെ. The name of a place, *Tiruvilla.*

തിരുവുടയാട, യുടെ. *s.* Royal or sacred apparel.

തിരുവുളി, യുടെ. *s.* 1. A borer. 2. a chisel used for making holes.

തിരുവുള്ളക്കെട,ിന്റെ. *s.* The displeasure of GOD, of a king, of any great personage, &c.

തിരുവുള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal favour, pleasure.

തിരുവെഴുത്ത,ിന്റെ. *s.* A royal letter.

തിരുവൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* The 22nd lunar asterism of the *Hindus* containing three stars in the neck of the eagle.

തിരൊധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cover, concealment, veil, cloth or cloak; any thing which hides or withholds another from sight. 2. disappearance, the being hidden, or disappearance, the act of hiding. മറവ. തിരൊധാനം ചെയ്യുന്നു, 1. To cover, to hide, to conceal. 2. to disappear. മറയുന്നു.

തിരൊഹിതം, &c. *adj.* Covered, concealed, hidden, removed or withrawn from sight.

തിൎയ്യക. *adj.* Going, crookedly or awry; moving tortuously.

തിൎയ്യഗ്യൊനി, യുടെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. a beast. മൃഗം.

തിൎയ്യങ്. *adj.* Going crookedly or awry; moving tortuously.

തിലകല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Oil-cakes of the sesamum seed. എള്ളിന്റെ പിണ്ണാക്ക.

തിലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark made with coloured earth or unguents upon the forehead and between the eye brows, either as an ornament, or a sectarial distinction. തൊടുകുറി. 2. a freckle, mole, or any natural mark on the person. മറു. 3. a tree. മഞ്ചാടിമരം. 4. another tree *Tilaca.* മൈലെള്ള. 5. the bladder. മൂത്രാശയം. 6.

black *Sochal* salt, a factitious salt containing sulphur and iron, &c. 7. excellence, eminence. ശ്രേഷ്ഠത. 8. a title especially in composition implying pre-eminence, as രഘുവംശതിലകൻ, *Tilaca* of the race of *Raghu*, a name of Rama.

തിലകാളകം, ത്തിന്റെ. s. A mole, or any natural spot on the body. മറു.

തിലപൎണ്ണി, യുടെ. s. Red sanders, *Pterocarpus santolinus.* രക്തചന്ദനം.

തിലപിഞ്ജം, ത്തിന്റെ. s. Barren sesamum, bearing no blossoms, or its seed yielding no oil. കായാത്തഎള്ള.

തിലപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. s. The flower of the sesamum plant. എൾപൂ.

തിലപെജം, ത്തിന്റെ. s. Barren sesamum bearing no blossoms, or its seed yielding no oil. കായാത്തഎള്ള.

തിലം, ത്തിന്റെ. s. 1. The sesamum plant, *Sesamum orientale.* എള്ള. 2. a tree.

തിലിത്സം, ത്തിന്റെ. A large snake, according to some the Boa constrictor. പെരിമ്പാമ്പ.

തിലു, വിന്റെ. s. A plant, *Impatiens Balsamica.*

തിലുങ്ക, ിന്റെ. s. 1. A country, *Telungana.* 2. the Telugu language.

തിലുങ്കചെട്ടി, യുടെ. s. A Sudra of Telungana.

തിലുങ്കബ്രാഹ്മണൻ, ന്റെ. s. A Telugu Brahman.

തിലുങ്കൻ, ന്റെ. s. A Teluguman.

തിലൊത്തമ, യുടെ. s. A courtezan of *Swerga.*

തിലൊദകം, ത്തിന്റെ. s. Funeral rites or obsequies. ഉദകക്രിയ.

തില്യം, ത്തിന്റെ. s. A field of sesamum. എള്ളു വിളയുന്നെടം.

തില്വം, ത്തിന്റെ. s. A timber tree, a pale sort of *Lodh.* പാച്ചൊററി?

തിഷ്യഫലാ, യുടെ. s. Emblic myrobolan, or shrubby Phyllanthus, *Phyllanthus Emblica.* നെല്ലി.

തിഷ്യം, ത്തിന്റെ. s. The eighth *Nacshatra* or lunar mansion of the *Hindus.* പൂയം.

തിസ്രു. adj. Numeral three. മൂന്ന.

തിള, യുടെ. s. A bubble, boiling or bubbling up.

തിളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To bubble, to boil up.

തിളെപ്പു, ിന്റെ. s. 1. Boiling, bubbling, making boil. 2. increase, growth.

തിളെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To cause to bubble, or boil up. 2. to grow, to increase.

തിറ, യുടെ. s. 1. Tribute, tax. 2. an offering. തിറകൊടുക്കുന്നു, 1. To pay tribute or tax. 2. a present, an offering.

തിറകെട, ിന്റെ. s. Want of vigour, inability, weakness.

തിറമുള്ളവൻ, ന്റെ. s. One who is vigorous, strong, able.

തിറം, ത്തിന്റെ. s. Ability, strength, vigour. തിറംകാട്ടുന്നു, To shew strength, ability, vigour.

തീ, യുടെ. s. 1. Fire. 2. Ceylon lead-wort, *Plumbago Zeylanica.* തീകത്തുന്നു, To kindle, to burn, to take fire. തീകത്തിക്കുന്നു, To kindle a fire. തീപിടിക്കുന്നു, To take fire, to ignite. തീകെടുത്തുന്നു, To extinguish fire. തീകായുന്നു, To warm one's self near a fire. തീകൂട്ടുന്നു, തീമൂട്ടുന്നു, To make, heap up a fire. തീകൊളുത്തുന്നു, To kindle a fire, to set fire to.

തീക്കട്ട, യുടെ. s. Coals of fire.

തീക്കനൽ, ലിന്റെ. s. A burning or live coal.

തീക്കരി, യുടെ. s. The state of being burnt, as grass, &c., on the ground. തീക്കരിമാററുന്നു, To remove any thing to prevent its taking fire, or to prevent fire spreading.

തീക്കല, യുടെ. s. The scar of a burn.

തീക്കലം, ത്തിന്റെ. s. A portable fire place, a stove any vessel in which fire is placed.

തീക്കല്ലു, ിന്റെ. s. Flint-stone.

തീക്കാൽ, ലിന്റെ. s. A stream of fire from a rocket, &c.

തീക്കുടുക്ക, യുടെ. s. A bomb shell.

തീക്കുഴി, യുടെ. s. A pit in which fire is made.

തീക്കൊള്ളി, യുടെ. s. A fire-brand.

തീച്ചട്ടി, യുടെ. s. An earthen fire pan, a small portable fire place, a stove.

തീട്ടു, ിന്റെ. s. A name given to a letter of Lords or titled persons.

തീട്ടം, ത്തിന്റെ. s. Fœces, excrement.

തീട്ടൂരം, ത്തിന്റെ. s. A letter or writing of the Cochin Rajah.

തീണ്ടൽ, ലിന്റെ. s. 1. Pollution, defilement, contamination. 2. uncleanness. 3. the act of touching.

തീണ്ടാനാഴിക, യുടെ. s. A small kind of sensative plant.

തീണ്ടാപ്പാട, ിന്റെ. s. A distance to which pollution or defilement does not reach.

തീണ്ടാമതി, യുടെ. s. See the preceding.

തീണ്ടായിരിക്കുന്നവൾ, ളുടെ. s. A menstruous woman.

തീണ്ടാരി, യുടെ. s. Menstruation, or menstrual discharge.

തീണ്ടാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ; or തീണ്ടായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. v. n. To be unclean, to be unwell, to menstruate.

തീണ്ടിക്കുളി, യുടെ. s. Bathing after pollution.

തീണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To pollute. 2. to touch. 3. to infect by touching, to contaminate. 4. to be bit by a venomous animal. വിഷം തീണ്ടിമരിച്ചു, He died of a venomous bite.

തീത്തഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* The scar of a burn.

തീത്താങ്ങി, യുടെ. *s.* 1. A fire fender, a fire screen. 2. a protection against fire.

തീൻ, നിന്റെ. *s.* 1. Food, meat, nourishment. 2. cutting. തീൻ കൊടുക്കുന്നു, To give food, to feed. തീനിടുന്നു, To feed fowls, &c.

തീൻകഥ, യുടെ. *s.* A riddle.

തീൻപണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eatables, victuals. 2. the stomach.

തീൻപണ്ടി, യുടെ. *s.* The stomach, the belly.

തീൻപതി, യുടെ. *s.* A pasture.

തീൻപുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pasture.

തീനി, യുടെ. *s.* An eater, a glutton.

തീപെട്ടി, യുടെ. *s.* A torch, a flambeau.

തീപ്പന്ന, യുടെ. *s.* A parisitical plant.

തീപ്പാതി, യുടെ. *s.* The state of being half consumed by fire.

തീപ്പുണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A burn.

തീപ്പൊരി, യുടെ. *s.* A spark of fire.

തീപ്പൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* Fire to be extinguished.

തീപ്പൊള്ള, or തീപ്പൊള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* A burn.

തീപ്പൊള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A burn.

തീപ്പൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. n.* To be burnt by fire.

തീഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire, conflagration, destruction by fire.

തീമറ, യുടെ. *s.* A fender, a fire screen.

തീര, ിന്റെ. *s.* A written receipt or acknowledgment. തീരുകൊടുക്കുന്നു, To give a receipt.

തീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A shore, a bank. കര.

തീരാക്കൊണ്ടി, യുടെ. *s.* A difficult business, endless dispute, pains, labour, &c.

തീരാത്ത. *adj. Neg.* 1. Unfinished, unsettled. 2. undone. 3. endless, interminable. 4. difficult, &c.

തീരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be finished, completed, concluded, ended, to cease. 2. to be accomplished, perfected. 3. to be done, to be made. 4. to be settled, decided as a law suit, &c., to be solved, to be liquidated. 5. to be expiated.

തീരുമാനം, *adj.* Certain, entire, just. *adv.* Wholly, entirely, definitely.

തീരെ. *adv.* Wholly, totally, entirely, decidedly. തീരെ പൊക്ക, Total loss. തീരെപൊകുന്നു, To be totally lost, to be entirely gone.

തീൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. a.* 1. To finish, complete, conclude or end, to accomplish, to perfect a thing. 2. to make. 3. to settle, decide, solve. 4. to liquidate. 5. to expiate. ഭയം തീൎക്കുന്നു, To remove fear. സംശയംതീൎക്കുന്നു, To solve a doubt. ദാഹം തീൎക്കുന്നു, To quench thirst. കടം തീൎക്കുന്നു, To pay off a debt.

തീൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. A settling, or final arrangement. 2. conclusion. 3. completion, determination. 4. decision. തീൎച്ചക്ക. *adv.* Lastly, finally, at the end, conclusion. തീൎച്ചയായി പറയുന്നു, To speak definitely, positively, decidedly. തീൎച്ചപറയുന്നു, 1. To say the lowest or just price. 2. to speak positively, decidedly. തീൎച്ച വരുത്തുന്നു, To settle, conclude, to bring to an end or close.

തീൎച്ചമൂച്ച, യുടെ. *s.* See തീൎച്ച.

തീൎച്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* 1. To be settled, decided. 2. to be solved. 3. to be concluded. 4. to be finished. 5. to be decided.

തീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Crossed, passed over. കടക്കപ്പെട്ടത. 2. spread, expanded. വിടരപ്പെട്ടത.

തീൎത്തുപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To acknowledge, to confess. 2. to speak definitely, decidedly.

തീൎത്ഥകരൻ, ന്റെ. *s.* A teacher or head of the *Jaina* sect.

തീൎത്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A tutor, a *Guru.* ഗുരു.

തീൎത്ഥപാദൻ, ന്റെ. *s.* A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

തീൎത്ഥമാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To bathe in any sacred stream.

തീൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water in general. 2. holy water. 3. any holy place or place of pilgrimage, but especially such as are situated along the course of a stream considered sacred, or in the vicinity of some sacred spring or piece of water. 4. any piece of water. 5. sacred science or any of the branches of knowledge esteemed sacred. 6. a *ghat* or stairs of a landing place.

തീൎത്ഥയാത്ര, യുടെ. *s.* A pilgrimage to sacred rivers and pools.

തീൎത്ഥവാസി, യുടെ. *s.* A pilgrim.

തീൎത്ഥസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing in sacred rivers, &c. തീൎത്ഥസ്നാനം ചെയ്യുന്നു, To bathe.

തീൎന്നവൻ, ന്റെ. *s.* One who is accomplished in any thing either good or bad.

തീൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A decree, award, decision. 2. judgement, or sentence of a judge. 3. determination. 4. agreement. 5. a settling or final arrangement.

തീപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be decided, determined, concluded, a decree to be passed.
തീപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To decree, to decide, to pass sentence.
തീപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to finish, &c. 2. to build, to get any thing made. 3. to cause to pay or settle any account, &c.
തീൎമ്മ, യുടെ. *s.* Discharge, acquittal, settlement.
തീൎമുറി, യുടെ. *s.* A written receipt.
തീൎവ്വ, യുടെ. *s.* 1. Duty, customs. 2. acquittal, relinquishing to another. 3. sale, purchasing out.
തീൎവ്വില, യുടെ. *s.* A bargain.
തീൎവ്വിലയോല, യുടെ. *s.* A bill of sale.
തീവെട്ടം, & തീവെളിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Fire light.
തീവ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. 2. pungency. 3. speed, swiftness, hurry. *adj.* 1. Hot, warm. 2. pungent. 3. much, excessive, endless. 4. speedy, swift, hasty. *adv.* Much, excessively, endless.
തീവ്രവെദന, യുടെ. *s.* Excessive pain, agony, the pain of damnation.
തീക്ഷ്ണകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thorny shrub. കാരമുൾ. 2. the thorn apple, *Datura metel.* ഉമ്മത്ത.
തീക്ഷ്ണകന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The onion. വെള്ളുള്ളി.
തീക്ഷ്ണകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The rays of the sun. ആദിത്യരശ്മി.
തീക്ഷ്ണകൎമ്മാ, വിന്റെ. *s.* One who is active, zealous.
തീക്ഷ്ണഗന്ധ, യുടെ. *s.* A Morunga tree, *Morunga hyperanthera.* മുരിങ്ങാ.
തീക്ഷ്ണത, യുടെ. *s.* See തീക്ഷ്ണം.
തീക്ഷ്ണതണ്ഡുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Long pepper. തിപ്പലി.
തീക്ഷ്ണതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attar of roses. പനിനീർതൈലം. 2. resin. 3. the milky juice of the Euphorbia. 4. spirituous or vinous liquor.
തീക്ഷ്ണപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander. കൊത്തമ്പാല.
തീക്ഷ്ണപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloves. കരയാമ്പൂവ.
തീക്ഷ്ണഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.
തീക്ഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. ഉഷ്ണം. 2. pungency, the heat of pepper, &c. എരി. 3. poison. വിഷം. 4. iron. ഇരിമ്പ. 5. war, battle. യുദ്ധം. 6. haste, hurry. തിടുക്കം. 7. fear of death. *adj.* 1. Hot, warm. 2. pungent. 3. zealous, active. 4. keen, intelligent. 5. sharp. 6. quick.
തീക്ഷ്ണരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Saltpetre. വെടിയുപ്പ.
തീക്ഷ്ണശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Barley. യവം. 2. beard of paddy or rice corn.
തീക്ഷ്ണാംശു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
തീക്ഷ്ണോത്ഥപരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Powdered pepper, &c. മുളകുപൊടി.
തീക്ഷ്ണോത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dried ginger. ചുക്ക. 2. black pepper. മുളക. 3. long pepper. തിപ്പലി.
തീററൽ, ലിന്റെ. *s.* Feeding.
തീററി, യുടെ. *s.* Food, victuals, sustenance. തീററികൊടുക്കുന്നു, To feed.
തീററികഥ, യുടെ. *s.* A riddle, an enigma.
തീററികെറുന്നു, റി, വാൻ. *v.* To attack an enemy fearlessly.
തീററിയടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To face or approach an enemy valiantly or fearlessly.
തീററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. c.* To cause to eat, to feed. തീററി പൊററുന്നു, To nourish. തീററി വളൎക്കുന്നു, To nourish, to bring up.
തു. *ind.* A particle implying, 1. Difference, (but, or.) 2. disjunction, (but, again, further, other.) 3. connexion, (and, moreover.) 4. asseveration, (indeed.) 5. an expletive.
തുക, യുടെ. *s.* 1. An amount, sum total. 2. arrow root. തുകകൂട്ടുന്നു, തുകയിടുന്നു, To cast up, to sum up an amount. തുകപ്പടി, In large sums.
തുകമൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* A mistake in the sum total, an erroneous calculation, a mistake made in summing up the amount.
തുകയൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of curry, or seasoning with food.
തുകാക്ഷീരി, യുടെ. *s.* 1. Arrow root. കൂവനൂറ. 2. the manna of bamboos.
തുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* Cloth, dress.
തുക്കിടി, യുടെ. *s.* A division of a country.
തുംഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tall person. 2. an eminent, or celebrated person. ഉന്നതൻ.
തുംഗഭദ്ര, യുടെ. *s.* The river, *Toombhadra.* ഒരുനദി.
തുംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, loftiness, top, vertex, altitude. 2. excellency. ശ്രെഷ്ഠത. *adj.* High, elevated, lofty. ഉയരമുള്ള. 2. chief, principal. ഉന്നതം, ശ്രെഷ്ഠം. 3. passionate, hot.
തുംഗീ, യുടെ. *s.* A kind of basil, *Ocimum gratissimum.* നായർവെണ്ണ.
തുച്ഛമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To despise, to slight. 2. to think lightly of.
തുച്ഛം, &c. *adj.* 1. Void, empty. ഒഴിഞ്ഞ. 2. small, little. അല്പം. 3. abandoned, deserted. 4. base, mean, vile. *s.* Chaff. ഉമി.

തുഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sleeping. 2. error. 3. dying.

തുഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* An end, extremity.

തുഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To sleep. 2. to err, to be entangled. 3. to die.

തുട, യുടെ. *s.* The thigh.

തുടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The beginning, commencement.

തുടക്കാമ്പു, ിന്റെ. *s.* The inner part of the thigh.

തുടങ്ങൽകത്തി, യുടെ. *s.* A kind of broad knife.

തുടങ്ങി. *part.* From, beginning with.

തുടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To begin, to commence. 2. to undertake.

തുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A liquid measure containing about $\frac{1}{16}$ of an *Edangari.* 2. stoutness, plumpness.

തുടൎച്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Connection, joining together, touching.

തുടരി, *vel* തുടലി, യുടെ. *s.* The name of a thorny shrub bearing an eatable fruit. *Rhamnus circumcissus.* 2. jujube tree.

തുടരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To pursue, to follow after. 2. to chase. 3. to prosecute. 4. to continue. 5. to begin. തുടൎന്നുകൂടുന്നു, തുടൎന്നു ചെല്ലുന്നു, തുടൎന്നു പൊകുന്നു, To pursue closely. തുടൎന്നു പറയുന്നു, To continue speaking, to speak boldly.

തുടരെ. *adv.* One after another, following.

തുടരെ തുടരെ. *adv.* Incessantly, continuedly, frequently, without interstices.

തുടർ, രിന്റെ. *s.* 1. A chain. 2. a waist chain.

തുടൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Pursuit, following, chasing. 2. commencement.

തുടൎമ്മാല, യുടെ. *s.* A gold necklace.

തുടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A chain. 2. a fetter.

തുടലരഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A chain worn round the waist.

തുടവാപ്പു, ിന്റെ. *s.* An ulcer on the inner part of the thigh.

തുടവാളു, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

തുടസ്സം, ത്തിന്റെ. *s.* See തുടക്കം.

തുടി, യുടെ. *s.* 1. A small drum, a tambourine. 2. Cardamons. 3. palpitation. 4. a machine for drawing water out of a well. തുടികൊട്ടുന്നു, To beat the fore-mentioned drum.

തുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To pant, to struggle. 2. to beat, to leap, to throb, to palpitate. 3. to strike the water with the hands in swimming. 4. to act speedily, to exert, to use vehemence.

തുടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Panting, struggling. 2. palpitation, tremor. 3. striking the water with the hands in swimming. 4. acting speedily, using vehemence.

തുടിയടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beat a tambourine. 2. to publish or proclaim any order of Government, &c.

തുടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To be or become red.

തുടുതുടെ. *adj.* Very red.

തുടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A spatula, a slice. 2. a stirrer, a flat wooden instrument. 3. an oar, a paddle. 4. red, the colour. 5. a sprout. 6. a certain method of ploughing.

തുടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To wipe, to rub, to clean.

തുടെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Wiping, rubbing, cleaning.

തുട്ടു, ിന്റെ. *s.* Copper coin.

തുട്ടി, യുടെ. *s.* A fine, stopping part of the wages or salary on account of default or neglect of work.

തുണ, യുടെ. *s.* 1. Help, aid, assistance. 2. a companion. 3. society, company. 4. protection. തുണ ചെയ്യുന്നു, To help.

തുണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A companion, a fellow-traveller. 2. a protector. 3. an assistant.

തുണി, യുടെ. *s.* 1. Cloth, clothes. 2. a timber tree.

തുണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To aid, to help to assist. 2. to accompany. 3. to protect.

തുണ്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A small piece, a shred, a remnant, a morsel. 2. a small note. 3. loss, damage. തുണ്ടുപിണയുന്നു, To suffer loss.

തുണ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To cut in pieces.

തുണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A piece. 2. a part, a portion.

തുണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cut in pieces, to cut asunder, to divide.

തുണ്ടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* The act of cutting in pieces.

തുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The face. മുഖം. 2. the mouth. വാ. 3. a beak, a bill. പക്ഷികളുടെ കൊക്കു.

തുണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. The mouth, the face. മുഖം. 2. a beak. കൊക്കു.

തുണ്ഡിക, യുടെ. *s.* The navel. നാഭി.

തുണ്ഡികെരി, യുടെ. *s.* 1. The cotton plant. നൂൽപരുത്തി. 2. a sort of gourd, *Momordica monadelpha.* കൊവൽവള്ളി.

തുണ്ഡിഭം, &c. *adj.* Having a prominent or elevated navel. വലിയ പൊക്കിളുള്ള.

തുണ്ഡിലം, &c. *adj.* Having a prominent or elevated navel. വലിയപൊക്കിളുള്ള.

തുത്തം, or തുത്ത, ിന്റെ. *s.* Calamine, (impure carbonate of zinc.) പാൽതുത്തം, White vitriol, (sulphate of zinc.)

തുത്തനാകപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Flowers of zinc.

തുത്തനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Zinc, *Tutanag*.

തുത്തി, യുടെ. *s.* A plant, the leaves of which are a substitute for mallow, *Sida Mauritiana.* ഒരു.

തുത്തിപ്പീര, യുടെ. *s.* A tree, *Trichosanthes nervifolia.*

തുത്ഥ, യുടെ. *s.* 1. Small cardamoms. ഏലം. 2. indigo. അമരി.

തുത്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol.

തുത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A collyrium, extracted from the Amomum Zanthorhiza. 2. blue vitriol, sulphate of copper, especially medicinally considered as an application to the eyes.

തുത്ഥാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol, considered a medicinal application to the eyes.

തുനി, യുടെ. *s.* A kidney.

തുനിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Venturing, daring, hazarding, boldness, temerity; enterprize.

തുനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To venture, to hazard, to presume, to dare, to be bold, to attempt, to act boldly, to be courageous.

തുനിവു, ിന്റെ. *s.* Boldness, daring, temerity, hazard, enterprize, courage, presumption.

തുനിവുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A bold adventurer; a presumptuous or daring man.

തുന്ദപരിമൃജൻ, ന്റെ. *s.* A lazy man, a sluggard. മടിയൻ.

തുന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The belly. വയറ.

തുന്ദിഭൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has a prominent or elevated navel. പൊക്കിൾ വലിയവൻ. 2. one who has a pot belly. കുടവയറൻ.

തുന്ദിലൻ, ന്റെ. *s.* One who has a large or prominent navel.

തുന്ദി, യുടെ. *s.* 1. The navel. നാഭി. 2. the belly. 3. one who has a large or prominent navel. പൊക്കിൾ വലിയവൻ.

തുന്ദുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Mustard seed. കടുക.

തുന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* *Toon* or *tuna*, a tree of which the wood bears some resemblance to Mahogany, and is used for furniture, &c. *Cedrela tunna.* (Rox.)

തുന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sewing, stitching. 2. a stitch, a seam.

തുന്നൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A tailor.

തുന്നൽപണി, യുടെ. *s.* Needle work, sewing.

തുന്നവായൻ, ന്റെ. *s.* A tailor. തുന്നൽ പണിക്കാരൻ.

തുന്നിക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To sew, to stitch, to seam.

തുന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to sew, to get clothes made. 2. to make a hole in a jack fruit to ascertain whether it be ripe.

തുന്നിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A hole made in a jack fruit to ascertain if it be ripe.

തുന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. a.* To sew, to stitch.

തുൻപു, ിന്റെ. *s.* 1. Intelligence, information, discovery, detection. 2. an end, an extremity. 3. sense, knowledge, തുൻപുണ്ടാകുന്നു, To be discovered, detected.

തുൻപില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Folly, insensibility, stupidity. 2. insanity.

തുൻപുകെട, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

തുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Spittle. 2. the act of spitting.

തുപ്പട്ട, ിന്റെ. *s.* See തുപ്പട്ടി.

തുപ്പട്ടാവു, ിന്റെ. *s.* A fine fringed mantle.

തുപ്പട്ടി, യുടെ, *s.* 1. A kind of cotton blanket, or covering. 2. a folding mantle, a loose robe, to cover the whole body.

തുപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Spittle, saliva.

തുപ്പായി, യുടെ. *s.* An interpreter.

തുപ്പുനീര, ിന്റെ. *s.* Spittle, saliva.

തുപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. a.* To spit, to throw out spittle.

തുമുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mingled or tumultuous combat. ഇടകലൎന്ന യുദ്ധം. 2. uproar, clangour, tumult, tumultuous sound, noise. *adj.* Tumultuous, noisy.

തുമ്പ, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Phlomis.* (Lin.) 2. any thing put to stop a hole in a vessel, a stopple, a plug.

തുമ്പക്കൊടുവെരി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, Ceylon lead-wort, *Plumbago zeylanica.*

തുമ്പി, യുടെ. *s.* 1. A kind of beetle which commonly flies about before rain. 2. a neck ornament for women.

തുമ്പിക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant's trunk.

തുമ്പിക്കൈ, യുടെ. *s.* An elephant's trunk.

തുമ്പിത്താൻ, ന്റെ. *s.* A long trumpet.

തുമ്പിത്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* A long strait trumpet.

തുമ്പിത്തുള, യുടെ. *s.* A hole eaten in timber, &c. by a black beetle.

തുമ്പിൾ, ളിന്റെ. *s.* A tree.

തുംബം, ത്തിന്റെ. *s.* A long gourd.

തുംബി, യുടെ. *s.* A long gourd, *Cucurbita lagenaris.* ചുരവള്ളി.

തുംബുരു, വിന്റെ. *s.* 1. Coriander. കൊത്തമ്പാലരി. 2. one of the *Gandharbas* or celestial choristers. ഗന്ധൎവ്വന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

തുമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* Sneezing, a sneeze.

തുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. n.* To sneeze.

തുയരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, sadness, affliction. 2. compassion, commiseration.

തുയിർ, രിന്റെ. *s.* 1. Affliction, sorrow. 2. calamity.

തുയിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be sorry. 2. to commiserate.

തുയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The top, point. 2. purity, clearness.

തുയ്യവെള്ള, *adj.* Spotless, pure, white.

തുരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person entrusted with care or management.

തുരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ, or വാൻ. *v. a.* 1. To perforate, to bore. 2. to burrow, to make holes in the ground, to mine.

തുരഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

തുരഗീ, യുടെ. *s.* 1. A horseman, a chavalier, &c. 2. a plant, the winter-cherry, *Physalis flexuosa.* പിവട്ടി.

തുരങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole made under ground or through the walls of a building, for military or felonious purposes; a mine, a breach. തുരങ്കമിടുന്നു, To make a way under ground, &c. തുരങ്കം വെക്കുന്നു.

തുരങ്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A burgler, a housebreaker. 2. a miner.

തുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A charge, trust; heaviness, burden.

തുരംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

തുരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse. കുതിര.

തുരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To drive or chase away, to make one go. 2. to pursue.

തുരപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A carpenter's centre bit, or drill.

തുരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A carpenter's centre bit or drill. 2. a large rat.

തുരവ, യിന്റെ. *s.* 1. A large well. 2. a hole in the ground, a burrow, a mine. 3. the act of burrowing or mining.

തുരവൻ, ന്റെ. *s.* A kind of large rat.

തുരായണം, ത്തിന്റെ. *s.* Attachment to any particular object or pursuit. താല്പൎയ്യം. *adj.* Attached to any particular object or pursuit. താല്പൎയ്യമുള്ള.

തുരാഷാട, യിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

തുരിശ, യിന്റെ. *s.* 1. Blue vitriol, sulphate of copper, especially medicinally considered as a collyrium or application to the eyes. 2. aid, assistance.

തുരിശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is diligent, constant in application, persevering in endeavour, assiduous. 2. a miser, a frugal man.

തുരിശക്കേട, യിന്റെ. *s.* Idleness, negligence, carelessness.

തുരിശപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To prompt to diligence, &c.

തുരിശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be diligent, to be assiduous, to be persevering in endeavour.

തുരിശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Diligence, industry, assiduity, constancy in business. 2. parsimony, frugality.

തുരി, യുടെ. *s.* 1. A brush, a fibrous stick used by weavers to clean, and separate the threads of the woof. നിരപ്പൻ. 2. a weaver's shuttle.

തുരീയം, &c. *adj.* Fourth. നാലാമത്തെ.

തുരുത്ത, യിന്റെ. *s.* An island.

തുരുത്തി, യുടെ. *s.* 1. An Indian bellows. 2. a leather bag to carry water. 3. a leather bottle.

തുരുമ്പ, യിന്റെ. *s.* 1. Rust. 2. straw. 3. mourning on account of the death of a relative, or imaginary pollution, a term used by the low classes. തുരുമ്പു പിടിക്കുന്നു, To be rusty, to rust, to gather rust.

തുരുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be rusty, to rust.

തുരുഷ്കൻ, ന്റെ. *s.* See തുലുക്കൻ.

തുരുഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense. കുന്തുരുക്കം.

തുലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. An end, completion. 2. difficulty.

തുലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Equality. 2. weighing in a balance.

തുലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To come to an end, to be done, completed.

തുലാ, യുടെ. *s.* Resemblance, likeness, equality, similarity. See തുലാം.

തുലാകോടി, യുടെ. *s.* An ornament for the feet or toes. കാല്ച്ചിലമ്പ.

തുലാക്കൂറ, റിന്റെ. *s.* The sign *Libra* in the zodiac.

തുലാക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A bucket.

തുലാധടം, ത്തിന്റെ. *s.* An oar, a paddle. തുഴ.

തുലാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sign *Libra.* തുലാം രാശി. 2. the string of a balance. നിറകൊൽചരട.

തുലാപുരുഷദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

തുലാഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An equal weight with any one's body in gold.

തുലാമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of October.

തുലാം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A measure by weight of 100 *Palas* or about 145 ounces troy. 2. a balance, especially a fine balance, goldsmith's or assay scales. 3. the lever of a *Picota* for drawing water from a well. 4. a cross beam or timber supporting a boarded floor, &c., of a

house, a joist. 5. a sign of the zodiac, *Libra.* 6. the month October. 7. resemblance, likeness, equality, similarity.

തുലാരാശി, യുടെ. *s.* The sign *Libra* in the zodiac.

തുലാസ,ിന്റെ. *s.* A pair of scales.

തുലാസുപടി, യുടെ. *s.* A weight.

തുലാസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The string of a balance. നിറകൊല്ലരട.

തുലിതം, &c. *adj.* Equalized, equal, made equal, resembling. തുല്യമാക്കപ്പെട്ട.

തുലുക്ക,ിന്റെ. *s.* The Turkish or Moorish language.

തുലുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A Mussulman or Mahomedan.

തുലുക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Turkey.

തുലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To finish, to accomplish.

തുലൊം. *adv.* Much, very, most, exceeding.

തുല്യത, യുടെ. *s.* Equality, analogy, likeness, resemblance, similarity.

തുല്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is equal, like, resembling.

തുല്യപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking together. പലർ കൂടി കുടിക്ക.

തുല്യമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be or become equal, to be analogous to, to resemble, to be like.

തുല്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make equal.

തുല്യം, &c. *adj.* 1. Equal or analogous to, like, resembling. 2. certain, firm, regular.

തുല്യംചാത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To sign, used only respecting the Rajah of Travancore's placing his signature to any document.

തുല്ല,ിന്റെ. *s.* Opposition, impediment, dispute, &c. respecting landed property. തുല്ല തീക്കുന്നു, To remove any such opposition or dispute.

തുല്ല,ിന്റെ. *s.* Failure or missing to strike a ball at a certain play. തുല്ലിടുന്നു, To miss striking the same.

തുവര, യുടെ. *s.* 1. A leguminous shrub, a kind of lentil, doll, pigeon pea, *Cytisus Bajoc* or *cajan.* 2. an eighth of a inch.

തുവരപ്പരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* The seed of the preceding.

തുവരം, ത്തിന്റെ. *s.* An astringent taste, acerbity. ചവപ്പ. *adj.* Astringent.

തുവരിക, യുടെ. *s.* See തുവര.

തുവരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To grow dry, to become fine or fair.

തുവച്ചിലക്കാരം, ത്തിന്റെ *s.* 1. *Sochal* salt. 2. natron, alkali.

തുവത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make dry with a cloth, or sponge, to wipe clean. 2. to remove any superfluous water out of a rice corn field after sowing

തുവാല, യുടെ. *s.* A wiping towel or cloth, a towel.

തുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To temper iron, or steel. 2. to dip in; to soak.

തുവെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Tempering of iron, steel, &c. 2. dipping, soaking.

തുഷ, യുടെ. *s.* The husk or chaff of rice, &c. ഉമി.

തുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Belleric myrobalan. താന്നി.

തുഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Frost, snow. മഞ്ഞ. 2. cold. തണുപ്പ. 3. thin rain, mist. ചാററമഴ. *adj.* Cold, frigid, frosty.

തുഷാരാദ്രി, യുടെ. *s.* A snowy mountain. ഹിമവാൻ.

തുഷിതൻ, ന്റെ. *s.* A *Tushita*, a kind of subordinate deity, one of a class of thirty six. ഒരു ദൈവത.

തുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who is pleased, satisfied, content.

തുഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Satisfaction, content, pleasure, gratification. 2. advantage, profit.

തുഷ്ടിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be pleased, satisfied, content.

തുഷ്ടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To please, to satisfy.

തുസ്സം, ത്തിന്റെ. *s.* Dust. പൂളി.

തുഹിനകരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനകിരണൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുഹിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Frost. മഞ്ഞ. 2. moon-light, moon-shine. നിലാവ.

തുഹിനാചലം, ത്തിന്റെ. *s.* A snowy mountain.

തുഹിനാംശു, വിന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

തുള, യുടെ. *s.* A hole, a hole made with an instrument.

തുളമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, an inner cavity of a bamboo, or other reed. 2. the size of a hole. 3. making a hole, perforating.

തുളയൻ, ന്റെ. *s.* A fool.

തുളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be perforated, to be bored, to be pierced.

തുളസി, യുടെ. *s.* *Tulasi* or holy basil, a shrub held in veneration by the Hindus, the purple stalked basil, *Ocimum sanctum.*

തുളി, യുടെ. *s.* A drop.

തുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To drop. 2. to stop a hole in a vessel.

തുളിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Dropping. 2. mending or stopping a hole in a vessel. 3. the place stopped up.

തുളു, വിന്റെ. *s.* 1. The name of a country, the most northern part of the Malayalim country. 2. the language of that country.

തുളുനമ്പി, യുടെ. *s.* A *Tulu* Brahman.

തുളുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Fluctuation, moving or shaking from side to side as water carried in a vessel.

തുളുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to fluctuate, or move from side to side.

തുളുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To fluctuate, to move or shake from side to side as water carried in a vessel. 2. to swagger, to bully.

തുളുമ്പെ. *adv.* Full. തുളുമ്പെ നില്ക്കുന്നു, To stand full, to stagnate, to be full to the brim.

തുളുവൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of the *Tulu* country.

തുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Jumping, leaping, hopping. 2. dancing, play. 3. shaking in an ague fever, trembling. 4. tripping along. 5. frolicsomeness. 6. demoniac possession. 7. wrath, rage.

തുള്ളൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dancer, actor. 2. one possessed of a demon.

തുള്ളൽപനി, യുടെ. *s.* An ague fever.

തുള്ളൽപ്പാട്ടു, ിന്റെ. *s.* A song repeated by a dancer or actor.

തുള്ളി, യുടെ. *s.* A drop.

തുള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to jump, &c.

തുള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* 1. To jump, to leap, to hop, to trip along. 2. to dance. 3. to be frolicsome. തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു, To jump and leap as a calf, a lamb, &c., to frisk about. തുള്ളി ഒഴിയുന്നു, To be dispossessed of a demon. തുള്ളിക്കൊണ്ടു വരുന്നു, To run along in a tripping way. തുള്ളിമാറുന്നു, To cease raining. തുള്ളിയിടുന്നു, To commence raining in drops. തുള്ളിച്ചാടുന്നു, To caper about, to be unruly.

തുഴ, യുടെ. *s.* A paddle, an oar.

തുഴച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of rowing, or paddling.

തുഴയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To row, to paddle.

തുറ, യുടെ. *s.* 1. A road for ships, a port, a harbour. 2. a place for washing clothes. 3. an office, a place of rendezvous. 4. refuse, what remains of the bark or leaves after having been used in bathing. 5. a natural pond. 6. a natural cavern or grotto.

തുറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To open, to unfold, to unlock. 2. to explain, to disclose, to discover, to uncover.

തുറച്ചുങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sea-custom house. 2. sea-customs.

തുറട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A hook, a tack. 2. a crook, a crooked instrument. 3. an entanglement, an impediment.

തുറട്ടുവേല, യുടെ. *s.* A difficult or troublesome work.

തുറപ്പു, *vel* തുടപ്പു, യുടെ. *s.* A broom.

തുറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to open, &c.

തുറമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sea-port, a road for ships. 2. openness.

തുറവു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of opening, opening. 2. openness, clearness.

തുറസ്സു, ിന്റെ. *s.* Openness, clearness, freedom from obscurity.

തുറസ്സാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make open, clear.

തുറാവു, ിന്റെ. *s.* A shark.

തുറികണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who has large projecting eyes.

തുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To project, to jut out, to shoot forward. 2. to gush out. തുറിച്ചുനോക്കുന്നു, To stare, to look with fixed eyes, as in rage, or displeasure.

തുറിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Projection, jutting out. 2. gushing out.

തുറു, വിന്റെ. *s.* 1. A heap or stack of straw. 2. a thicket overgrown with grass.

തുറുക, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

തുറുങ്കു, ിന്റെ. *s.* A jail, a prison.

തുറുതുറെ. *adv.* Pressingly, throngingly, forcibly.

തുറുത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Packing close, forcing, crowding, stuffing in.

തുറുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To pack close, to force or crowd things into a trunk, &c., to stuff, to cram, to press in. തുറുത്തിവെക്കുന്നു, തുറുത്തികെറുന്നു, To force or crowd things into a trunk, to stuff, to cram.

തുറുന്നു, റു, വാൻ. *v. n.* To be close, to be thronged, to be pressed or forced in.

തുറുവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To make a heap or stack of straw.

തുറെ. *adv.* Pressingly, throngingly. തുറെനില്ക്കുന്നു, To crowd together, or stand close.

തൂകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of spilling, strewing, scattering about, &c. 2. falling in showers, as rain, arrows, or shot.

തൂകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To spill, to shed, to pour out, to waste, to strew, to scatter about or abroad. 2. to shower down as rain, &c.

തൂക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who suspends himself on the rack at an heathen festival, a swinger. 2. a weigher. 3. an executioner, or hangsman.

തൂക്കച്ചാട, ിന്റെ. *s.* 1. A swing, a rack. 2. a gallows.

തൂക്കച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* An iron hook; particularly the hook fastened in the integuments of the back of those who swing in the air at a certain heathen festival.

തൂക്കപ്പയിററ,ിന്റെ. *s.* The excercise of swinging or of being suspended.

തൂക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to weigh. 2. to hang.

തൂക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Weight. 2. weighing. 3. gravity, heaviness. 4. hanging, suspension. 5. swinging on the rack at a certain heathen festival. 6. sleep. 7. reliance or dependence. 8. protection. 9. a precipice. 10. a current of water, a water fall. 11. a cradle made of cloth suspended by the four corners. തൂക്കംകഴിക്കുന്നു, 1. To weigh. 2. to perform the act of swinging.

തൂക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To weigh. 2. to hang or suspend any thing on a hook or rope 3. to hang a culprit. 4. to take up. തൂക്കികൊണ്ടുപൊകുന്നു, To take up and carry. തൂക്കികളയുന്നു, To hang up, to hang a person. തൂക്കികൊടുക്കുന്നു, To weigh and give.

തൂക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* 1. To wipe, to rub, to clean, to sweep. 2. to blot out, to erase. 3. to spill, to scatter. തൂത്തുവാരുന്നു, To sweep out.

തൂക്കുമഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A hanging or swinging cot.

തൂക്കുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The gallows.

തൂക്കുവിളക്ക,ിന്റെ. *s.* A hanging lamp.

തൂങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hanging. 2. a being drowsy, sleepy. 3. depending, hanging down. 4. reliance, friendship. 5. inclination, or bent of mind.

തൂങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To hang, to pend, to depend. 2. to be suspended or hung up. 3. to be hanging down or dangling. 4. to be drowsy, or sleepy.

തൂൺ, ണിന്റെ. *s.* 1. A pillar of a house. 2. a post.

തൂണം, ത്തിന്റെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.

തൂണി, യുടെ. *s.* 1. A quiver. അമ്പുറ. 2. a measure.

തൂണിക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A measuring basket.

തൂണിയാക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A vegetable perfume.

തൂണീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.

തൂത, യുടെ. *s.* A milk pot.

തൂതുവെള, യുടെ. *s.* The three lobed nightshade, *Solanum Trilobatum.* (Lin.) കരീരം.

തൂപ്പ,ിന്റെ. *s.* A bough or branch of a tree without leaves.

തൂബരൻ, ന്റെ. *s.* A beardless man. മീശവരാത്ത പുരുഷൻ.

തൂബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bull or cow without horns though of an age to have them. മൊഴകാള, മൊഴപശു.

തൂമ. *adv.* Clearly, plainly, elegantly.

തൂമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of timber, the fourth part of a *candy,* or 144 square inches.

തൂമൊഴി, യുടെ. *s.* 1. Elegant or pleasing language. 2. flattery.

തൂമ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A spout, a water pipe. 2. the gate of a sluice. 3. a sink, a drain, a sewer, a passage for water to run through. 4. a bud, a germ, a shoot, a sprout. 5. a prominent navel. തൂമ്പുവെക്കുന്നു, To place a spout, &c. to carry off water.

തൂമ്പാ, യുടെ. *s.* A spade, a hoe.

തൂരിയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To labour hard.

തൂരിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Labouring hard.

തൂരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To be filled up, as a pit or well with earth.

തൂൎക്കുന്നു, ൎത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To fill up a well or pit.

തൂൎച്ച, യുടെ. *s.* Filling up, levelling.

തൂൎണ്ണം. *adv.* Quick, swift, soon, quickly. വെഗത്തിൽ. *adj.* Quick, expeditious. വെഗമുള്ള.

തൂൎമ്മ, യുടെ. *s.* See തൂൎച്ച.

തൂൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Any musical instrument. പെരുമ്പറ.

തൂൎയ്യരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of any musical instrument. പെരുമ്പറനാദം.

തൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cotton. പഞ്ഞി. 2. the mulberry, *Morus Indica.*

തൂലിക, യുടെ. *s.* 1. A pen. 2. a hair pencil, or paint brush. 3. a mattress, or quilt. 4. a bed; a down or cotton bed.

തൂലികപ്പുല്ല,ിന്റെ. *s.* 1. A kind of brush used by weavers to clean and separate the threads of the woof. നിരപ്പൻ. 2. a paint brush.

തൂവട, യുടെ. *s.* A measure of timber, or 24 square inches, $\frac{1}{6}$ of a തൂമരം.

തൂവരം, ത്തിന്റെ. *s.* See തൂബരം.

തൂവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A quill, a feather. 2. a pen. 3. a painter's brush. 4. the feather of a bolt or spring of a lock.

തൂവാനപ്പലക, യുടെ. *s.* A thin plank nailed to the ends of the small rafters along the eaves of a roof, an eaves' board.

തൂവാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rain driven by the wind.

തൂഷ്ണീകൻ, ന്റെ. *s.* One who is silent, taciturn. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നവൻ.

തൂഷ്ണീകം, &c. *adj.* Silent, taciturn.

തൂഷ്ണീം. *ind.* Silently, silent. മൌനമായി.

തൂഷ്ണീംശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is silent, taciturn. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നവൻ.

തൂറൽ, ലിന്റെ. *s.* Having an evacuation of the bowels, (a low barbarous word.)
തൂറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to have an evacuation of the bowels, to put to stool, (a low barbarous word.)
തൂറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To have an evacuation or motion to ease nature, to go to stool, (a low barbarous word.)
തൂററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Small or drizzling rain. 2 looseness, diarrhœa. 3. evacuation of the bowels, stool.
തൂററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To fan or winnow corn. 2. to blame, to defame. 3. *v. n.* to be afflicted with looseness in the bowels.
തൃക്കണ്ണു, ിന്റെ. *s.* An eye, (honorific.) തൃക്കണ്ണൊക്കുന്നു, To look, to see, (honorific.)
തൃക്കഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A foot, (honorific.)
തൃക്കാപ്പു, ിന്റെ. *s.* The door of a temple.
തൃക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A leg, (honorific.)
തൃക്കെട്ട, യുടെ. *s.* The eighteenth lunar asterism.
തൃക്കൈ, യുടെ. *s.* A hand, (honorific.)
തൃക്കൊവിൽ, ലിന്റെ. *s.* A Hindu temple.
തൃട്ടു, ിന്റെ. *s.* Thirst. ദാഹം.
തൃണഗ്രാഹി, യുടെ. *s.* Amber, or any gem which, being rubbed, becomes electrically attractive. വൈഡൂൎയ്യം.
തൃണദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A palm tree, any of the various species, as the palmira, cocoa-nut, date, &c. ഒരംന്തു മുതലായവ.
തൃണധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A grain growing wild or without cultivation. ചാമ, തിന, വരക, മുതലായവ.
തൃണധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.
തൃണപാദപം, ത്തിന്റെ. *s.* See തൃണദ്രുമം.
തൃണപൂലി, യുടെ. *s.* A mat, a seat made of reeds or basket work. പാ.
തൃണപ്രായം, &c. *adj.* Contemptible, trifling, as a mere nothing.
തൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Grass, or any gramineous plant, including reeds, corn, &c. പുല്ലു. 2. any thing contemptible as grass, or straw.
തൃണരാജൻ, ന്റെ. *s.* A palmira tree. പന.
തൃണരാജാഹ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* A palmira tree. കരിമ്പന.
തൃണശൂന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An Arabian jasmine. മുല്ല.
തൃണസംഹതി, യുടെ. *s.* A heap or quantity of grass. പുല്ലിന്റെകൂട്ടം.
തൃണസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The plantain or banana. വാഴ.
തൃണാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A chameleon, a lizard. ഗൌളി.
തൃണീകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Contempt, disregard. നിന്ദ.
തൃണ്യ, യുടെ. *s.* A heap or quantity of grass. തൃണസമൂഹം.
തൃതീയ. *adj.* Third. മൂന്നാമത.
തൃതീയം. *adj.* Third. മൂന്നാമത.
തൃതീയാകൃതം. *adj.* Thrice ploughed, (a field, &c.) മൂച്ചാലുഴുതത.
തൃതീയാപ്രകൃതി, യുടെ. *s.* 1. An eunuch. നപുംസകൻ. 2. the neuter gender. നപുംസകലിംഗം.
തൃത്താലിചാൎത്ത, ിന്റെ. *s.* Marriage of the *Cshetriyas.* തൃത്താലിചാൎത്തുന്നു, To marry, (honorific.)
തൃത്താവ, ിന്റെ. *s.* A sort of basil, *Ocimum sanctum.*
തൃപ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is satisfied, satiated, content, pleased.
തൃപ്തം, &c. *adj.* Satisfied, pleased, content.
തൃപ്തി, യുടെ. *s.* Satisfaction, pleasure, content, satiety, fullness.
തൃപ്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be satisfied, to be satiated, to be pleased, to be content.
തൃപ്തിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To satisfy, to satiate, to please, to content, to fill.
തൃപ്തിവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To satisfy, to satiate.
തൃപ്പാപ്പുസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* The ancient name of the Travancore country.
തൃഷ, യുടെ. *s.* 1. Thirst. ദാഹം. 2. wish, desire. ഇഛ.
തൃഷിതം, &c. *adj.* Thirsty, thirsting. ദാഹമുള്ള.
തൃഷ്ണ, യുടെ. *s.* 1. Thirst, desire. ദാഹം. 2. diligence. ശ്രദ്ധ.
തൃഷ്ണക്, ിന്റെ. *s.* 1. One who is thirsty. തൃഷ്ണാശീലൻ. 2. desiring, longing for, cupidinous. മൊഹമുള്ളവൻ.
തൃഷ്ണത, യുടെ. *s.* 1. Thirst. ദാഹം. 2. desire, wish. ഇഛ.
തെകിള, യുടെ. *s.* 1. The heart. 2. the gills of a fish.
തെക്ക, ിന്റെ. *s.* The south, the south point.
തെക്കൻ, ന്റെ. *s.* A south country man. *adj.* Southern.
തെക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of skimming, or removing scum from any liquid. തെക്കി എടുക്കുന്നു, To skim off.
തെക്കിനിപുര, യുടെ. *s.* The south part of a square building.
തെക്കുകഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The scum of boiled rice.
തെക്കുകിഴക്ക, ിന്റെ. *s.* South-east.
തെക്കുങ്കൂർ, ററിന്റെ. *s.* That part of Travancore which formerly belonged to a petty prince, including Cottayam, Changanacherry, &c.
തെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To skim.
തെക്കുപടിഞ്ഞാറ, ിന്റെ. *s.* South-west.

തെക്കഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The south side of any place or thing.

തെക്കുവടക്കു. *adj.* From south to north. *s.* Latitude.

തെക്കെ. *adj.* Southern, austral.

തെക്കെത. *adj.* What is to the south.

തെക്കൊട്ടു. *adv.* Southward, towards the south.

തെക്കൊട്ടെക്കു. *adv.* Towards the south.

തെങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A cocoa-nut tree, *Cocos nucifera.*

തെങ്ങിൻകള്ളു, ിന്റെ. *s.* The *toddy* or juice of the cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻ തടി, യുടെ. *s.* The trunk or stem of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻതൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A garden planted with cocoa-nut trees.

തെങ്ങിൻപൂക്കുല, യുടെ. *s.* The cluster of flowers of the cocoa-nut tree.

തെങ്ങിൻമടൽ, ലിന്റെ. *s.* A branch or leaf of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങൊല, യുടെ. *s.* The leaf of a cocoa-nut tree.

തെങ്ങൊലവരിയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of fierce animal, a tiger.

തെച്ചി, യുടെ. *s.* A species of chrysanthus; *Chrysanthemum Indicum.*

തെച്ചിപ്പട്ടു, ിന്റെ. *s.* Red silk.

തെണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Begging, asking alms.

തെണ്ടൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A beggar, a petitioner. 2. one who collects taxes.

തെണ്ടൽക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* The rod or stick of an inferior officer or tax gatherer.

തെണ്ടി, യുടെ. *s.* A begger, a petitioner.

തെണ്ടിക, യുടെ. *s.* A cross beam.

തെണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to beg. 2. *v. a.* to labour or work hard.

തെണ്ടിക്കൊയിമ്മ, യുടെ. *s.* Self-consequence, self-importance.

തെണ്ടിതിന്നുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To live by begging, to live upon alms.

തെണ്ടിത്തിന്നി, യുടെ. *s.* A beggar.

തെണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* To beg, to ask alms. തെണ്ടിത്തിരിയുന്നു, To rove, to ramble, to wander about. തെണ്ടി നടക്കുന്നു, To go about begging. തെണ്ടി സംഗ്രഹിക്കുന്നു, To lay up in store any thing obtained in charity by going about with a petition.

തെന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fraudulence, cheating, deception. തെന്തനംകൊണ്ടു കഴിക്കുന്നു, To live by fraudulent means.

തെന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* The south wind.

തെന്നി. *adj.* Southern, south.

തെന്നിക്കാററു, ിന്റെ. *s.* The south wind.

തെന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. n.* To slip, to slide, to reel.

തെമ്മാടി, യുടെ. *s.* A vagabond, a blackguard, a debauchee.

തെരിക, യുടെ. *s.* A kind of pad to put under vessels for them to stand on; a pad for the head to carry burdens. തെരികമടിയുന്നു, To make such a pad.

തെരികട, *adj.* Rejected.

തെരിക്കെന്നു. *adv.* Quickly, swiftly, speedily, soon.

തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To choose, to select. 2. to prefer. 3. to elect.

തെരിഞ്ഞെടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Choice, selection. 2. election.

തെരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To examine, to search.

തെരിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Examining, searching. 2. rejection.

തെരു, വിന്റെ. *s.* A street.

തെരുതെരെ. *adv.* Without intermission, continually, incessantly.

തെരുന്നനെ. *adv.* Continually, without intermission.

തെരുവു, ിന്റെ. *s.* A street. തെരുവൂടെ, Through the street.

തെരുവീഥി, യുടെ. *s.* A street.

തെലുങ്കു, ിന്റെ. *s.* 1. The Telingana country. 2. the Telungu language.

തെലുങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A native of Telingana; a Gentoo man.

തെല്ലു. *adj.* Little. *s.* A brim; edge.

തെല്ലത്ത. *adv.* At the edge, or brim.

തെല്ലിച്ച. *adv.* Little and little.

തെളി, യുടെ. *s.* 1. Cleanness, brightness. 2. transparency. 3. the clear part of any liquid.

തെളികണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant.

തെളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To drive a carriage, to drive cattle, &c.

തെളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Elucidation, clearing. 2. clarification, filtration. 3. proving, authenticating. 4. illustration. 5. clearing away. See തെളിവു.

തെളിതാര, യുടെ. *s.* Filtration, filtring.

തെളിമ, യുടെ. *s.* See തെളിവു.

തെളിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To clear, to elucidate. 2. to clarify, to cleanse, to filter. 3. to prove, to make good, to authenticate. 4. to explain, to illustrate. 5. to trim, as a lamp, to make bright. 6. to make clear, to clear away, as jungle, &c.

തെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To become clear, to clear up. 2. to shine, to be bright, to glitter, to glimmer. 3. to be cleared from dregs, or feculency, as water, &c. 4. to be dissipated, to be passed, as sleep, &c. 5. to become evident, or apparent. 6. to know, to understand. 7. to approve, to consent. 8. to rejoice, to be glad.

തെളിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Clearness, transparency, brightness. 2. perspicuity, clearness to the mind. 3. knowledge, understanding.

തെളുതാര, യുടെ. *s.* A kind of ornament worn on the head by actors.

തെളുതെളെ. *adv.* Very clear, very white, very transparent.

തെള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* Winnowing, sifting.

തെള്ളി, യുടെ. *s.* 1. Powdered resin. 2. sifted powder. തെള്ളിഎടുക്കുന്നു, 1. To sift. 2. to clean by sifting.

തെള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to sift. 2. to cause to jump.

തെള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* 1. To winnow, to cast gently up in a kind of seive in order to separate sand, &c., to sift. 2. to skip, to jump.

തെറി, യുടെ. *s.* Insolence, contempt, disrespect, reproach, obscenity. തെറികാട്ടുന്നു, To shew contempt, disrespect, or insolence, to act wickedly. തെറിപറയുന്നു, To speak disdainfully, disrespectfully or contemptuously.

തെറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be scattered or splashed in small drops, as water or mud by being beaten. 2. to fly in pieces, to shatter, to shiver. 3. to fly or bounce against. 4. to fly out as sparks from beating red hot iron, or from striking flints, &c. 5. to beat as the heart, or pulse. 6. to sputter, to emit saliva in speaking.

തെറിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A splash, splashing, a flash of water. 2. scattering about, &c. 3. beating of the heart or pulse.

തെറിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To splash about, as water, &c.

തെറിയൻ, ന്റെ. *s.* An insolent person, an obscene man.

തെറിവാക്ക, ന്റെ. *s.* Contemptuous or disrespectful language.

തെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To fold, to wrap or roll up.

തെറുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A roll of any thing. 2. rolling.

തെറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to fold or roll up.

തെററ, ിന്റെ. *s.* 1. An error, a mistake, an over-sight. 2. a fault, an offence. 3. defect. 4. a stumble. 5. slipping, sliding. 6. disappointment, frustration, failure. 7. missing the aim. 8. variation. 9. throwing stones, arrows, &c. by means of a pellet-bow. 10. a kind of play at marbles, striking them by a fillip. 11. escape, preservation. 12. death.

തെററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A slippery place. 2. see തെററ in all its meanings.

തെററാലി, യുടെ. *s.* A kind of bow used for throwing or shooting stones, a pellet-bow.

തെററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to err, or do wrong. 2. to balk, to disappoint, to frustrate. 3. to shoot with a bow and arrows. 4. to deceive, to cheat. 5. to overthrow, to upset. 6. to deliver, to save. 7. to kill. 8. to throw stones, &c. with a bow. 9. to play at marbles.

തെററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. n.* 1. To err, to commit a mistake, to do wrong. 2. to stumble, to slide, to slip. 3. to fail, to be disappointed, or frustrated. 4. to escape, to avoid. 5. to die. 6. to be dislocated or out of joint. 7. to play at marbles.

തെററുവില്ലു, ിന്റെ. *s.* A pellet-bow.

തെറെറന്ന. *adv.* Suddenly, instantly.

In the following words the first vowel എ is pronounced long.

തെകരാജം, ത്തിന്റെ. *s.* A spreading shrub, *Verbesina prostrata.* കഞ്ഞുണ്ണി.

തെകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To water, to heave or draw water. തെകിനനെക്കുന്നു, To water a field.

തെക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The Teak tree, *Tectona grandis.* 2. watering, heaving or drawing water.

തെക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The beating or rolling of waves on the shore. 2. nausea at the stomach. 3. the working out of a peg or nail. 4. unsubdued anger. 5. sobbing.

തെക്കിട, യുടെ. *s.* A plant.

തെക്കുകൊട്ട, യുടെ. *s.* A bucket or basket used to water paddy fields with, &c.

തെക്കുതൊണി, യുടെ. *s.* A kind of boat, or vessel used to water fields with, &c.

തെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub, to clean. 2. to polish, to burnish. 3. to whet, to sharpen, &c. 4. to plaster. 5. to paint. 6. to besmear, to daub. 7. to anoint. 8. to cut or polish gems. 9. to scrape. 10. to waste by using.

തെക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of fritters.

തെങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A beating or rolling of waves on the shore. 2. nausea at the stomach.

തെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A cocoa-nut.

തെങ്ങാക്കണ്ണ്, ിന്റെ. *s.* The three eyes of the cocoa-nut from which the germ issues.

തെങ്ങാക്കുടുക്ക, യുടെ. *s.* The entire empty shell of a cocoa-nut.

തെങ്ങാനൈ, യുടെ. *s.* Cocoa-nut oil.

തെങ്ങാപ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* The milk expressed from the cocoa-nut.

തെങ്ങാപ്പിണ്ണാക്ക, ിന്റെ. *s.* Cocoa-nut oil-cake.

തെങ്ങാപ്പിശിട, ിന്റെ. *s.* The oil-cake of the cocoa-nut, or the remains of the kernal after the milk is squeezed out.

തെങ്ങാപ്പീര, യുടെ. *s.* Cocoa-nut oil-cake.

തെങ്ങാമുറി, യുടെ. *s.* 1. A part of a cocoa-nut kernel as exposed for sale. 2. the ceremony of breaking cocoa-nuts on entering on a new house, and giving food to the work people, &c.

തെങ്ങാവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Cocoa-nut water.

തെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To beat or roll as waves on the shore. 2. to feel nausea at the stomach. 3. to work out as a nail or peg. 4. to be enraged. 5. to sob.

തെച്ചിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To anoint or rub the body with oil. 2. to perform a certain routine of medicine.

തെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Waste from rubbing or wear. തെച്ചിൽ പറവുന്നു, To wear away,

തെച്ചുകഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To wash off, to clean, to cleanse. തെച്ചുമഴക്കുന്നു, To wash off, to clean.

തെച്ചുകളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To rub or wash off.

തെച്ചുകുളി, യുടെ. *s.* Bathing after rubbing with oil. തെച്ചുകുളിക്കുന്നു, To bathe or wash after rubbing with oil.

തെജനകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of reed, *Saccharum Sara.* അമ എന്ന പുല്ല.

തെജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bamboo. മുള.

തെജനി, യുടെ. *s.* A plant, *Aletris hyacinthoides.* പെരുങ്കുരുമ്പ.

തെജസ്വി, യുടെ. *s.* 1. A famous, celebrated person. കീൎത്തിയുള്ളവൻ. 2. a bilious person.

തെജസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Splendour, light, lustre. പ്രകാശം. 2. fame, glory. കീൎത്തി. 3. dignity, consequence. പ്രഭാവം. 4. strength, power. ബലം. 5. semen virile. ശുക്ലം. 6. gold. പൊന്ന. 7. bile, the bilious humour. പിത്തം.

തെജിതം, *adj.* 1. Sharpened, whetted. മൂച്ചയാക്കപ്പെട്ട. 2. polished, burnished. തെക്കപ്പെട്ട.

തെജൊമയൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

തെജൊമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Splendour, effulgence. ശോഭ.

തെട, ിന്റെ. *s.* A kind of fish. ഒരു വക മത്സ്യം.

തെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ *v. c.* 1. To cause to enquire. 2. to cause to hunt.

തെടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To inquire, to search, to seek. 2. to acquire, to obtain, to procure. 3. to hunt.

തെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inquiry, research. 2. gain, acquisition, purchase. 3. hunting.

തെനീച്ച, യുടെ. *s.* A honey bee.

തെൻ, നിന്റെ. *s.* Honey. തെനെടുക്കുന്നു, To gather honey.

തെൻകട്ട, യുടെ. *s.* The honey comb. തെന്തുള്ളി, A drop of honey.

തെന്മാവ, ിന്റെ. *s.* The sweet mango tree.

തെന്മൊഴി, യുടെ. *s.* A sweet word, flattery, blandishment.

തെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Rubbing, friction. 2. polishing, burnishing.

തെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to polish, burnish, rub, whet, sharpen, &c.

തെപ്പുകല്ല, ിന്റെ. *s.* A stone used for polishing precious stones.

തെപ്പുകൂലി, യുടെ. *s.* The hire of polishing, &c.

തെപ്പുപലക, യുടെ. *s.* A whetting board, a board used for sharpening carpenter's tools, &c.

തെപ്പുവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* A polished gem.

തെമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wetting, moistening, moisture. നനെക്കുക. 2. sauce or condiment. കറി.

തെമം, ത്തിന്റെ. *s.* Wet, damp, moisture. നനവ. *adj.* Wet, damp, moist. നനഞ്ഞത.

തെമാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To abrade, to waste by using.

തെമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wasting by being handled, used, or rubbed. 2. waste from rubbing. തെമാനം കൊടുക്കുന്നു, To pay or make good the waste of any article.

തെമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. See the preceding. 2. friction. 3. a becoming thin.

തെമ്പാവ, ിന്റെ. *s.* A timber tree.

തെമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To waste by being handled, or used. 2. to grow thin.

തെയില, യുടെ. *s.* Tea.

തെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To waste by being handled, used or rubbed, to be abraded.

തെര, ിന്റെ. *s.* 1. The rim of a bamboo basket or fan. 2. a chariot.

തെര, യുടെ. *s.* 1. A kind of lean frog. 2. a beggar.

തെരകത്തില, യുടെ. *s.* The leaf of the next mentioned tree used for polishing furniture.

തെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, the rough leaves of which are used for polishing furniture with, *Ficus asperrima.*

തെരട്ട, യുടെ. *s.* An insect with many feet, and of a reddish colour, *Julus*, a wall-leech.

തെരത്തപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A species of grass, *Paspalum longifolium.*

തെരാളി, യുടെ. *s.* A chariot warrior.

തെരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To pursue, to approach.

തെരുരുൾ, ളിന്റെ. *s.* The wheel of a chariot.

തെരൊലി, യുടെ. *s.* The rumbling noise of a chariot.

തെരൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The speed of a carriage. 2. the drawing the idol-car in processions.

തെർ, രിന്റെ. *s.* 1. A chariot. 2. an idol-car, a car.

തെൎക്കിടാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* To drive a car, or chariot.

തെൎക്കുതിര, യുടെ. *s.* A carriage horse.

തെൎക്കൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* The gear, accoutrements, or traces of a chariot.

തെച്ച, യുടെ. *s.* 1. Pursuing, overtaking. 2. increase, thriving, becoming stout, stoutness.

തെച്ചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The wheel of a chariot.

തെൎത്തടം, ിന്റെ. *s.* The seat of a car or chariot.

തെൎത്തട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The seat of a chariot or carriage. 2. the middle part of a car on which the idol is placed.

തെവതാരം, ിന്റെ. *s.* The name of a medicinal tree, a species of pine or fir. This name is erroneously given to Malabar cedar wood.

തെവർ, രുടെ. *s.* A Hindu deity.

തെവറ, യുടെ. *s.* The wane or decrease of the moon.

തെവാങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A sloth, an animal moving very slowly.

തെവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An offering to a deity.

തെവാരി, യുടെ. *s.* One who performs an offering to a deity, a priest.

തെവാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To offer.

തെവിടിച്ചി, യുടെ. *s.* A whore, a prostitute, a woman of ill-fame.

തെവിടിച്ചിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The dancing of prostitutes.

തെൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A scorpion. 2. one of the signs of the zodiac, *Scorpio.* വൃശ്ചികം രാശി.

തെൾക്കടി, യുടെ. *s.* The sting of a scorpion.

തെറ, ിന്റെ. *s.* A kind of broad knife used by toddy drawers.

തെറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Prosperity, increase. 2. thriving, growing stout.

തെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To recover from sickness, to amend, to recover strength. 2. to advance, to prosper, to thrive well, to come to perfection, to improve. 3. to become stout. 4. to be comforted. 5. to believe. 6. to consider.

തെററ, യുടെ. *s.* The tusk of a boar, or young elephant.

തെററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Recovery of strength. 2. advance, prosperity, increase. 3. stoutness, robustness. 4. comfort, consolation. 5. courage.

തെററാമ്പരൽ, ലിന്റെ. *s.* The clearing nut, which being bruised and put into water, or rubbed on the side of a water vessel causes the earthy particles, &c., to precipitate. *Strychnos potatorum.* (Lin.)

തെററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To comfort, to console. 2. to strengthen, to confirm. 3. to clear or clarify water, to let it settle.

തൈ, യുടെ. *s.* A young plant in general.

തൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To sew. 2. to stitch, to fasten.

തൈക്കൂറ, ററിന്റെ. *s.* Value of trees planted.

തൈകൊങ്ക, യുടെ. *s.* A woman's breast.

തൈജസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Splendour. തെജസ്സ. 2. ghee or oiled butter. നൈ.

തൈജസാവൎത്തിനീ, യുടെ. *s.* A crucible. മൂശ.

തൈതൽ, ലിന്റെ. *s.* A lath or split bamboo used in underdrawing or ceiling rooms, or making doors, &c.

തൈത്തിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of patridges. തിത്തിരിപക്ഷി കൂട്ടം.

തൈത്തിൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The second or *Yajur Véda* of the Hindus.

തൈപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sewing, stitching, needle-work.

തൈര, ിന്റെ. *s.* Curdled milk, curds, *tire.* തൈർകലക്കുന്നു, To churn.

തൈൎക്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The sea of curds.

തൈൎക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A churn.

തൈലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An apothecary, an oilman, an oil-monger.

തൈലക്കുപ്പി, യുടെ. *s.* An oil bottle.

തൈലധാര, യുടെ. *s.* A constant dripping or oozing of oil.

തൈലപൎണ്ണികം, ത്തിന്റെ. *s.* White sandal. വെളുത്ത ചന്ദനം.

തൈലപായിക, യുടെ. *s.* 1. A cockroach. പാററ. 2. a bat. നരിച്ചീർ.

തൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Oil, of the sesamum, &c. എണ്ണ

2. ointment. 3. medicinal oil, oil obtained from vegetables; essential oil. 4. the juice of a tree, plant, &c.

തൈലീനം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of sesamum. എള്ളു വിളയുന്നെടം.

തൈവപ്പാല, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Echites scoleris.*

തൈഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Pousha* (December-January.)

തൈക്ഷ്ണ്യം, &c. *adj.* 1. Hot, warm. 2. pungent. തീക്ഷ്ണമായുള്ള.

തൊങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To run away. 2. to hang, to be pendent. 3. to follow, to depend on.

തൊങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief, a rogue. 2. a worthless man, an idle fellow.

തൊങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A border, a fringe. 2. ornaments of hanging or drapery. 3. any thing that hangs down, as the train of a gown, or garment, or the border or edge of a cloth. തൊങ്ങലിടുന്നു, To fringe, to hang drapery.

തൊടൽ, ലിന്റെ. *s.* Touching, a being close.

തൊടുക, യുടെ. *s.* An enclosed garden, a compound.

തൊടുകുറി, യുടെ. *s.* 1. A mark on the forehead made with sandal, &c. worn either as an ornament or sectarial distinction. 2. excellence.

തൊടുക്കാര, യുടെ. *s.* A timber tree, *Dalbergia oujeiniensis.*

തൊടുക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Union, juncture. 2. touching. തൊടുക്കാരം തീൎക്കുന്നു, To separate, to put asunder, to divide.

തൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To prepare. 2. to place or put the arrow on the bow. 3. to begin, to commence a work or business. 4. to put together.

തൊടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To touch. 2. to feel, to handle. 3. to come in contact. 4. to bite or sting. തൊട്ടുനൊക്കുന്നു, To examine by feeling or touching.

തൊടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A method of ploughing. 2. the notch or feathered part of an arrow. തൊടുപ്പിടുന്നു, To plough. തൊടുപ്പുമുഴുന്നു, To finish ploughing.

തൊടുവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to touch.

തൊട്ടു. *part.* 1. Concerning, with respect to, because. 2. therefore, hence. 3. from, since, from that time.

തൊട്ടാലൊട്ടി, യുടെ. *s.* An ear-snake, a phosphorus worm.

തൊട്ടാവാടി, യുടെ. *s.* 1. A sensitive plant, *Cœsalpinia mimosoides.* 2. another sensitive plant, *Oxalis sensitiva.* 3. another kind, *Mimosa pudica.* (Lin.) 4. the rat thorn plant, *Spinifex squemosus.*

തൊട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A manger. 2. a trough, a laver. 3. a font. 4. a cradle, a kind of swinging cot. 5. a long narrow garden.

തൊട്ടിക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A child's cradle.

തൊട്ടിപ്പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of arsenic, orpiment.

തൊട്ടിയൻ, ന്റെ. *s.* A name of a certain tribe originally from the north, settled in the Coimbatore district and Paulghaut.

തൊട്ടിയവിദ്യ, യുടെ. *s.* A treatise on or the practice of enchantments, or witchcraft.

തൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cradle.

തൊട്ടിൽപാട്ടു, ിന്റെ. *s.* A cradle hymn.

തൊണ്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A space or passage between two mud walls. 2. the fibrous coat or husk of a cocoa-nut, &c. 3. a log of wood suspended from the neck of cattle to prevent them running away.

തൊണ്ട, യുടെ. *s.* The throat. തൊണ്ടെക്കുപിടിക്കുന്നു, To take one by the throat. തൊണ്ടപിടിച്ചുഞെക്കുന്നു, To throttle one.

തൊണ്ടക്കനപ്പു, ിന്റെ. *s.* Forcible expectoration, arising from having swallowed any thing rancid.

തൊണ്ടക്കുഴി, യുടെ. *s.* The pit or cavity of the throat.

തൊണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man. 2. a fool, a low mean person. *adj.* Having a thick skin, or rind.

തൊണ്ടയടെപ്പു, ിന്റെ. *s.* Hoarseness. തൊണ്ടയടെക്കുന്നു, To be hoarse.

തൊണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A tree so called, *Callicarpa lanata.* (Willd.) 2. a woolly Callicarp. 3. an old woman. 4. any thing stolen.

തൊണ്ടിത്തെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree having a roughish leaf.

തൊണ്ണു, ിന്റെ. *s.* The gums.

തൊണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. The shell, &c. of a young cocoa-nut. 2. one who is toothless.

തൊണ്ണൂറ. *adj.* Numeral, Ninety.

തൊത്തു, ിന്റെ. *s.* A bunch of flowers on a branch.

തൊന്തി, യുടെ. *s.* 1. A pot belly. 2. one who has a pot belly.

തൊന്തിവയറൻ, ന്റെ. *s.* One who has a pot belly.

തൊപ്പി, യുടെ. *s.* 1. A hat, a bonnet, a cap. 2. the upper part of the skull. 3. a kind of cup or covering at the stem of a cocoa-nut or betel-nut. 4. the skin or husk of seeds. 5. defeat at dice. തൊപ്പികിട്ടുന്നു, തൊപ്പിയാകുന്നു, To be defeated at play.

തൊപ്പിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who wears a hat.

തൊപ്പിപ്പാള, യുടെ. *s.* A hat or cap made of the thick film or sheath of the betel-nut tree.

തൊപ്പിമദ്ദളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of musical instrument or small drum.

തൊലി, യുടെ. *s.* 1. The skin of man or beast. 2. a hide. 3. the peel or rind of fruit. 4. the bark of trees, &c. 5. the husk of seeds.

തൊലിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Peeling, flaying.

തൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To peel, to skin, to flay.

തൊലിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Peeling, flaying.

തൊലിപ്പുന്നരി, യുടെ. *s.* Rice with only the outward husk removed, rice not well beaten.

തൊലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be peeled, to be flayed.

തൊല്ലു, യുടെ. *s.* 1. Trouble, difficulty, annoyance, plague, vexation. 2. vexatious business, care, sorrow. 3. danger. തൊല്ലയായിരിക്കുന്നു, To be difficult, troublesome, vexatious, &c.

തൊള്ള, യുടെ. *s.* 1. The mouth. 2. clamour, noise, loud noise. 3. a large hole. തൊള്ളയിടുന്നു, To clamour, to make a loud noise. തൊള്ളപൊളിക്കുന്നു, To make a noise with the mouth in token of not knowing what is asked. 2. to die.

തൊഴൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of adorning, worshipping.

തൊഴി, യുടെ. *s.* 1. A kick, a blow with the foot. 2. beating the breast from grief.

തൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To kick, to strike with the foot. 2. to beat the breast from grief.

തൊഴിലാളി, യുടെ. *s.* An artificer, a mechanic, a workman, a trader, a merchant.

തൊഴിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Trade, business, occupation. 2. work, action, workmanship. 3. exercise, or acting. തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നു, To labour, to traffic.

തൊഴകൈ, യുടെ. *s.* The juncture of two leaves.

തൊഴക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, *Hedysarum gyrans.*

തൊഴക്കുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To bend the body backwards and turn the feet over the head, to turn a summerset.

തൊഴുത്തു, ത്തിന്റെ. *s.* A stable, a cow-house, a sheep-fold.

തൊഴുന്നു, തു, വാൻ. *v. a.* To adore, to worship, to reverence with both hands put together. തൊഴുതുനില്ക്കുന്നു, To stand in a posture of reverence.

തൊഴുവം, ത്തിന്റെ. *s.* A cow-house, a sheep-fold.

In the following words the ൊ–ാ is pronounced long.

തോകം, ത്തിന്റെ. *s.* A child, a son, or daughter, a male or female offspring. പൈതൽ. *adj.* Little, small. അല്പം.

തോക്കു, ിന്റെ. *s.* A gun in general.

തോക്ക, യുടെ. *s.* A bunch of black pepper.

തോക്കുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who carries, or is armed with, a gun.

തോക്കുപുര, യുടെ. Armoury, or place where arms are deposited.

തോക്കുവെടി, യുടെ. *s.* The firing of a gun.

തോക്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Green, or unripe barley. പച്ചയവം. 2. green (the colour.) പച്ചനിറം. 3. the wax of the ear. ചെവിപ്പീ.

തോട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A brook, a canal, a channel, a ditch. 2. the skin or husk of some kinds of fruit.

തോട, യുടെ. *s.* An ear-ring.

തോടയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The beginning or commencement of a drama or the prelude to instrumental or vocal music. 2. a prologue, an overture. 3. the invocation to various gods at the opening of a dramatic performance.

തോടി, യുടെ. *s.* A mode of music. ഒരു രാഗം.

തോട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A gardener.

തോട്ടപ്പുഴു, വിന്റെ. *s.* A garden grub.

തോട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A garden, an orchard.

തോട്ടാ, യുടെ. *s.* A cartridge.

തോട്ടാപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A cartridge box.

തോട്ടി, യുടെ. *s.* 1. The hook used to drive or guide an elephant. 2. a long pole used for sweeping the tops of rooms, &c. 3. a hook used to plack fruit.

തോട്ടിക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A staff to which a hook is fixed.

തോണി, യുടെ. *s.* 1. A large boat, a dhoney. 2. a ferry boat. 3. a large wooden vessel used for putting any person in who has been seriously hurt, and rubbing with oil, &c. 4. a vessel or kind of wooden spout used for watering rice corn fields. 5. a watering trough. തോണികടത്തുന്നു, To ferry a boat over a river. തോണികടക്കുന്നു, A boat to cross a river.

തോണിക്കടവു, ിന്റെ. *s.* A landing place.

തോണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A boat-man; a waterman.

തോണിക്കൂലി, യുടെ. *s.* Boat hire.

തോണിപ്പുര, യുടെ. *s.* A boat house.

തോണ്ടു, ിന്റെ. *s.* See തോണ്ടൽ.

തോണ്ട, യുടെ. *s.* The smooth-fruited castor oil plant or Palma Christi, *Ricinus inermis.* (Lin.)

തൊണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Digging in the ground, digging up or out. 2. cleaning a well, &c. 3. banking. 4. plucking off, culling with a hook.

തൊണ്ടി, യുടെ. *s.* A small earthen vessel for drawing water, &c.

തൊണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To dig up, to dig out; to cut out. 2. to clean out a well, &c. 3. to pluck fruit with a hook. 4. to throw up a bank. തൊണ്ടിക്കളയുന്നു, To remove any thing with a stick, &c. തൊണ്ടികെട്ടുന്നു, To make a bank. തൊണ്ടിപ്പറിക്കുന്നു, To pluck off, to cull with a hook. തൊണ്ടിയെടുക്കുന്നു, To drag and take up or out, to dig out.

തൊത, ിന്റെ. *s.* A measure, a gage or gauge, a standard. തൊതിടുന്നു, To measure, to gage or gauge. തൊതുപിടിക്കുന്നു, To take the measure of any thing.

തൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stick, or bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant. ആനവളര. 2. any goad or pike for driving cattle. മുടിങ്കൊൽ.

തൊദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goad, &c.; see the preceding. മുടിങ്കൊൽ. 2. pain, vexation, uneasiness, affliction from disease, &c. വെദന. തൊദനം ചെയ്യുന്നു, 1. To goad. 2. to afflict with pain.

തൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pain, anguish, vexation, torture, uneasiness, either of body or mind. വെദന.

തൊനെ. *adv.* Much, many.

തൊന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* Imagination; fancy; conception, recollection, suggestion, insinuation.

തൊന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To put into another's mind, to suggest, to insinuate.

തൊന്നിയവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-conceit, violence, rashness, ungovernableness.

തൊന്നിയവാസി, യുടെ. *s.* A head-strong, violent, rash, ungovernable person, a self-conceited person.

തൊന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. n.* 1. To think, to conjecture, to conceive, to fancy, to imagine. 2. to seem; to appear to the imagination, with the dative of the person. എനിക്ക അപ്രകാരം തൊന്നുന്നു, I think so. It *appears*, or *seems* so to me. 3. to arise, to spring, to come into existence. 4. to be sensible. തൊന്നിയത പറയുന്നു, To speak evil of, to rail at, to abuse, to speak what comes in the mind.

തൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* A grove, or *tope* or clump of trees, a tuft of trees.

തൊമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An iron crow, a club, or lance. ഇരിമ്പുപാര. 2. a dart. വെൽ. 3. a large lance. പിലിക്കുന്തം. 4. a javelin. ചാട്ടുകുന്തം.

തൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* Corn, before it is winnowed.

തൊയജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus, or water lily. ആമ്പൽ. Any aquatic plant: any thing produced in the water, as fish, &c. താമര ഇത്യാദി.

തൊയദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തെങ്ങാ.

തൊയപിപ്പലി, യുടെ. *s.* 1. A plant, aquatic long pepper, *Jussieua repens.* നീർതിപ്പലി. 2. a tree, the poplar leaved Croton or tallow tree, *Croton sebiferum.*

തൊയകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pool, a pond. വെള്ളം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം, കുളം.

തൊയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a medicinal plant, a drug. See ഇരുവെലി.

തൊര, യുടെ. *s.* 1. A kind of lentil or pulse. 2. a truss, or cloth worn over the privities to conceal them.

തൊരണദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* A row of lights, an illumination.

തൊരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ropes or lines adorned with leaves, twigs, hung over the door-way, across the streets and high road on joyful or triumphal occasions. 2. an ornamented arch of a gate or door way. തൊരണം കെട്ടുന്നു, തൊരണം നാട്ടുന്നു, To decorate the streets, &c. in such manner.

തൊരൻ, ന്റെ. *s.* 1. Sauce, condiment. 2. a cloth worn over the privities to conceal them.

തൊരപ്പരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sauce, condiment.

തൊരയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To air or dry a cloth, &c.

തൊരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be dried, to grow or become dry. 2. to become fair.

തൊൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Dryness, fair weather, becoming fair. 2. drying, airing.

തൊൎത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of wiping. 2. airing.

തൊൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To wipe, to rub dry as the body or head after bathing, to dry.

തൊൎത്തുമുണ്ട, ിന്റെ. *s.* A cloth to wipe with, a hand towel or cloth.

തൊൎമ്മ, യുടെ. *s.* See തൊൎച്ച.

തൊല, യുടെ. *s.* A tola, a weight of gold or silver, the weight of a silver rupee.

തൊലണ്ടി, യുടെ. *s.* An unripe mangoe.

തൊലനം, ത്തിന്റെ. *s.* A weight.

തൊലൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, the minister of *Cheruman Perumal.*

തൊലി, യുടെ. *s.* 1. Defeat, loss, misfortune, bad or ill-success. 2. detriment. 3. useless application. തൊലി

പിണെയുന്നു, തൊല്വിവരുന്നു, 1. To be defeated, to meet with bad success. 2. to lose a cause, battle, game, &c., to suffer loss.

തൊലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To cover with leather. 2. to wear a leather belt.

തൊലുണ്ടി, യുടെ. *s.* A kind of coin made of leather.

തൊലുളി, യുടെ. *s.* A shoe-maker's knife, a currier's knife.

തൊലുറ, യുടെ. *s.* 1. A leathern sheath. 2. a leathern bag used in feeding horses. 3. a leathern bucket for drawing water.

തൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The skin of man or beast. 2. the rind of fruit; the bark of trees. 3. leather. 4. green leaves, &c., used as manure and put to the root of trees and plants. തൊലുരിക്കുന്നു, To peel, or strip off the skin, to flay, to bark. തൊലടക്കുന്നു, To peel, to bark.

തൊൽക്കാശ, ിന്റെ. *s.* A kind of coin made of leather.

തൊൽക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leathern bottle, or bag. 2. a leathern oil vessel.

തൊൽക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* 1. To be overcome, to be defeated, to lose a game, battle, or suit. 2. to be cheated. തൊററുപൊകുന്നു, To meet with bad sucess, to be defeated, to suffer loss.

തൊൽക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* The young horns of animals.

തൊൽക്കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A tanner, a currier, a worker in leather.

തൊൽതൊണി, യുടെ. *s.* A kind of basket, or round ferry boat covered with leather.

തൊല്പടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cracker made of leather and gun-powder.

തൊല്പരിച, യുടെ. *s.* A leathern shield.

തൊല്പറ, യുടെ. *s.* A leathern bag used in feeding horses.

തൊല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To beat, to overcome, to vanquish, to defeat, to baffle, to drive away. 2. to cause to cheat.

തൊല്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A trunk covered with leather.

തൊൽമുട്ട, യുടെ. *s.* A soft egg, one laid without a shell.

തൊൽവഞ്ചി, യുടെ. *s.* A boat made of leather, and used for crossing rivers.

തൊൽവാറ, ിന്റെ. *s.* 1. A leathern thong. 2. a leathern girdle.

തൊൽസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A leather bag.

തൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, gladness, happiness, pleasure. സന്തൊഷം.

തൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, gladness, happiness, pleasure. സന്തൊഷം.

തൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rejoice, to be pleased, to be happy, to exult, to triumph.

തൊഷിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is joyful, happy.

തൊഷിതം, &c. *adj.* Rejoiced, happy. സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ട.

തൊഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make glad, joyful, happy.

തൊൾ, ളിന്റെ. *s.* The shoulder. തൊൾകൊള്ളുന്നു, To apply the shoulder in order to carry or raise any burden. തൊൾമാറുന്നു, To remove a burden from one shoulder to the other.

തൊൾപ്പലക, യുടെ. *s.* The shoulder blade.

തൊൾപ്പൂട്ട, ിന്റെ. *s.* A shoulder joint.

തൊൾമാല, യുടെ. *s.* An ornamental chain worn around the neck.

തൊൾമാറാപ്പ, ിന്റെ. *s.* A bundle carried on the shoulder.

തൊൾമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Removing a burden from one shoulder to the other.

തൊൾവള, യുടെ. *s.* An ornament worn upon the shoulders by kings.

തൊഴൻ, ന്റെ. *s.* A companion, a fellow, an associate, a bridegroom's attendant.

തൊഴ്മ, യുടെ. *s.* Fellowship, companionship, association, intercourse.

തൊഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Fellowship, companionship, association.

തൊഴി, യുടെ. *s.* A female companion, an associate, a bride's maid.

തൊറും. An affix. Each one, every. ദിവസംതൊറും, Each day, every day, daily. മാസംതൊറും, Every month, monthly. ഭവനം തൊറും, From house to house.

തൊററക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of song respecting *Kali* used by the Pariahs or Mannárs. തൊററക്കളം പാടുന്നു, To sing such a song.

തൊററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of song respecting *Kali.* 2. quickening, restoring to life. 3. producing. 4. healing, curing.

തൊററവൻ, ന്റെ. *s.* One who is conquered, vanquished, defeated.

തൊററുന്നു, റ്റി, വാൻ. *v. a.* 1. To quicken, to restore to life. 2. to cure, to heal. 3. to beget, to produce.

തൌൎയ്യത്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* Symphony; the union of song, dance, and instrumental music. ആട്ടവും പാട്ടും കൊട്ടും കൂടിയത.

തൌലികൻ, ന്റെ. *s.* A painter, a drawer, a writer. ചിത്രമെഴുതുന്നവൻ, എഴുത്തുകാരൻ.

തൌക്ഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign in the zodiac, *Sagittarius.* ധനുരാശി.

ത്യക്തം, &c. *adj.* Left, quitted, relinquished, abdicated, deserted, abandoned, forsaken. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ത്യജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abandon, to quit, to leave, to resign, to relinquish, to forsake, to reject, to abdicate. ഉപെക്ഷിക്കുന്നു.

ത്യാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gift, donation. ദാനം. 2. generosity, liberality, munificence. ഔദാൎയ്യം. 3. relinquishing, resignation of, abandoning, leaving, deserting, &c. ഉപെക്ഷ.

ത്യാഗി, യുടെ. *s.* 1. A donor, a giver. ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ. 2. an abandoner, a deserter. ഉപെക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ത്യാജ്യം, &c. *adj.* To be left, abandoned, forsaken, &c. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവാൻതക്ക.

ത്രപ, യുടെ. *s.* Shame, modesty, bashfulness. ലജ്ജ.

ത്രപു, വിന്റെ. *s.* 1. Tin. വെള്ളീയം. 2. lead.

ത്രപുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Tin. വെള്ളീയം.

ത്രപുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Tin. വെള്ളീയം.

ത്രയത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Triplicity: used as an adopted phrase for the Holy Trinity: not ത്രിത്വം as is generally used.

ത്രയം, *adj.* Three. *s.* The three. മൂന്ന.

ത്രയീ, യുടെ. *s.* The three *Védas* collectively; that is omitting the *Atharvan* which, not being a text book for the customary religious rites of the *Hindus*, is considered very commonly, rather as an appendix to the other three, than a fourth work of equal authority. മൂന്നവെദം.

ത്രയീതനു, വിന്റെ. *s.* The sun, as celebrated throughout the *Védas.* ആദിത്യൻ.

ത്രയീധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Duty enjoined by the *Védas,* modes of sacrifices, &c. prescribed by them. വെദവിധി.

ത്രയൊദശം. *adj.* Thirteenth. ൰൩.

ത്രയൊദശി, യുടെ. *s.* The thirteenth lunar day, of either the dark or light fortnight.

ത്ര്യംബകൻ, ന്റെ. *s.* Siva. ശിവൻ.

ത്രസം, &c. *adj.* Moveable, loco-motive. ചരം.

ത്രസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A shuttle. നെയ്ത്തച്ചു, ഒടം.

ത്രസ്തം, &c. *adj.* Fearful, timid, afraid. ഭയമുള്ള.

ത്രസ്നു, വിന്റെ. *s.* A coward, one who is fearful, timid. പെടിക്കുന്നവൻ.

ത്രസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fear, to be fearful, or timid. ഭയപ്പെടുന്നു.

ത്രാണനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Preserving, protection. രക്ഷ. *adj.* Preserved, saved, guarded, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത. ത്രാണം or ത്രാണനം ചെയ്യുന്നു, To preserve, to save, to guard, to protect.

ത്രാണി, യുടെ. *s.* Strength, power, ability, capacity, qualification.

ത്രാണിയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is able, capable, strong, powerful.

ത്രാതം, &c. *adj.* Preserved, saved, guarded, protected. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ത്രാതാവു, ിന്റെ. *s.* A preserver, a protector. രക്ഷിതാവു.

ത്രാപുഷം, *adj.* Made of tin. വെള്ളീയംകൊണ്ട ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

ത്രായന്തി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant. ബ്രഹ്മി. 2. a protectress. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ത്രായമാണ, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant. ബ്രഹ്മി. 2. a preserver, preserving. രക്ഷിക്കുന്നവൾ.

ത്രാസു, ിന്റെ. *s.* A pair of scales, a balance.

ത്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear, terror. ഭയം.

ത്രി. *adj.* Numeral. Three. ൩.

ത്രികകുത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a mountain with three peaks. ത്രികൂടംപൎവ്വതം.

ത്രികടു, വിന്റെ. *s.* The aggregate of three spices, viz. Black and long pepper and dry ginger. ചുക്ക, മുളക, തിപ്പലി

ത്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The aggregate of three. 2. the lower part of the spine.

ത്രികാ, യുടെ. *s.* 1. A triangular frame or bar across the mouth of a well over which passes the rope of the bucket, or to which one end of it is tied, to guard against it's slipping. തുടി. 2. a wooden frame at the mouth of a well or the upper part of the well. 3. a frame at the bottom of a well, on which the masonry rests. നെല്ലിപ്പലക.

ത്രികാലജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* The omniscient Being, as acquainted with the past, present, and future.

ത്രികാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The three tenses; the past, ഭൂതം; the future, ഭവിഷ്യത്, and present, വൎത്തമാനം.

ത്രികൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a mountain in the Indian peninsula. 2. a mountain with three peaks.

ത്രികൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* A triangle. *adj.* Triangular.

ത്രികൊല്പക്കൊന്ന, യുടെ. *s.* The square-stalked bindweed or Indian Jalap, *Convolvulus turpethum.*

ത്രിഖട്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three beds.

ത്രിഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three qualities incident to human nature, as light or moral excellence, passion, darkness. *adj.* Thrice, three times, triple. മുമ്മടങ്ങ.

ത്രിഗുണാകൃതം. *adj.* Thrice ploughed, (a field, &c.) മൂച്ചാലുഴുതത.

ത്രിഗുണിതം, &c. *adj.* 1. Multiplied by three. മൂന്നകൊണ്ട പെരുക്കിയത. 2. three-fold. മൂന്നിരട്ടി.

ത്രിജാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three medicaments, viz. Cardamoms, cinnamon, and the leaves of the *Tamāla* tree. എലം, എലവംഗം, പച്ചില.

ത്രിതയം. *adj.* 1. Third. മൂന്നാമത്തെ. 2. three. മൂന്ന.

ത്രിതക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* An assemblage of three carpenters.

ത്രിതിയ, യുടെ. *s.* The third day of either lunar fortnight after the new or full moon.

ത്രിതീയാകൃതം, &c. *adj.* Thrice ploughed, (a field, &c.) മുച്ചാലുഴുതത.

ത്രിദണ്ഡി, യുടെ. *s.* A wandering devotee, one who carries three long bamboo staves in his right hand. ഭിക്ഷു.

ത്രിദശൻ, ന്റെ. *s.* A god, a deity. ദെവൻ.

ത്രിദശം, &c. *adj.* Thirteenth. പതിമ്മൂന്നാമത.

ത്രിദശാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three days. മൂന്നദിവസം.

ത്രിദിവം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിദിവെശൻ, ന്റെ. *s.* A god, a deity. ദെവൻ.

ത്രിദിവൌകസ്, ിന്റെ. *s.* A god, a deity. ദെവൻ.

ത്രിദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Disorder of the three humours of the body, vitiation of the bile, blood and phlegm. വാതം, പിത്തം, കഫം.

ത്രിദൊഷകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of paralytic disease.

ത്രിധാ, *ind.* 1. In three ways. മൂന്നുപ്രകാരം. 2. thrice. മൂന്നുപ്രാവശ്യം.

ത്രിധാര, യുടെ. *s.* The milk-edge plant, the twisted spurge, *Euphorbia antiquorum.* ചതുരക്കള്ളി.

ത്രിനെത്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva, as having three eyes. ശിവൻ.

ത്രിപട, യുടെ. *s.* A beating of time in music.

ത്രിപഥഗ, യുടെ. *s.* A name of the river *Ganges.* ഗംഗ.

ത്രിപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where three roads meet. മുക്കവലവഴി.

ത്രിപദീ, യുടെ. *s.* 1. A creeper, *Cissus pedata.* ഒരു വള്ളി. 2. a small medicinal plant bearing a red flower. ചെറുപുള്ളടി.

ത്രിപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* Wild cotton. കാട്ടുപരുത്തി.

ത്രിപുട, യുടെ. *s.* 1. Small cardamoms. എലത്തരി. 2. the Indian jalap, *Convolvulus turpethum.* ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

ത്രിപുണ്ഡ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Three curved horizontal marks made across the forehead with cow dung ashes, &c. കുറി.

ത്രിപുര, യുടെ. *s.* A name of Parwati. പാൎവതി.

ത്രിപുരാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva. ശിവൻ.

ത്രിഫല, യുടെ. *s.* An aggregate of three medicinal fruits, the three myrobalans, viz. two species of Terminalia and a species of Phyllanthus. കടുക്കാ, നെല്ലിക്കാ, താന്നിക്കാ.

ത്രിഭണ്ഡി, യുടെ. *s.* The Indian jalap. ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

ത്രിഭഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Cohabitation, copulation.

ത്രിഭുവനം, ത്തിന്റെ. *s.* The three worlds, heaven, earth, and hell. സ്വൎഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം.

ത്രിമധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three delicacies, viz. honey, sugar, and plantains. തെൻ, പഞ്ചസാര, കദളിപ്പഴം.

ത്രിമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. The Hindu Triad, or united form of Brahma, Vishnu, Siva. 2. one possessing three forms or modes of being.

ത്രിംശൽ. *adj.* Thirty. മുപ്പത.

ത്രിയംഗുലി, യുടെ. *s.* Three-lobed kidney bean, *Phaseolus trilobus.*

ത്രിയാമ, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

ത്രിരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Three nights collectively, or the duration of three nights. മൂന്നുരാത്രി.

ത്രിരെഖ, യുടെ. *s.* 1. A conch. ശംഖ. 2. a neck marked with three lines like a conch. വലിത്രയമുള്ള കഴുത്ത.

ത്രിലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The three genders, masculine, feminine and neuter.

ത്രിലൊകം, ത്തിന്റെ. The three worlds, heaven, earth, and hell.

ത്രിലൊചനൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva. ശിവൻ.

ത്രിവൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Three human objects or pursuits, as love, duty, and wealth. കാമം, ധൎമ്മം, അൎത്ഥം. 2. three conditions of a king or state, prosperity, evenness and decay or loss, gain, equality, &c. 3. the three qualities of nature, purity, blindness, and depravity.

ത്രിവലി, യുടെ. *s.* An aggregate of three lines across the abdomen.

ത്രിവിക്രമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU, crossing over the three worlds in three steps, to the discomfiture of *Bali*. വിഷ്ണു. 2. the name of a king.

ത്രിവിധം. *adj.* In three ways, threefold. മൂന്നുപ്രകാരം, മൂന്നിരട്ടി.

ത്രിവിഷ്ടപം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven or paradise. സ്വൎഗ്ഗം.

ത്രിവൃത, യുടെ. *s.* The Indian jalap. ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

ത്രിവൃത്ത, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

ത്രിവെണി, യുടെ. *s.* A name of the *Ganges*. ഗംഗ.

ത്രിശാല, യുടെ. *s.* A building with two wings attached.

ത്രിശൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A trident, a three pointed pike or spear, especially the crest of SIVA. മൂന്ന മുനയുള്ള ശൂലം.

ത്രിസന്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The three periods of the day, or morning, noon and evening. പ്രഭാതം, മദ്ധ്യാഹ്നം, സന്ധ്യ.

ത്രിസീത്യം, &c. *adj.* Thrice ploughed (a field, &c.) മൂച്ചാലുഴതത.

ത്രിസ്രൊതസ്സ, ിന്റെ. *s.* A name of the river *Ganges*. ഗംഗ.

ത്രിഹല്യം, &c. *adj.* Thrice ploughed (a field, &c.) മൂച്ചാലുഴതത.

ത്രിഹായണി, യുടെ. *s.* A heifer three years old. മൂന്ന വയസ്സുള്ള പശു.

ത്രിക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA as having three eyes. ശിവൻ.

ത്രുടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cutting, dividing. ഛെദനം.

ത്രുടി, യുടെ. *s.* 1. Small cardamoms. ചിററെലം. 2. a short time, a moment. ക്ഷണനെരം. *adj.* Little, small.

ത്രെത, യുടെ. *s.* 1. The second *Yug* or silver age of the Hindus, represented to contain 1,296,000. years. ത്രെതായുഗം. 2. the sacred fires collectively, or the southern, household, and sacrificial fires. അഗ്നിത്രയം.

ത്രെതാഗ്നി, യുടെ. *s.* See the preceding 2nd meaning.

ത്രൈകാലികം, *adj.* Relating to the past, present and future. മൂന്നുകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചത.

ത്രൈഗുണ്യം. *adj.* Relating to the aggregate of three qualities. ത്രിഗുണസംബന്ധമായുള്ള.

ത്രൈപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three fortnights, or 45 days. നാല്പത്തഞ്ചു ദിവസം.

ത്രൈരാശികം, ത്തിന്റെ. *s.* The rule of three.

ത്രൈലൊക്യനാഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. The LORD of the three worlds. ദൈവം. 2. a name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ത്രൈലൊക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The three worlds. മൂന്ന ലൊകം.

ത്രൈധാ. *ind.* In three ways, threefold. മൂന്നുവിധം.

ത്രൊടി, യുടെ. *s.* A beak, or bill of a bird. കൊക്ക or ചുണ്ട.

ത്ര്യംഗടം, ത്തിന്റെ, *s.* A sling, or three strings like those of a balance, suspended to either end of a pole for the purpose of carrying burdens. കാവടി ഉറി.

ത്ര്യബ്ദ, യുടെ. *s.* A heifer three years old. മൂന്ന വയസ്സുള്ള പശു.

ത്ര്യംബകൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ത്ര്യംബകസഖൻ, ന്റെ. *s.* *Visravana* or *Cubera* the god of wealth. കുബെരൻ.

ത്ര്യവസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. A generic term including three states, viz. Watchful care, ജാഗ്രൽ; busy dreaming, സ്വപ്നം; insensibility, സുഷുപ്തി. 2. three stages of life, infancy, youth, age.

ത്ര്യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ത്ര്യൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The three spices collectively, or dried ginger, black pepper and long pepper. മുക്കടു.

ത്വൿ, ിന്റെ. *s.* 1. The skin, rind, bark, peel or husk. തൊലി. 2. woody cassia. ലവംഗത്തൊലി. 3. rope tied to any vessel to carry it by.

ത്വക്പത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Woody cassia. ലവംഗം

ത്വക്പുഷ്പം. ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blotch, scab, cutaneous eruption. ചിരങ്ങ, തഴതണ്ണം. 2. erection of the hairs of the body, horripilation. രൊമാഞ്ചം.

ത്വക്പുഷ്പിക, യുടെ. *s.* Scab, blotch, cutaneous eruption. ചിരങ്ങ, തഴതണ്ണം.

ത്വക്സാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.

ത്വൿക്ഷീര, യുടെ. *s.* 1. The manna or milk of the bamboo. 2. arrow root. കൂവനൂറ.

ത്വഗിന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Skin. തൊലി.

ത്വചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Skin, bark, rind. തൊലി. 2. woody cassia. ലവംഗം.

ത്വം, &c. *adj.* Other, different. *s.* 1. An affix to nouns signifying condition, as ദൈവം, God; ദൈവത്വം, Godhead: മനുഷ്യൻ, man; മനുഷ്യത്വം, manhood. 2. in Sanscrit, the second personal pronoun Thou, you.

ത്വര, യുടെ. *s.* Haste, speed. വെഗം.

ത്വരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Making haste, velocity, hurry. അതിവെഗം.

ത്വരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Swiftness, dispatch, haste. അതിവെഗം. *adv.* Quickly, swiftly. അതിവെഗത്തിൽ. ത്വരിതപ്പെടുന്നു, To be in a hurry.

ത്വരിതൊദിതം. *adj.* Spoken fast, hurried, speaking fast or hurried. ഉഴറിപറക.

ത്വഷ്ടം, &c. *adj.* Pared, made thin. ചെത്തപ്പെട്ടത.

ത്വഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A carpenter. ആശാരി. 2. a name of *Viswacarma*, the artizan of the gods. വിശ്വകമ്മാവ. 3. the sun. ആദിത്യൻ. 4. *Brahma*. ബ്രഹ്മാവ.

ത്വിൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. Light, splendour. പ്രകാശം. 2. beauty. ശൊഭ.

ത്വിഷാംപതി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ത്സരു, വിന്റെ. *s.* The hilt, or handle of a sword, &c. വാൾപ്പിടി.

ഥ

ഥ. The seventeenth consonant in the Malayalim alphabet, and second of the dental class: it is the asperate of the preceding letter and expressed by *T'h*, but no word in the language commences with it.

ദ

ദ. The third letter of the dental class and eighteenth consonant in the Malayalim alphabet corresponding to the letter *D*.

ദഗ്ദ്ധം, &c. *adj.* Burnt, scorched, consumed by fire. കരിഞ്ഞത, ദഹിക്കപ്പെട്ടത.

ദഗ്ദ്ധിക, യുടെ. *s.* Scorched rice. കരിഞ്ഞചൊറ.

ദണ്ഡ, ിന്റെ. *s.* 1. A stick, a staff, a club, a cudgel. 2. a long measure or *pole* of four cubits. 3. the rod of an ascetic. 4. punishment. 5. the yard of a flag-staff. 6. a line or large column of troops.

ദണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of metre in Sanscrit poetry the stanza of which exceeds 27 syllables and may extend to 200. ഒരു രാഗഭെദം. 2. a country on the north-east coast of the peninsula, containing the celebrated forest. കൊണ്ടാരണ്യം.

ദണ്ഡകാഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A stick, a staff. വടി.

ദണ്ഡക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sick person.

ദണ്ഡധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama*, from bearing a club. യമൻ. 2. a king. രാജാവ. 3. a potter. കുശവൻ. 4. one having a stick or staff. വടിപിടിച്ചവൻ.

ദണ്ഡനമസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Prostration, salutation, compliment, respects; the joining of the hands in token of respect.

ദണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* See ദണ്ഡം.

ദണ്ഡനായകൻ, ന്റെ. *s.* The general of an army, a magistrate, or one invested with authority to punish. സെനാപതി, ശിക്ഷിപ്പാൻ അധികാരമുള്ളവൻ.

ദണ്ഡനീതി, യുടെ. *s.* Ethics, the system of morals taught by *Chánacya*, and others. നീതിശാസ്ത്രം.

ദണ്ഡപാണി, യുടെ. *s.* 1. One who carries a stick in his hand. വടിക്കാരൻ. 2. a name of *Yama*. യമൻ. 3. a king. രാജാവ.

ദണ്ഡപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To afflict, to punish, to chastise.

ദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stick, a staff. വടി. 2. a long measure or pole of four cubits. 3. an instrument of punishment, or punishment, infliction of punishment. 4. a fine, amercement, penalty. 5. a line or column of troops. 6. an army. 7. pain, suffering, both bodily and mental. 8. sickness, disease. 9. a handle of an umbrella. ദണ്ഡം ചെയ്യുന്നു, To inflict punishment. ദണ്ഡം പിടിക്കുന്നു, To be or become sick.

ദണ്ഡയാത്ര, യുടെ. *s.* 1. Subjection or conquest of a region or quarter. 2. a bridal procession. 3. procession moving in state, or with attendants.

ദണ്ഡയാമൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yama*. യമൻ.

ദണ്ഡവിധി, യുടെ. *s.* Condemnation.

ദണ്ഡവിഷ്കംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A post or stake round which plays the string that works the churning stick. കടക്കൊൽതണ്ട.

ദണ്ഡാജിനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deceit, fraud, cheating, roguery. വഞ്ചന, ചതിവ.

ദണ്ഡായുധപാണി, യുടെ. *s.* A name of *Subrahmanya*. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ദണ്ഡാഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Butter-milk. മൊര.

ദണ്ഡിക, യുടെ. *s.* 1. Wooden poles fastened in the wall to support the roof. 2. the yard of a flag-staff.

ദണ്ഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To punish, to chastise, to chasten, to correct. 2. to labour or work hard. 3. to cultivate the ground carefully. 4. to exercise, in fencing, &c.

ദണ്ഡിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Working hard. 2. labour, care. 3. tight rope dancing, fencing, acting, &c. 4. punishment, chastisement. 5. subduing, subjecting.

ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to punish, chastise, or torture. 2. to exercise in fencing, &c. 3. to subdue, to subject.

ദണ്ഡിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tight rope dancer, an actor, a fencer. 2. one who works or labours hard.

ദണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. A doorkeeper, a warder, a porter. കാവല്ക്കാരൻ. 2. a staff or mace bearer. 3. one who walks with a stick. വടിക്കാരൻ. 4. a *Jaina* saint. 5. a

name of *Yama.* യമൻ.

ദണ്ഡ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who deserves punishment. ദണ്ഡിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

ദത്ത,ിന്റെ. *s.* Adoption.

ദത്തപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. An adopted son. 2. a son given away by his natural parents to persons engaged to adopt him.

ദത്തം, &c. *adj.* 1. Given, presented, made over, assigned. 2. adopted. 3. preserved, protected. ദത്തം ചെയ്യുന്നു, To give, to present, to make over, to assign.

ദത്തവകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Right of adoption.

ദത്താക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To adopt. ദത്തെടുക്കുന്നു, ദത്തുവെക്കുന്നു, To admit into a state of adoption, to make over or assign property to another. ദത്തകരെറുന്നു, To enter on or assume any thing made over to one. ദത്തൊഴിയുന്നു, To relinquish or resign any thing previously made over or presented.

ദത്താപഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking back a thing given, resumption of a gift. കൊടുത്തതിനെ തിരികെ വാങ്ങുക. ദത്താപഹാരം ചെയ്യുന്നു, To take back a thing given, to resume a gift.

ദത്താപഹാരി, യുടെ. *s.* One who takes back a gift.

ദത്തൊല, യുടെ. *s.* A writing or deed of adoption.

ദദ്രു, വിന്റെ. *s.* Cutaneous and herpetic eruption. തഴുതണ്ണം.

ദദ്രുഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of Cassia, *Cassia tora.* തകര.

ദദ്രുണൻ, ന്റെ. *s.* One who is herpetic, or afflicted with herpes. തഴുതണ്ണമുള്ളവൻ.

ദദ്രുരൊഗി, യുടെ. *s.* One diseased by herpes.

ദദ്രൂ, വിന്റെ. *s.* See ദദ്രു.

ദധി, യുടെ. *s.* Milk curdled, or coagulated, spontaneously, by heat, or by the addition of butter-milk. തൈർ.

ദധിചെടം, ത്തിന്റെ. *s.* Butter-milk. മൊര.

ദധിത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The wood apple. 2. the tree bearing that fruit. വിളാമരം.

ദധിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The elephant or wood apple. വിളാമരം.

ദധിമസ്തു, വിന്റെ. *s.* The watery part of curds, the whey. തൈർവെള്ളം.

ദധിസക്തു, വിന്റെ. *s.* Barley meal mixed with curds. തൈർകൂട്ടിയ മാവ, ദൊശ.

ദധ്യന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice mixed with curdled milk. തൈർകൂട്ടിയ ചൊറ.

ദധ്യുദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea of curds. തൈർകടൽ.

ദധ്യോദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice mixed with curdled milk. തൈർ കൂട്ടിയ ചൊറ.

ദനു, വിന്റെ. *s.* A daughter of *Dacsha,* wife of *Casyapa* and mother of the giants or Titans of the Hindu mythology. അസുരമാതാവ.

ദനുജൻ, ന്റെ. *s.* An asur or giant. അസുരൻ.

ദനുജാരി, യുടെ. *s.* VISHNU. വിഷ്ണു.

ദന്തഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* A lip. ചുണ്ട.

ദന്തധാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree yielding an astringent resin, *Mimosa catechu.* കരിങ്ങാലി. 2. a tooth brush. 3. cleaning the teeth.

ദന്തനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The gums. പല്ലിന്റെ ഊൻ.

ദന്തപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring. കുരട.

ദന്തപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, the flower of which is compared to a tooth, *Strychnos potatorum,* തെററാമ്പരൽ.

ദന്തഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant's front or forehead. ആനയുടെ മുമ്പുറം.

ദന്തമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The tartar of the teeth. പല്ലിന്റെ മലം.

ദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tooth. പല്ല. 2. an elephant's tusk or tooth; ivory. ആനക്കൊമ്പ.

ദന്തശഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The common lime tree or its fruit, *Citrus acida.* നാരകം, or നാരങ്ങ. 2. a plant bearing an acid fruit, *Averrhoa carambola* 3. the elephant or wood-apple. വിളാക്കാ.

ദന്തശഠ, യുടെ. *s.* A wood sorrel, *Oxalis monadelpha.* പുളിയാരൽ.

ദന്തശാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The lime. ചെറുനാരെങ്ങ. 2. a dentifrice composed chiefly of the powdered fruit of the Chebulic myrobalan and green sulphate of iron. പല്ല തെപ്പാനുള്ള വസ്തു.

ദന്തശിരം, ത്തിന്റെ. *s.* The gums. പല്ലിന്റെ ഊൻ.

ദന്തഹർഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* The lime, *Citrus acida.* ചെറുനാരങ്ങാ.

ദന്താലിക, യുടെ. *s.* A horse's bridle. കടിഞ്ഞാൺ.

ദന്താവളം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

ദന്തിക, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Danti.* നാഗദന്തി.

ദന്തിബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* Croton, *Croton tiglium.* (Lin.) നീർവാളം.

ദന്തി, യുടെ. *s.* 1. An elephant. ആന. 2. a medicinal plant commonly known by the same name, *Danti,* and described as a gentle stimulant. നാഗദന്തി.

ദന്തുരം. *adj.* 1. Having a large and projecting tooth. കൊന്ത്രപ്പല്ലുള്ള. 2. waving, undulatory. നിമ്നൊന്നതം.

ദന്ത്യം. *adj.* 1. Dental. 2. of or belonging to the teeth. പല്ലുസംബന്ധിച്ചത.

ദന്ദശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* Asnake or serpent. പാമ്പ, സൎപ്പം.
ദഭ്രം. *adj.* Little, small. അല്പം.
ദമഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Punishment, punishing, chastising. ദണ്ഡിപ്പിക്കുക. 2. self-control, endurance of religious austerities. അടക്കം.
ദമനകൻ, ന്റെ. *s.* The name given to a jackall in the *Punchatantram.*
ദമനകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Artemisia.*
ദമനൻ, ന്റെ. *s.* A hero. ശൂരൻ.
ദമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant or flower *Dona, artimisia.* 2. resignation, mental tranquility. അടക്കം. 3. the rough stemmed Æschynomene, *Æschynomene aspera,* also *Æschynomene arborea.*
ദമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Punishing, chastisement, punishment. ദണ്ഡിപ്പിക്കുക. 2. self-command, self-restraint, endurance of the most painful austerities. അടക്കം. 3. taming, subduing. അടക്കുക.
ദമയന്തി, യുടെ. *s.* The wife of *Nala,* a famous Hindu monarch.
ദമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be patient under suffering, to be subdued. അടങ്ങുന്നു.
ദമിതം. *adj.* Tamed, subdued, patient of every suffering, exaction or privation. അടക്കപ്പെട്ടത.
ദമീ, യുടെ. *s.* A tamer, a subduer, a dominator. അടക്കുന്നവൻ.
ദമുനസ, ിന്റെ. *s.* 1. A name of *Agni* or fire. അഗ്നി. 2. a name of *Sucra,* regent of *Venus.* ശുക്രൻ.
ദംപതികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Husband and wife. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കൾ.
ദംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Arrogance, pride. 2. ostentation. അഹങ്കാരം. 3. sin, wickedness. പാപം. 4. fraud, deceit, cheating. വഞ്ചന. 5. hypocrisy. കപടം.
ദംഭൊളി, യുടെ. *s.* INDRA's thunderbolt. ഇന്ദ്രന്റെ വാൾ, ഇടിത്തീ.
ദംഭൊളിപാണി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
ദമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A steer, a young bullock. നുകംവെക്കമാറായ കാള.
ദംശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gadfly. കാട്ടീച്ച.
ദംശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bite, biting, stinging. കടി. 2. armour, mail. കവചം.
ദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gadfly. കാട്ടീച്ച. 2. biting. stinging. കടി. 3. armour, mail. കവചം.
ദംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bite, to sting. കടിക്കുന്നു.
ദംശീ, യുടെ. *s.* A small gadfly. കുഞ്ഞീച്ച.
ദംശെയം, *adj.* See the following.
ദംശെരം, &c. *adj.* Mischievous, noxious. ഉപദ്രവമുള്ള.
ദംഷ്ട്ര, യുടെ. *s.* A large cheek tooth, a tusk. തെറ്റപ്പല്ല, തെറ്റ.
ദംഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A large cheek tooth, a tusk. തെറ്റപ്പല്ല, തെറ്റ.
ദംഷ്ട്രായുധൻ, ന്റെ. *s.* A wild boar. കാട്ടുപന്നി.
ദംഷ്ട്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* A bear. കരടി.
ദംഷ്ട്രി, യുടെ. *s.* A hog, a wild boar. കാട്ടുപന്നി.
ദംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour, mail. പടച്ചട്ട.
ദംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bite, to sting. കടിക്കുന്നു.
ദംസിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is clothed in armour. കവചം ധരിച്ചവൻ.
ദയ, യുടെ. *s.* 1. Favour, goodness, regard, kindness, graciousness. 2. pity, tenderness, clemency, compassion. ദയചെയ്യുന്നു. To favour, to oblige.
ദയാലു. *adj.* Favourable, compassionate, tender. ദയയുള്ള.
ദയാവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is compassionate. tender, kind, merciful.
ദയാശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is of a kind, compassionate, tender, merciful disposition.
ദയാശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Kindness, favourableness. 2. pitifulness, tenderness, mercifulness.
ദയിത, യുടെ. *s.* 1. A beloved female. പ്രിയ. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.
ദയിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A beloved man. പ്രിയൻ. 2. a husband. ഭൎത്താവ.
ദയിതം, &c. *adj.* Beloved, dear, desired. ഇഷ്ടമുള്ള.
ദരഖാസ or ദക്കാസ, ിന്റെ. *s.* A revenue term, signifying a *proposal,* or *offer* for a rent or farm.
ദരണി, യുടെ. *s.* 1. A whirlpool. നിച്ചുഴി. 2. a current. ഒഴുക്ക.
ദരൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tribe of barbarians. 2. terror. 3. a mountain. 4. a precipice.
ദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fear, terror. ഭയം. 2. a hole in the ground. കുഴി. *ind.* A little. അല്പം.
ദരസിത, യുടെ. *s.* Cinnamon, *Laurus cinnamomum.* കറുവ.
ദരിതം, &c. *adj.* 1. Torn, rent, divided. ഛിന്നപ്പെട്ടത. 2. frightened, terrified. ഭയപ്പെട്ട.
ദരിദ്രത, യുടെ. *s.* Poverty, indigence, need, distress.
ദരിദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A poor, needy man.
ദരിദ്രം, &c. *adj.* Poor, needy, indigent, distressed.
ദരിദ്രിതം, &c. *adj.* Impoverished, poor.

ദരി, യുടെ. *s.* A natural, or artificial excavation in a mountain; a cave, a cavern, grotto, &c. ഗുഹ.

ദരിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The entrance of a cave. ഗുഹാദ്വാരം.

ദരൊദരൻ, ന്റെ. *s.* A gamester. ദ്യൂതകാരൻ.

ദരൊദരം, ത്തിന്റെ. *s.* Gambling. ദ്യൂത.

ദൎദ്ദുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

ദൎപ്പകൻ, ന്റെ. *s.* The Hindu Cupid. കാമൻ.

ദൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A mirror, a looking-glass. കണ്ണാടി.

ദൎപ്പണരെഖ, യുടെ. *s.* A transverse letter.

ദൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance. അഹങ്കാരം.

ദൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be proud, arrogant; *v. a.* To inflame, to excite.

ദൎപ്പിതം, &c. *adj.* 1. Inflamed, excited. ജ്വലിക്കപ്പെട്ടത. 2. proud, arrogant. അഹങ്കാരമുള്ള.

ദൎവ്വടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A constable, a police officer set over a village, &c. 2. a warder, a door-keeper. വാതുക്കാരൻ.

ദൎവ്വൻ, ന്റെ. *s.* A *Raschasa*, an imp or goblin. രാക്ഷസൻ.

ദൎഭ, യുടെ. *s.* 1. *Cusa* or sacrificial grass, *Poa cynosuroides*. 2. a kind of reed, *Saccharum spontaneum*. 3. another species, *S. cylindricum*. ദൎഭവിരിക്കുന്നു, To spread *Cusa* grass for a dying person to lie on, a custom observed by those classes who wear the distinguishing thread.

ദൎഭടം, ത്തിന്റെ. *s.* A private apartment or house, a retirement. ഏകാന്തം.

ദൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* See ദൎഭ.

ദൎഭെക്ഷു, വിന്റെ. *s.* Sugar-cane, the red kind. കരുവിക്കരിമ്പ.

ദൎവ്വി or ദൎവ്വി, യുടെ. *s.* 1. A ladle, or spoon. തവി, കയ്യിൽ. 2. the expanded hood of a serpent. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ദൎവ്വികരം, or ദൎവ്വികരം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake, a serpent. സൎപ്പം.

ദൎശകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A door-keeper, a warder. കാവല്ക്കാരൻ. 2. an exhibiter, one who shews or points out any thing. കാണിക്കുന്നവൻ. 3. a skilful man, one conversant with any science or art, &c. പണ്ഡിതൻ.

ദൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing, looking. 2. appearance. 3. a visit, visitation. 4. a dream, a vision. 5. knowledge, especially religious. 6. a *Sástra* or one of six religions, or philosophical systems, viz. the *Vedánta*, *Sankhya*, *Vysheshica*, *Nyáya*, and the *Párva* and *Attra Wimansa*, &c. 7. the front of a house, prospect, site. 8. a complimentary present or gift. ദൎശനം ചെയ്യുന്നു, 1. To see, to visit. 2. to view.

ദൎശനീയം, &c. *adj.* Beautiful, handsome, agreeable. കൌതുകമുള്ള.

ദൎശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing, looking. കാഴ്ച. 2. the day of the new moon, when she rises invisible. കറുത്തവാവ. 3. a half monthly sacrifice performed at the change of the moon, by persons maintaining a perpetual fire. വാവുതൊറും ചെയ്യുന്ന കൎമ്മം.

ദൎശയിതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A warder, an usher, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ. 2. a showman, an exhibiter, a guide. കാണിക്കുന്നവൻ.

ദൎശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To see. 2. to visit. 3. to meet. 4. to have a vision, to dream.

ദൎശിതം, &c. *adj.* Visible, apparent, shewn, seen. കാണപ്പെട്ടത.

ദൎശിതാവ, ിന്റെ. *s.* See ദൎശയിതാ.

ദൎശെഷ്ടി, യുടെ. *s.* A monthly sacrifice performed at the change of the moon by persons maintaining a perpetual fire. കറുത്ത വാവിന ചെയ്യുന്ന യാഗം.

ദലനം or ദളനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dividing, tearing, cutting, splitting. ഖണ്ഡനം. 2. blowing, blooming, expanding. വിടൎച്ച. ദലനം ചെയ്യുന്നു, To cut, to divide, to split.

ദലം, or ദളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf. ഇല. 2. a part, a portion, a fragment. അംശം. 3. a flower leaf.

ദലിതം or ദളിതം, &c. *adj.* 1. Blown, full blown, expanded. വിടരപ്പെട്ടത. 2. split, divided. ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടത.

ദവഥു, വിന്റെ. *s.* Anxiety, vexation, distress. വ്യാകുലം.

ദവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wild fire; a forest conflagration. കാട്ടുതീ. 2. a wood, a forest. കാട.

ദവാഗ്നി, യുടെ. *s.* A wood on fire, or the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദവിഷ്ഠം. *adj.* Very remote, very distant. അകന്ന.

ദവീയസ്സ. *adj.* Very remote or distant. അകന്ന.

ദവീയാൻ, ന്റെ. *s.* One who is very remote, distant, or afar off. അകലത്തിരിക്കുന്നവൻ.

ദശ, യുടെ. *s.* 1. The ends of a piece of cloth, the end of a garment. കര. 2. a state, a condition, a period or time of life, as youth, age, manhood, &c. അവസ്ഥ. 3. flesh. മാംസം. 4. the wick of a lamp. 5. the influence of a planet. *adj.* Ten.

ദശകം. *adj.* Numeral, Ten.

ദശഗുണൊത്തരം. *adj.* Multiplied by tens. പത്തിരട്ടി.

ദശഗ്രീവൻ, ന്റെ. *s.* *Rāwana.* രാവണൻ.
ദശദിക്ക,ിന്റെ. *s.* The ten points or regions of the world. Besides the eight, two points are added, the *Zenith*, and the *Nadir.*
ദശധാ. *ind.* Ten times, in ten ways.
ദശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tooth. പല്ല.
ദശനവാസസ,ിന്റെ. *s.* A lip. അധരം.
ദശപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A district of *Malwa* or *Bundelchand.*
ദശപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Flesh. 2. a muscle, sinew.
ദശബലൻ, ന്റെ. *s.* A *Budd'ha* or *Budd'ha* teacher. ബുദ്ധൻ.
ദശഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A weight of ten *B'haras.*
ദശമം. *adj.* Tenth.
ദശമി. *adj.* Very old or aged. പഴക്കമായുള്ള.
ദശമി, യുടെ. *s.* 1. The tenth lunar day of either the light or dark fortnight. പത്താംതിഥി. 2. the tenth or last stage of life.
ദശമിസ്ഥം, &c. *adj.* 1. Impotent. ക്ഷീണം. 2. very old or aged. വാൎദ്ധക്യമുള്ള. 3. dying, at the point of death.
ദശമുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Ráwana.* രാവണൻ.
ദശമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A medicament prepared from the roots of ten plants. 2. the ten kinds of medicinal roots.
ദശയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture prepared from ten sorts of drugs.
ദശരഥൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, former sovereign of *Ayódhya* or *Oude*, and father of Ráma.
ദശവായു, വിന്റെ. *s.* The ten vital airs supposed to be in the human body.
ദശവെപ്പ,ിന്റെ. *s.* The expiration of an astronomical period.
ദശാന്ത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The expiration of an astronomical period.
ദശാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A tenth, a tithe. പത്തിലൊന്ന.
ദശാപഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The commencement of an astronomical period.
ദശാൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, part of central Hindustan, lying on the south-east of the *Vind'hya* mountains.
ദശാവതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The ten *Avatars* or metamorphoses of Vishnu.
ദശാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* Ten pains, or struggles of approaching death.
ദശാസന്ധി, യുടെ. *s.* The junction of two astronomical periods.
ദശാസ്യൻ, ന്റെ. *s.* A name of Ráwana as having ten heads. രാവണൻ.
ദശെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The five organs of sense added to five members of action.
ദഷ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* One who is bit. കടിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ദഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A bite. കടി.
ദസ്യു, വിന്റെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. a thief. കള്ളൻ. 3. an oppressor, a violator, a committer of injustice. &c. ഉപദ്രവി.
ദസ്രൻ, യുടെ. *s.* The first of the lunar mansions. അശ്വതി.
ദസ്രന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The twin sons of *Aswini*, and physicians of *Swerga.* അശ്വിനിദെവകൾ.
ദഹനക്കെട,ിന്റെ. *s.* Indigestion.
ദഹനൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire, or the deity *Agni.* അഗ്നി. 2. Ceylon leadwort, *Plumbago Zeylanica.*
ദഹനബലി, യുടെ. *s.* A burnt offering.
ദഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fire. 2. burning, combustion. 3. digestion.
ദഹനൊപലം, ത്തിന്റെ. *s.* A crystal lens or burning glass. സൂൎയ്യകാന്തം.
ദഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To burn, to consume, to be reduced to ashes. 2. to digest.
ദഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To burn, to consume, to reduce to ashes. 2. to digest, to concoct.
ദഹ്യമാനം, &c. *adj.* Digestible. ദഹിക്കപ്പെടുന്നത.
ദളകൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of *Dalawa* in Travancore.
ദളവാ, യുടെ. *s.* *Dalawa*, one of the ministers of state in Travancore.
ദക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Dacsha* a son of Brahma, said to be born from the thumb of his right-hand for the purpose of assisting in peopling the world. 2. a clever, dexterous, able man. വിദഗ്ധൻ.
ദക്ഷപ്രജാപതി, യുടെ. *s.* The name of a son of Brahma.
ദക്ഷിണ, യുടെ. *s.* 1. A present or gift, made to Brahmans, priests, &c. on special or solemn occasions, or to a tutor by his pupil. 2. the south. 3. completion of any rite. ദക്ഷിണ ചെയ്യുന്നു, To make such present.
ദക്ഷിണദിക്ക,ിന്റെ. *s.* The south point.
ദക്ഷിണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dependant, one in subjection to another. ഇഛാനുസാരി. 2. a candid, sincere,

upright, or clever, person. സമൎത്ഥൻ. 3. a name of YAMA. യമൻ.

ദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The south. തെക്ക. 2. the right side. വലത്തുഭാഗം. *adj.* 1. Southern, south. 2. right, as distinguished from left. 3. candid, sincere, honest, upright.

ദക്ഷിണസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A charioteer. തെർനടത്തുന്നവൻ.

ദക്ഷിണാഗ്നി, യുടെ. *s.* A kind of sacred fire kindled by the Brahmans in their sacrifices, and placed towards the south.

ദക്ഷിണാധീശൻ, ന്റെ. *s.* YAMA, the regent of the southern point. യമൻ.

ദക്ഷിണാമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* A form of SIVA, as an ascetic. ശിവൻ.

ദക്ഷിണായനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun's course to the south, or the half year in which the sun is south of the equator.

ദക്ഷിണായനാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The southern solstice.

ദക്ഷിണാതസ്, ിന്റെ. *s.* A deer struck by the hunter. വലത്തു ഭാഗം മുറിഞ്ഞമൃഗം.

ദക്ഷിണാൎഹൻ, ന്റെ. *s.* One who merits a reward. ദാനം വാങ്ങുവാൻ യൊഗ്യൻ.

ദക്ഷിണാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The right hand. വലത്തെ കൈ.

ദക്ഷിണീയൻ, ന്റെ. *s.* One who merits a reward. ദക്ഷിണാൎഹൻ.

ദക്ഷിണെതരം, ത്തിന്റെ. *s.* The left hand. ഇടത്തെ കൈ.

ദക്ഷിണെൎമ്മാ, വിന്റെ. *s.* A deer struck by the hunter, &c. വലത്തുഭാഗം മുറിഞ്ഞ മൃഗം.

ദക്ഷിണൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* South and north: Latitude. തെക്കുവടക്ക.

ദക്ഷിണ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who merits a reward. ദക്ഷിണാൎഹൻ.

ദാഡിമം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of pomegranate tree bearing full flowers. താളിമാതളം. *Punica granatum.* (Lin.)

ദാഡിമപുഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, commonly *Rohini.*

ദാഢിക, യുടെ. *s.* The beard. താടി.

ദാതം, *adj.* Cut, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത.

ദാതവ്യം, *adj.* What may be given, worthy or fit to be given. ദാനം ചെയ്യാൻ യൊഗ്യമായുള്ള.

ദാതാവ, ിന്റെ. *s.* A donor, a giver, giving, bestowing, a generous, or liberal, person. ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാതൃഭൊക്താവ, ിന്റെ. *s.* One who is liberal, both in giving and using. കൊടുക്കയും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ.

ദാതുവാദക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A lier, a cheater, one full of guile.

ദാതുവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Lying, fraud, tricks, cheating. ദാതുവാദം പറയുന്നു, To cheat by telling lies; to delay deceitfully to pay a debt; or to do any thing; to play tricks.

ദാത്യൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A gallinule. നത്ത.

ദാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of sickle. അരിവാൾ.

ദാനപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A deed of gift.

ദാനപ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A deed of gift. ദാനപത്രം.

ദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gift or present, a donation, giving. 2. the fluid that exudes from an elephant in rut. ദാനം ചെയ്യുന്നു, To give, to bestow a gift.

ദാനവൻ, ന്റെ. *s.* A demon, a *Titan*, or giant. അസുരൻ.

ദാനവാരി, യുടെ. *s.* 1. A deity. 2. a name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ദാനവെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of MAHABELI. മഹാബലി.

ദാനശീലൻ, ന്റെ. *s.* A liberal, munificent or generous person. ധൎമ്മം കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാനശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Generosity, liberality.

ദാനശൌണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* One who is munificent, liberal, generous, bountiful. വളരെ കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദാനാൎഹൻ, ന്റെ. *s.* One who merits or deserves a gift.

ദാനി, യുടെ. *s.* A donor, a giver. ദാതാവ.

ദാന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses self-command, or patiently endures privations, &c. അടക്കമുള്ളവൻ.

ദാന്തം, *adj.* 1. Tamed, subdued, daunted. 2. bearing patiently privations, austerities, &c. ദ്വന്ദ്വസഹിഷ്ണുത.

ദാന്തി, യുടെ. *s.* Self-command, the patient endurance of religious austerities or privations. ബാഹ്യമായുള്ള അടക്കം.

ദാപയിതാ, വിന്റെ. *s.* A tamer, a subduer. അടക്കുന്നവൻ.

ദാപിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is condemned, adjudged. കുററം ചുമത്തപ്പെട്ടവൻ. 2. the person to whom a fine, &c. is awarded or paid.

ദാമ, യുടെ. *s.* A string; a cord, a rope. ചരട, കയറ.

ദാമം, ത്തിന്റെ, *s.* A rope, a cord, a string, a thread. ചരട.

ദാമിനി, യുടെ. *s.* A cord, especially for tying cattle. പശുക്കയർ.

ദാമൊദരൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ദാംഭികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An hypocrite. കപടഭക്തിക്കാരൻ. 2. a cheat. കപടൻ. 3. a mendicant. ഭിക്ഷു. 4. one who does not look far before him, or who proceeds with his eyes fixed upon the ground for fear of treading upon insects, &c. തലതാഴ്ത്തി നടക്കുന്നവൻ.

ദായകൻ, ന്റെ. *s.* A donor, one who is liberal. കൊടുക്കുന്നവൻ.

ദായഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A portion of an inheritance.

ദായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gift, a donation. 2. a portion, an inheritance. 3. a present from relatives.

ദായാദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. പുത്രൻ, മുതലവകാശി. 2. a kinsman, near or remote; a descendant from the same original male line.

ദായാദി, യുടെ. *s.* Relationship, near or remote.

ദായാദിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A relation, a kinsman near or remote.

ദായാദിവഴക്ക, ിന്റെ. *s.* A dispute among relatives respecting property.

ദാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. പുത്രൻ. 2. a child, a male infant. ആണ്പൈതൽ. 3. the charioteer of VISHNU.

ദാരങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* A wife. ഭാൎയ്യ.

ദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tearing, rending, dividing. കീറൽ. 2. the clearing nut plant, *Strychnos potatorum.* തെററാമ്പരൽ. ദാരണംചെയ്യുന്നു, To tear, to rend, to divide. കീറുന്നു.

ദാരദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A certain poison. ഒരു വക വിഷം. 2. quicksilver. രസം. 3. vermilion. ചായില്യം.

ദാരിതം, &c. *adj.* Torn, divided, split. കീറപ്പെട്ടത.

ദാരിദ്ര്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A poor man.

ദാരിദ്ര്യദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow or grief arising from poverty.

ദാരിദ്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Poverty, need, indigence.

ദാരിദ്ര്യവാസി, യുടെ. *s.* A pauper, a poor, indigent person.

ദാരു, വിന്റെ. *s.* 1. Wood, timber. മരം. 2. a sort of pine. ദെവദാരം.

ദാരുക, യുടെ. *s.* A puppet, a doll. പാവ.

ദാരുകൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, the charioteer of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ സാരഥി.

ദാരുഗൎഭ, യുടെ. *s.* A wooden doll, a puppet. പാവ.

ദാരുണം, ത്തിന്റെ. *s.* Horror, horribleness, frightfulness, terror. ഭയങ്കരം. *adj.* Horrible, terrific, frightful, fearful. ഭയങ്കരമുള്ള.

ദാരുഹരിദ്ര, യുടെ. *s.* A kind of Curcuma, *C. Zanthorhison* or tree turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

ദാരുഹസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden ladle. മരത്തവി.

ദാരൈഷണ, യുടെ. *s.* Love or affection for the wife. ഭാൎയ്യാസ്നെഹം.

ദാൎഢ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Hardness, fixedness, stability. കഠിനം, സ്ഥിരത.

ദാൎവ്വാഘാടം, ത്തിന്റെ. *s.* The woodpecker. മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷി.

ദാൎവ്വിക, യുടെ. *s.* 1. A sort of collyrium prepared from an infusion of the Curcuma Zanthorhison. 2. a sort of potherb. ഗൊജിഹ്വ.

ദാൎവ്വി, യുടെ. *s.* 1. Tree turmeric, or a sort of curcuma. *C. Zanthorhison.* മരമഞ്ഞൾ. 2. a kind of pine. ദെവദാരു.

ദാഷ്ടാന്തികം. *adj.* 1. Similar. ദൃഷ്ടാന്തമായുള്ള. 2. evident, apparent, clear.

ദാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A forest. കാട. 2. a forest on fire, the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദാവാഗ്നി, യുടെ. *s.* A forest conflagration. കാട്ടുതീ.

ദാവാനലൻ, ന്റെ. *s.* A wood on fire, or the conflagration of a forest. കാട്ടുതീ.

ദാവാനാകാഹ, യുടെ. *s.* Indian southernwood, *Artemisia austriaca.* (Lin.) മരിക്കൊഴിന്ത.

ദാശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fisherman. മുക്കുവൻ. 2. a servant.

ദാശപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തെങ്ങാ.

ദാശരഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of RÁMA. രാമൻ.

ദാശി, യുടെ. *s.* A female servant, or slave.

ദാസൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man servant, a slave. അടിയാൻ. 2. a fisherman. മുക്കുവൻ. 3. a man of the fourth or *Súdra* tribe. ശൂദ്രൻ.

ദാസഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Servitude, slavishness. അടിമ.

ദാസി, യുടെ. *s.* 1. A female servant, or slave. ചെടി. 2. the wife of a slave or a *Súdra.* ശൂദ്രഭാൎയ്യ. 3. a plant, a sort of *Barleria.* നീലക്കുറിഞ്ഞി.

ദാസെയൻ, ന്റെ. *s.* A servant or slave. ദാസൻ.

ദാസെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

ദാസെരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant. വെലക്കാരൻ. 2. a fisherman. മുക്കുവൻ.

ദാസെരം, &c. *adj.* Born or sprung from a servant or

slave. ദാസനിൽനിന്നുണ്ടായത.

ദാസീസഭം, ത്തിന്റെ. s. A number or multitude of female slaves. ദാസികളുടെ കൂട്ടം.

ദാസ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To become dependent, to be enslaved. 2. to beseech or beg humbly, to implore.

ദാസ്യഭാവം, ത്തിന്റെ. s. Servitude, slavishness.

ദാസ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Service, servitude, dependance. 2. slavery. അടിമ.

ദാസ്യവൃത്തി, യുടെ. s. Servitude, slavishness. ദാസ്യഭാവം.

ദാഹകം, ത്തിന്റെ. s. That which consumes, burns or destroys. ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

ദാഹം, ത്തിന്റെ. s. 1. Thirst. 2. drink. 3. ardent desire. ദാഹംകെടുക്കുന്നു, ദാഹംതീൎക്കുന്നു, To quench thirst.

ദാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be thirsty, to thirst. 2. to desire ardently.

ദാക്ഷായണി, യുടെ. s. 1. A name of Párwati. പാൎവ്വതി. 2. a lunar asterism in general. നക്ഷത്രം.

ദാക്ഷായ്യം, ത്തിന്റെ. s. A vulture. കഴുക.

ദാക്ഷിണാത്യം, &c. *adj.* Southern, belonging to or produced in the south. തെക്കെ, തെക്കുള്ള.

ദാക്ഷിണ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Favour, pity, compassion, complaisance. ദയ. 2. concord, harmony, agreement. 3. partiality. പക്ഷപാതം. *adj.* Meriting a reward.

ദിൿ, ക്കിന്റെ. s. 1. A country, region. 2. a space. 3. a corner or quarter of the world. 4. a point of the compass. 5. a side or direction. 6. shelter, asylum, refuge, protection. *part.* About.

ദിക്കരി, യുടെ. s. A fabulous elephant of a quarter or point of the compass, one of the eight attached to the north, north-east, &c. supporting the globe.

ദിക്പാലകന്മാർ, രുടെ. s. The guardians of the eight angles or points of the world. Indra, &c. ഇന്ദ്രാദികൾ.

ദിഗന്തം, ത്തിന്റെ. s. 1. The midst of a region. ദിക്കിന്റെ മദ്ധ്യം. 2. region, space.

ദിഗന്തരം, ത്തിന്റെ. s. The middle space between the points of the compass; interval. ദിഗന്തം.

ദിഗന്തരാളം, ത്തിന്റെ. s. See the preceding.

ദിഗംബരൻ, ന്റെ. s. 1. A name of Siva. ശിവൻ. 2. a naked man. നഗ്നൻ.

ദിഗ്ഗജം, ത്തിന്റെ. s. A fabulous elephant of a quarter or point of the compass, one of the eight attached to the north, north-east, &c. supporting the globe.

ദിഗ്ജയം, ത്തിന്റെ. s. Universal conquest, victory in all quarters of the world.

ദിഗ്ധം, ത്തിന്റെ. s. A poisoned arrow. വിഷം തെച്ച അമ്പ. *adj.* Smeared, anointed. പൂശപ്പെട്ടത.

ദിഗ്ഭവം, &c. *adj.* Situated, bearing, lying in a particular tract or quarter. ദിക്കിൽ ഭവിച്ചത.

ദിഗ്ഭേദം, ത്തിന്റെ. s. The climate, &c. of any particular country or place.

ദിഗ്ഭ്രമം, ത്തിന്റെ. s. The state of being unable to ascertain any quarter or point of the world where you are.

ദിഗ്വലയം, ത്തിന്റെ. s. The circumference of the globe. ദിക്കിന്റെ വൃത്തം.

ദിഗ്വാസി, യുടെ. s. An inhabitant of any country.

ദിഗ്വിശെഷം, ത്തിന്റെ. s. The climate, &c. of any particular country.

ദിതം, &c. *adj.* Cut, torn, divided. മുറിക്കപ്പെട്ടത.

ദിതി, യുടെ. s. One of the wives of *Cásyapa*, and mother of the *Daityas*, or infernal race. അസുരമാതാവ.

ദിതിജൻ, ന്റെ. s. An *Asur*, a sort of *Titan* or giant. അസുരൻ.

ദിതിജാരി, യുടെ. s. 1. A name of Vishnu. വിഷ്ണു. 2. Indra. ഇന്ദ്രൻ.

ദിതിസുതൻ, ന്റെ. s. A *Titan* or giant. അസുരൻ.

ദിദൃക്ഷ, യുടെ. s. A desire to see. കാണ്മാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ദിദൃക്ഷു, വിന്റെ. s. One who is desirous to see. കാണ്മാനിച്ശയുള്ളവൻ.

ദിധിഷു, വിന്റെ. s. 1. The second husband of a woman, twice married. രണ്ടാമത്തെ ഭൎത്താവ. 2. a virgin widow remarried.

ദിധിഷൂ, വിന്റെ. s. A woman married the second time. രണ്ടുവട്ടം വെൾക്കപ്പെട്ടവൾ.

ദിനകരൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനചൎയ്യ, യുടെ. s. 1. Daily duty. 2. a diary. നിത്യവൃത്തി.

ദിനപതി, യുടെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനമണി, യുടെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനം, ത്തിന്റെ. s. 1. A day, as distinguished from night. 2. a solar day. പകൽ.

ദിനംപ്രതി. *adv.* Day by day, daily. ഒരു ദിവസം.

ദിനാന്തം or ദിനാവസാനം, ത്തിന്റെ. s. Evening, sun-set, close of the day. സന്ധ്യ.

ദിനെശൻ, ന്റെ. s. The sun. ആദിത്യൻ.

ദിനെശം, ത്തിന്റെ. s. Swallow wort, *Asclepias gigantea.* എരിക്ക.

ദിനെശവല്ലി, യുടെ. s. A creeper. വെമ്പാട.

ദിലീപൻ, ന്റെ. s. The name of a king, ancestor of Ráma.

ദിവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 2. the sky. ആകാശം.

ദിവസകരൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A day. 2. a solar day. പകൽ. ദിവസം ദിവസം, Day by day. ദിവസം കഴിക്കുന്നു, 1. To spend the day. 2. to maintain life.

ദിവസവൃത്തി, യുടെ. *s.* Daily maintenance.

ദിവസെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവസ്പതി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദിവാ. *ind.* By day, the day time. പകൽ.

ദിവാകരൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ദിവാകീൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. A man of the lowest caste, a *Chandála*. ചണ്ഡാലൻ. 2. a barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ദിവാഭീതൻ, ന്റെ. *s.* 1. An owl. മൂങ്ങ. 2. a thief or house-breaker. കള്ളൻ.

ദിവാമദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Noon, mid-day. ഉച്ച.

ദിവി, യുടെ. *s.* A wild crow. കാട്ടുകാക്ക.

ദിവിജം, &c. *adj.* Celestial, heavenly, of heavenly origin. ആകാശത്തുണ്ടായ.

ദിവിഷൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A deity. ഒരു ദെവൻ.

ദിവിഷ്ഠം, &c. *adj.* Celestial, heavenly, situated in heaven. സ്വൎഗ്ഗസംബന്ധം.

ദിവൌകസ്, ിന്റെ. *s.* 1. A deity. ദെവൻ. 2. the *Chataca* or hornbill, *Cuculus melanolencos*. വെഴാമ്പൽ.

ദിവ്യജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prophecy. ദീഘദൎശനം. 2. divine knowledge.

ദിവ്യചക്ഷുസ, ിന്റെ. *s.* Divinely illuminated sight, the office of a seer or prophet. ത്രികാലജ്ഞാനം.

ദിവ്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The deity, godhead. 2. excellency. 3. craftiness. ബുദ്ധികൌശലം.

ദിവ്യദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A divine, sacred, or consecrated thing. വിശെഷവസ്തു.

ദിവ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. An agreeable, excellent man, a superior person. ദെവസംബന്ധിയായ പുരുഷൻ 2. a crafty person. ബുദ്ധികൌശലമുള്ളവൻ.

ദിവ്യപഞ്ചാമൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture of five articles, *Ghee* or butter oil, curds, milk, butter, and sugar. നൈ, തൈർ, പാൽ, വെണ്ണ, പഞ്ചസാരകൂടിയത.

ദിവ്യപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The air, atmosphere, heaven. ആകാശമാൎഗ്ഗം.

ദിവ്യമാനുഷൻ, ന്റെ. *s.* An excellent, agreeable or divine person. ദെവസംബന്ധിയായ മനുഷ്യൻ.

ദിവ്യമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* Any one of the persons in the Trinity.

ദിവ്യം, &c. *adj.* 1. Celestial, divine, sacred, supernatural. ആകാശത്തൊടുചെൎന്ന. 2. beautiful, agreeable. വിശെഷം.

ദിവ്യയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The car or vehicle of any deity. വിമാനം. 2. a cloud. മെഘം.

ദിവ്യരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A fabulous gem, a superb jewel, a precious stone.

ദിവ്യരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Quick-silver. രസം.

ദിവ്യരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Beauty, a beautiful form. സുന്ദരരൂപം.

ദിവ്യലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven. സ്വൎഗ്ഗം.

ദിവ്യവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A year of the gods, one of our years being to them one day, consequently one of their years contains 365 of ours. മുന്നൂറ്റി മനുഷ്യസംവത്സരം കൂടിയത.

ദിവ്യവസ്തു, വിന്റെ. *s.* A holy, divine, or sacred thing. അതിശയവസ്തു.

ദിവ്യവാക്ക, ിന്റെ. *s.* The voice of an invisible being. അശരീരിണീവാക്ക.

ദിവ്യവിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A divine form, a supernatural form. അതിശയരൂപം.

ദിവ്യാ, യുടെ. *s.* Emblic myrobalan. കടുക്ക.

ദിവ്യാദിവ്യം, &c. *adj.* That which partakes of both the divine and human nature. ദൈവീകം, മാനുഷീകം.

ദിവ്യാഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A superb ornament.

ദിവ്യാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A superb or costly garment. വിശെഷവസ്ത്രം.

ദിവ്യാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A missible weapon received from the gods. ബ്രഹ്മാസ്ത്രാദി.

ദിവ്യൊദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Rain, water, dew, &c. മഴ, മഞ്ഞ.

ദിവ്യൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine doctrine, or instruction.

ദിവ്യൊപപാദുകം, &c. *adj.* Divine, celestial, of heavenly birth or being. സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നടുത്ത.

ദിശ, യുടെ. *s.* 1. Region, space. 2. a point in the compass, or quarter of the world. 3. a part, a side, a direction.

ദിശ്യം, &c. *adj.* Situated, bearing, lying in a particular tract or quarter. ദിക്കിൽ ഭവിച്ചത.

ദിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time. കാലം. 2. fate, destiny, fortune, good or bad fortune. ഭാഗ്യം.

ദിഷ്ടാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Death, dying. മരണം.

ദിഷ്ടി, യുടെ. *s.* Happiness, pleasure. ആനന്ദം, സന്തൊഷം.

ദിഷ്ട്യാ. *ind.* An exclamation, indicative of joy or auspiciousness. ആശ്ചൎയ്യത്തിൽ, Fortunately, happily, haply,

luckily, providentially.

ദിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* One who gives, a donor. ദാനശീലൻ.

ദീദിവി, യുടെ. *s.* Boiled rice. ചൊറ.

ദീധിതി, യുടെ. *s.* A ray of light, a sun or moon beam. രശ്മി.

ദീനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is sick, a sickly person.

ദീനത, യുടെ. *s.* 1. Sickness, illness. 2. poverty, wretchedness, misery. അരിഷ്ടത.

ദീനതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become sick. 2. to become poor, indigent, &c. 3. to waste, to decay.

ദീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A poor man. 2. one who is sick.

ദീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sickness, illness. *adj.* 1. Sick, ill. 2. poor, indigent, needy, distressed, miserable, pitiable. അരിഷ്ടം.

ദീനാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gold mohur, or any current gold coin. 2. a coin, *Dinár.* 3. a weight of gold variously stated. പൊന്നുക്കം.

ദീപകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rhetorical beauty; a certain elegance of construction. 2. a lamp. വിളക്ക. 3. an aromatic seed, *Ligusticum ajaen.* (Rox.)

ദീപകിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Lamp-black; soot. വിളക്കമഷി.

ദീപധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lamp-stand made either of metal or wood. വിളക്കത്തണ്ട. 2. lamp-black.

ദീപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hunger, keen appetite. വിശപ്പ. 2. the power of digestion.

ദീപനി, യുടെ. *s.* An aromatic seed, *Ligusticum ajaen.*

ദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lamp, a candle. 2. a light.

ദീപയഷ്ടി, യുടെ. *s.* A torch, a flambeau. ദീപെട്ടി.

ദീപസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A lamp-stand, a candelabra.

ദീപാന്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A large rat, the hog rat. പെരിച്ചാഴി. 2. a pigeon. പ്രാവ.

ദീപാരാധന, യുടെ. *s.* The waving of lights, in homage to an idol, during processions, and at other times. ദീപാരാധനകഴിക്കുന്നു, or ചെയ്യുന്നു, To perform that ceremony.

ദീപാവലി, യുടെ. *s.* A row or range of lamps, illumination. നിറവിളക്ക.

ദീപാളി, യുടെ. *s.* 1. The day of the new moon in the month *Cártica* (October-November.) A festival with nocturnal illuminations in honor of *Cárticéya.* 2. bathing the night before this new moon. 3. a row or range of lights. ദീപാളികുളിക്കുന്നു, To bathe on such night.

ദീപിക, യുടെ. *s.* 1. A lamp. വിളക്ക. 2. an aromatic seed, black cumin seed. കരിഞ്ചീരകം.

ദീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shine, to blaze, to be luminous or light.

ദീപിതം. *adj.* Lighted, illuminated.

ദീപ്തം, &c. *adj.* 1. Luminous, splendid, radiant. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട. 2. blazing, glowing. ജ്വലിക്കപ്പെട്ട. 3. burnt.

ദീപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Light, lustre, splendour, brilliance. ശോഭ. 2. beauty. 3. extreme loveliness, brilliant beauty. തെജസ്സ.

ദീപ്തോപലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun gem, a crystal lens. സൂൎയ്യകാന്തം.

ദീപ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, black cumin. *Celosia cristata.* കരിഞ്ചീരകം.

ദീപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Black cumin. കരിഞ്ചീരകം.

ദീപ്യമാനം. *adj.* Shining. ദീപിച്ചിരിക്കുന്ന.

ദീൎഘകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A long period.

ദീൎഘകൊശിക, യുടെ. *s.* A cockle. ഒരു വക കക്കാ.

ദീൎഘത, യുടെ. *s.* Elongation, length. ദീൎഘം.

ദീൎഘദൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prophecy, prediction. 2. fore-seeing. ദീൎഘദൎശനം പറയുന്നു, To prophecy; to predict, to foretell.

ദീൎഘദൎശിനി, യുടെ. *s.* A prophetess.

ദീൎഘദൎശി, യുടെ. *s.* 1. A prophet, a predictor, a foreteller, one who sees a thing long before. ത്രികാലജ്ഞൻ. 2. a wise, or provident man; a learned or experienced man. ജ്ഞാനമുള്ളവൻ. 3. a vulture. കഴുവൻ.

ദീൎഘദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A wise or prudent man. 2. a long sight. 3. prudence, foresight.

ദീൎഘനിദ്ര, യുടെ. *s.* Death, *lit.* long sleep. മരണം.

ദീൎഘൻ, ന്റെ. *s.* A tall person.

ദീൎഘപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Garlic. വെള്ളുള്ളി.

ദീൎഘപാൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

ദീൎഘപൃഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake. പാമ്പ.

ദീൎഘമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To lengthen, to elongate, to make longer. 2. to protract, to continue.

ദീൎഘമൂല, യുടെ. *s.* 1. A creeper, *Echites frutescens.* 2. a plant, *Hedysarum gangeticum.* മൂവില.

ദീൎഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Length; elongation. 2. a long vowel. 3. the connected form of ആ, viz. ാ. *adj.* Long, applied either to space or time.

ദീൎഘവൃന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

ദീൎഘശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A sigh, a long breath. ദീൎഘശ്വാസമിടുന്നു, To sigh.

ദീൎഘസത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of religious cere-

mony, one of long continuance, a prolonged sacrifice. വളരെക്കാലംകൊണ്ട അവസാനിക്കുന്ന യാഗം.

ദീൎഘസൂത്രൻ, ന്റെ. s. 1. One who is dilatory, slow, tedious. 2. deliberate, wary, discreet. താമസിച്ചു ചെയ്യുന്നവൻ.

ദീൎഘസൂത്രം, ത്തിന്റെ. s. 1. Delay, deferring, procrastination. താമസ പ്രവൃത്തി. 2. slowness, tediousness. *adj.* 1. Dilatory, slow, tedious, lingering. 2. gradual.

ദീൎഘസ്നേഹം, ത്തിന്റെ. s. Continual friendship or affection.

ദീൎഘാധ്വഗൻ, ന്റെ. s. A letter carrier, a messenger, an express. അഞ്ചൽക്കാരൻ.

ദീൎഘായുഷ്മാൻ, ന്റെ. s. Long lived, a long lived person. ചിരജീവി.

ദീൎഘായുസ്സ, ിന്റെ. s. Longevity, length of life.

ദീൎഘിക, യുടെ. s. A large or long pond. നെടുങ്കേണി.

ദീക്ഷ, യുടെ. s. 1. Sacrificing, offering oblations. 2. engaging in a course of austerities: abstemiousness. യാഗം, വ്രതം. 3. a religious vow. 4. a ceremony preliminary to a sacrifice. 5. receiving initiation. 6. an annual rite in memory of an ancestor. ദീക്ഷവീട്ടുന്നു, To complete the last named rite.

ദീക്ഷക്കാരൻ, ന്റെ. s. One who engages in a course of austerities, or is abstemious.

ദീക്ഷാന്തം, ത്തിന്റെ. s. A supplementary sacrifice, one made to atone for any defects in the preceding one. യാഗാവസാനം.

ദീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be abstemious, to engage in a course of austerities.

ദീക്ഷിതൻ, ന്റെ. s. 1. A chief priest. 2. the pupil of an *ascetic.* സോമയാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

ദീക്ഷിതം, ത്തിന്റെ. s. An assemblage of priests for peculiar ceremonies, or for any sacrifice.

ദുകൂലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Wove silk; silk cloth. വെളുത്ത പട്ടുശീല. 2. any fine linen cloth.

ദുഗ്ധം, ത്തിന്റെ. s. Milk. പാൽ.

ദുഗ്ധാബ്ധി, യുടെ. s. The sea of milk. പാല്ക്കടൽ.

ദുഗ്ധിക, യുടെ. s. A sort of asclepias, *A. rosea.* (Rox.) കിറുകിഞ്ഞിപ്പാല.

ദുദ്രുമം, ത്തിന്റെ. s. A green onion. പച്ചിലയുള്ളി.

ദുന്ദുഭി, യുടെ. s. 1. A sort of large kettle drum. പെരുമ്പറ. 2. a pair, a couple. ഇരട്ട. 3. the fifty-sixth year in the Hindu Cycle of sixty, corresponding with A. D. 1862. അറുപത വൎഷത്തിൽ ഒന്ന. 4. a die or dice. കവറകണ്ണ.

ദുർ. *ind.* A deprecative particle, which, prefixed to Sanscrit words, denotes, 1. Pain, trouble, (bad, difficult, ill.) 2. inferiority, (bad, vile, contemptible.) 3. prohibition, (away, hold, forbear.) Bad, ill, with difficulty: it is of the same power as the *English* prefixes, *in*, *un*, &c. *adv.* Hardly, not easily, with difficulty, badly.

ദുരധ്വം, ത്തിന്റെ. s. A bad road. ചീത്തവഴി.

ദുരന്തം, ത്തിന്റെ. s. 1. Calamity. 2. sin. 3. a difficult or endless business. *adj.* Interminable, endless, very difficult.

ദുരഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. s. 1. A bad practice, or custom. 2. difficult exercise.

ദുരവസ്ഥ, യുടെ. s. A disastrous situation. അനൎത്ഥം.

ദുരഹങ്കാരം, ദുരഭിമാനം, ത്തിന്റെ. s. Presumption, vanity, arrogance; insolence.

ദുരഹങ്കാരി, യുടെ. s. A presumptuos, vain, arrogant, or insolent person.

ദുരാകൻ, ന്റെ. s. A barbarian. കന്നൻ.

ദുരാഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. s. 1. Covetousness, avarice, eagerness of gain. 2. inordinate desire; vain wish. അത്യാഗ്രഹം.

ദുരാഗ്രഹി, യുടെ. s. An avaricious man, one inordinately eager of money; inordinately desirous.

ദുരാചാരൻ, ന്റെ. s. 1. A wicked man. 2. a rude, uncivil man. 3. an indecent, immodest person.

ദുരാചാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Disrespect; incivility; rudeness. 2. uncleanness. 3. irreligion. 4. any thing contrary to religious custom, or established morals. 5. immodesty, indecency: perversity. അപമൎയ്യാദ.

ദുരാത്മാവ, ിന്റെ. s. 1. A wicked soul *i. e.* person. ദുഷ്ടൻ. 2. an evil spirit, a demon.

ദുരാപം. *adj.* Unattainable, interminable. പ്രാപിച്ചുകൂടാത്ത.

ദുരാലഭ, യുടെ. s. A plant, commonly *Jàwasa*, a species of nettle, *Hedysarum alhagi* or *tragia.* കൊടിത്തൂവ.

ദുരാലഭം, &c. *adj.* Unfit to be touched or taken, difficult of handling or attaining.

ദുരാലാപം, ത്തിന്റെ. s. Abuse, scurrilous or abusive language. ദുഷിവാക്ക.

ദുരാലൊചന, യുടെ. s. Evil counsel, bad advice. ദുൎവ്വിചാരം.

ദുരാശ, യുടെ. s. Vain hope, unattainable desire.

ദുരാശയൻ, ന്റെ. s. 1. ~~One who has a vain hope~~ with a bad heart. 2. one who is unsteady, wavering, fickle. ചപലൻ.

ദുരാസദം, &c. *adj.* Difficult of attainment. ദുൎല്ലഭം.

ദുരിതം, ത്തിന്റെ. s. 1. Sin. പാപം. 2. crime. 3. misery, wretchedness.

ദുരുക്തി, യുടെ. *s.* Abuse, opprobrious language. ചീത്ത വാക്ക.

ദുഗ്രഹം, *adj.* Suspicious. *s.* Suspicion, imagination of some thing ill without proof.

ദുരോദരൻ, ന്റെ. *s.* A gamester. ചൂതാട്ടക്കാരൻ.

ദുരോദരം, ത്തിന്റെ. *s.* Gaming; a game, playing. ചൂതാട്ടം.

ദുൎഗ്ഗ, യുടെ. *s.* The goddess DURGA or PÁRWATI, the wife of SIVA. പാൎവ്വതി.

ദുൎഗ്ഗതം, &c. *adj.* Poor, indigent, distressed. ദരിദ്രത.

ദുൎഗ്ഗതി, യുടെ. *s.* 1. Poverty, indigence, a bad state. 2. hell. നരകം.

ദുൎഗ്ഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Offensive smell, stink, stench, any ill-smelling substance. *adj.* Fœtid, stinking, yielding a bad smell.

ദുൎഗ്ഗന്ധി, *adj.* Ill-smelling, fœtid, yielding a bad smell. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.

ദുൎഗ്ഗപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A difficult or narrow passage, over a mountain or through a wood. നടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളവഴി.

ദുൎഗ്ഗമം, *adj.* 1. Inaccessible, difficult of access or approach, impervious; inattainable. ചെല്ലുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. 2. incomprehensible. ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുൎഗ്ഗമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A difficult or narrow passage over a mountain or through a wood. ദുൎഗ്ഗപഥം.

ദുൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fort, a strong hold. കൊട്ട. 2. a *Droog* or hill fort, or place of difficult access. 3. a pass, a defile, a difficult or narrow passage over a mountain and through a wood. കടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വഴി. 4. a forest, a wood. കൊട്ടക്കാട.

ദുൎഗ്ഗസഞ്ചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Progress or passage through an almost impervious or inaccessible spot. ദുൎഗ്ഗസ്ഥാനത്ത നടക്കുക. 2. a bridge, &c., or any contrivance for passing a river, defile, &c. ഒററപാലംഇത്യാദി.

ദുൎഗ്ഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ill-nature, malice, perverseness. *adj.* Ill-natured, malicious, perverse.

ദുൎഘടം. *adj.* 1. Difficult of attainment. 2. difficult, rough, bad. 3. mischievous.

ദുൎജ്ജനം. *adj.* Malicious, mischievous, vile, wicked, petulant, insolent. ദുഷ്ടൻ, ഖലൻ. *s.* Wicked people.

ദുൎജ്ജയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Defeat; rout; bad success. അപജയം. 2. unconquerable. ജയിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളത.

ദുൎജ്ജാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misfortune, calamity. 2. inauspicious birth, illegitimacy. 3. disparity, inconformity, impropriety.

ദുൎദ്ദശ, യുടെ. *s.* Misfortune, a bad condition. ദുഃഖാവസ്ഥ.

ദുൎദ്ദശം, &c. *adj.* Not to be looked at. നൊക്കികൂടാത്ത.

ദുൎദ്ദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dark or cloudy day. 2. rain, cloudy or rainy weather. മൂടൽദിവസം.

ദുൎദ്ദുരുടൻ, ന്റെ. *s.* An atheist. നാസ്തികൻ.

ദുൎദ്ദൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Ill luck, misfortune.

ദുൎദ്ദൈവത, യുടെ. *s.* An evil spirit, a demon. പിശാച.

ദുൎദ്ധരം, *adj.* Difficult to be attained or born, unbearable, troublesome. വഹിച്ചുകൂടാത്ത.

ദുൎദ്ധൎഷം, &c. *adj.* 1. Unassailable, not to be assailed or attacked. അതിക്രമിച്ചുകൂടാത്ത. 2. not to be contemned or despised. നിന്ദിച്ചുകൂടാത്ത.

ദുൎന്നടപ്പു, ിന്റെ. *s.* Leading a disreputable life, following low or infamous habits, a wicked life.

ദുൎന്നയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wickedness, folly, evil mindedness. 2. impropriety, unfitness. ദുൎന്നയം കാട്ടുന്നു, To commit wickedness, injustice, &c.

ദുൎന്നാമ, യുടെ. *s.* 1. A cockle. ഒരുവക ഞെമഞ്ഞി. 2. piles or hemorrhoids.

ദുൎന്നാമകം, ത്തിന്റെ. *s.* Hemorrhoids or piles. മൂലരൊഗം.

ദുൎന്നിമിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Portent; ill or evil omen.

ദുൎന്നിവാരം. *adj.* Irresistible, not to be opposed. തടുത്തുകൂടാത്ത.

ദുൎന്ന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Wickedness, injustice.

ദുൎബ്ബലൻ, ന്റെ. *s.* A feeble, weak or infirm person. ബലഹീനൻ.

ദുൎബ്ബലം, &c. *adj.* 1. Feeble, thin, emaciated. 2. weak, impotent. ബലമില്ലാത്തത. *s.* Weakness, feebleness, impotency. ബലഹീനത.

ദുൎബ്ബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* An illegitimate child, an unfortunate birth. ദുഷ്ടസന്തതി.

ദുൎബ്ബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Folly, want of sense. 2. a bad disposition. 3. a perverse, captious, or malignant mind.

ദുൎബ്ബുദ്ധിയുള്ളവൻ, ദുൎബ്ബുദ്ധിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A perverse or malignant man, an ill-disposed person, a fool.

ദുൎബ്ബൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Evil advice, or persuasion.

ദുൎബ്ബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Folly, want of sense. 2. a bad disposition, ill mind, evil sentiments. *adj.* Ill-advised, foolish.

ദുൎഭഗ, യുടെ. *s.* 1. A wife not loved or liked by her husband. ഭൎത്തൃസ്നേഹമില്ലാത്തവൾ. 2. an ugly woman. വിരൂപ.

ദുൎഭഗൻ, ന്റെ. *s.* An ugly man. വിരൂപൻ.

ദുൎഭരം, &c. *adj.* Unbearable, difficult of attainment.

ദുൎഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune, haplessness, unhappiness. *adj.* Unfortunate, hapless.

ദുൎഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespectful speech, abuse, abusive or opprobrious language, evil speaking, calumny, railing, reviling. ദുൎഭാഷണം ചെയ്യുന്നു, To rail at, to revile, to speak ill of others, to defame.

ദുൎഭാഷി, യുടെ. *s.* An evil speaker, a reviler, a defamer. ചീത്തവാക്ക പറയുന്നവൻ.

ദുൎഭാഷിതൻ, ന്റെ. *s.* Calumniated, falsely accused. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ദുൎഭിക്ഷമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* A dearth or famine to exist or occur.

ദുൎഭിക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Dearth, famine.

ദുൎഭൂമി, യുടെ. *s.* An unfruitful soil. വിളയാത്ത ഭൂമി.

ദുൎഭോജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bad diet.

ദുൎമ്മതി, യുടെ. *s.* 1. Folly, want of sense. ഭോഷത്വം. 2. a bad disposition. ദുഷ്ടബുദ്ധി. 3. an ill-disposed person. ദുഷ്ടൻ. 4. the fifty-fifth year, in the *Hindu* cycle of sixty.

ദുൎമ്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, arrogance, presumption. 2. ostentation, vanity. ഗൎവ്വം.

ദുൎമ്മനസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Sadness, distress. 2. a wicked mind. 3. malevolence. *adj.* 1. Sad, distressed, meditating, or thinking sorrowfully. ദുഃഖിതൻ. 2. evil-minded, bad hearted.

ദുൎമ്മന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Evil counsel. ദുരാലൊചന.

ദുൎമ്മന്ത്രവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorcery, or enchantment of the worst kind. ആഭിചാരം.

ദുൎമ്മന്ത്രി, യുടെ. *s.* An evil counsellor.

ദുൎമ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Untimely or sudden death; awful death. സൎപ്പാദികളാലുണ്ടാകുന്ന മരണം.

ദുൎമ്മൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* 1. Ill-behaviour; disrespect; incivility, dishonour. 2. dishonesty. അപമൎയ്യാദ.

ദുൎമ്മാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Proud flesh in wounds or ulcers.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Vice, wickedness, a wicked life. *adj.* Vicious, wicked.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Perseverance in religious austerities or in an evil course of life.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗി, യുടെ. *s.* A wicked person, one who leads a wicked life.

ദുൎമ്മുഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the monkey chiefs. 2. a sullen person. നിരസികൻ. 3. a scurrilous or foul-mouthed person. അബദ്ധഭാഷി.

ദുൎമ്മുഖം, &c. *adj.* Scurrilous, foul mouthed, sullen. *s.* 1. Scurrility, obscenity. 2. dislike, disagreeableness. ദുൎമ്മുഖം കാട്ടുന്നു, To shew dislike, to be disagreeable.

ദുൎമ്മുഖി, യുടെ. *s.* The thirtieth year, in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപതിൽ ഒരു വൎഷം.

ദുൎമ്മൃതി, യുടെ. *s.* See ദുൎമ്മരണം.

ദുൎമ്മെധസ്, *adj.* Of a little or contemptible understanding, dull, stupid, ignorant, uninformed. അല്പബുദ്ധിയുള്ള.

ദുൎമ്മൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness, greediness.

ദുൎമ്മൊഹി, യുടെ. *s.* A covetous person.

ദുൎയ്യശസ്സ, ിന്റെ. *s.* Ill-fame, infamy; shame, disgrace, dishonour; ignominy, disrepute, injury to one's reputation, censure, blame. അപശ്രുതി.

ദുൎയ്യുക്തി, യുടെ. *s.* Improper or unbecoming language, insolence, unreasonableness. ദുൎയ്യുക്തി പറയുന്നു, To speak improperly or unbecomingly.

ദുൎയ്യൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune, calamity, distress.

ദുൎയ്യൊധനൻ, ന്റെ. *s.* The elder of the *Curu* princes, and leader in the war against his cousins *Pandus* and *Crishna* which forms the subject of the *Mahâb'harat.*

ദുൎല്ലഭം, &c. *adj.* 1. Difficult of attainment, scarce, rare. കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള. 2. dear, beloved. പ്രിയമുള്ള.

ദുൎല്ലഭ്യം. *adj.* Difficult of attainment. ദുൎല്ലഭം.

ദുൎവ്വചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, scurrility, obscenity, bad language. ചീത്തവാക്ക.

ദുൎവ്വചസ്, ിന്റെ. *s.* Abuse, bad language.

ദുൎവ്വൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Silver. വെള്ളി. *adj.* Of a bad species or class.

ദുൎവ്വഹം. *adj.* Unbearable, intolerable, troublesome. എടുപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

ദുൎവ്വഴക്ക, ിന്റെ. *s.* Unnecessary, or useless dispute.

ദുൎവ്വാദി, യുടെ. *s.* One who speaks ill, (grammatically, &c.) or one who utters abusive or unbecoming language.

ദുൎവ്വാരകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Unsufferable conduct or behaviour. സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത പ്രവൃത്തി.

ദുൎവ്വാരം. *adj.* Irresistible, not to be stopped or obstructed, not to be encountered. തടുപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

ദുൎവ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A state of sorrow, or suffering. ദുഃഖാവസ്ഥ.

ദുൎവ്വാസാവ, ിന്റെ. *s.* The name of a *Rishi* or saint.

ദുൎവ്വിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil thought, mischievous device, maliciousness.

ദുൎവ്വിധം, &c. *adj.* 1. Poor, indigent, pauper. ദരിദ്രം. 2. foolish, stupid. ദുൎബ്ബുദ്ധിയുള്ള. 3. wicked, malevolent. ദുൎന്നടപ്പുള്ള.

ദുൎവ്വിനയം, ത്തിന്റെ. *s.* Ill-behaviour, unmannerliness, want of civility, or proper respect, pride, haughtiness.

ദുർവ്വിനീതൻ, ന്റെ. *s.* A restive horse. *adj.* Ill-mannered, ill-trained or ill-behaved.
ദുർവ്വൃത്ത,ിന്റെ. *s.* See ദുർവ്വൃത്തി.
ദുർവ്വൃത്തൻ, ന്റെ. *s.* One who leads a low or infamous life, or follows disreputable habits or business, a cheat, a rogue, a blackgaurd, &c. ദുർമ്മാർഗ്ഗി.
ദുർവ്വൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Leading a low or infamous life, following disreputable habits or business. 2. cheating, roguery. ദുർവ്വൃത്തി കാട്ടുന്നു, 1. To lead a disreputable life. 2. to cheat, to defraud.
ദുർവ്വ്യയക്കാരൻ or ദുർവ്വ്യയൻ, ന്റെ. *s.* A prodigal, a waster, a spend-thrift.
ദുർവ്വ്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prodigality; extravagance; profusion, waste. അധികച്ചിലവ. 2. bribery. കൈക്കൂലി. ദുർവ്വ്യയം ചെയ്യുന്നു, To spend extravagantly, or needlessly, to waste.
ദുർവ്യാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Disreputable habits or behaviour. ചീത്തനടപ്പ. ദുർവ്യാപാരം ചെയ്യുന്നു, To lead a disreputable life.
ദുർവ്യാപാരി, യുടെ. *s.* One who leads a low or infamous life, follows disreputable habits or business, a cheat, a rogue, a blackgaurd.
ദുർഹൃത്ത,ിന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു. *adj.* Inimical, ill-disposed.
ദുശ്ചരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Disreputableness, bad conduct. ദുർന്നടപ്പ.
ദുശ്ചിന്ത, യുടെ. *s.* Maliciousness, evil-mindedness. ചീത്തവിചാരം.
ദുശ്ചിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a third sign rising above the horizon. മൂന്നാമെടം.
ദുശ്ചെഷ്ട, യുടെ. *s.* Ill-behaviour, bad conduct.
ദുശ്ചൊദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cross-examiner.
ദുശ്ചൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A captious question, an improper or unreasonable question. 2. cross-examination. ദുശ്ചൊദ്യംചെയ്യുന്നു, To cross-examine, to put improper questions to one.
ദുശ്ച്യവനൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
ദുശ്ശകുനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad omen; a portent.
ദുശ്ശങ്ക, യുടെ. *s.* Suspicion.
ദുശ്ശഠത, യുടെ. *s.* Obstinacy, contumacy, perverseness.
ദുശ്ശാഠ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is obstinate, perverse, contumacious.
ദുശ്ശാഠ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Great obstinacy, perverseness wickedness, villany. ദുശ്ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു, To contend very obstinately. ദുശ്ശാഠ്യം പറയുന്നു, To persist improperly in asserting any thing, to speak contumaciously.
ദുശ്ശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Tyranny, rigour, severity, arbitrariness. ദുശ്ശാസനം ചെയ്യുന്നു, To exercise tyranny, to act with rigour and imperiousness.
ദുശ്ശീലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is ill-mannered, or ill-behaved, an ill-disposed person.
ദുശ്ശീലൻ, ന്റെ. *s.* An ill-disposed person, one who has a bad temper or disposition.
ദുശ്ശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Ill-temper, bad disposition. *adj.* Ill-disposed.
ദുഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To revile, to abuse, to asperse, to curse. 2. to blame, censure, or reproach, to vilify, to profane.
ദുഷിവാക്ക,ിന്റെ. *s.* Abuse, bad language, abusive language, reproachful words, blame. ദുഷിവാക്കുപറയുന്നു, To utter abusive or reproachful language.
ദുഷ്കരം, &c. *adj.* 1. Difficult to be done. ചെയ്വാൻപ്രയാസമുള്ള. 2. behaving ill, doing wrong, &c. 3. wicked, bad, atrocious, heinous. കഠിനകൎമ്മം. *s.* Sin.
ദുഷ്കൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Wickedness, evil-doing, a crime, sin, guilt. ദുഷ്കൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To commit wickedness, or crimes.
ദുഷ്കൎമ്മി, യുടെ. *s.* An evil-doer, a malefactor, a sinner.
ദുഷ്കവി, യുടെ. *s.* An obscene poem or song, a wicked song or ballad.
ദുഷ്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune; adversity.
ദുഷ്കീൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Infamy; dishonor, disgrace. 2. ill-fame, injury to one's reputation. ദുഷ്കീൎത്തിയുണ്ടാക്കുന്നു, To bring infamy on one's self or on another, to injure another's reputation.
ദുഷ്കീൎത്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To bring infamy on one's self or another, to injure another's reputation.
ദുഷ്കീൎത്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To fall into disgrace; to lose one's character or reputation.
ദുഷ്കുറ, റിന്റെ. *s.* Intrigue, conspiracy. ദുഷ്കുറ പറയുന്നു, To intrigue.
ദുഷ്കുറവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An intriguer, a conspirator.
ദുഷ്കൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sin, crime, guilt; vice. പാപം.
ദുഷ്കൃതി, യുടെ. *s.* See the preceding.
ദുഷ്കൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Peevishness, irascibility, great passion, rage.
ദുഷ്കൊപി, യുടെ. *s.* A peevish person, one who is soon angry, or very passionate.
ദുഷ്ട. *adj.* 1. Ill, bad. wicked, vile, depraved. 2. improper, incorrect. *s.* 1. Dirt, filth, dregs, sediment, lees ... badness, wickedness, depravity.

ദുഷ്ടത, യുടെ. *s.* 1. Wickedness, villany; depravity, malignity. 2. wantonness, obscenity. 3. vice, evil, badness; vileness, lowness. 4. savageness, ferocity, cruelty. 5. improbity.

ദുഷ്ടനിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The destruction of the wicked. 2. punishing the wicked.

ദുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wicked man, a villain. 2. one who is low, vile, depraved, bad, vicious, fierce, a savage.

ദുഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Wicked, vile, low. 2. bad, ill, depraved, vicious, evil. ദൊഷമുള്ള. 3. weak, impotent.

ദുഷ്ടാ, യുടെ. *s.* A wicked woman, a harlot.

ദുഷ്ഠു. *ind.* 1. Ill, badly. 2. improperly, incorrectly. ചീത്തയായി.

ദുഷ്പത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume, *Chór.* കാട്ടുകച്ചൊലം.

ദുഷ്പാത്രം, *adj.* Wicked, unworthy, undeserving.

ദുഷ്പുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A wicked son.

ദുഷ്പുത്രി, യുടെ. *s.* A wicked daughter.

ദുഷ്പൂരം. *adj.* Inaccessible, impervious. കടപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുഷ്പ്രജ, യുടെ. *s.* A deformed child.

ദുഷ്പ്രതിജ്ഞ, യുടെ. *s.* A wicked vow, a wicked protestation, a curse.

ദുഷ്പ്രധൎഷിണി, യുടെ. *s.* The egg-plant, *Brinjal*, *Solanum molugugena.* ചെറുവഴുതിന.

ദുഷ്പ്രഭു, വിന്റെ. *s.* A wicked prince.

ദുഷ്പ്രയത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Vain or useless labour. 2. maliciousness, intention of malice to another. 3. disappointment, failure. ദുഷ്പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. 1. To labour in vain. 2. to endeavour or try to injure another.

ദുഷ്പ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enchantment, sorcery. 2. evil exertion or effort. ദുഷ്പ്രയൊഗം ചെയ്യുന്നു, To use enchantment.

ദുഷ്പ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* Evil-doing, wickedness.

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An evil-doer, a wicked man.

ദുഷ്പ്രാപം. *adj.* 1. Difficult of access or approach, inaccessible. ദുൎഗ്ഗമം. 2. unattainable, difficult of attainment.

ദുഷ്പ്രാഭവക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An ostentatious or vain person, a boaster.

ദുഷ്പ്രാഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ostentation, ambitious display. 2. pride, arrogance, haughtiness. 3. boasting, vanity.

ദുഷ്പ്രെക്ഷ്യം, &c. *adj.* Not to be looked at. നൊക്കികൂടാത്ത.

ദുഷ്ഷമം. *ind.* Improperly, unseasonably, unfitly, an interjection of reproach or menace as, fie, shame. നിന്ദ്യം.

ദുസ്തരം, &c. *adj.* Difficult of being crossed or passed over. കടപ്പാൻ വഹിയാത്ത.

ദുസ്തൎക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A perverse disputer, litigious, quarrelsome person.

ദുസ്തൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Perverse disputing, unreasonableness. ദുസ്തൎക്കം പറയുന്നു, To dispute perversely or unreasonably, to be quarrelsome.

ദുസ്ഥം, &c. *adj.* 1. Poor, ill conditioned, badly situated. 2. ignorant, unwise. 3. suffering pain or affliction, distressed, unhappy.

ദുസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* 1. Unsteadiness, instability. 2. unhappiness, ill fortune or condition.

ദുസ്പൎശ, യുടെ. *s.* 1. A plant, a prickly sort of nightshade; *Solanum melongena.* ചുണ്ട. 2. a kind of nettle. കൊടിത്തൂവ.

ദുസ്പൎശം. *adj.* Difficult or unfit to be touched. *s.* A plant, a kind of nettle, *Hedysarum alhagi.* കൊടിത്തൂവ.

ദുസ്വപ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* An inauspicious or unfortunate dream.

ദുസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad-disposition, ill-temper, ill-behaviour. ചീത്തശീലം.

ദുസ്വഭാവി, യുടെ. *s.* One who is ill-behaved, an ill-disposed person. ചീത്തശീലമുള്ളവൻ.

ദുസ്വാദ, ിന്റെ. *s.* 1. A bad taste. ചീത്തസ്വാദ. 2. disrelish.

ദുസ്. *ind.* Hardly, with difficulty, not easily, badly. ദുർ.

ദുസ്സമം. *adj.* Improper, unreasonable, a term of reproach. ദുഷ്ഷമം.

ദുസ്സംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Keeping bad company. ദുൎജ്ജനച്ചെൎച്ച.

ദുസ്സഹം. *adj.* Insufferable, hardly to be borne. സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്ത.

ദുസ്സാദ്ധ്യം. *adj.* Difficult, arduous, not easily accomplished. പ്രയാസപ്പെട്ടു സാധിക്കുന്ന.

ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misdemeanor, ill-behaviour. 2. imprudence, indiscretion. 3. awkwardness. ദുസ്സാമൎത്ഥ്യം കാട്ടുന്നു, To shew ill-behaviour, indiscretion or awkwardness.

ദുഃഖകരം. *adj.* Sorrowful, painful, afflictive, causing grief, sharp. ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

ദുഃഖകണ്ഠാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ദുഃഖകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A time or season of sorrow, grief, distress, &c.

ദുഃഖദൊഹ്യ, യുടെ. *s.* A cow difficult to be milked. കറപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള പശു.

ദുഃഖനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Cessation of sorrow.
ദുഃഖഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A state of suffering.
ദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain. 2. sorrow, grief, affliction, distress, unhappiness; sadness, mourning.
ദുഃഖശാന്തി, യുടെ. *s.* Consolation.
ദുഃഖി, യുടെ. *s.* A sorrowful, afflicted person, &c. ദുഃഖിതൻ.
ദുഃഖിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. p.* To be grieved, to be afflicted, to be made sorrowful.
ദുഃഖിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To grieve, to sorrow, to be sorrowful, to be afflicted. 2. to regret, to mourn over.
ദുഃഖിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is afflicted with grief, or sorrow.
ദുഃഖിതം, &c. *adj.* Afflicted, pained, suffering pain.
ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To grieve, to give pain, to afflict, to distress. 2. to persecute, to vex, to torment.
ദുഃഖൊപശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Consolation, comfort.
ദുഃഖൊപശാന്തി, യുടെ. *s.* Consolation, comfort.
ദുസ്പൎശ, യുടെ. *s.* A prickly sort of nightshade. ചുണ്ട.
ദുസ്പൎശം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of nettle, *Hedysarum alhagi.* കൊടിത്തൂവ.
ദുഹിതാവ, ിന്റെ. *s.* A daughter. പുത്രി.
ദുഹിതൃപതി, യുടെ. *s.* A son-in-law, a daughter's husband. പുത്രിയുടെ ഭൎത്താവ.
ദുളി, യുടെ. *s.* A small or female tortoise. ആമപ്പെട.
ദൂത, ിന്റെ. *s.* A message, an errand, an embassy. ദൂതു പറയുന്നു, To carry news or intelligence; to deliver a message. ദൂതയക്കുന്നു, To send a message.
ദൂതകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* See ദൂത്യം.
ദൂതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A messenger, an envoy. 2. an emissary, a spy.
ദൂതി, യുടെ. *s.* A female messenger, a confidante, a procuress, a go-between. ചെടി.
ദൂതിക, യുടെ. *s.* A female messenger, a confidante, a procuress, a go-between. ചെടി.
ദൂത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An embassy, a message. 2. the abstract state or condition of a message or messenger.
ദൂനം, &c. *adj.* 1. Suffering pain or fatigue. വെദനപ്പെട്ട. 2. going, moving. ഗമിക്കുന്ന. 3. shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടത.
ദൂരദൎശി, യുടെ. *s.* 1. A learned, wise, or provident man. ദീൎഘദൎശി, ജ്ഞാനമുള്ളവൻ. 2. one who can see to a great distance. ദൂരത്തകാണാകുന്നവൻ. 3. a vulture. കഴുവൻ.
ദൂരദൃക്, ിന്റെ. *s.* 1. One who can see to a great distance. ദൂരത്തകാണാകുന്നവൻ. 2. a vulture. കഴുവൻ.
ദൂരദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. One who is long-sighted, far-seeing, literally or metaphorically. ദൂരദൃക്. 2. a sight of distant things both retrospectively and prospectively. 3. a vulture.
ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distance. 2. difference. *adj.* Distant, far, remote.
ദൂരവെ, ദൂരത്ത, ദൂരെ. *adv.* At a distance, distantly, far, afar off.
ദൂരസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is at a distance, one who is absent. 2. one who has no relation, or kindred to the other.
ദൂരീകൃതം, &c. *adj.* Separated, put at a distance, put away. ദൂരത്താക്കപ്പെട്ടത.
ദൂരെരിതെക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* A squint-eyed person. കൊങ്കണ്ണൻ.
ദൂരെരിതെക്ഷണം, &c. *adj.* Squint-eyed. കൊങ്കണ്ണുള്ള.
ദൂൎവ്വ, യുടെ. *s.* Bent grass, commonly *Doob, Agrostis linearis.* കറുക.
ദൂഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A slanderer, a reviler, a blasphemer, a false-accuser. ദൂഷണക്കാരൻ. 2. a low, contemptible, infamous person. നിന്ദ്യൻ.
ദൂഷണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A slanderer, a blasphemer, a reviler, a false-accuser.
ദൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blasphemy, slander, calumny. 2. a curse. 3. blame, reproach, censure. 4. a fault, defect. ദൂഷണം പറയുന്നു, 1. To blaspheme, to calumniate, to slander. 2. to curse, to blame, to censure, to reproach.
ദൂഷിക, യുടെ. *s.* The secretion, or rheum of the eyes. പീള.
ദൂഷ്യ, യുടെ. *s.* An elephant's leathern girth. കച്ചക്കയറ.
ദൂഷ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A slanderer, a reviler.
ദൂഷ്യമുണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To raise a slander, to charge with a fault, to accuse falsely.
ദൂഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reprehension, blame, reproach, censure. 2. slander, aspersion. 3. fault, defect. 4. a bad taste or flavour. 5. danger, peril. 6. a tent. കൂടാരം. 7. pus, matter. ചലം. *adj.* Reprehensible, contemptible, vile, bad, accursed. ദൂഷ്യം പറയുന്നു, 1. To blame, to reproach, to censure, to slander, to accuse falsely. 2. to find fault with.

ദൂറ, റിന്റെ. *s.* Blame, reprehension, reproach; See ദൂഷണം. ദൂറപറയുന്നു, 1. To blame, to reproach, to censure. 2. to find fault with. ദൂറുണ്ടാക്കുന്നു, See ദൂഷ്യമുണ്ടാക്കുന്നു.

ദൂറകാരൻ, ന്റെ. *s.* A slanderer, a reviler, a false-accuser.

ദൃൿ, ിന്റെ. *s.* 1. An eye. കണ്ണ. 2. sight, seeing. ദൎശനം. 3. knowledge, wisdom. ജ്ഞാനം. 4. a seer, a looker. 5. a wise man, one possessed of knowledge. അറിയുന്നവൻ. 6. an astrological calculation. ദൃക്കഗണിക്കുന്നു, To make an astronomical calculation.

ദൃഗ്ഗണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* An astrological calculation.

ദൃഗ്രുജ, യുടെ. *s.* Disease of the eyes. കണ്ണിലെ രൊഗം.

ദൃഢത, യുടെ. *s.* 1. Hardness, firmness. മുറക്കം. 2. ability, power, strength. ബലം. 3. bulkiness, massiveness. വണ്ണം. 4. growing, waxing. വളൎച്ച. 5. steadiness, certainty. നിശ്ചയം.

ദൃഢദംശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shark. സ്രാവ.

ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To confirm, to establish, to strengthen, to encourage.

ദൃഢഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ദൃഢമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To become firm, hard. 2. to be strong, firm. 3. to grow steady. 4. to grow up.

ദൃഢമുഷ്ടി, യുടെ. *s.* A sword, any weapon with a hilt or handle. വാൾ, പിടിയുള്ള ആയുധം.

ദൃഢമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cocoa-nut. തെങ്ങാ.

ദൃഢം, &c. *adj.* 1. Much, exceeding. അധികം. 2. hard, firm. മുറക്കമുള്ള. 3. able, powerful. ബലമുള്ള. 4. bulky, massive, solid. വണ്ണമുള്ള. 5. full-grown. വളൎച്ചയുള്ള. 6. confirmed. ഉറപ്പുള്ള. 7. certain, steady. നിശ്ചയമുള്ള.

ദൃഢസന്ധി. *adj.* 1. Strongly knit, well fixed or compact. 2. close, compact, free from interstices. ചെൎന്നത.

ദൃഢസൂത്രിക, യുടെ. *s.* A plant or creeper from the fibres of which bow strings are made. മൂൎവ്വ.

ദൃഢീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Confirming, establishing, strengthening. സ്ഥിരീകരണം.

ദൃഢീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To confirm, to establish, to strengthen, to encourage. ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ദൃഢീകൃതം, &c. *adj.* Firm, confirmed, established. ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

ദൃതി, യുടെ. *s.* 1. A bellows. തൊൽതുരുത്തി. 2. a skin of leather, or a leather bag, for holding water. തൊല്ക്കുടം.

ദൃപ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is arrogant, proud. അഹങ്കാരി.

ദൃപ്തം, &c. *adj.* 1. Strong, powerful. ശക്തിയുള്ള. 2. proud, arrogant. അഹമ്മതിയുള്ള.

ദൃപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Pride, arrogance. അഹങ്കാരം, ഡംഭം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദൃബ്ധം, &c. *adj.* 1. Strung, tied. കെട്ടപ്പെട്ടത. 2. pained, tortured. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത.

ദൃശ്യം, &c. *adj.* Visible. ദൃശ്യാദൃശ്യം, Visible and invisible. കാണപ്പെടുന്നത.

ദൃഷത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A stone, a rock. കല്ല. 2. a flat stone or plate on which condiments, spices, &c., are ground. അരകല്ല.

ദൃഷ്ടകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eye-service. 2. a visible work, or action. കാണപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി.

ദൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Obvious danger, or calamity. *adj* Seen, visible, apparent. കാണപ്പെട്ടത.

ദൃഷ്ടരജസ്സ, ിന്റെ. *s.* A girl arrived at the age of puberty. തിരണ്ടപെൺ.

ദൃഷ്ടാന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is an example or pattern to others. 2. an illustrator.

ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To illustrate, to prove, to evidence.

ദൃഷ്ടാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Instance, example, illustration, proof, evidence. ഉദാഹരണം. 2. ensample, pattern. 3. science, a *Sastra.* ശാസ്ത്രം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുന്നു, To give an ensample, or proof, &c. ദൃഷ്ടാന്തം പറയുന്നു, To give an instance, example, &c.

ദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. An eye. കണ്ണ. 2. sight, seeing, a look. കാഴ്ച. 3. knowledge, wisdom. ജ്ഞാനം. ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നു, To look stedfastly. ദൃഷ്ടിപററുന്നു, To be influenced by an evil eye.

ദൃഷ്ടിദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The influence of evil eyes, or evil imagined to be caused by malignant eyes, fascination by the eye.

ദൃഷ്ടിബാധ, യുടെ. *s.* The influence of evil eyes. See ദൃഷ്ടിദൊഷം.

ദൃഷ്ടിവിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* A leer, a side glance. കടാക്ഷം.

ദൃഷ്ടിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Prospect, view. കാഴ്ച.

ദൃഷ്ടെന്ദു, വിന്റെ. *s.* The day preceding that of the new moon, or that on which the moon rises scarcely visible. സിനീവാലി.

ദെയം. *adj.* To be given, fit or proper for a gift. കൊടുക്കപ്പെടുവാൻ തക്കത.

ദെവകൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, the maternal grandfather of Crishna. കൃഷ്ണന്റെ മുത്തശ്ശൻ.

ദെവകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious or sacred affair,

or matter. തെവാരം.

ദെവകി, യുടെ. *s.* DEVACI the mother of CRISHNA. ക്രുഷ്ണന്റെ അമ്മ.

ദെവകീൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* A divine song.

ദെവകീനന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of CRISHNA. ക്രുഷ്ണൻ.

ദെവകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A temple. ദെവാലയം.

ദെവകുസുമം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloves. കരയാമ്പൂ.

ദെവകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* The wrath or anger of GOD.

ദെവഖാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A natural pond or one in front of a temple. ഗുഹ. 2. a natural cavern or grotto.

ദെവഖാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A cave or hollow among mountains. ഗുഹ.

ദെവഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of deities or gods. ദെവന്മാരുടെ കൂട്ടം.

ദെവഗാന്ധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune, a melody. ഒരു രാഗം.

ദെവഗായകൻ, ന്റെ. *s.* A *Gand'harba*, a celestial quirister. ഗന്ധൎവ്വൻ.

ദെവഗുരു, വിന്റെ. *s.* A name of *Jupiter*, preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ദെവച്ശന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A garland or necklace of pearls, &c. composed of 100 strings. നൂറുചുറവുള്ള മുത്തുമാല.

ദെവജശ്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. കാട്ടിക്കണ്ട.

ദെവടൻ, ന്റെ. *s.* An artist, an artisan. നിപുണൻ.

ദെവതരു, വിന്റെ. *s.* 1. The holy fig tree, *Ficus religiosa.* കല്പക വൃക്ഷം. 2. a tree of *swerga* the paradise of INDRA. ദെവദാരു.

ദെവത, യുടെ. *s.* 1. A deity, a god, a demon. 2. a goddess.

ദെവതാഗൊഷ്ഠി, യുടെ. *s.* Possession by an evil spirit. പിശാചപിടിച്ചിരുള്ളുക.

ദെവതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The fir tree. See ദെവദാരു.

ദെവതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of grass, *Andropogon serratum.* തെവതാളി.

ദെവതാളി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ദെവത്വം, or ദൈവത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Divinity, the divine nature, the abstract attribute of the deity, Godhead. ദെവസായുജ്യം.

ദെവദത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. The younger brother of the legislator *Budd'ha.* ബുദ്ധന്റെ അനുജൻ. 2. one of the vital airs, that which is exhaled by yawning. ജീവവായുക്കളിൽ ഒന്ന.

ദെവദാരു, വിന്റെ. *s.* A species of pine, *Pinus Dévadáru*, or *Eryothroxylon areolatum* (Willd.) Malabar cedar is called *Devadárum* by some. തെവതാരം.

ദെവദാസൻ, ന്റെ. *s.* A servant in a temple. അമ്പലവാസി.

ദെവദാസി, യുടെ. *s.* A courtesan, a harlot, a prostitute.

ദെവദെവൻ, ന്റെ. *s.* God of gods, usually applied by votaries to their respective deities. ദെവന്മാരുടെ ദൈവം.

ദെവദ്ര്യങ്, *adj.* Approaching, or adoring a deity. ദൈവവന്ദന.

ദെവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sport, play, pastime, &c. കളി. 2. gaming. ചൂതകളി. 3. a die or dice. ചുക്കിണി.

ദെവനാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Déva Nágarum* character.

ദെവനിൎമ്മിതം, &c. *adj.* Supernatural, not formed by man. ദെവന്മാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

ദെവനീതി, യുടെ. *s.* Divine justice.

ദെവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deity, a god. 2. a king. രാജാവ.

ദെവപതി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദെവപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, the firmament, the celestial path or way. ആകാശം.

ദെവപന്ഥാ, വിന്റെ. *s.* Heaven, the firmament. ആകാശം.

ദെവപൂജ, യുടെ. *s.* 1. A sacrifice to a god. 2. divine service.

ദെവപ്രശ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Astrology, consulting the stars or gods. ജ്യൊതിഷം.

ദെവഭൂമി, യുടെ. *s.* *Swerga* or Paradise. സ്വൎഗ്ഗം.

ദെവഭൂയം, ത്തിന്റെ. *s.* Divinity, godhead, inferior deification or identification with a deity. ദൈവത്വം.

ദെവമണി, യുടെ. *s.* 1. A certain circle of hair growing on the breast of some horses, an ornament round a horse's neck. കുതിരയുടെ ചുഴി. 2. the jewel of CRISHNA. ക്രുഷ്ണന്റെ മണി.

ദെവമാതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A name of *Aditi.* അദിതി. 2. an adopted phrase by the Roman Catholics for the Virgin Mary as the mother of God.

ദെവമാതൃകം. *adj.* Watered by rain, as applied to corn lands. മഴകൊണ്ട വിളയുന്ന ഭൂമി.

ദെവയജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Homa*, or burnt sacrifice. ഹൊമം.

ദെവയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A car, or vehicle of the gods, a shrine. വിമാനം.

ദെവയാനി, യുടെ. *s.* The daughter of SUCRA. ശുക്രന്റെ പുത്രി.

ദെവയൊനി, യുടെ. *s.* A superhuman being, a demon or demi-god. ദെവത.

ദെവരൻ, ന്റെ. *s.* A husband's brother, but especially his younger brother. ഭൎത്താവിന്റെ അനുജൻ.

ദെവരാജൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ദെവൎഷി, യുടെ. *s.* A *Rishi* of the celestial class, as *Náreda, Caná* and others. നാരദാദി.

ദെവലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An attendant on an idol; a *Brahman* of an inferior order who subsists upon the offerings made to the images which he attends and who conducts the ceremonies of all sorts of people for hire. എമ്പെരുമാൻ. 2. the name of a *Muni*. ഒരു മുനി.

ദെവലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An image, an idol. വിഗ്രഹം.

ദെവലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven or paradise. സ്വൎഗ്ഗം.

ദെവവത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* A year of the gods. See ദിവ്യവൎഷം.

ദെവവല്ലഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree used in dying, *Rottleria tinctoria*. (Rox.). പുന്ന.

ദെവവാഹിനി, യുടെ. *s.* 1. The milky-way. ആകാശ ഗംഗ. 2. the *Ganges*. ഗംഗ. 3. an army or host of celestials. ദെവസൈന്യം.

ദെവശത്രു, വിന്റെ. *s.* A name of *Asur*. അസുരൻ.

ദെവശില്പി, യുടെ. *s.* The artist of the gods, the divine architect. വിശ്വകൎമ്മാവ.

ദെവസഭ, യുടെ. *s.* 1. An assembly of the gods. 2. a religious assembly, a congregation, a church.

ദെവസായൂജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Inferior deification, the state or being of the inferior gods. ദെവത്വം.

ദെവസാക്ഷി, യുടെ. *s.* An oath.

ദെവസെന, യുടെ. *s.* 1. The daughter of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രി. 2. an army or host of celestials. ദെവസൈന്യം.

ദെവസെനാപതി, യുടെ. *s.* A name of *Scanda*. സ്കന്ദൻ.

ദെവസ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The property applicable to religious purposes, endowments, &c.

ദെവസ്വാപഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sacrilege.

ദെവാജീവൻ, ന്റെ. *s.* An attendant upon an idol, a low *Brahman* subsisting by attendance on an image, and upon the offerings made to it. എമ്പെരുമാൻ.

ദെവാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Food offered to the gods. പൂജച്ചൊറ.

ദെവാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A divine portion, a consecrated portion.

ദെവാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A temple; a fane.

ദെവാവ, ിന്റെ. *s.* A husband's brother, but especially his younger brother. ഭൎത്താവിന്റെ അനുജൻ.

ദെവാശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The horse of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കുതിര.

ദെവിക, യുടെ. *s.* The name of a river which flows from the *Săhya* mountain. സഹ്യൻ പൎവ്വതത്തിൽനിന്ന ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി.

ദെവിലം. *adj.* Pious, virtuous, just. ധൎമ്മമുള്ള.

ദെവി, യുടെ. *s.* 1. A goddess. ദെവസ്ത്രീ. 2. a name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി. 3. a reigning queen, or one crowned as well as the king. പട്ടംകെട്ടിയ സ്ത്രീ. 4. lemon grass. ചൊനകപ്പുല്ല. 5. a plant. പെരുങ്കുരുമ്പ. 6. a respectful epithet or title applied to a woman of the first class. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള സ്ത്രീ.

ദെവെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA.

ദെവൊത്സവം, ത്തിന്റെ. *s.* A feast, a festival at a temple or church.

ദെവൊദ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred grove; a garden for rearing flowers to adorn an idol.

ദെശകൻ, ന്റെ. *s.* A ruler, a governor. ദെശാധികാരി.

ദെശകാലജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who knows the proper circumstances of time and place.

ദെശകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Fit time and place, opportunity, the proper time, duration of time.

ദെശകാലൊചിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Propriety, aptness, circumstances of time or place. ഔചിത്യം.

ദെശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of a country.

ദെശപ്രമാണി, യുടെ. *s.* A chief, or head of a village.

ദെശഭാഷ, യുടെ. *s.* A language or dialect of any country, or province.

ദെശമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* The manners or customs of any particular country.

ദെശമുഖ്യസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A chief or head of a village.

ദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, territory, land, or district; a region, whether inhabited or uninhabited. രാജ്യം, കര.

ദെശരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Propriety, fitness. യൊഗ്യത.

ദെശവഴി, യുടെ. *s.* A petty state or principality, chiefly included in a larger state.

ദെശവാൎത്ത, യുടെ. *s.* News, tidings, intelligence, rumour.

ദെശവാഴി, യുടെ. *s.* A governor, a ruler.

ദെശവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The natural state or properties of any country.

ദെശസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man belonging to any particular country; an inhabitant. 2. an appellation of a particular tribe among the *Brahmans.*
ദെശാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The customs of any particular country.
ദെശാധികാരി, യുടെ. *s.* A ruler, a governor.
ദെശാധിപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign, the lord of the country.
ദെശാന്തരഗതി, യുടെ. *s.* 1. Travelling in a foreign country. 2. the course of the sun.
ദെശാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A foreign country; journey, travel. അന്യദെശം.
ദെശാന്തരി, യുടെ. *s.* A traveller in foreign countries.
ദെശാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* The state or condition of a country.
ദെശാക്ഷി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.
ദെശികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A traveller, a stranger, a sojourner. സഞ്ചാരി. 2. a *guru* or spiritual teacher. ഗുരു.
ദെശിനി, യുടെ. *s.* The index or forefinger. ചുണ്ടൊന്നിവിരൽ.
ദെശൊചിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Propriety, fitness. *adj.* Of or belonging to or fit for any particular land or country.
ദെശൊപദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* The calamities which come upon a land or country either from mis-government, war, famine, pestilence, &c.
ദെശ്യം. *adj.* Of or belonging to a country or land. ദെശത്തിന്നടുത്തത. *s.* 1. The language of any country. ദെശഭാഷ. 2. a phrase or word adopted from a foreign language. അന്യദെശ ഭാഷ.
ദെഹകാന്തി, യുടെ. *s.* Beauty. സൌന്ദൎയ്യം.
ദെഹണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hard labour or work. 2. industry.
ദെഹദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bodily chastisement. 2. hard labour or work, industry.
ദെഹദ്രഢം, ത്തിന്റെ. *s.* Corporeal or bodily strength. ശരീരശക്തി.
ദെഹപീഡ, യുടെ. *s.* Bodily pain. ശരീരദുഃഖം.
ദെഹപ്രകൃതി, യുടെ. *s.* Constitution of the body.
ദെഹഭൃത്ത, ിന്റെ. *s.* Life, vitality. ജീവൻ.
ദെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. 2. an individual.
ദെഹസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Constitution of the body.
ദെഹളി, യുടെ. *s.* The threshhold of a door, the lower part of the wooden frame of a door. ചെറുപടി.
ദെഹാഭിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Self-conceit; 2. spiritual ignorance. 3. materialism, scepticism.
ദെഹാഭിമാനി, യുടെ. *s.* A materialist, a sceptic.
ദെഹാലസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Fatigue, bodily weakness.
ദെഹാവലംബി, യുടെ. *s.* Life, vitality. ജീവൻ.
ദെഹി, യുടെ. *s.* Any person embodied, any thing that has a body, as sometimes applied to the soul, as dwelling in the body. ജീവൻ.
ദൈതെയൻ, ന്റെ. *s.* A demon, an *Asur*, a *Titan* or giant of Hindu mythology. അസുരൻ.
ദൈത്യഗുരു, വിന്റെ. *s.* A name of *Sucra* as preceptor of the *Titans* and *Venus.* ശുക്രൻ.
ദൈത്യൻ, ന്റെ. *s.* A *Daitya* or demon, an *Asur*, the *Titan* or giant of Hindu mythology. അസുരൻ.
ദൈത്യ, യുടെ. *s.* A perfume, commonly *Peura.* ചിററിന്ത.
ദൈത്യാരി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
ദൈന്യത, യുടെ. *s.* 1. Disgrace, shame. 2. infirmity. 3. meanness, covetousness. 4. humility.
ദൈന്യതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be ashamed, disgraced. 2. to become infirm, weak.
ദൈന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shame, disgrace. ലജ്ജ. 2. meanness, covetousness. ലൊഭം. 3. infirmity, weakness. ക്ഷീണം. 4. poverty, humility. 5. dejection. കുറ്റിതം.
ദൈൎഘ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Length. നീളം. *adj.* Long. നീളമുള്ള.
ദൈവകല്പന, യുടെ. *s.* 1. Divine command, divine appointment. 2. destiny, fate, doom.
ദൈവകല്പിതം. *adj.* 1. Ordered, or willed by GOD. 2. fated, willed. *s.* 1. Divine appointment. 2. destiny, fate, predestination.
ദൈവകാരുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine mercy or the mercy of GOD.
ദൈവകൊവിദ, യുടെ. *s.* A female fortune-teller. ലക്ഷണം പറയുന്നവൾ.
ദൈവകൊവിദൻ, ന്റെ. *s.* A fortune-teller, an astrologer. ജ്യൊതിഷക്കാരൻ.
ദൈവഗതി, യുടെ. *s.* 1. Destiny, doom, fate, fortune. 2. providence, accident.
ദൈവഗുണങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* The attributes of GOD.
ദൈവഗൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A temple. ക്ഷെത്രം.
ദൈവജ്ഞ, യുടെ. *s.* A female fortune-teller. ജ്യൊതിഷക്കാരി.
ദൈവജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A fortune-teller, an astrologer. ജ്യൊതിഷക്കാരൻ.
ദൈവത, യുടെ. *s.* 1. Prosperity, fortune, wealthiness, success, thriving. 2. wealth.
ദൈവതം, ത്തിന്റെ. *s.* A god, a deity. *adj.* Of or relating to a god. ദൈവം.

ദൈവതയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is prosperous fortunate, wealthy, thriving.

ദൈവത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Divinity, the divine nature, the abstract attribute of the deity: godhead.

ദൈവദൂതൻ, ന്റെ. *s.* An angel, a divine messenger.

ദൈവദൂഷണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A blasphemer, one who reviles GOD or sacred things.

ദൈവദൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Blasphemy, reviling.

ദൈവധൂപ, യുടെ. *s.* Benzoin, *Styrax benzoin.* സാമ്പ്രാണി.

ദൈവപരിക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Swearing, taking an oath. 2. fortune-telling. പ്രശ്നം.

ദൈവപ്പാല, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Echites schola.* എഴിലമ്പാലം.

ദൈവപ്രശ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Astrology, fortune-telling. ജ്യൊതിഷം.

ദൈവബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine power.

ദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. GOD, the Supreme Being. 2. destiny, fate, fortune. *adj.* Divine.

ദൈവയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An age of the gods, consisting of 12000 divine years, or the sum of four *Yugas* or ages of men.

ദൈവവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Divine displeasure. 2. misfortune, unhappiness.

ദൈവവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine will, or pleasure.

ദൈവാധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine providence, divine favour, divine assistance. *adj.* Fated, willed, predestinated.

ദൈവാനുകൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ദൈവാനുകൂല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine favour or pleasure, divine providence.

ദൈവാനുഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Divine blessing, or the blessing of GOD.

ദൈവി. *adj.* Divine, celestial, of or belonging to the deity, &c. ദൈവസംബന്ധം.

ദൈവികം. *adj.* 1. Divine, of or belonging to the deity. *s.* A visitation from GOD. ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്നത.

ദൈവെഛ, യുടെ. *s.* Divine will, or pleasure.

ദൈവൊപാസന, യുടെ. *s.* Divine worship.

ദൊട്ടിപ്പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of arsenic.

ദൊന്നാ, യുടെ. *s.* A plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel.

ദൊൎദ്ദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The fore-arm. കൈത്തണ്ട.

ദൊശ, യുടെ. *s.* A kind of cake.

ദൊശക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A vessel to make cakes.

ദൊഷജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. A learned man, a *Pundit,* a sage. അറിവുള്ളവൻ. 2. a physician. വൈദ്യൻ.

ദൊഷപരിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A penance. പ്രായശ്ചിത്തം. 2. a remedy for sin, an atonement. ദൊഷപരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To make an atonement. 2. to perform penance.

ദൊഷപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To deprave, to corrupt, to defile. 2. to vitiate, to spoil.

ദൊഷപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be depraved, corrupted, defiled. 2. to be vitiated, spoiled.

ദൊഷമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become evil or sinful. 2. to be a loss. See under ദൊഷം.

ദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, guilt, offence, crime. 2. fault, defect, blemish. 3. error, mistake. 4. evil, loss, injury. 5. peculiar malignity, enormous crime. 6. bad symptoms in sickness foreboding death. 7. disorder of the humours of the body. 8. punishment. ദൊഷം ചെയ്യുന്നു, To sin, to commit sin, to do evil, to offend, to transgress. ദൊഷം പറയുന്നു, To revile, to calumniate. ദൊഷം കയ്യെല്ക്കുന്നു, To envolve one's-self in the guilt of another. ദൊഷമായിതീരുന്നു, To become evil, bad, wicked, &c.

ദൊഷവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An arbitration among Brahmans when any one is accused of adultery.

ദൊഷശങ്ക, യുടെ. *s.* A suspicion of some guilt.

ദൊഷാ. *ind.* In the night, by night; at the commencement of night, at night fall. രാത്രി. *s.* The arm. കൈ.

ദൊഷാകരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ദൊഷാധിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Excessive guilt, crime, &c. അധികദൊഷം.

ദൊഷാരൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Imputation of sin, guilt, &c. കുറ്റം ചുമത്തുക.

ദൊഷി, യുടെ. *s.* A wicked or vile person; a lewd man or woman.

ദൊഷൈകദൃക്ക, ിന്റെ. *s.* One who is malevolent, censorious, discovering defects only. ദൊഷത്തെ മാത്രം കാണുന്നവൻ.

ദൊസ്സ, ിന്റെ. *s.* An arm. കൈ.

ദൊഹദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. ആഗ്രഹം. 2. the longing of a pregnant woman. വ്യാക്കൂൺ.

ദൊഹദവതി, യുടെ. *s.* A pregnant woman longing for any thing. വ്യാക്കൂണുള്ളവൾ.

ദൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Milking. കറക്കുക. ദൊഹനം ചെയ്യുന്നു, To milk. കറക്കുന്നു.

ദൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A milk pail, a milk vessel. പാല്ക്കുഴ.

ദൊഹളം, ത്തിന്റെ. *s.* Wish, desire, will. ആഗ്രഹം, ഇഛ.

ദൊള, യുടെ. *s.* The indigo plant. അമരി.

ദൌത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A message, an embassy. ദൂത.

ദൌരാത്മ്യം, &c. *adj.* Foolish, perverse, captious, malignant. ദുർബുദ്ധിയുള്ള.

ദൌവാരികൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper, a porter, a warder. ദ്വാരപാലകൻ.

ദൌവാരികി, യുടെ. *s.* A female door-keeper. കാവൽക്കാരി.

ദൌഹിത്രൻ, ന്റെ. *s.* A daughter's son. മകളുടെ മകൻ.

ദൌഹിത്രി, യുടെ. *s.* A daughter's daughter. മകളുടെ മകൾ.

ദൌഹൃദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pregnancy. ഗർഭധാരണം.

ദൌഹൃദവതി, യുടെ. *s.* A pregnant woman. ഗർഭമുള്ളവൾ.

ദ്യാവാപൃഥിവികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The heaven and earth. ആകാശവും ഭൂമിയും.

ദ്യാവാഭൂമികൾ, ളുടെ. *s. plu.* See the preceding.

ദ്യുതി, യുടെ. *s.* Light, beauty, splendour, brightness. ശൊഭ.

ദ്യുതിതം, &c. *adj.* Enlightened, illuminated, &c. ശൊഭിക്കപ്പെട്ടത.

ദ്യുമണി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ദ്യുമ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth, property, substance. ദ്രവ്യം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദ്യൂതകാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A gambler. ചൂതാളി. 2. the keeper of a gambling house. ചൂതകളിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ദ്യൂതകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* A gambler. ചൂതാളി.

ദ്യൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* Gaming, playing with dice or any thing not possessing life. ചൂത.

ദ്യൂനം, ത്തിന്റെ. *s.* The seventh sign of the zodiac reckoning from that under which a person's birth takes place. എഴാമിടം.

ദ്യൊകാരൻ, ന്റെ. *s.* A blacksmith. കൊല്ലൻ.

ദ്യൊതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sun-shine. വെയിൽ. 2. illumination, brilliance, shining. പ്രകാശം. 3. sight, seeing. കാഴ്ച.

ദ്യൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sun-shine, light, lustre, heat. വെയിൽ, പ്രകാശം.

ദ്യൊതിതം, &c. *adj.* Enlightened, &c. See ദ്യുതിതം.

ദ്യൊവ, ിന്റെ. *s.* 1. Heaven, paradise. സ്വർഗ്ഗം. 2. heaven, sky. ആകാശം.

ദ്രഢിമാ, വിന്റെ. *s.* Firmness, hardness, heaviness. ഉറപ്പ, കട്ടി.

ദ്രഢിഷ്ഠം, &c. *adj.* Hardest, very hard, or firm, &c. മഹാ ഉറപ്പുള്ള.

ദ്രപ്സം, ത്തിന്റെ. *s.* Thin or diluted curds. തൈർവെള്ളം.

ദ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going. ഗമനം. 2. dropping, exuding. കനിച്ചിൽ.

ദ്രവന്തി, യുടെ. *s.* A medicinal plant. എലിച്ചെവിയൻ.

ദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going, motion. ഗമനം. 2. flight, retreat. ഒട്ടം. 3. sport, amusement. ക്രീഡ. 4. juice, essence, exudation. സാരം. 5. wetness, fusion, liquifaction. അലിച്ചിൽ. 6. decoction. കഷായം. 7. dropping, distilling, trickling. പൊഴിച്ചിൽ. 8. spittle, saliva. ഥുത്താ. ദ്രവിച്ചുപൊകുന്നു, 1. To exude or run out. 2. to become liquid.

ദ്രവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v.* 1. To exude or ooze out. 2. to go or run out. 3. to drop, or trickle. 4. to be distilled. 5. to be fused. 6. to liquify, become wet or soft.

ദ്രവിണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth, property, substance. ധനം. 2. strength, power. ശക്തി.

ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To decoct, to distill.

ദ്രവ്യദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A fine levied in money. പിഴപ്പണം.

ദ്രവ്യനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss of property.

ദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth, property, riches, substance. 2. a thing. 3. substance, medical compound. 4. elementary substance, nine kinds of which are reckoned, viz. earth, water, fire, air, æther, time, space, soul and intellect. 5. modesty, propriety. *adj.* Fit, proper, right, what is or ought to be done.

ദ്രവ്യശക്തി, യുടെ. *s.* Influence of riches or wealth.

ദ്രവ്യസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A rich man.

ദ്രവ്യാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Income, profit. മുതൽവരവ.

ദ്രവ്യാഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness, avarice, eagerness of gain.

ദ്രവ്യാപഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Dishonesty, embezzlement of money.

ദ്രാൿ. *ind.* Instantly, immediately, soon, shortly, with speed. വെഗം.

ദ്രാഘിഷ്ഠം. *adj.* Very long. വളരദീൎഘമുള്ള.

ദ്രാവ, യുടെ. *s.* A beggar. ഇരപ്പാളി.

ദ്രാവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distillation. 2. spirits, &c., obtained from minerals, &c., by distillation. പശ, തൈലം, ഇത്യാദി.

ദ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flight, retreat. പിന്തിരിഞ്ഞ

ഒട്ടക. 2. speed, going quickly. വെഗം.
ദ്രാവിഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* Zedoary, *Curcuma Zerumbet.* കച്ചൊലം.
ദ്രാവിഡഭ്രതികം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
ദ്രാവിഡൻ, ന്റെ. *s.* A native of *Drávida.* ദ്രാവിഡ ദെശത്ത ജനിച്ചവൻ.
ദ്രാവിഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a country. 2. the language of that country.
ദ്രാക്ഷാ, യുടെ. *s.* A grape, *Vitis vinifera.* (Lin.) മുന്തിരിങ്ങാ.
ദ്രാക്ഷാരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Wine, the juice of the grape. വീഞ്ഞ.
ദ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A tree. വൃക്ഷം. 2. going, motion. ഗമനം.
ദ്രുകിളിമം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, a sort of pine. ദെവതാരം.
ദ്രുഘണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mace, a mallet, an iron weapon made like a carpenter's hammer. മുൾതടി. 2. an axe, a hatchet. കൊടാലി.
ദ്രുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A scorpion. തെള.
ദ്രുണി, യുടെ. *s.* 1. An oval water bason of wood or stone, &c. shaped like a boat, and used for pouring water. ജലപാത്രം. 2. a turtle, a tortoise. ആമ.
ദ്രുതഗതി, യുടെ. *s.* Quickness, speed, running about quick. വെഗം ഒട്ടക.
ദ്രുതഗതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A quick, hasty person.
ദ്രുതം. *adv.* Quickly, swiftly. വെഗം. *adj.* 1. Quick, swift. ഒടപ്പെട്ടത. 2. melted, fused. ഒഴകപ്പെട്ടത. 3. liquid, fluid. അലിയപ്പെട്ടത. *s.* Quick time in music.
ദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree in general. വൃക്ഷം.
ദ്രുമാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* *Lac,* the animal dye. അരക്ക.
ദ്രുമൊല്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* Mountain Ebony, *Bauhinia variegata.* കൊങ്ങമന്താരം.
ദ്രുവയം, ത്തിന്റെ. *s.* Measure in general. അളവ.
ദ്രുഹിണൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
ദ്രൂണം, ത്തിന്റെ. *s.* A scorpion. തെള.
ദ്രെക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A third of a sign. രാശിയുടെ അംശഭെദം.
ദ്രൊണകാകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A raven. 2. a carrion crow. കാവതിക്കാക്ക.
ദ്രൊണദുഘ, യുടെ. *s.* A cow that yields a *drona* of milk. പതിനാറിടങ്ങഴിപ്പാൽ കറക്കുന്ന പശു.
ദ്രൊണദൊഗ്ദ്ധ്രീ, യുടെ. *s.* See the preceding.
ദ്രൊണൻ, ന്റെ. *s.* A proper name, the military preceptor of the *Pandu* princes.
ദ്രൊണപുഷ്പീ, യുടെ. *s.* A plant, *Phlomis Indica.* തുമ്പ.
ദ്രൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A measure of capacity. പതിനാറിടങ്ങഴി. 2. a plant, *Phlomis Indica.* തുമ്പ. 3. a water pot. കുടം. 4. a carrion crow. കാവതിക്കാക്ക.
ദ്രൊണക്ഷീര, യുടെ. *s.* A cow that yields a *drona* of milk. പതിനാറിടങ്ങഴി പാൽ കറക്കുന്ന പശു.
ദ്രൊണിക, യുടെ. *s.* The indigo plant. അമരി. 2. a field sown with a *drona* of grain. പതിനാറിടങ്ങഴിക്കണ്ടം.
ദ്രൊണി, യുടെ. *s.* 1. Any oval vessel made of wood, stone, &c. in the shape of a boat, and used for holding or pouring out water, as a bathing tub, a baling vessel, a bucket, a watering pot, &c. തൊണി. 2. the indigo plant. അമരി. 3. the chasm between two mountains. 4. a trough or rack for feeding cattle. പാത്തി.
ദ്രൊഹചിന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Injurious design, malice, prepence; the wish, thought, or attempt to injure.
ദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Treason, rebellion, revolt. 2. perfidy, treachery, betraying confidence or trust reposed in one. 3. malice, mischief, trespass, injury. സ്വജനദ്രൊഹം, Treachery towards relatives. ഗുരുദ്രൊഹം, Treachery towards a spiritual guide or tutor. ജനദ്രൊഹം, Treachery towards any one's own people, tribe or nation. സ്വാമിദ്രൊഹം, Treachery towards a master, or lord. രാജദ്രൊഹം, High treason. മിത്രദ്രൊഹം, Treachery towards a friend. ദ്രൊഹം ചെയ്യുന്നു, 1. To commit treason. 2. to act or deal treacherously. ദ്രൊഹം കാട്ടുന്നു, To act treacherously. ദ്രൊഹം പറയുന്നു, To speak treacherously or perfidiously. ദ്രൊഹം വിചാരിക്കുന്നു. To imagine or frame an ill design.
ദ്രൊഹവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ദ്രൊഹചിന്തനം.
ദ്രൊഹി, യുടെ. *s.* *masc.* and *fem.* A traitor, a betrayer.
ദ്രൊഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rebel, to revolt, to injure.
ദ്രൊഹിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is betrayed.
ദ്രൌണിക. *adj.* Sown with a *drona* of grain, (fields, &c.) പതിനാറിടങ്ങഴി വിതെക്കുന്ന നിലം.
ദ്രൌപദി, യുടെ. *s.* The common wife of the five *Pandu* princes: she is also called പാഞ്ചാലി, as daughter of a king of the *Pánchála* country.
ദ്വന്ദ്വചരം, ത്തിന്റെ. *s.* The ruddy goose. പാത്തപ്പക്ഷി.
ദ്വന്ദ്വചാരി, യുടെ. *s.* The ruddy goose. പാത്തപ്പക്ഷി.
ദ്വന്ദ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Strife, dispute, variance. വഴക്ക.

ദ്വന്ദ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A couple, a pair, or brace. ഇരട്ട. 2. dispute. വിരൊധം. 3. union of the sexes or coupling. 4. a form of grammatical combination, uniting two or more words in the same case, properly separated by a conjunction, രാമലക്ഷ്മണൌ, *Ráma Lacshmana;* പാണിപാദം, hand and foot. 4. a sign of the Zodiac, *Gemini.* മിഥുനം.

ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A duel, close combat. രണ്ടാൾ കൂടിചെയ്യുന്ന യുദ്ധം. 2. close fight, personal struggle. 3. boxing, wrestling. കയ്യാങ്കളി.

ദ്വന്ദ്വരാശി, യുടെ. *s.* The sign *Gemini* of the Zodiac. മിഥുനംരാശി.

ദ്വന്ദ്വസഹിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* The patient endurance of austerities, privation, &c. സുഖദുഃഖങ്ങളെ സഹിക്ക ശീലമായുള്ളവൻ.

ദ്വന്ദ്വഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A common acquaintance, a neutral person, one who is neither friend, nor foe.

ദ്വയ. *ind.* Two. രണ്ട.

ദ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair or couple; two.

ദ്വയഹീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Neutrality. 2. the neuter gender. നപുംസകം.

ദ്വയാതിഗൻ, ന്റെ. *s.* A saint, a holy or virtuous man. ഉത്തമൻ.

ദ്വാത്രിംശൽ. *adj.* Thirty-two. മുപ്പത്തുരണ്ട.

ദ്വാദശമണ്ഡലാധിപൻ, ന്റെ. *s.* An emperor, or paramount sovereign, one who rules over other princes. മഹാ രാജാവ.

ദ്വാദശം. *adj.* 1. Twelve. പന്ത്രണ്ട. 2. twelfth. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ.

ദ്വാദശാംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of twelve fingers. നെട്ടങ്ങാൺ.

ദ്വാദശാത്മാ, വിന്റെ. *s.* A name of the sun. ആദിത്യൻ.

ദ്വാദശി, യുടെ. *s.* The twelfth lunar day of either the light, or dark, fortnight.

ദ്വാപരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The third of the four *Yugas* or great periods said to comprise 864,000 years. മൂന്നാമത്തെ യുഗം. 2. doubt, uncertainty. സംശയം.

ദ്വാർ, ിന്റെ. *s.* 1. A door, or gate, an entrance. വാതിൽ. 2. a hole. 3. a cavern, a chasm.

ദ്വാരക, യുടെ. *s.* *Dwáraca,* the name of a city, formerly the capital of *Crishna:* by some supposed to be swallowed up by the sea; by others stated to be now a small island off the northern part of the *Malabar* coast.

ദ്വാരപാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A door-keeper, a porter, a warder. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ. 2. a gigantic figure or image placed at the gate of a heathen temple.

ദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A door or gate, a passage or entrance. വാതിൽ. 2. a means; an expedient. 3. a medium or way by which any thing takes place, or is effected. 4. a hole. പഴുത.

ദ്വാരയന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A lock, bolt, or pad-lock. പൂട്ട.

ദ്വാരസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A door post. പടിക്കാൽ.

ദ്വാരസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ദ്വാസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper, or warder. വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ.

ദ്വാസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper.

ദ്വി. *ind.* The dual, only used in composition. രണ്ട.

ദ്വികം. *adj.* Two, or two-fold. ഇരട്ടി.

ദ്വിഗുണം. *adj.* Two-fold, double, twice. ഇരട്ടി.

ദ്വിഗുണാകൃതം. *adj.* Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുതത.

ദ്വിഗുണിതം. *adj.* Doubled. ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ടത.

ദ്വിഗുണീകൃതം. *adj.* Doubled. ഇരട്ടിക്കപ്പെട്ടത.

ദ്വിജ, യുടെ. *s.* A sort of perfume, also called *Rénuca.* അരെണുകം.

ദ്വിജന്മാ, വിന്റെ. *s.* 1. One twice born. 2. a man of either of the three first classes, see the following. 3. any oviparous animal, as a bird, a snake, a fish, &c. first born in the shell, and in the second instance produced from it. 4. a tooth. 5. a tusk.

ദ്വിജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of the three first *Hindu* tribes, viz. a BRAHMAN, CSHETRIYA, or VAISYA, whose investiture with the characteristic thread, constitutes religiously and metaphorically their second birth. ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ദ്വിജം, ത്തിന്റെ. *s.* *Lit:* Twice born. 1. An oviparous animal, as a bird, snake, fish, &c., first born in the shell, and in the second instance produced from it. പക്ഷി, പാമ്പ, ഇത്യാദി. 2. a tooth. പല്ല.

ദ്വിജരാജൻ, ന്റെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ. 3. the great serpent, *Ananta.* അനന്തൻ.

ദ്വിജാതി, യുടെ. *s.* 1. A BRAHMAN. ബ്രാഹ്മണൻ. 2. a man of either of the three first classes. 3. any oviparous animal.

ദ്വിജിഹ്വൻ, ന്റെ. *s.* *Lit:* Double tongued. 1. An informer. കരളക്കാരൻ. 2. a snake. പാമ്പ. 3. a rogue, a scoundrel, a thief. കള്ളൻ.

ദ്വിട്, ട്ടിന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

ദ്വിതയം, ത്തിന്റെ. *s.* A couple, a pair. രണ്ട.
ദ്വിതീയ, യുടെ. *s.* 1. The second lunar day, either of the light, or dark, fortnight. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.
ദ്വിതീയഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A secondary planet.
ദ്വിതീയം. *adj.* 1. Second. രണ്ടാമത്തെ. 2. two. രണ്ട. ദ്വിതീയാവിഭക്തി in grammar, the objective or accusative case.
ദ്വിതീയവയസ്സ, ിന്റെ. *s.* Youth. യൌവനം.
ദ്വിതീയാകൃതം. *adj.* Twice ploughed, &c. (a field.) ഇരുച്ചാലുഴുതത.
ദ്വിത്രിരുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Tautology, the repetition of sound, or words. രണ്ടുമൂന്നുവട്ടം പറക.
ദ്വിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A double consonant. 2. enmity. ശത്രുത.
ദ്വിധാ. *ind.* Of two kinds, in two ways. രണ്ടുപ്രകാരം.
ദ്വിപം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.
ദ്വിപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity. ശത്രുത്വം.
ദ്വിപാത്ത. *adj.* Two-footed. ഇരുകാലുള്ള.
ദ്വിപാദം. *adj.* Biped, two-footed. രണ്ടുകാലുള്ള.
ദ്വിപാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A double penalty, an amercement of twice the common amount. ഇരട്ടിദണ്ഡം.
ദ്വിഭാഷി, യുടെ. *s.* An interpreter, *lit.* a person who speaks two languages. രണ്ടുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ.
ദ്വിമാതുജൻ, ന്റെ. *s.* 1. Having two mothers, born in two ways; it may be said of some deities, thus GENÉSA was the son of PÁRWATI, but not born in the usual way, being made of the scurf of her skin. ഗണപതി. 2. having two mothers, born of one and nursed by another. രണ്ടമ്മമകൻ.
ദ്വിരദം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.
ദ്വിരസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake, or serpent. സൎപ്പം.
ദ്വിരുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The repetition of a sound or word, tautology. രണ്ടുവട്ടം പറക.
ദ്വിരെഫം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large black bee; വണ്ട. 2. a double *r*, two *rs*.
ദ്വിവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* The dual, in grammar.
ദ്വിവഷ്ഠ, യുടെ. *s.* A cow two years old. രണ്ടുവയസ്സുള്ള പശു.
ദ്വിവിധം. *adj.* Two ways, two kinds. രണ്ടുപ്രകാരം.
ദ്വിഷന്തപം, &c. *adj.* Punishing or annoying an enemy, revenging, retaliating. ശത്രുവിനെ ശിക്ഷിക്കുക.
ദ്വിഷൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An enemy, a foe. ശത്രു. *adj.* 1. Hating, or detesting, hostile. 2. inimical, unfriendly.
ദ്വിഷൽഭുജൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Subrahmanya.* സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
ദ്വിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Copper. ചെമ്പ. *adj.* Hated, disliked. ദ്വെഷിക്കപ്പെട്ടത.
ദ്വിസപ്തകം. *adj.* Fourteen. പതിനാല.
ദ്വിസപ്തതി. *adj.* Seventy-two. എഴുപത്തു രണ്ട.
ദ്വിസീത്യം. *adj.* Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുതത.
ദ്വിഹല്യം. *adj.* Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുതത.
ദ്വിഹായനീ, യുടെ. *s.* A cow two years old. രണ്ടുവയസ്സുചെന്ന പശു.
ദ്വിഹീനം, ത്തിന്റെ. *s.* The neuter gender. നപുംസകം.
ദ്വീപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An island, any land surrounded by water. 2. any of the seven *dwipas*, into which the Hindus divide the earth. തുരുത്ത.
ദ്വീപവതി, യുടെ. *s.* A river. നദി.
ദ്വീപാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* An island, another island. മറുദ്വീപ.
ദ്വീപി, യുടെ. *s.* 1. A royal tiger. കടുവാ. 2. an ounce or panther. പുലി.
ദ്വെധാ. *ind.* In two ways. രണ്ട പ്രകാരം.
ദ്വെഷണൻ, ന്റെ. *s.* An adversary, an enemy. ശത്രു.
ദ്വെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Hate, enmity. ശത്രുത. *adj.* Inimical, hostile, averse. ശത്രുതയുള്ള.
ദ്വെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Hatred, enmity, hate. പക.
ദ്വെഷി, യുടെ. *s.* One who hates, a hater, an enemy. ശത്രു.
ദ്വെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hate, to detest, to dislike.
ദ്വെഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* An enemy, one who is inimical, hostile. ശത്രു.
ദ്വെഷ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is passionate. കൊപി.
ദ്വെഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is detestible, hateful. ദ്വെഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവൻ.
ദ്വെഷ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be in a passion, to be angry.
ദ്വെഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, passion. *adj.* Hateful, detestible.
ദ്വൈതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Duplication, a doubling, being doubled. 2. a *Hindu* sect, followers of *Mádhwáchárya:* they acknowledge a Creator and creatures seperated from him. മാദ്ധ്വാചാൎയ്യമതം. അദ്വൈതം, Another sect of *Hindus:* followers of *Sancaráchárya;* they say that there is no distinction between the Creator and the creatures, or between the Deity and the soul, but are one. ശങ്കരാചാൎയ്യമതം.

ദ്വൈതീയീകം, ത്തിന്റെ. *s.* Second. രണ്ടാമത്തെ.
ദ്വൈധം, ത്തിന്റെ. *s.* Neutrality, remaining indifferent between two parties. ഉദാസീനം.
ദ്വൈധീഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Neutrality, remaining indifferent between two parties. ഉദാസീനഭാവം.
ദ്വൈപായനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Vyása*, the author or compiler of the *Védas*, and *Púranas*. വ്യാസൻ. 2. one island born.
ദ്വൈമാതുരൻ, ന്റെ. *s.* A name of GENÉSA. ഗണെശൻ.
ദ്വൈമാത്രെയൻ, ന്റെ. *s.* See. ദ്വിമാതൃജൻ.
ദ്വൈവിധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Duplication. ഇരട്ടി.
ദ്വ്യഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Copper. ചെമ്പ.

ധ

ധ. The nineteenth letter in the Malayalim alphabet, being the asperate of the preceding and expressed by *D'h.*
ധടം, ത്തിന്റെ. *s.* A balance, a pair of scales. തുലാസ, വെള്ളിക്കൊൽ.
ധത്തൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* The thorn apple, stramonium, *Datura*. ഉമ്മത്ത.
ധനഞ്ജയൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. a name of *Arjuna*, one of the *Pandu* princes. അൎജ്ജുനൻ. 3. one of the five vital airs, that which is supposed to fatten. അഞ്ച വായുക്കളിൽ ഒന്ന.
ധനദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA, the god of riches. കുബെരൻ. 2. a beneficent, liberal man, one who gives away property. ധനവാൻ.
ധനധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Wealth in money and property in land, &c. സമ്പത്ത.
ധനപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA, the god of riches. കുബെരൻ. 2. a wealthy person. ധനവാൻ.
ധനപാലകൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.
ധനപിശാചി, യുടെ. *s.* Avarice, extreme desire of riches. അൎത്ഥലൊഭം.
ധനപ്രിയ, യുടെ. *s.* A vegetable, *Ardicia solancea.* ഒരു വക ചീര.
ധനമദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, inflation with the pride of wealth.
ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Riches, wealth, property, substance.
ധനവാൻ, ന്റെ. *s.* A rich, wealthy, opulent man.
ധനവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Increase of wealth, prosperity.
ധനസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The rising of a second sign above the horizon. രണ്ടാമിടം.
ധനഹരി, യുടെ. *s.* A perfume, commonly called *Chór.* കാട്ടകച്ചോലം.
ധനഹാരി, യുടെ. *s.* A thief, a pilferer. കള്ളൻ, മൊഷ്ടാവ.
ധനക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Decrease of wealth, adversity. ദ്രവ്യനാശം.
ധനാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Gain of riches, profit. ധനലാഭം.
ധനാഢ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wealthy man. ധനവാൻ. 2. a name of CUBÉRA. കുബെരൻ.
ധനാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A name of CUBÉRA. കുബെരൻ.
ധനാശ, യുടെ. *s.* Thirst of wealth, longing for riches. ദ്രവ്യമൊഹം.
ധനാശി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.
ധനിക, യുടെ. *s.* A young woman. യൌവനമുള്ളവൾ.
ധനികത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* An opulent state; affluence, wealthiness.
ധനികൻ, ന്റെ. *s.* A rich, wealthy, opulent man. ധനവാൻ.
ധനികം, &c. *adj.* 1. Virtuous, excellent. ധൎമ്മമുള്ള. 2. rich, opulent. ധനമുള്ള. *s.* Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനിഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* The twenty-third or twenty-fourth *Nacshatra* or lunar asterism. അവിട്ടം.
ധനീ, യുടെ. *s.* A wealthy, opulent person. ധനവാൻ.
ധനീയകം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനു, വിന്റെ. *s.* 1. A bow. വില്ല. 2. a sign in the Zodiac, *Sagittarius.* ധനുരാശി. 3. the month December. ധനുമാസം.
ധനുക്കൂറ, ിന്റെ. *s.* The sign *Sagittarius.* ധനുരാശി.
ധനുഞായർ, റിന്റെ. *s.* The month December.
ധനുമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month December.
ധനുരാശി, യുടെ. *s.* The sign *Sagittarius.*
ധനുൎഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of a bow-string. ചെറുഞാണൊലി.
ധനുൎദ്ധരൻ, ന്റെ. *s.* An archer, one armed with a bow, a bowyer. വില്ലാളി.
ധനുഷ്മൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An archer. വില്ലാളി.
ധനുൎമ്മദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The centre part of a bow. വില്ലിന്റെ നടുവ.
ധനുൎവ്വെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Archery. ധനുൎവ്വിദ്യ.
ധനുഷ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, commonly the *Piyal, Buchanania latifolia,* (Rox.) മുരൾ.

ധനുഷ്മാൻ, ന്റെ. *s.* An archer, a bow-man. വില്ലാളി.
ധനുസ്, ിന്റെ. *s.* 1. A bow. വില്ലു. 2. the sign *Sagittarius*. ധനുരാശി.
ധനെയകം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.
ധനെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of Cubéra, the *Hindu* Plutus. കുബെരൻ.
ധന്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is fortunate, happy, virtuous. ഭാഗ്യവാൻ.
ധന്യരൂപ, യുടെ. *s.* A fair woman. സുന്ദരി.
ധന്യരൂപൻ, ന്റെ. *s.* A fair man. സുന്ദരൻ.
ധന്യശീലൻ, ന്റെ. *s.* A person of a charitable or good disposition, a virtuous man.
ധന്യാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander seed, *Coriandrum Sativum*. (Lin.) കൊത്തമ്പാലയരി.
ധന്വ, യുടെ. *s.* 1. A bow. വില്ലു. 2. land scantily supplied with water, a desert, a waste. മരുഭൂമി.
ധന്വന്തരി, യുടെ. *s.* The physician of the gods, said to have been produced at the churning of the sea. ദെവവൈദ്യൻ.
ധന്വയാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, or sort of nettle, *Tragia*. കൊടിത്തൂവ.
ധന്വി, യുടെ. *s.* 1. An archer, a bow-man. വില്ലാളി. 2. a name of *Arjuna*. അൎജ്ജുനൻ.
ധമകൻ, ന്റെ. *s.* A black-smith. കൊല്ലൻ.
ധമനൻ, ന്റെ. *s.* One who blows a bellows, a trumpeter. ഊതുന്നവൻ.
ധമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reed, *Arunda tibialis* or *karka*. വെഴം. 2. blowing (a wind instrument.) ഊത്ത.
ധമനി, യുടെ. *s.* 1. Any tubular vessel of the body, as a vein, a nerve, &c. ഞരമ്പ. 2. a tube, a pipe. കുഴൽ. 3. a sort of vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി.
ധമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To blow any wind instrument. ഊതുന്നു.
ധമ്മില്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* Hair tied round the head, and ornamented with flowers, pearls, &c. കൊണ്ടക്കെട്ട.
ധര, യുടെ. *s.* The earth, the ground. ഭൂമി.
ധരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Holding, possessing, having, wearing. ധരിക്കുക.
ധരണി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
ധരണിധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of Vishnu. വിഷ്ണു.
ധരണീകന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Garlic, the onion. വെക്കായം.
ധരണീതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
ധരണീപതി, യുടെ. *s.* 1. A king. രാജാവ. 2. a name of Vishnu. വിഷ്ണു.
ധരണീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king. രാജാവ. 2. a name of Vishnu. വിഷ്ണു.
ധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who bears. ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. 2. the *Himalaya* mountain considered as king of mountains. ഹിമവാൻ.
ധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.
ധരാതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
ധരാധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.
ധരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To put on, to dress, to wear, to cloth. 2. to understand. 3. to remember, to retain in mind. 4. to take, to hold. 5. to assume a form. ഗൎഭംധരിക്കുന്നു, To become pregnant, *lit.* to *assume* the womb. 6. to take or adopt a name.
ധരിത്രി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
ധരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to put on, to cause to dress, to clothe, to adorn. 2. to cause to assume a form.
ധരിമ, യുടെ. *s.* Form, figure, resemblance. ആകൃതി.
ധരു, വിന്റെ. *s.* A kind of song. സംഗീതഭെദം.
ധരെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A principal mountain. ഹിമവാൻ.
ധൎമ്മകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* 1. An arbitrator, or judge. സ്മാൎത്തൻ. 2. a law-giver.
ധൎമ്മകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A charitable or equitable work, any indispensable act of religion.
ധൎമ്മകിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A jurisdiction, a district under the same legal administration. ഒരു ധൎമ്മാസനത്തിന കീഴുള്ള രാജ്യം.
ധൎമ്മകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. An arbitrator, a judge. സ്മാൎത്തൻ. 2. a law-giver.
ധൎമ്മക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Rice gruel given in charity.
ധൎമ്മക്കൊള്ളി, യുടെ. *s.* One who lights the pile at a charitable funeral. See ധൎമ്മസംസ്കാരം.
ധൎമ്മചാരിണി, യുടെ. *s.* A virtuous woman, an honest wife. ഗുണവതി.
ധൎമ്മചിന്ത, യുടെ. *s.* Virtuous reflection. ഉപാധി.
ധൎമ്മചിന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Virtuous reflection.
ധൎമ്മജ്ഞൻ, ന്റെ. *s* 1. A just, upright, honest man. 2. one versed in law, equity, &c. ധൎമ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.
ധൎമ്മതത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Uprightness, honesty. പരമാൎത്ഥം.
ധൎമ്മത്തൊണി, യുടെ. *s.* A free ferry-boat.
ധൎമ്മദാരങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* A virtuous wife. ഭാൎയ്യ.
ധൎമ്മദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A household-god.
ധൎമ്മദ്വെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Contempt of or opposition to charitable or religious undertakings. ധൎമ്മവിരൊധം.

ധൎമ്മധ്വജി, യുടെ. *s.* A religious hypocrite or impostor, one who makes a livelihood by assuming the garb of devotion. കപടഭക്തൻ.

ധൎമ്മനന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yud'hisht'hir*, or son of *Yama.*

ധൎമ്മനിഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* Upright, and equitable conduct.

ധൎമ്മനീതി, യുടെ. *s.* Moral merit, equity, integrity.

ധൎമ്മന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Equity and justice.

ധൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama.* യമൻ. 2. a drinker of the juice of the acid asclepias at certain sacrifices. സൊമപൻ.

ധൎമ്മപത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pepper. കുരുമുളക. 2. the name of a district or city.

ധൎമ്മപത്നി, യുടെ. *s.* A lawful wife. ഭാൎയ്യ.

ധൎമ്മപാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Administering justice.

ധൎമ്മപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yud'hisht'hir*, son of *Yama.* യുധിഷ്ഠിരൻ.

ധൎമ്മഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruits of charity or benevolence.

ധൎമ്മബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Benevolence, kindness. 2. virtuous reflection.

ധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Virtue, moral and religious merit, according to the law or *Vêdas.* പുണ്യം. 2. usage, practice, the customary observances of caste, sect, &c. ആചാരം. 3. duty, especially that enjoined by the *Védas.* വെദവിധി. 4. fitness, propriety. യൊഗ്യം. 5. nature, character, proper or natural state or disposition. സ്വഭാവം. 6. any peculiar, or prescribed practice, or duty: thus giving alms, &c., is the *d'harma* of a householder; administering justice the *d'harma* of a ruler; piety that of a *brahman*; courage that of a *Cshetriya*, &c.: hence this word denotes charity, justice and piety. ന്യായം. 7. alms-giving. ദാനം. 8. kind or virtuous speech or discourse. 9. resemblance. 10. any sacrifice. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To give alms, &c.

ധൎമ്മയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Equitable or just war.

ധൎമ്മരഹസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A nice or very difficult point in law, or pleading.

ധൎമ്മരാജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Yama.* യമൻ. 2. *Budd'ha.* ബുദ്ധൻ. 3. a name of *Yud'hisht'hir.* ധൎമ്മപുത്രൻ.

ധൎമ്മവാൻ, ന്റെ. *s.* An equitable, or upright and benevolent man. ധൎമ്മമുള്ളവൻ.

ധൎമ്മവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Virtuous reflection.

ധൎമ്മവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* One versed in law, &c. ധൎമ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.

ധൎമ്മവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Hindrance or opposition to charitable and religious undertakings.

ധൎമ്മശാല, യുടെ. *s.* 1. A court of justice, a tribunal. 2. a hospital. 3. an inn, or place for travellers to rest at, an open caravansary. വഴിയമ്പലം.

ധൎമ്മശാലി, യുടെ. *s.* An equitable and benevolent man, a very mild, meek, patient person.

ധൎമ്മശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A code of laws. രാജനീതി.

ധൎമ്മശീലൻ, ന്റെ. *s.* An equitable and benevolent man, one who is virtuous, upright, just.

ധൎമ്മശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Equity, uprightness, benevolence, a benevolent disposition.

ധൎമ്മസഭ, യുടെ. *s.* A council of arbitrators, a court of justice. ആസ്ഥാനമണ്ഡപം.

ധൎമ്മസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A charitable burning, or burying, the body of a dead stranger. പരദെശിയുടെ ശവദാഹം കഴിക്കുക.

ധൎമ്മസംഹിത, യുടെ. *s.* Law, or a code of laws, especially the work of some saint, as *Menu*, *Yajnyavalcya.* മാനവാദിസ്മൃതി.

ധൎമ്മസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A king's evidence.

ധൎമ്മസുതൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yud'hisht'hir*, the son of *Yama.* ധൎമ്മപുത്രൻ.

ധൎമ്മസൂക്ഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A nice or very difficult point in law, or pleading. സൂക്ഷ്മധൎമ്മം.

ധൎമ്മസ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Upright and equitable conduct. ധൎമ്മത്തെ ഉറപ്പിക്കുക.

ധൎമ്മസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Upright and equitable conduct. ധൎമ്മസ്ഥാപനം.

ധൎമ്മാത്മാ, വിന്റെ. *s.* A pious, good or virtuous person. ധൎമ്മചിന്തയുള്ളവൻ.

ധൎമ്മാധൎമ്മങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* Equity and want of equity; right and wrong. ധൎമ്മവും അധൎമ്മവും.

ധൎമ്മാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bench of justice. ന്യായസ്ഥലം.

ധൎമ്മി, യുടെ. *s.* One who is virtuous, equitable, just, benevolent. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നവൻ.

ധൎമ്മിണി, യുടെ. *s.* 1. A lawful wife. 2. an upright and benevolent woman. ധൎമ്മം ചെയ്യുന്നവൾ.

ധൎമ്മിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* One who delights in equity or goodness, a beneficent, charitable person. ധാൎമ്മികൻ.

ധൎമ്മിഷ്ഠാ, യുടെ. *s.* A beneficent, charitable woman.

ധൎമ്മൊപദെശകൻ, ന്റെ. *s.* A *Guru* or spiritual preceptor. ഗുരു.

ധൎമ്മ്യം, &c. *adj.* Conformable or according to justice or

morality. ധൎമ്മമായുള്ളത.

ധൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disrespect, contumely, overbearingness or contempt. പരിഭവം. 2. arrogance, pride, vanity. അഹങ്കാരം. 3. copulation.

ധൎഷണി, യുടെ. *s.* A dishonest or unchaste woman. കാമചാരി.

ധൎഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. A eunuch. നപുംസകൻ. 2. a proud, arrogant, overbearing man. അഹമതിക്കാരൻ.

ധൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, arrogance. ഡംഭം. 2. contumely, overbearing. പരിഭവം. 3. copulation.

ധൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be presumptuous, vain, arrogant. അഹങ്കാരപ്പെടുന്നു.

ധൎഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Cohabitation, copulation. *adj.* Treated in a contumelious or overbearing manner.

ധവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A husband. ഭൎത്താവ. 2. a man. പുരുഷൻ.

ധവളം, ത്തിന്റെ. *s.* White (the colour.) വെളുപ്പ. *adj.* 1. White. വെളുത്ത. 2. handsome, beautiful.

ധവളി, യുടെ. *s.* 1. A white cow. വെളുത്ത പശു. 2. a fair woman. സുന്ദരി.

ധവിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Puncha* or fan made of antelope's skin, and used especially for blowing a sacrificial fire. വിശറി.

ധാടി, യുടെ. *s.* 1. Advancing towards, or confronting an enemy fearlessly. നിൎഭയത്തൊടെ ശത്രുവിന്റെ നെരെ ചെല്ലുക. 2. minding or fearing no body, walking about without fear. ഒരുത്തനെയും ഭയപ്പെടാതെ നടക്കുക.

ധാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a medicinal plant. ആരം.

ധാതകി, യുടെ. *s.* A tree, *Grislea tomentosa.* (Rox.) താതിരി.

ധാതാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A name of *Brahma.* ബ്രഹ്മാവ. 2. a father, a parent. പിതാവ.

ധാതു, വിന്റെ. *s.* 1. A principle or humour of the body, as phlegm, wind, and bile. ത്രിദൊഷം. 2. any essential or constituent part of the human body, as humour, blood, flesh, &c. രസരക്താദി. 3. a primary or elementary substance, as earth, water, fire, air, and *acása* or atmosphere. പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ. 4. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 5. a metal. 6. a mineral, a fossil. മനശ്ശിലാദി. 7. red chalk. 8. a nerve of the body, especially the pulse. 9. a grammatical root, or primary form of a word, its primitive. ഭൂവാദി. 10. a mountain.

ധാതുദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mineral substance. സ്വൎണ്ണാദി.

ധാതുപുഷ്പിക, യുടെ. *s.* A tree, *Grislea tomentosa.* (Rox.) താതിരിമരം.

ധാതുമാരിണി, യുടെ. *s.* Borax. പൊങ്കാരം.

ധാതുവാദി, യുടെ. *s.* An assayer of metals, a miner, a mineralogist. രസവാദി.

ധാതുവൈരി, യുടെ. *s.* Sulphur. ഗന്ധകം.

ധാത്രി, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a foster mother, a nurse. മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവൾ. 3. the tree termed *Emblic myrobolan*, *Phyllanthus emblica.* നെല്ലി.

ധാത്രിദൈവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ധാത്രിപതി, യുടെ. *s.* A king. രാജാവ.

ധാത്രിഫല, യുടെ. *s.* The fruit of the emblic myrobolan. നെല്ലിക്കാ.

ധാന, യുടെ. *s.* 1. Fried barley or rice. ഊമൻമലർ. 2. grain fried and reduced to powder. 3. coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fried barley or rice. ഊമൻമലർ. 2. coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാനുഷ്കൻ, ന്റെ. *s.* An archer. വില്ലാളി.

ധാന്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coriander, *Coriandrum sativum.* കൊത്തമ്പാലയരി. 2. fried barley or rice. ഊമൻമലർ.

ധാന്യകൊഷ്ഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* A granary, a basket, a cupboard or small shed of matting, &c., for keeping rice. കളപ്പുര, വല്ലം.

ധാന്യത്വക്ക, ിന്റെ. *s.* The husk of grain. ഉമി.

ധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Grain, corn in general. നെല്ല. 2. coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാന്യവൎദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Lending grain at interest; receiving a usurious return for a loan of seed corn supplied to the peasants. പൊലികടം.

ധാന്യവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* The first fruits, or first sheaf reaped. നിറ.

ധാന്യശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* The beard of rice corn. നെല്ലിന്റെ ഒക.

ധാന്യസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Grain after threshing. പൊലി.

ധാന്യാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Coriander. കൊത്തമ്പാലയരി.

ധാന്യാമ്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* Sour gruel made of the fermentation of rice water. വെപ്പുകാടി.

ധാന്യാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Wealth in rice or grain.

ധാന്വന്തരി, യുടെ. *s.* 1. See ധന്വന്തരി. 2. an *Avattár* of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു അവതാരം.

ധാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. a house

or dwelling. ഭവനം. 3. light, splendour, brightness. ശൊഭ, തെജസ്സ. 4. fame. കീൎത്തി. 5. a place, spot. സ്ഥലം. 6. birth. ജനനം.

ധാമാൎഗ്ഗവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Achyranthes aspera.* വലിയകടലാടി. 2. another plant, a sort of *Ghosha* with white flowers. പീരകം.

ധായൻ, ന്റെ. *s.* A preserver, an upholder, a supporter. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ധായം, ത്തിന്റെ. *s.* A prop, a support. ഊന്ന. *adj.* Having, possessing.

ധാര, യുടെ. *s.* 1. A continuous drop of rain. 2. distillation, dripping, the oozing or issuing of any substance by drops or continual dropping. 3. a certain medical treatment by having oil, &c., continually poured on the patient. 4. the sharpness of a sword or any cutting instrument. വാളിന്റെമൂൎച്ച. 5. a horse's pace, as the trot, canter, &c. കുതിരയുടെ നട. 6. debt. കടം. 7. water. വെള്ളം.

ധാരക്കിടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A copper vessel used in medicinal bathing, something like the shower-bath.

ധാരച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* A bathing vessel made of earth. See ധാരക്കിടാരം.

ധാരണ, യുടെ. *s.* 1. Continuance in rectitude, keeping in the right way. നിലനില്പ. 2. fortitude, firmness, steadiness, resolution. ധീരത. 3. the exercise or abstract employment of a *Yogi* or ascetic, in restraining the breath and all natural wants, and preserving a steady, abstracted firmness of mind. യൊഗം. 4. mental retention, memory, recollection. ഓൎമ്മ. 5. debt. കടം.

ധാരണകൻ, ന്റെ. *s.* A debtor. കടക്കാരൻ.

ധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Holding, having, keeping, maintaining, wearing. ധരിക്കുക.

ധാരണയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A person who has a retentive memory. ഓൎമ്മയുള്ളവൻ.

ധാരണാവതി, യുടെ. *s.* A retentive memory. ഓൎമ്മയുള്ള ബുദ്ധി.

ധാരത്തൊണി, യുടെ. *s.* A kind of bathing tub made of wood in the shape of a boat, and used in medicinal bathing.

ധാരപ്പാത്തി, യുടെ. *s.* See the preceding.

ധാരയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To drop or pour without ceasing; also ധാരകൊരുന്നു. ധാരകഴിക്കുന്നു, To perform a certain medicinal anointing.

ധാരാധരം. ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a sword. വാൾ.

ധാരാങ്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hail. ആലിപ്പഴം. 2. thin rain. ചാററമഴ.

ധാരാസംപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A hard shower, a heavy fall of rain. പെരുമഴ.

ധാരാളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A prodigal, an extravagant person.

ധാരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Generosity, liberality, profusion. 2. frankness, freedom from reserve. 3. extravagance, prodigality. ധാരാളമായി കൊടുക്കുന്നു, To give freely and liberally. *adj.* Watery, rainy. വെള്ളത്തൊടുകൂടിയിരിക്കുന്ന.

ധാരാളംവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To spend much, or prodigally.

ധാരി, യുടെ. *s.* On who bears, possesses, has, &c; it is used as an affix to other words and has the same meaning, as വസ്ത്രധാരി, &c. one who has or wears a cloth. ധരിച്ചവൻ.

ധാരു, വിന്റെ. *s.* One who drinks or sucks, a drinker. കുടിക്കുന്നവൻ.

ധാൎത്തരാഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of goose, or swan with black legs and bill. അരയന്നം.

ധാൎമ്മപത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Pepper. നല്ലമുളക.

ധാൎമ്മികൻ, ന്റെ. *s.* A charitable, beneficent man, one who is virtuous, pious, just. ധൎമ്മമുള്ളവൻ.

ധാൎമ്മികം, ത്തിന്റെ. *s.* Righteouness, justice, virtue. ധൎമ്മമുള്ളത.

ധാൎയ്യം, &c. *adj.* To be borne or upheld, to be contained. ധരിക്കപ്പെടെണ്ടുന്നത.

ധാഷ്ട്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An impudent, bold, confident, shameless person. 2. one who plays tricks, a cheat, a counterfeiter.

ധാഷ്ട്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Impudence, boldness, confidence, shameless. 2. lying, tricks, counterfeit. ധാഷ്ട്യം പറയുന്നു, 1. To speak impudently, shamelessly, without fear. 2. to play tricks, to counterfeit, to cheat.

ധാവതിചെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. *v.* To go or move, to run. പൊകുന്നു.

ധാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going, motion. വെഗം ഗമനം. 2. cleansing, purifying. ശുദ്ധീകരണം. ധാവനം ചെയ്യുന്നു, 1. To go or move, to run. 2. to cleanse, to purify. ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

ധാവനി, യുടെ. *s.* A sort of creeping plant, *Hedysarum lagopodioides.* ഓരില.

ധാവനീക, യുടെ. *s.* A prickly nightshade. ചെറുവഴുതിന.

ധാവള്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Whiteness, white (the colour.) വെളുപ്പ. *adj.* White, of a white colour. വെളുത്ത.

ധാവിതം, &c. *adj.* Purified, clear, cleansed. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത.

ധിക്ക. *ind.* An interjection of reproach or menace, blame. regret, disapprobation, as fie, shame, out upon, what a pity, &c. നിന്ദ, കഷ്ടം.

ധിക്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To slight, to disregard, to despise, to reproach, to speak contemptuously of, to reject as worthless, to refute. നിന്ദിക്കുന്നു.

ധിക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Slight, disrespect, scorn, insult, abuse, contempt, reproach, disregard, censure, repulsion, confutation. നിന്ദ. ധിക്കാരം കാട്ടുന്നു, To contemn, to insult, to shew disrespect.

ധിക്കാരി, യുടെ. *s.* An insulter, a despiser, a contemner.

ധിക്കൃതം, &c. *adj.* 1. Reproached, reviled, censured, contemned. 2. cursed. ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടത.

ധിക്കൃതി, യുടെ. *s.* Reproach, affront, contumely. നിന്ദ.

ധിഷണ, യുടെ. *s.* Understanding, sense, wisdom, the intellect. ബുദ്ധി.

ധിഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Vrihaspati*, preceptor of the gods. വ്യാഴം.

ധിഷ്ണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place, a spot. a country. സ്ഥലം. 2. a house. ഭവനം. 3. a star, an asterism. നക്ഷത്രം. 4. fire. അഗ്നി.

ധീ, യുടെ. *s.* Understanding, intellect. ബുദ്ധി.

ധീന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* An intellectual organ, as the mind, the eye, the ear, the nose, the tongue, the skin. മനൊനെത്രാദികളുടെ ഇന്ദ്രിയം.

ധീമതി, യുടെ. *s.* A female of understanding. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

ധീമൽ, &c. *adj.* Intelligent, sensible, wise, learned. ബുദ്ധിയുള്ള.

ധീമാൻ, ന്റെ. *s.* A sensible, wise, intelligent person. ബുദ്ധിയുള്ളവൻ.

ധീരത, യുടെ. *s.* 1. Boldness, bravery, courage. 2. firmness, steadiness, consistence, determination. 3. presence of mind. 4. self-willedness, uncontrollableness.

ധീരതയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A bold or courageous man. See the following.

ധീരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bold, brave, courageous man. 2. one who is firm, steady, consistent, determined. 3. a wise, sensible, learned man. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

ധീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron, *Crocus sativus*. കുങ്കുമം.

ധീവരൻ, ന്റെ. *s.* A fisherman. മുക്കുവൻ.

ധീവാ, വിന്റെ. *s.* A copper-smith, a brazier. കന്നാൻ.

ധീശക്തി, യുടെ. *s.* An intellectual faculty, or power of the understanding, as retention, comprehension, &c. ബുദ്ധിശക്തി.

ധീസഖൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister, an adviser. മന്ത്രി.

ധീസചിവൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister. മന്ത്രി.

ധുതം, &c. *adj.* 1. Abandoned, deserted, left. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത. 2. shaken, agitated, as leaves by the wind. ഇളകപ്പെട്ടത.

ധുനി, യുടെ. *s.* A river. നദി.

ധുരന്ധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who carries a burden. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ. 2. a beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fore part of a carriage, the pole, or the part where the yoke is fixed. രഥത്തിന്റെ മുന്തണ്ട. 2. a reflection, recollection. വിചാരം. 3. a burden, a load. ഭാരം, ചുമട.

ധുരാവഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who carries a burden, or load. ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ. 2. a beast of burden പൊതിക്കാള.

ധുരീണൻ, ന്റെ. *s.* A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുത്തൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ധുദ്ധൂരം.

ധുദ്ധൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Stramonium, or the thorn apple, *Datura fastuosa*. ഉമ്മത്ത.

ധുൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുൎവ്വഹൻ, ന്റെ. *s.* A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധുവിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* See ധവിത്രം.

ധുസ്തൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Thorn apple, *Datura fastuosa*. ഉമ്മത്ത.

ധൂതം, &c. *adj.* 1. Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടത. 2. reproached, reviled. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത. 3. abandoned, deserted. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

ധൂനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shake, shaking, agitation. ഇളക്കം. ധൂനനം ചെയ്യുന്നു, To shake, to agitate. ഇളക്കുന്നു.

ധൂപകലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A censer.

ധൂപക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A censer.

ധൂപക്കുററി, യുടെ. *s.* A censer.

ധൂപദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense and light. ധൂപദീപം കാട്ടുന്നു, To offer incense and lights in the performance of religious ceremonies.

ധൂപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Resin. മട്ടിപ്പാൽപ്പശ.

ധൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense, the aromatic vapour, or smoke of any fragrant gum or resin. ധൂപം കാട്ടുന്നു, To offer incense.

ധൂപപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The tobacco plant. പുകയില.

ധൂപവൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. s. Ingredients used in incense.
ധൂപവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. A species of pine, *Pinus longifolia*. ചരളം.
ധൂപായിതം, &c. adj. 1. Sufferring pain or fatigue. സന്തപ്തം. 2. incensed, perfumed with incense. ധൂപിപ്പിക്കപ്പെട്ടത.
ധൂപാരാധന, യുടെ. s. The offering of incense.
ധൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To burn incense, to perfume with incense.
ധൂപിതം, &c. adj. Spiced or seasoned in a particular way; (sauced, &c.) കട്ടവറുക്കപ്പെട്ടത.
ധൂമകെതു, വിന്റെ. s. 1. A comet, or falling star. 2. the personified ascending node. 3. violence. 4. fire. അഗ്നി.
ധൂമം, ത്തിന്റെ. s. Smoke. പുക.
ധൂമയൊനി, യുടെ. s. A cloud. മെഘം.
ധൂമവൃന്ദം, ത്തിന്റെ. s. A quantity or cloud of smoke. പുകക്കൂട്ടം.
ധൂമളം, ത്തിന്റെ. s. Purple, a colour compounded of black and red. ശ്യാമളവൎണ്ണം. adj. Of a purple colour.
ധൂമാഭാ, യുടെ. s. Purple. ശ്യാമളവൎണ്ണം.
ധൂമാളി, യുടെ. s. A column of smoke. പുകക്കൂട്ടം.
ധൂമിക, യുടെ. s. 1. Vapour, fog. ആവി, മഞ്ഞ. 2. smoke. പുക.
ധൂമ്യ, യുടെ. s. A quantity or cloud of smoke. ധൂമവൃന്ദം.
ധൂമ്യാടം, ത്തിന്റെ. s. A sparrow, the fork-tailed shrike. ചെറുകുരികിൽ പക്ഷി.
ധൂമ്രകം, ത്തിന്റെ. s. A camel. ഒട്ടകം.
ധൂമ്രം, ത്തിന്റെ. s. Purple, the colour, a compound of black and red. കറുപ്പും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം. adj. Of a purple or smoky colour.
ധൂമ്രവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. The purple colour. adj. Of a smoky hue.
ധൂമ്ലം, ത്തിന്റെ. s. See ധൂമ്രം.
ധൂർ, രിന്റെ. s. See ധുരം.
ധൂൎജ്ജടി, യുടെ. s. A name of SIVA. ശിവൻ.
ധൂൎത്തൻ, ന്റെ. s. 1. A fraudulent, deceitful, dishonest or crafty person. ചതിയൻ. 2. a gamester. ചൂതാളി. 3. a rogue, a cheat. കള്ളൻ. 4. a headstrong, rash, ungovernable person, a knave. താന്തൊന്നി. 5. a whoremonger. ധൂൎത്തുകാട്ടുന്നു, To deceive, to cheat. ചതിക്കുന്നു, &c.
ധൂൎത്തം, ത്തിന്റെ. s. Stramonium, or thorn apple. ഉമ്മത്തു.
ധൂൎവ്വഹൻ, ന്റെ. s. 1. One who carries a burden. ചുമടെടുക്കുന്നവൻ. 2. one who governs a country. അധികാരി. 3. a beast of burden. പൊതിക്കാള.
ധൂലകം, ത്തിന്റെ. s. Poison. വിഷം.
ധൂസരം, ത്തിന്റെ. s. The grey colour. ഒട്ടവെളുത്ത നിറം. adj. Grey, of a grey colour.
ധൂസരിതം. adj. Grey coloured. ധൂസരമാക്കപ്പെട്ടത.
ധൂളി, യുടെ. s. 1. Dust; powder. നെരിയ പൊടി. 2. a deceitful woman, an adulteress. 3. a species of silk cotton. ധൂളിപറക്കുന്നു, Dust is flying about.
ധൂളിക, യുടെ. s. Fog or mist. മഞ്ഞ.
ധൂളികുട്ടിമം, ത്തിന്റെ. s. A mound, a rampart. വാട.
ധൂളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To fly about as dust. 2. to be reduced to dust or powder. 3. to grow thick with dust.
ധൂളിത്വം, ത്തിന്റെ. s. Whoredom, adultery. ധൂളിത്വം കാട്ടുന്നു, To commit adultery.
ധൂളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To reduce to powder, to powder or sprinkle with powder.
ധൂളിപ്പെണ്ണ, ിന്റെ. s. A whore.
ധൂളിമം, ത്തിന്റെ. s. A wall. പ്രാകാരം.
ധൂളിമാനം, ത്തിന്റെ. s. Dust. ധൂളിമാനം ചെയ്യുന്നു, To waste.
ധൂളിമെത്ത, യുടെ. s. A soft bed or mattress.
ധൂളിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To reduce to dust or powder.
ധൂളുന്നു, ളി, വാൻ. v. a. To fly, as dust, &c.
ധൃതരാഷ്ട്രൻ, ന്റെ. s. 1. A good king. 2. a proper name, *D'hritaráshtra*, the father of *Duryod'hana* and uncle of the *Pandu* princes. 3. a sort of goose.
ധൃതം, &c. adj. 1. Possessed, held, contained. പിടിക്കപ്പെട്ടത. 2. worn. ധരിക്കപ്പെട്ടത. 3. cherished, supported. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത. 4. taken up. എടുക്കപ്പെട്ടത. 5. known, understood. അറിയപ്പെട്ടത.
ധൃതി, യുടെ. s. 1. Holding, having. വഹിക്കുക. 2. steadiness, boldness, firmness. ഉള്ളുറപ്പ. 3. pleasure, satisfaction, happiness. ആനന്ദം. 4. one of the astrological *Yogas*.
ധൃതിമാൻ, ന്റെ. s. A courageous person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.
ധൃഷ്ടത, യുടെ. s. Impudence, boldness, confidence, shamelessness.
ധൃഷ്ടൻ, ന്റെ. s. One who is impudent, confident, bold, shameless.
ധൃഷ്ടം, &c. adj. Impudent, bold, confident, shameless.
ധൃഷ്ണി, യുടെ. s. A ray of light. രശ്മി.
ധൃഷ്ണു. adj. Impudent, bold, confident, shameless.
ധെനു, വിന്റെ. s. A milch cow, one that has lately calved. കറക്കുന്ന പശു.

ധെനുക, യുടെ. *s.* 1. A female elephant. പിടിയാന. 2. a milch cow. കറക്കുന്ന പശു. 3. a dagger, a whittle. ചുരിക.

ധെനുമാൻ, ന്റെ. *s.* The owner of a milch cow. പശുവിന്റെ ഉടയവൻ.

ധെനുഷ്യ, യുടെ. *s.* A cow at the dairy or tied up to be milked. കെട്ടുംതലക്കൽ നില്ക്കുന്ന പശു.

ധൈനുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of milch cows. പശുക്കൂട്ടം. *adj.* Of or belonging to a cow. പശുസംബന്ധമായുള്ള.

ധൈൎയ്യക്കുറവു, ിന്റെ. *s.* Want of courage, fear, cowardice.

ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To encourage, to animate, to embolden. 2. to comfort.

ധൈൎയ്യപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become, bold, courageous, brave, firm, steady, determined. 2. to be comforted.

ധൈൎയ്യബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Resolution, determination.

ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is courageous, bold, brave, firm, steady, determined.

ധൈൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Courage, boldness, bravery daring, galantry. 2. steadiness, firmness. ധൈൎയ്യം കാട്ടുന്നു, To shew courage. ധൈൎയ്യം നടിക്കുന്നു, To be courageous.

ധൈൎയ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* A courageous, bold, or brave person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

ധൈൎയ്യശാലി, യുടെ. *s.* A bold, brave, daring man. ധീരൻ.

ധൈവതം, ത്തിന്റെ. *s.* The sixth note of the gamut. ആറാമത്തെ സ്വരം.

ധൊരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vehicle in general, any means of conveyance, as a horse, an elephant, a car, &c. വാഹനം. 2. a horse's trot. കുതിരയുടെനടപ്പുഭെദം.

ധൊരണി, യുടെ. *s.* 1. Tradition. പാരമ്പൎയ്യന്യായം. 2. experience. പരിചയം. 3. line, range. നിര. 4. way. വഴി. 5. style. 6. fearing, or minding no-body.

ധൊരണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who minds or fears no-body.

ധൌതകൌശെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Bleached or white silk. വെള്ളപ്പട്ടു.

ധൌതം, &c. *adj.* Washed, cleansed, purified, white. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

ധൌരിതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse's trot. കുതിരയുടെ നടപ്പുഭെദം.

ധൌരെയൻ, ന്റെ. *s.* A beast of burden. പൊതിക്കാള.

ധൌരെയം, &c. *adj.* Bearing a burden. ചുമടെടുക്കുന്ന.

ധ്മാതം. *adj.* Blowing, as a fire, blowing a wind instrument. ഊതപ്പെട്ടത.

ധ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Blowing a fire or any wind instrument. ഊത്ത.

ധ്യാതം. *adj.* Thought, meditated. വിചാരിക്കപ്പെട്ടത.

ധ്യാനനിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* One who is given, devoted to, or intent on, meditation. ചിത്തൈകാഗ്ര്യമായിരിക്കുന്നവൻ.

ധ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Meditation, reflection, inward devotion, but especially that profound, and abstract consideration which brings its object fully and undisturbedly before the mind, and is the favorite religious exercise of secluded Brahmans. ചിത്തൈകാഗ്ര്യം, വിചാരിക്കുക.

ധ്യാനാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A posture suited to devout and religious meditation. സ്വസ്തികാദി.

ധ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To meditate, to contemplate, to reflect, to think. വിചാരിക്കുന്നു.

ധ്യാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. നാന്മുകപ്പുല്ലു.

ധ്യായമാനൻ, ന്റെ. *s.* One who meditates, or is given to meditation. ധ്യാനിക്കുന്നവൻ.

ധ്യെയ. *adj.* To be meditated or reflected on. ധ്യാനിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത, ചിന്തിക്കപ്പെടുവാനുള്ളത.

ധ്രുവ, യുടെ. *s.* 1. A sacrificial vase made in the shape of the *Indian* fig leaf, and of the wood of the *Flacourtia sapida.* വൈയ്യങ്കതകൊണ്ടുള്ള ഹൊമപാത്രം. 2. a plant, *Hedysarum gangeticum.* ദീഘമൂല.

ധ്രുവൻ, ന്റെ. *s.* 1. The polar star, or north pole itself; in mythology, personified by *Dhruva*, the son of *Uttanápada*, and grandson of the first *Menu.* ഔത്താനപാദി. 2. the north pole itself.

ധ്രുവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ascertainment, certainty. നിശ്ചയം. 2. logic, reasoning, discussion. 3. an astronomical calculation, or one of the 27 astronomical *Yogas.* 4. the trunk of a lopped tree. കുററി. 5. the introductory stanza of a song; it is distinguished from the verses of the song, after each of which it is again repeated as a burden or chorus. ഒരു താളം or രാഗം. *adj.* 1. Eternal. നിത്യമായുള്ള. 2. fixed, stable, firm. സ്ഥിരമായുള്ള. 3. certain, ascertained. നിശ്ചയമായുള്ള. ധ്രുവംകൂട്ടുന്നു, To make an astronomical calculation.

ധ്രുവാവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Flacourtia sapida.* വൈയ്യങ്കത.

ധ്വജപ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* The erection of a flag-staff. കൊടിമരം നിൎത്തുക.

ധ്വജമണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* The elevated stone work at the bottom of a flag-staff. കൊടിമരത്തറ.
ധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flag, a banner. കൊടി. 2. a mark, a sign, a symbol. അടയാളം.
ധ്വജദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A palm tree. പന.
ധ്വജവാൻ, ന്റെ. *s.* An ensign, a standard bearer. കൊടിക്കാരൻ.
ധ്വജിനീ, യുടെ. *s.* An army. സെന.
ധ്വജീ, യുടെ. *s.* 1. A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a car or carriage. തെർ. 4. a distiller or vender of spirituous liquid. മദ്യം വില്ക്കുന്നവൻ.
ധ്വനി, യുടെ. *s.* 1. Sound, noise, report, voice. ശബ്ദം. 2. figurative or poetical style. ശബ്ദത്തിന്റെ അലങ്കാരം.
ധ്വനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To sound. ശബ്ദിക്കുന്നു. 2. to have a figurative meaning.
ധ്വനിതം, *adj.* Sounded, making a noise, as a drum, &c. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത.
ധ്വംസനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a squanderer. മുടിക്കുന്നവൻ.
ധ്വംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Perishing, dying. നാശം. ധ്വംസനം ചെയ്യുന്നു, To destroy, to ravage, to desolate, to annihilate. മുടിക്കുന്നു.
ധ്വംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss, destruction, extinction. മുടിവ.
ധ്വംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To destroy, to desolate. നശിപ്പിക്കുന്നു.
ധ്വസ്തം, &c. *adj.* Fallen, destroyed. നശിക്കപ്പെട്ടത.
ധ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ഒച്ച.
ധ്വാന്തം ത്തിന്റെ. *s.* Darkness. ഇരുട്ട.
ധ്വാംക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crow. കാക്ക. 2. an aquatic bird, as a crane, gull, &c. നീൎക്കാക്ക, കൊക്ക ഇത്യാദി.

ന

ന. The twentieth consonant in the Malayalim Alphabet; it is a dental corresponding with the letter *N.*
ന. *ind.* No, not ഇല്ല, അല്ല, a particle of prohibition.
നക, യുടെ. *s.* A gem, a jewel, trinkets. രത്നം, ആഭരണം.
നകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ന.
നകിം. *ind.* No-what, nothing, not any. ഇല്ല.
നകുലൻ, ന്റെ. *s.* *Nacula,* the fourth of the five *Pandu* princes.
നകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* The mungoose, *Viverra ichneumon.* കീരി.
നകുലി, യുടെ. *s.* Silk cotton tree. ഇലവവൃക്ഷം.
നകുലെഷ്ട, യുടെ. *s.* A plant: the mungoose, if wounded in a conflict with a poisonous snake is supposed to prevent the effects of the venom by the use of this plant. *Ophioxylon serpentinum.* അമല്പൊരി, വണ്ടവാഴി.
നക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Licking. 2. a copy or draught of a letter, &c. നക്കൽഎഴുതുന്നു, To draught a letter.
നക്കി, യുടെ. *s.* A beggar.
നക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to lick.
നക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To lick, to lap.
നക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* Dirty or ragged cloth. പഴയവസ്ത്രം.
നക്തഞ്ചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A goblin, a demon. പിശാച. 2. a giant who is believed to prowl about in the night. രാക്ഷസൻ. 3. a thief. കള്ളൻ. 4. an owl. മൂങ്ങാ.
നക്തന്ദിവം. *ind.* Day and night or by day and night. രാവും പകലും.
നക്തഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Supper. അത്താഴം.
നക്തമാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. *Galedupa arborea.* (Rox.) പുങ്ങ.
നക്തം. *ind.* By night, in the night. രാത്രി.
നക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A crocodile or alligator. മുതല.
നഖച്ചുററ,റിന്റെ. *s.* A disease round the nails.
നഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A finger or toe nail, a claw. 2. the mark or indent of a nail. 3. a perfume. മുരൾ.
നഖരം,ത്തിന്റെ. *s.* A finger or toe nail, a claw. നഖം.
നഖരെഖ, യുടെ. *s.* The mark or indent of a nail.
നഖലു, വിന്റെ. *s.* A nail. നഖം.
നഖവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A scratch.
നഖായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cat. പൂച്ച. 2. a lion. സിംഹം. 3. a beast of prey. വ്യാഘ്രം.
നഖീ, യുടെ. *s.* 1. One who has a long nail. നഖം നീണ്ടവൻ. 2. a perfume, a dried substance of a brown colour, and of the shape of a nail: apparently a dried shell fish used as a perfume. മുരൾ.
നഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം.
നഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A town, a city, a metropolis.
നഗരവാസി, യുടെ. *s.* A citizen, an inhabitant of a city or large town. നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ.
നഗരശൊധന, യുടെ. *s.* The visiting a city in disguise.
നഗരി, യുടെ. *s.* 1. A city, or town. 2. a king's palace.
നഗൌകസ്സ,ിന്റെ. *s.* A bird in general. പക്ഷി.

നഗ്നത, യുടെ. *s.* Nakedness, nudity, want of covering.

നഗ്നൻ, ന്റെ. *s.* 1. A naked mendicant. വസ്ത്രഹീനൻ. 2. a naked man. 3. a name of Siva. ശിവൻ.

നഗ്നം, &c. *adj.* Naked, uncovered, wanting clothes. വസ്ത്രമില്ലാത്ത.

നഗ്നഹ്വ, വിന്റെ. *s.* Ferment, a drug used to throw the mixture for spirituous liquor into fermentation. യവാദികളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മദ്യസാധനം.

നഗ്നിക, യുടെ. *s.* 1. A girl before she has reached the years of puberty. പെൺപൈതൽ. 2. a naked female വസ്ത്രഹീന.

നങ്കൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* An anchor. നങ്കൂരമിടുന്നു, To cast anchor.

നങ്ങച്ചിപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* A kind of grass.

നങ്ങേപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* An unmarried female among the *Brahmans.*

നങ്ങിയാര, രുടെ. *s.* 1. A *Natch* girl, a dancing girl, an actress. 2. the wife of a *Nambiyar.*

നചെൽ. *ind.* If not. ഇല്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ.

നച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A poisonous instrument with which *Parayars* kill cows, &c. നച്ചുപാണ്ടുന്നു, To use the preceding instrument.

നച്ചെലി, യുടെ. *s.* The musk rat, or more properly the musk shrew, *Sorex moschata.*

നഞ്ചു, ിന്റെ. *s.* Poison, venom, bane.

നഞ്ചുകല്ലു, ിന്റെ. *s.* A species of blue stone applied, as a collyrium to the eyes.

നഞ്ചറപ്പച്ച, യുടെ. *s.* Prolific swallow-wort, *Asclepias prolifera.* (Rottler.)

നഞ്ചറമ്പച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* See നഞ്ചറപ്പച്ച.

നഞ്ചുവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A poisonous tree.

നഞ്ഞ, ിന്റെ. *s.* See നഞ്ചു.

നഞ്ഞനാടി, യുടെ. *s.* A hole dug in the ground, and built round with stones and covered up with earth, for concealing any thing.

നട, യുടെ. *s.* 1. Entrance to a native house, &c. 2. a trip. 3. a step, walk, or pace. 4. a temple. 5. a sort of stair-case or steps leading down to a well. 6. a mark, a line, marking out. 7. drawing a line or making a mark at the commencement of writing any thing. 8. the leg of a beast. 9. a shout, as in a marriage procession, huzza. 10. space between the legs. നടയിടുന്നു, To shout, as in a marriage procession, or in the progress of kings, &c. നടനാട്ടുന്നു, To draw a line or make a mark at the commencement of writing any thing.

നടകാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A guard, a centry.

നടകാവല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper, a warder.

നടക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A step, or steps before a house.

നടക്കാവു, ിന്റെ. *s.* An avenue of trees, a grove.

നടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To walk, to go, to move. 2. to proceed forwards, to go or move on. 3. to happen, occur, pass or take place, to be usual. 4. to behave, or conduct ones'self. 5. to take effect. 6. to continue, to be in existence; to be going on without hinderance or interruption. 7. to beat, as applied to the pulse. 8. to be current, as applied to coin, &c. 9. to cultivate. 10. to sail. 11. to practice, to learn. നടന്നുപൊകുന്നു, 1. To go away on foot, to go or pass on, to proceed. 2. to become finished. നടന്നുവരുന്നു. 1. To come walking. 2. to occur continually.

നടത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A walk: see നടപ്പു. 2. conducting, managing, directing, &c.

നടത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Conducting, managing, directing, &c. 2. bringing about.

നടത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause or make to walk, &c., the causal form of നടത്തുന്നു in all its meanings. 2. to break in a horse to his paces. 3. to manage a family or any other concern. 4. to navigate a vessel. 5. to make to rule or govern. 6. to provide for.

നടത്തുചൊല്ലുന്നു, ല്ലി, വാൻ. *v. a.* To shout as in a marriage procession, or in the progress of kings, &c., to huzza.

നടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To execute, to put in force. 2. to rule, to direct. 3. to carry on, to manage. 4. to lead, to guide. 5. to use. 6. to teach. 7. to mark out, to draw lines.

നടനടെ. *adv.* 1. Formerly, in times past. 2. first, earliest, at the beginning.

നടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dancing, the art or act of dancing, pantomime, &c. നൃത്തം. നടനം ചെയ്യുന്നു, To dance, to dance as an actor, to act.

നടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dancer, a mime, an actor. ആട്ടക്കാരൻ. 2. one of a class of Brahmans who have lost caste. ചാക്കിയാര.

നടപടി, യുടെ. *s.* One's life or doings; deportment.

നടപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Walk. 2. walking. 3. conduct, behaviour, demeanour, deportment, manners of life, acts. 4. progress. 5. advancement. 6. use, being common. 7. currency. 8. cultivation. 9. frequent going. 10. power, authority, rule. See നടക്കുന്നു in all its meanings.

നടപ്പന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A piazza, a passage from one room or house to another.

നടപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be common, to be in use, to be in vogue. 2. to be current or in circulation.

നടപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To put in force, to cause to succeed or take effect.

നടപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is successful. 2. a walker. 3. one who bears rule.

നടപ്പുകെട, ിന്റെ. *s.* Ill-behaviour, misconduct, misdemeanour.

നടപ്പുഭാഷ, യുടെ. *s.* A living or common language.

നടപ്പുര, യുടെ. *s.* 1. A piazza. 2. a passage from one room or house to another.

നടപ്പുവഴി, യുടെ. *s.* A trodden or frequented path or way, a good road.

നടമടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* An elephant or any other beast to lie down.

നടമണ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow orpiment.

നടമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See നടപ്പു. 2. walking about.

നടമാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To walk about, to frequent. 2. to skip, to dance.

നടമാളി, യുടെ. *s.* A street.

നടമിഴാവ, ിന്റെ. *s.* A sort of musical instrument; a small drum or tabour.

നടമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The principal entrance to a house or temple.

നടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dancing, a dance. 2 a plant, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

നടയൻ, ന്റെ. *s.* A pony, a *Pegu* pony.

നടയിട. *adv.* Between the legs.

നടയുമ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* The principal entrance to a house.

നടയ്ക്കുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make an offering at a temple.

നടവരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A cause-way, or broad bank.

നടവരവ, ിന്റെ. *s.* The income or revenue of any religious establishment.

നടവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* The principal door-way.

നടവെടി, യുടെ. *s.* Firing a royal salute.

നടി, യുടെ. *s.* 1. A *Natch* girl, a dancing girl, an actress, a harlot. ആട്ടക്കാരി. 2. a sort of perfume. 3. a plant the stem of which is red like coral. പവിഴക്കൊടി.

നടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To act, to gesture. 2. to assume a borrowed character; to pretend to feign. 3. to be angry.

നടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Transplanting any thing. 2. a plant for transplanting.

നടിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Pretence, feint. 2. anger. നടിപ്പുകാട്ടുന്നു, To pretend.

നടിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To get planted or transplanted, to cause to plant.

നടീല, ലിന്റെ. *s.* Planting, transplantation.

നടുക്കൂറ, ിന്റെ. *s.* Allowance from an owner to his tenant on planting trees, &c., in his ground.

നടുക്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The mid-sea, or the midst of the sea.

നടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Trembling, tremor, shaking, shivering, shrinking, starting, a start.

നടുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To tremble, to shake, to shiver, to quake, to shrink, to start.

നടുക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A man's *waist* band, girdle, belt or sash. 2. a building between other buildings, an enclosed passage. 3. placing in the charge of a third person.

നടുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Trembling, shivering, shaking.

നടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To shake, to shiver; to tremble, to tremble for fear.

നടുതല, യുടെ. *s.* 1. Planting, applied chiefly to vegetables, gardening. 2. a plant.

നടുതലപ്പണി, യുടെ. *s.* Gardening.

നടുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A middle sort. *adj.* Middling, mean, common, of the middle rank or sort.

നടുത്തല, യുടെ. *s.* The crown of the head, the pate.

നടുനായകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem in the midst of an ornament.

നടുന്തൂണ, ിന്റെ. *s.* The middle pillar.

നടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To plant, to set plants. 2. to transplant. 3. to be fixed, as the eyes in death, &c.

നടുപ്പടവ, ിന്റെ. *s.* The middle or centre part of a wall.

നടുപ്പന്തി, യുടെ. *s.* A middle row.

നടുപ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Land in dispute, let out to a third person. നടുപ്പാട്ടംകെട്ടുന്നു, To let out such land.

നടുപ്പാതി, യുടെ. *s.* A half, a moity.

നടുമയ്യം, ത്തിന്റെ *s.* 1. The equator. 2. the centre.

നടുമുറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* A court yard.

നടുവ, ിന്റെ. *s.* 1. The middle, the centre. 2. the waist.

നടുവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A mediator. 2. an arbitrator. 3. a principal, or foreman of a body of men.

നടുവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* See നടിയിക്കുന്നു.

നടുവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The middle finger.

നടുവിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To support a female during labour.

നടുവിൽ. *adv.* In the middle; between.

നടുവുകഴെപ്പു,ിന്റെ. *s.* The lumbago, pain in the loins.
നടുവെഴുത്തു,ിന്റെ. *s.* Public registry.
നടുവെഴുത്തുകാരൻ,ന്റെ. *s.* A public registrar of deeds, and other documents.
നടുവെ. *adv.* In the middle, between, betwixt, midst.
നടുസ്ഥാനം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mediation. 2. arbitration.
നടുനടെ. *adv.* Anciently, in old times, formerly.
നടെ. *adv.* Lately, formerly,
നട്ടപാതിരാ,യുടെ. *s.* Midnight.
നട്ടം,ത്തിന്റെ. *s.* See നഷ്ടം.
നട്ടംകുത്തുന്നു,ത്തി,വാൻ. *v. a.* To stand on the head.
നട്ടംതിരിച്ചിൽ,ലിന്റെ. *s.* A wandering or roaming about.
നട്ടംതിരിയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. *v. n.* To roam about.
നട്ടാണി,യുടെ. *s.* The crown of the head.
നട്ടാമുട്ടി,യുടെ. A guess, guessing, conjecture.
നട്ടുച്ച,യുടെ. *s.* Noon, mid-day, noon-day.
നട്ടുവൻ,ന്റെ. *s.* A dancing master, a manager or principal performer in a theatre.
നഡപ്രായം, *adj.* Abounding in reeds. വെഴമുള്ള സ്ഥലം.
നഡം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of reed, *Arundo tibialis* or *karka.* വെഴം. 2. any hollow stem.
നഡസംഹതി,യുടെ. *s.* A quantity of reeds. വെഴക്കൂട്ടം.
നഡ്യാ,യുടെ. *s.* A quantity of reeds. വെഴക്കൂട്ടം.
നഡ്വലം. *adj.* Reedy, abounding in reeds. വെഴമുള്ള സ്ഥലം.
നഡ്വാൻ. *adj* Reedy, abounding in reeds.
നണിച്ചു. *adv.* Now, at the present time, lately, recently.
നണ്ണുന്നു,ണ്ണി,വാൻ. *v. a.* To think, to consider.
നതനാസിക,യുടെ. *s.* A flat nose. പതിമൂക്കു.
നതനാസികൻ,ന്റെ. *s.* One who has a flat nose. പതിമൂക്കൻ.
നതൻ,ന്റെ. *s.* One who is bowed, bent, crooked. വളഞ്ഞവൻ, കുനിഞ്ഞവൻ.
നതം, &c. *adj.* 1. Bent, bowed, reclining. കുനിഞ്ഞ. 2. crooked, curved. വളഞ്ഞ.
നതി,യുടെ. *s.* Salutation, prostration. വണക്കം.
നതു. *ind.* And not, not. ഇല്ല.
നത്തു,ിന്റെ. *s.* A kind of owl.
നദം,ത്തിന്റെ. *s.* A river, applied only to those of which the personification is *male;* as the *Brahmaputra, Sone, Indus,* &c. ആണാറ.
നദി,യുടെ. *s.* A river in general; the common personification of rivers being female. ആറ.
നദിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ. *v. n.* To speak, to emit or give a sound. ശബ്ദിക്കുന്നു.
നദീതീരം,ത്തിന്റെ. *s.* The bank or brink of a river. ആററുവക്ക.
നദീതീർത്ഥം,ത്തിന്റെ. *s.* Running water; river water. ആററുവെള്ളം.
നദീതൊയം,ത്തിന്റെ. *s.* River water. ആററുവെള്ളം.
നദീമാതൃകം. *adj.* Watered by rivers, as rice corn land, &c. ആററുവെള്ളംകൊണ്ടു വിളയുന്ന സ്ഥലം.
നദീസർജ്ജം,ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Pentaptera Arjuna.* നീർമരുത.
നദ്യംബു,ിന്റെ. *s.* River water. ആററുവെള്ളം.
നദ്യംബുസമ്പന്നം. *adj.* Watered by rivers.
നദ്ധം, &c. *adj.* 1. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ടത. 2. drawn up, raised. കരെററപ്പെട്ടത.
നദ്ധ്രീ,യുടെ. *s.* A leather cord, a thong. തൊൽവാർ.
നന,യുടെ. *s.* Watering, moistening, moisture.
നനച്ചിൽ,ലിന്റെ. *s.* 1. The act of wetting, moistening or soaking. 2. getting wet. 3. wet, moisture.
നനഞ്ഞ. *adj.* Wet, moist.
നനന്ദാ,വിന്റെ. *s.* A husband's sister. നാത്തൂൻ.
നനപ്പുമുണ്ടു,ിന്റെ. See നനമുണ്ടു.
നനമുണ്ടു,ിന്റെ. *s.* A cloth to wipe with, a bathing towel.
നനയാശ്ശീല,യുടെ. 1. Coloured cloth of any kind, which needs not to be washed to purify it. 2. unbleached cloth.
നനയുന്നു,ഞ്ഞു,വാൻ. *v. n.* 1. To be or become wet, or moist. 2. to be soaked, or steeped.
നനവു,ിന്റെ. *s.* 1. Dampness, moisture, wet, wetness. 2. wetting, moistening. നനവുപററുന്നു, To become wet, damp, moist.
നനാന്ദാ,വിന്റെ. *s.* A husband's sister. നാത്തൂൻ.
നനു. *ind.* 1. A Sanscrit particle of interrogation, (how, what?) പ്രശ്നം. 2. of affirmation, (certainly.) അവധാരണം. 3. of assent. അനുനയം. 4. a consolitary, and kind expression. അനുജ്ഞ. 5. a vocative particle (ho, hola,) or one implying kindness, conciliation, (pray, good friend, &c.) ആമന്ത്രണം. 6. an inceptive particle, implying doubt, dissent, (may be, but on the other hand.) വിരൊധത്തിൽ. 7. a responsive particle. 8. a particle of reproach.
നനുച. *ind.* An inceptive particle implying doubt, dissent or contradiction.
നനുനനെ. *ind.* Small, fine, soft.

നനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To wet, to water, to moisten. 2. to soak, to steep.

നന്തുണി, യുടെ. *s.* A kind of guitar.

നന്ത്യാവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See നന്ദ്യാവൎത്തം, 2nd. meaning.

നന്ദ, യുടെ. *s.* Three days in each lunar fortnight; the first, the sixth or eleventh. പ്രഥമ, ഷഷ്ഠി, എകാദശി.

നന്ദകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sword of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.

നന്ദന, യുടെ. *s.* 1. A daughter. പുത്രി. 2. the twenty sixth year in the Hindu Cycle of sixty. അറുപതിൽ ഇരുപത്താറാമത്തെ വൎഷം.

നന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A son. പുത്രൻ.

നന്ദൻ, ന്റെ. *s.* The cowherd king NANDA, and foster father of CRISHNA.

നന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. INDRA's pleasure ground, elisium; paradise. 2. a garden, or grove. ഇന്ദ്രവനം.

നന്ദനംവനം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's garden or paradise.

നന്ദനൊദ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. INDRA's garden. 2. a flower garden. പൂങ്കാവ.

നന്ദി, യുടെ. *s.* 1. Happiness, pleasure. ആനന്ദം. 2. a bull. കാള. 3. the bull or vehicle of SIVA. ശിവന്റെ കാള. 4. one of SIVA's principal attendants or chamberlains. ശിവന്റെ ഗണങ്ങളിൽ ഒന്ന. 5. the speaker of a prologue or prelude of a drama. മംഗലപാഠകൻ. 6. gratitude, thankfulness. 7. a benefit. നന്ദികാട്ടുന്നു, To shew gratitude.

നന്ദികെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* An unthankful, ungrateful person.

നന്ദികെട, ിന്റെ. *s.* Unthankfulness, ingratitude.

നന്ദികെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* The bull of SIVA. ശിവന്റെ കാള.

നന്ദിയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is grateful, thankful.

നന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To commend, to recommend, to eulogize. *v. n.* To be happy, to be prosperous.

നന്ദിതം, &c. *adj.* Commended, recommended, praised.

നന്ദിനി, യുടെ. *s.* 1. A daughter. പുത്രി. 2. a fabulous cow, related to the cow of plenty, and the property of the sage *Vasisht'ha.* കാമധെനുവിന്റെ പുത്രി.

നന്ദിവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Toon tree, the wood of which resembles mahogany, and used for furniture, &c. *Cedrela Tunna.* പൂവരശ. 2. the broad leaved rosebay, *Nerium coronarium.*

നന്ദ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is venerable, respectable, adorable.

നന്ദ്യാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of temple. ക്ഷീ ഡാഭൂമി. 2. a tree, the broad-leaved rosebay. *Nerium coronarium.* നന്ത്യാവട്ടം. 3. a large fish. വലിയമത്സ്യം.

നന്ന. *adj.* Good, well, right.

നന്ന. *ind.* 1. Much, excessively. 2. well. 3. abundantly, prosperously, successively. 4. bountifully. 5. liberally.

നന്നാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To repair, to mend. 2. to clean. 3. to improve. 4. to prepare.

നന്നാറി, യുടെ. *s.* A plant the root of which is considered a substitute for sarsaparilla, *Periploca Indica* or *Echites frutescens.*

നന്നി, യുടെ. *s.* A small louse.

നന്നിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A rice corn-field, good land.

നന്മ, യുടെ. *s.* 1. Good, goodness. 2. grace, favour; kindness; benefit. 3. virtue. 4. happiness, pleasure. നന്മ, തിന്മ, Good and evil.

നപുംസകം, ത്തിന്റെ. *s.* Neuter; നപുംസകലിംഗം, the neuter gender.

നപുംസകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An eunuch, an hermaphrodite. ആണും പെണ്ണുമല്ലാത്തവൻ. 2. an impotent man.

നപ്താവ, ിന്റെ. *s.* A grand-son, a son's son. പൌത്രൻ.

നപ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A son's daughter, a grand-daughter. പൌത്രി.

നഭശ്ചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deity. 2. a demi-god. ദെവത. 3. a cloud. മെഘം. 4. air, wind. കാററ. 5. a bird. പക്ഷി.

നഭസംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.

നഭസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* Sky, the essential atmosphere. ആകാശം.

നഭസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Sky, atmosphere, æther or heaven. ആകാശം. 2. the month *Srāvanam,* (July—August.) ശ്രാവണംമാസം.

നഭസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Bhadra.* (August-September.) പ്രൊഷ്ഠപദമാസം.

നഭസ്വാൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. കാററ.

നഭൊമണി, യുടെ. *s.* A name of the sun. ആദിത്യൻ.

നഭൊരെണു, വിന്റെ. *s.* Fog, mist, vapour. മഞ്ഞ.

നമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Adoration, reverence, respect, bow, bowing, salutation. നമസ്കാരം.

നമസ. *ind.* Bowing, obeisance, salutation. നമസ്കാരം.

നമസിതം, &c. *adj.* Reverenced, respected, worshipped. പൂജിക്കപ്പെട്ടത.

നമസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To salute another; to prostrate one'sself; to worship, to reverence.

നമസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Reverence, respect; salutation; prostration, worship, adoration.

നമസ്കാരി, യുടെ. *s.* A sensitive plant. തൊട്ടാവാടി, പടച്ചുണ്ട.

നമസ്കൃതി, യുടെ. *s.* See നമസ്കാരം.

നമസ്യ, യുടെ. *s.* Reverence, respect, worship, adoration. നമസ്കാരം.

നമസ്യിതം, &c. *adj.* Reverenced, respected, worshipped. നമസ്കരിക്കപ്പെട്ടത.

നമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To worship, to adore, to reverence.

നമിതം, &c. *adj.* Adored, reverenced, respected. നമിക്കപ്പെട്ടത.

നമുചി, യുടെ. *s.* A demon so named. ഒരു അസുരൻ.

നമുചിസൂദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

നമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A paddle, an oar. 2. corn sprouting again after being cut or reaped. 3. corn shaken from the ear sprouting on the ground. 4. a sprout.

നമ്പടി, യുടെ. *s.* A *Nambadi*, one of an inferior class of Brahmans.

നമ്പഷ്യാതിരി, യുടെ. *s.* A *Cshetriya* woman.

നമ്പി, യുടെ. *s.* 1. A *Nambi*, one of an inferior class of Brahmans. 2. a lowerist.

നമ്പിയശ്ശൻ, ന്റെ. *s.* (Honorific,) a *Nambi.*

നമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* To believe, to give credit to, to trust, to confide in, to rely on, to have faith in.

നമ്പൂതിരി, യുടെ. *s.* A *Nambúri*, or Malabar Brahman.

നമ്പൂതിരിപ്പാട, ിന്റെ. *s.* A head *Nambúri.*

നമ്പ്യാതിരി, യുടെ. *s.* A class of *Nambúris.*

നമ്പ്യാൻ, ന്റെ. *s.* See the following.

നമ്പ്യാര, രുടെ. *s.* One of a class of *Súdras.*

നമ്മുടെ. The genitive of നാം.

നമ്മെ. *Us*, The accusative of നാം.

നമ്യം. *adj.* Adorable, venerable.

നമ്രം. *adj.* Crooked, curved, bent, bowed. വളഞ്ഞ.

നയ, യുടെ. *s.* A bait used to catch alligators, &c. നയവെക്കുന്നു, To place such a bait.

നയകൎത്താ, ിന്റെ. *s.* 1. One who deals justly. നീതി നടത്തുന്നവൻ. 2. a courteous, polite person, one who shews kindness, or does a favour.

നയകോവിദൻ, ന്റെ. *s.* A just, kind, liberal person. നീതിമാൻ.

നയജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who is kind, mild, friendly, just, gentle, &c. നീതിമാൻ.

നയനഗോചരം, &c. *adj.* Evident, clear to the sight.

നയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eye, an eye. കണ്ണ. 2. leading, guiding (literally or figuratively.) നടത്തൽ.

നയനരോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Disease in the eyes. കണ്ണിലെ വ്യാധി.

നയനാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* What is pleasant to the eye. കണ്ണിന ഇഷ്ടമുള്ളത.

നയനാമൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

നയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Guiding, directing, either literally or figuratively, as in morals, &c. നടത്തൽ. 2. fitness, rectitude, propriety. യോഗ്യം. 3. justice, law. നീതി, ന്യായം. 4. kindness, civility, politeness, docility. ദയ. 5. a good, profitableness. 6. cheapness. *adj.* 1. Cheap. 2. good, profitable. 3. well, kind, soft, gentle. 4. melting, melted, desolved.

നയവ, ിന്റെ. *s.* 1. Profitableness, good. 2. gain, advantage. ലാഭം. 3. cheapness, a being cheap. 4. melting, desolving.

നയവാക്ക, ിന്റെ. *s.* A pleasant word, enticing language.

നയശീലൻ, ന്റെ. *s.* A courteous, civil, polite, kind, mild person.

നയശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Uprightness, mildness, softness, gentleness, courteousness.

നയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To enter, to unite or mix with. യോജിക്കുന്നു.

നയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To unite, to mix. 2. to spend, to give.

നയോപായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Justice, uprightness. 2. a decoction of ginger, cumin seed, and the root of the *Pavonia.*

നര, യുടെ. *s.* The greyness of the hair, hoary age, grey.

നരകക്കുഴി, യുടെ. *s.* The pit of hell.

നരകജന്തു, വിന്റെ. *s.* A ghost, a goblin, an evil being, a fiend.

നരകദെവത, യുടെ. *s.* A demon, a fiend.

നരകനദി, യുടെ. *s.* The river of hell.

നരകൻ, ന്റെ. *s.* The name of a demon. അസുരൻ.

നരകഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear or dread of hell.

നരകമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The road to hell.

നരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell, the infernal regions.

നരകവെദന, യുടെ. *s.* The torments or pains of hell.

നരകാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നരകാരി, യുടെ. *s.* 1. A name of VISHNU, as enemy of *Naraga*, or the destroyer and vanquisher of hell. വിഷ്ണു. 2. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

നരകാസുരൻ, ന്റെ. *s.* The name of an *Asur.*

നരകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be tormented or pained.
നരച്ചു. *adj.* Grey, grey-headed.
നരച്ചവൾ, ളുടെ. *s.* An old or grey-headed woman.
നരജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A human being.
നരജീവൻ, ന്റെ. *s.* A human being.
നരദെവൻ, ന്റെ. *s.* A king, or ruler, a sovereign. രാജാവ.
നരധാരണൻ, ന്റെ. *s.* One who bears with the infirmities of men, that is, the long-suffering GOD.
നരനാരായണന്മാർ, രുടെ. *s.* An *avátar* of VISHNU, as CRISHNA and ARJUNA.
നരൻ, ന്റെ. *s.* 1. Man, individually or generally. 2. a name of ARJUNA. 3. the fifth subordinate incarnation of VISHNU.
നരപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign, a prince. രാജാവ.
നരപാലൻ, ന്റെ. *s.* A ruler, a king, as protector of men. രാജാവ.
നരബലി, യുടെ. *s.* A human sacrifice, a victim.
നരയൻ, ന്റെ. *s.* A grey-headed man.
നരയാത്തതാച്ചി, യുടെ. *s.* A girl attending upon the women's apartments.
നരവരൻ, ന്റെ. *s.* A king.
നരവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA "shoulder-borne" as carried on the shoulders of men. കുബെരൻ. 2. a palankeen bearer. പല്ലക്ക ചുമക്കുന്നവൻ.
നരവാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A conveyance carried by men, a palankeen. പല്ലക്ക. 2. a man who carries another on his shoulders.
നരവാഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A palankeen, &c. പല്ലക്ക, ഇത്യാദി.
നരവീരൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.
നരസിംഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Narasimha*, or VISHNU in his fourth *avatár* or metamorphosis, as a man lion. 2. a chief, a man of eminence or power.
നരസ്തുതി, യുടെ. *s.* Praise of men.
നരഹരി, യുടെ. *s.* See നരസിംഹം.
നരാധമൻ, ന്റെ. *s.* The worst of men, a very wicked man.
നരാധാരം, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
നരാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.
നരാധീശൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.
നരായണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
നരാവതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An incarnation in human form.

നരി, യുടെ. *s.* 1. A jackall, a fox. നരികൂകുന്നു, A jackall to howl. 2. a tiger. നരി ഉരമ്പുന്നു or മൂളുന്നു, A tiger to growl.
നരിക്കെന്നെ. *adv.* Quickly swiftly, suddenly.
നരിച്ചീര, ിന്റെ. *s.* A bat.
നരിത്തല, യുടെ. *s.* A white swelling in the knee.
നരിത്തലവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A white swelling in the knee.
നരിപ്പച്ച, യുടെ. *s.* A plant, *Eupatorium.*
നരിപ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Seizure of men by tigers.
നരിമൂളി, യുടെ. *s.* An instrument which when worked makes a growling noise, used to frighten away wild beasts, cattle, &c.
നരിയാണി, യുടെ. *s.* The ancle.
നരിവെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* Squill, substitute for, *Erythronium Indicum.* (Rottler.) കാട്ടുവെങ്കായം.
നരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow grey, as applied to the hair.
നരെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king, an anointed sovereign. രാജാവ. 2. a dealer in antidotes, a juggler.
നരെശൻ, ന്റെ. *s.* A king, as lord of men. രാജാവ.
നരൊത്തമൻ, ന്റെ. *s.* A very good person, best of men.
നൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An actor, a mime. 2. a juggler. 3. a dancer, a player of any description. ആട്ടക്കാരൻ.
നൎത്തകി, യുടെ. *s.* An actress, a female dancer, or singing girl. ആട്ടക്കാരി.
നൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dancing, gesticulation, acting. ആട്ടം, കൂത്ത.
നൎമ്മഠൻ, ന്റെ. *s.* A rake, a leacher, a libertine.
നൎമ്മദ, യുടെ. *s.* The *Narmada* river which, rising in the *Vindhya* mountains, runs west to the gulf of Cambay.
നൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Sport, amusement, pastime, pleasure. നെരംപൊക്ക.
നലം. *adv.* Gently. *adj.* Good, cheap, joyful, beautiful.
നല്കുന്നു, ല്കി, വാൻ. *v. a.* To give, to grant, to afford, to bestow, to confer.
നല്ല, ിന്റെ. *s.* Goodness, the quality of being good.
നല്ല. *adj.* 1. Good, virtuous. 2. fair, fresh. 3. heavy, copious. 4. much, excessive. 5. excellent, best. 6. venerable. 7. powerful. 8. wise, learned. 9. firm, steady. 10. right, proper. നല്ല ശീലമുള്ളവൻ, One who is well disposed.
നല്ല കടുക, ിന്റെ. *s.* Mustard seed.
നല്ല കാട്ടുകരിമ്പ, ിന്റെ. *s.* A good kind of wild sugar cane.

നല്ലജാതി, യുടെ. *s.* 1. A high or respectable tribe or class. 2. the best or first sort of any thing. *adj.* Of a good kind, best.

നല്ലചീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cumin seed of a superior kind.

നല്ലത. *adj.* Well, good, fit, proper, convenient, wholesome.

നല്ലതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be or become good, to be right.

നല്ലതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make good, fit, proper.

നല്ലതൃത്താവ, ിന്റെ. *s.* Purple Basil, *Ocimum sanctum.* (Lin.)

നല്ലനിമിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A good omen or presage.

നല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A good man.

നല്ലപാമ്പ, ിന്റെ. *s.* A deadly snake, the *Cobra capella.*

നല്ലപ്പൊൾ. *adv.* Lately, recently, for the first time.

നല്ലബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Good sense, wit, genius.

നല്ലമനസ്സ, ിന്റെ. *s.* Good will, concord, agreement.

നല്ലമുല്ല, യുടെ. *s.* The double jasmine, *Jasminum Zambac.*

നല്ലമുളക, ിന്റെ. *s.* Black pepper, *Piper nigrum.*

നല്ലവണ്ണം. *adv.* Well, properly, suitably.

നല്ലവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A good man. 2. a great and learned man.

നല്ലവഴി, യുടെ. *s.* 1. A good way. 2. good means. 3. good conduct.

നല്ലവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Auspicious speech or discourse 2. pleasing words, pleasantness, agreeable speech.

നല്ലവെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* White onions.

നല്ലവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh or drinkable water.

നല്ലവേള, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Cleome pentaphylla.* 2. a fit, proper or convenient time.

നല്ലശീലൻ, ന്റെ. *s.* A well disposed person.

നല്ലശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A good disposition.

നല്ലാർ, രുടെ. *s. plu.* 1. Women, matrons. 2. good persons.

നല്ലിരിക്ക, യുടെ. *s.* Restraining the appetite or keeping one's self to a prescribed regimen.

നല്ലുവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* The procession of a nuptial party to the house of the bride's father.

നല്ലെണ്ണ, യുടെ. *s.* Sesamum oil, *Sesamum orientale.*

നല്ലൊർ, രുടെ. *s. plu.* 1. Good men, good people. 2. great and learned men.

നല്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A furlong, a distance measured by four hundred cubits. നാനൂറുകൊൽ.

നവ. *adj.* 1. New, fresh. പുതിയ. 2. nine. ഒമ്പത.

നവകം. *adj.* 1. New, fresh. പുതിയ. 2. nine. ഒമ്പത.

നവഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Nine regions of *Jambu dwípa.*

നവഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The nine planets.

നവജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* The early stage of a fever.

നവതി. *adj.* Numeral, Ninety. തൊണ്ണൂറ.

നവദളം, ത്തിന്റെ. *s.* The new leaf of a lotus. താമരപ്പൂവിന്റെ അകത്തെയിതൾ.

നവദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Nine apertures in the human body.

നവധാ. *ind.* Nine-fold, in nine ways. ഒമ്പത വിധം.

നവധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Corn and grain of all sorts.

നവനിധി, യുടെ. *s.* The nine gems of CUBERA.

നവനീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

നവഫലിക, യുടെ. *s.* A newly married woman, a bride. കല്യാണപെണ്ണ.

നവമം. *adj.* Ninth. ഒമ്പതാമത.

നവമല്ലിക, യുടെ. *s.* The double jasmine, *J. Zambac.* മുല്ല.

നവമാലതി, യുടെ. *s.* The great flowered jasmine, *J. Grandiflorum.* പിച്ചകം.

നവമാലിക, യുടെ. *s.* The double jasmine, *J. Zambac.* മുല്ല.

നവമി, യുടെ. *s.* The ninth lunar day after the new or full moon.

നവം. *adj.* Numeral. 1. Nine. ഒമ്പത. 2. fresh, new. പുതിയ.

നവയൌവന, യുടെ. *s.* A young woman. ബാലസ്ത്രീ.

നവര, യുടെ. *s.* A species of grain, or rice corn of quick growth, *Paspalum frumentaceum.*

നവരക്കിഴി, യുടെ. *s.* A certain medicinal treatment of rubbing the body with the boiled rice of the preceding rice corn tied up in a cloth.

നവരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The nine precious stones.

നവരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nine emotions or sentiments. ശൃംഗാരാദി. 2. a tune. ഒരു രാഗം.

നവരാത്രി, യുടെ. *s.* A Hindu festival.

നവസാരം, or നവക്ഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sal-ammoniac, *Murias ammonia.*

നവസൂതിക, യുടെ. *s.* 1. A woman recently delivered. നാണിച്ച പെററവൾ. 2. a milch cow.

നവാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating new corn or rice for the first time. പുത്തരി.

നവാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A new and unbleached cloth. കൊടിവസ്ത്രം.

നവീനം. *adj.* New, fresh, recent. പുതിയ.

നവൊഢ, യുടെ. *s.* A newly married woman, a bride. കല്യാണപെണ്ണ.

നവൊദ്ധൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

നവ്യം. *adj.* New, fresh, recent, young, &c. പുതിയ, ഇളയ.

നശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be destroyed, to be ruined; to perish; to cease to be; to decay, to decrease, to grow less.

നശിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Destruction, loss, ruin. 2. annihilation.

നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer.

നശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To destroy, to waste, to ruin.

നശീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Destroying, ruining.

നശീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To destroy, to annihilate, to ruin.

നശീകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of destroying, destruction, annihilation. *adj.* Destructive, undermining.

നശീകൃതം, &c. *adj.* Destroying, destructive.

നശ്വരത്ത. *adj.* Destructive, ruinous. നശിക്കുന്നു.

നശ്യം. *adj.* Perishable, ruinous, destructive.

നശാരം. *adj.* Ruinous, destructive, mischievous. നാശമുള്ള.

നഷ്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A waster, a squanderer, a destroyer. 2. a conjurer, a fortune-teller.

നഷ്ടചെഷ്ടത, യുടെ. *s.* Fainting, swooning, insensibility, proceeding either from joy or sorrow, &c. മൊഹാലസ്യം.

നഷ്ടജാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lost nativity.

നഷ്ടത, യുടെ. *s.* Lost, waste, damage, detriment, destruction.

നഷ്ടദാരിദ്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Deep poverty.

നഷ്ടദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Blindness. 2. a blind person. പൊട്ടക്കണ്ണൻ.

നഷ്ടധനാപ്തി, യുടെ. *s.* Recovery of lost property. പൊയമുതൽ കിട്ടുക.

നഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is lost, ruined. ഒളിച്ചവൻ, നശിച്ചവൻ. 2. an astrologer, a fortune-teller.

നഷ്ടപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To suffer loss, to lose, to be wasted.

നഷ്ടപ്രശ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Consultation of an astrologer respecting any thing lost.

നഷ്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be lost, destroyed, to suffer loss. 2. to fail.

നഷ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To waste, to squander, to destroy, to lose.

നഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss, waste, damage, injury, detriment, destruction. *adj.* Lost, damaged, destroyed, annihilated.

നഷ്ടസംഗൻ, ന്റെ. *s.* An ascetic, a devotee, one who has abandoned all worldly affections and possessions.

നഷ്ടാഗ്നി, യുടെ. *s.* A *Brahman* or householder, who has lost his consecrated fire.

നഷ്ടാപ്തിസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Booty, plunder. കവൎച്ച.

നഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. See നഷ്ടം. 2. decrease, waste.

നഷ്ടിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* See നഷ്ടപെടുന്നു.

നസ്യുതൻ, ന്റെ. *s.* An ox, or any other draft animal, with a string through his nose, the sort of rein usually employed in India. മൂക്കുതുളെക്കപ്പെട്ട കാള.

നസ്യം. *adj.* Nasal, relating or belonging to the nose. *s.* 1. Snuff. 2. any powder or liquid which physicians prescribe to be snuffed up into the nose. നസ്യം ചെയ്യുന്നു, To express any medicine into the nose. നസ്യം പിഴിയുന്നു, To press out the juice of some medicinal herbs to be snuffed up the nose.

നസ്യൊതൻ, ന്റെ. *s.* An ox or other animal led by a string through the septum of the nose. മൂക്കുതുളെക്കപ്പെട്ട കാള.

നസ്രാണി, യുടെ. *s.* A *Nazarine*, a name given to the Christians in Malabar.

നഹി. *ind.* No, not. ഇല്ല, അല്ല.

നള, യുടെ. *s.* The fifteenth year of the Hindu cycle of sixty. അറുപതവൎഷത്തിൽ ഒന്നു.

നളകൂബരൻ, ന്റെ. *s.* The son of Cubéra. കുബെരപുത്രൻ.

നളദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The root of the *Andropogon muricatum*, or *Cuss cuss* grass. രാമച്ചത്തിന്റെ വെർ. 2. the honey or nectar of a flower. പൂന്തെൻ.

നളൻ, ന്റെ. *s.* The name of a celebrated king, and hero of several works famous among the *Hindus*, especially the poem called *Naishad'ha*.

നളമീനം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sprat, *Clupea cultrata*. ചെമ്മീൻ.

നളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reed. വെഴം. 2. the water lily, *Nelumbium speciosum*. ആമ്പൽ.

നളി, യുടെ. *s.* 1. Red arsenic. 2. a vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി. 3. a kind of spider. എട്ടുകാലി.

നളിനബന്ധു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

നളിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. താമര. 2. a water-lily, *Nelumbium speciosum.* ആമ്പൽ.

നളിനശരൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Hindu Cupid. കാമൻ.

നളിനായുധൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA. കാമൻ.

നളിനാസനൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAMHA. ബ്രഹ്മാവ.

നളിനാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, as having eyes resembling the lotus. വിഷ്ണു.

നളിനാക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. A woman whose eyes resemble the lotus. 2. a beautiful woman. സുന്ദരി.

നളിനി, യുടെ. *s.* 1. An assemblage of lotus flowers. താമരക്കൂട്ടം. 2. a place abounding in lotuses. താമരക്കുളം. 3. LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

നളിന്യുത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

നക്ഷത്രമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The starry heavens or sky.

നക്ഷത്രമാല, യുടെ. *s.* 1. A necklace containing 27 pearls. ൨൭ മുത്തുകൊൎത്ത മാല. 2. the table of the asterisms in the moon's path.

നക്ഷത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A star. 2. a constellation, asterism or lunar mansion; the portion of the Zodiac passed over by the moon in one natural day, the *Hindus* reckon 27 asterisms. As the *Hindus* observe the stars chiefly in regard to the moon, and her mean course of 27 days and 8 hours, through the whole Zodiac, so they have divided the Zodiac into 27 asterisms, and to each of them they have assigned an equal space of 13 degrees and 20 minutes, even when the stars belonging to a lunar mansion are not always to be found in that space.

നക്ഷത്രവീഥി, യുടെ. *s.* The moon's path in the Zodiac.

നക്ഷത്രസഞ്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* A constellation. നക്ഷത്ര കൂട്ടം.

നക്ഷത്രെശൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

നറുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A small piece or paring cut off from any thing. 2. a little palm leaf note.

നറുക്കില, യുടെ. *s.* A small piece of a palm leaf, a little palm leaf note.

നറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cut in small pieces. to pare, to clip with scissors, to cut. 2. pluck or nip off.

നറുഞ്ചൊണ്ണ, യുടെ. *s.* A species of Costus, *Costus speciosus*, or *Arabicus.*

നറുനീണ്ടി, യുടെ. *s.* A plant, the root of which is considered a substitute for sarsaparilla, *Periploca Indica* or *Echites frutescens.*

നറുനെയ, യുടെ. *s.* Fresh or well scented *Ghee* or clarified butter.

നറുന്തെൻ, ന്റെ. *s.* Honey or nectar of flowers.

നറുമ്പയ, or നറുമ്പശ, യുടെ. *s.* A fragrant gum, myrrh.

നറുമ്പാണൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, *Cyminosura Pedunculata*, another kind, *Uvaria Zeylanica.*

നറുമ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* Cow's milk.

നറുമ്പിച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant flower, the single jasmine. *Jasminum grandiflorum.* ചെറുപിച്ചകം.

നറുവരി, യുടെ. *s.* A plant, the smooth-leaved Myxa; *Cordia myxa* or *latifolia.*

നാ, യുടെ. *s.* 1. A man. മനുഷ്യൻ. 2. a dog. നായ്ക്കൾ, *plu.* Dogs. കടൽനാ, A sea dog, a seal.

നാകദന്തി, യുടെ. *s.* 1. The glaucous-leaved physic nut, *Jatropha Glauca.* 2. another plant, commonly *Dandi* (Vahl.) ദന്തി.

നാകപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* 1. See നാഗപ്പൂ. 2. another plant, *Pentapetes phœnicia.*

നാകമണ്ണപ്പറവ, യുടെ. *s.* A kind of bird, *Sarali.*

നാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, paradise, æther, sky, atmosphere. സ്വൎഗ്ഗം, ആകാശം.

നാകലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗലൊകം.

നാകവാസി, യുടെ. *s.* An inhabitant of heaven, a deity.

നാകികൾ, രുടെ. *s. plu.* Deities, gods. ദെവകൾ.

നാകു, വിന്റെ. *s.* A white-ant or mole hill: a burrow, or snake's hole. പുററ.

നാകുനം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a medicine, a drug.

നാകുലി, യുടെ. *s.* A plant; the ichneumon plant, a vegetable supposed to furnish the mungoose with an antedote, when bitten in a conflict with a snake, *Serpent Ophioxylon. Ophioxylon Serpentinum.* അരത്ത, ചുവന്ന അമിൽപൊരി.

നാകെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

നാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The tongue. 2. the tongue of a balance. 3. the clapper or tongue of a bell. നാക്കുവടിക്കുന്നു, To clean the tongue. നാക്കുപററുന്നു, To be thirsty, to be dry, *lit:* the tongue to stick or cleave *to the mouth*, or become parched. നാക്കടക്കുന്നു, To silence.

നാക്കില, യുടെ. *s.* The end of a plantain leaf.

നാക്കമീൻ, നിന്റെ. *s.* The sole fish, *Pleuronectes solea.*

നാഗകെസരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small tree, commonly *Nagésar, Mesua ferrea.* നാഗപ്പൂമരം. 2. cassia buds. വഴനപ്പൂ.

നാഗചെമ്പ,ിന്റെ. *s.* A kind of mixture of gold and copper, pinchbeck.

നാഗജിഹ്വിക, യുടെ. *s.* Red arsenic. മനയൊല.

നാഗതാളി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant useful against a serpent's bite, *Cucumis anguinus.* (Lin.) 2. the straight-thorned Opuntia, or oblong Indian Fig, *Cactus Ficus Indicus.*

നാഗത്താൻ, ന്റെ. *s.* A serpent.

നാഗദന്തി, യുടെ. *s.* See നാകദന്തി.

നാഗൻ, ന്റെ. *s.* One of the ten vital airs in the body. ദശവായുക്കളിൽ ഒന്ന.

നാഗപച്ച, യുടെ. *s.* A kind of precious stone.

നാഗപടം, ത്തിന്റെ. *s.* Neck or ear ornaments worn by females with the figure of a serpent.

നാഗപട്ടണം, ത്തിന്റെ. *s.* A town on the *Coromandel* coast, *Negapatam.*

നാഗപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The weapon or dart of *Waruna* with the figure of a serpent.

നാഗപാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of prepared arsenic.

നാഗപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a town.

നാഗപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree used in dyeing, *Rottleria tinctoria.* (Rottler.)

നാഗപൂര,ിന്റെ. *s.* 1. The city of *Poona.* 2. *Hastinapur* or the ancient name of *Delhi.*

നാഗപ്പുററ,ിന്റെ. *s.* A snake's hole.

നാഗപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A tree used in dyeing, *Rottleria tinctoria. Nagésar, Mesua ferrea.*

നാഗപ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* The consecration of an idol or image in honour of a *Nága* or demi-god.

നാഗബല, യുടെ. *s.* A creeping plant, *Hedysarum lagopodioides.* ആനക്കുറുന്തൊട്ടി.

നാഗഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal preparation of lead by reducing it to powder; white lead.

നാഗഭൂഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

നാഗമല്ലി, യുടെ. *s.* The white flowered Justicia, *Justicia nasata.*

നാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A serpent, or snake in general, especially the spectacle snake, or Cobra Capell, (*Coluber Nága.*) പാമ്പ. 2. a *Nága* or demi-god so called, having a human face, with the tail of a serpent, and the expanded neck of the *Coluber Nága;* the race of these beings is said to have sprung from *Cadra* the wife of *Casyápa* in order to people *Pádálá,* or the infernal regions. 3. an elephant. ആന. 4. tin, lead. ൦രംയം. 5. an astronomical interval. 6. a tree, *Heritiera littoralis.* 7. zinc.

നാഗരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The orange; in India usually applied to the *Silhet* orange, *Citrus aurantium.* ഓറനവണക്കി.

നാഗരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of precious stone.

നാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dried ginger. ചുക്ക. 2. a form of writing, the *Dévanágári* alphabet.

നാഗരാജൻ, ന്റെ. *s.* The king of serpents. അനന്തൻ.

നാഗരികൻ, ന്റെ. *s.* A citizen, a polished man. നഗരവാസി.

നാഗരികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Neatness in dress, elegance. മൊടി. 2. prudence. വിവെകം. 3. politeness, urbanity.

നാഗവല, യുടെ. *s.* 1. The thorny Webera, *Webera tetrandra.* ചെറുകാരി. 2. a creeping plant. ആനക്കുറുന്തൊട്ടി.

നാഗവല്ലി, യുടെ. *s.* 1. The betel vine, *Piper betel.* വെററിലക്കൊടി. 2. a plant, *Bauhinia scandens.* മന്താരവള്ളി. 3. another, *Bauhinia anguina.* നാഗപൂവള്ളി.

നാഗസംഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Minium or red lead. ചിന്നൂരം.

നാഗസിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Red lead, minium.

നാഗസ്വരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A player on the instrument mentioned under the following word.

നാഗസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake pipe, used by snake-catchers to fascinate serpents. 2. a kind of clarionet or hautboy used on joyful occasions.

നാഗാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

നാഗാഭരണൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

നാഗാരി, യുടെ. *s.* 1. GARUDA, ഗരുഡൻ. 2. a mungoose. കീരി. 3. a peacock. മയിൽ.

നാഗാശനൻ, ന്റെ. *s.* A name of GARUDA. ഗരുഡൻ.

നാഗാസനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാഗിനി, യുടെ. *s.* A meretricious woman.

നാങ്ക,ിന്റെ. *s.* The name of a tree, of which walking sticks are made. *adj.* Four.

നാഞ്ചരപ്പച്ച, യുടെ. *s.* See the following.

നാഞ്ചരമൂച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Prolific swallow-wort, *Asclepias prolifera.* (Rottler.)

നാഞ്ചിനാട,ിന്റെ. *s.* The name of a district in south Travancore.

നാട,ിന്റെ. *s.* 1. A country, an inland country. 2. the population of a country. 3. a kingdom, a province, a district.

നാടകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A dancer, an actor; an opera actor, a pantomime player.

നാടകക്കാരി, യുടെ. *s.* An actress.

നാടകമാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To dance, to perform a dance, to gesticulate, to act.

നാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A play, a drama. 2. dramatic science.

നാടകശാല, യുടെ. *s.* A play-house; a theatre, a dancing or ball room; a dancing school.

നാടകശാലക്കാരി, യുടെ. *s.* An actress.

നാടൻ. *adj.* Common, any thing produced in Malabar, native.

നാടൻപുഴ, വിന്റെ. *s.* Native musk obtained from the civet-cat.

നാട, യുടെ. *s.* 1. Ribbon. 2. a peon's belt.

നാടാൻ, ന്റെ. *s.* A person of title among the *Shanárs.*

നാടിപ്പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To address a person, to point one out. 2. to suspect.

നാടുവാഴി, യുടെ. *s.* A governor, a ruler.

നാടുവാഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. a.* To govern, to reign, to rule.

നാടുവാഴ്ച, യുടെ. *s.* Government.

നാടൊടി. *adj.* Common, customary in the country.

നാടൊടിഭാഷ, യുടെ. *s.* A language common in the country.

നാടൊടെ. *adv.* Through the country, commonly.

നാട്ടു. *adj.* Of or belonging to a country. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

നാട്ടകുത്തിനില്ക്കുന്നു, ന്നു, ല്പാൻ. *v. a.* To stoop down.

നാട്ടക്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

നാട്ടക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* Sticks to support vegetables, plants, &c.

നാട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Fixing, setting up, pitching.

നാട്ടാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The customs of a country. 2. public mourning on the death of a king.

നാട്ടാണ്മ, യുടെ. *s.* Superiority of a village.

നാട്ടാണ്മക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* The chief of a village.

നാട്ടാന, യുടെ. *s.* A tame elephant.

നാട്ടാനട്ടതല, യുടെ. *s.* Cultivation of vegetables, gardening.

നാട്ടാർ, രുടെ. *s.* People.

നാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A countryman, a rustic, a villager.

നാട്ടുകൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A general assembly of the people in a country.

നാട്ടുജംബു, വിന്റെ. *s.* The common rose apple, *Eugenia Malaccensis.*

നാട്ടുനടപ്പ, ിന്റെ. *s.* The customs or usages of a country.

നാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To fix firmly, to fix or set a standard, pole, &c., in the ground, to pitch.

നാട്ടുപടവലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant bearing a very large edible pod or sheath, like a snake, *Trichosanthes anguina.*

നാട്ടുപട്ടർ, രുടെ. *s.* One of a low class of Brahmans.

നാട്ടുപന്നി, യുടെ. *s.* A tame or domestic pig.

നാട്ടുപൊത്ത, ിന്റെ. *s.* The common or tame buffaloe.

നാട്ടുപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* An inland country.

നാട്ടുബാലായ്മ, യുടെ. *s.* A public mourning on the death of a king.

നാട്ടുഭാഷ, യുടെ. *s.* A language peculiar to any country, a native language.

നാട്ടുമട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A country pony.

നാട്ടുമാവ, ിന്റെ. *s.* A native mango tree, a wild mango tree. നാട്ടുമാങ്ങാ, The fruit.

നാട്ടുവഴി, യുടെ. *s.* A high road.

നാട്ടുവെള്ളരി, യുടെ. *s.* The wild cucumber, of native or spontaneous growth.

നാട്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A dancer, an actor.

നാട്യപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. one fond of stage plays.

നാട്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dancing. നൃത്തം. 2. dance. 3. play. 4. the science or art of dancing or acting, or the union of song, dance and instrumental music. നാട്യംചെയ്യുന്നു, To act.

നാഡി, യുടെ. *s.* 1. Any tabular organ of the body; as an artery, vein, or intestine. 2. the pulse. 3. the stalk or culm of any plant. 4. the hollow stalk of a lotus. 5. any pipe or tube. 6. an *Indian* hour of 24 minutes. നാഴിക. 7. a fistulous sore, a sinus.

നാഡിക, യുടെ. *s.* An Indian hour of 24 English minutes. നാഴിക.

നാഡിപരീക്ഷ, യുടെ. *s.* The art of feeling the pulse, examining the pulse. നാഡിപിടിക്കുന്നു, To feel the pulse.

നാഡീകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* An Indian hour's time. ഒരു നാഴികനെരം.

നാഡിന്ധമൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith. തട്ടാൻ.

നാഡീപ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* The beating of the pulse.

നാഡീവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fistulous ulcer. പുണ്ണു.

നാഡീസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The pulse.

നാണക്കെട, ിന്റെ. *s.* Shamelessness, immodesty, impudence; want of shame.

നാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shame, modesty, bashfulness. 2. disgrace, ignominy.

നാണംകുണുങ്ങി, യുടെ. *s.* A modest man, one who is ashamed, bashful.

നാണയം, നാണിയം, or നാണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coin, good and current coin. 2. truth, probity, honesty, credit, fineness, elegance. 3. a proverb. *adj.* Good, true, honest, creditable, fine, elegant.

നാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be ashamed, to shame, to be modest, bashful.

നാണിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To shame, to make ashamed. 2. to disgrace.

നാണിയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of credit or integrity, a true or honest man.

നാണിയക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. An improper or dishonest action. 2. base coin.

നാണിയമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* To be true, honest, creditable.

നാണിയമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To turn into coin. 2. to celebrate, or make famous.

നാണുന്നു, ണി, വാൻ. *v. n.* To be shamefaced, modest, &c.

നാത്തൂൻ, ന്റെ. *s.* The husband's sister.

നാഥ, യുടെ. *s.* 1. A female of rank, a lady, a mistress. 2. a wife.

നാഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lord, a master. 2. a king. 3. a husband, head. 4. a very wealthy person.

നാഥരാമാക്രി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരുരാഗം.

നാഥവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is dependant, subservient, subject. അടിയാൻ.

നാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ശബ്ദം.

നാദെയം, &c. *adj.* Aquatic, marine, ocean or river born.

നാദെയി, യുടെ. *s.* 1. A sort of reed growing usually near water, *Calamus fasciculatus.* നീർവഞ്ചി. 2. a plant *Premna herbacea.* നിലഞാവൽ. 3. the orange. മധുരനാരങ്ങ.

നാനാ. *adv.* 1. Many, various, different. അനെകം, വെറെ. 2. without, except. കൂടാതെ. 3. double or two-fold. രണ്ട.

നാനാധ്വനി, യുടെ. *s.* A musical instrument of more than one tone.

നാനാപ്രകാരം. *adj.* Different or various ways or manners.

നാനാരൂപം. *adj.* Multiform, various.

നാനാൎത്ഥം. *adj.* Having different meanings.

നാനാവൎണ്ണം, &c. *adj.* Of different or various colours, variegated.

നാനാവിധക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who commits all kinds of wickedness, profligate.

നാനാവിധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To squander, to waste; to disperse. 2. to derange.

നാനാവിധം. *adj* Many, various, different, diverse, multiform. *s.* 1. Adultery. 2. wickedness. നാനാവിധം കാട്ടുന്നു, To commit adultery, to commit wickedness or sins of many kinds.

നാനാഴി. *adj.* A measure of quantity four small measures.

നാനാഴിക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* (A field) sown with four small measures of seed.

നാനൌചിത്യം. *adj.* Improper, unusual, not right or customary. മൎയ്യാദയല്ലാത്ത.

നാനൂറ. *adj.* Numeral, Four hundred.

നാന്ദകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sword of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വാൾ.

നാന്ദീകരൻ, ന്റെ. *s.* The speaker of the prologue or prelude of a drama. തൊടയക്കാരൻ.

നാന്ദീവാദി, യുടെ. *s.* The speaker of the prologue or introduction to a drama. തൊടയക്കാരൻ.

നാന്നാങ്ക. *adj.* Four times four, sixteen.

നാന്മ, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{4}{5}$.

നാന്മടങ്ങ, *adj.* Four-fold.

നാന്മറ, യുടെ. *s.* The four *Védas* collectively. നാലു വെദം.

നാന്മാകാണി, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{4}{16}$.

നാന്മുകപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Saccharum spontaneum.*

നാന്മുഖൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA, one who has four faces.

നാന്മൂന്ന. *adj.* Four times three, twelve.

നാപിതൻ, ന്റെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

നാപിതശാല, യുടെ. *s.* A barber's shop. ക്ഷൌരപ്പുര.

നാഭി, യുടെ. *s.* 1. The navel. പൊക്കിൾ. 2. musk. കസ്തൂരി. 3. the nave of a wheel. പിണ്ഡിക. 4. an emperor, a sovereign, a lord paramount. 5. a king, a chief. 6. a *Cshetriya.*

നാഭികമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The navel. പൊക്കിൾ.

നാഭിനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The umbilical cord. പൊക്കിൾകൊടി.

നാഭിസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The umbilical cord. പൊക്കിൾകൊടി.

നാഭിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The region around the

navel, in the human body.

നാമ. *ind.* A particle implying, 1. Certainty. നിശ്ചയം. 2. possibility. 3. anger. കൊപം. 4. reproach. കുത്സനം. 5. consent, promise. പ്രതിജ്ഞ. 6. recollection. ഒൎമ്മ. 7. pretence. 8. surprize, &c. ആശ്ചൎയ്യം ഇത്യാദിയിൽ.

നാമകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of giving a child its name, usually on the twelfth day after birth. പെരിടുക.

നാമകീൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Praising the name (of VISHNU, &c.)

നാമജപം, ത്തിന്റെ. *s.* The repetition of a name.

നാമധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bearing a name. 2. wearing the *Vaishnava* mark.

നാമധാരി, യുടെ. *s.* 1. One who wears the mark of the worshippers of VISHNU on his forehead, a *Vaishnava.* 2. one who bears a name.

നാമധെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A name given, or appellation. പെർ.

നാമഭാഷ, യുടെ. *s.* A language composed of proper names.

നാമമാല, യുടെ. *s.* A certain book.

നാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A name, an appellation. നാമം ധരിക്കുന്നു, 1. To wear the *Vaishnava* mark on the forehead. 2. to bear or attribute a name. നാമം ധരിപ്പിക്കുന്നു, നാമമിടുന്നു, To name or give a name.

നാമശെഷം, &c. *adj.* Dead, deceased. മരിച്ചു.

നാമാ, വിന്റെ. *s.* One who has a name.

നാമാങ്കിതം, &c. *adj.* Marked or engraved with a name.

നാമ്പു, റിന്റെ. *s.* A young sprout, a shoot, a germ.

നാം, നമ്മുടെ. *pron.* 1st. pers. plu. We. നാം, is sometimes used by superiors when speaking to inferiors. In common usage it differs from ഞങ്ങൾ by including the persons addressed as well as the speaker. നമ്മുടെ, Mine and our used in *sing.* & *plu.* നമ്മുടെ ആളുകൾ, My or our people. നമ്മുടെ വീടു, My or our house. അത നമുക്കുള്ളത, It belongs to me or to us. നമുക്കായിട്ടു, For my sake or for our sake.

നായകക്കല്ലു, റിന്റെ. *s.* The central gem of a necklace.

നായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A guide, a leader, a conductor. 2. a chief, a head, a principal. 3. a general, a commander. 4. a husband.

നായകം, &c. *adj.* Prime, excellent, superior, principal. *s.* The central gem of a necklace.

നായകി, യുടെ. *s.* 1. A lady, a wife. 2. a mistress, a female. 3. an inferior form of *Durga.*

നായം, ത്തിന്റെ. *s.* Guiding, directing.

നായവെള്ള, യുടെ. *s.* A kind of medicinal plant, *Cleome viscosa.*

നായർ, രുടെ. A *Nair*, or *Súdra.*

നായാടി, യുടെ. *s.* 1. A name of a certain tribe. 2. a hunter, one who lives by killing deer, &c.

നായാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To hunt, to chase, to pursue.

നായാട്ടു, റിന്റെ. *s.* Hunting, the chase.

നായാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a huntsman.

നായാട്ടുനാ, യുടെ. *s.* A hunting dog, a hound, a dog trained for the chase.

നായാട്ടുപട്ടി, യുടെ. *s.* A greyhound, a hunting dog, a dog trained for the chase.

നായാട്ടുവല, യുടെ. *s.* A net used in hunting, or for confining deer.

നായാട്ടുവിളി, യുടെ. *s.* A shout of triumph made by persons who have killed or caught a wild beast and carry it about for show.

നായിക, യുടെ. *s.* A mistress, a wife, a woman, a female.

നായിനാർ, രുടെ. *s.* A master, a lord, a chief.

നായ്ക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of some tribes of *Telugu* people. 2. a title given in the army, a corporal of *Sipāhis.* 3. the head police officer of a District.

നായ്ക്കരിമ്പു, റിന്റെ. *s.* A species of reed, *Saccharum spontaneum.*

നായ്ക്കുരണ, യുടെ. *s.* Cowhage, *Dolichos pruriens.*

നായ്ക്കണ, യുടെ. *s.* A reed. See നായ്ക്കരിമ്പു.

നാര, റിന്റെ. *s.* The hemp or fibres of plants; the fibres of the bark of certain trees, the fibrous bark of the palm species, &c.; strings in mangos and other fruit; hair.

നാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The orange tree, the lime tree, &c. *Citrus aurantium* or *acida.* 2. hell, the infernal regions. നരകം.

നാരകാരി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാരങ്ങ, യുടെ. *s.* An orange, a lime, &c. *Citrus aurantium* or *acida.*

നാരങ്ങാക്കറി, യുടെ. *s.* A condiment in which limes form an ingredient.

നാരദൻ, ന്റെ. *s.* *Nárada*, the son of BRAMHA, a celebrated legislator, and inventor of the *vina* or lute.

നാരൻ. *adj.* Fibrous, hairy.

നാരൻപട്ട, യുടെ. *s.* The bark of a certain tree.

നാരൻപട്ടു, റിന്റെ. *s.* Cloth made from the fibres of the bark of certain trees, &c.

നാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a multitude or crowd of people. ജനക്കൂട്ടം.

നാരസിംഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The tenth of the 18 *Puranas.* 2. the ninth of the 32 *Upanishatts.*

നാരാചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An iron arrow. കൊൽ കൂടെ ഇരിമ്പായുള്ള അമ്പ. 2. an iron style to write with. 3. an iron wire or pin. 4. the tongue of a balance. 5. an iron pin. നാരായം.

നാരാചി, യുടെ. *s.* A goldsmith's scales or fine balance. നാരായക്കൊൽ.

നാരായക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A goldsmith's scales, a fine or assay balance.

നാരായണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, but especially considered as the deity who was before all worlds, from നാര the primeval waters, derived from നര the spirit of god whence they originate, and അയന place of coming or moving; he who moved over the water before creation: the word has several other etymologies.

നാരായണി, യുടെ. *s.* 1. A name of DURGA. 2. a name of LECSHMI the goddess of prosperity aud wife of VISHNU. 3. the plant termed *Asparagus racemosa.*

നാരായണീയം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the 32 *Upanishatts.*

നാരായപ്പുടി, യുടെ. *s.* A piece of bamboo to sharpen iron pens on.

നാരായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An iron style used to write with. 2. a measure of capacity. 3. the upper part of a stand lamp. 4. the tongue of a balance. 5. an iron pin.

നാരി, യുടെ. *s.* A woman in general, a female.

നാരികെളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cocoa-nut. തെങ്ങാ. 2. the cocoa-nut tree. തെങ്ങ.

നാരിയാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A woman. 2. a wife.

നാരികെളം, ത്തിന്റെ. *s.* See നാരികെളം.

നാരിമണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman.

നാല. *adj.* Numeral, Four.

നാലംഗപ്പട, യുടെ. *s.* See ചതുരംഗപ്പട.

നാലംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A body of four kinds of forces either in war, or in chess playing.

നാലാന്നാൾ. *adv.* The third day or day after to-morrow, the day before yesterday.

നാലാങ്കുളി, യുടെ. *s. lit:* The fourth bathing, a certain ceremony performed at weddings.

നാലാമ്പനി, യുടെ. *s.* An intermittent fever, returning every fourth day.

നാലാമത. *adj.* Fourth, fourthly.

നാലാമത്തെ. *adj.* The fourth.

നാലാമൻ, ന്റെ. *s.* The fourth person.

നാലാമിടം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.

നാലായിരം. *adj.* Four thousand.

നാലാശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* The four kinds of state or condition of life among the Brahmans; viz. 1. The student, 2. the householder, 3. the anchorite, and 4. the ascetic.

നാലാശ്രമി, യുടെ. *s.* A Brahman.

നാലാറ. *adj.* 1. Four times six, twenty four. 2. four or six, or a few.

നാലിടങ്ങഴി, യുടെ. *s.* A measure of capacity, four *Edangaris.*

നാലിട്ടൊരു പങ്ക, ിന്റെ. *s.* A fourth part or portion.

നാലിരട്ടി. *adj.* Four-fold, four.

നാലിലക്കടങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* A medicinal plant.

നാലുകറി, യുടെ. *s.* Four kinds of condiments or *curry.*

നാലുകുളി, യുടെ. *s.* See നാലാങ്കുളി.

നാലുകെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A quadrangular building enclosing an open square. 2. a square formed by four houses.

നാലുഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* The four qualities or dispositions of men and women. See ചതുൎഗ്ഗുണം.

നാലുചതുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A quadrangle, a square. *adj.* Quadrangular, four-square.

നാലുജാതി, യുടെ. *s.* See നാലുവൎണ്ണം.

നാലുതരം, ത്തിന്റെ. *s.* Four sorts.

നാലുദിക്ക, ിന്റെ. *s.* The four cardinal points.

നാലുദിക്കിലും. *adv.* Every where.

നാലുപന്തി, യുടെ. *s.* 1. An ornament worn by *Hindu* women on their necks. 2. four rows.

നാലുപാട്ടും. *adv.* On the four sides, on all sides, every where, every way.

നാലുപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A verse consisting of four *padas* or lines.

നാലുപായം, ത്തിന്റെ. *s.* The four means or expedients for obtaining success against an enemy, viz. 1. Conciliation. 2. presents or gifts. 3. creating dissension. 4. chastisement, punishment.

നാലുപുറവും. *adv.* On all sides.

നാലുപെർ, രുടെ. *s.* Four persons, several persons.

നാലുപ്രകാരം. *adj.* Four ways, four sorts.

നാലുമൂല, യുടെ. *s.* Four corners, a square. *adj.* Four cornered.

നാലുവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The four tribes: viz. 1. The *Brahman.* 2. *Cshetriya.* 3. the *Vaisya.* 4. the *Súdra.*

നാലുവിധം. *adj.* Four ways, four sorts.

നാലുവെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The four Hindu *Védas.* See ചതുൎവ്വെദം.

നാലെട്ടു. *adj.* 1. Four times eight, thirty two. 2. four or eight, several.

നാലെ. *adj.* Only four.

നാലെഴ. *adj.* Four times seven, twenty eight.

നാലൊന്നു, ിന്റെ. *s.* One fourth, a fourth part.

നാലൊമ്പത. *adj.* Four times nine, thirty six.

നാല്കവലവഴി, യുടെ. *s.* A place where four roads meet.

നാല്കാലി, യുടെ. *s.* 1. A quadruped, an animal with four legs. 2. cattle in general. 3. a chair, a stool.

നാല്കൊമ്പനാന, യുടെ. *s.* The four tusked elephant of INDRA.

നാല്കോണു, ിന്റെ. *s.* Four corners, a square. *adj.* Four cornered.

നാല്കൊപ്പകൊന്ന, യുടെ. *s.* A plant, *Teori*, the black kind.

നാല്പതുരം, ത്തിന്റെ. *s.* See നാലുചതുരം.

നാല്പത. *adj.* Forty.

നാല്പതാമത. *adj.* Fortieth.

നാല്പതാം. *adj.* Fortieth.

നാല്പതിനായിരം. *adj* Forty thousand.

നാല്പത്തിരടി, യുടെ. *s.* A fencing school, or place in which the use of weapons, &c. is taught.

നാല്പതെ. *adj.* Only forty.

നാല്പാട. *adv.* Four sides, every where, on all sides.

നാല്പാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of four trees, viz. The glomerous fig tree, the banian tree, the holy fig tree and the *Indian* fig tree.

നാല്മുഖൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA.

നാൽവർ, രുടെ. *s.* Four persons.

നാൽവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* A hand breadth, the width of four fingers.

നാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The tongue. 2. speech. 3. malediction. നാവുകാട്ടുന്നു, To shew the tongue. നാവ തളരുന്നു, The tongue to fail.

നാവടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Silence.

നാവാലി, യുടെ. *s.* A kind of razor.

നാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A ship, a vessel, a boat. കപ്പൽ.

നാവികൻ, ന്റെ. *s.* A pilot, a steersman, the helmsman of a vessel. ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ.

നാവിൻദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Malediction, wish of evil to another.

നാവിൽ പാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning by heart.

നാവെറ, റിന്റെ. *s.* Malediction, wish of evil to another. നാവെറെല്ക്കുന്നു, To be bewitched by a word.

നാവ്യം. *adj.* Navigable. തൊണിക്കടവ.

നാശകൻ, or നാശകരൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a destructive person.

നാശകരം. *adj.* Destructive, destroying.

നാശനൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a killer.

നാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction, desolation, extinction.

നാശമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To perish, to decay, to be destroyed, to be damaged, lost.

നാശമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To destroy, to ruin, to make desolate.

നാശമില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* Indestructibility, incorruption, imperishability, immortality.

നാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destruction, extinction, annihilation, loss, ruin. 2. disappearance. 3. death. 4. flight, retreat. 5. abandonment, desertion. നാശമുള്ള, Destructive. നാശമില്ലാത്ത, Indestructible, imperishable, immortal, never-ending.

നാശംവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To destroy, to ruin, to damage.

നാശരഹിതൻ, ന്റെ. *s.* The immortal Being, God. ദൈവം.

നാശിനി, യുടെ. *s.* A destroyer. നശിപ്പിക്കുന്നവൾ.

നാശെതരം. *adj.* Indestructible, incorruptible, immortal.

നാസത്യന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* The two sons of *Aswini* and physcians of *swerga*. അശ്വിനിദെവകൾ.

നാസ, യുടെ. *s.* 1. The nose. മൂക്ക. 2. the upper timber of a door frame. മെൽപ്പടി.

നാസാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The tip of the nose.

നാസാദാരു, വിന്റെ. *s.* The upper timber of a door frame. മെൽപ്പടി.

നാസാപുടം, ത്തിന്റെ. The nostrils. മൂക്കിൻദ്വാരം.

നാസാമണി, യുടെ. *s.* A nose jewel. മൂക്കുത്തി.

നാസാരന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The nostrils. നാസാപുടം.

നാസിക, യുടെ. *s.* 1. The nose. മൂക്ക. 2. the upper timber or nose as it were of a door.

നാസികാചൂൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal powder to be drawn into the nose, snuff.

നാസികാമലം, ത്തിന്റെ. *s.* The mucus of the nose. മൂക്കിള.

നാസികാരന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* See നാസാരന്ധ്രം.

നാസിദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The cavity of the nose.

നാസീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Advancing or skirmishing in front of an army, leaving the lines, and defying the enemy by shouts and gestures. പൊക്കുവിളി.

നാസ്തി. *ind.* Non-existence, a negation of being, not so, it is not. ഇല്ല.

നാസ്തികത, യുടെ. *s.* or നാസ്തികത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Atheism, and materialism; denial of the deity; the denial of a God; disbelief of a future state; heresy. അദൃഷ്ടശ്വരാദിയില്ലെന്നുള്ള ബുദ്ധി.

നാസ്തികൻ, ന്റെ. *s.* An atheist, and materialist, one who denies the existence of God; but applied by the orthodox *Hindus* to any one who denies the divine authority of the *Védas*, or the truth of the monstrous legends of the *Puranas*. അദൃഷ്ടബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.

നാസ്തിക്യം. *adj.* Atheistical. ഇല്ലെന്ന ഭാവമുള്ള.

നാളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A grass, Cuss cuss, *Andropogon muricatum.* (Lin.)

നാളത. *ind.* The current or passing day, the same day.

നാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hollow or tubular stalk, the stalk of the lotus, water-lily, &c. താമരത്തണ്ട ഇത്യാദി. 2. a flame.

നാളാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A chronicle, a book of annals.

നാളിക, യുടെ. *s.* 1. A tubular stalk. 2. a sort of potherb.

നാളികെരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cocoa-nut. തെങ്ങാ. 2. the cocoa-nut tree. തെങ്ങ.

നാളി, യുടെ. *s.* 1. A stalk or culm. നെൽത്തണ്ട ഇത്യാദി. 2. any hollow thing.

നാളികനെത്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നാളികബാണൻ, ന്റെ. *s.* CUPID. കാമൻ.

നാളികബാന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* The sun. സൂൎയ്യൻ.

നാളികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The lotus. താമരപ്പൂവ. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a dart, a javelin, a pike. കുന്തം.

നാളികാസനൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

നാളിവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fistulous or sinous sore. നാഡീവ്രണം.

നാളെ, നാളെക്ക. *adv.* 1. To-morrow. 2. the time to come. 3. never; a common expression for to-morrow never comes.

നാളെക്കു നാളെ. *adj.* The day after to-morrow, the next day.

നാളൊക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* An astronomical or astrological calculation. നാളൊക്കം വെക്കുന്നു, To make such calculation.

നാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A day of twenty four hours. 2. an astrological day; supposed to be governed by each of the twenty seven lunar mansions or asterisms. 3. time in general. നാൾപെടുന്നു, To occur within a month. നാൾപൊകുന്നു, Time passes away. നാൾപൊക്കുന്നു, To pass time well or ill, to live, to spend the day. നാൾവട്ടം, A cycle of days, many days in progression.

നാൾനീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Procrastination, delay. 2. alteration of a fixed time.

നാൾതൊറും. *adv.* Daily, every day.

നാൾവഴി, യുടെ. *s.* A day book. നാൾവഴിക്കണക്ക, Daily accounts.

നാക്ഷത്രം. *adj.* Relating or belonging to the lunar asterisms.

നാഴി, യുടെ. *s.* 1. A measure, the fourth part of an *Edangari*, expressed thus ഗ—. 2. an *Edangari* expressed thus ഌ—.

നാഴിക, യുടെ. *s.* An Indian hour, of 24 English minutes; 60 *nárigas* complete a day. 2. an Indian mile, the distance which a person usually walks in an Indian hour.

നാഴികമണി, യുടെ. *s.* A watch, a clock.

നാഴികവട്ടക, യുടെ. *s.* An instrument for marking the hour or time, a vessel for measuring time by water.

നാഴിക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A field sown with a measure of seed.

നാറാവുള്ളി, യുടെ. *s.* Garlic.

നാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* 1. To smell, to yield a smell good, bad or offensive, but commonly the latter, to stink, to yield a bad smell. 2. to putrify, to be tainted. നാറിപ്പൊകുന്നു, To become putrid, to spoil.

നാറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yielding a smell, a good scent. 2. stench, stinking. 3. putrifaction. നാറ്റംപിടിക്കുന്നു, To begin to smell ill, to become putrid.

നാറ്റിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to smell, to scent. നാറ്റിനൊക്കുന്നു, To smell at.

നാറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. *v. a.* To smell.

നി. *ind.* A Sanscrit particle and prefix, implying, 1. Certainty, assurance. 2. negation, privation.

നികക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be filled, to be or become full. 2. to be made even, or level. 3. to swim on the water.

നികടം, ത്തിന്റെ. *s.* Neighbourhood, proximity, vicinity. *adj.* Near, proximate. സമീപം.

നികത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To fill, to fill up, to make full. 2. to make even, to level. 3. to complete.

നികപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Filling, filling up. 2. levelling, making even. 3. evenness.

നികരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crowd, a multitude, a flock. കൂട്ടം. 2. the pith, sap, essence. സാരം. 3. likeness, equality, resemblance. തുല്യത.

നികഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A touch-stone. ഉരകല്ല, ചാണ.

നികഷാ. *ind.* 1. Near, proximate. 2. in the middle,

betwixt, between. സമീപം.
നികഷാത്മജൻ, ന്റെ. s. 1. A *Racshasa*, a sort of goblin. 2. the regent of the south-west. രാക്ഷസൻ.
നികഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To try by a touch-stone, to rub. ഉരെക്കുന്നു.
നികൎഷണം, ത്തിന്റെ. s. 1. Ploughing. ഉഴവു. 2. an open space, or sort of play ground, in, or near, a town. ക്രീഡാഭൂമി.
നികഷ്ഷേണ, ind. Certainly.
നികളം, ത്തിന്റെ. s. 1. Pride, haughtiness. 2. abuse, contempt.
നികാമം, adv. 1. Voluntarily, willingly, satisfactorily. മനസ്സോടെ. 2. excessively. ഏററവും.
നികായം, ത്തിന്റെ. s. 1. An assembly of persons performing like duties, a congregation, an audience. സഭയൊഗം. 2. a flock, a multitude. കൂട്ടം. 3. a house, a habitation. ഭവനം.
നികാരണൻ, ന്റെ. s. A murderer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ.
നികാരണം, ത്തിന്റെ. s. The act of killing, murder, slaughter. കുല.
നികാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Winnowing or piling corn. പൊലി. 2. injury, offence. ഉപദ്രവം. 3. wickedness, malice. ദൊഷം. 4. deceitfulness. ചതിവു.
നികായ്യം, ത്തിന്റെ. s. A house. ഭവനം.
നികാശം, adj. Like, resembling (in composition.) തുല്യം.
നികുഞ്ചകം, ത്തിന്റെ. s. A measure of capacity equal to $\frac{1}{4}$ of a *Nari*. ഉഴക്ക.
നികുഞ്ജം, ത്തിന്റെ. s. 1. An arbour, a bower, a place over-grown with creepers. വള്ളിക്കുടിൽ. 2. a mountain cavern. മലയിലെ ഗുഹ.
നികുംഭം, ത്തിന്റെ. s. A plant. See നാകദന്തി.
നികുംഭില, യുടെ. s. The place where *Indrajit* performed his sacrifice.
നികുരുംബം, ത്തിന്റെ. s. A company, a flock, a multitude. കൂട്ടം.
നികൃതം. &c. adj. 1. Dishonest, wicked, perverse, obstinate. ശഠതയുള്ള. 2. removed, set aside, dismissed, നീക്കപ്പെട്ട. 3. tricked, cheated, deceived. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട. 4. low, vile, base. ഹീനമുള്ള.
നികൃതി, യുടെ. s. 1. Dishonesty, wickedness, obtinacy, perverseness. ശഠത. 2. rejection, removal. നീക്കം. 3. abuse, reproach. നിന്ദ. 4. deceit, deceitfulness. ചതിവു.
നികൃത്തം, &c. adj. Split, divided, cut. ഛെദിക്കപ്പെട്ടത.
നികൃന്തനം, ത്തിന്റെ. s. Cutting, dividing; splitting. ഛെദനം.
നികൃഷ്ടകമ്മം, ത്തിന്റെ. s. A base, vile, or improper act. ഹീനകമ്മം.
നികൃഷ്ടത, യുടെ. s. The state of being outcast, baseness, vileness, meanness. ഹീനത.
നികൃഷ്ടൻ, ന്റെ. s. An outcast; a low, vile, mean, base person. ഹീനൻ.
നികൃഷ്ടം, &c. adj. 1. Insulted, despised, outcast. 2. base, mean, low, vile. ഹീനം.
നികെതനം, ത്തിന്റെ. s. A house, a habitation. ഭവനം.
നികെതം, ത്തിന്റെ. s. A house, a habitation. ഭവനം.
നികൊചകം, ത്തിന്റെ. s. The name of a tree, *Alangium hexapetalum*. അഴിഞ്ഞിൽ.
നികഌണം, ത്തിന്റെ. s. A musical tone or sound. ഒച്ച.
നികാണം, ത്തിന്റെ. s. See the preceding.
നിഖനനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Digging up. കുഴിക്കുക. 2. piercing. തറെക്കുക. 3. fixing. നാട്ടുക.
നിഖവ്വം, ത്തിന്റെ. s. A billion. നൂറകൊടി. adj. Dwarfish, a dwarf.
നിഖിലം, adj. All, entire, complete. എല്ലാം.
നിഗഡം, ത്തിന്റെ. s. An iron chain for the feet, a fetter, but especially the heel chains of an elephant. ആനത്തുടല.
നിഗദം, ത്തിന്റെ. s. Speech, speaking, discourse. വാക്ക സംസാരം.
നിഗദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To speak, to discourse. സംസാരിക്കുന്നു.
നിഗമനം, ത്തിന്റെ. s. A going out, departure. യാത്ര.
നിഗമം, ത്തിന്റെ. s. 1. The *Védas* collectively. വെദം. 2. a town, a city. നഗരം. 3. a market, a fair. ചന്ത. 4. a road, a market road. പെരുവഴി. 5. trade, traffic. കച്ചവടം. 6. certainty, assurance. നിശ്ചയം.
നിഗമാശ്വൻ, ന്റെ. s. A name of SIVA, whose steed the *Védas* are. ശിവൻ.
നിഗരണം, ത്തിന്റെ. s. 1. Eating, swallowing. വിഴുങ്ങൽ. 2. the throat, the gullet. തൊണ്ട.
നിഗഹണം, ത്തിന്റെ. s. An affront. നിന്ദ.
നിഗളം, ത്തിന്റെ. s. 1. Pride, arrogance, petulancy. 2. a chain, a fetter, but especially the heel chains of an elephant. വിലങ്ങ, ചങ്ങല, ആനത്തുടല.
നിഗളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To be proud, haughty, arrogant.
നിഗാദം, ത്തിന്റെ. s. Speech, discourse. സംസാരം.
നിഗാരം, ത്തിന്റെ. s. Swallowing. വിഴുങ്ങൽ.

നിഗാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The throat or neck of a horse. കുതിരയുടെ കഴുത്ത.

നിഗൂഢമനസ്,ിന്റെ. *s.* A profound or deep mind. *adj.* Of a profound mind.

നിഗൂഢം, *adj.* Profound, obscure, hidden, mysterious. ആഴമുള്ള, ഒളിക്കപ്പെട്ടത, മറെക്കപ്പെട്ടത.

നിഗൂഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hiding, concealment. ഒളിപ്പ.

നിഗ്ഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* Murder, killing. കുല.

നിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destruction, killing. വധം. 2. punishing. ശിക്ഷ. 3. disfavour, dislike, discouragement. അനിഷ്ടം. 4. deviation from rectitude, impropriety.

നിഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To destroy, to kill. കൊല്ലുന്നു. 2. to punish. ശിക്ഷിക്കുന്നു. 3. to disapprove, to discourage, to disregard.

നിഗ്രഹി, യുടെ. *s.* One who destroys, a murderer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഘണ്ടു, വിന്റെ. *s.* The name of a Sanscrit book, a dictionary or vocabulary, a collection of words or names. ഒരു അഭിധാനഗ്രന്ഥം.

നിഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A ball, a round or circle, any thing whose height and circumference are equal. ഉണ്ട, വട്ടം.

നിഘസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of eating. 2. food, victuals. ഭക്ഷണം.

നിഘ്നം. *adj.* Docile, subservient, dependant, domestic. സ്വാധീനം.

നിങ്ങൾ, ളുടെ. *pers. pron.* Second person plu. Ye, you.

നിചയം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude, heap, assemblage, collection. കൂട്ടം.

നിചിതം, &c. *adj.* Full, filled, complete. പൂരിക്കപ്പെട്ടത.

നിചുളം, ത്തിന്റെ. *s.* The plant termed *Barringtonia acutangula*, also *Nauclea Cadamba.* നീർപ്പുതത്തി, നീർക്കടമ്പ.

നിചൊളകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of jacket, but especially a soldier's jacket or a body dress, serving as a cuirass or breast-plate. മൂട്ടപുടവ, മുഴക്കുപ്പായം.

നിചൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* A cover, or wrapper; a veil; a surtout. മൂട്ടപുടവ, മുഴക്കുപ്പായം.

നിച്ചം. *adj.* Daily.

നിച്ചാത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A daily funeral ceremony performed for one year by the Hindus for a deceased relative. നിച്ചാത്തം ഊട്ടുന്നു, നിച്ചാത്തം കഴിക്കുന്നു, To perform the preceding ceremony.

നിജ. *adj.* One's own. തന്റെ.

നിജം. *adj.* 1. One's own, own. തന്റെത. 2. perpetual, eternal. നിത്യമായുള്ള. 3. certain. നിശ്ചയമായുള്ള.

നിജാധീനം, &c. *adj.* 1. Independent, uncontrolled. 2. one's own dependant. സ്വാധീനം.

നിജാവന്തി, യുടെ. *s.* The name of a tune. ഒരു രാഗം.

നിടലക്കുഴി, യുടെ. *s.* The pit or cavity of the throat.

നിടിലതടം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead. നെറ്റി.

നിടിലം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead. നെറ്റി.

നിടിലാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as having an eye in the middle of his forehead. ശിവൻ.

നിണമണിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be daubed with blood.

നിണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. 2. a mixture of turmeric and *Chunam* in water, which forms a red colour like blood.

നിതംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The waist, nates mulierum. കടിപ്രദെശം. 2. the buttocks, or posteriors in general, the circumference of the hip and loins. 3. the side of a mountain. മലച്ചരിവ.

നിതംബസ്ഥം, &c. *adj.* 1. Standing or situate on the side of a mountain. 2. situate on the cavities of the loins.

നിതംബിനി, യുടെ. *s.* A woman with large and handsome posteriors. ഗുരുനിതംബമുള്ളവൾ.

നിതരാം. *ind.* 1. Always, continually, eternally. 2. much, excessive. എറെറവും.

നിതലം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the inferior worlds. കീഴ ലൊകങ്ങളിൽ ഒന്ന.

നിതാന്തം. *adj.* Very, much, excessively. *adj.* Much, excessive. പെരികെ.

നിത്യകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Daily performances, ceremonies, duties or actions. നിത്യകൎമ്മം കഴിക്കുന്നു, To perform such duties, &c.

നിത്യകല്യാണൻ, ന്റെ. *s.* GOD. ദൈവം.

നിത്യകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See നിത്യകൎമ്മം.

നിത്യചാത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A daily funeral ceremony, performed by the Hindus for a deceased relative.

നിത്യച്ചിലവ,ിന്റെ. *s.* Daily expenses.

നിത്യത, യുടെ. *s.* Eternity. എന്നും.

നിത്യത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Eternity.

നിത്യദാ. *ind.* Always, constantly, eternally. എന്നും.

നിത്യദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Daily, constant, or regular gift, (charity.)

നിത്യദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Eternal or perpetual sorrow, pain or grief.

നിത്യദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perpetual or constant

evil. 2. the observation of days, &c.

നിത്യനിദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Daily sustenance or subsistence, daily expenses.

നിത്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is eternal, *i. e.* GOD. ദൈവം.

നിത്യപൂജ, യുടെ. *s.* Daily or continual sacrifice.

നിത്യബ്രഹ്മചര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Single life, remaining unmarried.

നിത്യബ്രഹ്മചാരി, യുടെ. *s.* One who never marries, one who lives a single life.

നിത്യമുക്തൻ, ന്റെ. *s.* GOD. ദൈവം.

നിത്യം. *adv.* Always, daily, eternally, continually. *adj.* 1. Eternal, everlasting, constant, continual, perpetual; past, present and future. 2. regular, fixed, invariable.

നിത്യയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of one of the 27 astronomical periods.

നിത്യവഴുതിന, യുടെ. *s.* A small kind of egg plant constantly bearing fruit, *Solanum melongena.*

നിത്യവും. *adv.* Daily, always, constantly, perpetually.

നിത്യവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Daily maintenance, subsistence, daily expenses. 2. daily work.

നിത്യശ്രാദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A daily funeral ceremony performed by the Hindus for a deceased relative. നിച്ചാത്തം.

നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Perpetual presence or nearness, the eternal presence of GOD.

നിത്യസ്വരൂപൻ, ന്റെ; or നിത്യസ്വരൂപി, യുടെ. *s.* GOD. ദൈവം.

നിത്യസ്വരൂപിണി, യുടെ. *s.* Philosophical illusion; See മായ.

നിത്യാനിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Time and eternity.

നിത്യാനിത്യവിവെകം, ത്തിന്റെ. *s.* A knowledge of time and eternity. ജ്ഞാനം.

നിത്യാനന്ദൻ, ന്റെ. *s.* GOD. ദൈവം.

നിത്യാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Everlasting happiness, or bliss.

നിത്യൊപവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A daily fast. 2. total abstinence from food.

നിത്യൊപവാസി, യുടെ. *s.* 1. One who fasts daily. 2. one who constantly abstains from food.

നിദാഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Summer, the hot season. വെനൽ. 2. heat, warmth. ഉഷ്ണം. 3. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ.

നിദാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To conclude, to terminate. 2. to decide.

നിദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A first cause, a primary or remote cause. 2. disappearance, cessation, or removal of a first cause. 3. purification, purity, or correctness. 4. ascertaining the cause of disease; the study of symptoms with a view to trace the remote or proximate causes; hence this word is the name of a celebrated medicinal work. 5. judgment, decision. 6. daily subsistence. 7. the name of a medicinal book. 8. certainty, justness. *adv.* Daily, continually. നിദാനം കഴിക്കുന്നു, 1. To live upon, to support life. 2. to perform regularly or constantly.

നിദാനവൃത്തി, യുടെ. *s.* See നിത്യവൃത്തി.

നിദാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To determine, to examine carefully, to consider. 2. to judge, to decide.

നിദിഗ്ധം. *adj.* Scented with perfumes, smeared, anointed, plaistered. പൂചപ്പെട്ടത, തെക്കപ്പെട്ടത.

നിദിഗ്ധിക, യുടെ. *s.* A sort of prickly nightshade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

നിദിധ്യാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deep and repeated consideration. ഊന്നിവിചാരം.

നിദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A command, order, direction, instruction. കല്പന, ശാസന.

നിദ്ര, യുടെ. *s.* 1. Sleep, rest, drowsiness. ഉറക്കം. 2. sloth. നിദ്രചെയ്യുന്നു, To sleep, to repose, to take rest. നിദ്ര പ്രാപിക്കുന്നു, To fall asleep, to die.

നിദ്രാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A bed chamber, a sleeping room.

നിദ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who sleeps, a sleeper. 2. one who is asleep, sleepy, drowsy. ഉറങ്ങുന്നവൻ, ഉറങ്ങിയവൻ.

നിദ്രാമയക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Drowsiness, sleepiness.

നിദ്രാലു, വിന്റെ. *s.* One who is sleepy, drowsy, slothful. ഉറക്കമുള്ളവൻ.

നിധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A race, a family. വംശം. 2. loss, disappearance, annihilation. നാശം. 3. death, dying. മരണം. നിധനംചെയ്യുന്നു, To kill, to destroy, to annihilate.

നിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Nidhi*, or divine treasure belonging especially to CUBÉRA the god of wealth. 2. a receptacle, a place or vessel in, or on, which any thing is collected or deposited. 3. concealed property. നിക്ഷെപം.

നിധി, യുടെ. *s.* 1. One of CUBÉRA's nine *Nidhis* or divine treasures. Their nature is not exactly defined, though some of them appear to be precious gems; according to the *Tantrica* system, they are personified and worshipped as demi-gods, attendant either upon CUBÉRA or upon

LECSHMI, the goddess of prosperity. 2. a receptacle, a place of asylum, or accumulation, as a treasury, a granary, a nest, &c.: also figuratively, as ഗുണനിധി, a man who possesses or is endowed with all good qualities. 3. a treasure, any sum or quantity of wealth or valuables. നിധിവെക്കുന്നു, To treasure up, to hide treasure. നിധി എടുക്കുന്നു, To dig up hid treasure.

നിധിപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA. കുബെരൻ. 2 a wealthy man. ധനവാൻ.

നിധീശൻ, ന്റെ. *s.* A name of CUBÉRA, the god of wealth; Mammon. കുബെരൻ, ധനവാൻ.

നിധുവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Copulation, coition.

നിധ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sight, seeing. കാഴ്ച.

നിധ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound. ഒച്ച.

നിനക്ക, To thee, the dative of നീ.

നിനച്ചിരിയാതെ. *adv.* Without thinking, unawares.

നിനദം, ത്തിന്റെ. *s.* A sound in general. ഒച്ച.

നിനദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To sound, to give a sound.

നിനവ, ിന്റെ. *s.* 1. A thought, recollection, remembrance. 2. opinion. 3. meaning, intention. 4. memory. 5. a note of hand. 6. a document. 7. a memorandum.

നിനവുകെട, ിന്റെ. *s.* Forgetfulness, negligence.

നിനവുകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To remind, to put in mind. 2. to give a note of hand.

നിനവുണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. c.* To cause to remember, to remind, to put in mind.

നിനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ഒച്ച.

നിനെക്കാതെ. *adv.* Without thinking, unawares.

നിനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To think, to reflect, to recollect, to remember.

നിന്ദ, യുടെ. *s.* 1. Censure, blame, abuse, reviling. 2. reproach, reproof, affront. 3. calumny, contumely, disrespect, scorn, contempt.

നിന്ദാവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Insult, abuse, reproachful language.

നിന്ദാവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Scorn, contemptuous language, reproach and menace.

നിന്ദാശീലൻ, ന്റെ. *s.* A contemner, a scorner, a reviler.

നിന്ദാസ്തുതി, യുടെ. *s.* Irony, ironical praising.

നിന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To vilify, to abuse, to blame, to reproach, to censure. 2. to despise, to calumniate, to contemn. 3. to affront.

നിന്ദിതം, &c. *adj.* 1. Vilified, reviled, abased. 2. despised, calumniated, contemned. 3. abominable, despicable, low. 4. prohibited, forbidden.

നിന്ദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A despicable, low person, one who is worthy of being despised, reviled, contemned.

നിന്ദ്യം, &c. *adj.* Despicable, worthy of being reviled.

നിന്നാണെ. *ind.* 1. An oath. 2. an imprecation, a cause.

നിന്റെ, The genitive of നീ. Also നിന്നുടെ and നിൻ, Thy, your, a form of the genitive used chiefly in poetry.

നിപഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of learning, reading, studying, or lecturing. പാഠം, വായന.

നിപതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A falling, fall, coming down, alighting, descending. വീഴ്ച.

നിപതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To fall, to alight, to descend. വീഴുന്നു, ഇറങ്ങുന്നു.

നിപം, ത്തിന്റെ. *s.* A water pot or jar. കുടം.

നിപാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Reading, study of sacred books. വായന, പാഠം.

നിപാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Causing to descend or fall; throwing down. വീഴ്ച. 2. beating, knocking down. ഉന്തിയിടുക.

നിപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Falling, coming down, alighting, descending. വീഴ്ച. 2. death, dying. മരണം.

നിപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A trough or ditch near a well for watering cattle. കിണറ്റുകരെയുള്ള കൽതൊട്ടി.

നിപീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Seizing, laying hold of. പിടിക്കുക.

നിപുണത, യുടെ. *s.* Cleverness, expertness, skill, eminence in any art. സാമൎത്ഥ്യം.

നിപുണൻ, ന്റെ. *s.* A clever, expert, skilful, conversant, learned man. വിദഗ്ദ്ധൻ.

നിപുണം, &c. *adj.* Clever, expert, skilful, conversant, learned.

നിബദ്ധം, &c. *adj.* Bound, confined. കെട്ടപ്പെട്ടത.

നിബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, confining, detaining. കെട്ട, തടവ. 2. a collection of many things, a book, a compendium containing different sciences. 3. cause, motive, origin. 4. a bond. 5. the tie of a lute, the lower part of the tail piece where the wires are fixed. വീണയുടെ തന്ത്രിമുട്ടുന്നെടം.

നിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, confinement. കെട്ട, ബന്ധനം. 2. commentary, explanation of technical rules. വ്യാഖ്യാനം. 3. epistasis, suppression of urine or constupation.

നിബന്ധാഭ്രു, വിന്റെ. *s.* A pavement, a paved place or floor. കല്ലുകൊണ്ട തളം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമി.

നിബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To tie, to bind, to confine. കെട്ടുന്നു.

നിബന്ധിതം, &c. *adj.* Bound, tied, confined. കെട്ടപ്പെട്ടത.

നിബൎഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല, വധം.

നിബിഡം, &c. *adj.* 1. Thick, close, narrow, crowded, impervious, impenetrable. ഇടതിങ്ങിയത. 2. coarse, gross; large, bulky.

നിബിഡിതം, &c. *adj.* Crowded together, thronged. ഇടതിങ്ങപ്പെട്ടത.

നിബിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A camp, lines for soldiers. പടക്കുടി.

നിഭൻ, ന്റെ. *s.* One who is equal, like, similar. തുല്യൻ.

നിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Likeness, resemblance, similarity. തുല്യത. 2. fraud, trick, disguise. വ്യാജം. 3. light, manifestation. *adj.* Like, resembling, similar. തുല്യം.

നിഭൃതം, &c. *adj.* Modest, humble, unassuming. അടക്കമുള്ള.

നിമഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drowning, sinking. മുങ്ങൽ. 2. diving, immersion. മുഴുകൽ. *adj.* 1. Plunged, dived, immersed. 2. sunk, drowned.

നിമജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bathing, ablution. കുളി. 2. sinking to the bottom. മുങ്ങൽ. നിമജ്ജനം ചെയ്യുന്നു, To bathe, to go under water, to dive. കുളിക്കുന്നു.

നിമഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കുല.

നിമം, ത്തിന്റെ. *s.* A pin, a stake. ആണി, കുററി.

നിമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. മാററം.

നിമി, യുടെ. *s.* The proper name of a king of the solar line. ഒരു രാജാവ.

നിമിത്തകാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* The instrumental cause, the agent, especially the deity considered as the agent in creation, or that which produces or affects any thing, as distinguished from ഉപാദാനകാരണം, the passive substance, or matter, acted upon.

നിമിത്തജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who understands or observes signs or omens, an astrologer, a soothsayer, a prognosticator. ലക്ഷണംഅറിയുന്നവൻ, ജ്യൊത്സ്യൻ.

നിമിത്തജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Knowledge of signs or omens, astrology.

നിമിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cause, reason, instrumental cause. കാരണം. 2. object, motive, purpose. 3. mark, sign, spot, trace, token. ലാക്ക. 4. an omen, a sign, an augur. ലക്ഷണം. 5. necessity, need, want. This word, in Malayalim, is used as a common postposition, denoting, *for*, *on account of*, *for the sake of*, *about*, *respecting*, *in order to*, *&c.* നിമിത്തം നൊക്കുന്നു, To observe signs and omens, to divine, to augur.

നിമിത്തമായിട്ട. *postpos.* On account of, because of, for the sake of, by reason of.

നിമിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The twinkling of an eye, an instant, a moment, a second, a minute. ഉമച്ചമിഴി. നിമിഷത്തിൽ, In a moment, in the twinkling of an eye.

നിമീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Twinkling of the eye, shutting of the eye-lids, winking, seeling the eyes. കണ്ണിമപ്പ, കണ്ണടെപ്പ. നിമീലനം ചെയ്യുന്നു, To wink.

നിമീലിക, യുടെ. *s.* 1. Twinkling of the eye, winking, blinking. കണ്ണിമ. 2. fraud, trick, disguise. വ്യാജം.

നിമീലിതം, &c. *adj.* Closed, shut, as the eyes. നിമീലനം ചെയ്യപ്പെട്ട.

നിമീലിതാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A closed eye. അടെക്കപ്പെട്ട കണ്ണ.

നിമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. മാററം.

നിമെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Twinkling of the eye. നിമിഷം. 2. a momentary space of time, a twinkling of the eye considered as a measure of time.

നിമ്നഗ, യുടെ. *s.* A river. ആറ.

നമ്നം. *adj.* Deep, profound, literally or figuratively. ആഴമുള്ള.

നിമ്നൊന്നതം, ത്തിന്റെ. *s.* Height and depth. ഉയൎന്ന. *adj.* Undulated. താണെമുള്ള.

നിംബതരു, വിന്റെ. *s.* The coral tree, *Erythrina fulgens.* മുൾമുരിക്ക. It is considered as one of the trees of paradise.

നിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Nimba* or Margosa tree, *Melia Azadirachta.* വെപ്പുവൃക്ഷം.

നിംബവീജം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the Margosa tree. വെപ്പിൻ കുരു.

നിയതം, &c. *adj.* Checked, restrained. അടക്കപ്പെട്ടത. *adv.* Certain, true, certainly. നിശ്ചയം.

നിയതി, യുടെ. *s.* 1. Destiny, good or bad fortune. ഭാഗ്യം. 2. religious duty or obligation.

നിയന്താവ, ിന്റെ. *s.* A charioteer, a coachman. സാരഥി, തെർ തെളിക്കുന്നവൻ.

നിയന്ത്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Restraint, confinement. ബന്ധനം. 2. an easy regimen. പഥ്യഹീനം.

നിയന്ത്രിതം. *adj.* Unrestrained, unchecked, self-willed അടക്കപ്പെടാത്ത, ബന്ധിക്കപ്പെടാത്ത.

നിയമനിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* Religious observance, or ceremonies which any one adheres to: will-worship.

നിയമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An agreement, contract, engagement, covenant, appointment. 2. assent, promise.

പ്രതിജ്ഞ. 3. any religious observance voluntarily practised, as fasting, watching, pilgrimage, &c. തപസ്സ. 4. voluntary penance, meritorious or supererogatory piety. 5. a religious observance in general. നിത്യകൎമ്മം. 6. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. 7. a rule, a law.

നിയമവിധി, യുടെ. *s.* Religious institution, religious observance; moral rules.

നിയമവെടി, യുടെ. *s.* Firing guns in the morning and evening at the residence of kings.

നിയമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To direct, to order, to command. 2. to appoint, to devote, to dedicate.

നിയമിതം, &c. *adj.* 1. Ordered, directed. 2. appointed. നിയമിക്കപ്പെട്ടത.

നിയാമകൻ, ന്റെ. *s.* A boatman; a sailor, one who rows, or keeps a look out from the mast's head; a pilot, a steersman. അമരക്കാരൻ.

നിയുക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is engaged in, or applying to any matter, one who is authorized, called, appointed. കല്പിക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിയുക്തം. *adj.* 1. Ordered, commanded, appointed, authorized, called. 2. engaged in, applying or attached to. നിയൊഗിക്കപ്പെട്ട.

നിയുതം, ത്തിന്റെ. *s.* Ten millions. നൂറായിരം.

നിയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Close fight, personal struggle. ബാഹുയുദ്ധം. 2. boxing. മുഷ്ടിയുദ്ധം.

നിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An order, command, or mandate. കല്പന. 2. authority, appointment. അധികാരം. 3. occupation; zealously engaging in any particular task.

നിയൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To order, to direct or command. 2. to appoint, to authorize.

നിയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* An order, command. കല്പന.

നിയൊജ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A slave. ദാസൻ. 2. a servant.

നിർ. A Sanscrit particle, prefixed to words of that language and implying, 1. Certainty, assurance. നിശ്ചയം. 2. negation, privation, outside, out, without, forth. നിഷെധം.

നിര, യുടെ. *s.* 1. A partition made of wood. 2. military array. 3. a row, a line, a file.

നിരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A price current, fixed rate. 2. tariff, assize.

നിരക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking on the posteriors, dragging the feet along the ground, creeping, crawling.

നിരക്കവെ. *adv.* In a line, straight.

നിരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To agree, to unite. 2. to stand in a row, or line, to file as soldiers. 3. to push along. നിരന്നുനില്ക്കുന്നു, To stand in rows, lines.

നിരക്കുവരിയൊല, യുടെ. *s.* An account of the price current.

നിരങ്കുശത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-will, wilfulness. തന്നിഷ്ടം.

നിരങ്കുശം, &c. *adj.* (From നിർ *priv:* and അങ്കുശം an elephant hook.) Unchecked, unrestrained, uncontrolled, self-willed, independent. തടവില്ലാത്ത, തന്നിഷ്ടമായുള്ള.

നിരങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* See നിരക്കം.

നിരങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To creep, to crawl; to drag the feet along the ground.

നിരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Putting up a wooden partition, partitioning.

നിരഞ്ജനൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity, the pure or spotless one. ദൈവം.

നിരട, ിന്റെ. *s.* 1. Tying, joining, or piecing of thread. 2. cloth in which many joinings of broken thread appear.

നിരതൻ, ന്റെ. *s.* One who is closely attached to and engrossed by any pursuit. താല്പൎയ്യമുള്ളവൻ.

നിരതി, യുടെ. *s.* Close attachment to any pursuit.

നിരതിശയം, &c. *adj.* Most wonderful, or surprizing.

നിരത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Levelling, making even. 2. adjusting differences, ranking, ranging in rows.

നിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To level, to make even. 2. to make equal, as threads for weaving. 3. to adjust differences between two parties. 4. to rank or put in a straight line. 5. to number down. നിരത്തിവെക്കുന്നു, To put in rows, lines. നിരത്തിവിളമ്പുന്നു, To divide food at a meal into equal portions. നിരത്തിയിടുന്നു, To put in rows, &c. നിരത്തികൊടുക്കുന്നു, To number or count down.

നിരനിരപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Evenness, smoothness. 2. levelness, evenness of surface. 3. equality. നിരനിരപ്പാകുന്നു, To be even, to lie level. നിരനിരപ്പാക്കുന്നു, To make even, to level.

നിരന്തകൻ, ന്റെ. *s.* The immortal Being, GOD. നാശമില്ലാത്തവൻ, ദൈവം.

നിരന്തരൻ, ന്റെ. *s.* The eternal, ever existent Being *i. e.* GOD. ദൈവം.

നിരന്തരം, &c. *adj.* 1. Coarse, gross; without interstice. ഇടതിങ്ങിയത. 2. continued, continuous. നിരന്തരമായി. *adv.* Continually, constantly, always, generally. എല്ലായ്പൊഴും.

നിരപത്രപൻ, ന്റെ. *s.* A shameless, impudent person. ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ.

നിരപരാധം, ത്തിന്റെ. *s.* Innocence (from നിർ *priv:* and അപരാധം offence.)

നിരപരാധി, യുടെ. *s.* An innocent person. കുററമില്ലാത്തവൻ.

നിരപലക, യുടെ. *s.* A partition board or plank.

നിരപായം, &c. *adj.* Immortal, ever existent. മരണമില്ലാത്ത.

നിരപെക്ഷം, &c. *adj.* Not necessary, not desired, or wished, &c. അപെക്ഷയില്ലാത്ത.

നിരപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Evenness, smoothness. 2. equality. 3. agreement, reconciliation. നിരപ്പപറയുന്നു, To reconcile, to adjust differences between two parties.

നിരപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To become even, to be made smooth. 2. to be agreed, to be reconciled.

നിരപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make plain, even, to level, to make smooth. 2. to reconcile, to adjust differences between two parties.

നിരപ്പുകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Unevenness, roughness, undulation. 2. disagreement, disunion.

നിരപ്പെ. *adv.* Commonly, every where, in every place, universal.

നിരയം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell. നരകം.

നിരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To put up a wooden partition.

നിരൎഗ്ഗളം, &c. *adj.* 1. Unobstructed, unimpeded, unrestrained. തടവില്ലാത്ത. 2. unbolted, unfastened. സാക്ഷായില്ലാത്ത.

നിരൎത്ഥകം, &c. *adj.* 1. Vain, fruitless, unprofitable. നിഷ്ഫലമായുള്ള. 2. unmeaning. അൎത്ഥമില്ലാത്ത.

നിരവഗ്രഹം, &c. *adj.* 1. Self-willed, head-strong, independant, uncontrolled. തന്നിഷ്ടമായുള്ള. 2. plentiful, prosperous. സുഭിക്ഷമായുമുള്ള.

നിരവധി. *adj.* Infinite, immense, very much, very many. അവധിയില്ലാത്ത.

നിരസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rejection, denial, contradiction, disallowance. നിഷെധം, തള്ളൽ. *adj.* Rejected, disallowed.

നിരസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To despise, to reject. to deny, to contradict, to disallow. നിന്ദിക്കുന്നു, തടുക്കുന്നു, തള്ളിക്കളയുന്നു.

നിരസ്തൻ, ന്റെ. *s.* An outcast, a despised or excommunicated person. ഭ്രഷ്ടൻ. നിരസ്തനാകുന്നു, To be outcast, to be despised, to be excommunicated. നിരസ്തനാക്കുന്നു, To cast out, to despise, to excommunicate.

നിരസ്തം, &c. *adj.* 1. Shot. വലിച്ചുവിട്ട അമ്പ. 2. uttered rapidly, hurried. ഉഴറിപറക. 3. sent, thrown, cast, directed. എറിയപ്പെട്ടത. 4. abandoned, deserted, left. ത്യജിക്കപ്പെട്ടത. 5. rejected, disallowed. തള്ളപ്പെട്ടത.

നിരഹങ്കാരം. &c. *adj.* Content, moderate, destitute of care or vanity. അഹങ്കാരമില്ലാത്ത.

നിരഹങ്കാരി, യുടെ. *s.* One who is content, moderate, destitute of care or vanity. അഹങ്കാരമില്ലാത്തവൻ.

നിരക്ഷരകുക്ഷി, യുടെ. *s.* (From the particle നിർ, അക്ഷരം a letter, and കുക്ഷി the belly.) An illiterate person, a numbscull.

നിരാകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Obstruction, opposition, contradiction, rejection. നിരസനം, നിന്ദ.

നിരാകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To transgress, disobey, disregard, or contemn. 2. to disgrace. നിന്ദിക്കുന്നു.

നിരാകരിഷ്ണു. *adj.* 1. Obstructive, obstructing. വിരൊധിക്കുന്ന. 2. contemning, despising. നിന്ദാശീലം.

നിരാകാരൻ, ന്റെ. *s.* The divine spirit, God, the supreme being. *lit.* One without form or shape. ആകൃതിയില്ലാത്തവൻ, ദൈവം.

നിരാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heaven, sky. ആകാശം. 2. any thing shapeless. ആകാരമില്ലാത്തത. 3. reproach, censure. ആക്ഷെപം.

നിരാകുലം, &c. *adj.* Unperplexed, consistent. ആകുലം കൂടാതെ.

നിരാകൃതൻ, ന്റെ. *s.* One rejected, set aside. ത്യക്തൻ, നിന്ദിതൻ.

നിരാകൃതം, &c. *adj.* Removed, rejected, set aside. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത, ത്യജിക്കപ്പെട്ടത.

നിരാകൃതി, യുടെ. *s.* 1. Rejection, contradiction, opposition. വിരൊധം. 2. disallowance. തള്ളൽ. 3. obstacle, impediment. തടവ. 4. a person who has not duly gone through a course of study, especially applied however to the religious student, who has not duly read the *Védas*. *adj.* Shapeless, formless, viewless.

നിരാഘാട, &c. *adj.* Easy, unobstructed, without hesitation. തടവകൂടാത്ത.

നിരാചാരം, &c. *adj.* Unlawful, lawless, corrupt, barbarian, uncivilized, depraved. *s.* Unlawfulness, want of civilization (caste,) barbarianism.

നിരാതങ്കം, &c. *adj.* 1. Fearless, undaunted. നിൎഭയം. 2. unperplexed, consistent. അനാകുലം. 3. healthy, salubrious. സുഖമുള്ള.

നിരാദരം, &c. *adj.* Disrespected, disregarded, unfavour-

ed, deprived of support. ആധാരമില്ലാത്ത.

നിരാധാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is poor, helpless, destitute of succour or support. ദരിദ്രൻ, ആശ്രയമില്ലാത്തവൻ.

നിരാധാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. See the preceding. 2. the independent being, he over whom no one has power or control, self-dependant, *i. e.* GOD. ദൈവം.

നിരാധാരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To render destitute of succour, to make helpless.

നിരാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Helplessness, destitution of support or succour, a state of poverty.

നിരാപത്ത. *adj.* Safe, free from danger.

നിരാമയൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ചവൻ. 2. GOD. ദൈവം.

നിരാമയം, &c. *adj.* (from നിർ privative and ആമയം disease.) Well, hale, recovered from sickness.

നിരായുധൻ, ന്റെ. *s.* One without arms or weapons. ആയുധമില്ലാത്തവൻ.

നിരാലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* An independent condition. *adj.* Independent. ആശ്രയമില്ലാത്ത.

നിരാശ, യുടെ. *s.* Despair, hopelessness, despondency.

നിരാശൻ, ന്റെ. *s.* One who is without hope, or in despair.

നിരാശ്രയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is without support, or protection.

നിരാശ്രയമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be without support.

നിരാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Helplessness, destitution of support or protection. *adj.* Helpless, destitute of succour.

നിരാഹാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is without food, or who fasts either through necessity or choice. പട്ടിണിക്കാരൻ.

നിരാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Fasting, being without food. പട്ടിണി.

നിരിന്ദ്രിയം, &c. *adj.* Imperfect, mutilated, maimed. അംഗഹീനം.

നിരീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* An atheist. നാസ്തികൻ.

നിരീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body of a plough. കലപ്പത്തടി. 2. a plough-share കൊഴു.

നിരീഹൻ, ന്റെ. *s.* GOD. ഈശ്വരൻ.

നിരീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Looking, seeing. നൊക്ക. നിരീക്ഷണംചെയ്യുന്നു, To look, to see. നൊക്കുന്നു.

നിരീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To look, to see. നൊക്കുന്നു.

നിരീക്ഷിതം, &c. *adj.* Seen, looked at. കാണപ്പെട്ടത, നൊക്കപ്പെട്ടത.

നിരുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Védángas* or works considered as supplementary to, and connected with the *Védás* forming part of sacred science; glossarial explanation of obscure terms especially those occurring in the *Védas.* ആറശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന.

നിരുക്തി, യുടെ. *s.* The *Védánga* or portion of sacred science which explains obscure and obsolete terms. വെദാംഗം.

നിരുത്തരം, &c. *adj.* Unanswerable, not to be refuted. ഉത്തരമില്ലാത്ത.

നിരുത്സാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Carelessness, negligence, want of diligence. *adj.* Careless, negligent. ഉത്സാഹമില്ലാത്ത.

നിരുദ്ധം, &c. *adj.* Checked, restrained, obstructed. നിരൊധിക്കപ്പെട്ടത.

നിരുദ്യൊഗം. *adj.* Causeless, groundless. ഹെതുവില്ലാത്ത.

നിരുപദ്രവം, &c. *adj.* Unoppressed, unmolested. ഉപദ്രവമില്ലാത്ത.

നിരുപപ്ലവം, &c. *adj.* 1. Free from danger or peril. 2. tranquil, happy. സുഖകരമായുള്ള.

നിരുപമൻ, ന്റെ. *s.* One without resemblance or comparison, the incomparable Being, excellent beyond all comparison, GOD. ഈശ്വരൻ.

നിരുപാധികൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity, as the true GOD.

നിരുപായം, &c. *adj.* Impracticable, impossible. ഉപായമില്ലാത്ത.

നിരൂപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing. കാഴ്ച. 2. doubt, discussion, investigation. 3. ascertaining, determining. നിശ്ചയം. 4. thought, consideration. വിചാരം.

നിരൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To investigate. 2. to determine, to ascertain. 3. to explain. 4. to think, to consider, to resolve.

നിരൂപിതം, &c. *adj.* 1. Investigated. 2. determined. 3. explained. 4. thought, considered.

നിരൃതി, യുടെ. *s.* 1. A demi-god and ruler of the south west quarter. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിന്നധിപൻ. 2. misfortune, calamity. നിർഭാഗ്യം.

നിരൃതികൊണ, ിന്റെ. *s.* The south west quarter. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക.

നിരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To put up a partition, to separate by a partition.

നിരെപ്പ്, ിന്റെ. *s.* The act of putting up a partition or of separating by a partition wall.

നിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss, destruction. 2. restraint, confinement, beseiging, seige. 3. aversion, disfavour, dislike.

നിരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To check, to restrain, to obstruct, to impede, to beseige.

നിൎഗ്ഗതജ്വാല, യുടെ. *s.* A firebrand. എരികൊള്ളി.

നിൎഗ്ഗതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ചവൻ. 2. departed, gone out. പുറത്ത പുറപ്പെട്ടവൻ.

നിൎഗ്ഗതം, &c. *adj.* 1. Gone out, departed. പുറത്ത പുറപ്പെട്ടത. 2. well, hale, recovered from sickness. വ്യാധിയിളച്ച.

നിൎഗ്ഗതി, യുടെ. *s.* Poverty, indigence. അഗതി.

നിൎഗ്ഗതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To impoverish, to reduce to poverty, or great distress.

നിൎഗ്ഗന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല, വധം.

നിൎഗ്ഗന്ധപുഷ്പി, യുടെ. *s.* The *Simel*, or silk cotton tree. ഇലവ.

നിൎഗ്ഗന്ധം, &c. *adj.* Inodorous, wanting scent. ഗന്ധമില്ലാത്ത.

നിൎഗ്ഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Going out, departure. പുറപ്പാട.

നിൎഗ്ഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going out, departure. പുറപ്പാട. 2. removal.

നിൎഗ്ഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To go out, to depart. പുറപ്പെടുന്നു.

നിൎഗ്ഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* A headless trunk. തലയില്ലാത്ത ശവം. *adj.* Headless, *lit.* without neck.

നിൎഗ്ഗുണം, &c. *adj.* 1. Void of all qualities. 2. bad, worthless, having no good qualities. ഗുണമില്ലാത്ത.

നിൎഗ്ഗുണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. A shrub, the five leaved chaste tree, *Vitex negundo* and *trifolia*. See കരുനൊച്ചി or വെണ്ണൊച്ചി. 2. the *Chrysanthemum Indicum*. ചെമന്തി.

നിൎഗ്രന്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

നിൎഘടം, ത്തിന്റെ. *s.* A large collection of people, a fair, a market, &c. ചന്ത.

നിൎഘനം. *adj.* Light, &c. ഘനമില്ലാത്ത.

നിൎഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gust of wind, a blustering or roaring breeze. കൊടുങ്കാറ്റ. 2. a thunder-clap. ഇടിനാദം.

നിൎഘൃണൻ, ന്റെ. *s.* One who is unkind, unmerciful, hard-hearted. ദയയില്ലാത്തവൻ.

നിൎഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ഒച്ച.

നിൎജ്ജനദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* An uninhabited country, a desert. മനുഷ്യരില്ലാത്ത ദിക്ക. *adj.* Uninhabited, desert, solitary.

നിൎജ്ജനം. *adj.* Destitute of inhabitants or people, desert, solitary. മനുഷ്യരില്ലാത്ത.

നിൎജ്ജരൻ, ന്റെ. *s.* A deity, an immortal. ദെവൻ.

നിൎജ്ജരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ambrosia, the food of the gods. അമൃത. 2. a plant. 3. a sort of perfume, commonly *mura*. മുറം. *adj.* Immortal, imperishable, undecaying. നാശമില്ലാത്ത.

നിൎജ്ജരാരി, യുടെ. *s.* An *Asur*. അസുരൻ.

നിൎജ്ജരെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

നിൎജ്ജരൌഘം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of deities. ദെവന്മാരുടെ കൂട്ടം.

നിൎജ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* A desert, a waste, a country where there is no water. വെള്ളമില്ലാത്ത ദെശം.

നിൎജ്ജിതം, &c. *adj.* Conquered, subdued, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎജ്ജിതെന്ദ്രിയഗ്രാമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Muni*, a saint. മുനി. 2. one who has subdued the passions.

നിൎജ്ജിതെന്ദ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* One who has subdued the passions. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചവൻ.

നിൎജ്ജീവനാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To die, to be dead, to become inanimate. 2. to become astounded, or immoveable through fear. 3. to become insensible.

നിൎജ്ജീവൻ. *adj.* 1. Dead, inanimate, deprived of life, exanimate. 2. insensible, half dead, motionless, breathless, overcome with fear or sorrow.

നിൎജ്ഝരം, ത്തിന്റെ. *s.* A cascade, a torrent, the precipitous descent of water from mountains, &c. അരുവിയാറ.

നിൎണ്ണയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Certainty, ascertainment, positive conclusion. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Certainty, positive conclusion. 2. resolution, determination. 3. settlement, final agreement. 4. result, decree. നിശ്ചയം.

നിൎണ്ണയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To settle; to fix. 2. to determine, to resolve. 3. to judge, to decree.

നിൎണ്ണിക്തം, &c. *adj.* Cleared, cleansed, purified. തെളിയിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎണ്ണീതം, &c. *adj.* 1. Fixed, settled. 2. determined, resolved. 3. judged, decreed. 4. thought. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎണ്ണെജകൻ, ന്റെ. *s.* A washerman. അലക്കുകാരൻ.

നിൎണ്ണെജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing, cleansing, purifying. അലക്കുക.

നിൎത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A stop, a period. 2. a trip, a time.

നിൎത്തൽ, ലിന്റെ *s.* 1. Stoppage, stopping. 2. delay, retarding. 3. adjournment. 4. interruption in progress. 5. causing to cease. 6. placing upright. 7. preserving, saving. 8. reserving a part. 9. abatement. 10. stopping up. 11. leaving off. 12. appointment. 13. detention. 14. providing, provision. 15. abolition.

നിൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To stop, to cause to stand. 2. to delay, to retard. 3. to adjourn, to postpone. 4. to stop or interrupt in progress. 5. to stop or cause to cease. 6. to set or place upright. 7. to preserve or save. 8. to reserve part, to repress. 9. to allay. 10. to stop up. 11. to leave off, to make a stop. 12. to appoint to any work or office. 13. to apply a remedy to a sore. 14. to detain, to take care of. 15. to assemble, collect or provide persons, &c. for any particular purpose. 16. to abolish.

നിൎദ്ദഗ്ധം, &c. *adj.* Burnt, scorched, consumed by fire. ദഹിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎദ്ദയൻ, ന്റെ. *s.* One who is unkind, unmerciful, a cruel, hard-hearted man. ദയയില്ലാത്തവൻ.

നിൎദ്ദയം, &c. *adj.* Unkind, unmerciful, cruel, hard-hearted. ദയയില്ലാത്ത.

നിൎദ്ദിഗ്ധം, &c. *adj.* Stout, lusty. പുഷ്ടിയുള്ള.

നിൎദ്ദിഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Described, depicted. വൎണ്ണിക്കപ്പെട്ടത. 2. pointed out, shewn. കാണിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎദ്ദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Order, command, authoritative instruction or direction. ശാസന. 2. description. 3. pointing out. കാണിക്കുക.

നിൎദ്ദെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To describe, to depict. 2. to point out, to shew.

നിൎദ്ദെഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* A describer, a teacher, an instructor. കാണിക്കുന്നവൻ, ഉപദെഷ്ടാവ.

നിൎദ്ദൊഷം, &c. *adj.* Faultless, free from fault, without defect or blemish; innocent; harmless. ദൊഷമില്ലാത്ത. *s.* Innocence, integrity, disinterestedness.

നിൎധനൻ, ന്റെ. *s.* One who is poor, indigent, destitute of wealth. ദരിദ്രൻ.

നിൎധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Poverty, indigence. ദരിദ്രത. *adj.* Poor, indigent, destitute of riches. ദരിദ്രമുള്ള.

നിൎധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Impiety, unrighteousness, immorality, irreligion. *adj.* 1. Impious, unrighteous, immoral, void of law or religion. ധൎമ്മമില്ലാത്ത. 2. not acknowledging moral or religious institutions.

നിൎധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Certainty, ascertainment. 2. determination, resolution. നിശ്ചയം. 3. knowledge, understanding. തിരിച്ചറിവ.

നിൎധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Certainty, ascertainment, determination. നിശ്ചയം.

നിൎധാരിതം, &c. *adj.* Understood, ascertained, determined. തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടത.

നിൎധാൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who acts fearlessly. ധീരൻ. 2. one who is active, energetic. ഉത്സാഹമുള്ളവൻ.

നിൎധൂതം, &c. *adj.* 1. Rejected, deserted. ത്യജിക്കപ്പെട്ടത. 2. shaken off. കുടഞ്ഞുകളയപ്പെട്ടത.

നിൎധൂമം, &c. *adj.* Destitute of smoke, clear. പ്രകാശമുള്ള, പുകയില്ലാത്ത.

നിൎധൂളി, യുടെ. *s.* Total destruction, reduction to dust or powder. ഭസ്മീകരണം.

നിൎധൂളിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To destroy totally, to reduce to dust or ashes.

നിൎധൌതം, &c. *adj.* Cleansed, cleaned, purified. വെളുപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎബന്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be urged, to be impelled, to be constrained. 2. to be pressed, to be seized.

നിൎബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Constraint, urgency, pressure, importunity. 2. compulsion, force. 3. intent or pertinacious pursuit of any thing. 4. seizure, laying violent hold of any thing. നിൎബന്ധമായിതുടങ്ങുന്നു, To seize, to lay violent hold of any thing. നിൎബന്ധമായി പറയുന്നു, 1. To press, to urge, to constrain. 2. to compel, to force. നിൎബന്ധം ചെയ്യുന്നു, To oppress, to constrain. നിൎബന്ധം തുടങ്ങുന്നു, To oppress, to compel.

നിൎബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To urge, to impel, to constrain. 2. to force, to seize.

നിൎഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fearlessness, undauntedness. *adj.* Fearless, undaunted. ഭയമില്ലാത്ത.

നിൎഭരം. *adj.* 1. Much, excessive. അധികം. 2. fearless. *adv.* Much, excessively. എറ്റവും.

നിൎഭത്സനം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, blame. ചീത്തവാക്ക.

നിൎഭത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abuse, to revile, to despise. നിന്ദിക്കുന്നു.

നിൎഭത്സിതം, &c. *adj.* Abused, reviled, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎഭാഗ്യൻ, ന്റെ. *s.* An unhappy man. ഭാഗ്യമില്ലാത്തവൻ.

നിൎഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Misfortune, unhappiness, disaster. ഭാഗ്യമില്ലായ്മ.

നിൎഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unchangeableness. 2. indifference. *adj.* Unchangeable.

നിൎഭേദ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is unchangeable.

നിൎഭേദ്യം, &c. *adj.* 1. Unchangeable, inseparable. 2. impenetrable, inaccessible.

നിൎമ്മഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drowning, sinking. മുഴുകൽ. 2. diving, immersion. മുങ്ങൽ. *adj.* 1. Plunged, dived, immersed. 2. sunk, drowned.

നിൎമ്മത്സരം, &c. *adj.* Free from envy, or passion. മത്സരമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കുല, വധം.

നിൎമ്മദൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elephant out of rut. മദം അടങ്ങിയ ആന. 2. one who is sober, quiet, unintoxicated. സുബൊധമുള്ളവൻ.

നിൎമ്മന്ഥദാരു, വിന്റെ. *s.* A piece of wood used for lighting a fire by attrition. അരണി.

നിൎമ്മമൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity, GOD, as being no respecter of persons. മമത്വമില്ലാത്തവൻ.

നിൎമ്മൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* A bad custom, rudeness, ill-behaviour, dishonesty, disrespect. *adj.* Contrary to custom, uncivil, disrespectful.

നിൎമ്മൎയ്യാദം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding. നിൎമ്മൎയ്യാദം കാട്ടുന്നു, To behave rudely, disrespectfully. നിൎമ്മൎയ്യാദം തുടങ്ങുന്നു, To behave disrespectfully, uncivilly. നിൎമ്മൎയ്യാദം പറയുന്നു, 1. To speak disrespectfully, rudely. 2. to accuse falsely.

നിൎമ്മലത, യുടെ. *s.* 1. Purity, uprightness, sincerity. 2. cleanness, clearness, transparency; freedom from dirt or impurities.

നിൎമ്മലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the deity as the pure and holy being. വിശുദ്ധൻ. 2. a washerman. അലക്കുകാരൻ.

നിൎമ്മലം, &c. *adj.* 1. Pure, clean, clear, transparent, free from dirt or impurities. കളങ്കമില്ലാത്ത. 2. sincere, upright. ദൊഷമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Manufacture, making, production, creation, invention. ഉണ്ടാക്കുക. 2. nakedness.

നിൎമ്മാതാവ, ിന്റെ. *s.* The Creator, maker. ഉണ്ടാക്കിയവൻ.

നിൎമ്മായം, &c. *adj.* Unfeigned, not counterfeited, not hypocritical, real, sincere. വ്യാജമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മാല്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make unclean to pollute. അശുദ്ധിയാക്കുന്നു.

നിൎമ്മാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The remains of an offering presented to a deity.

നിൎമ്മിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make, to form, to create, to invent, to institute, to ordain.

നിൎമ്മിതം. *adj.* Made, fabricated, artificial, formed, invented, created, produced. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

നിൎമ്മിതി, യുടെ. *s.* Making, manufacture, artificial production.

നിൎമ്മുക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A snake which has lately lost its skin. പടം കഴിച്ച പാമ്പു. 2. an epithet of the deity. ദൈവം.

നിൎമ്മുക്തം, &c. *adj.* Loosed, set free, liberated, abandoned, quitted, disjoined, separated. വിട്ടുവിക്കപ്പെട്ടത, ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎമ്മൂഢൻ, ന്റെ. *s.* A great fool, a stupid man.

നിൎമ്മൂലനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Total destruction, or exterpation. ഉന്മൂലനാശം.

നിൎമ്മൂലമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be destroyed utterly.

നിൎമ്മൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exterpation, eradication, total or entire destruction. 2. causelessness. അകാരണം. നിൎമ്മൂലമാക്കുന്നു, നിൎമ്മൂലംചെയ്യുന്നു, To exterpate, to eradicate, to destroy utterly.

നിൎമ്മൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The slough of a snake. പാമ്പിന്റെ പടം. 2. liberating, setting loose or free.

നിൎമ്മൊഹം, &c. *adj.* Void of covetousness, or desire. മൊഹമില്ലാത്ത.

നിൎമ്മൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Abandonment, quittal, liberation, setting free. ത്യാഗം, വിട്ടുതൽ.

നിൎയ്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The outer corner of an elephant's eye. ആനയുടെ കണ്ണിനടുത്തെടം. 2. decease, demise, death, departure. മരണം. 3. eternal emancipation, final beatitude. മൊക്ഷം. 4. travelling, going forth. ഗമനം. നിൎയ്യാണംചെയ്യുന്നു, 1. To decease, to demise, to die. 2. to travel, to go forth.

നിൎയ്യാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Revenge. പകവീഴ്ച. 2. gift, donation. ദാനം. 3. delivery of a deposit. നിക്ഷെപം കൊടുക്കുക. 4. payment of a debt. കടംവീട്ടുക. 5. killing, slaughter. വധം.

നിൎയ്യാമൻ, ന്റെ. *s.* A sailor, a boatman. തൊണിക്കാരൻ.

നിൎയ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Extract, decoction, infusion, the natural, or artificial combination of a vegetable substance with a watery fluid. കഷായം. 2. pink, the colour, ചുവപ്പും വെളുപ്പും കൂടിയ നിറം. 3. astringent taste. ചവൎപ്പ.

നിൎയ്യൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A chaplet, a crest, an ornament for the head. മുടി, കിരീടം. 2. extracted juice, decoction, &c. കഷായം. 3. a door, a gate. വാതിൽ. 4. a pin or bracket projecting from the wall to hang or place

any thing on. 5. any thing made of ivory. ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഉപകരണം.

നിൎല്ലജ്ജൻ, ന്റെ. *s.* An impudent, shameless person. നാണമില്ലാത്തവൻ.

നിൎല്ലക്ഷണം, &c. *adj.* Unmarked, unnoted, unspotted, &c. അടയാളപ്പെടാത്ത.

നിൎല്ലീനത, യുടെ. *s.* Union, uniting, association, blending, confluence. ഒന്നായി ചെരുക.

നിൎല്ലീനം, &c. *adj.* United together, blended. ഒന്നായി ചെൎന്ന.

നിൎല്ലൂനം, &c. *adj.* Cut, divided. ഛെദിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎല്ലെപം, &c. *adj.* Anointed, smeared. പൂചപ്പെട്ടത.

നിൎല്ലൊഭം, &c. *adj.* Liberal, generous, unsparing.

നിൎവ്വചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To speak. പറയുന്നു.

നിൎവ്വപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, donation. ദാനം.

നിൎവ്വൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sight, seeing. കാഴ്ച.

നിൎവ്വഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* The catastrophe of a drama, the conclusion of the fable. നാടകസമാപ്തി.

നിൎവ്വഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To manage, to transact, to perform. 2. to sustain. 3. to effect, to accomplish, to complete.

നിൎവ്വാണപ്രദൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity, as the bestower of eternal bliss. ദൈവം.

നിൎവ്വാണപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* Obtaining eternal happiness. മൊക്ഷപ്രാപ്തി.

നിൎവ്വാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eternal happiness, emancipation from matter and re-union with the divine nature, perpetual rest, calm or repose. മൊക്ഷം. 2. setting, disappearance, departure. അസ്തമനം. 3. refraining, desisting, leaving off, cessation. അടക്കം. 4. union, association, blending. ചെൎച്ച. 5. bathing or plunging of an elephant. ഗജസ്നാനം. *adj.* Departed, defunct, extinct, gone out, &c.

നിൎവ്വാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Calmness, stillness, the wind having ceased to blow. സാവധാനം. *adj.* Calm, still, not windy, having ceased to blow. കാററില്ലാത്ത.

നിൎവ്വാദൻ, ന്റെ. *s.* A dumb person. മൂകൻ.

നിൎവ്വാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Censure, blame, reproach. നിന്ദിച്ചുപറക. 2. decision of a controversy, asseveration, affirmation. നിശ്ചയം. 3. absence of dispute or railing. വാദഹീനത.

നിൎവ്വാപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Slaughter, killing. കുല, വധം.

നിൎവ്വാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Gifts in honour of a deceased person. പിതൃപൂജ.

നിൎവ്വാൎയ്യം, &c. *adj.* Acting fearlessly. ധൈൎയ്യത്തൊടെ ചെയ്യുന്ന.

നിൎവ്വാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

നിൎവ്വാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Management. 2. power or ability to perform, execute, sustain. 3. excuse. 4. means, remedy, way of escape; contrivance, an expedient. 5. end, completion. 6. condition, circumstances.

നിൎവ്വികല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Freedom from error or mistake 2. freedom from doubt, decision. *adj.* 1. Free from error or mistake, wise. 2. free from doubt, decided. വികല്പമില്ലാത്തത.

നിൎവ്വികാരം, &c. *adj.* 1. Unchanged, unaltered, uniform. വികാരമില്ലാത്ത. 2. immoveable. *s.* 1. Unchangeableness, uniformity. 2. immoveableness, unfeelingness.

നിൎവ്വിഘ്നം, &c. *adj.* Unrestrained, free from obstruction, or impediment, unimpeded. തടവില്ലാത്ത.

നിൎവ്വിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Carelessness, thoughtlessness, neglect. 2. security.

നിൎവ്വിണ്ണം, &c. *adj.* Senseless, overcome with fear or sorrow. ബൊധക്കെടുള്ള.

നിൎവ്വിഷ, യുടെ. *s.* The turmeric coloured Zedoary, used as an antidote to poison, *Curcuma Zedoaria.* മ ഞ്ഞൾക്കൂവ, കസ്തൂരിമഞ്ഞൾ.

നിൎവ്വിഷത, യുടെ. *s.* An antidote to poison. മഞ്ഞൾക്കൂവ.

നിൎവ്വീൎയ്യം, &c. *adj.* Weak, destitute of strength, power, or fortitude, unheroic, cowardly. വീൎയ്യമില്ലാത്ത.

നിൎവ്വൃതൻ, ന്റെ. *s.* The ever-blessed Being, God. ദൈവം.

നിൎവ്വൃതി, യുടെ. *s.* 1. Happiness. ആനന്ദം. 2. rest, repose, tranquillity, ceasing, abstaining from. സൌഖ്യം. 3. death. മരണം. 4. departure. പുറപ്പാട.

നിൎവ്വൃത്തം, &c. *adj.* Finished, completed, done, accomplished. അവസാനിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎവ്വെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Humility; self-disparagement. വിനയം. 2. despair. നിരാശം. 3. weariness. ആലസ്യം. 4. disgust. വെറുപ്പ.

നിൎവ്വെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment. അനുഭവം. 2. wages, hire. ശമ്പളം.

നിൎവ്വൈരം, &c. *adj.* Void of resentment. വൈരമില്ലാത്ത.

നിൎവ്യഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole, a chasm. ഗഹ്വരം, ദ്വാരം.

നിൎവ്യസനം, &c. *adj.* Free from pain, grief, &c.

നിൎവ്യാജം, ത്തിന്റെ. *s.* Sincerity, simplicity, artless-

ness, freedom from deceit or cunning. *adj.* Unfeigned, artless, void of deceit or cunning. വ്യാജമില്ലാത്ത.

നിൎവ്യൂഢം, ത്തിന്റെ. *s.* Approved occupation. ഇഷ്ടപ്രവൃത്തി. *adj.* 1. Abandoned, left, deserted. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

നിൎവ്രീളൻ, ന്റെ. *s.* An impudent, shameless person. ലജ്ജയില്ലാത്തവൻ.

നിൎഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To extract, to draw out, to root up. പുറത്തുകളയുന്നു.

നിൎഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Extracting, drawing out, rooting up, &c. പുറത്തുകളക. 2. evacuation of any of the natural excrements, of fœces, urine, sweat, &c. മലമൂത്രാദിവിസൎജ്ജനം.

നിൎഹാരി. *adj.* Diffusively fragrant, having a wide spreading odour. അതിസുഗന്ധമുള്ള.

നിൎഹ്രാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ശബ്ദം.

നില, യുടെ. *s.* 1. State, station, posture. 2. a place, a standing place. 3. disposition, temper. 4. the earth, the ground. 5. usage, custom. 6. constancy, steadiness, firmness, perseverance. 7. the side posts of a door or window. 8. a ford, a shallow place in a river. 9. a man's height with his hands held upright. 10. a story of a building. 11. courage, firmness. 12. posture, attitude in general, especially the five attitudes in shooting arrows. 13. a well rope, &c. 14. the string of a balance. 15. agreement, union. 16. a resting place in the road. 17. a place of abode or residence. 18. a law, or regulation. 19. cessation, being at a stand-still. 20. duration, continuance. 21. support, rest. നിലതെറ്റുന്നു, To loose one's standing or footing, to slip off. നിലകടക്കുന്നു, To ford a river.

നിലകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* An unstable, fickle, changeable person, one who has lost his standing in society.

നിലകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Instability, changeableness. 2. error. 3. want of firm footing.

നിലക്കുഴി, യുടെ. *s.* A hole in the ground in which a mortar is fixed; also ഉരക്കുഴി.

നിലക്കുറ, ിന്റെ. *s.* 1. A standing place, a place. 2. state, station. 3. the nature of the soil.

നിലച്ചീര, യുടെ. *s.* A potherb, *Oldenlandia depressa.* (Willd.)

നിലഞാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, *Premna herbacea.*

നിലത്തെഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* Writing in sand.

നിലനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, a kind of small orange, *Naregamia alata.*

നിലനിരപ്പ, ിന്റെ. *s.* Evenness, levelness, equality of surface. നിലനിരപ്പാക്കുന്നു, To make even, to level.

നിലനിൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To settle firmly, to establish.

നിലനിൽക്കുന്നു, ന്നു, ല്പാൻ. *v. n.* 1. To continue, to be firm, constant, steady, durable. 2. to be settled, established.

നിലനില്പ, ിന്റെ. *s.* Steadfastness, stability, continuance, constancy, steadiness, durability.

നിലനൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To see if the river be fordable. 2. to observe the state, posture, or condition, &c. of any thing or person.

നിലന്തല്ലി, യുടെ. *s.* A wooden instrument to beat the ground, &c., even and firm.

നിലപാട, ിന്റെ. *s.* See നില in all its meanings.

നിലപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A kind of *Tradescantia?*

നിലപ്പന, യുടെ. *s.* The Orchis-like Curculigo, *Curculigo Orchioides.* (Rox.) നിലപ്പനകിഴങ്ങ, The root of the same.

നിലപ്പുഴ, വിന്റെ. *s.* An earth grub.

നിലമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A standing tree.

നിലമരി, യുടെ. *s.* A species of the senna-leaved Hedysarum, *Hedysarum diphyllum.*

നിലമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A small hut erected in a field or garden for the purpose of watching the produce.

നിലമാറാൻ, ന്റെ. *s.* A species of large yam or esculent root, not eatable.

നിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Land, earth. 2. ground, a field for tillage. 3. a place of residence.

നിലംകൃഷി, യുടെ. *s.* Cultivation of land, agriculture.

നിലംപരിചു, *adj.* Even with the ground. നിലംപരിചാക്കുന്നു, To reduce to a level with the ground, to destroy utterly.

നിലംപണ, യുടെ. *s.* A place made firm for the purpose of beating paddy or rice corn in a mortar.

നിലംപരണ്ട, യുടെ. *s.* 1. A species of violet, *Viola enneasperma.* 2. See നിലമ്പാല.

നിലമ്പാല, യുടെ. *s.* 1. Wormwood, *Artemesia Maderas patna.* 2. another plant, *Nerium tomentosa.*

നിലംപൂച്ച, യുടെ. *s.* An earth grub, or small insect found in the ground.

നിലംപൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To sit, (honorific.)

നിലയക്കി, യുടെ. *s.* A dress reaching from the shoulders to the feet.

നിലയനം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a habitation. ഭവനം.

നിലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a habitation. ഭവനം.

നിലയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To become stopped, or settled, to stand still. to cease.

നിലവു, ിന്റെ. *s.* 1. Residue, balance, remainder. 2. arrears, balance due.

നിലവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Certitude, steadiness, constancy. 2. the state or stability of a thing. 3. settlement.

നിലവറ, യുടെ. *s.* A cellar, a cave, a dungeon.

നിലവാക, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant, *Sida radicans.* 2. the Cassia senna.

നിലവാട്ടുതറ, യുടെ. *s.* An elevated place to stand on.

നിലവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A stand lamp.

നിലവിളി, യുടെ. *s.* 1. Cry, crying out, a great noise. 2. weeping, lamenting.

നിലവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To cry out, to cry aloud, to vociferate, to call out. 2. to weep, to lament.

നിലവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* The establishment of laws and regulations. നിലവെക്കുന്നു, To establish such laws, &c.

നിലവെപ്പു, ിന്റെ. *s.* A kind of gentian, *Gentiana chirayita* or *Justicia paniculata.*

നിലവെമ്പ, ിന്റെ. *s.* A kind of gentian. See the preceding.

നിലാത്തിരി, യുടെ. *s.* A firework made in a large roll.

നിലാമുററം, ത്തിന്റെ. *s.* A terraced roof or the flat and open roof of a house.

നിലാവു, ിന്റെ. *s.* Moon-light, moon-shine.

നിലാവത്ത. *adv.* By moon-light.

നിലാവെളിച്ചം, ത്തിന്റെ *s.* Moon-light.

നിലിമ്പർ, രുടെ. *s. plu.* Gods. ദെവകൾ.

നിലീനം, &c. *adj.* Encompassed, surrounded, shut or wrapt up, embraced, united. ചുററപ്പെട്ടത, പൊതിയപ്പെട്ടത, ഒന്നിക്കപ്പെട്ട.

നിലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To come to a stand, to stop or cease. 2. to persevere, to abide, to be fixed, to be established. 3. to stay, to remain. 4. to get footing or ground in a river.

നിലെപ്പു, ിന്റെ. *s.* See നില.

നില്ക്കവെ, നില്ക്കെ. *adv.* While standing, in the mean time.

നില്ക്കുന്ന. *adj.* Standing, stable, firm, remaining.

നില്ക്കുന്നു, ന്നു, ല്പാൻ. *v. n.* 1. To stand. 2. to remain, to halt, to stop. 3. to stop, cease or be interrupted in progress before the end or conclusion. 4. to be stopped, or terminated. 5. to be placed upon, to stand upon. 6. to be preserved or saved. 7. to remain after part is consumed, destroyed, or taken away. 8. to be repressed, allayed; or abated. 9. to be stagnate. നില്ക്കക്കെ‌ാംകെ പ്പറയുന്നു, To speak to one face to face. നില്ക്കച്ചിലെപറയുന്നു, To speak in the presence of another, or while standing.

നില്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Stay. 2. remainder, residue, balance. 3. arrears. 4. duration.

നില്ലാ. *adj.* Unstable, inconstant, unable to stand.

നിവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Returning, turning back. 2. fulfilment, accomplishment.

നിവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To return, to turn back. 2. to be fulfilled, to be accomplished.

നിവന്ന. *adj.* 1. Straight, not crooked. 2. accomplished.

നിവസതി, യുടെ. *s.* A house, a habitation. ഭവനം.

നിവസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A village. ഗ്രാമം.

നിവസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a dwelling, a residence, a habitation. ഭവനം.

നിവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to reside, to inhabit.

നിവസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.

നിവഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock, a multitude, a crowd. കൂട്ടം. 2. a quantity.

നിവാതം, &c. *adj.* 1. Well armed, accoutred in strong mail. ആയുധം കൊണ്ട പിളക്കപ്പെടാത്ത കവചമുള്ള. 2. secure, safe, as in an asylum. സങ്കെതമായുള്ള. 3. calm, not windy. കാററില്ലാത്ത.

നിവാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gifts in honor of a deceased parent, or relative. 2. offering water at the seasons of ablution to the manes. പിതൃപൂജ.

നിവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An impediment, stop. തടവു, മുടക്കം. 2. abolition, destruction. 3. deliverance. 4. prevention. 5. averting, driving away. 6. a remedy, a cure. 7. dismission, expulsion. നിവാരണം ചെയ്യുന്നു, 1. To put away, to take away, to expel. 3. to avert, remove, to stop, to hinder, to prevent. 2. to abolish, to dissipate. 4. to cure, to remedy. 5. to deliver.

നിവാരിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is stopped, impeded, suspended. മുടക്കപ്പെട്ടവൻ, തടുക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a habitation. ഭവനം.

നിവിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To become straight, to become unbent, to be lifted up, to rise up, to stand upright, to lift up the head, to be unfurled. നിവിൎന്നു നില്ക്കുന്നു, To stand upright.

നിവിരെ. *adv.* Not crookedly, straight.

നിവിൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. a.* 1. To straighten, to put straight. 2. to extend, to expand, to spread. 3. to

lift up, to raise up, to exalt. 4. to unbend, to unfold, to unfurl. നിവിൎത്തി നിൎത്തുന്നു, To place upright, to place perpendicular.

നിവിൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Straightness, extension. 2. height. 3. perpendicular. 4. uprightness.

നിവിഷ്ടം. *adj.* Placed. വെക്കപ്പെട്ടത, ഇരിക്കപ്പെട്ടത.

നിവീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Brahminical thread, when suspended round the neck on particular occasions. നെരെയിട്ടപൂണുൽ. 2. an upper garment, or mantle. ഉത്തരീയം. 3. a veil. മൂടപുടവ.

നിവൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A veil, a mantle. ഉത്തരീയം. *adj.* Surrounded, enclosed, encompassed. ചുററപ്പെട്ടത.

നിവൃത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has accomplished any thing, or has been successful. 2. one who has abandoned or renounced the world.

നിവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Cessation, leaving off, completion. 2. fulfilment, accomplishment. 3. abandoning, resigning, renouncing, abdication. 4. rest, repose. 5. means, expedient, remedy, cure. നിവൃത്തിവരുത്തുന്നു, To accomplish, to finish, to perform, &c. നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നു, To provide means or a remedy.

നിവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To finish, to perform, to accomplish, to complete. 2. to abandon, to resign, to renounce. 3. to rest, to repose.

നിവൃത്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be finished, to be accomplished, to be completed. 2. to be abandoned, resigned, renounced. 3. to be at rest, to repose. 4. to be remedied.

നിവൃത്തിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* See നിവൃത്തിക്കുന്നു.

നിവെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A donation, a gift. വഴിപാട. 2. information, delivering, giving, entrusting, addressing, (either an article, a message or speech.) അറിയിക്കുക, കൊടുക്കുക.

നിവെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To offer, to give, to present. 2. to inform, to address, to give or deliver a message or an address.

നിവെദിതം, &c. *adj.* Given, offered, entrusted, addressed, delivered. കൊടുക്കപ്പെട്ടത, അറിയിക്കപ്പെട്ടത.

നിവെദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An offering; an oblation. വഴിപാട, കാഴ്ച.

നിവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An abode, a habitation, a house. ഭവനം. 2. entering, entrance, admission. പ്രവെശനം.

നിവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camp, a palace, the residence of a king or general. സൈന്യാവാസം, കൊട്ടാരം. 2. entry, entrance. പ്രവെശനം.

നിവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To encamp, to reside, to dwell. വസിക്കുന്നു. 2. to enter. പ്രവെശിക്കുന്നു.

നിശ, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric, *Curcuma longa.* മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric; *Curcuma Zanthorhiza.* മരമഞ്ഞൾ. 4. darkness. ഇരിട്ട.

നിശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hearing. കെൾവി. 2. sight, seeing. കാഴ്ച. നിശമനം ചെയ്യുന്നു, 1. To hear, കെൾക്കുന്നു. 2. to see, കാണുന്നു.

നിശസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

നിശാകരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാകാന്തൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാഖ്യ, യുടെ. *s.* 1. Turmeric. മഞ്ഞൾ. 2. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

നിശാചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A giant, or *Racshasa*, a fiend, an imp or goblin. രാക്ഷസൻ. 2. an owl. മൂങ്ങാ. 3. a ghost, an evil spirit. പിശാച. 4. a thief. കള്ളൻ.

നിശാചരി, യുടെ. *s.* 1. A female fiend, goblin, or devil. രാക്ഷസി. 2. a woman who goes to an assignation, a harlot, a whore. കാമചാരിണി.

നിശാജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Dew, frost. മഞ്ഞ.

നിശാടി, യുടെ. *s.* 1. A female goblin. രാക്ഷസി. 2. an owl. മൂങ്ങാ. 3. a harlot, whore. കാമചാരിണി.

നിശാതം, &c. *adj.* Sharpened, polished, burnished, whetted. മൂൎച്ചയാക്കപ്പെട്ടത.

നിശാനാഥൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, a dwelling. ഭവനം. 2. break of day or close of the night. പുലൎകാലം. *adj.* Quiet, tranquil, patient. ശമനമുള്ള.

നിശാപതി, യുടെ. *s.* Moon. ചന്ദ്രൻ.

നിശാമണി, യുടെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. a firefly, a glow-worm. മിന്നാമിനുങ്ങ. 3. a star. നക്ഷത്രം.

നിശാമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sight, seeing, beholding. കാഴ്ച. 2. hearing. കെൾവി.

നിശാരണൻ, ന്റെ. *s.* A murderer. കുലപാതകൻ.

നിശാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Slaughter, killing, murder. കുല. 2. night-combat. രാത്രിയുദ്ധം.

നിശാഹ്വ, യുടെ. *s.* Turmeric. മഞ്ഞൾ.

നിശി, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ.

നിശിചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who travels in the night. 2. a *Racshasa*, or goblin. രാക്ഷസൻ. 3. a thief. കള്ളൻ.

നിശിചരി, യുടെ. *s.* 1. A female fiend. രാക്ഷസി. 2. a harlot, a whore. കാമചാരിണി.

നിശിതം, &c. *adj.* Sharpened, keen, whetted. മൂൎച്ചയാക്കപ്പെട്ടത.

നിശീഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Midnight. പാതിരാത്രി.

നിശീഥിനി, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

നിശ്ചഞ്ചലം, &c. *adj.* Firm, stedfast, fixed, immoveable, still. ഇളക്കമില്ലാത്ത.

നിശ്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Certainty, ascertainment, positive conclusion. 2. positive resolution, settled determination. 3. surety, reality. 4. truth, veracity. നിശ്ചയം പറയുന്നു, To affirm, to assert, to vouch. നിശ്ചയം വരുത്തുന്നു, To make a thing sure, to ascertain the reality of any thing, to confirm, to verify.

നിശ്ചയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To settle, to resolve, to determine. 2. to ascertain. 3. to judge, to fix. 4. to purpose, to intend. 5. to appoint, to dispose.

നിശ്ചലം. *adj.* 1. Resolute, fixed, firm, immoveable, still. ഇളക്കമില്ലാത്ത. 2. motionless, senseless.

നിശ്ചിതം. *adj.* Determined, ascertained, settled. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത.

നിശ്ചിതാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of betrothing two persons, in which the terms of future marriage are settled.

നിശ്ചിന്ത, യുടെ. *s.* A quiet, or settled mind.

നിശ്ചേഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Fixed, firm, resolute. 2. motionless, breathless, senseless.

നിശ്രദ്ധ, യുടെ. *s.* Negligence, carelessness, disregard.

നിശ്രദ്ധം, &c. *adj.* Negligent, careless, heedless, regardless.

നിശ്രമം, &c. *adj.* Light, easy, not difficult. പ്രയാസമില്ലാത്ത.

നിശ്രയണി, യുടെ. *s.* A ladder, a staircase. കൊവണി.

നിശ്രേണി, യുടെ. *s.* A ladder or staircase. കൊവണി.

നിശ്രേയ, യുടെ. *s.* A plant. കണ്ടിവെണ്ണ.

നിശ്രേയസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eternal bliss, final beatitude, the release of the soul from the body and its re-union with the deity. മൊക്ഷം. 2. happiness, welfare. സൌഖ്യം.

നിശ്വസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breathing out, sighing. ദീൎഘശ്വാസം.

നിശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To breathe, to breathe out, to sigh.

നിശ്വസിതം, *adj.* Breathed out.

നിശ്വസ്തം, *adj.* Breathed out.

നിശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Breath, or the air thrown out by the lungs.

നിശ്ശങ്കം, *adj.* 1. Without bashfulness, shameless. 2. undoubted, undubitable. 3. undaunted. ശങ്കകൂടാതെ.

നിശ്ശലാകം, *adj.* Private, solitary. വിജനസ്ഥലം.

നിശ്ശേഷം, *adj.* Whole, complete, entire, all. അശെഷം. *adv.* Wholly, completely, entirely.

നിശ്ശോദ്ധ്യം, &c. *adj.* Cleansed, cleared, purified. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത.

നിഷംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quiver. ആവനാഴിക. 2. union, meeting, association.

നിഷംഗി, യുടെ. *s.* An archer, a bow-man. വില്ലാളി.

നിഷണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who sits, or is sitting. ഇരിക്കുന്നവൻ.

നിഷണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sitting, posture. ഇരിപ്പ.

നിഷദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To sit. ഇരിക്കുന്നു.

നിഷദ്യ, യുടെ. *s.* 1. A street. തെരുവ. 2. a market. ചന്ത. 3. a shop. പീടിക.

നിഷദ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Dirt, mud, mire. ചെളി.

നിഷധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a mountain, or mountainous range, forming one of the principal ranges of the universe, and described as lying immediately south of *Ilavrata* and north of the HIMALA range. 2. a country in the south-east of *India*.

നിഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A large or double drum. ഢക്ക.

നിഷാദൻ, ന്റെ. *s.* A man of a degraded tribe, an outcast, especially the son of a *Brahman* by a *Súdra* woman; the usual occupation of this caste is hunting or fishing. ജാതിഹീനൻ, ചണ്ഡാലൻ.

നിഷാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The first of the seven musical notes. സപ്തസ്വരങ്ങളിൽ ഒന്ന.

നിഷാദി, യുടെ. *s.* 1. An elephant keeper or driver. ആനപ്പാവാൻ. 2. the wife of a person mentioned under നിഷാദൻ; a woman of that tribe. ചണ്ഡാലി.

നിഷിക്തം, *adj.* Watered. നനെക്കപ്പെട്ടത.

നിഷിദ്ധം, &c. *adj.* Prohibited, forbidden. വിരൊധിക്കപ്പെട്ടത.

നിഷൂദനൻ, ന്റെ. *s.* A killer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഷൂദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter, murder. കുല, വധം.

നിഷേകം, ത്തിന്റെ. *s.* Consummation of marriage.

നിഷേധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prohibition, negation, de-

nial, disavowal. തടവു, ഇല്ലെന്ന പറക. 2. insult. ധിക്കാരം.

നിഷേധി, യുടെ. *s.* A reviler, an insulter, a contemner. ധിക്കാരി.

നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* One who is rejected, removed, set aside.

നിഷേധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To prohibit, to deny, to disavow, to retract, to recant.

നിഷേവണം, ത്തിന്റെ. *s.* Service. സെവ.

നിഷേവിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is served. സെവിക്കപ്പെട്ടവൻ.

നിഷ്കണ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* A cruel, unmerciful person. ക്രൂരൻ.

നിഷ്കണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Freedom from enmity. ശത്രുഹീനം.

നിഷ്കന്മഷം, *adj.* Pure, clear, free from dirt or impurities. കന്മഷമില്ലാത്ത.

നിഷ്കപടം, &c. *adj.* Sincere, without deceit. *s.* Sincerity. നിർവ്യാജം.

നിഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ornament for the neck. കണ്ഠാഭരണം. 2. any ornament for the breast. 3. a certain weight of gold applied however to different qualities. പലം.

നിഷ്കമ്പം. *adj.* Immoveable, firm, stable. ഇളക്കമില്ലാത്ത.

നിഷ്കർഷ, യുടെ. *s.* 1. Determination, settlement, final arrangement. 2. certainty, resolution. 3. diligent attention.

നിഷ്കർഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To determine, to settle, to fix, to resolve. 2. to attend diligently.

നിഷ്കല, യുടെ. *s.* A woman past child-bearing, in whom menstruation has ceased. ആർത്തവം മാറിയ സ്ത്രീ.

നിഷ്കളങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Purity, the state of being spotless, simplicity. *adj.* 1. Pure, spotless. കറയില്ലാത്ത. 2. undeceitful. ചതിവില്ലാത്ത.

നിഷ്കളൻ, ന്റെ. *s.* God, the divine spirit.

നിഷ്കളം, &c. *adj.* Without form.

നിഷ്കാമം, &c. *adj.* 1. Void of wish, or desire. 2. void of lust. കാമമില്ലാത്ത.

നിഷ്കാരണൻ, ന്റെ. *s.* The independent, self-existent being, God.

നിഷ്കാരണം, &c. *adj.* Without a cause, undeserved. കാരണം കൂടാതെ.

നിഷ്കാസിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is expelled, dismissed, turned out. ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ടവൻ. 2. gone forth or out, issued. പുറപ്പെട്ടവൻ. 3. reviled, reproached. നിന്ദിതൻ.

നിഷ്കിഞ്ചനത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Diminutiveness, littleness. അസാരത്വം.

നിഷ്കിഞ്ചനൻ, ന്റെ. *s.* A little, low, mean person. അല്പൻ.

നിഷ്കിഞ്ചനപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* One who is content with a little. അല്പസന്തുഷ്ടൻ.

നിഷ്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A grove or garden near a house. ഉന്മരപ്പൂങ്കാവ.

നിഷ്കുടി, യുടെ. *s.* Large cardamoms. പെരെലം.

നിഷ്കുഷിതം, &c. *adj.* Expelled, forced or driven out. പുറത്താക്കപ്പെട്ടത, വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടത.

നിഷ്കുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The hollow of a tree. മരപ്പൊത്ത.

നിഷ്കൃതൻ, ന്റെ. *s.* One who is recompensed, compensated.

നിഷ്കൃതി, യുടെ. *s.* 1. Recompense, compensation, repaying. പ്രത്യുപകാരം. 2. perverseness.

നിഷ്ക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An intellectual faculty, as attention, comprehension, &c. ബുദ്ധി ശക്തി. 2. degradation, baseness, inferiority of a tribe, family, &c. ഹീനത. 3. going out, exit. പുറപ്പാട.

നിഷ്ക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To go forth, to go out. പുറപ്പെടുന്നു.

നിഷ്ക്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Hire, wages. കൂലി, ശമ്പളം.

നിഷ്ക്രാന്തം, &c. *adj.* Taken, or carried out of the house, going out. പുറത്തെടുക്കപ്പെട്ട, പുറപ്പെട്ട.

നിഷ്ക്രാമണം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking or carrying out of the house. പുറത്തുകൊണ്ടുപൊക.

നിഷ്ക്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of deity as maker of all things. 2. one who is at ease, leisure, doing nothing.

നിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. The catastrophe of a drama, the conclusion of a fable. നാടകാവസാനം. 2. conclusion in general, end, termination. അവസാനം. 3. disappearance, loss, destruction. നാശം. 4. confirmation, completion. നിശ്ചയം. 5. ordinary and uniform practice, or profession. തൊഴിൽ. 6. good conduct, excellence. സദാചാരം. 7. religious practice, devout and austere exercise. ധ്യാനം.

നിഷ്ഠാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, condiment. കറി.

നിഷ്ഠീവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting, spitting out, ejecting any thing from the mouth. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠീവം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting. ഉമിച്ചിൽ.

നിഷ്ഠുരൻ, ന്റെ. *s.* A severe, harsh man. ക്രൂരൻ.

നിഷ്ഠുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Harshness, severity, contumeliousness. ക്രൂരത. *adj.* 1. Harsh, contumelious (as speech.) 2. hard, solid. ക്രൂരം.

നിഷ്ഠ്യൂതം, &c. *adj.* Cast, thrown, sent, directed, despatched. ഈടപ്പെട്ടത, അയക്കപ്പെട്ടത.

നിഷ്ഠ്യുതി, യുടെ. *s.* Spitting, spitting out. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠീവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting, spitting out, ejecting any thing from the mouth. നിഷ്ഠിവനം.

നിഷ്ഠേവം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting. തുപ്പൽ.

നിഷ്ഠ്യൂതം. *adj.* See നിഷ്ഠ്യതം.

നിഷ്ഠ്യൂതി, യുടെ. *s.* Spitting, spitting out. തുപ്പൽ.

നിഷ്ണാതം, &c. *adj.* Skilful, clever, conversant, learned. നിപുണതയുള്ള.

നിഷ്പക്വം. *adj.* Decocted, infused, boiled. വെന്തത, തിളച്ചത.

നിഷ്പതിസുത, യുടെ. *s.* A woman who has neither husband nor child. ഭൎത്താവും പുത്രനും ഇല്ലാത്തസ്ത്രീ.

നിഷ്പത്തി, യുടെ. *s.* Completion, conclusion, termination. അവസാനം.

നിഷ്പന്നം, &c. *adj.* 1. Done, finished, concluded, completed. തീൎന്നത. 2. born, produced. ഉണ്ടായത.

നിഷ്പാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winnowing, cleansing corn, &c. പതിർപിടിത്തം, ശുദ്ധി. 2. a sort of pulse, *Phaseolus radiatus.* 3. a legume or pod. പുട്ടിൽ.

നിഷ്പിഷ്ടം. *adj.* 1. Mixed, macerated. 2. kneaded. 3. ground, pounded. അരെക്കപ്പെട്ടത, പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

നിഷ്പേഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mixing, macerating. 2. kneading. 3. pounding. അരെക്കുക, പൊടിക്കുക.

നിഷ്പ്രഭം. *adj.* Gloomy, dark, obscure. ശൊഭയില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രയത്നം. *adj.* Easy, not difficult, without effort, facile. പ്രയത്നം കൂടാതെ.

നിഷ്പ്രയാസം. *adj.* See the preceding. പ്രയാസം കൂടാതെ.

നിഷ്പ്രയൊഗം. *adj.* Useless, inapplicable. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Unprofitableness, uselessness. *adj.* Useless, unprofitable. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

നിഷ്പ്രവാണി, യുടെ. *s.* New and unbleached cloth. കൊടിവസ്ത്രം.

നിഷ്ഫലം. *adj.* 1. Unfruitful, sterile, barren. 2. unprofitable, useless, fruitless. 3. seedless, impotent. ഫലമില്ലാത്ത. 4. straw. വയ്ക്കോൽ.

നിഷ്ഷമം. *ind.* 1. A particle of reproof, improperly, unseasonably. 2. a term of regret, (Alas!) നിന്ദ്യം.

നിസൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The natural state, nature, peculiar character, or condition. സ്വഭാവം.

നിസുംഭനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

നിസൂദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

നിസൃഷ്ടം, &c. *adj.* Delivered, deposited. വെക്കപ്പെട്ടത.

നിസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Means of success, an expedient, a plan. 2. exit, going out or forth. പുറപ്പാട.

നിസ്തൎഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

നിസ്തലം, &c. *adj.* Round, globular. ഉരുണ്ട.

നിസ്തുലം, &c. *adj.* Unequalled, unparalleled. തുല്യമില്ലാത്ത.

നിസ്തുല്യം, &c. *adj.* Unequal, unlike, dissimilar. തുല്യമില്ലാത്ത.

നിസ്തൃതം. *adj.* Crossed, passed, over. കടക്കപ്പെട്ടത.

നിസ്ത്യൈജൻ, ന്റെ. *s.* An ugly, deformed person. അഴകില്ലാത്തവൻ.

നിസ്സ്നേഹത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Unfriendliness, want of affection or kindness, unfeelingness. സ്നേഹമില്ലായ്ക.

നിസ്പന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Agitation, moving, going. ഇളക്കം.

നിസ്പൃഹൻ, ന്റെ. *s.* One who is void of wish, or desire, content, one who does not envy any person or covet any thing. വാഞ്ഛയില്ലാത്തവൻ.

നിസ്ത്രിംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A scimitar. വാൾ. 2. a sacrificial knife.

നിസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The scum of boiled rice. വാൎത്ത കഞ്ഞി.

നിസ്വനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound. ഒച്ച.

നിസ്സംഗൻ, ന്റെ. *s.* One who is void of passion, desire, cupidity, inclination or affection, one who is indifferent about any thing. വിരക്തൻ.

നിസ്സംശയം. *adv.* Undoubtedly, without doubt, unhesitatingly, unquestionably. സംശയം കൂടാതെ.

നിസ്സരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The entrance into a house or city. മുകപ്പ. 2. exit, going forth, or out. പുറപ്പാട.

നിസ്സഹായൻ, ന്റെ. *s.* One who is helpless, destitute of aid, unaided. സഹായമില്ലാത്തവൻ.

നിസ്സഹായമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be helpless, destitute of support.

നിസ്സഹായം. *adj.* Unaided, without assistance or help, helpless, destitute of aid. സഹായം കൂടാതെ.

നിസ്സാരൻ, ന്റെ. *s.* A mean, worthless person, a low, vile person, an outcast. ഹീനൻ.

നിസ്സാരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To despise, to set at nought.

നിസ്സാരം, &c. *adj.* 1. Sapless, pithless, dry. സാരമില്ലാത്ത. 2. insipid. 3. worthless, low, mean, absurd. ഉപകാരമില്ലാത്ത, ബഹുമാനമില്ലാത്ത. 4. trifling, little. അല്പം. 5. weak. ബലമില്ലാത്ത.

നിസ്സൃതം. *adj.* 1. Running, melted. ഒഴുകപ്പെട്ടത. 2. gone, departed. പൊകപ്പെട്ടത.

നിസ്സൃതി, യുടെ. *s.* 1. Running, a current. ഒഴുക്ക. 2. departure. യാത്ര.

നിഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

നിഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

നിഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To kill, to slay. കൊല്ലുന്നു.

നിഹന്താവ, ിന്റെ. *s.* A killer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ.

നിഹാക, യുടെ. *s.* An iguana, or the Gangetic alligator. ഉടുമ്പ.

നിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Frost, hoar frost. മഞ്ഞ.

നിഹിതം. *adj.* Deposited, delivered, given, entrusted. വെക്കപ്പെട്ടത.

നിഹിംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Slaughter, killing. കുല.

നിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A low, mean, vile man, an outcast. നിന്ദ്യൻ.

നിഹീനം. *adj.* Low, mean, base.

നിഹ്നവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Denial, concealment of knowledge, dissimulation, secrecy, reserve. മറവ, ചതിവ. 2. mistrust, doubt, suspicion. അവിശ്വാസം.

നിഹ്നുതി, യുടെ. *s.* Denial or concealment of knowledge, dissimulation, reserve, secrecy. മറവ, ചതിവ.

നിക്ഷിപ്തം. &c. *adj.* 1. Placed, deposited, pawned, pledged. വെക്കപ്പെട്ടത. 2. treasured. 3. rejected, abandoned, given or thrown away. ഇടപ്പെട്ടത.

നിക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Placing, depositing, pledging. നിക്ഷെപണം ചെയ്യുന്നു, To place, to give, to put down.

നിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hoard of concealed treasure, treasure hid in the ground. 2. a pledge, a deposit. 3. laying up, treasuring, or hoarding up. സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക. നിക്ഷെപമെടുക്കുന്നു, To take up hid treasure. നിക്ഷെപം മാന്തുന്നു, To dig up hid treasure. നിക്ഷെപം വെക്കുന്നു, To treasure up, to hide treasure.

നിക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To lay up, to hoard up, to deposit, to treasure up. ഇടുന്നു, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു, സൂക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നു.

നിഴലാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To appear in a reflected image as in a looking glass, passing shadow, &c., to reflect a shadow.

നിഴലാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A shadowing representation, adumbration, slight or faint sketch.

നിഴലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To shadow, to overshadow, to shade. 2. to represent. 3. to protect, to shelter.

നിഴലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To shadow, to overshadow, to afford shade.

നിഴലുണക്ക, ിന്റെ. *s.* Drying in the shade.

നിഴലുണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To dry in the shade.

നിഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Shadow, shade, umbrage. 2. representation, likeness. 3. protection, shelter.

നിഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To pant, to breathe with difficulty.

നിറ, യുടെ. *s.* 1. Fulness, perfection. 2. a weight of one hundred *Palams.* 3. a weight in general. 4. the charge put into a gun. 5. the first-fruits or first sheaf reaped, on the production of which a certain ceremony is performed. 6. setting the trigger of a gun for firing. 7. making ready a bow for shooting. *adj.* Full, in composition.

നിറകുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A full pitcher or water-pot. 2. a vessel full of water carried on the head in a dance. 3. a water-pot filled with water and presented to a king on certain occasions, as a token of respect, &c.

നിറകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A balance for weighing, a pair of scales.

നിറകൊല്ലുരസ, ിന്റെ. *s.* The string suspending a balance.

നിറകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Loss of colour, brilliancy, &c. 2. a faded colour. 3. disgrace.

നിറച്ചു, *adj.* Full, filled.

നിറച്ചളവ, ിന്റെ. *s.* Full measure, heaped up measure.

നിറഞ്ഞ, *adj.* Full, filled, complete.

നിറനാഴി, യുടെ. *s.* A small measure upheaped, &c., as mentioned under നിറപറ.

നിറപറ, യുടെ. *s.* 1. A full measure or *parah,* measured out at marriage or other auspicious ceremonies. 2. a full measure of corn given annually to the proprietor by the tenant. നിറപറ വെക്കുന്നു, To present such full measure.

നിറപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A full vessel, or jar.

നിറപ്പ, ിന്റെ. *s.* Fulness, completion.

നിറപ്പിഴ, യുടെ. *s.* 1. Failure of colour. 2. loss of colour. 3. disgrace.

നിറമാല, യുടെ. *s.* A place full of strings or wreaths of flowers.

നിറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Colour in general, hue. 2. dye. 3. light. 4. honour. 5. a time or mode in music. നിറം കാച്ചുന്നു, 1. To dye. 2. to colour gold, &c. നിറംമാറുന്നു, To change colour, the colour fades, or becomes pale. നിറം മങ്ങുന്നു, The colour to fade. നിറംപിടിപ്പിക്ക

ന്നു, 1. To colour, to dye, to give a colour. 2. to make of a brilliant colour. നിറംപിടിക്കുന്നു, 1. Dye to be imbibed or absorbed, colour to take. 2. to have a brilliant colour, to be brilliant. 3. to please. നിറംവരുത്തുന്നു, To burnish, to make bright.

നിറയ. *adv.* Fully.

നിറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To fill, to charge a gun.

നിറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be full, to fill, to become full. 2. to be complete. 3. to collect together. 4. to be extinguished. നിറഞ്ഞുപൊകുന്നു, To grow full. നിറഞ്ഞ ഒഴുകുന്നു, To overflow. നിറഞ്ഞ കവിയുന്നു, To run over.

നിറവു,ിന്റെ. *s.* 1. Fulness, completeness. 2. increasing, filling.

നിറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fill, to complete. 2. to satisfy, to satiate. 3. to charge a gun. 4. to bring the first-fruits or sheaf of corn; see നിറ. 5. to extinguish, to put out.

നീ,നിന്റെ. *pron.* Second person, Th *plu.* നിങ്ങൾ, You.

നീകസാത്മജൻ, ന്റെ. *s.* 1. The regent of the south-west. 2. an imp, or *Rácshasa.* രാക്ഷസൻ.

നീകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Likeness, comparison. *adj.* In composition, like, similar, resembling. തുല്യം.

നീക്കത്തുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Variation, change.

നീക്കപ്പെട്ടത. *adj.* 1. Despatched, sent, dismissed. 2. removed, taken away. 3. excepted.

നീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Removing, remove, removal. 2. moving away, distance. 3. change, difference, variation. 4. deduction. 5. destruction. 6. departure, setting sail. 7. walking, going, walk. (honorific.) 8. exception.

നീക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Removing, putting away, putting off, putting or blotting out, forsaking, abrogating, annulling. 2. putting at a distance. 3. changing. 4. deducting. 5. excommunicating. 6. sailing, departing. 7. setting of, starting.

നീക്കുനിര, യുടെ. *s.* A sliding door or partition.

നീക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To remove, to put away, to take away, to put off, to put or blot out. 2. to forsake, to abrogate, to annul. 3. to set sail, to start, or put off. 4. to change, to vary. 5. to deduct in computing. നീക്കിനിൎത്തുന്നു, To keep or place at a distance. നീക്കിവെക്കുന്നു, 1. To put or place any thing at a distance. 2. to suspend.

നീക്കുപൊക്കു,ിന്റെ. *s.* 1. Means, expedient, remedy. 2. excuse.

നീങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A removing, &c. 2. a going away. 3. a changing.

നീങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To move, to remove from, to go off, to depart, to leave, to wear off, to come off, to go, to walk, to go out, to vanish, to disappear. 2. to change to alter, to vary. 3. to move away. 4. to set sail, to be destroyed. 5. to be ended, to be finished. 6. to die. നീങ്ങിപ്പൊകുന്നു, To disappear, to vanish. നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be at a distance, &c. നീങ്ങിനില്ക്കുന്നു, To stand at a distance.

നീച, യുടെ. *s.* 1. A woman of a low tribe. 2. a dwarfish woman. 3. a base, vile, or wicked woman.

നീചകം, &c. *adj.* 1. Low (in stature,) short, dwarfish. കുറിയ. 2. low (in condition;) vile, base, mean. ഹീനമായുള്ള. 3. deep, low. താണ.

നീചകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A mean or base action. നിന്ദ്യപ്രവൃത്തി.

നീചഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A satellite; a moon, an inferior planet.

നീചജാതി, യുടെ. *s.* A low caste or tribe. ഹീനജാതി.

നീചത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Meanness, low condition. നിന്ദ്യാവസ്ഥ.

നീചധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Mean, base, vile or wicked conduct. ഹീനമൎയ്യാദ.

നീചൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person of a low or mean tribe. ഹീനൻ. 2. a short man, a dwarf. മുണ്ടൻ. 3. a base, vile, or wicked man. ദുഷ്ടൻ.

നീചബുദ്ധി, യുടെ. *s.* A mean understanding, want of sense. ദുൎബുദ്ധി.

നീചം, &c. *adj.* 1. Low (in condition,) base, vile, mean. ഹീനം, നിന്ദ്യം. 2. low (in stature,) short, dwarfish. 3. low, deep. താണ.

നീചരാശി, യുടെ. *s.* An inferior planet.

നീചവൃത്തി, യുടെ. *s.* Mean, base, vile or wicked conduct. നീചധൎമ്മം.

നീചാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Depending on or trusting in base or vile persons. ഹീനാശ്രയം.

നീചൈസ്. *ind.* Little, small, low. ഹീനമായി, അല്പമായി.

നീടാന്നു. *ind.* 1. Long. 2. deep, profound.

നീട്ടു,ിന്റെ. *s.* 1. A writing of the Rajah of Travancore, a royal edict or mandate, letters patent. 2. a royal grant. 3. a dash, a stroke. 4. a stab, a blow. 5. extension.

നീട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stretching out, extension. 2. delay.

നീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To stretch forth, or out, to

extend. 2. to extend or lengthen a rod of iron, gold, &c. 3. to delay, to put off. 4. to give. 5. to trim the wick of a lamp. നീട്ടിവായിക്കുന്നു, To chant, to read with a singing tone. നീട്ടിഎഴുതുന്നു, To write in one column. നീട്ടിചൊല്ലുന്നു, To chant, to read with a singing tone. നീട്ടിപറയുന്നു, 1. To speak verbosely. 2. to speak slow or with long emphasis. നീട്ടിവെക്കുന്നു, To delay, to put off. നീട്ടിയിടുന്നു, 1. To delay, to put off. 2. to lengthen. നീട്ടികൊടുക്കുന്നു, 1. To give into the hand. 2. to point out. 3. to put one up to any thing, to excite, to instigate one to do a thing.

നീഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A nest. പക്ഷിക്കൂട. 2. a place, a spot. ഇടം.

നീഡൊത്ഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.

നീണ്ട, *adj.* Long, tall, extended.

നീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth. സമ്പത്ത. 2. corn, grain. ധാന്യം. 3. good-behaviour, modesty, correct deportment. *adj.* 1. Well-behaved, correct, modest. 2. gained, obtained. ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

നീതി, യുടെ. *s.* 1. Righteousness, justice. 2. upright conduct. 3. morals, ethics. 4. laws of a country. 5. honesty, truth. 6. tax. 7. obtaining, acquirement, acquisition. നീതിനടത്തുന്നു, To execute justice, to act justly or correctly. നീതിപറയുന്നു, To speak justly or reasonably. നീതികെൾക്കുന്നു, To hear the right, to judge.

നീതികെട, ിന്റെ. *s.* Injustice, iniquity, wrong, dishonesty. നീതികെടചെയ്യുന്നു, To act unjustly.

നീതിജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who knows the law, one who is experienced in law, a lawyer, a king's minister. നീതിയെ അറിയുന്നവൻ, മന്ത്രി.

നീതിപരൻ, ന്റെ. *s.* The righteous God.

നീതിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* The rent, or tax due to Government.

നീതിമാൻ, ന്റെ. *s.* A righteous man, a just person. നീതിയുള്ളവൻ.

നീതിമാർഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Morality.

നീതിശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Juris-prudence, a law book, the law, a book of ethics. മാനവസ്മൃതി.

നീതിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The title of some books on ethics. 2. the spirit or essence of morality.

നീതിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* An unjust and immoral man. അധൎമ്മിഷ്ഠൻ.

നീതീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Justification, making or constituting righteous.

നീതീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To justify, to make righteous.

നീന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Swimming. 2. passing over. 3. sprawling of children on the floor.

നീന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause or make to swim.

നീന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* 1. To swim. 2. to pass over. 3. to sprawl on the ground as little children. നീന്തികടക്കുന്നു, To swim over or across. നീന്തികരെറുന്നു, To swim to shore. നീന്തിപൊകുന്നു, To swim away. നീന്തിവരുന്നു, To come swimming.

നീപം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cadamba* tree, *Nauclea Cadamba*. നീർകടമ്പ.

നീപ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The edge of a thatch. ഇറമ്പ.

നീർ, റിന്റെ. *s.* 1. Water. 2. juice, liquor. 3. a swelling, a tumour.

നീരജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus in general. താമര, ഇത്യാദി. 2. a sort of Costus, *Costus speciosus.* 3. any aquatic animal or plant.

നീരജസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ.

നീരടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Stoppage of urine, strangury.

നീരട്ടിപ്പെർ, ിന്റെ. *s.* Freehold property purchased with the ceremony of giving a little water to the purchaser at the time of purchase, after which the purchase can never be annulled, or set aside.

നീരദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass. മുത്തെങ്ങാ.

നീരന്ധ്രം, &c. *adj.* Coarse, thick, gross, without interstices. രന്ധ്രമില്ലാത്ത.

നീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. juice, liquor. വെള്ളം.

നീരസപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To displease, to provoke.

നീരസപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be displeased, to be provoked.

നീരസഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A look of displeasure.

നീരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Displeasure, dislike. 2. dryness, insipidity, tastelessness. *adj.* 1. Displeasing. രസമില്ലാത്ത. 2. dry, insipid, void of taste, &c. (morally or physically.) ഉണങ്ങിയ.

നീരസികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dull, stupid, heavy, indifferent person. 2. a cruel person.

നീരാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Lustration of arms: a military and religious ceremony held on the 19th of *Aswini*, and by kings or generals before taking the field; it is still observed by some *Hindu* states under the name of *Desahra.* തിരിയുഴിച്ചിൽ.

നീരാജനവിധി, യുടെ. *s.* See the preceding.

നീരാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to bathe, to bathe, to wash. 2. to anoint.

നീരാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To bathe, to wash.

നീരാട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Bathing, washing. 2. anointing.

നീരാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing, washing.

നീരാട്ടുകുളി, യുടെ. *s.* Bathing of kings or great men.

നീരാട്ടുവള്ളി, യുടെ. *s.* A shrub used in bathing.

നീരാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A kind of dropsy. 2. a water-lily.

നീരാരല്, ിന്റെ. *s.* A water plant.

നീരാവി, യുടെ. *s.* Vapour, steam.

നീരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold or silver cloth. 2. gilt.

നീരാളി, യുടെ. *s.* A water demon or imp.

നീരാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To gild, to overlay with thin gold.

നീരാളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Gilding, overlaying with thin gold.

നീരാഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Deep water.

നീരാഴി, യുടെ. *s.* 1. An oblong tank or pond. 2. a bathing place.

നീരാഴിക്കെട്ടു, ിന്റെ. *s.* A bathing place erected on the side of a tank.

നീരിറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A disease or swelling of the limbs said to arise from the overflow of blood from the head. 2. ebb, or reflux of the tide.

നീരിറങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To swell, to tumefy.

നീരുടുമ്പു, ിന്റെ. *s.* A water lizard, the gangetic alligator.

നീരുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To swell as a tumour, boil, &c.

നീരുള്ളി, യുടെ. *s.* An onion.

നീരുറവു, യുടെ. *s.* A spring, a fountain.

നീരുറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To freeze, water to become stiff.

നീൎന്നുരി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant, *Phyllanthus Pornacea* or *turbinatus*. 2. the many-flowered Phyllanthus, *Phyllanthus multiflorus*.

നീരെറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* Flow of the tide.

നീരൊകു, ിന്റെ. *s.* A sluice, a flood-gate.

നീരൊട്ടികൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To sell free-h old property. See നീരട്ടിപെർ.

നീരൊഴിവു, ിന്റെ. *s.* Diabetes, a flux of urine.

നീരൊഴുക്കു, ിന്റെ. *s.* A stream, a current. നീരൊഴുകുന്നു, Water to flow, to run.

നീരൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A stream, a current.

നീരൊശ, യുടെ. *s.* The sound of rushing water.

നീൎക്കടമ്പു, ിന്റെ. *s.* The *Cadamba* tree, *Nauclea Cadamba.*

നീൎക്കരയാമ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A species of Jussieua, *Jussieua repens.*

നീൎക്കാക്ക, യുടെ. *s.* A species of water fowl.

നീൎക്കാങ്കുഴി, യുടെ. *s.* Diving. നീൎക്കാങ്കുഴിയിടുന്നു, To dive.

നീൎക്കാപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Bathing (honorific) said of the Rajah of Travancore. 2. water for bathing.

നീൎക്കാപ്പുപുര, യുടെ. *s.* A royal bathing room.

നീൎക്കിഴങ്ങു, ിന്റെ. *s.* The root of an aquatic plant, *Scirpus Kysoor.*

നീൎക്കുമള, യുടെ. *s.* A water bubble.

നീൎക്കൊത്തൻപാൽ, ലിന്റെ. *s.* A species of Euphorbia.

നീൎക്കൊമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A disease accompanied with vomiting and purging, a species of cholera.

നീൎക്കൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To swell, to tumefy.

നീൎക്കൊള്ളുവാൻ, ന്റെ. *s.* The chicken pox.

നീൎക്കോലി, യുടെ. *s.* A water snake.

നീൎക്കോളു, ിന്റെ. *s.* 1. Swelling, tumefaction. 2. the flow of the tide. 3. the swelling or rising of the sea.

നീൎച്ചാല്, ിന്റെ. *s.* A channel, a water course, a channel for irrigation.

നീൎച്ചീര, യുടെ. *s.* 1. Water cress. 2. any eatable water plant.

നീൎച്ചുള്ളി, യുടെ. *s.* A prickly plant, *Ruellia obovata* or *Barleria longifolia.*

നീൎച്ചുഴി, യുടെ. *s.* An eddy, a whirlpool.

നീൎച്ചെമ്പു, ിന്റെ. *s.* A plant or kind of yam which grows in the water, *Sagittaria obtusifolia.*

നീൎച്ചോറു, റിന്റെ. *s.* Boiled rice kept over night in water for breakfast.

നീൎത്തിപ്പലി, യുടെ. *s.* A plant, aquatic long pepper.

നീൎത്തിരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A disease something like the cholera.

നീൎത്തുള്ളി, യുടെ. *s.* A drop of water.

നീൎനാ, യുടെ. *s.* An otter, a sea dog.

നീൎനൊച്ചി, യുടെ. *s.* 1. Ovate-leaved smooth Volkameria, *Volkameria Inermis.* (Lin.) 2. the three leaved chaste tree, *Vitex trifolia.*

നീൎപ്പഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A sponge.

നീൎപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* Axillary spider-wort, *Tradescantia axillaris.* (Lin.)

നീൎപ്പുള്ളടി, യുടെ. *s.* A plant or herb, *Indigofera Hedysaroides.*

നീൎപ്പൂച്ച, യുടെ. *s.* An otter.

നീൎപ്പൊങ്ങല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of Bignonia, *Bignonia spathacea.*

നീൎപ്പോള, യുടെ. *s.* A water bubble.

നീൎമരുത,ിന്റെ. *s.* A tree, *Pentaptera Arjuna.*

നീൎമാതളം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind af pomegranate, *Tapia cratæva.*

നീൎമാമ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Ripe mangos pickled in salt.

നീൎമൊര,ിന്റെ. *s.* Butter-milk diluted with water.

നീൎവ്വഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A kind of cane or reed which grows on the water side.

നീൎവ്വാച്ച, യുടെ. *s.* Incontinence of urine, diabetes.

നീൎവ്വാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The croton plant, *Croton tiglium.*

നീൎവ്വീഴ്ച, യുടെ. *s.* A dropsical swelling.

നീല, യുടെ. *s.* A blue fly. *adj.* Black or dark blue.

നീലകണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a peacock, *Pavo instatus.* മയിൽ. 3. a sparrow. ഊൎക്കുരികിൽ.

നീലക്കടമ്പ,ിന്റെ. *s.* Madras Phyllanthus, *Phyllanthus Maderas-patensis.*

നീലക്കരിമ്പ,ിന്റെ. *s.* Sugar-cane, the blue kind, *Saccharum officinarum.*

നീലക്കല്ല,ിന്റെ. *s.* A gem, the sapphire.

നീലക്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Justina ecbolium* or *Barleria cristata.*

നീലക്കൊടുവെലി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, Ceylon leadwort, the blue flowered kind.

നീലഗിരി, യുടെ. *s.* 1. According to the *Puranical* geography, the blue mountains, one of the nine principal ranges of mountains, and north of *Ilavrata.* 2. in local usage, a lofty range of mountains in the Coimbatore province, dividing it from Malabar, the *Neilghirres.*

നീലച്ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blue paint. 2. the colour blue.

നീലച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A species of nightshade, *Solanum rubrum.*

നീലച്ചെന, യുടെ. *s.* A kind of yam, *Arum minutum* or *divaricatum.*

നീലച്ചെമ്പ,ിന്റെ. *s.* A kind of yam the stem of the plant being of a dark colour.

നീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the monkey chiefs. 2. a black monkey. 3. the planet *Saturn.*

നീലനിൎഗ്ഗുണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. *Justicia Gandarussa.* (Lin.) 2. the three leaved chaste tree, *Vitex trifolia.* നീലച്ചെമന്തി, the blue flowered Chrysanthemum Indicum.

നീലനിറം, ത്തിന്റെ. *s.* See നീലവൎണ്ണം.

നീലപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of *Verbesina* with blue flowers. 2. a tree. കായാവ.

നീലപുഷ്പി, യുടെ. *s.* A blue species of *Rasan.*

നീലമണി, യുടെ; and നീലരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem of a blue colour, the sapphire.

നീലമക്ഷിക, യുടെ. *s.* A large blue fly. മണിയനീച്ച.

നീലമാമല, യുടെ. *s.* See നീലഗിരി.

നീലമെഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A black or dark blue cloud.

നീലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The colour black or dark blue. 2. indigo, the dye. 3. a gem, the sapphire. 4. one of the *Nidhis* of CUBÉRA. 5. the blue or hill *Maina*, a bird so called. 6. blue vitriol. നീലംപിഴിയുന്നു, To dye with or dip in indigo.

നീലംഗു, വിന്റെ. *s.* 1. An insect in general. 2. a species of leech. കണിയട്ട.

നീലയുമ്മത്ത,ിന്റെ. *s.* The purple stramonium, or thorn apple, *Datura flexuosa.*

നീലലൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue steel. ഉരുക്ക.

നീലലൊഹിതൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

നീലലൊഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture of red and blue, purple. ഇളനീലം

നീലവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

നീലവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue, the colour.

നീലവസ്ത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BALARÁMA. ബലരാമൻ. 2. a name of the planet SATURN. ശനി. 3. one who wears dark blue raiment.

നീലവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Dark blue cloth or raiment.

നീലവഴുതിന, യുടെ. *s.* A species of egg plant, *Solanum melongena.*

നീലവെണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

നീലാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol, sulphate of copper. തുരിശ.

നീലാമ്പാല, യുടെ. *s.* A plant apparently distinct from the *indigofera*, but from which indigo dye is made.

നീലാംബരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BALARÁMA. ബലരാമൻ. 2. one who wears dark blue clothes. 3. a name of *Sani* or the planet SATURN. ശനി.

നീലാംബരി, യുടെ. *s.* 1. A tune. ഒരു രാഗം. 2. a woman clothed in blue raiment. നീലവസ്ത്രമുടുത്തവൾ.

നീലാംബുജന്മ, ത്തിന്റെ. *s.* The blue lotus. കരിങ്കുവളം.

നീലാംബുജം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

നീലാരവിന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue lotus. കരിങ്കുവളം.

നീലി, യുടെ. *s.* 1. The indigo plant, *Indigofera tincto-*

ria. അമരി. 2. a dark woman.

നീലിക, യുടെ. *s.* 1. The indigo plant, *Indigofera tinctoria.* അമരി. 2. the blue flowered Chrysanthus. നീലച്ചെമന്തി.

നീലിനി, യുടെ. *s.* The indigo plant, *Indigofera tinctoria.* അമരി.

നീലിമ, യുടെ. *s.* Black or dark blue colour. കറുപ്പുനിറം.

നീലെശ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a district in north Malabar.

നീലൊപലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sapphire. നീലക്കല്ലു.

നീലൊല്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* A blue lotus, *Nymphœa cœrulœa.* കരിങ്കുവളം.

നീവാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Dearth, scarcity. ക്ഷാമം.

നീവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of wild paddy or rice corn growing without cultivation. വരിനെല്ലു.

നീവി, and നീവീ, യുടെ. *s.* 1. Capital, principal, stock. മുതൽദ്രവ്യം. 2. a stake, a wager. 3. a cloth round a woman's waist, or the ends of the cloth passed round the loins so as to hold the whole together; the tie of drawers worn by women, &c. കണെക്കുത്ത.

നീവീബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

നീവൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Any inhabited country. നാട്ടുപുറം.

നീപ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The edge of a thatch. ഇറമ്പ. 2. the circumference of a wheel.

നീശാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A warm cloth, a blanket. പുച്ചവടം. 2. curtains, musquito curtains.

നീഹാരപൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. *s.* The Himala or snowy mountain. ഹിമവാൻ.

നീഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Frost, hoar frost. ഉറച്ചമഞ്ഞ.

നീളത്തിൽ. *adv.* Lengthways, in length, aloud.

നീളമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To lengthen, to extend.

നീളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Length, longitude, extension. 2. elongation. 3. delay. 4. distance.

നീളംവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be long, to become lengthened or drawn out.

നീളൽ, ലിന്റെ. *s.* Lengthening, extending, extension.

നീളവെ. *adv.* Every where, along, lengthways.

നീളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become long. 2. to extend or be extended. 3. to lengthen, to be drawn out. 4. to be delayed or protracted. നീണ്ടുപൊകുന്നു, To be lengthened, to be long. നീണ്ടുനിവിൎന്ന, Tall and straight. നീണ്ടുവളഞ്ഞ, Tall and crooked. നീണ്ടുതടിച്ചു, Tall and stout. നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ, Tall and thin.

നീളെ. *adv.* See നീളവെ. നീളെ നടക്കുന്നു, നീളെ സഞ്ചരിക്കുന്നു, 1. To walk along, to walk about every where. 2. to become public or known every where. നീളെപരക്കുന്നു, To extend, or spread all over, to be spread or known every where. നീളെസംസാരിക്കുന്നു, To speak publicly, to spread any thing abroad.

നീറ,ിന്റെ. *s.* 1. A kind of large red ant found upon trees. 2. lime slaked and reduced to powder. 3. ashes.

നീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To become slaked and reduced to powder like lime. 2. to smart, to burn, to be inflamed, to feel acute pain. 3. to be hot.

നീറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Slaking lime, reducing to powder. 2. burning heat. 3. the heat or smarting of a burn.

നീററിരിപ്പു,ിന്റെ. *s.* The cholera morbus.

നീററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. a.* 1. To reduce to powder. 2. to slake lime. 3. to calcinate, to burn to ashes.

നീറെറട്ടപ്പു,ിന്റെ. *s.* The cholera morbus.

നു. *ind.* A Sanscrit particle, 1. Of interrogation; 2. of discrimination; 3. of reflexion; 4. of doubt; 5. of contempt; 6. of pretence; 7. of respect. 8. a particle implying cause or motive; what, how, or, either, &c., will in general express it.

നുകക്കഴി, യുടെ. *s.* The peg or pin of a yoke.

നുകത്തടി, യുടെ. *s.* A yoke.

നുകത്തുള, യുടെ. *s.* The hole of the yoke, through which the rope passes for tying the oxen.

നുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A yoke for oxen. നുകംവെക്കുന്നു, To yoke.

നുകംവെച്ചകാള, യുടെ. *s.* A young ox in training.

നുകരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To eat. 2. to drink. 3. to swallow. 4. to enjoy.

നുകൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Eating. 2. drinking. 3. swallowing. 4. enjoying.

നുണ, യുടെ. *s.* 1. A lie, a falsehood, calumny. 2. flattery, false praise. 3. greediness, voraciousness. നുണപറയുന്നു, To tell lies, to lie, to calumniate, to backbite.

നുണെച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A man or woman who tells lies, a liar, a calumniator. 2. a flatterer. 3. a greedy and ravenous person.

നുണെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Greediness, ravenousness, voraciousness. 2. eating.

നുണത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A story, a lie, a falsehood, calumny, back-biting. 2. flattery, false praise. 3. greediness.

നുണെത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

നുണയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tale-bearer, a liar. 2. a greedy or voracious person. 3. a spy, an informer. 4. a back-biter, a calumniator.

നുണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be greedy, ravenous or voracious.

നുണിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A species of itch or eruption on the body. 2. scurf.

നുണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. See നുണപറയുന്നു. 2. to taste, to try by the mouth, to smack the lips. 3. to be greedy.

നുതം. *adj.* Lauded, praised, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

നുതി, യുടെ. *s.* Praise, eulogium, commendation, panegyric, applause, encomium. സ്തുതി.

നുത്തം, &c. *adj.* Sent, ordered, despatched. അയക്കപ്പെട്ടത, നീക്കപ്പെട്ടത.

നുന്നം, &c. *adj.* Sent, despatched, cast, thrown, dismissed. അയക്കപ്പെട്ടത, നീക്കപ്പെട്ടത.

നുര, യുടെ. *s.* 1. Froth, foam, scum. 2. effervescence. 3. cuttle fish bone.

നുരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Frothing, foaming. 2. effervescing, a bubbling.

നുരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To skin, to cover superficially, to froth.

നുരി, യുടെ. *s.* 1. Small bubbles of water. 2. rice corn plants. നുരിയിടുന്നു, To rise in small bubbles, to bubble up.

നുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rise in small bubbles, to bubble.

നുരുമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The dust into which wood is reduced by insects. 2. rust of iron.

നുരുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rotting, decay. 2. rusting.

നുരുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rot, to decay. 2. to rust.

നുരുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To rot, to decay. 2. to rust.

നുലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rottenness, putrefaction. 2. mouldiness, fustiness.

നുലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be rotten, to spoil, to be putrefied.

നുലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To spoil by squeezing in the fingers, to make soft by rubbing between the fingers.

നുള്ള, ിന്റെ. *s.* A pinch.

നുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* Pinch, pinching, scratching.

നുള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to pinch, pluck or cull.

നുള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. c.* To pinch, to pluck, to cull, to scratch. നുള്ളികൊടുക്കുന്നു, To pluck and give by little and little. നുള്ളിപ്പറിക്കുന്നു, To pinch and pluck off or out.

നുറുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A piece, a slice, a small portion, a bit. 2. a very minute writing. 3. cutting or breaking in pieces.

നുറുക്കലരി, യുടെ. *s.* Rice beaten small.

നുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cut in pieces, to break in pieces. 2. to bruise, or crush in pieces. 3. to grind, to pound, to pulverize, to reduce to powder or dust.

നുറുങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. See നുറുക്ക. 2. chips. 3. smallness, minuteness. *adj.* Little, short, small. നുറുങ്ങുനെരം, A short time.

നുറുങ്ങരി, യുടെ. *s.* Rice pounded small.

നുറുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Breaking. 2. bruising, cutting or crushing to pieces.

നുറുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To break or be broken in pieces, to go to pieces. 2. to be bruised, to be crushed in pieces. 3. to be pulverized.

നൂണാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The narrow-leaved Morinda, *Morinda umbellata.* കടപ്പിലാവ.

നൂതനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A new-comer, a stranger. 2. a novice. പച്ച.

നൂതനം. *adj.* 1. New, fresh, recent, young. പുതിയ, ഇളയ. 2. recent, late, &c.

നൂത്ത, യുടെ. *s.* A hole to creep through.

നൂത്നം, *adj.* New, fresh. പുതിയ.

നൂദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small betel tree. ചെറുകമുക. 2. the mulberry tree, *Morus Indicus.*

നൂനം. *ind.* 1. Certain, certainly, assuredly. നിശ്ചയം. 2. a particle of doubt or deliberation. തക്കം. 3. a reminiscient particle. ഉല്പ്രെക്ഷ. 4. an expletive.

നൂപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the ankle or toes. കാൽച്ചിലമ്പ.

നൂൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Cotton thread, yarn. 2. a measuring line. നൂൽനൂല്ക്കുന്നു, To spin thread. നൂൽപിരിക്കുന്നു, To twist, to twine or make thread. 3. a measure. 4. instigation, instruction. 5. means. 6. a spider's web. 7. a gold or silver chain for the waist or neck. 8. the penis. നൂലിടുന്നു, 1. To mark with a line. 2. to instruct, to instigate.

നൂലാമാല, യുടെ. *s.* 1. Entangled thread. 2. craft, artifice, device. 3. entanglement, intricacy, puzzle. 4. a spider's web.

നൂലിട്ടജാതി, യുടെ. *s.* Brahmans and other classes who

wear the sacred thread.

നൂലുണ്ട, യുടെ. *s.* A ball of thread.

നൂല്ക്കൽ, നൂററൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of spinning.

നൂല്ക്കുന്നു,ററു, ല്പാൻ. *v. n.* To spin, to make thread.

നൂല്യേണി, യുടെ. *s.* A rope ladder.

നൂൽചരട, ിന്റെ. *s.* A string or cord made of thread, cotton cord.

നൂൽചെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A weaver. 2. a dealer in thread or yarn.

നൂല്പാര, ിന്റെ. *s.* 1. Yarn wound on a reel. 2. a reel to wind thread on.

നൂല്പാര, യുടെ. *s.* Marks made on wood with a marking line for sawing, &c.

നൂൽതുണി, യുടെ. *s.* Cotton cloth, calico.

നൂൽപ്പരിത്തി, യുടെ. *s.* 1. The cotton plant. 2. cotton wool.

നൂല്പശ, യുടെ. *s.* Size used for stiffening thread.

നൂൽവല, യുടെ. *s.* A net made of cotton thread.

നൂൽവള്ളി, യുടെ. *s.* A species of Dalbergia, *Dalbergia lanceolaria*, or *scandens*.

നൂഴൽ, ലിന്റെ. *s.* Creeping in, creeping or entering in with difficulty.

നൂഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to enter or go in, to cause to invade, to thrust or push in.

നൂഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. n.* To enter in with difficulty, to creep in, to enter, to penetrate, to invade, to intrude. നൂണുകടക്കുന്നു, To creep through.

നൂറ, റിന്റെ. *s.* 1. One hundred. 2. *Chunam* or powdered lime. 3. dust, powder, any pulverulent or minute division of substance.

നൂറാമത. *adj.* Hundredth.

നൂറാമത്തെ. *adj.* Hundredth.

നൂറാം. *adj.* Hundredth.

നൂറായിരം. *adj.* A hundred thousand, a lack.

നൂറൊൻ, ന്റെ. *s.* A kind of edible wild yam.

നൂററ, യുടെ. *s.* See നൂറൊൻ.

നൂററമ്പത. *adj.* One hundred and fifty.

നൂററാണ്ട, ിന്റെ. *s.* A period of one hundred years.

നൂററിരുപത. *adj.* One hundred and twenty.

നൂറുകുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chunam* pot or pouch.

നൂറെറട്ട. *adj.* One hundred and eight.

നൂറെറാന്ന. *adj.* One hundred and one.

നൃ, നരന്റെ. *s.* A man individually or collectively, a man, mankind. മനുഷ്യൻ. *plu.* നൃക്കൾ, Men, individuals.

നൃജന്മാ, വിന്റെ. *s.* A man.

നൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dancing. 2. the science of dancing. നൃത്തംചെയ്യുന്നു, To dance. നൃത്തം കുനിക്കുന്നു, To dance.

നൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Dancing, acting, the actor's practice in general.

നൃപചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* An emblem or symbol of royalty. രാജാവിനുള്ള അടയാളങ്ങൾ.

നൃപതി, യുടെ. *s.* 1. A king, a sovereign. രാജാവ. 2. a name of CUBÉRA. കുബെരൻ.

നൃപതിസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of kings or princes. രാജകം.

നൃപൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

നൃപമന്ദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal palace. രാജഭവനം.

നൃപലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* An emblem or symbol of royalty. രാജാവിനുള്ള ലക്ഷണം.

നൃപലക്ഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The royal umbrella, an emblem of royalty.

നൃപസഭ, യുടെ. *s.* 1. An assembly of princes. രാജകം. 2. a palace. രാജഭവനം.

നൃപസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A queen. രാജസ്ത്രീ.

നൃപാത്മജ, യുടെ. *s.* A princess. രാജപുത്രി.

നൃപാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal throne. രാജാസനം.

നൃപൊചിതം, &c. *adj.* What is becoming, or proper, for a king. രാജാവിന യൊഗ്യമായുള്ള.

നൃമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The measure of a man equal in the height to which he reaches with both arms elevated and the fingers extended. ഒരാളും കയ്യെടുപ്പും ഉള്ളത.

നൃവരൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.

നൃശംസൻ, ന്റെ. *s.* A wicked man, one who is mischievous, hurtful, destructive. ദുഷ്ടൻ.

നൃശംസം, &c. *adj.* Malicious, wicked, hurtful, injurious, mischievous, destructive. ദുഷ്ടം.

നൃസൈനം, ത്തിന്റെ. *s.* An army of men. പടജനം.

നെഞ്ച or നെഞ്ഞ, ിന്റെ. *s.* 1. The breast, the chest. 2. the heart, the mind. നെഞ്ചിലിരിക്കുന്നു, To have in mind, or in memory. നെഞ്ചിടിക്കുന്നു, The mind fluctuates, beats, or is confused. നെഞ്ചുപിളരുന്നു, The heart to rend or split. നെഞ്ചുപൊട്ടുന്നു, or പൊടിയുന്നു, The heart to rend or split.

നെഞ്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The heart, the mind.

നെഞ്ചടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To have an oppression or obstruction in the chest.

നെഞ്ചടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Oppression or obstruction in the chest.

നെഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* The heart, the mind.

നെഞ്ചുകുഴി, യുടെ. *s.* The hollow in the chest.
നെഞ്ചുപുകച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Nausea in the stomach.
നെഞ്ചുവെവ, റിന്റെ. *s.* Nausea in the stomach.
നെഞ്ചുറെപ്പ, റിന്റെ. *s.* 1. Boldness, courage. 2. hard heartedness, hardness of heart.
നെഞ്ചൂററമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is broad-chested, full-breasted, strong.
നെഞ്ചൂററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A broad chest, a full breast. 2. strength.
നെഞ്ചെരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Nausea in the breast or stomach. നെഞ്ചെരിയുന്നു, The chest to burn, to nauseate.
നെടിയ. *adj.* 1. Long, extensive. 2. tall, high.
നെടിയകുട, യുടെ. *s.* An umbrella with a long handle.
നെടിയരി, യുടെ. *s.* Whole rice freed from the husk without being broken.
നെടിയവൻ, ന്റെ. *s.* A tall man.
നെടിയില, യുടെ. *s.* A long leaf.
നെടു. *adj.* 1. Long, extensive. 2. tall, high.
നെടുകെ. *adv.* Straight on or along, directly. നെടുകെ പൊകുന്നു, To go straight on.
നെടുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tallness, height. 2. length, extension.
നെടുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A tall man.
നെടുക്കയം, ത്തിന്റെ. *s.* A deep lake, a large or deep place of water. *adj.* Very deep.
നെടുക്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A long time, or length of time. നെടുക്കാലമായി, For a long time.
നെടുങ്കേണി, യുടെ. *s.* A large oblong pond, a pool, a lake.
നെടുങ്കൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A long barrack, any long shed or building.
നെടുങ്കോണി, യുടെ. *s.* A long ladder.
നെടുങ്ങാടി, യുടെ. *s.* A certain tribe, or class, particularly that of the Calicut Rajah.
നെടുഞ്ചാൺ, റിന്റെ. *s.* A long span measured by the extended thumb and little finger, considered equal to twelve fingers.
നെടുഞ്ചൂഴിക, യുടെ. *s.* A long wall-plate.
നെടുഞ്ചെത്ത, റിന്റെ. *s.* A plant, *Memecylon amplexicaule.*
നെടുത. *adj.* 1. Long, extensive. 2. tall, high.
നെടുതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To extend, to stretch out, to elongate. 2. to grow tall or high.
നെടുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make long, to lengthen.
നെടുദൂരം. *adj.* Very distant, very far off.
നെടുനാൾ. *adv.* Many days, long time.
നെടുനീളം, ത്തിന്റെ. *s.* The whole length, great length. *adj.* Very long.
നെടുന്തരിശ. *adj.* (Land which has been) uncultivated for a long time, waste land.
നെടുന്തുടി, യുടെ. *s.* A kind of long drum.
നെടുപ്പ, റിന്റെ. *s.* 1. Length. 2. tallness, height.
നെടുന്നനെ. *adv.* Straight on, straight along, directly, straight up.
നെടുമ്പക, യുടെ. *s.* Hatred of long continuance.
നെടുമ്പാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Running straight forward without looking back.
നെടുമ്പുര, യുടെ. *s.* A long shed made of *ola* leaves or wicker work.
നെടുമംഗല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The string by which the consecrated piece of gold is suspended round the neck of a married *Hindu* woman.
നെടുമുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A cubit measured by the hand and arm.
നെടുവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* An oblong figure, an ellipsis.
നെടുവരിയൻ, ന്റെ. *s.* A royal tiger.
നെടുവിരിപ്പുസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* The country or province of Calicut.
നെടുവിളിയാൻ, ന്റെ. *s.* The name of a large bird.
നെടുവീപ്പ, റിന്റെ. *s.* A sigh, a long breath, hard breathing, panting. നെടുവീപ്പിടുന്നു, To sigh, to take a long breath.
നെട്ട. *adj.* 1. Long. 2. tall.
നെട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A tall man.
നെട്ടാണി, യുടെ. *s.* The crown of the head.
നെട്ടാന്തൊട്ടി. *adj.* Tall and thin.
നെട്ടായം, ത്തിന്റെ. *s.* A straight part in a river, &c.
നെട്ടിതൊട്ടാവാടി, യുടെ. *s.* A creeping water plant, *Mimosa natans.*
നെട്ടോട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Running straight forward without looking back.
നെന്മണി, യുടെ. *s.* A grain of rice corn.
നെന്മാണിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem said to be found in rice corn.
നെന്മെനിവാക, യുടെ. *s.* A kind of Mimosa, *Mimosa Sirisha.*
നെയ്യ, യുടെ. *s.* 1. *Ghee* or butter-oil. 2. fat, grease. 3. cocoa-nut oil.
നെയ്യാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Anointing an image with butter-oil.

നെയാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of water-lily.

നെയിക്കുററി, യുടെ. *s.* A butter-oil jar. നെയിക്കുററിവെക്കുന്നു, To present a jar of butter-oil as a token of respect and subjection.

നെയിത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Weaving, plaiting. 2. texture, weaver's work.

നെയിത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A weaver.

നെയിത്തുതറി, യുടെ. *s.* A weaver's loom or beam.

നെയ്യുണ്ണി, യുടെ. *s.* A creeping plant.

നെയ്യുറുമ്പ, ിന്റെ. *s.* Small red ants.

നെയ്യുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A boiler, a saucepan, or other cooking utensil.

നെയ്യൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A water plant *Menyanthes.* 2. a water-lily, *Nymphæa alba.*

നെയ്ത്തുകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A loom.

നെയ്മീൻ, ന്റെ. *s.* A fish.

നെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. *v. a.* 1. To weave cloth. 2. to plait mats.

നെരുപ്പൊട, ിന്റെ. *s.* A portable fire-place, a stove.

നെല്ക്കച്ചി, യുടെ. *s.* Rice-corn straw.

നെല്ക്കതിർ, രിന്റെ. *s.* A spike or ear of rice corn.

നെല്ക്കണ്ട, ിന്റെ. *s.* A stalk or culm of rice corn.

നെല്പട്ട, ിന്റെ. *s.* A bag or sack for rice corn.

നെല്പതർ, ിന്റെ. *s.* The chaff of rice corn.

നെല്പലിശ, യുടെ. *s.* Lending rice grain at interest.

നെല്പുര, യുടെ. *s.* A granary for rice corn, a corn barn.

നെല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. Paddy, or rice in its husk, rice grain. 2. the seed of the bamboo.

നെല്ലരി, യുടെ. *s.* Rice.

നെല്ലറ, യുടെ. *s.* A granary, a cupboard, a place or room in which rice corn is kept.

നെല്ലി, യുടെ. *s.* The shrubby Phyllanthus, *Phyllanthus Emblica.*

നെല്ലിക്കാ, യുടെ. *s.* The astringent acid fruit of the preceding.

നെല്ലിക്കാഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* Bright shining yellow sulphur.

നെല്ലിട, യുടെ. *s.* 1. A space equal to a grain of rice corn. 2. a weight equal to that of a grain of rice corn.

നെല്ലിത്താളി, യുടെ. *s.* A tree, *Æschynomene Indica.*

നെല്ലിപ്പടി, യുടെ. *s.* See നെല്ലിപ്പലക.

നെല്ലിപ്പലക, യുടെ. *s.* A frame at the bottom of a well on which the masonry rests.

നെല്ലിപ്പുളി, യുടെ. *s.* A species of Æschynomene, a small tree of the wood of which corks, &c., are made.

നെല്ലിപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The flower of the shrubby Phyllanthus, *Utricularia cœrulea.*

നെല്ലുകുത്ത, ിന്റെ. *s.* Beating rice grain. നെല്ലുകുത്തുന്നു, To beat paddy or rice grain.

നെല്ലുമി, യുടെ. *s.* The husk of rice corn or paddy.

നെല്ലുളി, യുടെ. *s.* A small chisel.

നെല്ലൊക, ിന്റെ. *s.* The beard of rice corn.

നെറി, യുടെ. *s.* 1. Honesty, rectitude, probity, chastity. 2. a right way. 3. straightness.

നെറികെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A dishonest, deceptive, or evil man.

നെറികെട, ിന്റെ. *s.* 1. Dishonesty, a bad way, irregularity, immorality. 2. crookedness. *adj.* Dishonest, immoral, &c.

നെറിവ, ിന്റെ. *s.* See നെറി.

നെറിവുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* An upright, just man, a man of integrity.

നെറുക, യുടെ. *s.* The crown of the head, the pate.

നെറുകന്തല, യുടെ. *s.* See the preceding.

നെററി, യുടെ. *s.* The forehead, the front.

നെററിക്കുറുനിര, യുടെ. *s.* Hair curled upon the forehead.

നെററിച്ചുളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Knitting the brows. നെററിചുളിക്കുന്നു, To knit the brows.

നെററിച്ചുളുക്ക, ിന്റെ. *s.* Wrinkles in the forehead.

നെററിത്തടം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead.

നെററിപ്പട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the forehead, a sort of tiara, a frontlet.

നെററിപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The gable end of a house.

നെ, The െ pronounced long.

നെഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A plough staff. 2. a hilt.

നെടുന്നു, ടി, ടാൻ. *v. a.* To obtain, to get, to gain, to acquire, to attain, to earn. നെടിവെക്കുന്നു, To gather, to lay up riches or acquired wealth.

നെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquisition, acquirement, gain, gaining, attaining.

നെതാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A master, an owner. ഉടയക്കാരൻ. 2. a leader, a conductor, a guide. നായകൻ.

നെത്രഗൊചരൻ, ന്റെ. *s.* One who is present. കണ്ണിൻവെട്ടത്തകണ്ടവൻ.

നെത്രഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An eye-lid. കണ്ണൊള. 2. an eye-lash. കണ്ണിലി.

നെത്രദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil eye cast upon any one's food, &c.

നെത്രനിമിലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shutting the eyes. കണ്ണടപ്പ.

നെത്രമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Rheum of the eyes. പീള.
നെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eye. കണ്ണ. 2. bleached or wove silk. പട്ടുശീല. 3. the root of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ വെർ.
നെത്രരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A cataract or disorder in the eyes. കണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന രൊഗം.
നെത്രസംജ്ഞ, യുടെ. *s.* Motioning with the eyes. കണ്ണുകാട്ടുക.
നെത്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The outer corner of the eye. കടക്കണ്ണ.
നെത്രാന്തസംജ്ഞ, യുടെ. *s.* Motioning with the eyes. കണ്ണുകാട്ടുക.
നെത്രാംബു, വിന്റെ. *s.* A tear. കണ്ണുനീർ.
നെത്രാംബുജം, ത്തിന്റെ. *s.* A beautiful eye.
നെത്രെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The organ of sight. കണ്ണിന്റെ അറിവ.
നെത്രൊന്മീലനം, ന്റെ. *s.* Opening the eyes. കണ്മിഴിക്കാ.
നെത്രൊല്പലം, ത്തിന്റ. *s.* A beautiful eye.
നെദിഷ്ഠം, &c. *adj.* Nearest, very near. എററവും അടുത്ത.
നെന്ത്രക്കായ, യുടെ. *s.* A large sort of plantain; See നെന്ത്രവാഴ.
നെന്ത്രവാഴ, യുടെ. *s.* A large kind of plantain tree.
നെപഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dress, ornament, embellishment. അലങ്കാരം. 2. disguise. വെഷം.
നെപാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country, *Nepaul.* ഒരു രാജ്യം.
നെമം, ത്തിന്റെ. *s.* Time, period, season. സമയം, കാലം. 2. term, boundary, limit. അതിര.
നെമവെടി, യുടെ. *s.* See നിയമവെടി.
നെമി, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Dalbergia oujeinensis.* തൊട്ടക്കാര. 2. the circumference of a wheel. തെർവണ്ടിയുടെ വിട്ടമ്പ. 3. the wheel of a carriage. തെരുരുൾ. 4. the frame work on the rope of a well, the pulley. തുടി. 5. a frame at the bottom of a well, on which the masonary rests. നെല്ലിപ്പലക.
നെമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To appoint, to set apart, to choose. 2. to determine, to fix.
നെർ, ിന്റെ. *s.* 1. Truth. 2. right, equity, justice, honesty, integrity. 3. straightness, directness. 4. impartiality. *adj.* 1. True. 2. right, equitable, just, honest. 3. straight, direct. 4. impartial. *adv.* Truly, justly, equitably, mostly, exactly, straight. നെരുപറയുന്നു, To speak the truth. നെരുനടക്കുന്നു, To prevail, as truth or justice. നെരുനടത്തുന്നു, To cause truth to prevail, to execute or put in force what is true, to cause justice or right to be done. നെരുവരുത്തുന്നു, To prove the truth of any thing. നെരുതെളിയുന്നു, The truth to appear or become manifest. നെരറിയുന്നു, To know the truth of any thing, to know what is just and right.
നെരത്ത. *adv.* Morning, at the proper time, seasonably.
നെരത്തെ. *adv.* In the morning, early, in the day time, seasonably.
നെരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time, leisure, opportunity. 2. hour. നെരം പൊകുന്നു, Time goes or passes on, it grows late. നെരം പൊക്കുന്നു, To spend time.
നെരംപൊക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Amusement, sport, pastime. 2. play. നെരംപൊക്കകാട്ടുന്നു, To amuse. നെരംപൊക്കപറയുന്നു, To amuse, to jest.
നെരലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies, foes. ശത്രുക്കൾ.
നെരസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A true or honest man.
നെരാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be true, just, right. 2. to be straight, direct.
നെരാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make right, to verify. 2. to make straight.
നെരാംവണ്ണം. *adv.* Rightly, properly, correctly, truly.
നെരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To meet, to challenge, to join in battle. 2. to oppose, to resist, to contradict.
നെരിയ. *adj.* Thin, fine, nice, delicate.
നെരിയത, ിന്റെ. *s.* Any thing fine or thin.
നെരുകാരൻ, നെരുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An upright or honest man. 2. a simpleton.
നെരുകെട, ട്ടിന്റെ. *s.* A falsehood, a deceit.
നെരുകെട്ടകാരൻ, ന്റെ. *s.* A liar, a cheat, a rogue.
നെരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To vow, to make a vow, to offer.
നെരെ. *postpos.* Against, towards, opposite to.
നെരെ. *adv.* Straight-way, straight on, directly, rightly, truly. നെരെയാക്കുന്നു, To rectify, to put right, to adjust. നെരെനില്ക്കുന്നു, To stand upright. നെരെ വരുന്നു, To come direct, to come against, to meet. നെരെപൊരുതുന്നു, To fight or contend against, to join in battle. നെരെ പറയുന്നു, To speak truly, to tell without disguise. നെരെമെടിക്കുന്നു, To receive honestly, *i. e.* not indirectly, as a bribe, &c.
നെരെജ്യെഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* Elder brother of the same mother.
നെരെമറിച്ച, &c. *adj.* On the contrary, directly, the opposite.
നെരെയനുജൻ, ന്റെ. *s.* Younger brother of the same mother.

നെരെവിരൊധം. *adj.* Directly contrary, adverse, reverse.

നെരൊത്ത. *adj.* Equal, right.

നെക്കാററ,ിന്റെ. *s.* A wind directly opposite or adverse, an adverse wind.

നെക്കുനെരെ. *adv.* 1. Equally, evenly. 2. before, face to face. 3. what is equal in value to another thing, or what is instead of it, exchange.

നെക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To become watery, thin, liquid, or fluid. 2. to become fine, thin. 3. to be reduced. 4. to attack, to oppose, to meet in battle. നെ ൎത്തവരുന്നു, 1. To liquify, to become thin. 2. to meet. നെൎത്തനില്ക്കുന്നു, To stand opposite, to oppose. നെ ൎത്തപറയുന്നു, To speak against, to oppose. to contend against in speech. നെൎത്തപൊകുന്നു, 1. To grow thin, fine, &c. 2. to oppose or attack in battle.

നെൎച്ച, യുടെ. *s.* A vow, an offering. നെൎച്ചകഴിക്കു ന്നു, To perform a vow, or offering.

നെൎച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who performs a vow.

നെപ്പടം. *adj.* Thin, fine.

നെപ്പലിശ, യുടെ. *s.* Ten per cent interest.

നെപ്പാട്ടച്ചീട്ട,ിന്റെ. *s.* A rent bond, or a written agreement to pay a certain amount of rent or interest.

നെപ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A customary fixed rent on land.

നെപ്പാട്ടയൊല, യുടെ. *s.* A rent bond. See നെപ്പാ ട്ടച്ചീട്ട.

നെപ്പാതി, യുടെ. *s.* The half, a moiety; exactly half.

നെപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To meet, to occur, to appear. 2. to enter into an agreement with the proprietor of land.

നെൎപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Fineness, smoothness. 2. thinness, leanness. 3. the state of being fluid, or liquid, liquifaction.

നെൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make thin, fine, or slender, to attenuate. 2. to refine, to made transparent.

നെൎമ്മ, യുടെ. *s.* 1. Fineness, fine. 2. thinness, softness. 3. beauty, neatness. 4. delicacy. 5. gentleness. 6. smallness. *adj.* 1. Fine, thin. 2. nice, delicate.

നെൎവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A produce of tenfold. 2. truth.

നെൎവഴി, യുടെ. *s.* 1. A right, true or proper way; the way of truth. 2. a straight or direct way. നെൎവഴി കൂട്ടു ന്നു, To put one in a right or good way.

നെൎവാളം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. The croton plant. 2. the croton seed, *Croton Tiglium.* 3. the angular-leaved Physic-nut, *Jatropha Curcas.* കടലാവണക്ക.

നെൎവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A straight sword.

നെൎവി, യുടെ. *s.* Allowance made to a tenant for the expense of planting trees, improving ground, &c.

നെൎവില, യുടെ. *s.* See the preceding.

നൈകഭെദം, &c. *adj.* Various, multiform, manifold. നാനാവിധമായുള്ള.

നൈഗമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A trader, a merchant. കച്ച വടക്കാരൻ. 2. a citizen, a townsman. നഗരവാ സി.

നൈഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An *Upanishad* or portion of the *Védas.* 2. guiding, leading, directing. നടത്തുക. 3. a road, a way. വഴി.

നൈചികി, യുടെ. *s.* A cow of a superior kind. ഉത്ത മ പശു.

നൈച്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Meanness, lowness, pretended humility. താണ്മ.

നൈത്തിയാർ, രുടെ. *s.* A title of honour and respect, given to females of high rank.

നൈപത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A dressing room, a masking room. അണിയറ.

നൈപാളി, യുടെ. *s.* 1. A double jasmine. പിച്ചകം. 2. red arsenic. മനയൊല. 3. a species of Chrysanthus. ചെമന്തി. 4. indigo. അമരി.

നൈപുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Skilfulness, cleverness, expertness, eminence in any art. നിപുണത.

നൈമിത്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* A cause, reason, instrumental cause. കാരണം.

നൈമിശം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest, or wilderness so called. ഒരു വനം.

നൈമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

നൈയഗ്രൊധം,ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the Indian fig tree or great *Banyan, Ficus Indicus.* പെരാൽകുരു.

നൈയായികൻ, ന്റെ. *s.* A logician, a follower of the *Nyáya* or logical philosophy. ഒരു മതക്കാരൻ.

നൈരന്തൎയ്യം, &c. *adj.* 1. Coarse, gross, without interstice. ഇടതിങ്ങിയ. 2. continual, continuous. നിത്യമാ യുള്ള.

നൈരാശ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is obstinate, perverse.

നൈരാശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Obstinacy, perverseness. നൈരാശ്യം പിടിക്കുന്നു, To persist improperly in asserting any thing, to be obstinate, or perverse. നൈ രാശ്യം ഭാവിക്കുന്നു, To be obstinate, perverse, to contend strongly or obstinately.

നൈരൃതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A demon, a fiend. രാക്ഷസ

ൻ. 2. the ruler of the south-west quarter. കന്നിമൂലെക്കധിപൻ.

നൈരൃതം, *adj.* Relating to the south-west quarter. നിരൃതിയെ സംബന്ധിച്ച.

നൈരൃതി, യുടെ. *s.* 1. The south-west quarter. 2. the ruler of the south-west quarter. കന്നിമൂലെക്കധിപൻ. 3. the 19th lunar asterism. മൂലനക്ഷത്രം.

നൈൎഗ്ഗുണ്യം, &c. *adj.* 1. Void of all qualities. 2. bad, worthless, having no good qualities. ഗുണമില്ലാത്ത.

നൈൎമ്മല്യം, &c. *adj.* 1. Pure, clean, clear, transparent, free from dirt, or impurities. സ്വഛമായുള്ള. 2. sincere, upright. ദൊഷമില്ലാത്ത.

നൈവല, യുടെ. *s.* The omentum, the caul, or double membrane spread over the entrails.

നൈവിലാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A variety of the Nymphœa lotus.

നൈവെദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An oblation or offering to the deity. നിവെദ്യം. *adj.* Worthy of being offered. നിവെദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

നൈശം, &c. *adj.* Nocturnal, relating to the night, or to any thing done in the night. രാത്രിസംബന്ധിച്ച, രാത്രിയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടത.

നൈഷധൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Nala*, the famous Hindu emperor. നളൻ.

നൈഷധം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book, of which *Nala* is the hero. നളചരിതം.

നൈഷ്കികൻ, ന്റെ. *s.* The mint master. കമ്മട്ടംവിചാരകാരൻ.

നൈഷ്ഠികൻ, ന്റെ. *s.* The *Brahman* who continues with his spiritual preceptor and always remains in the condition of a religious student.

നൈസ്ത്രിംശകൻ, ന്റെ. *s.* A swordsman, a soldier armed with a sword. വാൾ ധരിച്ചവൻ.

നൊക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a. & n.* 1. To pierce through, to bore through, to perforate. 2. to pass or go through.

നൊങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The unripe pulpy substance of a palmira fruit, or cocoa-nut.

നൊങ്ങണംപുല്ല, ിന്റെ. *s.* A sort of grass, *Hedyotis Heynei.*

നൊച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A musk rat.

നൊച്ചി, യുടെ. *s.* A medicinal tree, *Vitex ~~negundo~~.* Trifoliata

നൊച്ചെലി, യുടെ. *s.* The musk rat.

നൊടി, യുടെ. *s.* 1. A small measure of time; a moment, about four seconds. 2. a fillip. 3. snapping the fingers. നൊടിനെരം, A moment of time.

നൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fillip. 2. to snap with the thumb and middle finger. നൊടിച്ചുപറയുന്നു, To speak hastily or superciliously. നൊടിച്ചുവിളിക്കുന്നു, To call by snapping the fingers.

നൊടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Fillipping, a fillip of the thumb and middle finger. 2. snapping with the fingers.

നൊടിയളവു, ിന്റെ. *s.* A moment of time.

നൊടിയിട, യുടെ. *s.* A moment of space.

നൊട്ട, യുടെ. *s.* 1. The cracking noise of the finger joints. 2. smacking the lips.

നൊട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Doing, action.

നൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To do.

നൊട്ടെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A plant, *Impatiens balsamica.*

നൊണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Limping, walking lame, lameness.

നൊണ്ടി, യുടെ. *s.* A cripple, lame, halt, one who has lost his legs.

നൊണ്ടിനാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* The drama of the cripple; a species of lampoon or pasquinade.

നൊണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. n.* To limp, to halt, to hobble. നൊണ്ടിനടക്കുന്നു, To walk, or go, lame.

നൊത്തുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a. & n.* To pierce through, to bore through. നൊത്തുപൊകുന്നു, To pass or go through. നൊത്തുകടക്കുന്നു, To pass through.

നൊമ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain, ache, aching, bodily pain. 2. grief, sorrow.

നൊ, The ഒ—ാ long.

നൊ. *ind.* No, not. ഇല്ല, അല്ല.

നൊക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The eye. 2. sight.

നൊക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beauty. 2. the eye or an eye. 3. sight, appearance, a looking on. 4. conserving, watching, keeping.

നൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To look at, to look on, to view, to behold, to observe. 2. to intend, to design. നൊക്കിക്കാണുന്നു, To look, to view, to survey. നൊട്ടം നൊക്കുന്നു, To examine coin.

നൊക്കുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sign-post. 2. a station-staff.

നൊക്കുവിദ്യ, യുടെ. *s.* Legerdemain, juggle, sleight of hand. നൊക്കുവിദ്യ എടുക്കുന്നു, To juggle.

നൊക്കുവിദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A juggler.

നൊട്ടക്കഴിപ്പു, ിന്റെ. *s.* Bad, or counterfeit coin, rejected coin.

നൊട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An examiner of coin, a shroff, a money-changer. 2. a person who keeps a look out at the masthead of a vessel. 3. a wise man.

നൊട്ടക്കുറവ, ിന്റെ. *s.* 1. Deficiency of examination of coin. 2. deficiency or failure of sight. 3. indiscretion.

നൊട്ടമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who understands or knows coin. 2. a wise or knowing man.

നൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Seeing, a looking at. 2. sight, view. 3. examination. 4. consideration. 5. examination of coin by sight. 6. observation.

നൊണ്ണാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The narrow leaved Morinda, *Morinda umbellata.*

നൊണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Stirring, scratching, touching. 2. teasing.

നൊണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To stir, to scratch, to touch. 2. to tease. നൊണ്ടിനൊണ്ടി ചൊദിക്കുന്നു, To endeavour to draw any thing out of one by repeated questions; to pump any one.

നൊം, നൊമ്മുടെ. *pron.* See നാം.

നൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* Fast, fasting, abstinence. നൊമ്പനൊല്ക്കുന്നു, To fast, to observe a fast, to mortify the body by religious abstinence. നൊമ്പപിടിക്കുന്നു, To begin a fast, or austerities. നൊമ്പവീടുന്നു, To discontinue a fast.

നൊമ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who fasts or practices abstinence, a faster, an abstemious person.

നൊല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. n.* To fast, to abstain from food, to lead an austere life. നൊററിരിക്കുന്നു, or നൊററുകിടക്കുന്നു, 1. To fast, to abstain or refrain from certain kinds of food, to lead an austere life. 2. to be intent on any thing.

നൊല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to fast.

നൊവ, ിന്റെ. *s.* 1. Pain, ache, aching, bodily pain. 2. sorrow, grief. 3. pains of child-birth. 4. pain in the bowels.

നൊവാളി, യുടെ. *s.* A sick person, one who suffers pain.

നൊവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To hurt, to pain. 2. to afflict, to torment. 3. to cause pain. 4. to displease, or offend.

നൊവുന്നു, ന്തു, വാൻ. *v. n.* To pain, to feel pain, to ache, to smart. നൊന്തുതുടങ്ങുന്നു, To begin to pain, the pains of labour to commence. നൊന്തുവിളിക്കുന്നു, To cry out from pain.

നൌ, വിന്റെ. *s.* A canoe, a boat or vessel in general. തൊണി, വള്ളം.

നൌക, യുടെ. *s.* A boat. വള്ളം.

നൌകാദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* An oar or paddle. കഴക്കൊൽ, തുഴ.

നൌതാൎയ്യം. *adj.* Navigable.

ന്യക്ക്, &c. *adj.* 1. Short, dwarfish. 2. low, vile, contemptible, base. 3. slow, lazy.

ന്യഗ്രൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Indian fig tree. പെരാൽ. 2. a fathom measured by the arms extended. ഒരു മാറളവ.

ന്യഗ്രൊധി, യുടെ. *s.* A plant. എലിച്ചെവിയൻ.

ന്യങ്കു, വിന്റെ. *s.* A deer. കരിമാൻ.

ന്യസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A deposit, a pledge. പണയം. 2. depositing, pledging, delivering, presenting. വെക്കുക. 3. deserting, abandoning. ഉപെക്ഷിക്കുക.

ന്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To place, to deposit, to deliver. വെക്കുന്നു. 2. to touch. തൊടുന്നു.

ന്യക്ഷം, *adj.* 1. Whole, entire. എല്ലാം. 2. low, inferior. ഹീനം.

ന്യാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Food. ഭക്ഷണം.

ന്യായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is just, upright, moral, &c. 2. a lawyer. 3. a logician. 4. a judge, a justice.

ന്യായക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Injustice, wrong. 2. unreasonableness. 3. immorality. 4. impropriety.

ന്യായദാതാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A law-giver. 2. a judge.

ന്യായപ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The law, the law-book.

ന്യായബൊധിനി, യുടെ. *s.* One of the treatises containing the rules of reasoning.

ന്യായമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A just or proper way. 2. proper conduct.

ന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Justice, equity. 2. law, a rule. 3. morality, the *Nyáya* doctrine, a sort of Aristotelian system of philosophy. 4. a reason or cause. 5. logic. 6. claim, right. 7. propriety, fitness. *adj.* 1. Right, proper, fit, just. 2. reasonable. ന്യായം കെൾക്കുന്നു, To hear a matter or cause, to inquire into it, to attend to a cause, to do justice. ന്യായം പറയുന്നു, 1. To claim. 2. to speak what is right, proper, reasonable, just. 3. to shew cause or reason.

ന്യായവിധി, യുടെ. *s.* Judgment, decree. ന്യായവിധിയുടെ ദിവസം, The day of judgment. ന്യായം വിധിക്കുന്നു, To judge, to decide.

ന്യായവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Injustice, wrong, perversion of justice. *adj.* Contrary, or against justice, right, &c.

ന്യായവിസ്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* The practice of the courts or civil and criminal law, judicial procedure, administrative justice, as the examination of evidence, investigation, &c.

ന്യായശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Jurisprudence, a law-book. 2. a treatise on logic.

ന്യായശാസ്ത്രി, യുടെ. s. A logician, a follower of the *Nyáya* doctrine.
ന്യായസിദ്ധാന്തമഞ്ജരി, യുടെ. s. A treatise on logic.
ന്യായസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. s. The court or hall where justice is administered, a court of justice.
ന്യായാധിപതി, യുടെ. s. A judge, a justice.
ന്യായാസനം, ത്തിന്റെ. s. A judgment seat, a bench of justice.
ന്യായ്യം, &c. *adj.* Just, right, proper, fit. s. A place.
ന്യാസം, ത്തിന്റെ. s. A pledge, a deposit. പണയം.
ന്യുംഖം, ത്തിന്റെ. s. 1. Six-fold repetition of the triliteral name of God. 2. the *Sáma Véda.* സാമവെദം. *adj.* Pleasing, agreeable. ഇഷ്ടമുള്ള.
ന്യുബ്ജം, &c. *adj.* 1. Crooked, hump backed. കൂനുള്ള. 2. looking downwards. കുനിഞ്ഞ. 3. bent, crooked. വളഞ്ഞ.
ന്യൂനത, യുടെ. s. 1. Blameableness, vileness, despicableness. നിന്ദ്യത. 2. defectiveness, deficiency. കുറവ.
ന്യൂനം, &c. *adj.* 1. Blameable, vile, wicked, despicable. നിന്ദ്യം. 2. less, defective, deficient. കുറവുള്ള.
നൃസ്ഥിമാലി, യുടെ. s. A name of Siva: as ornamented with a garland of human skulls. ശിവൻ.

പ

പ. The twenty first consonant in the Malayalim alphabet. It is a labial; in the beginning of a word it is commonly pronounced as the letter *P*, and in the middle of a word, when single, it is pronounced as *B*, as in കൊമ്പു, &c.
പക, യുടെ. s. 1. Hatred, hate, hostility, enmity. 2. revenge. 3. family revenge. 4. incompatibility, disagreement. പകമീട്ടുന്നു, To revenge, to avenge, to retaliate.
പകപ്പ, ിന്റെ. s. 1. Distance, disagreement, opposition. 2. variance, dissention, disunion, coolness. 3. hostility, hating.
പകരം. *part.* Instead of, for, in exchange, equally. പകരം ചെയ്യുന്നു, 1. To revenge, to avenge, to retaliate. 2. to recompense, to repay, to retribute. പകരം വീട്ടുന്നു, To recompense, to retaliate, to revenge. പകരമാക്കുന്നു, To substitute. പകരം കൊടുക്കുന്നു, To give an equivalent. പകരം പൊക്കുന്നു, To revenge, to avenge. പകരത്തിനുപകരം ചെയ്യുന്നു, To recompense, to render like for like, to retaliate.
പകരി, യുടെ. s. A kind of fish.

പകരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. v. a. 1. To pour, to pour out, to shed. 2. to pour from one vessel into another. 3. to change in colour, &c. 4. to exchange, to barter. 5. to go from one place to another. 6. to send, carry or distribute provisions to another. 7. to mix, to unite. 8. to alter, to change. 9. to infect, or be infectious. പകരുന്ന വ്യാധി, An infectious disease. പകൎന്നവെക്കുന്നു, To pour from one vessel into another. പകൎന്നമാറുന്നു, To exchange, to barter. പകൎന്ന പിടിക്കുന്നു, 1. To be infected by a disease. 2. to pass from one place to another, as fire, &c.
പകൎച്ച, യുടെ. s. 1. Barter, exchange. 2. pouring out. 3. pouring from one vessel into another. 4. changing colour, &c. 5. passing or going from one place to another. 6. mixing, mixture. 7. sending or taking provisions. 8. infection, infecting. പകൎച്ചവരുന്നു, 1. To change, to alter. 2. victuals to be brought.
പകൎച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. s. One who carries or distributes victuals.
പകൎത്തൽ, ലിന്റെ. s. Copying, transcribing.
പകൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. v. c. 1. The causal form of പകരുന്നു in all its meanings. 2. to copy, to transcribe. പകൎത്തികൊടുക്കുന്നു, To take and give a copy. പകൎത്തെടുക്കുന്നു, To take a copy, to transcribe.
പകൎപ്പ, ിന്റെ. s. A copy of any writing, &c.
പകൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. c. To get copied or transcribed.
പകലാമ്മാർ. *adv.* In the day time, early in the day.
പകലെ. *adv.* In the day time, by day.
പകലൊൻ, ന്റെ. s. The sun, the ruler of the day. ആദിത്യൻ.
പകൽ, ലിന്റെ. s. Day; day time. പകലും രാവും, Day and night. *adv.* In the day, by day. പകൽതൊറും, Every day.
പകവീഴ്ച, യുടെ. s. Revenge, retaliation.
പകാരം, ത്തിന്റെ. s. The name of the letter പ.
പകിട, യുടെ. s. An ace upon a die: one, in games, die, dice. പകിടകളിക്കുന്നു, To play at dice or with dice.
പകിടകളി, യുടെ. s. The game of dice.
പകിടി, യുടെ. s. 1. Cheating, roguery, fraud, deluding. 2. the jaw. പകിടിപറയുന്നു, To cheat, to utter deceit.
പകിടിക്കാരൻ, ന്റെ. s. A cheat, a rogue, a fraudulent man.
പകിട്ട, ിന്റെ. s. 1. Deceit, fraud. 2. charm, fascination.
പകിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. v. a. To deceive, to delude one by threatening, ostentation, flattery.

പകുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide, to distribute into parts, to share, to portion out. പകുത്തുകൊടുക്കുന്നു, 1. To part, to share. 2. to distribute. പകുത്തുമെടിക്കുന്നു, To take a share, to partake. പകുത്തുപിരിയുന്നു, To divide and separate.

പകുതി, യുടെ. *s.* 1. A share, a portion; a part. 2. division, sharing, distributing into shares.

പകുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. The act of distributing. 2. dividing into shares or portions. 3. a section. 4. a part, a portion.

പകുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to divide or share.

പകെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hate, to detest, to abhor.

പക്കം, ിന്റെ. *s.* A side.

പക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inferior servant of a *rajah.* 2. one who eats with the inferior servants.

പക്കക്കറി, ന്റെ. *s.* Condiment or *curry* for the inferior servants of a *rajah.*

പക്കച്ചോറ, റിന്റെ. *s.* Food or rice given to the inferior servants of a *rajah.*

പക്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* The residence of low and outcast tribes. കാട്ടാളപ്പുര.

പക്കത്തുഭക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Food of a *rajah's* inferior servants.

പക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lunar day, a phasis of the moon. 2. victualling to the inferior servants of a *rajah* or great personage.

പക്കൽ. *postpos.* Near to, by, with. *part.* By, with. പക്കലിരിക്കുന്നു, To be at hand.

പക്കീരി, യുടെ. *s.* A Mahomedan *Fakeer*, a mendicant beggar.

പക്തി, യുടെ. *s.* Cooking, maturing, ripening. പാചനം.

പക്വത, യുടെ. *s.* 1. Maturity, ripeness. 2. experience. 3. opportunity, fitness, propriety.

പക്വമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To become mature, or ripe: to ripen; to be of mature age. 2. to be cooked. 3. to be accomplished, to be brought to a settlement.

പക്വമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to ripen, to bring to maturity. 2. to cook, to dress victuals, &c. 3. to bring any thing to a proper settlement.

പക്വം, &c. *adj.* 1. Ripe, mature. 2. dressed, cooked. 3. fit for use; fit, convenient. 4. matured by art or by nature.

പക്വാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* The lower part of the stomach.

പങ്കു, ിന്റെ. *s.* 1. A part, portion, share, lot, dividend. 2. party, side. പങ്കിടുന്നു, പങ്കുവെക്കുന്നു, To distribute in shares, to divide, to portion, or form shares. പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നു, To distribute, to divide.

പങ്കജബന്ധു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

പങ്കജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus as produced in wet soil. താമര.

പങ്കജയൊനി, യുടെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കജശരൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Indian Cupid. കാമൻ.

പങ്കജസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കജാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പങ്കെജെക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a beautiful man. സുന്ദരൻ.

പങ്കെജൊത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

പങ്കപ്പാടു, ിന്റെ. *s.* Bodily suffering, affliction, pain, oppression, &c., disgrace. പങ്കപ്പാടെല്ക്കുന്നു, To suffer, to endure affliction, oppression, &c., to suffer ignominious treatment. പങ്കപ്പാടചെയ്യുന്നു, To afflict, to oppress, to vex.

പങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mud, mire, clay, dirt, uncleanliness. ചെളി. 2. sin. പാപം. പങ്കം പിരട്ടുന്നു, To dirty, to smear with mud, &c.

പങ്കാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of paddle, or oar.

പങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of paddle, or oar.

പങ്കിടൽ, ലിന്റെ. *s.* Sharing, distributing, dividing.

പങ്കിലം. *adj.* Dirty, muddy. ചെളിയുള്ള. *s.* A canoe, a boat. തൊണി.

പങ്കുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A partner, a partaker, a sharer, a shareholder. 2. a co-heir.

പങ്കുവീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Share and share alike.

പങ്കെരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമര.

പങ്ക്തി, യുടെ. *s.* 1. A line, a row, a range. വരി. 2. a sort of metre, a stanza of four lines, each line consisting of ten syllables. പത്തക്ഷരം കൂടി നാല വരിയുള്ള ശ്ലോകം. 3. the number ten (in composition.)

പങ്ക്തികണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* One who has ten heads, a name of RÁVANA. രാവണൻ.

പംഗു. *adj.* Lame, crippled, halt. *s.* 1. One who has lost his legs. ഇരുകാൽമുടവൻ. 2. a name of the planet SATURN. ശനി.

പചി, യുടെ. *s.* Cooking, dressing, ripening. പാകം.

പചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dressing victuals, cooking, maturing, &c. പാകം.

പചംപചാ, യുടെ. *s.* A species of curcuma, *Curcuma Zanthorhizon.* മരമഞ്ഞൾ.

പചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bake, to cook, to dress victuals, to mature. പാകംചെയ്യുന്നു. *v. n.* 1. To be cooked, matured, ripened. 2. to digest. ദഹിക്കുന്നു

പചിതം. *adj.* Baked, dressed, cooked, matured, &c പാകംചെയ്യപ്പെട്ടത, ദഹിക്കപ്പെട്ടത.

പച്ച, യുടെ. *s.* 1. Green, the colour; greenness. 2. rawness. 3. an emerald. 4. a plant, a species of basil. 5. any indelible mark or figure punctured or *tattooed* into the skin. *adj.* 1. Green, or unripe. 2. tender, young. 3. fresh, new. 4. raw, crude. 5. unboiled. 6. foolish, ignorant, green. 7. protection, support. 8. property. 9. strength, vigour. 10. profit, benefit, advantage.

പച്ചക്കച്ചോലം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of perfume in its green state. See കച്ചോലം.

പച്ചക്കൎപ്പൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Crude camphor.

പച്ചക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* An earthen pot unburnt.

പച്ചക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* An emerald.

പച്ചക്കാ, യുടെ. *s.* Green or unripe fruit.

പച്ചച്ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* Green colour, green paint.

പച്ചച്ചെമ്പു, ിന്റെ. *s.* Pure copper.

പച്ചടി, യുടെ. *s.* A kind of seasoning, or dish, made of vegetables mixed with tamarind juice, salt, chillies, &c.

പച്ചനിറം, ത്തിന്റെ. *s.* Green colour. *adj.* Of a green colour.

പച്ചപ്പട്ടു, ിന്റെ. *s.* Green silk or cloth.

പച്ചപ്പയർ, റിന്റെ. *s.* A small species of pulse or lentil termed *green gram,* or *Phaseolus radicatus* or *mungo.*

പച്ചപ്പരമാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* A fool, a simpleton. ഭൊഷൻ.

പച്ചപ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* New or fresh milk.

പച്ചപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* Young grass.

പച്ചപ്പുഴവു, ിന്റെ. *s.* Civet or musk from the civet cat.

പച്ചപ്പൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* Green and indelible marks or figures, punctured into the skin of the forehead or other parts of the body.

പച്ചപ്രാവു, ിന്റെ. *s.* A green or wood pigeon.

പച്ചമണ്ണു, ിന്റെ. *s.* Fresh or new earth.

പച്ചമത്സ്യം, ത്തിന്റെ; or പച്ചമീൻ, നിന്റെ. *s.* Fresh fish, in opposition to salt fish.

പച്ചമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* An unripe Mango.

പച്ചമാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Raw flesh, not cooked.

പച്ചയിറച്ചി, യുടെ. *s.* Raw flesh or meat not yet cooked.

പച്ചരി, യുടെ. *s.* 1. Rice freed from the husk without previous maceration. 2. rice not well boiled.

പച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A warm cloth or blanket. 2. an upper or outer garment. 3. a pair of cloths or two garments of one kind.

പച്ചവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh water, in opposition to boiled.

പച്ചശരീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The body of a woman lately delivered of a child.

പച്ചിരിമ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Crude or unwrought iron. 2. soft iron, pure iron.

പച്ചില, യുടെ. *s.* 1. A green leaf; medicine of simples. 2. the name of a tree: see തമാലം.

പച്ചിലനിറമുള്ളി, യുടെ. *s.* A green onion.

പച്ചിലപ്പാമ്പു, ിന്റെ. *s.* A green snake dwelling in trees; a whip snake.

പച്ചിലപ്പെരുമാൾ, ളുടെ. *s.* A medicinal plant.

പച്ചിലമരം, പച്ചിലവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree noted for bearing dark flowers, *Xanthocymus pictorius.* (Rox.) See തമാലം.

പച്ചൊടം, ത്തിന്റെ. *s.* See പച്ചവടം.

പച്ചൊന്തു, ിന്റെ. *s.* A chamelion.

പഞ്ച. *adj.* In composition only, Five. അഞ്ച. *s.* A corn field.

പഞ്ചകം. *adj.* Five; relating to five, made of five, bought with five, &c. *s.* A field of battle. യുദ്ധഭൂമി.

പഞ്ചകല്യാണി, യുടെ. *s.* A horse whose four feet and forehead are white.

പഞ്ചകൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* A *pentagon,* or figure of five angles.

പഞ്ചകൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of five spices.

പഞ്ചകൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* The five properties or modes of productive or generative power, viz. 1. The mode or state of the increase and decline of the body; 2. the state or mode in which life or the vital power is active in the different parts or members of the body; 3. the mode in which knowledge is obtained by the sensual organs in connexion with the mind, when at the same time a thing is admitted or refused so as the senses represent it; 4. the mode in which reason in connexion with the senses is operating, whereon a right knowledge and understanding is the result; 5. the mode in which insensibility is produced by excessive joy, ecstacy.

പഞ്ചഗവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The five articles derived from a cow, viz. milk, curds, clarified butter, cow's urine, and cow dung.

പഞ്ചഗുപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A turtle or tortoise, as having its five members hidden by it's shell. ആമ.

പഞ്ചജനൻ, ന്റെ. *s.* Man in general; a man, as composed of five elements. മനുഷ്യൻ.

പഞ്ചത, യുടെ. *s.* 1. Death, dying; as being the dissolution of the five elements. മരണം. 2. the nature or condition of five. 3. the five elements collectively.

പഞ്ചതന്ത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A crafty, cunning person, a cheat.

പഞ്ചതന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book of popular tales or fables.

പഞ്ചത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Death. മരണം. 2. the state or being of five. 3. the co-existence of the five elements. പഞ്ചത്വം പ്രാപിക്കുന്നു, To die. മരിക്കുന്നു.

പഞ്ചദശ. *adj.* Fifteen or fifteenth. ൧൫.

പഞ്ചദശി, യുടെ. *s.* The fifteenth lunar day of either the dark, or bright, fortnight.

പഞ്ചധാ. *ind.* In five ways, five-fold. അഞ്ചുവിധം.

പഞ്ചനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tiger. കടുവ. 2. an elephant. ആന. 3. a tortoise. ആമ. 4. an iguana. ഉടുമ്പ. lit. *five clawed.*

പഞ്ചനിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The five parts of the *Nimb* or *Margosa* tree, viz. the flowers, fruit, leaves, bark, and root. വെപ്പിന്റെ സമൂലം.

പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാർ, രുടെ. *s.* The five *Pandu* princes.

പഞ്ചപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The five capital vices; viz. Murder, കുല; theft, മൊഷണം; drinking intoxicating liquors, മദ്യപാനം; lust or carnal desire, കാമം; falsehood, ഭൊഷ്ക.

പഞ്ചപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Five plates collectively. 2. a small metal vessel in the form of a tumbler.

പഞ്ചപാപി, യുടെ. *s.* A very wicked man. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചപുഛം, ത്തിന്റെ. *s.* Respect, reverence. പഞ്ചപുഛമടക്കുന്നു, To be respectful, to show respect or reverence.

പഞ്ചപ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* The five vitals airs in the body.

പഞ്ചപ്പാട്ട, ിന്റെ. *s.* See പഞ്ഞപ്പാട്ട.

പഞ്ചബാണൻ, ന്റെ. *s.* The Hindu Cupid. കാമൻ.

പഞ്ചഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A horse with five auspicious marks; or spotted on the chest, back, face and flanks. ലക്ഷണമുള്ള കുതിര.

പഞ്ചഭൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* The five elements, viz. Earth, fire, water, air and æther.

പഞ്ചഭൂതാത്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* The body. ദെഹം.

പഞ്ചഭൂതി, യുടെ. *s.* The five elements collectively; see പഞ്ചഭൂതം.

പഞ്ചമൻ, ന്റെ. *s.* 1. The fifth man. അഞ്ചാമൻ. 2. an outcast, a *Paria*, as not belonging to any of the four *Hindu* tribes.

പഞ്ചമം, &c. *adj.* Fifth. *s.* 1. The seventh musical note; see പഞ്ചമരാഗം. 2. one of the *Rágas* or modes of music.

പഞ്ചമംപഴക്ക, യുടെ. *s.* A drug.

പഞ്ചമരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Rágas* or modes of music, one of the seven musical notes; the seventh called *Panchama*, from being said to be formed by air drawn from five places, viz. the navel, the thighs, the heart, the throat and the forehead.

പഞ്ചമഹാപാതകൻ, ന്റെ. *s.* A very wicked man, one who is guilty of the five capital vices. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചമഹാപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The five capital vices, viz. Murder, കുല; theft, മൊഷണം; drinking intoxicating liquors, മദ്യപാനം; lust or carnal desire, കാമം; falsehood, ഭൊഷ്ക.

പഞ്ചമഹാപാപി, യുടെ. *s.* A very wicked man. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പഞ്ചമഹായജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* The five great sacrifices or oblations of the *Hindus*, or the worship of spirit, progenitors, gods, the *Vedas*, and mankind, by offerings of perfumes and flowers, obsequial rites, oblations of fire, the study of the *Védas* and hospitality.

പഞ്ചമി, യുടെ. *s.* The fifth lunar day of either the dark, or bright, fortnight.

പഞ്ചമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* An assemblage of five medicinal roots.

പഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Scarcity, famine. 2. any thing composed of five parts.

പഞ്ചരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The five precious stones.

പഞ്ചരപ്പ, ിന്റെ. *s.* A vessel.

പഞ്ചലവണം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of five salts.

പഞ്ചലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Purána*, or mythological poem. പുരാണം.

പഞ്ചലൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A metallic alloy or mixture of five metals, viz. Copper, brass, tin, lead, and iron. 2. the aggregate of five metals, viz. Gold, silver, copper, iron and lead. പൊൻ, വെള്ളി, ചെമ്പ, ഇരിമ്പ, ൟയം, എന്നിവ കൂടിയത.

പഞ്ചവക്ത്രൻ, ന്റെ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.
പഞ്ചവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. Five colours, viz. Black, white, red, green, yellow.
പഞ്ചവാദ്യം, ത്തിന്റെ. s. Five kinds of musical instruments collectively.
പഞ്ചവിംശതി. adj. Twenty five. ൨൫.
പഞ്ചശരൻ, ന്റെ. s. CÁMADEVA, the Indian Cupid. കാമൻ.
പഞ്ചശാഖ, യുടെ. s. The hand. കൈപ്പടം.
പഞ്ചശിഖ, യുടെ. s. Five locks of hair left on the head by Turks.
പഞ്ചസാര, യുടെ. s. Sugar.
പഞ്ചസുഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. s. The aggregate of five aromatic vegetable substances, viz. Cloves, nutmeg, camphor, aloe-wood and *Caccóla.*
പഞ്ചസ്നേഹം, ത്തിന്റെ. s. Five sorts of oil collectively, viz. Sesamen oil, നല്ലെണ്ണ; butter oil, നൈ; castor-oil, ആവണക്കെണ്ണ; margosa oil, വെപ്പെണ്ണ; hog's lard, പന്നിനൈ.
പഞ്ചാഗ്നി, യുടെ. s. 1. A collection of five fires, amidst which a devotee performs penance during the summer season; or four fires lighted severally to the north, south, east and west, and the sun over head. 2. a collection of four persons and fire.
പഞ്ചാംഗം, ത്തിന്റെ. s. An almanac, or calendar, as specifying five different things; viz. the lunar day, the day of the week, the constellation, the conjunction of the planets, and the *Curcina* of which there are eleven.
പഞ്ചാംഗുലം, ത്തിന്റെ. s. The castor oil plant; it's leaves having five finger-like lobes. ആവണക്ക. adj. Measuring five fingers, (wood, &c.)
പഞ്ചാങ്കുരം, ത്തിന്റെ. s. Five kinds of sprouts.
പഞ്ചാനനൻ, ന്റെ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.
പഞ്ചാമൃതം, ത്തിന്റെ. s. The aggregate of five articles, viz. Milk, curds, butter, honey, and water. This mixture is used as a bath for *Hindu* idols.
പഞ്ചായക്കാരൻ, ന്റെ. s. An arbitrator; a judge.
പഞ്ചായക്കാർ, രുടെ. s. Arbitrators, mediators, judges. See പഞ്ചായം.
പഞ്ചായത്ത, ിന്റെ. s. See പഞ്ചായം. പഞ്ചായത്താക്കുന്നു, To put in arbitration.
പഞ്ചായം, ത്തിന്റെ. s. Arbitration, or an assembly of five or more persons to settle a matter, by arbitration.
പഞ്ചായവിധി, യുടെ. s. Settlement or decision of a matter by arbitration. പഞ്ചായം വിധിക്കുന്നു, To settle or decide a matter by arbitration.
പഞ്ചായവിസ്താരം, ത്തിന്റെ. s. See പഞ്ചായം.
പഞ്ചായുധൻ, ന്റെ. s. A name of the Indian Cupid. കാമൻ.
പഞ്ചായുധം, ത്തിന്റെ. s. Five weapons and insignia of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ആയുധങ്ങൾ.
പഞ്ചാരാധിതപത്രം, ത്തിന്റെ. s. A bond drawn out in the presence of five persons; viz. the debtor, the creditor, the two witnesses, and the writer of the bond. ആധാരം.
പഞ്ചാശൽ. adj. Fifty. അമ്പത.
പഞ്ചാശം. adj. Fiftieth. അമ്പതാമത.
പഞ്ചാശയം, ത്തിന്റെ. s. The palm of the hand. ഉള്ളകൈ.
പഞ്ചാസ്യൻ, ന്റെ. s. 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a lion. സിംഹം.
പഞ്ചിക, യുടെ. s. A perpetual commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.
പഞ്ചീകരണം, ത്തിന്റെ. s. The operation of the five elements in the human body, by the varied union of which, according to the *Tatwa* system of false philosophy, different operations or acts of mental faculties, or corporeal powers, are considered to be effected.
പഞ്ചേന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. s. The five organs of sense, the eye, ear, nose, tongue, and skin.
പഞ്ജരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A cage, an aviary; a dove-cot. പക്ഷി വളൎക്കും കൂട. 2. the ribs. വാരിഎല്ല. 3. the body. ശരീരം. 4. a skeleton. അസ്ഥിക്കൂട.
പഞ്ജി, യുടെ. s. 1. The ball or whisp of cotton from which thread is made. നൂല്പാൻ വെച്ച പഞ്ഞി. 2. a journal, a register. നാൾവഴി. 3. an almanac. പഞ്ചാംഗം.
പഞ്ഞക്കാരൻ, ന്റെ. s. One who is poor, indigent, needy, a beggar.
പഞ്ഞപ്പാട്ട, ിന്റെ. s. A beggar's song, great importunity. പഞ്ഞംപാടുന്നു, To use ceaseless importunity, to represent one's case and found solicitation thereon, either truly or falsely.
പഞ്ഞം, ത്തിന്റെ. s. 1. Famine, dearth, scarcity of corn. 2. poverty. പഞ്ഞം കളയുന്നു, 1. To perform a kind of ceremony of destroying rubbish or of bidding poverty to be gone. 2. to remove poverty by making proper provision.
പഞ്ഞി, യുടെ. s. Cotton wool.
പഞ്ഞിക്കാ, യുടെ. s. The cotton fruit, or pod in which the cotton is produced.

പഞ്ഞിക്കുരു, വിന്റെ. *s.* Cotton-seed.
പഞ്ഞിനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Thread made of cotton wool, cotton thread.
പഞ്ഞിപ്പാളി, യുടെ. *s.* A cotton mattress stitched lengthways only.
പഞ്ഞിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The cotton tree, especially the silk cotton tree. *Bombax pentandra.*
പട, യുടെ. *s.* 1. War, battle, fight. 2. an army. 3. quarrel, dispute. 4. pavement, paving. 5. a course or layer of bricks in a wall, and in the lining of a well. 6. a step. 7. a lump, a heap. പടയെടുക്കുന്നു, To prepare for war, to take the field. പടകെറുന്നു, To assault, to assail, to storm. പടവിലക്കുന്നു, To put a stop to war. പടവെട്ടുന്നു, To fight, or slay in battle. പടപൊരുതുന്നു, To engage in battle, to fight. പടയിറങ്ങുന്നു, To go forth to battle. പടയൊടുന്നു, To flee or be dispersed in battle, to be defeated, or to flee on account of war.
പടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A camp, an encampment. പാളയം.
പടകാരൻ, ന്റെ. *s.* A weaver. നെയ്ത്തുകാരൻ.
പടകുടി, യുടെ. *s.* 1. The lines of soldiers, a camp. 2. a tent.
പടകൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To unite in battle, to fight.
പടക്കുട്ടി, യുടെ. *s.* The name of a snake.
പടകൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. c.* 1. To cause to fight. 2. to bring together, to conduct an army.
പടകെറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* Assault, attack.
പടക്കപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* An armed ship, a man-of-war.
പടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A cracker. പടക്കം പൊട്ടുന്നു, A cracker to go off. പടക്കം കൊളുത്തുന്നു, പടക്കം കത്തിക്കുന്നു, പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നു, To fire a cracker.
പടക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of battle.
പടക്കുതിര, യുടെ. *s.* A troop horse.
പടക്കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A military spear, a lance.
പടക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of armed men, the forces of an army.
പടക്കൊടി, യുടെ. *s.* A flag, a banner, an ensign, a standard, the colours of a regiment.
പടക്കൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* A military band.
പടക്കൊപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Accoutrements or habiliments of war. 2. the commisariat of an army.
പടങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A piece of wood put under large timbers, &c., in order to push them along with greater ease, a slip.
പടങ്ങുതടി, യുടെ. *s.* See the preceding. പടങ്ങുവെക്കുന്നു, To place such slip.
പടച്ചട്ട, യുടെ. *s.* Armour, mail, for the body or breast, an iron cuirass or a thick quilted jacket worn for the same purpose.
പടച്ചീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Rags, old cloth. പഴയവസ്ത്രം.
പടച്ചിലവ, ിന്റെ. *s.* The expenses of a war.
പടജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of armed men, forces of an army.
പടത്തക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A proper season or time of attack or of engaging in battle. പടത്തക്കം നൊക്കുന്നു, To observe such seasonable time of attack.
പടത്തഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Posture or position of attack in battle.
പടത്തലവൻ, ന്റെ. *s.* A general, or commander of an army.
പടത്തൊപ്പി, യുടെ. *s.* A helmet.
പടന, യുടെ. *s.* A salt-pan, a salt-pit. പടനവാഴുന്നു, To make or manufacture salt.
പടനയുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Manufactured salt.
പടനായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A general, or commander of an army. 2. a leader.
പടനായർ, രുടെ. *s.* A leader, or commander, of an army.
പടനിരക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Standing in lines or battle array.
പടനിരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n* To stand in battle array, to take up a position, to stand in line.
പടനിരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To set in battle array, to place an army in position or lines.
പടനിൎത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Arraying of troops. 2. putting a stop to war.
പടനിൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To place in battle array. 2. to put a stop to war.
പടനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of battle.
പടപറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To talk much, to be loquacious, to chatter away.
പടപ്പുതടി, യുടെ. *s.* A weaver's beam.
പടപ്പരിച, യുടെ. *s.* A war-shield.
പടഭണ്ഡാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The commisariat of an army.
പടമണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* A tent. കൂടാരം.
പടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth, fine cloth. വസ്ത്രം. 2. coloured cloth; painted, or printed cloth. 3. a chequered cloth, used as a chess-board. 4. a picture. 5. a screen, or curtain of cloth surrounding a tent. 6. the expanded hood of the *Cobra capell.* 7. the slough or skin of a snake. 8. a paper

kite. 9. a painted or variegated cloth serving as the housings of an elephant. 10. the flat part of the hand, or foot. പടം കഴിക്കുന്നു, To cast the skin as a snake. പടം വിരിക്കുന്നു, 1. To spread a cloth. 2. to expand the hood as a serpent. പടം വരെക്കുന്നു, To make out the squares of a chess-board, &c.

പടയണി, യുടെ. *s.* Battle array, military array.

പടയാളി, യുടെ. *s.* A soldier.

പടയൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Fleeing in battle or on account of war; dispersion of an army, defeat.

പടരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To spread, as trees or plants. 2. to extend; to grow large as a ring-worm, &c., in any part of the body. 3. to spread abroad, to diffuse as odour or scent. 4. to be diffused abroad or pervaded.

പടക്കാ, യുടെ. *s.* Common plantains.

പടൎച്ച, യുടെ. *s.* Spreading, extension, diffusion, pervading.

പടൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To spread or make spread, to train plants.

പടൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Spreading, extension. 2. a bush, a thicket.

പടല, യുടെ. *s.* 1. A part of a bunch of plantains having the form of a comb. 2. an assembly.

പടലപ്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The edge of a thatch. ഇറമ്പ.

പടലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cataract, a film over the eyes നെത്രരൊഗഭെദം. 2. a roof, a thatch. മെവാനുള്ളത. 3. a heap, a quantity, a number, a multitude. സമൂഹം. 4. a train, a retinue. 5. a book, chapter or section. അദ്ധ്യായം. 6. a flaw in gems.

പടലവിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To spread or branch out as a bunch of plantains.

പടലി, യുടെ. *s.* A heap, a number, a quantity or multitude. കൂട്ടം.

പടവ, ിന്റെ. *s.* 1. A small ship, a vessel. 2. paving. 3. a pavement. 4. laying stones.

പടവലം, ത്തിന്റെ. *s.* A small kind of cucumber or gourd, *Trichosanthes diœca* or *cucumerina.*

പടവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Loquaciousness, loquacity, talkativeness. പടവാപറയുന്നു, To be loquacious, talkative.

പടവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A military band.

പടവായൻ, ന്റെ. *s.* A loquacious or talkative person.

പടവാസകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tent. കൂടാരം. 2. a perfumed powder. സുഗന്ധപൊടി.

പടവാസം, ത്തിന്റെ *s.* 1. A tent. കൂടാരം. 2. a petticoat. അരച്ചില്ലടം.

പടവില്ല, ിന്റെ. *s.* A war bow.

പടവീട, ിന്റെ. *s.* 1. An arsenal, an armoury. 2. a camp, a garrison.

പടവീരൻ, ന്റെ. *s.* A hero.

പടസെന, യുടെ. *s.* An army.

പടഹധ്വനി, യുടെ. *s.* The sound of the kettle or war drum.

പടഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A kettle drum; a war drum or one used in battle. പടഹമടിക്കുന്നു, To beat a war drum.

പടററി, യുടെ. *s.* A plantain tree in general.

പടററിക്കാ, യുടെ. *s.* Green plantains.

പടാക, യുടെ. *s.* A flag; a banner. കൊടിക്കൂറ.

പടാച്ചി, യുടെ. *s.* 1. Coaxing, wheedling, flattery. 2. threatening, frightening, menace. പടാച്ചിപറയുന്നു, 1. To coax, to flatter. 2. to threaten, to frighten, to menace.

പടാച്ചിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A coaxer, a flatterer. 2. a menacer.

പടി, യുടെ. *s.* 1. A stair, a stair-case, a step. 2. a measure of quantity, a *seer.* 3. a weight for weighing gold. 4. a weight in general. 5. a sill of a door. 6. an extra daily allowance for travelling on distant service, "Batta." 7. a gate or gateway. 8. a bench. 9. a seat or plank in a boat. 10. the wooden boards used as backs for a palmira leaf book. 11. a piece of wood used to sharpen iron pens on. 12. a part of a neck ornament. 13. a time, term. 14. a house, (honorific.) 15. the edge of a *Verandah.* 16. the upper or lower beam of a wooden partition. 17. an outer door. 18. degree, station, step. 19. regulation, rule, agreement. *part.* 1. According to, in order to, that, so that. 2. much, exceedingly.

പടിക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who carries a spittoon.

പടിക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A spitting pot, a spittoon.

പടിക്കൽ. *adv.* At the gate or door.

പടിക്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Alum.

പടിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A gate post or pillar.

പടിക്കപ്പാതി, യുടെ. *s.* The half of a debt, loss, gain, &c.

പടിഞ്ഞാറ, ിന്റെ. *s.* The west.

പടിഞ്ഞാറകിഴക്ക, or കിഴക്കപടിഞ്ഞാറ, ിന്റെ. *s.* Longitude.

പടിഞ്ഞാറൻകാററ, ിന്റെ. *s.* The west wind.

പടിഞ്ഞാറെ, പടിഞ്ഞാറെറ. *adj.* Western, occidental.

പടിഞ്ഞാറൊട്ട, പടിഞ്ഞാട്ട. *adv.* Westward.

പടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning, reading, study, instruction.

പടിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Order, general rule, conduct.

പടിപ്പുര, യുടെ. *s.* A building over a gateway.

പടിയരഞ്ഞാൺ, ണിന്റെ. *s.* A female zone or girdle made of gold, silver, &c.

പടിയളക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To bestow, or measure out daily sustenance in grain.

പടിയളവു, ിന്റെ. *s.* Measuring out daily sustenance in grain.

പടിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to lie down, as elephants.

പടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1 To become habitual by learning or exercise. 2. to be brought into order. 3. to lie down, said of elephants. 4. to die, also said of elephants. പടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, 1. To kneel on one knee. 2. to be habituated by practice. പടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു, To lie dead.

പടിയെററം, ത്തിന്റെ. *s.* Crowning the *Rajah* of Travancore.

പടിയോല, യുടെ. *s.* A written agreement, a general rule of conduct, regulation.

പടിവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* An outer gate.

പടി, യുടെ. *s.* 1. A particular sort of cloth; coarse thick cloth, canvass. രട്ട വസ്ത്രം. 2. a pill. ഗുളിക.

പടീയസ്. *adj.* Very clever or able.

പടീയസീ, യുടെ. *s.* A very clever or able woman. സമൎത്ഥ.

പടീയാൻ, ന്റെ. *s.* A clever man. സമൎത്ഥൻ.

പടീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sandal wood. ചന്ദനം. 2. perfume.

പടു. *adj.* 1. Clever, dexterous, skilful. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. 2. diligent. ജാഗ്രതയുള്ള. 3. smart, sharp. ചൊടിപ്പുള്ള. 4. hale, healthy. സുഖമുള്ള. 5. blown, expanded. വിടരപ്പെട്ട. 6. cruel, ferocious, unmerciful, unfeeling. ദയയില്ലാത്ത. 7. harsh, contumelious, (speech, &c.) 8. spontaneous. 9. unprofitable, useless. *s.* 1. A small kind of cucumber, *Trichosanthes diœca.* പടോലം. 2. salt. ഇന്തുപ്പു.

പടുകിണർ, ററിന്റെ. *s.* A blind well.

പടുകുഴി, യുടെ. *s.* A pit-fall, a pit, a natural chasm.

പടുക്ക, യുടെ. *s.* A bed, or place for females to lie on at certain seasons.

പടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To build stones, &c

പടുത, യുടെ. *s.* Cleverness, dexterity. സാമൎത്ഥ്യം.

പടുതാമര, യുടെ. *s.* The ring-worm, a disease spreading over the body, as an orbicular lotus leaf.

പടുതി, യുടെ. *s.* 1. Nature, disposition. 2. state, condition. 3. manner, custom.

പടുതി, യുടെ. *s.* A spontaneous fire.

പടുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleverness, dexterity. പടുത്വം കാട്ടുന്നു, To shew skill or dexterity.

പടുന്നു, or പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To suffer. 2. to be killed in battle or accidentally, to die of small-pox, &c. 3. to be caught in a net, snare, &c. 4. to occur, to happen. 5. to be entangled. 6. to be. 7. to obtain. All active verbs in Malayalim of whatever description, may become passive by adding to the infinitive the different tenses of the verb പടുന്നു. By affixing the same verb to the nominative case of neuter nouns, or to the past verbal participles of neuter verbs, particularly to such as denote any bodily suffering, or mental affection, a compound verb is formed of a neuter signification; as ഭയപ്പെടുന്നു, To fear. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു, To be anxious. തള്ളപ്പെടുന്നു, To be pushed or driven away. പട്ടുകിടക്കുന്നു, 1. To lie in, to fall into, to be involved. 2. to lie dead.

പടുപഞ്ഞി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal sort of moon plant, *Ericyne Panniculata.* എരിമക്കള്ളി, എരിമത്താളി. 2. the large flowered Bryony, *Bryonia grandis.* (Lin.)

പടുമൻ, ന്റെ. *s.* One who is inexpert, unskilful, awkward, clumsy.

പടുമപ്പണി, യുടെ. *s.* Clumsy or awkward work.

പടുമുള, ിന്റെ. *s.* Any plant of spontaneous growth.

പടുവൻ, ന്റെ. *s.* A small ulcer.

പടുവൻനീര, ിന്റെ. *s.* A cutaneous swelling.

പടുവിത്ത, ിന്റെ. *s.* Seed of spontaneous growth, corn or seed fallen on the ground and taking root.

പടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To offer boiled rice, or meat, to an idol. 2. to serve up and distribute meat.

പടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Offering boiled rice or meat to an idol. 2. serving out or distributing meat.

പടെണി, യുടെ. *s.* A *procession,* show.

പടൊലകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പടൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A small kind of cucumber, *Trichosanthes diœca.*

പടൊലിക, യുടെ. *s.* A small cucumber, *Trichosanthes diœca;* ചെറുക്കമ്മട്ടി. It is also applied to *Luffa acutangula.* പിച്ചി.

പട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Silk. 2. silk-cloth. 3. sackcloth made of Indian hemp. 4. soil sufficiently light and dry for being worked. പട്ടപ്പണി, Working light and dry soil.

പട്ട, യുടെ. *s.* 1. A streak or stripe. 2. a peon's belt or

sash. 3. a full grown leaf of the cocoa-nut, betel-nut or palmira tree. 4. the rind or bark of a tree.

പട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A priest, one invested with a high office or dignity. 2. a peon.

പട്ടച്ചാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of bird supposed to be a sort of pheasant.

പട്ടച്ചോമാതിരി, യുടെ. *s.* A judge or arbitrator among the Brahmans.

പട്ടട, യുടെ. *s.* 1. A funeral pile. 2. a place where dead bodies are burnt or buried. പട്ടടകൂട്ടുന്നു, To make a funeral pile.

പട്ടണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A citizen.

പട്ടണം, ത്തിന്റെ. *s.* A city, a large town.

പട്ടണവാസി, യുടെ. *s.* A citizen, an inhabitant of a town.

പട്ടത്താനം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain offering or ceremony of expiation performed by the *rajahs* of Malabar. പട്ടത്താനം കഴിക്കുന്നു, To perform such offering.

പട്ടദെവി, യുടെ. *s.* A queen.

പട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A titular name given to a class of Brahmans; one versed in philosophical systems.

പട്ടപ്പെർ, രിന്റെ. *s.* The title or name of a dignity.

പട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ordination, a high office or dignity. 2. a diadem, a turban. 3. the tonsure. 4. a side, a rhomb in polished gems. 5. a fold in a folding door. 6. cloth. 7. the forehead. 8. an ornament for the forehead. പട്ടമെല്ക്കുന്നു, 1. To receive ordination, to be ordained. 2. to attain any high office or dignity: to be made king. പട്ടംകെട്ടുന്നു, To crown; to invest one with a high dignity or office, to make one king; to appoint one to any high office or dignity, civil or ecclesiastical. പട്ടം വെട്ടുന്നു, To perform the ceremony of tonsure. പട്ടം കൊടുക്കുന്നു, To ordain to a sacred office. പട്ടംപിഴക്കുന്നു, To be divested of any high office. പട്ടംപിഴക്കുന്നു, To remove *one* from office or dignity; to deprive *one* of it. പട്ടമിടുന്നു, 1. To cut and polish gems. 2. to form any thing with sides or squares.

പട്ടയം, ത്തിന്റെ. *s.* A title deed, a *Patta*, a lease, or written document given to ryots, cultivators, &c.

പട്ടർ, രുടെ. *s.* A titular name given to a foreign Brahman.

പട്ടവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A robe, or gown, of state.

പട്ടാങ്ങ, യുടെ. *s.* Truth. പട്ടാങ്ങപറയുന്നു, To speak truth.

പട്ടാണി, യുടെ. *s.* 1. A *Patán*, a class of Mahomedans or *Moormen*. 2. a Mogul soldier.

പട്ടാപ്പകൽ. *ind.* Mid-day, noon-day, broad-day-light.

പട്ടാഭിഷിക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is invested with a high office or dignity.

പട്ടാഭിഷെകം, ത്തിന്റെ. *s.* The coronation of a king, or installation of any one by means of unction or bathing; inauguration, installation. പട്ടാഭിഷെകം കഴിക്കുന്നു, To perform the ceremony of coronation, installation or inauguration.

പട്ടാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A robe, or gown, of state. പട്ടുവസ്ത്രം.

പട്ടാളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A soldier.

പട്ടാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A regiment, a battalion.

പട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A dog in general. 2. a fold for cattle. 3. a place where slaves stand to receive their hire. 4. a sheep-fold. 5. a vicious or restiff horse. *adj.* Weak, cowardly. ബലമില്ലാത്ത, ശൌൎയ്യമില്ലാത്ത.

പട്ടിക, യുടെ. *s.* 1. A lath; a shingle; a reaper, a small rafter. 2. the description of a person. 3. a written list of names. 4. a written list of abuses committed by public servants.

പട്ടികയാണി, യുടെ. *s.* A nail for laths.

പട്ടികയൊട, ിന്റെ. *s.* Flat tiles.

പട്ടികാ, or പട്ടി, യുടെ. *s.* Red *Lod'h*, a tree from the bark of which an astringent infusion is prepared which is used to fix the colour in dyeing; the red species of Lod'h, *Symplocos racemosa.* ചുവന്നപാച്ചോററി, മലക്കമുക.

പട്ടിക്കാട, ട്ടിന്റെ. *s.* The name of a place.

പട്ടിക്കുതിര, യുടെ. *s.* A mischievous, untrained, or restiff horse.

പട്ടിച്ചി, യുടെ. *s.* A bitch.

പട്ടിച്ചെവി, യുടെ. *s.* A plant, *Acrostichon arifolium.*

പട്ടിണി, യുടെ. *s.* Hunger, want, starvation, fasting, want or privation of food. പട്ടിണികിടക്കുന്നു, പട്ടിണിയായിരിക്കുന്നു, To be without victuals, to be in want of food, to starve or be in a state of starvation, to be hungry and fasting.

പട്ടിപ്പടി, യുടെ. *s.* The gate of a fold.

പട്ടിപ്പുലി, യുടെ. *s.* A small cheater or leopard.

പട്ടിലൻ, ന്റെ. *s.* A barber of a low class.

പട്ടിലൊധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* See പട്ടികാ.

പട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A bamboo. 2. a cluster of bamboos growing together.

പട്ടുകച്ച, യുടെ. *s.* A silk girdle, or sash.

പട്ടുകുട, യുടെ. *s.* A silk umbrella.

പട്ടുകൊസടി, യുടെ. *s.* A bed or mattress of silk.

പട്ടുചരട, ിന്റെ. *s.* A silk cord.

പട്ടചേല, യുടെ. *s.* A silk cloth worn by women.
പട്ടട, യുടെ. *s.* A sort of petticoat, worn either by men or women.
പട്ടടയാട, യുടെ. *s.* A silk garment.
പട്ടതലയിണ, യുടെ. *s.* A pillow made of silk.
പട്ടനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Silk thread, raw silk. 2. fine thread.
പട്ടനൂൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who makes silk thread, a silk weaver. 2. a fine cloth.
പട്ടനൂൽചണം, ത്തിന്റെ. *s.* Linseed, *Linum usitatissimum.* (Lin.)
പട്ടനൂൽപാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A silk warp. 2. silk or fine cloth.
പട്ടപുടവ, യുടെ. *s.* A silk garment.
പട്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow thick and long as stems of corn on rich ground but producing little crop.
പട്ടെരി, യുടെ. *s.* A judge or learned man among the Brahmans.
പട്ടോല, യുടെ. *s.* 1. A royal edict. 2. public records of a government, town, temple, &c. 3. a monthly abstract of the accounts current of receipts and disbursements. പട്ടോല എഴുതുന്നു, To write an abstract account of monthly receipts and disbursements.
പട്ടോലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A recorder. 2. a public accountant.
പട്ടോലമെനവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A recorder. 2. a public accountant.
പട്ടോലിക, യുടെ. *s.* A title deed, a *Patta*, a lease, &c. പട്ടയം.
പഠനം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning, studying, reading.
പഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To learn, to study, to read, to peruse, to recite.
പഠിതം. *adj.* Learned, studied, perused. പഠിക്കപ്പെട്ടത.
പഠിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To teach, to instruct.
പണത്തൂക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A *fanam's* weight.
പണത്തൊളം. *adv.* As large, or as much, as a *fanam.*
പണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sale, selling. വിക്രയം.
പണപരം, ത്തിന്റെ. *s.* An astrological term.
പണപ്പലക, യുടെ. *s.* A board to count *fanams*, &c., on.
പണപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Greediness after money. ദ്രവ്യാഗ്രഹം.
പണമാത്രം. *adv.* As much as a *fanam.*
പണമാല, യുടെ. *s.* A necklace made of gold *fanams*, or small pieces of gold in the shape of *fanams.*
പണമിട, യുടെ. *s.* A *fanam's* weight.
പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *fanam*, a small coin of gold or silver. 2. money in general. 3. wages, hire. 4. a stake at play, a bet, a wager. 5. gaming, playing. 6. playing with dice. 7. wealth, property. 8. price. 9. a commodity for sale. 10. business.
പണംപിടിച്ച. *adj.* Valuable, priced.
പണയക്കച്ചീട്ട, ിന്റെ. *s.* A document given on pawning or mortgaging any thing.
പണയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mortgagee, a mortgager.
പണയപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Any thing or article mortgaged, the pawn or pledge.
പണയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mortgage. 2. a pawn, a pledge. പണയം വെക്കുന്നു, 1. To mortgage. 2. to pawn, to deposit or put in pledge.
പണവക, യുടെ. *s.* Cash, money.
പണവം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of musical instrument, a small drum or tabour. നടമിഴാവ.
പണായ, യുടെ. *s.* Business, affair, transaction, buying and selling, &c. കാൎയ്യം.
പണായിതം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.
പണാപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Agreement, engagement, contract. ഉടമ്പടി.
പണി, യുടെ. *s.* 1. Work, business, employment or labour in general. 2. service, office. 3. workmanship. 4. affair, matter. 5. artifice, skill. 6. use, utility. 7. state, condition. 8. act. 9. cheating, roguery, counsel. 10. difficulty. 11. pain, grief. 12. life. പണിതീക്കുന്നു, 1. To perform or accomplish any work. 2. to kill. പണികഴിക്കുന്നു, 1. To perform or execute any work. 2. to labour hard. 3. to kill. പണി ചെയ്യുന്നു, or എടുക്കുന്നു, To work.
പണിക്കത്തി, യുടെ. *s.* An artificer's wife.
പണിക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. An artificer in general. 2. a titular name among the *Chagons.*
പണിക്കർ, രുടെ. *s.* 1. A titular name among the *Súdras.* 2. a class of people. 3. an astrologer, an enchanter.
പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A workman of any description. 2. a servant. 3. a man or house servant. 4. a skilful man, an artificer. 5. a rogue, a cheat.
പണിക്കുറം, ത്തിന്റെ. *s.* Defect or fault in any work done. പണിക്കുറം പറയുന്നവൻ, One who finds fault with any work that has been done, said of a supercilious critic whom nothing will please; and who finds fault merely because the doing of any work has not been confided to him. പണിക്കുറം പിഴെക്കുന്നു, To die.
പണിക്കുറ, യുടെ. *s.* Work not quite finished. പണിക്കുറതീക്കുന്നു, To complete any unfinished work.

What are Pariaputtoo Shudran (Day. 315)

പണിക്കൂലി, യുടെ. *s.* 1. Hire, wages. 2. price of work.

പണിക്കൊപ്പ,ിന്റെ. *s.* Workmen's tools.

പണിതം, &c. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

പണിതവ്യം. *adj.* Vendible, fit or intended for sale. വില്പാനുള്ള.

പണിത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Workmanship, any thing made. 2. advice. 3. act. 4. deceit, roguery. 5. device, trick. 6. the mode in which any thing is done.

പണിത്തല, യുടെ. *s.* A place where work is being done.

പണിപ്പാട,ിന്റെ. *s.* 1. Workmanship, any thing made. 2. work.

പണിപ്പുര, യുടെ. *s.* A workshop, a manufactory, &c.

പണിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To take pains, to labour hard. 2. to grieve, to suffer pain or distress.

പണിപ്പെൺ, ണ്ണിന്റെ. *s.* A lady's maid, a maid servant.

പണിപ്പൊന്ന,ിന്റെ. *s.* Gold for ornaments.

പണിയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To build, to erect. 2. to cause to work or make, to get made.

പണിയുന്നു, തു, or ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To work, to build, to make, to produce. 2. to revere, to reverence, to worship.

പണിവിചാരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Superintendance of any work.

പണിസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* Any place where work is done.

പണ്ട. *adv.* Formerly, of old.

പണ്ടകശാല or പണ്ടികശാല, യുടെ. *s.* A ware-house, a storehouse, a place of sale, a shop.

പണ്ടപ്പരപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Largeness, extensiveness. 2. laying in different places, or employed in different ways.

പണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eatables. 2. jewels. 3. saleable goods. 4. various things, articles, vessels and utensils, in a house. 5. the stomach. 6. importance.

പണ്ടാരക്കാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Government business.

പണ്ടാരത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a *Pandári.*

പണ്ടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A titular name of several classes of devotees. 2. treasure. 3. government. 4. death occasioned by small-pox. 5. the corpse of one who has died of the small-pox. പണ്ടാരമടക്കുന്നു, To bury the corpse of a person who has died of the small-pox.

പണ്ടാരവക, യുടെ. *s.* Government property.

പണ്ടാരി, യുടെ. *s.* A *Pandári*, one of a class of devotees of the Saiva sect.

പണ്ടാല, യുടെ. *s.* A certain tribe or class, especially that of the Calicut Rajah.

പണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The abdomen or belly, the stomach. 2. a pot belly.

പണ്ടിവയറൻ, ന്റെ. *s.* One who has a pot belly.

പണ്ടുപണ്ടെ. *adv.* In old times, anciently, formerly.

പണ്ടുള്ളവർ, രുടെ. *s.* Ancients, ancestors.

പണ്ടെ. *adv.* Formerly, in old time, anciently.

പണ്ടെത്തെ, പണ്ടുള്ള. *adj.* Former, ancient, of old.

പണ്ടെപ്പോലെ. *adv.* As formerly.

പണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. Wisdom, understanding. ജ്ഞാനം. 2. science, learning. വിദ്യ.

പണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* An eunuch. നപുംസകൻ.

പണ്ഡിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Pundit*, a learned man, one versed in sacred science and teaching it to others, a scholar. വിദ്വാൻ. 2. a physician, a doctor. വൈദ്യൻ.

പണ്ഡിതമ്മന്യൻ, ന്റെ. *s.* An ignorant pedant, one who prides himself on being a *Pundit* or scholar. ഞാൻ വിദ്വാനെന്നു നടിക്കുന്നവൻ.

പണ്ഡിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The art of medicine. വൈദ്യം. 2. science in general. സാമാന്യ വിദ്യ.

പണ്യം. *adj.* To be sold, saleable, vendible. വില്ക്കപ്പെടെണ്ടത.

പണ്യവീഥി, യുടെ. *s.* A stall, a shop, &c. കച്ചവടസ്ഥലം.

പണ്യവീഥിക, യുടെ. *s.* A stall, a shop, a place of sale. കച്ചവടസ്ഥലം.

പണ്യശാല, യുടെ. *s.* A shop, a ware-room. കച്ചവടപ്പീടിക.

പണ്യാംഗന, യുടെ. *s.* A prostitute, a whore, one who has sold herself to commit wickedness. വിലപ്പെട്ടവൾ.

പണ്യാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.

പത, യുടെ. *s.* Foam, froth. പതവാറുന്നു, To subside as foam.

പതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abusiveness, reviling. 2. disputing.

പതകരി, യുടെ. *s.* White spots or marks on the body.

പതകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abuse, to revile. 2. to dispute, to converse.

പതക്ക,ിന്റെ. *s.* The hip and loins or the hip only.

പതക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornamental breast-plate set with precious stones.

പതഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.

പതംഗൻ, ന്റെ. *s.* A name of the sun. ആദിത്യൻ.

പതംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. a grass-hopper. ശലഭം.

പതംഗിക, യുടെ. *s.* A sort of bee. ഒരു വക ൟച്ച.
പതച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Foaming, frothing.
പതഞ്ജലി, യുടെ. *s.* 1. The name of a saint or *Muni*, teacher of the *Yoga* philosophy which is often called after him *Patanjali*. 2. the author of the *Mahabháshya* or commentary on *Panini*, and of the *Characa*, a famous medical work. 3. a name of the poet *Vararuchi*.
പതൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.
പതത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A wing. ചിറക.
പതത്രി, യുടെ. *s.* A bird. പക്ഷി.
പതൽഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spitting pot. കൊളാമ്പി. 2. the reserve of an army.
പതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Falling, coming down, alighting, &c. വീഴ്ച. 2. a step. 3. the terrace on a wall, especially the terrace of the wall of a fortification. ആളൊടി.
പതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The portion given to reapers. 2. time, season. 3. temperature; proper temperature, degree of inspissation. 4. softness, gentleness. 5. pliability. 6. restraint, temperance, humility. 7. state, condition. 8. weakness. 9. order. 10. way, means, expedient. 11. equality. 12. maturity. പതമാക്കുന്നു, 1. To bring to due temperature, to temper, to season, to make fit. 2. to dress or curry leather, &c. പതം കൊടുക്കുന്നു, 1. To purify, or clear, by putting something into the article to be purified. 2. to temper. പതം തളിക്കുന്നു, To purify or clear any thing by means of water.
പതമ്പ, റിന്റെ. *s.* The portion given to reapers.
പതയൽ, ലിന്റെ. *s.* Foaming, frothing.
പതയാലു, *adj.* Falling, liable or accustomed to fall.
പതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To foam, to froth, to bubble. പതഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നു, To rise foaming. പതഞ്ഞുവീഴുന്നു, To run over, as froth.
പതച്ച, യുടെ. *s.* 1. Precipitation, hastiness, a being precipitate. 2. dispersion, scattering. 3. disunion.
പതൽഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird-cage. പക്ഷിക്കൂട.
പതറൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Over hastiness, precipitency. 2. scattering, dispersion.
പതറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To be over hasty, to be precipitate. 2. to be scattered, dispersed.
പതാക, യുടെ. *s.* A flag, a banner, a standard. കൊടിക്കൂറ.
പതാകി, യുടെ. *s.* An ensign, a standard bearer. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.
പതാകിനി, യുടെ. *s*, An army. സൈന്യം.
പതി, യുടെ. *s.* 1. A master, an owner. ഉടയക്കാരൻ. 2. a husband. ഭൎത്താവ. 3. a lord, a chief, a ruler. പ്രഭു. 4. an ambush, a hiding place. 5. a place of residence on mountains. 6. a town, a city. 7. dwelling. പതിപാൎക്കുന്നു, To lie in wait, to be in ambush.
പതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To enlist, to enrol, to record, to register. 2. to imprint, to impress. 3. to fix, to fasten in. 4. to enchase or set precious stones, &c. 5. to put up any thing, to put up a notice. *v. n.* To fall, വീഴുന്നു.
പതിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Impression, imprint. 2. enrollment, registering.
പതിഞ്ഞ. *adj.* Gentle, easy, slow, soft, patient, humble.
പതിഞ്ഞനില, യുടെ. *s.* 1. Gentleness, easiness, patience. 2. the attitude or position for shooting, &c.
പതിഞ്ഞപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Gentleness.
പതിതത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Degradation, baseness.
പതിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has fallen in battle, or has been defeated. 2. one fallen, a wicked or an abandoned person. 3. one who has abandoned caste, sect or manners, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.
പതിതം, *adj.* 1. Fallen in war, defeated, overthrown. 2. fallen, alighted. 3. fallen from virtue, wicked, abandoned, lapsed.
പതിതാ, യുടെ. *s.* A female outcast.
പതിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Dominion, domination.
പതിനഞ്ച. *adj.* Fifteen.
പതിനായിരം. *adj.* Ten thousand.
പതിനാറ. *adj.* Sixteen.
പതിനാഴി, യുടെ. *s.* Ten measures.
പതിനാഴിപ്പറ, യുടെ. *s.* A *parrah* of ten measures.
പതിനെട്ട. *adj.* Eighteen. ൰൮.
പതിനെണ്ണായിരം. *adj.* Eighteen thousand.
പതിനെഴ. *adj.* Seventeen. ൰൭.
പതിനൊന്ന. *adj.* Eleven. ൰൧.
പതിനാങ്ക. *adj.* Fourteen. ൰൪.
പതിനാല. *adj.* Fourteen. ൰൪.
പതിമ്പറ, യുടെ. *s.* Ten *parrahs*.
പതിമ്മടങ്ങ. *adj.* Ten-fold.
പതിപത്നിമാർ, രുടെ. *s. plu.* Husband and wife.
പതിപ്പ, റിന്റെ. *s.* See പതിച്ചിൽ.
പതിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to fall. 2. to cause to enlist, enrol, record, register. 3. to cause to impress, imprint, or make an impression. 4. to cause to put or stick any thing up, to get or have fixed up.
പതിമുക്കഴഞ്ച, റിന്റെ. *s.* A weight of thirteen *karangis*.
പതിമൂക്ക, റിന്റെ. *s.* A flat nose.
പതിമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* One who has a flat nose.

പതിമ്മൂന്ന. *adj.* Thirteen. ൧൩.

പതിംവരാ, യുടെ. *s.* A bride choosing her husband. ഭൎത്താവിനെ വരിപ്പവൾ.

പതിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A delatory, tedious, slow person. 2. a stubborn, sturdy, or restiff ox or horse, &c. 3. liquid *Sarkara;* molasses.

പതിയൻശക്കര, യുടെ. *s.* A kind of liquid *Sarkara*, molasses.

പതിയൻ, ന്റെ. *s.* A person of a low class, a *Paravan.*

പതിയിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To lie in wait, to lie in ambush, to lurk, to way lay.

പതിയിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Ambushcade, ambush.

പതിയിരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To place in ambush, to set or lay an ambush.

പതിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be enrolled, registered, recorded. 2. to be or become imprinted or impressed. 3. to be fixed, to be fastened in. 4. to be enchased. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്നു, To walk gently, slowly, softly. പതിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു, 1. To be gentle, easy, submissive. 2. to stand in an attitude or position for shooting, &c.

പതിർ, രിന്റെ. *s.* 1. Chaff. 2. shrivelled or blighted grain, an empty corn husk. *adj.* Worthless, good for nothing. പതിർ പിടിക്കുന്നു, To winnow or cleanse corn, &c.

പതിർപിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Winnowing or cleansing corn.

പതിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Enrollment, a register. 2. a lease, or written document given to the Ryots to authorize them to hold land on rent. 3. an impression, an imprint, infixation. 4. an ambush. 5. use, usage, custom, rule. പതിവിടുന്നു, പതിവുവെക്കുന്നു, To establish a custom, rule. പതിവുപിടിക്കുന്നു, To obtain a lease or written document, to hold land. പതിവുകൊടുക്കുന്നു, To give a lease or land-hold to Ryots.

പതിവട്ടം. *adj.* Delatory, tedious, slow.

പതിവത്നി, യുടെ. *s.* A married woman, a wife whose husband is living. സുമംഗലി.

പതിവായിട്ട. *adv.* Usually, regularly.

പതിവുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person employed in any regular business. 2. any customer.

പതിവ്രതാ, യുടെ. *s.* A good, virtuous or chaste wife. ഭൎത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിക്കുന്നവൾ.

പതുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Hiding, concealing, concealment, skulking, lurking about.

പതുക്കവെ, or പതുക്കെ. *adv.* Slowly, gently, softly.

പതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To hide, to conceal, to cause to lurk about. 2. to press down, to mark.

പതുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Lurking about, remaining in concealment, crouching, sneaking, &c.

പതുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To hide, to conceal one's self. 2. to sneak, to lurk, to crouch, to creep slily or cunningly. 3. to go and come as if afraid of being seen. 4. to be pressed down.

പതുപതുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Softness, pliancy. പതുപതുക്കുന്നു, To be soft, pliant.

പതുപതെ. *ind.* Soft, easy.

പതുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Softness, easiness.

പതുപ്പത്ത. *adj.* Ten each, by tens.

പതുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make soft, easy.

പതുമുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of drug.

പതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to foam, or froth, to agitate. 2. to swim, or froth.

പതെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Making to foam, or froth, frothing.

പത്ത. *adj.* Ten, ൧൦. പത്തിലൊന്ന, പത്തിനൊന്ന, പത്താലൊന്ന, One tenth, a tithe. പത്തിലൊന്ന കൊടുക്കുന്നു, To pay tithes.

പത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A town, a city. 2. a palace.

പത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A hedge stake.

പത്താക്ക, ിന്റെ. *s.* A dollar, a gold coin.

പത്താമത. *adj.* Tenth.

പത്താം, പത്താമത്തെ. *adj.* Tenth.

പത്തായക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A granary, &c.

പത്തായപ്പുര, യുടെ. *s.* A large corn chest, a bin, a granary, &c.

പത്തി, യുടെ. *s.* 1. A foot soldier. കാലാൾ. 2. going, moving, walking. ഗമനം. 3. a company, a platoon consisting of one chariot, one elephant, three horses and five foot. സെനാഭെദം. 4. a column of writing, a paragraph. 5. the expanded hood of a *Cobra capell.* 6. the hollow or flat part of the hand or foot. 7. a small column of writing. 8. a row, a line. 9. the broad part of an oar. 10. the bowl of a spoon. 11. the broad part of a hoe. 12. a pannel in a partition. പത്തിയെടുക്കുന്നു, To expand the hood, as a snake. പത്തിയിടുന്നു, To make lines or columns. പത്തിയിട്ടെഴുതുന്നു, To write in columns or lines.

പത്തിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The upright piece of wood or part of the frame work between the boards or pannels of a wooden partition.

പത്തിക്കീറ, ിന്റെ. *s.* Decorating the person by means of fragrant pigments, consisting of sandal, saffron, musk, &c.

പത്തിരട്ടി. *adj.* Ten-fold.
പത്തിരി, യുടെ. *s.* A kind of bread or cake, a wafer.
പത്തിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A kind of sword.
പത്തിസംഹതി, യുടെ. *s.* A company of footmen. കാലാൾക്കൂട്ടം.
പത്നി, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.
പത്മ*കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The coloured marks and spots on the face and trunk of an elephant. പുകരം. 2. a sort of drug.
പത്മകിഞ്ജല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The filiment of a lotus, great numbers of which surround the pericarp. താമര അല്ലി.
പത്മകെസരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
പത്മചാരിണി, യുടെ. *s.* A small tree, *Hibiscus mutabilis.* കരത്താമര.
പത്മജൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.
പത്മനാഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU from whose navel is said to have sprung the lotus containing BRAHMA sent to create the world. വിഷ്ണു.
പത്മനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The stalk of a lotus. താമരത്തണ്ട.
പത്മനിധി, യുടെ. *s.* One of CUBÉRA's treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്ന.
പത്മൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Nága*, or one of the eight serpents of the lower regions. അഷ്ടനാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. one of the twelve *Chacravartis*, or paramount princes of the *Jainas.* 3. one of the nine persons termed *Sacla Bálas* by the *Jainas.* 4. a name of RÁMA. 5. the personified treasure of CUBÉRA as worshipped by the *Tamtricas.*
പത്മപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The leaf of the lotus flower. 2. a sort of costus, *Costus speciosus.* പുഷ്കരമൂലം.
പത്മപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of costus.
പത്മപുഷ്പതൊഡമി, യുടെ. *s.* A plant, the large-flowered bindweed or Moon-flower, *Convolvulus grandiflorus.*
പത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus, *Nelumbium speciosum,* it is often confounded with the water-lily. താമരപ്പൂ. 2. a form of array. 3. one of CUBÉRA's treasures, or gems. 4. a large number, ten billions. 5. the coloured marks on the face and trunk of an elephant. 6. a drug.
പത്മയൊനി, യുടെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.
പത്മരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ruby. 2. a hyacinth.
പത്മശാരി, യുടെ. *s.* A plant, the pelated water-lily, *Nelumbium speciosum.*

* The ത്മ in this and the following words is in Sanscrit written ദ്മ.

പത്മസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.
പത്മാ, യുടെ. *s.* 1. A name of LACSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. a plant, *Hibiscus mutabilis.* 3. a shrub. ചെറുതെക്ക.
പത്മാകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large, deep pond or tank wherein the lotus does or may grow. താമരപ്പൊയ്ക.
പത്മാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of cassia, *Cassia tora.* തകരം.
പത്മാലയൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.
പത്മാലയ, യുടെ. *s.* A name of the goddess LACSHMI. ലക്ഷ്മി.
പത്മാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A posture in religious meditation, the attitude in which the BUDD'HA statues are represented and in which tailors sit in Europe. യൊഗാസനത്തിൽ ഒന്ന.
പത്മാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
പത്മാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed of the lotus. താമരക്കുരു.
പത്മി, യുടെ. *s.* An elephant. ആന.
പത്മിനി, യുടെ. *s.* 1. A multitude of lotuses or places abounding with them. താമരപ്പൊയ്ക. 2. a woman of one of the four classes into which the sex is distinguished, the first and most excellent. നാലുജാതി സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി.
പത്മിനീവല്ലഭൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
പത്ത്യംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An army. സെനാംഗം.
പത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf. ഇല. 2. a wing. ചിറക. 3. the leaf of the *Laurus cassia.* ലവംഗ ഇല. 4. staining the person with sandal, &c., by way of decoration. പത്തിക്കീറ.
പത്രദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A saw. അറപ്പവാൾ.
പത്രപരശു, വിന്റെ. *s.* A small file used by silversmiths, &c. ചെറിയ അരം, പൊടിവെട്ടി.
പത്രപാലി, യുടെ. *s.* 1. A large knife. കത്തി. 2. a pair of shears or scissors. കത്രിക.
പത്രപാശ്യാ, യുടെ. *s.* An ornament for the forehead, a sort of tiara. നെററിപ്പട്ടം.
പത്രപിശാചിക, യുടെ. *s.* A sort of cap or cover for the head made of leaves. പാള, ഇല, ഇത്യാദികൾ കൊണ്ടുള്ള തൊപ്പി.
പത്രപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* Plantain leaf, &c. stitched so as to form a vessel. കുറില.
പത്രപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A red sort of *Tulasi* or *Basil, Ocimum pilosum.* തുളസി.
പത്രബാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A paddle, an oar, especially a large one used as a rudder, a rudder. തുഴ, അടനമ്പ.

പത്രഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Decorating the person by staining it with fragrant pigments of sandal, musk, &c. പത്തിക്കീററ.

പത്രമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Evenness, levelness. 2. the foundation of a building.

പത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf of a tree, or a book. ഇല. 2. a wing of a bird. ചിറക. 3. the feather of an arrow. അമ്പിന്തൂവൽ. 4. a written bond or document. 5. a vehicle in general; as a car, a horse, a camel, &c. രഥാശ്വാദി. 6. the leaf of the *Laurus cassia.* എലവംഗ ഇല. 7. a mark on the forehead. തൊട്ടുകുറി.

പത്രരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.

പത്രലെഖ, യുടെ. *s.* Decoration of the person, by means of fragrant pigments, consisting of sandal, saffron, musk, &c. പത്തിക്കീററ.

പത്രലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* A letter of correspondences, a writing. സാധനം, എഴുത്ത.

പത്രാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Red sanders, *Pterocarpus santolinus.* ചുവന്ന ചന്ദനം. 2. red or sappan wood, *Cæsalpinia Sappan.* ചപ്പങ്ങം.

പത്രാംഗുലി, യുടെ. *s.* Painting the forehead, throat, neck, &c., with coloured sandal, saffron, or any other fragrant substance. പത്തിക്കീററ.

പത്രി, യുടെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a falcon. പരിന്ത.

പത്രിക, യുടെ. *s.* 1. A writing, or letter of correspondence. 2. a leaf. എഴുത്ത.

പത്രികാവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Contentious correspondence. എഴുത്തുമുഖാന്തരമായുള്ള വാദം.

പത്രൊൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wove silk. 2. the name of a tree, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

പഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A way, a road. വഴി.

പഥികൻ, ന്റെ. *s.* A traveller, a way-farer. വഴിപൊക്കൻ.

പഥിലൻ, ന്റെ. *s.* A traveller, a way-farer. വഴിപൊക്കൻ.

പത്ഥ്യ, യുടെ. *s.* The yellow myrobolan or ink nut, *Terminalia chebula.* കടുക്കാ.

പത്ഥ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who observes a prescribed regimen.

പത്ഥ്യക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Impropriety, unsuitableness. 2. transgression of the prescribed diet.

പത്ഥ്യപ്പിഴ, യുടെ. *s.* See the preceding.

പത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fitness, propriety suitableness, agreement. 2. diet prescribed to sick persons, regimen. *adj.* Fit, proper, suitable, agreeing with, but chiefly applied medicinally with respect to diet, or regimen. പത്ഥ്യമിരിക്കുന്നു, To keep one's self to the prescribed regimen. പത്ഥ്യം പറയുന്നു, To speak what is proper, right, &c. പത്ഥ്യം മുറിക്കുന്നു, 1. Not to adhere to the prescribed diet. 2. to stop the prescribed diet.

പദകമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Foot, (honorific.)

പദക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* Walk, walking. നടപ്പ.

പദഗൻ, ന്റെ. *s.* A foot man, a foot soldier, &c. കാലാൾ.

പദച്യുതി, യുടെ. *s.* Degradation, falling from virtue. സ്ഥാനഭ്രംശം.

പദച്ശെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The division, separation, disjunction of words, &c. പദച്ശെദം ചെയ്യുന്നു, To divide or separate words, &c.

പദതളിർ, രിന്റെ. *s.* A foot (honorific.)

പദതാർ, രിന്റെ. *s.* See the preceding.

പദത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A shoe. ചെരിപ്പ.

പദഭഞ്ജിക, യുടെ. *s.* 1. A register, a journal. നാൾവഴി കണക്ക. 2. a calendar or almanac. പഞ്ചാംഗം.

പദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A foot. കാലടി. 2. a step, the mark of a foot. കാൽപ്പവട. 3. a foot, measure, or line in poetry. പാദം. 4. a word. മൊഴി. 5. an inflected word. 6. a connected sentence. 7. thing. വസ്തു. 8. preservation, defence. രക്ഷ. 9. place, site. സ്ഥാനം. 10. a mark or spot. അടയാളം. 11. a particular song. 12. disguise. 13. industry, application. ഉത്സാഹം. പദം പാടുന്നു, To sing a song. പദം മുറിക്കുന്നു, To divide or separate words, &c.

പദവിന്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Walking, walk. നടപ്പ. 2. connecting sentences. പദച്ചെൎച്ച.

പദവീ, യുടെ. *s.* 1. A way, a road, a path. വഴി. 2. degree, station, rank. 3. place, site.

പദാജി, യുടെ. *s.* A foot soldier. കാലാൾ.

പദാതി, യുടെ. *s.* A foot soldier, a foot man. കാലാൾ.

പദാതികൻ, ന്റെ. *s.* A *peon,* a foot man, a foot soldier. കാലാൾ.

പദാംബുജം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot. കാലടി.

പദായത, യുടെ. *s.* Sandals. കുഴച്ചെരിപ്പ.

പദാൎത്ഥദീപിക, യുടെ. *s.* The name of a commentary. ഒരു വ്യാഖ്യാനം.

പദാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thing, substance, substantial or material form of being. 2. a category or predicament in logic, of which seven are enumerated, viz. substance, quality, action, identity, variety, relation, and annihilation. 3. the meaning of a word or sentence. 4. property, money, goods. 5. an ingredient.

പദികൻ, ന്റെ. *s.* A foot soldier. കാലാൾ.
പദ്ഗൻ, ന്റെ. *s.* A foot soldier. കാലാൾ.
പദ്ധതി, യുടെ. *s.* 1. A way, a road. വഴി. 2. a line, a row or range. വരി. 3. a ritual, or work prescribing particular rites and ceremonies. കൎമ്മക്രമം.
പദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who writes verse, or metre.
പദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A verse, metre. ശ്ലോകം. പദ്യം ചൊല്ലുന്നു, To repeat a verse, to quote a verse. 2. praise, eulogy. കീൎത്തി. 3. wickedness, infamy. ദുഷ്ടത.
പദ്യാ, യുടെ. *s.* A road. വഴി.
പന, യുടെ. *s.* 1. A palmira tree in general. 2. a palmira tree, *Borassus flabelliformis.* പന ചെത്തുന്നു, To cut the fruit branch of a palmira tree in order to extract the juice.
പനക്കൽക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Sugar-candy made from the juice of the palmira tree.
പനക്കള്ളു, ിന്റെ. *s.* The sap or sweet *toddy* of the palmira tree.
പനക്കാ, യുടെ. *s.* The ripe or unripe fruit of a palmira tree.
പനക്കരണ്ടി, യുടെ. *s.* The ripe fruit of a palmira tree.
പനക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The drupe or nut of a palmira tree.
പനക്കുല, യുടെ. *s.* The bunches of flowers or fruits of a palmira tree.
പനങ്കുമ്പ, ിന്റെ. *s.* The young edible root or sprout of the palmira tree.
പനച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* Wood-sorrel.
പനച്ചി or പനഞ്ചി, യുടെ. *s.* A species of ebony, from the fruit of which a kind of gum or resin is obtained which is used in India as a glue by carpenters. പനഞ്ചിക്കാ, The fruit of this tree, *Diospyros glutinosa*, or *Embryopteris glutinifera.* (Lin.)
പനഞ്ചക്കര, യുടെ. *s.* *Chackara* or a kind of coarse sugar made from the juice of the palmira tree.
പനഞ്ഞിൽ, ലിന്റെ. *s.* The roe of fish.
പനട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* The cackling of a hen.
പനട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To cackle as a hen.
പനനാർ, രിന്റെ. *s.* Fibres of palmira branches for for making rope.
പനനൂറ, റിന്റെ. *s.* Sago, or a powder made from the pith of the palmira or *talipot* tree.
പനന്തെങ്ങാ, യുടെ. *s.* The fruit of a palmira tree.
പനമ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* The ripe fruit of the palmira tree.
പനമ്പാത്തി, യുടെ. *s.* A spout made of the half of a palmira tree, split in two.
പനമ്പുവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeping plant, *Flagellaria Indica.*
പനമ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The male flower of the palmira tree.
പനയൻ, ന്റെ. *s.* The name of a large snake.
പനയോല, യുടെ. *s.* A palmira leaf.
പനവാഴെക്കാ, യുടെ. *s.* The male flower of a palmira tree.
പനവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The male flower of a palmira tree.
പനവെറി, യുടെ. *s.* 1. A species of small-pox. 2. an instrument to make a corn field even.
പനസം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Jack* tree or its fruit, *Artocarpus integrifolia.* പിലാവു, ചക്കാ.
പനായിതം. *adj.* Praised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.
പനി, യുടെ. *s.* 1. Fever in general. 2. dew. പനിപിടിക്കുന്നു, To have fever.
പനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be feverish, hot.
പനിക്കൂൎക്ക, യുടെ. *s.* A species of balm.
പനിതം, &c. *adj.* Praised, lauded. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.
പനിനീർ, രിന്റെ. *s.* Rose water.
പനിനീൎച്ചെമ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree bearing white and fragrant flowers, as the jasmine, &c.
പനിനീൎപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* The rose tree, *Rosa centifolia.*
പനിമതി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
പനിമല, യുടെ. *s.* The *Himalaya* or dewy mountain.
പനെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To ooze or run through or out.
പന്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A ball of wood or pith for playing with. 2. a clew of thread or yarn. 3. deceit, cheating, fraud. പന്തടിക്കുന്നു, To toss up or strike a ball. പന്താട്ടുന്നു, To play at ball.
പന്തക്കുഴ, യുടെ. *s.* A kind of oil vessel used in travelling.
പന്തക്കുറി, യുടെ. *s.* An oil vessel used for torches.
പന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A torch, particularly one used in processions. 2. prepared tar, pitch. പന്തംകൊളുത്തുന്നു, To kindle a torch. പന്തമിടുന്നു, To fasten any thing into a handle.
പന്തയം, ത്തിന്റെ. *s.* The prize to be won, a stake, a wager. പന്തയംകെട്ടുന്നു, പന്തയം കൂറുന്നു, To lay a wager.
പന്തലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To shadow to be shady. 2. to be flat, said of a roof which is not sufficiently sloped.
പന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A shed or booth made of leaves

or wicker work; a *pandal*. 2. a shade. പന്തലിടുന്നു, To make a *pandal*.

പന്തൽക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A post or pole supporting a shed.

പന്താട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of tossing or playing with a ball.

പന്തി, യുടെ. *s.* 1. A line, order, course, range. 2. a company of guests sitting down to eat. 3. a line or range of horses. 4. way, expedient, means. 5. neatness, agreement, fitness, propriety. 6. trust, confidence. പന്തിനിരത്തുന്നു, To put in rows or lines. പന്തിയായിരിക്കുന്നു, To be in a row or line. പന്തിയാക്കുന്നു, 1. To make neat, or elegant. 2. to put in order, to arrange. 3. to accomplish.

പന്തികെട, ിന്റെ. *s.* 1. Want of order or arrangement, irregularity. 2. want of elegance, unfitness. 3. crookedness.

പന്തിക്കാർ, രുടെ. *s.* Persons sitting in rows, a company of guests.

പന്തിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To keep a row.

പന്തിപ്പലക, യുടെ. *s.* A bench, a form.

പന്തിഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating together. പന്തിഭൊജനംകഴിക്കുന്നു, To eat together, to mess together.

പന്തിരണ്ട, പന്ത്രണ്ട. *adj.* Twelve, 12.

പന്തിരടി, യുടെ. *s.* The plant commonly called the four o'clock flower, a Mirabilis ? also [illegible]

പന്തിരാണ്ട, ിന്റെ. *s.* Twelve years, or a period of twelve years.

പന്തിരായിരം. *adj.* Twelve thousand, 12,000.

പന്തുകളി, യുടെ. *s.* Play at ball. പന്തുകളിക്കുന്നു, To play at ball.

പന്തുവരാടി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

പന്ഥാനക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* See പന്ഥാനങ്ങൾ.

പന്ഥാനക്കൊപ്പ, ിന്റെ. *s.* See the following.

പന്ഥാനങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* A local term used to imply a whole household, consisting of wife, children, &c.

പന്ഥാവ, ിന്റെ. *s.* A way. വഴി.

പന്ന, യുടെ. *s.* A parasitical plant.

പന്നകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cover of a boat made of cocoa-nut tree leaves. 2. the canopy over an open native palankeen, usually made of fine scarlet cloth.

പന്നക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ, *s.* A plant, *Polypodium quercifolium.*

പന്നഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake, a serpent. പാമ്പ. പന്നഗലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The infernal regions. പാതാളം.

പന്നഗവൈരി, യുടെ. *s.* 1. A name of GARUDA. ഗരുഡൻ. 2. a kite, the enemy of the snake. പരുന്ത. This word is also applied to any enemy of the snake.

പന്നഗശായി, യുടെ *s.* A name of VISHNU whose bed is a serpent. വിഷ്ണു.

പന്നഗാഭരണൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as ornamented with snakes. ശിവൻ.

പന്നഗാശനൻ, ന്റെ. *s.* A name of GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU, which is famed as the destroyer of snakes. ഗരുഡൻ.

പന്നഗെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A name of ANANTA king of serpents. അനന്തൻ.

പന്നത്തല, യുടെ. *s.* A head of long hair uncombed.

പന്നദ്ധ്രി, യുടെ. *s.* A leathern shoe or boot. ചെരിപ്പ.

പന്നം. *adj.* Fallen, going down or downwards. *s.* Downward motion, falling, descending. വീഴ്ച.

പന്നവള്ളി, യുടെ. *s.* A plant, *Pomaria scandens*. (Willd.)

പന്നാട, യുടെ. *s.* The fibrous web, which surrounds the lower part of the stem-leaves of palmira-trees.

പന്നി, യുടെ. *s.* A hog, a pig.

പന്നിക്കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A large kind of yam.

പന്നിക്കുഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* The bristles or stiff hair of swine.

പന്നിക്കുട്ടി, യുടെ. *s.* A young pig.

പന്നിക്കുഴി, യുടെ. *s.* A pit made to catch wild hogs.

പന്നിക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A pig-sty.

പന്നിത്തെററ, യുടെ. *s.* The tusk of the wild boar.

പന്നിപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A sort of grass, *Andropogon contortum.*

പന്നിമീൻ, നിന്റെ. *s.* A sea-hog, a porpoise.

പന്നിയിറച്ചി, യുടെ. *s.* Pork, bacon.

പന്നിയെലി, യുടെ. *s.* An immense rat, commonly termed the *Bandycoot.*

പപീതി, യുടെ. *s.* Mutual or reciprocal drinking; drinking alike together. തുല്യപാനം.

പപ്പ, ിന്റെ. *s.* Feathers.

പപ്പാതി, പപ്പാതിച്ചു. *adj.* Half. പപ്പാതിയാക്കുന്നു, To bisect, to divide into two equal parts.

പഫണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub or small tree, *Pavetta Indica.* പാവട്ട.

പമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A written order for taking an oath. 2. agreement, arrangement, resolutions entered into by a party.

പമ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* A top with which boys play. പമ്പരം ചുററുന്നു, To spin a top. പമ്പരമാടുന്നു, 1. The top twirls. 2. to play with a top.

പമ്പാ, യുടെ. *s.* 1. The name of a river in the province of *Orissa.* 2. a river in Travancore.
പമ്പിരി, യുടെ. *s.* Intoxication. പമ്പിരിയാടുന്നു, To be excessively intoxicated.
പമ്പിളിവയറൻ, ന്റെ. *s.* One who has a pot belly.
പമ്മാട്ട,ിന്റെ. *s.* Deceit, fraudulence, fraud, cheating. പമ്മാട്ടപറയുന്നു, To speak deceitfully. പമ്മാട്ട എടുക്കുന്നു, To trick, cheat.
പയൻ,ിന്റെ. *s.* A species of pine tree, from which a resin is extracted which is used for varnish; also the hard resin called *Chenchalyam.* (ചെഞ്ചല്യം.)
പയൻ, ന്റെ. *s.* Gum in general.
പയസ്യം. *adj.* Made of milk, (curds, butter, buttermilk, cheese, &c.) തൈർ, നെയ്യ, ഇത്യാദി.
പയസ്വിനീ, യുടെ. *s.* A milch cow. കറക്കുന്ന പശു.
പയസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Milk. പാൽ. 2. water. വെള്ളം.
പയഃപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking milk or water.
പയഃപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* The flow of the tide. വെലിയെററം.
പയറ,ററിന്റെ. *s.* Peas, pulse, a general name for different leguminous seeds. ചെറുപയറ, പെരുമ്പയറ, കരിമ്പയറ, ഇത്യാദി.
പയററ,ിന്റെ. *s.* 1. Exercise, instruction, practice. 2. fraud, deceit, trick.
പയററപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Cake made of pulse.
പയററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To exercise, to instruct. 2. to deceive.
പയററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. n.* 1. To exercise, to practice, to learn. 2. to be deceived.
പയററുപാട,ിന്റെ. *s.* A plot of ground on which a certain quantity of pulse may be sown.
പയററുപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A revenue term, a certain amount of rent or tax levied on dry lands.
പയററുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Water in which pulse has been boiled.
പയിക്കം. *adj.* 1. Hungry. 2. disgraceful, mean.
പയിണ്ണച്ചുള്ളി, യുടെ. *s.* The holly-leaved Acanthus, *Acanthus Illicifolius.*
പയൊഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.
പയൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus, or water lily, &c. താമരപ്പൂ.
പയൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തങ്ങാ.
പയൊധരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A woman's breast. മുല. 2. a cloud. മെഘം. 3. the sea. സമുദ്രം.
പയൊധി, യുടെ. *s.* 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. a piece of water. പൊയ്ക.
പയൊനിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.
പയൊവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.
പയൊവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing made of milk. പാലിൽനിന്നുണ്ടായത.
പയ്യവൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
പയ്യവെ. *adv.* Gently, slowly.
പയ്യാനി, യുടെ. *s.* The name of a tree, the കുടന്നട, *Bignonia longifolia.*
പയ്യാനിപ്പുളവൻ, ന്റെ. *s.* The name of a very bad snake.
പയ്യാനിമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* The name of a very bad snake.
പര. A Sanscrit prefix, implying, 1. Other, different, another, &c. 2. best, excellent. 3. distant, foreign. 4. hostile, adverse.
പരകായപ്രവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The supposed transmigration of any one's soul into the body of another. മറുജന്മം.
പരകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Another's business. അന്യകാൎയ്യം.
പരകീയം, &c. *adj.* Foreign, other, different. അന്യന്റെ.
പരക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Perplexity, entanglement, embarrassment. പരുങ്ങൽ. പരക്കംപിടിക്കുന്നു, To be perplexed, entangled, embarrassed.
പരക്കവെ, പരക്കെ. *adv.* Generally, universally, publicly, extensively.
പരക്കഴി, യുടെ. *s.* Rejection, abandonment. *adj.* Abandoned, rejected.
പരക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To spread, or to extend itself far and wide, as water, a rumour, the clouds, &c. 2. to be made or become public. 3. to be scattered. 4. to run, as ink on paper.
പരഗതി, യുടെ. *s.* 1. Eternal bliss, final beatitude, translation to heaven. മൊക്ഷം. 2. heaven. സ്വൎഗ്ഗം. പരഗതിലഭിക്കുന്നു, To obtain eternal bliss.
പരചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A foreign country. അന്യരാജ്യം.
പരഛന്ദൻ, ന്റെ. *s.* Dependant, subservient, subjected. ആശ്രിതൻ.
പരജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Another or other people. 2. others.
പരജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Another birth. 2. transmigration.
പരജാതൻ, ന്റെ. *s.* One who is adopted, fostered,

nourished by a stranger. 2. a dependant, servile, subjected. ആശ്രിതൻ. 3. an illegitimate person. വ്യഭിചാര പുത്രൻ.

പരജാതി, യുടെ. *s.* A different race, a foreign tribe. അന്യജാതി.

പരൺ, ിന്റെ. *s.* 1. A frame made over a fire-place for the purpose of putting any thing to dry. 2. a loft under the roof of a house, a kind of garret or rude ceiling made of planks.

പരണി, യുടെ. *s.* A jar in general.

പരണിക്കിണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* An earthen bason, or plate.

പരണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Scratching. 2. scraping off or out.

പരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To scratch. 2. to scrape off or out.

പരതന്ത്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is subservient, a dependant. ആശ്രിതൻ.

പരതന്ത്രം, &c. *adj.* Subservient, obedient, dependant.

പരതരൻ, ന്റെ. *s.* A neutral person, a common acquaintance, one who is neither friend nor foe.

പരതരം, &c. *adj.* Neutral, indifferent.

പരതരുണി, യുടെ. *s.* 1. A strange woman. അന്യസ്ത്രീ. 2. a whore. പരസ്ത്രീ.

പരതീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A shore or bank. അക്കര.

പരതുഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Friendship, alliance. 2. general joy. ജനസന്തൊഷം.

പരത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Spreading, extending. 2. divulging. 3. placing disorderly.

പരത്തി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a *Paravan* or low caste person. 2. a washerwoman.

പരത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To spread, to extend, to expand, as cloth, &c. 2. to divulge, to proclaim, as tidings, fame, &c. 3. to put confusedly and disorderly, as books, &c. on a table. 4. to scatter, to sow seed.

പരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Supremacy, God-head, Deity. 2. altitude, pre-eminence, heavenliness. 3. difference. 4. hostility.

പരദലം, ത്തിന്റെ. *s.* An astrological term.

പരദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Giving, a gift, a donation.

പരദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Another man's wife. അന്യന്റെ ഭാര്യ.

പരദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Another's grief or sorrow. അന്യദുഃഖം.

പരദൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blasphemy, calumny. 2. blame, censure. 3. a curse. 4. a fault, defect.

പരദൈവത, യുടെ. *s.* A household-god.

പരദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A foreign country, another or strange country. പരദെശം പൊകുന്നു, To travel abroad.

പരദെശവാസി, യുടെ. *s.* One dwelling or sojourning in a foreign land.

പരദെശി, യുടെ. *s.* 1. A foreigner, a stranger, a passenger, a pilgrim. 2. a beggar, a mendicant.

പരദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A household-god.

പരദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Injury to another, persecution, malice, mischief. പരദൊഷം ചെയ്യുന്നു, To injure or annoy another, to persecute.

പരദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Another's property, wealth belonging to another.

പരദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Injury to another, mischief, malice, treachery. പരദ്രൊഹം ചെയ്യുന്നു, To injure another, &c.

പരദ്വെഷി, യുടെ. *s.* One who is inimical, hostile, adverse.

പരധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Another's wealth.

പരനാരി, യുടെ. *s.* A strange woman.

പരന്തപൻ, ന്റെ. *s.* One who vexes or annoys another or a foe. ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. a stranger. അന്യൻ. 3. one who is at a distance or remote. 4. a pre-eminent person. 5. an epithet of God.

പരൻപുമാൻ, ന്റെ. *s.* A name of Vishnu. വിഷ്ണു.

പരൻപുരാൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

പരൻപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

പരപിണ്ഡാദൻ, ന്റെ. *s.* One who feeds at another's cost. മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നം വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരപീഡ, യുടെ. *s.* Vexing or annoying another. പരപീഡചെയ്യുന്നു, To vex, to annoy another.

പരപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. Another man, not a woman's own husband; a paramour. 2. a name of Vishnu.

പരപുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Cocila* or Indian cuckoo, as hatched by a crow. കുയിൽ. 2. a crow, from hatching cuckoo's eggs. കാക്ക. *adj.* Fostered, nourished, &c., by a stranger. അന്യനാൽ പൊഷിക്കപ്പെട്ടത.

പരപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Extension, extent, extensiveness, spreading, expansion. 2. enlargement, width, breadth. 3. verbosity.

പരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* Rice or corn flattened. *adj.* Flat, broad, extensive.

പരപ്പിൽ. *adv.* Extensively, widely.

പരബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A foreign power. 2. the power of an enemy.

പരബാധ, യുടെ. *s.* Vexing or annoying another. പരപീഡ.

പരബൊധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make public, to publish abroad. 2. to make known to all, to divulge.

പരബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Notoriety, celebrity. 2. common or general consent. പരബൊധംവരുത്തുന്നു, 1. To make public, to publish, to divulge. 2. to obtain general consent.

പരബ്രഹ്മമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* See the following.

പരബ്രഹ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The Supreme Being; the pre-eminent BRAHM distinguished from BRAHMA.

പരഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* 1. Another's wife. അന്യന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. the wife of an enemy.

പരഭൃതം, ത്തിന്റെ *s.* The Indian cuckoo, which is supposed to leave its eggs in the nest of the crow to be hatched. കുയിൽ. *adj.* Nourished or cherished by a stranger, fostered, adopted. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

പരഭൃത്ത, ിന്റെ. *s.* A crow. കാക്ക.

പരമഗതി, യുടെ. *s.* Translation to heaven, final beatitude.

പരമഗുരു, വിന്റെ. *s.* 1. A chief tutor, the principal of a College. 2. a divine teacher.

പരമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The empyreal heaven, the highest heaven.

പരമദുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A very wicked man. മഹാ ദുഷ്ടൻ.

പരമൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the divine Being common to all classes.

പരമപിതാവ, ിന്റെ. *s.* Heavenly father.

പരമം, &c. *adj.* 1. Best, most excellent. 2. principal, chief, divine, heavenly. *s.* The supreme BRAHM. ബ്രഹ്മം. *part.* 1. A term of assent, yes. അനുവാദം. 2. a term of command.

പരമരഹസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A heavenly mystery, a great secret.

പരമാണു, വിന്റെ. *s.* An atom, the invisible base of all aggregate bodies; thirty of them are supposed to form a mote in a sun beam, the lowest measure of weight.

പരമാതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A foster mother, a nurse. ഉപമാതാവ. 2. a title given to a second wife by the children of the first, and vice versa.

പരമാത്മാവ, ിന്റെ. *s.* The Supreme Being, considered as the soul of the universe. ദൈവം.

പരമാനന്ദമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* An epithet of GOD. ദൈവം.

പരമാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bliss, eternal beatitude. മൊക്ഷം. 2. very great or ecstatic joy, sacred joy.

പരമാനന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To experience ecstatic joy or pleasure, to be in an ecstacy.

പരമാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rice boiled with milk, sugar, &c. and used as a delicate food among the Hindus. പായസം 2. an oblation.

പരമാൎത്ഥജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* True or supreme wisdom. സത്യജ്ഞാനം.

പരമാൎത്ഥബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* True or supreme wisdom.

പരമാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Truth. 2. fact. 3. *ironically*, foolish simplicity.

പരമാൎത്ഥവസ്തു, വിന്റെ. *s.* The divine essence.

പരമാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* 1. A true, honest man. 2. a simpleton.

പരമെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the divine Being common to all classes. ദൈവം. 2. a name of SIVA. ശിവൻ. 3. a proper name.

പരമെശ്വരി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI, LACSHMI. പാൎവ്വതി, ഇത്യാദി.

പരമെഷ്ഠി, യുടെ. *s.* A name of BRAHMA, ബ്രഹ്മാവ; also of SIVA, VISHNU. ശിവൻ, വിഷ്ണു.

പരമൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Heavenly or divine instruction.

പരം, &c. *adj.* 1. Other, different. 2. distant, remote, foreign. 3. best, pre-eminent, excellent. 4. hostile, adverse. 5. subsequent, after. 6. more, excessive. *s.* Salvation, final beatitude.

പരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A bamboo mat, a mat in general.

പരമ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eternal felicity. മൊക്ഷം. 2. the abode of VISHNU.

പരമ്പര, യുടെ. *s.* 1. Hereditary succession. 2. race, lineage. 3. method, order. 4. tradition.

പരമ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hereditary succession. 2. race, lineage. 3. order, method, continuous arrangement. 4. tradition. *adj.* Successive; proceeding from one to another, from father to son, &c., hereditary, traditionary.

പരമ്പരാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Immolating animals in sacrifice. പശുബന്ധം.

പരമ്പരൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Traditional instruction.

പരയുവതി, യുടെ. *s.* A strange woman, a whore.

പരരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A foreign country; another or strange country.

പരലൊകപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Death, dying. 2. translation to heaven.
പരലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heavenly world, heaven. 2. the other world.
പരലൊകവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Dwelling in heaven, heavenly residence. സ്വൎഗ്ഗവാസം.
പരലൊകസുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Heavenly happiness.
പരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A small shell used as a coin, a cowrie. 2. a kind of river fish. 3. a gravel stone.
പരല്പെര, രിന്റെ. *s.* A symbolical letter in accounts.
പരവ, യുടെ. *s.* A kind of sea fish.
പരവതാനി, യുടെ. *s.* A carpet.
പരവൻ, ന്റെ. *s.* A *Paravan*, a person of a low caste.
പരവശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is embarrassed in circumstances, in distress, indigent. 2. weak, reduced. 3. dependant, subject.
പരവശത, യുടെ. *s.* 1. Subserviency, dependance, subjection. 2. the being out of one's own control from joy, ecstacy, or sorrow. 3. embarrassment, indigence, distress, oppression. 4. sickness, weakness, reducement.
പരവശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dependant, one who is subservient or subject to another. 2. one who is out of his own control from joy, ecstacy or sorrow. 3. one who is embarrassed, indigent or in distress. 4. a sick or weak person.
പരവശപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be embarrassed, distressed, oppressed. 2. to be in straitened circumstances, to be indigent. 3. to be out of one's own control, to be enraptured.
പരവശമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be subservient, subject, dependant. 2. to be out of one's own control from joy, ecstacy or sorrow. 3. to be reduced in circumstances, to be embarrassed, oppressed, &c. 4. to be weak.
പരവശം, &c. *adj.* 1. Subservient to, dependant on, subject to another. 2. out of one's own control from joy, ecstacy, or sorrow, enraptured. 3. indigent, embarrassed, distressed, oppressed. 4. sick, weak, reduced.
പരവാൻ, ന്റെ. *s.* A dependant, one who is subservient to another. പരതന്ത്രൻ.
പരശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Another law or religion.
പരശു, വിന്റെ. *s.* An axe, a hatchet. വെണ്മഴു.
പരശുധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of GENÉSA. ഗണെശൻ. 2. also of *Parasuráma*. പരശുരാമൻ.
പരശുരാമൻ, ന്റെ. *s.* *Parasuráma*, a hero and demigod; the first of the three *Rámas*, and the sixth *avatár* or incarnation of VISHNU; who is said to have appeared in the world as the son of the saint *Jamadagni* for the purpose of repressing the tyranny, and punishing the violence of the *Cshetriya* or military tribe of *Hindus*. He is also said to have been the founder of the first order of Brahmans in the *Malayalim* country.
പരശ്രീ, യുടെ. *s.* Another's wealth, learning, beauty, &c.
പരശ്വധം, ത്തിന്റെ. *s.* An axe, a hatchet. വെണ്മഴു, കൊടാലി.
പരശ്വസ്. *ind.* The day after to-morrow. മററന്നാൾ.
പരശ്ശതം, *adj.* More than a hundred, many. നൂററിൽ അധികമുള്ളത.
പരസ്സഹസ്രം. *adj.* More than a thousand. ആയിരത്തിൽ അധികമുള്ളത.
പരസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. March of an assailant. 2. march. 3. going forth, proceeding, departing. പുറപ്പാട. 4. change of place, or abode. പരസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നു, To go forth, to change one's place of abode.
പരസ്പരം. *adj.* Mutual, interchanging, reciprocal. അന്യൊന്യം.
പരസ്പരമായി. *adv.* 1. Mutually, reciprocally. 2. by some means or other.
പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To publish, to proclaim, to make known to all.
പരസ്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To proclaim, to publish, to divulge, to make known.
പരസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Proclamation. 2. publicity, notoriety, rumour. *adj.* Public, notorious.
പരസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* 1. A strange woman. 2. a whore, harlot.
പരസ്ത്രീസംഗക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A whoremonger.
പരസ്ത്രീസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Whoredom.
പരസ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Another's wealth. അന്യന്റെ മുതൽ.
പരസ്വവിഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing or all that belongs to another. പരസ്വം.
പരഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* An astrological calculation. ഗണിതഭെദം. *adj.* Friendly or agreeable to another.
പരാ. *part.* A Sanscrit particle and prefix implying, 1. Supremacy. 2. liberation. 3. inverted order. 4. pride, contumely. 5. encounter, mutual presence. 6. excess, exceeding. 7. overcoming, surpassing. 8. going. 9. killing, destroying, injuring.
പരാക്ക. *ind.* Crooked, crookedly, awry.
പരാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious obligation of an expiatory kind. യാഗകൎമ്മം.

പരാക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Force, strength, power, fortitude. 2. exertion. 3. valour, bravery, prowess. ധീരത. 4. going out or forth especially against an adversary. ശത്രുദമനം. പരാക്രമം കാട്ടുന്നു, To exhibit valour.

പരാക്രമി, യുടെ. *s.* A brave or valiant man, a hero, a warrior.

പരാഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cinnamon. എലവംഗത്തൊലി.

പരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The pollen or farina of a flower. പൂവിന്റെ പൊടി. 2. dust. ചൂൎണ്ണം. 3. fragrant powder used after bathing. ഉദ്വൎത്തനചൂൎണ്ണം.

പരാങ്മുഖം, &c. *adj.* Turning away; having the face averted, inattentive, careless. പിന്തിരിഞ്ഞ. *s.* Inattention, inattentiveness, an averted face.

പരാചിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is nourished or cherished by a stranger. അന്യനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ.

പരാചീനം, &c. *adj.* Turned away, having the face averted. പിന്തിരിഞ്ഞ.

പരാജയം, ത്തിന്റെ. *s.* Conquest, defeat. ജയം, അപജയം.

പരാജിതം, &c. *adj.* Conquered, defeated, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ട.

പരാതി, യുടെ. *s.* Representation of abuses committed by public servants or others, false accusation.

പരാതിതൻ, ന്റെ. *s.* The Most High or Supreme.

പരാധീനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* See പരവശക്കാരൻ.

പരാധീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who serves under, is dependant on, or subject to another. 2. one who is in straitened circumstances.

പരാധീനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To take trouble. 2. to be troubled and annoyed, to be dependant.

പരാധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Possession by another. 2. a family. 3. difficulty. *adj.* 1. Dependant on, subject, or subservient to another. 2. difficult.

പരാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ecstacy, rapture. 2. bliss.

പരാനുകൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* Dependance on, subjection to another.

പരാന്നഭൊജി, യുടെ. *s.* See പരാന്നൻ.

പരാന്നൻ, ന്റെ. *s.* One who lives at another's expense. മറ്റൊരുത്തന്റെ അന്നം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Living at another's expense.

പരാപരൻ, ന്റെ. *s.* The Eternal, the Most High.

പരാപരം, ത്തിന്റെ. *s.* The Supreme Being: the usual derivation of this word is from പരം; the ം elided, and അപരം; the two short letters being united by *Sandhi* into പരാപരം; the beginning and the end. Another derivation is from a Sanscrit superlative, പരാൽപരം; the Most High or Supreme.

പരാപരവസ്തു, വിന്റെ. *s.* The Supreme Being.

പരാപഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Ridicule, scorn, contempt of another. പരനിന്ദ.

പരാപെക്ഷ, യുടെ. *s.* Reliance on, affiance in another.

പരാഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Discomfiting, overcoming, discomfiture. പരാജയം. 2. contempt, disrespect. അവമാനം. 3. destruction. നാശം.

പരാഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* Defeated, discomfited, overcome. തൊല്പിക്കപ്പെട്ടവൻ.

പരാമൎശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distinction, discrimination, judgment. വിചാരം. 2. care, watchfulness. സൂക്ഷം. പരാമൎശിക്കുന്നു, 1. To discriminate, to consider. 2. to take care of, to watch.

പരാമൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

പരായണൻ, ന്റെ. *s.* One who adheres or is attached to any object. ആസക്തൻ. *adj.* Adhering, attached.

പരായണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Adhering to any pursuit, attachment to any object. 2. the zodiac. 3. a religious order, or division.

പരായുതം. *adj.* More than ten thousand. പതിനായിരത്തിലധികം.

പരാരി. *ind.* The year before last. രണ്ടാമാണ്ട. *adj.* A strayed (ox, &c.) ഉടയവനില്ലാത്ത.

പരാൎദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A quadrillion, an immense or infinite number. തുകയിൽ പതിനെട്ടാമത്തെ സ്ഥാനം. *adj.* Excellent, chief, principal, best. ശ്രേഷ്ഠം.

പരാവാക്ക്, ിന്റെ. *s.* A shore, a bank.

പരാവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Rolling on the ground, as a horse. നിലംപുരട്ടുന്ന കുതിര.

പരാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dependance, submission, reliance on another. 2. a parasitical plant.

പരാസംഖ്യ, യുടെ. *s.* An infinite number.

പരാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

പരാസു, വിന്റെ. *s.* Death, expiring. മരണം.

പരാസൂയ, യുടെ. *s.* Envy. അസൂയ.

പരാസ്കന്ദി, യുടെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.

പരാഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Contradiction, opposition. വിരൊധം.

പരി. A Sanscrit particle prefixed to words derived from that language, and implying, 1. Ubiquity, (all round, on every side); 2. part, portion; 3. abandonment, (away); 4. end, term; 5. sickness, infirmity; 6. enforcement, stress, (even, very, great); 7. separateness, several dis-

tribution, (each by each, &c); 8. embracing, encircling, (round, round about); 9. depreciation, exposure of faults; 10. homage, respect; 11. rejection, turning off or away; 12. ornament; 13. diffusion, extension; 14. mark or sign; 15. sorrow; 16. cessation, stop, impediment; 17. truth; 18. an exclamation of pleasure or satisfaction.

പരികഥ, യുടെ. *s.* A work of fiction, a tale, a story, the history or adventures of a fabulous person.

പരികമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fear, terror. ഭയം. 2. trembling. വിറയൽ.

പരികമ്പിതം. *adj.* 1. Afraid, terrified. 2. trembling, agitated.

പരികരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bed. മെത്ത. 2. dependants, retinue, train. സന്നദ്ധം. 3. multitude, numbers. സംഘം. 4. preparation.

പരികർമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Personal decoration, dressing, painting or perfuming the body. അലങ്കാരം. 2. assistance, serving.

പരികർമ്മി, യുടെ. *s.* 1. A slave, a servant. ദാസൻ. 2. an assistant.

പരികാംക്ഷിതൻ, ന്റെ. *s.* A devotee, a religious ascetic. ആശ്രിതൻ.

പരിക്ക്,ിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree. 2. a wound, a bruise.

പരിക്ക, യുടെ. *s.* A solemn promise in the presence of an officer to pay money. പരിക്കവെക്കുന്നു, To make such solemn promise.

പരിക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പരിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Walking for pleasure. 2. walking round or about. ചുറ്റും നടക്കുക.

പരിക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To walk for pleasure. 2. to walk round or about.

പരിക്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Walking for pleasure. 2. walking round or about.

പരിക്രിയ, യുടെ. *s.* Enclosing, surrounding with a fence or ditch, &c., intrenching. വേലി, ഇത്യാദി.

പരിഖ, യുടെ. *s.* 1. A moat, a ditch surrounding a fort &c. കിടങ്ങുകുഴി. 2. a rampart, or platform within the parapet. ആളോടി.

പരിഖാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A moat, a ditch surrounding a fort, &c. കിടങ്ങുകുഴി.

പരിഖേദം, ത്തിന്റെ. *s.* Grief, sorrow. ദുഃഖം.

പരിഖ്യാതി, യുടെ. *s.* Fame, reputation. കീർത്തി.

പരിഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking about. ചുറ്റുംനടക്കുക.

പരിഗാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Immersion, bathing. മുഴുകൽ. 2. entrance. പ്രവേശനം.

പരിഗീതം, ത്തിന്റെ. *s.* A song. പാട്ട.

പരിഗൂഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hiding, concealing. മറെക്കുക. 2. protection. രക്ഷ.

പരിഗോപ്താവ,ിന്റെ. *s.* A preserver, protector. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പരിഗ്രസ്തം. *adj.* 1. Swallowed, devoured. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടത. 2. received, accepted, taken. കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടത.

പരിഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Receiving, accepting, taking, acceptation. കൈക്കൊള്ളുക.

പരിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Acceptance, taking, reception, assent. കൈക്കൊള്ളുക. 2. dependants, a family, train or retinue. കുഡുംബം. 3. root, origin. മൂലം. 4. an oath. ആണ. 5. a wife. ഭാര്യ.

പരിഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a* To take, to accept, to receive. കൈക്കൊള്ളുന്നു.

പരിഗ്രാഹ്യ, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

പരിഗ്രാഹ്യം. *adj.* Acceptable, receiveable. കൈക്കൊള്ളപ്പെടുവാൻതക്ക.

പരിഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bludgeon, a stick mounted with iron or an iron club. ഇരിമ്പുലക്ക. 2. killing, striking, destroying. കുല. 3. the pin or bolt of a door. സാക്ഷാ. 4. the outer door or gate of a palace. കൊട്ടാരത്തിന്റെ പുറത്തെ വാതിൽ.

പരിഘാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A staff or bludgeon armed with iron. ഇരിമ്പുലക്ക.

പരിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, striking. കുല.

പരിഘുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking loud, making a great noise. ഉച്ചശബ്ദം.

പരിഘൂർണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Turning round, whirling, rolling, &c. ചുഴല്ച. പരിഘൂർണ്ണനം ചെയ്യുന്നു, To turn round.

പരിഘോഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sound. ശബ്ദം. 2. the muttering or grumbling of clouds. മുഴക്കം. 3. improper or blameable speech. നിന്ദവാക്ക. പരിഘോഷിക്കുന്നു, 1. To sound. 2. to mutter, to grumble.

പരിചു. *adv.* Properly, fitly, equally, alike, like. യുക്തമായി, തുല്യമായി.

പരിച, യുടെ. *s.* A shield, a buckler.

പരിചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A shield bearer, one armed with a shield.

പരിചയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is acquainted with, an experienced person. 2. an acquaintance.

പരിചയം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquaintance, knowledge, experience, practice.

പരിചയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or become acquainted with, to know, to try by way of experience, to prove, to exercise, to accustom one's self to any thing.
പരിചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Attendance, service. ശുശ്രൂഷ. പരിചരണം ചെയ്യുന്നു, To serve.
പരിചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A guard, a body guard. അകമ്പിടിക്കാരൻ. 2. an attendant, companion or servant. കൂട്ടക്കാരൻ.
പരിചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To attend, to accompany, to serve. ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.
പരിചൎയ്യ, യുടെ. *s.* Attendance, service, dependance. ശുശ്രൂഷ.
പരിചാരകൻ, ന്റെ. *s.* A man servant. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, ഭൃത്യൻ.
പരിചാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Service, attendance, work. സെവ.
പരിചാരിക, യുടെ. *s.* A maid servant. ശുശ്രൂഷക്കാരി.
പരിചായ്യ, യുടെ. *s.* Sacrificial fire in general.
പരിചിതം, &c. *adj.* 1. Made, formed. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത. 2. acquainted with, known. അറിയപ്പെട്ടത.
പരിച്ഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* Court, train, suite, attendants, retinue. പരിജനം.
പരിച്ഛെത്താവ,ിന്റെ. *s.* One who determines, decides, &c. ഖണ്ഡിക്കുന്നവൻ, നിശ്ചയിക്കുന്നവൻ.
പരിച്ഛെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The division of a book, a section, a chapter. കാണ്ഡം. 2. determination, decision, resolution, final conclusion. ഖണ്ഡിതം. 3. certainty. നിശ്ചയം.
പരിച്ഛെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To divide, to separate, to part. വിഭാഗിക്കുന്നു. 2. to determine, to decide, to resolve. ഖണ്ഡിക്കുന്നു, നിശ്ചയിക്കുന്നു.
പരിച്ഛെദ്യം, *adj.* Determinable, divisable. ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
പരിജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Attendants, suite, servants.
പരിജ്ഞാതം, &c. *adj.* Experienced, known. അറിയപ്പെട്ടത.
പരിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Experience, knowledge. പരിചയം.
പരിണതം, &c. *adj.* 1. Ripe, mature. പക്വം. 2. old, aged. പഴയത. 3. bowed, bent. വളഞ്ഞത.
പരിണയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage or wedding. വിവാഹം.
പരിണയം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage or wedding. വിവാഹം.
പരിണയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To marry. വിവാഹം കഴിക്കുന്നു.
പരിണാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of form or state, diversity. അവസ്ഥാഭെദം.
പരിണായം, ത്തിന്റെ. *s.* Moving a piece at chess, drafts, &c. ചൂതുപൊർ.
പരിണാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Width, breadth. വീതി.
പരിതപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be sorrowful, to grieve, to bear or suffer pain, anguish, heat, distress. 2. to pity. വെദിക്കുന്നു.
പരിതപ്തം, &c. *adj.* 1. Sorrowful, grieved, pained, distressed. ദുഃഖിക്കപ്പെട്ടത. 2. heated. ചുടപ്പെട്ടത.
പരിതസ. *ind.* Around, every where, all round. ചുററും.
പരിതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrow. ദുഃഖം. 2. excessive pain, anguish. സങ്കടം. 3. heat, warmth. ചൂട. 4. pity, commiseration.
പരിതുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who rejoices or is glad. സന്തുഷ്ടൻ.
പരിതുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Joyfulness, gladness. സന്തൊഷം.
പരിതൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Great joy, gladness. അതിസന്തൊഷം. പരിതൊഷിക്കുന്നു, To be joyful.
പരിത്തി, യുടെ. *s.* 1. The cotton-shrub. *Gossypium herbaceum.* 2. cotton.
പരിത്തിക്കുരു, വിന്റെ. *s.* Cotton-seed.
പരിത്തിനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Thread made of cotton.
പരിത്യക്തം, &c. *adj.* Abandoned, quitted, deserted. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.
പരിത്യജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abandon, to quit, to desert, to put away, to reject. ഉപെക്ഷിക്കുന്നു.
പരിത്യാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Abandonment, quitting, desertion, abdication. ഉപെക്ഷ. പരിത്യാഗം ചെയ്യുന്നു, To abandon, to quit.
പരിത്യാഗി, യുടെ. *s.* 1. One who abandons, quits, deserts. ഉപെക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. an ascetic.
പരിത്യാജ്യം, &c. *adj.* Abandonable. *s.* Rejection. ത്യാഗം.
പരിത്രസ്തം, &c. *adj.* Feared, dreaded. ഭയപ്പെട്ടത.
പരിത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Warding off a blow, self-defence, protection. കൈത്തടവ. പരിത്രാണം ചെയ്യുന്നു, To ward off a blow, to defend one's self. തടുക്കുന്നു.
പരിത്രാതാവ,ിന്റെ. *s.* A defender, a protector. തടുക്കുന്നവൻ.
പരിദംശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bite. കടി.
പരിദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A bite. കടി.
പരിദംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bite. കടിക്കുന്നു.
പരിദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Barter, exchange, return-

ing any thing or its equivalent. പകച്ച്. 2. a bribe. കൊഴ.

പരിദെവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Lamentation. വിലാപം. പരിദെവനം ചെയ്യുന്നു, To lament, to grieve. വിലാപിക്കുന്നു.

പരിദൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of milking. പരിദൊഹനം ചെയ്യുന്നു, To milk. കറക്കുന്നു.

പരിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A lower garment. പുടവ.

പരിധാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flight, fleeing. ഒട്ടം. 2. cleaning, purifying. ശുചീകരണം. പരിധാവനം ചെയ്യുന്നു, 1. To fly away, to flee. ഒടിപൊകുന്നു. 2. to cleanse, to purify. ശുചീകരിക്കുന്നു.

പരിധി, യുടെ. *s.* 1. The disk of the sun or moon. പരിവെഷം. 2. circumference. വട്ടം. 3. a fort. കൊട്ട. 4. the branch of the tree to which the victim at a sacrifice is tied. പരിധിച്ചമത. 5. a girdle or zone. ഉടഞ്ഞാണം.

പരിധിച്ചമത, യുടെ. *s.* The branch of the tree to which the victim at a sacrifice is tied.

പരിധിസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A guard, a body guard. 2. an aide-de-camp, an officer, attendant on a king or general. അകമ്പിടിക്കാരൻ.

പരിധൂതം. *adj.* 1. Agitated, shaken. ഇളക്കപ്പെട്ടത. 2. abandoned, deserted, left. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

പരിധൂനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Agitation, shaking. ഇളക്കം.

പരിന്ന,ിന്റെ. *s.* A kite.

പരിപക്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfect maturity, or ripeness. *adj.* Perfectly ripe or mature.

പരിപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Capital, principal, stock. മുതൽദ്രവ്യം.

പരിപതനം, ത്തിന്റെ. *s.* A falling, fall, alighting, descending. വീഴ്ച.

പരിപന്ഥി, യുടെ. *s.* 1. An enemy, an antagonist. ശത്രു. 2. a robber, an highway man, bandit. കള്ളൻ.

പരിപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perfect maturity or ripeness. പക്വത. 2. temperance, sobriety. 3. chastity.

പരിപാടി, യുടെ. *s.* Order, method, arrangement. ക്രമം.

പരിപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Falling, fall, alighting, descending. വീഴ്ച.

പരിപാലകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A protector, a benefactor, cherisher. രക്ഷിതാവ. 2. a governor or ruler. ഭരിക്കുന്നവൻ.

പരിപാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Protection, conservation, fostering care. 2. performance of any act. 3. government. പരിപാലനം ചെയ്യുന്നു, 1. To protect, to cherish. 2. to perform. 3. to govern or rule.

പരിപാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To protect, to cherish, to conserve, to support. 2. to perform. 3. to govern, or rule.

പരിപാലിതം, &c. *adj.* 1. Protected, fostered, conserved. 2. performed. 3. governed.

പരിപീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Persecution, inflicting pain, torturing, vexing, annoying.

പരിപീഡിതം. *adj.* Persecuted, tortured, vexed.

പരിപീതം. *adj.* Drunk. പാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

പരിപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Completion, fulness; satiety, satisfaction. *adj.* Full, complete, satiated.

പരിപൂൎണ്ണത, യുടെ. *s.* Completion, fulness, satiety, satisfaction.

പരിപൂൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. The Omnipresent Being, one who fills all things. 2. one who is satisfied, satiated.

പരിപൂൎണ്ണം. *adj.* Complete, full, satiated, abundant, plentiful.

പരിപൂൎത്തി, യുടെ. *s.* Completion, fulness; satiety, satisfaction, abundance. പരിപൂൎത്തിവരുത്തുന്നു, To complete, to satisfy.

പരിപെലവം, ത്തിന്റെ, *s.* A fragrant grass with a bulbous root, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തെങ്ങാ.

പരിപൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Nourishment, nourishing, cherishing. പൊഷണം.

പരിപൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To nourish well, to cherish.

പരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Kernel of fruit, the seed of corn. 2. pulse, peas. 3. sauce, condiment.

പരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A cook.

പരിപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Agitation, shaking, trembling. ഇളക്കം. 2. leaping in walking, as a hare, &c.

പരിപ്ലുതം. *adj.* Agitated, shaken, trembling. ഇളക്കപ്പെട്ടത.

പരിപ്ലുഷ്ടം. *adj.* Burnt. ചുടപ്പെട്ടത.

പരിബൎഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Retinue, train. പരിജനം. 2. insignia of royalty. രാജചിഹ്നം.

പരിഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect, irreverence, contempt, disregard. അവമാനം, നിന്ദ. പരിഭവിക്കപ്പെടുന്നു, To be disregarded, disrespected.

പരിഭവിക്കപ്പെട്ട. *adj.* Treated with contempt.

പരിഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To contemn, to despise, to disregard.

പരിഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect; see പരിഭവം.

പരിഭാവിതം, &c. *adj.* Treated with contempt, or disrespect, disregarded, despised.ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടത.

പരിഭാഷ, യുടെ. *s.* 1. Translation, interpretation. 2. in medicine, prognosis. 3. an appointment, agreement. നിയമം. പരിഭാഷചൊല്ലുന്നു, To translate, to interpret.
പരിഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reproof, abuse, ridicule, expression of censure or contempt. ധിക്കാരം. 2. addressing, discourse, conversing. സംസാരം. 3. agreement, engagement. നിയമം.
പരിഭാഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To converse, to address, to discourse. സംസാരിക്കുന്നു. 2. to abuse, to ridicule, to censure. ധിക്കരിക്കുന്നു.
പരിഭാഷിതം, &c. *adj.* 1. Translated, interpreted. 2. reproved, abused, censured.
പരിഭുക്തം. *adj.* 1. Old. പഴയത. 2. used, impared.
പരിഭൂതം, &c. *adj.* Treated with contempt, or disrespect; disregarded, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത.
പരിഭൂമാ. *adj.* Much, many. വളരെ.
പരിഭൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament, embellishment, decoration. അലങ്കാരം.
പരിഭൂഷിതം, &c. *adj.* Ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത.
പരിഭൊക്താ, വിന്റെ. *s.* 1. Enjoying, an enjoyer. 2. an eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
പരിഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anxiety, care, perplexity, flurry, confusion, embarrassment arising from joy, fear. 2. haste, hurry. 3. fear, terror. 4. turning round, twirling, revolving. 5. mistake, misapprehension, error.
പരിഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be anxious, to be perplexed, to be flurried, confused. 2. to haste, to be in a hurry. 3. to fear, to dread. 4. to turn round.
പരിഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Falling, declining from a height or propriety. 2. excommunication, expulsion.
പരിഭ്രഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Cast out, put out, driven away, excommunicated. ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ടത. 2. cast or thrown down. വീഴപ്പെട്ടത.
പരിഭ്രാജിതം, &c. *adj.* Elegant, splendid, radiant in ornament and vesture. ശൊഭിക്കപ്പെട്ടത.
പരിഭ്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Error, mistake, ignorance. 2. going round, whirling, revolving. 3. unsteadiness.
പരിമഗ്നം, &c. *adj.* 1. Plunged, dived, immersed. മുങ്ങിയത. 2. sunk, drowned. മുഴകിയ.
പരിമജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bathing, ablution. സ്നാനം. 2. sinking to the bottom. മുഴകൽ.
പരിമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* A ball, a globe, a circle. വൃത്തം.
പരിമഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of churning. കലക്കുക. 2. killing, slaughter. കുല.
പരിമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rubbing the body, embrocation. തിരുമ്മൽ. 2. rubbing, grinding, pounding, &c. പൊടിക്കുക.
പരിമൎദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub the body. 2. to rub, grind, pound, &c. അരെക്കുന്നു.
പരിമളക്കുഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* Odoriferous ointments.
പരിമളത്തൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* An odoriferous ointment. സുഗന്ധതൈലം.
പരിമളപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be fragrant.
പരിമളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Exquisite scent or fragrance of perfume. 2. trituration of perfumes. സുഗന്ധം.
പരിമളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be fragrant, to smell very sweetly.
പരിമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Measure, quantity. അളവ.
പരിമാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To transact various business, to use, to employ.
പരിമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Transacting business; use, using, employing.
പരിമാൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dish of honey and oil. 2. cleansing, cleaning. പരിമാൎജ്ജനം ചെയ്യുന്നു, To cleanse, to clean.
പരിമി, യുടെ. *s.* A large round basket.
പരിമിതം, &c. *adj.* 1. Joined. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 2. meted, measured. അളക്കപ്പെട്ട.
പരിമിതി, യുടെ. *s.* A measure, quantity. അളവ.
പരിമിളിതം, &c. *adj.* Well joined, mixed, united, or combined together. നല്ലവണ്ണം ചെൎക്കപ്പെട്ടത.
പരിമീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fixed eyes. 2. death. മരണം.
പരിമൃജ്യം, &c. *adj.* To be cleansed or cleaned. ശുചിയാക്കപ്പെടെണ്ടുന്നത.
പരിമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure. സന്തൊഷം.
പരിയപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Servitude, slavery.
പരിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be enslaved, to be in bondage.
പരിയപ്പെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* One who is enslaved, a slave.
പരിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The back part of a house.
പരിരംഭണം, ത്തിന്റെ. *s.* Embracing, embrace. ആലിംഗനം. പരിരംഭണം ചെയ്യുന്നു, To embrace.
പരിരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An embrace, embracing. ആലിംഗനം.
പരിരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To embrace. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.
പരിരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, preservation.
പരിലാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fondling, caressing.
പരിലാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fondle, to caress.

പരിവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloth, head-band. 2. a weaver's yarn reel.

പരിവൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. കുല.

പരിവൎജ്ജിതം, &c. *adj.* Killed, slain. കൊല്ലപ്പെട്ട.

പരിവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

പരിവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം. 2. flight, retreat, desertion. ഒടിപ്പൊക്ക. 3. the end of a period of the four ages, or destruction of the world. ലൊകനാശം. 4. a chapter, a book, a canto, &c.

പരിവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To barter, to exchange. തമ്മിൽ മാറുന്നു. 2. to flee, to retreat. ഒടിപ്പൊകുന്നു.

പരിവാദകൻ, ന്റെ. *s.* An accuser, a plaintiff, a complainant, a calumniator. ആവലാധിക്കാരൻ, അപവാദക്കാരൻ.

പരിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abuse, reproach, reproof, blame. നിന്ദ. 2. accusation, a charge. അപവാദം.

പരിവാദിനി, യുടെ. *s.* A lute or a *Vína* with seven strings. എഴുകമ്പിയുള്ള വീണ.

പരിവാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaving, shearing. ക്ഷൌരം ചെയ്ക.

പരിവാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Sowing. വിത.

പരിവാപിതം, &c. *adj.* 1. Shaved, shorn. ക്ഷൌരം ചെയ്യപ്പെട്ടത. 2. sown. വിതെക്കപ്പെട്ടത.

പരിവാരം ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dependant. 2. a train, a retinue, a suite. പരിജനം.

പരിവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An inundation, an overflowing, natural or artificial; a water course or a drain to carry off excess of water. ഒഴുക്ക.

പരിവിത്തി, യുടെ. *s.* An unmarried elder brother, the younger being married. അനുജൻ വെട്ടിട്ടും താൻ വെൾക്കാത്ത ജെഷ്ഠൻ.

പരിവൃഢൻ, ന്റെ. *s.* A master, owner, or superior. അധിപൻ.

പരിവൃതം. *adj.* 1. Encompassed, surrounded. ചുററപ്പെട്ടത. 2. gained or received entirely. മുഴുവൻ ലഭിക്കപ്പെട്ടത.

പരിവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Exchange, barter. തമ്മിൽ മാററം. 2. an unmarried elder brother. പരിവിത്തി. 3. surrounding, encompassing. വളയുക. 4. time, term. പ്രാവശ്യം.

പരിവെത്താവ, ിന്റെ. *s.* A younger brother married before his elder. ജ്യെഷ്ഠനെക്കാൾ മുമ്പിൽവെട്ടവൻ.

പരിവെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Anguish, pain, misery. അതിവെദന.

പരിവെദിനി, യുടെ. *s.* The wife of a younger brother, the elder being unmarried. ജ്യെഷ്ഠനെക്കാൾ മുമ്പിൽ വെട്ടവന്റെ ഭാൎയ്യ.

പരിവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The disk of the sun or moon. 2. a halo. 3. surrounding, encompassing. ചുററുക.

പരിവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Surrounding, encompassing. ചുററുക.

പരിവെഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To surround, to encompass. ചുററുന്നു.

പരിവെഷ്ടിതം, &c. *adj.* Surrounded, encompassed. ചുററപ്പെട്ടത.

പരിവ്യാധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Pterospermum acerifolia.* കൊങ്ങമരം. 2. a sort of reed growing in water, *Calamus fasciculatus.* ആററുവഞ്ഞി.

പരിവ്യാപ്തം, &c. *adj.* Pervaded, occupied or penetrated by, thoroughly and essentially. വ്യാപിക്കപ്പെട്ടത.

പരിവ്യാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Pervading, inherence, the inherent and essential presence of any one thing or property in another, as of oil in sesamum seed, heat in fire, or the deity in the universe, &c. 2. getting, obtaining, gain. ലാഭം. 3. universal permeation, omnipresence.

പരിവ്രജ്യ, യുടെ. *s.* Ascetic devotion, religious austerity, abandonment of the world. ഭിക്ഷയെടുക്കുക.

പരിവ്രാട, ിന്റെ. *s.* An individual of the last religious order; the mendicant devotee. ഭിക്ഷു.

പരിശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mental tranquillity, calmness, indifference. 2. alleviation, abatement.

പരിശാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Calmness, tranquillity, patience. 2. alleviation, abatement. 3. atonement, a remedy. പരിശാന്തിവരുത്തുന്നു, 1. To calm, to pacify, to abate, to assuage. 2. to make an atonement.

പരിശിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A supplement, an appendix. ശിഷ്ടം കൂട്ടിയത.

പരിശീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Practice, exercise. 2. acquaintance. 3. experience. 4. an enquiry, investigation or scrutiny.

പരിശുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* A pure, innocent, or holy, one.

പരിശുദ്ധം, &c. *adj.* 1. Holy, sacred. 2. pure, clean. പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു, 1. To hallow, to make holy, to keep holy, to sanctify. 2. to make pure, clean.

പരിശുദ്ധാത്മാവ, ിന്റെ. *s.* The Holy Spirit.

പരിശുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Holiness, sacredness. 2. purity, spotlessness.

പരിശുഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Meat fried first with *ghee* washed well with warm water, and dressed with spice, &c. നെയ്യിൽ വരട്ടിയ മാംസം.

പരിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* See പരിശിഷ്ടം.

പരിശൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Examination, enquiry, investigation, scrutiny, research. ശൊധന.

പരിശൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To examine, to investigate, to test, to scrutinize. ശൊധനചെയ്യുന്നു.

പരിശൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dryness, drying up. ഉണക്കം. 2. leanness. മെലിച്ചിൽ.

പരിശൊഷിതം, &c. *adj.* Well dried, dried up. ഉണങ്ങിയ. 2. thin, withered.

പരിശ്രമപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be careful, to use exertion. 2. to suffer, to be distressed, or fatigued.

പരിശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Carefulness, labour, exertion. 2. fatigue, suffering, distress.

പരിശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be careful, to labour, to use exertion.

പരിശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An assembly, a meeting, a company. സംഘം. 2. an asylum. ആശ്രയം.

പരിശ്രാന്തം, &c. *adj.* Overcome with distress or fatigue, exhausted. തളരപ്പെട്ടത.

പരിശ്രാന്തി, യുടെ. *s.* The state of being overcome by fatigue, exhaustion. തളച്ച.

പരിശ്രാവ്യം, &c. *adj.* Audible, that which may be perceived by hearing. കെൾക്കപ്പെടത്തക്കത.

പരിശ്രുതം, &c. *adj.* Promised. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ടത.

പരിശ്ലിഷ്ടം, &c. *adj* Embraced. ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

പരിഷ, യുടെ. *s.* An assembly, meeting, audience, or congregation. ജനസമൂഹം, കൂട്ടം.

പരിഷൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly, meeting, audience or congregation. സഭ, സംഘം.

പരിഷദൻ, ന്റെ. *s.* A spectator, one of an assembly or congregation. കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ.

പരിഷ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To adorn, to decorate, to embellish. അലങ്കരിക്കുന്നു. 2. to finish, to polish. മിനുസമാക്കുന്നു. 3. to purify, to make clean. വെടിപ്പാക്കുന്നു.

പരിഷ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Decoration, embellishment. അലങ്കാരം. 2. finishing, polishing. മിനുക്കുക. 3. purification, cleansing. ശുചികരണം. 4. clearness, brightness. തെളിവ.

പരിഷ്കൃതം, &c. *adj.* Adorned, decorated, embellished, highly finished or polished. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത.

പരിഷ്കൃതി, യുടെ. *s.* See. പരിഷ്കാരം.

പരിഷ്വംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Embracing, embrace. ആലിംഗനം.

പരിഷ്വജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To embrace. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

പരിസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ground on the skirts of a river or mountain, or contiguous to a town. ഗ്രാമാദികളുടെ അതിര.

പരിസർപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Encompassing, surrounding. ചുററിനടക്കുക. 2. going, proceeding. ഗമനം.

പരിസൎയ്യ, യുടെ. *s.* 1. Perambulation, wandering round or about. എല്ലാടത്തും നടക്കുക. 2. near approach. അടുത്ത വരവ.

പരിസെവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Serving, service. സെവ.

പരിസെവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To serve.

പരിസ്കന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A foster child, one nourished by a stranger. അന്യനാൽ വളൎക്കപ്പെടുന്നവൻ.

പരിസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant's painted or coloured cloth or housings. ആനപ്പുറത്തവിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. 2. a mat, a carpet. വിരിപ്പ.

പരിസ്തൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant's painted or coloured cloth or housing. ആനപ്പുറത്ത വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. 2. a red cloth. ചെമ്പാരിപ്പട്ടം.

പരിസ്പന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Decoration of the hair, with flowers, &c. പൂച്ചൂടുക. 2. train, retinue.

പരിസ്പന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To decorate the hair, with flowers, &c. പൂച്ചൂടുന്നു.

പരിസ്രുത, യുടെ. *s.* Vinous or distilled liquor. മദ്യം.

പരിസ്രുതം, &c. *adj.* Oozed, trickled, dropped, distilled. ഈററവീഴുന്നത.

പരിസ്രുൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Vinous liquor. മദ്യം.

പരിഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disrespect, disregard. നിന്ദ. 2. objection. 3. taking away, expiating. നീക്കുക, കളക.

പരിഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abolish, to annihilate, to blot out, to take away, to atone. നീക്കികളയുന്നു. 2. to throw off or away, to quit. 3. to cure, to remedy. സൌഖ്യമാക്കുന്നു. 4. to reply, to rejoin. 5. to clear one's self. 6. to disregard, or reject.

പരിഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To laugh at, to mock, to ridicule, to scoff at one, to rail at. 2. to sport, to jest.

പരിഹസിതം, &c. *adj.* 1. Mocked, ridiculed, railed at, scoffed. 2. jested with.

പരിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Atonement, remedy, expiation, blotting out, abrogation, abolition. 2. means, expedient, pretence. ഉപായം. 3. physical treatment or practice, cure. 4. objection. 5. reply, rejoinder. 6. pun-

ishment. 7. disregard, disrespect, rejection. ധിക്കാരം.
പരിഹാരംചെയ്യുന്നു, See പരിഹരിക്കുന്നു.
പരിഹാരി, യുടെ. *s.* One who makes atonement, &c.
പരിഹാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet. കങ്കണം.
പരിഹാസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A mocker, a scorner, a ridiculer. 2. a jester, a buffoon.
പരിഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mockery, scorn, ridicule, laughter, raillery. 2. mirth, sport, pastime, buffoonery, jesting, jocularity, merriment.
പരിക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* Surrounded, encircled, intrenched. ചുററപ്പെട്ടത.
പരിതം, &c. *adj.* Surrounded, encompassed, intrenched. ചൂഴപ്പെട്ടത.
പരിഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Disrespect, disgrace, insult, abuse. നിന്ദ, ധിക്കാരം.
പരിവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Exchange, barter. തമ്മിൽ മാററം.
പരിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Reproof, censure, abuse. ആക്ഷേപം, നിന്ദ.
പരിവാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shaving, shearing. ക്ഷൌരം ചെയ്ക. 2. a pool, a pond, a piece of water. പൊയ്ക. 3. a train, a retinue. പരിജനം. 4. sowing. വിത.
പരിവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sheath of a sword. വാളുറ. 2. a train, a retinue. പരിജനം.
പരിവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drain or channel made to carry off water from a pond that overflows. വാച്ചാൽ. 2. a natural inundation, or overflow. വെള്ളക്കവിച്ചിൽ.
പരിഷ്ടി, യുടെ. *s.* Inquiry, research, especially philosophical. അന്വെഷണം.
പരിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Going round or about, wandering, perambulation. സൎവ്വത്രഗമനം. 2. near approach. അടുത്തവരവ.
പരിഹാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sword. വാൾ. 2. a bracelet. കടകം.
പരിഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Mirth, sport, amusement. ക്രീഡ.
പരിക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Discrimination, investigation, examination. 2. experience. 3. proof, trial, test, experiment. 4. temptation.
പരിക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* One who investigates acutely. നല്ലവണ്ണം ശൊധന ചെയ്യുന്നവൻ.
പരിക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trial, experiment. 2. examination. പരിക്ഷ.
പരിക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To experience. 2. to try, to prove, to test, to examine, to sift. 3. to tempt.
പരിക്ഷിതം, &c. *adj.* Tried, proved, tested, examined, tempted. പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.
പരു, വിന്റെ. *s.* A boil, an ulcer, an abcess.
പരുക്ക, ിന്റെ. *s.* A scar, a mark.
പരുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Embarrassment, perplexity, entanglement. 2. plucking grass. not feeling at ease (hw.)
പരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be embarrassed, perplexed. 2. to pluck grass.
പരുത്ത. *adj.* Big, great, thick, stout.
പരുൽ. *ind.* Last year. കിഴാണ്ട.
പരുന്ത, ിന്റെ. *s.* A kite.
പരുപര. *adj.* Rough, rugged, sharp, harsh. This word is sometimes merely a descriptive term. പരുപര വെളുക്കുന്നു, It dawns, it begins to grow light.
പരുപരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be rough, sharp, harsh.
പരുപരുപ്പ, ന്റെ. *s.* Roughness, sharpness, harshness.
പരുമ്പുടവ, യുടെ. *s.* Coarse cloth.
പരുവ, യുടെ. *s.* 1. A kind of parasite plant. 2. a tree. 3. a clump of bamboos.
പരുവക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The root of the preceding.
പരുവമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be fit, convenient, suitable, to be ripening, to become ripe, mature.
പരുവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opportunity, time, proper time, the fit season, the season of ripeness. 2. ripeness, maturity. 3. youth. 4. age or condition of life. *adj.* 1. Ripe, mature. 2. seasonable, opportune.
പരുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Harsh and contumelious speech, abuse. 2. a tree, *Xylocarpus granatum.* *adj.* 1. Harsh, abusive, (speech.) 2. rough, rugged, severe, cruel, unkind. 3. variegated in colour. പരുഷം പറയുന്നു, To speak harshly and contumeliously, to abuse.
പരുഷവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Harsh and contumelious speech, abuse. 2. reproof, reproach.
പരുസ്, ിന്റെ. *s.* A knot or joint in a reed, bamboo, &c. കമ്പ.
പരൂഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Parúsha* tree. ചിററീന്ത. 2. a kind of goblin, a ghost.
പരെതൻ, ന്റെ. *s.* A dead or defunct person. മരിച്ചവൻ.
പരെതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A corpse. ശവം. 2. a kind of goblin or ghost. *adj.* Dead, defunct. മരിച്ചത.
പരെതരാട്, ട്ടിന്റെ. *s.* A name of YAMA. അന്തകൻ.
പരെദ്യവി. *ind.* Next day, to-morrow. പിറെറന്നാൾ.
പരെദ്യുസ്. *ind.* Next day, to-morrow. പിറെറന്നാൾ.

പരെഷ്ടുക, യുടെ. s. A cow bearing many calves. വളരെ പ്രസവിച്ച പശു.

പരൈധികം, &c. adj. Nourished by a stranger. അന്യനാൽ വളൎത്തപ്പെട്ട.

പരൊപകാരം, ത്തിന്റെ. s. Benevolence, beneficence, kindness to strangers, hospitality. പരൊപകാരം ചെയ്യുന്നു, To be benevolent, or to shew kindness to strangers.

പരൊപകാരി, യുടെ. s. One who is benevolent or kind to strangers, a hospitable person.

പരൊപദ്രവം, ത്തിന്റെ. s. Vexing or annoying another or a foe. പരൊപദ്രവം ചെയ്യുന്നു, To vex or annoy another.

പരൊഷ്ണി, യുടെ. s. 1. A bat. നരിച്ചീർ. 2. a cockroach. പാററാ.

പരൊക്ഷജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. s. Knowledge of invisible things. അപ്രത്യക്ഷജ്ഞാനം.

പരൊക്ഷം, &c. adj. Imperceptible, invisible, unperceived. അപ്രത്യക്ഷം.

പൎക്കടി, യുടെ. s. The waved leaf fig-tree, *Ficus infectiosa.* ചിററാല.

പൎജ്ജനി, യുടെ. s. A sort of curcuma, *Curcuma Zanthorhizon.* മരമഞ്ഞൾ.

പൎജ്ജന്യൻ, ന്റെ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പൎജ്ജന്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. A cloud in general. മെഘം. 2. a thunder cloud. മുഴങ്ങുന്ന മെഘം. 3. the muttering of clouds, or distant thunder. ഇടിമുഴക്കം.

പൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. 1. A leaf. ഇല. 2. the *Plása* tree, *Butea frondosa.* പ്ലാശ. 3. a division or chapter of the *Védas.* വെദഖണ്ഡം.

പൎണ്ണശാല, യുടെ. s. A hut made of leaves and grass, a hermitage. ഇലക്കുടിഞ്ഞിൽ.

പൎണ്ണാശി, യുടെ. s. 1. One who eats leaves. ഇലകളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. a goat. ആട.

പൎണ്ണാസനം, ത്തിന്റെ. s. A seat made of leaves. ഇലകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

പൎണ്ണാസം, ത്തിന്റെ. s. A sort of basil, *Ocimum sanctum*, with small leaves. തുളസി.

പൎപ്പടകപ്പുല്ല, ിന്റെ. s. A kind of medicinal grass.

പൎപ്പടകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A thin crisp cake made of any sort of pulse. 2. a medicinal plant with bitter leaves.

പൎപ്പടക്കാരം, ത്തിന്റെ. s. Potass.

പൎപ്പടപ്പിട്ട, ിന്റെ. s. Batter for making thin cakes.

പൎപ്പടം, ത്തിന്റെ. s. 1. Umbelled Pharnaceum, *Pharnaceum Cervium?* (Lin). 2. a medicinal plant with bitter leaves. 3. see പൎപ്പടകം 1st meaning.

പൎയ്യങ്കം, ത്തിന്റെ. s. 1. A bed. കിടക്ക. 2. the thigh. തുട.

പൎയ്യടനം, ത്തിന്റെ. s. Wandering about, roaming. സഞ്ചാരം.

പൎയ്യന്തപൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. s. A hillock, or small hill. കുന്ന.

പൎയ്യന്തഭൂ, വിന്റെ. s. Ground contiguous to the skirts of a river, mountain, village, &c. ഗ്രാമാവസാനഭൂമി.

പൎയ്യന്തം. adv. Until, as far as, up to, near, about, around.

പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. s. Neglect of enjoined or customary observances. ആചാരഭംഗം.

പൎയ്യവസായം, ത്തിന്റെ. s. 1. End, conclusion. അവസാനം. 2. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം.

പൎയ്യവസ്ഥ, യുടെ. s. Opposition, resistance, contradiction. വിരൊധം.

പൎയ്യസ്തിക, യുടെ. s. A bed. കിടക്ക.

പൎയ്യാണം, ത്തിന്റെ. s. A saddle, a pack saddle or cloth serving for one. ജീനി.

പൎയ്യാപ്തം, &c. adj. 1. Obtained, gained. പ്രാപ്തം. 2. able, adequate. പ്രാപ്തിയുള്ള. adv. 1. Willingly, readily. 2. ably, powerfully. 3. satisfactorily. 4. unwillingly.

പൎയ്യാപ്തി, യുടെ. s. 1. Willingness, readiness. ഉത്സാഹം. 2. obtaining, acquiring, gain. ലാഭം. 3. preserving, guarding. കാക്കുക. 4. warding off a blow. കൈതടവ. 5. satisfaction, repletion, satiety. തൃപ്തി.

പൎയ്യായം, ത്തിന്റെ. s. 1. Order, arrangement, regular and methodical disposal or succession. ക്രമം. 2. manner or kind. വിധം. 3. opportunity, occasion. അവസരം. 4. manufacture, preparation, artificial production. നിൎമ്മാണം. 5. property of substances as bitter, cool, &c. ഗുണം. 6. the text of a vocabulary, or the order of synonimes for any term.

പൎയ്യായശയനം, ത്തിന്റെ. s. Alternate sleeping and watching. ക്രമത്താലുള്ള ഉറക്കവും ഉണൎച്ചയും.

പൎയ്യാഹാരം, ത്തിന്റെ. s. A piece of wood with ropes suspended from each end placed on the shoulder for carrying burdens. കാവടി.

പൎയ്യുദഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. s. A debt. കടം.

പൎയ്യുപ്തം. adj. Sown. വിതെക്കപ്പെട്ടത.

പൎയ്യെഷണ, യുടെ. s. 1. Research, investigation of duty by reasoning. 2. inquiry or search in general. അന്വെഷണം.

പൎവ്വതകന്യക, യുടെ. s. A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.

പൎവ്വതകാകൻ, ന്റെ. s. A raven. മലങ്കാക്ക.

പൎവ്വതപക്ഷച്ഛിൽ, ത്തിന്റെ. s. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പൎവ്വതപുത്രി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.
പൎവ്വതം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain, a hill.
പൎവ്വതാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
പൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A knot, a joint in a cane, or the limb, &c. മുട്ട. 2. a name given to certain days in the lunar month, as the full and change of the moon. വാവു. 3. particular periods of the year as the equinox, solstice, &c. 4. the moment of the sun's entering a new sign. സംക്രമം. 5. a festival, a holiday. ഉത്സവം. 6. opportunity, occasion. അവസരം. 7. a chapter, a book, the division of a book. അദ്ധ്യായം. 8. the name of a book. ഭാരതം. 9. a moment, an instant. ക്ഷണം.
പൎവ്വസന്ധി, യുടെ. *s.* 1. The full and change of the moon, the junction of the 15th and 1st of a lunar fortnight, or the precise moment of the full and change of the moon. വാവും പ്രഥമയും കൂടുന്നത. 2. the union of the joints. മുട്ട.
പൎശ്ശുക, യുടെ. *s.* A rib. വാരിയെല്ല.
പല. *adj.* Many, several. പലകാലം, Often, frequently. പലനാളും, Sometimes, often times, frequently.
പലക, യുടെ. *s.* 1. A plank, a board in general. 2. a shield. 3. a seat. 4. the boards of a partition.
പലകനാക്ക, ിന്റെ. *s.* A rudder.
പലകപ്പയ്യാനി, യുടെ. *s.* A tree, *Bignonia Indica.*
പലഗണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bricklayer, a plasterer. കല്ലാശാരി. 2. a tank digger.
പലത, പലതും. *adj.* Many, several.
പലപല. *adj.* Many, several, different. പലപല വിചാരം, An unstable, fickle, or wavering mind.
പലപ്പൊഴും. *adv.* Often, frequently, constantly; repeatedly.
പലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A weight of gold or silver equal to four *Carshas.* കൎഷനാലകൂടിയത. 2. flesh. മാംസം.
പലങ്കഷ, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Ruellia longifolia.* ഞെരിഞ്ഞിൽ. 2. the long leaved Barleria, *Barleria longifolia.* 3. a tree. കുമ്പിൾ.
പലർ, പലരും. *adj. m. & f.* Many or several persons.
പലലം, ത്തിന്റെ. *s.* Flesh. മാംസം.
പലലാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* Swelled neck, bronchocele.
പലലാശി, യുടെ. *s.* One who eats flesh. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
പലവക. *adj.* Many kinds.
പലവിധം. *adj.* Different or various ways or manners.
പലവും. *ind.* And so on, or, &c.
പലവുരു. *adv.* Often, frequently.
പലവൂട. *adj.* Frequently, often times. പലപ്രാവശ്യം.
പലവൃക്ഷാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A superintendant of a district.
പലവൂഴം. *adj.* Often times, frequently. പല പ്രാവശ്യം.
പലവ്യഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, or condiment composed of many spices.
പലഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sweet cakes, fritters; pastry.
പലാഗ്നി, യുടെ. *s.* Bile, the bilious humour. പിത്തം.
പലാണ്ഡു, വിന്റെ. *s.* An onion. ഉള്ളി.
പലാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Straw. വൈക്കൊൽ.
പലാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A leaf. ഇല. 2. a tree bearing beautiful red blossoms, *Butea frondosa.* പ്ലാശവൃക്ഷം. 3. a sort of curcuma, *Curcuma reclinata.* (Rox.) ചെറുകച്ചൊലം. 4. a sort of mimusops, *M. Kauki.* (Rox.) 5. green, the colour. പച്ചനിറം.
പലാശി, യുടെ. *s.* A tree in general. വൃക്ഷം.
പലിക്നി, യുടെ. *s.* An old or greyheaded woman. നരച്ചവൾ.
പലിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Greyness of the hair. നര. 2. much or ornamented hair.
പലിശ, യുടെ. *s.* Interest, usury.
പലെടത്തും, പലെടവും. *adv.* In many or different places.
പല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. The teeth of a saw, file, sickle, &c. 2. the web of a key.
പല്യങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A bedstead. കട്ടിൽ.
പല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. A tooth in general. പല്ലകാട്ടുന്നു, To grin, to laugh at, *lit:* to shew the teeth. 2. a tiger's tooth.
പല്ലക്ക, ിന്റെ. *s.* A palankeen or litter.
പല്ലക്കുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A palankeen bearer.
പല്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who has large teeth.
പല്ലവകൻ, ന്റെ. *s.* The paramour of a harlot. വിടൻ.
പല്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sprout, a shoot. 2. the extremity of a branch bearing new leaves. തളിർ.
പല്ലവിതം. *adj.* 1. Having new sprouts. 2. spread, extended. തളിരുള്ള.
പല്ലാങ്കുഴി, യുടെ. *s.* A tablet with 14 holes, for playing at a kind of game. പല്ലാങ്കുഴിയാടുന്നു, To play at such game.
പല്ലി, യുടെ. *s.* 1. A house lizard. 2. a town, a hamlet, or small village. നഗരം, കുടി. 3. an affix to words forming the name of a town. 4. a fork.
പല്ലിത്തടി, യുടെ. *s.* A harrow, a drag, a rake.
പല്ലിറുമ്മൽ, ലിന്റെ. *s.* Gnashing or grinding the teeth.
പല്ലിറുമ്മുന്നു, മ്മി, വാൻ. *v. n.* To gnash or grind the teeth.

പല്ലിളി, യുടെ. *s.* 1. Grin, grinning. 2. snarling.
പല്ലിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To grin. 2. to growl, to snarl.
പല്ലുകടി, യുടെ. *s.* Gnashing of teeth. പല്ലുകടിക്കുന്നു, To gnash with the teeth.
പല്ലുകുത്ത, ിന്റെ. *s.* The tooth-ache.
പല്ലുളി, യുടെ. *s.* A tooth pick.
പല്ലെരി, യുടെ. *s.* The gums.
പല്വലം, ത്തിന്റെ. *s.* A small pond, or pool. പൊയ്ക.
പവനൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.
പവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winnowing corn. പതിർ പിടിത്തം. 2. purity, holiness, purification. ശുദ്ധി. *adj.* Pure, clean. ശുദ്ധമുള്ള.
പവനാശനൻ, ന്റെ. *s.* A serpent or snake, because serpents are said to feed on air. പാമ്പ.
പവമാനൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.
പവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Winnowing corn. പതിർപിടിത്തം. 2. purification; purifying, cleansing. ശുദ്ധി.
പവി, യുടെ. *s.* The thunderbolt of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ വജ്രായുധം.
പവിത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* Pack thread or a rope or a net made of it. മീൻകൂട, വല.
പവിത്രമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A consecrated ring, or one esteemed pure or holy; used in performing religious ceremonies.
പവിത്രം, &c. *adj.* Pure, clean, purified; in a religious sense, it is applicable to a person who by austerity and mortification is said to be released from all worldly passions and attachment. ശുദ്ധം. *s.* 1. Sacrificial grass, *Poa cynosuroides.* കുശ. 2. water. വെള്ളം. 3. copper. ചെമ്പ. 4. the vessel in which an *Argha* or libation or oblation is presented. അൎഘ്യപാത്രം. 5. the Brahmanical cord. പൂണുനൂൽ. പവിത്രംകൊടുക്കുന്നു, To present a ring to be used at a religious ceremony.
പവിത്രവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The ring finger.
പവിത്രസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy place. ശുദ്ധസ്ഥലം.
പവിഴക്കൊടി, യുടെ. *s.* A sort of vegetable perfume.
പവിഴക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* A coral tree or branch.
പവിഴപ്പുററ, ിന്റെ. *s.* A species of coral used as a medicine.
പവിഴമണി, യുടെ. *s.* A coral gem or bead.
പവിഴമാല, യുടെ. *s.* A coral necklace, or wreath of coral beads.
പവിഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Coral.

പശ, യുടെ. *s.* 1. Gum in general. 2. gum resin. 3. glue, paste. 4. profit. 5. fatness, stoutness. 6. flesh, or muscles.
പശകൻ, ന്റെ. *s.* A boy, a child.
പശിമ, യുടെ. *s.* 1. Softness, malleability. 2. pliability.
പശു, വിന്റെ. *s.* 1. A cow. 2. an animal in general, a beast. 3. any living being, the life. 4. a sacrificial animal, especially a goat or sheep. 5. a subordinate deity and one of SIVA's followers. 6. SIVA's vehicle or bull. 7. a fool.
പശുക്കയറ, ററിന്റെ. *s.* 1. A string, a rope, especially for tying cattle. 2. the bondage of the soul.
പശുക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A cow-house.
പശുക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of cows or cattle.
പശുദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Giving a cow in charity.
പശുപതി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
പശുപൻ, ന്റെ. *s.* A cow-herd, a shepherd. ഇടയൻ.
പശുപാലൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd, a cow-herd. ഇടയൻ.
പശുപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The bondage of the soul. ആത്മബന്ധം.
പശുപാശി, യുടെ. *s.* A medicine.
പശുപ്രായം, &c. *adj.* Brutal, having the nature of beasts.
പശുപ്രെരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Driving cattle. പശുക്കളെ മെയ്ക്കുക.
പശുബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Immolating animals in sacrifice.
പശുരജ്ജു, വിന്റെ. *s.* The rope or tie for fastening cattle with. പശുക്കയറ.
പശുവത്സൻ, ന്റെ. *s.* The young of a cow. പശുക്കിടാവ.
പശുവുടയവൻ, ന്റെ. *s.* An owner of cattle.
പശ്ചാത്താപപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To repent. 2. to commiserate.
പശ്ചാത്താപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Repentance, remorse, after sorrow. 2. compassion, pity. അനുതാപം.
പശ്ചാൽ. *ind.* 1. After, afterwards, behind. പിമ്പുറം, പിന്നെ, ശെഷം. 2. westward. പടിഞ്ഞാറ.
പശ്ചാൽഗ്രീവ, യുടെ. *s.* The nape of the neck. പിടലി.
പശ്ചാൽഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hinder part. പിമ്പുറം. 2. the west quarter. പടിഞ്ഞാറ.
പശ്ചിമദിക്ക, ിന്റെ. *s.* The west, the western quarter. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക.
പശ്ചിമഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The west quarter. പടിഞ്ഞാറുഭാഗം.

പശ്ചിമം. *adj.* 1. West, west-ward. പടിഞ്ഞാറ. 2. behind, after. പിൻ.

പശ്ചിമൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The north-west. പടിഞ്ഞാറുവടക്കെ ദിക്ക.

പശ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who observes, sees. നൊക്കുന്നവൻ, കാണുന്നവൻ.

പഷ്ഠൌഹീ, യുടെ. *s.* A cow five years old with calf for the first time. അയ്യാണ്ടിൽ ചനച്ച പശു.

പളുങ്ക, ിന്റെ. *s.* Crystal.

പള്ള, യുടെ. *s.* 1. The belly. 2. side. 3. a hole in the road or in the surface of any thing. 4. a pit, a deep hole. 5. a brim, or hedge. 6. a wilderness, forest.

പള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss. 2. a pit, a hole.

പള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A church. 2. a temple, a mosque. 3. a small village, or town. 4. an affix to words forming the name of a town; as, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, കാൎത്തികപ്പള്ളി. 5. sleep (honorific.) 6. a school. പള്ളികൊള്ളുന്നു, To sleep, to repose, to lie down.

പള്ളിക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A bed or couch (honorific.)

പള്ളിക്കാര, രുടെ. *s. plu.* The members of a congregation or people belonging to any particular church or churches.

പള്ളിക്കാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. An ecclesiastical affair, church business.

പള്ളിക്കുട, യുടെ. *s.* An umbrella.

പള്ളിക്കുറിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sleep.

പള്ളിക്കൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A school or school room.

പള്ളിക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* Marriage (honorific.)

പള്ളിച്ചീയാൻ, ന്റെ. *s.* A titular name among the *Sudrás;* a palankeen bearer.

പള്ളിഞായൽ, ലിന്റെ. *s.* A bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted.

പള്ളിത്തണ്ട, ിന്റെ. *s.* A royal palankeen.

പള്ളിത്തെവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Daily religious duty, or ceremony.

പള്ളിപ്പലക, യുടെ. *s.* A seat.

പള്ളിപ്പെപ്പ, ിന്റെ. *s.* A ceremony performed to drive away sorcery or enchantment.

പള്ളിമാടമ്പ, ിന്റെ. *s.* The ceremony of investing young princes with the sacred thread or cord.

പള്ളിമാളിക, യുടെ. *s.* The gallery of a church.

പള്ളിമെത്ത, യുടെ. *s.* A mattress.

പള്ളിയറ, യുടെ. *s.* A bed-chamber.

പള്ളിയറക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A chamberlain.

പള്ളിയറവിചാരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* The head or lord chamberlain.

പള്ളിയിടവക, യുടെ. *s.* A parish.

പള്ളിയുറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleep.

പള്ളിയൊടം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal boat, or a boat in which a *rajah* travels.

പള്ളിവായന, യുടെ. *s.* Learning, reading, study, instruction, (honorific.)

പള്ളിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A royal sword.

പള്ളിവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A lamp.

പള്ളിവെട്ട, യുടെ. *s.* Hunting, chase, (honorific.)

പക്ഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* A private or back-door. പിമ്പുറത്തെ വാതിൽ.

പക്ഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A partial person. 2. one who is attached to any individual or party. 3. a friend, a sidesman, an associate, a confederate or partizan.

പക്ഷതി, യുടെ. *s.* 1. The first day of the half moon. ഒന്നാമത്തെപക്കം. 2. the root or insertion of a wing. ചിറകിന്റെമൂലം.

പക്ഷദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A private or back-door. പിമ്പുറത്തെവാതിൽ.

പക്ഷപാതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A partial person, a party man.

പക്ഷപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Partiality, pre-possession, prejudice. പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നു, To act with partiality. പക്ഷപാതംകൂടാതെ, Without partiality, indifferently.

പക്ഷപാതി, യുടെ. *s.* A partial person, a partizan, a party man, a sidesman.

പക്ഷഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The side or flank of an elephant. പക്കം. 2. the side in general.

പക്ഷഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Partiality, prejudice.

പക്ഷമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root or articulation of a wing. ചിറകിനടി.

പക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bright, or dark, half of the lunar month. 2. a wing. ചിറക. 3. the feathers of an arrow. 4. a side, or flank. 5. a side or party. 6. partiality. 7. an argument; a position advanced, or to be maintained. 8. rejoinder, reply, contradiction, opposition. 9. a class or tribe. 10. the subject of an inference. 11. alternative. 12. opinion, sentiment. 13. affection, parental kindness, filial love; good will. 14. (in composition with words signifying hair,) quantity, as കെശപക്ഷം, much or abundant hair, &c.

പക്ഷവാതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A paralytic.

പക്ഷവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Palsy, paralysis.

പക്ഷവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Partiality, pre-possession.

പക്ഷവാദി, യുടെ. *s.* A partial person, a partizan.

പക്ഷവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.
പക്ഷാഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Paralysis. പക്ഷവാതം.
പക്ഷാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The fifteenth and last day of either half moon, new or full moon. വാവു.
പക്ഷാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The opinion of a party. പക്ഷഭെദം.
പക്ഷി, യുടെ. *s.* A bird.
പക്ഷിണി, യുടെ. *s.* 1. A night and two days. ഒരുരാവും രണ്ടുപകലും. 2. a bird. പക്ഷി. 3. an arrow. അമ്പു. 4. a hen, or female bird.
പക്ഷിപിടിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A fowler.
പക്ഷിബാധ, യുടെ. *s.* A disease of children, a becoming emaciated, supposed to be occasioned by some ominous bird flying over their head.
പക്ഷിരാജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of *Garuda.* ഗരുഡൻ. 2. a Brahmanee kite. പരിന്തു.
പക്ഷിവെട്ട, യുടെ. *s.* Fowling, bird catching.
പക്ഷിവെട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A fowler.
പക്ഷിശാല, യുടെ. *s.* A nest or aviary. പക്ഷിക്കൂട.
പക്ഷെ. *part.* Probably, perhaps.
പക്ഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eye-lash. കണ്ണിന്റെ രൊമം. 2. the filament of a flower. പൂവിന്റെ അല്ലി. 3. the point of a thread. നൂലിന്റെ തുമ്പു. 4. great inspection.
പക്ഷ്മളം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding 1st meaning.
പഴകൽ, ലിന്റെ. *s.* See പഴക്കം.
പഴകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow old. 2. to be acquainted with, to be accustomed or used to. 3. to be seasoned. 4. to be spoiled. പഴകിപ്പൊകുന്നു, To become used or worn.
പഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Age, oldness. 2. practice, habit, acquaintance, familiarity. *adj.* 1. Old, aged. 2. acquainted with, being accustomed to.
പഴക്കാ, യുടെ. *s.* Fruit almost ripe.
പഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To practice any thing, to accustom or inure one's self to any thing.
പഴനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Land cultivated every other year. 2. land lying long waste.
പഴനെല്ല, ിന്റെ. *s.* Old rice corn.
പഴപ്രഥമൻ, ന്റെ. *s.* Plantain fritters.
പഴമ, യുടെ. *s.* 1. Antiquity, oldness, old times. 2. old-age. 3. knowledge of ancient customs. 4. acquaintance, experience.
പഴമക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man. 2. one acquainted with ancient customs, and usages, a man of experience, one of long practice.

പഴമുന്നാല, യുടെ. *s.* A tree, *Mimusops kauki.* (Rox.)
പഴമുട, ിന്റെ. *s.* Seed, &c. left in the ground and growing the following year.
പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fruit of any plant or tree, ripe fruit. 2. old age. *adj.* 1. Old. 2. ancient. പഴങ്കഞ്ഞി, Rice conjee made over night for breakfast. പഴഞ്ചീല, Old cloth. പഴഞ്ചൊല്ല, An old saying, a proverb, ancient language. പഴഞ്ചൊറ, Boiled rice, kept over night for breakfast. പഴന്തുണി, An old cloth. പഴംപുളി, Old tamarinds of last year's growth.
പഴയ. *adj.* Antique, ancient, old, stale, decayed, torn. പഴയതാകുന്നു, To be or become old.
പഴയരി, യുടെ. *s.* Rice of old rice corn.
പഴവൻ, ന്റെ. *s.* An ancestor, forefather, father, &c. (honorific.)
പഴി, യുടെ. *s.* 1. Fault, guilt. 2. false accusation. 3. abuse, censure. 4. hatred, inducing revenge, detestation, vengeance, revenge. 5. aspersion, slander.
പഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hate, to detest, to abhor, to abominate.
പഴിദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Aspersion, slander, false accusation. 2. guilt, fault.
പഴിവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. False accusation, aspersing, slandering. 2. abusive language.
പഴുക്കാ, യുടെ. *s.* 1. A ripe betel-nut. 2. fruit put in straw, &c. to ripen. 3. a reddish colour.
പഴുക്കാപ്പുലി, യുടെ. *s.* A kind of leopard with black spots on the skin.
പഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To ripen, or grow ripe, to become mature. 2. to become red hot. 3. to grow bad, to spoil, to decay; to be decomposed. 4. to suppurate, to grow to puss, to apostemate. 5. to become temperate, mild, &c. പഴുക്കവെക്കുന്നു, To put fruit in straw, &c. to ripen. പഴുക്കച്ചുടുന്നു, To roast or toast a thing well, to make red hot.
പഴുത, ിന്റെ. *s.* 1. A hole or opening. 2. opportunity, occasion. 3. time. 4. excuse. 5. means, remedy.
പഴുതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be useless, fruitless, unprofitable. 2. to fail of success.
പഴുതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make useless, unprofitable, to make of none effect.
പഴുതിൽ, പഴുതെ. *adv.* In vain, uselessly, unprofitably.
പഴുത്ത. *adj.* 1. Ripe, mature. 2. red hot. 3. suppurated, apostemated. 4. spoiled, decayed. 5. mild, soft, temperate.
പഴുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Ripening, ripeness, maturing, maturity. 2. the state of being red hot. 3. cauterization. 4

suppuration, the ripening of the matter of a tumour or boil into puss, apostemation. 5. mildness, softness. 6. practice, use, custom.

പഴപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ripen, to mature. 2. to heat, to make red hot. 3. to cauterize. 4. to suppurate, to generate puss or matter. 5. to accustom, to use, to habituate; to inure *one* to any thing.

പറ, യുടെ. *s.* 1. A measure of capacity, a *parah.* 2. a drum in general, a tambour. 3. a circle. 4. the disk of the moon. 5. a *Pariah.* പറയടിക്കുന്നു, To publish by sound of drum or tambour.

പറക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Flying, flight, haste, quickness, swiftness.

പറക്കള്ളി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a *Pariah.* 2. a woman of that class.

പറക്കുടി, യുടെ. *s.* A *Pariah* village, or hut.

പറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To fly, to pass through the air; to pass away; to pass swiftly, to move with rapidity, to run very swiftly, as a horse. പറന്നുപൊകുന്നു, To fly away, to run off quick.

പറക്കുംകൂത്ത,ിന്റെ. *s.* An exhibition from a great height of the figure of *Garuda* at a festival, a kind of show.

പറക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* 1. A basket or vessel holding about a *parah* in measure. 2. a basket used in measuring rice corn.

പറങ്കി, യുടെ. *s.* A Frank, a *Feringhi;* chiefly applied to Portuguese.

പറങ്കിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Portuguese man.

പറങ്കിച്ചക്ക, യുടെ. *s.* The pine apple, *Bromelia ananas.*

പറങ്കിത്താഴ,ിന്റെ. *s.* A kind of lock.

പറങ്കിപ്പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sublimate mercury.

പറങ്കിപ്പുണ്ണ,ിന്റെ. *s.* The venereal disease.

പറങ്കിപ്പൂട്ട,ിന്റെ. *s.* A kind of lock with a long bar attached to it.

പറങ്കിമാവ,ിന്റെ. *s* The Cashew nut tree, *Anacardium occidentale.*

പറങ്കിമുളക,ിന്റെ. *s.* Chillie or cayanne pepper, *Capsicum frutescens.* (Lin.)

പറങ്കിയണ്ടി, യുടെ. *s.* The nut of the Cashew tree.

പറങ്കിവാക്ക,ിന്റെ. *s.* The Portuguese language.

പറങ്കിവെർ, രിന്റെ. *s.* China root, *Smilax China.*

പറങ്കിസ്സാമ്പ്രാണി, യുടെ. *s.* Olibanum, *Boswellia serrata.* (Rox.)

പറച്ചി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a *Pariah.* 2. a woman of that class.

പറച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A sensitive plant, *Mimosa pudica.*

പറച്ചെരി, യുടെ. *s.* A *Pariah* village.

പറട്ട. *adj.* Abominable, base, vile.

പറണ്ട, യുടെ. *s.* The Numidian crane, a teal.

പറത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. c.* To cause to fly, &c.

പറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* The causal form of പറക്കുന്നു.

പറമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* The hut or house of a *Pariah.*

പറമ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A compound, a garden. 2. dry or firm ground in opposition to low paddy land. 3. a spot of ground prepared by art, or drained and raised.

പറമ്പുപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent of gardens, compounds, or dry land.

പറയൻ, ന്റെ. *s.* A *Pariah*, a man of the lowest caste, a *Chandala.*

പറയി, യുടെ. *s.* 1. The wife of *Pariah.* 2. a woman of that class.

പറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To say, to speak, to tell. പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു, 1. To advise. 2. to instigate. പറഞ്ഞുതീൎക്കുന്നു, To settle, to decide. പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു, To enter into an agreement. പറഞ്ഞുകാണിക്കുന്നു, To shew how to do any thing, to show; to point out, to relate. പറഞ്ഞു വിലക്കുന്നു, To forbid, to prohibit.

പറയൊന്ത,ിന്റെ. *s.* A flying dragon.

പറവ, യുടെ. *s.* A bird in general.

പറവജാതി, യുടെ. *s.* The feathered kind or tribe.

പറവാശി, യുടെ. *s.* Overplus or deficiency in measuring grain, &c.

പറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pluck, to pull off, to gather leaves, fruits, flowers, &c., to pull out. 2. to take away by force, to rob, to spoil. 3. to weed. 4. to dig up. 5. to separate, to put asunder.

പറിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Plucking, pulling off, gathering fruits, flowers, &c. pulling out. 2. taking away by force, robbery, spoiling, pillage, depradation.

പറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be plucked off, to be pulled out or up. 2. to get loose. 3. to be broken. 4. to be separated, divided.

പറുപറെ. *adj.* With a scratching sound as of tearing cloth, &c., roughly.

പറ്റ,ിന്റെ. *s.* 1. Love, friendship. 2. desire. 3. propriety, fitness. 4. disgrace. 5. loss, damage. 6. effect, or taking effect. 7. sticking to, adhering. 8. receipt, receiving, taking. 9. embezzlement. 10. joining, uniting. 11. arrival. 12. an application to assuage pain. 13. moistening, or wetting the hand, &c. for the purpose of taking

better hold of any thing. 14. intoxication, drunkenness. 15. experience, acquaintance. 16. relationship. 17. considering, purposing. 18. reliance, dependance, confidence. 19. diligence, activity. 20. fruitfulness, production. 21. firmness. 22. deceit. 23. sharpness. 24. a thin piece of wood fixed into the centre of two planks to hold them fast together.

പററപ്പൊറെ. *ind.* Just sufficient, just enough and nothing over.

പററലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies. ശത്രുക്കൾ.

പററാണി, യുടെ. *s.* An iron-nail pointed at both ends for joining boards together.

പററി. *part. & postposition.* About, concerning, respecting, for the sake of.

പററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to touch, to unite, to join. 2. to stick, to paste, to glue together. 3. to light, or set on fire.

പററിരിമ്പ,ിന്റെ. *s.* Tongs, a cramp iron.

പററിൽ. *part.* By, with.

പററുകിട്ടുക്കൻ, ന്റെ. *s.* An ear-ring.

പററുകൊടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A pair of tongs.

പററുചീട്ടി, യുടെ. *s.* A written receipt.

പററുതല, യുടെ. *s.* The sharp edge of a knife, &c.

പററുതാഴ,ിന്റെ. *s.* A box lock, &c.

പററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a. & n.* 1. To receive, to take, to lay hold of, to apprehend. 2. to stick, to adhere to. 3. to unite, to join or be joined. 4. to touch, to come in contact with. 5. to infect, to be contagious. 6. to be attacked by insects. 7. to take fire. 8. to be proper, fit. 9. to be disgraced. 10. to take effect. 11. to embezzle. 12. to arrive. 13. to apply any thing to assuage pain. 14. to hide, to conceal one's self, to abscond. 15. to be intoxicated. 16. to be related to. 17. to consider, to purpose. 18. to understand, or to effect the mind. 19. to be diligent, to use effort. 20. to accompany, to adhere. 21. to be sufficient, to suffice.

പററുപടി, യുടെ. *s.* 1. Amount received. 2. amount embezzled.

പററുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* See പററുപടി.

പാ, യുടെ. *s.* 1. A mat in general. 2. a sail.

പാകക്കെട,ിന്റെ. *s.* 1. Immaturity. 2. a state of being spoiled by being over ripe, or in cooking by being either over-done or under-done. 3. unpleasantness, disrelish. 4. unseasonableness, unfavourableness. 5. intemperance. 6. insufficiency. 7. unsuitableness. 8. transgression of the proper regimen. 9. missing the proper time or temperature; spoiling a dish by seasoning, it too much or too little.

പാകത, യുടെ. *s.* See. പാകം.

പാകൻ, ന്റെ. *s.* A demon. ഒരു അസുരൻ.

പാകപ്പിഴ, യുടെ. *s.* See പാകക്കെട.

പാകഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel in which any thing is dressed, a saucepan, a boiler. കലം.

പാകമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To come to maturity, to be or become ripe. 2. to be cooked. 3. to be duly tempered, to be seasoned, to be fit.

പാകമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To ripen or make ripe, to mature. 2. to cook, to dress victuals. 3. to bring to a due temperature, to temper, to season, to make fit.

പാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Maturity, natural or artificial, as the state of being cooked or ripened. 2. the young of any animal. 3. boiling, cooking. 4. chastity, temperance. 5. opportunity, seasonable time. 6. proper temperature, degree of inspissation of liquids, &c. 7. order. 8. fitness, propriety, suitableness. 9. agreeableness, pleasure. 10. relish. 11. calmness, calm. 12. softness, pliableness, gentleness. 13. use. 14. relief, ease, abatement. 15. allurement. പാകം ചെയ്യുന്നു, 1. To cook, to dress victuals. 2. to ripen, to mature. പാകം തെററുന്നു, To miss the proper time or temperature, to spoil any dish by seasoning it too much or too little, or by boiling it too much or too little.

പാകലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of costus, *Costus speciosus.* കൊട്ടം. 2. fever in an elephant. ആനെക്കുള്ള ജ്വരം.

പാകശാല, യുടെ. *s.* A kitchen. അടുക്കള.

പാകശാസനൻ, ന്റെ. *s.* INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പാകശാസനി, യുടെ. *s.* The son of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ.

പാകശീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cook. പാചകൻ. 2. a person of a mild, temperate, gentle, disposition.

പാകസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A kitchen. അടുക്കള.

പാകാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പാകിയനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Yarn warped, the warp.

പാകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* 1. To sow seed thickly for producing plants to be transplanted. 2. to lay things regularly on the ground.

പാക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Betel or *areca* nut, in a raw or unboiled state. 2. planting or sowing seed thickly for the purpose of raising plants. 3. a bed of plants for transplanting.

പാക്കനാർ, രുടെ. *s.* The name of a *Pariah* who was a very learned man.

പാക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vessel to boil milk in. 2. a churn.

പാക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The warp dipped in rice starch.

പാക്കഞാറ, റിന്റെ. *s.* Young plants of rice corn or paddy in a fit state for being transplanted.

പാക്കനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Land on which rice corn is sown thickly, the plants of which are afterwards to be transplanted.

പാക്കരു, വിന്റെ. *s.* An eruption on the body of sucking infants.

പാക്കവെട്ടി, യുടെ. *s.* A betel knife, or scissors for cutting *Areca* nuts.

പാക്കുഴ, യുടെ. *s.* A milk pail.

പാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Billoben*, a medicinal salt, impregnated with iron. ചമച്ച ഉപ്പ. 2. a decoction. കഷായം. 3. any thing cooked. വെവിച്ചത. *adj.* 1. Proper, fit, agreeable, suitable, good, well. 2. seasonable, opportune. 3. expedient. 4. serviceable, useful.

പാങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. Propriety, fitness, agreement, suitableness. 2. opportunity, season. 3. means, remedy. 4. method, way, an expedient. 5. partiality, side, party. 6. assistance. 7. convenience, 8. excuse. 9. subjection. പാങ്ങുപറയുന്നു, To speak with partiality, to excuse for. പാങ്ങുണ്ടാകുന്നു, To be a means, remedy, way, method. പാങ്ങുണ്ടാക്കുന്നു, To provide a means, remedy, expedient, way, method.

പാങ്ങാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be proper, fit, suitable, to agree. 2. to be opportune, convenient, seasonable. 3. to be expedient. 4. to be of service, to be useful.

പാങ്ങാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To fit, to suit or make suitable. 2. to remedy, to provide an expedient. 3. to make useful.

പാങ്ങുകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Unfitness, unsuitableness. 2. unseasonableness, unfavourableness. 3. uselessness. 4. inconvenience.

പാചകൻ, ന്റെ. *s.* A cook, a baker. വെപ്പുകാരൻ, അടുക്കളക്കാരൻ.

പാചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cooking, maturity. 2. the bile which assists in digestion. 3. a digestive. ദഹനം.

പാചകി, യുടെ. *s.* A female cook. അടുക്കളക്കാരി.

പാചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A medicinal preparation; a decoction, &c. of various simples together. കഷായം. 2. digestion. ദഹനം.

പാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Running with force, rush, rushing, a strong current. 2. assault; butting, springing upon.

പാച്ചിറാക, ിന്റെ. *s.* A kind of small shark.

പാച്ചുണങ്ങ, ിന്റെ. *s.* White spots on the skin.

പാച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A white sort of prickly night-shade.

പാച്ചുര, യുടെ. *s.* A white kind of gourd.

പാച്ചൊറ, റിന്റെ. *s.* Food made by boiling milk and rice together.

പാച്ചൊററി, യുടെ. *s.* A tree, the bark of which is used in dyeing, *Symplocos racemosa.*

പാഞ്ചജന്യധ്വനി, യുടെ. *s.* The sound of a conch.

പാഞ്ചജന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. CRISHNA's conch or *shank.* കൃഷ്ണന്റെ ശംഖ. 2. any conch. ശംഖ. 3. a name of fire. അഗ്നി.

പാഞ്ചാലൻ, ന്റെ. *s.* The sovereign of *Pánchála.*

പാഞ്ചാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the fifty six countries of *Pauránical* geography. 2. a company or association of artificers, viz. the carpenters, weavers, barbers, washermen, and shoemakers.

പാഞ്ചാലി, യുടെ. *s.* A name of *Draupadi*, the wife of the five *Pandu* princes. ദ്രൌപദി.

പാഞ്ചാലിക, യുടെ. *s.* A doll, a puppet. പാവ.

പാഞ്ചി, യുടെ. *s.* A gold coin of the value of five *Rupees.*

പാട്. *ind.* A vocative particle, Oh! ഹെ.

പാട, ിന്റെ. *s.* 1. Suffering, distress, misfortune, pain. 2. work, labour, industry. 3. manner, mode. 4. party, side. 5. side, flank. 6. time, occasion. 7. subjection. 8. a mark. 9. the mark of a stripe, a scar, a cicatrix. 10. computation, as applied to number, weight, measure, extent, or value. 11. arrest, molestation. 12. order, arrangement. 13. tune, term. 14. fitness, capability. 15. remedy, means, way, 16. quality, nature, excellence in which sense it is often added to other words, as പന്നയപ്പാട, അരുളപ്പാട, നമ്പൂതിരിപ്പാട, ഇത്യാദി. 17. situation, posture. 18. place, space, distance. 19. trouble, wearisomeness, teazing. 20. torture. 21. business, concern. പാടാകുന്നു, To be of a party. പാടാക്കുന്നു, 1. To bring to one's party. 2. to order, to arrange. പാടു പാക്കുന്നു, To arrest, to seize, to detain, to stop. പാടു വീഴുന്നു, To be indented, to be marked, scarred.

പാട, യുടെ. *s.* 1. Scum, skummings, froth, foam, barm &c., the upper part of any infusion in a state of boiling or ferment, that which rises to the top of any liquor. 2. the name of a plant or vine. *Cissampelos hexandra.* 3. the rheum of the eyes. 4. the green stuff produced in stagnant water. 5. the outer skin of some fruits. പാടചൂടുന്നു, Scum to form.

പാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* An ancle ring worn by women.

പാടകിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The root of the പാട plant, a kind of gentian.

പാടച്ചരൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.

പാടച്ചരം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. മൊഷണം.

പാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A rent, a tear; rending, tearing. പിളൎപ്പ്.

പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude of corn fields. 2. beating new cloth to make it smooth. പാടം ചെയ്യുന്നു, To beat new cloth.

പാടല, യുടെ. *s.* The trumpet flower tree, or the flower, *Bignonia suave-olens.* വെൺപാതിരി.

പാടലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pale red, pink colour; rose colour. 2. rice ripening in the rains. *adj.* Of a pale red colour.

പാടലവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pale red, pink, or rose colour. *adj.* Of a pink, pale red, or rose colour.

പാടലി, യുടെ. *s.* 1. The trumpet flower tree, or the flower. വെൺപാതിരി. 2. rice ripening in the rains.

പാടവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cleverness, talent. സാമൎത്ഥ്യം. 2. health. ആരൊഗ്യം. 3. eloquence. വാക്സാമൎത്ഥ്യം. *adj.* Clever, sharp, dexterous. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

പാടവികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cunning, crafty, fraudulent person. ഉപായി. 2. a clever, dexterous man. സമൎത്ഥൻ.

പാടി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

പാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to sing. 2. to lay flat. പാടിച്ചുവെക്കുന്നു, To lay flat.

പാടിച്ച. *adj.* Flat, even.

പാടിതം, &c. *adj.* Torn, broken, divided. പിളൎക്കപ്പെട്ടത.

പാടിയുണൎത്തുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A bard whose duty it is to awaken a prince or chief at dawn with music or song.

പാടീ, യുടെ. *s.* A sort of fish described as having many teeth. ഒരു വക മീൻ.

പാടീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sandal, a cosmetic, or perfume. ചന്ദനക്കൂട്ട. 2. a field. കണ്ടം. 3. a sieve, a cribble. ചല്ലട.

പാടുകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Labour, difficulty. 2. opposition, obstruction. 3. unfitness, incapability.

പാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To sing, to warble. 2. to ring, or sound.

പാടുപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To afflict, to torture. 2. to trouble, to weary, to teaze.

പാടുപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be industrious, labourious, to work hard. 2. to suffer pain.

പാടെ. *adv.* 1. Wholly, entirely. 2. straight, orderly.

പാട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Vocal music, a song, singing. 2. a poem, a hymn. പാട്ടുപാടുന്നു, To sing a song or hymn.

പാട്ട, യുടെ. *s.* A lump of cow dung: also കുന്തി.

പാട്ടക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rented corn fields.

പാട്ടക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent, tax.

പാട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A tenant, one who rents land, or holds land by paying rent.

പാട്ടക്കുടിശ്ശിക, യുടെ. *s.* Arrears of rent.

പാട്ടക്കുറി, യുടെ. *s.* A receipt for rent paid.

പാട്ടച്ചീട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A writing or kind of lease given to a tenant by the landlord. 2. also a written agreement given by the tenant to the landlord to pay a certain amount of rent.

പാട്ടനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Land which is rented out.

പാട്ടനെല്ല, ിന്റെ. *s.* Rent paid in kind, or rice corn.

പാട്ടപ്പറ, യുടെ. *s.* A large measure or *parah* used in measuring seed-corn, the produce, and the rent.

പാട്ടപ്പറമ്പ, ിന്റെ. *s.* A garden rented out to another.

പാട്ടപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. The office of a bailiff, or rent gatherer to a temple. 2. the office of a victualler.

പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rent, tax. 2. hire. 3. contract. പാട്ടത്തിന ഏല്പിക്കുന്നു, To rent, or let to a tenant.

പാട്ടയോല, യുടെ. *s.* A lease.

പാട്ടയോലക്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A lease.

പാട്ടാളി, യുടെ. *s.* 1. One who gathers the rent of lands belonging to a pagoda. 2. a victualler at a temple.

പാട്ടി, യുടെ. *s.* The wife of a tailor.

പാട്ടിൽ. *adv.* In subjection, in one's possession. പാട്ടിലാക്കുന്നു, 1. To bring over to one's party. 2. to make straight. 3. to get possession of.

പാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A singer, a songster.

പാഠകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A lecturer, a preacher, a public reader of the *Puránas* or other sacred books.

പാഠകക്കൈ, യുടെ. *s.* Attitude, or motion of the hands in speaking or lecturing.

പാഠകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lecturer, a preacher, a public reader of the *Puránas* or other sacred books. 2. a spiritual preceptor.

പാഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lecture, a sermon. പാഠകം പറയുന്നു, To lecture publicly, to preach.

പാഠകശാല, യുടെ. *s.* A College, a school.

പാഠമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To learn, to learn by heart. 2. to acquire a habit, to imitate, or copy the manners of another.

പാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lesson. 2. reading, perusal in general. 3. studying the *Védas*, or scriptures considered as one of the five sacraments of the *Hindus.* (ബ്രഹ്മയജ്ഞം. 4. acquirement. പാഠം ചൊല്ലുന്നു, To repeat,

or rehearse a lesson. പാഠംകെൾക്കുന്നു, To hear a lesson, to examine. പാഠം കെൾപ്പിക്കുന്നു, To cause to repeat a lesson, to cause to hear a lesson.

പാഠാ, യുടെ. *s.* 1. A plant, commonly *Acnidhi.* പാട. 2. the lance-leaved Sida, *Sida lanceolata.* (Retz.)

പാഠി, യുടെ. *s.* A plant, *Plumbago Zeylanica.* കൊടുവെലി.

പാഠീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sheat fish, *Silurus pelorius.* (Buch. MSS.) എട്ടമീൻ.

പാണത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a tailor.

പാണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tailor. 2. a person belonging to a certain tribe.

പാണൽ, ലിന്റെ. *s.* A medicinal plant, *Limonia* or *Glycosmis.*

പാണി, യുടെ. *s.* 1. The hand. 2. a musical instrument. പാണികൊട്ടുന്നു, 1. To clap the hands. 2. to beat the last named musical instrument.

പാണിക, യുടെ. *s.* 1. A sort of spoon, or ladle. തവി. 2. a paddle. തുഴ.

പാണിഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage, or wedding. പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്നു, To marry.

പാണിഗ്രഹീതി, യുടെ. *s.* A bride; one wedded according to the ritual. ഭാൎയ്യ.

പാണിഘൻ, ന്റെ. *s.* A drummer, one who plays on a tabor, &c. with his hands. കൈത്താളക്കാരൻ.

പാണിതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈ.

പാണിനി, യുടെ. *s.* The proper name of the author of a Sanscrit Grammar.

പാണിനീയസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A work containing the first principles or rules of Grammar by *Pánini.*

പാണിന്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The measure of a man equal in height to which he reaches with both arms elevated and fingers extended. ഒരാളുംകയ്യുമുള്ള അളവു.

പാണിന്ധമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blowing through the hands. 2. a clapping of the hands. കൈകൊട്ട. 3. a bellows. ഉലത്തുരുത്തി.

പാണിപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The hands and feet.

പാണിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To beat a kind of tabor. 2. to marry. 3. to take hold of the hand.

പാണിപീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

പാണിവാദൻ, ന്റെ. *s.* A drummer, one who plays on a drum or tabor with the hand. കൈത്താളക്കാരൻ.

പാണ്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A white, or yellowish mark or spot on the body. 2. piebald. 3. the white leprosy.

പാണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who has yellowish white spots on his skin: also one who has the white leprosy. *adj.* Of various colours, piebald.

പാണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The *Pándya* country in the southern part of the Indian peninsula, comprehending part of the modern Tamul provinces. 2. a cow of various colours. 3. a raft, a float.

പാണ്ടിത്തളിക, യുടെ. *s.* A large metal plate, or flat vessel.

പാണ്ടിപ്പടവലം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cucumber.

പാണ്ടിപ്പാവൽ, ലിന്റെ. *s.* The hairy Momordica, *Momordica charantia.*

പാണ്ടിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A Tamulian, or *Pándyan.* 2. the king of the *Pándya* country.

പാണ്ടിയാൻ, ന്റെ. *s.* A Tamulian, or *Pándyan.*

പാണ്ടിയാവണക്ക, ിന്റെ. *s.* A species of castor oil tree, *Ricinus viridis.* (Willd.)

പാണ്ടിവാദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Tamul musician.

പാണ്ടിവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Tamul music.

പാണ്ഡരൻ, ന്റെ. *s.* One who has pale or yellowish white spots on his skin. പാണ്ടുള്ളവൻ.

പാണ്ഡരം, ത്തിന്റെ. *s.* Pale or yellowish white (colour.) വെളുപ്പ.

പാണ്ഡവൻ, ന്റെ. *s.* A *Pándava* or descendant of *Pandu.*

പാണ്ഡവാബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The era of the *Pandu* Princes.

പാണ്ഡിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning, knowledge, scholarship. വിദ്യ.

പാണ്ഡു, വിന്റെ. *s.* 1. Pale or yellowish white (the colour), a very pale yellow. കാമിലനിറം. 2. a kind of jaundice. 3. the name of a sovereign of ancient *Delhi,* and nominal father of the five *Pandu* princes. 4. the white leprosy. പാണ്ട. 5. a bilious dropsy.

പാണ്ഡുകംബലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of blanket or warm upper garment. വെള്ളകംബളി.

പാണ്ഡുകംബലി, യുടെ. *s.* A carriage covered with a sort of blanket. വെള്ളകംബളികൊണ്ട മൂടിയ രഥം.

പാണ്ഡുമൃത്തിക, യുടെ. *s.* The opal. ഒരുരത്നം.

പാണ്ഡുമൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A country in which the soil is of a whitish colour. വെള്ളമണ്ണ.

പാണ്ഡുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pale or yellowish white. വെളുപ്പ. 2. the jaundice. 3. the white leprosy. *adj.* Of a yellowish white colour.

പാണ്ഡ്യൻ, ന്റെ. *s.* The king of the *Pándya* country.

പാതകൻ, ന്റെ. *s.* A sinner, a criminal, a lapsed person, a wicked man. മഹാ പാപി.

പാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, crime, lapse. 2. the cause

of falling, literally or figuratively; alighting.
പാതകി, യുടെ. *s.* A wicked man or woman.
പാതം. &c. *adj.* Falling, alighting, descending, വീഴ്ച.
പാതവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A clap with the hand. കൈ കൊട്ട.
പാതാളഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse below the horizon.
പാതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hell, the infernal regions under the earth considered to be the abode of the *Nagas* or serpents. 2. a bottomless pit, an abyss; a profound deep. 3. a hole, a chasm.
പാതാളലോകം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell, the infernal regions.
പാതാളവാസി, യുടെ. *s.* A fiend, an *Asur*, a demon.
പാതി, യുടെ. *s.* Half, a moiety.
പാതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sharer, a partner, one who goes halves with another.
പാതിക്കൂറുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A sharer; a partner; one who goes halves with another.
പാതിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fall, a lapse. അധഃപതനം. 2. excommunication.
പാതിപ്പങ്ക, ിന്റെ. *s.* The half share, an equal share.
പാതിപ്പാട, ിന്റെ. *s.* A share, a half.
പാതിരാ, യുടെ. *s.* Midnight.
പാതിരാത്രി, യുടെ. *s.* Midnight.
പാതിരി, യുടെ. *s.* The Chelonoid trumpet flower tree, *Bignonia chelonoides.* (Lin.)
പാതിരിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
പാതിവാരച്ചീട്ട, ിന്റെ. *s.* A written document given or received to pay a rent of half the produce.
പാതിവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain rent on land, consisting of half the produce, whatever it may be, paid to the owner.
പാതിവ്രത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chastity. 2. the faithfulness of a wife towards her husband.
പാതുകം, &c. *adj.* Falling frequently or habitually, disposed to fall. പതനം. *s.* The declivity of a mountain, a precipice.
പാത്ത, യുടെ. *s.* A goose.
പാത്തി, യുടെ. *s.* 1. A spout, a drain, a gutter. 2. a kind of bathing tub made of wood in the shape of a boat, and used in medicinal bathing. 3. a garden bed, or area; a small corn field.
പാത്തിക്കൊരിക, യുടെ. *s.* A kind of wooden ladle.
പാത്തിമരവി, യുടെ. *s.* A long trough.
പാത്രത, യുടെ. *s.* Worthiness, fitness, capacity, capability, adequateness.
പാത്രത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
പാത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king's counsellor or minister. മന്ത്രി. 2. a worthy person. യോഗ്യൻ.
പാത്രപ്രവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* The different characters represented in a play. വെഷമമാററം.
പാത്രമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be worthy, fit, capable, to deserve, to be worthy of.
പാത്രം. *adj.* Worthy, deserving, fit, capable, adequate.
പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vessel in general. 2. a plate, cup, or jar, &c. 3. a sacrificial vase or vessel. 4. the intermediate part or channel of a river, or its course between the near and opposite bank. 5. fitness, propriety, capacity, worthiness. യോഗ്യത. 6. a dance, &c., performed by a man and a woman. 7. the body.
പാത്രവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is worthy, one who is fit for employment.
പാത്രശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Cleanness of vessels.
പാത്രാപാത്രം. *adj.* Worthiness and unworthiness, indicative of uncertainty.
പാത്രീ, യുടെ. *s.* A small or portable furnace. നെരിപ്പൊട.
പാത്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* A thing used in sacrifice.
പാത്രെസമിതൻ, ന്റെ. *s.* A parasite, a person constant at dinners, or feasts, but good for nothing else. ഊണി.
പാഥസ്, ിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.
പാഥെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Provender, or provisions, &c. for a journey. വഴിക്കരി, പൊതിചൊറ.
പാഥെയവാൻ, ന്റെ. *s.* One who takes provisions for a journey. ചൊറുപൊതിക്കാരൻ.
പാഥൊധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.
പാഥൊനിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.
പാദകടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A ring for the feet, an ornament for the feet or toes. കാല്ച്ചിലമ്പ.
പാദകം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain part of a foundation.
പാദകുരട, ിന്റെ. *s.* Wood sandals.
പാദഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Laying hold of one's feet; taking refuge. കാൽപിടിക്ക. 2. respectful obeisance, touching the feet of a superior. നമസ്കാരം.
പാദചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Going on foot. കാൽനട.
പാദചാരി, യുടെ. *s.* A person who goes on foot, a footman. നടക്കുന്നവൻ.
പാദജൻ, ന്റെ. *s.* A *Súdra*, or man of the fourth and servile tribe; because he is said to be born *from the foot* of BRAHMA. ശൂദ്രൻ.
പാദതീൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Water for washing the feet. കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം.

പാദത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A boot, a shoe. ചെരിപ്പ.

പാദപത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot like the lotus flower.

പാദപം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree in general. വൃക്ഷം.

പാദപാംസു, വിന്റെ. *s.* The dust of the feet. കാൽ പൊടി.

പാദപാശം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot rope for cattle or horses.

പാദപീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A footstool.

പാദപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot like a flower.

പാദപൂജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Washing or cleansing the feet. 2. a gift, reverently laid at the feet of a superior.

പാദപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Supplying the deficiency in a verse.

പാദപ്രഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of kicking, a kick. ചവിട്ട.

പാദപ്രക്ഷാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleaning or washing the feet. കാൽ കഴകുക.

പാദബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Stock of cattle. നാല്ക്കാലിസമ്പത്ത.

പാദമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Treading with the feet. കാൽ കൊണ്ട ചവിട്ടുക.

പാദമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The heel. കുതികാൽ.

പാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A foot. 2. a quarter or fourth part. 3. a hill at the foot of a mountain. 4. a ray of light. 5. the base of a pillar. 6. the base of a hill, or mountain. 7. the root of a tree. 8. a metrical foot or line of a stanza. 9. the line of a hymn, or stanza of the *Rig Véda*. പാദത്തിങ്കൽ വീഴുന്നു, To prostrate one's self at the feet of another. പാദത്തെപിടിക്കുന്നു, To lay hold of another's feet, to take refuge. പാദാദികെശം, From head to foot.

പാദയുഗ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Both feet.

പാദരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A shoe or boot. ചെരിപ്പ.

പാദരക്ഷ, യുടെ. *s.* A shoe or boot; sandals, *lit:* protecting the foot. ചെരിപ്പ.

പാദവല്മീകം, ത്തിന്റെ. *s.* Elephantiasis, enlargement of the legs and feet. പെരുക്കാൽ.

പാദവികൻ, ന്റെ. *s.* A traveller, a wayfarer. വഴിപൊക്കൻ.

പാദശബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound or noise of feet. കാൽചെത്തം.

പാദശാഖ, യുടെ. *s.* A toe. കാൽവിരൽ.

പാദശുശ്രൂഷ, യുടെ. *s.* Attendance, service.

പാദസെവ, യുടെ. *s.* Attendance, service.

പാദസ്ഫോടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kibe or blain, a sore or ulcer on the foot. കാൽവിള്ളുക.

പാദക്ഷാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing or cleaning the feet. കാൽകഴകുക. പാദക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നു, To wash or clean the feet.

പാദാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The extremity or point of the foot. പുറവടി.

പാദാംഗദം, ത്തിന്റെ. *s.* Any ornament for the feet or toes. കാൽചിലമ്പ.

പാദാംഗുലി, യുടെ. *s.* A toe. കാൽവിരൽ.

പാദാംഗുഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The great toe. കാലിന്റെ പെരുവിരൽ.

പാദാതൻ, ന്റെ. *s.* A foot soldier, a foot man. കാലാൾ.

പാദാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Infantry. കാലാൾക്കൂട്ടം.

പാദുക, യുടെ. *s.* 1. Wood sandals. 2. a shoe, a slipper. മെതിയടി.

പാദുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shoe; a slipper, a wooden sandal. മെതിയടി.

പാദുകാകാരൻ, ന്റെ. *s.* A shoe-maker. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദുകാരകൻ, ന്റെ. *s.* A shoe-maker ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദുകാകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* A shoe-maker. ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാദു, വിന്റെ. *s.* A shoe. ചെരിപ്പ.

പാദുകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* A shoe-maker. ചെരിപ്പുകുത്തി.

പാദൊദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Water given to eminent persons to wash the feet. കാൽ കഴകുന്നതിനുള്ള വെള്ളം.

പാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Water, &c., for washing the feet. കാൽകഴകുന്നതിനുള്ള വെള്ളം. *adj.* Relating to the feet.

പാന, യുടെ. *s.* 1. A pot, or caldron. 2. a distil. 3. a kind of play performed as an offering to the goddess *Badhracáli*. 4. a poem. പാനപിടിക്കുന്നു, To act or perform a certain play.

പാനകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sherbet or lemonade, a pleasant drink.

പാനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dancer, a performer. 2. a poet. 3. a distiller of spirits.

പാനക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* A balance pole used by actors.

പാനഗൊഷ്ഠിക, യുടെ. *s.* A dram shop, a place where people drink together. ആപാനം, മന്നം.

പാനപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A cup, a drinking cup or vessel. വട്ടക.

പാനപ്പറ, യുടെ. *s.* A musical instrument or drum.

പാനഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A drinking vessel, a glass, a goblet. വട്ടക.

പാനമത്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is drunk or intoxicated. കുടിച്ചുമദിച്ചവൻ.
പാനമദസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tavern, a dram shop, a hotel.
പാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drink, beverage, drinkables. 2. drinking. കുടി. പാനം ചെയ്യുന്നു, To drink. കുടിക്കുന്നു.
പാനസക്തൻ, ന്റെ. *s.* A drunkard, a drinker. കുടിയൻ.
പാനി, യുടെ. *s.* 1. A small pot. 2. the sap of the palmira tree prepared with *chunam* or lime.
പാനീയപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A drink of water. വെള്ളംകുടി.
പാനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. any drinkable.
പാനീയശാലിക, യുടെ. *s.* A place where water, &c. is distributed to travellers. തണ്ണീപ്പന്തൽ.
പാന്തൽ, ലിന്റെ. *s* A miry place.
പാന്തൽച്ചെറ, റയിന്റെ. *s.* A bog, a slough, a deep miry place.
പാന്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A traveller. വഴിപൊക്കൻ.
പാപകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A wicked or sinful action, a sinful practice, a heinous crime, contraction of guilt. പാപകൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To do a wicked or sinful action, to commit a heinous crime.
പാപകാരി, യുടെ. *s.* A sinner, a wicked person, one who commits sins. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ.
പാപകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A sinner, a sinful or wicked person. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ.
പാപഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A planet, the Sun, Mars, Saturn, *Rahu.*
പാപചെലി, യുടെ. *s.* A plant, *Cissampelos hexandra.* പാടവള്ളി.
പാപജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of sins. പാപക്കൂട്ടം.
പാപനാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Atonement or expiation of sins, a destroying of sin.
പാപനാശിനി, യുടെ. *s.* The name of a river, because said to remove sin. ഗംഗ, ഇത്യാദി.
പാപനിവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A removing, or putting away of sin.
പാപനിവൃത്തി, യുടെ. *s.* See the preceding.
പാപൻ, ന്റെ. *s.* One who is sinful, a sinner, a wicked person.
പാപപതി, യുടെ. *s.* A paramour, a gallant. വിടൻ.
പാപപരിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Abolishing, or destroying of sin, atonement; putting away of sin. പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, To abolish sin, to put away sin, to make an atonement.
പാപഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit, consequence or punishment of sin.
പാപബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Bondage of sin.
പാപഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear or dread of sin.
പാപഭീരു, വിന്റെ. *s.* One who fears or dreads sin.
പാപമൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Remission or forgiveness of sins, absolution. പാപമൊചനം ചെയ്യുന്നു, To remit or forgive sin.
പാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, crime, wickedness, vice. 2. vileness, malignity, baseness. This word is often used as an interjection, denoting compassion, *What a sin! What a pity! Poor thing! &c.* പാപം ചെയ്യുന്നു, To sin.
പാപരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of small-pox. വസൂരി. 2. hemorrhoids. അരിശസ. 3. a species of leprosy. കുഷ്ഠം.
പാപൎദ്ധി, യുടെ. *s.* Hunting, the chase, നായാട്ട.
പാപശാന്തി, യുടെ. *s.* Remission of sin, removing or putting away sin.
പാപശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is addicted to sin.
പാപശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sickness. വ്യാധി. 2. poverty. ദരിദ്രത.
പാപഹരം. *adj.* Sin destroying. പാപത്തെകളയുന്ന.
പാപാത്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A sinner, a sinful soul. ദുഷ്ടൻ. 2. a hunter. കാട്ടാളൻ.
പാപി, യുടെ. *s.* A sinner, an offender, a criminal. പാപമുള്ളവൻ.
പാപിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* A sinful woman. ദുഷ്ട.
പാപിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A great sinner. മഹാ പാപി.
പാപൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* The rising of a planet.
പാപ്പാ, യുടെ. *s.* An adopted term for the Pope of Rome.
പാപ്പാൻ, ന്റെ. *s.* A Brahman, or one who assumes the dress of a Brahman in order to get a livelihood.
പാപ്പാസ, ിന്റെ. *s.* A Mussalman's slippers.
പാപ്മാ, വിന്റെ. *s.* Sin, wickedness. പാപം.
പാമനം, &c. *adj.* Diseased with herpes. ചിരങ്ങുള്ള.
പാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Cutaneous eruption, herpes. ചിരങ്ങ.
പാമരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wicked, vile, low, base person. ഹീനൻ. 2. a stupid person, an idiot, a fool. മൂഢൻ.
പാമരം. *adj.* 1. Wicked, vile, low, base. 2. stupid, foolish.
പാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mast.
പാമാ, വിന്റെ; or യുടെ. *s.* Cutaneous eruption, herpes, scab. ചിരങ്ങ.

പാംസനൻ, ന്റെ. *s.* A contemptible, wicked, bad, or infamous person. പരട്ട.

പാംസു, വിന്റെ. *s.* 1. Dust. പൊടി. 2. manure. വളം.

പാംസുലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A paramour, a gallant. വിടൻ. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

പാംസുലാ, യുടെ. *s.* 1. An unchaste woman. പുംശ്ചലി. 2. the earth. ഭൂമി.

പാമ്പ, ിന്റെ. *s.* A snake, a serpent.

പാമ്പാട, യുടെ. *s.* A kind of fish.

പാമ്പാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To charm snakes or cause them to dance.

പാമ്പാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* Snakes to be charmed or to dance.

പാമ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Charming of snakes.

പാമ്പാട്ടി, യുടെ. *s.* A juggler, a snake catcher, one who causes snakes to dance.

പാമ്പിൻകാവ, ിന്റെ. *s.* A grove of serpents.

പാമ്പുവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The middle finger.

പാമ്പൂരി, or പാമ്പുവരി, യുടെ. *s.* 1. Ledges or steps inside a well about two feet distant from each other. 2. the gunwall of a boat.

പായണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A security, a surety. 2. the keeper of a gambling house.

പായ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Measure of length. കൊൽ. 2. water. വെള്ളം.

പായൽ, ലിന്റെ. *s.* The green mouldiness on walls after rainy weather, the green stuff in stagnant water, an aquatic plant.

പായസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rice mixed with milk, sugar, &c. 2. the name of a certain gum or oil; turpentine.

പായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To drive quickly, to cause to run. 2. to cause to flow with great force.

പായു, വിന്റെ. *s.* The anus. മലദ്വാരം.

പായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To leap against, to butt, to spring upon. 2. to rush, to run with great force.

പാര, ിന്റെ. *s.* The world. ലൊകം.

പാര, യുടെ. *s.* A pointed instrument made of iron or wood, an iron lever, crow, or bar, used in digging or cutting clods of earth, digging up stones, &c., a sort of spade. There are different kinds of this instrument. കട്ടപ്പാര, ചക്കുപാര, തെങ്ങാപ്പാര.

പാരക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* See the preceding.

പാരഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has crossed over to the other side. അക്കരകടന്നവൻ. 2. one who has read through a book or who is well versed in science. ശാസ്ത്രം മുഴവൻ വായിച്ചവൻ.

പാരണ, യുടെ. *s.* Eating and drinking after a fast. പാരണകഴിക്കുന്നു, To eat after a fast.

പാരതന്ത്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Dependance, slavery, subservience.

പാരതം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver or mercury. രസം.

പാരദം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver. രസം.

പാരദാരികൻ, ന്റെ. *s.* An adulterer. വ്യഭിചാരി.

പാരദൃക്, ിന്റെ. *s.* One who has crossed over to the other side. മറുകര കടന്നവൻ.

പാരമാൎത്ഥികൻ, ന്റെ. *s.* One who is upright, sincere, honest.

പാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The further or opposite bank of a river. മറുകര. 2. the end or extremity. 3. gravity, weight, heaviness, excessiveness. 4. a certain weight of 20 *Tuláms.*

പാരമ്പൎയ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who can trace his descent to many generations back. 2. one who is acquainted with ancient customs.

പാരമ്പൎയ്യന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Tradition, an ancient custom.

പാരമ്പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tradition. 2. continuous order or succession.

പാരമ്പൎയ്യൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Traditional instruction.

പാരലൌകികം. *adj.* Belonging or relating to the next world. പരലൊകസംബന്ധമായുള്ള.

പാരവശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See പരവശത. പാരവശ്യം കാട്ടുന്നു, To feign poverty, weakness, &c.

പാരശവൻ, ന്റെ. *s.* 1. The son of a *Súdra* woman by a *Brahman.* ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ബ്രാഹ്മണനു ജനിച്ച പുത്രൻ. 2. a son by another man's wife, an adultrine. പരസ്ത്രീയിൽനിന്ന ജനിച്ച പുത്രൻ.

പാരശവം, ത്തിന്റെ. *s.* A battle axe, a hatchet. വെണ്മഴു.

പാരശ്വധം, ത്തിന്റെ. *s.* A battle axe, a hatchet. വെണ്മഴു.

പാരശ്വധികൻ, ന്റെ. *s.* A soldier, one armed with a battle axe, a pioneer. വെണ്മഴു എടുത്തവൻ.

പാരസീകൻ, ന്റെ. *s.* A *Persian,* an inhabitant of *Persia.* പാരസിരാജ്യക്കാരൻ.

പാരസീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Persian* horse. പാരസി രാജ്യത്തെ കുതിര. 2. the kingdom of *Persia.* പാരസി രാജ്യം.

പാരസ്ത്രൈണെയൻ, ന്റെ. *s.* An adultrine, the son of another's wife. പരസ്ത്രീയിൽനിന്ന ജനിച്ച പുത്രൻ.

പാരാതെ. *adv.* Without delay, soon.

പാരാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ocean. സമുദ്രം. 2. the two banks of a river. ആറ്റിന്റെ രണ്ടു കര.

പാരായണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lesson, reading, പാഠം. 2. a devoted study of the *Védas*, or sacred books in general. 3. totality, entireness, completeness. മുഴുവൻ. പാരായണം ചെയ്യുന്നു, 1. To learn. 2. to read, to study devotedly the *Védas* or sacred books in general. വെദം അഭ്യസിക്കുന്നു.

പാരായണികൻ, ന്റെ. *s.* A pupil, a scholar, a devoted student of sacred books. ശിഷ്യൻ.

പാരാവതം, ത്തിന്റെ. *s.* A dove or pigeon. പ്രാവു.

പാരാവതാംഘ്രി, യുടെ. *s.* The heart-pea, *Cardiospermum halicacabum.* പാലുഴവം.

പാരാവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ocean, the sea. സമുദ്രം. 2. the near and opposite banks of a stream. ആറ്റിന്റെ രണ്ടു കര.

പാരാശരി, യുടെ. *s.* The religious mendicant, or *Brahman* who having passed through the three stages of student, householder and ascetic, leads a vagrant life and subsists on alms. ഭിക്ഷു.

പാരാശൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* The poet *Vyása.* വ്യാസൻ.

പാരാശൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Works written by *Vyása.*

പാരി, യുടെ. *s.* A milk-pail, or rather milk pot. പാല്ക്കുഴ.

പാരികാംക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. An ascetic; one who devotes his days to devout meditations. ഋഷി. 2. the religious mendicant.

പാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To increase, to make, to produce. 2. to train up.

പാരിജാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree of paradise. ദെവദാരു. 2. the coral tree. മുൾമുരിക്ക.

പാരിജാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree of paradise. ദെവദാരു. 2. the coral tree, *Erythrina fulgens.* മുൾമുരിക്ക.

പാരിടം, ത്തിന്റെ. *s.* The world. ഭൂലൊകം.

പാരിതഥ്യ, യുടെ. *s.* A trinket worn on the head where the hair is parted. മയിൎപ്പട്ടം.

പാരിപന്ഥികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A robber, a thief, a highway man. കള്ളൻ. 2. an enemy or foe. ശത്രു.

പാരിപാൎശ്വികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An attendant, an associate. കൂടെനടക്കുന്നവൻ. 2. an actor who serves as a sort of chorus to the drama, and is one of the interlocutors in the prologue.

പാരിപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Agitation, perturbation. ഇളക്കം. 2. tremor, trembling. ചഞ്ചലം. *adj.* 1. Perturbed, troubled in mind. 2. trembling, tremulous, unsteady, agitated. ഇളക്കമുള്ള.

പാരിഭദ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പാരിഭദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The coral tree, *Erythrina fulgens.* മുൾമുരിക്ക. 2. a sort of pine, *Pinus Dévadára.* ദെവദാരം. 3. the *Seral*, also a sort of pine, *Pinus longifolia.* 4. the *Nimb* or Margosa tree. വെപ്പുവൃക്ഷം.

പാരിഭാവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of costus, a drug, *Costus speciosus.* കൊട്ടം.

പാരിയാത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a mountain. ഒരു പൎവതം.

പാരിയാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a mountain. ഒരു പൎവതം.

പാരിരക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* An ascetic or religious mendicant. ഋഷി.

പാരിഷദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spectator, a person present at an assembly or congregation. സഭയിൽ ഒരുത്തൻ. 2. an attendant on Siva. ശിവന്റെ ഭൂതങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ.

പാരിഹാരികൻ, ന്റെ. *s.* A maker of bracelets. വളയുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

പാരിഹാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet worn by women. സ്ത്രീകൾ ഇടുന്ന വള.

പാരീന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. a large snake. പെരിമ്പാമ്പു.

പാരുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abuse, reproach, scurrilous, opprobrious or unfriendly speech. 2. the property of harshness, &c. in speaking. 3. severity, violence, either in word or deed, as വാക്പാരുഷ്യം, Defamation, abuse, or violence of words; and ദണ്ഡപാരുഷ്യം, Personal injury, assault or violence of blows. *adj.* 1. Abusive, scurrilous, opprobrious (speech.) 2. severe, violent, harsh.

പാൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To remain, to dwell. 2. to stay, to delay. 3. to see, to view, to consider, to regard. 4. to bear, to be patient, to stop. 5. to listen.

പാൎത്തലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

പാൎത്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the Pandu princes, Arjuna. 2. a king, prince. രാജാവു. 3. a tree, *Pentaptera Arjuna.* മരുത.

പാൎത്ഥവം, ത്തിന്റെ. *s.* Greatness, immensity. വലിപ്പം.

പാൎത്ഥിവൻ, ന്റെ. *s.* A king, a prince. രാജാവു.

പാൎത്ഥിവി, യുടെ. *s.* A name of *Síta.* സീത.

പാഥൊനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sign *Virgo* in the Zodiac. കന്നിരാശി.

പാൎപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Abode, residence. 2. stay, delay. 3.

seeing, looking, viewing, considering, regarding. 4. listening. 5. small fry, a shoal of young fish.

പാൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to dwell or reside. 2. to delay or stop one. 3. to put in confinement.

പാൎവ്വണെന്ദു, വിന്റെ. *s.* The full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.

പാൎവ്വതി, യുടെ. *s.* PÁRWATI wife of SIVA and daughter of the ruler of *Himalaya*.

പാൎവ്വതീനന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* The son of PÁRWATI, SUBRAHMANYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

പാൎവ്വതീശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പാൎവ്വതീശുക്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* Talc. അഭ്രകം.

പാൎവ്വതെയം, ത്തിന്റെ. *s* Antimony. അഞ്ജനം. *adj.* Mountain or mountain born, &c.

പാൎവ്വത്യകാരൻ, ന്റെ. *s.* A bailiff, or subordinate revenue officer who has authority to collect the public revenue of one or more villages under a *Tahsildar*.

പാൎവ്വത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A subordinate revenue situation, a stewardship of taxation.

പാൎശ്വകൻ, ന്റെ. *s.* A pilferer, a swindler, any one who seeks wealth or other objects by dishonest or indirect means. വഞ്ചകൻ.

പാൎശ്വകം, ത്തിന്റെ. *s.* Rib. വാരിയെല്ലു.

പാൎശ്വഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. A body guard. 2. an associate, a companion. കൂടെ നടക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* A partial eclipse.

പാൎശ്വതസ്. *ind.* By or from the side of, &c. സമീപത്ത.

പാൎശ്വഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The side, the flank. വിലാവ.

പാൎശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A side, the part of the body below the arm-pit. വിലാവ. 2. a part. ഭാഗം. 3. a side, a party. പക്ഷം. 4. a fraudulent or crooked expedient. വഞ്ചന. *adj.* Near, proximate, by the side of. സമീപത്ത.

പാൎശ്വവൎത്തി, യുടെ. *s.* An associate, a companion. സമീപത്തിരിക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വസന്ധി, യുടെ. *s.* The hip. എളി.

പാൎശ്വസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sort of chorus to the *Indian* drama, an actor in the prelude and interpreter of the plot. 2. a companion, an associate. സമീപത്ത നില്ക്കുന്നവൻ.

പാൎശ്വസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* See പാൎശ്വഭാഗം.

പാൎശ്വാസ്ഥി, യുടെ. *s.* A rib. വാരിയെല്ലു.

പാൎശ്വിക, യുടെ. *s.* A rib. വാരിയെല്ലു.

പാൎശ്വികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A juggler. ക്ഷുദ്രക്കാരൻ. 2. a partisan, a sidesman, an associate, a companion.

പാൎഷതൻ, ന്റെ. *s.* A PANDU prince. പാണ്ഡവൻ.

പാൎഷതി, യുടെ. *s.* A name of DRAUPADI. ദ്രൌപദി.

പാൎഷദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spectator, a person present in an assembly or congregation. സഭയിൽ ഒരുത്തൻ. 2. an attendant on SIVA. ശിവന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

പാൎഷ്ണി, യുടെ. *s.* 1. The heel. കുതികാൽ. 2. the rear of an army. പിമ്പട. 3. the back. പുറം. 4. a violent woman, one intoxicated literally or figuratively, &c.

പാൎഷ്ണിഗ്രാഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. An enemy in the rear. 2. a commander in the rear of his army or reserve.

പാല, യുടെ. *s.* 1. A boat. 2. the name of several trees having milky juice, or sap.

പാലകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cherisher, preserver, protector, guardian. രക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. a horse-keeper, a groom. കുതിരക്കാരൻ.

പാലകാപ്യൻ, ന്റെ. *s.* A name of a *Muni* or saint, a form of the physician *Dhanwantari*.

പാലക്കാട, ിന്റെ. *s.* The name of a country, *Paulghat*.

പാലക്കാട്ടുചെരി, യുടെ. *s.* The name of a town, *Paulghatcherry*.

പാലക്കാമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A neck ornament for children.

പാലഘ്നു, യുടെ. *s.* A mushroom. കൂൺ.

പാലങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The gum olibanum tree, *Boswellia thurifera*. കുന്തുരുക്കമരം.

പാലങ്ക്യ, യുടെ. *s.* Gum olibanum, incense. കുന്തുരുക്കം

പാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cherishing, protecting, nourishing, preserving, guarding, protection, preservation. പാലനം ചെയ്യുന്നു, To cherish, nourish, preserve, protect, guard.

പാലൻ, ന്റെ. *s.* A nourisher, a protector. പാലകൻ.

പാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bridge, a draw bridge. 2. the bridge of the nose. പാലമിടുന്നു, To make or erect a bridge.

പാലട, യുടെ. *s.* Cheese.

പാലറ, യുടെ. *s.* A dairy.

പാലാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Green, the colour. പച്ചനിറം. *adj.* 1. Of a green colour. പച്ചനിറമുള്ള. 2. belonging to the *Palāsa* tree, made of its wood, &c.

പാലാഴി, യുടെ. *s.* The sea of milk.

പാലിക, യുടെ. *s.* 1. The sharp edge of a cutting instrument. 2. a sort of ladle or knife for skimming milk, curds, &c.

പാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cherish, to protect, to preserve, to keep.
പാലിക്ന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The greyness of the hair. നര.
പാലിതം, &c. *adj.* Cherished, nourished. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.
പാലിന്ദി, യുടെ. *s.* A plant called *Teori,* the black variety. നാല്കോപ്പക്കൊന്ന, കരിന്തുവര.
പാലീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Tin.
പാലുഴവം, ത്തിന്റെ. *s.* The heart-pea, *Cardiospermum halicacabum.*
പാലൂരി, യുടെ. *s.* A species of small-pox.
പാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Milk. 2. milky juice or sap of certain plants and trees; juice. 3. the milk of a cocoa-nut. 4. the juice of turmeric. 5. adoption. 6. white metal. പാൽ കറക്കുന്നു, To milk. പാൽ കാച്ചുന്നു, To boil or heat milk.
പാല്കുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vessel to boil milk in. 2. a churn.
പാല്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A milk-man.
പാല്കാരി, യുടെ. *s.* A milk-woman.
പാല്കുരു, വിന്റെ. *s.* A disease of sucking infants, a kind of pustulous eruption on the skin.
പാല്കുററി, യുടെ. *s.* A milk pail.
പാല്കുഴ, യുടെ. *s.* A milk pail.
പാല്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Milk boiled with a little rice.
പാല്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The sea of milk.
പാല്ഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Milk of sulphur. 2. a preparation of sulphur.
പാല്ഗരുഡപച്ച, യുടെ. *s.* A white species of emerald, (opal?)
പാല്ചിറാക, ിന്റെ. *s.* A kind of small shark.
പാല്ചുണങ്ങ, ിന്റെ. *s.* An eruption of white spots on the skin.
പാല്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A species of prickly nightshade.
പാല്ചുര, യുടെ. *s.* A white kind of gourd.
പാല്ചോറ, ററിന്റെ. *s.* Food made by boiling milk and rice.
പാല്ചോററി, യുടെ. *s.* A tree the bark of which is used in dyeing, *Symplocos racemosa.*
പാല്തുത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White vitriol. 2. a collyrium extracted from *Amomum Zanthorhiza.* (Rox.)
പാല്ക്രുത, യുടെ. *s.* A milk pot.
പാല്പശു, വിന്റെ. *s.* A milch cow.
പാല്പാട, യുടെ. *s.* Cream, the surface or skin of milk.
പാല്പായസം, ത്തിന്റെ. *s.* Milk pottage, rice milk.
പാല്പുര, യുടെ. *s.* A dairy.
പാല്പൊടി, യുടെ; or പാൽകുഴമ്പ, ിന്റെ. *s.* Inspissated milk.
പാൽമരം, ത്തിന്റെ. *s.* Any tree which has a milky sap.
പാൽമുതക്ക, ിന്റെ. *s.* A species of convolvulus or panicled bindweed. *Convolvulus paniculatus.* (Willd.)
പാൽവള്ളി, യുടെ. *s.* A plant, the root of which is used as a substitute for *Sarsaparilla, Echites frutescens.* (Lin.)
പാൽവെള്ളി, യുടെ. *s.* Pure, or white silver.
പാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The weaver's warp. 2. fine yarn. 3. fine cloth. 4. the inspissated juice of the sugar-cane, sirup. 5. the inspissated juice of the palmira tree. 6. training an elephant. 7. China root. പാവുകാച്ചുന്നു, To inspissate or boil the juice of the sugar-cane. പാവു പടിക്കുന്നു, To learn to guide an elephant. പാവുപറയുന്നു, To tell an elephant what to do. പാവിടുന്നു, പാവൊടുന്നു, To make the warp, to warp. പാവാററുന്നു, To straighten the threads of a warp with a brush.
പാവ, യുടെ. *s.* A doll, a puppet.
പാവകൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire, its deified personification or *Agni.* അഗ്നി. 2. a purifier, a purificator. 3. a saint. 4. Ceylon lead-wort, *Plumbago Zeylanica.* കൊടുവെലി. 5. a tree, the wood of which is used to procure fire by attrition, *Premna spinosa.* വഹ്നി. 6. the marking nut tree, *Semicarpus anacardium.* ചെരുവൃക്ഷം. 7. a vermifuge plant. വിഴാൽ.
പാവകളി, യുടെ. *s.* 1. Play or playing with dolls. 2. a puppet show, or dance.
പാവട്ട, യുടെ. *s.* The name of a tree, the Indian *Pávetta, Pávetta Indica.*
പാവട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of grass basket or *watti.*
പാവനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A holy man. 2. a name of *Vyása.* 3. fire. അഗ്നി.
പാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. expiation, purification. ശുദ്ധീകരണം. 3. penance. പ്രായശ്ചിത്തം. 4. cow-dung. ചാണകം. *adj.* 1. Purifying, purificatory, expurgatory. ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 2. pure, purified. ശുദ്ധമുള്ള.
പാവലപൂല, യുടെ. *s.* Buckthorn-like Phyllanthus, *Phyllanthus Rhamnoides.*
പാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A species of momordica, *Momordica muricata* or *charantia.*
പാവാട, യുടെ. *s.* Cloths spread in the road on grand solemnities. പാവാട വിരിക്കുന്നു, To spread cloths.
പാവാൻ, ന്റെ. *s.* An elephant driver or keeper.
പാവാററി, യുടെ. *s.* A weaver's brush for straightening the warp; also നിരപ്പൻ.

പാവുപലക, യുടെ. *s.* A thin board used by weavers, which they place between the warp.

പാവുമുണ്ടു, ിന്റെ. *s.* A fine cloth.

പാശകൻ, ന്റെ. *s.* A boy. ചെറുക്കൻ.

പാശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A dice, particularly the long sort used in playing. ചുക്കിണി.

പാശബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Vanity; bondage of matter; illusion of the world.

പാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fetter, a chain, a bond, a snare, a rope, a tie, a cord; the string for fastening tame animals, or the net or noose for catching birds, deer, &c. കയറ, കണി. 2. vanity, bondage of matter; illusion of the world. ബന്ധം. 3. in composition with words signifying *hair*, it denotes *quantity*, as കെശപാശം, much or flowing hair: in composition with കൎണ്ണ, it denotes *beauty*, as കൎണ്ണപാശ, a handsome ear: in composition with ഛത്ര and other words it denotes, *depreciation*, as ഛത്രപാശം, a shabby umbrella.

പാശി, യുടെ. *s.* 1. A name of *Waruna* the Indian *Neptune*. വരുണൻ. 2. a deer-catcher or fowler, using a net or noose. വെട്ടക്കാരൻ. 3. green water-moss; the green stuff growing upon stagnant water, duck weed; green mouldiness on walls. പായൽ. 4. variegated glass beads for children's necklaces, &c.

പാശിതം, &c. *adj.* Tied, fettered, bound. കെട്ടപ്പെട്ടത.

പാശുപതം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, white swallow-wort. *Æschynomene grandiflora*. വെള്ളെരുക്ക. *adj.* Belonging or relating to SIVA. ശിവനെ സംബന്ധിച്ചത.

പാശുപതി, യുടെ. *s.* 1. A follower and worshipper of SIVA. ശിവദാസൻ. 2. white swallow wort. വെള്ളെരുക്ക.

പാശുപാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The business of a grazier; rearing and keeping cattle. പശുരക്ഷ.

പാശ്ചാത്യം, &c. *adj.* 1. After, last, hinder. പിമ്പുള്ള, ഒടുക്കത്തെ. 2. western. പടിഞ്ഞാറുള്ള.

പാശ്യാ, യുടെ. *s.* A quantity or a bundle of rope. കയറ്റുകൂട്ടം.

പാഷണ്ഡകൻ, ന്റെ. *s.* A heretic, an impostor. വെദവിരൊധി.

പാഷണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* A heretic, an impostor, one who not conforming to the orthodox tenets of the *Hindu* faith, assumes the external characteristics of tribe or sect, a *Jaina*, a *Budd'ha*, &c. വെദവിരൊധി.

പാഷണ്ഡി, യുടെ. *s.* A heretic, an impostor. See the preceding.

പാഷണ്ഡിമതം, ത്തിന്റെ. *s.* Heresy, imposture.

പാഷാണദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of hatchet for cutting stones, a stone cutter's chisel. കല്ലുളി.

പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stone. പാറ. 2. arsenic.

പാള, യുടെ. *s.* 1. The thick film or spatha of the betel-nut tree enclosing the flowers. 2. a kind of bucket made of it for drawing water. 3. a milk vessel also made of it. 4. a beggar's basket.

പാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A bar, wedge, a mass, a pig of metal.

പാളയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camp, an encampment. 2. an army. 3. a town. 4. a tent. പാളയം കെട്ടുന്നു, പാളയമിറങ്ങുന്നു, To encamp. പാളയം പുറപ്പെടുന്നു, To march.

പാളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. See പാളിപ്പ. 2. hiding, concealment.

പാളി, യുടെ. *s.* 1. The sharp edge of a sword, or any cutting instrument. മൂൎച്ച, മുന. 2. the tip of the ear. മെൽകാത. 3. a line, row, range. വരി. 4. a mark, a spot, a stain. അടയാളം. 5. a flock. കൂട്ടം. 6. a boundary, a limit. അതിര. 7. an angle, a corner. കൊണ. 8. a woman with a beard. താടിയുള്ള സ്ത്രീ. 9. a raised bank, a causeway. ചിറ. 10. a shred, a piece cut off, a fragment, a long stripe of cloth. കീറ. 11. a fold of a door, &c.

പാളിക, യുടെ. *s.* A fold of a door.

പാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To throw a stone obliquely on the water, to make ducks and drakes. 2. to slip obliquely. 3. to splash or scatter about.

പാളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The skipping of a stone obliquely thrown upon the water. 2. going obliquely.

പാളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. n.* 1. To skip as a stone thrown obliquely on the water. 2. to go obliquely. 3. to hide, to conceal one's self.

പാഴ. *adj.* 1. Desolate, waste, desert, barren. 2. useless, vain.

പാഴൻ, ന്റെ. *s.* One who is good for nothing.

പാഴാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To become waste, to be desolate, to be of no use, to be in vain. പാഴായി കിടക്കുന്നു, To lie waste.

പാഴാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make desolate, to render useless. പാഴിലാക്കുന്നു, To make useless.

പാഴിയാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A beggar's song, using causeless importunity, representing one's case and founding solicitations thereon either truly or falsely. 2. rubbish.

പാഴിൽ, പാഴെ. *adv.* In vain, to no purpose. പാഴിൽ കളയുന്നു, To expend to no purpose, to waste.

പാഴിലവ, ിന്റെ. *s,* Useless expenditure.

പാഴ്നിലം, ത്തിന്റെ. s. Waste or barren land.

പാഴ്പണി, യുടെ. s. Useless work.

പാഴ്മരം, ത്തിന്റെ. s. Common or jungle timber.

പാഴ്വാക്ക, ിന്റെ. s. Vain or unprofitable speech or language.

പാഴ്വിചാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Useless counsel. 2. vain thought, vanity.

പാഴ്വെടി, യുടെ. s. A useless shot.

പാഴ്വെല, യുടെ. s. Useless labour. പാഴ്വെല ചെയ്യുന്നു, To labour in vain, to toil to no purpose.

പാറ്, ിന്റെ. s. A catamaran, a raft or float composed of three pieces of wood tied together and used as a boat in the sea.

പാറ, യുടെ. s. A rock, a large stone.

പാറകം, ത്തിന്റെ. s. A tree, the rough leaves of which are used for polishing furniture.

പാറക്കല്ലു, ിന്റെ. s. 1. A rock, a large stone. 2. gravel.

പാറക്കി, യുടെ. s. A fragrant gum, myrrh.

പാറപ്പന്ന, യുടെ. s. A rock plant or a kind of parasite plant growing on rocks, *Asplenium ambiguum.* (Willd.)

പാറയാത്തൻ, ന്റെ. s. A very large bat or flying fox.

പാറയാൻ, ന്റെ. s. See the preceding.

പാറൽ, ലിന്റെ. s. 1. A float, a raft. 2. flight, flying. 3. small, or drizzling rain.

പാറാക്കാരൻ, ന്റെ. s. A guard.

പാറാപ്പുര, യുടെ. s. A guard house, a place of confinement.

പാറാപ്പുള്ളി, യുടെ. s. A prisoner, a person in confinement.

പാറാവ, ിന്റെ. s. 1. Confinement, imprisonment. 2. arrest, prohibition. പാറാവിലാക്കുന്നു, To place in confinement.

പാറാവളയം, ത്തിന്റെ. s. A hoop used by strowling players.

പാറുന്നു, റി, വാൻ. v. n. 1. To float, to swim on the top of water. 2. to fly. 3. to drizzle as rain.

പാററ, യുടെ. s. 1. A cockroach. 2. a name given to a white ant with wings. 3. a tall cocoa-nut, or betel-nut, tree.

പാററൽ, ലിന്റെ. s. 1. Heavy drops of rain. 2. the act of sprinkling.

പാററാട, യുടെ. s. See പാറയാൻ.

പാററുന്നു, ററി, വാൻ. v. a. To sprinkle.

പികനിനാദം, ത്തിന്റെ. s. The note of the *Indian* cuckoo. കുയിലിന്റെ ശബ്ദം.

പികം, ത്തിന്റെ. s. The *Indian* cuckoo, *Cuculus Indicus.* കുയിൽ.

പിംഗ, യുടെ. s. 1. A yellow dye; see ഗൊരൊചന. 2. assafœtida. കായം. 3. a tubular vessel of the body which according to the *Yoga* System, is the channel of respiration, and circulation for one side. ഒരു നാഡി. 4. a name of *Durga.* ദുൎഗ്ഗ. 5. turmeric. മഞ്ഞൾ.

പിംഗം, ത്തിന്റെ. s. Tawny colour; the colour of gold mixed with red. മഞ്ഞയും ചുവപ്പും കൂടിയ നിറം.

പിംഗല, യുടെ. s. 1. The female elephant of the south quarter. അന്തക ഗജത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. a female of a tawny colour. പൊന്നിറമുള്ളവൾ. 3. a whore commemorated in the *Bhagavat.* 4. a tubular vessel of the body, the left of three canals which run from the os cocygis to the head, and which are the chief passages of breath and air according to the anatomy of the *Yoga* school of Philosophy. ഒരു നാഡി.

പിംഗലൻ, ന്റെ. s. 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി. 3. a monkey. കുരങ്ങ.

പിംഗലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Tawny, the colour. 2. an attendant on the sun. 3. one of Cubéra's treasures. കുബെരന്റെ നിധികളിൽ ഒന്ന. 4. an ichneumon. കീരി. 5. a small owl. നത്ത. 6. the 51th year of the *Hindu* Cycle. 7. brass. പിച്ചള. 8. yellow orpiment. മനയൊല. *adj.* Of a tawny colour.

പിംഗലവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. Tawny colour, the colour of gold mixed with red. പൊന്നിറം.

പിംഗലാക്ഷൻ, ന്റെ. s. 1. The planet *Saturn.* ശനി. 2. a name of Siva. ശിവൻ.

പിചണ്ഡം, ത്തിന്റെ. s. 1. The belly. വയറ. 2. the back of an animal.

പിചണ്ഡിലൻ, ന്റെ. s. A man with a large belly, a corpulent person. കുടവയറൻ.

പിചിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. s. 1. The belly or abdomen. വയറ. 2. the back of an animal.

പിചിണ്ഡിലം, &c. *adj.* Big-bellied, corpulent, potbellied. കുടവയറുള്ള.

പിചു, വിന്റെ. s. 1. Cotton. പഞ്ഞി. 2. a sort of leprosy. ഒരു വക കുഷ്ഠം.

പിചുമന്ദം, ത്തിന്റെ. s. The *Nimba* or margosa tree, *Melia azadirachta.* വെപ്പുവൃക്ഷം.

പിചുമൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. s. The margosa tree. വെപ്പുവൃക്ഷം.

പിച്ചു, ിന്റെ. s. 1. Madness, delirium, lunacy, folly. 2. a pinch, tear. പിച്ചുപിടിക്കുന്നു, പിച്ചുകൊള്ളുന്നു, To go mad, to be delirious. പിച്ചുപറയുന്നു, To speak in-coherently.

പിച്ച, യുടെ. s. Alms. പിച്ചകൊടുക്കുന്നു, To give

or distribute alms. പിച്ച എടുക്കുന്നു, To collect or live upon alms.

പിച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The great-flowered jasmine, *Jasminum grandiflorum.*

പിച്ചക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A beggar, a mendicant.

പിച്ചച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* A *chatti* or vessel for receiving alms.

പിച്ചച്ചിരട്ട, യുടെ. *s.* A shell for receiving alms.

പിച്ചച്ചോറ, റിന്റെ. *s.* Boiled rice received in charity.

പിച്ചടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tin. വെള്ളീയം. 2. lead. കാരീയം.

പിച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A madman, a delirious man.

പിച്ചപ്പിഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Living upon alms.

പിച്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* Pinching.

പിച്ചള, യുടെ. *s.* Brass.

പിച്ചാങ്കത്തി, യുടെ. *s.* A knife.

പിച്ചി, യുടെ. *s.* The great-flowered jasmine.

പിച്ചിലി, യുടെ. *s.* The francoline partridge.

പിച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. a.* To pinch. പിച്ചിക്കീറുന്നു, To tear in pieces. പിച്ചിപ്പറിക്കുന്നു, To pull or tear off.

പിച്ഛ, യുടെ. 1. The gum of the silk cotton tree. ഇലവിൻപശ. 2. a line, a row, a range. വരി. 3. the scum of boiled rice. കഞ്ഞിത്തെളി. 4. a plantain. വാഴപ്പഴം. 5. the venomous saliva of a snake. പാമ്പിന്റെ വിഷജലം.

പിച്ഛടം, ത്തിന്റെ. *s.* See പിച്ചടം.

പിച്ഛില, യുടെ. *s.* 1. The silk cotton tree, *Bombax heptaphyllum.* ഇലവം. 2. a potherb, *Basella rubra* and *lucida.* 3. a timber tree, *Dalbergia Sisu.* ഇരിവിള്ള. 4. an esculent root, *Arum Indica.*

പിച്ഛിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sauce mixed with rice gruel. 2. sauce, gravy or condiments with water or ghee. ചാറുള്ളകറി. *adj.* Moist.

പിഞ്ച, &c. *adj.* Unripe, immature, young *s.* Young fruit just set.

പിഞ്ഞ, or പിഞ്ഞ. *adj.* Rotten, decayed. പിഞ്ഞുപൊകുന്നു, പിഞ്ഞുപൊകുന്നു, To rot or become rotten, to decay.

പിഞ്ഛചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

പിഞ്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock's tail. മയിൽപീലി.

പിഞ്ഛാവതംസം, ത്തിന്റെ. *s.* CRISHNA's crest.

പിഞ്ജ, യുടെ. *s.* 1. Hurting, injuring, injury. ഉപദ്രവം. 2. cotton. പഞ്ഞി. 3. turmeric. മഞ്ഞൾ. 4. a switch. കൊൽ, വടി.

പിഞ്ജകൻ, ന്റെ. *s.* A killer, a destroyer. കൊല്ലുന്നവൻ.

പിഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaughter. കുല. 2. strength, power. ശക്തി.

പിഞ്ജരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow orpiment. അരിതാരം. 2. tawny or reddish yellow colour, a mixture of red and yellow. ഗൊരൊചന നിറം.

പിഞ്ജലം, ത്തിന്റെ. *s.* An army panic struck, or in great disorder. ഭയപ്പെട്ടസെന.

പിഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* China-ware of any kind, as plates, cups, saucers, &c.

പിഞ്ഞാണി, യുടെ. *s.* See പിഞ്ഞാണം.

പിട, യുടെ. *s.* 1. The female of birds, fowls. 2. the female of sheep, deer, &c. 3. beating with a switch.

പിടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A basket. കൊട്ട. 2. a large basket or receptacle of basket work for keeping grain, &c., a granary. കൂട. 3. a large boil. പരു.

പിടച്ചിൽ, ിന്റെ. *s.* 1. Palpitation, tremor. 2. leaping, jumping as a fish when caught, or a fowl when its head is cut off, or its throat cut. 3. struggling. 4. agitation.

പിടത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Plucking, rooting or digging up or out.

പിടത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To pluck up or away, to dig or root up.

പിടം, ത്തിന്റെ. *s.* A basket, a safe place in which provisions are kept, a sort of cupboard or granary made of bamboos or canes for holding grain. കൊട്ട, കൂട.

പിടമാൻ, ന്റെ. *s.* A doe, a female deer.

പിടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To beat, to leap, to throb, to palpitate. 2. to pant, to struggle. 3. to be agitated, to tremble.

പിടരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To be plucked up, to be dug or rooted up.

പിടലി, യുടെ. *s.* The nape of the neck.

പിടലിഞരമ്പ, ിന്റെ. *s.* The tendon forming the nape of the neck.

പിടാക, യുടെ. *s.* 1. Love, friendship. 2. a district.

പിടാകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend. 2. the head of a district, an inhabitant of a district.

പിടി, യുടെ. *s.* 1. A handful, a grasp, a catch. 2. seizure, catch. 3. the fist. 4. the closed hand. 5. a handle, a hilt. 6. the female of elephants, camels, pigs, &c. പിടിയിടുന്നു, To fix on a handle. പിടി എത്തുന്നു, 1. To seize. 2. to reach. പിടികിട്ടുന്നു, പിടികൂട്ടുന്നു, To seize. പിടികൂട്ടുന്നു, To set at variance, to set dogs or other animals to fight. പിടിവഴുതുന്നു, To slip through the hand to escape. പിടിവിടുന്നു, To let go.

പിടിക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A kind of potatoe or yam.

പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To seize, or apprehend; to catch, or take hold of. 2. to hold, or take possession of, a country. 3. to hold in or retain, as breath, &c. 4. to undertake. 5. to find out, or discover. 6. to press, depress, repress, or suppress. 7. to begin. 8. to be dependant on, to lean upon. 9. to stop or deduct, as pay. 10. to blow as a trumpet. 11. to admit, as a law-suit. 12. to take, or receive, into the mind, to understand. 13. to make for the shore. 14. to obtain, to take. 15. to purchase. 16. to form, as a mould. 17. to grind or sharpen instruments. 18. to row. 19. to steer. 20. to hold fast, to be determined on any thing. 21. to use, to employ. 22. to hire, to rent. 23. to take names down. 24. to beat time in music. 25. to detain. 26. to keep cash. 27. to saw. 28. to dig, to cut. 29. to measure, to gauge. 30. to plough. 31. to wrestle, to engage in close fight. *v. n.* 1. To be attacked by insects. 2. to cost. 3. to fit or suit, to be suitable or convenient. 4. to be possessed by evil spirits. 5. to arrive as ships. 6. dye to be imbibed. 7. to hold, to contain. 8. to be affected by disease or pain. 9. to take up or occupy time. 10. to adhere to. 11. to be seasoned, or take salt. പിടിക്കുന്നു is also added to a great number of nouns to give them a verbal signification; and in such cases takes its meaning from the noun to which it is affixed; thus, തുരുമ്പപിടിക്കുന്നു, To rust. കൊഴുപ്പുപിടിക്കുന്നു, *To grow* fat. പൂപ്പുപിടിക്കുന്നു, *To grow* mouldy. വഴിപിടിക്കുന്നു, *To take* a road. പകപിടിക്കുന്നു, *To conceive* hatred. പനിപിടിക്കുന്നു, *To have* or be seized with fever. കുളിർപിടിക്കുന്നു, *To feel* cold. കൈപിടിക്കുന്നു, *lit: To seize* the hand; 1. To ravish a female. 2. to protect, support, or assist. കയ്യിനെ പിടിക്കുന്നു, *lit: To take* the hand, to marry. ശക്തിപിടിക്കുന്നു, *To recover* strength. ആ മരുന്ന ഒരം ദിനത്തിന പിടിച്ചില്ല, That medicine has not *affected* this sickness. ചൂടപിടിക്കുന്നു, *To grow* hot. പച്ചപിടിക്കുന്നു, 1. *To become* green, to sprout. 2. *to become* strong. 3. *to become* rich. പഞ്ഞം പിടിക്കുന്നു, *To become* poor. വെർ പിടിക്കുന്നു, *To take* root. കാപിടിക്കുന്നു, *To bear* fruit. കാററപിടിക്കുന്നു, *To freshen* as a breeze, wind to fill the sails. രസം പിടിക്കുന്നു, *To become* pleased or delighted with. പിത്തം പിടിക്കുന്നു, *To become* bilious. പാണ്ട പിടിക്കുന്നു, *To become* marked with light coloured spots. തരിപ്പിടിക്കുന്നു, To granulate. കട്ട പിടിക്കുന്നു, *To become* lumpy or clotted. കരപിടിക്കുന്നു, 1. Land or soil *to form* on a shore. 2. *to become* wealthy. മണിപിടിക്കുന്നു, 1. To granulate. 2. to seed. പുകപിടിക്കുന്നു, 1. *To become* smoked. 2. to smoke. തീപിടിക്കുന്നു, *To take* fire. ലഹരിപിടിക്കുന്നു, *To become* intoxicated. തൌമ്പ പിടിക്കുന്നു, *To become* hoofed or horned. മഴപിടിക്കുന്നു, *To become* rainy. മണ്ണു പിടിക്കുന്നു, To rust. നാററംപിടിക്കുന്നു, To stink. വിത പിടിക്കുന്നു, *To grow* as seed just sown. കാട്ടപിടിക്കുന്നു, *To become* jungly. വാട്ടം പിടിക്കുന്നു, 1. To wither, to dry, to dry up. 2. to hold fast on. ചുവട പിടിക്കുന്നു, 1. *To take* root. 2. to follow the foot marks of a man, beast, &c. 3. *to become* rich. ബലഹളി പിടിക്കുന്നു, 1. *To become* lustful said in reference to the males of cattle. 2. *to be* frightened as cattle, &c. മലം പിടിക്കുന്നു, *To become* constupated or costive. അടിയിൽ പിടിക്കുന്നു, *To stick* or *adhere* to the bottom of a vessel. ശ്രുതിപിടിക്കുന്നു, 1. *To sound* a wind instrument for a long time without interruption. 2. to incite, to urge on. ഉറക്കം പിടിക്കുന്നു, *To become* sleepy. ഉന്നുപിടിക്കുന്നു, ഉച്ചുപിടിക്കുന്നു, *To become* mouldy and slippery as after rain. വഴക്കപിടിക്കുന്നു, To litigate, to dispute. ബാധ പിടിക്കുന്നു, 1. *To be possessed* by an evil spirit. 2. to remove such possession. പണ്ടി പിടിക്കുന്നു, *To hold* or *retain* as a pledge. തടം പിടിക്കുന്നു, To make a trench round the roots of trees, &c. for the purpose of watering them. മുതൽ പിടിക്കുന്നു, To take care of money, to act as a treasurer. വസ്തി പിടിക്കുന്നു, To administer an injection, വാട പിടിക്കുന്നു, To smell, to draw in the scent, as dogs. *v. comp.* പിടിച്ചടുക്കുന്നു, To pull or row quick to the shore. പിടിച്ചിരിക്കുന്നു, 1. To hold, to grasp firmly without letting go, to be intent on a business, used in a good and bad sense. 2. to adhere, to stick close. പിടിച്ചുകെട്ടുന്നു, 1. To bind, to tie up, or seize and tie up. 2. to embrace. പിടിച്ചു പറയുന്നു, To speak or insist forcibly on any point. പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നു, 1. To seize, or apprehend, or lay hold of. 2. to catch, hold, to retain possession of a country. 3. to begin. 4. to stop, as pay. 5. to comprehend, or understand. പിടിച്ചുമാററുന്നു, To separate. പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു, To carry away by force. പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു, To bring by force. പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, 1. To seize and give. 2. to retain part. പിടിച്ചുപറിക്കുന്നു, To rob, to plunder. പിടിച്ചുവലിക്കുന്നു, 1. To draw or drag along by force. 2. to pull. പിടിച്ചുതള്ളുന്നു, To push out or away by force. പിടിച്ചുപൂട്ടുന്നു, 1. To embrace.

2. to yoke oxen. 3. to lock up. 4. to fasten up. പിടിച്ചുവെക്കുന്നു, 1. To deduct and put by from wages. 2. to stop, to arrest.

പിടിച്ചുരാക്ക, ിന്റെ. *s.* A vice used by artificers.

പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hold, gripe, grasp. 2. seizing, seizure. 3. holding possession of. 4. holding in or retaining the breath. 5. stoppage of pay. 6. a prop, support, protection. See പിടിക്കുന്നു in all its meangs. പിടിത്തം കൂടുന്നു, 1. To apprehend, to lay hold on, to seize. 2. to attack.

പിടിത്താൾ, ളിന്റെ. *s.* A gleaned sheaf.

പിടിപാട, ിന്റെ. *s.* 1. A document given to a person on being appointed to any responsible situation. 2. a lease or document authorizing a person to hold land. 3. knowledge. പിടിപാടുകൊടുക്കുന്നു, To grant such document.

പിടിപാട്ടുനിനവ, ിന്റെ. *s.* A document given to *Chagons* to hold contracts, &c.

പിടിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be caught, to be ensnared. 2. to be seized, or apprehended.

പിടിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Ability, capacity. 2. sufficiency.

പിടിപ്പത. *ind.* Sufficient, enough, as much as it will hold, the value of a thing, capability.

പിടിപ്പത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain portion given to reapers. പിടിപ്പത്തംകൊടുക്കുന്നു, To give such portion.

പിടിപ്പന്നി, യുടെ. *s.* A sow.

പിടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to seize, hold, retain, begin, arrive, fit, or be inclined. 2. to rub with any unguent. 3. the causal form of പിടിക്കുന്നു in all its meanings.

പിടിപ്പുകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Incapacity, inability, unsuitableness, inconvenience. 2. insufficiency. 3. folly, ignorance, weakness of intellect.

പിടിപ്പുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A capable or able person.

പിടിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Authority, power. 2. support, protection.

പിടിമുഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of cubit measured from the elbow to the end of the closed fist.

പിടിമുറുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Holding fast. പിടിമുറുക്കുന്നു, To hold fast.

പിടിമൊന്ത, യുടെ. *s.* A kind of drinking vessel or goblet with a narrow mouth.

പിടിയരി, യുടെ. *s.* A handful of rice.

പിടിയാത്തവൻ, ന്റെ. *s.* A person who is incapable of doing any thing well, a stupid, dull, foolish or worthless person.

പിടിയാന, യുടെ. *s.* A female elephant.

പിടിവള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A support, prop. 2. a tie.

പിടുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pulling, plucking or rooting out, &c. 2. extortion by artifice.

പിടുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To pluck or pull out. 2. to extort by art, money, &c.

പിടുപിടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To give an imitative sound.

പിടുപിടെ. *adv.* 1. An imitative sound, applied to the crackling of a flame, &c. 2. thick, stiff.

പിടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n. & a.* 1. To beat, to leap, to throb, to palpitate. 2. to pant, to struggle. 3. to be agitated. 4. to beat with a switch.

പിട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A kind of rice bread made in a tube. 2. cheating, deception, fraud. പിട്ടുപറയുന്നു, To speak deceitfully with a view of obtaining one's own purpose, to impose on. പിട്ടുകാട്ടുന്നു, To frighten, to menace.

പിട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A seller of rice bread. 2. a cheat, a deceiver. 3. a menacer.

പിഠരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pot, a pan. കലം.

പിഠരി, യുടെ. *s.* A pot, a pan. കലം.

പിണ, യുടെ. *s.* 1. A yoke, yoking or tying of cattle together, joining together instruments of husbandry. 2. connexion, coupling. 3. agreement, consent. 4. a bail, a surety. 5. failure, disappointment, folly. 6. the being involved in any thing. പിണകെട്ടുന്നു, To yoke cattle, to join together instruments of husbandry. പിണയഴിക്കുന്നു, To unyoke. പിണപറയുന്നു, To lay blame or charge on another, to accuse another.

പിണക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A disputant, a contentious person. 2. an unruly ox.

പിണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dispute, quarrel, disagreement, discord, resentment, ill-will, rancour. 2. wrong. 3. confusion, entanglement.

പിണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To put wrong, to entangle. 2. to cause to disagree, or be at variance.

പിണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To dispute, to quarrel, to disagree, to be at variance. 2. to shew ill-will, rancour. 3. to be unruly. 4. to be wrong, to be entangled.

പിണച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Yoking, tying together. 2. entanglement. 3. coupling, copulation.

പിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A corpse, a dead body.

പിണയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To couple, to be united, to consent, to be connected, to copulate. 2. to be entangled, to be involved in any thing.

പിണർ, രിന്റെ. *s.* 1. A flash. 2. a tie, tying together.

3. thickness, stiffness, coagulation. മിന്നൽപിണർ, A flash of lightning.
പിണരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To yoke, to tie together.
പിണക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or grow thick, to coagulate.
പിണപ്പു, റിന്റെ. *s.* Thickness, stiffness, coagulation.
പിണമ്പുളി, യുടെ. *s.* A sort of tamarind.
പിണാത്തി, യുടെ; & പിണാപ്പെൺ, ണ്ണിന്റെ. *s.* A maid servant.
പിണാവു, റിന്റെ. *s.* Servitude, slavery.
പിണി, യുടെ. *s.* 1. A kind of sickness said to be produced by evil spirits. 2. a demon. പിണിയൊഴിക്കുന്നു, To remove such sickness.
പിണിയാൾ, ളിന്റെ. *s.* A substitute.
പിണെപിണക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow thick, to thicken, to become stout.
പിണെപിണെ. *adv.* Thickly, stoutly.
പിണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To couple together, to yoke, to tie together. 2. to connect ropes, cords, &c. 3. to tie cattle together. 4. to entangle, to involve.
പിണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See പിണ്ഡം.
പിണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The stem of a plantain tree. 2. refuse, what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out. 3. elephant's dung. 4. a raft or float of bamboos.
പിണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Incense. കുന്തുരുക്കം. 2. a goblin, a demon. പിശാചു.
പിണ്ഡക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A stout, robust man.
പിണ്ഡഗൊസ, യുടെ. *s.* Gum myrrh. നറുമ്പശ.
പിണ്ഡദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A gift or gifts in honour of deceased relations. പിതൃക്രിയ.
പിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lump, heap, cluster, quantity or collection. കൂട്ടം. 2. a ball, a globe. ഉണ്ട. 3. a mouthful, or globular lump of food, considered as equivalent to a mouthful. ഉരുള. 4. an oblation to deceased parents, ancestors, as a ball or lump of meat, or rice, mixed up with milk, curds, flowers, &c. and offered to the *manes* at the several *sradd'has*, by the nearest surviving relations. 5. gifts in honour of a deceased relation. 6. the body. ശരീരം. 7. food. ഭക്ഷണം. 8. flesh, meat. മാംസം. 9. the embryo or fœtus in the early period of gestation. ഗർഭപിണ്ഡം. 10. the projection of an elephant's frontal sinus. ആനത്തലയിലെ മുഴ. 11. livelihood, means of living. ഉപജീവനം. 12. iron. ഇരിമ്പു. 13. myrrh. നറുമ്പശ. 14. frankincense. സാമ്പ്രാണി. 15. fresh butter. വെണ്ണ. 16. wages, hire. ശമ്പളം. *adj.* Coarse, thick, gross, solid. പിണ്ഡംവെക്കുന്നു, പിണ്ഡംകൂട്ടുന്നു, To perform an oblation or funeral rites or obsequies after the death of a near relation.
പിണ്ഡസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A funeral rite or ceremony, bathing after mourning. പുലകുളി.
പിണ്ഡാകാരം. *adj.* Globular, in the form of a ball.
പിണ്ഡിക, യുടെ. *s.* 1. The nave of a wheel. വണ്ടിയുടെ നടു. 2. the instep. ഉള്ളങ്കാൽ.
പിണ്ഡിതം. *adj.* 1. Multiplied, added. 2. counted, numbered. 3. thick, massy, lumpy. 4. collected, heaped together. കൂട്ടപ്പെട്ടത, ഉരുട്ടപ്പെട്ടത.
പിണ്ഡിലൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer, an arithmetician, a calculator of nativities. ജ്യോത്സ്യൻ.
പിണ്ഡീകൃതം. *adj.* 1. Thickened, made massy, lumpy. 2. heaped together. പിണ്ഡമാക്കപ്പെട്ടത.
പിണ്ഡീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Vangueria spinosa.* (Rox.) 2. a shrub, *Tabernæmontana coronaria.* മലങ്കാര.
പിണ്ണാക്കു, റിന്റെ. *s.* See the following.
പിണ്യാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sediments of seeds, &c. ground for oil; oil cake, or the seeds after expression. പിണ്ണാക്കു. 2. asafœtida. കായം. 3. incense. കുന്തുരുക്കം.
പിതാക്കന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Paternal ancestors.
പിതാമഹൻ, ന്റെ. *s.* A paternal grandfather, a father's father. അപ്പന്റെ അപ്പൻ, മുത്തച്ഛൻ.
പിതാമഹി, യുടെ. *s.* A father's mother, or paternal grandmother. അമ്മൂമ്മ, മുത്തശ്ശി.
പിതാവു, റിന്റെ. *s.* A father. അപ്പൻ, അച്ഛൻ.
പിതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To crush, to mash, to squeeze, to press.
പിതുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Squeezing, pressing, crushing, mashing.
പിതുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be crushed, mashed; to be pressed, to be squeezed.
പിതുരാജ്ജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Patrimony. അപ്പന്റെ മുതൽ.
പിതൃകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed in honour of deceased ancestors.
പിതൃക്കൾ, ളുടെ. *s. plu.* Deceased ancestors.
പിതൃക്രിയ, യുടെ. *s.* A ceremony performed in honour of deceased ancestors.
പിതൃതൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gifts in honour of deceased relatives, distributed at the funeral ceremonies. പിതൃദാനം. 2. the act of throwing water out of the right hand at seasons of ablution, by way of offering to the *manes* or deceased ancestors in general.

പിതൃതിഥി, യുടെ. *s.* 1. The day of the new moon, on which she rises invisible, on which offerings are made to the *manes* of deceased ancestors. 2. the anniversary of a deceased ancestor.

പിതൃതുല്യൻ, ന്റെ. *s.* One like his father.

പിതൃദാനം, ന്റെ. *s.* Gift in honour of deceased ancestors.

പിതൃധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Patrimony. കാരണവന്മാരുടെ മുതൽ.

പിതൃപതി, യുടെ. *s.* *Yama*, as regent of the dead. യമൻ.

പിതൃപിതാ, വിന്റെ. *s.* A paternal grandfather. മുത്തച്ഛൻ.

പിതൃപൂജ, യുടെ. *s.* Worship of the *manes* by oblations.

പിതൃപ്രസൂ, വിന്റെ. *s.* Twilight, because then it is considered the spirits of one's ancestors are abroad.

പിതൃഭ്രാതാ, വിന്റെ. *s.* A father's brother. പെരപ്പൻ, ചിററപ്പൻ.

പിതൃയജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Worship of the *manes* by oblations of water, food, &c. പിതൃപൂജ.

പിതൃവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A cemetery, a place where dead bodies are burnt, or buried. ചുടലക്കാട, ശവമിടും സ്ഥലം.

പിതൃവഴി, യുടെ. *s.* The genealogy of ancestors.

പിതൃവ്യൻ, ന്റെ. *s.* A paternal uncle. ചിററപ്പൻ.

പിതൃശാപം, ത്തിന്റെ. *s.* A father's curse or displeasure.

പിതൃശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Remains of an offering in honour of deceased relatives.

പിതൃഷ്വസാവ, ിന്റെ. *s.* A father's sister. പിതാവിന്റെ ഉടൽപിറന്നവൾ.

പിതൃസന്നിഭൻ, ന്റെ. *s.* One like his father.

പിതൃഹത്യ, യുടെ. *s.* The crime of parricide, the murder of a father. പിതാവിനെ കൊന്നിട്ടുള്ള പാപം.

പിത്തകാമില, യുടെ. *s.* A kind of jaundice.

പിത്തകാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cough, catarrh. ചുമ. 2. a kind of consumption.

പിത്തകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Excess of bile.

പിത്തഗുന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A bilious complaint.

പിത്തഗ്രഹണി, യുടെ. *s.* A kind of looseness.

പിത്തജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Bilious fever.

പിത്തധാതു, വിന്റെ. *s.* See the following.

പിത്തനാഡി, യുടെ. *s.* The bilious pulse, or that governed by the bilious principle.

പിത്തപാണ്ഡു, വിന്റെ. *s.* A kind of jaundice.

പിത്തപ്പുണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The venereal disease.

പിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Bile, the bilious humor, choler.

പിത്തം പിടിക്കുന്നു, To become bilious.

പിത്തരക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting of blood.

പിത്തരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A bilious complaint or distemper.

പിത്തവൎദ്ധന, യുടെ. *s.* Exuberance of bile.

പിത്തശൊണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting of blood.

പിത്തശൊഫം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of jaundice accompanied by swelling of the body.

പിത്തളം, ത്തിന്റെ. *s.* Brass. പിച്ചള. *adj.* Producing bile. പിത്തമുണ്ടാക്കുന്ന.

പിത്തക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Excess of bile.

പിത്താധിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Exuberance of bile.

പിത്താസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting of blood.

പിത്ര്യം, &c. *adj.* 1. Paternal. പിതൃസംബന്ധം. 2. obsequial, relating to the parent, or deceased progenitors. പിതൃതൎപ്പണം.

പിത്ര്യാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* An oblation, an offering of food to deceased ancestors. ബലിക്കരി.

പിത്സത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird. പക്ഷി.

പിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A covering, a cover or concealment. മറ. 2. a lid, a top or cover. മൂടി. 3. a sheath. ഉറ. 4. a door. വാതിൽ. 5. a rapper, a cloak, &c. പുതെപ്പ.

പിനദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is clothed, accoutred, dressed. കവചമിട്ടവൻ.

പിനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bow of SIVA. ശിവന്റെ വില്ല. 2. a trident, or three pronged spear. ശൂലം. 3. the trident of SIVA. ശിവന്റെ ശൂലം.

പിനാകി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പിൻ. *part.* After, behind, back, last.

പിങ്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The heel. 2. the hinder part of the leg.

പിങ്കുടുമ, യുടെ. *s.* A tuft or lock of hair worn on the back of the head by *Hindus*.

പിങ്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. The state of having the hands tied behind, tying the hands behind. 2. the hinder or back part of a house. 3. the poop or stern of a vessel.

പിഞ്ചരട, ിന്റെ. *s.* A string tied behind.

പിഞ്ചാട, ിന്റെ. *s.* The hind part of a carriage.

പിഞ്ചെല്ലൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Following, accompanying. 2. pursuing. പിഞ്ചെല്ലുന്നു, 1. To follow, to accompany. 2. to pursue, to go after.

പിന്തല, യുടെ. *s.* 1. The back part of the head. 2. the stern of a ship. 3. the after part.

പിന്തിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To turn back, to return, to retreat.

പിന്തിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Turning back, retreat.
പിന്തിരിഞ്ഞവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has turned back, retreated. 2. one who is defeated.
പിന്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To turn back, to return. 2. to retreat, to be defeated.
പിന്തിരിവ, ിന്റെ. *s.* Turning back, defeat.
പിന്തുട, യുടെ. *s.* 1. The hinder part of the thigh. 2. a hind quarter of mutton, &c.
പിന്തുടൎച്ച, യുടെ. *s.* Pursuit, following, going after.
പിന്തുടരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* To follow, to pursue.
പിന്തുണ, യുടെ. *s.* Assistance, aid, support. പിന്തുണ ചെയ്യുന്നു, To aid, to assist. പിന്തുണ നില്ക്കുന്നു, To support.
പിന്തുണെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To assist, to aid, to support.
പിന്തെരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* To pursue.
പിന്തെൎച്ച, യുടെ. *s.* Following, pursuing.
പിന്ന. *adj.* Behind, after, back.
പിന്നടക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A follower, a companion.
പിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* Plaiting, braiding, twisting, wreathed work.
പിന്നാലെ. *postpos.* After, afterwards, behind.
പിന്നിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To follow. 2. to surpass, to out-run, to leave behind.
പിന്നിൽ, പിമ്പിൽ. *postpos.* Behind, after. As a *part.* Behind, afterwards.
പിന്നീട. *adv.* Afterwards, after that, after.
പിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. a.* To plait, to braid, to twist, to wreath.
പിന്നെ. *part. & adv.* After, then, and, moreover, besides, afterwards. പിന്നെ എന്ത, What more?
പിന്നെത്തെ. *adj.* The following, coming next, succeeding.
പിന്നെത്തെതിൽ. *adj.* Afterwards, after that.
പിന്നെപ്പിന്നെ. *adv.* 1. Repeatedly, again and again. 2. orderly, regularly.
പിന്നെയും. *adv.* Further, moreover, again, and.
പിന്നെയൊ? *adv.* What then, what next, will it not, to be sure, why not, what is to be done.
പിന്നെറവടി, യുടെ. *s.* A short arrow, thrown from the hand, or shot through a tube.
പിന്നൊക്കം. *adv.* 1. Backwards, behind. 2. idly.
പിന്നൊക്കംമാറുന്നു, റി, വാൻ ; or വാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To retreat, to draw back. പിന്നൊക്കം മാററം, Retreat, drawing back, defeat.
പിന്നൊക്കി. *adv.* Backwards, behind.

പിമ്പ. *adv.* After, behind, back, last.
പിമ്പട, യുടെ. *s.* The rear of an army.
പിമ്പണി, യുടെ. *s.* 1. Work done over again. 2. work done in the after part of the day.
പിമ്പിൽ. *part.* Behind, after.
പിമ്പുമറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To tumble backwards heels over head.
പിമ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The back part, the back side. 2. rereward, or rear of an army.
പിമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To lay behind, to delay, to be surpassed, to be out-run.
പിമ്പെ. *postpos.* After, behind.
പിമ്പെ. *adv.* Behind.
പിൻബുദ്ധി, യുടെ. *s.* After thought.
പിൻഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The hinder part.
പിന്മഴ, യുടെ. *s.* The latter rain.
പിന്മാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To retreat, to go back, to retire, to suffer defeat.
പിന്മാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Retreating, drawing back, retiring, suffering defeat.
പിൻവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The latter rain.
പിൻവാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To retreat, to draw back, to recede, to withdraw, to retire. 2. to backslide.
പിപാസ, യുടെ. *s.* Thirst. ദാഹം.
പിപാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Thirst. ദാഹം.
പിപാസിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is thirsty, athirst.
പിപാസു, വിന്റെ. *s.* One who is thirsty.
പിപീലക, യുടെ. *s.* A large black ant.
പിപീലിക, യുടെ. *s.* The common small red ant. ഉറുമ്പ.
പിപ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* The poplar leaved, or holy, fig tree, *Ficus religiosa.* അരയാൽ.
പിപ്പലി, യുടെ. *s.* Long pepper, *Piper longum.* തിപ്പലി.
പിപ്പലിമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the long pepper. തിപ്പലിവെർ.
പിപ്പു, വിന്റെ. *s.* A freckle, a mark. മറു.
പിരട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Perversion. 2. deceit, fraud, trick, cheating. പിരട്ടുപറയുന്നു, To speak deceitfully, to deceive, to cheat, to trick.
പിരട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A cheat, a fraudulent man.
പിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To pervert. 2. to cheat, to deceive. 3. to rub or apply medicine on a wound, &c. 4. to feel naucea at the stomach. 5. to kill. 6. to roll on the ground.
പിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To roll, to be moved

from one side to another. 2. to wallow or welter in mire or water. 3. to be smeared, daubed, &c.

പിരൾച്ച, യുടെ. *s.* 1. Rolling, a being rolled. 2. wallowing, weltering. 3. besmearing, rubbing.

പിരി, യുടെ. *s.* 1. A twist, a convolution. 2. twisting, twining. 3. any thing made by convolution. പിരിമുറുക്കുന്നു, To twist tight, to make a cord, rope, &c.

പിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To separate, to disunite, to dissolve, to dismiss, to disjoin, to put asunder, to sever. 2. to twist or make cord, rope, &c. 3. to collect, to gather. 4. to extinguish, to put out. 5. to separate into portions, to divide. 6. to pluck cocoa-nuts from the tree.

പിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Separation, disunion, dismission, dissolution, schism. 2. putting asunder, putting away. 3. twisting, turning. 4. flowering as a cocoa-nut tree. 5. coagulation or turning of milk.

പിരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* A plant, *Tetracera sarmentosa.*

പിരിയൻ. *adj.* 1. Twisted, winding. 2. cross-grained.

പിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To part, to separate, to retire, to be dissolved; to go asunder, to become disunited or disjoined, to disagree. 2. to be twisted, twined. 3. to be collected, gathered. 4. to be separated into portions. 5. to be plucked, or gathered as cocoa-nuts from the tree. 6. to flower as a cocoa-nut tree. 7. to be coagulated or turn sour as milk. 8. to be sold. 9. to be crooked, warped, contracted. പിരിഞ്ഞുപൊകുന്നു, 1. To retire, to separate. 2. to become coagulated. 3. to be turned sour as milk.

പിരിവ, ിന്റെ. *s.* 1. Separation, division, or disunion, disagreement, schism. 2. a twist, contortion, writhe, twisting, making rope, &c. 3. collection of rent, taxes, &c. 4. receipts by sale, &c. 5. a bind. 6. a circlet. 7. turning or spinning round. 8. the turn or screw of a nail. 9. a portion, a part. 10. crookedness, a warp, contraction.

പിരിവള, യുടെ. *s.* 1. A twisted needle for rafters. 2. a twisted, or wreathed ring.

പിരുപിരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To rustle, to make a low rattling noise, as dry leaves on the ground, or any thing among dry leaves.

പിരുപിരുപ്പ, ിന്റെ. *s.* The rustling sound of cloth or dry leaves.

പിരുപിരെ. *adv.* With a low rustling noise.

പിലയൻ, ന്റെ. *s.* A slave, a low caste man.

പിലാവ, ിന്റെ. *s.* The jack tree, *Artocarpus integrifolia.*

പിലാവില, യുടെ. *s.* The leaf of the jack tree used as a spoon.

പിലാശ, ിന്റെ. *s.* See പ്ലാശ.

പിലിശ, യുടെ. *s.* The spleen.

പില്പാട. *adv.* After, afterwards, then.

പില്ലൻ, ന്റെ. *s.* One blear-eyed. ചീങ്കണ്ണൻ.

പിശകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To ask or press for more, or something to boot, some gratuitious addition to the commodity sold.

പിശക, ിന്റെ. *s.* 1. Dispute, contention. 2. the demand of something over. 3. avarice, the quality of a miser, niggardliness.

പിശക്കൻ, ന്റെ. *s.* A miser, a niggard.

പിശംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Tawny colour. പിംഗലം. *adj.* Of a tawny colour.

പിശംഗി, യുടെ. *s.* A woman of a tawny colour. പിംഗലവൎണ്ണമുള്ളവൾ.

പിശാച, ിന്റെ. *s.* A common term for the devil, a demon, an evil spirit, a fiend, a malevolent being, always described as fierce and malignant, a ghost.

പിശാചൻ, ന്റെ. *s.* 1. A devil. 2. an eater of raw flesh.

പിശാചി, യുടെ. *s.* A female imp.

പിശിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Flesh. പച്ചമാംസം.

പിശിതാശനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A flesh eater. പച്ചമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. a *Rácshasa.* രാക്ഷസൻ.

പിശുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Avarice, tenaciousness, niggardliness.

പിശുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A miser, a niggard.

പിശുന, യുടെ. *s.* A gramineous plant, *Trigonella corniculata.* ജൊനകപ്പുല്ല.

പിശുനത, യുടെ. *s.* 1. Malignity, slanderousness, mischief-making. കുരള. 2. cruelty, wickedness. ക്രൂരത. 3. meanness, baseness. ഹീനത. 4. lying. നുണ.

പിശുനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cruel, wicked man. ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ. 2. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ. 3. a calumniator. കുരളക്കാരൻ. 4. a liar. നുണയൻ. 5. a vile, low, contemptible person. ഹീനൻ. 6. a name of *Náreda.* നാരദൻ.

പിശുനം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron. കുങ്കുമം. *adj.* 1. Cruel, wicked. 2. malignant, slanderous. 3. low, vile, contemptible.

പിഷാരകൻ, ന്റെ. *s.* A servant at a temple.

പിഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The house of a servant at a temple.

പിഷാരവടി, യുടെ. *s.* A titular name of a man of a certain tribe who serves at a temple.

പിഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cake made of flour or meal of any grain. അപ്പം. 2. a disease of the eyes, opacity of cornea. ശുക്ലവ്യാധി.

പിഷ്ടചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of round cake, with a hole in the middle. മുറുക്ക.

പിഷ്ടപചനം, ത്തിന്റെ. *s.* A boiler, a seether, a sauce-pan. വറുപ്പാനുള്ള കലം.

പിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of cake, bread. അപ്പം. 2. the flour or meal of any thing that is ground. മാവു. *adj.* Ground, pounded, bruised. പൊടിക്കപ്പെട്ടത.

പിഷ്ടാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfumed powder for scenting rooms, garments, &c., especially the scented dust which the *Hindus* sprinkle over each other at the *Holi* or spring festival.

പിഹിതം, &c. *adj.* Concealed, covered, hidden. മറെക്കപ്പെട്ടത.

പിളൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. a.* To split, to divide, to cleave, to rend, to tear.

പിളൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Splitting, cleaving, rending. 2. a cleft, a division.

പിളൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* A division, a cleft, a crack, a slice, a rent.

പിളരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* To be split, to split, to burst asunder, to rend.

പിള്ള, യുടെ. *s.* 1. A child, male or female. 2. a writer. 3. a title added to a proper name, a man of the writer caste. 4. the young of birds. 5. the young of animals. 6. the fœtus. 7. a grinder, a pestle. 8. a small fruit.

പിള്ളക്കട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A cradle, or child's cot.

പിള്ളക്കര, യുടെ. *s.* A smaller stripe in cloth.

പിള്ളക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A small post.

പിള്ളക്കിണറ, റ്റിന്റെ. *s.* A small well sunk within a larger one when the latter is dry.

പിള്ളത്തുണി, യുടെ. *s.* Baby's linen.

പിള്ളത്തൊട്ടി, യുടെ. *s.* A cradle.

പിള്ളപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* Small rooms in a box.

പിള്ളമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The sucker or young twig of a tree.

പിള്ളമുണ്ട, ിന്റെ. *s.* A child's cloth, a small cloth.

പിള്ളമുറി, യുടെ. *s.* See പിള്ളപ്പെട്ടി.

പിള്ളയരഞ്ഞാൺ, ണിന്റെ. *s.* A chain worn by children round the waist.

പിള്ളയാർ, രുടെ. *s.* A name of GANÉSA.

പിള്ളയൂണ, ിന്റെ. *s.* Giving food to a child for the first time.

പിള്ളവള, യുടെ. *s.* A child's bracelet.

പിള്ളവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A small door made in a large one.

പിഴ, യുടെ. *s.* 1. An error, a fault, a mistake. 2. an omission, a blunder, an over-sight. 3. a fine, amercement. 4. adultery. പിഴ ചെയ്യിക്കുന്നു, To fine, to amerce, to punish. പിഴ ചുമത്തുന്നു, To accuse, to impeach. പിഴ തീൎക്കുന്നു, To correct, to alter. പിഴ നൊക്കുന്നു, To revise, to correct. പിഴ എല്ക്കുന്നു, To acknowledge or confess a fault. പിഴ ചെയ്യുന്നു, To be fined, or pay a fine. പിഴ മൂളുന്നു, To confess or acknowledge one's fault.

പിഴയാളി, യുടെ. *s.* A criminal, a guilty person.

പിഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Living, maintenance, livelihood, subsistence.

പിഴപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to err, or go astray. 2. to cause to sin, or commit adultery. 3. to restore, to revive.

പിഴവഴി, യുടെ. *s.* 1. A bad road. 2. heresy.

പിഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Wringing out water from a cloth. 2. squeezing or pressing out the juice of fruit, &c.

പിഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To wring out water from a cloth. 2. to squeeze or press out the juice of fruit, &c. പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നു, To squeeze out.

പിഴകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Being deprived or divested of. 2. being turned out, excommunication. 3. a being overcome or defeated. 4. preservation. 5. plucking or pulling up, plucking up by the roots.

പിഴകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be deprived or divested of, to be dethroned. 2. to be cast or turned out, to be removed from. 3. to be overcome, to be defeated, to be overthrown. 4. to be kept out of, to be preserved. 5. to be deceived.

പിഴക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Depriving or divesting of. 2 turning out, removing. 3. conquering, defeating. 4. preserving. 5. deceit, fraud.

പിഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To deprive, to divest of, to dethrone, to displace. 2. to cast out, to turn out. 3. to overcome, to defeat, to overthrow. 4. to keep out of, to prevent one from falling into danger or difficulties. 5. to preserve. 6. to deceive.

പിഴുന്നു, തു, വാൻ. *v. a.* 1. To root up, to pluck or pull up. 2. to pluck off.

പിഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To err, to go astray, to mistake, to do amiss. 2. to support life. 3. to die.

പിറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be born, to spring, to proceed from. 2. to begin, to commence. 3. to be, to rise.

പിറന്നനാൾ, ളിന്റെ. *s.* A birth-day.

പിറപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Birth, nativity. 2. springing, proceeding. 3. commencement, beginning.

പിറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beget.

പിറപ്പുമയിർ, രിന്റെ. *s.* Hair with which one is born.

പിറവി, യുടെ. *s.* 1. Birth, nativity. 2. any thing with which one is born, as a mark, a mole, &c. 3. the time of birth. 4. the birth place.

പിറുക്ക, യുടെ. *s.* 1. A musquito. 2. a toad.

പിറുപിറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To murmur, to grumble. 2. to mutter. 3. to drizzle as rain.

പിറുപിറുപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Murmurring, grumbling. 2. muttering.

പിറ്റെ. *adj.* After, following.

പിറ്റെ ദിവസം. *adv.* The next day, the day after the one just spoken of.

പിറ്റെന്നാൾ. *adv.* The day after, the next day.

പീ, യുടെ. *s.* 1. Dung. 2. wax of the ear. 3. mucus.

പീച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* See പീച്ചി.

പീച്ചൻ. *adj.* Immature, not fully grown.

പീച്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* Squirting.

പീച്ചാങ്കത്തി, യുടെ. *s.* A knife.

പീച്ചാങ്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A syringe.

പീച്ചി, യുടെ. *s.* The plant which bears the vegetable mentioned under the following word. പീച്ചിങ്ങാ.

പീച്ചിക്കാ, യുടെ. *s.* 1. See പീച്ചിങ്ങാ. 2. the very small plantains at the end of a large bunch of plantains.

പീച്ചിങ്ങാ, യുടെ. *s.* A potherb, a vegetable somewhat resembling a cucumber, but more acute at the ends and has a rougher skin, *Luffa acutangula.* (Rox,) *Momordica luffa, Cucumis acutangulus.* പെപ്പീച്ചിങ്ങ, Abittersort.

പീച്ചുന്നു, ച്ചി, വാൻ. *v. a.* To squirt, to syringe.

പീഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A dish, a plate, China-ware earthen-ware.

പീഞ്ഞാണി, യുടെ. *s.* A dish, a plate.

പീഞ്ഞാവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeping plant.

പീട, ിന്റെ. *s.* 1. The refuse of any thing after the juice has been squeezed out. 2. oil cake.

പീടിക, യുടെ. *s.* A market, a shop, a stall, a place of sale.

പീടികക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A shop-keeper.

പീടികച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Goods exposed for sale in a shop, &c.

പീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A seat, a chair, a stool. 2. a throne. ഗുരുപീഠം, The seat or office of a spiritual preceptor, as *cathedra.* ബലിപീഠം, An altar for sacrifice.

പീഠിക, യുടെ. *s.* 1. The beginning, a preface, or preamble. 2. a seat, a chair. പീഠികയിടുന്നു, 1. To write a preface. 2. to write a copy.

പീഡ, യുടെ. *s.* 1. Anguish of mind, pain, suffering, affliction, misery. 2. persecution, torture. 3. compassion, pity. 4. devastation, laying waste. ദെഹപീഡ, Bodily sufferings. ആത്മപീഡ, Mental sorrow or suffering. മനഃപീഡ, Sorrow.

പീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Oppression, persecution, infliction of pain, paining. 2. devastation, laying a country waste.

പീഡാകരം. *adj.* 1. Sharp, corrosive. 2. causing pain, paining. പീഡിപ്പിക്കുന്നത.

പീഡിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be oppressed, to suffer pain, distress, affliction, or persecution.

പീഡിതം, &c. *adj.* 1. Oppressed, afflicted, pained, or suffering pain or distress. 2. bound, tied.

പീഡിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To oppress, to vex, to torment, to tease, to afflict, to give pain. 2. to devastate, to lay waste.

പീഡ്യമാനൻ, ന്റെ. *s.* An oppressor. പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പീത, യുടെ. *s.* 1. Turmeric. മഞ്ഞൾ. 2. a plant, a yellow jasmine. ചെങ്കുറുമൊഴി.

പീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം. 2. saffron. കുങ്കുമം. 3. a topaz, a yellow stone. പുഷ്പരാഗം. 4. yellow colour. മഞ്ഞൾ നിറം. 5. gold. പൊന്ന.

പീതചെലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who wears yellow clothes. മഞ്ഞവസ്ത്രമുടുത്തിരിക്കുന്നവൻ. 2. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

പീതദാരു, വിന്റെ. *s.* 1. A sort of pine, *Pinus Dévadáru.* തെവതാരം. 2. another kind of pine, *Pinus longifolia.* ചരളം.

പീതദ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A sort of curcuma, *Curcuma Zanthorhizon.* മരമഞ്ഞൾ. 2. a species of pine, *Pinus longifolia.* ചരളം.

പീതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hog plum, *Spondias mangifera.* അമ്പഴം. 2. saffron. കുങ്കുമം. 3. yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം.

പീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow colour. മഞ്ഞൾനിറം. 2. safflower. കുങ്കുമം. 3. a topaz, a yellow gem. പുഷ്പരാഗം. 4. drinking. പാനം.

പീതരൊഹിണി, യുടെ. *s.* White hellebore, *Veratrum album.* പീതമ്ണി.

പീതവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow colour. മഞ്ഞൾ

നിറം. *adj.* Of a yellow colour, yellow.
പീതവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow raiment. മഞ്ഞൾ നിറമുള്ള വസ്ത്രം.
പീതവാലുക, യുടെ. *s.* Turmeric. മഞ്ഞൾ.
പീതസാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Pentaptera tomentosa.* വെങ്ങവൃക്ഷം.
പീതസാരം, ത്തിന്റെ. 1. A yellow gem, a topaz. പുഷ്പരാഗം. 2. a yellow sort of sandal wood. ഹരിചന്ദനം.
പീതസ്ഫടികം, ത്തിന്റെ. *s.* A precious gem, a topaz. പുഷ്പരാഗം.
പീതാംബരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. a religious mendicant wearing a yellow garment.
പീതാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow apparel. 2. the dress of VISHNU. മഞ്ഞവസ്ത്രം.
പീതി, യുടെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. drinking. പാനം. 3. a dram shop. പാനസ്ഥലം.
പീതിക, യുടെ. *s.* 1. Turmeric. മഞ്ഞൾ. 2. the yellow jasmine. ചെങ്കുറമൊഴി.
പീത്ത. *adj.* 1. Bad, vile, low. 2. rent, torn.
പീനം, &c. *adj.* Fat, bulky, corpulent, large. പുഷ്ടിയുള്ള.
പീനസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cough, catarrh. ചുമ. 2. cold affecting the nose. മൂക്കൊലിക്കുന്ന വ്യാധി.
പീനസ്കന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A wild hog. കാട്ടുപന്നി.
പീനാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A large stone on the mouth of a well. കിണററിന്റെ വായ്മൂല്ല.
പീനാറിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large tree, the wood of which stinks like human ordure, *Ailanthus excelsa.*
പീനാററമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree having fetid flowers, *Sterculia fœtida.*
പീനോധ്നി, യുടെ. *s.* A cow with a full or large udder. അകിട വലിയ പശു.
പീപ്പ, or പീപ്പക്കുററി, യുടെ. *s.* A cask.
പീപ്പന്നി, യുടെ. *s.* A domestic pig.
പീയൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ambrosia, nectar, the imaginary food of the gods. അമൃത. 2. the milk of a cow during the first seven days after calving. പെററ ഏഴദി വസത്തിനകത്തുള്ള പാൽ.
പീര, യുടെ. *s.* The refuse or what remains after the juice of any thing has been pressed or squeezed out.
പീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A creeping plant bearing white or yellow flowers.
പീരക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of the പീരകം.
പീരക്കി, യുടെ. *s.* A cannon, or great gun.
പീരപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of wild gourd bearing a small bitter fruit.
പീരപ്പട്ടിക്കാ, യുടെ. *s.* The bitter fruit of the preceding.
പീരപ്പിണ്ണാക്ക, ിന്റെ. *s.* Cocoa-nut oil cake.
പീലി, യുടെ. *s.* 1. The feathers of a peacock's tail. 2. the eye-lashes. 3. straw. 4. a ring worn by women on their toes.
പീലിക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* The eye of a peacock's tail.
പീലിക്കുട, യുടെ. *s.* An umbrella made with peacocks feathers.
പീലിക്കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A large lance or pike.
പീലിക്കന്ന, ിന്റെ. *s.* The root of a peacock's tail.
പീലിയാൻ, ന്റെ. *s.* A peacock.
പീലു, വിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, applied in some places to the *Careya Arborea,* and in others to the *Salvadora Persica;* it is very commonly assigned also to all exotic and unknown trees. ഉങ്ക. 2. an elephant. ആന. 3. an arrow. അമ്പ. 4. a flower. പൂ. 5. an atom. അണു.
പീലുപണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A sort of creeper from the fibres of which bow strings are made, bow string hemp, *Sanseviera Zeylonica.* പെരുങ്കുരുമ്പ. 2. the large flowered Bryony, *Bryonia grandis.* കൊവൽ.
പീവട്ടി, യുടെ. *s.* The flexuous branched winter-cherry, *Physalis flexuosa.*
പീവരം. *adj.* Fat, large, corpulent. തടിച്ചത.
പീവരസ്തനി, യുടെ. *s.* 1. A cow with a large udder. അകിട വലിയ പശു. 2. a woman with large breasts. മുല വലിയവൾ.
പീവീ. *adj.* Fat, large. തടിച്ചത.
പീള, യുടെ. *s.* The rheum or gum of the eyes. Gum or secretion formed in the eyes. പീളയടിയുന്നു, The eyes to be closed with gum.
പീളക്കുഴി, യുടെ. *s.* The inner corner of the eye where the gum is formed.
പീറ. *adj.* 1. Bad, vile, low, mean. 2. torn, rent.
പുക, യുടെ. *s.* Smoke, vapour.
പുകക്കാട, ിന്റെ. *s.* A great, or thick smoke.
പുകക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A chimney.
പുകച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Smoking, smoke, fumigation. 2. obscurity, darkness. 3. exhalation, vapour. 4. heat. 5. dimness.
പുകച്ചററ, ിന്റെ. *s.* Suffocation from smoke.
പുകനിറം, ത്തിന്റെ. *s.* A colour resembling smoke.
പുകയറ, യുടെ. *s.* Soot, grime.
പുകയില, യുടെ. *s.* Tobacco, the tobacco leaf, *Nicotiana Tabaccum.* (Lin.)

പുകയിലക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A tobacco box.

പുകയിലച്ചുരുൾ, ളിന്റെ. *s.* A roll of tobacco leaves, a cigar.

പുകയിലപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Snuff.

പുകയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To smoke, to emit smoke or vapour, to reek. 2. to be smoked. 3. to be dried in the smoke. 4. to be darkened by smoke. 5. to be dim. 6. to turn to smoke. പുകഞ്ഞുപൊകുന്നു, To end in smoke, to be a complete failure.

പുകര,ിന്റെ. *s.* The whiteness on the face of an elephant. പുകർപൊടിയുന്നു. To have such whiteness.

പുകൾ, ഴിന്റെ. *s.* Praise, commendation, renown. പുകൾകൊള്ളുന്നു, To be praised, renowned.

പുകഴുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To be commended, to be praised.

പുകഴ്ച, യുടെ. *s.* Praise, panegyric, commendation. *adj.* Praised, commended.

പുകഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* To praise, to celebrate, to commend.

പുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Noise. 2. pomp, parade, show. 3. anxiety, perplexity, confusion.

പുകെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To smoke any thing, to scent, or perfume by smoking, to medicate by smoke; to dry in smoke, to fumigate.

പുക്ക. *adj.* Entering, commencing.

പുക്കചീട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. A receipt. 2. a written agreement.

പുക്കമുറി, യുടെ. *s.* A receipt.

പുക്കവാറ,ിന്റെ. *s.* A receipt.

പുക്കുപാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Difference. 2. a balance, more or less. 3. dealing.

പുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A fool, a silly person.

പുംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The feathered part of an arrow. അമ്പിന്റെ കട.

പുംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A heap, a collection, a quantity. 2. a multitude, a company. കൂട്ടം.

പുംഗവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ox. കാള. 2. (in composition) excellent, pre-eminent.

പുങ്ങ,ിന്റെ. *s.* The woody Dalbergia, *Dalbergia arborea.* (Willd.)

പുച്ഛഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tail. വാൽ. 2. the back part.

പുച്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tail, the tail, the hinder-part. വാൽ. 2. a horse's tail. 3. contempt. നിന്ദ.

പുച്ഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To contemn, to despise.

പുഞ്ച, യുടെ. *s.* A crop sown in November and December reaped in April.

പുഞ്ചകൃഷി, യുടെ. *s.* Cultivation of wet land.

പുഞ്ചനിലം, or പുഞ്ചപ്പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* Wet land.

പുഞ്ചിരി, യുടെ. *s.* A satirical laugh, a smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരിതൂകുന്നു, പുഞ്ചിരിയിടുന്നു, To smile, to laugh gently.

പുഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* A heap, a quantity, a collection. കുമ്പാരം, കൂട്ടം.

പുഞ്ജീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaping up, collecting together. കുമ്പാരമായി കൂട്ടുക.

പുഞ്ജീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To heap up. കുമ്പാരമായി കൂട്ടുന്നു.

പുഞ്ജീകൃതം, &c. *adj.* Heaped together. കൂട്ടപ്പെട്ടത.

പുടപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Calcination.

പുടപുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Echo, the return or re-percussion of any sound. പുടപുഴങ്ങുന്നു, To echo, to resound, to be sounded back.

പുടഭെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house. ഭവനം. 2. a town, a city. നഗരം.

പുടമുറി, യുടെ. *s.* Marriage among the *Súdras.* പുടമുറികഴിക്കുന്നു, To marry.

പുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A folding or doubling of any thing so as to form a cup or cavity. 2. a cover, a covering. മൂടി. 3. a plate or platter made of leaves. 4. a cup or concavity made of a leaf folded or doubled. കുത്തില. 5. the narrowing or contracting of any thing. 6. a chemical process by which metals are refined and calcined, and medicine prepared or purified, by melting and calcining, or by putting them in the sun, or among grain, &c. 7. the burying of medicine in the earth, &c. in order to improve its qualities. പുടമിടുന്നു, To put *gold* or *silver* to test; to prepare a *medicine* by melting, or calcination. പുടംവെക്കുന്നു, To put to test, to try, to examine.

പുടവ, യുടെ. *s.* A cloth.

പുടവക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Cloth starch.

പുടവക്കര, യുടെ. *s.* The ends of a cloth.

പുടിക, യുടെ. *s.* Cardamoms. എലത്തരി.

പുടിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Closing or shutting the hands to hold any thing. അഞ്ജലി. *adj.* 1. Sewn, stitched. തുന്നിയത, മൂട്ടിയത. 2. rubbed, ground. അരെക്കപ്പെട്ടത.

പുട്ട, യുടെ. *s.* A fox, a jackall.

പുട്ടൽപീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Several sorts of cucurbitaceous plants.

പുട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A legume or pod. 2. the outer husk or covering of the ears of corn before the ears shoot forth. 3. ears of corn just before shooting forth. 4. a mat

folded and plated together at one end so as to form a kind of covering or cloak in the time of rain.

പുണരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To embrace.

പുണർ, രിന്റെ. *s.* The seventh lunar asterism or mansion of the *Hindus.*

പുണച്ചു, യുടെ. *s.* 1. Embrace, embracing. 2. union.

പുനർതം, ത്തിന്റെ. *s.* The seventh lunar mansion of the *Hindus.*

പുണ്ഡരികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A white lotus. വെന്താമര. 2. the elephant of the south east quarter. തെക്കകിഴക്കെദിഗ്ഗജം. 3. a leopard. പുലി. 4. the white umbrella, one of the insignia of royalty. വെണ്കൊററക്കുട. 5. a variety of sugar-cane, the striped kind. വരയുള്ളകരിമ്പു. 6. a sort of costus. 7. a lotus in general. താമര. 8. a silk-worm. പട്ടുനൂൽപ്പുഴു. 9. an eagle. കഴുവൻ. 10. a beetle. വണ്ടു. 11. a medicinal plant.

പുണ്ഡരികാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുണ്ഡരികെക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുണ്ഡരികൊത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു.

പുണ്ഡ്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A creeper, *Gœrtnera racemosa.* കുരുക്കുത്തിമുല്ല.

പുണ്ഡ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A red variety of the common sugar-cane, *Saccharum officinarum.* നീലക്കരിമ്പു. 2. a mark or line made on the fore-head with sandal, &c. കുറി.

പുണ്ണു, ിന്റെ. *s.* 1. A wound, an ulcer, a sore. 2. the venereal disease.

പുണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who is afflicted with sores over the body.

പുണ്യകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy rite or ceremony. പുണ്യകൎമ്മം ചെയ്യുന്നു, To perform such rite.

പുണ്യകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy season.

പുണ്യകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* One who is pious, virtuous, a good man.

പുണ്യജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fiend, a goblin, a *Rácshasa.* രാക്ഷസൻ. 2. a *Yacsha,* a divine being attendant on CUBÉRA, the god of wealth. 3. a pious or virtuous man.

പുണ്യജനെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A demi-god and ruler of the south west quarter. നിരുതി. 2. a name of CUBÉRA, the *Hindu* god of wealth. കുബെരൻ.

പുണ്യതീൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Water of a sacred river.

പുണ്യദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy or sacred day.

പുണ്യനദി, യുടെ. *s.* A sacred river.

പുണ്യപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* The holy one, GOD. ദൈവം.

പുണ്യഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The reward or consequence of good actions.

പുണ്യഭൂമി, യുടെ. *s.* The holy land of the *Hindus;* the central part of *Asia* bounded on the north by the *Himalaya,* on the south by the *Vind'hya* mountains, and on the east and west by the sea.

പുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Virtue, good, moral merit, religious excellence. 2. beauty. സുന്ദരം. 3. a good or charitable action, devotion. 4. purity, purification. ശുദ്ധി.

പുണ്യലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, paradise.

പുണ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is virtuous, pious, righteous. 2. a good man. 3. a fortunate man.

പുണ്യവാസന, യുടെ. *s.* Desire after what is good.

പുണ്യശാലി, യുടെ. *s.* A virtuous, pious man.

പുണ്യസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred place, holy ground.

പുണ്യസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy or sacred place.

പുണ്യക്ഷെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy or sacred temple.

പുണ്യാ, യുടെ. *s.* 1. Holy basil, *Ocimum sanctum.* തുളസി. 2. the smooth-leaved heart-pea, *Cardiospermum Halicacabum.* പാലുഴവം.

പുണ്യാത്മാ, വിന്റെ. *s.* A virtuous, holy, or religious man.

പുണ്യാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consecrated water. 2. a holy day. പുണ്യാഹം കഴിക്കുന്നു, To consecrate with water.

പുൺവാ, യുടെ. *s.* A wound.

പുത, യുടെ. *s.* 1. A covering, an outer garment, a blanket. 2. leaves, branches, &c. put to the roots of plants.

പുതപ്പു, ിന്റെ. *s.* A warm cloth or covering, a blanket.

പുതപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to cover, or cloak.

പുതയൽ, ലിന്റെ. *s.* A soft place, a bog.

പുതയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To sink.

പുതിയ. *adj.* New, fresh.

പുതിയജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* The new birth, the being born again.

പുതിയത. *adj.* New.

പുതിയപണം, or പുതുപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Newly coined money.

പുതു. *adj.* New, fresh.

പുതുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A new, strange, or wonderful thing.

പുതുക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A new vessel or water-pot.

പുതുക്കുടി, യുടെ. *s.* Procession of a nuptial party to the house of the bride's father.

പുതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To renew.

പുതുത. *adj.* New, fresh.

പുതുമ, യുടെ. *s.* A novelty, a new or strange thing. പുതുമ പറയുന്നു, To relate any new or strange thing.

പുതുമക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A novelist, one who relates any new or strange thing to cause mirth.

പുതുമഴ, യുടെ. *s.* The former or fresh rain. പുതുമഴ പെയ്യുന്നു, To rain for the first time in the dry season.

പുതുവൽ, ലിന്റെ. *s.* Newly enclosed or cultivated land.

പുതുവൽപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent or tax of newly cultivated land.

പുതുവെണ്ണ, യുടെ. *s.* Fresh butter.

പുതുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Freshes or sudden rise of water in a river after rain.

പുതെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cover with a blanket, to cloak. 2. to bury.

പുത്തൻ. *adj.* New, fresh. *s.* A coin current in Cochin.

പുത്തരി, യുടെ. *s.* 1. New rice eaten for the first time. 2. the rice of new rice corn.

പുത്തരിച്ചുണ്ട, യുടെ. *s.* A kind of Gentian, *Gentiana chirayita.*

പുത്തരിയൂണ, ിന്റെ. *s.* Eating new rice for the first time.

പുത്തിക, യുടെ. *s.* A small bee. ചിററിച്ച.

പുത്തിലഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A tree, *Mimusops elengi.*

പുത്തൊട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A new tile. 2. new bell metal.

പുത്തൊല, യുടെ. *s.* A fresh leaf or leases.

പുത്രകാമെഷ്ടി, യുടെ. *s.* A sacrifice made in order to obtain children.

പുത്രഞ്ജീവി, യുടെ. *s.* See പുത്തിലഞ്ഞി.

പുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A son. മകൻ.

പുത്രഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* A son's wife, a daughter-in-law.

പുത്രസമ്പത്ത, ിന്റെ. *s.* Issue, progeny, offspring.

പുത്രസ്വീകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Adoption.

പുത്രഹീനാ, യുടെ. *s.* A woman who has no child.

പുത്രി, യുടെ. *s.* A daughter.

പുത്രിക, യുടെ. *s.* 1. A puppet, a doll. പാവ. 2. a daughter.

പുത്രൈഷണ, യുടെ. *s.* Filial affection. മക്കളെ കുറിച്ചുള്ള സ്നെഹം.

പുത്രൊല്പത്തി, യുടെ. *s.* Procreation of children.

പുനച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Copulation, coition. 2. union.

പുനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An hole. 2. a forest.

പുനയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To couple, to copulate.

പുനരാഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Return, returning. തിരിച്ചുവരവ.

പുനരാവൃത്തി, യുടെ. *s.* Doing a second time, doing again.

പുനരുക്തി, യുടെ. *s.* Repetition, tautology. വീണ്ടും പറക.

പുനർ. *ind.* 1. Again. പിന്നെയും. 2. but, on the contrary, എന്നാൽ. 3. assuredly, certainly. നിശ്ചയം. 4. a particle indicating division or change of subject.

പുനൎജ്ജനി, യുടെ. *s.* Regeneration, another birth. മറുജന്മം.

പുനൎജ്ജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Regeneration, another birth, transmigration. മറുജന്മം.

പുനൎന്നവ, യുടെ. *s.* Spreading hog weed, *Boerhavia diffusa alata.* തമിഴാമ.

പുനൎഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A finger nail. നഖം. 2. another birth, transmigration. മറുജന്മം.

പുനൎഭൂ, വിന്റെ. *s.* 1. A virgin widow remarried. രണ്ടുവട്ടം വെൾക്കപ്പെട്ടവൾ. 2. re-existence.

പുനൎവ്വസു, വിന്റെ. *s.* The 7th lunar asterism: see പുണൎതം.

പുനൎവ്വിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Re-investigation, re-consideration.

പുനൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A river. നദി. 2. water. വെള്ളം.

പുനസ്സംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Repetition of any essential ceremony, as re-investiture with the sacrificial string of a *Brahman*, who has forfeited it by unknowingly drinking spirits, &c.

പുനസ്സൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* Falsehood, a lie. അസത്യം.

പുനഃപുനർ. *ind.* Again and again, repeatedly. പിന്നെയും പിന്നെയും.

പുനാ, വിന്റെ. *s.* The city *Poona*, the former capital of the Peishwa in the *Maharatta* states.

പുന്ന, യുടെ. *s.* 1. The Indian laurel tree, *Calophyllum Inophyllum ;* (Lin.) from the fruit of which an oil is made. 2. another kind from the flowers of which a yellowish dye is prepared; see പുന്നാഗം. 3. another kind *Calophyllum longifolium.* പുന്നെക്കാ എണ്ണ, Oil made of its fruit. പുന്നപ്പൂ, Its flower.

പുന്നാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree from the flowers of which a yellowish dye is prepared, *Rottleria tinctoria.*

പുന്നാഗവരാളി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

പുന്നാമനരകം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Hindu* divisions of hell.

പുമപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A male child. ആണ്കുട്ടി.

പുമാൻ, ന്റെ. *s.* A man or male.

പുംഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Manliness, virility; masculineness.

പുംശ്ചലി, യുടെ. *s.* A harlot, an unchaste woman. വെശ്യ.

പുംസവനം, ത്തിന്റെ. *s.* The first of the essential ceremonies of *Hindu* initiation; a religious and domestic festival held on the mother's perceiving the first signs of a living conception.

പുംസ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Manhood, virility. പുരുഷഭാവം. 2. semen virile.

പുര, യുടെ. *s.* 1. A little house. 2. a room.

പുരക്കൂട്, ിന്റെ. *s.* A roof.

പുരതസ്. *ind.* Before, in front. മുമ്പെ.

പുരത്തറ, യുടെ. *s.* The foundation or ground-floor of a house.

പുരദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A city gate. നഗരവാതിൽ.

പുരന്ദരൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പുരന്ധ്രി, യുടെ. *s.* A woman whose husband and children are living. കുഡുംബിനി.

പുരപാലകൻ, ന്റെ. *s.* A watchman.

പുരമഥനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരമുറി, യുടെ. *s.* A room in a house, a closet.

പുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large town, a metropolis. 2. a house. 3. a city. 4. the body.

പുരമ്പ, or പുനമ്പ, ിന്റെ. *s.* A rattan.

പുരമ്പൻ, or പുനമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A head man among *Chagons*, &c.

പുരയിടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A compound, a garden. 2. the site of a habitation.

പുരരിപു, വിന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരവാസി, യുടെ. *s.* A citizen.

പുരശ്ചരദം, ത്തിന്റെ. *s.* The nipple of a woman's breast. മുലക്കണ്ണ.

പുരസ്. *ind.* See പുരസ്താൽ.

പുരസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To adore, to reverence, to worship, to esteem. 2. to prefer, to place in front. 3. to sprinkle, to anoint.

പുരസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reverence, adoration, esteem. വന്ദനം. 2. placing before or in front, preference. മുമ്പാക്കുക. 3. sprinkling with holy water, anointing. അഭിഷെകം.

പുരസ്കൃതം, &c. *adj.* 1. Revered, adored, worshipped, reverenced. വന്ദിക്കപ്പെട്ടത. 2. preferred, placed in front. മുമ്പിലാക്കപ്പെട്ടത. 3. distressed, or harassed, by an enemy. ശത്രുവിനാൽ ഞെരുക്കപ്പെട്ട. 4. facing and contending with an enemy. ശത്രുവിനെ എതൃക്കുക. 5. accused, calumniated. അപവാദിക്കപ്പെട്ട. 6. sprinkled with holy water, initiated, anointed. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട.

പുരസ്താൽ. *ind.* 1. Eastward. കിഴക്കെ. 2. in front, before. മുമ്പിൽ. 3. prior, first, preceding, മുമ്പെ. 4. formerly. പണ്ടെ.

പുരസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* One who stands before or in front. മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നവൻ, സമിപത്തുള്ളവൻ.

പുരസ്സരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Leading, going before, preceding. മുന്നടക്കുക.

പുരസ്സരൻ, ന്റെ. *s.* One who goes first or before, a leader, a preceder, a chief or commander of an army. നായകൻ.

പുരഹരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാ, *ind.* 1. An ancient story. പുരാണം. 2. old. പണ്ടെ. 3. past. 4. long past. 5. near. 6. future. 7. proximate future. വരുവാനുള്ള.

പുരാണകൎത്താ, വിന്റെ. *s.* A name of VYÁSA. വ്യാസൻ.

പുരാണകിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Old dross of iron.

പുരാണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person acquainted with the *Puránas* or with ancient customs and usages. 2. a teller of ancient stories.

പുരാണപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A name VISHNU. വിഷ്ണു.

പുരാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Purána*, or sacred and poetical work, supposed to be compiled or composed by the poet VYÁSA, and comprizing the whole body of *Hindu* theology. Each *Purána* treats of five topics especially: the creation; the destruction and renovation of worlds; the genealogy of gods and heroes; the reigns of the *Ménús*, and the transactions of their descendants. There are eighteen acknowledged *Puránas*, 1. BRAHMA; 2. *Padma* or the lotus; 3. *Brahmánda* or the egg of BRAHMA; 4. *Agni* or fire; 5. VISHNU; 6. *Garuda*; 7. *Brahmávaivarta* or transformation of BRAHMA; 8. SIVA; 9. *Linga*; 10. NÁREDA; 11. *Scanda*; 12. *Marcandéya*, so called from a *Muni* of that name; 13. *Bhavishyat* or prophetic; 14. *Matsya* or the fish; 15. *Varáha* or boar; 16. *Cúrma* or tortoise; 17. *Vámana* or dwarf, and 18. *Bhagavat* or life of CRISHNA, which last is by some considered as a spurious and modern work. The *Puránas* are reckoned, to contain four hundred thousand stanzas. There are also

eighteen *Upapuránas* or similar poems of inferior sanctity and different appellation. The whole constitute the peculiar or poetical creed of the *Hindus*, and some of them or particular parts of them are very generally read and studied. *adj.* Old, ancient. പുരാണംപറയുന്നു, To tell an ancient story.

പുരാതനൻ, ന്റെ. *s.* The first being, GOD. ദൈവം.

പുരാതനം, &c. *adj.* Old, ancient, antique. പഴയ.

പുരാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാരാതി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പുരാരി, യുടെ. *s.* A name of SIVA as enemy of the three cities. ശിവൻ.

പുരാവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* History, traditionary or heroic. പ്രബന്ധം.

പുരി, യുടെ. *s.* 1. A town, a city. നഗരം. 2. a river. ആറ.

പുരികക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* The upper part of the nose, the part between the eye-brows.

പുരികക്കൊടി, യുടെ. *s.* The eye-brows.

പുരികം, ത്തിന്റെ. *s.* The eye-brows.

പുരികുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* Long hair. തലമുടി.

പുരിശംഖ, ിന്റെ. *s.* A small shell.

പുരീതൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An entrail, or gut. കുടൽ.

പുരീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Fœces, excrement, ordure. മലം.

പുരു, *adj.* Much, many, exceeding. വളരെ. *s.* The name of a king: the 6th monarch of the lunar line.

പുരുകുത്സൻ, ന്റെ. *s.* One of the six *Chacrawartis* or great and paternal emperors. ആറുചക്രവൎത്തികളിൽ ഒരുത്തൻ.

പുരുഷകുഞ്ജരൻ, ന്റെ. *s.* A superior or excellent man. മഹാ പുരുഷൻ.

പുരുഷത, യുടെ. *s.* Manliness, virility, manhood, the nature of man.

പുരുഷത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Manhood, the nature of man.

പുരുഷദ്വയസം. *adj.* Of the height or measure of a man. പുരുഷ പ്രമാണം.

പുരുഷനാഗൻ, ന്റെ. *s.* An eminent or distinguished man. മഹാ പുരുഷൻ.

പുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man, generally or individually, as male, mankind. 2. the soul. 3. GOD, the Supreme Being. 4. a name of VISHNU. 5. life, the living principle. 6. a husband.

പുരുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree: see പുന്നാഗം.

പുരുഷപുംഗവൻ, ന്റെ. *s.* A superior or excellent man.

പുരുഷപ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A man's height, including his two hands joined above his head. ഒരാൾ അളവ.

പുരുഷലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The nature or quality of a man.

പുരുഷവ്യാഘ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A vulture. 2. an eminent, or distinguished man.

പുരുഷശാൎദ്ദൂലൻ, ന്റെ. *s.* A superior or excellent man.

പുരുഷൎഷഭൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

പുരുഷസിംഹൻ, ന്റെ. *s.* The fifth of the *Vásadévas* according to the *Jainas*, and son of SIVA.

പുരുഷാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The form of man.

പുരുഷാകൃതി, യുടെ. *s.* The form of man.

പുരുഷാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A century.

പുരുഷായുസ്സ, ിന്റെ. *s.* A man's age, a man's life.

പുരുഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of people.

പുരുഷാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Things which beseem a man, or are desirable, viz. Virtue, love, wealth, and final beatitude.

പുരുഷോത്തമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a common male appellation among the *Hindus*. 3. one of the generic terms for a deified-chief of the *Jaina* sect.

പുരുഷ്യം. *adj.* Belonging to a man, male. പുരുഷനുള്ളത.

പുരുഹം. *adj.* Much, many. വളരെ.

പുരുഹൂതൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

പുരൂരവസ്സ, ിന്റെ. *s.* The son of BUDD'HA and the second king of the lunar dynasty.

പുരൊഗം, &c. *adj.* 1. Going before, preceding. 2. chief, principal, pre-eminent.

പുരൊഗമം, &c. *adj.* Going before, preceding.

പുരൊഗാമി. *adj.* Going in front or before, preceding. മുമ്പിൽ നടക്കുന്നത.

പുരൊഡാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Ghee* or clarified butter as offered in oblations to fire, with cakes of ground meal, that have been well steeped in it. ഹൊമദ്രവ്യം. 2. the orts, or leavings of any substance, used in an oblation to fire. 3. a sort of flat ladle or spoon used for placing the cakes in the sacrifical fire. 4. the juice of the acid asclepias as drank at certain sacrifices. 5. a *Mantra*, or prayer recited in offering oblations to fire.

പുരൊധസ്സ, ിന്റെ. *s.* The family or domestic priest, a priest. പുരൊഹിതൻ.

പുരൊഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The front. മുമ്പുറം.

പുരൊഭാഗി. *adj.* 1. Malevolent. 2. censorious. ദുൎമ്മനസ്സുള്ള.

പുരൊഹിതൻ, ന്റെ. *s.* The *Purohit* or family priest, conducting all the ceremonials and sacrifices of a house or family: a priest. ഉപാധ്യായൻ.

പുല, യുടെ. *s.* Mourning on the death of a relative, funeral pollution.

പുലകുളി, യുടെ. *s.* Bathing after mourning, funeral ablution.

പുലകുളിച്ചവൻ, ന്റെ. *s.* One who has bathed after mourning.

പുലക്കള്ളി, യുടെ. *s.* A female slave, the wife of a slave.

പുലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is in mourning.

പുലക്കുഴിയൻ, ന്റെ. *s.* A slave boy.

പുലക്കൊട്ടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A slave's hut.

പുലച്ചുണ്ഡാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of deity or demon worshipped by slaves.

പുലച്ചാള, യുടെ. *s.* A slave's hut.

പുലച്ചി, യുടെ. *s.* The wife of a slave, a slave woman.

പുലപ്പതി, യുടെ. *s.* A place where slaves put stones in remembrance of the deceased relatives.

പുലമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A slave's hut.

പുലമാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sorcery practised by slaves with intent to kill.

പുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, information. 2. a place. 3. a corn-field. തിൻപുലം, Pasture.

പുലമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sound. 2. lamenting, weeping.

പുലമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To sound. 2. to lament, to weep.

പുലയൻ, ന്റെ. *s.* One of a low caste or tribe, a *Pulaya* or slave.

പുലയാടി, യുടെ. *s.* 1. An adulteress. 2. an ill name. പുലയാടുന്നു, To commit adultery.

പുലയാട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Adultery. 2. an ill name.

പുലയാൾ, ളിന്റെ. *s.* A tribe of low people, *Pulaya.*

പുലയി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a *Pulaya* or slave. 2. a woman of that tribe.

പുലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To dawn. 2. to subsist.

പുലരെ. *adv.* At dawn, early in the morning.

പുലർകാലെ. *adv.* In the morning.

പുലൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Livelihood, means of subsistence. 2. dawn.

പുലൎത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Supporting, nourishing, feeding.

പുലൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To support, to nourish, to feed, to bring up.

പുലസ്ത്യൻ, ന്റെ. *s.* A *Rishi* so called.

പുലഹൻ, ന്റെ. *s.* One of the seven divine sages, the sons of BRAHMA.

പുലാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shrivelled grain. പതിർ. 2. rice water. കഞ്ഞിത്തെളി. 3. a grain or lump of boiled rice. 4. brevity, compendium, abbreviation. ചുരുക്കുക.

പുലി, യുടെ. *s.* A leopard, a tiger.

പുലിച്ചുവടി, യുടെ. *s.* A sort of perfume, *Ipomœa pes tigridis.*

പുലിത്തൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A leopard's skin, a tiger's skin.

പുലിനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A tiger's claw.

പുലിപ്പല്ല, ിന്റെ. *s.* A tiger's fang.

പുലിമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A frame made of wooden piles and beams fixed on the side of a river to prevent the bank from being taken away by the current.

പുലിമുട്ട, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

പുലിയങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Contending with a tiger.

പുലൊമജ, യുടെ. *s.* The wife of INDRA. ഇന്ദ്രാണി.

പുലൊമാ, വിന്റെ. *s.* The name of a *Rishi* or saint, the father-in-law of INDRA, and said to have been destroyed by that deity.

പുൽ, ല്ലിന്റെ. *s.* 1. Grass. 2. the mouth piece of a musical instrument. 3. a species of grass, the seed of which is eaten by poor people in time of scarcity, *Cynosurus Ægyptius.* 4. want, defect. 5. a paint-brush. 6. *Darbha,* the sacrificial grass.

പുല്കട്ട, യുടെ. *s.* A sod, a turf.

പുല്കസൻ, ന്റെ. *s.* A man of a low tribe. പറയൻ.

പുല്കുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To embrace.

പുല്ക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A clump of grass.

പുല്ക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A truss, or bundle of grass.

പുല്കൊടി, യുടെ. *s.* A small piece of grass, a straw.

പുല്ഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* Entrails. കുടൽ.

പുല്ല, ന്റെ. *s.* 1. An islet in a river, an island of alluvial formation. 2. a sand bank in a river.

പുല്ലാ, or പുല്പ്പാ, യുടെ. *s.* A mat made of grass.

പുല്ലൊന്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A grasshopper. 2. a locust.

പുല്ലട, യുടെ. *s.* A cake made of grass seed meal.

പുല്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a fish. 2. a mean, contemptible, good for nothing person. 3. a kind of poisonous serpent.

പുല്ലൻകടി, യുടെ. *s.* A disease which generally affects the eye-lids.

പുല്ലരി, യുടെ. *s.* Grass seed.

പുല്ലാങ്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A reed or small pipe made of a reed.

പുല്ലായന്നിമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* A kind of poisonous reptile.

പുല്ലായിന്നി, യുടെ. *s.* A medicinal plant or gourd, *Momordica charantia.*

പുല്ലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The masculine gender, in grammar.

പുല്ലുവട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A basket, or kind of bag made of grass. 2. a manger.

പുല്ലൂരി, യുടെ. *s.* The shin bone.

പുവ്വത്ത, ിന്റെ. *s.* A kind of red dye.

പുവ്വത്തെണ്ണ, യുടെ. *s.* Oil made from the fruit of the *Puvam.*

പുവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.

പുവ്വാങ്കുറുന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* *Cacalia rotundifolia.*

പുഷിതം. *adj.* Nourished, nurtured, fed (as tame animals, &c.) വളൎക്കപ്പെട്ട, പൊററപ്പെട്ട.

പുഷ്കരൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a king, the brother of NALA. 2. the son of WARUNA.

പുഷ്കരമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the *Costus speciosus.*

പുഷ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sky, heaven, or atmosphere. ആകാശം. 2. water. വെള്ളം. 3. lotus. താമര. 4. the tip of an elephant's trunk. തുമ്പിക്കയ്യുടെ പു ഷ്കം. 5 the head of a drum, or place where any musical instrument is struck. വാദ്യമടിക്കുന്നെടം. 6. a drug, *Costus speciosus.* 7. the name of a celebrated place of pilgrimage, now called *Pokur,* in the province of *Ajmere,* about four miles from the city of *Ajmere,* consisting of a small town on the bank of a lake, whence its name. ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പെർ. 8. the blade, or sheath of a sword. വാൾ. 9. one of the seven great *Dwipas* or divisions of the universe. ഒരു ദ്വിപ. 10. an arrow. അമ്പ. 11. a cage. കൂട.

പുഷ്കരാഹ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Indian* crane. വണ്ടാരം കൊഴി.

പുഷ്കരാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

പുഷ്കരിണി, യുടെ. *s.* A square or large pond, a pool, where the lotus does or may grow. കൊക്കരണി.

പുഷ്കലം, &c. *adj.* 1. Excellent, eminent, chief, best. പ്രധാനം. 2. much, many. വളരെ. 3. full, filled, complete. പൂൎണ്ണം.

പുഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wealthy, opulent person. ധനികൻ. 2. a stout man. തടിയൻ.

പുഷ്ടമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joyfulness, or great joy. അധികസന്തൊഷം.

പുഷ്ടം, &c. *adj.* Nourished, fed. വളൎക്കപ്പെട്ട.

പുഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Increase, thriving, advance, prosperity. 2. fatness, stoutness. 3. strength, ability. 4. wealth. 5. nourishing, cherishing. പുഷ്ടിവരുത്തുന്നു, 1. To strengthen, to fatten. 2. to nourish, to cherish.

പുഷ്ടിയുള്ള. *adj.* Strong, able-bodied; fat, lusty, wealthy.

പുഷ്പകൻ, ന്റെ. *s.* A maker of garlands.

പുഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bracelet of diamonds or precious stones. രത്നവലയം. 2. the chariot of CUBÉRA. കുബെരന്റെ രഥം. 3. a disease of the eyes, albugo, specks on the eye. കണ്ണിലെ പൂ 4. calx of brass. പിച്ചള ക്കാവ. 5. a sort of collyrium. കുസുമാഞ്ജനം.

പുഷ്പകെതു, വിന്റെ. *s.* The calx of brass. പിച്ചളക്കാവ.

പുഷ്പഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The scent of flowers.

പുഷ്പതല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A bed of flowers.

പുഷ്പദന്തൻ, ന്റെ. *s.* The elephant of the north west quarter. വടക്ക പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിലെ ഗജം.

പുഷ്പദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The exudation or saccharine matter of flowers. 2. an infusion of flowers, as rose water, &c.

പുഷ്പധന്വാ, വിന്റെ. *s.* The Indian *Cupid.* കാമദെവൻ.

പുഷ്പപരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The dust or farina of flowers. പൂമ്പൊടി.

പുഷ്പപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a place *Pataliputra* or *Palibothra.*

പുഷ്പഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Elephant or wood apple. വിളാവ.

പുഷ്പബാണൻ, ന്റെ. *s.* The Indian *Cupid.* കാമൻ.

പുഷ്പമാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A garland of flowers. പൂമാല.

പുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flower in general. 2. the menses. സ്ത്രീകുസുമം. 3. expansion, expanding. 4. disease of the eyes, specks on the eye, albugo. കണ്ണിലെ വ്യാധി. 5. a vegetable perfume. തുണിയാക്കം.

പുഷ്പയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The car of CUBÉRA. കുബെരന്റെ രഥം.

പുഷ്പരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A car or carriage of any kind, not used in war.

പുഷ്പരസം, ത്തിന്റെ. *s.* The nectar or honey of flowers. പൂന്തെൻ.

പുഷ്പരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A topaz.

പുഷ്പരെണു, വിന്റെ. *s.* The dust or farina of flowers. പൂമ്പൊടി.

പുഷ്പലാവൻ, ന്റെ. *s.* A flower-seller, a garland maker. മാലാകാരൻ.

പുഷ്പലിട്, ട്ടിന്റെ. *s.* A large black bee. വണ്ട.

പുഷ്പവതി, യുടെ. *s.* 1. A woman during menstruation. രജസ്വലാ. 2. a flower plant.

പുഷ്പവത്തുക്കൾ, ളുടെ. *s. plu.* The sun and moon. ആദിത്യ ചന്ദ്രന്മാർ.

പുഷ്പവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A grove of flowers, a flower garden. പൂന്തൊട്ടം, പൂങ്കാവ.

പുഷ്പവല്ലി, യുടെ. *s.* A creeping flower plant. പൂവുള്ള വള്ളി.

പുഷ്പവാടി, യുടെ. *s.* A flower garden. പൂങ്കാവ.

പുഷ്പവൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A shower of flowers. പൂമഴ.

പുഷ്പശയ്യ, യുടെ. *s.* A bed made of flowers. പൂമെത്ത.

പുഷ്പശരൻ, ന്റെ. *s.* The *Indian Cupid.* കാമദെവൻ.

പുഷ്പസമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Spring, the season of flowers.

പുഷ്പസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The nectar or honey of flowers. പൂന്തെൻ.

പുഷ്പാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A flower-man, one who lives by making garlands. മാലാകാരൻ.

പുഷ്പാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The calx of brass.

പുഷ്പാഞ്ജലി, യുടെ. *s.* Presenting a nosegay or flowers held in the hands opened, and hollowed.

പുഷ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To flower, to flourish, to bloom, to be in blossom. 2. to expand. 3. to menstruate.

പുഷ്പിണി, യുടെ. *s.* A woman who makes or sells flowers. മാലാകാരി.

പുഷ്പിതം. *adj.* Flowered, in flower.

പുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eighth lunar asterism comprising three stars, of which one is δ Cancri. പൂയം. 2. the month *Paus* (Dec.–Jan.) 3. the *Cali* or fourth age. കലിയുഗം.

പുഷ്യരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Any sort of car or carriage not used in war. യുദ്ധത്തിനല്ലാതെയുള്ള രഥം.

പുഷ്യരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The topaz.

പുസ്തകധരൻ, ന്റെ. *s.* One who bears a book.

പുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A book, a manuscript. പുസ്തകം എഴുതുന്നു, To write a book. പുസ്തകം ചെൎക്കുന്നു, To collect the sheets of a book to bind up.

പുസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Smearing, anointing, painting, plastering, &c. തെക്കുക.

പുസ്തി, യുടെ. *s.* A book. പുസ്തകം.

പുളകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Horripilation, or erection of the hairs of the body, considered as occasioned by internal satisfaction, pleasure, or cold. കൊരിമയിർ. 2. an insect of any class affecting animals either externally or internally. കംബളിപ്പുഴ. 3. a flaw or defect in a gem. 4. yellow orpiment. പൊന്നരിതാരം.

പുളകിതം. *adj.* Erected as the hair of the body. കൊരിമയിർകൊള്ളപ്പെട്ട.

പുളച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Twirling about, as a worm, &c.

പുളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To twirl about, as a worm, snake, &c.

പുളവൻ, ന്റെ. *s.* The name of a very venomous snake.

പുളി, യുടെ. *s.* 1. The tamarind tree or fruit, *Tamarindus Indica.* 2. sourness, acidity. 3. a sour condiment made of tamarinds, salt, and pepper.

പുളികുടി, യുടെ. *s.* 1. Drinking any thing sour. 2. a ceremony observed by women in the fourth, sixth, or eight month of their first pregnancy.

പുളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be sour, to be acid. 2. to set the teeth on edge 3. to be ashamed.

പുളിക്കറി, യുടെ. *s.* A sour dish of meat.

പുളിങ്കുരു, വിന്റെ. *s.* The stone of the tamarind fruit.

പുളിങ്ങാ, യുടെ. *s.* 1. The unripe tamarind fruit. 2. a neck ornament worn by women.

പുളിച്ച. *adj.* Sour, acid.

പുളിച്ചമാവ, ിന്റെ. *s.* Leaven.

പുളിച്ചുതികട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To eructate, or belch sour.

പുളിച്ചുനാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To have a sour smell.

പുളിഞരമ്പ, ിന്റെ. *s.* The fibres of the tamarind fruit, also of the leaves.

പുളിഞ്ചൊണ, യുടെ. *s.* A lump of tamarind fruit.

പുളിഞ്ചാറ, റ്റിന്റെ. *s.* A sour sauce or condiment.

പുളിഞ്ചി, യുടെ. *s.* The soap berry tree, *Sapindus saponaria.*

പുളിഞ്ചിക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of the preceding tree.

പുളിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An island of alluvial formation, an islet in a river. 2. a sand-bank. മണൽതിട്ട.

പുളിന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A barbarian, a savage, a mountaineer, a hunter. കാട്ടാളൻ.

പുളിന്ദി, യുടെ. *s.* The wife of the preceding or a woman of that class. കാട്ടാളസ്ത്രീ.

പുളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sourness, acidity.

പുളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make sour. 2. to put to ferment, to allow to ferment. 3. to acidulate.

പുളിമണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sour smell.

പുളിമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* A sour and unripe mango.

പുളിമാവ, ിന്റെ. *s.* A sour mango tree.

പുളിമ്പശ, യുടെ. *s.* A paste made of the kernel of the tamarind-stone, tamarind-paste.

പുളിയൻ. *adj.* Sour, acid.

പുളിയാരലിക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The three-leaved cissus, *Cissus acida.*

പുളിയാരൽ, ലിന്റെ. *s.* The yellow wood sorrel, *Oxalis corniculata.* (Lin.)

പുളിയിഞ്ചി, യുടെ. *s.* A sauce made with tamarind, salt, and green ginger.

പുളിരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Sourness, acidity, sour taste.

പുളിശ്ശെരി, യുടെ. *s.* A *curry* made of sour butter-milk.

പുളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be proud, overbearing, haughty.

പുളെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Pride, haughtiness, overbearing.

പുള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. A falcon, a hawk. 2. a disease in cattle.

പുള്ളടി, യുടെ. *s.* 1. A mark on a balance. 2. a caret or mark put under the line where a word has been omitted, and written over the line. 3. a plant, *Hedysarum gangeticum.*

പുള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A spot, a mark, a blot. 2. a cipher, or nought in arithmetic. 3. the name of the vowel െ. 4. estimation, valuation. 5. a mark on cloth. 6. a point, a dot, a tittle. 7. a man of note or consequence. 8. a person, an individual. 9. a company of soldiers. പുള്ളിയിടുന്നു, To make a point, a dot, a tittle, to mark.

പുള്ളിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of note or consequence. 2. a person, an individual.

പുള്ളിക്കുത്ത, ിന്റെ. *s.* A flaw in cloth, &c.

പുള്ളിക്കെഴമാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of deer.

പുള്ളിത്താപ്പ, ിന്റെ. *s.* A private mark of the price put on cloth.

പുള്ളിപ്പുലി, യുടെ. *s.* A spotted leopard.

പുള്ളി പുള്ളിയായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be much spotted.

പുള്ളിമാൻ, ന്റെ. *s.* A spotted deer.

പുള്ളിവിളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Registration of any thing in the names of person's after proper examination. 2. examination of any individual's accounts.

പുള്ളിവിളങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To register any thing in the names of individuals after examination. 2. to examine.

പുള്ളുബാധ, യുടെ. *s.* See പുളെളറ.

പുള്ളുവൻ, ന്റെ. *s.* A person of a low class, whose employment is chiefly to sing with music at a snake grove.

പുളെളറ, ിന്റെ. *s.* A disease of children, a being emaciated, supposed to be occasioned by some ominous bird flying over their head. പുളെളറെല്ക്കുന്നു, To be afflicted with such disease.

പുളെളറാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, the fruit of which is sometimes tied superstituously on the waist string of children.

പുഴ, യുടെ. *s.* 1. A river. 2. a broken place or opening in a fence or wall, a gap. 3. a word added to the names of places, as അമ്പലപ്പുഴ, &c.

പുഴക്കടവ, ിന്റെ. *s.* A landing place.

പുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rumbling noise at a distance. 2. echo.

പുഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To mutter, to make a rumbling noise at a distance. 2. to echo.

പുഴു, വിന്റെ. *s.* A worm in general, a caterpillar, a maggot, a grub, a moth, a mite.

പുഴുക, ിന്റെ. *s.* Civet. തൈക്കുപുഴുക, Civet scraped out of the ventricle of the civet-cat. ചാരുപുഴുക, Civet, as discharged by the civet-cat.

പുഴുകൽ, ലിന്റെ. *s.* Heat, caused by the closeness of a room or want of air, or by a hot sun.

പുഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To be hot or heated, by warmth, perspiration, &c.

പുഴുക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A vegetable *curry.* 2. boiling, seething, steaming.

പുഴുക്കടി, യുടെ. *s.* 1. A disease which makes the hair fall off. 2. ring-worm.

പുഴുക്കലരി, യുടെ. *s.* Rice made from rice corn a little boiled, and dried before beating off the husks.

പുഴുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Boiled rice corn, rice made from boiled rice corn.

പുഴുക്കുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Canker, corrosion, being moth-eaten. 2. a disease in trees. പുഴുക്കുത്തുന്നു, To be attacked by insects, to be moth-eaten.

പുഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ, or വാൻ. *v. n.* To be eaten by worms, to be infected by worms or maggots, to be wormy, to putrify.

പുഴുക്കൂട, ിന്റെ. *s.* 1. The cocoon of the silk worm. 2. a worm's nest.

പുഴുക്കെട, ിന്റെ. *s.* The state of being eaten by grubs, &c., canker, corrosion.

പുഴുക്കൊല്ലി, യുടെ. *s.* The white flowered justicia, *Justicia nasuta.*

പുഴുങ്ങലരി, യുടെ. *s.* Rice made from parboiled paddy.

പുഴുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Boiling, cooking. 2. boiled rice.

പുഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n. & a.* 1. To be boiled, to be stewed, to be steamed by means of fire, to be cooked. 2. to parboil.

പുഴുനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Silk thread, raw silk.

പുഴപ്പല്ല,ിന്റെ. s. An eaten tooth.
പുറക. adj. Behind, the hinder part.
പുറകിൽ. adv. Behind, after.
പുറകെ. adv. Behind, back, after. പുറകെവരുന്നു, To come behind or after.
പുറകൊട്ട. adv. Backwards. പുറകൊട്ടപൊകുന്നു, To go backwards, to retire, to withdraw.
പുറക്കടൽ, ലിന്റെ. s. The outer or broad sea.
പുറക്കാട,ിന്റെ. s. The name of a place, or sea port near Allepie, *Procád.*
പുറങ്കാൽ, ലിന്റെ. s. The upper part of the foot.
പുറച്ചിലവ,ിന്റെ. s. Extra-expense.
പുറച്ചിറ, യുടെ. s. An outer bank or embankment.
പുറത്ത. *postpos.* On, upon, out, on the back.
പുറത്ത. *part.* Out, without, outside, abroad.
പുറത്താകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. 1. To be outside. 2. to be put out. 3. to menstruate.
പുറത്താക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. To put out, to pull out, to excommunicate, to exclude, to expel, to eject.
പുറത്തുട്ട. adj. Outward, external.
പുറത്തൊട്ട. adv. Out, without, outward.
പുറനീര, യുടെ. s. A tune. ഒരു രാഗം.
പുറപ്പാട,ിന്റെ. s. Going out or forth, exit.
പുറപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. 1. To go out, to go forth, to go further. 2. to be without. 3. to attempt, to engage in a thing. 4. to put forth, to sprout. 5. to have. പുറപ്പെട്ടുപൊകുന്നു, 1. To go away. 2. to escape, to abscond. 3. to leave or forsake house, lands, &c.
പുറമതിൽ, ലിന്റെ. s. An outer wall.
പുറമെ. adv. 1. Outwardly, without, outside, abroad. 2. additionally, in addition. 3. hypocritically, falsely. 4. separately, other. 5. after. പുറമെവിചാരിക്കുന്നു, To inquire of others. പുറമെകെൾക്കുന്നു, To hear without or from others.
പുറമെനി, പുറമൊടി, യുടെ. s. Outward show, outward appearance.
പുറം, ത്തിന്റെ. s. 1. The back. 2. the side of any thing. 3. the outside, a tract or part of a country. 4. the outside, opposed to അകം the inside.
പുറന്തട, യുടെ. s. A large outward embankment, or bank.
പുറന്തിണ്ണ, യുടെ. s. A terrace in front of a house.
പുറമ്പട, യുടെ. s. 1. External application of medicine. 2. the rereward or rear of an army.
പുറമ്പൊക്ക,ിന്റെ. s. 1. Going out, going forth. 2. spreading abroad, publicity. 3. extra expense.
പുറമ്പൊള, യുടെ. s. 1. An outer clamp. 2. an outer joining or piecing of wood.
പുറലക്കം, ത്തിന്റെ. s. The numbers of figures in accounts placed on the side of a page.
പുറവക. adj. 1. Extra *expense.* 2. extra *income,* extraordinary *disbursements.*
പുറവട, യുടെ. s. Accounts in which all items of receipts and expenditure are specifically entered.
പുറവടി, യുടെ. s. The upper part of the foot.
പുറവരമ്പ,ിന്റെ. s. An outer bank or embankment.
പുറവരവ,ിന്റെ. s. Extraordinary income or receipts.
പുറവാതിൽ, ലിന്റെ. s. An outer door.
പുറവായ്പ, യുടെ. s. Lending money in addition to what has previously been given for any thing.
പുറവാരം, ത്തിന്റെ. s. An enclosed veranda of a house.
പുറവാശി, യുടെ. s. Additional profit or loss.
പുറവെട്ട,ിന്റെ. s. Outer slabs of timbers.
പുറവെലി, യുടെ. s. An outer bank, or embankment.
പുററ,ിന്റെ. s. 1. An ant-hill, a hillock, ground thrown up by moles, rats, &c., but especially the large accumulations of soil sometimes made by the white ants. 2. dry puss or matter.
പുററൻ, ന്റെ. s. A large, stout, robust man.
പുററുമണ്ണ,ിന്റെ. s. Earth from a white ant hill of various or medicinal usage.
പൂ, വിന്റെ. s. 1. A flower in general. 2. menses. 3. expansion, expanding. 4. a disease of the eyes, specks on the eye, albugo. 5. a cock's comb. 6. white marks on the ends of the tail of cattle. 7. a large number.
പൂകൽ, ലിന്റെ. s. Entering, entrance.
പൂകുന്നു, പുക്കു, or പൂകി, വാൻ. v. n. To enter.
പൂക്കണ്ണൻ, ന്റെ. s. One who has a speck on the eye.
പൂക്കണ്ണി, യുടെ. s. 1. A woman who has a speck on the eye. 2. a compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of flowers. പൂക്കണ്ണി കുത്തുന്നു, To begin to flower, to put forth flower buds.
പൂക്കണ്ടൽ, ലിന്റെ. s. A plant, *Ægiceras major.*
പൂക്കൽ, ലിന്റെ. s. 1. Flowering. 2. expanding.
പൂക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. v. n. 1. To bloom, blossom. 2. to bud; shoot forth, or expand. 3. to have the menses. 4. to have specks on the eye. 5. to become mouldy.
പൂക്കുരൽ, ലിന്റെ. s. See പൂക്കണ്ണി. പൂക്കുരലിടുന്നു, To put forth flower buds.
പൂക്കുല, യുടെ. s. A cluster of flowers; a nosegay.
പൂഗം, ത്തിന്റെ. s. 1. The betel-nut tree, *Areca faufel* or *catechu.* കമുക. 2. a heap, a quantity, a multitude. കൂട്ടം.

പൂഗിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Betel-nut, or fruit of the *faufel.* പാക്ക, അടെക്കാ.

പൂങ്കാവ, ിന്റെ. *s.* A flower garden.

പൂങ്കാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower garden.

പൂങ്കുരൽ, ലിന്റെ. *s.* A compound pedicle, a fruit or flower stalk, a bunch of flowers.

പൂങ്കുല, യുടെ. *s.* A bunch of flowers.

പൂങ്കുഴലാൾ, ളുടെ. *s.* A woman with beautiful hair.

പൂങ്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* A beautiful head of hair. തലമുടി.

പൂചപ്പെട്ടത. *adj.* 1. Besmeared, smeared. 2. plastered. 3. anointed. 4. painted. 5. gilded, gilt.

പൂചൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Besmearing, smearing, rubbing. 2. plastering. 3. anointing. 4. painting. 5. gilding.

പൂചുന്നു, ചി, വാൻ. *v. a.* 1. To besmear, to smear; to daub, to lay on by rubbing, to rub. 2. to gild. 3. to anoint; paint; plaster.

പൂച്ചു, ിന്റെ. *s.* 1. Besmearing, rubbing. 2. gilding. 3. the matter wherewith any thing is gilded, silvered or tinned over. 4. deceit, fraud.

പൂച്ച, യുടെ. *s.* 1. A cat. 2. a plant.

പൂച്ചക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The fruit of a plant.

പൂച്ചട്ടി, യുടെ. *s.* A flower-pot.

പൂച്ചപ്പയർ, റിന്റെ. *s.* A kind of small bean, *Phaseolus trinervius.*

പൂച്ചമയക്കി, യുടെ. *s.* A sort of medicinal plant.

പൂജ, യുടെ. *s.* 1. Worship, culture, reverence, respect; homage to superiors, adoration of the Deity. 2. sacrifice. 3. beating. പൂജകഴിക്കുന്നു, 1. To perform ritual homage. 2. to offer a sacrifice.

പൂജകൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper.

പൂജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Worship, worshipping, veneration. പൂജ.

പൂജനീയം, &c. *adj.* Worshipful, venerable, fit for or deserving of adoration. പൂജിക്കെണ്ടുന്ന.

പൂജയെടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* A public religious ceremony.

പൂജവെപ്പ, ിന്റെ. *s.* A public religious ceremony.

പൂജാപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrificial vase or vessel.

പൂജാരി, യുടെ. *s.* A worshipper; or sacrificing priest in any temple.

പൂജാൎഹം, &c. *adj.* Worshipful, venerable, respectable, sacred. പൂജിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

പൂജാസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing for sacrifice.

പൂജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To worship or adore; to revere or venerate; to do homage or shew reverence, to perform ritual ceremonies. 2. to beat.

പൂജിതം, &c. *adj.* Worshipped, adored, reverenced. പൂജിക്കപ്പെട്ട.

പൂജ്യത, യുടെ. *s.* Venerableness, adorableness.

പൂജ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is venerable.

പൂജ്യം, &c. *adj.* 1. Worshipful, venerable; fit for or deserving of adoration. 2. void, blank, empty. *s.* A nought in calculation; as 40 divided by 5 the quotient is 8 and (പൂജ്യം) nought remains.

പൂഞ്ചായൽ, ലിന്റെ. *s.* A beautiful head of hair.

പൂഞ്ചെല, യുടെ. *s.* A sort of fine flowered cloth or muslin.

പൂഞ്ചൊല, യുടെ. *s.* A flower garden. പൂങ്കാവ.

പൂഞ്ഞക്കുറി, യുടെ. *s.* The hump on the shoulders of an Indian bull.

പൂട, യുടെ. *s.* 1. Feathers or rather down of birds. 2. much hair on the body.

പൂട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A lock. 2. a clasp. 3. a closure of a thing. 4. ploughing. 5. fetters, stocks. 6. charge, keeping. 7. embrace, embracing. 8. a kind of bread.

പൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To lock, to shut or fasten up, to close up, to put in, to buckle, to clasp. 2. to plough. 3. to fetter, to chain. 4. to tie beasts to a yoke, stake, &c. 5. to embrace.

പൂണ, ിന്റെ. *s.* An iron ring or hoop fixed on the end of a stick, a ferrule.

പൂണാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A restive or stubborn ox. 2. a stubborn man.

പൂണാഞ്ചി, യുടെ. *s.* Any cloth, &c., worn over one shoulder and under the other.

പൂണി, യുടെ. *s.* 1. Hire of an ox or bullock for ploughing. 2. a quiver.

പൂണുനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* The sacred string which Brahmans and others wear over one shoulder, and under the other.

പൂണുനൂൽക്കല്യാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of investing any youth of the three first classes with the sacred thread or cord worn by them over the left shoulder, across the body, and passing under the right arm.

പൂണുനൂൽക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who wears the sacred thread.

പൂണുനൂല്പരിച. *ind.* Across one shoulder and under the other, like the sacred thread.

പൂണുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To put on jewels. 2. to clothe with ornaments. 3. to possess, to have. 4. to assume.

പൂണെല്ല, ിന്റെ. *s.* The collar bone, the clavicle.

പൂത, യുടെ. *s.* A very small insect.
പൂതച്ചിടയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of medicinal plant.
പൂതണക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fragrant grass. 2. a tree, the bark of which is used for writing upon, &c.
പൂതന, യുടെ. *s.* 1. Yellow myrobalan, *Terminalia chebula*. കടുക്കാമരം. 2. the name of a female demon said to have been killed by Crishna. പിശാചി. 3. a disease, atrophy and wasting in a child, ascribed to the malignant operations of the female fiend *Pútana*.
പൂതം, &c. *adj.* Pure, purified, cleaned, cleansed. ശുദ്ധം.
പൂതലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be affected by the disease mentioned under the following word.
പൂതലിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A tumorous or dropsical disease affecting the whole body.
പൂതി, യുടെ. *s.* 1. Purity, purification. ശുദ്ധി. 2. a stench, a stink, a bad smell. ദുൎഗ്ഗന്ധം.
പൂതികം, ത്തിന്റെ. *s.* Grey bonduc, *Cæsalpinia bonducella*. ആവിമരം.
പൂതികരജം, ത്തിന്റെ. *s.* Grey bonduc, *Cæsalpinia bonducella*. ആവിമരം.
പൂതികാഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pine, *Pinus Dévadáru*. ചരളം.
പൂതിഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bad odour, or smell. ദുൎഗ്ഗന്ധം. 2. sulphur. *adj.* Ill-smelling, stinking. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.
പൂതിഗന്ധി. *adj.* Ill-smelling, fœtid, stinking. ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ള.
പൂതിഫലി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Serratula anthelmintica*. കാർപൊകിൽ.
പൂതിമണത്തി, യുടെ. *s.* See പീനാറി.
പൂതിയുണത്തി, യുടെ. *s.* A large tree, *Ailanthus excelsa*. See പീനാറി.
പൂത്ത. *adj.* 1. Flowered, in flower. 2. mouldy.
പൂത്തട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A plate or salver on which flowers are presented.
പൂത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Burying or concealing in the ground.
പൂത്താലി, യുടെ. *s.* An ornament worn on the neck by women.
പൂത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To cover, bury or conceal in the ground.
പൂത്തുമ്പ, യുടെ. *s.* A species of *Tumba*, *Amphirephis mollis*.
പൂനീർ, രിന്റെ. *s.* Rose water.
പൂന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Becoming covered with earth.
പൂന്തുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A fine flowered cloth. വസ്ത്രം.
പൂന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* To sink or become covered in the ground.
പൂന്തെങ്ങാ, യുടെ. *s.* The bulbous root of the water-lily.
പൂന്തെൻ, നിന്റെ. *s.* The nectar or honey of flowers.
പൂന്തൊത്തു, ിന്റെ. *s.* A bunch of flowers.
പൂന്തൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower-garden.
പൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* A cake. അപ്പം.
പൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Mouldiness. 2. reaping season, a crop.
പൂപ്പട, യുടെ. *s.* A heap of flowers.
പൂപ്പന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A *Pandal* or shed decorated with flowers.
പൂപ്പരിത്തി, യുടെ. *s.* 1. A tree or species of *Hibiscus*. 2. the shoe-flower plant, *Hibiscus rosa sinensis*.
പൂപ്പാതിരി, യുടെ. *s.* The Chelonoid trumpet-flower tree, *Bignonia*.
പൂപ്പാലിക, യുടെ. *s.* A salver on which flowers are kept or presented.
പൂപ്പാൽവള്ളി, യുടെ. *s.* A plant, *Echites frutescens*.
പൂമണം, ത്തിന്റെ. *s.* A scent of flowers.
പൂമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree which produces flowers.
പൂമലർ, രിന്റെ. *s.* A full blown flower. വിടൎന്നപൂ.
പൂമഴ, യുടെ. *s.* A shower of flowers.
പൂമാതു, തിന്റെ. *s.* A name of Lacshmi. ലക്ഷ്മി.
പൂമാരി, യുടെ. *s.* A shower of flowers.
പൂമാല, യുടെ. *s.* A garland of flowers.
പൂമീൻ, ന്റെ. *s.* A kind of fish, the trout.
പൂമെനി, യുടെ. *s.* A soft, or delicate body.
പൂമൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* A flower-bud.
പൂയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Puss, or matter, discharged from an ulcer, or wound. ചലം. 2. the eighth lunar asterism.
പൂർ, രിന്റെ. *s.* 1. A region. രാജ്യം. 2. a house. ഭവനം. 3. a city. നഗരം.
പൂരകം. *adj.* Filling, completing, or that which is filling or completing. നിറയുന്ന. *s.* 1. The flood tide. വെലിയെററം. 2. closing the right nostril and drawing up air through the left; a religious ceremony.
പൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Filling; completing. നിറെക്കുക. 2. the act of filling, completing or making up.
പൂരണി, യുടെ. *s.* The silk cotton tree, *Bombax*. ഇലവു.
പൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A piece of water, a large quantity of water; a lake. കയം. 2. the healing, or cleansing of ulcers. പുണ്ണാണക്കം. 3. the eleventh lunar asterism. 4. the flood tide. വെലിയെററം. 5. a festival. ഉത്സ

വം. 6. a centipede. പഴുതാര.

പൂരാടം, ത്തിന്റെ. *s.* The twentieth lunar asterism.

പൂരായം, ത്തിന്റെ. *s.* Attentiveness, consideration, scrutiny, close investigation. പൂരായം ചെയ്യുന്നു, To scrutinize, to spy out, to pry, into to pump another, to elicit secrets.

പൂരി, യുടെ. *s.* A sort of unleavened cake fried with *Ghee* or oil.

പൂരിക, യുടെ. *s.* A kind of unleavened cake fried with *Ghee* or oil.

പൂരികം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of cake.

പൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make full, to fill, to complete. നിറെക്കുന്നു, തികെക്കുന്നു.

പൂരിതം, &c. *adj.* Filled, full, complete. നിറെക്കപ്പെട്ട.

പൂരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A man; a male; mankind. പുരുഷൻ.

പൂരുരട്ടാതി, യുടെ. *s.* The twenty-fifth lunar asterism.

പൂൎണ്ണ, യുടെ. *s.* A division of the days after the new and full moon, the 5th, the 10th, and the 15th, phases are so called; and the last is either the new, or the full moon.

പൂൎണ്ണകലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A water vessel, filled with water.

പൂൎണ്ണകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A full cup or vessel, one filled with holy water used at the consecration of a king.

പൂൎണ്ണഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The full womb; or full period of gestation.

പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* The full moon.

പൂൎണ്ണത, യുടെ. *s.* Fullness, completion, satisfaction, plenty.

പൂൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* The perfect one, any epithet of deity.

പൂൎണ്ണപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A full cup or vessel. 2. a vessel filled with cloths, or ornaments, which are scrambled for by the guests and relations at a festival. 3. a vessel full of rice, presented at a sacrifice to the superintending and officiating priests. 4. abundance of every thing. The പൂൎണ്ണപാത്രം is properly a measure of 256 handsful of rice: it may also be composed of as much as will satisfy a great eater.

പൂൎണ്ണമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make perfect, to complete.

പൂൎണ്ണമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A monthly sacrifice, performed on the day of the full moon.

പൂൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Full, filled, complete. 2. all, entire. 3. strong, powerful, able.

പൂൎണ്ണസന്തൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Perfect felicity or fulness of joy.

പൂൎണ്ണാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Complete or perfect bliss.

പൂൎണ്ണായുസ്സ, ിന്റെ. *s.* A full age, full of days.

പൂൎണ്ണിമാ, വിന്റെ. *s.* The day of full moon. വെളുത്ത വാവ.

പൂൎത്തം. *adj.* 1. Filled, full, complete. നിറയപ്പെട്ടത. 2. covered, concealed. മൂടപ്പെട്ടത. *s.* 1. An act of pious liberality, as digging a well, planting a grove, building a temple, &c. കുളം, നടക്കാവ, ദെവാലയം, ഇത്യാദി ഉണ്ടാക്കുന്ന പുണ്യകൎമ്മം. 2. nourishing, cherishing. പൊററുക.

പൂൎത്തി, യുടെ. *s.* Fullness, completion, satisfaction, satiety. പൂൎത്തിവരുത്തുന്നു, പൂൎത്തിയാക്കുന്നു, To complete, to accomplish, to finish, to satisfy, to fill.

പൂൎത്തികരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Fulfilling, completing, satisfying.

പൂൎവകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Actions done in a former birth.

പൂൎവകം, *adj.* See പൂൎവം.

പൂൎവകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The former time. 2. a past participle.

പൂൎവഗംഗ, യുടെ. *s.* The *Nermada* river.

പൂൎവജൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elder brother. ജ്യെഷ്ഠൻ. 2. the son of the elder wife, even though last born.

പൂൎവജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A former birth.

പൂൎവജാ, യുടെ. *s.* An elder sister.

പൂൎവജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Foreknowledge, prescience.

പൂൎവദിക്ക, ിന്റെ. *s.* The eastern country. കിഴക്ക.

പൂൎവദെവൻ, ന്റെ. *s.* A demon, an *Asur.* അസുരൻ.

പൂൎവനിയമം, ത്തിന്റെ. *s.* Predestination.

പൂൎവന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Ancestors, forefathers.

പൂൎവപദം, ത്തിന്റെ. *s.* The first member of a compound word, of a sentence, of a verse, &c.

പൂൎവപൎവതം, ത്തിന്റെ. *s.* The eastern mountain, behind which the sun is supposed to rise. ഉദയ പൎവതം.

പൂൎവപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The first half of a lunar month, the moon in her increase. വെളുത്തപക്ഷം. 2. a proposition, an assertion, the first part of an argument to which assent or refutation is necessary. ചൊദ്യം.

പൂൎവപുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Fomer virtue, or goodness.

പൂൎവബന്ധു, വിന്റെ. *s.* A former or old friend, or connexion.

പൂൎവഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The first part. 2. the east side.

പൂൎവഭാദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The twenty-fifth lunar mansion or asterism. പൂരുരട്ടാതി.

പൂൎവമീമാംസ, യുടെ. *s.* The system which elucidates the *Carma-Cánda* of the *Védas*, or the ritual portion in-

cluding also moral and legal obligations; originating with the *Muni* JAIMINI.

പൂൎവ്വം. *adj.* 1. First, former, prior, preceding, initial. ആദ്യം. 2. before; in front of. മുമ്പ. 3. east, eastern. കിഴക്ക. 4. all, entire. എല്ലാം 5. antique, old, ancient. പണ്ടത്തെ. *s.* 1. Ancient tradition. 2. former or ancient times, days of old. 3. the east.

പൂൎവ്വരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The commencement of a drama, or the prelude to instrumental or vocal performance, a prologue or overture. തൊടയം.

പൂൎവ്വ. *adj.* (In composition only.) 1. First, prior, former. 2. east, eastern. 3. all, entire.

പൂൎവ്വ, യുടെ. *s.* 1. The eleventh lunar mansion or asterism. 2. the twentieth lunar mansion. 3. the twenty-fifth lunar mansion.

പൂൎവ്വവാസന, യുടെ. *s.* Former will or pleasure.

പൂൎവ്വവൃത്താന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Ancient history. പുരാണം.

പൂൎവ്വവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* Former or ancient hatred or enmity.

പൂൎവ്വസന്ധ്യ, യുടെ. *s.* Twilight.

പൂൎവ്വസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Former love or friendship.

പൂൎവ്വസ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Recollection of past circumstances.

പൂൎവ്വാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ancient customs.

പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Ancient learned men.

പൂൎവ്വാപരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. East and west. 2. before and behind.

പൂൎവ്വാപരവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Contradiction, opposition.

പൂൎവ്വാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The first half or part. ആദ്യഭാഗം.

പൂൎവ്വാഷാഢം, ത്തിന്റെ. *s.* The twentieth lunar mansion or asterism. പൂരാടം.

പൂൎവ്വാഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The first part of the day, forenoon. പുലൎന്ന ആറുനാഴികക്കമെൽ പന്ത്രണ്ട നാഴികക്കകം.

പൂൎവ്വികം, &c. *adj.* Ancient, antique, old.

പൂൎവ്വികന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Ancients, those of old times, ancestors, fore-fathers.

പൂൎവ്വെദ്യുസ. *ind.* A former day; yesterday. മുമ്പിലത്തെ ദിവസം, ഇന്നലെ.

പൂൎവ്വൊത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The former and future particulars, circumstances, or incidents.

പൂവത്ത, ിന്റെ. *s.* Bengal madder tree, *Rubia manjista.* പൂവത്തുവെര, The Bengal madder root.

പൂവത്തെണ്ണ, യുടെ. *s.* Oil distilled from the fruits of the പൂവം.

പൂവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cock, the male of any bird. 2. a good kind of plantain. 3. the male of the intoxicating plant, *Cannabis sativa.* പൂവൻ കഞ്ചാവ, see കഞ്ചാവ.

പൂവമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A name of the *Indian Cupid* whose arrow is a flower. കാമൻ.

പൂവം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.

പൂവരശ, ിന്റെ. *s.* The name of a tree, the poplar leaved Hibiscus, the Portia or tulip tree, *Hibiscus Populneus.* (Lin.)

പൂവലംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A delicate constitution.

പൂവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Dampness, moisture. 2. a fruit with the flower attached. 3. an empty or blasted pod.

പൂവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeper which bears flowers.

പൂവാച്ചെത്തി, യുടെ. *s.* A species of Chrysanthus which does not flower.

പൂവാത്തെച്ചി, യുടെ. *s.* See പൂവാച്ചെത്തി.

പൂവാങ്കുറുന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A medicinal plant.

പൂവെണ്ണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman.

പൂവെണ്ണ, യുടെ. *s.* A fragrant oil, essential oil of flowers, c. g. *atar* of roses.

പൂഷാ, വിന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the twenty-seventh lunar mansion or asterism.

പൂള, ിന്റെ. *s.* A piece, a cutting, a splinter, a chip, a wedge.

പൂള, യുടെ. *s.* 1. The silk cotton tree, *Bombax.* ഇലവ. 2. a medicinal plant, the woolly Illecebrum, *Illecebrum lanatum*, also ചെറുപൂള. *adj.* Sour. പുളിച്ച.

പൂളക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The tapioca plant.

പൂളപ്പഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The silk cotton of the bombax tree.

പൂളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. a.* To cut, to slice, to chip

പൂഴാൻ, ന്റെ. *s.* A species of eel.

പൂഴി, യുടെ. *s.* 1. Dust of the ground. 2. a mason. 3. rust. 4. earth put to the roots of trees.

പൂഴിക്കാപൂഞ്ഞ, യുടെ. *s.* An earth grub, an insect found in the ground.

പൂഴിക്കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A mason. കല്ലാശാരി.

പൂഴിത്തറ, യുടെ. *s.* A raised floor entirely of earth.

പൂഴിപ്പടി, യുടെ. *s.* The sill or foot of a door frame, &c.

പൂഴിപ്പിടയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of poisonous snake.

പൂഴിയാശാരി, യുടെ. *s.* A mason.

പൃക്ക, യുടെ. *s.* A gramineous plant, *Trigonella corniculata.* ജൊനകപ്പുല്ല.

പൃക്തം. *adj.* Touched, mixed, in contact or combination with. തൊടപ്പെട്ടത.

പൃക്തി, യുടെ. *s.* Touch, contact. തൊടിയിൽ.

പൃച്ഛനം, ത്തിന്റെ. *s.* A question. ചൊദ്യം.

പൃച്ഛ, യുടെ. *s.* Asking, questioning, a question or inquiry. ചൊദ്യം.

പൃച്ഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To ask, to inquire.

പൃച്ഛിതം. *adj.* Inquired after.

പൃതന, യുടെ. *s.* 1. An army. സെന. 2. a division of an army, a detachment. സെനയിൽ ഒരു ഭാഗം.

പൃഥ, യുടെ. *s.* *Cunti*, the wife of *Pandu*.

പൃഥക്. *ind.* 1. Without, except. ഒഴികെ. 2. separately, severally. വെവ്വെറെ.

പൃഥക്പൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, *Hermionites cordifolia.* ഒരില.

പൃഥഗാത്മത, യുടെ. *s.* Discrimination, judgment. വിവെകം.

പൃഥഗാത്മികാ, യുടെ. *s.* Individuality, separate or individual state of being.

പൃഥഗ്ജനൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ignorant man, a fool. മൂഢൻ. 2. a man of a low caste. അധമൻ. 3. a wicked or vicious man. മൂൎഖൻ.

പൃഥഗ്വിധം. *adj.* Various, diversified, multiform. പലവിധം.

പൃഥിവി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

പൃഥിവീധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.

പൃഥിവീപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign, a ruler. രാജാവ.

പൃഥിവീപാലൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

പൃഥിവീശൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign.

പൃഥു, വിന്റെ. *s.* 1. The fifth monarch of the solar dynasty in the second age. 2. a pungent seed, *Nigella Indica.* കരിഞ്ജീരകം. 3. a medicinal substance, assafœtida. പെരുങ്കായം. 4. opium. കറപ്പ. *adj.* 1. Great, large. വലിയ. 2. smart, clever. മിടുക്കുള്ള.

പൃഥുകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A male child. 2. a smart, clever person. മിടുക്കൻ.

പൃഥുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The young of any animal. കുഞ്ഞ. 2. rice or grain flattened. അവിൽ.

പൃഥുരൊമാവ, ിന്റെ. *s.* A fish in general. മീൻ.

പൃഥുല, യുടെ. *s.* A medicinal substance, assafœtida. പെരുങ്കായം.

പൃഥുലം, &c. *adj.* Great, large. വലുത.

പൃഥ്വീ, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a pungent seed, *Nigella Indica.* കരിഞ്ജീരകം. 3. a medicinal substance and condiment, perhaps the leaves of the assafœtida plant, *Hingupatri.* പെരുങ്കായം.

പൃഥ്വീക, യുടെ. *s.* 1. Large cardamons. ഏലം. 2. small cardamons. ചിററെലം.

പൃഥ്വീപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign, a ruler. രാജാവ.

പൃഥ്വീരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.

പൃഥ്വീശൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

പൃദാകു, വിന്റെ. *s.* 1. A snake. പാമ്പ. 2. a scorpion. തെൾ.

പൃശ്നി, യുടെ. *s.* 1. A ray of light. രശ്മി. 2. a dwarf. മുണ്ടൻ. *adj.* Small, short, thin.

പൃശ്നിപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, *Hermionites cordifolia,* but according to *Roxburgh*, *Hedysarum lagopodioides.* ഒരില.

പൃഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drop of water or of any liquid. ഒരു തുള്ളി. 2. the porcine or hog deer. ഉഴമാൻ.

പൃഷൽക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow. അമ്പ.

പൃഷത്ത, ിന്റെ. *s.* A drop of water or of any liquid. ഒരു തുള്ളി.

പൃഷദശ്വൻ, ന്റെ. *s.* The prince of the air, or wind divinely personified. വായു.

പൃഷദാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Ghee mixed with curds forming an oblation. തൈര കൂട്ടിയ നെയ.

പൃഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A drop of water. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം.

പൃഷ്ഠഗൻ, ന്റെ. *s.* One who follows or goes after. പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ.

പൃഷ്ഠതസ. *ind.* Behind, at the back of. പുറകെ.

പൃഷ്ഠഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The back, the hinder part of any thing.

പൃഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The back. പുറം. 2. the rear, the last. പിമ്പ. 3. the back or hinder part of any thing. 4. the top of a mountain.

പൃഷ്ഠവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The back bone. തണ്ടെല്ല.

പൃഷ്ഠവാഹം, ിന്റെ. *s.* An ox of burden, carrying any thing on his back. പൊതിക്കാള.

പൃഷ്ഠാസ്ഥി, യുടെ. *s.* The spine. തണ്ടെല്ല.

പൃഷ്ഠ്യൻ, ന്റെ. *s.* A pack horse. ചുമട്ടുകുതിര.

പൃഷ്ഠ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude of back bones. പുണെല്ലുകൂട്ടം. 2. a pack horse. ചുമട്ടുകുതിര.

പെങ്ങൾ, ളുടെ *s.* A sister.

പെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To enclose, to entangle, to cause to enter. 2. to make water.

പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To enclose, to entangle, to draw in, to catch, to ensnare.

പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* See പടുന്നു.
പെട്ടു, യുടെ. *s.* 1. A couple, a pair, a brace. 2. the female of birds. 3. the female of some quadrupeds, as of camels, horses, asses, lions, sheep. *adj.* Double. പെട്ടുകെട്ടുന്നു, or കൂട്ടുന്നു, To couple, to double, to put two together.
പെട്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A box, a chest, a trunk, a case.
പെട്ടന്നു. *adj.* Suddenly; unexpectedly, on a sudden, soon, immediately.
പെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A box, a chest, a case, a trunk. 2. the touchhole of a gun.
പെട്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has charge of a box, a wardrobe, &c.
പെട്ടിപ്രമാണങ്ങൾ, ളുടെ. *s.* A box or chest with its contents, consisting of title deeds, documents, &c.
പെണർവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeper, *Zanonia Indica.*
പെൺ, ണ്ണിന്റെ. *s.* 1. A female, a woman. 2. a maid. 3. a maid-servant. 4. the female of some quadrupeds.
പെൺകിടാവു, ിന്റെ. *s.* A girl, a female child.
പെൺകുഞ്ഞു, ിന്റെ. *s.* A little girl, a female child.
പെൺകുട്ടി, യുടെ. *s.* A little girl, a female child.
പെൺകെട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. Nuptials, marriage. 2. a woman's knot or tie.
പെൺകൊട, യുടെ. *s.* Giving a female in marriage.
പെൺകൊടി, യുടെ. *s.* A young woman from 16 to 30 years of age.
പെൺജാതി, യുടെ. *s.* 1. A wife. 2. commonly a woman.
പെൺനാൾ, ളിന്റെ. *s.* An asterism, (fem.)
പെണ്ണാലി, യുടെ. *s.* 1. An effeminate man. 2. an hermophrodite.
പെണ്ണാൾ, ളിന്റെ. *s.* A female slave.
പെണ്ണുംപിള്ള, യുടെ. *s.* 1. A woman. 2. a wife.
പെണ്ണാട്ടി, യുടെ. *s.* A bitch.
പെണ്ണന, യുടെ. *s.* The female palmira tree.
പെണ്ണന്നി, യുടെ. *s.* A sow.
പെണ്ണാമ്പു, ിന്റെ. *s.* A female snake.
പെണ്ണിള്ള, യുടെ. *s.* A female child, a girl, a woman, a wife.
പെണ്ണിറന്നവർ, രുടെ. *s. plu.* A woman.
പെണ്ണൈതൽ, ലിന്റെ. *s.* A girl.
പെൺപൂ, വിന്റെ. *s.* The female of flowers. ആൺപൂ, The male flower.
പെണ്മുറി, യുടെ. *s.* The half of a cocoa-nut when split which has the three eyes. ആണ്മുറി, The other half.
പെണ്മൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* Female reign; dominion of a woman.
പെനത്തുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* To cackle as a hen.

പെയ്ത്തു, ിന്റെ. *s.* Raining. പെയ്ത്തുവെള്ളം, Rain water.
പെയ്യിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to rain.
പെയ്യുന്നു, യ്തു, യ്വാൻ. *v. n.* To rain, to fall as rain, or dew.
പെരികെ. *adj.* Much, great.
പെരിങ്കാക്കവള്ളി, യുടെ. *s.* A large creeper, *Acacia scandens.*
പെരിങ്കാര, യുടെ. *s.* A tree, *Elæocarpus serratus.* (Willd.)
പെരിങ്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The elephantiasis, enlargement of the legs and feet.
പെരിങ്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Connarus pinnatus.* 2. a kite.
പെരിച്ചാഴി, യുടെ. *s.* The hog rat or *bandicoot.*
പെരിച്ചെവിമാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of deer.
പെരിഞ്ചീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sweet fennel, *Anethum fœniculum.*
പെരിന്തുത്തി, യുടെ. *s.* A plant, the leaves of which are a substitute for mallow, *Sida Asiatica.*
പെരിൻനീരുരി, യുടെ. *s.* A plant, *Phyllanthus Pornacea,* or *turbinatus.*
പെരിമ്പാച്ചോററി, യുടെ. *s.* The name of a tree.
പെരിമ്പാണൽ, ലിന്റെ. *s.* A plant, *Cyminosma pedunculata.*
പെരിയ. *adj.* Large, great.
പെരിയഞ്ഞാറ, യുടെ. *s.* The clove-tree-leaved Calyptranthes, *Calyptranthes Caryophyllifolia.*
പെരു, or പെരും. *adj.* 1. Great, large, big. 2. loud.
പെരുക, ിന്റെ. *s.* A medicinal plant, *Clerodendrum infortunatum.*
പെരുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To multiply or be multiplied, to increase, to grow great, to be enlarged.
പെരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multiplication in arithmetic. 2. increase, augmentation.
പെരുക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The elephantiasis, enlargement of the legs and feet.
പെരുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To multiply, to increase, to augment. 2. to multiply a sum in arithmetic.
പെരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To become stiff, to freeze. 2. to become stiff, numb, &c.
പെരുങ്കടൽ, ലിന്റെ. *s.* The great sea.
പെരുങ്കുളയം, ത്തിന്റെ. *s.* An epidemic disease.
പെരുങ്കാടു, ിന്റെ. *s.* A thick or dense forest.
പെരുങ്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of leguminous plant, commonly, *Mashani.*
പെരുങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* Assafœtida.

പെരുങ്കായമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The tree producing assafœtida.
പെരുങ്കാര, യുടെ. *s.* A large thorny shrub.
പെരുങ്കാറ്റ, ിന്റെ. *s.* A tempest, a stormy wind.
പെരുങ്കുടൽ, ലിന്റെ. *s.* The large intestines.
പെരുങ്കുമിഴം, ഴിന്റെ. *s.* A tree, *Gmelina arborea.*
പെരുങ്കുരുമ്പ, യുടെ. *s.* A plant, *Aletris hyacinthoides.* മൂൎവ്വാ.
പെരുങ്കുറാവിൽ, ലിന്റെ. *s.* The name of a tree.
പെരുങ്കൂറ്റൻ, ന്റെ. *s.* A large bull or ox.
പെരുങ്കൊല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A blacksmith.
പെരുങ്കൊര, യുടെ. *s.* A species of long grass, a cyprus, *Kyllinga monocephala.*
പെരുഞരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A tendon, a nerve, a fibre described as a hollow tube resembling a string, attached to the bones, and supposed to be for the passage of the vital air.
പെരുഞ്ചക്ക, ിന്റെ. *s.* A large oil mill
പെരുഞ്ചിനി, യുടെ. *s.* The name of a large tree.
പെരുഞ്ചീര, യുടെ. *s.* A large kind of greens.
പെരുത. *adj.* Great, large.
പെരുത്തലമീൻ, നിന്റെ. *s.* A sheat fish.
പെരുനാൾ, ളിന്റെ. *s.* A festival, a high day.
പെരുനാഴി, യുടെ. *s.* A measure of quantity, an *Edangari.*
പെരുന്തച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A carpenter.
പെരുന്താളി, യുടെ. *s.* A large species of താളി, which see.
പെരുന്തീ, യുടെ. *s.* A great fire, a conflagration.
പെരുന്തീൻ, നിന്റെ. *s.* A great feast, banquet, or entertainment.
പെരുന്തുടലി, യുടെ. *s.* 1. The blunt-leaved buckthorn, *Zizyphus jujuba.* 2. the prickly Scopolia, *Scopolia aculeata.*
പെരുന്തുളസി, യുടെ. *s.* A species of basil, *Ocimum polystachium.*
പെരുന്തേൻ, നിന്റെ. *s.* Common honey.
പെരുന്തെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Ficus conglomerata.*
പെരുന്തെരട്ട, യുടെ. *s.* A large kind of wall leech.
പെരുന്തൊലി, യുടെ. *s.* The name of a tree; see കട്ടലം.
പെരുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multiplicity, abundance, plenty. 2. thickness. 3. dignity, greatness.
പെരുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to increase.
പെരുമ, യുടെ. *s.* 1. Excellency, greatness, grandeur. 2. plenty, abundance.

പെരുമണ്ണാൻ, ന്റെ. *s.* A *Parava* or person of a low caste.
പെരുമന്താര, യുടെ. *s.* A tree, *Bauhinia.*
പെരുമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree.
പെരുമരുത, ിന്റെ. *s.* A large timber tree, the *Sal* tree, *Shorea robusta.*
പെരുമരുന്ന, ിന്റെ. *s.* Indian birthwood, used as an antidote for snake bites, *Aristolochia Indica.* കടലിവെഗം, അണലിവെഗം.
പെരുമഴ, യുടെ. *s.* Heavy or great rain.
പെരുമാൻ, ന്റെ. *s.* A swift antelope.
പെരുമാറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* See പരിമാറ്റം.
പെരുമാൾ, ളുടെ. *s.* 1. A name of VISHNU. 2. a chief, an eminent person. 3. a title given to the king of Travancore.
പെരുമീൻ, നിന്റെ. *s.* 1. The morning star. 2. a large sheat fish.
പെരുമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The part of an elephant's head between the tusks. പെരുമുഖം വെക്കുന്നു, To push with the head, as an elephant.
പെരുമുഞ്ഞ, യുടെ. *s.* A tree, *Premna spinosa* and *longifolia.*
പെരുമുട്ട, ിന്റെ. *s.* A white swelling in the knee.
പെരുമ്പട, യുടെ. *s.* 1. A great battle. 2. a large army.
പെരുമ്പടപ്പ, ിന്റെ. *s.* The country of Cochin.
പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.
പെരുമ്പടി. *adj.* Coarse, rough, gross.
പെരുമ്പനി, യുടെ. *s.* An epidemic fever, a plague or pestilence.
പെരുമ്പയറ, ിന്റെ. *s.* A kind of bean, *Dolichos catjang.*
പെരുമ്പരമ്പ, ിന്റെ. *s.* A large bamboo mat.
പെരുമ്പരുന്ത, ിന്റെ. *s.* A heron.
പെരുമ്പറ, യുടെ. *s.* A large drum.
പെരുമ്പാ, യുടെ. *s.* A large rush mat.
പെരുമ്പാമ്പ, ിന്റെ. *s.* The largest kind of snake, the Boa constrictor.
പെരുമ്പാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A large species of momordica charantia.
പെരുമ്പിടി, യുടെ. *s.* Extortion, exaction, levying by force, an unjust demand.
പെരുമ്പുടവ, യുടെ. *s.* Coarse cloth.
പെരുമ്പുള്ള, ിന്റെ. *s.* A large kind of hawk, or falcon.
പെരുമ്പൊടി, യുടെ. *s.* Coarse powder, any thing coarsely powdered.
പെരുമ്പൊതി, യുടെ. *s.* The stomach.

പെരുവയറ, റ്റിന്റെ. *s.* A large or pot-belly.

പെരുവയറൻ, ന്റെ. *s.* One who has a large or pot-belly.

പെരുവള്ളിക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A large white yam, *Dioscorea alata.*

പെരുവഴി, യുടെ. *s.* A high-way, a public road.

പെരുവഴിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A traveller.

പെരുവാഴ, യുടെ. *s.* A sort of paddy, or rice corn.

പെരുവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The thumb, or great toe.

പെരുവിലയൻ, *adj.* Precious, valuable, of great price.

പെരുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A flood, an inundation.

പെസഹ, യുടെ. *s.* The Passover, an adopted phrase.

പെറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To pick up or out, to gather, to glean.

പെറുന്നു, റു, വാൻ. *v. n.* 1. To bear, to bring forth as young. 2. to rise, to spring. 3. to be worth. പെററു കിടക്കുന്നു, To lie in, to have been recently delivered, to be confined. പെറെറഴനീല്ക്കുന്നു, To recover from confinement.

പെറുവാം, ളിന്റെ. *s.* A term in arithmetic, the golden rule or rule of three.

പെററ. *adj.* Calved, brought forth.

പെററക്കന്ന, ിന്റെ. *s.* A wild buffalo.

പെററൻ. *adj.* Large, stout, robust.

പെററം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest, a wilderness, a jungle.

പെററവൾ, ളുടെ. *s.* The mother of a child or children.

പൈ, With the ഐ pronounced long.

പൈ, യുടെ. *s.* 1. A demon, a devil. 2. madness. 3. confusion. *adj.* Bad, vile. പൈകെറുന്നു, 1. To put any *ola*, &c. in trees, or fields to act as a charm, &c. 2. to possess one with a devil. പൈപറയുന്നു, To speak like a madman. പൈയിറക്കുന്നു, 1. To cast out devils, to exorcise. 2. to remove poison imbibed from a mad-dog. പൈയിളക്കുന്നു. 1. To remove hydrophobia. 2. to drive out devils, to exorcise.

പൈക്കഞ്ഞുണ്ണി, യുടെ. *s.* Marigold-like verbesina, *Verbesina Calandulacea.*

പൈക്കത്തവള, യുടെ. *s.* A large species of frog.

പൈക്കാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A loud and harsh sounding trumpet.

പൈക്കാററ, ിന്റെ. *s.* The east wind.

പൈക്കുതിര, യുടെ. *s.* An intractable, vicious horse, a wild horse.

പൈക്കുമ്മട്ടി, യുടെ. *s.* Colocynth, a wild bitter gourd, *Cucumis colocynthis.*

പൈക്കുല, യുടെ. *s.* A blighted or withered branch of fruit, or one without fruit.

പൈക്കുറുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A mad jackal.

പൈക്കൂൺ, ണിന്റെ. *s.* A poisonous fungus.

പൈക്കൂത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disorder, confusion. 2. a devil's dance.

പൈക്രാന്തൻ, ന്റെ. *s.* A madman, one who is out of his mind.

പൈക്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Madness, disorder of the mind, confusion or distraction of mind.

പൈക്കോലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A miserable aspect, or appearance. 2. a superstitious figure placed in fields, &c. with a view of keeping off an evil eye or driving away evil spirits.

പൈചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An owl. മൂങ്ങാ. 2. the root of an elephant's tail. ആനയുടെ വാലിൻ ചുവട. 3. the tip of it. 4. a cloud. മെഘം.

പൈചകാരൻ, ന്റെ. *s.* A hornet. വെട്ടാവളിയൻ.

പൈചകി, യുടെ. *s.* An elephant. ആന.

പൈച്ച, ിന്റെ. *s.* 1. Speech, language. 2. a word.

പൈച്ചക്കാൽ, or പൈക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A knock-knee.

പൈച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A female fiend or devil. 2. an insensate woman.

പൈച്ചുര, യുടെ. *s.* A bitter gourd.

പൈച്ചൊട്ട, യുടെ. *s.* A blighted flower of the cocoa-nut or areca-nut trees.

പൈട. *adj.* Bad, shrivelled, empty, applied to various fruits. പൈട്ടകായ്ക്കുന്നു, To bear empty or shrivelled fruit. പൈട്ടതെങ്ങാ, A shrivelled or empty cocoa-nut.

പൈടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A box, a chest, a basket for holding clothes, books, &c. പൈട്ടകം. 2. a multitude, a quantity.

പൈടമാൻ, ന്റെ. *s.* A doe.

പൈടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A basket, a large basket. കൊട്ട. 2. a treasury. ഭണ്ഡാരം. 3. a multitude, a quantity.

പൈടാ, യുടെ. *s.* 1. A basket, a large basket. കൊട്ട, പൈട്ടി. 2. the female of some quadrupeds, and birds.

പൈടി, യുടെ. *s.* 1. Fear, dread, terror. 2. awe. 3. cowardice. പൈടികാട്ടുന്നു, 1. To frighten, to terrify. 2. to shew fear, to be afraid. പൈടിയിടിക്കുന്നു, To perform a superstitious ceremony on the birth of a male child by beating the door or wooden partition of the house with a view of preventing the child from being afterward afraid at any thing.

പൈടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fear, to dread, to be afraid of. *v. n.* 1. To be afraid. 2. to be anxious.

പെടിച്ചൊടിയവൻ, ന്റെ. *s.* One who has fled, run away, or has been put to flight.

പെടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To frighten, to terrify; to make afraid.

പെടിപ്പൊണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One who is very timid or fearful.

പെടി, യുടെ. *s.* A basket. കൊട്ട.

പെട്ട, യുടെ. *s.* A *Pettah;* the suburb of a large town or city, or a village protected by an adjacent fort, or in which a fair or market is held.

പെണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A wedge.

പെണ്ണാഴി, പെണ്ണാത്തുള, യുടെ. *s.* A hole cut in the end of a timber in order to put a rope through to drag it by or tie it to the raft.

പെണ്ണി, യുടെ. *s.* The hoof of cows and of all cattle that part the hoof.

പെത്തക്കാളി, യുടെ. *s.* A plant, *Solanum lycopersicum.* (Lin.) തക്കാളി, A plant, *Physalis pubescens.*

പെത്തന്തലകൊട്ടി, യുടെ. *s.* The blue flowered Crotolaria, *Crotolaria verrucosa.* (Lin.)

പെത്തല, യുടെ. *s.* The small branches of gourds which putting forth prevent the plant from being fruitful. പെത്തലപൊട്ടുന്നു, Such branches to put forth.

പെത്താൻ. *adv.* Again, afresh, over again.

പെനരി, യുടെ. *s.* A mad fox.

പെനാ, യുടെ. *s.* A mad-dog.

പെൻ, നിന്റെ. *s.* A louse.

പെപ്പടൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A bitter kind of cucumber.

പെപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A mad-dog.

പെപ്പിടി, യുടെ. *s.* Threat, threatening.

പെപ്പെരുമാൾ, ളിന്റെ. *s.* An unwise king. വിവെകമില്ലാത്ത രാജാവ.

പെമഴ, യുടെ. *s.* Heavy rain.

പെയ, യുടെ. *s.* Thin rice gruel.

പെയമൃത, ിന്റെ. *s.* The heart-leaved moon-seed, *Menispermum cordifolium.*

പെയം, &c. *adj.* Drinkable, drink. കുടിക്കത്തക്ക.

പെയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make bad, to destroy. 2. to confuse, to bewilder.

പെയിഞ്ച, യുടെ. *s.* A wild kind of *Acacia Intsia;* see ഇഞ്ച.

പെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To spoil, to make useless, to mar.

പെര, യുടെ. *s.* The guava or bay plum tree, of which there are two kinds, one white and round, *Psidium pomiferum,* and the other red and pear-shaped, *Psidium pyriferum.*

പെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree. See തെരകം.

പെരക്കാ, യുടെ. *s.* The guava fruit.

പെരക്കിടാവ, ിന്റെ. *s.* A grandson.

പെരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A paternal uncle, a father's elder brother.

പെരമ്മ or പെരച്ചി, യുടെ. *s.* A maternal aunt, a mother's elder sister.

പെരാമ്പററ, ിന്റെ. *s.* An annual offering to a deity.

പെരാൽ, ലിന്റെ. *s.* The Indian fig-tree, *Ficus Indicus.*

പെരാറ, റ്റിന്റെ. *s.* The *Ponnáni* river.

പെരിടീൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of naming or giving a name.

പെരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To name, to give newly a name or appellation.

പെരിന്തൽപന, യുടെ. *s.* The date tree, *Phœnix* or *Elate sylvestris.*

പെരുകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To give a name.

പെരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be plucked up by the roots, to be separated. 2. to turn as cattle in ploughing.

പെരുമാറാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of name either intentionally or by mistake.

പെരുവഴി, or പെർവഴി, യുടെ. *s.* A list or registration of name.

പെരെലം, ത്തിന്റെ. *s.* Large cardamoms.

പെരൊലി, യുടെ. *s.* Sound, noise.

പെർ. രിന്റെ. *s.* 1. A name, an appellation. 2. a person an individual. 3. fame, renown, notoriety. 4. any thing real or unreal. വീട്ടുപെർ, ഇല്ലപ്പെർ, A house or family name. പെർപിടിക്കുന്നു, To take down a name or names. പെർവിളിക്കുന്നു, 1. To name. 2. to call one by name. പെർ വെട്ടുന്നു, To cut or engrave a name on a ring, &c.

പെക്ക. *part.* Instead of, for, as a substitute.

പെക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To copy out, to transcribe.

പെച്ചു, യുടെ. *s.* An excuse.

പെത്തും, പെത്ത. *adv.* Again. പിന്നെയും. പെത്തു പറയുന്നു, To repeat, to reiterate.

പെപ്പ, ിന്റെ. *s.* A copy, manuscript, imitation, pattern, duplicate.

പെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to copy out, to get copied, transcribed, written out.

പെവിളി, യുടെ. *s.* Giving, or calling by, a name.

പെലവം, &c. *adj.* 1. Tender, delicate, fine. നെമ്മയുള്ള. 2. thin, slim, slender, soft. മാൎദ്ദവമുള്ള.

പെവാക്ക, ിന്റെ. *s.* Bad language.

പെശലം, &c. *adj.* 1. Dexterous, clever. മിടുക്കുള്ള. 2. beautiful, agreeable. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 3. smooth, soft. മൃദുവായുള്ള.
പെശലാംഗി, യുടെ. *s.* A delicate female.
പെശി, യുടെ. *s.* 1. An egg. മുട്ട. 2. a ball of flesh, or meat. മാംസപിണ്ഡം. 3. embryo, or fœtus.
പെശികൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An egg. മുട്ട. 2. the womb. ഗൎഭപാത്രം.
പെശുന്നു, ശി, വാൻ. *v. a.* To speak.
പെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Grinding, reducing to dust or powder. അരെക്കുക. 2. a hand-mill, a stone and muller, any apparatus for grinding or pounding. അരകല്ലു, അമ്മികല്ലു. പെഷണം ചെയ്യുന്നു, To grind, to pound.
പെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To grind, to pound അരെക്കുന്നു.
പെഷിതം. *adj.* Ground, pounded, pulverized. അരെക്കപ്പെട്ടത.
പെഴ, ിന്റെ, or പെഴത്തി, യുടെ. *s.* The opposite-leaved fig-tree, *Ficus oppositi-foliis.*
പെഴ, യുടെ. *s.* A round basket made of reeds.
പെറ, റ്റിന്റെ. *s.* Bringing forth, bearing young, birth.
പെറട്ടത്ത. *adj.* Near the time of birth or bringing forth.
പെറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To bear, to carry heavy burdens.
പെറുതിങ്ങൾ, ളുടെ. *s.* The last month of pregnancy.
പെറുനൊവ, ിന്റെ. *s.* The pains of child-birth.
പെറുപുര, യുടെ. *s.* A lying-in-room.
പെറുമരുന്നു, ിന്റെ. *s.* Medicine administered to a woman in her confinement.
പൈ, യുടെ. *s.* 1. Hunger. 2. a cow. 3. a bag, a purse, &c. *adj.* Green, fresh.
പൈക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Famine. 2. meanness, contemptibleness. 3. alms.
പൈക്കിടാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A female calf. 2. a steer fit to be let loose.
പൈക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To hunger.
പൈക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A cow-house.
പൈക്കൂറ, യുടെ. *s.* A bag.
പൈങ്കിളി, യുടെ. *s.* A parrot.
പൈങ്ങാ, യുടെ. *s.* An unripe betel-nut.
പൈഠരം. *adj.* Boiled in a pot, (flesh, &c.) കലത്തിൽ പാകം ചെയ്യുത.
പൈതലാൾ, ളുടെ. *s.* A child.
പൈതൽ, ലിന്റെ. *s.* A child either male or female.
പൈതാമഹം. *adj.* Ancestrial, paternal. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.
പൈതൃകം. *adj.* Paternal, ancestrial, belonging or relating to the father or to progenitors. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.
പൈതൃഷ്വസെയൻ, ന്റെ. *s.* A paternal aunt's son. പിതാവിന്റെ മരുമകൻ.
പൈതൃഷ്വസ്രീയൻ, ന്റെ. *s.* The son of a father's sister. പിതാവിന്റെ മരുമകൻ.
പൈത്തുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* The bezoar.
പൈത്തൊഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* A cow-house.
പൈത്ര്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fool, a blockhead. 2. a lunatic, a madman.
പൈത്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Madness, imbecility. 2. folly, want of consideration. 3. a superfluity of the bilious secretion. 4. any bilious complaint.
പൈത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The part of the hand between the thumb and forefinger, or according to some the root of the forefinger. *adj.* Paternal, ancestrial. പിതൃക്കൾക്കുള്ള.
പൈദാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Hunger and thirst.
പൈന്തെൻ, നിന്റെ. *s.* Honey of a good quality.
പൈപ്പുരുവ, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Trewia Orientalis.*
പൈപ്പുല്ലു, ിന്റെ. *s.* Young grass.
പൈശാചം. *adj.* Infernal, demoniacal, relating or belonging to a *Pisácha* or goblin. *s.* 1. A mode of marriage. 2. a provincial and peculiar dialect of the Sanscrit language.
പൈശൂന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Malignity, slanderousness, depravity, wickedness. 2. backbiting.
പൈഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Bread. അപ്പം.
പൊക്കട്ട. *adj.* Bad, unfruitful, mean, low, vile.
പൊക്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bag, a scrip, a beggar's bag, a wallet. പൊക്കണമിടുന്നു, To put on a wallet or beggar's bag, to beg.
പൊക്കണംതൂക്കി, യുടെ. *s.* One who bears a scrip, a beggar.
പൊക്കപ്പല്ലു, ിന്റെ. *s.* A high tooth.
പൊക്കപ്പല്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who has a high tooth.
പൊക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, elevation. 2. deprivation, deposition. 3. expulsion, exclusion. 4. increase. *adj.* 1. High, elevated. 2. deprived, deposed. 3. none. പൊക്കം പിടിക്കുന്നു, To take the height of any thing.
പൊക്കർ, രുടെ. *s. plu.* Persons of the lower classes generally.
പൊക്കാളി, യുടെ. *s.* A kind of paddy, or rice corn.
പൊക്കിൾ, ളിന്റെ. *s.* The navel.

പൊക്കിൾക്കൊടി, യുടെ. *s.* The umbilical cord.

പൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ; or പൊങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To lift up, to raise, to elevate, to hold up, to bear up, to raise up. 2. to deprive of a situation, &c. to depose, to put aside. 3. to expel. 4. to reduce to nothing, to annihilate, to annul. 5. to commend, to praise.

പൊങ്ങൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Negeia putranjiva.*

പൊങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. The round ball or germ found within a ripe cocoa-nut. 2. a float, a raft, a buoy. 3. a kind of silk cotton tree. 4. a tree, *Papyrinus* or *Bronsenetia.* (Ham.)

പൊങ്ങ, യുടെ. *s.* A small tree growing by a river side, the fruit of which is poisonous, the Mango-like Cerbera, *Cerbera odallam* or *Cerbera Mangas.*

പൊങ്ങത്ത, ിന്റെ. *s.* A tree, *Spathodea Zeylanica.*

പൊങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* Bubbling or boiling up of liquid sugar when heated.

പൊങ്ങൻപനി, യുടെ. *s.* Chicken-pox.

പൊങ്ങല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Phyllanthus Malabaricus.*

പൊങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Rising, springing up. 2. floating. 3. boiling, or bubbling up. 4. being deprived of any situation, being expelled. 5. ostentation.

പൊങ്ങൽപുര, യുടെ. *s.* An eating house.

പൊങ്ങുതടി, യുടെ. *s.* 1. A float, a buoy. 2. a raft or *cattamaran* made of three logs of wood tied together, and used to go out to sea.

പൊങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To rise, to spring up. 2. to float. 3. to ferment. 4. to boil over, to bubble up. 5. to boil rice. 6. to be lifted up with pride, to be ostentatious. 7. to be expelled, to be dethroned. 8. to exult. 9. to be made public, to become publicly known.

പൊടവക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A bulbous root, *Clematis cornosa.*

പൊടി, യുടെ. *s.* 1. Powder in general. 2. dust of the ground. 3. the farina or pullen in a flower. 4. metallic cement, solder. 5. medicinal powder. 6. perfume or fragrant powder used after bathing. 7. that which is small, minute. 8. a gem. പൊടിയിടുന്നു, To solder, to cement with any metallic cement. പൊടിവെക്കുന്നു, To cement.

പൊടിക്കപ്പെട്ടത. *adj.* 1. Powdered, pulverized. 2. bruised or broken into pieces.

പൊടിക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* 1. A fragment; stone or bricks, broken into small pieces.

പൊടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pulverize, to powder, to reduce to powder or dust, to triturate. 2. to bruise, or beat into small pieces. 3. to destroy. *v. n.* 1. To begin to sprout. 2. to ooze out, to run little by little as water through the embankment of a reservoir or tears in the eyes; to leak, to weep through.

പൊടിക്കൈ, യുടെ. *s.* 1. Tapping a musical instrument with the fingers. 2. administering small medicines, &c. or doing any thing at a moment. 3. craftiness, artifice.

പൊടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pulverization, pulverizing, powdering, pounding. 2. bruising or beating into small pieces. 3. destroying. 4. oozing out, &c. 5. loosing the eye-sight or hearing. 6. deafness. 7. putting forth, springing or rising out of the ground.

പൊടിത്തൂവൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of *curry* powder.

പൊടി പൊടിയായി. *adv.* In very small pieces.

പൊടിപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be reduced to powder or dust.

പൊടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A tassel.

പൊടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to pulverize, to get powdered. 2. to cause to bruise or beat into small pieces.

പൊടിമഴ, യുടെ. *s.* Small rain.

പൊടിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pounding, powdering, bruising. 2. making a great noise, play. പൊടിമാനം വെക്കുന്നു, To make a great noise, to play.

പൊടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To powder, to reduce to powder or dust, to triturate.

പൊടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be pulverized, or reduced to powder. 2. to ooze out, to trickle or run by little and little, as water through the embankment of a reservoir or tears in the eye. 3. to be destroyed, or sight to fail. 4. to be deafened. 5. to put forth, to spring or rise out of the ground.

പൊടിവിത, യുടെ. *s.* Sowing on dry land.

പൊടിവെട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of scissors used by goldsmiths.

പൊടുന്നനെ. *adv.* Immediately, nimbly, quickly, rapidly.

പൊട്ടപൊടെ. *adv.* With a loud noise.

പൊട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. A crevice, a crack. 2. a round sectarial mark of sandal powder or other mixture on the forehead. 3. an empty or blighted ear of corn, &c. *adj.* 1. Broken, cracked. 2. blind. 3. empty, blighted, withered. 4. stopped, deaf. 5. foolish. 6. mean, worthless. പൊട്ടുതൊടുന്നു, To put a mark or spot on the forehead.

പൊട്ടു, യുടെ. *s.* A plant which bears small berries which children use in pop-guns.

പൊട്ടക്കണ്ണ്, പൊടികണ്ണ്, ിന്റെ. *s.* Blindness.

പൊട്ടക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A blind man.

പൊട്ടക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A blind woman.

പൊട്ടക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* A cracked or broken water pot.

പൊട്ടക്കാവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree having fœtid flowers, *Sterculia fœtida.*

പൊട്ടക്കിണറ, റിന്റെ. *s.* A blind well.

പൊട്ടക്കുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tank or pond without water.

പൊട്ടച്ചെവിയൻ, ന്റെ. *s.* One who is deaf.

പൊട്ടത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Folly, stupidity.

പൊട്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deaf and dumb man. 2. a dull, stupid person.

പൊട്ടപ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A kind of grass.

പൊട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A deaf and dumb woman. 2. a dull, stupid woman.

പൊട്ടിക്കരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To cry or weep aloud.

പൊട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To break or crush; to break off. 2. to crack, to break open. 3. to destroy. 4. to fire a gun, cracker, &c.

പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To laugh aloud.

പൊട്ടുകാ, യുടെ. *s.* 1. A very young fruit. 2. a withered or shrivelled fruit.

പൊട്ടുകുല, യുടെ. *s.* A bunch of withered fruit.

പൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To break, crack, or go to pieces. 2. to burst as a sore. 3. to break or put forth, as seed, roots, buds. 4. to go off with a loud noise.

പൊട്ടുബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Foolishness, stupidity.

പൊട്ടുമുണ്ടി, യുടെ. *s.* A curlew.

പൊട്ടുവിദ്യ, യുടെ. *s.* Useless learning, or science.

പൊട്ടൊട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To be empty, blighted, shrivelled, withered.

പൊണ്ണ. *adj.* Great, large.

പൊണ്ണത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stupidity, dullness. 2. vaunting, pride, boasting. പൊണ്ണത്തം പറയുന്നു, 1. To boast, to vaunt. 2. to speak foolishly.

പൊണ്ണത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* See പൊണ്ണത്തം.

പൊണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A stout, robust man. 2. a stupid man. 3. large, big.

പൊണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A stout, robust woman. 2. a stupid woman.

പൊതി, യുടെ. *s.* 1. A bundle. 2. a full sack, or bag carried by bullocks, a pack, a burden, a load. 2. a certain measure of quantity. പൊതികെട്ടുന്നു, To load a bullock with bags, to tie into a pack or bundle. പൊതിയഴിക്കുന്നു, To unpack, to unload.

പൊതിക്കാള, യുടെ. *s.* An ox of burthen carrying any thing on his back.

പൊതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To take off the husk of a cocoa-nut. 2. to beat, to beat with the fist.

പൊതിക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A bundle tied up.

പൊതിച്ചൊറ, റിന്റെ. *s.* Rice or food tied up in a cloth or bundle for a journey.

പൊതിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Covering, closing up.

പൊതിപിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be carried on beasts of burthen.

പൊതിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To cover, to involve, to enrap in cloth, &c. 2. *v. n.* To assemble, to collect together. 3. to be taken off as the husk of a cocoanut.

പൊതിര, ിന്റെ. *s.* Rottenness, decay.

പൊതിരെ. *adv.* Very much, abundantly.

പൊതു. *adj.* Common, universal. പൊതുക്കാൎയ്യം, A common affair. പൊതുമുതൽ, Common property.

പൊതുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make a mud bank, &c. smooth by throwing water on and beating it.

പൊതുപൊതെ. *part.* An imitative sound, with a noise.

പൊതുവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A barber. 2. one who performs funeral rites.

പൊതുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A class of persons who serve at a temple.

പൊതുവിൽ. *adv.* In common, generally, universally. പൊതുവിലിരിക്കുന്നു, To be common to all. This word is also used as an adjective by adding ഉള്ള, as പൊതുവിലുള്ള, Universal, catholic.

പൊതുവെ. *adv.* In common, universally, generally.

പൊത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A hole in the ground. 2. a hollow or cavity in a tree. 3. tying leaves and thorns on a cocoa-nut tree to prevent the fruit being stolen. 4. a sign or motion of contempt or insult made with the hands. 5. covering with the hands. 6. the palm of the hand, hollowed as if to hold liquids, a hand full. 7. covering with the hands put together. 8. a cellar. 9. a closet or recess in a wall. പൊത്തുകെട്ടുന്നു, To tie leaves and thorns on cocoa-nut trees, &c. to prevent the fruit being stolen. പൊത്തടെക്കുന്നു, To mend, to patch, to repair a hole, &c. പൊത്തുകൊട്ടുക്കുന്നു, To insult by motion of the hands. പൊത്തുകിട്ടുന്നു, To suffer disgrace, to be ashamed.

പൊത്തികെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* See the first meaning of പൊത്തുന്നു.

പൊത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To seize round the shoulders and arms.

പൊത്തിപ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Seizing round the shoulders and arms.

പൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To tie leaves and thorns on fruit trees. 2. to cover with the hands. 3. to make signs or motions with the hands by way of contempt. വാപൊത്തുന്നു, To cover the mouth with the hands, which is commonly done as a sign of reverence or respect. പൊത്തി പൊതിഞ്ഞുവെക്കുന്നു, 1. To hide, to conceal, to cover. 2. to make sham or false excuses.

പൊത്തുവരുത്തം. *adj.* 1. Sufficient, enough, nothing over, scarcely sufficient. 2. reluctantly consenting. 3. passable.

പൊത്തൊടിയമുള, യുടെ. *s.* 1. A bamboo whistling or rattling in the wind. 2. any hollow bamboo.

പൊൻ, ന്നിന്റെ. *s.* Gold. *adj.* 1. Beautiful. 2. excellent. 3. illustrious. പൊന്നൊന്നു പണി പലത, Golden ornaments are various, gold is one substance; used to signify, the existence of one God under many forms, or manifestations.

പൊൻകട്ടി, യുടെ. *s.* An ingot, or wedge of gold.

പൊൻകമ്പി, യുടെ. *s.* Gold-wire.

പൊൻകലം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden dish, or plate.

പൊൻകസവ, ിന്റെ. *s.* Gold thread.

പൊൻകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Borax.

പൊൻകിണ്ടി, യുടെ. *s.* A golden jar or vase.

പൊൻകുരണ്ടി, യുടെ. *s.* A medicinal plant.

പൊൻതകിട, ിന്റെ. *s.* A flat piece of gold, a gold plate. പൊൻതകിടകൊണ്ട പൊതിയുന്നു, To overlay with gold.

പൊൻതാവടം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold necklace.

പൊൻതുടർ, രിന്റെ. *s.* A gold chain.

പൊന്ത, യുടെ. *s.* A thicket overgrown with grass.

പൊന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A large useless plantain. 2. a very stout inactive man.

പൊന്തം. *adj.* Thick, stout, robust.

പൊന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Lifting or raising up. 2. a float on the water.

പൊന്തി, യുടെ. *s.* 1. A club, a staff. 2. a wooden instrument used in fencing.

പൊന്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who carries or holds a club.

പൊന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To lift up, to raise up. See പൊക്കുന്നു.

പൊന്തിപ്പയററ, ിന്റെ. *s.* Fencing with clubs.

പൊന്തിയടവ, ിന്റെ. *s.* Fencing with clubs.

പൊന്തിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A wooden sword used in fencing. 2. a stick with a spear enclosed in it.

പൊന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* To float, to be raised or lifted up. See പൊങ്ങുന്നു.

പൊന്നങ്ങാണി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Illecebrum sesseli.*

പൊന്നരഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold girdle.

പൊന്നരിതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Golden coloured orpiment or arsenic, *Arsenicum auripigmentum.*

പൊന്നരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* The act of sifting gold out of sand, &c.

പൊന്നാണിക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A bunch of gold pieces of different qualities used for trying the quality of gold.

പൊന്നാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold coin.

പൊന്നാനി, യുടെ. *s.* A chief singer, a leader in singing.

പൊന്നാനിവാ, യുടെ. *s.* The name of a place, *Ponnáni.*

പൊന്നാന്തകര, യുടെ. *s.* *Cassia tagara.* (Willd.) *Cassia sophera.* (H. B.)

പൊന്നാന്തുമ്പി, യുടെ. *s.* An insect, a cushlady.

പൊന്നാഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold ornament.

പൊന്നാമര, യുടെ. *s.* See പൊന്നാവീരം.

പൊന്നാമ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A parasitical plant, *Epidendrum spatulatum.*

പൊന്നാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Flattery, false praise. പൊന്നാരം പറയുന്നു, To flatter.

പൊന്നാരിയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of paddy or rice corn.

പൊന്നാരിവീരൻ, ന്റെ. *s.* Cassia *tori*, *Cassia tagara* or *Cassia esculenta.*

പൊന്നാവീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, *Cassia occidentalis.*

പൊന്നാശ, യുടെ. *s.* Covetousness, avariciousness.

പൊന്നിട്ടകാരായ്മ, യുടെ. *s.* Freehold property.

പൊന്നിറം, ത്തിന്റെ. *s.* The colour of gold, yellow.

പൊന്നിറംകുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Yellow Amaranth, or barleria.

പൊന്നീരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold cloth.

പൊന്നുടുമ്പ, ിന്റെ. *s.* An iguana of a gold colour.

പൊന്നുമ്മത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* The yellow stramonium or thorn apple.

പൊന്നുമ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A flower made of gold.

പൊന്നുറുപ്പിക, യുടെ. *s.* A gold *Rupee.*

പൊന്നോല, യുടെ. *s.* A golden ear-ring for women of a certain tribe.

പൊൻപണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold *fanam.*

പൊൻപണി, യുടെ. *s.* 1. The work of a goldsmith. 2. working in gold.
പൊൻപണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith, a worker in gold.
പൊൻപണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden article, or any thing made of gold.
പൊൻപത്താക്ക,ിന്റെ. *s.* A gold moidore.
പൊൻപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold vessel.
പൊൻപൂച്ച,ിന്റെ. *s.* Gilding, gilt.
പൊന്മ, യുടെ. *s.* A king-fisher.
പൊന്മണി, യുടെ. *s.* Gold beads.
പൊന്മല, യുടെ. *s.* The gold-mountain.
പൊന്മാൻ, ന്റെ. *s.* A king-fisher.
പൊന്മീൻ, നിന്റെ. *s.* Gold fish.
പൊന്മുടി, യുടെ. *s.* A golden crown or mitre.
പൊന്മെഴുക,ിന്റെ. *s.* Wax on which is proved the degree of fineness of gold.
പൊൻവണ്ട,ിന്റെ. *s.* The blistering fly, cantharides.
പൊൻവള, യുടെ. *s.* A gold ring or bracelet.
പൊൻവളയം, ത്തിന്റെ. *s.* An ouch or ring of gold.
പൊൻവാണിഭക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A money-changer, a *shroff*.
പൊൻവാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Exchange of money, shroffing.
പൊൻവാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A rod or bar of gold.
പൊൻശലാക, യുടെ. *s.* A gold rod.
പൊയിക, യുടെ. *s.* A lake, a pond.
പൊയികാൽ, ലിന്റെ. *s.* Nicks or notches cut in cocoa-nut trees for the purpose of climbing them.
പൊയ്, യുടെ. *s.* Falsehood, a lie, an untruth.
പൊയ്ക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Stilts. 2. a wooden leg.
പൊയ്ത്ത. *adj.* Cross, short.
പൊയ്ത്തവഴി, യുടെ. *s.* A cross way, a byepath.
പൊരി, യുടെ. *s.* 1. A spark. 2. parched rice. 3. parching, frying, baking. 4. dry scurf on the skin.
പൊരികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Potass.
പൊരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To broil, to fry, to parch, to roast, to bake. 2. to fly out as sparks.
പൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Parching, frying, baking. 2. great heat. 3. great thirst. 4. covetousness.
പൊരിച്ചുണങ്ങ,ിന്റെ. *s.* Yellow spots on the skin, a kind of eruption on the skin.
പൊരിപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A frying pan.
പൊരിയൻ, ന്റെ. *s.* One who has dry scurf on any part of the body.
പൊരിയവിൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of small biscuits.
പൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be parched, or baked ,to be roasted. 2. to pop, to crack, to crackle.
പൊരുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. a.* 1. To fight in battle, to skirmish; to contend. 2. to contend in play at chess.
പൊരുത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. The nape of the neck. 2. uniting, joining together.
പൊരുത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Suitableness, fitness. 2. agreement. പൊരുത്തം നൊക്കുന്നു, To scrutinize the results of a marriage by astrology.
പൊരുത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A reconciler, a mediator, an umpire.
പൊരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make things agree with one another, to join with one another. 2. to reconcile, to put or place on good terms; to settle. 3. to cause to fit or suit.
പൊരുന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The time a hen sits on her eggs, the time of brooding. 2. agreeing, consenting. 3. satisfaction, satiety. 4. agreeableness. 5. conforming. 6. uniting.
പൊരുന്നവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To set a hen on eggs.
പൊരുന്നു, തു, വാൻ. *v. a.* To fight, to contend.
പൊരുന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. n.* 1. To sit on eggs. 2. to hatch, to brood. 3. to agree, to consent. 4. to be satisfied, or satiated. 5. to be pleasing, agreeable, to fit, to suit. 6. to be conformable. 7. to be joined, united, to be on good terms.
പൊരുപൊരുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To give an imitative sound, to crack, to crackle.
പൊരുപൊരെ. *adv.* With a popping or crackling noise.
പൊരുവിളങ്ങാ, യുടെ. *s.* A ball of baked meal, &c.
പൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. Signification, meaning of a word, design, intention. 2. riches, wealth, substance. 3. value of landed property. 4. cause, reason. 5. material substance or object of sense. 6. superiority. 7. importance. 8. various things, utensils or household furniture. 9. truth, verity. പൊരുൾതിരിക്കുന്നു, To translate, to interpret. പൊരുൾ പറയുന്നു, To explain, to interpret.
പൊരുൾതിരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Explanation, translation, interpretation.
പൊലി, യുടെ. *s.* A heap of corn thrashed but not winnowed.
പൊലികടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who follows the profession of usury; a usurer, a money-lender.
പൊലികടം, ത്തിന്റെ. *s.* Usury, the profession of usury.

പൊലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To extinguish fire. 2. to give a certain contribution at a marriage, &c., to make a collection, to club together. 3. to increase.

പൊലിച്ചിലവു, ിന്റെ. *s.* Particulars of money expended.

പൊലിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Increase, augmentation. 2. destruction.

പൊലിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Increase, augmentation. 2. destruction.

പൊലിമ, യുടെ. *s.* 1. Increase. 2. beauty. 3. bulk, size.

പൊലിയാവിളക്കു, ിന്റെ. *s.* A lamp kept continually burning.

പൊലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be extinguished, to be destroyed. 2. to be increased, to be accumulated.

പൊലിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Extinction, destruction. 2. giving or contributing money, &c., at a marriage, &c., clubbing together. 3. collection. 4. increase, accumulation. 5. present to an exhibitor.

പൊലിശ, യുടെ. *s.* Interest.

പൊൽ, In composition, Gold, golden.

പൊൽകലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden pot or censer.

പൊൽതാമര, യുടെ. *s.* A lotus flower made of gold.

പൊൽതാർ, രിന്റെ. *s.* A flower made of gold.

പൊൽതാർമാനിനി, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI.

പൊൽപൂമാനിനി, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI.

പൊല്ലാത്ത. *adj.* Bad, evil.

പൊല്ലാപ്പു, ിന്റെ. *s.* Evil, an evil, mischief. പൊല്ലാപ്പുപറയുന്നു, To speak evil of one.

പൊല്ലാപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An evil designing person, a mischievous person.

പൊല്ലായ്മ, യുടെ. *s.* Evil, an evil, mischief.

പൊല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To have or get mats or baskets mended.

പൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To mend, to repair, mats or baskets.

പൊളി, യുടെ. *s.* 1. A lie, an untruth, a falsehood. 2. a stripe, a streak, a split. പൊളിപറയുന്നു, To tell a lie.

പൊളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pull or break down, to undo. 2. to split, to rend, to break, to separate.

പൊളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pulling or breaking down. 2. splitting, dividing, separating. 3. ache, pain.

പൊളിപ്പു, ിന്റെ. *s.* A split, a stripe, a streak, a rent.

പൊളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To split, to break off. 2. to be separated. 3. to ache, to pain.

പൊളുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blister from being burnt or scalded. 2. a watery eruption on the legs and other parts of the body.

പൊളുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To blister, to burn, to rise in watery pimples. 2. to plough a second course.

പൊള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. A falsehood, a lie, a silly and fruitless word. 2. boasting, self-praise.

പൊള്ള, യുടെ. *s.* 1. The wind pipe, the throat. 2. a creeper bearing a small poisonous fruit or berry. 3. a bamboo. *adj.* Hollow, empty, withered, blighted.

പൊള്ളക്കുരു, വിന്റെ; or പൊള്ളക്കാ, യുടെ. *s.* The poisonous fruit of the plant mentioned under the preceding word.

പൊള്ളച്ചീര, യുടെ. *s.* A kind of potherb with hollow stalks.

പൊള്ളമുള, യുടെ. *s.* A hollow kind of bamboo.

പൊള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blister. 2. a bubble, a pustule.

പൊള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A blister. 2. blistering. 3. a pustule.

പൊള്ളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To blister.

പൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. n.* To blister, to rise in blisters or bubbles, to be burnt, to be scalded.

പൊള്ളെക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. *v. a.* 1. To blister or be blistered. 2. to bubble, to rise in bubbles, pustules, &c.

പൊഴി, യുടെ. *s.* 1. A groove. 2. hole. 3. the mouth of a small river, an outlet into the sea. പൊഴിയിടുന്നു, 1. To groove, to cut hollow. 2. to make an outlet into the sea. പൊഴിവീഴുന്നു, An outlet into the sea to be formed or to be stopped up.

പൊഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To groove or make a groove. 2. to make a hole partly through any thing. 3. to shower down, to pour down or out.

പൊഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Grooving. 2. showering down, pouring down or out. 3. oozing out.

പൊഴിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A groove. 2. grooving.

പൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To drop off or fall down as leaves from trees. 2. to pour down, to shower, to rain. 3. to ooze or run through little by little, to leak.

പൊഴിവു, ിന്റെ. *s.* 1. Grooving. 2. showering down, pouring down. 3. oozing out.

പൊഴുതു, ിന്റെ. *s.* 1. A time, a period of time. 2. a day. 3. a period selected and fixed for any auspicious ceremony, as for a marriage, &c. പൊഴുതുകൊള്ളുന്നു, To do at an auspicious time.

പൊറാട്ടു, ിന്റെ. *s.* Mimicry, burlesque, imitation.

പൊറായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Impatience, envy. 2. vehemence of temper, eagerness.

പൊറുക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പൊറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To recover from sickness. 2. to stay, to wait. 3. to dwell. *v. a.* 1. To suffer, to endure, to sustain. 2. to tolerate a thing, to endure, to have patience. 3. to forgive, to indulge.

പൊറുതി, യുടെ. *s.* 1. Patience, endurance, sufferance, forbearing. 2. dwelling, abiding. 3. forgiveness, pardon, leave. 4. means of subsistence. 5. recovery from sickness. പൊറുതികെടുക്കുന്നു, To destroy another's means of subsistence, to oppress, to dispossess a person of his property, &c. പൊറുതികെടുന്നു, A family to be destroyed.

പൊറുതികെട, ിന്റെ. *s.* 1. Destruction of a family. 2. oppression of the inhabitants by persons in authority. 3. teasing, wearying, harassing. 4. destitution of means of subsistence.

പൊറുതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പൊറുതിമുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Destitution of means of subsistence. 2. oppression of the inhabitants.

പൊറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Cure, recovery. 2. patience, sufferance. 3. protection, toleration. 4. comfortableness.

പൊറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cure, to heal. 2. to protect, to tolerate.

പൊറ്റ, യുടെ. *s.* 1. Scab, incrustation formed over sores. 2. a bed or piece of ground upon which rice corn or paddy is sown, the plants of which are afterwards to be transplanted. 3. the exposed roots of a cocoa-nut tree. പൊറ്റകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പൊറ്റൻ, ന്റെ. *s.* Scab, incrustation formed over a sore. പൊറ്റൻകെട്ടുന്നു, To form in scabs, to incrustate.

പൊ, With the െ–ാ long.

പൊക, The imperative of പൊകുന്നു, used also as a negative defective verb, Cannot, unable.

പൊകായ്മ, യുടെ. *s.* Impossibility, inability.

പൊകുംചാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Excuse. 2. way, means, remedy: also പൊകുംവഴി.

പൊകുടി, യുടെ. *s.* The abandoning a family residence. ചാകുടി, A family to be become extinct by death.

പൊകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To go; to go off, or away; to proceed. 2. to enter. 3. to pass. 4. to know. 5. to run out. 6. to decrease. 7. to be lost or disappear. 8. to die. 9. to prepare. 10. to do, to undertake, to interfere in. The present and perfect tenses of this verb may be affixed, as auxiliaries to any verb, to give it *a future signification*, as ഞാൻ എഴുതുവാൻ പൊകുന്നു, I am going to write. കൊണ്ടുപൊകുന്നു, *v. a.* To carry away, or off. പൊയ, Relative past participle. Gone, lost, past, dead. പൊയ ആഴ്ച, Last week. പൊയാണ്ട, Last year. പൊയ്പൊയി, It is gone, it is lost, it is past. പൊയിവരട്ടെ, May I go and return; a polite way of asking leave to go. പൊയിവരാം, You may go and return; a polite way of dismissal. പൊയിൻപൊയിൻ വെക്കുന്നു, To shout together as in procession of a *rajah*, or great person.

പൊകെ, A participial form from പൊകുന്നു; Having deducted, deducting.

പൊക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Going, moving, departure, exit, 2. conduct. 3. condition. 4. a shift, a subterfuge, an evasion, excuse. 5. means of subsistance. 6. property, wealth. 7. means, expedient. 8. way, an opening. 9. consideration. 10. course of events, destiny. 11. help, aid. 12. ability. 13. destruction, loss. 14. end. 15. relaxation of the bowels, diarrhœa. 16. death. 17. expenditure, expense.

പൊക്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* Humility, submission.

പൊക്കണംകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A foolish person, a fool. 2. a shameless person, a disgraceful or dishonourable person.

പൊക്കണംകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Folly, foolishness. 2. disgrace, dishonour. 3. shamelessness.

പൊക്കൻ, ന്റെ. *s.* A wanderer. കാക്കൻപൊക്കൻ, A worthless person.

പൊക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Putting away. 2. removing, taking away. 3. dismissing. 4. reducing. 5. passing away or spending time. *part.* In, with, by, to.

പൊക്കാൻ, ന്റെ. *s.* A wild or jungle tom-cat.

പൊക്കിരി, യുടെ. *s.* A blackguard, a vagabond.

പൊക്കുകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A poor helpless person. 2. one who is friendless. 3. one without means of subsistance.

പൊക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To put away, to cause to go out or away. 2. to remove, to abolish. 3. to reduce. 4. to pass away time. 5. to repair, to mend.

പൊക്കുമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be stopped up, as a way or path. 2. to be reduced to great straits. 3. to be without excuse. 4. to be without aid or protection, &c.

പൊക്കുവരവ, പൊക്കുവരത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Going and coming, passing to and fro. 2. interchange of correspondence, intercourse. 3. income and expenditure.

പൊക്കുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A man of affluence.

പൊഗണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. One deformed, having, a redundant or defective member. ജനനത്തിൽ തന്നെ അംഗഹീനൻ. 2. a boy from 5 to 16 years of age.

അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽ പതിന്നാറുവയസ്സുവരെയു മുള്ള ബാലൻ.

പൊട, ിന്റെ. *s.* 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree. 3. a blow, a stroke, beating.

പൊട, യുടെ. *s.* 1. A woman having a beard. താടിയു ള്ള സ്ത്രീ. 2. a stork.

പൊടഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reed, *Arundo tibialis*, (Rox.) വെഴം. 2. a sort of grass, *Saccharum spontaneum.*

പൊടാ; Go, sirrah; this term is sometimes used familiarly by a superior, and in great familiarity among equals.

പൊടി; Go, hussy; a term sometimes of familiar and domestic usage. *s.* A stork.

പൊട്ടുന്നു, ടി, or ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To strike, to give a blow.

പൊട്ടു, യുടെ. *s.* A kind of grass or rushes growing in rice corn fields.

പൊണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* A palankeen bearer.

പൊണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. The skin or film of a plantain tree. 2. a vessel made of such skin. 3. the skin of the kernels of some fruits.

പൊത, ിന്റെ. *s.* 1. A hole in the ground. 2. a hollow in a tree.

പൊതകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The young of any animal. 2. a child. ശിശു. 3. a young elephant of ten years old ആനക്കുട്ടി. 4. a vessel, a boat. കപ്പൽ. 5. the site of a house or dwelling.

പൊതവണിക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* A voyaging merchant. കപ്പലിൽ കച്ചവടക്കാരൻ.

പൊതവാഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rower, a boatman, a steersman. തൊണ്ണിക്കാരൻ. 2. one of the crew that keeps watch at the mast head. കപ്പലാൾ.

പൊതാധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Small fry, a shoal of young fish. പാപ്പു.

പൊതിക, യുടെ. *s.* 1. A potherb, *Basella rubra* and *lucida.* 2. a beam resting on pillars.

പൊത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A male buffalo. 2. the name of a red bird, the *Chacora*, commonly called the snake bird.

പൊത്തിൻകൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* Buffalo's horn.

പൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The snout of a hog. പന്നി യുടെ മൊന്ത. 2. the share of a plough. കൊഴു.

പൊത്രി, യുടെ. *s.* A hog. പന്നി.

പൊന്നവൻ, ന്റെ. *s.* One who is capable, competent.

പൊം. A future form of പൊകുന്നു, meaning ablility, knowledge.

പൊംവഴി, യുടെ. *s.* 1. Excuse. 2. an expedient, means. പൊംവഴി നൊക്കുന്നു, To look for an excuse. പൊം വഴി പറയുന്നു, To make an excuse.

പൊരാ. *ind.* 1. Insufficient, not enough, deficient, it is not sufficient. 2. unbecoming, degrading, disgraceful.

പൊരാട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To fight, to combat, to wrestle. 2. to quarrel, to contend.

പൊരാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Combat, wrestling, battle, war. 2. quarrel, dispute, contention.

പൊരാത്ത. *adj.* 1. Insufficient, wanting. 2. improper, unbecoming.

പൊരായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Insufficiency, deficiency, incompetency. 2. disgracefulness. 3. vileness. പൊരായ്മ വ രുത്തുന്നു, To disgrace, to depress, to despise.

പൊരാളി, യുടെ. *s.* A champion, a brave warrior.

പൊരിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To fight, to combat. 2. to dispute, to contend.

പൊരിമ, യുടെ. *s.* Strength, power, ability.

പൊരുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A combatant, a wrestler. 2. a clever, skilful person. 3. a skilful chess-player.

പൊരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* To go, to come, to accompany.

പൊരും. *ind.* 1. Sufficient, enough, abundance. 2. able, adequate, or equal to. 3. prohibition, no, not.

പൊർ, രിന്റെ. *s.* 1. War, battle, fight, combat. 2. a quarrel, dispute, contention. 3. enmity. പൊർകരുതു ന്നു, To prepare for war.

പൊൎക്ക, ിന്റെ. *s.* A domestic pig. *Port.*

പൊൎക്കതക, ിന്റെ. *s.* A double door.

പൊൎക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of battle.

പൊൎക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The leg from the knee to the ankle.

പൊൎക്കുവിളി, യുടെ. *s.* A challenge to fight, defiance. പൊൎക്കുവിളിക്കുന്നു, To challenge, to defy, to brave, to call to a contest.

പൊൎമ്മുല, യുടെ. *s.* A young woman's breast.

പൊലും. *part.* 1. Even, so much as. 2. news, so said. 3. possibly.

പൊലെ. *postpos. & adv.* As, like, so as, like as, even as, as soon as.

പൊൽ. *ind.* A particle of aptote, signifying, 1. News, (so said, so reported.) 2. likelihood, (probably, possibly.)

പൊഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man who nourishes another. 2. a preserver, a cherisher.

പൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nourishment, maintenance. 2. preserving, cherishing. 3. increasing.

പൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To nourish, che-

rish, maintain. 2. to support, preserve, protect. 3. to increase.

പൊഷിതം, &c. *adj.* 1. Nourished, maintained. 2. supported, preserved. 3. increased.

പൊഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to cherish, to nourish, to feed.

പൊഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A person nourished by another. അന്യനാൽ വളൎക്കപ്പെട്ടവൻ.

പൊഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* A protector, nourisher. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

പൊളു, യുടെ. *s.* 1. The eyelid. 2. a clamp. 3. a water plant. 4. the skin or film of a plantain stalk.

പൊളുത്താളി, യുടെ. *s.* The Asiatic Crinum, *Crinum Asiaticum.*

പൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug.

പൊളി, യുടെ. *s.* 1. A cake made of wheat flour, jaggory and doll, or pigeon peas. ഭക്ഷ്യവിശെഷം. 2. a stork.

പൊറ, യുടെ. *s.* 1. A fool, a silly person. 2. a greedy person, a glutton. 3. greediness, eagerness of appetite.

പൊറൽ, ലിന്റെ. *s.* Scratching.

പൊറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To scratch, to tear slightly.

പൊററൽ, ലിന്റെ. *s.* Nourishing, cherishing, preserving, protecting.

പൊററി, യുടെ. *s.* 1. A class of Brahmans, a *Potti.* 2. a cherisher, a nourisher, a protector.

പൊററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. a.* To nourish, to preserve, to protect.

പൌണ്ഡൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug, commonly *Pundariya.* വീരപുണ്ഡരീകം.

പൌണ്ഡ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country, one of the divisions of central *India,* now *Chandail.* ഒരു രാജ്യം. 2. a sort of sugar-cane, a red variety of the *Saccharum officinarum.* ഒരു വക കരിമ്പ.

പൌതവം, ത്തിന്റെ. *s.* Measure by weight, weight. കഴഞ്ചുകൊൽ മുതലായത.

പൌത്രൻ, ന്റെ. *s.* A son's son, a grandson in the male line only. പുത്രന്റെ പുത്രൻ.

പൌത്രി, യുടെ. *s.* A grand-daughter, either in the male or female line; though generally confined to a son's daughter. മകളുടെ മകൻ.

പൌനൎഭവൻ, ന്റെ. *s.* One of the sons or heirs admitted by the old *Hindu* law; the son of a twice married woman. രണ്ടാമത്തെ ഭാൎയ്യയിലുണ്ടായ പുത്രൻ.

പൌനരുക്ത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Repetition, reiteration. പിന്നെയും പിന്നെയും പറക.

പൌരന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Citizens, inhabitants. പുരവാസികൾ.

പൌരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. ചുണ്ടപ്പുൽ.

പൌരസ്ത്യം, &c. *adj.* Prior, first, initial. മുമ്പിലത്തെത.

പൌരാണികൻ, ന്റെ. *s.* 1. The author of ancient history. പുരാണകൎത്താവ. 2. one well read in the *Puránas.*

പൌരുഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The measure of a man, equal to the height to which he reaches with both arms elevated, and the fingers extended. ഒരാളും കയ്യുമുള്ള അളവ. 2. the property of manhood, virility, manliness. പുരുഷത്വം. 3. action, or action incidental to the state of humanity. പുരുഷധൎമ്മം. 4. semen virile. 5. strength, power, vigour, bravery. പുരുഷപ്രയത്നം. *adj.* Manly; of or belonging to man.

പൌരുഷി, യുടെ. *s.* A strong, powerful, vigorous, brave person. പൌരുഷമുള്ളവൻ.

പൌരുഷെയം. *adj.* Made by, derived from, or relating to man, human, manly, virile, &c. മനുഷ്യനിൽനിന്നുണ്ടായ. *s.* A crowd, a number of men. പുരുഷാരം.

പൌരൊഗവൻ, ന്റെ. *s.* An overseer or superintendent of a kitchen. തലപ്പാചകൻ.

പൌരൊഹിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Priesthood. പുരൊഹിതകൎമ്മം.

പൌൎണ്ണമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed at the full of the moon, by persons maintaining a perpetual fire. പൌൎണ്ണമാസ്യാനന്തര ക്രിയ.

പൌൎണ്ണമാസി, പൌൎണ്ണിമ, യുടെ. *s.* The lunar day, on which the moon is full. വെളുത്ത വാവ.

പൌൎണ്ണമാസെഷ്ടി, യുടെ. *s.* See പൌൎണ്ണമാസം.

പൌലസ്തി, യുടെ. *s.* The sister of RÁVANA, *Surpanacha.* ശൂൎപ്പണഖ.

പൌലസ്ത്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA. കുബെരൻ. 2. a son of *Pulastya.* 3. RÁVANA the god of Ceylon killed by RÁMA.

പൌലൊമി, യുടെ. *s.* The wife of INDRA. ഇന്ദ്രാണി.

പൌവെലം, ത്തിന്റെ. *s.* The fœtid Mimosa tree.

പൌഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Pausha,* (December–January.)

പൌഷി, യുടെ. *s.* Day of full moon.

പൌഷ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the *costus speciosus.* പുഷ്കരമൂലം.

പൌഷ്ണ, യുടെ. *s.* The last of the lunar asterisms or mansions. രെവതി.

പൌഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* The oxide of brass, considered as a collyrium. കുസുമാഞ്ജനം.

പൌഷ്പം, &c. *adj.* Made of flowers. പുഷ്പം കൊണ്ടു ണ്ടാക്കിയത.

പൌഷ്പികം, ത്തിന്റെ. *s.* The honey or nectar of flowers. പൂന്തെൻ.

പൌളി, യുടെ. *s.* See പൊളി.

പ്യാ, യുടെ. *s.* SIVA's braided hair. ശിവന്റെ ജട.

പ്യാട്. *ind.* A particle of calling, ho! hola! ഹെ.

പ്ര, A Sanscrit particle and prefix, implying, 1. Progressive motion, (forth, forward, away, far, off, &c.) 2. excess or excellency (very, much, exceeding.)

പ്രകടം, &c. *adj.* Displayed, unfolded, manifest, apparent, proclaimed, public, notorious. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രകടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To proclaim, to make public, to display, to unfold.

പ്രകടിതം, &c. *adj.* Opened, evident, apparent, visible, spread out or abroad. വിടരപ്പെട്ടത.

പ്രകമ്പം, പ്രകമ്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wind, air. കാററ. 2. violent or excessive motion, great trembling. മഹാ കമ്പം.

പ്രകമ്പിതമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A slight motion of the head, caused by admiration.

പ്രകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An introduction, a prologue, a prelude. 2. a poetical fiction, or poem, in which the story and principal persons are wholly imaginary, the term is especially applied to a dramatic poem. കവിത കെട്ട. 3. a chapter or section; a book, a place of pausing. അദ്ധ്യായം.

പ്രകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A heap; a quantity, a multitude. കൂട്ടം.

പ്രകൎഷം. *adj.* 1. Excellent. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള. 2. more, much, exceeding, excessive. അധികം.

പ്രകല്പിതം, &c. *adj.* Ordered, commanded. കല്പിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രകാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The stem of a tree, the part between the root and the branches. തായ്മരം. 2. excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠത. *adj.* Excellent, happy ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രകാമം. *adj.* 1. Voluntarily, willingly. മനസ്സൊടെ. 2. satisfactorily. തൃപ്തിയൊടെ.

പ്രകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difference. 2. similitude, likeness, resemblance. 3. manner, method, mode. *adv.* According to, conformably with, as, like, like as.

പ്രകാശകൻ, ന്റെ. *s.* An illustrator, expounder, illuminator. പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പ്രകാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Light, splendour: see the following.

പ്രകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, lustre, splendour, sunshine. 2. expansion, diffusion, manifestation; the word being equally applicable to physical or moral subjects, as the blowing of a flower, diffusion of celebrity, publicity of an event, or manifestation of truth.

പ്രകാശസമയം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of shining or rising.

പ്രകാശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shine, to glitter; to be splendid, to be manifest, &c.

പ്രകാശിതം, &c. *adj.* Enlightened, illuminated, illustrated, evident, manifest, apparent, visible.

പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* An illustrator, expounder, illuminator.

പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To enlighten, to illuminate, to illustrate, to make manifest.

പ്രകീൎണ്ണകം, & പ്രകീൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chowri*, the tail of the *Bos grunniens*, used as a whisk or fan. ചാമരം. *adj.* 1. Spread abroad, published, promulgated. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത. 2. expanded, opened. വിടരപ്പെട്ടത.

പ്രകീൎത്തിതം. *adj.* Said, declared, explained, revealed, celebrated. പറയപ്പെട്ടത, ചൊല്ലപ്പെട്ടത.

പ്രകീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree. ആവിൽവൃക്ഷം. *adj.* Spread abroad or about, diffused, promulgated, expanded, extended. പരക്കപ്പെട്ടത.

പ്രകുഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A *palam.* പലം.

പ്രകൃതം, &c. *adj.* 1. Made, completed, accomplished. തീൎക്കപ്പെട്ടത. 2. commenced.

പ്രകൃതി, യുടെ. *s.* 1. Nature; in philosophy, the passive or material cause of the world, as opposed to the active or spiritual; and in mythology, a goddess, united to the primeval male, and the genetress of the world. 2. the natural state of any thing. 3. the male or female organs of generation. 4. an uninflected word; the radical form of a word, before the affixes forming cases, &c. are subjoined. 5. a requisite of regal administration, of which seven are enumerated, the king, the minister, an ally, treasure, territory, fortresses and an army; the corporations or companies of citizens, are sometimes added making an eighth class. 6. GOD, the Supreme Being. 7. divine power, as liable to be exerted by the operation of the divine will. 8. cause, origin. 9. the five elements collectively.

പ്രകൃഷ്ടം, *adj.* Chief, principal, pre-eminent. പ്രധാനമായുള്ള.

പ്രകൊഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fore-arm. കൈത്തണ്ട. 2. part of the frame of a door. കട്ടിളക്കാൽ. 3. a cubit. നെട്ടമുഴം.

പ്രക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്രക്രമം.

പ്രക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Proceeding, going. പൊക്ക. 2. leisure, opportunity. അവസരം. 3. beginning. ആരംഭം.

പ്രക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To proceed, to go. 2. to begin.

പ്രക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Bearing royal insignia. 2. the derivation of words. ശബ്ദൊത്പത്തി.

പ്രക്വണം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of the *Vina* or Indian lute. വീണയുടെ ശബ്ദം.

പ്രക്വാണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

പ്രഖ്യാതം, &c. *adj.* 1. Celebrated, famous, notorious. കീൎത്തിക്കപ്പെട്ടത. 2. pleased, happy. ആനന്ദമുള്ള.

പ്രഖ്യാതി, യുടെ. *s.* 1. Publicity, notoriety. കീൎത്തി. 2. praise, eulogy. സ്തുതി.

പ്രഗണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper arm from the elbow to the shoulder. മുഴങ്കൈക്കുമെലെടം.

പ്രഗതജാനുകൻ, ന്റെ. *s.* One who is bandy-legged, or has the knees far apart. കവകാലൻ.

പ്രഗത്ഭത, യുടെ. *s.* 1. Confidence, readiness, firmness. ധൈൎയ്യം. 2. arrogance, fierceness. ക്രൂരത. 3. power, eminence, consequence. ശ്രെഷ്ഠത. 4. perverseness, wilfulness. ഗൎവ്വം.

പ്രഗത്ഭം, &c. *adj.* 1. Bold, confident, audacious, firm, ready. ധൈൎയ്യമുള്ള. 2. illustrious, eminent. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള. 3. strong, able. ശക്തിയുള്ള. 4. shameless, impudent. നാണക്കെടുള്ള.

പ്രഗാഢം, &c. *adj.* 1. Much, excessive. അധികം. 2. hard, difficult. വിഷമമായുള്ള. 3. hard, firm. കടുപ്പമുള്ള, മുറുക്കമുള്ള.

പ്രഗുണം, &c. *adj.* Straight, straight in morals. മൎയ്യാദയുള്ള.

പ്രഗുണ്യം. *adj.* 1. More, exceeding. അധികം. 2. excellent. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള.

പ്രഗൂഢം. *adj.* Hidden, concealed, invisible, obscure, secret. രഹസ്യമായുള്ള.

പ്രഗെ. *ind.* Dawn, morning. ഉഷസ്സ.

പ്രഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The string suspending a balance. നിറകൊല്ചരട. 2. a rein, a rope or halter for horses or cattle. വായ്ക്കയർ. 3. confinement, restriction, restraint, captivity. ബന്ധനം. 4. a ray of light. രശ്മി.

പ്രഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The string of a balance, &c. see the last.

പ്രഗ്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A window, lattice or balcony. കിളിവാതിൽ. 2. a summer house, a pleasure house. ചൊൗക്ക. 3. a building on the top of a palace, a painted turret. 4. a wooden balustrade, or fence on the edge of a building. ക്രാതി. 5. a stable. കുതിരലായം. 6. the top of a tree. വൃക്ഷാഗ്രം. 7. an elephant in rut. മദിച്ച ആന.

പ്രഘണം, ത്തിന്റെ. *s.* A covered terrace or small portico before the door of a house. പുറന്തിണ്ണ.

പ്രഘാണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

പ്രഘാരം. *adj.* Oozing out, falling by drops, leaky. ഇററുവീഴുന്ന.

പ്രചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An army in motion, or as sometimes explained, foraging. സൈന്യയിളക്കം.

പ്രചണ്ഡം, &c. *adj.* 1. Intolerable; insupportable. അസഹ്യം. 2. excessively hot, or burning. അത്യുഷ്ണമുള്ള. 3. bold, confident, fierce, presuming. ധൈൎയ്യമുള്ള. 4. wrathful, passionate. ക്രൂരതയുള്ള.

പ്രചയം, ത്തിന്റെ. *s.* A heap, quantity, number, or multitude. കൂമ്പാരം.

പ്രചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking about, going. നടക്ക.

പ്രചലായിതം, &c. *adj.* Rolling about, tossing, tumbling, as in sleep. ഉരുളുന്ന.

പ്രചാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Assenting. അനുവാദം. 2. causing to be done. ചെയ്യിക്കുക.

പ്രചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking about, moving. ചുററും നടക്ക.

പ്രചുരം, &c. *adj* More, many. വളരെ.

പ്രചെതസ്സ, ിന്റെ. *s.* A name of Waruna the Hindu Neptune. വരുണൻ.

പ്രചൊദനി, യുടെ. *s.* A prickly nightshade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

പ്രച്ഛദപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A cover, a wrapper, either of a person or thing, as a cloak, a veil, a sheet, a curtain, &c. മൂടുപുടവ, മറ.

പ്രച്ഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* A cover, a wrapper. പുതപ്പ.

പ്രച്ഛന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A private door within a house. രഹസ്യവാതിൽ. 2. a lattice, a loop hole. കിളിവാതിൽ. *adj.* Covered, hidden, concealed. മറെക്കപ്പെട്ടത.

പ്രച്ഛൎദ്ദിക, യുടെ. *s.* Vomiting, sickness. ഛൎദ്ദി.

പ്രച്ഛാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An upper or outer garment. ഉത്തരീയം. 2. covering, concealing. മറവ.

പ്രച്ഛിന്നം. *adj.* 1. Divided, parted, portioned. 2. shared, divided equally. 3. cut, separated, severed, scattered, ചിതറപ്പെട്ടത.

പ്രജ, യുടെ. *s.* 1. Progeny, offspring. സന്തതി. 2. people, subjects. ജനം.

പ്രജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The first impregnation of a cow or any other animal. 2. impregnation or pregnancy of cattle. ചന. 3. the rutting season. ജന്തുക്കളുടെ ഉല്പാദന കാലം.

പ്രജവം, ത്തിന്റെ. *s.* Great speed. അതിവെഗം.

പ്രജവീ, യുടെ. *s.* A runner, a courier, an express. അതിവെഗമുള്ളവൻ.

പ്രജാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* Waking, watching. ഉണൎവ.

പ്രജാത, യുടെ. *s.* A woman who has borne a child. പെറവൾ.

പ്രജാപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of BRAHMA the creator. ബ്രഹ്മാവ. 2. the name common to divine personages, also termed *Brahmadicas* first created by him. 3. a king, a sovereign. രാജാവ. 4. one of the names of *Viswacarma.* വിശ്വകൎമ്മാവ. 5. a son-in-law. മകളുടെ ഭൎത്താവ. 6. a decent name for the *membrum virile.* പുല്ലിംഗം.

പ്രജാപിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Embryo.

പ്രജാവതീ, യുടെ. *s.* A brother's wife. സഹൊദര ഭാൎയ്യ.

പ്രജൊല്പത്തി, യുടെ. *s.* The fifth year, in the Hindu cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിലഞ്ചാമത.

പ്രജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Intelligence, understanding, wisdom, sense, cleverness, talent. ബുദ്ധി. 2. a clever or sensible woman. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

പ്രജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, wisdom. ബുദ്ധി. 2. a mark, sign, or token. അടയാളം.

പ്രജ്ഞു, വിന്റെ. *s.* One who is bandy-legged, or has the knees far apart. കവകാലൻ.

പ്രജ്വലനം, ത്തിന്റെ. *s.* A blaze, blazing. ജ്വലിക്കുക.

പ്രജ്വലിതം. *adj.* 1. Blazing, radiant. 2. burnt. ജ്വലിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രഡീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Flying rapidly, or flying in every direction. വെഗം പറക്കുക.

പ്രണതം, &c. *adj.* 1. Bending, bowed, stooping, inclined. നമസ്കരിക്കുന്ന. 2. skilful, clever. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

പ്രണതി, യുടെ. *s.* Salutation, reverence, obeisance, courtesy. നമസ്കാരം.

പ്രണമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Salutation, reverence, obeisance, courtesy. നമസ്കാരം.

പ്രണമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To prostrate one's-self. നമസ്കരിക്കുന്നു.

പ്രണയകലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Affectionate rebuke or reproof. സ്നെഹത്തൊട കൂടിയ കലഹം.

പ്രണയനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പ്രണയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affection, friendship. സ്നെഹം. 2. acquaintance. പരിചയം. 3. asking, begging. യാചന. 4. affectionate solicitation. വാത്സല്യത്തൊടെയുള്ള യാചന. 5. trust, confidence. വിശ്വാസം.

പ്രണയിനി, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രണയി, യുടെ. *s.* A husband, a lover. ഭൎത്താവ.

പ്രണവം, ത്തിന്റെ. *s.* The mystical name of the deity, the syllable *om.* ഒങ്കാരം. It is the earliest known symbol of the original Hindu system, and expresses a triad in unity.

പ്രണവാത്മകൻ, ന്റെ. *s.* A mystical name of GOD. പരബ്രഹ്മമൂൎത്തി.

പ്രണാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A loud noise, especially expressing approbation or delight, a huzza, a shout. ഉല്ലാസശബ്ദം. 2. a disease of the ear, a noise in the ear from thickening of the membranes, &c. ചെവിച്ചൂളപാട്ടുന്നത.

പ്രണാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Respectful or reverential salutation, addressed especially to *Brahmans,* or to a deity. നമസ്കാരം.

പ്രണാളീ, യുടെ. *s.* An issue from a pond, a drain, a water-course. വെള്ളം ഒഴുകുന്ന ഓക.

പ്രണിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great effort, stress, energy. അതിപ്രയത്നം. 2. profound religious meditation. ധ്യാനം. 3. access, entrance. പ്രവെശനം.

പ്രണിധി, യുടെ. *s.* 1. A spy, a secret agent or emissary. ഒറ്റുകാരൻ. 2. asking, solicitation or request. യാചന. 3. agreement, engagement. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രണിപതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To salute, to reverence. നമസ്കരിക്കുന്നു.

പ്രണിപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Salutation, reverence, obeisance made by touching the feet. നമസ്കാരം. 2. solicitation. യാചന.

പ്രണിഹിതം. *adj.* 1. Delivered, entrusted, consigned. എല്പിക്കപ്പെട്ടത. 2. obtained, received, acquired. ലഭിക്കപ്പെട്ടത. 3. acknowledged, decided, determined. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത. 4. placed, deposited. വെക്കപ്പെട്ടത.

പ്രണീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Fire consecrated by prayers or mystical formula. ആധാനാഗ്നി. *adj.* Dressed (as food,) cooked. നല്ലവണ്ണം ചമച്ചത.

പ്രണുതം, &c. *adj.* Praised, celebrated. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രണെയൻ, ന്റെ. *s.* One who is docile, agreeable. വശനായുള്ളവൻ.

പ്രതതി, യുടെ. *s.* 1. Any creeping plant. വള്ളി. 2. spreading, expansion. പരപ്പു.

പ്രതനം, &c. *adj.* Old, aged. പുരാതനം.

പ്രതപ്തം. *adj.* Hot, very warm. തപിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രതൎക്കനം, ത്തിന്റെ. *s.* Reasoning, discussion, doubt, logic. തൎക്കം, സംശയം.

പ്രതൎക്കിതം. *adj.* Reasoned, discussed, doubted, doubtful. സംശയിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The open hand with the fingers extended. ഒരു കൈ പരത്തുക.

പ്രതാനിനി, യുടെ. *s.* 1. A low spreading creeper. പടൎപ്പുള്ള വള്ളി. 2. spreading, expansion. പരപ്പു.

പ്രതാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Majesty, dignity, the high spirit arising from the possession of rank and power. സ്ഥാനം കൊണ്ടും ശക്തി കൊണ്ടും ഉള്ള മഹത്വം. 2. heat, warmth. ചൂട. 3. valour, prowess. വിക്രമം.

പ്രതാപവാൻ, ന്റെ. *s.* A person of dignity or high rank, an eminent person. പ്രതാപമുള്ളവൻ.

പ്രതാപസം, ത്തിന്റെ. *s.* White or gigantic swallow-wort, *Asclepias gigantea.* വെള്ളെരിക്ക.

പ്രതാപി, യുടെ. *s.* See പ്രതാപവാൻ.

പ്രതാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Fraud, deceit, cheating, over-reaching, trick. വഞ്ചന.

പ്രതാരിതം, &c. *adj.* Cheated, deceived, tricked. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.

പ്രതി, A Sancrit particle and prefix implying, 1. Substitution (instead, in lieu.) 2. several, in order, (severally, each by each.) 3. direction, designation, (to, towards, upon.) 4. belonging to, (as a part, or portion.) 5. exchange, return, equivalent, (again, back again.) 6. likeness, (like, equal.) 7. a little, &c. *s.* Any thing substituted for another: a copy. *adj.* Each, every.

പ്രതി, യുടെ. *s.* A defendant, an opponent.

പ്രതികടം, ത്തിന്റെ. *s.* Contrariety, opposition, perverseness, adversity. *adj.* Contrary, opposite, adverse, perverse. പ്രതികടം പറയുന്നു, To speak against, to oppose.

പ്രതികൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Dress, decoration, personal embellishment. അലങ്കാരം.

പ്രതികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Revenge, retaliation. 2. a remedy, an antidote. 3. a return of offices either good or bad.

പ്രതികൂലത, യുടെ. *s.* Contrariety, opposition, perverseness.

പ്രതികൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* Contrariety, opposition, perverseness, adversity. *adj.* Contrary, cross-grained, adverse, reverse, inverted.

പ്രതികൃതി, യുടെ. *s.* 1. An effigy; figure, image, picture, reflection, or shadow. പ്രതിശരീരം. 2. retaliation, return, revenge. പ്രതികാരം.

പ്രതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A defendant, an opponent.

പ്രതിക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Revenge, retaliation, a return of offices either good, or bad. 2. a remedy, an antidote. പ്രതിക്രിയചെയ്യുന്നു, 1. To revenge, to retaliate. 2. to remedy.

പ്രതിഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Acceptance, assent. സ്വീകാരം.

പ്രതിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The reserve of an army, a detachment posted with the general four hundred yards in the rear of the line. പിൻപട. 2. acceptance, assent. സ്വീകാരം. 3. a proper donation to *Brahmans;* whatever is a fit present to a *Brahman* at suitable periods. ദാനം. 4. the acceptance of such gift. മെടിക്കുക.

പ്രതിഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A spitting pot. കൊളാമ്പി.

പ്രതിഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Anger, wrath, rage. ക്രൊധം. 2. mutual beating, combat, fighting. അന്യൊന്യയുദ്ധം.

പ്രതിഘാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

പ്രതിച്ഛന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A reflected image, any image, a picture, a statue. പ്രതിബിംബം.

പ്രതിച്ഛായ, യുടെ. *s.* 1. An image, a statue, a bas relief, a picture. ഒരു ചിത്രം. 2. a reflected image, a shade, a shadow.

പ്രതിജാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* Attention, watchfulness. സൂക്ഷണം.

പ്രതിജിഹ്വ, യുടെ. *s.* The uvula, or soft palate. അണ്ണാക്ക.

പ്രതിജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Promise, assent, engagement, agreement. ശപഥവാക്ക. 2. admission, acknowledgement. 3. determination, resolution, a vow. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു, 1. To promise, to consent. 2. to vow to determine.

പ്രതിജ്ഞാതം. *adj.* Promised, agreed, vowed. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ടത.

പ്രതിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Promise, agreement, assent. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രതിജ്ഞാപത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bond, a written agreement or contract. ഉടമ്പടിച്ചീട്ട.

പ്രതിജ്ഞെയൻ, ന്റെ. *s.* The reciter or pronouncer

of a panegyric, the proclaimer of rank and titles, a herald, a bard, a panegyrist.

പ്രതിദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The return or re-delivery of a deposit. തിരിച്ചുകൊടുക്കുക. 2. barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

പ്രതിദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

പ്രതിദിനം. *adv.* Day by day, every day, daily. ദിവസംപ്രതി.

പ്രതിദെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pledge, a pawn. പണയം.

പ്രതിധ്വനി, യുടെ. *s.* An echo, a reiterated or repeated sound. മാറെറാലി.

പ്രതിധ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An echo, a reiterated or repeated sound. മാറെറാലി.

പ്രതിനവം. *adj.* New, young, fresh, recent. പുതുതായ.

പ്രതിനിധി, യുടെ. *s.* 1. A resemblance of a real form, an image of a stature, a picture, &c. പ്രതിബിംബം. 2. a surety, a pledge. പണയം.

പ്രതിപൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The first lunar day of either lunar fortnight. പ്രതിപദം. 2. understanding, intellect, comprehension. ബുദ്ധി.

പ്രതിപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Fame, reputation. കീൎത്തി. 2. gaining, getting, obtaining, acquirement. സമ്പാദ്യം. 3. action, worldliness as opposed to religious contemplation. പ്രവൃത്തികൎമ്മം. 4. arrogance, audacity, confidence. ധീരത. 5. knowledge, determination, ascertainment. അറിവ. 6. elevation, exaltation, acquirement of rank or dignity. ഉയൎച്ച. 7. acknowledgement, assent, admission. സമ്മതം.

പ്രതിപദം, ത്തിന്റെ. *s.* The first day of either lunar fortnight. See പ്രതിപത്ത. *adv.* Frequently, repeatedly, oftentimes.

പ്രതിപന്നം. *adj.* 1. Known, understood, ascertained, determined. അറിയപ്പെട്ടത. 2. promised, engaged, assented to, accepted. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ടത. 3. overcome, conquered, subdued. ജയിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രതിപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enmity. ശത്രുത. 2. defence. പ്രതിവാദം.

പ്രതിപക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. a respondent, an opponent. 3. a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രതിപാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gift, donation. ദാനം. 2. ascertaining, determining, rendering clear and intelligible. അറിയിക്കുക. 3. action, worldly conduct or interest. പ്രവൃത്തികൎമ്മം.

പ്രതിപാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ascertain, to determine. 2. to accept, to receive.

പ്രതിപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* A return of good offices, recompense of good for good, remuneration. പ്രത്യുപകാരം.

പ്രതിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reflection of a mirror. പ്രതിബിംബം. 2. reward, recompense.

പ്രതിഫലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To reflect back, a figure, &c. പ്രതിബിംബിക്കുന്നു.

പ്രതിഫലിതം. *adj.* Shadowed, represented, reflected back. പ്രതിബിംബിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രതിബദ്ധം. &c. *adj.* 1. Disappointed, thwarted, crossed, vexed. 2. obstructed, opposed, prevented. വിരൊധിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രതിബന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* A branch, a shoot. *adj.* Impeding, obstructing, an obstructor, opposer. തടുക്കുന്നത, തടുക്കുന്നവൻ.

പ്രതിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An impediment, obstacle, hindrance. തടവ. 2. constraint. നിബന്ധം.

പ്രതിബലം. *adj.* Powerful, able, adequate.

പ്രതിബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reflection of a mirror. 2. resemblance or counterpart of real forms; as a picture, an image, a shadow, &c. ഛായ, നിഴൽ.

പ്രതിബിംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reflect back, as in a mirror, &c. നിഴലിക്കുന്നു.

പ്രതിബിംബിതം. *adj.* Resembled, reflected back.

പ്രതിഭ, യുടെ. *s.* 1. Understanding, intellect. ബുദ്ധി. 2. light, splendour. ശൊഭ. 3. audacity, boldness, confidence. ധീരത.

പ്രതിഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fearfulness, fear. ഭയങ്കരം. *adj.* Formidable, fearful, frightful. ഭയങ്കരമായുള്ള.

പ്രതിഭാന്വിതം, &c. *adj.* Confident, bold, audacious. ധൈൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിഭാമുഖം. *adj.* Confident, bold. ധൈൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിഭായുക്തൻ, ന്റെ. *s.* A confident, bold, audacious person. ധൈൎയ്യമുള്ളവൻ.

പ്രതിഭു, വിന്റെ. *s.* 1. A surety. പ്രതിനിധി. 2. the keeper of a gambling house. ചൂതുകളിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പ്രതിഭൃതം. *adj.* Like, resembling. തുല്യം.

പ്രതിമ, യുടെ. *s.* Likeness, resemblance, a picture, image or figure. പ്രതിശരീരം.

പ്രതിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Resemblance, an image, a picture. പ്രതിമ. 2. the part of an elephant's head between the tusks.

പ്രതിമുക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is clothed, armed, accoutred. കവചമിട്ടവൻ.

പ്രതിമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്രതിമാനം.

പ്രതിയത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Desire, wish. ആഗ്രഹം. 2. taking prisoner, taking captive. അടിമപ്പെടുത്തുക. 3. comprehension. അറിവ. 4. retaliation, recrimination, revenge. പ്രതികാരം. 5. acting well or properly. 6. acquiring a new virtue or accomplishment. 7. making perfect or complete. പൂൎത്തിയാക്കുക. *adj.* Active, vigorous, diligent, making effort or exertion. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രതിയാതന, യുടെ. *s.* Resemblance of real form, a picture, a statue, &c. പ്രതിശരീരം.

പ്രതിയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Return. തിരിച്ചുവരവ.

പ്രതിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Opposition, enmity. വൈരം.

പ്രതിയൊഗി, യുടെ. *s.* 1. An opponent, an adversary, an enemy. വൈരി. 2. a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രതിരുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Hindrance, impediment. തടവ.

പ്രതിരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* An image, a picture, the counterpart of any real form. പ്രതിബിംബം.

പ്രതിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Theft, robbery. കളവ. 2. obstacle, impediment. തടവ.

പ്രതിരൊധി, യുടെ. *s.* 1. A thief, a robber. കള്ളൻ. 2. an opponent. വിരൊധി.

പ്രതിലൊമൻ, ന്റെ. *s.* One who is low, or born in the inverse order of castes; *that is*, one whose father is of a low caste, and his mother of a high one.

പ്രതിലൊമം, &c. *adj.* 1. Left, not right. 2. reverse, inverted, contrary to the natural course or order, against the hair or grain. വിപരീതം. 3. low, vile, base, deprived.

പ്രതിവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* An answer, a reply, a rejoinder. ഉത്തരം.

പ്രതിവാക്ക,ിന്റെ. *s.* An answer, a reply. ഉത്തരം.

പ്രതിവാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An answer, a reply. *adj.* Answerable, admitting, or requiring an answer. ഉത്തരം.

പ്രതിവാണി, യുടെ. *s.* An answer. ഉത്തരം.

പ്രതിവാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Answering, responding, replying, defence.

പ്രതിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Response, reply, rejoinder, defence, contention, dispute.

പ്രതിവാദി, യുടെ. *s.* A defendant; a respondent, a person sued at law.

പ്രതിവാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To contend, to dispute. 2. to answer, to reply.

പ്രതിവാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Day by day. *adv.* Daily, every day. ദിവസംതൊറും.

പ്രതിവാസി, യുടെ. *s.* A neighbour, neighbouring. സമീപസ്ഥൻ.

പ്രതിവിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Pierced, perforated. തുളെക്കപ്പെട്ട. 2. split. പിളൎക്കപ്പെട്ട. 3. opposed, impeded. വിലക്കപ്പെട്ട. 4. beaten, whipped. അടിക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിവിധി, യുടെ. *s.* 1. Penance. 2. atonement, remedy. 3. physical treatment or practice, cure.

പ്രതിവിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്രതിബിംബം.

പ്രതിവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Perverseness, contrariety.

പ്രതിവിഷ, യുടെ. *s.* A plant, *atis (Betula.)* അതിവിടയം.

പ്രതിവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The residence of a neighbour, a neighbouring house. അയൽപക്കം.

പ്രതിവെശി, യുടെ. *s.* A neighbour. അയല്പക്കക്കാരൻ.

പ്രതിശാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Atonement, expiation. 2. means, expedient. 3. remedying, administering medicine.

പ്രതിശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sending a servant on a message, ordering or dispatching an inferior after calling him to attend. കല്പിച്ചയക്കുക.

പ്രതിശിഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Celebrated, famous. കീൎത്തിപ്പെട്ട. 2. sent, ordered, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിശ്യ, യുടെ. *s.* Catarrh. മൂക്കുവാപ്പു.

പ്രതിശ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* Catarrh, cold. മൂക്കുവാപ്പു.

പ്രതിശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An assembly. സഭ. 2. a place of sacrifice. യാഗശാല. 3. a house, a dwelling. ഭവനം. 4. an asylum, a place of refuge. ആശ്രയസ്ഥാനം.

പ്രതിശ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* A promise, assent. പ്രതിജ്ഞ.

പ്രതിശ്രുതം, &c. *adj.* Promised, assented, agreed, accepted. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യപ്പെട്ട.

പ്രതിശ്രുത, ിന്റെ. *s.* Echo, repeated or reiterated sound. മാറ്റൊലി.

പ്രതിഷിദ്ധം, &c. *adj.* Forbidden, prohibited. വിലക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിഷെധം, ത്തിന്റെ. *s.* Prohibition, forbidding, exception, contradiction. വിലക്ക, വിരൊധം.

പ്രതിഷ്ടംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Obstacle, impediment, opposition. തടവ, വിരൊധം.

പ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. Fame, celebrity. ശ്രുതി. 2. consecration. 3. the accomplishment of a religious ceremony or any set of rites, especially those instituted for the attainment of supernatural and magical powers. 4. endowment. 5. staying, standing, fixation. 6. accomplishment, completion in general

പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To consecrate, &c. പ്രതിഷ്ഠകഴിക്കുന്നു.

പ്രതിഷ്ഠിതം, &c. *adj.* 1. Famous, celebrated. 2. conse-

crated. 3. completed, finished. 4. endowed, portioned. 5. established in life, married, &c.

പ്രതിസരൻ, ന്റെ. *s.* A servant, a dependant. ആശ്രിതൻ.

പ്രതിസരസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A string worn round the hand, at nuptials, &c.

പ്രതിസരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rear of an army. പിമ്പട. 2. a garland, a wreath. മാല. 3. a bracelet. കൈവള. 4. a string worn round the hand, at nuptials, &c. കാപ്പ. 5. day-break, morning. പുലകാലം.

പ്രതിസൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A portion of a *Purána* which treats of the destruction and renovation of the world, an intervening story. 2. secondary creation.

പ്രതിസവ്യം. *adj.* 1. Left, (not right.) ഇടത്തുട. 2. reverse, inverted.

പ്രതിസീര, യുടെ. *s.* An outer tent; a screen or wall of cloth. തിര, മറ.

പ്രതിസൂൎയ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lizard; a chamelion. ഗൌളി.

പ്രതിസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* An echo, a returned or reiterated sound. മാറൊലി.

പ്രതിസ്പൎദ്ധ, യുടെ. *s.* Emulation, rivalry, the wish or effort to excel or overcome. സ്പൎദ്ധ.

പ്രതിഹതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is disappointed. അഭിപ്രായഭംഗം വന്നവൻ. 2. opposed, obstructed. 3. fallen, overthrown.

പ്രതിഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Disappointment, failure. അഭിപ്രായഭംഗം. *adj.* 1. Disappointed. 2. opposed, obstructed, overthrown.

പ്രതിഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* A juggler. മന്ത്രവാദി.

പ്രതിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A door, a gate. വാതിൽ.

പ്രതിഹാരി, യുടെ. *s.* 1. A door-keeper, a porter. വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ. 2. a juggler. മന്ത്രവാദി.

പ്രതിഹാസം,ത്തിന്റെ. *s.* The sweet-scented oleander. *Nerium odorum.* കണവീരം.

പ്രതിക്ഷണം. *ind.* Momentarily; every moment. വെഗം വെഗം.

പ്രതിക്ഷയൻ, ന്റെ. *s.* A guard, an attendant. കാവല്ക്കാരൻ.

പ്രതിക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* 1. Dismissed, rejected, turned out. കളയപ്പെട്ട. 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട. 3. opposed, repelled, resisted. വിരൊധിക്കപ്പെട്ട. 4. calumniated, falsely accused. അപവാദപ്പെട്ട.

പ്രതീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A limb, a member. അവയവം. 2. a part, a portion. ഒഹരി. *adj.* 1. Contrary, adverse. വിരൊധമായുള്ള, പ്രതികൂലം. 2. inverted, reversed, against the natural order or state.

പ്രതീകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Revenge, retaliation, vengeance. പകരംവീഴ്ച. 2. remedying, administering medicine. പ്രതിശാന്തി.

പ്രതീകാശ, &c. *adj.* In composition (Like,) resembling. തുല്യം.

പ്രതീചി, യുടെ. *s.* The west quarter. പടിഞ്ഞാറ.

പ്രതീചീനം, &c, *adj.* 1. West, western. പടിഞ്ഞാറുള്ള. 2. new, fresh. പുതിയ.

പ്രതീതം, &c. *adj.* 1. Famous, celebrated, renowned. പ്രസിദ്ധം. 2. known. അറിയപ്പെട്ട. 3. glad, delighted. സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ട. 4. respectful. വണക്കമുള്ള. 5. past, gone. പൊയ.

പ്രതീതി, യുടെ. *s.* 1. Knowledge, understanding. ബുദ്ധി. 2. fame, notoriety. ശ്രുതി.

പ്രതീപദൎശിനി, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

പ്രതീപം, &c. *adj.* Turned away, having the face averted backwards; following an order or course the reverse of what is natural; against the grain or stream. പിന്തിരിഞ്ഞത.

പ്രതീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A shore, a bank. കര, തീരം.

പ്രതീവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A neighbouring residence, a neighbourhood. സമീപം, അയൽപക്കം.

പ്രതീഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A door. വാതിൽ.

പ്രതീഹാരി, യുടെ. *s.* (*Mas. & fem.*) A door-keeper, a porter, a warder. വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ.

പ്രതീക്ഷ്യം, &c. *adj.* Venerable, respectable. പൂജ്യം.

പ്രതൊളി, യുടെ. *s.* A high street; the principal road through a town or village. തെരുവ.

പ്രത്നം. *adj.* Old, ancient. പണ്ടെത്തെ.

പ്രത്യക്. *adj.* 1. Subsequent, behind, following in time or place. പിന്നത്തെ. 2. western. പടിഞ്ഞാറെ.

പ്രത്യക്ശ്രെണി, യുടെ. *s.* 1. A flower, commonly *Danti.* നാഗദന്തി. 2. a plant, *Salvinia cucullata.* എലിച്ചെവിയൻ.

പ്രത്യക്പുഷ്പി, യുടെ. *s.* A plant, *Achyranthes aspera.* വലിയ കടലാടി.

പ്രത്യഗ്രം, &c. *adj.* New, recent, fresh. നൂതനം.

പ്രത്യംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An organ of perception. പഞ്ചെന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്ന.

പ്രത്യങ്മുഖം, &c. *adj.* Having the face turned backwards or away. പിന്തിരിഞ്ഞ മുഖം.

പ്രത്യന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The country of the *Mlechchhas* or savages. മ്ലെഛരാജ്യം.

പ്രത്യഭിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A counter plaint, or charge, an accusation brought against the accuser or

plaintiff. വാദിയുടെ പെരിൽ പ്രതിവാദി ബൊധിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടം.

പ്രത്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, apprehension. ജ്ഞാനം. 2. trust, faith, belief, confidence. വിശ്വാസം. 3. oath, ordeal. ശപഥം. 4. cause, motive. കാരണം. 5. usage, custom, practice. ആചാരം. 6. fame, celebrity. ശ്രുതി. 7. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. 8. an affix to roots and words forming derivatives and inflections. 9. a dependant, a subject. ആധീനം 10. instrument, means of agency, a help-mate or associate, applicable either to persons or things. യന്ത്രം.

പ്രത്യയിതം, &c. *adj.* Trusted, confidential. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യരം, ത്തിന്റെ. *s.* The fifth star after the one under which a person is born. ജന്മനക്ഷത്രത്തിന്റെ അഞ്ചാം നക്ഷത്രം.

പ്രത്യൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A reply, an answer, a counter representation. പ്രത്യുത്തരം.

പ്രത്യൎത്ഥി, യുടെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. in law, a defendant. പ്രതിവാദി.

പ്രത്യൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* The return or re-delivery of a deposit. തിരിച്ചുകൊടുക്കുക.

പ്രത്യൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To return or re-deliver a deposit.

പ്രത്യൎപ്പിതം, &c. *adj.* Returned, restored, re-delivered. തിരിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രത്യവസിതം, &c. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രത്യവായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation. വെൎപാട. 2. an impropriety, a fault, sin, harm, injury. കുറ്റം.

പ്രത്യസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An opposing arrow.

പ്രത്യഹം, *ind.* 1. In the morning. രാവിലെ. 2. day by day, every day. പകൽതൊറും.

പ്രത്യക്ഷത, യുടെ. *s.* Appearance, manifestation.

പ്രത്യക്ഷം, &c. *adj.* Perceptible, perceived, present, as cognizable by any of the organs of sense. കാണൊക്കുന്നത.

പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make appear or make manifest, to be apparent.

പ്രത്യാഖ്യാതം, &c. *adj.* 1. Removed, set aside. നീക്കപ്പെട്ട. 2. informed, apprized. അറിയിക്കപ്പെട്ട. 3. discouraged, prohibited, forbidden. വിരൊധിക്കപ്പെട്ട. 4. denied, refused. നിഷെധിക്കപ്പെട്ട. 5. celebrated, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട.

പ്രത്യാഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rejection, refutation, disallowance, disregard. വിലക്കപ്പെട്ട. 2. denial, refusal. നിഷെധം.

പ്രത്യാഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To deny, to refute, disallow, or disregard. നിഷെധിക്കുന്നു.

പ്രത്യാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Return, returning. തിരിച്ചുവരവ.

പ്രത്യാദിഷ്ടം, &c. *adj.* See പ്രത്യാഖ്യാതം.

പ്രത്യാദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rejection, disallowance. വിലക്കുക, നിരാകരിക്കുക. 2. information, apprizing, informing. അറിയിക്കുക. 3. warning, cautioning. 4. refusal, denial. നിഷെധം.

പ്രത്യാലീഢം, ത്തിന്റെ. *s.* An attitude in shooting, the left foot advanced and the right retracted. എവുകാരുടെ നില.

പ്രത്യാശ, യുടെ. *s.* Trust, confidence. വിശ്വാസം.

പ്രത്യാസക്തി, യുടെ. *s.* Necessity, urgency. അത്യാവശ്യം.

പ്രത്യാസത്തി, യുടെ. *s.* Proximity, contiguity. സമീപം.

പ്രത്യാസന്നം, &c. *adj.* Near, proximate, contiguous. സമീപമായുള്ള.

പ്രത്യാസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rear of an army. പിമ്പട. 2. a form of array. അണിഭെദം.

പ്രത്യാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abstraction, insensibility, restraining the organs, so as to be indifferent to disagreeable or agreeable excitement. അഷ്ടാംഗയൊഗം. 2. abridgement, compendium. സമഷ്ടി.

പ്രത്യുക്തി, യുടെ. *s.* Answer, reply. തക്കഉത്തരം.

പ്രത്യുൽക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Act or effort tending to a main object. പ്രെരണം.

പ്രത്യുത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* An answer, a rejoinder, a reply to an answer. പ്രത്യുത്തരം പറയുന്നു, To answer, to reply.

പ്രത്യുത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Polite reception of a visitor, rising to receive him, &c. ഒരുത്തൻ വരുമ്പൊളുള്ള ആചാരം. പ്രത്യുത്ഥാനം ചെയ്യുന്നു, To receive a visitor politely, to rise to receive him, &c. ആചാരത്തൊടെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

പ്രത്യുൽപന്നമതം, ത്തിന്റെ. *s.* Presence of mind. മനൊധൈൎയ്യം.

പ്രത്യുൽപന്നമതി. *adj.* 1. Having presence of mind, wise for the time. ധൈൎയ്യബുദ്ധിയുള്ള. 2. confident, bold, arrogant. ഉണൎച്ചബുദ്ധിയുള്ള.

പ്രത്യുൽപന്നം. *adj.* 1. Ready, prompt. ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന. 2. re-produced, regenerated.

പ്രത്യുദ്ഗമനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair of bleached cloths, or the upper and lower garments, as worn at meals and sacrifices, &c. ഉത്തരീയം. *adj.* 1. To be placed near, upon

or before. സമീപസ്ഥിതം. 2. to be worshipped or reverenced. പൂജനീയം.

പ്രത്യുദ്ഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Going forth or out, going to meet any one, &c. എതിരെറ്റുചെല്ലുക.

പ്രത്യുപകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A return of good offices; recompense of good for good, remuneration, gratitude. പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നു, To remunerate, to recompense good for good.

പ്രത്യുപകാരി, യുടെ. *s.* One who recompenses a good office. പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

പ്രത്യുഷസ്സ്, ിന്റെ. *s.* Morning, dawn, day-break. പ്രഭാത കാലം.

പ്രത്യൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Morning, dawn, day-break. പ്രഭാതം.

പ്രത്യൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Obstacle, impediment, hindrance. തടവ, വിഘ്നം.

പ്രത്യെകം. *adj.* 1. Separate, distinct. വെവ്വെറെ. 2. own, personal. സ്വന്തം. 3. solitary. 4. other. പ്രത്യെകമായി, Separately, in private, alone, solitarily.

പ്രഥ, യുടെ. *s.* Fame, celebrity. കീൎത്തി.

പ്രധനം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

പ്രഥമൻ, ന്റെ. *s.* A kind of pottage.

പ്രഥമം, &c. *adj.* 1. First; prior, initial. മുമ്പുള്ള, ആദ്യമുള്ള. 2. chief, principal. പ്രഥമ പുരുഷൻ, In grammar, the third person.

പ്രഥമവയസ്, ിന്റെ. *s.* Childhood. ശിശുത്വം.

പ്രഥമാശ്രമി, യുടെ. *s.* A religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

പ്രഥിതം, &c. *adj.* 1. Famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള. 2. made known, declared.

പ്രഥിമ, യുടെ. *s.* Greatness, magnitude. മഹത്വം.

പ്രദത്തം. *adj.* Given, bestowed, conferred. കൊടുക്കപ്പെട്ടത.

പ്രദൻ, ന്റെ. *s.* A giver, a bestower. കൊടുക്കുന്നവൻ.

പ്രദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Splitting, rending, tearing. പിളൎപ്പ. 2. fracture, breaking. ഉടവ. 3. a disease of women, *Mœnorrhagia.* സ്ത്രീകളുടെ രക്തവാൎച്ച. 4. an arrow. അമ്പ.

പ്രദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* Religious circumambulation by keeping the right side towards the person or object circumambulated. പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്നു, To perform circumambulation.

പ്രദാകു, വിന്റെ. *s.* See പൃദാകു.

പ്രദാതാവ, ിന്റെ. *s.* A giver, a donor. കൊടുക്കുന്നവൻ.

പ്രദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, donation. ദാനം. പ്രദാനംചെയ്യുന്നു, To give, to grant, to confer.

പ്രദീപനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of mineral poison of a red colour, and caustic operation. ഒരു വക വിഷം.

പ്രദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* A lamp. വിളക്ക.

പ്രദീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shine forth. ശൊഭിക്കുന്നു.

പ്രദീപ്തം. *adj.* Shining, lighted up. ശൊഭിതം.

പ്രദെയം. *adj.* To be given or bestowed. കൊടുക്കെണ്ടുന്ന.

പ്രദെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A gift, a present, a bribe or offering, any thing given to the gods, superiors, or friends, &c. സമ്മാനം, കാഴ്ച.

പ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A place in general; a country; a district, a climate, &c.

പ്രദെശിനി, യുടെ. *s.* The forefinger. ചൂണ്ടൊന്നി വിരൽ.

പ്രദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, the first part of the night. സന്ധ്യാസമയം.

പ്രദ്യുമ്നൻ, ന്റെ. *s.* *Cama,* the *Hindu Cupid.* കാമൻ.

പ്രദ്യൊതനൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

പ്രദ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Flight, retreat, running away. ഒട്ടം.

പ്രധാനഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A primary planet.

പ്രധാനൻ, ന്റെ. *s.* See പ്രധാനി.

പ്രധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nature, the natural state of any thing or the cause of the material world. പ്രകൃതി. 2. the Supreme God. പരമാത്മാവ. 3. intellect, understanding. ജ്ഞാനം. 4. the chief, principal, prime, or most eminent thing, excellency. ശ്രെഷ്ഠം. *adj.* Chief, principal, superior, most eminent, noble.

പ്രധാനി, യുടെ. *s.* A king's minister, a prime or chief minister, a noble, a courtier, a head man. മുമ്പൻ, ശ്രെഷ്ഠൻ.

പ്രധി, യുടെ. *s.* The circumference of a wheel. ഉരുളിന്റെ വട്ടം.

പ്രധ്വംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction, destroying. നശിപ്പിക്ക.

പ്രധ്വംസാഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The nonentity of that state which is subsequent to its existence; annihilation. അഭാവം.

പ്രനാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A water course, a sluice; a canal, a drain. തൊട, ചാല.

പ്രപഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The world, or universe. ഇഹലൊകം. 2. expanse, extent, extension. പരപ്പ. 3. copiousness, prolixity in style or composition. വാഗ്വി

സ്താരം. 4. abundance, quantity. 5. illusion, delusion, trick. മായ. 6. an army. സൈന്യം.

പ്രപഞ്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To declare fully, to explain. 2. to extend, to enlarge.

പ്രപദം, ത്തിന്റെ. *s.* The point of the foot, the tip of the toes. പാദാഗ്രം.

പ്രപന്നം. *adj.* 1. Obtained, gained, received, procured. പ്രാപിക്കപ്പെട്ട. 2. fixed, placed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട. 3. proper, right. യൊഗ്യം.

പ്രപാ, യുടെ. *s.* A place where water is distributed, a place of refreshment. തണ്ണീർപന്തൽ.

പ്രപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A precipice, a cliff. ചെരിതടം. 2. a cascade, a water fall. അരിവി. 3. a bank, a shore. തീരം.

പ്രപാഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A road. വഴി.

പ്രപിതാമഹൻ, ന്റെ. *s.* A paternal great grandfather. മുതുമുത്തഛൻ.

പ്രപിതാമഹി, യുടെ. *s.* A paternal great grandmother. മുതുമുത്തഛി.

പ്രപീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Torture, tormenting, inflicting pain. പീഡനം.

പ്രപുന്നാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Cassia tora.* തകര.

പ്രപൌണ്ഡരീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small herbaceous plant, used in medicine and as a perfume, commonly *Punderya;* in medicine it forms the basis of applications to ulcers and bad eyes. വീരപുണ്ഡരീകം.

പ്രഫുല്ലം. *adj.* Blown. വിടരപ്പെട്ട.

പ്രഫുല്തം. *adj.* Blown, as a flower. വിടരപ്പെട്ടത.

പ്രബന്ധകല്പന, യുടെ. *s.* A feigned story, whether founded on fact or not. കവിതാ കഥ.

പ്രബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A connected discussion or narrative, an historical collection. കവിയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കഥ.

പ്രബൎഹം, &c. *adj.* Chief, principal, superior. പ്രധാനമായുള്ള.

പ്രബലത, യുടെ. *s.* 1. Strength, power. 2. greatness, illustriousness.

പ്രബലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A strong, powerful man. 2. an illustrious, celebrated person. 3. wealthy.

പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To make publicly known, to celebrate or make illustrious. 2. to extend, to augment.

പ്രബലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To increase, to improve, to become great or powerful, to prevail.

പ്രബലം. *adj.* 1. Strong, powerful. 2. illustrious.

പ്രബലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become strong, great or renowned.

പ്രബുദ്ധിമാൻ, ന്റെ. *s.* A man of superior intelligence; a sage.

പ്രബൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reviving the fragrance of a perfume, which has lost its scent. വാടകെട്ടുക. 2. awakening, arousing, exciting, reviving. ഉണൎത്തൽ.

പ്രബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Vigilance, wakefulness, active or vigilant state of being. ഉണൎച്ച. 2. intellect, understanding. ബുദ്ധി. 3. knowledge, wisdom. അറിവു.

പ്രഭ, യുടെ. *s.* Light, radiance, splendour. ശൊഭ.

പ്രഭഞ്ജനൻ, ന്റെ. *s.* Air or wind. വായു.

പ്രഭവ, യുടെ. *s.* The first year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപതവൎഷത്തിൽ ഒന്നാമത്തെത.

പ്രഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Generative cause, the basis or root of being or existence. ഉത്ഭവം. 2. the operative cause, or immediate origin of being, as the father or mother, &c. ഉത്ഭവകാരണം. 3. the place of receiving existence, taking its rise or where an object is first perceived. ഉത്ഭവസ്ഥലം. 4. birth, production. ജനനം. 5. the basis or origin of water, *i. e.* light. വെള്ളത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. 6. strength, superiority, power. ശക്തി.

പ്രഭവിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* Consequence, importance, power, authority, supremacy. പ്രധാനത.

പ്രഭാകരൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire അഗ്നി. 3. the moon. ചന്ദ്രൻ. 4. the ocean. സമുദ്രം. 5. the name of a sage who wrote the book പ്രഭാകരം.

പ്രഭാകീടം, ത്തിന്റെ. *s.* A fire fly. മിന്നാമിനുങ്ങ.

പ്രഭാതകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Morning, dawn, day-break. ഉദയസമയം, ഉഷഃകാലം.

പ്രഭാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Morning, the dawn, day-break. ഉഷസ്സ.

പ്രഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Majesty, dignity, magnanimity, high spirit. പ്രതാപം. 2. power, strength, energy. ശക്തി.

പ്രഭാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of pilgrimage in the west of *India.* തീൎത്ഥസ്ഥലം.

പ്രഭിന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A furious elephant, one in rut or from whose temples the juice is exuding. മദപെട്ട ആന.

പ്രഭു, വിന്റെ. *s.* A prince, a lord, a nobleman, a master, a ruler, a governor. അധിപൻ, കൎത്താവ.

പ്രഭുത, യുടെ. *s.* See the following.

പ്രഭുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Greatness, power, dominion, supremacy, lordship, sovereignty, rule, government. കൎത്തൃത്വം.

പ്രഭുശക്തി, യുടെ. *s.* Princely dignity or power. പ്രധാനശക്തി.

പ്രഭൂതം, *adj.* 1. Much, many. വളരെ. 2. been, become, produced. ഉണ്ടായത.

പ്രഭൃതി, യുടെ. *s.* 1. Manner, kind. വിധം. 2. etcetera, others, (in composition.) മുതലായി, ഇത്യാദി.

പ്രഭെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dividing, separating, literally or figuratively, as tearing, breaking, specifying, discriminating. വിഭാഗിക്കുക.

പ്രഭ്രഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet of flowers, suspended from the middle lock of hair. കുടുമയിൽകെട്ടിയ മാല.

പ്രമത്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is mad, intoxicated, figuratively with passion and literally with liquor. മദിച്ചവൻ.

പ്രമഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

പ്രമഥൻ, ന്റെ. *s.* An attendant on SIVA. ശിവന്റെ പാരിഷദൻ.

പ്രമഥാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

പ്രമദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight, rapture. അതിസന്തൊഷം.

പ്രമദവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal pleasure ground, attached to the seraglio. രാജസ്ത്രീകളുടെ പൂങ്കാവ.

പ്രമദ, യുടെ. *s.* A proud woman. അഹംകാരമുള്ള സ്ത്രീ.

പ്രമദാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal garden or pleasure ground, attached especially to the private apartments of the palace. ഉപവനം.

പ്രമനസ്സ. *adj.* Joyful, cheerful, happy. സന്തൊഷശീലം.

പ്രമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

പ്രമാ, യുടെ. *s.* 1. True knowledge. പരമാത്മജ്ഞാനം. 2. consciousness, perception. ആത്മജ്ഞാനം.

പ്രമാണക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* The chief or head people of a town, place, or neighbourhood.

പ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cause, motive. ഹെതു. 2. limit. അതൃത്തി. 3. proof, testimony, authority. ദൃഷ്ടാന്തം. 4. a scripture, a work of sacred authority. വെദം. 5. measure, quantity. അളവ. 6. a speaker of truth. സത്യം പറയുന്നവൻ. 7. eternal, always. നിത്യം. 8. writings, deeds, documents. 9. truth, faithfulness, adherence to promise, honesty. വിശ്വാസം. 10. witness. സാക്ഷി. 11. certainty, stability. നിശ്ചയം. 12. respect, honour. ആചാരം, ബഹുമാനം.

പ്രമാണി, യുടെ. *s.* A chief, a headman, a principal.

പ്രമാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To regard, to value, to attend to, to observe, to pay attention to. 2. to respect. 3. to believe, to trust. 4. to measure, to take account of.

പ്രമാതാമഹൻ, ന്റെ. *s.* A maternal great-grandfather. അമ്മയുടെ മുത്തഛൻ.

പ്രമാതാമഹി, യുടെ. *s.* A maternal great-grandmother. അമ്മയുടെ മുത്തഛി.

പ്രമാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inadvertence, carelessness, mistake, error, inaccuracy. ഒർമ്മകെട, തെററ. 2. dulness. മൂഢത. 3. misfortune. intoxicated security

പ്രമാദി, യുടെ. *s.* The thirteenth year, of the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ പതിമൂന്നാമത.

പ്രമാദീ, യുടെ. *s.* One who is heedless, careless, indifferent, inconsiderate, unreflecting. ജാഗ്രതയില്ലാത്തവൻ.

പ്രമാദീച, യുടെ. *s.* The forty-seventh year of the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ നാല്പത്തെഴാമത.

പ്രമാപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter. വധം.

പ്രമിതി, യുടെ. *s.* True knowledge, or knowledge resulting from positive proofs. സത്യജ്ഞാനം.

പ്രമീതം, &c. *adj.* 1. Dead, deceased. മരിച്ചു. 2. immolated, sacrificed. കൊല്ലപ്പെട്ടത.

പ്രമീള, യുടെ. *s.* Lassitude, enervation, exhaustion from indolence or fatigue. മടി, ആലസ്യം.

പ്രമീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Death. മരണം.

പ്രമുഖം, &c. *adj.* 1. Chief, first, principal. പ്രധാനം. 2. best, most excellent. അതിശ്രെഷ്ഠം.

പ്രമുദിതം, &c. *adj.* Pleased, glad, content, happy. അതിസന്തൊഷമുള്ള.

പ്രമൃതം, &c. *adj.* Covered, concealed, withdrawn or gone out of sight. മറെക്കപ്പെട്ടത. *s.* Agriculture. കൃഷി.

പ്രമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, that which is known. അറിവ. 2. opportunity, occasion. സമയം.

പ്രമെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Urinary affection, as change in the colour, quantity, or consistence of the urine: twenty-one varieties are enumerated including diabetes, gonorrhœa, &c. ഒരു മഹാവ്യാധി.

പ്രമൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pleasure, happiness, delight, joy, gladness. സന്തൊഷം.

പ്രമൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To rejoice, to be delighted.

പ്രമൊദൂത, യുടെ. *s.* The fourth year of the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ നാലാമത.

പ്രയതൻ, ന്റെ. *s.* A holy or pious person; one purified by austerity or mortification. ശുദ്ധിമാൻ.

പ്രയത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Labour, toil, pains, endeavour, industry, effort. 2. act, action. 3. difficulty. പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു, To labour, to endeavour, to use effort, to take great pains, to be industrious.

പ്രയസ്തം. *adj.* Seasoned, dressed with sauces and condiments. നല്ലവണ്ണം ചമക്കപ്പെട്ടത.

പ്രയാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Going, motion, journey, march, departure. യാത്ര, വഴിനടപ്പ. പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു, To go, to move, to journey. യാത്രപൊകുന്നു, To set out on a journey.

പ്രയാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Scarcity, dearth. ദുൎഭിക്ഷം. 2. competition of buyers in consequence of scarcity.

പ്രയാസപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To labour, to toil, to endeavour, to take pains, to trouble one's self.

പ്രയാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trouble, labour, toil, fatigue. 2. difficulty, embarrassment. 3. impossibility. 4. pain.

പ്രയുക്തം, &c. *adj.* 1. Endowed with, possessing as an attribute, &c. 2. resulting from, consequential. 3. appointed, nominated. പ്രയൊഗിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രയുക്തി, യുടെ. *s.* Consequence, result, main object or end. പ്രയൊഗം.

പ്രയുതം, ത്തിന്റെ. *s.* Ten hundred thousand, a million. പത്തു ലക്ഷം.

പ്രയൊക്താ, വിന്റെ. *s.* A money leader. കടംകൊടുക്കുന്നവൻ.

പ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Consequence, result; the main object, or end, of any previous action. ഫലം. 2. the operation or effect of magical or mysterious rites. ക്ഷുദ്രപ്രയൊഗം. 3. example, comparison. ദൃഷ്ടാന്തം. 4. effort, exertion, preparation towards a work. പ്രയത്നം. 5. act, action. പ്രവൃത്തി. 6. authority for the use of a word; or the illustration of its use in construction. വചന പ്രമാണം. 7. the administration or prescription of medicine. ചികിത്സ. 8. the discharging or shooting an arrow. അമ്പെയ്ത്ത. 9. artifice. ഉപായം. 10. lending. കടം കൊടുക്കുക.

പ്രയൊഗാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Act tending to a main object. സാദ്ധ്യകൎമ്മം.

പ്രയൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make use of a word in composing or writing. 2. to use. 3. to prescribe or administer. 4. to operate, to effect. 5. to shoot.

പ്രയൊജകൻ, ന്റെ. *s.* A clever or able man; a useful or profitable man. ലാഭം വരുത്തുന്നവൻ.

പ്രയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Advantage, benefit, profit, welfare. 2. utility, use. ഉപകാരം. 3. result. 4. cause, occasion. ഹെതു. 5. motive, origin. കാരണം. 6. occupation, business. പ്രവൃത്തി. 7. religious ceremony. കൎമ്മം.

പ്രയൊജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Capital, principal. മുതൽ ദ്രവ്യം.

പ്രരൊഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Budding, shooting. മുളെക്കുക.

പ്രരൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A bud, a shoot. മുള, തളിർ.

പ്രരൊഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To bud, to shoot forth. മുളെക്കുന്നു.

പ്രലംബഘ്നൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA. ബലഭദ്രൻ.

പ്രലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The female breast. സ്ത്രീ കളുടെമുല. 2. a garland of flowers worn round the neck. പൂമാല. 3. delay, procrastination. താമസം.

പ്രലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Unmeaning or unconnected speech. നിരൎത്ഥവാക്ക. 2. sorrow, grief, lamentation. ദുഃഖം.

പ്രലാപസന്നി, യുടെ. *s.* Epilepsy, falling sickness. സന്നിപാതഭെദം.

പ്രലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To lament, to grieve.

പ്രവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excellent speech or language. നല്ലവാക്ക. 2. a *Véda*, scripture. വെദം.

പ്രവണം, &c. *adj.* 1. Declivity, declining, steep. ചരിവുള്ള. 2. bent, bowed. കുനിഞ്ഞ. 3. attached or adhering to, filled with, possessed of, endowed with. 4. crooked, curved. വളഞ്ഞ. *s.* A place where four roads meet. നാല്കുവല വഴി.

പ്രവയസ്സ, ിന്റെ. *s.* An old man. വൃദ്ധൻ.

പ്രവരൻ, ന്റെ. *s.* A chief, an excellent man, a man of rank or dignity. പ്രധാനൻ, ശ്രെഷ്ഠൻ.

പ്രവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Offspring, descendants. സന്തതി. 2. family, tribe, race, lineage. വംശം. *adj.* Best, most excellent. അതിശ്രെഷ്ഠം.

പ്രവൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The original instigator of any act, an author, a principal. പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ. 2. an arbiter, a judge. ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ.

പ്രവൎത്തന, യുടെ. *s.* Order, permission. കല്പന.

പ്രവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Action, business, worldly interest or activity, as opposed to abstract contemplation. പ്രവൃത്തി മാൎഗ്ഗം. 2. conduct, behaviour. വ്യാപാരം.

പ്രവൎദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Increase, prosperity, or augmentation. വൎദ്ധന.

പ്രവൎദ്ധിതം, &c. *adj.* Increased, prospered. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവൎഹം, &c. *adj.* Chief, principal, first. പ്രധാനം.

പ്രവഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* A car, a litter or covered conveyance for females. സ്ത്രീകൾ കരെറുന്ന രഥം.

പ്രവല്ഹിക, or പ്രവല്ഹ്ലിക, യുടെ. *s.* A riddle; an enigma, a conundrum or charade. കടങ്കഥ.

പ്രവാൿ. *adj.* Eloquent, oratorical, speaking, a speaker. വാഗ്വൈഭവമുള്ള.

പ്രവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Rumour, report. കെളി.

പ്രവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A desirable gift. ഇഷ്ടമുള്ള ദാനം. 2. prohibition, objection, opposition. വിരൊധം.

പ്രവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Covering, concealment. മറ.

പ്രവാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaughter. വധം. 2. dwelling abroad, sojourning, lodging. അന്യസ്ഥലത്ത പാൎപ്പ.

പ്രവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A temporary or foreign residence, a habitation away from home. വീടുവിട്ടുള്ളപാൎപ്പ.

പ്രവാസി, യുടെ. *s.* A traveller, a sojourner, one living away from home. അന്യ ദിക്കിൽ ചെന്നു പാൎക്കുന്നവൻ.

പ്രവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stream, a current, the flowing or course of any thing; continuous passage. ഒഴുക്ക. 2. action, occupation, active life. വ്യാപാരം.

പ്രവാഹിക, യുടെ. *s.* Diarrhœa. ഗ്രഹണിരൊഗം.

പ്രവാഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To flow, to run as water. ഒഴുകുന്നു.

പ്രവാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coral. പവിഴം. 2. a sprout, or shoot. തളിർ. 3. the neck of a lute. വീണെയുടെ തണ്ട.

പ്രവിഖ്യാതി, യുടെ. *s.* Celebrity, reputation. കീൎത്തി.

പ്രവിദാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. tearing, rending, breaking. പിളൎപ്പ. 3. tumult, crowd, confusion. കലഹം.

പ്രവിശ്ലെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Separation, parting. വെർപാട.

പ്രവിഷ്ടം, &c. *adj.* Entered, literally or metaphorically. പ്രവെശിക്കപ്പെട്ട.

പ്രവീണത, യുടെ. *s.* Ability, cleverness. വിദഗ്ധത.

പ്രവീണൻ, ന്റെ. *s.* A skilful, clever, conversant person. വിദഗ്ധൻ.

പ്രവീണം, &c. *adj.* Skilful, clever, conversant. വിദഗ്ധം.

പ്രവീരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hero, a warrior. ശൂരൻ. 2. a chief, a person of rank or distinction. പ്രധാനി.

പ്രവൃത്തം, &c. *adj.* Fixed, settled, determined, done. തീൎക്കപ്പെട്ട.

പ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Activity, occupation, active life as opposed to contemplative devotion. പ്രവൃത്തി മാൎഗ്ഗം. 2. action, work, labour. 3. tidings, intelligence. വൎത്തമാനം. 4. a motion of the bowels. 5. one or more villages forming part of a district under an inferior government officer. 6. conduct, behaviour. നടപ്പ. 7. sorcery. ക്ഷുദ്രപ്രയൊഗം.

പ്രവൃത്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bailiff, or subordinate revenue officer who has authority to collect public revenue of one or more villages under a *Tahsildar.* 2. a workman, a servant. 3. an instigator.

പ്രവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To do, to act, to work, to labour, to go on in a state of action. 2. to use sorcery. 3. to instigate.

പ്രവൃത്തിമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Action, business, worldly interest, occupation, or activity as opposed to abstract contemplation. ഇഹലൊകകാൎയ്യം. നിവൃത്തിമാൎഗ്ഗം, Abstract contemplation. പരലൊകകാൎയ്യം.

പ്രവൃദ്ധം, &c. *adj.* Full grown, expanded, diffused, spread abroad or dispersed. വളൎന്നുചെന്നത, പരന്നത.

പ്രവെകം, &c. *adj.* Chief, head, principal. പ്രധാനം.

പ്രവെണി, യുടെ. *s.* 1. The hair twisted and undecorated as worn by women in the absence of their husbands. ഒരുപ്പിരിമയിർ. 2. an elephant's housings. ആനപ്പുറത്തുവിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

പ്രവെശകം, &c. *adj.* Introducing. *s.* The name of a book.

പ്രവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The entrance to a house, the principal door or gate. ഉമ്മരം. 2. entering, entrance. 3. access.

പ്രവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Entering, entry, entrance. അകംപൂക. 2. arrival. 3. access. 4. intentness on an object, adherence to a pursuit or purpose. 5. advancement in learning.

പ്രവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To enter. 2. to arrive at. 3. to have access to. 4. to interfere in.

പ്രവെശിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To introduce, &c.

പ്രവെഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arm. കൈ. 2. the fore-arm or wrist.

പ്രവ്യക്തം. *adj.* Evident, apparent, manifest, plain. സ്പഷ്ടമായുള്ള.

പ്രശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quietness, tranquillity. അടക്കം. 2. killing, slaughter. വധം. 3. destruction. നാശം.

പ്രശമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quietness, tranquillity. അടക്കം. 2. destruction. നാശം.

പ്രശമിതം, &c. *adj.* 1. Quiet, tranquil. അടക്കമുള്ള. 2. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ടത.

പ്രശംസ, യുടെ. *s.* 1. Praise, applause, commendation, flattery. പുകഴ്ച. 2. boasting. ഊററം.

പ്രശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Praise, applause; see പ്രശംസ.

പ്രശംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To praise, to applaud, to commend, to flatter. 2. to boast.

പ്രശസ്തം, &c. *adj.* 1. Commended, praised. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട. 2. well, happy, right. ഉത്തമം. 3. good, excellent, best, illustrious. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള. 4. commodious.

പ്രശസ്തി. *adj.* See the preceding.

പ്രശസ്യം. *adj.* Commendable, good. ശുഭം.

പ്രശാൻ. *adj.* Quiet, tranquil. ശാന്തതയുള്ള.

പ്രശാന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is quiet, patient. ക്ഷമയുള്ളവൻ.

പ്രശ്നക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer.

പ്രശ്നദൂതി, യുടെ. *s.* A riddle, an enigma, an intricate or enigmatical question. കടങ്കഥ.

പ്രശ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A question, demand, inquiry. ചൊദ്യം. 2. astrology. 3. an omen. പ്രശ്നം വെക്കുന്നു, To make an astrological calculation.

പ്രശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection; affectionate regard or solicitation. പ്രെമം.

പ്രശ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fountain, a cascade. ഉറവ.

പ്രശ്രിതം, &c. *adj.* Modest, humble. അടക്കമുള്ള.

പ്രശ്രുതം, &c. *adj.* Spread abroad, heard, published. ശ്രുവിക്കപ്പെട്ട.

പ്രഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. A leader, a conductor, a preceder, one who goes first, or before. മുമ്പെ നടക്കുന്നവൻ, നായകൻ. 2. a chief, a principal. ശ്രെഷ്ഠൻ.

പ്രഷ്ഠവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A young bull or steer, training for the plough, &c. ചുഴിനുകം വെച്ചകാള.

പ്രഷ്ഠൌഹി, യുടെ. *s.* A cow pregnant with her first calf. കടിഞ്ഞൂച്ചനയുള്ളപശു.

പ്രസക്തം, &c. *adj.* 1. Eternal, constant, everlasting. നിത്യമായുള്ള. 2. opened, expanded. വിടരപ്പെട്ട. 3. obtained, gained, attained. ലഭിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസക്തി, യുടെ. *s.* Occurrence, event.

പ്രസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A discourse, a publication, a connected train of argument, in common usage, preaching, a sermon. 2. introduction, insertion. 3. association, connexion.

പ്രസംഗസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pulpit.

പ്രസംഗി, യുടെ. *s.* A preacher.

പ്രസംഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To preach, to speak to the people, to discourse, to argue, to dispute.

പ്രസന്ന, യുടെ. *s.* Spirituous or vinous liquor. മദ്യം.

പ്രസന്നത, യുടെ. *s.* 1. Brightness, pellucidness, cleanness, purity. തെളിവ. 2. favour, graciousness. ദയ. 3. pleasure, cheerfulness. പ്രസാദം.

പ്രസന്നൻ, ന്റെ. *s.* A happy man, one who is affable, condescending, gracious, kind. ദയയുള്ളവൻ.

പ്രസന്നം. &c. *adj.* 1. Clear, transparent, clean, bright, pellucid. ശൊഭയുള്ള. 2. pleased, delighted. പ്രസാദമുള്ള. 3. complacent, gracious.

പ്രസഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Violence. ബലാല്ക്കാരം.

പ്രസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Surrounding an enemy. ശത്രുവിനെ വളയുക. 2. spreading over the country to forage.

പ്രസരണി, യുടെ. *s.* Surrounding an enemy. ശത്രുവിനെ വളയുക.

പ്രസരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A way or road. വഴി. 2. a bed made of tender leaves. പള്ളിത്തല്പം. 3. spreading, extending. പരക്കുക. 4. affectionate solicitude. 5. speed, velocity. വെഗം. 6. a weaver's shuttle. ഓടം. 7. an iron arrow. ഇരിമ്പകൊണ്ടുള്ള അമ്പ.

പ്രസരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To spread, to extend. പരക്കുന്നു. 2. to be active.

പ്രസരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Surrounding an enemy, extending. 2. activity. ഉത്സാഹം.

പ്രസർപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Spreading, stretching, extending. ചുററിസഞ്ചരിക്കുക. 2. going, proceeding. നടക്കുക.

പ്രസവബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* The footstalk of a leaf or flower, the petiole or peduncle. ഞെട്ടപ്പ.

പ്രസവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bringing forth or bearing young, child-birth. പെറ. 2. birth, production. ഉല്പാദനം. 3. offspring, posterity. സന്തതി. 4. a flower, or blossom. പൂ. 5. fruit. കാ.

പ്രസവവെദന, യുടെ. *s.* The pains or travail of child-birth.

പ്രസവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To bring forth a child, to be in labour.

പ്രസവ്യം, *adj.* Contrary, reverse, inverted, reverted. വിപരീതമായുള്ള.

പ്രസഹ്യം. *ind.* Forcibly, violently. ബലാല്ക്കാരം.

പ്രസാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Boiled rice. ചൊറ. 2. clearness. തെളിവ.

പ്രസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Clearness, cleanness, brightness. തെളിവ. 2. favour, kindness, propitiousness, com-

placency. ദയ. 3. well-being, welfare. ക്ഷെമം. 4. gladness, delight, joy. സന്തൊഷം. 5. boiled rice or any thing which having been offered to the deity is given to the people. ദെവൊച്ഛിഷ്ടം.

പ്രസാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be pleased, to be glad, to be joyful, merry, to rejoice. 2. to be clear, clean, bright.

പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To please, to delight, to make glad.

പ്രസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dress, decoration, embellishment. അലങ്കാരം.

പ്രസാധനി, യുടെ. *s.* A comb. ചീപ്പു.

പ്രസാധിതം. *adj.* 1. Adorned, ornamented, decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത. 2. accomplished, completed. തികെക്കപ്പെട്ടത.

പ്രസാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

പ്രസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Going to forage, spreading over the country for grass and fuel. പരക്കസഞ്ചാരം.

പ്രസാരിണി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Pœderia fœtida.* കടംഭരാ. 2. surrounding an enemy. 3. the dispersion of an army by detatchments for that purpose, or for collecting forage. പരക്കെ സഞ്ചരിക്ക.

പ്രസാരിതം, &c. *adj.* Exposed for sale in a shop. വില്പാൻ നിരത്തിയത.

പ്രസാരി. *adj. mas. & fem.* Going along gently, gliding, flowing, creeping. മന്ദഗമനം.

പ്രസിതം, &c. *adj.* Diligent, attentive, adhering to or engaged in. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രസിതി, യുടെ. *s.* Ligament, fetters, binding, tie. ബന്ധനം.

പ്രസിദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A celebrated, renowned or notorious man. ശ്രുതിപെട്ടവൻ. 2. one who is adorned. ഭൂഷിതൻ.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To proclaim, to publish, to announce, to divulge.

പ്രസിദ്ധമാകുന്നു, യി, വാൻ *v. n.* 1. To become famous or notorious. 2. to be divulged, to be made public.

പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To proclaim, to publish, to make public. 2. to celebrate, to make notorious.

പ്രസിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Famous, celebrated, notorious. ശ്രുതിയുള്ള. 2. adorned, ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസിദ്ധി, യുടെ. *s.* Fame, rumour, celebrity, notoriety. ശ്രുതി.

പ്രസുപ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is asleep, a sleeper. ഉറങ്ങുന്നവൻ.

പ്രസൂ, വിന്റെ. *s.* 1. A mother. മാതാവ. 2. a mare. പെണ്കുതിര.

പ്രസൂത, യുടെ. *s.* A woman who has born a child or who has been recently delivered. പെറൊറവൾ.

പ്രസൂതി, യുടെ. *s.* 1. Bringing forth young. 2. birth, production. പ്രസവം.

പ്രസൂതിക, യുടെ. *s.* A woman who has born a child, or one who has recently been delivered. പെറൊറവൾ.

പ്രസൂതിജം, ത്തിന്റെ. *s.* Pain, affliction, mental, or corporeal. അതിവെദന.

പ്രസൂനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flower, bud, or blossom. പുഷ്പം. 2. fruit. കാ. *adj.* Born, produced. ഉണ്ടായ.

പ്രസൃത, യുടെ. *s.* 1. The leg. കാൽ. 2. the calf of the leg. കണങ്കാൽ.

പ്രസൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The palm of the hand, hollowed as if to hold liquids. കൊടന്ന. 2. the leg. കാൽ. *adj.* 1. Dispersed, extended, spread abroad. പരന്നത. 2. stretched. നീട്ടപ്പെട്ടത. 3. humble, modest. അടക്കമുള്ള. 4. swift, quick. വെഗമുള്ള. 5. gone. പൊയ. 6. attached to, engaged in, occupied by. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രസൃതി, യുടെ. *s.* The palm of the hand hollowed. കൊടന്ന.

പ്രസൃഷ്ടം, &c. *adj.* Made, created. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

പ്രസെവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A part of a lute, a wooden vessel, covered with leather, placed under the neck to render the sound deeper. 2. a crooked piece of wood at the end of a lute. വീണയുടെ ചുര.

പ്രസെവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Part of a lute; see the preceding. 2. a sack. ചാക്ക, കൊട്ട.

പ്രസ്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stone, a rock. കല്ലു. 2. a jewel, a precious stone. രത്നക്കല്ലു. 3. a couch made of flowers or grass. പൂമെത്ത.

പ്രസ്താരം, ത്തിന്റെ *s.* 1. A jungle, thicket, or wood overgrown with grass. തുറു. 2. a bed made of flowers, leaves, &c. പുഷ്പതല്പം.

പ്രസ്താവന, യുടെ. *s.* 1. Commencement, introduction. ആരംഭം. 2. a dramatic prelude, an introductory dialogue usually spoken by the manager and one of the actors. നാട്യാരംഭം.

പ്രസ്താവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opportunity, occasion. അവസരം. 2. occasional or introductory eulogium.

പ്രസ്തുതം, &c. *adj.* 1. Said, revealed, propounded, declared. അറിയിക്കപ്പെട്ട. 2. ready, prepared, praised, panegyrised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്തുതി, യുടെ. *s.* Praise, applause. സ്തുതി.

പ്രസ്ഥപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of *Tulasi* or absil with small leaves. തുളസി.

പ്രസ്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A measure of quantity. അളവ. 2. table land on the top of a mountain. മലയുടെ മുകൾപരപ്പ. 3. a *Prastha* of any thing, any thing measuring a *Prastha.*

പ്രസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. March of an assailant. 2. march. 3. going forth, proceeding, departing. യാത്ര, പുറപ്പാട.

പ്രസ്ഥാനവിഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Breach of any agreement to perform any duty on solemn occasions, as at a wedding, &c. ശുഭകൎമ്മവിഘ്നം.

പ്രസ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of making known. അറിയിക്കുക. 2. oration, discourse. സംഭാഷണം, വാദം.

പ്രസ്ഥാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make known, to discourse on, to proclaim, to lay before.

പ്രസ്ഥാപിതം, &c. *adj.* 1. Made known, proclaimed. അറിയിക്കപ്പെട്ടത. 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഥിതം, &c. *adj.* Marched, gone forth, departed. പുറപ്പെട്ട.

പ്രസ്നവം, ത്തിന്റെ. *s.* Voluntary flowing out of milk. ചുരന്നപാൽ.

പ്രസ്ഫുടം, &c. *adj.* Blown, expanded. വിടരപ്പെട്ട.

പ്രസ്ഫുരിതം. *adj.* 1. Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ടത. 2. trembling, heaving, throbbing, palpitating. വിറെക്കുന്ന.

പ്രസ്ഫുലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A spark of fire. തീപ്പൊരി.

പ്രസ്ഫോടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A winnowing basket or fan. മുറം, തുണിക്കൊട്ട. 2. striking, beating. ഇടി. 3. expanding, budding, opening, blowing. വിടൎച്ച. 4. winnowing corn. പതിർപിടിത്തം.

പ്രസ്മൃതി, യുടെ. *s.* Forgetfulness, forgetting. മറവി.

പ്രസ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Making water. മൂത്രം ഒഴിക്കുക. 2. oozing, leaking, dropping. കാലുക. 3. a mountain in the peninsula; also *Mályaván.* മാല്യവാൻ.

പ്രസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Urine. മൂത്രം.

പ്രഹതം, &c. *adj.* 1. Learned, accomplished. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട. 2. spread, expanded. വിടരപ്പെട്ട. 3. contiguous, bounding, limitative. അതിരായുള്ള. 4. struck, wounded, killed. അടിക്കപ്പെട്ട. 5. repelled, repulsed, overcome, defeated. തടുക്കപ്പെട്ട.

പ്രഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beating, striking. താഡനം. 2. killing. വധം.

പ്രഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A weapon. ആയുധം. 2. a blow. അടി. 3. war, battle. യുദ്ധം.

പ്രഹരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A watch, or eight part of an entire day and night, comprehending about three English hours of time. യാമം. 2. beating, flogging. താഡനം. 3. shooting arrows, &c. അസ്ത്രപ്രയൊഗം.

പ്രഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To beat, to strike; to flog. അടിക്കുന്നു. 2. to shoot arrows. എയ്യുന്നു, അസ്ത്രം പ്രയൊഗിക്കുന്നു.

പ്രഹൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Great joy. അതിസന്തൊഷം.

പ്രഹസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loud, violent or hearty laugh. ഉറച്ചചിരിക്കുക. 2. mirth, merriment. ഉല്ലാസം. 3. sarcasm, satire as a branch of rhetorical composition. 4. reproof, ridicule, irony. ഹാസ്യം.

പ്രഹസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The open hand with the fingers extended. ഒരു കൈ പരത്തുക.

പ്രഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Striking, wounding, killing. അടി, വധം.

പ്രഹാരാൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Lasting, and acute pain from a wound or maim. മൎമ്മവികാരം.

പ്രഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loud laughter. ഉറച്ചചിരി. 2. jesting, buffoonery. ഗൊഷ്ഠി. 3. a place of pilgrimage. തീൎത്ഥസ്ഥലം.

പ്രഹാസി, യുടെ. *s.* A jester, a buffoon, a clown. ഗൊഷ്ഠികാട്ടുന്നവൻ.

പ്രഹി, യുടെ. *s.* A well. കിണറ.

പ്രഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, gravy, condiment. ചാറ. *adj.* 1. Discharged, as an arrow from a bow. വലിച്ചുവിടപ്പെട്ട. 2. learned. അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട. 3. suitable, appropriate. യൊഗ്യതയുള്ള. 4. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രഹെണകം, ത്തിന്റെ. *s.* Victuals, sweetmeats, &c. distributed at festivals. സദ്യ.

പ്രഹെളിക, യുടെ. *s.* A riddle, or enigma; a puzzling or enigmatical question. കടങ്കഥ.

പ്രഹ്ലന്നം, &c. *adj.* Pleased, happy, glad. സന്തൊഷമുള്ള.

പ്രഹ്ലന്നി, യുടെ. *s.* Pleasure, happiness, joy. സന്തൊഷം.

പ്രഹ്ലാദൻ, ന്റെ. *s.* The name of *Hiranyácsha's* pious son.

പ്രഹ്ലാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound, noise. അട്ടഹാസം. 2. pleasure, happiness, joy. സന്തൊഷം.

പ്രഹ്വം, &c. *adj.* 1. Bowed, bent, stooping. കുനിഞ്ഞ, വണക്കമുള്ള. 2. intent upon, engaged in, engrossed by. താല്പൎയ്യമുള്ള.

പ്രളയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The end of a *Calpa* or destruction of the world, a deluge. 2. death, dying. 3. loss, destruction, dissolution, annihilation. മരണം. 4. fainting, syncope, loss of sense. മൊഹാലസ്യം.

പ്രളയാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The end or destruction of the world. ലൊകാവസാനം.

പ്രക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction. നാശം.

പ്രക്ഷാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing, cleaning. കഴുകൽ. പ്രക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നു, To wash, to clean. കഴുകുന്നു.

പ്രക്ഷാളിതം. *adj.* Washed, cleaned. കഴുകപ്പെട്ടത.

പ്രക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* 1. Determined, fixed. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത. 2. thrown. എറിയപ്പെട്ടത.

പ്രക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Determining, fixing. നിശ്ചയിക്കുക. 2. throwing. എറിയുക.

പ്രക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Determination, fixation. നിശ്ചയം.

പ്രക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To determine, to fix. നിശ്ചയിക്കുന്നു. 2. to throw, to dart, to cast. എറിയുന്നു, പ്രയൊഗിക്കുന്നു.

പ്രക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Inconsistency, instability. അസ്ഥിരത, ചലനം.

പ്രക്ഷ്വെളനം, ത്തിന്റെ. *s.* An iron arrow. ഇരിമ്പു കൊണ്ടുള്ള അമ്പ.

പ്രാകാമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the eight attributes of the deity, irresistible will, fiat. അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന.

പ്രാകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A rampart, or fence; an enclosure, or defence, in the form of a wall. മതിൽ.

പ്രാകാശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the eight attributes of the deity, the power of penetrating every where unrestrained by natural obstacles. അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന.

പ്രാകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To curse, to denounce.

പ്രാകൃതൻ, ന്റെ. *s.* A low, vulgar man, or one following a degraded profession. ഹീനൻ.

പ്രാകൃതം, &c. *adj.* Low, vile, vulgar; thence it is used as a *s*, to denote a provincial and peculiar dialect of the *Sanscrit* language.

പ്രാൿ. *ind.* 1. Before, prior; preceding in place, or time. മുമ്പെ. 2. east, eastern. കിഴക്കെ. 3. past, gone. കഴിഞ്ഞത. 4. first. 5. above, on the top.

പ്രാക്ക, ിന്റെ. *s.* A curse, a denunciation.

പ്രാക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A dove-cot, an aviary.

പ്രാക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of pigeons.

പ്രാക്തനകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Fate, destiny.

പ്രാക്തനം, &c. *adj.* Old, ancient, anterior. പുരാതനമായുള്ള.

പ്രാക്ഫല്ഗുനി, യുടെ. *s.* The eleventh of the lunar asterisms. പൂരം.

പ്രാഗഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Antecedent privation, the non-existence of any thing which may yet be.

പ്രാഗത്ഭ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confidence, boldness, arrogance, effrontery. ധൈൎയ്യം, അഹമ്മതി. 2. importance, rank. പ്രധാനം.

പ്രാഗുദീചി, യുടെ. *s.* The north-east. വടക്കുകിഴക്ക.

പ്രാഗ്ജ്യൊതിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, supposed to be part of Asam. ഒരു രാജ്യം.

പ്രാഗ്ദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* South-east. തെൻകിഴക്ക.

പ്രാഗ്ഭവം. *adj.* 1. East, eastern. കിഴക്കെ, കിഴക്കൻ. 2. former, ancient. മുമ്പിലത്തെ.

പ്രാഗ്ഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The upper side, the top or peak of a mountain. മുകൾപരപ്പ. 2. excellency, purity. ശ്രെഷ്ഠത.

പ്രാഗ്വംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The room opposite to that which contains the materials for an oblation and in which the family, and friends of the sacrificer assemble. യാഗശാലയുടെ നെരെയുള്ള മുറി.

പ്രാഗ്രം, &c. *adj.* Chief, principal. പ്രധാനം.

പ്രാഗ്രഹരം, &c. *adj.* Chief, principal. പ്രധാനം.

പ്രാഗ്ര്യം, &c. *adj.* Chief, principal. പ്രധാനം.

പ്രാഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

പ്രാഘാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Dropping, oozing, trickling, aspersion, or pouring out of any oily substance. പൊഴിച്ചിൽ.

പ്രാചിക, യുടെ. *s.* 1. A sort of fly. ഒരു വക ൟച്ച. 2. the female falcon. പെണ്ണെരിന്ന.

പ്രാചി, യുടെ. *s.* The east, the east quarter. കിഴക്ക. *adv.* 1. Before, in front. മുമ്പിൽ. 2. former, prior, first. മുമ്പെ.

പ്രാചീന, യുടെ. *s.* A plant, *Cissampelos hexandra.* പാട.

പ്രാചീനം. &c. *adj.* 1. East, eastern. കിഴക്കൻ. 2. former, prior, ancient, old. മുമ്പിലത്തെ, പണ്ടത്തെ. *s.* A bound hedge or fence. വെലി.

പ്രാചീനാവീതം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacred thread, worn over the right arm, and passing under the left. ഇടത്തുടിട്ട പൂണനൂൽ.

പ്രാചീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bound hedge, a fence, a wall, an enclosure. വെലി.

പ്രാചെതസൻ, ന്റെ. *s.* *Válmíki*, the author of the *Rámáyana*. വാല്മീകി.

പ്രാച്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The east. കിഴക്ക. *adj.* Eastern, east. കിഴക്കൻ.

പ്രാജകൻ, ന്റെ. *s.* A drover, a shepherd, a herdsman. മെയിക്കുന്നവൻ.

പ്രാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A goad. മുടിങ്കൊൽ, വളർ.

പ്രാജാപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A form of marriage; the gift of a girl respectfully by her father to her lover. എട്ടുവക വിവാഹങ്ങളിലൊന്ന. 2. a sort of penance; eating once a day for three days in the morning, once in the night for three days, subsisting for three days on food given as alms, and fasting three days more. കൃഛ്രം. 3. a particular sacrifice performed before appointing a daughter to raise issue, in default of male heirs. പുത്രകാമെഷ്ടി. 4. authority, power.

പ്രാജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Pundit*, a learned or wise man. വിദ്വാൻ. 2. a skilful or clever man. വിദഗ്ദ്ധൻ. 3. a great fool. മഹാ മൂഢൻ.

പ്രാജ്ഞാ or പ്രാജ്ഞി, യുടെ, *s.* A clever, or intelligent woman. ബുദ്ധിമതി.

പ്രാജ്യം, *adj.* Much, many. വളരെ.

പ്രാഞ്ചിനടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To walk slowly, to creep, to toddle.

പ്രാഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* See the preceding.

പ്രാഡ്വിവാകൻ, ന്റെ. *s.* A judge, or magistrate. വിധികൎത്താവ.

പ്രാണത്യാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The giving up of life, suicide. പ്രാണത്യാഗംചെയ്യുന്നു, To commit suicide.

പ്രാണധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The preservation of another's life. 2. livelihood.

പ്രാണനാഡി, യുടെ. *s* 1. A tubular vessel, a vein. 2. the *membrum virile*.

പ്രാണനാഥ, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രാണനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A husband. ഭൎത്താവ.

പ്രാണനായകൻ, ന്റെ. *s.* A husband. ഭൎത്താവ.

പ്രാണനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The loss of life.

പ്രാണൻ, ന്റെ. *s.* 1. Life, vitality. 2. air inhaled; inspiration, breath. 3. air, wind. 4. strength, power. 5. the *membrum virile*. പ്രാണങ്ങൾ, The five vital airs or modes of inspiration, and expiration collectively. പ്രാണനെ വിട്ടുപൊകുന്നു, To give up the ghost, to die. പ്രാണൻ കളയുന്നു, To destroy one's own life, to commit suicide.

പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* The consecrating or supposed giving *life* to an idol. a mantram

പ്രാണപ്രയാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Death. മരണം.

പ്രാണഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear of death.

പ്രാണമയം, ത്തിന്റെ. *s.* See പഞ്ചകൊശം 2nd meaning.

പ്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Myrrh. നറുംപശ.

പ്രാണവായു, വിന്റെ. *s.* The last breath of a dying person.

പ്രാണവെദന, യുടെ. *s.* Agony of death, extreme or excruciating pain. പ്രാണവെദനകൊള്ളുന്നു, To suffer excruciating pain. പ്രാണവെദനപ്പെടുന്നു, To suffer extreme agony.

പ്രാണസഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Extreme or excruciating pain.

പ്രാണസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* *Intimate* friendship.

പ്രാണസ്നെഹിതൻ, ന്റെ. *s.* An intimate friend.

പ്രാണഹാനി, യുടെ. *s.* Loss or destruction of life. പ്രാണഹാനിവരുത്തുന്നു, To take away life, to kill.

പ്രാണാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of life, death. മരണം.

പ്രാണാന്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* Death. മരണം.

പ്രാണാന്തികദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Agony of death.

പ്രാണായാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Breathing in a peculiar way, through the nostrils, during the mental recitation of the names or attributes of some deity. The *Vaidyas* or followers of the *Védas* close the right nostril first with the thumb, and inhale breath through the left; then they close both nostrils, and finally open the right for exhalation. The followers of the *Tantras* close the left nostril first and exhale also through it; these operations are severally called, പൂരകം, കുംഭകം, and രെചകം.

പ്രാണാവസാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of life, death.

പ്രാണി, യുടെ. *s.* An animal; a sentient, or living being. ജീവജന്തു.

പ്രാണിദ്യൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* Cock-fighting, ram-fighting, setting animals to fight for wagers. കൊഴിപ്പൊർ ഇത്യാദി.

പ്രാണിപ്രപഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* An animal, a sentient or living being.

പ്രാണിസ്തൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

പ്രാണെശൻ, ന്റെ. *s.* A husband. ഭൎത്താവ.

പ്രാണൊപകാരി, യുടെ. *s.* A barber.

പ്രാതരാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The morning meal, breakfast. പ്രാതൽ.

പ്രാതൽ, ലിന്റെ. *s.* A morning meal, breakfast.

പ്രാതർ. *ind.* Dawn, morning. ഉഷസ്സ.

പ്രാതഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breakfast, the morning meal. പ്രാതൽ.

പ്രാതഃകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The dawn, the morning.

പ്രാതിപാദികം, ത്തിന്റെ. *s.* A crude noun, a noun before any of its inflections are formed with appropriate affixes.

പ്രാതിഭാവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Security, the act of becoming bail or surety, or being answerable for the appearance of the debtor, or his being trust worthy, or for the payment of his debt in case of his failing to do it. ജാമ്യം, മദ്ധ്യസ്ഥം.

പ്രാതിലൊമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്രതിലൊമം.

പ്രാതിഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* A juggler. ഇന്ദ്രജാലക്കാരൻ.

പ്രാതിഹാരികൻ, ന്റെ. *s.* A juggler, a conjuror. ഇന്ദ്രജാലികൻ.

പ്രാഥമകല്പികൻ, ന്റെ. *s.* A student who has just commenced the study of the *Védas.* അദ്ധ്യയനം തുടങ്ങിയ ശിഷ്യൻ.

പ്രാദക്ഷിണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്രദക്ഷിണം.

പ്രാദുർഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be manifest, apparent. പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

പ്രാദുർഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Manifestation, appearance. പ്രത്യക്ഷത.

പ്രാദുർഭൂതം, &c. *adj.* Manifest, apparent. പ്രത്യക്ഷമായുള്ള.

പ്രാദുസ്, *ind.* 1. Evidently, apparently, manifestly. 2. visible, apparent. 3. name, appellation. 4. existence, co-existence.

പ്രാദെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, donation. ദാനം.

പ്രാദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The span of the thumb and forefinger. ചൊട്ടച്ചാൺ.

പ്രാധാന്യത, യുടെ. *s.* See പ്രധാനത.

പ്രാധ്വൻ. *ind.* In conformity, conformably. അനുരൂപമായി.

പ്രാധ്വം, *adj.* 1. Distant, remote, long, as a road, or journey. ദൂരമുള്ള. 2. bowed, bent. കുനിഞ്ഞ. 3. binding, confining.

പ്രാന്തതം, ത്തിന്റെ. *s.* A bound hedge or fence വെലി.

പ്രാന്തദുൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A suburb or collection of houses out of the walls of a town. ഉപഗ്രാമം.

പ്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Edge, margin, border, end. വക്ക, അററം. 2. neighbourhood. സമീപം.

പ്രാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A long and unshaded road, a lonesome or tiresome path. കുടിയിട അല്ലാത്ത ദീൎഘമായുള്ളവഴി. 2. frontier, limit, border. അതിര.

പ്രാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To attain, to obtain, to acquire, to receive, to procure. 2. to be affected with. 3. to approach. 4. to enter. 5. to enjoy, to inherit.

പ്രാപിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to obtain. 2. to introduce, &c.

പ്രാപ്തപഞ്ചത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Death, decease. മരണം.

പ്രാപ്തം, &c. *adj.* 1. Obtained, gained, acquired, received, procured. 2. fixed, placed. 3. proper, right. 4. able, capable.

പ്രാപ്തരൂപൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is learned, wise. വിദ്വാൻ. 2. a handsome or pleasing man. സുന്ദരൻ.

പ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Gain, profit, acquisition. 2. acquiring, getting, obtaining, attainment. 3. improvement, success. 4. rise, ascent. 5. one of the eight superhuman faculties, the power of obtaining any thing. അഷ്ടൈശ്വൎയ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന. 6. ability, ableness, qualification, capacity. 7. entrance, admission. പ്രാപ്തിവരുത്തുന്നു, To enable, to capacitate.

പ്രാപ്തികെട, ിന്റെ. *s.* Incapacity, incapability, inability. പ്രാപ്തികെടവരുത്തുന്നു, To incapacitate.

പ്രാപ്യം. *adj.* Attainable, procurable. പ്രാപിക്കത്തക്ക.

പ്രാബല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, power. 2. greatness, illustriousness.

പ്രാഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Superiority, pre-eminence, supremacy. ശ്രെഷ്ഠത.

പ്രാഭൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* A present, an offering to a deity or sovereign, or a gift to a friend, a bride. കാഴ്ച, സമ്മാനം.

പ്രാമാണികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A president, the chief or head of a trade, &c. 2. a learned man, one who supports his arguments by reference to books, &c.

പ്രാമാണ്യം. *adj.* To be regarded, believed, &c.

പ്രാംശു. *adj.* High, tall, lofty. നെടിയ.

പ്രായഃ, പ്രായശഃ. *ind.* 1. Frequently, generally, for the most part. മിക്കവാറും. 2. abundantly, largely. വളരെ.

പ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fasting in order to die. മരിപ്പാനായിട്ടുള്ള ഉപവാസം. 2. a state or condition of life as age, youth, &c. 3. quantity, abundance. 4. death, dying. *adj.* Life, resembling.

പ്രായശ്ചിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Expiation, penance. പിഴപൊക്കുക. 2. fine, punishment, penalty. പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു, 1. To perform a penance. 2. to pay a fine.

പ്രായെണ, *ind.* Generally, for the most part. മിക്കവാറും.

പ്രാരബ്ധകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destiny, luck. 2. commencement. ആരംഭം.

പ്രാരബ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Destiny, doom, fortune, luck. *adj.* Begun, commenced. ആരംഭിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Beginning, commencement. ആരംഭം.

പ്രാരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To begin, to commence. ആരംഭിക്കുന്നു.

പ്രാൎത്ഥന, യുടെ. *s.* 1. Asking, begging, solicitation. 2. prayer, supplication. 3. a vow. 4. an oblation, an offering.

പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To ask, to beg. 2. to pray, to supplicate. 3. to vow.

പ്രാൎത്ഥിതം. *adj.* 1. Asked, begged, solicited. യാചിക്കപ്പെട്ട. 2. said, spoken. 3. obstructed or opposed by an enemy. 4. vowed.

പ്രാലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* A garland hanging round the neck and reaching to the breast. മാല.

പ്രാലംബിക, യുടെ. *s.* A garland, a necklace. താവടം.

പ്രാലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Frost, snow. ഉറച്ചമഞ്ഞ.

പ്രാവ, ിന്റെ. *s.* A dove, a pigeon in general.

പ്രാവരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper or outer garment or cloak. പുതെപ്പ.

പ്രാവശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A time, term.

പ്രാവാരകീടം, ത്തിന്റെ. *s.* A body louse. ക്കുറപ്പെൻ.

പ്രാവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An upper or outer garment. ഉത്തരീയം.

പ്രാവൃട, ട്ടിന്റെ. *s.* The rainy season; the *monsoon.* വൎഷകാലം.

പ്രാവൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* A veil, wrapper, a cloak or mantle. പുതെപ്പ. *adj.* Covered, enclosed, encompassed. മൂടിയ.

പ്രാവൃതി, യുടെ. *s.* An enclosure, a fence, a bound hedge. വെലി.

പ്രാവൃഷായണി, യുടെ. *s.* Cowhage, *Carpopogon pruriens.* നായ്ക്കുരുണ.

പ്രാവൃഷിജം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

പ്രാവൃഷെണ്യ, *adj.* Produced in the rainy season. വൎഷകാലത്തുണ്ടായ.

പ്രാവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A manufactory, a workshop. പണിപ്പുര.

പ്രാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Feeding, eating. ഊണ.

പ്രാശിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Oblation to deified progenitors. പിതൃതൎപ്പണം. *adj.* Eaten, devoured. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

പ്രാശ്നികൻ, ന്റെ. *s.* An assistant at a spectacle or assembly.

പ്രാസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A yoke for cattle. നുകം.

പ്രാസംഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A beast of draught, an ox, yoked or in training. നുകം ചുമക്കുന്ന കാള.

പ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bearded dart. കുന്തം. 2. arrangement of words.

പ്രാസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A temple, a palace; a building consecrated to a deity, or inhabited by a prince. ദെവാലയം, രാജഭവനം.

പ്രാസികൻ, ന്റെ. *s.* A spearman, a lancer, a soldier armed with a lance or spear. കുന്തക്കാരൻ.

പ്രാസ്ഥികം. *adj.* Sown with a *Prast'ha*, containing a *Prast'ha*, &c. ഇടങ്ങഴി വിതെക്കുന്ന, ഇത്യാദി.

പ്രാഹ്ണകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The forenoon. ഉച്ചെക്കു മുമ്പെയുള്ള കാലം.

പ്രാഹ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The forenoon. ഉച്ചെക്കു മുമ്പെയുള്ള കാലം.

പ്രിയ, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രിയകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of tree, *Nauclea cadamba.* നീൎകടമ്പ. 2. a plant, commonly, *Priyangu.* ഞാഴൽ. 3. a variegated or spotted deer. ഒരു വക മാൻ. 4. a tree, *Pentaptera tomentosa.* വെങ്ങ.

പ്രിയങ്കരം, &c. *adj.* Amiable, exciting or attracting regard. ഇഷ്ടകരം.

പ്രിയംഗു, വിന്റെ. *s.* 1. A medicinal plant and perfume, commonly known by the same name *Priyangu* and described in some places as a fragrant seed. ഞാഴൽ. 2. Pannic seed or Italian Millet, *Panicum Italicum.* തിന.

പ്രിയത, യുടെ. *s.* Love, affection. സ്നെഹം.

പ്രിയതമ, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രിയതമൻ, ന്റെ. *s.* A husband. ഭൎത്താവ.

പ്രിയതമം, &c. *adj.* Dearest, most beloved. മഹാ ഇഷ്ടമുള്ള.

പ്രിയതരം, &c. *adj.* Dear, more dear. എറ്റം ഇഷ്ടമുള്ള.

പ്രിയദൎശനം, &c. *adj.* Handsome, lovely, good-looking. ഭംഗിയുള്ള.

പ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A favourite, a friend, a beloved. ഇഷ്ടൻ. 2. a husband. ഭൎത്താവ.

പ്രിയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be fond of, to love.

പ്രിയഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Kind, gentle or agreeable discourse. ഇഷ്ടവാക്ക.

പ്രിയമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be pleased with, to be dear to. 2. to be scarce.

പ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തൊഷം. 2. love, affection, regard. സ്നെഹം. *adj.* 1. Dear, precious, beloved, desired. 2. dear, or high in price. പ്രിയംവലിക്കുന്നു, To praise an article for

sale, to ask a high price for a thing.

പ്രിയംവദൻ, ന്റെ. *s.* On who speaks kindly or agreeably. നല്ല വാക്ക പറയുന്നവൻ.

പ്രിയംവദം, &c. *adj.* Speaking sweetly or pleasantly.

പ്രിയവാദി, യുടെ. *s.* One who speaks kindly or pleasingly. നല്ല വാക്ക പറയുന്നവൻ.

പ്രിയാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly the *Piyál*, *Buchanania latifolia.* (Rox.) മരം.

പ്രീണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Satisfaction, satisfying, satiety. സന്തുഷ്ടി.

പ്രീതം, &c. *adj.* Pleased, happy, glad. സന്തുഷ്ടം.

പ്രീതി, യുടെ. *s.* 1. Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തൊഷം. 2. love, affection, regard. സ്നെഹം.

പ്രീതിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who is very affectionate. അധികപ്രിയൻ.

പ്രുഷ്ടം. *adj.* Burnt. ചുടപ്പെട്ടത.

പ്രൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A season of the year, a period of two months. ഋതു. 2. the sun. ആദിത്യൻ.

പ്രെംഖാ, യുടെ. *s.* 1. A swing, a sort of hammock or swinging cot, either for travelling or diversion. ഊഞ്ഞാൽ. 2. wandering, roaming or travelling about. സഞ്ചാരം. 3. dancing. നാട്യം.

പ്രെംഖിതം, &c. *adj.* Shaken, moving, set in motion, swung, &c. ഇളക്കപ്പെട്ടത, ആടപ്പെട്ടത.

പ്രെതഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A cemetery, a burying ground. ചുടലക്കാട.

പ്രെതനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yama*, ruler of the dead. അന്തകൻ.

പ്രെതപെട്ടി, യുടെ. *s.* A coffin.

പ്രെതബാധ, യുടെ. *s.* Possession by an evil spirit.

പ്രെതമഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* A bier.

പ്രെതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dead body, a corpse. ശവം. 2. a goblin, a ghost, an evil spirit. ഭൂതം.

പ്രെതവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A burying ground, a cemetery, a place where bodies are burnt or buried. ചുടലക്കാട.

പ്രെതസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Burying or burning a corpse. ശവം അടക്കുക.

പ്രെതാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Yama*. യമൻ.

പ്രെതാലങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Adorning of a corpse for burial. പ്രെതാലങ്കാരം ചെയ്യുന്നു, To adorn a corpse for burial.

പ്രെതാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The abode of *Yama*. അന്തകഭവനം.

പ്രെമകലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Affectionate rebuke. സ്നെഹംകൊണ്ടുള്ള കലഹം.

പ്രെമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Love, favour, kindness, tender regard, fondness. സ്നെഹം. 2. pleasure, sport, pastime, joy. ഉല്ലാസം.

പ്രെമാ, വിന്റെ. *s.* Love. സ്നെഹം.

പ്രെയസീ, യുടെ. *s.* A wife. ഭാൎയ്യ.

പ്രെരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sending, directing. നിയൊഗം. 2. passion, or the operation of the organs of sense. 3. excitement, agitation. ഉത്സാഹം.

പ്രെരിതം, &c. *adj.* Sent, directed, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട.

പ്രെഷകൻ, ന്റെ. *s.* One who is sent or dispatched. അയക്കപ്പെട്ടവൻ.

പ്രെഷകപ്രെഷകൻ, ന്റെ. *s.* One who sends a person on any business on which he himself was sent.

പ്രെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sending, dispatching. കല്പിച്ചയക്കുക.

പ്രെഷിതം, &c. *adj.* Sent, directed. കല്പിച്ചയക്കപ്പെട്ട.

പ്രെഷ്ഠം, &c. *adj.* Most or very dear, or beloved. പ്രിയതമം.

പ്രെഷ്യ, യുടെ. *s.* A maid-servant. ദാസി.

പ്രെഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A man-servant. പരിചാരകൻ.

പ്രെക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Intellect, understanding, sense. ബുദ്ധി. 2. dancing. ആട്ടം. 3. seeing, viewing, observing. കാഴ്ച. 4. seeing a play or entertainment of dancing, &c. ആട്ടം കാണ്ക.

പ്രൈഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A servant, a slave. ദാസൻ.

പ്രൊക്തം. *adj.* Said, declared, told. പറയപ്പെട്ടത.

പ്രൊതം. *adj.* 1. Sewn, stitched. തുന്നപ്പെട്ടത. 2. strung, tied. കൊൎക്കപ്പെട്ടത.

പ്രൊത്സഹിതം, &c. *adj.* Incited, instigated, stimulated, encouraged. ഉത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

പ്രൊത്സാഹകൻ, ന്റെ. *s.* The instigator or adviser of an act, or in law, of any crime. ഹെതുഭൂതൻ.

പ്രൊത്സാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Effort, exertion. ഉത്സാഹം. 2. stimulus, excitement.

പ്രൊത്സാഹിതം, &c. *adj.* Incited, instigated, stimulated, encouraged. ഉത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

പ്രൊൽക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* Raised, lifted up. ഉയൎത്തപ്പെട്ട.

പ്രൊഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The nose of a horse or the tip of it. കുതിരയുടെ മൊന്ത. 2. the loins or hip. കടിപ്രദെശം.

പ്രൊദ്വാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

പ്രൊവൃതം, &c. *adj.* Clothed. ധരിക്കപ്പെട്ട.

പ്രൊഷിതം, &c. *adj.* Abroad, absent, away from home, sojourning in another country. പ്രവാസം.

പ്രൊഷ്ഠപദ, യുടെ. *s.* One of the constellations con-

taining stars in the *Pegasus.* പൂൎവ്വരുട്ടാതി.

പ്രൊഷ്ഠി, യുടെ. *s.* A sort of carp. വരിമീൻ.

പ്രൊക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sprinkling. തളിക്കുക. 2. killing animals in sacrifice, immolation of victims. പശുബന്ധം. 3. killing, slaughter. വധം.

പ്രൊക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sprinkle. തളിക്കുന്നു.

പ്രൊക്ഷിതം, &c. *adj.* 1. Sprinkled. തളിക്കപ്പെട്ടത. 2. killed. കൊല്ലപ്പെട്ടത.

പ്രൌഢ, യുടെ. *s.* 1. A woman from thirty, to forty-five years of age. മുപ്പതിനുമെൽ നാല്പത്തഞ്ചിനുതാഴെ പ്രായം ചെന്ന സ്ത്രീ. 2. a description of the *Nayica* or mistress, a woman whose feelings are violent, or impetuous.

പ്രൌഢത, യുടെ. *s.* 1. Skilfulness, dexterity, cleverness. സാമൎത്ഥ്യം. 2. enterprize; zeal, confident or audacious exertion. ധീരത, അഹമ്മതി.

പ്രൌഢം, &c. *adj.* 1. Full-grown. വളൎന്നതിന്നത. 2. confident, arrogant. അഹമ്മതിയുള്ള. 3. married. വിവാഹം കഴിക്കപ്പെട്ട.

പ്രൌഢി, യുടെ. *s.* Enterprize, zeal, confidence or audacious exertion. ഭക്തിവൈരാഗ്യം, ധീരത.

പ്ലവ, യുടെ. *s.* The thirty-fifth year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ മുപ്പത്തഞ്ചാമത.

പ്ലവകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tumbler, a dancer, a man who walks on the edge of a sword, a rope dancer, &c. ഞാണിന്മെൽ തുള്ളുന്നവൻ. 2. an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.

പ്ലവഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A monkey. കുരങ്ങ. 2. a frog. തവള.

പ്ലവംഗ, യുടെ. *s.* The fortieth year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ നാല്പതാമത.

പ്ലവംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A monkey, an ape. കുരങ്ങ. 2. a frog. തവള.

പ്ലവംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A monkey. കുരങ്ങ. 2. a frog. തവള. 3. a deer. മാൻ.

പ്ലവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A declivity. ചരിവ.

പ്ലവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of low or degraded tribe. ചണ്ഡാലൻ. 2. one who goes by leaps or jumps, leaping, jumping, a tumbler. ചാടുന്നവൻ.

പ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Jumping, leaping, plunging, going by leaps or plunges. ചാട്ടം. 2. swimming, floating, diving. നീന്തൽ, മുങ്ങൽ. 3. a raft, a float. പൊങ്ങുതടി. 4. a frog. തവള. 5. a monkey. കുരങ്ങ. 6. a diver or bird, so called. മരക്കലനാവ. 7. a sort of duck. 8. the continuous protracted accent the lengthened sound of vowels in poetry, or the *Védas.* മൂന്നമാത്രയുള്ള അച്ച. 9. protracting a sentence through several stanzas. കുളകം. 10. a declivity, shelving ground. ചരിവ. 11. a sort of grass, *Cyperus rotundus.* കഴിമുത്തങ്ങ. 12. fragrant grass in general. സുഗന്ധപുൽ. 13. the waved-leaf fig tree. *Ficus infectoria.* ആൽ. 14. shaking. ഇളക്കം.

പ്ലവാക, യുടെ. *s.* A boat, a raft. തോണി, പൊങ്ങുതടി.

പ്ലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To leap, to jump, to plunge. ചാടുന്നു. 2. to swim, to float, to dive. നീന്തുന്നു. 3. to shake. ഇളകുന്നു.

പ്ലക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The banian tree, *Ficus hitide.* കല്ലാൽ. 2. one of the seven *Dwipas* or continents into which the world is divided. സപ്തദ്വീപുക.

പ്ലാക്കാ, യുടെ. *s.* The jack-fruit.

പ്ലാത്തി, യുടെ. *s.* A tree, *Rhizophora baseolarus,* also കാട്ടുചാമ്പ.

പ്ലാവ, ിന്റെ. *s.* The jack-tree, *Artocarpus integrifolia.*

പ്ലാശ, ിന്റെ. *s.* A tree bearing beautiful red blossoms, and hence often alluded to by the poets; the wood of this tree is much used in religious ceremonies by the *Brahmans, Butea frondosa.* (Kœnig.)

പ്ലാശിൻദണ്ഡ, ിന്റെ. *s.* A staff of the *Palása* carried by an ascetic.

പ്ലാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the പ്ലക്ഷം.

പ്ലീഹ, യുടെ. *s.* The spleen; the organ or the disease as in England; in the latter sense however it is equally applied to the enlargement af the mesenteric glands. പിലിശ.

പ്ലീഹൊദരം, ത്തിന്റെ. *s.* The disease of the spleen. വ്യാധിഭെദം.

പ്ലുതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bounding, capering, one of the horse's paces. 2. leaping, jumping, tumbling, ചാട്ടം. 3. the third sound given to vowels; the protracted or continuous sound, being three times the length of the short vowel and occupying three moments in its utterance. മൂന്ന മാത്രയുള്ള അച്ച.

പ്ലുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See പ്ലൊഷം.

പ്ലുഷ്ടം. *adj.* Burnt. ചുടപ്പെട്ടത.

പ്ലൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Burning, combustion. ചുടുക.

പ്സാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The residence of a class of servants at a temple.

പ്സാരൊടി, യുടെ. *s.* A certain class of servants at a temple.

പ്സാതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത.

പ്സാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating food. ഭക്ഷണം.

ഫ

ഫ. The twenty-second consonant in the Malayalim alphabet; it is the aspirate of the preceding letter and expressed by *Ph.*

ഫണ, യുടെ. *s.* The expanded hood or neck of the *Cobra capello.* പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ഫണം, ത്തിന്റെ. *s.* The expanded hood or neck of the *Cobra capello.* പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ഫണി, യുടെ. *s.* A snake, a serpent. പാമ്പ, സൎപ്പം.

ഫണിപിത്തം, ിന്റെ. *s.* The poison of serpents. പാമ്പിന്റെ വിഷം.

ഫണിജ്ഝകം, ത്തിന്റെ. *s.* A delicate sweet smelling plant apparently a sort of basil with small leaves. തുളസിയിൽ ഒരു വക.

ഫണീന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* The chief of the *Nagas* or serpent race. അനന്തൻ.

ഫല, യുടെ. *s.* The three medicinal fruits or myrobalans collectively. ത്രിഫല.

ഫലകപാണി, യുടെ. *s.* A soldier armed with a shield. പരിചക്കാരൻ.

ഫലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shield. പരിച. 2. a bone, the os frontis, or bone of the forehead. നെറ്റിതടം. 3. a plank or board. 4. the buttocks.

ഫലത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* The three myrobalans collectively. കടുക്കാ, നെല്ലിക്കാ, താന്നിക്കാ.

ഫലത്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഫലപാകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A perennial plant. കാമൂക്കുമ്പൊൾ നശിക്കുന്ന വൃക്ഷം.

ഫലപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* The common citron, *Citrus medica.* വള്ളിനാരകം.

ഫലപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* Advantage, benefit, profit, acquisition. ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നു, To be advantageous, or profitable.

ഫലമൂലങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* Fruits, vegetables, &c.

ഫലമൂലാശി, യുടെ. *s.* A sage who eats only fruits, greens and roots.

ഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fruit of any plant; fruit in general. 2. fruit, (metaphorically,) result, produce, consequence. സാദ്ധ്യം. 3. prosperity, flourishing, thriving. വൎദ്ധന. 4. gain, profit, acquisition. ലാഭം. 5. a shield. പരിച. 6. the blade of a sword or knife, the head of an arrow, &c. വാളിന്റെമൂൎച്ച, ഇത്യാദി. 7. a sort of fragrant berry and drug, commonly *Cácole.* കാകൊലി. 8. a nutmeg. ജാതിക്കാ. 9. the three myrobalans collectively. ത്രിഫല. 10. a plough-share. കൊഴു. ഫലം ലഭിക്കുന്നു, To be adventageous or profitable.

ഫലവാൻ, ന്റെ. *s.* A tree, especially when bearing fruit. കായുള്ള വൃക്ഷം.

ഫലശ്രുതി, യുടെ. *s.* Explaining the utility or advantage derived from any thing. ഫലംപറക.

ഫലസാദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Usefulness, profitableness.

ഫലസിദ്ധി, യുടെ. *s.* Advantage, beneficial result, profit.

ഫലാദ്ധ്യക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, commonly khirani, *Mimusops Kauki.* പഴമുണ്ണാല.

ഫലാനുമെയം. *adj.* Known by the result. ഫലംകൊണ്ട അറിയപ്പെട്ടത.

ഫലാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.

ഫലാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A parrot or any bird that eats fruit. കിളി.

ഫലാശി, യുടെ. *s.* One who eats fruits, a sage who eats only fruit, &c. ഫലങ്ങളെമാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഫലാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating fruits, a collation.

ഫലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be fruitful, to yield fruit, to be productive. 2. to be successful, to succeed. 3. to be profitable, to be useful. 4. to avail, to take effect, to be effectual.

ഫലിതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A novelist, one who relates any new or strange thing to cause mirth.

ഫലിതം, &c. *adj.* 1. Fruitful, bearing fruit. ഫലമുള്ള. 2. advantageous, profitable. *s.* A novelty, a new or strange thing. ഫലിതം പറയുന്നു, To relate any new or strange thing to cause mirth.

ഫലിതാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Purport, meaning.

ഫലിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree especially when bearing fruit. കായൊടു കൂടി നില്ക്കുന്ന മരം. *adj.* In fruit, bearing fruit, fruitful. ഫലമുള്ള, കായുള്ള.

ഫലിനി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, commonly *Priyangu.* ഞാഴൽ.

ഫലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to take effect. 2. to make productive. 3. to make useful or profitable.

ഫലെഗ്രഹി. *adj.* Bearing fruit in due season, fruitful. കായ്ക്കുന്ന, കായുള്ള.

ഫലെരുഹ, യുടെ. *s.* The trumpet flower, *Bignonia suave-olens.* പാതിരി.

ഫലൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gain, profit. ലാഭം. 2. heaven, paradise. സ്വൎഗ്ഗം. 3. joy, happiness. ആനന്ദം.

ഫല്ഗു, വിന്റെ. *s.* 1. The opposite leaved fig tree, *Ficus oppositi-folia* (Rox.) പെഴത്തി. 2. falsehood, false or

lying speech. അസത്യവാക്ക. *adj.* 1. Pithless, sapless. നിസ്സാരമായുള്ള. 2. vain, unprofitable, unmeaning, empty, useless. നിഷ്ഫലമായുള്ള.

ഫല്ഗുനൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Arjuna*, the third son of *Pandu.* അൎജ്ജുനൻ.

ഫല്ഗുനി, യുടെ. *s.* The constellation *Phalguni*, or the twelfth asterism. പൂരം.

ഫാണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Raw sugar, the inspissated juice of the sugar cane. മറിയൻശക്കര.

ഫാണ്ടം, *adj.* Ready, prepared, made by extemporaneous easy process, (decoction, &c.) *s.* Diluted decoction, decoction easily prepared. കഷായം.

ഫാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The plough-share. കൊഴു. 2. the forehead. നെറ്റി.

ഫാലലൊചനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഫാല്ഗുനം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Phálguna*, (February and March.) കുംഭവും മീനവും.

ഫാല്ഗുനി, യുടെ. *s.* 1. The day of the full moon in the month *Phálguni.* 2. the month *Phálguni.* ഫാല്ഗുനിമാസം.

ഫാല്ഗുനികം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഫാല്ഗുനം.

ഫു, *ind.* 1. An expression of disregard or contempt, (*Phoo, hoot.*) 2. imitative sound, implying the bubbling or boiling of water, &c.

ഫുല്ലം, *adj.* Blown, opened, expanded as a flower. വിടൎന്ന.

ഫൂൽകാരം, *adj.* Arrogant, contemptuous, disdainful. നിന്ദയായുള്ള.

ഫെനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Froth, foam. നുര. 2. cuttle fish bone, supposed to be the indurated foam of the sea. കടൽനാക്ക.

ഫെനലം. *adj.* Frothy, foamy. നുരയുള്ള.

ഫെനാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A bubble. നീൎക്കുമള.

ഫെനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The soap tree, *Sapindus detergens.* (Rox.) പുളിഞ്ചി. 2. the fruit of the jujube. ഇലന്ത. 3. the fruit of the *Vangueria spinosa.* *adj.* Frothy, foamy.

ഫെരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A jackal. കുറുക്കൻ.

ഫെരവം, ത്തിന്റെ. *s.* A jackal, or shacal. കുറുക്കൻ. *adj.* 1. Fraudulent, crafty, a rogue or cheat. ചതിവുള്ള. 2. malicious, noxious, injurious. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.

ഫെരു, വിന്റെ. *s.* A jackal. കുറുക്കൻ.

ഫെല, യുടെ. *s.* Orts, leavings. ഉഛിഷ്ടം.

ഫെലകം, ത്തിന്റെ. *s.* Orts, leavings of a meal or droppings from the mouth. ഉഛിഷ്ടം.

ഫെലി, യുടെ. *s.* Orts, leavings. ഉഛിഷ്ടം.

ബ

ബ. The twenty-third consonant of the Malayalim alphabet, corresponding to the letter *B*, and often confounded with the analogous semivowel വ, or *V* or *W*.

ബകം, ത്തിന്റെ. *s.* A crane. വെള്ളിർ, കൊക്ക.

ബകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ബ.

ബകുളം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Mimusops elengi.* ഇലഞ്ഞി.

ബഡവ, യുടെ. *s.* 1. A mare. പെണ്കുതിര. 2. the nymph *Aswini* or the personified asterism which is designated by a horse's head. അശ്വിനി.

ബഡവാഗ്നി, യുടെ. *s.* Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ബഡവാനലൻ, ന്റെ. *s.* Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

ബഡവാമുഖാഗ്നി, യുടെ. *s.* See the last.

ബത, *ind.* A particle analogous to, ah, hie, &c. expressing 1. Sorrow. 2. comparison. 3. pleasure. 4. oh, ho, a vocative particle.

ബദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The jujube tree, *Zizyphus jujuba* or *scandens.* ഇലന്ത. 2. the fruit of the same.

ബദര, യുടെ. *s.* 1. Cotton. ഏലപ്പരുത്തി. 2. a medicinal plant. ബ്രഹ്മി.

ബദരി, യുടെ. *s.* The jujube; see ബദരം.

ബദാം, മിന്റെ. *s.* An almond tree, or its fruit.

ബദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is bound, tied, a prisoner. കെട്ടപ്പെട്ടവൻ.

ബദ്ധപ്പാട, ിന്റെ. *s.* 1. Haste, hurry. 2. business. 3. urgency, urgent business. 4. a binding, confinement.

ബദ്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To move with haste, to be in a hurry.

ബദ്ധബാഷ്പം. *adj.* Full of tears, (as the eyes.) നിറഞ്ഞകണ്ണുനീർ.

ബദ്ധം, &c. *adj.* Tied, bound, united, joined together. *s.* 1. A tie, a bond. കെട്ട. 2. truth, in opposition to. അബദ്ധം.

ബദ്ധവൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* Great hatred.

ബദ്ധസന്ദെഹം. *ind.* Doubtfully.

ബദ്ധാഞ്ജലി, യുടെ. *s.* Putting both hands together so as to contain any thing, or as a mark of respect. കൈകൂപ്പ.

ബദ്ധാദരം. *ind.* Respectfully, kindly.

ബദ്ധാമൊദം. *ind.* Joyfully.

ബദ്ധാശ്രു. *adj.* Full of tears.

ബദ്ധൊദ്യമം. *ind.* Diligently.

ബധിര, യുടെ. *s.* A deaf woman. ചെകിടി.

ബധിരൻ, ന്റെ. *s.* A deaf man. ചെകിടൻ.

ബന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Barter, exchange. 2. a tying, binding. 3. binding, confinement. 4. engagement. 5. servitude. 6. a pledge. പണയപ്പാട. സംസാര ബന്ധകം, Family tie or affection.

ബന്ധകി, യുടെ. *s.* An unchaste woman, a harlot, a wanton. വെശ്യ.

ബന്ധകെസ്ഥിതം, &c. *adj.* Any thing pledged, or pawned. പണയത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടത.

ബന്ധകെസ്ഥിത, യുടെ. *s.* A cow at the dairy, or tied up to be milked. കെട്ടുന്തലക്കൽ നില്ക്കുന്ന പശു.

ബന്ധതന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A complete army, or one with its four divisions of chariots, elephants, horse and foot. ചതുരംഗബലം.

ബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, tying, confining, imprisoning. കെട്ട. 2. a rope for tying cattle. 3. killing, slaughter. വധം. 4. the implement of binding, or tying, a rope, a chain, &c.

ബന്ധനസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The post to which an elephant is tied. കെട്ടുതറി.

ബന്ധനാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A prison. കാരാഗ്രഹം.

ബന്ധമൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Release, letting loose. അഴിച്ചുവിടുക. 2. remission, forgiveness. 3. final beatitude.

ബന്ധമൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Release, or freedom from bondage. 2. final beatitude. ബന്ധമൊചനം.

ബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bond, a binding, a tie, a fetter. കെട്ട. 2. killing, slaughter. വധം. 3. propriety, fitness. 4. cause, motive. 5. a binder, a cross-beam in a roof. 6. restraint, confinement, stoppage. 7. the body, as that to which the soul is tied.

ബന്ധസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A post to which an elephant is tied. കെട്ടുകുററി, കെട്ടുതറി.

ബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To tie, to bind, to confine. 2. to oblige, to place another under obligation. *v. n.* To be bound, or stopped.

ബന്ധിതം, &c. *adj.* Tied, bound.

ബന്ധു, വിന്റെ. *s.* 1. A kinsman, or relation, but especially a distant or cognate kinsman, and subsequent in right of inheritance to the *Sagotra.* 2. a friend. 3. one of the same nation. 4. a neighbour. 5. a temporal ally. 6. a deliverer, a protector.

ബന്ധുകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A relative duty.

ബന്ധുക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A kinsman, a relation.

ബന്ധുക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A compact, a league, a plot, a plan, a scheme, a confederacy. ബന്ധുക്കെട്ടാകുന്നു, To conspire, cabal, form a party, or be leagued together.

ബന്ധുജീവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower, *Pentapetes Phœnicea.* ഉച്ചമലരി.

ബന്ധുത, യുടെ. *s.* 1. A multitude of relations. 2. relationship.

ബന്ധുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Relationship, affinity, combination.

ബന്ധുദത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A special gift, as alms to a student at his initiation, a present to his tutor, a nuptial present, &c. ബന്ധുക്കളാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടത.

ബന്ധുഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Relationship, affinity.

ബന്ധുമാൻ, ന്റെ. *s.* A person who has many relatives, a kinsman, &c. ബന്ധുക്കളൊടു കൂടിയിരിക്കുന്നവൻ.

ബന്ധുരം, &c. *adj.* 1. Uneven, undulating, wavy. താണും ഉയൎന്നുമുള്ള. 2. bowing, bent. വളഞ്ഞ. 3. pleasing, delightful, handsome. ചന്തമുള്ള.

ബന്ധുവത്സലൻ, ന്റെ. *s.* One who loves his relatives. ബന്ധുക്കളിൽ സ്നെഹമുള്ളവൻ.

ബന്ധുവാത്സല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection or fondness among relatives.

ബന്ധുസൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An entertainment, &c., given to relatives.

ബന്ധുസഹായം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendly aid or assistance.

ബന്ധുസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Love or affection of relatives.

ബന്ധൂകപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tree, *Pentaptera tomentosa.* വെങ്ങ. 2. a shrub bearing a red flower, *Pentapetes Phœnicea.* ഉച്ചമലരി.

ബന്ധൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrub bearing a red flower, *Pentapetes Phœnicea.* ഉച്ചമലരി.

ബന്ധൂരം, &c. *adj.* 1. Wavy, undulating, uneven. സമമല്ലാത്ത. 2. bent, bowed. വളഞ്ഞ. 3. pleasing, delightful, handsome. ചന്തമുള്ള.

ബന്ധൂലൻ, ന്റെ. *s.* A bastard or the son of an unchaste woman. വ്യഭിചാരണി പുത്രൻ.

ബന്ധ്യ, യുടെ. *s.* 1. A childless woman. മച്ചി. 2. a barren cow. മച്ചി പശു.

ബന്ധ്യം, &c. *adj.* 1. Barren, unfruitful, not bearing fruit in due season. കായ്ക്കാത്ത, മച്ചിയായുള്ള. 2. detained, confined, under arrest. തടുക്കപ്പെട്ട.

ബഭ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of Vishnu. വിഷ്ണു. 2. Siva. ശിവൻ. 3. Agni or fire. അഗ്നി. 4. the mun-

goose, *Viverra ichneumon.* കീരി. 5. tawny colour. കരാൽനിറം.

ബംഹിഷ്ഠം, &c. *adj.* Very much, excessively many. വളരെ.

ബക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A young animal. നല്ക്കാലിക്കുഞ്ഞ.

ബബ്ബര, യുടെ. *s.* A medicinal plant. നായർവെണ്ണ.

ബബ്ബരദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the fifty-six countries enumerated by the *Hindus*, said to be inhabited by barbarians. അമ്പത്താറു രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന.

ബബ്ബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal shrub, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.

ബബ്ബുകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

ബഹ്ഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plume, a peacock's tail. മയില്പീലി. 2. a vegetable perfume. തുണിയാക്കം. 3. a leaf. ഇല. 4. a wing. ചിറക.

ബഹ്ഹി, യുടെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

ബഹ്ഹിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

ബഹ്ഹിമുഖൻ, ന്റെ. *s.* A deity. ദെവൻ.

ബഹ്ഹിശ്ശുഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* Agni, the god of fire. അഗ്നി.

ബഹ്ഹിഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume made of a certain root. ഇരുവെലി.

ബഹ്ഹിസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. the *cusa* or sacrificial grass. കുശ.

ബല, യുടെ. *s.* A plant, the sweet smelling Pavonia *Sida retusa.* (Willd.) കുറുന്തൊട്ടി.

ബലകരം, &c. *adj.* Strengthening. ബലമുണ്ടാക്കുന്ന.

ബലക്കുറവ,ിന്റെ. *s.* Want of strength, weakness.

ബലക്കെട,ിന്റെ. *s.* Weakness, infirmity, impotence.

ബലജ, യുടെ. *s.* A pretty or handsome woman. സുന്ദരി.

ബലജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A city gate. നഗരവാതിൽ. 2. a field. കൃഷിനിലം.

ബലദെവൻ, ന്റെ. *s.* Baladéva, the elder brother of Crishna. ബലഭദ്രൻ.

ബലൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

ബലപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To strengthen, to confirm, to corroborate. 2. to make great, to advance.

ബലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow strong. 2. to be established, advanced.

ബലബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Force, constraint, violence. നിബന്ധം. *adj.* 1. Strong, lusty. 2. powerful. 3. rich, great, considerable.

ബലഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* Baladéva, Balabhadra.

ബലഭദ്രിക, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Trayamáná.* ബ്രഹ്മി.

ബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, might, force. ഉറപ്പ. 2. power, virtue, influence. ശക്തി. 3. an army, forces. സൈന്യം. 4. vigour, severity. സാമൎത്ഥ്യം. 5. a crow. കാക്ക. 6. bulkiness. തടി. 7. support. സഹായം. 8. a prop, a stay. ഊന്ന. കരബലം, Strength of hand, dexterity. ബലംകാട്ടുന്നു, To exercise strength. ബലംകൊടുക്കുന്നു, To give strength, to support. ബലം കൊള്ളുന്നു, To gather strength. *adj.* 1. Strong, powerful, stout, robust. 2. efficacious.

ബലരാമൻ, ന്റെ. *s.* The demi-god named Balaráma, half brother to Crishna.

ബലവൽ, *adj. & ind.* 1. Powerful, mighty, strong, robust, stout. 2. very, excessively many. വളരെ.

ബലവാൻ, ന്റെ. *s.* A strong, powerful man.

ബലവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be firm, to be fast. 2. to resist, to oppose.

ബലവിന്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Array of troops. അണിനിരത്തുക.

ബലവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Increase of strength. ബലവൎദ്ധനം.

ബലശാലി, യുടെ. *s.* A strenuous, brave or violent person. ബലമുള്ളവൻ.

ബലഹരി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ബലഹാനി, യുടെ. *s.* Loss of strength, weakness.

ബലഹീനത, യുടെ. *s.* Weakness, debility, infirmity, feebleness.

ബലഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A weak, infirm man.

ബലക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Weakness, impotence, exhaustion, prostration of strength, infirmity from fatigue, old age, &c.

ബലാഗന്ധ, യുടെ. *s.* A plant, the China morea, *Morea Chinensis.* വിഷ്ണുഗന്ധചൂഡാമണി.

ബലാൽ, *ind.* 1. In vain. 2. powerfully.

ബലാൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Violence, oppression, force. 2. exaction. 3. rape. 4. in law, the detention of the person of a debtor by his creditor and the violent measures taken by the latter (flogging, &c.) to recover his debt. ബലാൽകാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To force, to press, to oppress, to use violence. 2. to violate.

ബലി, യുടെ. *s.* 1. A king and *Daitya*, also *Mahábali*, the virtuous sovereign of *Mahábali-pur*, tricked out of the dominion he had obtained over earth and heaven, by Vishnu, in the *Vámana* or dwarf *Avatár*, and left, in consideration of his merits, the sovereignty of *Patála*, or the infernal regions. മഹാബലി. 2. tax, royal revenue. കരം. 3. an oblation, a religious offering in general. കാഴ്ച,

ദൈവപൂജ. 4. the handle of a *Chowrie* or fly flapper. ചാമരത്തിന്റെ പിടി. 5. presentation of food, &c., to all created beings, one of the five great sacraments of the *Hindu* religion. അന്നദാനം. 6. the sacrifice of an animal, or raw flesh offered to the goddess *Durga*. 7. fragments of food left at an oblation or meal. ബലിശിഷ്ടം. 8. an animal, or one which is fit for an oblation, a victim. ബലിക്കുള്ള മൃഗം. 9. food. ഭക്ഷണം. 10. funeral rites or obsequies. പിതൃക്രിയ. 11. a funeral ceremony observed at various fixed periods, but generally an annual ceromony; see ശ്രാദ്ധം. 12. a strong, stout, powerful man. ബലവാൻ. ബലി കൊടുക്കുന്നു, To present an offering. ബലികഴിക്കുന്നു, To offer a sacrifice, to perform an oblation. ബലിയിടുന്നു, To make an offering. ബലി ഉഴിയുന്നു, To wave a kind of basket made of plantain stalks, leaves, flowers, &c., round the body of a person supposed to be possessed by an evil spirit. ബലി നീക്കുന്നു, To throw away such basket after the ceremony is performed.

ബലികൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The ceremony of offering a sacrifice. ബലികഴിക്കുക.

ബലിക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A stone on which an offering is placed.

ബലിക്കറുക, യുടെ. *s.* Linear-bent grass, used in sacrifice, *Agrostis linearis* (Lin.)

ബലിക്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* A place in which an offering is made.

ബലിധ്വംസി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU as having degraded BALI. വിഷ്ണു.

ബലിപീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* An altar for sacrifice.

ബലിപുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A crow; see the following.

ബലിഭുൿ, ിന്റെ. *s.* A crow, as eating the fragments of an oblation. കാക്ക.

ബലിഭൊക്താ, വിന്റെ. *s.* A crow. കാക്ക.

ബലിശിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The leavings or fragments of food left at an offering or oblation.

ബലിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A very strong, powerful man. അതിശക്തിയുള്ളവൻ.

ബലിസത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The infernal regions. പാതാളം.

ബലീമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A monkey. കുരങ്ങ.

ബലീയസ്. *adj.* Very strong, exceedingly powerful. അതിശക്തിയുള്ള.

ബലീയാൻ, ന്റെ. *s.* A very strong, powerful man. അതിശക്തിയുള്ളവൻ.

ബലിവൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A bull or ox. കാള.

ബൎഹ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cusa*, *darb'ha*, or sacrificial grass, *Poa cynosuroides*. ദൎഭ.

ബല്യം, *adj.* Strong, vigorous. ബലമുണ്ടാക്കുന്ന, *s.* Semen virile.

ബഷ്കയണി, യുടെ. *s.* A cow bearing many calves. വളര പെററ പശു.

ബസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A he goat. വെള്ളാട.

ബഹളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multitude, abundance. ബഹുത്വം. 2. water in which rice has been washed kept until it ferments. അരിക്കാടി. 3. the Senna-leaved Hedysarum, *Hedysarum sennoides*. (Willd.) പുനൽ മുരിങ്ങ.

ബഹിര, യുടെ. *s.* Belleric myrobalan, *Terminalia bellerica*. താന്നി.

ബഹിൎഗ്ഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Going out, departure. പുറത്തുപൊക, പുറപ്പാട.

ബഹിൎദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The principal gate of a house, or city. പുറത്തെ വാതിൽ.

ബഹിൎഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The outside. പുറത്തു ഭാഗം.

ബഹിഷ്കരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Expulsion, degradation or excommunication from sect or caste. പുറത്താക്കുക.

ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To expel from a caste, or sect; to degrade, to excommunicate. പുറത്താക്കുക.

ബഹിഷ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ബഹിഷ്കരണം.

ബഹിസ്, *ind.* Outwards, external. പുറത്ത.

ബഹു, *adj.* 1. Much, numerous, many. വളരെ. 2. very large, great. 3. severe, violent.

ബഹുകരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sweeper. അടിച്ചുതളി. 2. a servant of all work. പലവെലക്കാരൻ. 3. a laborious person. വെലക്കാരൻ.

ബഹുകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A long time. *adj.* Of long duration, or continuance.

ബഹുഗൎഹ്യവാൿ. *adj.* Talking much, or blameably. അതിനിന്ദവാൿ.

ബഹുതമം. *adj.* Very much, excessively many. ഏററവും വളരെ.

ബഹുതരം. *adj.* 1. Various, multiform. 2. more, much. വളരെ.

ബഹുതിഥം, *adj.* Manied, (the ordinary of many.) വളരെ.

ബഹുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Plurality, multitude. പെരുപ്പം.

ബഹുധാ, *ind.* In various, or many ways or sorts, &c. വളരെ.

ബഹുനായകത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* An aristocracy, authority vested in many chiefs.
ബഹുനായകം, ത്തിന്റെ. *s.* An aristocracy; authority vested in many chiefs. *adj.* Governed by several chiefs or heads.
ബഹുപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An onion. ഉള്ളി.
ബഹുപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Indian* fig tree. പെരാൽ.
ബഹുപുത്രി, യുടെ. *s.* A plant, *Asparagus racemosus.* ശതാവരി.
ബഹുപ്രദൻ, ന്റെ. *s.* One who is munificent, bountiful. വളരെ കൊടുക്കുന്നവൻ.
ബഹുഭക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* A glutton, a voracious man. ഊണി.
ബഹുഭക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Gluttony, voraciousness.
ബഹുഭൊക്താ, വിന്റെ. *s.* A glutton.
ബഹുമതി, യുടെ. *s.* See ബഹുമാനം.
ബഹുമാനനി, യുടെ. *s.* An honourable woman. ബഹുമാനമുള്ള സ്ത്രീ.
ബഹുമാനമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* An honourable man.
ബഹുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honour, respect. 2. recompense, reward. 3. a gift by a superior to an inferior. *adj.* Honourable; in public estimation; creditable, respectable.
ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To be honoured, respected.
ബഹുമാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To honour, to esteem, to respect.
ബഹുമൂല്യം, &c. *adj.* Costly, precious. വിലയെറിയ.
ബഹുരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Resin. ചെഞ്ചല്യം. *adj.* Multiform. അനെകരൂപം.
ബഹുരെഖ, യുടെ. *s.* 1. Wrinkles, marks of care or pain. 2. furrows. ഉഴവുചാൽ.
ബഹുരെതസ്സൻ, ന്റെ. *s.* A man of a lecherous disposition. അതികാമി.
ബഹുലകം, *adj.* Much, many, abundant.
ബഹുലം, ത്തിന്റെ. *s.* The dark lunar fortnight, that of the moon's decrease. *adj.* 1. Much, many, abundant. വളരെ. 2. black. കറുത്ത.
ബഹുല, യുടെ. *s.* 1. The *Pleiades.* കാൎത്തിക. 2. cardamoms. എലം. 3. a cow. പശു.
ബഹുലക്ഷപ, യുടെ. *s.* A very dark night. കൂരിരുട്ടുള്ള രാത്രി.
ബഹുലീകൃതം, *adj.* Thrashed and winnowed. പതിർകളഞ്ഞ.
ബഹുവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* The plural number in grammar.
ബഹുവാൿ. *adj.* Talking much, a great talker.
ബഹുവാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the smooth leaved Myxa, *Cordia myxa.* നറുവരി.
ബഹുവിധം. *adj.* Various, multiform, of many sorts or kinds. നാനാവിധമായുള്ള.
ബഹുവെതസം. *adj.* Reedy, abounding in reeds or canes, (a place or soil, &c.) വഞ്ചിമികുത്തെടം.
ബഹുവ്യാപാരി, യുടെ. *s.* A servant of all-work.
ബഹുവ്രീഹി, യുടെ. *s.* One of the forms of grammatical composition, the compounding two or more words to furnish an epithet, or attribute; as ബഹുമാല, Having many necklaces, from ബഹു and മാല a necklace.
ബഹുശസ്. *ind.* Abundantly, plentifully.
ബഹുസന്തതി. *adj.* Having a large family of children and children's children. *s.* A bamboo.
ബഹുസാക്ഷി. *adj.* Having many witnesses.
ബഹുസുത, യുടെ. *s.* A plant, *Asparagus racemosus.* ശതാവരി.
ബഹുസൂതി, യുടെ. *s.* A cow bearing many calves. പല പെറുപെറുന്ന പശു.
ബഹ്വാശി. *adj.* Voracious, gluttonous. അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.
ബഹ്വി. *adj.* Much, many. വളരെ.
ബളിശം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish-hook. ചൂണ്ടൽ.
ബാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock or flight of cranes. കൊറ്റിക്കൂട്ടം.
ബാഡവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.
ബാഡവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. a stud, a collection of mares. പെണ്കുതിരക്കൂട്ടം.
ബാഡവാഗ്നി, യുടെ. *s.* 1. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. hell. നരകം.
ബാഡവാനലൻ, ന്റെ. *s.* 1. Submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി. 2. hell. നരകം.
ബാഡവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stud, a collection of mares. പെണ്കുതിരക്കൂട്ടം. 2. an assemblage of *Brahmans.* ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടം.
ബാഢതമം. *adj.* 1. Very much, very excessive. എററവും വളരെ. 2. very hard. അതികഠിനം.
ബാഢം. *adj.* 1. Much, excessive, abundant. വളരെ. 2. hard, firm. കഠിനം.
ബാണ, യുടെ. *s.* 1. The blue Barleria. നീലക്കുറിഞ്ഞി. 2. the root or feathered part of an arrow. പുംഖം.
ബാണകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.
ബാണൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a sovereign considered also as an *Asur* or infernal being, the son of

Bali and destroyer of VISHNU. ബലി പുത്രൻ. 2. a person who runs without knowing what he is sent for. കാൎയ്യം അറിയാതെ ഒടുന്നവൻ.
ബാണപുംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The feathers of an arrow. അമ്പിന്റെ കട. 2. a plant, the purple Galega, *Galega Purpurea.* (Lin.) കൊഴിഞ്ഞ.
ബാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow, &c. അമ്പ. 2. a firework, a sky-rocket. 3. the blue Barleria. നീലക്കുറിഞ്ഞി.
ബാണാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bow. വില്ല.
ബാണി, യുടെ. *s.* 1. Speech. വാക്ക. 2. the goddess of speech, &c.
ബാണിജൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ.
ബാണിജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade, traffic, commerce. കച്ചവടം.
ബാദരം. *adj.* Made of cotton. പഞ്ഞികൊണ്ട ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
ബാദരായണൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Vyása*, the compiler of the *Védas.* വ്യാസൻ.
ബാധ, യുടെ. *s.* 1. Pain, affliction, torment, torture. രൊഗം, ദുഃഖം. 2. opposition, contradiction. തടവ, വിരൊധം. 3. possession by evil spirits. ഉപദ്രവം.
ബാധകൻ, ന്റെ. *s.* A tormentor, a persecutor. പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ബാധകം, ത്തിന്റെ. *s.* I. Any thing opposing, impeding, or causing difficulty; any argument or fact, which can be urged in refutation, or in contradiction of another; inconvenience, annoyance. 2. in grammar, exception from the general rule.
ബാധപിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Exorcism. ബാധ ഒഴിപ്പിക്കുന്നു, To exorcise.
ബാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To torment, to annoy, to cause pain, to vex.
ബാധിതം, &c. *adj.* Tormented, annoyed, vexed, pained. ബാധിക്കപ്പെട്ട.
ബാന്ധകിനെയൻ, ന്റെ. *s.* A bastard, the son of a disloyal wife. അസതി പുത്രൻ.
ബാന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A relation, a kinsman. 2. a friend. ബന്ധു.
ബാന്ധവം, ത്തിന്റെ. *s.* Relationship, affinity, alliance. ബന്ധുത്വം.
ബാന്ധവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Affinity, relationship, alliance. ബന്ധുത്വം.
ബാഹൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The fruit of the *Solanum jacquini.* ചുണ്ടങ്ങ. 2. the fruit of the egg-plant. വഴുതിനങ്ങ.
ബാല, യുടെ. *s.* 1. A young female, a girl under eight years of age. പെൺകുഞ്ഞ. 2. a woman. സ്ത്രീ. 3. sweet toddy. മധുരക്കള്ള. *adj.* 1. Young, tender. 2. puerile, childish. 3. foolish.
ബാലകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A boy, an infant. 2. a youth, a young man under 16 years of a age. 3. a fool, a blockhead.
ബാലകൃമി, യുടെ. *s.* A louse. പെൻ.
ബാലകെതു, വിന്റെ. *s.* A comet. വാൽ നക്ഷത്രം.
ബാലക്രീഡ, യുടെ. *s.* The play of children. പൈതങ്ങളുടെ കളി.
ബാലഖില്യൻ, ന്റെ. *s.* A divine personage, of the size of a thumb; sixty thousand of whom are said to have been produced from the hair of BRAHMA's body.
ബാലഗൎഭിണി, യുടെ. *s.* A cow with calf for the first time. കടിഞ്ഞൂൽചനപ്പശു.
ബാലഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. കുണ്ടപ്പുല്ല.
ബാലചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* The horned moon, the moon's crescent.
ബാലചാപല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Childishness, triflingness. പൈതലിന്റെ സ്വഭാവം.
ബാലതനയം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Mimosa catechu.* കരിങ്ങാലി.
ബാലതന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Midwifery, care of a lying-in woman and her infant.
ബാലതൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* Young grass. പൈപ്പുല്ല.
ബാലധി, യുടെ. *s.* A hairy tail, as that of a horse, &c. വാൽ.
ബാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An infant, a boy; it usually means the young child under five years old, but is equally applicable till 10 years of age. പൈതൽ. 2. a fool. 3. a class of fishermen. 4. a foal.
ബാലപാശ്യ, യുടെ. *s.* An ornament of gold or silver, &c., worn between the hair divided on the forehead. മയിർപട്ടം.
ബാലപീഡ, യുടെ. *s.* A disease of children.
ബാലബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Childishness, puerility.
ബാലഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Youth, childhood. 2. childishness.
ബാലമക്ഷിക, യുടെ. *s.* An eye fly. കുവിച്ച.
ബാലമൂഷിക, യുടെ. *s.* A small rat or mouse. ചുണ്ടെലി.
ബാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A perfume, a sort of fragrant grass. ഇരുവെലി. 2. a tail in general. വാൽ. 3. hair. രൊമം.

ബാലവ്യജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chowrie*, a whisk, or fly flapper. ചാമരം.

ബാലഹത്യ, യുടെ. *s.* Infanticide. പൈതലിനെ കൊന്ന പാപം.

ബാലഹസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The tail of a horse or of any hairy animal. വാൽകൊഞ്ച.

ബാലാതപം, ത്തിന്റെ. *s.* The morning sun. ഇളവെയിൽ.

ബാലാരിഷ്ടത, യുടെ. *s.* A disease of children.

ബാലാൎക്കൻ, ന്റെ. *s.* The forenoon sun. ഉദയം മുതൽ അഞ്ചുനാഴിക വരെയുള്ള വെയിൽ.

ബാലി, യുടെ. *s.* 1. The monkey son of INDRA. 2. a long stripe of land.

ബാലിക, യുടെ. *s.* A girl under eight years of age. ബാല.

ബാലിശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A child. 2. an ignorant person. 3. a fool.

ബാലിശം, &c. *adj.* 1. Young. ബാല്യമുള്ള. 2. ignorant, foolish. 3. obstinate. മൂഢതയുള്ള.

ബാലുക, യുടെ. *s.* Sand, gravel. മണൽ.

ബാലുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug and perfume; see ഏലാവാലുകം.

ബാലുകായന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sand bath.

ബാലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ass. കഴുത. 2. a plant, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.

ബാലെയശാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.

ബാല്യകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of youth, childhood.

ബാല്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A boy, a youth, a young man.

ബാല്യദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease of children.

ബാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Childhood, infancy, youth, minority. 2. childishness.

ബാല്യാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* Childhood, youth.

ബാഹ്ലികദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* *Balkh*, a country lying north-west of *Affghanistan.*

ബാഹ്ലികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Saffron. കുങ്കുമം. 2. assafœtida. കായം. 3. a horse from *Balkh*, considered as of a good breed. ബാഹ്ലികദെശത്തെ കുതിര.

ബാഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tear, tears. കണ്ണുനീർ. 2. rheum. 3. vapour, steam. ആവി. ബാഷ്പം തൂകുന്നു, To shed tears.

ബാഷ്പിക, യുടെ. *s.* The tree which produces assafœtida. പെരുങ്കായമരം.

ബാഷ്പൊദകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tear, tears. കണ്ണുനീർ.

ബാഷ്പൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* A tear, tears. കണ്ണുനീർ.

ബാഹു, വിന്റെ. *s.* The arm. കൈ.

ബാഹുജൻ, ന്റെ. *s.* The *Cshetriya*, as produced from the arms of BRAHMA. ക്ഷത്രിയൻ.

ബാഹുദ, യുടെ. *s.* The name of a river, said to rise in the snowy chain of the *Himalayas* and probably the modern *Behut*, the classical *Hydaspes.* നൎമ്മദാ നദി.

ബാഹുദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A powerful arm.

ബാഹുബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of arm, dexterity of hand. കരബലം.

ബാഹുഭൂഷ, യുടെ. *s.* An armlet, an ornament worn on the upper arm. കൈവള.

ബാഹുമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The armpit. കക്ഷം.

ബാഹുയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Boxing, wrestling, close fight, personal struggle. കൈകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം.

ബാഹുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month *Cártica.* കാൎത്തികമാസം. 2. mail worn on the arm. കരത്രാണം.

ബാഹുലെയൻ, ന്റെ. *s.* SUBRAMANYA, or CARTICEYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ബാഹുല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Abundance, plenty. സമൃദ്ധി.

ബാഹുവീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of arm, power.

ബാഹുശക്തി, യുടെ. *s.* Strength of arm, power, might.

ബാഹ്യം. *adj.* 1. External, outer, outward. പുറത്തുള്ള. 2. public, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട. *s.* Stool.

ബാഹ്യെന്ദ്രിയനിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Self command, endurance of the most painful austerities. ദമം.

ബിന്ദു, വിന്റെ. *s.* 1. A drop, a globule of water. തുള്ളി. 2. a dot, a spot. ഒരു കുത്ത. 3. a disease in the teeth. 4. the bite or mark of a tooth. 5. the part of the forehead between the eyebrows. 6. a mark or spot of coloured paint on an elephant's face or trunk. 7. *semen virile.*

ബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The disk of the sun or moon. ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരുടെ രൂപം. 2. an image, a picture, a shadow. വിഗ്രഹം. 3. a reflected or represented form. പ്രതിശരീരം. 4. the gourd of the *Momordica monadelpha.* കൊവൽപഴം.

ബിംബിക, യുടെ. *s.* A cucurbitaceous plant, bearing a bright red gourd, *Momordica monadelpha.* കൊവൽവള്ളി.

ബിംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To reflect, to represent, to shadow forth. നിഴലിക്കുന്നു.

ബിംബിതം. *adj.* Reflected, represented, shadowed. നിഴലിക്കപ്പെട്ട.

ബിംബൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Any feminine act of amorous pastime, or tending to excite amorous sensations, &c.

സ്ത്രീകളുടെ ശൃംഗാരചെഷ്ട.

ബിലിമ്പി, യുടെ. *s.* The *bilimbi* tree; *Averrhoa bilimbi*.

ബീജകൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed vessel of the lotus. താമരപ്പൂവിനകത്തെ കാ.

ബീജപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Common citron or a variety of it, *Citrus medica*. വള്ളിനാരകം.

ബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cause, origin in general. 2. seed, (of plants, &c.) വിത്ത. 3. *semen virile*. 4. the testicle. 5. truth, divine truth, as the seed or cause of being. 6. the mystical letter or syllable, which forms the essential part of the *Mantra* of any deity. ബീജാക്ഷരം. 7. offspring.

ബീജവാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Sowing. വിത.

ബീജാകൃതം. *adj.* Ploughed or harrowed after sowing, (a field, &c.) വിതച്ചുടിച്ചത.

ബീജാക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* See ബീജം, 6th meaning.

ബീജ്യൻ, ന്റെ. *s.* One sprung from some family. കുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

ബീഭത്സം, ത്തിന്റെ. *s.* Disgust, abhorrence. അറെപ്പ. *adj.* 1. Detesting, loathing, changing or averting in mind. 2. cruel, mischievous. 3. compassionate. 4. wicked. 5. envious.

ബീഭത്സരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Disgust, distastefulness, abhorrence.

ബീഭത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To abhor, to detest, to loathe, to disrelish.

ബുകം, ത്തിന്റെ. *s.* White swallow wort. വെള്ളെരുക്ക.

ബുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Budd'ha*, founder of the *Budd'ha* system; a general name for a deified teacher of the *Budd'ha* sect, and according to some the ninth *avatár* of VISHNU. 2. a sage, a wise or learned man.

ബുദ്ധമതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Budd'hist, a follower of the *Budd'ha* system of religion.

ബുദ്ധമതം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Budd'ha* system of religion.

ബുദ്ധം. *adj.* Known, understood. അറിയപ്പെട്ടത.

ബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Intellect, sense, understanding, wit. 2. knowledge, wisdom, judgment. 3. advice, admonition. 4. inclination, wish, disposition. 5. thought. 6. skilfulness, cleverness.

ബുദ്ധികൂൎമ്മത, യുടെ. *s.* Acuteness, or force of intellect.

ബുദ്ധികെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A dull, foolish, stupid man.

ബുദ്ധികെട, ിന്റെ. *s.* Caprice, foolishness, stupidity, insensibility.

ബുദ്ധിമതി, യുടെ. *s.* 1. A wise or sensible woman. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ. 2. understanding.

ബുദ്ധിമഹത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Superiority of understanding.

ബുദ്ധിമാൻ, ന്റെ. *s.* A wise man, a man of sense, a pr udent, judicious, learned, discreet or skilful man.

ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Foolishness, folly. 2. ignorance, stupidity.

ബുദ്ധിമുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Need, necessity, poverty. 2. distress, oppression. 3. embarassment.

ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dispirit, to harass, to oppress, to perplex.

ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To need, to want, to be straitened. 2. to be distressed. 3. to be embarrassed, to be perplexed, to be dispirited.

ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ, ന്റെ. *s.* One who is without understanding, a foolish, stupid person.

ബുദ്ധിയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A wise discerning person: see ബുദ്ധിമാൻ.

ബുദ്ധിശക്തി, യുടെ. *s.* An intellectual faculty, or power of the understanding.

ബുദ്ധിശാലി, യുടെ. *s.* A man of superior understanding, a skilful, clever, judicious man.

ബുദ്ധിസചിവൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister.

ബുദ്ധിസഹായൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister.

ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Skill, acuteness of intellect.

ബുദ്ധിഹീനത, യുടെ. *s.* Stupidity, folly, dulness.

ബുദ്ധിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* One void of sense, a fool, a person of weak mind or intellect. മൂഢൻ.

ബുദ്ബുദം, ത്തിന്റെ. *s.* A bubble. നീൎക്കുമള.

ബുധനാള, യുടെ. *s.* Wednesday.

ബുധൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Budha* son of *Chandra* or the moon: also the planet *Mercury*. ചന്ദ്രപുത്രൻ. 2. a wise or learned man. വിദ്വാൻ.

ബുധവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Wednesday.

ബുധിതം. *adj.* Known, understood. അറിയപ്പെട്ടത.

ബുധ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട.

ബുഭുക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Hunger. വിശപ്പ. 2. eagerness of appetite or desire, ravenousness. ഭക്ഷണാഗ്രഹം.

ബുഭുക്ഷിതം, &c. *adj.* 1. Hungry. വിശപ്പുള്ള. 2. greedy, ravenous. ആൎത്തിയുള്ള.

ബുഭുക്ഷു. വിന്റെ. *s.* A glutton, a voracious man. ഭക്ഷണാഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ബുസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chaff, husk. പതിര, ഉമി. 2. the thick part of curds. തൈക്കട്ട.

ബൃസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Force meat ball. 2. fried meat. വറുത്ത മാംസഖണ്ഡം.

ബൃംഹണം, &c. *adj.* 1. Nourished, fattened, nutritious. 2. stiffened. പുഷ്ടികരം.

ബൃംഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The roar of elephants. ആനയുടെ അലച്ച.

ബൃഹതി, യുടെ. *s.* 1. A small kind of egg plant, *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന. 2. a kind of prickly night-shade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട. 3. a large lute. വലിയ വീണ. 4. a form of metre, the stanza consists of thirty-six syllables. ഒരു ശ്ലോകം. 5. a mantle, a wrapper. മെല്പുടവ. 6. a reservoir, a place containing water. ചിറക്കുളം. 7. a stout woman. തടിച്ചവൾ.

ബൃഹതിക, യുടെ. *s.* 1. An upper garment, a mantle, a wrapper. മെല്പുടവ. 2. a small sort of egg plant. ചെറുവഴുതിന.

ബൃഹൽ, *adj.* Large, great, bulky. വലിയ.

ബൃഹൽകഥ, യുടെ. *s.* A drama.

ബൃഹൽകുക്ഷി, *adj.* Corpulent, large or pot-bellied. കുടവയറുള്ള.

ബൃഹദ്ഭാനു, വിന്റെ. *s.* *Agni* or fire. അഗ്നി.

ബൃഹദ്രഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ബൃഹസ്പതി, യുടെ. *s.* 1. The regent of the planet *Jupiter*, identified astronomically with the planet itself. In mythology, he is the son of *Angirasa* and the preceptor of the gods. വ്യാഴം. 2. the name of a saint and lawgiver.

ബൃഹസ്ഫിക്ക. *adj.* Having large buttocks.

ബൊധകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person who teaches, persuades, admonishes, or excites. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ. 2. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ.

ബൊധകരൻ, ന്റെ. *s.* An awakener, a sort of bard or minstrel who awakens the prince or chief in the morning by music. പാടിയുണൎത്തുന്നവൻ.

ബൊധക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Insensibility, fainting away, syncope. 2. folly, foolishness.

ബൊധനൻ, ന്റെ. *s.* 1. The planet *Mercury.* ബുധൻ. 2. a wise or learned man. അറിവുള്ളവൻ.

ബൊധനീയം. *adj.* To be explained or expounded, to be rendered intelligible. അറിയിക്കെണ്ടുന്നത.

ബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wisdom, intellect, understanding, knowledge. 2. conviction, persuasion. 3. awakening, arousing.

ബൊധസ്വരൂപി, യുടെ. *s.* An epithet of GOD, as possessing all knowledge. സൎവ്വജ്ഞൻ.

ബൊധഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A dull, stupid, foolish man, one void of sense.

ബൊധാത്മകൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of GOD. ദൈവം.

ബൊധായനൻ, ന്റെ. *s.* The author of the 21st *Upanishat.* ഉപനിഷൽ കൎത്താക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.

ബൊധായനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* The 21st *Upanishat.* ഉപനിഷദത്തിൽ ഒന്ന.

ബൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be sensible of, to recognize, to own, to be convinced. 2. to approve, to consent. 3. to know, to understand. 4. to be awake.

ബൊധിദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy fig tree, *Ficus religiosa.* അരയാൽ.

ബൊധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To tell, to inform, to address, to communicate. 2. to make intelligible, to explain. 3. to persuade, to exhort. 4. to advise, to admonish, to excite, or induce. 5. to awaken, to arouse.

ബൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* Myrrh. നറുമ്പശ.

ബൊളി, യുടെ. *s.* A kind of sweet bread or cake. അതിരസം എന്ന അപ്പം.

ബൌദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* A *Budd'ha* or a follower of the *Budd'ha* religion.

ബ്രധ്നൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ബ്രഹ്മകല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The end of the world. ലൊകാവസാന കാലം. 2. the end of the life of BRAHMA.

ബ്രഹ്മഘ്നൻ, ന്റെ. *s.* A murderer or slayer of a *Brahman.* ബ്രാഹ്മണനെ കൊന്നവൻ.

ബ്രഹ്മചൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The state of an unmarried man, as distinguished from that of the householder, of the wanderer, or the ascetic.

ബ്രഹ്മചാരി, യുടെ. *s.* The *Brahmachári* or religious student; the young *Brahman* from the time of his investiture with the sacred thread to the period of his becoming a householder: it is also applicable to a person who continues with his spiritual teacher, through life, studying the *Védas* and observing the duties of the student: it is also given as a title to *Pundits* learned in the *Védas;* and to a class of ascetics; by the *tantras*, it is assigned to persons whose chief virtue is the observance of continence or celibacy, and it is assumed by many sects of religious vagabonds: it is also applied to an unmarried man of any class.

ബ്രഹ്മചിന്ത, യുടെ. *s.* Meditating on God. ഈശ്വരനെ ധ്യാനിക്കുക.

ബ്രഹ്മജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses some know-

ledge of God. ൟശ്വരനെ അറിഞ്ഞവൻ.

ബ്രഹ്മണ്യം, ത്തിന്റെ. s. The mulberry tree, *Morus Indica*. ചെറുകമുക. *adj*. Relating to or connected with Brahma or a *Brahman*.

ബ്രഹ്മത്വം, ത്തിന്റെ. s. 1. Identification with Brahma or God. 2. the office of a priest.

ബ്രഹ്മദന്തി, യുടെ. s. A plant, the Jamaica yellow thistle or Prickly argemone, *Argemone Mexicana*.

ബ്രഹ്മദർ, യുടെ. s. Bishopsweed seed, *Sison Ammi*. അയമൊദകം.

ബ്രഹ്മദാരു, വിന്റെ. s. The mulberry tree, *Morus Indica*. ചെറുകമുക.

ബ്രഹ്മദ്രുമം, ത്തിന്റെ. s. The *Palása* tree. പ്ലാശ.

ബ്രഹ്മനാഡി, യുടെ. s. A pulse which rises from the first region of the human body, that is, from the podex to the sixth region, or head. സുഷുമ്ന.

ബ്രഹ്മനാഭി, യുടെ. s. A name of Vishnu, as having proceeded from his navel the lotus, whence Brahma arose to create the world. വിഷ്ണു.

ബ്രഹ്മൻ, ന്റെ. s. 1. The title of a particular priest who attends a sacrifice and kindles a holy fire. 2. the asterism *Rohini*. രൊഹിണി.

ബ്രഹ്മപുത്ര, യുടെ. s. The *Brahmaputra* or *Burampooter* river. ഒരു നദി.

ബ്രഹ്മപുത്രം, ത്തിന്റെ. s. A sort of poison. വിഷം.

ബ്രഹ്മപുത്രി, യുടെ. s. The *Saraswati* river. സരസ്വതി നദി.

ബ്രഹ്മബന്ധു, വിന്റെ. s. 1. The epithet or appellative of a *Brahman*. ജാതിമാത്രം. 2. a term of abuse. അധിക്ഷെപം.

ബ്രഹ്മഭൂയം, ത്തിന്റെ. s. Identification with Brahma. ബ്രഹ്മസായുജ്യം.

ബ്രഹ്മമയം, ത്തിന്റെ. s. Identification with Brahma. ബ്രഹ്മസായുജ്യം.

ബ്രഹ്മം, ത്തിന്റെ. s. 1. The divine cause, or essence of the world, from which all created things are supposed to emanate, and finally to return: the unknown God. ആത്മസ്വരൂപം. 2. the practice of austere devotion, penance. തപസ്സ. 3. the *Védas* or scriptures. വെദം. 4. holy knowledge. പരമാത്മജ്ഞാനം. 5. one of the astronomical *Yogas*. 6. the *Brahma-puranum*. 7. one of the *Upanishadas*.

ബ്രഹ്മയജ്ഞം, ത്തിന്റെ. s. The study of the *Védas*. വെദാഭ്യാസം.

ബ്രഹ്മരന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. s. The crown or top of the head. മൂൎദ്ധാവ.

ബ്രഹ്മവൎച്ചസം, ത്തിന്റെ. s. Holiness, resulting from the study and observance of the *Védas*. പരിശുദ്ധം.

ബ്രഹ്മവാദി, യുടെ. s. 1. A follower of the *Védanta* system of philosophy. വെദാന്തി. 2. the *Brahmachári*. or religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

ബ്രഹ്മവിൽ, ത്തിന്റെ. s. Knowledge of Brahma, monotheism. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം.

ബ്രഹ്മവിന്ദു, വിന്റെ. s. Saliva sputtered out in reading the *Védas*. വെദം ചൊല്ലുമ്പൊൾ തെറിക്കുന്ന ഉഛ്ലം.

ബ്രഹ്മവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. The *Palása* tree, *Butea frondosa*. പ്ലാശ.

ബ്രഹ്മവെദി, യുടെ. s. One who possesses some knowledge of God. ബ്രഹ്മജ്ഞൻ.

ബ്രഹ്മവെദം, ത്തിന്റെ. s. Knowledge of Brahma, monotheism. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം.

ബ്രഹ്മശാസനം, ത്തിന്റെ. s. An edict or grant addressed to *Brahmans*.

ബ്രഹ്മസായുജ്യം, ത്തിന്റെ. s. Identification with Brahma.

ബ്രഹ്മസൂ, വിന്റെ. s. Anirud'ha, the son of Cáma. അനിരുദ്ധൻ.

ബ്രഹ്മസൂത്രം, ത്തിന്റെ. s. 1. One of the *Védantas*. വെദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം. 2. the sacrificial or sacred thread worn by the *Brahmans*. പൂണുനൂൽ.

ബ്രഹ്മസ്വം, ത്തിന്റെ. s. The property of *Brahmans*. ബ്രാഹ്മണന്റെ മുതൽ.

ബ്രഹ്മഹത്യ, യുടെ. s. Brahmanicide; the sin of slaying or murdering a *Brahman*. ബ്രാഹ്മണഹിംസ.

ബ്രഹ്മഹാ, വിന്റെ. s. The murderer or slayer of a *Brahman*. ബ്രാഹ്മണഹിംസ ചെയ്യുവൻ.

ബ്രഹ്മാ, വിന്റെ. s. 1. Brahma, the first deity of the *Hindu* triad, and the operative creator of the world. 2. a *Brahman*. 3. an officiating priest. 4. a potter.

ബ്രഹ്മാഞ്ജലി, യുടെ. s. The joining both hands together whilst reading the *Védas*, either, as an act of humility, or to mark the accentuation of the *Sáma Véda*. അട്ടകം പിടിക്കുക.

ബ്രഹ്മാണി, യുടെ. s. 1. The female energy of Brahma. സരസ്വതി. 2. a sort of perfume. അരെണുകം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹം, ത്തിന്റെ. s. The world, the globe. ഭുവനം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡകൊശം, ത്തിന്റെ. s. The world, the globe. ഭുവനം.

ബ്രഹ്മാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. s. 1. The globe, the world

lit. the egg of BRAHMA. 2. one of the eighteen *Purānas.* പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന. *adj.* 1. Excessive, immense. 2. terrible, dreadful, awful. 3. pompous.

ബ്രഹ്മാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Endless felicity or beatitude. നാശമില്ലാത്ത ആനന്ദം.

ബ്രഹ്മാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The house of a *Brahman.* ബ്രാഹ്മണഭവനം.

ബ്രഹ്മാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A posture suited to devout and religious meditation.

ബ്രഹ്മാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An arrow, &c. given by BRAHMA.

ബ്രഹ്മി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Siphonanthus Indica.* 2. another plant, *Lycopodium imbricatum.*

ബ്രാഹ്മകല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of a *Calpa.*

ബ്രാഹ്മണൻ, ന്റെ. *s.* A man of the first *Hindu* tribe or of the order of priesthood; a *Brahman.*

ബ്രാഹ്മണബ്രുവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman* by birth, but not by attention to his duties, one who subsists by avocations properly limited to the other tribes. പാപ്പാൻ

ബ്രാഹ്മണയഷ്ടിക, യുടെ. *s.* A shrub, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക. See also ബ്രഹ്മി.

ബ്രാഹ്മണി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a *Brahman,* or a woman of the Brahmanical tribe. 2. the wife of a garland maker. 3. a plant, *Siphonanthus Indica.*

ബ്രാഹ്മണിപാട്ടു, ിന്റെ. *s.* The song of a woman who makes garlands, sung generally at nuptial festivals.

ബ്രാഹ്മണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An assembly of *Brahmans.* 2. the state, quality, or business, of a *Brahman.*

ബ്രാഹ്മതപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* The part of the hand under the root of the thumb.

ബ്രാഹ്മൻ, ന്റെ. *s.* A son of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രൻ.

ബ്രാഹ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The part of the hand under the root of the thumb. 2. a mode of marriage, the presentation of the bride elegantly adorned by the father, to the bridegroom whom he has invited.

ബ്രാഹ്മി, യുടെ. *s.* 1. One of the eight divine mothers of created beings, or the personified energies of the gods; the *Sacti* or energy of BRAHMA. 2. the goddess of speech, *Saraswati.* 3. speech. വാക്ക. 4. a potherb or common rue, *Ruta graveolens,* also the Jamaica yellow thistle, *Argemone Mexicana.* 5. another plant, *Siphonanthus Indica.* ബ്രഹ്മി. 6. the wife of BRAHMA.

ബ്രാഹ്മ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Astonishment. ആശ്ചൎയ്യം. 2. the worship or veneration of *Brahmans,* considered as one of the great sacraments. ബ്രാഹ്മണ പൂജ.

ഭ

ഭ. The twenty-fourth consonant of the Malayalim Alphabet and aspirate of the last letter, and corresponding to *Bh.*

ഭക്തനിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Want of appetite, disrelish for food. ഒരു രൊഗം.

ഭക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is devoted or attached to or engrossed by any person or thing. ഭക്തിയുള്ളവൻ.

ഭക്തപരായണൻ, ന്റെ. *s.* One who regards or is attached to those devoted to his service.

ഭക്തപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* See ഭക്തവത്സലൻ.

ഭക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice, food. അന്നം. *adj.* 1. Worshipping. 2. zealous, devout, pious. 3. devoted, or attached to, engrossed by.

ഭക്തരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Want or loss of appetite. ഒരു രൊഗം.

ഭക്തവത്സലൻ, ന്റെ. *s.* One who is attached to those who are devoted to his service or to persons of piety. ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമുള്ളവൻ.

ഭക്തവാത്സല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection or regard for the faithful and pious. ഭക്തന്മാരിൽ സ്നെഹം.

ഭക്തി, യുടെ. *s.* 1. Service, worship, culture. 2. piety, seriousness, devotedness, devotion, zeal. 3. faith, belief, fidelity. 4. affection. 5. a part or portion.

ഭക്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* A zealous, pious or devoted person ഭക്തിയുള്ളവൻ.

ഭക്തിയുക്തൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding. ഭക്തിമാൻ.

ഭക്തിവിശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Fidelity, attachment, devotedness.

ഭക്തിവൈരാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Zeal, passionate ardour for any person or thing.

ഭക്തിശാലി, യുടെ. *s.* A zealous, devoted person. മഹാഭക്തൻ.

ഭക്തിശ്രദ്ധ, യുടെ. *s.* Fidelity, attachment, devotedness.

ഭക്തിസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A thing to be regarded or reverenced.

ഭഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. one of the twelve suns or *Adityas.* 3. the 12th lunar asterism. ഉത്രം നക്ഷത്രം.

ഭഗന്ദരം, ത്തിന്റെ. *s.* Fistula in ano. ഒരു രൊഗം.

ഭഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pudendum muliebre. സ്ത്രീലിംഗം. 2. prosperity, fortune. ഭാഗ്യം. 3. beauty, splendour. ശൊഭ. 4. excellence, greatness. ശ്രെഷ്ഠത. 5. desire, wish, love. കാമം. 6. strength, vigour. ശക്തി. 7. effort,

exertion. പ്രയത്നം. 8. fame, glory. കീൎത്തി. 9. knowledge. ജ്ഞാനം. 10. absence of passion, the tranquillity of the religous man. അടക്കം. 11. Omnipotence, Supreme or Divine power. സൎവ്വശക്തി.

ഭഗവതി, യുടെ. *s.* 1. The goddess PÁRWATI, wife of SIVA. 2. any goddess.

ഭഗവാൻ, ന്റെ. *s.* The Divine Being as possessor of the six divine perfections. It is understood to be applied primarily to VISHNU, and as *Vaishnavas* say, by courtesy to BRAHMA, SIVA, BUDD'HU and a *guru*, or spiritual instructor. It is further usually applied to regents of planets, sun, and moon, as *Súrya*, *Chandra*, *Vrihaspati*, *Sani;* also to regents of elements, as *Agni*, *Wáyu*, *Varuna;* and to certain *Rishis*, as *Vasishta*, *Válmica*, *Náreda*, and *Vyása.*

ഭഗിനി, യുടെ. *s.* 1. A sister. സഹൊദരി. 2. a woman in general. സ്ത്രീ.

ഭഗിനീപതി, യുടെ. *s.* A brother-in-law. അളിയൻ.

ഭഗൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* The celestial globe. നക്ഷത്രഗൊളം.

ഭഗ്നം, &c. *adj.* 1. Overcome, defeated. അപജയപ്പെട്ട. 2. torn, broken. മുറിക്കപ്പെട്ട. 3. disregarded, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട. 4. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട.

ഭംഗ, യുടെ. *s.* 1. Hemp, *Cannabis sativa* or *Indica*, ചണം. 2. an intoxicating liquor made from the leaves of the hemp plant.

ഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wave. തിരമാല. 2. breaking, splitting, a bit or piece. പിളൎപ്പ. 3. disappointment, defeat, discomfiture, degradation. 4. a chasm, fissure, or division. വിള്ളൽ. 5. dishonesty, deceit, fraud, circumvention; cheating. ചതിവ. 6. loss, destruction. നാശം. 7. prevention, stoppage, impediment, interruption, obstacle. തടവ. 8. difference, impropriety. ഭംഗംവരുന്നു, 1. To be disappointed, defeated, degraded. 2. to be interrupted, to be hindered. ഭംഗംവരുത്തുന്നു, 1. To disappoint, to defeat, to degrade, to dishonour. 2. to hinder, to interrupt, to impede.

ഭംഗസാത്മം, &c. *adj.* Crafty, fraudulent, dishonest. കൌശലമുള്ള.

ഭംഗി, യുടെ. *s.* 1. Gracefulness, elegance, comeliness, beauty. 2. manner, mode, way. 3. flattery. ഭംഗിവരുത്തുന്നു, To decorate, to beautify, to make elegant.

ഭംഗുരം, &c. *adj.* 1. Crooked, bent. വളഞ്ഞ. 2. perishable. നാശമുള്ള.

ഭജനപ്പുര, യുടെ. *s.* 1. The palace of the *Elia Rajah* of Travancore. 2. a private residence in a temple.

ഭജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Worship, homage, adoration, service. സെവ.

ഭജനീയം, &c. *adj.* Worshipful, adorable. സെവിപ്പാനുള്ള.

ഭജമാനം, &c. *adj.* Right, fit, proper. യൊഗ്യം.

ഭജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To serve, to worship. സെവിക്കുന്നു.

ഭജിതം, &c. *adj.* Served, worshipped. ഭജിക്കപ്പെട്ട.

ഭഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breaking, bruising, destroying. നശിപ്പിക്കുന്ന.

ഭഞ്ജിക, യുടെ. *s.* A plant, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.

ഭഞ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To break, to bruise, to destroy. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭടജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A company of soldiers.

ഭടത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A corrupt and low expression. വ്യക്തിയില്ലാത്ത വാക്ക. 2. a barbarism or form of speech contrary to the purity of language. 3 rustic language. ഭടത്വം പറയുന്നു, To speak incorrectly or corruptly.

ഭടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A warrior, a soldier, a combatant. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ. 2. a servant, a messenger. കിങ്കരൻ. 3. a rustic, barbarian.

ഭടാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Rusticity, rudeness, barbarism.

ഭടിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing roasted on a spit, as meat, &c. കൊമ്പിന്മെൽ കൊൎത്തുചുട്ട മാംസം.

ഭട്ടതിരി, യുരട. *s.* A titular name given to a class of *Brahmans;* a learned man, a philosopher, especially one conversant with the philosophical systems.

ഭട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A titular name given to a class of *Brahmans*, one versed in systems of philosophy.

ഭട്ടവൃത്തി, യുടെ. *s.* Grants made to a *Bhattan.*

ഭട്ടസ്വാൎത്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A judge or arbitrator among the *Brahmans.*

ഭട്ടാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sage, a *Muni* or saint. മുനി. 2. in theatrical language, a king. നാട്യത്തിൽ രാജാവിന്റെ പെർ.

ഭട്ടി, യുടെ. *s.* The half brother and minister of *Vicramáditya* of Ougein.

ഭട്ടിനി, യുടെ. *s.* 1. A queen, who has been consecrated (?) as well as her husband, (a theatrical term.) 2. the wife of a *Brahman.* ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ.

ഭണതം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech, speaking. വാക്ക.

ഭണിതം. *adj.* Spoken, uttered; sounded. പറയപ്പെട്ട.

ഭണിതി, യുടെ. *s.* Speech, speaking. വാക്ക.

ഭണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A wag-tail. വാലാട്ടിപ്പക്ഷി.

ഭണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Armour, mail. കവചം. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. evil, wickedness, mischief. ദൊഷം.

ഭണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* A mime, a jester, a buffoon, an actor. പൊറാട്ടുകാരൻ.

ഭണ്ഡാകി, യുടെ. *s.* The egg plant, *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന.

ഭണ്ഡാരപ്പുര, യുടെ. *s.* A treasury.

ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A treasury box or chest.

ഭണ്ഡാരമുറി, യുടെ. *s.* A treasury.

ഭണ്ഡാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A treasury, treasure. ഭണ്ഡാരം വെക്കുന്നു, To lay up treasure.

ഭണ്ഡാരവിചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A treasurer.

ഭണ്ഡി, യുടെ. *s.* A tree, from the wood of which a red dye is prepared, *Bengal* madder, *Rubia manjith.* (Rox.) മഞ്ചട്ടി.

ഭണ്ഡിലം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sirisha* tree, *Mimosa Sirisha.* നെന്മെനിവാക.

ഭണ്ഡീരി, യുടെ. *s.* The *Bengal* madder tree. മഞ്ചട്ടി.

ഭദ്ര, യുടെ. *s.* 1. A name of the second, seventh, and twelfth days of the lunar fortnight. ദ്വിതീയ, സപ്തമി, ദ്വാദശി. 2. *Bhadracáli.* ഭദ്രകാളി.

ഭദ്രകം, &c. *adj.* Beautiful, pleasing, agreeable. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. *s.* 1. A sort of grass, *Cyperus pertenuis.* പെരുങ്കൊരപ്പുല്ല. 2. a sort of pine, *Pinus Dévadáru.* തെവതാരം.

ഭദ്രകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A good work. സൽകൎമ്മം.

ഭദ്രകാളി, യുടെ. *s.* The goddess *Bhadracáli.*

ഭദ്രകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden jar filled with water from a holy place, or with the water of the *Ganges*, and used especially at the consecration of a king. പൂൎണ്ണകുംഭം.

ഭദ്രദാരു, വിന്റെ. *s.* A sort of pine, *Pinus Dévadáru.* തെവതാരം.

ഭദ്രദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain religious ceremony performed at two particular periods in the year.

ഭദ്രനാമ, യുടെ. *s.* The woodpecker. മരങ്കൊത്തിപക്ഷി.

ഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of SIVA. ശിവൻ. 2. a bull. കാള.

ഭദ്രപദ, യുടെ. *s.* A name given to the 26th and 27th lunar asterisms. പൂരുരുട്ടാതി, ഉത്രട്ടാതി.

ഭദ്രപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Gmelina arborea.* 2. a shrub, *Pæderea fœtida.* പെരുങ്കുറവിൽ.

ഭദ്രബല, യുടെ. *s.* 1. A kind of convolvulus, *Convolvulus medicum.* പ്രസാരണി. 2. another plant, *Pæderea fœtida.*

ഭദ്രമുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Cyperus pertenuis.* പെരുങ്കൊരപ്പുല്ല.

ഭദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prosperity, happiness, fortune. ഭാഗ്യം. 2. safety, security. സുഖം. 3. a bull. കാള. 4. a round sea shell. *adv.* Happy, well, right. *adj.* 1. Happy, prosperous, propitious. ശുഭമായുള്ള 2. safe, secure. 3. best, excellent, pious, virtuous. 4. wide, large, extensive. വിസ്താരമായുള്ള.

ഭദ്രയവം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed of the *Echites antidysenterica.* കുടകപ്പാലയരി.

ഭദ്രശ്രീ, യുടെ. *s.* Sandal wood. ചന്ദനം.

ഭദ്രാശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the four *Maha Dwípas*, into which the known world is divided according to some systems; or according to another system one of the nine *Chandas* or smaller divisions of the continent. ഭൂമിയുടെ ഒരു ഖണ്ഡം.

ഭദ്രാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A throne, properly a firm seat. സിംഹാസനം. 2. a particular posture in which abstract meditation is performed by devotees. യൊഗാസനത്തിൽ ഒന്ന.

ഭദ്രാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* *Bhadra's* eye, *i. e.* the seed of the *Mirabilis Jalapa*, or Marvel of Peru. പന്തിരടി.

ഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Sucra*, regent of the planet *Venus.* ശുക്രൻ.

ഭം, മിന്റെ. *s.* 1. A star. 2. an asterism. നക്ഷത്രം. 3. a planet. ഗ്രഹം.

ഭംഭ, യുടെ. *s.* Smoke. പുക.

ഭയങ്കരമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be terrible, to be dreadful.

ഭയങ്കരം, &c. *adj.* Terrific, fearful, formidable, frightful, dreadful. പെടിപ്പിക്കുന്ന.

ഭയദ്രുതൻ, ന്റെ. *s.* One routed, put to flight. പെടിച്ചൊടപ്പെട്ടവൻ.

ഭയപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To put in fear; to intimidate, to frighten, to threaten.

ഭയപ്പാട, ിന്റെ. *s.* Fear, alarm, fright.

ഭയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To fear, to be in fear, to have fear, to be afraid.

ഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear, alarm, fright, dread, timidity, cowardice.

ഭയശീലൻ, ന്റെ. *s.* A timid person, a coward. പെടിയുള്ളവൻ.

ഭയശീലം, &c. *adj.* Timid, cowardly. പെടിയുള്ള.

ഭയഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A fearless, daring person, one destitute of fear.

ഭയഹെതു, വിന്റെ. *s.* Cause of fear.

ഭയാനകം, &c. *adj.* Terrific, fearful, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭരടൻ, ന്റെ. *s.* A potter. കുശവൻ.

ഭരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cherishing, maintaining, nourishing, supporting. രക്ഷ. 2. wages, hire. അരിജീവിതം. 3. carrying, bearing. ചുമക്കുക.

ഭരണി, യുടെ. *s.* 1. The second lunar mansion, containing three stars. 2. a large jar. 3. an annual *Hindu* festival.

ഭരണ്യഭുക്ക്,ിന്റെ. *s.* A labourer, an hireling, one who works for hire. കൂലിവെലക്കാരൻ.

ഭരണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Wages, hire. അരിജീവിതം, ശമ്പളം.

ഭരണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. A master, an owner, a lord, a husband. 2. a sovereign, a king. ഭരിക്കുന്നവൻ.

ഭരതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The younger brother of Ráma. 2. the son of *Dushmanta* by *Sacuntala*, and a distinguished sovereign of *India*. 3. the name of a celebrated writer on dramatic composition of which he is also sometimes considered as the inventor. 4. an actor, a dancer, a mime.

ഭരതശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* This term is applied to the work of *Bharata*, which appears to have been a body of *Sútras*, or rules relating to every branch of theatrical writing, and exhibition. It is said to be lost, but is constantly quoted by the commentators on the *Nátacas* or Indian dramas. നാട്യശാസ്ത്രം.

ഭരദ്വാജകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sky-lark. ഒരു പക്ഷി.

ഭരദ്വാജൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a *Muni* or saint. 2. the son of *Vrihaspati*.

ഭരദ്വാജം, ത്തിന്റെ. *s.* A sky-lark. ആകാശംപാടിപക്ഷി.

ഭരമെല്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. a.* To undertake, to receive in charge.

ഭരമെല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To commit to one's charge, to give in charge.

ഭരം. *adj.* 1. Much, excessive. 2. heavy. ഭാരം.

ഭരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To reign, to govern, to rule, to manage. 2. to support, to sustain, to maintain. 3. to support, to sustain. 4. to carry a load.

ഭരിതം. *adj.* 1. Nourished, cherished. 2. full, filled, complete.

ഭരിപ്പു,ിന്റെ. *s.* Superintendance of a victualling house, or kitchen.

ഭരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An overseer or superintendant of a kitchen.

ഭൎഗ്ഗ,ിന്റെ. *s.* Fraud, cheating.

ഭൎഗ്ഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of Siva. ശിവൻ. 2. a cheat.

ഭൎഗ്ഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cheat, to defraud. ഭൎഗ്ഗിച്ചെടുക്കുന്നു, To defraud, to embezzle.

ഭജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Frying. വറുക്കുക.

ഭൎത്തവ്യം. *adj.* 1. To be nourished, protected. 2. supportable, bearable.

ഭൎത്താവു,ിന്റെ. *s.* 1. A husband. 2. a lord, a master. യജമാനൻ. 3. a cherisher, a nourisher, a protector. 4. a holder, a supporter, a bearer. രക്ഷിതാവു.

ഭൎത്തൃത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Husbandry. 2. mastership, dominion. 3. the state of a husband.

ഭൎത്തൃദാരകൻ, ന്റെ. *s.* In theatrical language a young prince, designated as the successor and associate to the empire. നാട്യത്തിൽ ഇളയ രാജാവു.

ഭൎത്തൃദാരിക, യുടെ. *s.* In theatrical language a princess. നാട്യത്തിൽ രാജപുത്രി.

ഭൎത്തൃദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Widowhood.

ഭൎത്തൃനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The loss of a husband.

ഭൎത്തൃവിരഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Separation from the husband.

ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷ, യുടെ. *s.* Faithfulness and obedience of a wife towards her husband. ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു, To serve, or be faithful and obedient towards a husband.

ഭൎത്തൃസൌഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness with a husband.

ഭൎത്തൃഹരി, യുടെ. *s.* The brother of *Vicramáditya*, a prince and poet.

ഭൎത്തൃഹീന, യുടെ. *s.* A widow. വിധവ.

ഭത്സനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Threat, menace. ഭീഷണി. 2. reproach, reproving, abusing, reviling. നിന്ദവാക്ക.

ഭത്സിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To threaten, to menace. ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. 2. to reprove, to reproach. 3. to abuse.

ഭത്സിതം, &c. *adj.* 1. Threatened, menaced. 2. reproved, reproached. നിന്ദിതം

ഭൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wages, hire. അരിജീവിതം. 2. gold. പൊന്ന.

ഭല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bear. കരടി. 2. a kind of arrow. മഴവമ്പു.

ഭല്ലാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The marking nut tree or its fruit. ചെക്കുരു, ചെർവൃക്ഷം.

ഭല്ലാതകി, യുടെ. *s.* The marking nut or the tree; the Malacca bean, *Semicarpus anacardium*. ചെർമരം.

ഭല്ലുകം, ഭല്ലൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bear. കരടി.

ഭവതി. *adj. fem.* Thou, but used as a respectable term of address.

ഭവദീയം, &c. *adj.* Your's, your honour's.

ഭവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, a dwelling. 2. the place of abiding or being.

ഭവനീയം, &c. *adj.* To be or become, what is or ought to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ളത.

ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഭവന്തി, യുടെ. *s.* 1. The time being, the present. ഇപ്പൊഴത്തെ കാലം. 2. a poisoned arrow. വിഷംതെച്ച അമ്പ.

ഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Being, existing, the self support of some thing already produced. ഉൽപത്തി. 2. birth. ഉൽപാദനം. 3. obtaining, acquisition. നെട്ടം. 4. the world. ലൊകം. 5. excellence, superiority. ശ്രെഷ്ഠത. 6. welfare, prosperity. ശുഭം. 7. the place or means of being. ഉൽപത്തികാരണം. 8. the state of being. അവസ്ഥ. 9. the being or becoming possessed of any thing, as family, cattle, &c. സംസാരം.

ഭവാനി, യുടെ. *s.* The goddess DURGA or PÁRWATI in her pacific and amiable form. പാൎവതി.

ഭവാൻ. *adj.* Thou, but used as a respectable term of address, as *Sir* or *Lord*. താൻ.

ഭവികം, ത്തിന്റെ. *s.* Prosperity, welfare. ശുഭം. *adj.* Prosperous, happy, welfaring.

ഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be, to become, to happen. ഉണ്ടാകുന്നു.

ഭവിതം, &c. *adj.* Been, become. ഉണ്ടായത.

ഭവിതവ്യത, യുടെ. *s.* The future. ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നത.

ഭവിതവ്യം. *adj.* To be or become, what is to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ള.

ഭവിതാ. *adj.* Actually being or disposed to be, being well, faring well.

ഭവിലൻ, ന്റെ. *s.* A catamite, an effeminate person. ദുസ്സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ.

ഭവിഷ്ണു. *adj.* 1. Actually being or disposed to be. 2. being well, existing happily.

ഭവിഷ്യകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The future tense. വരുവാനുള്ള കാലം.

ഭവിഷ്യത്ത. *adj.* What is to be, what will be, future, about to be. ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നത.

ഭവിഷ്യൽഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Fruit, result, consequence. വരും ഫലം.

ഭവിഷ്യവാദി, യുടെ. *s.* A prophet, one who foresees future events. ദീൎഘദൎശി.

ഭവിഷ്യാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* A future state.

ഭവുകം. *adj.* Prosperous, happy, well, right. സുഖമുള്ള.

ഭവ്യ, യുടെ. *s.* 1. A name of PÁRWATI. പാൎവതി. 2. a large sort of pepper. തിപ്പലി.

ഭവ്യൻ, ന്റെ. *s.* A being, one who is or exists.

ഭവ്യം. *adj.* 1. Happy, auspicious, prosperous. ശുഭം. 2. well, fit, proper, right. 3. true. 4. to be, or become, what is to be. ഉണ്ടാകുവാനുള്ളത.

ഭഷകൻ, ന്റെ. *s.* A dog. നായ.

ഭസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Ashes. ചാരം.

ഭസ്ത്രൂ, യുടെ. *s.* A bellows, a large hide with a valve and a clay nosle, which is used for this purpose. ഉലത്തൊൽ.

ഭസ്ത്രികൻ, ന്റെ. *s.* A bellows-blower. ഉലയൂതുന്നവൻ.

ഭസ്മകാരൻ, ന്റെ. *s.* A washerman. അലക്കുകാരൻ.

ഭസ്മക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Rice gruel in which medicinal powder is infused.

ഭസ്മക്കുറി, യുടെ. *s.* A mark made by *Hindus* on the forehead with ashes.

ഭസ്മഗന്ധിനി, യുടെ. *s.* A perfume, commonly *Renuca*. അരെണുകം.

ഭസ്മഗൎഭ, യുടെ. *s.* The name of a tree, the *Sisu* tree or a variety of it, *Dalbergia Sisu*. ഇരുവില്ല.

ഭസ്മദിഗ്ദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Marking the forehead with ashes.

ഭസ്മധൂളി, യുടെ. *s.* Powdered ashes. ഭസ്മം.

ഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ashes. 2. calx.

ഭസ്മലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Marking the forehead with ashes.

ഭസ്മീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Total destruction, or reduction to powder or ashes.

ഭസ്മീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reduce to ashes, to destroy totally. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഭസ്മീകൃതം, &c. *adj.* Reduced to ashes, totally destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

ഭള്ള, ിന്റെ. *s.* 1. Impudence, boldness, confidence, shamelessness. 2. lying, tricks, counterfeit. ഭള്ളുകാട്ടുന്നു, To play tricks, to counterfeit, to cheat. ഭള്ളുപറയുന്നു, To speak impudently, shamelessly, without fear. ഭള്ളുഭാവിക്കുന്നു, To counterfeit, to cheat, to trick.

ഭക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* A glutton, a voracious man, a gormand. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഭക്ഷകാരൻ, ന്റെ. *s.* A pastry cook, a confectioner. പാചകൻ.

ഭക്ഷണമുറി, യുടെ. *s.* A dining room.

ഭക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eating, feeding. 2. food, victuals. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, To take food.

ഭക്ഷണശാല, യുടെ. *s.* A dining room.

ഭക്ഷണശീലൻ, ന്റെ. *s.* A glutton, a great eater. ഭക്ഷകൻ.

ഭക്ഷണാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* One desirous to eat, or who is hungry. വിശപ്പുള്ളവൻ.

ഭക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To eat, to feed on.

ഭക്ഷിതം. *adj.* Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ഭക്ഷ്യകാരൻ, ന്റെ. *s.* A baker, a dresser of food. പാചകൻ.

ഭക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Dressed food, food. ഭക്ഷണം. *adj.* Eatable.

ഭാ, യുടെ. *s.* 1. Light. ശോഭ. 2. beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

ഭാക്ക്, ിന്റെ. *s.* A follower, a dependant, one to whom food is regularly given. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാക്തൻ, ന്റെ. *s.* A follower, a dependant, one to whom food is regularly given. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാക്തികൻ, ന്റെ. *s.* One who is fed by another, a dependant, a retainer. ഭജിക്കുന്നവൻ.

ഭാഗധെയൻ, ന്റെ. *s.* An heir, a co-heir. അവകാശി.

ഭാഗധെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fortune, fate, destiny. ഭാഗ്യം. 2. royal revenue. കരം.

false ഭാഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* The period, during which the sun passes through the twelve signs of the Zodiac, thence by ellipsis, the Zodiac.

ഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A part, a portion or share. 2. a side. 3. a quarter of the world. 4. a side, party. 5. a division.

ഭാഗവതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The famous *Hindu* poem termed the *Bhágavat Gíta*. 2. a dramatic representation of any part of the various incidents celebrated in that work.

ഭാഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide, to distribute, to share, to subtract.

ഭാഗിനെയ, യുടെ. *s.* A sister's daughter. മരുമകൾ.

ഭാഗിനെയൻ, ന്റെ. *s.* A sister's son. മരുമകൻ.

ഭാഗിരഥി, യുടെ. *s.* A name of the river *Ganges.* ഗംഗ.

ഭാഗ്യകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A happy or prosperous time.

ഭാഗ്യക്കുറി, യുടെ. *s.* Lottery, a lottery ticket. ഭാഗ്യക്കുറി വെക്കുന്നു, To put into a lottery. ഭാഗ്യക്കുറി കിട്ടുന്നു, To obtain a prize in the lottery.

ഭാഗ്യക്കെട, ിന്റെ. *s.* Misfortune, unhappiness.

ഭാഗ്യപരീക്ഷ, യുടെ. *s.* Trying one's fortune, lottery.

ഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Destiny, fortune, good or ill luck, prosperity, felicity, happiness. *adj.* Fortunate, happy, prosperous.

ഭാഗ്യവതി, യുടെ. *s.* A happy woman.

ഭാഗ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* A happy, prosperous or wealthy man.

ഭാഗ്യശാലി, യുടെ. *s.* A happy, prosperous or wealthy person.

ഭാഗ്യഹീനത, യുടെ. *s.* Misfortune.

ഭാഗ്യഹീനൻ, ന്റെ. *s.* An unhappy or unfortunate person.

ഭാംഗീനം. *adj.* Bearing hemp, (a field, &c.) ചണം ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം.

ഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any vessel, as a pot, cup, plate, &c. പാത്രം.

ഭാജിതം. *adj.* Divided, portioned. ഭാഗിക്കപ്പെട്ടത.

ഭാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Price, especially paid for the use of any thing or person; wages, hire, rent. കൂലി, പാട്ടം.

ഭാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of dramatic entertainment, described as one, in which the interlocutors do not appear on the scene; or as the narrative of some intrigue told either by the hero or a third person.

ഭാണ്ഡക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A pack, a load, a sack, a bundle.

ഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An earthen vessel, or utensil in general, as a pot, a cup, a plate, &c. പാത്രം. 2. capital, principal. മുതൽദ്രവ്യം. 3. harness. കുതിരക്കൊപ്പ്. 4. a load, a package, a bundle. ഭാണ്ഡം ചുമക്കുന്നു, To carry a load, bundle, &c. ഭാണ്ഡം കെട്ടിയിടുന്നു, To load cattle, &c.

ഭാണ്ഡാഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A store room, a place where household goods and utensils are kept. 2. a treasury. ഭണ്ഡാരപ്പുര.

ഭാണ്ഡി, യുടെ. *s.* The *Bengal* madder tree. മഞ്ചെട്ടി.

ഭാദ്രപദം, or ഭാദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a month (August–September,) when the moon is full near the wing of *Pegasus*. ഭാദ്രപദമാസം.

ഭാദ്രമാതുരൻ, ന്റെ. *s.* The son of a virtuous and loyal wife.

ഭാനു, വിന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. light. പ്രകാശം. 3. a ray of light. രശ്മി. 4. the thirteenth lunar asterism. അത്തം.

ഭാനുബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk of the sun.

ഭാനുമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk of the sun.

ഭാനുമൽ. *adj.* 1. Luminous, splendid, resplendent. പ്രകാശമുള്ള. 2. beautiful, handsome. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

ഭാനുമാൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഭാനുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunday. ഞായറാഴ്ച.

ഭാമ, യുടെ. *s.* 1. A passionate woman. കൊപമുള്ളവൾ. 2. one of the principal wives of CRISHNA. ക്രിഷ്ണന്റെ പ്രധാനഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി.

ഭാമിനി, യുടെ. *s.* 1. A passionate woman. കൊപമുള്ളവൾ. 2. a wife. ഭാൎയ്യ.

ഭാരക്കട്ടി, യുടെ. *s.* A weight.

ഭാരക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A large stone put on one end of a watering machine.

ഭാരതഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, *India Proper.* ഹിമവാന്ന തെക്ക സെതുവിന്ന വടക്ക ഉള്ള ഭൂമി.

ഭാരതൻ, ന്റെ. *s.* 1. An actor, a mime. 2. a descendant of *Bharata.*

ഭാരതം. ത്തിന്റെ. *s.* 1. See the following. 2. the name of the celebrated epic poem of the *Hindus*, sometimes styled the fifth *Véda.* മഹാ ഭാരതം.

ഭാരതവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* *Bháratavershá*, a country *India Proper.* ഭാരതഖണ്ഡം.

ഭാരതി, യുടെ. *s.* 1. Speech. വാക്ക. 2. a name of *Saraswati*, the goddess of speech. സരസ്വതി. 3. a branch of the dramatic art, dramatic recitation or declamation, the delivery of the dialogue that is composed in elaborate Sanscrit stanzas.

ഭാരത്തുലാം, ത്തിന്റെ. *s.* A large or main beam across rooms.

ഭാരദ്വാജി, യുടെ. *s.* Wild cotton. കാട്ടുപരിത്തി.

ഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Weight. 2. a load, a burden. 3. a charge or obligatory duty, responsibility, onus. 4. oppression or heaviness in sickness. 5. importance, consequence. 6. difficulty. 7. a certain weight of 20 *Tulams.* *adj.* 1. Heavy, onerous. 2. obligatory. 3. indisposed. 4. important. 5. difficult. 6. acute, severe. ഭാരംവഹിക്കുന്നു, 1. To manage, to govern. 2. to carry a burden.

ഭാരയഷ്ടി, യുടെ. *s.* A pole or yoke for carrying burdens, a stick carried over the shoulder with strings attached to either end of it, forming at their lower extremity a noose, in which the articles to be conveyed are suspended. കാവടി.

ഭാരവാഹൻ, ന്റെ. *s.* A porter, a bearer of burdens. ചുമട്ടുകാരൻ.

ഭാരി. *adj.* 1. Great, tall. 2. robust. 3. heavy.

ഭാരികൻ, ന്റെ. *s.* A porter. ചുമട്ടുകാരൻ.

ഭാൎഗ്ഗവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of PARASURÁMA. 2. a name of SUCRA regent of the planet *Venus*, and preceptor of the Titans or demons.

ഭാൎഗ്ഗവി, യുടെ. *s.* 1. A name of LECSHMI the goddess of riches. ലക്ഷ്മി. 2. a name of the goddess PÁRWATI. പാൎവ്വതി. 3. the Linear-bent grass, *Panicum dactylon* and *Agrostis linearis.* (Lin.) കറുക.

ഭാൎങ്ങി, യുടെ. *s.* A plant, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.

ഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* A wife espoused according to the ritual. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ, Husband and wife.

ഭാൎയ്യാപതികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Husband and wife.

ഭാൎയ്യാവാൻ, ന്റെ. *s.* A husband whose wife is living. ഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

ഭാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead, the front. നെററി.

ഭാവ, യുടെ. *s.* The eighth year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുവതവൎഷത്തിൽ എട്ടാമത.

ഭാവഗാംഭീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Depth or profundity of intellect. ഗംഭീരഭാവം.

ഭാവദൎശി, യുടെ. *s.* An attentive servant, one who watches his master's countenance, and learns by it what is to be done. ഭാവംനൊക്കുന്നവൻ.

ഭാവന, യുടെ. *s.* 1. Mental perception, recollection, reminiscence, the present consciousness of past ideas, or perception. ഒൎമ്മ. 2. religious and abstract meditation. ധ്യാനം.

ഭാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഭാവൻ, ന്റെ. *s.* A learned man, a *Pundit* (in theatrical language, but especially applicable to the *manager*, or principal performer.) നാട്യത്തിൽ വിദ്വാൻ.

ഭാവബൊധകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sign or indication of any sentiment or passion. മനൊഗതത്തെ തൊന്നിക്കുക.

ഭാവഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of countenance, purpose, &c.

ഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. State, or condition, of being. 2. natural state of being, innate property, disposition, nature. 3. meaning, purpose, intention. 4. mind, soul. 5. state or affection of mind, especially as an object of amatory and dramatic poetry; two kinds of *Bhávas* are usually enumerated, *St'hayi*, and *Vyabhichári;* the first of which comprehends eight varieties, and the second thirty-three. The first blends both feelings and effects; and sorrow, and sleep, and passion and death, &c., are equally classed amongst the *Bhávas;* dramatic writers add two other classes, or *Anubháva*, and *Vibháva.* 6. act, action. 7. movement, gesture. 8. wanton sport or pastime. 9. corporeal expressions of amarous sentiments, or love, of which the origin and effects are ascribed to the organs

of the body. 10. birth. 11. thing, substance. 12. a being, a living thing. 13. the place of birth or pudendum muliebre. 14. the abstract idea conveyed by a word. 15. the simple idea derived from the root, as expressed in one class of derivatives, as, a going, a doing, &c. 16. advice, instruction. 17. a term in astronomy. 18. an organ of sense or passion. ഭാവം നൊക്കുന്നു, To observe the countenance of any one. ഭാവം പകരുന്നു, The countenance, &c. to change.

ഭാവവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of countenance, purpose, &c.

ഭാവവൈവൎണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

ഭാവസംജ്ഞ, യുടെ. *s.* Gesture, sign, expression of countenance.

ഭാവാനുകൂലം, *adj.* Agreeable, favourable.

ഭാവി, *adj.* Future, what will be or what is about to be; proximately future. ഭവിപ്പാനുള്ള. *s.* A wanton woman. പുംശ്ചലി.

ഭാവികം, ത്തിന്റെ. *s.* See ഭാവുകം.

ഭാവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To intend, to mean. 2. to fancy, to imagine. 3. to figure, to imagine to one's-self. 4. to begin.

ഭാവിതം, *adj.* 1. Mixed (with any thing as an ingredient, as assafœtida or other fragrant substances with curry, &c.) ധൂപിക്കപ്പെട്ട. 2. obtained, got. ലഭിക്കപ്പെട്ട. 3. promised, agreed, acknowledged. സമ്മതിക്കപ്പെട്ട.

ഭാവുകൻ, ന്റെ. *s.* A sister's husband (in theatrical language.) നാട്യത്തിൽ അളിയൻ.

ഭാവുകം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness, auspiciousness. ശുഭം. *adj.* Happy, auspicious, well, right. സുഖം.

ഭാഷ, യുടെ. *s.* 1. Speech. വാക്ക. 2. language. 3. the dialect of any language. 4. SARASWATI, the goddess of speech. 5. form, model, pattern. 6. state, condition. 7. accomplishment. ഭാഷപറയുന്നു, To speak a language. ഭാഷപഠിക്കുന്നു, To learn a language. ഭാഷയാകുന്നു, 1. To be formed. 2. to be arranged, settled. ഭാഷയാക്കുന്നു, 1. To form. 2. to arrange, to settle, to accomplish.

ഭാഷകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Deformity, ugliness. 2. want of uniformity. 3. disappointment.

ഭാഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A linguist, one skilled in languages, an interpreter.

ഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech. വാക്ക.

ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To translate from one language into another.

ഭാഷാഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Difference, alteration.

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A translation, a commentary.

ഭാഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To speak, to converse, to talk. പറയുന്നു. 2. to mock. പരിഹസിക്കുന്നു.

ഭാഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech. വചനം.

ഭാഷ്യകാരൻ, ന്റെ. *s.* A commentator, an annotator, an expounder of technical texts and aphorisms.

ഭാഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A commentary, but particularly the explanation and application of a technical *Sútra* or aphorism; hence applied to many of the annotations on the grammatical aphorisms of *Panini*, to comments on the *Védas*, *&c.* വ്യാകരണ ഭാഷ്യം, വെദാന്ത ഭാഷ്യം, വ്യാഖ്യാനം, ഇത്യാദി. 2. a sort of building.

ഭാസ, ിന്റെ. *s.* 1. Light. ശൊഭ. 2. a ray of light. രശ്മി.

ഭാസമാനം. *adj.* Shining, luminous. ശൊഭയുള്ള.

ഭാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, brightness, lustre. ശൊഭ. 2. a vulture. 3. a cock. പൂവൻകൊഴി. 4. a dove. മാടപ്രാവ.

ഭാസുരം, *adj.* 1. Bright, shining. ശൊഭയുള്ള. 2. enchanting, captivating.

ഭാസ്കരൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

ഭാസ്വന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ഭാസ്വന്തം, &c. *adj.* Luminous, splendid, shining. ശൊഭയുള്ള.

ഭാസ്വരം, *adj.* 1. Bright, shining. ശൊഭയുള്ള. 2. enchanting.

ഭാസ്വാൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഭിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A part, a portion, piece, fragment, bit. അംശം.

ഭിത്തി, യുടെ. *s.* A wall of earth, or masonry. ചുവര.

ഭിദ, യുടെ. *s.* Tearing, rending. പിളൎപ്പ.

ഭിദുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The thunderbolt, the weapon of INDRA. വജ്രായുധം.

ഭിന്ദിപാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A short arrow, thrown from the hand or shot through a tube. പിന്നൊറവുതടി.

ഭിന്നത, യുടെ. *s.* 1. A split, a rend, a tear. 2. division, separation, schism.

ഭിന്നതൻ, ന്റെ. *s.* A seceder, a separatist. ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ഭിന്നമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be split, to be rent, to be torn. 2. to be divided, separated, parted. 3. to be scattered, dispersed.

ഭിന്നമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To split, to rend,

to tear. 2. to divide, to separate. 3. to scatter, to disperse.

ഭിന്നം, &c. *adj.* 1. Split, broken, torn, rent, mutilated, disfigured. പിളൎക്കപ്പെട്ട. 2. divided, distinguished, different, other. വെൎപെട്ട. 3. blown, budded, opened. 4. joined, connected.

ഭിന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To split or be split, broken, torn, rent. 2. to be divided, separated, distinguished, different. 3. to be blown, opened. 4. to be scattered, dispersed. See ഭിന്നം.

ഭിന്നിതം, &c. *adj.* See ഭിന്നം.

ഭിന്നിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A split, a rend, a tear. 2. division, separation, schism.

ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To split, to break, to tear, to rend. 2. to divide, to separate, to distinguish. 3. to scatter, to disperse.

ഭിഷക്ക, ിന്റെ. *s.* A doctor, a physician. വൈദ്യൻ.

ഭിസ്സ, യുടെ. *s.* Food, boiled rice. ചൊറ.

ഭിസ്സട, യുടെ. *s.* Scorched rice. കരിഞ്ഞ ചൊറ.

ഭിക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Service. സെവ. 2. hire, wages. ശമ്പളം. 3. begging, asking. ഇരപ്പ. 4. alms. ധൎമ്മം. ഭിക്ഷകഴിക്കുന്നു, To subsist on alms. ഭിക്ഷകൊടുക്കുന്നു, To give alms. ഭിക്ഷ ഇരക്കുന്നു, To ask alms, to beg. ഭിക്ഷ എടുക്കുന്നു, To beg. ഭിക്ഷ ചൊദിക്കുന്നു, To ask alms. ഭിക്ഷക്ക പൊകുന്നു, To go a begging.

ഭിക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* A mendicant, a beggar, the *Sanyási* or religious mendicant. സന്ന്യാസി.

ഭിക്ഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mendicant, a beggar.

ഭിക്ഷക്കാരി, യുടെ. *s.* A female beggar.

ഭിക്ഷാടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Going about begging, mendicancy. ഇരപ്പാൻ നടക്കുക. ഭിക്ഷാടനം ചെയ്യുന്നു, To go about begging, to ask alms, to mendicate.

ഭിക്ഷാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Subsistance on alms, or food received as alms.

ഭിക്ഷാന്നാശി, യുടെ. *s.* A beggar, a mendicant, one who subsists on alms. ഇരന്നുണ്ണുന്നവൻ.

ഭിക്ഷാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* A beggar. ഇരപ്പവൻ.

ഭിക്ഷാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Subsistance on alms, or food received as alms.

ഭിക്ഷാശി, യുടെ. *s.* A beggar, a mendicant, subsisting on alms.

ഭിക്ഷു, വിന്റെ. *s.* The *Sanyási*, or religious mendicant, the *Brahman* who has entered the fourth stage in life, and subsists entirely on alms. സന്ന്യാസി.

ഭിക്ഷുകൻ, ന്റെ. *s.* A beggar. See ഭിക്ഷു.

ഭീ, യുടെ. *s.* Fear, dread. ഭയം.

ഭീകരം, &c. *adj.* Terrible, fearful, formidable, frightful. ഭയങ്കരം.

ഭീതൻ, ന്റെ. *s.* A fearful, timid person, a coward. ഭയപ്പെട്ടവൻ.

ഭീതം, &c. *adj.* Afraid, frightened, fearful, timid. ഭയമുള്ള.

ഭീതി, യുടെ. *s.* 1. Fear, apprehension. ഭയം. 2. trembling, shaking. വിറയൽ.

ഭീതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To frighten, to make afraid, to threaten.

ഭീതിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v.n.* To be frightened or afraid.

ഭീതിമാൻ, ന്റെ. *s.* A very fearful, timid person. ഭയമുള്ളവൻ.

ഭീമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. one of the five *Pandu* princes.

ഭീമം, ത്തിന്റെ. *s.* Horror, terror, dread. ഭയം. *adj.* Horrible, fearful, terrific. ഭയങ്കരം.

ഭീമരം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

ഭീമസെനൻ, ന്റെ. *s.* One of the five *Pandu* princes.

ഭീരു, വിന്റെ. *s.* A timid or fearful man or woman, a coward. പെടിയുള്ളവൻ, പെടിയുള്ളവൾ.

ഭീരുകൻ, ന്റെ. *s.* A timid, fearful person. ഭീരു.

ഭീരുത, യുടെ. *s.* Fear, timidity, cowardliness. പെടി.

ഭീലുകം, &c. *adj.* Fearful, timid. പെടിയുള്ള.

ഭീഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഭീഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Horror, terror, dread; the property that excites fear. ഭയം. *adj.* Horrible, terrific, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭീഷണി, യുടെ. *s.* Threatening, frightening. ഭയപ്പെടുത്തുക. ഭീഷണികാട്ടുന്നു, To use threats, to threaten, to frighten. ഭീഷണി പറയുന്നു, To speak threatening language.

ഭീഷണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A threatener, a menacer. ഭയപ്പെടുത്തുന്നവൻ.

ഭീഷിതം, &c. *adj.* Threatened, menaced, frightened. പെടിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ഭീഷ്മൻ, ന്റെ. *s.* The grandfather of the *Pandu* princes.

ഭീഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Horror, horribleness, terror, the property that excites fear or terror. ഭീമം. *adj.* Horrible, terrific, fearful. ഭയങ്കരം.

ഭീഷ്മസൂ, വിന്റെ. *s.* The *Ganges.* ഗംഗ.

ഭുക്തം, &c. *adj.* 1. Eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടത. 2. enjoyed, possessed. അനുഭവിക്കപ്പെട്ടത. *s.* Eating, food. അന്നം.

ഭുക്തശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Orts, what is left after a meal. ഉച്ഛിഷ്ടം.

ഭുക്തസമുജ്ഝിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Orts, leavings either

after a meal, or what has dropped from the mouth. ഭക്ഷിച്ചു ശെഷിച്ചത.

ഭുക്തി, യുടെ. *s.* 1. Eating. ഭക്ഷിക്കുക. 2. food, meat. ഭക്ഷണം. 3. possession, fruition, usufruct.

ഭുഗ്നൻ, ന്റെ. *s.* A hump-backed person, one who is crooked or bent. കൂനൻ.

ഭുഗ്നം, &c. *adj.* 1. Crooked, curved. കുനുള്ള. 2. bent, bowed. വളഞ്ഞ. 3. bending, stooping. കുനിഞ്ഞ.

ഭുജഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A serpent, a snake. പാമ്പ.

ഭുജംഗൻ, ന്റെ. *s.* A libertine, debaucher, or lecher. ധൂൎത്തൻ.

ഭുജംഗഭുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A peacock. മയിൽ. 2. the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

ഭുജംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* A serpent, a snake. പാമ്പ.

ഭുജംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake. പാമ്പ.

ഭുജംഗാക്ഷി, യുടെ. *s.* A small kind of galangal, a plant, (the ichneumon plant.) വണ്ടെവാഴി.

ഭുജപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Bhojapatra* tree. പൂതണെക്ക വൃക്ഷം.

ഭുജബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of arm. കയ്യൂക്ക.

ഭുജമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The arm pit. കക്ഷം.

ഭുജം, ത്തിന്റെ. *s.* The arm, the hand. കൈ.

ഭുജയഷ്ടി, യുടെ. *s.* A strong hand. ശക്തിയുള്ളകൈ.

ഭുജവീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of arm. കരബലം.

ഭുജശിരസ്സ,ിന്റെ. *s.* The shoulder, the shoulder blade. തൊൾ.

ഭുജാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast, the chest. മാറിടം.

ഭുജാന്തരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast, the chest. മാറിടം.

ഭുജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To eat, to feed, to devour. ഭക്ഷിക്കുന്നു. 2. to enjoy, to possess. അനുഭവിക്കുന്നു.

ഭുജിഷ്യ, യുടെ. *s.* A female servant. ദാസി.

ഭുജിഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A man servant, a slave. ദാസൻ.

ഭുഞ്ജാനൻ, ന്റെ. *s.* 1. An eater. ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ. 2. an enjoyer, a possessor. അനുഭവിക്കുന്നവൻ.

ഭുവനപതി, യുടെ. *s.* An epithet of the Deity as governor of the world. ദൈവം.

ഭുവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A world. ലൊകം. 2. water. വെള്ളം. 3. heaven, used indefinitely. 4. *Met.* man, mankind.

ഭുവനെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the Deity as Lord of the universe. ദൈവം.

ഭുവല്ലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the seven worlds immediately above the earth ഭൂമിക്കുമീതെയുള്ളലൊകം.

ഭൂ, വിന്റെ. *s.* In composition, 1. The earth. ഭൂമി. 2. a place, a site. *adj.* Born, produced, existing. ഉണ്ടായത.

ഭൂകമ്പദാരുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The smooth-leaved Myxa, *Cordia myxa.* വിടിമരം.

ഭൂകമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* An earth-quake.

ഭൂഗൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* The terrestrial globe, the earth.

ഭൂഗൊളശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Geography.

ഭൂചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The terrestrial globe, the world or universe.

ഭൂചരം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing that moves on the ground as man, beast, &c. മനുഷ്യമൃഗാദി.

ഭൂഛായ, യുടെ. *s.* Darkness. ഇരുട്ട.

ഭൂജം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.

ഭൂജംബു, വിന്റെ. *s.* The fruit of the *Vicancatau, Flacourtia sapida.* നിലഞാവൽ.

ഭൂജാതം, &c. *adj.* Earthly, terrestrial. *s.* Birth. ജനനം.

ഭൂതകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The past or perfect tense of a verb.

ഭൂതകെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Root of the sweet flag. വയമ്പ.

ഭൂതത്താൻ, ന്റെ. *s.* A ghost, a goblin.

ഭൂതധാത്രി, യുടെ. *s.* The earth (from ഭൂത a living being and ധാത്രി a nurse.) ഭൂമി.

ഭൂതനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഭൂതപഞ്ചാത്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* The body, as composed of the five elements. ദെഹം.

ഭൂതപൂൎവ്വകം. *adj.* First existing. ആദ്യമുള്ളത.

ഭൂതബാധ, യുടെ. *s.* Sorrow or vexation arising from accident or casual causes.

ഭൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goblin, a ghost or malignant spirit, considered as haunting cemeteries, lurking in trees, animating carcasses, and deluding, or devouring human beings. 2. a demi-god. 3. a living being. 4. an element, five *Bhútas* are enumerated by the *Hindus*, viz. earth, fire, water, air, and *Acása* or æther. *adj.* 1. Been, become. 2. gone, past. 3. in composition, like, resembling. 4. obtained, got. 5. proper, right. 6. true.

ഭൂതയജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Sacrifice, oblation. ബലി.

ഭൂതലപൊടക, യുടെ. *s.* Senna, *Cassia Senna.*

ഭൂതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ഭൂതവാക്ക,ിന്റെ. *s.* The voice of an invisible being.

ഭൂതവെശി, യുടെ. *s.* A species of the *Nebari (Nyctanthis tristis)* with white flowers. വെളുത്തചെമന്തി.

ഭൂതസഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Possession by evil spirits.

ഭൂതാൎത്ഥവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Truth, a fact. പരമാൎത്ഥ വാക്ക.

ഭൂതാൎത്ഥം, *adj.* Gone, past. കഴിഞ്ഞ.

ഭൂതാത്മാ, വിന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. the body. ശരീരം.

ഭൂതാവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Beleric myrobalan, *Terminalia belerica.* താന്നിവൃക്ഷം.

ഭൂതാവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Possession by a devil or an evil spirit.

ഭൂതി, യുടെ. *s.* 1. Superhuman power, as attributable to SIVA especially, and attainable by the practice of austere and magical rites. ഐശ്വൎയ്യം. 2. ashes. ഭസ്മം. 3. prosperity, success, riches.

ഭൂതികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of gentian, *Gentiana cherayta.* നിലവെപ്പ. 2. a fragrant grass, *Andropogon schœnanthus.* കവടപ്പുല്ല. 3. another kind of grass. പൃതണക്കപ്പുല്ല.

ഭൂതെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, the king of demons. ശിവൻ.

ഭൂതൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* Reflection, consideration.

ഭൂദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Burying, interring, interment. 2. a burying ground. 3. a grant of land.

ഭൂദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A hog, as tearing up the earth. പന്നി.

ഭൂദെവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.

ഭൂധാരൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of a king, as one who supports the earth. രാജാവ.

ഭൂനാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ഭൂനിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of gentian, commonly *Cherayta, Gentiana cherayta.* (Rox.) നിലവെപ്പ, പൃത്തരിച്ചുണ്ട.

ഭൂപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

ഭൂപദി, യുടെ. *s.* *Arabian* jasmine, *Jasmina Zambac.* മുല്ല.

ഭൂപൻ, ന്റെ. *s.* A king, a prince, a sovereign. രാജാവ.

ഭൂപാലൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

ഭൂപാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

ഭൂപ്രദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* Going round the world. ഭൂമിചുററിനടക്കുക.

ഭൂഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Kingly government.

ഭൂഭുക്ക,ിന്റെ. *s* A king, a sovereign. രാജാവ.

ഭൂഭൃത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A king. രാജാവ. 2. a mountain. പൎവ്വതം.

ഭൂമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The region of the earth.

ഭൂമാ, വിന്റെ. *s.* Abundance, increase. വൎദ്ധന.

ഭൂമി, യുടെ. *s.* 1. The earth, universe, or world. 2. land, soil, ground. 3. a place, or site.

ഭൂമിക, യുടെ. *s.* Theatrical dress, the costume of any character represented on the stage. നാട്യാലങ്കാരം.

ഭൂമിജൻ, ന്റെ. *s.* The planet *Mars,* in mythology the son of the earth. ചൊവ്വാ.

ഭൂമിജംബുക, യുടെ. *s.* A tree, *Premna herbacea.* നിലഞാവൽ.

ഭൂമിതാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The Orchis-like Curculigo, *Curculigo Orchioides.* നിലപ്പന.

ഭൂമിതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen or rock-oil.

ഭൂമിദെവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂമിദെവി, യുടെ. *s.* The goddess of the earth, the earth personified.

ഭൂമിപാലകൻ, ന്റെ. *s.* A king.

ഭൂമിപാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Government, management of royal affairs.

ഭൂമിഭൎത്താ, വിന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.

ഭൂമിസ്പൃക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. The *Vaisya* or *Hindu* of the third tribe, the cultivator or trader. വൈശ്യൻ. 2. a man, man, mankind. മനുഷ്യൻ.

ഭൂമീന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* An emperor, a sovereign.

ഭൂയസ്. *ind.* 1. Much, many. വളരെ. 2. afterwards. പിന്നത്തെതിൽ. *adv.* Frequently, repeatedly, again. പിന്നെയും.

ഭൂയാൻ. *ind.* 1. Much, many. വളരെ. 2. frequently. കൂടക്കൂടെ.

ഭൂയിഷ്ഠം. *adj.* Many, very many, much, most. അധികം.

ഭൂരി, യുടെ. *s.* Gold. സ്വൎണ്ണം. *adj.* Much, many. വളരെ.

ഭൂരിതമം, *adj.* Very much, excessively many. ഏററവും അധികം.

ഭൂരിഫെന, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Charmaghás.* ചമ്മലന്ത.

ഭൂരിമായു, വിന്റെ. *s.* A jackal. കുറുക്കൻ.

ഭൂരുണ്ഡി, യുടെ. *s.* A sort of sun-flower or Indian turnsole, *Heliotropium Indicum.* വെനൽപച്ച.

ഭൂരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree. വൃക്ഷം.

ഭൂരെണു, വിന്റെ. *s.* Dust. പൂഴി.

ഭൂൎജ്ജപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Bhojapatra* tree. പൃതണക്കവൃക്ഷം.

ഭൂൎജ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Bhoj* or *Bhojapatra,* a tree growing in the snowy mountains, and called by travellers a kind of birch; the bark is used for writing on, and very generally for *Hooka* snakes. പൃതണക്കം.

ഭൂലത, യുടെ. *s.* A worm, an earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.

ഭൂലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth, the habitation of mortals.

ഭൂവലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The circle or circumference of the earth or globe. ഭൂമിയുടെ ചുററ.

ഭൂവാസികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Men, inhabitants of the earth.

ഭൂശക്കര, യുടെ. *s.* A root something like the liquorice.

ഭൂഷ, യുടെ. *s.* Adorning, decorating with trinkets, jewels, &c. ആഭരണാലങ്കാരം.

ഭൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ornament, embellishment. അലങ്കാരം. 2. a trinket or jewel. ആഭരണം.

ഭൂഷിതം, &c. *adj.* Adorned, ornamented, decorated, dressed. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

ഭൂഷ്ണു, *adj.* 1. Being, existing. 2. being well, faring well.

ഭൂസുതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The planet MARS. ചൊവ്വാ. 2. an *Asur.* നരകൻ.

ഭൂസുരൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂസുധാശനൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ഭൂസ്തൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Andropogon schœnanthus.* പുതണെക്കപ്പുല്ല.

ഭൃഗു, വിന്റെ. *s.* 1. The name of a celebrated *Muni* and one of the ten *Brahmádicas* or *Prajápatis* the sons of BRAHMA, the first created of beings. 2. SUCRA, the regent of the planet VENUS. ശുക്രൻ. 3. the *Rishi Jamadágni,* the father of PARASURÁMA and the grandson of the *Muni Bhrigu.* 4. a precipice. ചരിവ. 5. table land, the level summit of a mountain. മുകൾപരപ്പ.

ഭൃംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large black bee, the humble bee. വണ്ട. 2. woody cassia. എലവംഗം. 3. a bird. 4. a plant, *Eclipta* or *verbesina prostrata.* കഞ്ഞുണ്ണി.

ഭൃംഗരാജം, ത്തിന്റെ *s.* The name of a spreading plant, *Eclipta* or *verbesina prostrata,* or perhaps more properly *Verbesina scandens.* കഞ്ഞുണ്ണി.

ഭൃംഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden vase especially used at royal ceremonials. പൊൻകിണ്ടി.

ഭൃംഗാരി, യുടെ. *s.* A cricket. ചീവിട.

ഭൃംഗി, യുടെ. *s.* One of SIVA's chamberlains. ശിവപരിചാരകന്മാരിൽ ഒരുവൻ.

ഭൃതകൻ, ന്റെ. *s.* A hired labourer, a servant. വെലക്കാരൻ.

ഭൃതൻ, ന്റെ. *s.* A hired, paid, or maintained person.

ഭൃതം, &c. *adj.* 1. Hired, paid. 2. maintained. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ഭൃതി, യുടെ. *s.* 1. Wages, hire, salary. കൂലി, അരിജീവിതം. 2. nourishment, maintenance, support. രക്ഷണം. 3. capital, principal. മുതൽ ദ്രവ്യം.

ഭൃതിഭുക്ക്, ിന്റെ. *s.* A hired labourer or servant. വെലക്കാരൻ.

ഭൃത്ത്, ിന്റെ. *s.* A governor, a ruler, an upholder. ഭരിക്കുന്നവൻ.

ഭൃത്യ, യുടെ. *s.* 1. A maidservant. ദാസി. 2. hire, wages. കൂലി.

ഭൃത്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A servant, a minister. 2. a slave.

ഭൃത്യപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* The work or office of a servant. ഭൃത്യന്റെ വെല.

ഭൃശം. *adj.* Much, excessive, exceeding. എററവും, അധികം. *adv.* Much, exceedingly. എററവും.

ഭൃശ്യം. *adj.* Very much, excessive. എററവും. *adv.* Excessively, exceedingly.

ഭൃഷ്ടം. *adj.* Fried. വറുക്കപ്പെട്ട.

ഭേകപർണ്ണി, യുടെ. *s.* Asiatic Pennywort, *Hydrocatile Asiatica.* കുടകൻ.

ഭേകം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

ഭേകി, യുടെ. *s.* A female frog, or a young frog. പെൺതവള.

ഭേത്താ, വിന്റെ. *s.* A facetious or seditious man, a traitor, or one who secretly corresponds with an enemy. ദ്രൊഹി.

ഭേദഗതി, യുടെ. *s.* Alteration, variation, difference.

ഭേദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Separating, dividing, literally or figuratively; as tearing, breaking, specifying, discriminating, &c.

ഭേദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dividing, separating. 2. tearing, rending, breaking, &c. 3. difference, distinction. 4. kind, sort, species. 5. disunion, discord, disagreement. 6. sowing dissension, breaking the unanimity of confederates, one of the means of success against an opponent. 7. change, alteration for the better. ഭേദംവരുത്തുന്നു, 1. To change, to alter. 2. to improve any thing.

ഭേദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be divided, to be disunited, to be separated. 2. to be broken, torn, rent. 3. to change, to alter, to differ from. 4. to be purged.

ഭേദിതം. *adj.* 1. Divided, separated. 2. torn, rent, broken. 3. disunited. പിളൎക്കപ്പെട്ടത.

ഭേദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To separate, to divide. 2. to break, to tear. 3. to cause to differ. 4. to disunite, to cause to disagree.

ഭേദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Changeableness, fickleness. 2. distinction. ഭേദ്യം ചെയ്യുന്നു, 1. To change, to alter. 2. to oppress, to punish.

ഭേരി, യുടെ. *s.* A kettle drum.

ഭേരീരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of the kettle drum.

ഭേരുണ്ഡം. *adj.* Terrible, formidable. ഭയങ്കരം.

ഭെഷജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A medicament, medicine, a remedy, a drug. മരുന്ന. 2. a kind of fennel, *Nigella Indica.* കരിഞ്ചീരകം.

ഭെഷജാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The vehicle or medium in which medicine is administered, as water gruel, &c. അനുപാനം.

ഭൈരവൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva, but more especially an inferior manifesation or form of the deity, eight of which are called by the common name *Bhairava*, and are severally termed *Asitánga*, *Ruru*, *Chánda*, *Crodha*, *Unmatta*, *Cupali*, *Bhíshana*, and *Sanhára*, all alluding to terrific properties of mind or body.

ഭൈരവം, &c. *adj.* Terrible, dreadful, horrible. *s.* Horror, the property of exciting terror. ഭീഷണം.

ഭൈരവി, യുടെ. *s.* 1. A name or form of Durga. കാളി. 2. a musical mode. ഒരു രാഗം.

ഭൈഷജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drug, a medicament, a medicine. ഔഷധം. 2. a remedy. ചികിത്സ.

ഭൈക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing obtained by begging. ഭിക്ഷാവസ്തു.

ഭൊ. *ind.* A vocative particle.

ഭൊക്തവ്യം. *adj.* 1. To be enjoyed, to be possessed. അനുഭവിപ്പാനുള്ള. 2. edible. ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള.

ഭൊക്താ, വിന്റെ. *s.* 1. An eater. 2. an enjoyer. അനുഭവിക്കുന്നവൻ. 3. a husband. ഭൎത്താവ.

ഭൊക്തുകാമൻ, ന്റെ. *s.* A cupidinous or sensual person. ഭൊഗത്തിന ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment, fruition, pleasure, sensual delight. സുഖാനുഭവം. 2. wealth, prosperity. സമ്പത്ത. 3. nourishing, cherishing. 4. a snake's body. പാമ്പിന്റെ ഉടൽ. 5. a snake's expanded hood. പാമ്പിന്റെ ഫണം. 6. hire, rent. കൂലി. 7. the hire of dancing girls or courtezans.

ഭൊഗപാലൻ; ന്റെ. *s.* 1. A groom. 2. a bridegroom. മണവാളൻ.

ഭൊഗഭൂമി, യുടെ. *s.* 1. Indra's paradise, *Swerga.* സ്വൎഗ്ഗം. 2. a fertile soil or field.

ഭൊഗലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Interest or profit made by the use of any thing pledged.

ഭൊഗലൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* Sensuality, cupidity.

ഭൊഗലൊലുപം, &c. *adj.* Sensual.

ഭൊഗവതി, യുടെ. *s.* 1. The capital of the *Nágas* or serpents. നാഗങ്ങളുടെ നഗരം. 2. the *Ganges* of the infernal regions. പാതാളനദി.

ഭൊഗശില, യുടെ. *s.* A woman of pleasure. കാമിനി.

ഭൊഗശീലൻ, ന്റെ. *s.* A man of pleasure.

ഭൊഗി, യുടെ. *s.* 1. A serpent. സൎപ്പം. 2. a prince, a king. രാജാവ. 3. a person who accumulates money for particular expenditure. 4. a person brought up in luxury or enjoying it. 5. a palankeen bearer. പൊണ്ടൻ.

ഭൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To enjoy; particularly as applied to any carnal or sensual pleasure.

ഭൊഗിനി, യുടെ. *s.* 1. A royal concubine. രാജാവിന്റെ വെപ്പാട്ടി. 2. the capital of the *Nágas* or serpents. നാഗനഗരം.

ഭൊഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment, or usufruct. അനുഭവം. 2. grain. *adj.* Fit to be enjoyed, agreeable, delicious. അനുഭവിപ്പാന്തക്ക.

ഭൊജൻ, ന്റെ. *s.* The name of a sovereign of *Oujein*, who is supposed to have flourished about the end of the tenth century; he was a celebrated patron of learned men, and the nine gems, or poets and philosophers are often ascribed to his era.

ഭൊജനപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* An epicure, a gormand.

ഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Food. 2. a repast or meal. 3. eating.

ഭൊജനസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Any article of food.

ഭൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, *Patna* and *Bhagalpur.*

ഭൊജി, യുടെ. *s.* An eater. ഭക്ഷിപ്പവൻ.

ഭൊജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Food. ഭക്ഷണം. *adj.* Edible. ഭക്ഷിപ്പാന്തക്ക.

ഭൊജ്യസംഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Chyle, the primary juice of the body.

ഭൊഷത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Folly, foolishness. 2. ignorance, stupidity.

ഭൊഷത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Foolishness, folly. 2. ignorance, stupidity.

ഭൊഷൻ, ന്റെ. *s.* A fool, a blockhead, an ignoramus, an idiot.

ഭൊഷ്ക്ക, ിന്റെ. *s.* Falsehood, a lie, an untruth. ഭൊഷ്ക്ക പറയുന്നു, To tell a lie, to lie.

ഭൊഷ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Wind from behind. കീഴ്ശ്വാസം.

ഭൊസ്. *ind.* A particle of calling, addressing.

ഭൌതികം, *adj.* Relating or appertaining to evil spirits. ഭൂതസംബന്ധമായുള്ള.

ഭൌമൻ, ന്റെ. *s.* 1. The planet *Mars*, as son of the earth. ഭൂമിയുടെ പുത്രൻ, ചൊവ്വാ. 2. the name of a demon.

ഭൌമം, &c. *adj.* Earthly, terrestrial, produced in or relating to the earth. ഭൂമിസംബന്ധമായുള്ള.

ഭൌരികൻ, ിന്റെ. *s.* The superintendant of gold, a

treasurer. സ്വൎണ്ണത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ഭ്രുകുടി, യുടെ. *s.* A frown. കൊട്ടുഞരമ്പു.

ഭ്രുകുംസൻ, ന്റെ. *s.* An actor wearing female attire. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Whirling, going round. ചുഴല്ച. 2. wandering, literally or figuratively. ചുററുക.

ഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Whirling, going round, circumgyration. ചുഴല്ച. 2. error, ignorance, mistake, misapprehension, illusion. അന്ധത. 3. perturbation, confusion or perplexity of mind. ഇളക്കം. 4. a temporary aberration of reason, delirium. 5. astonishment, surprise, amazement. 6. stupor, dulness. 7. roaming, wandering. 8. desire, wish. 9. a whirlpool. 10. a drain, a water-course.

ഭ്രമരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hair curled upon the forehead. നെററിക്കുറുനിര. 2. a bee. വണ്ടു. 3. a top or ball for playing with. പമ്പരം.

ഭ്രമരകീടം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of wasp that builds a solitary nest in the angles of walls, doors. &c. കടന്നൽ.

ഭ്രമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A chafer, a beetle or large bee. വണ്ടു. 2. the honey bee. തെനീച്ച.

ഭ്രമാസക്തൻ, ന്റെ. *s.* An armourer, a sword cleaner, a knife grinder. കടച്ചിക്കൊല്ലൻ.

ഭ്രമി, യുടെ. *s.* 1. Whirling, going round. 2. error, mistake, blunder. ഭ്രമം.

ഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To err, to mistake, to wander. 2. to be in confusion or perplexity, to lose one's presence of mind. 3. to be deranged in mind, to be stupified, infatuated, mad. 4. to wonder, to be astonished, surprised, amazed. 5. to be charmed, to be bewitched.

ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To throw into confusion, or perplexity. 2. to astound, to astonish, to surprize. 3. to infatuate, to charm, to bewitch, to stupify. 4. to turn round.

ഭ്രംശനം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Error, falling or declining from a height or from propriety. പാതിത്യം.

ഭ്രംശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To err, to fall or decline from a height or propriety.

ഭ്രഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is fallen, figuratively, one who is vicious, depraved, fallen from virtue. 2. an outcast. പതിതൻ.

ഭ്രഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Fallen, figuratively, vicious, depraved, fallen from virtue. 2. outcast, excommunicated. 3. fried. വറുക്കപ്പെട്ട.

ഭ്രാജിഷ്ണു, *adj.* Elegant, splendid, radiant in ornament and vesture. ഭംഗിയുള്ള.

ഭ്രാതാവു,ിന്റെ. *s.* A brother. സഹോദരൻ.

ഭ്രാതൃകം. *adj.* Fraternal, brotherly, of or belonging to a brother. സഹോദര സംബന്ധമായുള്ള.

ഭ്രാതൃജൻ, ന്റെ. *s.* A brother's son. സഹോദര പുത്രൻ.

ഭ്രാതൃജായ, യുടെ. *s.* A brother's wife, a sister-in-law. ജ്യെഷ്ഠാനുജഭാൎയ്യ.

ഭ്രാതൃപത്നി, യുടെ. *s.* A brother's wife.

ഭ്രാതൃഭഗിനികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Brother and sister. സൊദരസൊദരിമാർ.

ഭ്രാതൃവ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A brother's son. സഹോദരപുത്രൻ. 2. an enemy. ശത്രു.

ഭ്രാതൃസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Fraternal affection, brotherly love.

ഭ്രാത്രീയൻ, ന്റെ. *s.* A brother's son, a nephew. സഹോദരപുത്രൻ.

ഭ്രാത്രീയം, &c. *adj.* Fraternal, belonging or relating to a brother.

ഭ്രാന്തു,ിന്റെ. *s.* 1. Confusion, distraction of mind. 2. madness, derangement of mind. ഭ്രാന്തുപിടിക്കുന്നു, To become mad. ഭ്രന്തുപറയുന്നു, To speak as a madman or as one deranged in mind.

ഭ്രാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lunatic, a mad-man. 2. a stupid, ignorant man.

ഭ്രാന്തം, &c. *adj.* 1. Whirled, revolved. 2. blundering, mistaken, under delusion or in delerium, mad.

ഭ്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Error, mistake, ignorance. 2. going round, whirling, revolving, giddiness. 3. unsteadiness, locomotion. 4. supposition, doubt.

ഭ്രാന്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* See ഭ്രാന്തൻ.

ഭ്രാന്തിഹരൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister. ആലൊചനക്കാരൻ.

ഭ്രാമണം, ത്തിന്റെ. *s.* Whirling, turning round, revolving.

ഭ്രാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honey. ഒരു വക തെൻ. 2. a dance performed in a ring, dancing round about.

ഭ്രാമരി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI, from having assumed the form of a bee, in order to contend with *Mahasur.* പാൎവ്വതി.

ഭ്രാഷ്ട്രം,ത്തിന്റെ. *s.* A frying pan. കാരൊൽ.

ഭ്രൂകുടി, യുടെ. *s.* A frown. കൊട്ടുഞരമ്പു.

ഭ്രൂകുംസൻ, ന്റെ. *s.* An actor in female apparel. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രൂ, വിന്റെ. *s.* An eye-brow. പിരികം.

ഭ്രൂകുടി, യുടെ. *s.* A frown, a look of displeasure. കൊട്ടുഞരമ്പു.

ഭ്രൂകംസൻ, ന്റെ. *s.* A male actor in female attire. സ്ത്രീവെഷക്കാരൻ.

ഭ്രൂചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Raising or moving the eye-brows. പുരികം ഇളക്കുക.

ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The embryo or fœtus, a child. ശിശു, ഗൎഭം.

ഭ്രൂണഹാ, വിന്റെ. *s.* One who occasions or procures abortion. ഗൎഭം അലസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ഭ്രൂഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A frown. കൊട്ട ഞെരമ്പു.

ഭ്രൂമധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The part of the forehead between the eye-brows. പുരികത്തിന്റെ നടുവു.

ഭ്രൂവല്ലി, യുടെ. *s.* The eye-brows. പുരികം.

ഭ്രൂവിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Moving the eye-brows.

ഭ്രൂസംജ്ഞ, യുടെ. *s.* Motion with the eye-brows.

ഭ്രെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deviation from rectitude, declining or falling from virtue, &c. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്ന പതിക്കുക. 2. going, proceeding. നടക്കുക. 3. loss. ചെതം. 4. a fraction. $\frac{1}{20}$.

മ

മ. 1. The twenty-fifth consonant in the Malayalim alphabet, corresponding to the letter *M*. 2. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു. 3. SIVA. ശിവൻ. 4. VISHNU. വിഷ്ണു. 5 this letter abbreviated is written thus ം.

മകൻ, ന്റെ. *s.* A son.

മകം, ത്തിന്റെ. *s.* The tenth lunar asterism in *Hindu* astronomy containing four stars.

മകയിരം, ത്തിന്റെ. *s.* The fifth lunar asterism in *Hindu* astronomy.

മകരകുണ്ഡലൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മകരകെതനൻ, ന്റെ. *s.* CÁMA, the *Hindu Cupid.* കാമൻ.

മകരതൊരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An honorary wreath or string of flowers, &c., raised upon poles, and carried in front as an emblem of distinction.

മകരത്തുറാവു, ിന്റെ. *s.* A shark.

മകരധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA, the *Hindu Cupid.* കാമൻ.

മകരന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The honey or nectar of flowers. പൂന്തെൻ.

മകരപ്പൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* A crop of paddy reaped in January.

മകരമത്സ്യം ത്തിന്റെ. *s.* A marine monster. മത്സ്യത്തിൽ വലുതായ ഒരു ജാതി.

മകരമാസം, ത്തിന്റെ. *s* The month January.

മകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sea-monster, the emblem of the *Hindu Cupid.* മത്സ്യത്തിൽ ഒരു ജാതി. 2. the sign in the zodiac termed *Capricornus.* ഒരു രാശി. 3. one of CUBÉRA's treasures. കുബെരന്റെ നിധികളിൽ ഒന്ന. 4. the name of a month (January.)

മകരംരാശി, യുടെ. *s.* The sign *Capricorn* in the zodiac.

മകരസ്സംക്രാന്തി, യുടെ. *s.* The sun's transit from *Sagittarius* to *Capricorn.*

മകരാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. The *Hindu Cupid.* കാമദെവൻ. 2. the ocean. സമുദ്രം.

മകരാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

മകരാശ്വൻ, ന്റെ. *s.* VARUNA, the *Hindu Neptune,* whose steed is the alligator. വരുണൻ.

മകരി, യുടെ. *s.* 1. One of the poisonous teeth of the *Cobra-capell.* 2. an alligator.

മകൾ, ളുടെ. *s.* A daughter.

മകുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crest, a head-dress, a crown, a tiara. കിരീടം, മുടി. 2. an ornament on the top of any thing, pillar or building.

മകുടി, യുടെ. *s.* A crest, a crown.

മകുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mirror. കണ്ണാടി.

മകുഷ്ഠകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of kidney bean, a wild variety perhaps of the Phaseolus Mungo. കാട്ടുപയറ.

മക്കത്തായം, ത്തിന്റെ. *s.* Inheritance from father to son.

മക്കിപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A species of wormwood.

മക്കുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A bug. മൂട്ട.

മഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. the tenth lunar asterism. മകം.

മഖശാല, യുടെ. *s.* A place of sacrifice. യാഗശാല.

മഗധൻ, ന്റെ. *s.* A bard whose peculiar province it is to sing the praises of a chief's ancestors in his presence, a family bard or minstrel.

മഗധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country, *South Behar.* ഒരു രാജ്യം. 2. long pepper. കാട്ടുതിപ്പലി.

മഗരി, യുടെ. *s.* 1. The first fang of the four poisonous teeth of the *Cobra-capell.* 2. a female alligator.

മഗ്നമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be plunged, to be immersed. 2. to be sunk, to be drowned.

മഗ്നം, &c. *adj.* 1. Plunged, dived, immersed. 2. sunk, drowned. മുഴുകിയ.

മഘ, യുടെ. *s.* The tenth lunar asterism.

മഘം, ത്തിന്റെ. *s.* The tenth lunar asterism, containing four stars. മകം.

മഘവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of INDRA. ദെവെന്ദ്രൻ. 2. one of the twelve *Chacravartis* or universal monarchs of the *Jainas.*

മങ്കം, ിന്റെ. *s.* Chaff, blighted ears of corn.
മങ്ക, യുടെ. *s.* A woman.
മങ്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* An earthen vessel.
മങ്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* An earthen water pot.
മംഗല, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI the wife of SIVA. പാൎവ്വതി.
മംഗലകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An auspicious ceremony, the marriage ceremony, matrimony. 2. a virtuous act.
മംഗലഘോഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage or nuptial pomp, &c.
മംഗലദെവത, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.
മംഗലപാഠകൻ, ന്റെ. *s.* A bard, an encomiast.
മംഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Welfare, prosperity, happiness, good success. 2. preserving property; taking care of what has been gained, prudence, carefulness. 3. marriage, matrimony. മംഗലം പാടുന്നു, To conclude a song. *adj.* Happy, prosperous, fortune, faring well.
മംഗലവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Music used on joyful occasions.
മംഗലവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Tuesday. ചൊവ്വാഴ്ച.
മംഗലസ്തുതി, യുടെ. *s.* Praise, blessing, panegyric.
മംഗലാംഗി, യുടെ. *s.* A beautiful or handsome woman. സൌന്ദൎയ്യമുള്ളവൾ.
മംഗല്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* Lentils, *Cicer lens.* വെള്ളതുവര.
മംഗല്യഗന്ധി, യുടെ. *s.* A fragrant perfume, a fragrance. സുഗന്ധി.
മംഗല്യധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage, matrimony. വിവാഹം.
മംഗല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The holy fig-tree, *Ficus religiosa.* 2. the *Vilwa, Marmelos ægle.* മ്ലൂവ്വം. 3. a fragrant sort of agallochum or aloe wood. സുഗന്ധമുള്ള അകിൽ. 4. the marriage token, or ornament of gold with a cotton string tied round the neck. താലി. 5. a sort of pulse, *Cicer lens.* വെള്ളതുവര. *adj.* 1. Beautiful, handsome, agreeable. 2. auspicious, propitious, conferring happiness, prosperity, &c.
മംഗല്യസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The cotton cord to which the marriage token or *táli* is fastened. വിവാഹകൎമ്മത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ചരട.
മംഗല്യസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A married woman. ഭൎത്താവുള്ള സ്ത്രീ.
മംക്ഷു, *ind.* 1. Quickly, swiftly, instantly. വെഗം. 2. much, exceedingly. വളരെ.
മങ്ങലി, യുടെ. *s.* A large water jar or pitcher.
മങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Growing dim, dimness. 2. paleness, sallowness. 3. fainting, withering, decaying.
മങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow pale, sallow, wan. 2. to grow dim, as gold, a light, &c. 3. to wither, to be pale, to be destroyed. മങ്ങിപ്പൊകുന്നു, To become dim, faint; pale. മങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be dim, faint, to be pale, to be wan. മങ്ങിയെരിയുന്നു, മങ്ങിക്കത്തുന്നു, To burn dim, or faint.
മചൎച്ചിക, യുടെ. *s.* Excellence, happiness. ശ്രെഷ്ഠത. *adj.* Best, excellent. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.
മച്ച, ിന്റെ. *s.* 1. A ceiling, or boarded floor. 2. a room which has a boarded ceiling. 3. a rough kind of creeping plant. മച്ചിടുന്നു, To lay rafters or beams and put boards on them so as to form a wooden ceiling.
മച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* A house or room which has a boarded ceiling.
മച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sample, specimen. 2. a pattern, a model. 3. a little piece of gold kept for a sample to compare with what was given to the goldsmith. 4. a string of little samples of gold of different degrees of ascertained purity, by comparison with which the purity of other gold is defined. മച്ചം നൊക്കുന്നു, To examine any thing by the sample given. മച്ചംപിടിക്കുന്നു, To take a model, sketch or plan of any thing. മച്ചംഎടുക്കുന്നു, To cut off or take a sample of gold given to the goldsmith, &c.
മച്ചമ്പി, യുടെ. *s.* A brother-in-law.
മച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A barren woman. 2. a barren cow, &c.
മച്ചിങ്ങാ, യുടെ. *s.* A withered fruit.
മച്ചിനൻ, ന്റെ. *s.* A brother-in-law.
മച്ചുപലക, യുടെ. *s.* Boards for a ceiling.
മച്ചുമ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The space above a boarded ceiling.
മജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bathing, washing, ablution, immersion. കുളി. 2. sinking in the water. മുങ്ങുക. 3. marrow. മെദസ്. മജ്ജനംചെയ്യുന്നു, 1. To bathe, to perform ablution. കുളിക്കുന്നു. 2. to sink. മുങ്ങുന്നു, വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നു.
മജ്ജനശാല, യുടെ. *s.* A bathing room. കുളിപ്പുര.
മജ്ജാ, വിന്റെ. *s.* 1. Pith or sap of trees, &c. കാതൽ. 2. the marrow of the bones and flesh. ആറാമത്തെ ധാതു.
മജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To wash, to bathe. കുളിക്കുന്നു. 2. to sink, to dive, to be drowned. മുങ്ങുന്നു.
മഞ്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bed, a bedstead. കട്ടിൽ. 2. a platform, a scaffold.
മഞ്ചകാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A bug. മൂട്ട.

മഞ്ചട്ടി, യുടെ. *s.* *Bengal* madder, *Rubia manjith.*

മഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bed, a bedstead. കട്ടിൽ. 2. a platform, a scaffold. 3. any elevated shed raised on bamboos in a corn-field, &c., where a watchman is stationed to protect the corn from cattle, birds, wild beasts, &c. മാടം. 4. a sort of throne or chair of state, a platform on which it is raised, the dais.

മഞ്ചാടി, യുടെ. *s.* A tree, *Adenanthera pavonia.* The seeds or beans of this tree are used by goldsmiths in weighing gold. മഞ്ചാടി 1 is 4 grains; 5 are 1 scruple; മഞ്ചാടി 15 are 3 scruples, or 1 dram, or $\frac{1}{8}$ of an ounce; മഞ്ചാടി 20 are 4 scruples, or 1 കഴഞ്ചു; മഞ്ചാടി 120 or കഴഞ്ചി 6 are 24 scruples, or 1 ounce: മഞ്ചാടി 1920 or കഴഞ്ചു 96 are 16 ounces or 1 lb.

മഞ്ചാടിയിട, യുടെ. *s.* A weight as applied to diamonds only.

മഞ്ചിക, യുടെ. *s.* A basket, a large basket. വലിയ കൊട്ട.

മഞ്ജരി, യുടെ. *s.* 1. A compound pedicle; a fruit or flower stalk. പൂന്തൊത്ത, പൂങ്കുല. 2. a shoot, a sprout, a bud. തളിർ.

മഞ്ജിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* *Bengal* madder, a plant used in medicine, and in dyeing, *Rubia manjith.* (Rox.) മഞ്ചട്ടി.

മഞ്ജീരം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the feet or toes. കാൽചിലമ്പ.

മഞ്ജീരിക, യുടെ. *s.* Seed of the sweet basil. *Ocimum basilicum.* (Lin.)

മഞ്ജു, *adj.* Beautiful, pretty, agreeable, pleasing. മനൊഹരമായുള്ള.

മഞ്ജുവാണി, യുടെ. *s.* Agreeable speech. നല്ലവാക്ക.

മഞ്ജുളം. *adj.* Beautiful, agreeable, pleasing. മനൊഹരമായുള്ള.

മഞ്ജുളാംഗി, യുടെ. *s.* A beautiful or handsome woman. സുന്ദരി.

മഞ്ജൂഷ, യുടെ. *s.* A large basket or box. വലിയകൊട്ട, വലിയ പെട്ടി.

മഞ്ഞ, ിന്റെ. *s.* 1. Dew. 2. a fog, a mist. 3. snow, hoar-frost on mountains.

മഞ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Yellow colour. 2. turmeric. *adj.* Yellow, of a yellow colour.

മഞ്ഞക്കരു, വിന്റെ. *s.* The yoke of an egg.

മഞ്ഞക്കാമില, യുടെ. *s.* A species of jaundice.

മഞ്ഞക്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The yellow *Amaranth* or *Barleria*, also *Justicia infundibiliformis.*

മഞ്ഞക്കൂരി, യുടെ. *s.* A kind of fish.

മഞ്ഞക്കൂവ, യുടെ. *s.* The yellow coloured arrow-root plant, *Curcuma Rotunda.* (Willd.)

മഞ്ഞക്കൊര, യുടെ. *s.* A sort of grass growing in paddy fields.

മഞ്ഞച്ചെമന്തി, യുടെ. *s.* A variety of the *Chrysanthenum Indicum.*

മഞ്ഞച്ചെര, യുടെ. *s.* A yellow kind of the *Chéra* snake.

മഞ്ഞനിറം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow colour.

മഞ്ഞപ്പട്ട, ിന്റെ. *s.* Yellow silk, yellow clothes.

മഞ്ഞപ്പന്തിരടി, യുടെ. *s.* Marvel of Peru, the yellow or the variegated species.

മഞ്ഞപ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* The juice of the turmeric, or turmeric water.

മഞ്ഞപ്പാവട്ട, യുടെ. *s.* A species of yellow wood of which the stocks of native guns are made.

മഞ്ഞപ്പിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of jaundice.

മഞ്ഞപ്പീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, a sort of *Ghósha* with yellow flowers.

മഞ്ഞപ്പൂമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree bearing yellow flowers, *Nyctanthes arbor*

മഞ്ഞപ്പൊടി, യുടെ. *s.* The powder of the turmeric root.

മഞ്ഞമന്ദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A variety of *Bauhinia* bearing yellow flowers.

മഞ്ഞയടെക്കാമണിയൻ, ന്റെ. *s.* A plant, *Conyza Indica.*

മഞ്ഞളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become or turn yellow.

മഞ്ഞളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Becoming or turning yellow.

മഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* Turmeric, either the plant, or root, Indian saffron, *Curcuma longa.*

മട, യുടെ. *s.* 1. A flood gate, a sluice. 2. a breach in a bank. 3. a sluice by the side of a river.

മടക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A fold, a plait, a turn. 2. a bend, the bent of a joint. 3. wrinkle. 4. folding, plaiting.

മടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Discomfiture, failure, bad success. 2. returning. 3. folding.

മടക്കുകത്തി, യുടെ. *s.* A folding, or clasp knife.

മടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To fold, to plait, to fold up a garment or paper. 2. to bend, to bend the knees; to draw in the legs. 3. to confound, to perplex. 4. to route, to overcome, to put to silence.

മടക്കുവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A folding door.

മടക്കൊല, യുടെ. *s.* A folded letter either of *olas* or paper.

മടക്കൊലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A messenger, an envoy, an ambassador.

മടങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. A fold. 2. a turn, a time. 3. ploughing across.

മടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To bend, to become bent or folded. 2. to return. 3. to be cast down, dispirited. 4. to fail, to suffer loss. 5. to be routed, defeated.

മടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Plaiting, folding, braiding, wattling.

മടത്തുത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A Tamul name for *Calamine.*

മടന്ത, യുടെ. *s.* A species of wild yam or its stem.

മടമ്പ,ിന്റെ. *s.* The heel.

മടയൻ, ന്റെ. *s.* A stupid, ignorant, foolish person.

മടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To plait, to braid. 2. to wattle, to weave.

മടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A bough of any palm tree, as the cocoa-nut tree, the areca-nut tree, the palmira tree, &c. 2. the fibrous coat of the cocoa-nut.

മടൽതെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A fresh cocoa-nut entire.

മടൽപ്രായം, *adj.* Foolish, stupid, dull.

മടവാർ, രുടെ. *s.* A woman.

മടവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A hatchet, a small axe.

മടി, യുടെ. *s.* 1. Idleness, laziness, indolence, aversion from labour. 2. dislike, unwillingness, backwardness. 3. the lap, the waist, the bosom. 4. bashfulness, shame, modesty. 5. fear, doubt. മടിയിൽ വെക്കുന്നു, To put in the lap, to put in the cloth round the waist, to put into the pocket. മടിപിടിക്കുന്നു, To seize a person by the waist.

മടിക്കുത്ത,ിന്റെ. *s.* A cloth round the waist, or the ends of the cloth passed round the loins and tucked in so as to hold the whole together.

മടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be idle, lazy, to be averse from. 2. to be unwilling, to be backward. 3. to be bashful. 4. to fear, to doubt.

മടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Plaiting, folding, platting. 2. a plait, a fold, a plat.

മടിത്തോക്ക,ിന്റെ. *s.* A small pistol.

മടിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A fold, a plait. 2. complication.

മടിയൻ, ന്റെ. *s.* An idle, lazy fellow, an idler.

മടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be bent, folded. 2. to be coiled up.

മടിശ്ശീല, യുടെ. *s.* 1. A purse, chiefly one fastened to the girdle. 2. principal, stock.

മടു, വിന്റെ. *s.* Honey.

മടുക്ക, യുടെ. *s.* A tree.

മടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be foiled, overcome, defeated. 2. to despair. 3. to be ashamed. 4. to dislike, to be averse from. 5. to be weary, faint. 6. to decline, to decrease in price.

മടുപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Failure, defeat. 2. despair. 3. shame. 4. dislike. 5. weariness, faintness. 6. decrease in price.

മടുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To overcome, to defeat. 2. to cause to despair. 3. to make ashamed.

മടുമലർ, രിന്റെ. *s.* A fresh flower.

മടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To take pains, to labour diligently, to be industrious.

മടെപ്പ,ിന്റെ. *s.* Taking pains, labouring diligently, industry.

മട്ട, *adj.* 1. Bent back or down. 2. deaf. 3. withered, thin.

മട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. The lees, sediment, or refuse of any liquor. 2. a conical pile left by tank-diggers in order to ascertain the depth of their work. 3. honey. 4. custom, manner, regulation, moderation. 5. limits, bounds. മട്ടിടുന്നു, 1. To make a regulation, to fix rules. 2. to limit.

മട്ടക്കുതിര, യുടെ. *s.* A small horse, a poney.

മട്ടക്കൊമ്പ,ിന്റെ. *s.* A horn growing backwards or downwards.

മട്ടച്ചെകിടൻ, ന്റെ. *s.* A deaf man.

മട്ടച്ചെമ്പ, യുടെ. *s.* 1. Solder. 2. alloy.

മട്ടത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Rudeness, rusticity, roughness.

മട്ടപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold *fanam* with much alloy in it.

മട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A rule, a carpenter's square. 2. alloy. 3. solder. 4. a poney. മട്ടം കൂട്ടുന്നു, To mix with alloy. മട്ടം ചെൎക്കുന്നു, To mix alloy with gold, &c.

മട്ടിപ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* Coarse incense.

മട്ടെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be ashamed.

മഠപതി, യുടെ. *s.* A mendicant devotee.

മഠപ്പാട,ിന്റെ. *s.* See മഠം.

മഠപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

മഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A school, college, or residence for young *Brahmans* prosecuting their studies. This word is also applied to the residence of some petty kings and head men, to that of a *Guru* or spiritual guide, or of a Bishop.

മഡ്ഡു, വിന്റെ. *s.* A sort of drum. നെടുന്തുടി.

മണക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* To smell, to inhale. *v. n.* To smell, to have or yield any particular scent or odour.

മണത്തക്കാളി, യുടെ. *s.* A plant bearing a small black fruit, *Solanum nigrum.*

മണത്തരി, യുടെ. *s.* Granulated particles.

മണപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to smell, to let smell.

മണം, ത്തിന്റെ. *s.* Smell, odour, scent, savour, (either good or bad.)

മണലി, യുടെ. *s.* The small flowered Aspalathus, a pot-herb, *Aspalathus Indica.*
മണൽ, ലിന്റെ. *s.* Sand.
മണൽക്കുമ്മായം, ത്തിന്റെ. *s.* Mortar mixed with sand.
മണൽക്കൂറ. *adj.* Sandy (as land, soil.)
മണൽത്തിട്ട, യുടെ. *s.* A sand bank, sandy ground.
മണൽവാരി, യുടെ. *s.* The meazles.
മണൽവീതി. *adj.* Sandy (as land, soil.)
മണവറ, യുടെ. *s.* A bride chamber.
മണവാട്ടി, യുടെ. *s.* A bride, the wife.
മണവാളൻ, ന്റെ. *s.* A bridegroom, the husband.
മണി, യുടെ. *s.* 1. A jem, a jewel, a precious stone. രത്നം. 2. a pearl. മുത്ത. 3. the wrist. 4. the wattles on the throat of sheep. 5. a bell, a gong. 6. a grain, a kernel. 7. the eye-ball. 8. bits of lead tied on a fishing net. 9. the glans penis. 10. one of the *Nágas* or serpent chiefs of *Pátála.* 11. little bells worn round the waist by children. 12. granulated particles. 13. beads. 14. a ball to play with. *adj.* Good, excellent. മണികിലുക്കുന്നു, To tinkle a bell. മണികെട്ടുന്നു, To tie a small bell round the neck, &c. മണിയിടുന്നു, മണിയടിക്കുന്നു, മണികൊട്ടുന്നു, To ring a bell or bells.
മണികണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The blue jay.
മണികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small water jar, a pitcher. കുടം. 2. a large water jar. മങ്ങലി.
മണികാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A jeweller, lapidary or worker in precious stones. 2. a bell ringer. 3. a *Tahsildar* or subordinate revenue officer.
മണികൊട്ടുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A bell ringer or one who strikes a bell or gong.
മണിക്കഞ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of basil described as having small leaves and red flowers.
മണിക്കണ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The wrist.
മണിക്കരിങ്ങാലി, യുടെ. *s.* The root of a small kind of bamboo.
മണിക്കാതില, യുടെ. *s.* An ear ornament.
മണിക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The ribs of a ship, boat, &c.
മണിക്കിണറ, ററിന്റെ. *s.* A draw well, a deep well.
മണിക്കിരീടം, ത്തിന്റെ. *s.* A crown set with jewels.
മണിക്കുന്തുരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Fine or purified incense.
മണിക്കൂറ, റിന്റെ. *s.* An hour.
മണിക്കെട്ട, ടിന്റെ. *s.* The wrist, or joint of the hand.
മണിഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* Purified sulphur.
മണിഘട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ringing or tinkling a bell. മണിയടിക്കുക.
മണിത്തിരട്ട, ടിന്റെ. *s.* Granulating of gun-powder, sago, &c.
മണിത്തിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To granulate.
മണിധനുസ്സ, ിന്റെ. *s.* The rainbow, *lit:* the bow of precious stones. മെഘവില്ല.
മണിനാക്ക, ിന്റെ. *s.* The tongue or clapper of a bell.
മണിനാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Nágas* or chief serpents of *Pátála.*
മണിനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of bells.
മണിപൂരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The navel, or the region of it.
മണിപ്പാറ, യുടെ. *s.* 1. Black stone. 2. black granite.
മണിപ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The act of granulating any powder. 2. forming of grain, seed, &c. മണിപ്പിടിക്കുന്നു, 1. To granulate. 2. grain to form in the ear, &c.
മണിപ്രഭ, യുടെ. *s.* Brilliancy of jewels.
മണിപ്രവാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A work written in Malayalim with Sanscrit interspersed.
മണിപ്രാവ, ിന്റെ. *s.* A turtle dove with spots like grain around the neck.
മണിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The wrist, *lit:* the place were bracelets of precious stones are bound.
മണിമയം. *adj.* Made or set with jewels.
മണിമാല, യുടെ. *s.* A necklace, a fillet, &c. of precious stones, a string of precious stones.
മണിമാളിക, യുടെ. *s.* The belfry.
മണിമുടി, യുടെ. *s.* A crown set with jewels.
മണിമെട, യുടെ. *s.* A decorated upper room.
മണിയൻ, ന്റെ. *s.* A large blue fly.
മണിയം, ത്തിന്റെ. *s.* A subordinate revenue office, surveyorship of the revenue of lands; appointment or post over a village.
മണിയറ, യുടെ. *s.* A decorated room.
മണിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To thresh.
മണിവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A lamp, (honorific.)
മണുമണുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Brackishness. മണുമണുക്കുന്നു, To be brackish.
മണ്കുമ്മായം, ത്തിന്റെ. *s.* Mortar mixed with brick dust.
മണ്കൂറ, ററിന്റെ. *s.* Soil free from stones or sand.
മണ്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A basket for carrying earth.
മണ്ണായില്ല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See മണ്കുമ്മായം.
മണ്ട, യുടെ. *s.* 1. The skull. 2. an earthen plate or dish.
മണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Running.
മണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to run, to chase.
മണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. n.* To run. മണ്ടിനടക്കുന്നു, To walk quick. മണ്ടിവരുന്നു, To come quick. മണ്ടിപ്പോകുന്നു, To go quick.

മണ്ഡനൻ, ന്റെ. *s.* A beau, one who is fond of dress or putting on ornaments. അലങ്കരണ ശീലൻ.

മണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ornament, decoration, അലങ്കാരം. 2. jewels, trinkets, &c. രത്നം. *adj.* Adorning, dressing, decorating, fond of or putting on noraments. അലങ്കാരശീലമുള്ള.

മണ്ഡപത്തിൻവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A district Cutcherry. 2. a *Tahsildar's* district. Also കൊവിലകത്തിൻ വാതിൽ.

മണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A choultry or temporary building, a public resting place for travellers. 2. an open shed or hall, adorned with flowers and erected on festival occasions, as at marriages, &c. 3. an open temple, or open building consecrated to a deity.

മണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Scum, skimmings, froth, foam, barm, &c.: the upper part of any infusion in a state of boiling, or ferment. തെളി.

മണ്ഡലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An orb or disk. 2. a sort of leprosy with large round spots. കുഷ്ഠഭെദം. 3. a mirror. വട്ടക്കണ്ണാടി. 4. a form of array, an army drawn up in a circle. അണിഭെദം.

മണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The disk of the sun or moon. പരിവെഷം. 2. an orb, a circumference in general; the circle bounding the view, the sensible horizon. ദിഗ്വലയം. 3. a ball, a globe. ഉണ്ട. 4. a wheel. വണ്ടി. 5. a province, region, or district, extending twenty, or according to some authorities, forty *Yojanas* every way. 6. the country or empire, over which the twelve princes termed *Chacravártis* are supposed to have ruled, perhaps the peninsula of *India*, where the term *Mandala*, or *Mandel* is of constant occurrence to signify a province or district, as in *Coromandel*, &c. 7. a heap, quantity, multitude, or assemblage. കൂട്ടം. 8. a sweetmeat, a sugar ball. 9. the period of 40 days. 10. an attitude of shooting, the fifth position in which both knees are bent. വില്ലാളിയുടെ നില. 11. a form of array, an army drawn up in a circle. അണിഭെദം.

മണ്ഡലാകാരം. *adj.* Circular, in the form of a circle. വട്ടത്തിലുള്ള.

മണ്ഡലാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sword, a scimitar. വാൾ.

മണ്ഡലാധിശൻ, ന്റെ. *s.* An emperor, a king of kings. മഹാ രാജാവ.

മണ്ഡലായിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A ball, a globe. ഉരുള.

മണ്ഡലി, യുടെ. *s.* 1. A large species of snake. 2. a cat. പൂച്ച. 3. an assembly, flock, or multitude. കൂട്ടം.

മണ്ഡലെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign, a monarch, a king, a supreme prince governing a മണ്ഡലം. രാജാവ.

മണ്ഡഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A distiller. 2. one who extracts fermented liquor from the palmira, cocoa-nut, date tree, &c. ചൊവൻ.

മണ്ഡിതം, &c. *adj.* Ornamented, adorned. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

മണ്ഡൂക, യുടെ. *s.* A female frog. പെൺതവള.

മണ്ഡൂകപർണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

മണ്ഡൂകപർണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. *Bengal* madder, *Rubia manjith.* മഞ്ചട്ടി. 2. Asiatic Pennywort, *Hydrocatile Asiatica.* കുടകൻ.

മണ്ഡൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

മണ്ഡൂകി, യുടെ. *s.* A female frog. പെൺതവള.

മണ്ഡൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Rust of iron. ഇരിമ്പിൻകിട്ടം.

മണ്ണ,ിന്റെ. *s.* 1. Earth. 2. soil; clay. 3. rust. 4. mud. 5. a mud wall.

മണ്ണട്ട, യുടെ. *s.* An earth grub or insect.

മണ്ണത്താൻ, ന്റെ. *s.* A washerman.

മണ്ണാത്തി, യുടെ. *s.* 1. A washerwoman. 2. the name of a bird, *Mainâti.*

മണ്ണാത്തിപ്പിച്ചി, യുടെ. *s.* The name of a bird, *Mainâti.*

മണ്ണാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A washerman. 2. a spider. ചിലന്നി.

മണ്ണാന്തുറ, യുടെ. *s.* A place for washing clothes, usually near a river.

മണ്ണാശ, യുടെ. *s.* Coveting land.

മണ്ണിൻകട്ട, or മങ്കട്ട, യുടെ. *s.* 1. A clod, a lump of earth. 2. a thing of no importance.

മൺതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen, petrolium or Rock oil.

മണ്ണുപണി, യുടെ. *s.* Working in earth or clay.

മണ്ണുലക, യുടെ. *s.* A board put between a door frame and the wall.

മണ്ണുവിഴം, ത്തിന്റെ. *s.* Counterfeit coral.

മണ്ണാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Any earthen vessel.

മണ്ണുര, യുടെ. *s.* A house built of mud.

മൺവെട്ടി, യുടെ. *s.* A hoe used for digging earth.

മതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who belongs to a religious denomination.

മതത്യാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Apostacy.

മതത്യാഗി, യുടെ. *s.* An apostate. മതത്തെ ഉപെക്ഷിച്ചവൻ.

മതഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Religious difference. 2. differences of opinion; partiality.

മതംഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

മതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purpose, intention, wish; mind, thought. 2. religion, a religious system. 3. a religious sect or denomination. The last is the common meaning of the word.

മതച്ചിക, യുടെ. *s.* See the following.

മതല്ലിക, യുടെ. *s.* Excellence, happiness. ശ്രേഷ്ഠത, സന്തുഷ്ടി. *adj.* Excellent, best, happiest.

മതവിപരീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Heresy.

മതസ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious institution. മതസ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നു, To found a religious sect.

മതാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The rule or established custom of a sect.

മതി, യുടെ. *s.* 1. Understanding, intellect, mind, common sense. ബുദ്ധി. 2. wish, will, desire, inclination. 3. opinion. 4. respect, reverence. 5. estimation, valuation. *part.* Sufficient, enough.

മതികെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* One void of understanding, a foolish, silly person.

മതികെട,ിന്റെ. *s.* Folly, foolishness, stupidity, dullness, distraction. ബുദ്ധികെട.

മതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To estimate, to value, to appraise. 2. to esteem, to respect, to regard.

മതിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Estimation, valuation, appraisement.

മതിഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Error, mistake.

മതിഭ്രാന്തി, യുടെ. *s.* Error, mistake, misapprehension.

മതിമതി, യുടെ. *s.* A wise, prudent, intelligent woman. ബുദ്ധിയുള്ളവൾ.

മതിമാൻ, ന്റെ. *s.* An intelligent man, a prudent, wise man. ബുദ്ധിമാൻ.

മതിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The middle, the centre. 2. a door hinge. 3. the pivot of a native door.

മതിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be sufficient, enough, to suffice. മതിവരുന്നു, To be sufficient or enough.

മതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make do or sufficient. മതിവരുത്തുന്നു, To make do.

മതിലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A place surrounded by a wall.

മതിലടി, യുടെ. *s.* The foundation of any building.

മതിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A wall. 2. a fortification.

മൽകുണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bug. മൂട്ട. 2. an elephant without tusks. കൊമ്പില്ലാത്ത ആന.

മത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A churn stick. 2. a rammer, or piece of wood for beating mortar, &c. 3. a trap or snare for elephants, deer, birds, &c. 4. intoxication. മത്തുപിടിക്കുന്നു, To be or become intoxicated. മത്തുകെറുന്നു, To be or become intoxicated. മത്തുവെക്കുന്നു, To put a trap or snare.

മത്ത, യുടെ. *s.* The pumpkin gourd.

മത്തകാശിനി, യുടെ. *s.* An excellent woman. ഉത്തമസ്ത്രീ.

മത്തഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* A furious elephant, or one in rut.

മത്തങ്ങാ, യുടെ. *s.* A pumpkin.

മത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is intoxicated with liquor, or with pride, passion, &c. 2. a furious elephant, or one in rut.

മത്തം, &c. *adj.* 1. Pleased, glad, delighted. 2. intoxicated, (drunk with liquor.) 3. intoxicated with pride, passion, &c. 4. furious, mad, insane. *s.* 1. The thorn apple, *Datura.* 2. vinous liquor.

മത്തവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A furious elephant, or one in rut. മദിച്ചിരിക്കുന്ന ആന. 2. a painted wooden turret or *veranda* on the top of a large building or palace. 3. an enclosure of trees, &c. round the walls of a princely residence.

മത്തവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Luxury, voluptuousness.

മത്താപ്പ,ിന്റെ. *s.* A large kind of blue light.

മത്താമ്പ, or മത്താമ്പുല്ല,ിന്റെ. *s.* A species of grass growing in corn fields.

മത്താലംബം, ത്തിന്റെ. *s.* A fence, or enclosure round the walls of a palace, either artificial as palisades, or natural as a grove of trees, &c. വെലി.

മത്തി, യുടെ. *s.* A small kind of fish. Sardine?

മത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be sweet, pleasant.

മത്തിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Sweetness.

മത്തുകള്ള,ിന്റെ. *s.* An intoxicating or narcotic liquor.

മത്തേഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A furious elephant. മദയാന.

മത്സരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An envious person. 2. a contentious person. 3. a niggard, a covetous man.

മത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Envy, animosity, impatience of another's success or prosperity. 2. passion, anger. 3. rebellion. *adj.* 1. Envious. 2. niggardly, covetous. 3. contentious.

മത്സരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v.* 1. To envy, to be impatient at another's success. 2. to contend, to dispute. 3. to oppose, to rebel.

മത്സ്യഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The smell of fish.

മത്സ്യഘാതകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fisherman. മുക്കുവൻ. 2. an osprey.

മത്സ്യണ്ഡി, യുടെ. *s.* Coarse or unrefined sugar; the juice of the sugar cane, either after its first boiling, or after it is partially freed from impurities by straining. ശക്കരപ്പാവ.

മത്സ്യധാനി, യുടെ. *s.* A fish-basket, a small basket used by fishermen to put the fish into when caught; it is also sometimes, but less accurately, applied to a kind of snare, of reeds or grass, which is left in the water, and entangles the fish that swim with the current. മീൻകൂട.

മത്സ്യധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* A name of the *Hindu* CUPID. കാമദെവൻ.

മത്സ്യനാശകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. an osprey. 3. a king-fisher. പൊന്മാൻ.

മത്സ്യനാശനൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

മത്സ്യപിത്ത, യുടെ. *s.* A medicinal plant, black hellebore, *Helleborus niger*. കടുകരൊഹിണി.

മത്സ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish in general. 2. a particular fish, probably the *Saphari* or the fish in which VISHNU was incarnated in his fish AVATAR. 3. the metamorphosis or incarnation of VISHNU as a fish. 4. a sign in the zodiac, *Pisces*. 5. a country, enumerated amongst the midland divisions of *India*. 6. one of the 18 *Puránas*.

മത്സ്യരെഖ, യുടെ. *s.* A supposed auspicious mark on the hand or foot.

മത്സ്യവെധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish hook. ചൂണ്ടൽ.

മത്സ്യസംഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A shoal of young, or small fish. പാപ്പുമത്സ്യം.

മത്സ്യാക്ഷി, യുടെ. *s.* The moon plant, *Asclepias acida*. മീനങ്ങാണി.

മഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Churning, rotation, agitation. കലക്കുക. 2. torture, slaughter. കൊല്ലുക. 3. grinding, pounding. അരെക്കുക. 4. a tree, the wood of which is used to produce fire by attrition, *Premna longifolia*. വ ന്നി. മഥനം ചെയ്യുന്നു, 1. To churn, to stir, to agitate. 2. to torture, to kill.

മഥിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Butter-milk, without any watery admixture. നീർകൂടാതെ കലക്കിയ മൊര. *adj.* Churned, stirred, agitated.

മഥുര, യുടെ. *s.* 1. The city of *Mattra*, in the province of *Agra*, celebrated as the birth place, and early residence of CRISHNA. 2. the town of *Madura* in the Indian peninsula. *adj.* Intoxicating, inebriating.

മഥ്യമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Churning, agitating. കലക്കുക.

മഥ്യം. *adj.* Churned, agitated.

മദകരം. *adj.* Intoxicating, inebriating, &c. ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന.

മദകരി, യുടെ. *s.* A furious elephant, or one in rut. മദയാന.

മദകളം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant in rut. മദയാന. *adj.* Speaking inarticulately or like a drunken person.

മദഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* A furious elephant or one in rut. മദയാന.

മദജലം, ത്തിന്റെ. *s.* The juice that flows from an elephant's temples when in rut.

മദനൻ, ന്റെ. *s.* The *Hindu* Cupid, termed CÁMADÉVA. കാമദെവൻ.

മദനപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* An intoxicating or narcotic flower. മദ്യപുഷ്പം.

മദനമണ്ഡലി, യുടെ. *s.* A variegated snake. സൎപ്പ ഭെദം.

മദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The thorn apple plant, stramonium, *Datura metel*. ഉമ്മത്തം. 2. bee's wax. 3. a tree, *Mimosa catechu*. 4. a thorny shrub, *Vangueria spinosa*. മലങ്കാര.

മദമത്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The hemp plant, *Cannabis sativa*.

മദമത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* Furious contention, rage, pride, arrogance.

മദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pleasure, joy, delight. സന്തൊഷം. 2. the juice that flows from an elephant's temples when in rut. 3. vinous or spirituous liquor. 4. inebriety, intoxication, drunkenness. 5. pride, arrogance. 6. fury, insanity, madness. 7. passion, desire, voluptuousness, lustfulness.

മദംപാട, ിന്റെ. *s.* Furiousness, madness, as an elephant in rut. മദംപാടിളകുന്നു, To be in rut.

മദംപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become furious as an elephant in rut, to be in rut. 2. to be proud, arrogant.

മദംപെട്ടയാന, യുടെ. *s.* A furious elephant or one in rut.

മദംപൊട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To burst or issue as the fluid from the temples of an elephant in rut.

മദയാന, യുടെ. *s.* A furious elephant or one in rut.

മദവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A furious elephant or one in rut. മദയാന.

മദസ്ഥലം, or മദസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where liquor is sold, a tavern, a dram shop. മദ്യം വില്ക്കുന്ന സ്ഥലം.

മദാത്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease. രൊഗഭെദം.

മദാധികൻ, ന്റെ. *s.* A furious elephant. മദയാന.

മദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be enraged, to become furious. 2. to be intoxicated. 3. to be proud, arrogant. 4. to be in rut. 5. to be joyful.

മദിര, യുടെ. *s.* Wine, spirits, vinous or spirituous liquor. മദ്യം.

മദിരാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tavern, a dram shop. മദ്യം വില്ക്കുന്ന വീട.

മദിരാപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking. മദ്യപാനം.

മദൊല്കട, യുടെ. *s.* A proud, lustful woman. മദിച്ചവൾ.

മദൊല്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant in rut. മദയാന. *adj.* Furious, mad.

മദൊദ്ധതം, &c. *adj.* Intoxicated, inebriated, drunk. ലഹരിയായുള്ള.

മദ്ഗു, വിന്റെ. *s.* An aquatic bird, the shag. നീർകാക്ക.

മദ്ഗുരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sheet-fish *Silurus pelorius.* പെരുന്തലമീൻ.

മദ്ദളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A drummer.

മദ്ദളം, or മർദ്ദളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of drum.

മദ്ദളി, or മർദ്ദളി, യുടെ. *s.* A drummer.

മദ്യകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A liquor vessel. 2. a person always intoxicated.

മദ്യപൻ, ന്റെ. *s.* A drunkard. മദ്യപാനി.

മദ്യപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A liquor vessel.

മദ്യപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking of spirituous liquors, drunkenness. മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നു, To drink spirituous liquors, to get intoxicated.

മദ്യപാനി, യുടെ. *s.* A drunkard.

മദ്യപുഷ്പി, യുടെ. *s.* A plant, the flowers of which are used in distilling. മദനപ്പൂ.

മദ്യഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A liquor vessel. ചാരായപ്പാത്രം.

മദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Wine, vinous or spirituous liquor. ചാരായം.

മദ്യവാസിനി, യുടെ. *s.* A shrub the blossoms of which are used in distilling, *Grislea tomentosa,* or *Lythrum fruticosum.*

മദ്യവീജം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug used to produce fermentation.

മദ്യസന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Distillation. ചാരായം വാറുക.

മദ്യഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* A distiller. ചാരായം വാറുന്നവൻ.

മദ്ധ്യകക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A passage from one house or room to another. ഇടക്കെട്ട.

മദ്ധ്യകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Internal, intermediate time.

മദ്ധ്യഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The centre piece or place.

മദ്ധ്യഗം, *adj.* Middle, central.

മദ്ധ്യദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle region; part of *India,* bounded by *Curucshetra* on the north, *Allahabad* on the south, the *Himalaya* mountains on the east; and the *Vindya* mountains on the west; comprizing therefore the modern provinces of *Allahabad, Agra, Delhi, Oude,* and the northern limit is elsewhere defined to be the disappearance of the *Saraswati.*

മദ്ധ്യപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle, the centre.

മദ്ധ്യഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle, the centre.

മദ്ധ്യമ, യുടെ. *s.* 1. A girl arrived at puberty. തിരണ്ടസ്ത്രീ. 2. the middle finger. കഴവിരൽ. 3. a form of metre, a verse of four lines of three syllables each.

മദ്ധ്യമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A common or ordinary man, one not in any way distinguished. 2. one who is in the middle. 3. a neutral or indifferent person. 4. a disappointed or degraded man.

മദ്ധ്യമപുരുഷൻ, *In grammar,* The second person, *thou,* or *you, &c.*

മദ്ധ്യമമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To disappoint, to degrade, to make ashamed, to disgrace.

മദ്ധ്യമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The waist, the middle of the body. 2. one of seven musical notes, the fifth note of the *Hindu* gamut. അഞ്ചാമത്തെ സ്വരം. 3. the middle country, see മദ്ധ്യദെശം. 4. disgrace, degradation. *adj.* 1. Ordinary, middling. 2. middle, centrical. 3. intervening, intermediate.

മദ്ധ്യമലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle world, the earth. ഭൂമി.

മദ്ധ്യമാവതി, യുടെ. *s.* Melody used at mid-day. ഒരുരാഗം.

മദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The middle in general, the centre. നടുവ. 2. the waist. അര. 3. the middle sort. 4. the mean between excess and defect. 5. a very large number, ten *antyas.* 6. mean or common time in music. താളത്തിന്റെ മാത്ര നിയമം. *adj.* 1. Mean, low, vile. 2. middling, middle, intermediate.

മദ്ധ്യരാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Midnight. അദ്ധരാത്രി.

മദ്ധ്യരാത്രി, യുടെ. *s.* Midnight. അദ്ധരാത്രി.

മദ്ധ്യവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The navel. പൊക്കിൾ.

മദ്ധ്യസ്ഥത, യുടെ. *s.* 1. Middle state or character. 2. interference. 3. mediation, arbitration.

മദ്ധ്യസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A mediator, an arbitrator, a middle man, one who comes between two parties at variance to reconcile them, an umpire. മൂന്നാമൻ.

മദ്ധ്യസ്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Mediation, arbitration. *adj.* Middling.

മദ്ധ്യാഹ്നകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Mid-day, or time of noon. ഉച്ചസമയം.

മദ്ധ്യാഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Mid-day. ഉച്ച.

മധ്യാഹ്നസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The meridian.
മധ്യെ. *part. & postpos.* Between, in the midst.
മധ്യെമാൎഗ്ഗം, *adj.* In the middle of a road or way.
മധ്യെസമുദ്രം. *adj.* In the middle of the sea.
മദ്രകാരം, &c. *adj.* Delighting, giving delight. സന്തൊഷകരം.
മദ്രം or മദ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A country enumerated among those to the NW. of *Hindustan proper.*
മദ്രെശൻ, ന്റെ. *s.* The sovereign of *Madra.*
മധു, വിന്റെ. *s.* 1. Spirituous liquor distilled from the blossoms of the *Bassia latifolia*, or according to some explanations, wine or spirit distilled from grapes. മദ്യം. 2. honey. തെൻ. 3. the nectar or honey of flowers. പൂന്തെൻ. 4. the month *Chaitra*, (March–April.) ചൈത്രമാസം. 5. the season of spring. ഋതു. 6. the name of a demon slain by VISHNU. 7. a tree, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പവൃക്ഷം. 8. liquorice. രട്ടിമധുരം.
മധുകൻ, ന്റെ. *s.* A bard, or panegyrist, one who recites the lineage and praises of sovereigns in their presence. മുമ്പിൽ നടന്ന വാഴ്ത്തുന്നവൻ.
മധുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liquorice root, *Glycyrrhiza glabra.* (Lin.) രട്ടിമധുരം. 2. a tree, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പ.
മധുകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bee. തെനീച്ച. 2. a plant, *Achyranthes aspera.* 3. another plant. തിരുനാമപ്പാല.
മധുകൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The honey-comb or hive. തെൻ കൂട.
മധുക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tippling. മദ്യപാനം. 2. the honey-comb. തെൻ കൂട.
മധുഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Coil* or *Indian* cuckoo. കുയിൽ.
മധുതൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sugar-cane. കരിമ്പ.
മധുദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, from the blossoms of which a spirit is distilled, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
മധുപൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bee. തെനീച്ച. 2. a beetle. വണ്ട.
മധുപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bee. തെനീച്ച. 2. a medicinal plant, *Eclipta* or *verbesina prostrata.*
മധുപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A sort of creeper, *Menispermum glabrum.* ചിററമൃത.
മധുപൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* 1. The indigo plant. അമരി. 2. a tree, *Gmelina arborea.* പെരുങ്കുറവിൽ.
മധുപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drinking honey. 2. drinking.
മധുപാളി, യുടെ. *s.* A swarm of bees. തെനീച്ചക്കൂട്ടം.

മധുമക്ഷിക, യുടെ. *s.* A bee. തെനീച്ച.
മധുമാളതി, യുടെ. *s.* A plant, the twining swallow-wort, *Asclepias volubilis.*
മധുമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liquorice root. രട്ടിമധുരം. 2. an esculent root, a sort of yam or sweet potatoe.
മധുയഷ്ടിക, യുടെ. *s.* Liquorice, *Glycyrrhiza glabra*, or rather the *Abrus precatorius*, of which the root is similarly used. രട്ടിമധുരം.
മധുര, യുടെ. *s.* 1. A sort of fennel, *Anethum Sowa* or *Pammorium.* കണ്ടിവെണ്ണ. 2. anise, *Pimpinella anisum.*
മധുരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, commonly *Jívaca.* തിരുനാമപ്പാല.
മധുരക്കറി, യുടെ. *s.* Gruel mixed with sugar.
മധുരകിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* An esculent root, the sweet potatoe.
മധുരത, യുടെ. *s.* Sweetness, the sweet taste.
മധുരനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sweet lime tree.
മധുരനാരങ്ങാ, യുടെ. *s.* A sweet lime, an orange.
മധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sweet taste, sweetness. 2. a drug, commonly *Jívaca.* 3. tin. 4. treacle, syrup.
മധുരസ, യുടെ. *s.* 1. Grapes, raisins. മുന്തിരിങ്ങാപഴം. 2. a plant. പെരുങ്കുരുമ്പ.
മധുരിക, യുടെ. *s.* A sort of fennel, *Anethum Sowa.* (Rox.) കണ്ടിവെണ്ണ.
മധുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To be or become sweet, pleasant, agreeable.
മധുരിപു, വിന്റെ. *s.* VISHNU as the destroyer of the demon *Madhu.* വിഷ്ണു.
മധുരിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sweeten, to make sweet, to make agreeable.
മധുരിമാ, *adj.* Very sweet, pleasant, agreeable. മധുരം.
മധുലിട്, ട്ടിന്റെ. *s.* A bee. തെനീച്ച, വണ്ട.
മധുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Tippling, drinking frequently and repeatedly. കൂടക്കൂടെ പാനംചെയ്ക.
മധുവ്രതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bee. തെനീച്ച. 2. a beetle. വണ്ട.
മധുശിഗ്രു, വിന്റെ. *s.* A red variety of *Hyperanthera morunga.* ചെമ്മുരിങ്ങ.
മധുശ്രെണി, യുടെ. *s.* A plant, *Sanseviera Zeylanica.* പെരുങ്കുരുമ്പ.
മധുഷ്ഠീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പവൃക്ഷം.
മധുസ്രവ, യുടെ. *s.* The name of a medicinal plant, *Celtis orientalis.* അടകൊതിയൻ.

മധൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Bassia latifolia*. ഇരിപ്പ വൃക്ഷം.

മധൂച്ഛിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Bee's wax. മെഴുക.

മധൂരിക, യുടെ. *s.* Sweet fennel, *Anethum fœniculum.*

മധൂലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of *Bassia* described as growing in watery or mountainous situations. മലയിരിപ്പ.

മധൂലിക, യുടെ. *s.* A plant, *Sanseviera Zeylanica*. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മധ്വാസവം, ത്തിന്റെ. *s.* A spirituous liquor, distilled from the blossoms of the *Bassia latifolia*. ഇരിപ്പപ്പൂകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മദ്യം.

മന, യുടെ. *s.* 1. A house, particularly the house of a *Brahman*. 2. a *Brahman's* wife.

മനക്കാമ്പ, ിന്റെ. *s.* The mind.

മനക്കുട, യുടെ. *s.* An umbrella carried by *Brahman* women.

മനക്കുരുന്ന, ിന്റെ. *s.* The mind.

മനച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Forming, making.

മനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Minding, understanding, considering. മനനംചെയ്യുന്നു, To mind, to understand, to consider.

മനം, ത്തിന്റെ. *s.* The mind.

മനംചൊല്ല, ിന്റെ. *s.* Supposition. മനംചൊല്ലുന്നു, To suppose.

മനംമടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Unwillingness, disinclination. മനം മടിക്കുന്നു, To be unwilling, disinclined.

മനംമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Naucea, a disposition to vomit. മനംമറിയുന്നു, To be disposed to vomit.

മനയമ്മ, യുടെ. *s.* A titular name for a woman among the worshippers of Siva.

മനയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To make, to form.

മനയോല, യുടെ. *s.* Red arsenic.

മനശ്ചഞ്ചലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Emotion or agitation of mind. 2. fickleness of mind.

മനശ്ചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Passion, or emotion of mind.

മനശ്ശില, യുടെ. *s.* Red arsenic. മനയോല.

മനശ്ശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Purity of mind, sincerity.

മനസിജൻ, ന്റെ. *s. m.* A title of Cáma, the *Hindu* Cupid. കാമദെവൻ.

മനസിജം. *adj.* Mental, intellectual.

മനസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be attentive, to be strongly, or naturally inclined.

മനസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The attention of the mind to its own sensations, consciousness of pleasure or pain.

മനസ്കൃതം. *adj.* Attentive, strongly inclined.

മനസ്താപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain of mind, heartburning. 2. repentance. 3. inward vexation, or enmity.

മനസ്വിനി, മനസ്വി. *adj.* 1. Attentive, fixing the mind upon any thing. 2. intelligent, intellectual.

മനസ്സ, ിന്റെ. *s. n.* 1. The mind: or considered as the seat of perception and passion, the heart. 2. the intellect, the understanding. 3. inclination, wish, desire, pleasure. മനസ്സായിരിക്കുന്നു, To be willing, to purpose. മനസ്സിലാകുന്നു, To come to mind, to understand, to comprehend. മനസ്സിലാക്കുന്നു, To prompt, to impress on the mind. മനസ്സിൽവെക്കുന്നു, To keep in mind, to recollect. മനസ്സുവെക്കുന്നു, *lit.* To place the mind, To be attentive, to fix the mind on any thing. മനസ്സുപൊലെ, Your wish, just as you like. മനസ്സോടെ, Willingly, cheerfully, spontaneously.

മനസ്സുകെട, ിന്റെ. *s.* Unwillingness, disinclination, aversion, reluctancy.

മനസ്സുതിരിവ, ിന്റെ. *s.* A turning of the mind, a changing of purpose. മനസ്സുതിരിയുന്നു.

മനസ്സുലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To pity, to compassionate, to commiserate, to be tender hearted.

മനസ്സുലിവ, ിന്റെ. *s.* Compassion, tenderness, pity, commiseration.

മനസ്സാക്ഷി, യുടെ. *s.* Conscience, the testimony of the mind.

മനസ്സുമുട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Harass of mind, distress, perplexity. 2. want, need.

മനസ്സുമുട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To harass, to distress, to perplex, to vex.

മനസ്സുമുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* To be harassed in mind, to be distressed, perplexed.

മനസ്സുരുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Compassion, tenderness.

മനാക്. *ind.* 1. A little. അല്പം. 2. tardily, slowly.

മനിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A servant. 2. a slave.

മനിതം. *adj.* Known, understood. അറിയപ്പെട്ട.

മനിഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A servant. 2. a slave.

മനീഷ, യുടെ. *s.* Intellect, understanding. ബുദ്ധി.

മനീഷി, യുടെ. *s.* A learned *Brahman*, a *Pundit*, a teacher. വിദ്വാൻ. *adj.* Intellectual, intelligent. അറിവുള്ള.

മനു, വിന്റെ. *s.* 1. *Menu*, the legislator, and saint, the son of Brahma, or a personification of Brahma himself. The name is however a generic term; and in every *Calpa*, or interval from creation to creation, there are fourteen successive *Menus*, presiding over the universe for the period of a *Manwantara* respectively; in the present creation there have, it is said, been six, of whom the first

is *Menu*, called also *Swayambhuva* the supposed revealer of the code of laws possessed by the *Hindus*. 2. a *Mantra*, or mystical formula of prayer, or incantation. മന്ത്രം. 3. a man in general. *plu.* മനുക്കൾ, Mankind.

മനുകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Mankind.

മനുജൻ, ന്റെ. *s.* A man, man, mankind. മനുഷ്യൻ.

മനുജാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A king.

മനുജെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

മനുനീതി, യുടെ. *s.* 1. The institutes of *Menu*. 2. strict or equitable justice.

മനുപ്രളയം, ത്തിന്റെ. *s.* The period of a *Menu*.

മനുഷ്യജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Incarnation, birth as man.

മനുഷ്യജാതി, യുടെ. *s.* The human race.

മനുഷ്യധൎമ്മാ, വിന്റെ. *s.* A title of CUBÉRA, the god of wealth. കുബെരൻ.

മനുഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A man, man, mankind.

മനുഷ്യയജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Hospitality. അതിഥിസല്ക്കാരം.

മനുഷ്യരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Human form.

മനുഷ്യവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Human form or dress.

മനുഷ്യസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Human-nature.

മനുഷ്യാകൃതി, യുടെ. *s.* Human form.

മനുഷ്യാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Human custom.

മനുഷ്യാവതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Becoming man or being incarnate.

മനുഷ്യാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* State of man, the human state or condition.

മനുഷ്യെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A king.

മനുസ്മൃതി, യുടെ. *s.* The institutes of *Menu*; See സ്മൃതി.

മനൊഗുപ്ത, യുടെ. *s.* Red arsenic. മനയൊല.

മനൊജൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA or the Indian *Cupid*. കാമദെവൻ.

മനൊജവം. *adj.* 1. Fatherly, parental. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള. 2. quick in thought or comprehension. മനൊവെഗമുള്ള. *s.* Quickness of thought, മനൊവെഗം.

മനൊജവസം, &c. *adj.* Fatherly, parental. പിതൃസംബന്ധമായുള്ള.

മനൊജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Red arsenic. മനയൊല. 2. the daughter of a sovereign, a princess. രാജപുത്രി. 3. a beautiful woman. സുന്ദരി.

മനൊജ്ഞം, &c. *adj.* Beautiful, handsome. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

മനൊദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Mental sorrow, grief.

മനൊദൃഢം, ത്തിന്റെ. *s.* Firmness of mind, or purpose, confidence, courage.

മനൊധൈൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Firmness of mind or purpose, confidence, courage.

മനൊനിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-restraint, self-command.

മനൊബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength of mind, courage.

മനൊബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Conviction, conscience.

മനൊഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Conscience. 2. fear, dread.

മനൊഭവൻ, ന്റെ. *s.* CÁMA, or the Hindu *Cupid*. കാമദെവൻ.

മനൊഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* The thought of the mind.

മനൊഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The state, or condition of the mind. 2. the real state, or actual thought of the mind. 3. wish, desire.

മനൊമയം, ത്തിന്റെ. *s.* The exercise of mental power, in the united action of sensation, perception and reflection. See പഞ്ചകൊശം.

മനൊരഞ്ജന, യുടെ. *s.* Loveliness, agreeableness.

മനൊരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Wish, desire. ഇഛ.

മനൊരമ, യുടെ. *s.* 1. A goddess peculiar to the *Jainas*. 2. the name of a book. വ്യാകരണത്തിൽ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം.

മനൊരമം. *adj.* Beautiful, pleasing, lovely. ആനന്ദമുള്ള.

മനൊരമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Satisfaction, contentment. 2. agreeableness. *adj.* Satisfied, content, very pleasing, delightful.

മനൊരസം. *adj.* Beautiful, lovely, pleasing.

മനൊരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mental calculation, or determination. 2. wish, desire.

മനൊല, യുടെ. *s.* Red arsenic.

മനൊവഞ്ചന, യുടെ. *s.* Deceit.

മനൊവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Passion, feeling or emotion of the mind.

മനൊവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. 2. anxiety.

മനൊവിശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Confidence, firm reliance.

മനൊവിഷാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Perplexity, anxiety.

മനൊവൃത്തി, യുടെ. *s.* The operation of the mind.

മനൊവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The quickness of human thought. *adj.* As quick as thought.

മനൊവ്യാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The operation of the mind.

മനൊഹതം, &c. *adj.* Disappointed. ഇഛാഭംഗമുള്ള.

മനൊഹരം, &c. *adj.* Beautiful, lovely, pleasing.

മനൊഹ്വ, യുടെ. *s.* Red arsenic. മനയൊല.

മനഃകലക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Disquietude, agitation of mind.
മനഃകല്പിതം. *adj.* Determined in the mind.
മനഃകാഠിന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Stubbornness of mind, sternness.
മനഃപീഡ, യുടെ. *s.* Disquietude of mind, grief, mental pain.
മനഃപിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Marriage among the *Brahmans.*
മനഃപൂൎണ്ണം. *adj.* Willing, ready, cheerful.
മനഃപൂൎവം. *adj.* Willing, cheerful, ready.
മന്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Swollen legs and feet, elephantiasis. 2. a churn-stick. 3. a heavy piece of wood to which a handle is fixed and used for beating the ground even and firm. 4. a wooden beater used in mixing *chunam* or mortar.
മന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has a swollen leg or the elephantiasis. 2. a stupid, slow, lazy person.
മന്തംമറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Forgetfulness.
മന്തൽമീൻ, നിന്റെ. *s.* The sole fish, *Pleuronectes solea.*
മന്തി, യുടെ. *s.* The black faced monkey.
മന്തു, വിന്റെ. *s.* Fault, offence, transgression. കുറ്റം.
മന്തുകാലൻ, ന്റെ. *s.* See മന്തൻ.
മന്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* The elephantiasis.
മന്ത്രകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A counsellor, a minister. മന്ത്രി.
മന്ത്രജപം, ത്തിന്റെ. *s.* Muttering inaudibly mystic formula of prayers.
മന്ത്രജം. *adj.* Obtained or effected by means of mystical formula of prayers. മന്ത്രംകൊണ്ടു സാധിക്കപ്പെട്ടത.
മന്ത്രജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spy, a secret emissary or agent. ഗൂഢപുരുഷൻ. 2. a counsellor, an adviser. മന്ത്രി. 3. a priest, a sacred teacher. പുരൊഹിതൻ.
മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ, ളുടെ. *s. plu.* Gesture with the fingers and repeating mystical formula.
മന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A section of the *Védas*, a form of prayers, in the first or practical part or *Candum*, it includes prayers and hymns, addressed to particular deities and used at peculiar sacrifices, &c.: in the *Uttara Candum*, it is applied to address to BRAHMA or god, and to didactic explanations of his nature and attributes, &c. 2. a mystical verse, or incantation. 3. a formula sacred to any individual deity. 4. secret consultation, private advice. 5. a charm, conjuration.
മന്ത്രവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorcery, enchantment, conjuration.
മന്ത്രവാദി, യുടെ. *s.* A conjuror, a sorcerer, an enchanter, a magician, a juggler.
മന്ത്രവ്യാഖ്യാകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An expounder of *Mantras.* വെദാൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.
മന്ത്രശക്തി, യുടെ. *s.* Advice, counsel. ആലൊചന.
മന്ത്രശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A division of the *Védas* in the first or practical part, including prayers and hymns addressed to particular deities and used at particular sacrifices.
മന്ത്രി, യുടെ. *s.* 1. A counsellor, an adviser. 2. a king's counsellor, or minister. 3. the queen at chess.
മന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To utter incantations, to charm, to enchant, to recite mystic forms. 2. to advise, to give counsel.
മന്ത്രീന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A prime minister. പ്രധാന മന്ത്രി.
മന്ഥദണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* A churning stick. കടകൊൽ.
മന്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Agitating, stirring, churning. കലക്കുക.
മന്ഥനി, യുടെ. *s.* A churn. തൈക്കലം.
മന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A churning stick. കടകൊൽ.
മന്ഥര, യുടെ. *s.* A curved, bowed or crooked woman. കൂനുള്ളവൾ.
മന്ഥരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A soldier marching slowly. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഭടൻ. 2. one who is slow, lazy, tardy. പതിഞ്ഞുനടക്കുന്നവൻ. 3. a spy, an informer. ഒറ്റുകാരൻ.
മന്ഥരം, &c. *adj.* 1. Slow, tardy, lazy. മന്ദം. 2. large, bulky, തടിച്ച. 3. curved, bowed. വളഞ്ഞ. 4. stupid, dull, foolish. മൂഢതയുള്ള. 5. low, vile, little. അല്പമായുള്ള. *s.* The mountain *Mandara.* മന്ദരംപൎവതം.
മന്ഥാ, വിന്റെ. *s.* A churning stick. കടകൊൽ.
മന്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A churning stick. കടകൊൽ.
മന്ദഗതി, യുടെ. *s.* 1. Walking or moving slowly. പതിഞ്ഞനടപ്പ. 2. dull apprehension. മന്ദബുദ്ധി.
മന്ദഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking or marching slowly.
മന്ദഗാമി, യുടെ. *s.* A soldier marching slowly. പതുക്കെ നടക്കുന്ന ഭടൻ.
മന്ദത, യുടെ. *s.* 1. Slowness, tardiness. സാവധാനം. 2. dulness, stupidity, heaviness. മൂഢത. 3. foolishness, ignorance. അജ്ഞാനം.
മന്ദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A slow, tardy, lazy person. മടിയൻ. 2. a dull, stupid, heavy person. മൂഢൻ. 3. a fool. അല്പബുദ്ധി. 4. a low, vile person. അല്പൻ. 5. the plan-

et *Saturn*, from his slow motion. ശനി.

മന്ദബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Dull comprehension. 2. forgetfulness.

മന്ദഭാഗ്യൻ, ന്റെ. *s.* An unfortunate person. ഭാഗ്യം കുറഞ്ഞവൻ.

മന്ദമാരുതൻ, ന്റെ. *s.* A gentle breeze. പതിഞ്ഞ കാററ.

മന്ദം, &c. *adj.* 1. Slow, tardy. 2. dull, stupid, heavy. 3. foolish. 4. thick. 5. low, vile, little. 6. unlucky, unfortunate. 7. sick, diseased. 8. lazy, idle. 9. drunken, addicted to drunkenness. 10. faint, dim. 11. cold, phlegmatic, apathetic. 12. forgetful.

മന്ദരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mountain *Mandara*, with which the ocean is said to have been churned by the *Surs* and *Asurs*, after the deluge, for the purpose of recovering the sacred things lost in it during that period. 2. *Swerga*, or the paradise of the *Hindus*. സ്വൎഗ്ഗം. 3. the *Mandára* tree, one of the trees of paradise. മന്ദാര വൃക്ഷം. 4. a string of pearls, &c. മുത്തുമാല. *adj.* 1. Large, bulky. വലിപ്പമുള്ള. 2. slow, sluggish, dull, lazy, &c. സാവധാനമുള്ള.

മന്ദവായു, വിന്റെ. *s.* A gentle breeze.

മന്ദവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Saturday. ശനിയാഴ്ച.

മന്ദസഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Walking or moving about slowly. പതിഞ്ഞ നട.

മന്ദസ്മിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി. മന്ദസ്മിതം ചെയ്യുന്നു, To smile. പുഞ്ചിരിതുകുന്നു.

മന്ദഹാസം, or മന്ദഹാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി.

മന്ദാകിനി, യുടെ. *s.* The *Ganges*, also the *Ganges* of heaven or milky way. ഗംഗ.

മന്ദാഗ്നി, യുടെ. *s. lit.* Dull fire. Want of appetite, or indigestion. അരുചി. The *Hindus* ascribe digestion to internal fire, or heat.

മന്ദാരദാരു, വിന്റെ. *s.* One of the five trees of *Swerga*. കല്പവൃക്ഷം.

മന്ദാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the five fabulous trees of *Swerga*. കല്പവൃക്ഷം. 2. the coral tree. മുരിക്ക. 3. swallow-wort, *Asclepias gigantea*. എരിക്ക.

മന്ദാക്ഷഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Modest deportment. ലജ്ജാഭാവം.

മന്ദാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Modesty, shame, bashfulness. ലജ്ജ.

മന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be or become dull, stupid. 2. to be slow, tardy. 3. to be foolish. 4. to be idle, lazy. 5. to be cold, apathetic. 6. to burn or shine dull or faint, to be dim. 7. to lose one's appetite.

മന്ദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, a palace. ഭവനം. 2. a city or town. നഗരം. 3. a temple. ദെവാലയം.

മന്ദുര, യുടെ. *s.* A stable. കുതിരപ്പന്തി.

മന്ദെതരം, &c. *adj.* Quick, expiditious. വെഗം.

മന്ദൊദ്യമൻ, ന്റെ. *s.* An inactive person, a lazy person.

മന്ദൊദ്യമം, &c. *adj.* Inactive, dilatory.

മന്ദൊഷ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Warmth, gentle heat. കുറഞ്ഞചൂട. *adj.* Temperate, tepid, moderately warm. കുറഞ്ഞചൂടുള്ള.

മന്ദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A base or low tone, such as the grumbling of clouds, &c. ഗംഭീരശബ്ദം.

മന, ിന്റെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a *maund* or weight of 25 or 30 ℔s.

മനനതപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deceit. 2. folly. 3. scorn. 4. ill-behaviour. 5. theft.

മനനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king. രാജാവ. 2. a cheat. 3. a fool. 4. a scorner. 5. a thief. 6. an ill-behaved person.

മന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dram shop, a tavern, or place for drinking. 2. a place for the inhabitants of a hamlet to meet together in for discussing public affairs.

മന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.

മന്നിടം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

മന്നിരവ, ിന്റെ. *s.* Borrowing jewels, &c.

മന്നൊൻ, ന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.

മന്മഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA the god of love. കാമദെവൻ.

മന്മഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The elephant or wood apple. വിളാവ. 2. love, amorous passion or desire. കാമം.

മന്മഥവൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The twenty-ninth year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതാമത.

മന്യ, യുടെ. *s.* The tendon forming the nape of the neck. പിങ്കഴുത്തിലെ ഞരമ്പ.

മന്യു, വിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, grief. ദുഃഖം. 2. distress, indigence. അനൎത്ഥം. 3. anger, wrath. കൊപം. 4. a sacrifice. യാഗം. 5. pride. അഹങ്കാരം.

മന്വന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The reign of a *Menu*, a period equal to seventy-one ages of the gods, or 306,720,000 years of mortals, or with its *Sandhi* or interval of universal deluge, 308,448,000 years. Fourteen *Manwantaras* constitute a *Calpa*, the grand period of creation and destruction, or 4,320,000,000 years. Each *Manwantara* is governed by its distinct *Menu* and is provided with its own *Indra* and minor deities; according to *Hindu*

cosmogony there have been innumerable *Manwantaras* since the first creation of the world.

മന്വബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A term of fourteen years.

മമത, യുടെ; or മമത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The interest or affection, entertained for other objects from considering them as belonging to, or connected with one's-self. 2. pride, arrogance, self-sufficiency.

മയക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Uncertainty, doubt. 2. change, alteration, a local term.

മയക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion or distraction of mind, mental delusion, delirium, perplexity. 2. lethargy, a morbid drowsiness, sleepiness. 3. weariness. 4. inebriation, sensual bewilderment. 5. allurement, charm. 6. dusk, twilight.

മയക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To confound, to perplex, to delude. 2. to bewilder, to allure, to charm.

മയങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A being confused, distracted, perplexed, delirious. 2. a being drowsy, sleepy. 3. a being infatuated, bewildered, &c.

മയങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be confused, distracted, perplexed, delirious. 2. to be drowsy, sleepy. 3. to be weary. 4. to be infatuated, to be charmed, allured. 5. to be dusk.

മയൻ, ന്റെ. *s.* A demon, and artificer of the *Rácshasas* or *Daityas*. അസുരാശാരി.

മയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Softness, pliableness. 2. abundance, prevalence. 3. a camel. ഒട്ടകം. മയംവരുത്തുന്നു, 1. To soften, to make soft or pliable, to smooth, to make easy, to make less harsh. 2. to humble, to subdue.

മയം. *part.* A Sanscrit affix which serves to form adjectives, attributive of that of which a thing is chiefly made, or consists, as സ്വൎണ്ണമയം, Golden, made of gold. തൃണമയം, Made of grass. ഗൊമയം, The property of a cow; cow-dung. ശിവമയം, Belonging to Siva. അന്നമയം, What belongs to food and nourishment, &c.

മയിർ, രിന്റെ. *s.* Hair.

മയിപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* Woollen cloth, &c.

മയിപ്പടി, യുടെ. *s.* Orris root.

മയിൎപ്പൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A trinket worn on the head where the hair is parted.

മയില, യുടെ. *s.* 1. The *Tilaca* tree. 2. a mixture of white and black, grey colour. *adj.* Grey, greyish.

മയിലാഞ്ചി, യുടെ. *s.* A tree, Henna, or Ivenie, or broad leaved Egyptian Privet, *Lawsonia spinosa.* (Lin.)

മയിലാടി, യുടെ. *s.* The name of a place.

മയിലാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The strutting of a peacock and spreading its train.

മയിലാപ്പൂർ, രിന്റെ. *s.* The name of a town, *Mailapur*, or *St. Thomé.*

മയിലെള്ള്, ിന്റെ. *s.* A timber tree, commonly called *Tilaca.*

മയിലൊമ്പി, യുടെ. *s.* A tree, ***Antidesma sylvestris.***

മയിൽ, ലിന്റെ. *s.* A peacock.

മയിൽതുത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol, sulphate of copper.

മയിൽനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The cry of a peacock.

മയില്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of coin.

മയില്പീലി, യുടെ. *s.* A peacock's tail.

മയില്പെട, യുടെ. *s.* A peahen.

മയു, വിന്റെ. *s.* A *Cumara* or chorister of *Swerga.* യക്ഷദെവൻ.

മയുഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of bean, *Phaseolus mungo.* കാട്ടുപയറ.

മയൂഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, lustre, brightness. പ്രകാശം. 2. a ray of light. രശ്മി. 3. flame. അഗ്നിജ്വാല.

മയൂരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Achyranthes aspera.* വലിയകടലാടി. 2. blue vitriol.

മയൂരഗ്രീവാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol. തുത്തം.

മയൂരചൂഡ, യുടെ. *s.* A flower, the coxcomb, *Celosia cristata.* മയിൽകുടുമ.

മയൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A peacock. മയിൽ. 2. a flower, *Celosia cristata.*

മയൂരശിഖ, യുടെ. *s.* 1. A species of grass, resembling a peacock's crest. 2. the comb, or crest of a peacock. മയിൽകുടുമ.

മയൂരി, യുടെ. *s.* 1. A peahen. മയില്പെട. 2. a potherb. *Basella rubra.* ചെഞ്ചീര.

മയ്യൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Pain, grief. 2. black (the colour.) 3. a collyrium. 4. evening, dusk.

മരകതം, ത്തിന്റെ. *s.* An emerald.

മരക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade in timber.

മരക്കച്ചവടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A timber merchant.

മരക്കറി, യുടെ. *s.* *Curry* made of green fruit or vegetables.

മരക്കയിൽ, ലിന്റെ. *s.* A wooden spoon.

മരക്കലനാവ, ിന്റെ. *s.* A diver or bird so called.

മരക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ship, a vessel. കപ്പൽ. 2. a churn. 3. any wooden vessel.

മരക്കാതൽ, ലിന്റെ. *s.* The core of trees, &c.

മരക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Crutches. 2. a wooden leg. 3. a measure, a *marcal.* 4. a tree.

മരക്കാൻ, ന്റെ. *s.* A native commander of a vessel, a steersman.
മരക്കാനൽ, ലിന്റെ. *s.* The shade of trees.
മരക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The root of the tapioca plant. *Cassada, Jatropha manihot.* (Lin.)
മരക്കുത്തുമതി, യുടെ. *s.* Timber monopoly.
മരക്കൂട, ിന്റെ. *s.* A wooden cage or trap.
മരക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* The principal rafters and beams of a roof.
മരക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A clump of trees. 2. a thicket. 3. a grove, a forest.
മരക്കൂണ, ിന്റെ. *s.* A fungus growing on trees.
മരക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A tub, a bucket.
മരക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* The branch or bough of a tree.
മരച്ചെമ്പ, ിന്റെ. *s.* A plant, *Arum viviparum.*
മരഞ്ചാടി, യുടെ. *s.* A monkey.
മരണകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The time of death.
മരണഗോഷ്ഠി, യുടെ. *s.* The struggle of death.
മരണപത്രിക, യുടെ. *s.* A will or testament of a deceased person.
മരണഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* The fear of death.
മരണഭീതി, യുടെ. *s.* Agony or dread of death.
മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Death, decease, demise, dying.
മരണലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sign, indication or presage of death.
മരണവായു, വിന്റെ. *s.* The last breath of a dying person.
മരണവേദന, യുടെ. *s.* Great agony, agony of death.
മരണസങ്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* Excessive grief.
മരണാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Death. *ind.* To or till death.
മരണാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* Agony of death.
മരതകപച്ച, യുടെ. *s.* An emerald.
മരതകം, ത്തിന്റെ. *s.* An emerald.
മരത്തവള, യുടെ. *s.* A tree frog.
മരത്തൊലി, യുടെ. *s.* 1. The bark or rind of a tree. 2. a garment made of bark.
മരനാ, യുടെ. *s.* A palmyra-cat, a polecat.
മരപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A polecat.
മരപ്പണി, യുടെ. *s.* Carpentry, working in wood.
മരപ്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A carpenter.
മരപ്പാത്തി, യുടെ. *s.* A wooden spout.
മരപ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden vessel.
മരപ്പാവ, യുടെ. *s.* A wooden doll or image.
മരപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A wooden chest or box.
മരപ്പൊത്ത, ിന്റെ. *s.* The hollow of a tree.
മരഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Fruit trees.
മരമറി, യുടെ. *s.* A granary, or corn-bin.
മരമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* Tree turmeric, either the tree or its roots; it is very bitter and medicinal.
മരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wood, timber in general. 2. a tree. 3. a kind of drum used by tailors, &c. 4. a drum used at the offerings at a festival. 5. the stem of *Jaffna* tobacco.
മരംകൊത്തി, യുടെ. *s.* A bird, the woodpecker.
മരവാഴ, യുടെ. *s.* A species of parasitical plant, *Epidendrum retusum.*
മരവി, യുടെ. *s.* A wooden vessel, bowl, pot, or cup.
മരവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or become stiff like wood, to be benumbed, paralyzed.
മരവിരി, യുടെ. *s.* 1. The inner rind or bark of a tree. 2. a garment made of bark.
മരവെട്ടി, യുടെ. *s.* The name of a tree, from the fruit of which an oil is extracted.
മരാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sál* tree, *Shorea robusta.*
മരാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A granary, a place where grain, &c., is kept. പത്തായപ്പുര.
മരാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird, a sort of goose or swan; perhaps the Flamingo. 2. lamp-black, used as a collyrium. 3. a horse. 4. a cloud. *adj.* Soft, mild, bland.
മരിക, യുടെ. *s.* A wooden bowl, pot, or cup.
മരിക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Tameness, docility, quietness.
മരിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To tame, to domesticate.
മരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To die, to decease.
മരിചം, ത്തിന്റെ. *s.* Pepper, *Piper nigrum.* മുളക.
മരീചി, യുടെ. *s.* 1. A Saint, the son of BRAHMA, and one of the *Prajapatis* and *Brahmádicas*, or the first created beings and sovereigns of the world. 2. a ray of light. രശ്മി.
മരീചിക, യുടെ. *s.* The *mirage*, or vapour which in hot or sandy countries especially, appears at a distance like a sheet of water. മൃഗതൃഷ്ണ.
മരു, വിന്റെ. *s.* 1. A region or soil destitute of water, sands, a desert. ശൂന്യസ്ഥലം. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. sweet marjorum, *Origanum marjorana.*
മരുക്കൊഴുന്ന, ിന്റെ. *s.* An odoriferous plant, the Indian southern-wood, *Artemisia austriaca, Absinthinum.*
മരുങ്ങ, ിന്റെ. *s.* 1. Tameness, gentleness, quietness, subjection. 2. friendliness. 3. a side. മരുങ്ങുതിരിയുന്നു, To turn to one side.
മരുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be or become tame.
മരുത, ിന്റെ. *s.* The name of a tree, of which there are four species.

മരുത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Wind, air. വായു. 2. a deity. ദെവത.

മരുതം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, the winged Terminalia, *Terminalia alata.*

മരുത്വാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 2. the monkey *Hanúmán.* ഹനൂമാൻ.

മരുന്ന,ിന്റെ. *s.* 1. Medicine, medicament. 2. a cordial, a reviving medicine. 3. a philter. 4. gunpowder. 5. spirituous liquor.

മരുന്നകട, യുടെ. *s.* 1. An apothecary's shop. 2. a dram shop.

മരുന്നപെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A medicine chest. 2. a cartridge box.

മരുന്മാല, യുടെ. *s.* A gramineous plant, *Trigonella corniculata.* ജൊനകപ്പുല്ല.

മരുഭൂമി, യുടെ. *s.* A region or soil destitute of water, a desert. ശൂന്യസ്ഥലം.

മരുമകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A nephew. 2. a son-in-law.

മരുമകൾ, ളുടെ. *s.* 1. A neice. 2. a daughter-in-law.

മരുമക്കത്തായം, ത്തിന്റെ. *s.* Inheritance in the female line, a custom among the *Súdras, Cshetrias,* and some other classes.

മരുവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large thorny shrub, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര. 2. a species of basil, described as having small leaves and red flowers. മണിക്കഞ്ജകം.

മരുവലർ, രുടെ. *s. plu.* Haters, enemies. ശത്രുക്കൾ.

മരുവുന്നു, വി, വാൻ. *v. n.* To dwell, to reside, to abide.

മരൊത്തമാലമരവാഴ, യുടെ. *s.* A plant, *Polypodium adnascens.*

മൎക്കടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spider. ചിലന്നി. 2. an ape. കുരങ്ങ. 3. fragrant grass. മുത്തെങ്ങ.

മൎക്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A monkey, an ape. കുരങ്ങ. 2. a spider. ചിലന്നി. 3. a large crane, called in *India* the adjutant, *Ardia argala.*

മൎക്കടി, യുടെ. *s.* 1. Cowhage, *Carpopogon pruriens.* നായ്ക്കുരണ. 2. a variety of Grey bonduc, *Guilandina bonducella.* കഴഞ്ചി. 3. a variety of *Cæsalpinia bonducella.*

മൎത്യ, യുടെ. *s.* 1. A woman, a female. 2. the earth, the world, the habitation of mortals.

മൎത്യൻ, ന്റെ. *s.* A man, a mortal. മനുഷ്യൻ.

മൎത്യഭൊജി, യുടെ. *s.* A cannibal. മനുഷ്യനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rubbing the body, embrocation. 2. rubbing, grinding, pounding, &c. 3. beating. 4. turning, churning.

മൎദ്ദലി, യുടെ. *s.* A drummer. മദ്ദളക്കാരൻ.

മൎദ്ദളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of drum. മദ്ദളം.

മൎദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub, to grind, to pound, to bruise. 2. to beat. 3. to turn, to churn.

മൎദ്ദിതം, &c. *adj.* Rubbed, ground, pounded, &c. മൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട.

മൎമ്മഭിന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The division of a vital member.

മൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A joint; an articulation of the body. 2. a vital member or organ, the heart, &c. 3. secret meaning or purpose, a secret, any thing hidden, recondite. മൎമ്മംനൊക്കുന്നു, To observe the secret means of accomplishing any purpose. മൎമ്മംഅറിയുന്നു, To know or understand the secret of accomplishing any thing.

മൎമ്മയിളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute pain arising from wounds, &c., in any vital member.

മൎമ്മരപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A dry leaf. ഉണക്കില.

മൎമ്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* The rustling sound of cloth, or dry leaves. വസ്ത്രപൎണ്ണങ്ങളുടെ ശബ്ദം.

മൎമ്മരികൻ, ന്റെ. *s.* A pauper, a low or humble man. ഇരപ്പാളി.

മൎമ്മലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Indication of a vital member, &c.

മൎമ്മവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute pain or sickness arising from a wound, &c.

മൎമ്മവെദന, യുടെ. *s.* Piercing or affecting pains, &c. in the joints.

മൎമ്മവെധം, ത്തിന്റെ. *s.* The bursting of an artery.

മൎമ്മസന്ധി, യുടെ. *s.* The union of joints, or of any of the vital members of the body. മൎമ്മംകൂടിയ സ്ഥലം.

മൎമ്മസ്ഥലം, or മൎമ്മസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A vital part.

മൎമ്മസ്പൃക്ക. *adj.* Sharp, corrosive, giving pain. ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള.

മൎമ്മക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute pain arising from wounds, &c. in any vital member.

മൎമ്മദ്ദ്രണി, യുടെ. *s.* A medical book which treats on diseases in the vital members of the body.

മൎമ്മി, യുടെ. *s.* One who conceals a secret, a secret.

മൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* 1. Continuance in the right way, propriety of conduct, steadiness, rectitude. 2. a boundary, a limit. 3. a bank, a shore. 4. respect, reverence, civility, politeness. 5. usual custom, or established habit. 6. way, manner.

മൎയ്യാദക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A polite, courteous, well behaved or upright person.

മൎയ്യാദകെട,ിന്റെ. *s.* Rudeness, ill-behaviour, incivility, irreverence, impropriety of conduct.

മൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Patience, resignation, enduring, bearing. ക്ഷമ.

മൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Patience, endurance. ക്ഷമ.

മൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To endure, to bear. ക്ഷമിക്കുന്നു.

മൎഷിതം, &c. *adj.* 1. Borne, endured. ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട. 2. patient, content.

മല, യുടെ. *s.* A mountain, a hill.

മലക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Standing upright, and bending the head backwards.

മലഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Odour of human excrements.

മലങ്കമുക,ിന്റെ. *s* A kind of tree, a red sort of *Lodh.* See ലാക്ഷാപ്രസാദനം.

മലങ്കാക്ക, യുടെ. *s.* A raven.

മലങ്കാര, യുടെ. *s.* A thorny shrub, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാരക്കാ, The emetic nut, or nut of the bushy Gardenia, *Gardenia dumetorum.* (Retz.)

മലങ്കുരികിൽ, ലിന്റെ. *s.* A bird, a species of sparrow: a kite.

മലഞ്ചുവ, യുടെ. *s.* Zedoary, (Kœm.)

മലങ്കൃഷി, യുടെ. *s.* Hill cultivation.

മലങ്കൊട്ടുമ്പ,ിന്റെ. *s.* A cultivated valley.

മലചരിവ,ിന്റെ. *s.* The declivity, or slope, of a mountain.

മലജം, ത്തിന്റെ. *s.* Pus, matter. ചലം.

മലഞ്ചരക്ക,ിന്റെ. *s.* Hill produce.

മലഞ്ചുള്ളി, യുടെ. *s.* A plant, *Zornia Zeylonensis.*

മലഞ്ചെമ്പ,ിന്റെ. *s.* A species of wild yam, the stem of which is sometimes eaten.

മലഞ്ചെരിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Jungle or hilly places sometimes under cultivation.

മലഞ്ചൊല, യുടെ. *s.* A mountain lake.

മലതാങ്ങി, യുടെ. *s.* The lance-leaved sida, *Sida lanceolata.* (Retz.)

മലത്താമര, യുടെ. *s.* The lily termed *gloriosa.*

മലദൂഷിതം, &c. *adj.* Foul, dirty, filthy. കറയുള്ള.

മലദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* A hill deity.

മലദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The anus, the fundament.

മലനാട,ിന്റെ. *s.* A hilly or mountainous country, *Malayalam.*

മലന്തകര, യുടെ. *s.* A timber tree, the walleted pterocarpus, *Pterocarpus marsupium.*

മലന്തുമ്പ, യുടെ. *s.* A plant, *Phlomis biflora.*

മലന്തൊടലി, യുടെ. *s.* The oriental nettle tree, *Celtis orientalis.*

മലവൃ, വിന്റെ. *s.* The opposite-leaved fig-tree, *Ficus oppositi-folia.* (Rox.) പെഴത്തി.

മലപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* Land near a mountain.

മലപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A hill country.

മലബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Costiveness, obstruction of the bowels.

മലബാധ, യുടെ. *s.* Inclination to go to stool.

മലമകൾ, ളുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.

മലമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* Turmeric brought from the hills, considered much superior to that grown in the low country.

മലമുരിങ്ങ, യുടെ. *s.* The senna leaved Hedysarum, *Hedysarum sennoides.*

മലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excretion of the body, as Serum, semen, blood, marrow, urine, fœces, ear-wax, nails, phlegm, tears, rheum, and sweat. 2. sin. 3. dirt, filth. 4. dregs, sediment. 5. rust. മലമൂത്രാദികൾ, Human excrement and urine.

മലമ്പണി, യുടെ. *s.* Forest work.

മലമ്പതി, യുടെ. *s.* A village, secure residence on mountains or in forests.

മലമ്പള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Land near the foot of a hill or mountains. 2. the side of a mountain.

മലമ്പാമ്പ,ിന്റെ. *s.* A mountain snake, the Boa constrictor.

മലമ്പുന്ന, യുടെ. *s.* The name of a large tree, *Calophyllum longifolium.*

മലമ്പുലി, യുടെ. *s.* The royal tiger.

മലമ്പ്രാവ,ിന്റെ. *s.* The rock pigeon.

മലയജം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal wood. ചന്ദനം.

മലയടി, യുടെ; or മലയടിവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The foot of a mountain.

മലയണ്ണാൻ, ന്റെ. *s.* A large squirrel.

മലയത്തി, യുടെ. *s.* A species of Indian fig-tree.

മലയൻ, ന്റെ. *s.* 1. The royal tiger. 2. a monntaineer.

മലയമാരുതൻ, ന്റെ. *s.* A southerly wind. തെക്കൻകാററ.

മലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain or mountainous range from which the best sandal wood is brought, answering to the western Ghaut in the peninsula of *India.*

മലയരയൻ, ന്റെ. *s.* A class of mountaineers.

മലയാട,ിന്റെ. *s.* A mountain sheep.

മലയാത്തി, യുടെ. *s.* A tree, *Bauhinia parviflora.*

മലയാവണക്ക,ിന്റെ. *s.* A species of castor oil tree, *Ricinus lanarius.* (Lin.)

മലയാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The country that lies along the *Malaya* range, or the western coast of the peninsula, *Malayalam* or *Malabar.*

മലയാളി, യുടെ. *s.* 1. A native of *Malabar* or *Malayalam.* 2. a mountaineer.

മലയാഴ്മ, യുടെ. *s.* 1. The *Malayalim* language. 2. *Malayalim* customs.

മലയിഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. Hill green ginger, *Zingiber officinali.* 2. a plant, *Alpinia* or *Hellenia allughas.*

മലയിടുക്ക,ിന്റെ. *s.* A vally between two hills.

മലയിരിപ്പ, യുടെ. *s.* A sort of Bassia, growing in watery or mountainous sites.

മലയിലഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A species of Mimusops.

മലയീന്ത,ിന്റെ. *s.* A species of palm tree, a hill-date, *Phœnix.*

മലയുക, യുടെ. *s.* An oily nut, *Croton moluccanum,* or *Aleurites triloba.*

മലയ്യ, വിന്റെ. *s.* The opposite-leaved fig-tree, *Ficus oppositi-folia.* പെഴത്തി.

മലയെരിമ, യുടെ. *s.* A medicinal sort of moon plant. *Ericyne panniculata.*

മലര,ിന്റെ. *s.* 1. Fried grain. 2. a rivet head. 3. a full blown flower.

മലരഹിതം, &c. *adj.* 1. Cleansed, cleared, purified. ശുദ്ധമുള്ള. 2. innocent. കുറ്റമില്ലാത്ത.

മലരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To be fried, as grain. 2. to lie on the back or with the face upwards. 3. to open as a flower, to bloom.

മലൎക്കുന്നു, or മലൎത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To fry grain. 2. to place on the back or with the face upwards. 3. to open, as a flower.

മലൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Frying grain. 2. lying on the back or with the face upwards. 3. opening, expanding.

മലൎപ്പ,ിന്റെ. *s.* See the preceding.

മലൎപ്പവിത്ത,ിന്റെ. *s.* Grain to be fried.

മലൎപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Fried grain powdered.

മലൎമകൾ, ളുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

മലൎമങ്ക, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

മലൎമാത,ിന്റെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

മലവരവ,ിന്റെ. *s.* Hill produce.

മലവഴി, യുടെ. *s.* A *Ghaut,* or way over mountains.

മലവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tax on hill produce. 2. hill produce.

മലവാഴ, യുടെ. *s.* 1. A parasite plant. 2. hill plantains.

മലവാഴി, യുടെ. *s.* A hill deity.

മലവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Conservation or superintendance of the forests.

മലവിരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* A mountain crop.

മലവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Water from the mountains.

മലവെപ്പ,ിന്റെ. *s.* A variety of the Margosa tree, *Melia azadirachta.*

മലവെലൻ, ന്റെ. *s.* A tribe of mountaineers.

മലശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Evacuation, or cleansing of the bowels.

മലശൊധന, യുടെ. *s.* 1. Evacuation of the bowels, stool. 2. superintendance of the forest department.

മലഹരി, യുടെ. *s.* One of the thirty-two melodies. ഒരു രാഗം.

മലാക്ക, യുടെ. *s.* The town and peninsula of *Malacca.*

മലാക്കച്ചാമ്പ, യുടെ. *s.* A fruit tree, *Eugenia Jambos.*

മലാക്കപ്പെര, യുടെ. *s.* The Guava tree, the white species, *Psidium pomiferum.*

മലാക്കസാമ്പ്രാണി, യുടെ. *s.* Benzoin, *Styrax benzoin.*

മലായി, യുടെ. *s.* A native of *Malacca,* a *Malay.*

മലി, യുടെ. *s.* A *Budd'ha,* a *Jaina* chief. ബുദ്ധൻ.

മലിനകാന്തി, യുടെ. *s.* A dim or dull light.

മലിനഛായ, യുടെ. *s.* A dim or dull light.

മലിനത, യുടെ. *s.* 1. Dirtiness, filthiness, foulness. 2. blackness. 3. vileness, badness. 4. foulness, (figuratively) vice, viciousness, depravity.

മലിനതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be defiled.

മലിനമുഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. The black monkey. കരിമന്തി. 2. the god of fire. അഗ്നി. 3. a vile or wicked man. ദുഷ്ടൻ. 4. a cruel, fierce, savage man. ക്രൂരൻ. 5. a ghost, a goblin. പിശാച.

മലിനം, &c. *adj.* 1. Soiled, dirty, filthy, foul. മുഷിഞ്ഞ. 2. black. കറുത്ത. 3. vile, bad. 4. foul, (figuratively) soiled with crime, or vile, sinful, depraved. *s.* Fault, defect. കുറ്റം.

മലിനാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A dirty, or soiled cloth. മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രം.

മലിനാംബു, വിന്റെ. *s.* 1. Ink. മഷി. 2. dirty water. കലങ്ങിയ വെള്ളം.

മലിനി, യുടെ. *s.* A woman during menstruation. തീണ്ടായിരിക്കുന്നവൾ.

മലിമ്ലുചൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief. കള്ളൻ. 2. air, wind. കാറ്റ.

മലീമസം, &c. *adj.* Dirty, foul, unclean. മലിനമായുള്ള.

മലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To become perplexed, to be confused. 2. to be astonished, to wonder. 3. to lie with the face upwards, or on the back.

മലെപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Confusion, perplexity. 2. astonishment, wonder. 3. lying with the face upwards, or on the back.

മല്ലിടി, യുടെ. *s.* 1. Wrestling, boxing. 2. showing one's strength.

മല്ലിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s* A wrestler, a boxer, a strong, stout, athletic person.

മല്ലിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To wrestle, to box, to cuff. 2. to strive, to contend.

മല്ലിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wrestling, boxing. 2. strife, contention.

മല്ലു, ിന്റെ. *s.* 1. Wrestling, boxing, fighting. 2. strength, stoutness, robustness. 3. a principal rafter in a roof. മല്ലുകെട്ടുന്നു, To strive, to contend.

മല്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* An oil vessel, a vessel made of the shell of a cocoa-nut for holding oil, either for cullinary purposes or for burning as a lamp. എണ്ണക്കുടുക്ക, ഇടിഞ്ഞിൽവിളക്ക.

മല്ലതൂൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A musical instrument, a drum or trumpet used at athletic contests. മല്ലവാദ്യം.

മല്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wrestler, a boxer. 2. a strong, stout athletic, robust man, a giant. മല്ലിടിക്കാരൻ.

മല്ലഭൂ, വിന്റെ. *s.* A palæstrum or arena, a place for athletic contests; it is also applied to the site of any conflict, as a field of battle, &c. മുഷ്ടിയുദ്ധസ്ഥലം.

മല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ink. 2. a collyrium.

മല്ലയാത്ര, യുടെ. *s.* A match of wrestling or boxing.

മല്ലയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The athletic art, wrestling, boxing.

മല്ലുഴി, യുടെ. *s.* Scaffolding.

മല്ലാരി, യുടെ. *s.* A name of CRISHNA, and VISHNU. കൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണു.

മല്ലാക്ഷി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

മല്ലി, യുടെ. *s.* 1. Gum of the Cotton tree, *Bombax pentandrum.* 2. *Arabian* jasmine, *J. Zambac.* മല്ലു.

മല്ലിക, യുടെ. *s.* *Arabian* jasmine, *J. Zambac.* മല്ലു.

മല്ലികം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, said to be a sort of goose with brown legs and bill. ഹംസഭെദം.

മല്ലികാപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* *Arabian* jasmine. മല്ലപ്പൂ.

മല്ലികാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of goose with brown legs and bill. ഹംസഭെദം. 2. a horse marked with white about the eyes. കണ്ണിനുചുററും വെളുപ്പുള്ള കുതിര.

മല്ലിഗന്ധി, യുടെ. *s.* Aloe wood. മല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ.

മല്ലിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To wrestle, to box. 2. to strive, to contend.

മല്ലിപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A mushroom. കൂൻ.

മശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gnat, a musquito. കൊതുക.

മശകി, യുടെ. *s.* 1. A gnat, a musquito. കൊതുക. 2. the glomerous fig-tree.

മശാന്ദരി, യുടെ. *s.* A tree, the woolly Callicarp, *Callicarpa lanata.* (Willd.)

മശ്രൂചി, യുടെ. *s.* The small-pox. വസൂരി.

മശ്രൂചിക, യുടെ. *s.* The small-pox. മസൂരിക.

മഷി, യുടെ. *s.* 1. A black powder. 2. ink. 3. a collyrium; see അഞ്ജനം. മഷിഎഴുതുന്നു, To apply collyrium to the eyes. മഷിതെളിക്കുന്നു, To snuff the wick of a lamp.

മഷിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A maker of ink. 2. a conjurer who being applied to to discover thieves, or any thing concealed, places മഷി in the palm of his hand or in a plate, or applies it to the eyes, and by this means the figure of the thief, and the whole transaction are supposed to be represented to himself alone.

മഷിക്കുപ്പി, യുടെ. *s.* An inkstand, an ink bottle.

മഷിക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A pen. 2. a paint brush.

മഷിനൊട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A conjurer, a diviner.

മഷിനൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Conjuration, divination. മഷിനൊക്കുന്നു, To conjure, to divine.

മഷിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To blacken with ink, to put on ink.

മസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An emerald.

മസാല, യുടെ. *s.* (Hind.) Spicery, seasoning.

മസി, യുടെ. *s.* 1. Ink. മഷി. 2. a girdle. നട്ടക്കെട്ട.

മസികൂപി, യുടെ. *s.* An inkstand. മഷിക്കുപ്പി.

മസിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An inkstand. മഷിക്കുപ്പി.

മസിധാനി, യുടെ. *s.* An inkstand. മഷിപ്പാത്രം.

മസൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pulse or lentil, *Ervum hirsutum* or *Cicer lens.* വെളുത്തഅമര.

മസൂരവിദല, യുടെ. *s.* A black variety of the plant commonly called *Teori.* നാല്പൊാപ്പുകൊന്ന.

മസൂരിക, യുടെ. *s.* Small-pox. വസൂരി.

മസൃണം. *adj.* 1. Smooth, soft, not hard, not rough. മൃദുത്വമുള്ള. 2. mild, bland, unctuous.

മസ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.

മസ്കരി, യുടെ. *s.* A *Brahman* of the fourth or mendicant order, because he uses a bamboo staff. സന്യാസി.

മസ്തകഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The frontal globe on the upper part of the forehead of an elephant; there are two of these projections which swell in the rutting season.

മസ്തകമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

മസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The head, the skull. തലമണ്ട. 2. the top or head of any thing.

മസ്തകസ്നേഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The brain. തലച്ചോറ.

മസ്തിഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The brain. തലച്ചോറ. 2. the bladder. മൂത്രാശയം.

മസ്തു, വിന്റെ. *s.* 1. The watery part of curds, whey. തൈരിൻ വെള്ളം. 2. food. ഭക്ഷണം.

മസ്തുലുംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The brain. തലച്ചോറ.

മഹതി, യുടെ. *s.* 1. The *Vína* or lute of *Nárada* containing seven or one hundred strings. നാരദന്റെ വീണ. 2. an excellent or illustrious female. മഹത്വമുള്ളവൾ.

മഹത്ത. *adj.* 1. Great, large, bulky. വലിയ. 2. best, excellent, illustrious. 3. glorious. *s.* 1. Kingdom, dominion. 2. the intellectual principle. 3. truth reality, substance, as opposed to fraud or illusion.

മഹത്വക്കേട, ിന്റെ. *s.* Want of majesty, or glory, ignominy, meanness.

മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To magnify, to celebrate, to extol, to glorify.

മഹത്വപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be magnified, celebrated, extolled.

മഹത്വമില്ലാത്ത. *adj.* Void of majesty, inglorious.

മഹത്വമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A majestic or exalted person.

മഹത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Greatness either in bulk or rank. 2. majesty, glory, excellency.

മഹനീയം, &c. *adj.* 1. Great, large. വലിയ. 2. illustrious.

മഹല്ലോകം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the seven upper worlds.

മഹസ്, ിന്റെ. *s.* 1. A festival. ഉത്സവം. 2. light, lustre. തെജസ്. 3. sacrifice, oblation.

മഹാ. *adj.* Great, grand, eminent, mighty, much, exceeding, extreme. *adv.* Exceedingly, excessively, very. *s.* 1. A cow. 2. a plant bearing an unfading flower, the amaranth, *Gomphrœna globosa*, also the plant *Hedysarum lagopodioides*.

മഹാകന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Garlic. നാറാഉള്ളി. 2. a very large esculent root, a sort of yam.

മഹാകല്പം ത്തിന്റെ. *s.* A destruction of the world occurring after every period of 4,320,000,000.

മഹാകവി, യുടെ. *s.* A very learned man. മഹാ വിദ്വാൻ.

മഹാകാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name or rather a form of SIVA in his character of the destroying deity, being there represented of a black colour, and of aspect more or less terrific. ശിവൻ. 2. a name of *Nandi*, SIVA's porter and attendant.

മഹാകാളി, യുടെ. *s.* The wife of SIVA and a terrific form of DURGA.

മഹാകുലം, &c. *adj.* Of a good family, eminent by birth. അഭിജനമമുള്ള.

മഹാകുലീനം, &c. *adj.* Of a good family. ഉത്തമകുലത്തിൽ ജനിച്ച.

മഹാകൂലം, &c. *adj.* Of a good family.

മഹാകൊടി, യുടെ. *s.* A very large number, ten trillions.

മഹാഖൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A large number, ten billions.

മഹാഗ്രീവി, യുടെ. *s.* A camel. (*lit.* long-necked.) ഒട്ടകം.

മഹാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

മഹാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A liberal, magnanimous, eminent, or illustrious man. സജ്ജനം.

മഹാജാലി, യുടെ. *s.* A plant, a sort of *Ghósha* with yellow flowers. മഞ്ഞപ്പീരം.

മഹാടവി, യുടെ. *s.* An extensive forest or wilderness. വലിയകാട.

മഹാതിക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicament, a medicinal mixture. ഒരു ഔഷധയൊഗം.

മഹാതിക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The large *Nimb* or Margosa tree, *Melia Sempervirens*. *adj.* Very bitter.

മഹാതീക്ഷ്ണം, *adj.* Very sharp, (as flavour,) or literally, (as a weapon,) or figuratively, (as perception, &c.) കൂൎത്ത.

മഹാത്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A liberal, lofty-minded, magnanimous person. 2. a person of religious or moral eminence.

മഹാദെവൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of God among various votaries, but most commonly a name of SIVA. ശിവൻ.

മഹാദെവി, യുടെ. *s.* PÁRWATI. പാൎവ്വതി.

മഹാദൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* The great GOD.

മഹാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any thing very costly or precious. 2. gold. 3. costly raiment. 4. agriculture. *adj.* Costly, precious, valuable.

മഹാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Eternal emancipation or beatitude.

മഹാനലൻ, ന്റെ. *s.* A submarine fire. സമുദ്രാഗ്നി.

മഹാനവമി, യുടെ. *s.* An annual festival, when all the instruments and tools of trade, the arms of soldiers, &c., down to the books, iron pens for writing, &c. of school-

boys are consecrated to the goddess of arts സരസ്വതി, the wife of BRAHMA.

മഹാനസം, ത്തിന്റെ. *s.* A kitchen. അട്ടക്കള.

മഹാനിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* A large kind of *Nimb*, or *Margosa* tree, *Melia sempervirens*. മലവെപ്പ.

മഹാനിശ, യുടെ. *s.* Midnight. അൎദ്ധരാത്രി.

മഹാനീലം, ത്തിന്റെ. *s.* The emerald. പച്ചക്കല്ല.

മഹാനുഭാവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is liberal, magnanimous. 2. an eminent personage, an eminently religious person. ശ്രെഷ്ഠൻ.

മഹാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A great man. വലിയവൻ. 2. one of the last five breaths. ഒടുക്കത്തെ അഞ്ചു വായു ക്കളിൽ ഒന്ന.

മഹാപത്മൻ, ന്റെ. *s.* One of the eight principal *Nágas*, or serpents of *Pátála*. അഷ്ടനാഗത്തിൽ ഒന്ന.

മഹാപത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of CUBERA's treasures. നവനിധിയിൽ ഒന്ന. 2. a very large number, one thousand billions.

മഹാപാതകൻ, ന്റെ. *s.* An offender in the highest degree; see the following.

മഹാപാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crime of the highest degree, as killing a *Brahman*, stealing gold from a priest, drinking spirits, adultery with the wife of another, and associating with persons who have committed such offences. 2. great crime in general.

മഹാപാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sin of the highest kind. 2. heinous crime or sin in general.

മഹാപാപി, യുടെ. *s.* A heinous sinner, a great criminal.

മഹാപ്രഭു, വിന്റെ. *s.* A king. രാജാവ.

മഹാപ്രയാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Great difficulty.

മഹാപ്രളയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A destruction of the world, occurring after every period of 4,320,000, 000 years. 2. a total destruction of the universe, happening after a period commensurate with the life of BRAHMA, or 100 years, each day of which is equal to the period first stated, and each night of which is of similar duration; at the expiration of this term, the seven *Lócas*, with the saints, gods and BRAHMA himself are said to be annihilated.

മഹാബലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A strong, robust, powerful man. ഏറവും ബലമുള്ളവൻ. 2. a powerful king. ബലവാനായ രാജാവ. 3. air, wind. കാററ.

മഹാബലി, യുടെ. *s.* 1. *Mahábali*, a celebrated ruler dethroned in the *Vámana-Avatár*, and made sovereign of *Pátála*. ഒരു അസുരൻ. 2. a strong man. ബലവാൻ.

മഹാബാഹു, വിന്റെ. *s.* A very powerful man. അതിബലവാൻ.

മഹാഭാഗൻ, ന്റെ. *s.* A liberal, magnanimous, eminent or illustrious person. സജ്ജനം.

മഹാഭാഗ്യം, &c. *adj.* Very happy or fortunate.

മഹാഭുജൻ, ന്റെ. *s.* A very powerful man.

മഹാഭ്രരി, യുടെ. *s.* Ten quintillions.

മഹാമതി, യുടെ. *s.* A very clever, skilful man. ബുദ്ധി അധികമുള്ളവൻ.

മഹാമനസ്സ. *adj.* Magnanimous, high-minded, liberal, munificent. ദാനശീലം.

മഹാമാത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king's minister or associate, any high officer in a kingdom; as a counsellor, a general, &c. പ്രധാനൻ. 2. a man of wealth and consequence. ധനവാൻ.

മഹാമായ, യുടെ. *s.* 1. A name of DURGA, PÁRWATI and LECSHMI. ദുൎഗ്ഗ, പാൎവ്വതി, ലക്ഷ്മി. 2. worldly illusion or unreality.

മഹാമാരി, യുടെ. *s.* 1. A name of DURGA. ദുൎഗ്ഗ. 2. very heavy rain. വലിയ മഴ.

മഹാമുനി, യുടെ. *s.* 1. A name of AGASTYA. അഗസ്ത്യൻ. 2. a name of BUDD'HA, or any one of the sacred persons called by that name. 3. the epithet of a warlike saint, celebrated in the *Mahábharat*.

മഹാമെരു, വിന്റെ. *s.* The golden mountain or the centre of the seven *Dwípas;* by some considered to be the north pole; and by others the high land of *Tartary*, north of *Himalaya*.

മഹായജ്ഞം, യുടെ. *s.* An essential sacrifice, a sacrament of the *Hindu* religion; five acts are enumerated of this description, severally considered as due to the *Védas*, to the gods, to man, to the *manes*, and to all created beings; they are respectively, study of scripture, offering of sacrifice to the gods, hospitable treatment of guests, libation of water, &c. to deceased progenitors, and the casting of food to the gods, to spirits, &c.

മഹായശസ. *adj.* Illustrious, celebrated.

മഹായുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A great *Yuga* or age, the aggregate of the four ages or a period of 4,320,000,000 years.

മഹായൊഗി, യുടെ. *s.* One well versed in the *Yoga Shástra*.

മഹാരജതം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. സ്വൎണ്ണം.

മഹാരജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Safflower. കുസുംഭം. 2. gold. സ്വൎണ്ണം.

മഹാരണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A large or extensive forest. കൊടുങ്കാട.

മഹാരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A large car.
മഹാരാജൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign, an emperor.
മഹാരാജികൻ, ന്റെ. *s.* A kind of demi-god, of which there is said to be a class of 226.
മഹാരാഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country, the *Mahratta* country. 2. the *Mahratta* language.
മഹാരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Any incurable disease, as leprosy, &c.
മഹാരൌരവം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular hell. ഒരു വക നരകം.
മഹാലൊകർ, രുടെ. *s. plu.* People, inhabitants.
മഹാലൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The load-stone. കാന്തക്കല്ല.
മഹാവ്യാധി, യുടെ. *s.* Any great sickness or incurable disease.
മഹാശംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Ten thousand millions.
മഹാശയൻ, ന്റെ. *s.* A magnanimous, liberal, munificent person. അതിബുദ്ധിമാൻ.
മഹാശല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A shrimp, a prawn. ചെമ്മീൻ.
മഹാശാഖി, യുടെ. *s.* A tree with large spreading branches. വലിയ കൊമ്പുള്ള വൃക്ഷം.
മഹാശൂദ്രി, യുടെ. *s.* A milk-woman, either the wife of a cowherd, or a woman of that caste. ഇടച്ചി.
മഹാശൊഫം, ത്തിന്റെ. *s.* One hundred thousand trillions.
മഹാശ്വെത, യുടെ. *s.* A white variety of the *Convolvulus paniculatus.* വെണ്മുതക്ക.
മഹാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A throne, a royal seat. സിംഹാസനം.
മഹാസഹ, യുടെ. *s.* 1. A plant or tree bearing an unfading flower, *Gomphrœna globosa.* വാടാമല്ലിക. 2. another plant. പെരുങ്കാണം.
മഹാസെനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SUBRAHMANIA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
മഹി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
മഹിതം, &c. *adj.* 1. Proper, right, agreeable, fit. യൊഗ്യമുള്ള. 2. worshipped, reverenced. വന്ദിക്കപ്പെട്ട.
മഹിമ, യുടെ. *s.* 1. Greatness in general, literal or figurative, glory, power. 2. magnitude, as of SIVA's attributes; illimitability.
മഹിമാവ,ിന്റെ. *s.* See the preceding.
മഹിഷമർദ്ദിനി, യുടെ. *s.* A name of the goddess DURGA. ദുൎഗ്ഗ.
മഹിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A buffalo. പൊത്ത. 2. an *Asur* or demon slain by DURGA. ഒരു അസുരൻ.
മഹിഷി, യുടെ. *s.* 1. A female buffalo. എരുമ. 2. the wife of a king, but especially the one who has been consecrated or crowned, a queen. പട്ടംകെട്ടിയ രാജഭാൎയ്യ.
മഹിള, യുടെ. *s.* 1. A woman, a female. സ്ത്രീ. 2. a plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.
മഹിളാഹ്വയ, യുടെ. *s.* A plant bearing a fragrant seed. ഞാഴൽ.
മഹീതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
മഹീദെവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.
മഹീധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain, as supporting the earth. പൎവ്വതം.
മഹീധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain, as supporting the earth. പൎവ്വതം.
മഹീപതി, യുടെ. *s.* A king. രാജാവ.
മഹീമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* Spheroidical earth. മണ്ഡലാകാരമായുള്ള ഭൂമി, The whole earth.
മഹീമയം, *adj.* Earthen, made of earth or clay.
മഹീയസി, *adj.* 1. Very heavy, stout. വലിപ്പമുള്ള. 2. very venerable.
മഹീരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, as produced from the earth. വൃക്ഷം.
മഹീലത, യുടെ. *s.* An earthworm, as creeping on the ground. ഞാഞ്ഞൂൽ.
മഹീശൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.
മഹീസുതൻ, ന്റെ. *s.* The regent of the planet *Mars.* ചൊവ്വ.
മഹീക്ഷിത്ത,ിന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.
മഹെച്ശൻ, ന്റെ. *s.* A liberal, magnanimous, high-minded person. മഹാത്മാ.
മഹെന്ദ്രജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deception, cheating, juggling. 2. enchantment.
മഹെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
മഹെരുണ, യുടെ. *s.* The gum olibanum tree, *Boswellia thurifera.* മലയിന്ത.
മഹെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
മഹെശ്വരി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.
മഹെള, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.
മഹൊത്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus flower. താമരപ്പൂ.
മഹൊത്സവം, ത്തിന്റെ. *s.* A great festival.
മഹൊത്സാഹം, &c. *adj.* Diligent, persevering, making great or strenuous efforts. *s.* Great effort, energy, exertion. അതിശയ പ്രവൃത്തിയായുള്ള.
മഹൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Final beatitude, emancipation from vitality and absorption into the divine essence. മൊക്ഷം. 2. abandoning, relinquishment. 3. a holy day.
മഹൊദരം, ത്തിന്റെ. *s.* The dropsy.

മഹൊദ്യമം, &c. *adj.* Diligent, persevering, making great and strenuous efforts. *s.* Great effort, energy, exertion. മഹൊത്സവം.

മഹൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A large bull or ox. വലിയ കാള.

മഹൌഷധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Garlic. നാറാഉള്ളി. 2. a plant, commonly *Atis*, (*Betula.*) അതിവിടയം. 3. dry ginger. ചുക്കു.

മഹൌഷധി, യുടെ. *s.* 1. Garlic. ഉള്ളി. 2. a plant, *Atis*. 3. dry ginger. ചുക്കു.

മക്ഷിക, യുടെ. *s.* A fly. ഈച്ച.

മഴ, യുടെ. *s.* Rain. മഴപാററുന്നു, To rain in heavy drops. മഴതുള്ളിയിടുന്നു, To rain, to fall in drops. മഴപിടിക്കുന്നു, Rain to set in. മഴപെയ്യുന്നു, To rain. മഴവരുന്നു, The rain is coming. മഴഒഴിയുന്നു or നില്ക്കുന്നു, മഴപാറക്കുന്നു or തൊരുന്നു, The rain ceases.

മഴക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Washing, cleansing, cleaning. 2. protraction of any thing by vain speeches, delaying or putting off any thing.

മഴക്കാല,ിന്റെ. *s.* A water spout.

മഴക്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The rainy season, the monsoon.

മഴക്കാറ,ിന്റെ. *s.* A rainy cloud, a black cloud.

മഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To wash, to cleanse, to clean. 2. to protract a thing by vain speeches, to delay a law suit, to put off payment, &c.

മഴക്കൊൾ, ളിന്റെ. *s.* Appearance or indication of rain.

മഴത്താര, യുടെ. *s.* A continuous drop.

മഴത്തുള്ളി, യുടെ. *s.* Rain-drops.

മഴവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Rain-water.

മഴു, വിന്റെ. *s.* 1. An axe, a hatchet. 2. a sort of hatchet for cutting stones, a stone-cutter's chisel. 3. a battle axe.

മഴക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A soldier, one armed with a battle axe, a pioneer.

മറ, യുടെ. *s.* 1. *Védas.* 2. a screen, any covering. 3. a secret, a mystery. 4. a shield.

മറക്കുട, യുടെ. *s.* A large umbrella carried by Brahman women.

മറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To forget. 2. to forgive. മറന്നുപൊകുന്നു, To forget, to pass from the memory.

മറക്കുഴി, യുടെ. *s.* A privy, a place of retirement.

മറതി, യുടെ. *s.* Forgetfulness, a secret.

മറന്ന. *adj.* Forgotten.

മറപൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* A hidden thing, a thing hard to be understood, a mystery, a secret. മറപൊരുളാകുന്നു, To be hidden, to be mysterious, secret.

മറപ്പുര, യുടെ. *s.* A privy, a place of retirement, a necessary house.

മറയത്ത. *adv.* Aside, away, at a distance.

മറയത്താട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To hoot or drive away with a noise.

മറയവർ, രുടെ. *s. plu.* *Brahmans.* ബ്രാഹ്മണർ.

മറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To disappear, to vanish, to abscond, to hide one'sself. 2. to die. 3. to be hid.

മറവ,ിന്റെ. *s.* 1. A shelter, a cover, a retreat, a hiding place, concealment. 2. a screen, a covering. 3. a secret. 4. confusion of business, any thing topsyturvy.

മറവി, യുടെ. *s.* 1. Forgetfulness, inattention. 2. failing of the memory.

മറി, യുടെ. *s.* 1. A young deer. 2. a deer, a hart. 3. an enigma, or secret meaning. 4. a season, autumn. 5. deceit, craftiness.

മറികടക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a.* To stride or jump over.

മറികണ്ണ,ിന്റെ. *s.* A squint-eye.

മറികണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A squint-eyed person.

മറിക്കുന്നി, യുടെ. *s.* A plant, a kind of convolvulus, *Convolvulus argenteus* or *Convolvulus pes-capræ.*

മറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To overturn, to turn upside down. 2. to turn. 3. to change, to reverse, to alter. 4. to detain, to arrest, to detain on the road, to attack. മറിച്ചെഴുതുന്നു, To write over again, to write from right to left. മറിച്ചുപറയുന്നു, To deny an assertion, to prevaricate. മറിച്ചിടുന്നു, 1. To turn round or over. 2. to throw down. മറിച്ചുവെക്കുന്നു, 1. To arrest, to detain. 2. to change, to alter. മറിച്ചുകളയുന്നു, To turn upside down. മറിച്ചളക്കുന്നു, 1. To measure over again. 2. to measure across.

മറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Change, alteration. 2. a mystery. 3. entanglement, confusion of business, turning any thing topsyturvy. 4. deceit, fraud. 5. rolling, undulation. 6. returning. 7. turning over. 8. tumbling backwards or forwards heels over head.

മറിച്ചുഴിവ,ിന്റെ. *s.* 1. A whirlpool. 2. hair naturally curled. 3. revolving, turning round.

മറിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Detention, arrest. 2. confinement.

മറിപ്പൻ, ന്റെ. *s.* The cholera morbus.

മറിപ്പിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To detain, to arrest, to put in confinement.

മറിമാൻ, നിന്റെ. *s.* A young deer.

മറിമായം, ത്തിന്റെ. *s.* Deceit, fraud, delusion. മറിമായം കാട്ടുന്നു, To deceive, to delude.

മറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To roll, to undulate. 2. to return. 3. to turn over or on one side. 4. to tumble backwards or forwards heels over head. 5. to fall down. 6. to veer. 7. to be reversed, or overturned. മറിഞ്ഞുനൊക്കുന്നു, To look behind. മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു, To fall over, to fall down. മറിഞ്ഞുപൊകുന്നു, 1. To go or fall over. 2. to change, to alter. 3. to be changed, as sentiment or opinion.

മറിവു,ിന്റെ. *s.* See മറിച്ചിൽ.

മറിവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A trap-door.

മറു, *adj.* 1. Other, another. 2. next. *adv.* Again.

മറു, വിന്റെ. *s.* 1. A mole, or spot on the body, a mark, a freckle. 2. a spot, a stain. 3. fraud. 4. deceit. 5. black, the colour.

മറുക,ിന്റെ. *s.* A spot on the body, a freckle.

മറുകടം, ത്തിന്റെ. *s.* Debt liquidated to one person and contracted with another.

മറുകടിഞ്ഞൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Bringing forth a second time.

മറുകൽ, ലിന്റെ. *s.* Perplexity, anxiety, distraction of mind.

മറുകര, യുടെ. *s.* 1. The opposite shore. 2. the next amlet.

മറുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A prop, a support. 2. another channel for water to be let into, or out of, a field.

മറുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* To be perplexed, to be anxious, to be distracted in mind.

മറുകുരു, വിന്റെ. *s.* A relapse of small-pox, arising from being bathed too soon.

മറുകൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A fellow servant.

മറുകൂട്ടമ്പിള്ള, യുടെ. *s.* A fellow writer.

മറുകൈ, യുടെ. *s.* 1. Retaliation, revenge. 2. an antidote.

മറുക്കാരെക്കാ, യുടെ. *s.* The emetic nut or nut of the Bushy Gardenia, *Gardenia dumetorum.* (Retz.)

മറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To oppose, to resist. 2. to refuse, to reject, to deny, to disown.

മറുചട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reform. 2. another rule or regulation. മറുചട്ടംകെട്ടുന്നു, 1. To reform. 2. to establish another regulation.

മറുചാല,ിന്റെ. *s.* 1. Ploughing across. 2. another channel for water.

മറുചെവി, യുടെ. *s.* The other or opposite ear.

മറുജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Regeneration, another birth. 2. transmigration of the soul after death.

മറുജാതി, യുടെ. *s.* Another class.

മറുതല, യുടെ. *s.* The opposite party, or side, the opposite end.

മറുതാക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A false key. 2. another key.

മറുതാശിങ്കി, യുടെ. *s.* Litharge or semi-vitrified oxide of lead, *Lythargyrum.*

മറുദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Another land, a foreign country.

മറുപടി, യുടെ. *s.* An answer, a reply.

മറുപണയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pawn pledged to another.

മറുപത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A secondary and lighter medical regimen.

മറുപനി, യുടെ. *s.* The relapse of a fever.

മറുപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The opposite party. 2. opposite opinion.

മറുപാട,ിന്റെ. *s.* The other or opposite side.

മറുപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A copy of title deeds of land, &c. kept by the seller of such property.

മറുപിരി, യുടെ. *s.* A spiral screw, the male screw.

മറുപിള്ള, യുടെ. *s.* The after birth, the placenta.

മറുപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* Another side, the opposite side or party.

മറുപൊരുൾ, ളിന്റെ. *s.* Another meaning.

മറുപൊര,ിന്റെ. *s.* Revenge, retaliation.

മറുപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Opposition, resistance. 2. denial, refusal, rejection.

മറുഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The other or opposite side.

മറുഭാഗി, യുടെ. *s.* An adversary, an opponent.

മറുഭാഷ, യുടെ. *s.* 1. Another language. 2. another form or shape.

മറുമരുന്നു,ിന്റെ. *s.* An antidote to allay the effect of any medicine.

മറുമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The past or next month.

മറുമുടി, യുടെ. *s.* A wig.

മറുരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Another conntry, a foreign kingdom.

മറുരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Another form or shape, metamorphosis, change of form.

മറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To hide, to conceal, to secrete a thing. 2. to screen, to cover. 3. to bury, to inter. 4. to shift, to shuffle, to change tone, to evade or contradict, to explain away a former statement.

മററ, *adj.* Other, another, different.

മററന്നാൾ. *adv.* The day after to-morrow.

മററം, ത്തിന്റെ. *s.* Low ground near a river; a meadow.

മററവൻ, ന്റെ. *s.* The other person, another.

മററും. *adv.* Other, etcetera.

മറെറത,ിന്റെ. *s.* The other.

മറെറാരു, *adj.* Another.

മാ, യുടെ. *s.* 1. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. good fortune, facility. *adj.* Great. *ind.* 1. A prohibitive, negative particle. 2. a particle implying doubt.

മാകന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sweet mango tree. തെന്മാവ.

മാക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A slate stone.

മാക്കാൻ, ന്റെ. *s.* A wild cat.

മാക്കിറി, യുടെ. *s.* A species of frog.

മാക്കിരക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A sort of collyrium, a substance prepared from the calx of brass.

മാഗധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bard, a minstrel, whose duty it is to recite the praises of sovereigns, their genealogy, and the deeds of their ancestors, in their presence, and to attend on the march of an army, and animate the soldiers by martial songs. The minstrel forms a particular caste, said to spring from a *Vaisya* father and *Cshetriya* mother; in mythology, they are said to have been created at once by the will of SIVA, under the name of *Bhauts;* they are still numerous in some parts of *India*, especially in *Guzerat*, where they are a privileged tribe. 2. the sovereign of *Mágadha*. 3. an inhabitant of *Mágadha*.

മാഗധി, യുടെ. *s.* 1. Long pepper, *Piper longum.* തിപ്പലി. 2. a kind of jasmine, *Jasminum auriculatum.* കുറമൊഴി. 3. a dialect of the Sanscrit language, the ancient language of *Mágadha* or south *Behar*, said to be the same as *Báli*, or *Páli* or sacred language of Ceylon, &c. 4. a princess of *Mágadha*.

മാംഗല്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of pulse or lentil. ഒരു വക പയർ.

മാഘപുരാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book.

മാഘമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Mágham.*

മാഘം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the months of the *Hindu* year. (January–February.) കുംഭമാസം.

മാഘ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The many-flowered jasmine, *Jasminum multiflorum.* കുരുണ്ടെപ്പൂവ.

മാങ്ങാ, യുടെ. *s.* Mango fruit.

മാങ്ങാനാറി, യുടെ. *s.* A plant, *Didynamia gymnospermia.*

മാചലൻ, ന്റെ. *s.* A highway robber, a bandit. വഴിയിൽനിന്ന പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവൻ.

മാചിക്കാ, യുടെ. *s.* Gall nut, *Quercus infectoria.*

മാചിപത്രി, യുടെ. *s.* Indian wormwood, *Artemisia Indica.*

മാച്ച, ിന്റെ. *s.* 1. Dirt, filth, a spot. 2. sin. 3. a fault. 4. deceit, fraud. 5. the after birth, or placenta.

മാച്ചാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make dirty, filthy, to spot.

മാച്ചാംകളി, യുടെ. *s.* Buffoonery, low jests.

മാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Vanishing, dying away. 2. a being blotted out or destroyed. 3. a being hidden. 4. forgetfulness.

മാഞ്ചി, യുടെ. *s.* A medicinal root, a fragrant substance, Indian spikenard, *Valeriana Jatamánsi.*

മാഞ്ചെവി, യുടെ. *s.* A plant, Hart's ear or Oleander-leaved Cacalia, *Cacalia Kleina;* (Lin.) also എരിമക്കള്ളി.

മാട, ിന്റെ. *s.* 1. An ox, a bullock, a cow, a buffalo, the genus *bos.* 2. a high place or piece of ground. 3. the back of a knife, &c. 4. a raised bank round a garden, &c.

മാട, യുടെ. *s.* A cow with horns bent downwards.

മാടൻ, ന്റെ. *s.* A brutish man, a fool, or senseless person.

മാടപ്രാവ, ിന്റെ. *s.* A pigeon in general.

മാടഭൂപതി, യുടെ. *s.* The ancient title of the king of *Cochin.*

മാടഭൂമി, യുടെ. *s.* The ancient name of the *Cochin* country.

മാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hut, a cottage. 2. a slave's hut. 3. a temporary hut or watch-place erected in a field, garden, &c. for the purpose of watching the crop. 4. an upper room. 5. the back of a knife, &c.

മാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To put or push in with the hand. 2. to call by beckoning with the hand. 3. to raise earth. മാടിവിളിക്കുന്നു, To call by motioning with the hand.

മാടൊട, ിന്റെ. *s.* A tile.

മാട്ട, ിന്റെ. *s.* Sorcery, enchantment, charm, bewitching.

മാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mud fort. 2. a mud bank. 3. stroking off with the hand. 4. banking. 5. a vessel tied in a toddy tree to receive the toddy.

മാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To use sorcery, enchantment, to bewitch. 2. to suspend a vessel in a toddy tree to receive the toddy. 3. to put one into the stocks or in fetters, to confine.

മാട്ടുബാധ, യുടെ. *s.* Possession by evil spirits, bewitching.

മാഠരൻ, ന്റെ. *s.* One of the sun's attendants. സൂൎയ്യന്റെ പാൎശ്വവൎത്തികളിൽ ഒരുവൻ.

മാഠാപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The state of a *Sanyási*, or ascetic. സന്യാസം.

മാഢി, യുടെ. *s.* 1. The germ of leaves, the young leaf before it opens. അങ്കുരം. 2. distress; affliction.

മാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a plantain tree.

മാണവകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A child, a boy above eight and not exceeding sixteen years of age. ബാലകൻ. 2. a manikin. 3. a pupil, a scholar, a religious student. 4. a man, an ignorant or ridiculous man, a childish man.

മാണവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold and pearl necklace of twenty strings.

മാണവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A child. ബാലകൻ. 2. a manikin.

മാണവം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold and pearl necklace of sixteen strings.

മാണവീനം, &c. *adj.* Boyish, childish, fit or suitable for a child. ബ്രഹ്മചാരി സംബന്ധമായുള്ള.

മാണവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A number of boys. ബ്രഹ്മചാരി കൂട്ടം. 2. boyhood.

മാണി, യുടെ. *s.* A *Brahmachári* or religious student, unmarried. ബ്രഹ്മചാരി.

മാണിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ruby, a carbuncle. ചുവപ്പുരത്നം. 2. a precious stone in general.

മാണിക്യരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A ruby.

മാണിമന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Sea or rock salt. ഇന്തുപ്പ.

മാണ്ഡഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A field where pulse grows. ഉഴുന്നു വിളയുന്നെടം.

മാണ്ഡലികൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign, a monarch. മണ്ഡലാധിപൻ.

മാണ്ഡലികം, &c. *adj.* Circular, globular.

മാതംഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. An out-cast, a man of a degraded caste. പറയൻ. 2. a mountaineer, a barbarian.

മാതംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

മാതംഗലീല, യുടെ. *s.* A book which treats on the management of elephants. ആനപ്പാവ.

മാതംഗി, യുടെ. *s.* A name of the goddess Párwati. പാൎവ്വതി.

മാതരിശ്വാ, വിന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.

മാതലി, യുടെ. *s.* The chorister of Indra. ഇന്ദ്രന്റെ സാരഥി.

മാതളനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The pomegranate tree, *Punica granatum.* 2. the common citron tree.

മാതളനാരെങ്ങാ, യുടെ. *s.* 1. The pomegranate fruit. 2. the common citron.

മാതളപ്പുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The pomegranate fruit.

മാതളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The common citron tree. 2. the pomegranate tree.

മാതാപിതാക്കന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* Parents, mother and father.

മാതാമഹൻ, ന്റെ. *s.* A mother's father or maternal grandfather. അമ്മയുടെ പിതാവ.

മാതാമഹി, യുടെ. *s.* A mother's mother or maternal grandmother. അമ്മയുടെ അമ്മ.

മാതാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A mother. അമ്മ. 2. a name of Párwati the wife of Siva. പാൎവ്വതി. മാതൃക്കൾ, The eight *Sactis* or mothers, viz. 1. Bráhmi, consort of Brahma. 2. *Mahéswari,* consort of Siva. 3. *Caumári,* consort of Cumára. 4. *Vaishnavi,* consort of Vishnu. 5. *Váráhi,* consort of Vishnu as Váraha. 6. *Aindri,* consort of Indra. 7. *Chámunda,* consort of Cubéra. 8. *Narasínhi,* consort of Vishnu in the *Narasinha Avatar.*

മാതിരി, യുടെ. *s.* A sample, pattern, specimen or model. *adj.* Similar, like. മാതിരി നൊക്കുന്നു, To examine a sample of goods, &c.

മാതുധാനൻ, ന്റെ. *s.* A variegated snake. മണ്ഡലി.

മാതുലൻ, ന്റെ. *s.* A mother's brother or maternal uncle. അമ്മാമൻ.

മാതുലപുത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the *Datura,* or thorn apple. ഉമ്മത്തിൻ കാ.

മാതുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The thorn apple, *Datura metel.* ഉമ്മത്തം. 2. a sort of grain. ചെറുകുമ്പുനെല്ല. 3. a variegated snake.

മാതുലാനി, യുടെ. *s.* 1. The wife of a maternal uncle. അമ്മാമന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. a sort of grain. ചെറുകുമ്പുനെല്ല.

മാതുലാഹി, യുടെ. *s.* A variegated serpent. മണ്ഡലി.

മാതുലി, യുടെ. *s.* The wife of a maternal uncle. അമ്മാമന്റെ ഭാൎയ്യ.

മാതുലുംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* The common citron, *Citrus medica.* വള്ളിനാരകം.

മാതൃക, യുടെ. *s.* 1. A mother. മാതാവ. 2. the alphabet. 3. a nurse. 4. when this word is applied to books, it denotes the original, in opposition to പുത്രിക, a copy, *lit.* a daughter. 5. a pattern, specimen, or model.

മാതൃഘാതകൻ, ന്റെ. *s.* A murderer of his mother. മാതാവിനെ കൊന്നവൻ.

മാതൃധനം, ത്തിന്റെ. *s.* The mother's property.

മാതൃപാരമ്പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Genealogy of ancestors on the mother's side.

മാതൃവധം, ത്തിന്റെ. *s.* The slaughter of a mother.

മാതൃവഴി, യുടെ. *s.* The genealogy of ancestors on the mother's side.

മാതൃഷ്വസാവ, ിന്റെ. *s.* A mother's sister or maternal aunt. ചിററമ്മ, പെരമ്മ.

മാതൃഷ്വസെയൻ, ന്റെ. *s.* The son of a maternal

aunt, a cousin. ചിററമ്മയുടെ or പെരമ്മയുടെമകൻ.

മാതൃഷ്വസ്രീയൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

മാതൃസൊദരൻ, ന്റെ. *s.* A mother's brother, a maternal uncle.

മാതൃസൊദരി, യുടെ. *s.* A mother's sister, a maternal aunt.

മാതൃഹത്യ, യുടെ. *s.* Matricide, slaughter or beating of a mother. മാതാവിനെകൊന്ന പാപം.

മാതൃഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* The slaughter of a mother. മാതൃവധം.

മാതൃഹാ, വിന്റെ. *s.* One who slays his mother. മാതാവിനെ കൊന്നവൻ.

മാത്ര, യുടെ. *s.* 1. A little. അല്പം. 2. measure, quantity, limited measure. അളവ. 3. a minute, or moment of time. നിമെഷം. 4. a requisite material. ഉപകരണം. 5. an ear-ring. കുണ്ഡലം. 6. wealth, substance. 7. a short vowel. 8. quantity in metre or prosody. 9. a medicinal pill. 10. the upper or horizontal limb of the *Nágri* characters. 11. order.

മാത്രക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of stool used by mountebanks.

മാത്രം. *part.* 1. But. തന്നെ. 2. only, solely, simply, merely, (exclusively and identically, the very thing.) 3. alone. *s.* 1. The whole measure, the entire thing or class of things. മുഴുവൻ. 2. quantity. അത്രമാത്രം, That much. ഇത്രമാത്രം, This much. എത്രമാത്രം, How much? ഞാൻ അറിഞ്ഞത മാത്രം, As much as I know.

മാത്രാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Regularity and prescribed quantity of diet.

മാത്സരം, &c. *adj.* Envious or impatient at another's prosperity.

മാത്സൎയ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is envious or impatient at another's prosperity. മത്സരമുള്ളവൻ.

മാത്സൎയ്യം, &c. *adj.* Envious or impatient at another's prosperity. മത്സരമുള്ള. *s.* Envy at another's prosperity.

മാത്സികൻ, ന്റെ. *s.* A fisherman. മത്സ്യം പിടിക്കുന്നവൻ.

മാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Intoxication, literal or figurative. മദം. 2. pride. അഹങ്കാരം. 3. joy, ecstacy. ആനന്ദം.

മാദൃശം, &c. *adj.* Like me, resembling me. എന്നെപൊലെ.

മാദ്രി, യുടെ. *s.* The wife of *Pandu*, and mother of the younger of the *Pandu* princes.

മാധവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A spirituous liquor made from the blossoms of the *Bassia latifolia*. ഇരിപ്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവിൽനിന്ന ചമച്ച മദ്യം.

മാധവൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മാധവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month *Vaisácha*. ഇടവമാസം. 2. the season of spring. ഋതു. 3. spirituous or fermented, liquor. മദ്യം.

മാധവി, യുടെ. *s.* 1. Sugar clayed or candied. 2. a large creeper, *Gœrtnera racemosa*. കുരുക്കുത്തി മുല്ല. 3. the wife of ARJUNA, sister of CRISHNA. കൃഷ്ണന്റെ സൊദരി. 4. a bawd, a procuress.

മാധവിലത, യുടെ. *s.* A large creeper bearing white fragrant flowers, *Gœrtnera racemosa*. കുരുക്കുത്തി മുല്ല.

മാധുരി, യുടെ. *s.* 1. Spirituous or vinous liquor. മദ്യം. 2. sweetness of temper, amiableness.

മാധുൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sweetness of flavour or disposition. മധുരം. മാധുൎയ്യവാക്ക, Agreeable speech.

മാധൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* The long leaved Bassia, *Bassia longifolia*. ഇരിപ്പ.

മാധൂകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of alms, the sum of collections from different quarters. യാചിതധനം.

മാധ്യാഹ്നികം. *adj.* Noonday, meridional.

മാധ്വൻ, ന്റെ. *s.* A *Vaishnava* or follower of VISHNU. വിഷ്ണുമതക്കാരൻ.

മാധ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The religion of the *Vaishnavas*. വിഷ്ണുമതം.

മാധ്വി, യുടെ. *s.* Spirituous liquor. മദ്യം.

മാധ്വീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A spirituous liquor distilled from the blossoms of the *Bassia latifolia*. ഇരിപ്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പൂവിൽനിന്ന ചമച്ച മദ്യം.

മാനക്കെട, ിന്റെ. *s.* Disgrace, dishonour, contumely.

മാനഗ്രന്ഥി, യുടെ. *s.* Fault, transgression. തെററ.

മാനദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A measuring rod. അളവുകൊൽ.

മാനധാനികം, ത്തിന്റെ. *s.* A cucumber. വെള്ളരിക്കാ.

മാനനഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss of honour.

മാനനീയം, &c. *adj.* Respectable, honourable. മാനിക്കത്തക്കത.

മാനഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Disgrace, dishonour, loss of honour or reputation.

മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Measure in general, whether of weight, length or capacity. അളവ. 2. arrogance, pride, haughtiness. അഹങ്കാരം. 3. civility, urbanity. ആചാരം. 4. fame, reputation. 5. honour, respect. 6. shame, bashfulness. 7. heaven. 8. a liquid measure. തുടം. 9. an affix to Sanscrit words. മാനംനടിക്കുന്നു, To be proud, haughty, arrogant.

മാനംചാടി, യുടെ. *s.* A kind of fish.

മാനംപാടി, യുടെ. *s.* A sky-lark.
മാനവൻ, ന്റെ. *s.* A man.
മാനവം, ത്തിന്റെ. *s.* The property of manhood, virility, manliness.
മാനവൎജ്ജിതം, &c. *adj.* Humble, lowly.
മാനവി, യുടെ. *s.* A woman.
മാനവിക്രമൻ, ന്റെ. *s.* The titular name of the *Calicut Rajah.*
മാനവെദൻ, ന്റെ. *s.* The titular name of the *Elia Rajah* of *Calicut.*
മാനശാലി, യുടെ. *s.* A man of high or strict honour.
മാനശീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of a proud, arrogant, haughty disposition. 2. a honourable man.
മാനസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mind, the seat or faculty of reason, or feeling. മനസ്സ. 2. the lake *Mánas*, in the *Himalaya* mountains. ദെവനദി. 3. a large shed or *pandal.*
മാനസികം, *adj.* Mental. മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള.
മാനസൌകസ, ിന്റെ. *s.* A wild swan or goose. അരയന്നം.
മാനഹാനി, യുടെ. *s.* Disgrace, dishonour, loss of reputation.
മാനഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A disgraceful, dishonourable, disreputable person, a shameless person. മാനമില്ലാത്തവൻ.
മാനക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss of reputation, ignominy.
മാനാത്മകം. *adj.* Weighing, measuring, &c.
മാനി, യുടെ. *s.* 1. A proud, haughty, arrogant person. 2. a man of high honour. മാനമുള്ളവൻ.
മാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To weigh, to measure. തൂക്കുന്നു. 2. to honour, to favour, to respect. 3. to be proud, arrogant.
മാനിനി, യുടെ. *s.* 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a woman, as owing peculiar attention to the preservation of her honour.
മാനുഷൻ, ന്റെ. *s.* A man, man. പുരുഷൻ.
മാനുഷി, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.
മാനുഷ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of men. *adj.* Human.
മാനുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Manhood, manliness, humanity.
മാനൊജ്ഞകം, ത്തിന്റെ. *s.* Beauty, agreeableness, loveliness.
മാൻ, നിന്റെ. *s.* 1. A buck. 2. the fifth constellation. 3. an affix to words, as ബുദ്ധിമാൻ, A wise man.
മാൻപെട, യുടെ. *s.* A doe.
മാന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A scratch, scratching.
മാന്തളിപ്പട്ട, ിന്റെ. *s.* Purple silk.
മാന്താളിപ്പച്ച, യുടെ. *s.* A kind of green stone.
മാന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To claw, to scratch with the nails, claws, tallons. 2. to dig with the hand, &c.
മാന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease of children.
മാന്ദി, യുടെ. *s.* A planet. ഗുളികൻ.
മാന്ദസന്നി, യുടെ. *s.* Convulsive fits of children caused by indigestion.
മാന്ദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sluggishness, torpor, apathy, stupidity, dulness. 2. sickness, indisposition.
മാന്നി, യുടെ. *s.* The flower of the plantain tree.
മാന്നിക്കാ, യുടെ. *s.* A small fruit attached to the above flower.
മാമ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A ripe mango.
മാന്യൻ, ന്റെ. *s.* A respectable, venerable person. മാനിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.
മാന്യം, &c. *adj.* Respectable, honourable, venerable. *s.* Land held on various tenures.
മാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Measuring. അളവ. 2. a balance, a pair of scales. തുലാസ.
മാപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Forgiveness, pardon. 2. exemption. മാപ്പചെയ്യുന്നു, To forgive, to pardon, to cancel.
മാപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* 1. A bridegroom. 2. a husband. 3. a son-in-law. 4. in *Malayalam* the Syrian Christians and Mahometans, with the addition of distinctive epithets, are so termed; നസ്രാണി and ജൊനകൻ, being respectfully prefixed to മാപ്പിള്ള.
മാമകൻ, ന്റെ. *s.* A miser, a niggard.
മാമകം. *adj.* 1. Mine. എനിക്കുള്ളത. 2. selfish. ആത്മീയം.
മാമഘം, ത്തിന്റെ. *s.* A heathen festival, celebrated every 12 years at the full moon in February at *Cumbhacónam.* കുംഭമാസത്തിൽ വെളുത്തവാവും വ്യാഴവും കൂടുന്ന ദിവസം.
മാമല, യുടെ. *s.* A large mountain.
മാമറയൊൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.
മാമാങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. See മാമഘം. 2. in *Malayalam* it was also the period of rule of a subordinate king, under the *Raya*-dynasty of *Vijayanagaram.*
മാമുനി, യുടെ. *s.* A great *Muni.*
മാംസഗ്രന്ഥി, യുടെ. *s.* A protuberance or lump of flesh.
മാംസപിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A lump of meat or flesh.
മാംസപുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Stoutness of body, fatness, robustness.
മാംസപെശി, യുടെ. *s.* The embryo, the fœtus.
മാംസഭൊജി, യുടെ. *s.* One who eats flesh. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Flesh, meat.

മാംസളൻ, ന്റെ. *s.* A strong, stout, robust man. ബലവാൻ.

മാംസാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating flesh.

മാംസാശി, യുടെ. *s.* One who eats flesh. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മാംസി, യുടെ. *s.* Indian spikenard. മാഞ്ചി.

മാംസികൻ, ന്റെ. *s.* A fowler. കണ്ണിവെച്ചുപക്ഷികളെ പിടിപ്പവൻ.

മാംസൊത്തരം. *adj.* Made with meat.

മായ, യുടെ. *s.* 1. Fraud, trick, deceit, deception, illusion. 2. magic, juggling. 3. understanding, human intellect. 4. wickedness, villainy; villanous deception. 5. trick in negociation, political fraud, diplomacy. 6. philosophical illusion, idealism, unreality of all worldly existence, personified in mythology as a female, the consort of BRAHM or god, and the immediate and active cause of creation. 7. a name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 8. a female juggler. ക്ഷുദ്രകാരി.

മായൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

മായം, മായത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, trick, deceit, hypocrisy. 2. disguise, dissimulation. 3. juggling, magic. 4. adulteration. മായം ചെൎക്കുന്നു, To adulterate. മായം തിരിയുന്നു, 1. To be disguised, or changed. 2. to vanish away, to disappear. മായംചെയ്യുന്നു, To dissemble.

മായവിദ്യ, യുടെ. *s.* Cunning sleights, delusion, phantasmagoria.

മായകാരൻ, ന്റെ. *s.* A juggler, a conjurer, a mime, an actor.

മായാക്കാ,യിന്റെ. *s.* Gall-nuts, *Quercus infectoria.*

മായാദെവി, യുടെ. *s.* The mother of BUDD'HA. ബുദ്ധമാതാവ.

മായാദെവീസുതൻ, ന്റെ. *s.* BUDD'HA, the founder of the *Budd'ha* sect. ബുദ്ധൻ.

മായാമയൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മായാമൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Delusion; fantasy. 2. covetousness. 3. worldliness, depravity.

മായാവി, യുടെ. *s.* 1. A juggler, a conjurer. 2. a feigner, an hypocrite, a dissembler. 3. a deceiver, a cheat. മായയുള്ളവൻ.

മായികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A juggler, a conjurer. 2. an hypocrite. 3. a cheat, a deceiver.

മായു, വിന്റെ. *s.* Bile, the bilious humor. പിത്തം.

മായുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be destroyed, or effaced. 2. to vanish, to disappear. 3. to be hid.

മായുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock of peacocks. മയിലിന്റെ കൂട്ടം. 2. a plant, a small species of the rough Achyranthes. ചെറുകടലാടി. 3. the name of a town, *Mayaveram.*

മായുരി, യുടെ. *s.* A small species of the rough Achyranthes. ചെറുകടലാടി.

മായ്ക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Destruction. 2. a causing to vanish, disappear, or be effaced.

മായ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To destroy, to efface. 2. to cause to vanish or disappear.

മായ്കിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A being destroyed or effaced. 2. vanishing, disappearing.

മാരകൻ, ന്റെ. *s.* A killer, a slayer, a destroyer. കൊല്ലുന്നവൻ.

മാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Death. മരണം. 2. that which causes death.

മാരജിത്ത,ിന്റെ. *s.* A *Budd'ha.* ബുദ്ധൻ.

മാരണക്രിയ, യുടെ. *s.* Performing enchantments with intent to kill. അഭിചാരംകൊണ്ട കൊല്ലുക.

മാരണദെവത, യുടെ. *s.* An evil spirit.

മാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaughter. 2. enchantment.

മാരധനാശി, യുടെ. *s.* A tune or melody. ഒരു രാഗം.

മാരൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA or the *Hindu Cupid.* കാമദെവൻ.

മാരബാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The arrow of *Cupid.*

മാരമാൽ, ലിന്റെ. *s.* Lewdness, lechery.

മാരാത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a *Márán.*

മാരാൻ, ന്റെ. *s.* See the following.

മാരായൻ, ന്റെ. *s.* A man of a certain class, who performs various offices, as musician, barber, potter, priest.

മാരാരി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

മാരാൎത്തി, യുടെ. *s.* Lust, lewdness, lechery.

മാരി, യുടെ. *s.* 1. The name of a certain form of the goddess DURGA, supposed to preside over epidemic diseases. 2. a plague, pestilence or epidemic disease. 3. rain, a shower, any thing like a shower. 4. distress, misfortune. മാരിചൊരിയുന്നു, To rain.

മാരിഷൻ, ന്റെ. *s.* In dramatic language, A venerable person; especially the title of the manager or principal actor. നാട്യത്തിൽ വിദ്വാനെ പറയുന്നത.

മാരുതൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.

മാരുതാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fasting, feeding on air. വായുഭക്ഷണം. 2. a snake. പാമ്പ.

മാരുതി, യുടെ. *s.* 1. A name of *Hanúman*, the monkey deity. ഹനുമാൻ. 2. *Bhéma,* the second of the *Pandu* princes. ഭീമൻ.

മാൎക്കണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* The name of a *Muni* or sage.

മാൎക്കണ്ഡെയൻ, ന്റെ. *s.* A sage, the supposed author of one of the 18 *Puránas*, *i. e.* the *Márcandeya-purána.*

മാൎക്കണ്ഡെയം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the 18 *Puránas.*

മാൎക്കവം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a spreading plant, *Eclipta* or *Verbesina prostrata.* കഞ്ഞുണ്ണി.

മാൎഗ്ഗക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person of a certain religious sect used particularly of the Roman Catholics who live near the *Malabar* coast.

മാൎഗ്ഗണകൻ, ന്റെ. *s.* A mendicant, a beggar, a suppliant. ഇരക്കുന്നവൻ.

മാൎഗ്ഗണൻ, ന്റെ. *s.* A beggar, a mendicant, a suppliant. ഇരപ്പാളി.

മാൎഗ്ഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. research, inquiry. അന്വെഷണം. 3. asking, soliciting, begging. യാചന. 4. affection, affectionate solicitude or inquiry.

മാൎഗ്ഗപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To direct, to conduct.

മാൎഗ്ഗഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Wandering from the right way, error.

മാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A way, road, or path. വഴി. 2. the month in which the moon is full in the asterism *Mrigasírsha* (November–December.) 3. search, seeking, inquiry. 4. means, manner, mode of conduct, religion. ക്രിസ്തുമാൎഗ്ഗം, Christianity. മാൎഗ്ഗംകൂടുന്നു, To join a religious sect. മാൎഗ്ഗം ചെയ്യുന്നു, To circumcise. മാൎഗ്ഗം കൂട്ടുന്നു, To admit into a religious sect.

മാൎഗ്ഗംകളി, യുടെ. *s.* A kind of religious play.

മാൎഗ്ഗവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stopping up a road. 2. opposition to religion, persecution.

മാൎഗ്ഗശീൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month *Márgasírsha* (November–December.) ധനുമാസം. 2. the fifth lunar asterism. മകയിരനക്ഷത്രം.

മാൎഗ്ഗിതം. *adj.* Sought, searched for, inquired after, pursued. അന്വെഷിക്കപ്പെട്ട.

മാജ്ജന, യുടെ. *s.* 1. Cleaning, cleansing the person by wiping, bathing or anointing it. ദെഹത്തെ വെടിപ്പാക്കുക. 2. the sound of a drum.

മാജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly *Lodh.* പാച്ചൊറ്റി.

മാജ്ജനി, യുടെ. *s.* A brush, a broom. ചൂൽ.

മാജ്ജാരൻ, ന്റെ. *s.* The common cat. പൂച്ച.

മാജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To clean or cleanse the person. ദെഹത്തെ വെടിപ്പാക്കുന്നു. 2. to sweep, to clean. അടിച്ചുവാരുന്നു.

മാജ്ജിത, യുടെ. *s.* Curds with spices. രസാള.

മാജ്ജിതം, &c. *adj.* 1. Cleaned, cleansed. വെടിപ്പാക്കപ്പെട്ട. 2. swept. അടിച്ചുവാരപ്പെട്ട.

മാൎത്താണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

മാൎത്തികം, *adj.* Earthen, made of clay or earth. മണ്ണു സംബന്ധമായുള്ള.

മാൎദ്ദംഗികൻ, ന്റെ. *s.* A drummer, a player on the drum. മദ്ദളക്കാരൻ.

മാൎദ്ദവം, ത്തിന്റെ. *s.* Softness, tenderness. *adj.* Tender, soft. മാൎദ്ദവം വരുത്തുന്നു, To make soft.

മാഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Cleaning the person, bathing, wiping and anointing. ദെഹത്തെ വെടിപ്പാക്കുക. 2. cleaning, cleansing in general.

മാല, യുടെ. *s.* 1. A garland, a string or wreath of flowers. 2. a string of beads, a rosary. 3. a necklace. 4. a chaplet of flowers. മാലകെട്ടുന്നു, To make a wreath of flowers. മാലകൊൎക്കുന്നു, To string a garland of beads, &c. മാലചൂടുന്നു, To put a garland on the head. മാല യിടുന്നു, *lit.* To exchange garlands, *i. e.* to marry.

മാലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Nimb*, or margosa tree, *Melia azadiracta.* വെപ്പുവൃക്ഷം. 2. a flower, *Hibiscus mutabilis.*

മാലക്കണ്ണ,ിന്റെ. *s.* Nyctalopia, purblindness.

മാലക്കാററ,ിന്റെ. *s.* The east wind.

മാലതി, യുടെ. *s.* 1. The great flowered jasmine, *Jasminum grandiflorum.* പിച്ചകം. 2. a river. ഒരു നദി.

മാലവിളക്ക,ിന്റെ. *s.* Rows, or lines, adorned with lamps in a temple.

മാലാക, യുടെ. *s.* See മാല.

മാലാകാരൻ, ന്റെ. *s.* A flower seller; a florist, a gardener. മാലകെട്ടുന്നവൻ.

മാലാതൃണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Andropogon schœnanthus.* കുണ്ടപ്പുല്ല.

മാലാമീൻ, നിന്റെ. *s.* The mullet fish, *Mugil cephalus.*

മാലി, യുടെ. *s.* 1. A florist, a gatherer or vender of flowers, a gardener. 2. the name of a *Rácshasa*, maternal grandfather of *Rawana.* 3. a man who wears a garland of flowers. 4. land contiguous to water or a river.

മാലിക, യുടെ. *s.* A chaplet or wreath of flowers. മാല.

മാലികൻ, ന്റെ. *s.* A florist, a flower gatherer or seller. മാലകെട്ടുന്നവൻ.

മാലിനി, യുടെ. *s.* 1. A name of DURGA. ദുൎഗ്ഗ. 2. the *Ganges* of heaven. 3. the wife of a florist or gatherer of flowers. 4. a woman who wears a necklace or a garland of flowers, &c.

മാലിന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See മലിനത.
മല്യധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A variegated snake. മദനമ ണ്ഡലി.
മാലുമി, യുടെ. *s.* A skipper, a ship-master, a pilot.
മാലുമിശാസ്ത്രം or കണക്ക,ിന്റെ. *s.* The science of navigation.
മാലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fruit tree, *Ægle marmelos.* കൂവളവൃക്ഷം.
മാലെയപങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume or cosmetic made of sandal. ചന്ദനക്കൂട്ട.
മാലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal. ചന്ദനം. *adj.* Mountainous, produced on the *Malaya* mountain.
മാലൊകർ, രുടെ. *s.* People, the inhabitants of the world.
മാൽ, ലിന്റെ. *s.* Sorrow, grief, pain.
മാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet, wreath or garland of flowers. മാല.
മാല്യവാൻ, ന്റെ. *s.* A mountainous range described as one of the smaller mountains of *India proper*, lying eastward of mount *Meru.*
മാവ,ിന്റെ. *s.* 1. The mango tree, *Mangifera Indica.* 2. flour.
മാശ,ിന്റെ. *s.* 1. The after birth or placenta. 2. the umbilical cord.
മാശിക്കാ, യുടെ. *s.* Gall nuts.
മാശിപത്രിക, യുടെ. *s.* *Madras* wormwood, *Artemisia Maderaspatna.*
മാഷപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A kind of leguminous shrub, *Glycine debitis.* പെരുങ്കാണം.
മാഷം or മാഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A species of pulse or kidney bean, *Phaseolus radiatus.* ഉഴുന്ന. 2. a jeweller's or goldsmith's weight variously reckoned at five, eight or ten *cunnis* or seeds of the *Abrus precatorius*; the weight in common use is about seventeen grains troy. 3. a cutaneous disease.
മാഷീണം, ത്തിന്റെ. *s.* A field of kidney beans. ഉഴുന്നവിതയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
മാസപ്പടി, യുടെ. *s.* 1. A monthly salary. 2. an inferior office under a *Proverticaren.*
മാസപ്പടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person who receives a monthly salary. 2. a peon.
മാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A month, the twelfth part of the *Hindu* year; it is usually a lunar one, consisting of thirty *Títhis*, but it may be a *Saura* or Solar month, being equal to the sun's passage through a sign of the Zodiac; there is also a *Savan* month, consisting of thirty risings and settings of the sun; a *Nacshatra* month or month regulated by the lunar asterisms, and a fifth descripton of month called *Vrahaspatya*, depending on the motions of the planet *Jupiter;* the lunar month also being of two kinds as reckoned from the new or from the full moon, completes six different modes of monthly computation. 2. a ceremony which the *Hindus* perform monthly on account of deceased ancestors, during the space of one year after their demise. മാസംകഴിക്കുന്നു, To complete such ceremony.
മാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* The scum of boiled rice. വാൎത്തകഞ്ഞി.
മാസവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A monthly festival.
മാസാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The end or last day of the month. മാസത്തിന്റെ ഒടുക്കം. *adj.* Monthly. മാസാന്തകണക്ക, A monthly account. മാസാന്തപ്പട്ടോല, A monthly abstract of accounts.
മാസാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A period of fifteen days or half a month. പതിനഞ്ചുനാൾ.
മാസികം, *adj.* Belonging to a month, monthly. *s.* A monthly ceremony, see മാസം, second meaning.
മാസുരി, യുടെ. *s.* The beard. താടിയിലെ രൊമം
മാസ്മ. *ind.* A prohibitive particle. നിഷെധവാക്ക.
മാസ്യം. *adj.* Monthly. മാസസംബന്ധമായുള്ള.
മാഹാ, യുടെ. *s.* A cow of a good breed. പശുക്കളിൽ നല്ലവ.
മാഹാത്മ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Dignity, majesty.
മാഹാരാജികന്മാർ, രുടെ. *s. plu.* A class of deities. ദെവകളിൽ ഒരു ജാതി.
മാഹിനം, ത്തിന്റെ. *s.* Kingdom, dominion. രാജ്യം.
മാഹിഷം, *adj.* Pertaining to a buffalo, as milk, &c. കന്നിനെ സംബന്ധിച്ച.
മാഹിഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A man of a mixed class, sprung from a *Cshetriya* father and *Vaisya* mother. വൈശ്യസ്ത്രീയിൽ ക്ഷത്രിയന ജനിച്ചവൻ.
മാഹെയൻ, ന്റെ. *s.* The planet Mars.
മാഹെയം, &c. *adj.* Earthen, made of or from earth. ഭൂമിസംബന്ധമായുള്ള. *s.* A bull. കാള.
മാഹെയി, യുടെ. *s.* A cow. പശു.
മാഹെശ്വരി, യുടെ. *s.* A name of Durga, and Párwati ദുൎഗ്ഗ, പാൎവ്വതി.
മാളവി, യുടെ. *s.* A tune or melody. ഒരു രാഗം.
മാളിക, യുടെ. *s.* 1. A palace, a mansion, the habitation of a man of wealth or rank. 2. an upper room.
മാക്ഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honey. തെൻ. 2. a mineral substance, of which two kinds are described, the സ്വൎണ്ണമാക്ഷികം, and the രൂപമാക്ഷികം.

മാക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Laziness. 2. weariness, faintness, fatigue.

മാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be lazy. 2. to be weary, faint, fatigued.

മാറ,ിന്റെ. *s.* 1. The breast, chest, bosom. 2. a fathom. 3. a termination, or affix to verbs in general. മാറടിക്കുന്നു, 1. To contend, to dispute. 2. to beat the chest.

മാറടിപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Contention, dispute. 2. beating the chest.

മാറളവു,ിന്റെ. *s.* The measure of a fathom, or the space between the tips of the fingers of either hand when the arms are extended.

മാറാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To cheat, to swindle. 2. to put in disorder, to derange, to invert, to place in contrary order, to put in an inverted manner. 3. to cover, to copulate, used in reference to animals.

മാറാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fraud, tricking, denial, detention. 2. disorder, derangement, confusion, placing in contrary order. 3. copulation, used in reference to animals.

മാറാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of large yam of an inferior kind.

മാറാപ്പു,ിന്റെ. *s.* A bundle, or burden carried on the shoulders, a knapsack, a wallet, a traveller's bundle or bag. മാറാപ്പുകെട്ടുന്നു, 1. To tie a bundle on the shoulders. 2. to set out on a journey.

മാറാപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A traveller who carries his bundle on his shoulders.

മാറാല, യുടെ. *s.* A spider's web.

മാറിടം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast, the chest.

മാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* & *n.* 1. To change or be changed, to alter, to vary. 2. to turn. 3. to be turned into another form. 4. to change money. 5. to turn back, to turn aside or out of the way, to remove. 6. to lose or change an employ or situation. 7. to trade, to barter. 8. to cease, as rain, &c. 9. to leave, or subside, as fever, &c. 10. to change a dress. 11. to exchange. 12. to abscond. 13. to alter or vary in speech, to tergiversate. 14. to remove to a distance. 15. to cover in. 16. to alter or amend one's conduct. 17. to separate. 18. to disappear, to vanish. മാറിടുന്നു, 1. To contend, to dispute. 2. to undertake to do a thing. മാറിപ്പോകുന്നു, 1. To go out of the way, to turn aside. 2. to lose or change a situation. മാറിനില്ക്കുന്നു, To stand or keep at a distance, to stand aloof, not to interfere. മാറിവെക്കുന്നു, 1. To exchange, to put one thing in place of another. 2. to cheat, to swindle. മാറിപ്പറയുന്നു, To alter, to vary in speech, to tergiversate, to say otherwise, to contradict.

മാറുപാട,ിന്റെ. *s.* 1. Perverseness. 2. confusion. 3. change, corruption.

മാറ്റ,ിന്റെ. *s.* 1. Quality of gold, touch or degree of fineness in gold or silver which appears on the touchstone. 2. change, accommodation with clean cloths as by a washerman who supplies, for the time being, the property of another. 3. change of one thing for another. പത്തുമാറ്റുള്ള പൊന്ന, Gold of the finest kind. തങ്കം. മാറ്റക്കുറവു, Difficiency in the required fineness of gold.

മാറ്റക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A petty merchant. 2. a changer, an unstable person. 3. a cheat, a defrauder.

മാറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Change, alteration. 2. change of form. 3. changing money. 4. turning. 5. removing, removal. 6. change of employ or situation. 7. trade, barter. 8. cessation. 9. subsiding, abating, as fever, &c. 10. change of dress. 11. tergiversation, variation in speech. 12. change of conduct. 13. separation. 14. disappearance.

മാറ്റലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies. ശത്രുക്കൾ.

മാറ്റാണി, യുടെ. *s.* 1. A wedge. 2. a piece of wood or iron used to drive out wooden nails or pegs.

മാറ്റാൻ, ന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

മാറ്റി, യുടെ. *s.* A frustrator, an unfortunate person.

മാറ്റിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Frustration, failure, misfortune.

മാറ്റുകന്നു,ിന്റെ. *s.* A relay of buffaloes.

മാറ്റുകാള, യുടെ. *s.* A relay of oxen.

മാറ്റുന്നു, റ്റി, വാൻ. *v. a.* 1. To change, to alter a thing. 2. to remove. 3. to vary. 4. to change without substitution. 5. to substitute one thing for another. 6. to barter. 7. to yoke. 8. to cause to cease. 9. to separate, to put asunder. 10. to place at a distance. 11. to deprive of a situation. 12. to hide, to conceal. 13. to cause to abscond. മാറ്റിവെക്കുന്നു, 1. To transfer, to place otherwise. 2. to put separate. 3. to hide. മാറ്റിആക്കുന്നു. To appoint a substitute.

മാറ്റുവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A change of raiment.

മാറ്റൊലി, യുടെ. *s.* Echo, reiterated or repeated sound. മാറ്റൊലികൊള്ളുന്നു, To resound, to be reiterated.

മികവു,ിന്റെ. *s.* 1. Abundance, much. 2. plenty. 3. wonder. മികവുകാട്ടുന്നു, To perform wonders.

മിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be abundant. 2. to increase, to abound. 3. to remain.

മിക്കതും, *adv.* Most, almost, mostly, chiefly.

മിക്കവാറും, *adv.* Almost, mostly, chiefly.

മിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Remainder, residue, remnant, what remains, excess, more than enough. 2. gain.

മിച്ചവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain amount paid annually by a mortgagee to a mortgager of land.

മിഞ്ചൽ, ലിന്റെ. *s.* Abundance, excess, that which is over and above.

മിഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. n.* 1. To exceed, to surpass. 2. to be abundant, to be over and above, to be left or remain, as a residue.

മിടമൻ, ന്റെ. *s.* A skilful, clever, active person.

മിടല, യുടെ. *s.* A screen made of *olas* platted together.

മിടറ,ിന്റെ. *s.* 1. The throat. 2. a draught. or quantity of liquid, taken at once, a gulp.

മിടാവ,ിന്റെ. *s.* A pot, a large water-pot.

മിടി, യുടെ. *s.* See മിടിപ്പ.

മിടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To tap or wrap with the finger. 2. to beat as the pulse, to palpitate.

മിടിപ്പ, ന്റെ. *s.* 1. The beating of the pulse. 2. tapping, rapping or fillipping with the finger.

മിടില,ിന്റെ. *s.* 1. The throat. 2. a draught of liquid.

മിടുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Dexterity, skill. 2. activity. 3. capability, ability. 4. capacity. മിടുക്കകാട്ടുന്നു, To shew dexterity, skill, &c.

മിടുക്കൻ, ന്റെ. *s.* A dexterous, skilful, clever, active person.

മിടുക്കി, യുടെ. *s.* A clever woman.

മിട്ടാൽ, ലിന്റെ. *s.* A bank, a shore.

മിട്ടാൽപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A bank, a shore.

മിണമിണക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v.* To mumble, to grumble, to mutter, to speak, or pray, with a low, inaudible sound.

മിണമിണപ്പ,ിന്റെ. *s.* The act of mumbling, grumbling, speaking with a low inaudible voice.

മിണ്ടാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Utterance, speaking. മിണ്ടാട്ടം മുട്ടുന്നു, To be or become speechless, to be rendered speechless, to be silenced.

മിണ്ണാണിമിണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A worthless fellow.

മിണ്ടാതെ. A negative particle, Silently, silent.

മിണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* To speak, to utter. മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു, To be speechless, to be silent.

മിതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To moderate, to regulate, to restrain.

മിതഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking little, moderately or temperately.

മിതമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be moderate, temperate.

മിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Moderation, temperance, forbearance. 2. measure. 3. limitation, bound. *adj.* Moderate, temperate.

മിതംപചൻ, ന്റെ. *s.* A niggard, a miser. ലുബ്ധൻ.

മിതംപചം, &c. *adj.* 1. Miserly, niggardly. ലുബ്ധുള്ള. 2. moderate, temperate.

മിതാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Moderation in food, abstemiousness. അല്പഭക്ഷണം. *adj.* Abstemious, moderate in diet, eating little or sparingly.

മിതാശി, യുടെ. *s.* One who eats little or sparingly, an abstemious person. അല്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മിതി, യുടെ. *s.* 1. Measuring, measure. അളവ. 2. limit, bound. അതിര.

മിത്രത, യുടെ. *s.* Friendship, alliance.

മിത്രത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship, alliance.

മിത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a friend, an ally.

മിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A friend, an ally. ബന്ധു. 2. the thirteenth lunar asterism. അത്തം നക്ഷത്രം.

മിഥസ, *adv.* 1. Mutually, reciprocally. അന്യോന്യം. 2. privately. രഹസ്യമായി.

മിഥുനമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month June.

മിഥുനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A couple, pair, or brace, male and female. 2. a sign in the zodiac, *Gemini.* 3. the name of a month, June.

മിഥ്യാ. *ind.* Falsely, untruly. *adj.* False, untrue. അസത്യം.

മിഥ്യാദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* Denial of future existence, atheism, heresy.

മിഥ്യാഭിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Groundless complaint or demand. കാരണമില്ലാത്ത കാൎയ്യം.

മിഥ്യാഭിശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A false accusation. അപവാദം.

മിഥ്യാഭിശംസി, യുടെ. *s.* A false accuser. അപവാദി.

മിഥ്യാമതി, യുടെ. *s.* Error, mistake, ignorance. തെറ്റ.

മിഥ്യാവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A false accusation. അപവാദം.

മിഥ്യാവാദി, യുടെ. *s.* A false accuser. അപവാദി.

മിഥ്യാവികത്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Flattery, false praise. മുഖസ്തുതി.

മിനക്കെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To cumber, to occupy to no purpose, to hinder.

മിനക്കെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To idle away time, to be without employment.

മിനക്കെട,ിന്റെ. *s.* 1. Time lost by work being at a stand, time and labour expended to no purpose, cum-

brance. 2. a being without employment being, at leisure.
മിനക്കെട്ട. *adj.* Expended to no purpose; idle.
മിനിഞ്ഞാന്ന. *adv.* The day before yesterday.
മിനുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Shining, polish, lustre, splendour, polishing, smoothing, adorning.
മിനുക്കുകരു, വിന്റെ. *s.* A polishing tool or instrument.
മിനുക്കുചാണ, യുടെ. *s.* A polishing stone.
മിനുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To polish, to burnish, to make glitter, to exhibit lustre, to make smooth.
മിനുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Glittering, sparkling, glimmering.
മിനുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To glimmer, to sparkle, to shine, to glitter, to be bright, to be polished.
മിനുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Twinkling, sparkling, dazzling.
മിനുമിനുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Sparkling, dazzling.
മിനുമിനെ. *adv.* Smoothly, brightly.
മിനുസം, ത്തിന്റെ. *s.* Polish, brightness, smoothness.
മിന്ന, ിന്റെ. *s.* The nuptial mark or bit of gold worn on the neck by married women, the *Táli.*
മിന്നൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Lightning, flashing, shining. 2. a sudden pain, a stitch.
മിന്നൽകൊടി, യുടെ. *s.* A flash of lightning.
മിന്നൽപിണര, ിന്റെ. *s.* A flash of lightning.
മിന്നാമിനുങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A fire-fly.
മിന്നി, യുടെ. *s.* An ear ornament worn by men.
മിന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to shine, flash or sparkle. 2. to guide an elephant.
മിന്നിപ്പരിച, യുടെ. *s.* A shield, painted red.
മിന്നിവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A polished sword.
മിന്നുന്നു, ന്നി, വാൻ. *v. n.* 1. To shine (as lightning,) to lighten, to flash, to sparkle with light, to glimmer. 2. to have a sudden pain or stitch.
മിശ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* Mixing, uniting.
മിശ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To mix, to mingle, to blend.
മിശ്രം, &c. *adj.* Mixed, mingled, blended. *s.* Mixing, mixture.
മിശ്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To mix, to mingle, to blend.
മിശ്രിതം, *adj.* Mixed, mingled, blended. കൂടപ്പെട്ടത.
മിശ്രെയ, യുടെ. *s.* A species of fennel, Dill seed, *Anethum graveolens.* (Lin.) കണ്ടിവെണ്ണ.
മിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pretence, excuse. 2. blame. 3. fraud, trick. ചതിവ. 4. deception. വഞ്ചന. 5. envy. അസൂയ.
മിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A sweetmeat. മധുരം കൂടിയ അപ്പം.
മിഷ്ടാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, gravy, seasoning, a mixture of sugar and acids, &c. eaten with bread or rice. പായസം.
മിസി, യുടെ. *s.* 1. Dill seed or Indian caraway, *Anethum graveolens.* (Lin.) കണ്ടിവെണ്ണ. 2. common anise, *Pimpinella anisum.*
മിഹിക, യുടെ. *s.* Frost. മഞ്ഞ.
മിഹിരൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.
മിളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Mixing, uniting, combining with. ചെരുക.
മിളിതം, *adj.* Mixed, united, combined or connected with. കൂട്ടപെട്ടത.
മിഴാവ, ിന്റെ. *s.* 1. A large pot. 2. a drum.
മിഴാവച്ചൻ, ന്റെ. *s.* A drummer.
മിഴി, യുടെ. *s.* The eye-ball, the apple of the eye.
മിഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To open the eyes. 2. to be perplexed, confused.
മിറുക്ക, ിന്റെ. *s.* A draught, a gulp: a local term.
മിറുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Speech; a local and low term.
മിറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To speak.
മിറുമിറുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Grumbling, murmuring.
മിറുമിറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To grumble, to murmur.
മിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Ability, strength.
മിട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Playing the *Véna,* lute, &c.
മിട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To play an Indian *Véna,* lute, or any other finger musical instrument.
മിഢം, *adj.* Passed as urine.
മീതിൽ. *part.* See മീതെ.
മീതെ. *postpos.* & *part.* On, or upon, over, above.
മീത്തെ. *part.* See the preceding.
മീനകെതനൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMADEVA, *Cupid.* കാമദെവൻ.
മീനങ്ങാണി, യുടെ. *s.* A kind of medicine, the moon plant, *Asclepias acida.*
മീനമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of March.
മീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sign in the zodiac, *Pisces.* 2. the name of a month, March.
മീനരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A kingfisher. പൊൻമാൻ.
മീനാശി, യുടെ. *s.* 1. A fisherman. മുക്കവൻ. 2. a crane.
മീനാക്ഷി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI.
മീൻ, നിന്റെ. *s.* 1. A fish. 2. a star.
മീൻകിടാവ, ിന്റെ. *s.* Small fry, a young fish.
മീൻകുല, യുടെ. *s.* Fishing, catching fish.
മീൻകൂട, ിന്റെ. *s.* A fishing basket.
മീൻകൂട, യുടെ. *s.* A fish basket.

മീൻചാറ,ിന്റെ. *s.* Fish soup or *curry.*
മീൻനെയ്യ,ിന്റെ. *s.* Fish oil.
മീൻപിടിത്തം,ിന്റെ. *s.* Catching fish.
മീമാംസ, യുടെ. *s.* One of the philosophical systems of the *Hindus*, or rather a two-fold system, the two parts of which form two of the *Dersanas* or schools of philosophy; the first part, the *Purwa Mimáms* or *Mimámsa* simply, originates with the *Muni Jaimini* and illustrates the *Carma Cándá* of the *Védas*, or the practical part (the ritual) of religion, and devotion, including moral and legal obligations. പൂൎവമീമാംസ. The second part, or *Uttara Mimámsa*, ascribed to *Vyása* is the same as the *Védánta*, founded on the *Jnána Cándá*, or the theological portion of the *Védas*, and treating of the spiritual worship of the Supreme Being or soul of the universe. ഉത്തരമീമാംസ.
മീമാംസകൻ, ന്റെ. *s.* A *Shastri* or expounder of the law. ശാസ്ത്രി.
മീലനം, ത്തിന്റെ. *s.* The act of winking, twinkling. മീലനംചെയ്യുന്നു, To wink, to twinkle, to close or contract the eye-lids. കണ്ണടെക്കുന്നു.
മീലിതം, *adj.* Winked. അടെക്കപ്പെട്ടു.
മീവരം, *adj.* Mischievous, hurting, killing. ഉപദ്രവിക്കുന്ന.
മീശ, യുടെ. *s.* 1. The beard. 2. mustaches.
മീളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To return. 2. to redeem.
മീൾച്ച, യുടെ. *s.* 1. Redeeming, redemption. 2. returning.
മീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To transgress.
മുകക്കയറ,ിന്റെ. *s.* A rein, a rope or halter for horses and cattle.
മുകട, ട്ടിന്റെ. *s.* The head end of a cloth usually woven much closer than the rest.
മുകട്ടുവളു, യുടെ. *s.* A beam, a cross-tree fastened on the top of the rafters of a house to keep them at a proper distance.
മുകപ്പ,ിന്റെ. *s.* A shed before a house.
മുകളിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To cover the top of a house. 2. to finish a work.
മുകളെടുപ്പ,ിന്റെ. *s.* An ornamental piece of work at each end of the roof of native houses.
മുകളൊട,ിന്റെ. *s.* A ridge tile.
മുകൾ, ളിന്റെ. *s.* The top, the upper part, the top of a roof, the ridge.
മുകൾപരപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Table land on the top of a mountain. 2. table land.
മുകൾപാട,ിന്റെ. *s.* The upper part.
മുകരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* To kiss, *lit.* to smell.
മുകൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. A kiss. 2. smelling.
മുകിൽ, ലിന്റെ. *s.* A black cloud.
മുകിൽവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A name of CRISHNA.
മുകിൽവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The colour black. *adj.* Of a black colour, black.
മുകുന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
മുകുന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gum olibanum. കുന്തുരുക്കം. 2. one of CUBÉRA's treasures.
മുകുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mirror. കണ്ണാടി. 2. the handle of a potter's lathe. 3. a tree, *Mimusops elengi.*
മുകുളം, ത്തിന്റെ. *s.* An opening bud. പൂമൊട്ടു.
മുകുളിതം, *adj.* 1. Budded. മൊട്ടായത. 2. closed. വികസിക്കാത്തത. 3. partly opened. ഒട്ടുവികസിച്ചത.
മുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A noise common in making violent efforts, the act of straining. 2. a corner. 3. dipping or sinking in water. 4. taking an oath.
മുക്കടു, വിന്റെ. *s.* Dried ginger, pepper and long pepper. See ത്രികടു.
മുക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has three eyes, SIVA. ശിവൻ. 2. a cocoa-nut.
മുക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A triangle formed by three round dots
മുക്കണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be formed into a triangle, or to be triangular.
മുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Using violent efforts, the act of straining. 2. dipping, immersing or sinking in water. 3. taking an oath.
മുക്കവക്കുടി, യുടെ. *s.* 1. A fisherman's or *Mukavan's* hut. 2. a village of fishermen.
മുക്കവത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a *Mukavan.*
മുക്കവൻ, ന്റെ. *s.* A certain tribe of fishermen, a *Mukaven.*
മുക്കവല, യുടെ. *s.* 1. A place where three ways meet. 2. the union of three branches of a tree.
മുക്കവലവഴി, യുടെ. *s.* A place where three ways meet.
മുക്കഴഞ്ചു,ിന്റെ. *s.* A weight of three *Caranjas.*
മുക്കാട,ിന്റെ. *s.* A veil, a cloth that covers the head and face. മുക്കാടിടുന്നു, To veil, to cover with a veil, to pull the cloth over the head and face.
മുക്കാടി, യുടെ. *s.* A fisherman's hut.
മുക്കാണി, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{3}{80}$.
മുക്കാണിയൻ, ന്റെ. *s.* A certain tribe of *Brahmans* who wear the tuft of hair on the fore part of the head.
മുക്കാപ്പീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Rough Bryony, *Bryonia Scabra.* (Lin.)

മുക്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Three different times. 2. the three tenses in Grammar, the past, the present, and the future.

മുക്കാലി, യുടെ. *s.* 1. A chair or stool with three feet. 2. an instrument of punishment composed of three stakes tied together at one end, and placed upright, to which criminals, &c. are tied to receive corporal punishment.

മുക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* Three quarters, $\frac{3}{4}$.

മുക്കാൽവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The jurisdiction of a pagoda, a kind of parish.

മുക്കിടി, യുടെ. *s.* A decoction of butter-milk and some medicines.

മുക്കിത്തെളിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To take oath by putting the hand into boiling hot butter, &c.

മുക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* A species of yam, *Dioscorea sativa.*

മുക്കുടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crest, a diadem, a tiara. 2. three pots.

മുക്കുടിയൻ, ന്റെ. *s.* A confirmed drunkard.

മുക്കുടുമി, യുടെ. *s.* 1. A triple lock of hair, worn by some classes of people, one on the crown and one on each temple. 2. a triple tendon let into a mortise.

മുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To use the utmost strength, to make violent efforts; to strain at stool. 2. to strain in lifting any thing up. 3. to dip, to plunge, to immerse, or sink in water, or any liquid. 4. to cause to sink, to drown. 5. to dye by dipping. 6. to take an oath.

മുക്കുറ, യുടെ. *s.* The bellowing or lowing of oxen. മുക്കുറയിടുന്നു, To bellow, to low.

മുക്കുറ്റി, യുടെ. *s.* A kind of sensitive plant, *Cæsalpinia Mimosoides.*

മുക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* An aggregate of three oils, viz. Sesamum oil, castor oil, and Ghee.

മുക്കോണ, ിന്റെ. *s.* A triangle.

മുക്ത, യുടെ. *s.* A pearl. മുത്ത.

മുക്തകഞ്ചുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake that has cast its slough. പടം കഴിച്ച പാമ്പ.

മുക്തം, &c. *adj.* 1. Released, liberated, loosed, let go. 2. liberated from corporal existence. വിടപ്പെട്ട.

മുക്തശങ്കം, *adj.* Fearless, undaunted, without shame.

മുക്താകാരം, *adj.* Resembling a pearl. മുത്തുപൊലെ ഇരിക്കുന്ന.

മുക്താഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pearl. മുത്ത.

മുക്താമണി, യുടെ. *s.* A pearl. മുത്ത.

മുക്താവലി, യുടെ. *s.* 1. A piece of cloth interwoven with pearls. മുത്തു പടം. 2. a pearl-necklace. മുത്തുമാല.

മുക്താസ്ഫോടം, ത്തിന്റെ. *s.* A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.

മുക്തി, യുടെ. *s.* 1. Final beatitude, the delivery of the soul from the body and exemption from further transmigration, the absorption of the emancipated spirit into its great primary source; identification with God. മൊക്ഷം. 2. liberation, setting or becoming free or loose. മുക്തിലഭിക്കുന്നു, To attain final beatitude.

മുക്തിപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of talisman.

മുക്തിമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A way to final beatitude.

മുക്തിവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* The three impediments to final beatitude, viz. Ignorance, അജ്ഞാനം; doubt, സംശയം; perversion, പ്രതികൂലം.

മുഖക്കണ്ണാടി, യുടെ. *s.* A looking glass, a mirror.

മുഖക്കയറ, റ്റിന്റെ. *s.* A rein, a rope or halter for horses and cattle.

മുഖക്കുരു, വിന്റെ. *s.* Pimples on the face, especially of young persons.

മുഖഛായ, യുടെ. *s.* Likeness, resemblance of features.

മുഖജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A time or melody.

മുഖതാവ, ിന്റെ. *s.* The presence, before the face.

മുഖതാവിൽ. *adv.* Face to face, in the presence of or before one.

മുഖത്ത. *part.* In the face. മുഖത്തനൊക്കി പറയുന്നു, To speak truth without fear: *lit.* to look one in the face and speak out.

മുഖദൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Complaisance, compliance, 2. respect of persons, partiality. 3. seeing the countenance of the bride for the first time. 4. a complimentary present.

മുഖദാക്ഷിണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Complaisance, compliance. 2. respect of persons, partiality.

മുഖനിരീക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An idle, lazy person. 2. an attentive servant, one who watches the master's countenance and learns by it what is necessary to be done.

മുഖപത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pleasing countenance. 2. complaisance.

മുഖപരിചയം, ത്തിന്റെ. *s.* Personal acquaintance.

മുഖപാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* That which one has learnt by heart.

മുഖപുണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A friendly or kind look by which another is subdued or overcome.

മുഖപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mouthful. 2. a mouthful of water for rincing.

മുഖപ്പ, ിന്റെ. *s.* The fore-part, the front of a building, the porch.

മുഖപ്രസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pleasant countenance. 2. complaisance, pleasantness.

മുഖപ്രീതി, യുടെ. *s.* Complaisance.

മുഖബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A stone at the mouth or front of a well. കിണററിന്റെ വായ്ക്കല്ല.

മുഖഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Expression of countenance, mein.

മുഖഭൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Betel, the leaf of the piper betel eaten with the *Areca* nut, catechu, caustic lime, &c. which gives the mouth a deep red tinge.

മുഖമണ്ഡപം, ത്തിന്റെ. *s.* The front porch of a temple.

മുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The face or countenance. 2. the mouth. 3. the entrance to a house. 4. commencement, beginning. 5. means, an expedient. 6. acquaintance. 7. a division of a province. 8. appearance, aspect, look. 9. prospect, or view of something. 10. pleasure. മുഖംമുറിച്ചുപറയുന്നു, 1. To speak impartially. 2. to speak so as to offend one. മുഖം കഴുകുന്നു, To wash the face. മുഖം കനപ്പിക്കുന്നു, To frown, to look sullen. മുഖം കാട്ടുന്നു, To shew one's face, to appear at court, to have an interview with a prince. മുഖംകൊടുക്കുന്നു, 1. To grant a kind hearing. 2. to fondle, to treat with great indulgence. മുഖംനൊക്കുന്നു, To have respect of persons. മുഖത്തുവെച്ചുകെൾക്കുന്നു, To decide causes in a division of the country. *adj.* 1. First, initial. 2. chief, pre-eminent, principal. 3. urgent. 4. before.

മുഖംനൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Respect of persons.

മുഖരം, &c. *adj.* Foul-mouthed, speaking harshly or scurrilously. ദുർഭാഷണമായുള്ള.

മുഖരിതം, *adj.* Sounded harshly. ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടത.

മുഖരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* The features, the countenance.

മുഖരൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* The beard, the wiskers.

മുഖലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *In medicine*, A symptom expressed by the countenance. 2. in physiognomy, an expression of countenance, as to habits, temper.

മുഖവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A front veranda of a house. 2. the front of a building.

മുഖവാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume for the mouth, any drug as camphor or orris-root so used, or a composition usually taken in the form of a pill. മുഖസംസ്കാരം.

മുഖവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Change of countenance.

മുഖവീണ, യുടെ. *s.* A kind of flute, or wind instrument.

മുഖശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Cleansing the face and mouth.

മുഖശൊഭ, യുടെ. *s.* Brightness of countenance.

മുഖശ്രീ, യുടെ. *s.* The beauty of the face.

മുഖഷ്ഠിലൻ, ന്റെ. *s.* A foul-mouthed, scurrilous person. ദുർഭാഷി.

മുഖഷ്ഠിലം, &c. *adj.* Foul-mouthed, speaking harshly or scurrilously. ദുർഭാഷണം.

മുഖസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleansing the mouth and perfuming it. മുഖശുദ്ധി.

മുഖസ്തുതി, യുടെ. *s.* Flattery, false praise. മുഖസ്തുതി പറയുന്നു, To flatter.

മുഖസ്ഥമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To learn by heart.

മുഖസ്ഥം, *adj.* Learned by heart. ഹൃദിസ്ഥമാക്കപ്പെട്ട.

മുഖസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Spittle, saliva. ഉമിനീർ.

മുഖക്ഷാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing the face.

മുഖാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reason, a cause. 2. instrument, means. 3. introduction or means of access, interposition, help. *Postpos.* By means of, through.

മുഖാരി, യുടെ. *s.* A tune. ഒരു രാഗം.

മുഖെര, യുടെ. *s.* A beginning.

മുഖ്യത, യുടെ. *s.* Pre-eminence, superiority.

മുഖ്യതമം, &c. *adj.* Most excellent, supreme. ഏററം മുഖ്യമായുള്ള.

മുഖ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is pre-eminent, a chief.

മുഖ്യം, &c. *adj.* 1. Front, belonging to the face. 2. sacred, essential.

മുഖ്യസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A noble, a chief, a head man.

മുഖ്യാനുയായി, യുടെ. *s.* A child or pupil, one who imitates an example set by the parents or preceptor.

മുഗ്ധം, &c. *adj.* 1. Beautiful, handsome. ഭംഗിയുള്ള. 2. stupid, ignorant, foolish. മൂഢതയുള്ള.

മുഗ്ധാക്ഷി, യുടെ. *s.* A beautiful or handsome woman. സുന്ദരി.

മുങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of sinking. 2. drowning. 3. diving, plunging, a being immersed.

മുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To sink. 2. to drown. 3. to dive, to plunge, to be immersed. കടത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു, To be sunk by debt, to be over head and ears in debt.

മുച്ചാൺവടി, യുടെ. *s.* A stick of three spans in length, used in fencing.

മുച്ചിലിക്ക, യുടെ. *s.* A penal agreement in writing; a bond given to arbitrators bearing a penalty or infraction.

മുജ്ജന്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A former birth.

മുജ്ജന്മവാസന, യുടെ. *s.* Desire of a former birth.

മുഞ്ജ, യുടെ. *s.* A sort of grass, from the fibres of which a string is prepared, of which the triple thread worn by the *Brahman* should be formed, *Saccharum Munja.*

മുഞ്ഞ, യുടെ. *s.* A kind of tree, the *Premna spinosa,* or *integrifolia.* (Lin.)

മുഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The face; a local term.

മുട, യുടെ. *s.* Dirt, filth. മുടകളയുന്നു, To cleanse, to clean.

മുടക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Prohibition, suspension. 2. lameness, contraction of a limb. 3. unevenness of a palm-leaf.

മുടക്കചീട്ട, ന്റെ. *s.* A written prohibition, suspension, &c.

മുടക്കൻ, ന്റെ. *s.* The outer clasp or catch of a box lock.

മുടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stop, hindrance, impediment. 2. suspension from office. 3. neglect. 4. maim, lameness. 5. contraction of a limb from paralysis, &c. 6. laying out money in trade, advancing money for any specific object.

മുടക്കൊല, യുടെ. *s.* An uneven palm-leaf.

മുടക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To stop, to hinder, to impede, to hinder from progress in motion or action. 2. to prevent. 3. to suspend from office. 4. to repress, to suppress. 5. to obstruct. 6. to arrest. 7. to neglect one's duty. 8. to walk lame, &c. 9. to lay out or advance money.

മുടങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To be stopped, to be impeded, hindered, interrupted. 2. to be or become lame or maimed. 3. to be suspended, to be discontinued. 4. to be obstructed. 5. to be arrested. 6. to be advanced.

മുടച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* See മടച്ചിൽ.

മുടന്ത,ിന്റെ. *s.* Lameness, maim.

മുടന്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is lame, a lame man.

മുടന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Lameness, maim.

മുടന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* To be lame, to walk lame.

മുടമ്പല്ല,ിന്റെ. *s.* An irregular tooth.

മുടമ്പല്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who has irregular teeth.

മുടയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. See മടയുന്നു.

മുടവൻ, ന്റെ. *s.* A lame person.

മുടി, യുടെ. *s.* 1. A crown. 2. hair of the head. 3. hair of animals. 4. the head, the peak of a mountain. 5. a bundle of young plants of rice corn or any other grain tied in small bundles and afterwards transplanted. 6. a knot or skein of rope. മുടികളയുന്നു, To shave. മുടിയിറക്കുന്നു, To clip or shave off the hair. മുടികെട്ടുന്നു, 1. To tie the hair in a tuft, or knot. 2. to crown. മുടിചൂടുന്നു, മുടിവെക്കുന്നു, To wear a crown.

മുടികാലൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a spendthrift, a prodigal.

മുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To put an end to, to bring to an end, to destroy, to waste.

മുടിക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* A goad or pike for driving cattle.

മുടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A knot, a tie, tying in a knot. മുടിഞ്ഞുകെട്ടുന്നു, To tie up in a knot or bundle.

മുടിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Money tied up in bags and sent to the Revenue office. മുടിപ്പുകെട്ടുന്നു, To tie up money and forward it to the revenue office.

മുടിമണി, യുടെ. *s.* A jewel worn in a crest.

മുടിമന്നൻ, ന്റെ. *s.* A king who has been crowned.

മുടിമാല, യുടെ. *s.* A chaplet, a garland worn on the head.

മുടിയൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a waster, a spendthrift, a prodigal.

മുടിയന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction, wastefulness.

മുടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To come to an end, to perish, to be destroyed. 2. *v. a.* To tie up, to tie in a knot.

മുടിയെററ,ിന്റെ. *s.* Coronation of a king.

മുടില,ിന്റെ. *s.* 1. A thicket overgrown with grass, &c. 2. small fry, the young of fish. 3. a tad-pole.

മുടിലാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A thicket overgrown with grass, &c.

മുടിവ,ിന്റെ. *s.* Destruction, end, conclusion.

മുട്ടക,ിന്റെ. *s.* 1. A bracelet. 2. a species of wood-bind used to tie up sugar-canes.

മുട്ടക്ക,ിന്റെ. *s.* A corner, a narrow passage.

മുട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. The knee. 2. the elbow. 3. a joint or knot of the sugar-cane. 4. want, need, necessity. 5. dashing or knocking the head against any thing, a blow. 6. butting of sheep. 7. knocking or tapping at a door, &c. 8. stoppage of a road. 9. perplexity, entanglement. 10. shortness or difficulty of breathing. 11. meeting or joining in battle. 12. a stay, a prop, a supporter. 13. a frame made of wooden piles and beams fixed on the side of a river to prevent the bank from being taken away by the current. 14. ruin. 15. confusion, being put to a nonplus, a being overcome by argument. 16. striking with a mallet. 17. a style. 18. dunning or making urgent demand for debt. 19. a bank thrown across a river. 20. a blockade, an hindrance, an impediment. 21. butting or tupping of lambs and calves in sucking. മുട്ടകെട്ടുന്നു, To blockade, to shut up a place or entrance, to close the avenues of a place. മുട്ടുകുത്തിനടക്കുന്നു, To walk on the knees, as children. മുട്ടുകുത്തുന്നു, 1. To kneel. 2. to take great pains. മുട്ടുകൊടുക്കുന്നു, To put a prop, a stay or supporter.

മുട്ട, യുടെ. *s.* An egg in general.
മുട്ടക്കരു, വിന്റെ. *s.* The yoke and white of an egg.
മുട്ടക്കൂൺ, ിന്റെ. *s.* A round mushroom.
മുട്ടടപ്പ്, ിന്റെ. *s.* A sickness infesting cattle, shortness of breathing.
മുട്ടത്തോട്, ിന്റെ. *s.* An egg shell.
മുട്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A ram. 2. a stout robust man. 3. a stupid, obstinate fellow. 4. a log of wood.
മുട്ടപ്പൊരി, യുടെ. *s.* A kind of biscuit made of rice.
മുട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A block, or log of fire wood.
മുട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. An impediment or oppression in breathing, suffocation, choking. 2. see മുട്ട.
മുട്ടാക്ക്, ിന്റെ. *s.* 1. A veil. 2. a covering.
മുട്ടാട്, ിന്റെ. *s.* A ram.
മുട്ടാളത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Obstinacy, ignorance stupidity. 2. pertinacity, or conceit arising from ignorance, self-will.
മുട്ടാളൻ, ന്റെ. *s.* A stupid, obstinate, unintellectual, silly person.
മുട്ടാൾ, ളിന്റെ. *s.* See the above.
മുട്ടാൾപൊക്ക്, ിന്റെ. *s.* Stupidity, obstinacy.
മുട്ടാറ്, റ്റിന്റെ. *s.* A river which extends only a short distance.
മുട്ടി, യുടെ. *s.* 1. A blacksmith's hammer. 2. a short block or log of wood. 3. a vessel used for drawing toddy. 4. a round or rough stone.
മുട്ടിക, യുടെ. *s.* A blacksmith's hammer.
മുട്ടിക്കത്തി, യുടെ. *s.* A block knife.
മുട്ടിക്കാലൻ, ന്റെ. *s.* One whose knees knock together in walking, a knock-knee'd person.
മുട്ടിക്കാൽ. *adj.* Knock-knee'd, applied to men, horses, &c.
മുട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To stop, to shut or beset the avenues of a town. 2. to cause to be in want. 3. to block up a road. 4. to distress, to harass, to molest, to press. 5. to cause sheep to butt. 6. to knock another's head against any thing. 7. to confute, to defeat by argument. 8. to knock two articles together. 9. to hinder or put a stop to the performance of religious duties. 10. to join or make touch one thing to another. 11. to stop the breath of another, to suffocate a person. 12. to dun, to make urgent demand of or press for the payment of a debt.
മുട്ടിക്കരണ്ടി, യുടെ. *s.* A low seat or stool used by the Indians to sit on when taking food.
മുട്ടിത്തിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Wandering or roving about, not knowing the way. 2. perplexity, not knowing the way or means of access.
മുട്ടിത്തിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To wander or rove about not knowing the way.
മുട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a. & n.* 1. To knock or dash against any thing. 2. to want, to need. 3. to hinder, to impede. 4. to interrupt the regular performance of any thing or duty. 5. to butt as animals without horns. 6. to assault, to attack. 7. to be perplexed, confused. 8. to strike with a mallet. 9. to knock or tap at a door. 10. to butt as lambs and calves when sucking. 11. to dun or make urgent demands for the payment of a debt. 12. to extend or join one thing to another, to build up to another wall or bank. 13. to be unable to reply, to be confuted, defeated. 14. to reach, to touch. 15. to have a difficulty in breathing, to breathe shortly. 16. to be suffocated or choked. 17. to be obstructed. 18. to be harassed, to be molested. 19. to be sorrowful, grieved.
മുട്ടുപാട്, ിന്റെ. *s.* 1. Arrest, stoppage. 2. wearying, teasing, tormenting, harassing. 3. need, necessity, urgency.
മുട്ടുപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel pledged or deposited till the performance of a vow.
മുട്ടുമറിപ്പ്, ിന്റെ. *s.* Arrest, detention, urgent demand for the payment of a debt.
മുട്ടുവായിപ്പ, യുടെ. *s.* A loan advanced for a short time under urgent circumstances.
മുട്ടെ. *adv.* All over, until, as far as.
മുണ്ട്, ിന്റെ. *s.* A cloth worn by the natives of India of four or five cubits long. *adj.* Short, low.
മുണ്ടകൻ, ന്റെ. *s.* Wet land.
മുണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A crop sown in August and ripe in January.
മുണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is short in stature, a short man, a dwarf. 2. the stem of a cocoa-nut tree from which toddy is extracted. 3. millet, *Panicum millaceum.*
മുണ്ടൻകൊട്ടി, യുടെ. *s.* A *Chagon* or toddy drawer.
മുണ്ടവള്ളി, യുടെ. *s.* The large-flowered bindweed, or moon-flower, *Convolvulus grandiflorus.* (Lin.)
മുണ്ടാറ്, റ്റിന്റെ. *s.* A river which extends only for a short distance.
മുണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A woman of short stature. 2. a bird, the curlew. 3. the mumps.
മുണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be or become great, big. 2. to be or become short.
മുണ്ടിനീര്, ിന്റെ. *s.* A swelling in the glands of the neck, the mumps.

മുണ്ഡിയൻ, ന്റെ. *s.* A silvan or forest deity.
മുണ്ടുപെട്ടി, യുടെ. *s.* A clothes box.
മുണ്ടുമുറി, യുടെ. *s.* Utensils, goods and chattels, odds and ends.
മുണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. A woman with shaven head. 2. a widow as having her head shorn. വിധവ.
മുണ്ഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaving, shearing, cutting. മുണ്ഡനം ചെയ്യുന്നു, To shave, to shear, to cut.
മുണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* One who is shaven, bald, or who has no hair on his head. തല ചിരക്കപ്പെട്ടവൻ.
മുണ്ഡമാല, യുടെ. *s.* A string of skulls.
മുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The head. ശിരസ്സ. 2. a skull. *adj.* Shaved, bald, having no hair on the head. ക്ഷൌരം ചെയ്യപ്പെട്ട.
മുണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ. 2. a plant. അടെക്കാമണിയൻ.
മുണ്ഡിതം, &c. *adj.* Bald, shorn, shaven. ചിരക്കപ്പെട്ട.
മുതക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A plant, the panicled bindweed, *Convolvulus paniculatus.* (Lin.) 2. a dead animal.
മുതല, യുടെ. *s.* A crocodile, an alligator.
മുതലവകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Inheritance, right to property.
മുതലവകാശി, യുടെ. *s.* An heir or heiress.
മുതലായ, *part.* Meaning, etcetera, and so on, and the rest.
മുതലാളൻ, ന്റെ. *s.* A proprietor of land, &c.
മുതലാളി, യുടെ. *s.* A principal merchant, a proprietor, a chief, a president, a capitalist, one to whom the stock in trade belongs.
മുതലിയാർ, രുടെ. *s.* A title of rank in *Ceylon*, and in some parts of the *Peninsula.*
മുതലെടുപ്പ, ിന്റെ. *s.* Revenue, income, interest, advantage, profit.
മുതൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The beginning. 2. the stock in trade, the principal or capital. 3. money, property. മുതൽക്കുമുതൽ, Principal without interest. മുതലാക്കുന്നു, To turn into money or stock. മുതലുണ്ടാക്കുന്നു, To make money, to accumulate property. മുതൽക്കൂട്ടുന്നു, To add to the principal or capital. മുതലിടുന്നു, To form or lay out a capital.
മുതൽ. *part. & postpos.* From, beginning with, since.
മുതൽകാര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Property in money, jewels, &c.
മുതൽക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* Amount of income.
മുതൽക്കെ. *adv.* From, beginning with, since.
മുതൽചിലവ, ിന്റെ. *s.* Principal and disbursements, or receipts and expenditure.

മുതൽദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Principal, capital, stock.
മുതൽപട്ടിക, യുടെ. *s.* An account of property, stock or principal.
മുതൽപലിശ, യുടെ. *s.* Principal and interest.
മുതല്പററ, ിന്റെ. *s.* The office of the headman or chief among the *Chagons.*
മുതല്പററുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A headman or chief among the *Chagons.*
മുതൽപിടി, യുടെ. *s.* The office of a treasurer.
മുതൽപിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A cashkeeper, a treasurer.
മുതല്പെര, രുടെ. *s.* The head peon in a *Tannah.*
മുതിര, യുടെ. *s.* Horse-gram.
മുതിരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow, to grow up, to increase. 2. to be mature, to arrive at the period of full growth or maturity. 3. to attempt, to endeavour.
മുതിക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To provoke to do a thing, to excite, to train up.
മുതിച്ച, യുടെ. *s.* 1. Growth, increase. 2. arriving at the period of full growth. 3. attempt, endeavour.
മുതു. *adj.* Old, ancient. *s.* The back.
മുതുക, ിന്റെ. *s.* The back.
മുതുകാള, യുടെ. *s.* An old bullock.
മുതുക്കൻ, ന്റെ. *s.* An old man.
മുതുക്കി, യുടെ. *s.* An old woman.
മുതുചൊൽ, ലിന്റെ. *s.* An old saying or word.
മുതുതല, യുടെ. *s.* The bottom part.
മുതുമുറി, യുടെ. *s.* The bottom part.
മുതുമുത്തഛൻ, ന്റെ. *s.* A great-grandfather.
മുതുമുത്തശ്ശി, യുടെ. *s.* A great-grandmother.
മുത്, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight. സന്തോഷം.
മുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A pearl, *Margarita.* 2. a kernel. 3. a kiss. 4. affection or kindness, especially towards children.
മുത്തങ്ങാ, യുടെ. *s.* A kind of fragrant grass with bulbous roots, *Cyperus rotundus.*
മുത്തഛൻ, ന്റെ. *s.* A grandfather either on the father's, mother's, husband's, or wife's side.
മുത്തൻ, ന്റെ. *s.* An old man.
മുത്തപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A grandfather.
മുത്തമ്മ, യുടെ. *s.* A grandmother.
മുത്തമ്പി, or മുസ്തമ്പി, യുടെ. *s.* A species of wood resembling black ebony.
മുത്തശ്ശി, യുടെ. *s.* A grandmother either on the father's, mother's, husband's, or wife's side.
മുത്താഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A breakfast, a morning repast.
മുത്താറി, യുടെ. *s.* *Natchenny,* a grain much eaten by the *Hindus, Cynosurus Coracanus.*

മുത്തി, യുടെ. *s.* 1. An old woman. 2. a grandmother.
മുത്തുക്കുട, യുടെ. *s.* An umbrella set with pearls.
മുത്തുച്ചമ്പാവ, ിന്റെ. *s.* A superior kind of rice having the colour of a pearl.
മുത്തുച്ചിപ്പി, യുടെ. *s.* A pearl oyster shell, mother of pearl.
മുത്തുത്താവടം, ത്തിന്റെ. *s.* A pearl necklace.
മുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To kiss.
മുത്തുപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A piece of cloth interwoven with pearls.
മുത്തുമണി, യുടെ. *s.* A pearl bead.
മുത്തുമാല, യുടെ. *s.* A pearl necklace.
മുദിതം, &c. *adj.* Pleased, delighted, rejoiced. സന്തുഷ്ടം.
മുദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.
മുദ്ഗപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A sort of kidney bean, *Phaseolus trilobus.* ചെറുപിടക്കൊൽ.
മുദ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of kidney bean, *Phaseolus mungo.* ചെറുപയർ.
മുദ്ഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mallet, a mace, a weapon formed like a carpenter's hammer. മുട്ടടി. 2. a staff, armed with iron and larger at the lower extremity, used for breaking clods of earth, &c. 3. a carpenter's hammer. ചുററിക.
മുദ്ര, യുടെ. *s.* 1. A seal, a signet. 2. a mark or impression of a seal or signet, a stamp, a print, &c. 3. a peon's belt plate. 4. a sign used in conversation. 5. a brand. 6. a staff of office. മുദ്രയിടുന്നു, To seal. മുദ്രകുത്തുന്നു, 1. To seal, to stamp, to mark. 2. to impress with a distinguishing mark on the body. മുദ്രപൊട്ടിക്കുന്നു, To unseal, to open a seal. മുദ്രവെക്കുന്നു, 1. To stamp, to mark. 2. to brand.
മുദ്രക്കടലാസ, ിന്റെ. *s.* A sealed or stamped paper.
മുദ്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A peon, a servant bearing a badge.
മുദ്രക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A sealed parcel or bundle.
മുദ്രക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A stamp to mark or seal with.
മുദ്രമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A seal-ring, a signet ring.
മുദ്രയരക്ക, ിന്റെ. *s.* Sealing-wax.
മുദ്രയൊല, യുടെ. *s.* A stamp *ola.*
മുദ്രവാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A sword of state. 2. a sword of office.
മുദ്രശിപ്പായി, യുടെ. *s.* A peon, a servant bearing a badge.
മുദ്രാങ്കിതം. *adj.* Stamped, sealed. മുദ്രയിടപ്പെട്ട.
മുദ്രാധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A distinguishing mark impressed upon a person with a hot iron. മുദ്രാധാരണം ചെയ്യുന്നു, To be impressed with the *Chank* or *Chacra* of VISHNU.
മുദ്രാധാരി, യുടെ. *s.* One who wears the distinguishing mark impressed on his shoulder, &c. with a hot iron.
മുദ്രാരാക്ഷസം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book, generally known as the ചാണക്യസൂത്രം.
മുദ്രിക, യുടെ. *s.* 1. A sealed or signed paper. 2. an engraved signet, a seal-ring.
മുദ്രിതം. *adj.* 1. Sealed, marked, stamped, struck. 2. unblown (as a flower.) 3. contracted, closed, sealed up. മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട.
മുധാ. *ind.* In vain, uselessly, unprofitably. വ്യൎത്ഥം, വൃഥാ.
മുന, യുടെ. *s.* 1. The sharp point, or end of any thing. 2. a promontory, a point of land jutting into the sea. 3. sharpness.
മുനക്കരു, വിന്റെ. *s.* An engraving tool.
മുനമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. A promontory, a cape, a head land, high land jutting into the sea. 2. the name of a place north of *Cochin.*
മുനി, യുടെ. *s.* 1. A *Muni*, a holy sage or saint, a pious, or learned person; this title is applied to *Rishis*, to the *Brahmádicas*, and to a great number of persons distinguished for their writings, considered as inspired, such as *Panini*, *Vyása*, &c. 2. an ascetic, a devotee, a hermit. 3. an *Arhat* or *Jaina* deified teacher. 4. the saint *Agastya.* 5. a tree, *Coronilla.*
മുനിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Silence through anger or rage.
മുനിഞ്ഞാന്ന, *adv.* The day before yesterday.
മുനിപത്നി, യുടെ. *s.* The wife of an ascetic.
മുനിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To manifest anger without speaking.
മുനിവ, ിന്റെ. *s.* Silence through anger or wrath.
മുനിവാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A hermitage, the abode or retirement of holy sages.
മുനിഷി, യുടെ. *s.* 1. A *Moonshee*, or teacher of any language. 2. a writer.
മുനിഷിപ്പ, ിന്റെ. *s.* A *Moonsiff.*
മുനിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hermitage, the abode or retirement of holy sages.
മുനീന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A BUDD'HA. 2. a principal *Muni.*
മുൻ. *adv.* 1. Before. 2. first. 3. former. 4. above. മുൻകാലം, The former time, the time past.
മുൻകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Former tax.
മുൻകാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The fore-leg or foot of an animal. 2. the skin or fore-part of the leg.
മുൻകാഴ്ച, യുടെ. *s.* Preconceit, preconception.

മുൻകുടമ, യുടെ. *s.* The tuft of hair worn by some Indians on the fore-part of the head.
മുൻകൈ, യുടെ. *s.* The fore-arm.
മുൻകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Hastiness, precipitate anger, passion.
മുൻകൊപി, യുടെ. *s.* A hotheaded, hasty man, a passionate, violent man.
മുൻചൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. An old word or saying. 2. the first speech.
മുന്തി, യുടെ. *s.* The lap, the edge, skirt or selvage of a cloth. മുന്തിക്കപിടിക്കുന്നു, To take hold of the edge or end of a cloth, to seize by the waist.
മുന്തിയ. *adj.* Previous, former.
മുന്തിയറുക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A pick-pocket; *lit.* One who cuts off the end of a person's cloth.
മുന്തിരി, യുടെ. *s.* 1. The grape vine. 2. a fraction in arithmetic, $\frac{1}{320}$.
മുന്തിരിക, യുടെ. *s.* 1. The three hundred and twentieth part of the whole, $\frac{1}{320}$. 2. a grape vine.
മുന്തിരിങ്ങ, യുടെ. *s.* 1. A grape vine. 2. a grape.
മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A grape. 2. raisins.
മുന്തിരിങ്ങാവള്ളി, യുടെ. *s.* The grape vine.
മുന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. n.* To be or go before the rest.
മുന്ന. *adv.* Before, first.
മുന്നട, യുടെ. *s.* Walking before, going in front.
മുന്നടക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* One who walks before or in front.
മുന്നണി, യുടെ. *s.* The van of an army.
മുന്നമെ. *adv.* Formerly, aforetime.
മുന്നം, *adv.* Formerly, aforetime.
മുന്നരങ്ങ,ിന്റെ. *s.* Commencement of a drama, or the prelude to instrumental or vocal performances; a prologue, an overture.
മുന്നറിവ,ിന്റെ. *s.* Foreknowledge, pre-science, previous knowledge.
മുന്നാഴി, യുടെ. *s.* Three small measures or three parts of an *Edangari*.
മുന്നാൾ, ളിന്റെ or ളുടെ. *s.* 1. A chief person, one who speaks or acts for another, the principal, president. 2. three days. 3. the third day.
മുന്നാളിൽ, *adv.* In former times.
മുന്നി, യുടെ. *s.* A cape, a promontory, a head land.
മുന്നിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To incite, to guide, to cause (elephants, &c.) to walk or work.
മുന്നിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a. & n.* To go or put before, or forward.
മുന്നിയമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Predestination, preordination. 2. pre-determination.
മുന്നിരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* A former balance remaining, what was in hand.
മുന്നില, യുടെ. *s.* 1. Precedence. 2. a petty office in a hamlet.
മുന്നിലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A head man of a hamlet or village. 2. a petty officer over a village.
മുന്നിൽ. *adv.* Before, in presence of, in front.
മുന്നുംപിന്നും. *adv.* Before and behind; in front and in rear; afore and after.
മുന്നൂൽ, ലിന്റെ. *s.* A thread of three folds or twists. മുന്നൂൽകൂട്ടുന്നു, To twist three threads together.
മുന്നൂറ. *adj.* Three hundred.
മുന്നെ. *adv.* Before, formerly.
മുന്നെത്ത. *adj.* The first, that which is before either in time or place.
മുന്നൊക്കം. *adv.* Forwards.
മുന്നൊക്കി. *adv.* Forwards.
മുന്നൊട്ട. *adv.* Forwards.
മുമ്പ. *adv.* First, before, formerly, anciently.
മുമ്പട, യുടെ. *s.* The front or van of an army.
മുമ്പൻ, ന്റെ. *s.* The first man, the foremost, a chief person.
മുമ്പല്ല,ിന്റെ. *s.* The fore-teeth, the fangs.
മുമ്പാകെ. *part.* Before, in presence of, in front.
മുമ്പായ. *adj.* First, foremost.
മുമ്പായി. *adv.* Before, first, in front.
മുമ്പിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To go, or put, before, or forward.
മുമ്പിൽ. *adv.* Before, in front, in presence of.
മുമ്പിനാലെ. *adv.* Formerly, in former times.
മുമ്പിലത്തെ. *adj.* Former, first, previous.
മുമ്പുമറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To turn head foremost heels over head.
മുമ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The fore-part, the front.
മുമ്പെ. *adv.* 1. First, before, in presence of, in front. 2. formerly, before, previously. മുമ്പെ ഓടുന്നവൻ, A forerunner.
മുമ്പെടൽ, ലിന്റെ. *s.* A preceding, a being before.
മുമ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To precede, to go before.
മുമ്പൊക്കം. *adv.* Forwards.
മുമ്പൊട്ട. *adv.* Forwards.
മുൻഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The fore-part, the front.
മുൻവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Precogitation, forethought.
മുപ്പത. *adj.* Thirty.

മുപ്പല്ലി, യുടെ. *s.* An instrument with three points, a trident.

മുപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* An aggregate of three principal fruits, as plantains, mangoes, and *Jack* fruit.

മുപ്പറ, യുടെ. *s.* 1. A measure of three *Parahs.* 2. a certain amount of tax on land.

മുപ്പറക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A basket containing a measure of three *parahs.*

മുപ്പാര,ിന്റെ. *s.* The three worlds, Heaven, earth, and hell.

മുപ്പിരി, യുടെ. *s.* Three threads or twists. *adj.* Thrice twisted, three-fold. മുപ്പിരികൂട്ടുന്നു, To make a cord of three twists.

മുപ്പുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The three cities, a district, the modern *Tipperah,* also *Tripura.* ത്രിപുരം. 2. a grove. 3. a place where slaves bury their dead.

മുമുക്ഷു, വിന്റെ. *s.* Any one anxious for liberation, especially from mundane existence. മൊക്ഷെച്ശു.

മുമ്മടങ്ങ. *adj.* Three-fold, thrice, three twists or threads.

മുമ്മാ, വിന്റെ. *s.* A fraction, $\frac{3}{20}$.

മുമ്മാമുക്കാണി or മുണ്ടാണി, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{3}{16}$.

മുമ്മാല, യുടെ. *s.* Twilight.

മുമ്മി, യുടെ. *s.* A fraction.

മുമ്മുന, യുടെ. *s.* An instrument with three points, a trident.

മുമ്മുല, യുടെ. *s.* A cow with three teats.

മുമ്മൂന്ന. *adj.* Three times three or nine, by threes; three abreast, three-fold.

മുമ്മൂൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. The Trinity. 2. the *Hindu* Triad or united form of BRAHMA, VISHNU, SIVA.

മുയലി, യുടെ. *s.* A kind of fit, epilepsy.

മുയൽ, ലിന്റെ. *s.* A hare, a rabbit.

മുയൽചെവിയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of medicinal plant, *Cacalia sinchifolia.*

മുയ്യ,ിന്റെ. *s.* A kind of fish without scales.

മുയ്യ, യുടെ. *s.* A crucible; a local term.

മുയ്യാലി, യുടെ. *s.* A brazier; a local term.

മുര, യുടെ. *s.* A vegetable perfume, *Mura.* ചിററിന്ത.

മുരചു,ിന്റെ. *s.* A small drum or tabor.

മുരച്ചിൽ, ന്റെ. *s.* 1. Difficulty. 2. wearisomeness, tiresomeness, harass. 3. fatigue, laboriousness. 4. grief. മുരച്ചിൽ വരുത്തുന്നു, To weary, to tease, to harass.

മുരജം, ത്തിന്റെ. *s.* A small drum or tabor. മിഴാവു.

മുരട,ിന്റെ. *s.* The root of a tree, the bottom part or stump of a tree.

മുരടത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Stubbornness, rudeness, incivility, petulance, sauciness, obstinacy, unruliness.

മുരടൻ, ന്റെ. *s.* A stubborn, rude, uncultivated man, a petulant, refractory person.

മുരട്ടുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To shrivel up, to be blighted, to decay.

മുരട്ടുതടി, യുടെ. *s.* A knotty stick.

മുരട്ടുശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Stubbornness, incivility, rudeness, petulance, sauciness, obstinacy.

മുരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a *Daitya,* an *Asur* or demon killed by VISHNU.

മുരയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To weary, to tease, to torment, to harass.

മുരയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be weary, to be teased, fatigued. 2. to be tormented, harassed. 3. to be pained.

മുരരിപു, വിന്റെ. *s.* A name of VISHNU or CRISHNA, as the enemy of the demon *Mura* whom he destroyed.

മുരൽ, ലിന്റെ. *s.* A tube, a spout.

മുരവ,ിന്റെ. *s.* A boundary, limit.

മുരവൈരി, യുടെ. *s.* See മുരാരി.

മുരശാസനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മുരളി, യുടെ. *s.* A kind of flute, pipe or flageolet.

മുരളിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A player on the above instrument.

മുരളിയൂത്ത,ിന്റെ. *s.* Playing on the same.

മുരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To hum. 2. to growl, to snarl, to grumble. 3. to shrivel, to decay. മുരളനക്കുന്നു, To hem.

മുരൽ, ലിന്റെ. *s.* A tree, commonly *Piyel, Buchanania latifolia.* (Rox.)

മുരൾച, യുടെ. *s.* 1. A hum, humming. 2. growl, growling, snarl, snarling. 3. shrivelling, blight.

മുരാന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

മുരാരി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.

മുരിക്ക,ിന്റെ. *s.* A tree bearing beautiful red blossoms, *Erythrina Indica* or *fulgens.*

മുരിങ്ങ, യുടെ. *s.* The name of a tree, the Muringa tree, the legumes, blossoms and leaves of which are esculent, and the root of the young tree is used as a substitute for horse radish; in medicine the root is used as a rubefacient externally, as a stimulent internally, and the expressed oil of the seeds is employed to relieve arthritic pains, &c. *Hyperanthera morunga.* Sans. ശൊഭാഞ്ജനം.

മുരിങ്ങ,ിന്റെ. *s.* 1. An oyster. 2. the salt water from which salt is made.

മുരിങ്ങക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The seed of the *Hyperanthera morunga.*

മുരുത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. The back-bone. 2. the bark of some trees.

മുരുത്തൊൻനാര,ിന്റെ. *s.* The fibres of the bark of a tree used for making pack thread for sacking.

മുല, യുടെ. *s.* A man's or woman's breast. മുലകുടിക്കുന്നു, To suck the breast. മുലകുടിപ്പിക്കുന്നു, To feed a child with the breast. മുലവിടുന്നു, 1. To be weaned. 2. to be satisfied with milk.

മുലകുടി, യുടെ. *s.* Sucking the breast. മുലകുടിമാറുന്നു, To be weaned. മുലകുടിമാറുന്നു, To wean a child. മുലകൊടുക്കുന്നു, To give a child the breast. മുലമറക്കുന്നു, To be weaned. മുലയുണ്ണുന്നു, To suck the breast. മുലയൂട്ടുന്നു, To cause to suck, to feed.

മുലക്കച്ച, യുടെ. *s.* A piece of cloth to cover the breast. മുലക്കച്ചകെട്ടുന്നു, To put on such cloth.

മുലക്കണ്ണ,ിന്റെ. *s.* The nipple of the breast.

മുലക്കാമ്പ,ിന്റെ. *s.* The nipple of the breast.

മുലപ്പടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of bodice or short jacket worn by women.

മുലപ്പാൽ, ലിന്റെ. *s.* The mother's or the nurse's milk, breast milk.

മുല്പെട്ട. *adv.* First, foremost.

മുല്ല, യുടെ. *s.* 1. A flower plant, the Arabian jasmine, *Jasminum Zambac.* 2. another kind, *Jasminum angustifolium.* There are many varieties of this plant.

മുല്ലപ്പൂനാറിയകിൽ, ലിന്റെ. *s.* Aloe wood.

മുല്ലബ്ബാണൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Indian *Cupid.* കാമദെവൻ.

മുല്ലവാണൊരി, യുടെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

മുശിട, ന്റെ. *s.* A bad smell of the body.

മുശിര, യുടെ. *s.* A bad smell of the body.

മുശുമുശുക്ക, യുടെ. *s.* A plant, *Bryonia scabra.*

മുഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dirty, to soil, to make foul.

മുഷിച്ചിലാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To molest, to disturb. 2. to displease, to trouble, to harass, to tease, to torment.

മുഷിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Displeasure, disfavour. 2. trouble, tiresomeness, wearisomeness, harass, importunity, torment. 3. dirtying, soiling.

മുഷിഞ്ഞ. *adj.* 1. Displeased, wearied, harassed. 2. dirty, soiled, foul.

മുഷിതം. *adj.* Stolen, robbed. മൊഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മുഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To disturb, to trouble, to displease, to weary, to tease, to tire, to harass, to importunate.

മുഷിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or grow weary, to be teased, troubled, tormented, harassed. 2. to be foul, dirty, soiled.

മുഷ്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Obstinacy, stubbornness. 2. force, violence. 3. strength, power, vigour. മുഷ്കുകാട്ടുന്നു, 1. To exercise power, force, violence. 2. to be stubborn, obstinate.

മുഷ്കകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly *Ghantápárali.* വെമ്പാതിരി.

മുഷ്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. An obstinate, stubborn person. 2. a stout, powerful person. 3. a violent, vehement person.

മുഷ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The scrotum. വൃഷണം. 2. the testicle.

മുഷ്കരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Power, dominion. 2. pertinacity, stubbornness, obstinacy.

മുഷ്കരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A strong, powerful man. 2. a pertinacious, obstinate, self-willed person.

മുഷ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Power, dominion. 2. pertinacity, obstinacy, stubbornness, self-will.

മുഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A fist, the closed or clenched hand. 2. the hilt or handle of a sword. 3. a handful of grain, &c. given away. 4. a cubit.

മുഷ്ടിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A grasp, clenching the fist.

മുഷ്ടിമുഷ്ടി. *ind.* Fist to fist, (fighting,) fisticuffs.

മുഷ്ടിയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Close combat, boxing, wrestling. മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, To engage in close combat, to box, to wrestle.

മുഷ്ടം. *adj.* Stolen. മൊഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മുസലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pestle, particularly a wooden one used in cleaning rice. ഉലക്ക.

മുസലി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Curculigo orchioides.* നിലപ്പന. 2. a name of BALARÁMA. ബലരാമൻ. 3. a house lizard. പല്ലി. 4. one armed with a pestle like a club. ഉലക്ക എടുത്തവൻ.

മുസല്യൻ, ന്റെ. *s.* One who deserves death by pounding with a pestle. ഉലക്കകൊണ്ട അടിച്ചുകൊല്ലപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

മുസ്തു, യുടെ. *s.* A sort of grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തങ്ങ.

മുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass with bulbous roots, *Cyperus rotundus.* മുത്തങ്ങ.

മുഹിരത, യുടെ. *s.* Foolishness, stupidity.

മുഹിരൻ, ന്റെ. *s.* A fool, a blockhead.

മുഹുർഭാഷ, യുടെ. *s.* Repetition, tautology. ആവൎത്തിച്ചുപറക.

മുഹുസ്. *adv.* Repeatedly, reiteratedly, again and again. കൂടക്കൂടെ.

മുഹൂൎത്തകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A propitious, and fixed time.

മുഹൂൎത്തപദവി, യുടെ. *s.* The name of a book on astrology.

മുഹൂൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A division of time, the thirtieth part of the day and night or an hour of forty-eight minutes. 2. a period selected and fixed, for any auspicious ceremony; as for a marriage, &c. 3. a propitious hour. മുഹൂൎത്തം പറയുന്നു, To fix an astrologically propitious time or hour.

മുള, യുടെ. *s.* 1. A shoot, a sprout, a germ. 2. a bamboo. 3. a money stamp. 4. a disease in the hands and feet something like the chilblains. 5. a peg, stake, or post fixed in the ground. 6. external piles.

മുളക, ിന്റെ. *s.* 1. Pepper, black pepper, *Piper nigrum.* 2. pepper in general.

മുളകുകഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Pepper water or soup with vegetables.

മുളകുകൊടി, യുടെ. *s.* A pepper vine, *Piper nigrum.* (Lin.)

മുളകുചാറ, റിന്റെ. *s.* Pepper water or soup without vegetables.

മുളകുതൂക്ക, ിന്റെ. *s.* The act of weighing pepper for Government.

മുളകുപൊടി, യുടെ. *s.* Powdered pepper.

മുളകുമടിശ്ശീല, യുടെ. *s.* The pepper or commercial department of the Rajah of Travancore.

മുളകുസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where pepper is collected.

മുളകെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To put moistened seeds into a basket, to germinate, in order to eat them, as beans, &c. or with a view to sow them, as rice corn.

മുളങ്കമ്പ, ിന്റെ. *s.* The sprout or shoot of a bamboo.

മുളങ്കാമ്പ, ിന്റെ. *s.* The sprout or shoot of a bamboo.

മുളഞ്ഞ, യുടെ. *s.* The milky gum of the green *jack* fruit.

മുളനെല്ല, ിന്റെ. *s.* The seed of the bamboo.

മുളന്തണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The bamboo staff of a religious student or mendicant.

മുളപ്പുവിത്ത, ിന്റെ. *s.* Seed that has begun to sprout.

മുളപ്പുമരുത, ിന്റെ. *s.* A timber tree, commonly termed the *Sál, Shorea robusta.*

മുളപ്പൊടി, യുടെ. *s.* Seed that has sprouted, fried and powdered.

മുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A cubit, a measure from the elbow to the tip of the middle finger, containing two spans.

മുളയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tribe of *Pulayas* or slaves. 2. the son of a *Pulaya* or slave.

മുളയരി, യുടെ. *s.* The seed of the bamboo.

മുളയലക, ിന്റെ. *s.* A bamboo lathe.

മുളയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To moisten paddy, &c. to germinate at the beginning of festivals in heathen temples.

മുള്യുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To go into, to creep in, to enter, to penetrate. 2. to finish (ploughing.)

മുളത്തൊലി, യുടെ. *s.* A legume or pod.

മുളിയില, യുടെ. *s.* A scorched or dry leaf.

മുളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To grow up, to shoot, to sprout, to germinate, to come forth out of the ground. 2. to shut in, to put in.

മുളെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Germinating, sprouting, shooting forth.

മുളെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to grow up, sprout, germinate; to put seed into a basket, &c. to germinate.

മുൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A thorn, a prickle. 2. an iron pin, a spur. 3. a fish or snake's bone. 4. the croup, a disease of children. 5. a fork. 6. a sarcasm, keen reproach. 7. a kind of brush or comb made of a thorny leaf and used by washermen to straighten the threads of fine cloths after washing them. മുള്ളു പറയുന്നു, To speak sarcastically, harshly, or scurrilously.

മുൾകൊളുത്ത, ിന്റെ. *s.* A flesh hook.

മുൾതടി, യുടെ. *s.* An instrument, a mace, an iron weapon made like a carpenter's hammer.

മുൾപടപ്പ, ിന്റെ. *s.* A thorn-bush, bramble.

മുൾമുടി, യുടെ. *s.* A crown of thorns.

മുൾമുരിക്ക, ിന്റെ. *s.* A coral tree with thorns, *Erythrina fulgens* or *Indica.*

മുള്ള, See മുൾ.

മുള്ളഞ്ചീര, യുടെ. *s.* Thorny greens; *Amaranthus spinosus.* (Lin.)

മുള്ളഞ്ചേന, യുടെ. *s.* A species of yam, *Arum campanulatum, Dracontina polyphyllum.*

മുള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A porcupine.

മുള്ളൻപന്നി, യുടെ. *s.* A porcupine.

മുള്ളൻപായൽ, ലിന്റെ. *s.* A prickly aquatic plant.

മുള്ളമ്പുല്ല, ിന്റെ. *s.* A species of thorny grass, *Scirpus argenteus, Cyperus squamosus.* (Rox.)

മുള്ളാണി, യുടെ. *s.* A sprig nail.

മുള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A small species of egg plant, *Solanum Indica.* 2. a kind of fish.

മുള്ളിക്കാ, യുടെ. *s.* The fruit of the *Solanum Indica.*

മുള്ളിലവം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of silk cotton tree. *Bombax heptaphyllum.*

മുള്ളുകുത്തി, യുടെ. *s.* 1. A sharp pointed instrument used to extract thorns. 2. a kind of key.

മുള്ളുവാക്കു,ിന്റെ. *s.* Sarcasm, taunt, keen reproach, harsh or scurrilous language.

മുള്ളുവാള, യുടെ. *s.* The name of a fish.

മുഴ, യുടെ. *s.* 1. A lump, a wen, an excrescence. 2. a knot, a protuberance on the body, or a tree, &c. 3. unevenness, roughness. *adj.* Uneven, rough, knotty.

മുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A sound, a roaring as of thunder, &c., a murmuring or rumbling noise, a reverberating sound.

മുഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To sound, to beat a drum, &c. or any sounding instrument.

മുഴക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A rod or measure used by carpenters, containing 24 Malabar inches.

മുഴങ്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* The knee. മുഴങ്കാലിടുന്നു, To kneel, to kneel down.

മുഴക്കൈ, യുടെ. *s.* The elbow.

മുഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To sound, to roar, to rumble, to reverberate, as the thunder, the sea, &c.

മുഴങ്കൈ, യുടെ. *s.* The elbow.

മുഴന്തു,ിന്റെ. *s.* A knot or protuberance on a tree.

മുഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A cubit, a measure from the elbow to the tip of the little or middle finger containing two spans. മുഴംവെക്കുന്നു, To measure with a cubit.

മുഴയൻ, ന്റെ. *s.* One who has a lump, or protuberance on his body.

മുഴു. *adj.* Whole, entire, complete.

മുഴുകൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of bathing, immersing, or ducking.

മുഴുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To bathe the entire body, to sink under water, to dive. 2. to be sunk in debt.

മുഴുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be sufficient, enough, to suffice. 2. to grow up, to increase. 3. to be or grow thick, big, stout. 4. to be finished, to end.

മുഴുക്കുപ്പായം, ത്തിന്റെ. *s.* A gown, an upper or outer garment.

മുഴുക്കെ. *adv.* Thickly, in great quantity.

മുഴുഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* A total eclipse.

മുഴുത്ത. *adj.* Stout, thick, bulky, big.

മുഴുപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. Size, bigness, thickness, greatness in circumference. 2. completion, end.

മുഴുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To finish, to complete. 2. to make bulky, or thick.

മുഴുവനാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To complete, to perfect.

മുഴുവനും. *adv.* Entirely, wholly; completely, all.

മുഴുവൻ. *adj.* Whole, entire, all, complete.

മുഴുവാരം, *adv.* In or on the whole body.

മുഴെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To protuberate, to become knotty or uneven, to rise in a wen.

മുറ, യുടെ. *s.* 1. Duty. 2. usage, established custom or rule. 3. decorum, propriety of conduct, right justice. 4. order, regularity. 5. manners, morals, legality, lawfulness. 6. degrees of relationship, either of consanguinity or affinity. 7. a complaint, grief. 8. rule. 9. turn by which duty or work, is done.

മുറകെട,ിന്റെ. *s.* Irregularity, deviation from rule, an unbecoming action, vice, disorderliness, transgression of rule or duty, impropriety of conduct.

മുറക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man who has a turn of duty. 2. a male relation.

മുറക്കാരി, യുടെ. *s.* 1. A woman who has a turn of duty. 2. a female relation.

മുറണ്ടു,ിന്റെ. *s.* Stubbornness, obstinacy.

മുറണ്ടൻ, ന്റെ. *s.* An obstinate, stubborn fellow.

മുറമുറയായി. *adv.* 1. With bitter lamentation. 2 in regular order.

മുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A sieve to sift with or winnow grain.

മുറയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To cry out, to weep, to complain, to murmur. 2. to establish rules, &c.

മുറവിളി, യുടെ. *s.* 1. A crying out. 2. weeping aloud, lamenting, crying. മുറവിളികൂട്ടുന്നു, To cry out, to lament.

മുറവിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To cry out. 2. to weep aloud, to lament.

മുറൾ, ളിന്റെ. *s.* A kind of perfume.

മുറി, യുടെ. *s.* 1. A wound. 2. a part, portion, a piece, a slice. 3. a receipt. 4. a piece of cloth. 5. a room, an apartment. 6. a division of a village, a hamlet. 7. a lot. 8. a written relinquishment of property. 9. a written bond or agreement. *adj.* Sharp, keen, sarcastic, piercing, provoking. മുറിപൊറിക്കുന്നു, മുറികൂട്ടുന്നു, 1. To unite as the lips of a wound. 2. to be wounded, to receive a wound. മുറിയെല്ക്കുന്നു, To be wounded. മുറിയിടുന്നു, 1. To cast lots. 2. to cut in pieces, to cut off.

മുറികൂട്ടി, യുടെ. *s.* A plant, *Hedyotis auricularia.*

മുറിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A villager, an inhabitant of a hamlet.

മുറിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To break. 2. to cut, to wound. 3. to cut down. 4. to cut open, to open as a bank. 5. to affront one, to displease. 6. to seperate, to disunite. 7. to partition. 8. to discontinue a regimen.

മുറിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A breach, a separation, disunion. 2. a rude or uncivil answer, affront, provokativeness, provocation.

മുറിച്ചുകുത്തി, യുടെ. *s.* 1. Wreathing. 2. any thing twisted, or wreathed.

മുറിച്ചുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To wreath, to plat.

മുറിത്തടി, യുടെ. *s.* A log or block of wood.

മുറിത്തൊണി, യുടെ. *s.* A boat's half.

മുറിപാട,ിന്റെ. *s.* 1. The part cut. 2. a wound. 3. the scar of a wound.

മുറിപ്പട്ടിണി, യുടെ. *s.* Scarcity of food, just sufficient to keep off hunger.

മുറിപ്പരിത്തി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, a species of *Gossypium*, the leaves of which are applied to wounds.

മുറിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to cut down.

മുറിമൂക്കൻ, ന്റെ. *s.* A person without nose.

മുറിമൊഞ്ച,ിന്റെ. *s.* Precipitate anger, passion, hastiness.

മുറിമൊഞ്ചൻ, ന്റെ. *s.* A hasty or passionate person, one who is soon angry.

മുറിയൻ, ന്റെ. *s.* An unpolite, uncivil man, a rude person, a provoker.

മുറിയൻശക്കര, യുടെ. *s.* Liquid sugar, molasses.

മുറിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v.* 1. To break or separate of itself, to part, to be broken, to break asunder. 2. to be cut, to be wounded. 3. to curdle or be spoiled as milk, to be scorched in boiling or frying. 4. to separate, to be disunited, to disagree.

മുറിവ,ിന്റെ. *s.* 1. A wound. 2. a rupture, a breach.

മുറിവാ, യുടെ. *s.* The mouth or opening of a wound.

മുറിവാക്ക,ിന്റെ. *s.* An unpolite expression, a rude word, an insult, affront, provocation.

മുറുകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Making haste, a being quick. 2. a being or becoming tight. 3. a becoming stiff, constipated, &c.

മുറുകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To be in haste, to be quick, swift, to be importune, to press. 2. to be or become tight. 3. to become stiff, by boiling, or frying. 4. to scorch in boiling or frying. 5. to become constipated or costive. 6. to be beaten quick as music. 7. to become intoxicated.

മുറുകെ, *adv.* 1. Swiftly, quickly. 2. tightly, strictly, rigorously, severely. മുറുകെപിടിക്കുന്നു, To hold fast or tightly. മുറുകെകെട്ടുന്നു, To tie tight. മുറുകെനടക്കുന്നു, To walk quick. മുറുകെകൊട്ടുന്നു, To beat music quickly.

മുറുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A twining, twisting, wreathing. 2. pressure. 3. a kind of twisted cake or biscuit. 4. drinking. 5. eating betel, &c. 6. boiling, frying.

മുറുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tightness, closeness, straitness. 2. strictness, severity, rigour. 3. pressure.

മുറുക്കാണി, യുടെ. *s.* A pin for winding the strings of a lute, &c.

മുറുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To hasten, to press. 2. to tie, to tighten. 3. to twist, to twine, to wrest; to wreath. 4. to press, to use vigour, severity. 5. to boil or fry oil, ghee, &c. 6. to clench the hand fast. 7. to hold fast. 8. to get intoxicated. 9. to close fast up.

മുറുക്കുപെട്ടി, യുടെ. *s.* A betel box.

മുറുക്കുസഞ്ചി, യുടെ. *s.* A bag wherein betel, &c. is kept.

മുറുമുറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To murmur, to grumble, to growl.

മുറുമുറുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Murmuring, grumbling, growling.

മുററ. *adj.* 1. Thick, close, narrow, crowded, impenetrable, impervious. 2. coarse, gross, large, bulky.

മുററം, ത്തിന്റെ. *s.* A court before a house, a front or court yard.

മുററാത. *adj.* 1. Immature, not full grown. 2. insufficient.

മുററിമുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A small seive.

മുററുന്നു, ററി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow up, to be grown over-ripe. 2. to increase. 3. to end. 4. to suffice, to be sufficient, to be enough. മുററിനില്ക്കുന്നു, To stand close together, to be crowded.

മുററും. *adv.* 1. Entirely, utterly, altogether. 2. only, merely.

മൂകൻ, ന്റെ. *s.* A dumb person. ഊമൻ.

മൂക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. The nose. 2. the stem end of a cocoanut. 3. the nose of a furnace through which the wind passes into the fire. മൂക്കചീററുന്നു, 1. To blow the nose. 2. to snort.

മൂക്കടപ്പ,ിന്റെ. *s.* Stoppage in the nose from cold, &c.

മൂക്കണാങ്കയർ, ററിന്റെ. *s.* A rope or string which is put through a bullock's nose, and used as a bridle.

മൂക്കറ, യുടെ. *s.* A person with an amputated nose.

മൂക്കറയൻ, ന്റെ. *s.* A person without nose.

മൂക്കററം. *adv.* Up to the nose.

മൂക്കിള, യുടെ. *s.* The mucus of the nose.

മൂക്കുകുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To perforate the nose. 2. to fall on the nose.

മൂക്കുത്തി, യുടെ. *s.* A nose-ring worn by some women.

മൂക്കനീര, ിന്റെ. *s.* The mucus running from the nose.

മൂക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow, to increase, to grow up. 2. to grow old. 3. to mature, to come to maturity. 4. to ferment. 5. to boil or bubble as oil, &c. on the fire. 6. to be proud, haughty, arrogant. 7. to be or become hot.

മൂക്കുപാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The bridge of the nose.

മൂക്കുവാള്പ്പു, യുടെ. *s.* Catarrh.

മൂക്കുവിട്ടു, യുടെ. *s.* The mucus of the nose.

മൂക്കൊഴുക്ക, ിന്റെ. *s.* Catarrh.

മൂങ്ങാ, യുടെ. *s.* An owl.

മൂട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. The bottom of any thing. 2. the root. 3. a plant, a set. 4. the posteriors, the seat.

മൂട, യുടെ. *s.* 1. A heap of corn. 2. a bundle of corn, rice, &c. tied up in straw or mats for exportation. 3. the fœtus born with a covering. മൂടകെട്ടുന്നു, To tie up in bundles. മൂടയിടുന്നു, To heap or store up corn.

മൂടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A covering, concealing, shutting, closing. 2. an obscure or dark sky. 3. obscurity, dulness, dimness. 4. stupidity.

മൂടൽമഞ്ഞ, ിന്റെ. *s.* Hoar frost, a thick fog, a mist.

മൂടാക്ക, ിന്റെ. *s.* A veil, a covering.

മൂടി, യുടെ. *s.* The cover of a chest, of a pot, basket, &c. മൂടികെട്ടുന്നു, 1. To tie a cover on any vessel. 2. to cover up.

മൂടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to cover, &c.

മൂടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To cover, to veil. 2. to conceal, to hide. 3. to cover up, to inter. മൂടിക്കളയുന്നു, 1. To cover up, to conceal, to hide. 2. to overflow. മൂടിവെക്കുന്നു, To cover any thing, to conceal any thing, to shut up. മൂടിയിരിക്കുന്നു, മൂടിക്കിടക്കുന്നു, To be covered.

മൂടുപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A covering, a veil.

മൂടുപടലം, ത്തിന്റെ. *s.* A cataract, a film spreading over the eyes.

മൂടുപല്ലക്ക, ിന്റെ. *s.* A covered palankeen, car or litter used by queens and princesses, and borne on men's shoulders.

മൂടുപുടവ, യുടെ. *s.* A covering, a wrapper, either of a person or thing, as a cloak, a veil, a sheet, &c.

മൂടുശീല, യുടെ. *s.* A wrapper, a cloth to cover any thing.

മൂട്ട, ിന്റെ. *s.* A seam, a joining.

മൂട്ട, യുടെ. *s.* A bug.

മൂട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Sewing together, stitching, seaming.

മൂട്ടുതുന്നി, യുടെ. *s.* Cloth stitched or seamed together.

മൂട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To sew or stitch together, to seam, to patch. 2. to join together. 3. to kindle.

മൂട്ടുപായ, യുടെ. *s.* Mats to be sewed together.

മൂട്ടുമുറി, യുടെ. *s.* The bottom part of a tree.

മൂട്ടുശീല, യുടെ. *s.* Cloth seamed together.

മൂഢ, യുടെ. *s.* A foolish, ignorant woman.

മൂഢത, യുടെ. *s.* 1. Foolishness. 2. ignorance. 3. stupidity.

മൂഢത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Foolishness. 2. ignorance.

മൂഢൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fool, an idiot. 2. a stupid, apathetic person, a dolt.

മൂഢബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Folly, foolishness, stupidity.

മൂഢസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A lesson keeper, a leaf turned down or any thing put into a book to mark the place of reference.

മൂണ, യുടെ. *s.* The gums.

മൂണ്ടാണി, യുടെ. *s.* A fraction, $\frac{3}{16}$.

മൂതം. &c. *adj.* Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

മൂത്ത. *adj.* 1. Old, elder. 2. mature, full grown.

മൂത്തത, ിന്റെ. *s.* A titular name of a low tribe of *Brahmans. adj.* 1. Old, elder. 2. mature, full grown.

മൂത്തമ്മ, യുടെ. *s.* A mother's elder sister.

മൂത്തയെരുത, ിന്റെ. *s.* An old bullock.

മൂത്തവൻ, ന്റെ. *s.* 1. The elder in age, the senior. 2. the elder brother.

മൂത്തവൾ, ളുടെ. *s.* 1. The elder woman. 2. an elder sister.

മൂത്തവെളി, യുടെ. *s.* A superseded wife, one whose husband has married others.

മൂത്താച്ചി, യുടെ. *s.* An old woman, a matron, a lady.

മൂത്താൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old *Nair*, an elder, a senior. 2. a certain tribe.

മൂത്താർ, രുടെ. *s.* An old *Nair.*

മൂത്രകൃഛ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stranguary. 2. urinary affection in general, as gravel, &c.

മൂത്രകൃഛ്രി, യുടെ. *s.* One afflicted with urinary affection.

മൂത്രച്ചുട, ിന്റെ. *s.* An urinary complaint, especially inflammatory affection of the urethra including gonorrhœa.

മൂത്രദോഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Gonorrhœa, considered as an urinary complaint.

മൂത്രദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The urethra.

മൂത്രമടെപ്പ, ിന്റെ. *s.* Stoppage of urine, gravel.

മൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Urine.

മൂത്രവാച്ച, യുടെ. *s.* Diabetes, an immoderate flow of urine.

മൂത്രാശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bladder. 2. the lower belly, the pubic region.

മൂത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To make water, to void urine.

മൂത്രിതം. *adj.* Voided as urine.

മൂത്രൊഴിവു, ിന്റെ. *s.* Diabetes, an immoderate flow of urine.

മൂശ്ശേവി, യുടെ. *s.* The goddess of poverty or misfortune.

മൂന്നു, *adj.* Three, ൩.

മൂന്നാമത. *adj.* The third, thirdly.

മൂന്നാമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bail. 2. a middle man, one neither friend nor foe. 3. a mediator. 4. an arbitrator, an umpire.

മൂന്നാമവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A third person. 2. a mediator. 3. an arbitrator.

മൂന്നാമസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Suretiship. മൂന്നാമസ്ഥാനംവെക്കുന്നു, To place in the charge of a third person.

മൂന്നാം. *adj.* The third.

മൂന്നൊന്നു. *adj.* One third.

മൂപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Old age, oldness. 2. maturity, full growth, ripeness. 3. chief dignity, surveyorship. 4. right of inheritance. മൂപ്പുവെക്കുന്നു, 1. To put one in possession of lawful inheritance. 2. to appoint one to an office of dignity. മൂപ്പേല്ക്കുന്നു, 1. To take possession of a lawful inheritance. 2. to assume an office of dignity.

മൂപ്പത്തി, യുടെ. *s.* 1. A woman of distinction, a lady. 2. an old woman.

മൂപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. The elder, a senior. 2. an old man. 3. a head man of a class. 4. a chief man among the *Mahomedans.*

മൂപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To enlarge, to increase, 2. to bring up, to cherish. 3. to ripen, to make ripe. 4. to boil ghee, &c.

മൂപ്പിറക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To pluck or take all the ripe fruit, a term used in reference to a person who has sold a garden, &c. to another, but who takes all the ripe fruit before delivering over the garden to the purchaser.

മൂപ്പിന്നു, ിന്റെ. *s.* An old man, (honorific.)

മൂരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cutting. 2. reaping, mowing.

മൂരാത്ത. *adj.* Blunt.

മൂരി, യുടെ. *s.* 1. An ox, a bullock. 2. a billow, or large wave. 3. stretching. 4. laziness, apathy, numbness through idleness. 5. stiffness, hardness. മൂരികളയുന്നു, To put away laziness, dull sloth, apathy. മൂരിയിടുന്നു, മൂരിനിവിരുന്നു, To stretch one's self.

മൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To become stiff, or hard. 2. to be spoiled, as rice after being boiled. 3. to be unruly, disobedient, self-willed.

മൂരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Stiffness, hardness of boiled rice. 2. unruliness, disobedience, self-will.

മൂരുന്ന. *adj.* Sharp, keen, cutting.

മൂരുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A reaper.

മൂരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* 1. To mow, to reap. 2. to cut. മൂൎന്നുകളയുന്നു, To cut off. മൂൎന്നിടുന്നു, To cut in pieces.

മൂൎഖത, യുടെ. *s.* 1. Foolishness, ignorance, stupidity, idiocy. 2. obstinacy. 3. cruelty, wildness, viciousness.

മൂൎഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. A foolish, ignorant, stupid person, an idiot. 2. an obstinate person. 3. a cruel, vicious person.

മൂൎഖപാമ്പു, ിന്റെ. *s.* A kind of venomous serpent.

മൂൎഖഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A fierce, obstinate look.

മൂൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. An edge or point. 2. sharpness, keenness. 3. quickness, activity, diligence. *adj.* Sharp, keen, cutting, piercing. മൂൎച്ചകൂട്ടുന്നു, മൂൎച്ചയാക്കുന്നു, To sharpen, to whet.

മൂൎഛ, യുടെ. *s.* Fainting, loss of conscience or sense, insensibility. ബൊധക്കെട.

മൂൎഛകൻ, ന്റെ. *s.* One who has fainted, lost sense or consciousness. സുബൊധമില്ലാത്തൻ.

മൂൎഛനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fainting, syncope, swooning. ബൊധക്കെട.

മൂൎഛാലൻ, ന്റെ. *s.* One who is insensible, or has fainted. ബൊധംകെട്ടവൻ.

മൂൎഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To swoon away, to faint. ബൊധം കെടുന്നു.

മൂൎഛിതം, &c. *adj.* 1. Fainted, insensible, fainting. ബൊധക്കെട്ടുള്ള. 2. stupid, ignorant. മൂഢതയുള്ള. 3. tall, lofty, ഉന്നതമായുള്ള.

മൂൎത്ത, &c. *adj.* Sharp, keen, cutting, piercing.

മൂൎത്തം, &c. *adj.* 1. Fainting, fainted, losing sense or consciousness. ബൊധക്കെട്ടുള്ള. 2. solid, material, endowed with form or shape. ആകൃതിയുള്ള.

മൂൎത്താലൻ, ന്റെ. *s.* One who is insensible or has fainted. മൊഹിച്ചവൻ.

മൂൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Matter, substance, solidity. 2. the body. 3. figure, form, body in general, or any definite shape, or image. 4. roughness, coarseness. 5. a demon, an evil spirit.

മൂൎത്തിതുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* Dancing, jumping or leaping

from being possessed by an evil spirit.

മൂൎത്തിമത്ത. *adj.* 1. Material, substantial, having shape, substance, or body; hard, solid. ആകൃതിയുള്ള. 2. cruel. കടുപ്പമുള്ള.

മൂൎത്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses bodily shape, or substance. ആകൃതിയുള്ളവൻ.

മൂൎത്തിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Dancing, jumping or leaping from being possessed by an evil spirit.

മൂൎത്തീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To assume a bodily shape, form or substance. ആകൃതിപ്പെടുന്നു.

മൂൎദ്ധവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A turban, a fillet, a diadem, &c. തലപ്പാവ.

മൂൎദ്ധാഭിഷിക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of the second or military class, the *Cshetriya* or soldier. 2. a king, a prince. 3. a chief minister, a counsellor of state. *Hindu* kings were consecrated by having poured on their heads, while seated on a throne prepared for the purpose, water from some sacred stream, mixed with honey, clarified butter, and spirituous liquor, as well as two sorts of grass and the sprout of corn. The term applies to the *Cshetriya* as identified with the king, the duties of royalty belonging especially to the military class.

മൂൎദ്ധാവ,ിന്റെ. *s.* The head, the pate. തല.

മൂൎച്ച,യിന്റെ. *s.* Sharpness, keenness.

മൂൎച്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sharpen, to whet.

മൂൎച്ചിച്ച. *adj.* Sharp, keen.

മൂൎവ്വ, യുടെ. *s.* The Marool plant or *Sanseviera* of Ceylon or Bowstring Hemp, *Sanseviera Zeylanica.* This is a sort of creeper, from the fibres of which bow-strings are made; they should also form the girdle worn by the *Cshetriya* class. പെരുങ്കുരുമ്പ.

മൂല, യുടെ. *s.* 1. A point of the compass, a quarter, or direction. 2. a corner, a nook. 3. a retreat.

മൂലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The radish, or *Raphanus sativus.* കനകവാഴ.

മൂലകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Magic, performing any thing by means of magical instruments. വശീകരണം.

മൂലക്കല്ല,ിന്റെ. *s.* A corner stone.

മൂലക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The piles.

മൂലഗ്രഹണി, യുടെ. *s.* Dysentery.

മൂലദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Capital, principal, stock. 2. treasure accumulated by ancestors.

മൂലധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Principal, stock, capital. 2. treasure accumulated by ancestors.

മൂലനഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A metropolis or principal city, the residence of a king. പ്രധാനനഗരം.

മൂലനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Total or entire destruction. വംശനാശം.

മൂലബലം, ത്തിന്റെ. *s.* The main body, or head quarters of an army from which detachments are sent. പ്രധാനസൈന്യം.

മൂലബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The idol in the inmost part of a temple, whence it is never or seldom taken.

മൂലഭാഷ, യുടെ. *s.* An original language.

മൂലമന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The principal mystic formula of each sect, as distinguished from the *Gayatri* proper to all *Hindus.* പ്രധാനമന്ത്രം.

മൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A root, the root of a tree. വിടുവെർ. 2. origin, ground, commencement. 3. capital, principal. മുതൽദ്രവ്യം. 4. the original text of any work as opposed to *tica* or commentary. 5. the nineteenth lunar asterism, containing seven stars. മൂലനക്ഷത്രം. 6. means. കാരണം. 7. cause. ഹെതു. 8. magic. ഇന്ദ്രജാലം. 9. nearness, proximity. സമീപത. 10. the hœmorrhoids. *Postpos.* By means of, through.

മൂലരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The disease called the piles, hœmorrhoids.

മൂലരൊഗി, യുടെ. *s.* One afflicted with hœmorrhoids or piles.

മൂലസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A king's residence. 2. a principal residence. 3. the principal seat or interior place of an image. 4. ether, heaven, space or atmosphere.

മൂലാഗ്നി, യുടെ. *s.* The warmth of the stomach. മൂലാഗ്നികത്തുന്നു, To be very hungry, to have a strong appetite.

മൂലാതണ്ട,ിന്റെ. *s.* The spine, or back-bone.

മൂലാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The first region of the human body, the posteriors, including the hips.

മൂലാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating or living on roots.

മൂലാശി, യുടെ. *s.* One who eats or lives on roots. വെരുകളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

മൂലിക, യുടെ. *s.* 1. The root of a tree, chiefly roots of trees and shrubs for medicine. 2. an intoxicating drug.

മൂലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide, to subtract.

മൂലൊപദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* Vegetable root *Curry.*

മൂലൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Original, chief or principal doctrine.

മൂല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Price. 2. wages, hire. *adj.* 1. To be eradicated, to be pulled or plucked up by the root. 2. to be bought, purchased. 3. to be bought for a fair and just price.

മൂവഞ്ച. *adj.* Three times five or fifteen.

മൂവന്തി, യുടെ. *s.* 1. Sunset. 2. three periods of the day, morning, noon, and evening.

മൂവർ, രുടെ. *s.* Three persons, also the *Trimúrti*, or in general a triad of persons.

മൂവാറ. *adj.* Three times six or eighteen.

മൂവില, യുടെ. *s.* A plant.

മൂവെട്ട. *adj.* Three times eight or twenty-four.

മൂവെഴ. *adj.* Three times seven or twenty-one.

മൂവൊമ്പത. *adj.* Three times nine or twenty-seven.

മൂവൊന്ന. *adj.* Three times one or three.

മൂശ, യുടെ. *s.* 1. A crucible. 2. a mould.

മൂശാലി or മൂശാരി, യുടെ. *s.* A brazier, a caster of metals.

മൂശെട്ട, യുടെ. *s.* Uncleanness.

മൂഷ, യുടെ. *s.* 1. A crucible, an earthen mould, for casting melted metals. മൂശ. 2. a rat, a mouse. എലി.

മൂഷികൻ, ന്റെ. *s.* A rat, or mouse. എലി.

മൂഷികപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A plant, the rat-eared plant, *Salvinia cucullata*. എലിച്ചെവി.

മൂഷികപാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Rat's bane, a kind of arsenic. എലിപ്പാഷാണം.

മൂഷികരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, the part of the *Malabar* coast between *Quilon* and *Cape Comorin.*

മൂഷികവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A name of Genésa.

മൂഷിതം, &c. *adj.* Stolen. മൊഷ്ടിക്കപ്പെട്ട.

മൂസ്സത, ിന്റെ. *s.* 1. A *Brahman* doctor or physician. 2. a tribe of *Brahmans.* 3. an elder brother among the *Brahmans.*

മൂളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Humming, buzzing. 2. the whizzing noise of a ball discharged from a gun, &c. See മൂളൽ.

മൂളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Hum, buzzing. 2. the whizzing noise of a ball discharged from a gun, &c. 3. groaning, moaning, making a noise from pain. 4. the humming of a tune, the song of palankeen bearers.

മൂളി, യുടെ. *s.* 1. One who has lost an ear. 2. a bottle or vessel with a broken neck.

മൂളിച്ച, യുടെ. *s.* See മൂളൽ.

മൂളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. a.* 1. To groan, to moan, to make any noise from pain. 2. to hum, to buzz, to whiz. 3. to hum a tune or song as palankeen bearers.

മൂഴക്ക, ിന്റെ. *s.* Three sixteenths of a measure.

മൃഗചൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The hide of an antelope. മാൻതൊല.

മൃഗണ, യുടെ. *s.* Search, enquiry, research, pursuit. അന്വെഷണം.

മൃഗതൃഷ, യുടെ. *s.* A mirage, vapour floating over sands, or deserts, and appearing at a distance like water.

മൃഗതൃഷ്ണ, യുടെ. *s.* A mirage, sultry vapour; see the last.

മൃഗതൃഷ്ണിക, യുടെ. *s.* Sultry vapour.

മൃഗദംശകൻ, ന്റെ. *s.* A dog. നാ.

മൃഗധൂൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* A jackall, as lurking for his prey.

മൃഗനാഭി, യുടെ. *s.* Musk, which is formed in the bag attached to the belly of the musk deer near its navel. കസ്തൂരി.

മൃഗനാഭിജം, ത്തിന്റെ. *s.* See the above.

മൃഗപതി, യുടെ. *s.* A lion, as lord of animals. സിംഹം.

മൃഗപാലിക, യുടെ. *s.* The musk deer.

മൃഗപൂഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude or flock of animals.

മൃഗപ്രായം. *adj.* Brutish, beastly, brutal.

മൃഗബന്ധിനി, യുടെ. *s.* A net for confining deer or other animals. നായട്ടുവല.

മൃഗമദം, ത്തിന്റെ. *s.* Musk. കസ്തൂരി.

മൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A deer, antelope. മാൻ. 2. an animal or beast in general. 3. research, enquiry, investigation. 4. the fifth lunar constellation. മകയിരം. See മൃഗശിരസ്സ.

മൃഗയാ, യുടെ. *s.* The chase, hunting. നായാട്ട.

മൃഗയാകുശലൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a hunting dog. നായാട്ടുനാ.

മൃഗയു, വിന്റെ. *s.* 1. A hunter, a deer killer. നായാടി. 2. a jackall. കുറുക്കൻ. 3. Brahma. ബ്രഹ്മാവ.

മൃഗരാജൻ, ന്റെ. *s.* A lion. സിംഹം.

മൃഗരൊമജം, ത്തിന്റെ. *s.* Woollen cloth, &c. കംബളി.

മൃഗവധം, ത്തിന്റെ. *s.* Chase, hunting. നായാട്ട.

മൃഗവധാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a deer killer. നായാടി.

മൃഗവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.

മൃഗവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chase, hunting. നായാട്ട. 2. the butt or mark in archery. ലക്ഷ്യം.

മൃഗശാബം, ത്തിന്റെ. *s.* A young animal.

മൃഗശിരസ്സ, ിന്റെ. *s.* The fifth lunar mansion of the *Hindus* containing three stars, one of which is *orionis*, and figured by an antelope's head, whence it has its name.

മൃഗശീൎഷം, ിന്റെ. *s.* The constellation *Mrigasiras;* see the last.

മൃഗശീലൻ, ന്റെ. *s.* A brute, a brutish, senseless man, a savage. മൃഗസ്വഭാവമുള്ളവൻ.

മൃഗശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A brutish disposition.

മൃഗസ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Brutishness, brutality, the nature of a beast, savageness, ferocity.
മൃഗാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
മൃഗാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A hunter. നായാട്ടുകാരൻ.
മൃഗാജീവം, ത്തിന്റെ. *s.* A hyæna.
മൃഗാദനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hyæna. 2. a leopard.
മൃഗാദനി, യുടെ. *s.* A she hyæna.
മൃഗാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A lion, as lord of animals. സിംഹം.
മൃഗാക്ഷി, യുടെ. *s.* A woman with eyes like those of an antelope.
മൃഗി, യുടെ. *s.* A female deer or antelope. പെടമാൻ.
മൃഗിതം. *adj.* Sought, pursued. അന്വെഷിക്കപ്പെട്ട.
മൃഗെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A lion, the lord of animals. സിംഹം.
മൃഗ്യം. *adj.* Searchable, to be sought or inquired for. അന്വെഷിക്കപ്പെടെണ്ടുന്ന.
മൃജ, യുടെ. *s.* 1. Cleansing the body, by washing, anointing, &c. ദെഹശുദ്ധി. 2. purification, ablution.
മൃഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
മൃഡാനി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.
മൃണാളതന്തു, വിന്റെ. *s.* The film or fibres attached to the stem of a lotus. താമരവളയം.
മൃണാളം, ത്തിന്റെ. *s.* The film or fibres attached to the stalk of a lotus. താമരവളയം.
മൃണാളശാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of potherb. മണലിച്ചീര.
മൃണാളസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The fibres of the stem of a lotus.
മൃണാളി, യുടെ. *s.* A small fibre in the stalk of the water-lily.
മൃതൻ, ന്റെ. *s.* One who is dead, deceased. മരിച്ചവൻ.
മൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Solicited alms. ഇരവ. *adj.* Dead, expired, defunct, deceased, extinct. മരിച്ച.
മൃതസഞ്ജീവനി, യുടെ. *s.* A drug said to have the power of restoring life. ജീവനൌഷധം.
മൃതസ്നാതം, &c. *adj.* Bathed after mourning, പുലകുളിക്കപ്പെട്ട.
മൃതസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing after mourning, funeral ablution. പുലകുളി.
മൃതാലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant sort of earth. സുഗന്ധ മണ്ണ.
മൃതി, യുടെ. *s.* Death, dying, demise. മരണം.
മൃത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Earth, mud. മണ്ണ. 2. a shrub bearing a kind of lentils or pulse. തുവര.
മൃത്തിക, യുടെ. *s.* 1. Earth, clay, soil. മണ്ണ. 2. a fragrant earth. സുഗന്ധ മണ്ണ.
മൃത്പിണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A lump or clod of earth. മണ്ണുരുള.
മൃത്യു, വിന്റെ. *s.* 1. Death, dying, demise. മരണം. 2. *Yama*, the judge of the dead. കാലൻ.
മൃത്യുഞ്ജയൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
മൃത്യുഞ്ജയം, ത്തിന്റെ. *s.* A burnt offering to SIVA.
മൃത്യുപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A sugar-cane, as dying after flowering. കരിമ്പ.
മൃത്യുഫല, യുടെ. *s.* A plantain tree. വാഴ.
മൃത്യുലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The southern part of the earth. തെക്കെ ദിക്ക.
മൃത്യുസൂതി, യുടെ. *s.* A crab which the *Hindus* believe to die after producing its young. ഞണ്ട.
മൃത്സ, യുടെ. *s.* A good or rich soil. നല്ല മണ്ണ.
മൃത്സ്നാ, യുടെ. *s.* 1. A good soil. നല്ല മണ്ണ. 2. a shrub bearing a kind of lentil or pulse. തുവര. 3. a fragrant kind of earth. സുഗന്ധ മണ്ണ.
മൃദംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of small drum, a tabour.
മൃദിമാ. *adj.* Very soft, mild, gentle.
മൃദിഷ്ഠം. *adj.* Very soft, mild, gentle.
മൃദു. *adj.* 1. Soft. 2. gentle, mild. 3. blunt, not sharp. *s.* The name of the letters, ഗ, ജ, ഡ, ദ, ബ, as soft sounds.
മൃദുതരം. *adj.* Softer or very soft.
മൃദുത്വക്,ിന്റെ. *s.* The *Bhojapatra* tree, the bark of which peels off like that of the birch and is used in making *Hooka* snakes, &c.
മൃദുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Softness, gentleness, mildness, tenderness.
മൃദുഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Soft or mild language.
മൃദുലത, യുടെ. *s.* Softness, gentleness, mildness. മൃദുത്വം.
മൃദുലം, &c. *adj.* Soft, gentle, mild.
മൃദുലൊമകം, ത്തിന്റെ. *s.* A hare. മുയൽ.
മൃദുവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A gentle breeze, zephyr. മന്ദവായു.
മൃദുശീലൻ, ന്റെ. *s.* A person of a mild, gentle, meek disposition.
മൃദൂളം, &c. *adj.* Soft, gentle, mild.
മൃദ്ഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* A brick, a stone. ഇട്ടിക.
മൃദ്വീക, യുടെ. *s.* A grape. മുന്തിരിങ്ങ.
മൃധം, ത്തിന്റെ. *s.* Battle, combat, war. യുദ്ധം.
മൃന്മയം. *adj.* Made of earth, earthen. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള. *s.* A clay soil. മണ്ണ.

മൃഷാ. *adv.* 1. Falsely. അസത്യം. 2. uselessly, in vain. വൃഥാ.

മൃഷാത്മകം, ത്തിന്റെ. *s.* An impossibility, an absurdity. (in speech or composition.)

മൃഷാവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Irony, ironical praise.

മൃഷാവാദി, യുടെ. *s.* 1. One who speaks falsely, a liar. 2. a false accuser, one who brings forward an unjust or unfounded accusation. കുരളക്കാരൻ.

മൃഷ്ടഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A splendid or sumptuous banquet or entertainment. മൃഷ്ടഭൊജനംകഴിക്കുന്നു, To give a sumptuous entertainment.

മൃഷ്ടം. *adj.* 1. Cleaned, cleansed. 2. splendid, sumptuous.

മൃഷ്ടാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A splendid entertainment. വിശെഷഭക്ഷണം.

മൃഷ്ടാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sumptuous entertainment.

മൃഷ്ടാഷ്ടി, യുടെ. *s.* A sumptuous entertainment.

മെ With the െ pronounced short.

മെച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pre-eminent, excellent. 2. remaining over and above.

മെതി, യുടെ. *s.* 1. Treading, trampling. 2. thrashing, treading out corn. 3. a step-board near a tank or well. 4. the treadle of a weaver's loom.

മെതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To tread, to trample. 2. to tread out corn, to thrash. 3. to jump.

മെതിപാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A creeping plant or gourd. *Momordica muricata.*

മെതിയടി, യുടെ. *s.* Wooden shoes, sandals.

മെത്ത, യുടെ. *s.* 1. A bed or mattras to sleep on. 2. a quilt. 3. a terrace.

മെത്തപ്പാ, യുടെ. *s.* A fine soft mat.

മെത്തശ്ശീല, യുടെ. *s.* Sheets or clothes for a bed.

മെത്താരണ, യുടെ. *s.* A raised place to sleep on.

മെത്രാൻ, ന്റെ. *s.* A *Metran* or bishop.

മെത്രാപൊലിത്ത, യുടെ. *s.* A *Metrapolitan.*

മെയ്, യുടെ. *s.* 1. The body. 2. truth.

മെയ്ക്കാവൽ, ലിന്റെ. *s.* Body guard.

മെയ്ക്കാവൽകാരൻ, ന്റെ. *s.* A body guard.

മെയ്ത്തല. *adv.* On, upon, or, over the body. മെയ്ത്തലതൊടുന്നു, To assault one.

മെയ്പിടിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Mollifying contracted or otherwise diseased limbs by rubbing with oil, perfumes, &c. and extending them.

മെയ്യറക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. a. lit.* To forget the body. *i. e.* 1. To lose one's self, to faint, to swoon. 2. to be intoxicated. 3. to be in a passion. 4. to be desperate or daring.

മെയ്യുക്ക, യുടെ. *s.* 1. Shame, modesty. 2. honour.

മെയ്യാക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength of body. 2. keeping the body in subjection and proportion, elasticity of the body.

മെയ്യൊതുക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Keeping the body in subjection. 2. bodily proportion.

മെരുക, ിന്റെ. *s.* A civet-cat.

മെരുകിൻചട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The ventricle of the civet-cat where the musk is formed.

മെലിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Leanness, thinness, want of flesh, emaciation.

മെലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ *v. n.* To grow thin, lean, meager, to waste away, to be emaciated.

മെലിവ, ിന്റെ. *s.* Thinness, leanness.

മെല്ലവെ. *adv.* Gently, slowly, softly, lightly.

മെല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be or become lean, thin, meager, or emaciated.

മെല്ലെ. *adv.* Gently, slowly.

മെല്ലെനടക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* One who walks slowly, softly, gently.

മെഴ, or മെഴക, ിന്റെ. *s.* Bees wax. മെഴകാട്ടുന്നു, മെഴുകിടുന്നു, To wax, to rub with wax. മെഴകപിടിക്കുന്നു or മെഴപിടിക്കുന്നു, To form a wax mould. മെഴകചൊക്കുന്നു, To melt the wax out of a mould previous to casting.

മെഴകുതിരി, യുടെ. *s.* A wax candle. മെഴകുതിരിവാക്കുന്നു, To mould wax candles.

മെഴകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* 1. To daub or smear a place with cow-dung, &c. 2. to wax, to smear with wax.

മെഴകുശീല, യുടെ. *s.* Wax-cloth.

മെഴക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Oil. 2. varnish. 3. the act of besmearing with cow-dung. 4. polishing. മെഴക്കുകളയുന്നു, മെഴക്കിളക്കുന്നു, To take oil, &c. out of any thing. മെഴക്കെടുക്കുന്നു, To take oil, &c. out of any thing.

മെഴക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To grow fat, stout.

മെഴക്കെ. *adv.* Thickly, well. മെഴക്കെതെക്കുന്നു, To plaster thick and well.

മെഴപ്പ, ിന്റെ. *s.* Fatness, stoutness.

മെഴമെഴെ. *adv.* 1. Slippy, glib. 2. hesitatingly.

മെഴത്ത. *adj.* Fat, stout.

മൈ With the ൈ pronounced long.

മെകലകന്യക, യുടെ. *s.* The *Nermada* or *Nerbadda* river that runs from *Vindya.* വിന്ധ്യങ്കൽനിന്ന ഒഴുകുന്ന നദി.

മെക്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cover of a distil.

മെക്കാത,ിന്റെ. *s.* The top part of the ear.

മെക്കാമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring worn on the upper part of the ear.

മെക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A pastor, a shepherd, a grazier.

മെക്കുണക്ക,ിന്റെ. *s.* An ear-ring.

മെക്കട്ടി, യുടെ. *s.* A canopy, a tester.

മെഖല, യുടെ. *s.* 1. A woman's girdle or zone. 2. a sword knot, a string or chain fastened to the hilt and in fighting bound round the waist to secure the weapon. 3. a sword belt. വാളുകച്ച. 4. the edge or swell of a mountain. 5. a triple zone or string worn round the loins by the three first classes, the girdle of the *Brahman* should be of the fibres of the *Munja* or of *Cusa* grass, that of the *Cshetriya* of a *Murwa* bow-string, and that of the *Vaisya* of the thread of the *Sana* or hemp.

മെഖലപ്പുല്ല,ിന്റെ. *s.* A kind of grass. മുഞ്ജ.

മെഘക്കൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude or succession of clouds, cloudiness.

മെഘച്ഛന്നം. *adj.* Cloudy. മൂടലുള്ള.

മെഘച്ഛായ, യുടെ. *s.* The shadow of a cloud.

മെഘജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude or succession of clouds. മെഘക്കൂട്ടം. 2. talc.

മെഘജ്യൊതിസ,ിന്റെ. *s.* A flash of lightning or the fire of it. മിന്നൽ.

മെഘതിമിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloudiness, cloudy or rainy weather.

മെഘത്തൂണ,ിന്റെ. *s.* A pillar of a cloud.

മെഘദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ.

മെഘനാദൻ, ന്റെ. *s.* 1. The son of *Rávana* the reputed victor over Indra, and whose voice resembles thunder. ഇന്ദ്രജിത്ത. 2. a name of *Waruna* or *Neptune*, the deity of water.

മെഘനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thunder-clap, the noise or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം. 2. the *palása* tree, *Butea frondosa*. പ്ലാശ.

മെഘനാദാനുലാസി, യുടെ. *s.* A peacock. മയിൽ.

മെഘനാമാ, വിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Cyperus rotundus*. മുത്തെങ്ങാ.

മെഘനിർഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Low or distant thunder, the muttering or grumbling of clouds. ഇടിമുഴക്കം.

മെഘപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Water, rain water, hail. മഴവെള്ളം.

മെഘഭവം. *adj.* Belonging to or produced from the clouds. മെഘത്തിൽനിന്ന ഉണ്ടായ.

മെഘമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gathering or succession of clouds. മെഘങ്ങളുടെ കൂട്ടം. 2. the atmosphere of the clouds.

മെഘമാല, യുടെ. *s.* A gathering or succession of clouds. മെഘങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

മെഘമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* The thunderbolt. ഇടിവാൾ.

മെഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus*. മുത്തെങ്ങ.

മെഘരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the six modes of music.

മെഘവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Colour of clouds. മെഘനിറം. 2. indigo. അമരി.

മെഘവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

മെഘവാഹി, യുടെ. *s.* Smoke. പുക.

മെഘസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A pillar of a cloud, a cloudy-pillar. മെഘത്തൂണ.

മെചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eye of a peacock's tail. 2. black or dark blue. 3. black salt. കാരുപ്പ. *adj.* Black, dark, of a black or dark colour. കറുത്ത.

മെച്ചിലൊട,ിന്റെ. *s.* A house tile.

മെച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Covering or tiling the house. 2. grazing, feeding. 3. pasture, forage, food for cattle.

മെച്ചിൽകാരൻ, ന്റെ. *s.* A tiler.

മെച്ചിൽപുറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tiled roof. 2. a pasture, a meadow.

മെച്ചിൽസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pasture, pasturage. 2. a tiled roof or place.

മെട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A hillock, a little hill. 2. a height, high ground.

മെട, യുടെ. *s.* 1. A square place in the open air artificially raised from the ground. 2. a house of two or more stories.

മെടമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of April.

മെടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a month, April. 2. *Aries*, one of the signs in the zodiac.

മെടവിഷു, വിന്റെ. *s.* A heathen festival celebrated in the beginning of April; the astronomical new year.

മെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To buy, to procure, to purchase, to take, to receive.

മെട്ടി, യുടെ. *s.* An assistant house servant, a term in common use.

മെട്ടുവഴി, യുടെ. *s.* 1. A road or path over a mountain. 2. a causeway.

മെഢ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A ram. ആട്ടുകൊററൻ.

മെഢ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Membrum virile, the penis. ലിംഗം. 2. a ram. മുട്ടാട.

മെത്ത, *adv.* On, upon.

മെത്തട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. A ceiling. 2. an upper story of a house.

മെത്തൻ, ന്റെ. *s.* A class of *Mahomedans.*
മെത്തരം. *adj.* Pre-eminent, most valuable, most excellent, first or best sort.
മെത്തൊന്നി, യുടെ. *s.* A poisonous plant, *Leea Hirta.* (Rox.) see മെന്തൊന്നി. One root of this plant is supposed to be poisoning and another an antidote.
മെദകം, ത്തിന്റെ. *s.* Vinous liquor for distilling.
മെദസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Marrow, applicable not merely to the marrow of bones, but more properly to the serous or adepose secretion that spreads amongst the muscular fibres, and which is considered as performing the same functions to the flesh, that the marrow of the bones performs for them. 2. the pulp and juice of fruit.
മെദിനി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
മെദിനീപതി, യുടെ. *s.* A king. രാജാവ.
മെദുരം, &c. *adj.* Smooth, soft, bland, unctuous, saponaceous.
മെധ, യുടെ. *s.* Apprehension, conception, understanding, capacity. ധാരണബുദ്ധി.
മെധസ്സ,ിന്റെ. *s.* A sacrifice, offering, oblation. യാഗം.
മെധാവി, യുടെ. *s.* A learned man, a sage, a teacher, a *Pundit.* പണ്ഡിതൻ.
മെധി, യുടെ. *s.* A post fixed in the centre of a threshing floor or barn, to which the cattle are attached as they turn round it to tread out the corn. കളത്തിൽ നെല്ലു മെതിപ്പാൻ കാളയെ കെട്ടുന്ന കുററി.
മെധ്യം. *adj.* Pure, purified. ശുദ്ധമുള്ള.
മെനക, യുടെ. *s.* A name of one of the courtezans of *Swerga* and wife of *Himalaya.*
മെനകാത്മജ, യുടെ. *s.* A name of DURGA or PÁRWATI. ദുൎഗ്ഗ, പാൎവ്വതി.
മെനവൻ, ന്റെ. *s.* A *Ménava,* or *Ménon,* a name given to a *Sudra* writer.
മെനാ, യുടെ. *s.* The wife of *Himalaya.*
മെനാവ, ിന്റെ. *s.* A palankeen, a litter.
മെനി, യുടെ. *s.* 1. A body; the shape, form. 2. beauty, comeliness. 3. colour. 4. excellence. 5. goodness. 6. kind, sort, sample. 7. fold. 8. smoothness, softness, polish. 9. flattery. 10. boasting, ostentation. മെനിപ്പഴക്കാ, A good sort of plantains. ഒരു മെനി നെല്ലു, Rice corn of one sort without mixture. മെനിപ്പുഴയരി, Good rice. മെനികാട്ടുന്നു, 1. To exhibit beauty. 2. to shew a sample of goods. മെനിപറയുന്നു, 1. To flatter. 2. to boast അടിച്ചമെനി, New coined money. മെനിവരുത്തുന്നു, To polish, to make smooth.
മെനിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A proud, ostentatious, impudent person.
മെനിപ്പൊറുതി, യുടെ. *s.* Happiness, prosperity.
മെങ്കൈ, യുടെ. *s.* Authority.
മെങ്കൊയിമ്മ, യുടെ. *s.* Superior power, authority, or influence.
മെങ്കൊയിമ്മസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Superior authority.
മെന്തടി, യുടെ. *s.* An upper timber.
മെന്തൊന്നി, യുടെ. *s.* A plant, *Leea hirta.*
മെന്മീശ, യുടെ. *s.* Mustaches.
മെപ്പുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A pasture, forage for cattle.
മെയിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of feeding.
മെയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause animals to eat, to feed, to graze, cattle, &c.
മെയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause another to feed animals or to tend cattle in grazing.
മെയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To feed, to graze, to eat food or grass, as animals, to browse as goats. *v. a.* To cover a house with tiles, &c.
മെയ്ക്കൂലി, യുടെ. *s.* 1. Hire of a shepherd. 2. hire for tiling a house.
മെയ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A shepherd, a grazier.
മെരു, വിന്റെ. *s.* The fabulous mountain *Meru,* in the centre of the seven continents, compared to the cup or seed vessel of the lotus, the leaves of which are formed by the different *Dwípas.* Its height is said by the *Hindus* to be 84,000 *Yojanas,* sixteen thousand of which are below the surface of the earth; the shape is variously described as square, conical, columnar, spherical, or spiral, and the four faces of it are of various colours, or white towards the east, yellow to the south, black to the west, and red towards the north; the river *Ganges,* it is said, falls from heaven on its summit, and flows thence to the surrounding worlds in four streams, the southern branch is the *Ganges* of *India,* the nothern running into *Tartary* is the *Bhadrasómá,* the eastern is the *Sítá,* and the western the *Chacshu* or *Oxus:* on the summit of *Merù* BRAHMA is said to reside, attended and worshipped by the *Rishis, Gandharbas, &c.;* the regents of the points of the compass occupy the corresponding faces of the mountain, the whole of which consists of gold, and gems; considered in any but a fabulous light, mount *Meru* appears to mean the high land of *Tartary,* immediately on the north of the *Himalaya* mountains.
മെരുധന്വാ, വിന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

മെലടി, യുടെ. *s.* 1. Rent in kind paid to the owner of land or gardens. 2. delivering cattle in charge to another person to take care of.

മെലധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Superior power. 2. supreme power. 3. promotion.

മെലധികാരി, യുടെ. *s.* One invested with superior or supreme authority, a superior.

മെലാ, A kind of negative defective verb, meaning cannot, not able, same as വഹിയാ.

മെലാക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Increase, elevation, promotion.

മെലാപ്പ, ിന്റെ. *s.* A canopy, an awning.

മെലായ്ക, യുടെ. *s.* Weakness, inability, impossibility.

മെലാര, രുടെ. *s. plu.* Men of high rank, superiors, proprietors.

മെലാൽ. *adv.* For the future, hereafter.

മെലാൾ, ളിന്റെ. *s.* An overseer, a responsible person, a person in charge.

മെലിൽ. *adv.* Henceforth.

മെലും. *adv.* Moreover, further, besides.

മെലുര, യുടെ. *s.* Upper touch of gold on a touch-stone.

മെലെരി, യുടെ. *s.* Fire-wood for sacrifice.

മെലെഴുത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. Government Registry of revenue. 2. a superscription, the direction of a letter, &c.

മെലെഴുത്തുകച്ചെരി, യുടെ. *s.* Chief register office. ജമാപന്തി.

മെലെഴുത്തുകാരൻ, ന്റെ, or മെലെഴുത്തുപിള്ള, യുടെ. *s.* Chief register.

മെലെ. *part.* Above, over, upon.

മെലെകുറുമ്പടി, യുടെ. *s.* The upper part of a door frame.

മെലെത, ിന്റെ. *s.* What is above, over or upon.

മെലൊട്ട. *adv.* Upwards, up.

മെൽ. *part.* & *postpos.* 1. Over, above, upon. 2. across. 3. against.

മെൽകച്ച, യുടെ. *s.* A girdle.

മെല്ക്കച്ചവടം, ത്തിന്റെ. *s.* Commerce.

മെല്ക്കണക്ക, ിന്റെ. *s.* Principal accounts, high accounts.

മെല്ക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Government additional share of agricultural produce. 2. tax paid a year in advance.

മെല്ക്കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A kind of yam growing on the stem of the large yam. 2. heat of the skin in fever.

മെല്ക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Mortgage upon mortgage.

മെല്ക്കാത, ിന്റെ. *s.* The top-part of the ear.

മെല്ക്കീഴ. *adj.* 1. Headlong, precipitate. 2. topsy turvy, upside down. 3. undulatory. 4. more or less.

മെല്ക്കുമെൽ. *adv.* One above another, successively, more and more, by degrees; increasingly.

മെല്ക്കൂട്ട, ിന്റെ. *s.* A roof, or the beams and principal rafters.

മെല്ക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* A string tied over a lock.

മെല്ക്കെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. An awning, a canopy. 2. a cloth spread beneath the roof or ceiling of a room to prevent the dust falling.

മെല്ക്കൊമ്പ, ിന്റെ. *s.* The upper branch.

മെല്ക്കൊയിമ്മ, യുടെ. *s.* See മെക്കൊയിമ്മ.

മെൽചീട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. Direction on an *ola* letter. 2. a label, or direction.

മെൽചുങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The chief custom place.

മെല്ത്തട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. An upper room, an upstair house. 2. a ceiling. 3. the upper deck of a ship. 4. the upper division of an idol car.

മെല്ത്താഴ, ിന്റെ. *s.* An upper or outer lock.

മെല്നുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A yoke for cattle.

മെല്ന്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* An umpire in arbitration to settle a matter.

മെല്പട, യുടെ. *s.* 1. The main body, or reserve of an army. 2. the upper part of a bank.

മെല്പടി. *adj.* Afore-mentioned, aforesaid. *s.* The upper part of a door-frame.

മെല്പട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Bishop, a prelate.

മെല്പട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a Bishop or prelate.

മെല്പാട, ിന്റെ. *s.* The surface, the upper side.

മെല്പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The original copy of a writing. 2. high land under cultivation.

മെല്പുടവ, യുടെ. *s.* An upper or outer garment.

മെല്പുര, യുടെ. *s.* A roof.

മെല്പൂട്ട, ിന്റെ. *s.* An upper lock.

മെല്പെട്ട. *adv.* Upwards, up.

മെല്പെട്ടുചാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Jumping up, tumbling.

മെല്പൊടി, യുടെ. *s.* Any vehicle mixed with a medicinal decoction to disguise the taste or assist in its operation.

മെല്ഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Trees, corn, &c. any thing produced above ground.

മെല്ബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An auxiliary force. 2. an army of reserve.

മെല്ഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper side, the surface.

മെല്മണിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Superintendance.

മെല്മണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere, the upper regions.

മെല്മയിർ, രിന്റെ. *s.* The hair of the body.

മെല്മുണ്ട,ിന്റെ. *s.* A fine upper cloth or garment.
മെൽലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Extra profit, or income.
മെൽലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The world of celestials, heaven.
മെൽവയറ, റ്റിന്റെ. *s.* The middle, the waist.
മെൽവരവ,ിന്റെ. *s.* Increase, extra gain or income, consequence.
മെല്പാ, യുടെ. *s.* The palate, the roof of the mouth.
മെല്പാചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heading or address of a letter. 2. the direction of a letter.
മെല്പായിപ്പ, യുടെ. *s.* An extra loan.
മെല്പാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular rent, the Government share of agricultural produce.
മെല്പിചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A chief or head superintendant or overseer.
മെല്പിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Superintendance, over-sight.
മെല്പിത്ത,ിന്റെ. *s.* Seed sown upon other seed in opposition.
മെല്പിരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* An awning, a canopy.
മെല്പിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The direction of a letter, superscription.
മെൽവെള്ളച്ചാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rushing of freshes from a river.
മെൽവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* The freshes of water in a river.
മെവലർ, രുടെ. *s. plu.* Enemies, foes. ശത്രുക്കൾ.
മെവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Reconciliation, agreement. 2. desire. 3. love. 4. governing. 5. proving, establishing. 6. abode, dwelling.
മെവിക്കൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To reconcile persons previously at variance. 2. to prove.
മെവീടുന്നു, വി, വാൻ. *v. n.* See the following.
മെവുന്നു, വി, വാൻ. *v. a. & n.* 1. To agree, to be reconciled. 2. to desire. 3. to rule, to govern. 4. to prove, to establish. 5. to dwell. 6. to love.
മെശ, യുടെ. *s.* A table.
മെഷ, യുടെ. *s.* 1. A stop or hinderance. 2. trouble, difficulty. 3. a flaw, a blemish.
മെഷകംബളം, ത്തിന്റെ. *s.* A blanket. കംബളി.
മെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ram. മുട്ടാട. 2. the sign *Aries* in the zodiac. 3. the name of a month, April. മെടം.
മെഷിക, യുടെ. *s.* An ewe. പെണ്ണാട.
മെഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Membrum virile, the penis. 2. urine. 3. passing urine.
മെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Urinary disease, especially inflamatory affection of the urethra, including gonorrhœa, &c.

മെള, യുടെ. *s.* Indian ink.
മെളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A musician.
മെളക്കൊഴുപ്പ,ിന്റെ. *s.* The harmony of a band of music, a concert, a symphony.
മെളതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* Harmony or equal time in music.
മെളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Meeting, union, assemblage; this term is commonly applied to a large concourse of people collected at stated periods for religious or commercial purposes.
മെളപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Hire paid to musicians.
മെളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A band, set, or company of musicians or singers. 2. the music used by dancers. 3. joy. മെളം കൂടുന്നു, To unite in a musical performance or concert.
മെളാങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure.
മെളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To mix, to join. 2. to unite in harmony the sound of various instruments. 3. to assemble in a concourse. 4. to rejoice.
മെളിതം. *adj.* 1. Mixed, mingled. 2. united. 3. rejoiced.
മെളിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Mixture, joining. 2. uniting in the harmony of music. 3. joy, pleasure.
മൈ, യുടെ. *s.* 1. Ink. 2. black, the colour, blackness.
മൈക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A woman.
മൈതാനനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Even land, table land.
മൈതാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A plain, an open field. *adj.* Even, flat, open.
മൈത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Industry, endeavour, toil, labour.
മൈത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To be industrious, to toil, to labour.
മൈത്രഃ *adj.* Of or belonging to a friend, friendly, amicable. മിത്രമായുള്ള. *s.* 1. The 17th lunar asterism. അനിഴം. 2. friendship. ബന്ധുത്വം.
മൈത്രാവരുണി, യുടെ. *s.* A name of Agastya. അഗസ്ത്യൻ.
മൈത്രി, യുടെ. *s.* Friendship. സ്നെഹം.
മൈത്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Frienship, love. സ്നെഹം.
മൈഥിലി, യുടെ. *s.* A name of *Síta* the wife of Ráma. സീതാ.
മൈഥുനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Copulation, coition. 2. union, association. 3. washing.
മൈനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a mountain in the *Himalaya* range. 2. a bird, the *Maina.*
മൈനാത്ത,ിന്റെ. *s.* A washerman.
മൈരെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of spirituous liquor distilled from the blossoms of the *Lythrum fructuosum* with sugar, &c.

മൈല, യുടെ. *s.* 1. A kind of tree, the *Tilaca*. 2. grey, a mixed colour of black and white.

മൈലാടൻമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* A good kind of turmeric.

മൈലെള്ളു, വിന്റെ. *s.* A kind of tree, commonly *Tila*.

മൈലൊമ്പി, യുടെ. *s.* A shrub, *Antidesma Sylvestris*.

മൈസൂർ, രിന്റെ. *s.* The name of a country, *Mysore*.

The ൊ in the commencement of the following words pronounced short.

മൊച്ച, യുടെ. *s.* 1. A monkey with a white face. 2. a leguminous plant, *Dolichos tetraspermus*, cultivated.

മൊച്ചക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* The peas of the above plant.

മൊഞ്ചു, വിന്റെ. *s.* Wrath, anger, passion.

മൊഞ്ചൻ, ന്റെ. *s.* One who is soon angry, passionate, wrathful.

മൊട്ടു, വിന്റെ. *s.* 1. The tender bud of a flower. 2. a bald head.

മൊട്ട, യുടെ. *s.* 1. An egg. 2. a bald or shaven head.

മൊട്ടക്കുന്നു, വിന്റെ. *s.* A hillock, a small hill.

മൊട്ടത്തല, യുടെ. *s.* 1. A bald head or pate (a head without hair.) 2. a shaven head.

മൊട്ടത്തലയൻ, ന്റെ. *s.* A bald-headed man or one whose head is shaven.

മൊട്ടപ്പശ, യുടെ. *s.* The white of eggs used as glue.

മൊട്ടമ്പു, വിന്റെ. *s.* A blunt pointed arrow.

മൊട്ടയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To shave. 2. to lay eggs.

മൊട്ടസൂചി, യുടെ. *s.* A pin.

മൊത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To drink from a vessel.

മൊന്ത, യുടെ. *s.* A cruse, a pitcher, a kind of drinking vessel with a narrow mouth.

മൊരി, യുടെ. *s.* 1. The outer or dry bark of trees. 2. dry skin.

മൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Dryness of the bark of trees. 2. dry skin. 3. dryness.

മൊരിച്ചുണങ്ങു, വിന്റെ. *s.* Dry scurf on the skin.

മൊരിയൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with dry skin.

മൊരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To become dry.

മൊളി, യുടെ. *s.* 1. Dry bark of trees. 2. dryness.

മൊളിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Dryness, dry skin.

മൊളിയില, യുടെ. *s.* Dry leaves.

മൊള്ളു, വിന്റെ. *s.* Urine, a low expression.

മൊള്ളുന്നു, ള്ളി, വാൻ. *v. a.* To make water, to pass urine, a low term.

മൊഴി, യുടെ. *s.* A word, a saying. മറുമൊഴി, An answer.

മൊഴിമടക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Defeat in argument, inability to reply, the being put to a nonplus, puzzle.

മൊഴിമാറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Failing in keeping one's word. 2. transposition of words. മൊഴിമാറുന്നു, To fail in keeping one's word.

മൊഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* To speak.

The ൊ in the commencement of the following words pronounced long.

മൊക്താവു, വിന്റെ. *s.* A liberator, a deliverer.

മൊഘം. *adj.* 1. Vain, useless, fruitless. വ്യർത്ഥം. 2. left, abandoned. വിടപ്പെട്ട.

മൊച, യുടെ. *s.* 1. The silk cotton tree (*Bombax heptaphyllum.*) ഇലവു. 2. a plantain tree, *Musa sapientum*. വാഴ.

മൊചകൻ, ന്റെ. *s.* A liberator, a deliverer.

മൊചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Muringa tree, *Hyperanthera morunga*. മുരിങ്ങ.

മൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liberation, freedom. 2. expiation, abolition. 3. forgiveness, pardon. പാപമൊചനം, Forgiveness of sin. മൊചനം ചെയ്യുന്നു, 1. To liberate, to expiate, to set free. 2. to abolish. 3. to pardon, to forgive.

മൊചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To liberate, to free, to release. 2. to abolish. 3. to remit, to forgive.

മൊചിതം. *adj.* Liberated, freed, set at liberty.

മൊടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Fragraria Zeylanica*.

മൊടി, യുടെ. *s.* 1. Grandeur, state. 2. beauty, neatness. 3. high-mindedness, fancy. 4. a kind of enchantment used by one who puts or hides any thing in a certain place, and by one who endeavours to remove it. മൊടികൂട്ടുന്നു, To make a grand display. മൊടികൂടുന്നു, 1. To be high-minded, ostentatious. 2. to grow fine, or beautiful. മൊടിപിടിക്കുന്നു, To be or become grand, fine, beautiful, neat, &c. മൊടിവെക്കുന്നു, To endeavour to prevent any one who is about taking away a hidden treasure, by enchantment, and *vice versa*. മൊടി എടുക്കുന്നു, To endeavour to take it by the same artifice, at the same time playing on a pipe.

മൊടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A high-minded, ostentatious person.

മൊടിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. a.* To be fine, grand.

മൊടിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make fine, beautiful, grand.

മൊടിവിദ്യ, യുടെ. *s.* Enchantment, sorcery; See മൊടി, 4th meaning.
മൊണ, യുടെ. *s.* The gums.
മൊതിരക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Hygonia mystax.* 2. a small noose, a loop.
മൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ring. 2. an ornament.
മൊതിരവള്ളി, യുടെ. *s.* A creeper, *Artabotrysi odoratissimus.*
മൊതിരവിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The ring finger.
മൊദകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kind of cake or sweetmeat. അട. 2. a tree, *Sterculia.* *adj.* Delighting, rejoicing, causing happiness or delight. സന്തൊഷകരം.
മൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, delight, pleasure, happiness. സന്തൊഷം.
മൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rejoice, to be delighted, to be happy. സന്തൊഷിക്കുന്നു.
മൊദിതം, &c. *adj.* Rejoiced, delighted, pleased. സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ട.
മൊദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To please, to delight, to cheer. സന്തൊഷിപ്പിക്കുന്നു.
മൊന്ത, യുടെ. *s.* The face.
മൊന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of supping, drinking.
മൊന്തായം, ത്തിന്റെ. *s.* The ridge beam of a roof to which the upper ends of the small rafters are fastened.
മൊന്തുന്നു, ന്തി, വാൻ. *v. a.* To sup, to drink.
മൊര,ിന്റെ. *s.* Butter-milk.
മൊരടം, ത്തിന്റെ. *s.* Root of sugar-cane. കരിമ്പിൻ വെർ.
മൊരടാ, യുടെ. *s.* A sort of creeper, *Sanseviera Zeylanica.* പെരുങ്കുരുമ്പ.
മൊൎക്കഞ്ഞി, യുടെ. *s* *Conjee* or whey made with butter-milk.
മൊൎക്കാളൻ, ന്റെ. *s.* A kind of *Curry* mixed with butter-milk.
മൊവ്ഴന, യുടെ. *s.* A kind of tree.
മൊശക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deceitful or treacherous man. 2. a dull, stupid, ignorant man. 3. a low, vile person. 4. a poor man.
മൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Danger, detriment, loss. 2. deceit, seducing, treachery, trick. 3. ignorance, stupidity. 4. poverty. 5. lowness, vileness. 6. a fault. മൊശംവരുത്തുന്നു, 1. To deceive, to seduce, to delude. 2. to damage, to detriment, to destroy. മൊശം പിണയുന്നു, 1. To suffer damage. 2. to be deceived. 3. to err, to commit a fault.
മൊഷകൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.
മൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. കളവ. മൊഷണം ചെയ്യുന്നു, To steal, to rob, to plunder.
മൊഷ്ടാവ,ിന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.
മൊഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To steal, to rob.
മൊഹനമാല, യുടെ. *s.* A golden wreath hanging down from the neck.
മൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fascination. 2. seduction, the overpowering of reason and reflection by worldly and sensual allurements. 3. excitement to voluptuous desires by enchantment. 4. a tune. *adj.* Fascinating, stupifying, depriving of sense or understanding.
മൊഹനീയം. *adj.* Lovely, lascivious, attractive, seductive.
മൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Love, desire, covetousness. 2. fascination. 3. loss of consciousness, a swoon. 4. confusion of mind, fainting. 5. lust, lasciviousness, sensuality.
മൊഹാലസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Fainting, swoon.
മൊഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* & *n.* 1. To love, to desire, to covet, to wish (inordinately.) 2. to lose consciousness, to swoon. 3. to be fascinated. 4. to lust, to yield to carnal desire.
മൊഹിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has fainted, or has lost sense or consciousness. 2. seduced, allured.
മൊഹിതം, &c. *adj.* 1. Fainting, fainted, losing sense or consciousness. 2. seduced, allured.
മൊഹിനി, യുടെ. *s.* An attractive, fascinating, voluptuous woman.
മൊഹിനിയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The acting of an actor wearing female attire or of any actress.
മൊഹിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To allure, to seduce, to fascinate, to enchant. 2. to excite to voluptuous desires, to woo.
മൊക്ഷകം. *adj.* Giving salvation, or eternal bliss. മൊക്ഷം കൊടുക്കുന്ന.
മൊക്ഷപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* An attainment of salvation, or eternal bliss.
മൊക്ഷമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The way to eternal bliss.
മൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beatitude, salvation, final and eternal happiness, the liberation of the soul from the body and its exemption from further transmigration. 2. liberation, freedom, release in general. In adopted usage, heaven.
മൊക്ഷെച്ഛ, യുടെ. *s.* A desire to attain final beatitude.
മൊക്ഷൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Teaching the way of salvation.
മൊഴ, യുടെ. *s.* 1. Stupidity. 2. a bull or cow without horns.

മൊഴപിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To deceive. 2. to stupify.
മൊറൽ, ലിന്റെ. *s.* Cleansing, scouring.
മൊറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To scour, to clean, to cleanse.
മൌക്തിക, യുടെ. *s.* A pearl. മുത്തുമണി.
മൌക്തികപ്രസവ, യുടെ. *s.* Mother of pearl, the pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.
മൌക്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* A pearl. മുത്തുമണി.
മൌക്തികശുക്തി, യുടെ. *s.* A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.
മൌഖൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Defamation, scurrility. നിന്ദ.
മൌഞ്ജി, യുടെ. *s.* A girdle, a waist-cord made of the *Munja* or *Cusa grass.* (ബ്രഹ്മചാരിയുടെ അരയിൽ കെട്ടുന്ന ചരട.
മൌഢ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Ignorance, folly, especially spiritual folly or fanaticism.
മൌദ്ഗനം. *adj.* Fit for or bearing, &c. (kidney beans.) ഉഴുന്ന വിളയുന്ന.
മൌനബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Stupidity, foolishness, ignorance.
മൌനം, ത്തിന്റെ. *s.* Silence, taciturnity.
മൌനവ്രതം, ത്തിന്റെ. *s.* A vow to be silent.
മൌനാനുവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Reluctant permission or leave.
മൌനി, യുടെ. *s.* One who is silent, an ascetic, a hermit or religious sage.
മൌരജികൻ, ന്റെ. *s.* One who beats, or plays on, a drum. വാദ്യക്കാരൻ.
മൌൎഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Stupidity, folly, fatuity.
മൌൎവ്വി, യുടെ. *s.* The string of a bow, a bow-string. വില്ലിന്റെ ഞാണ.
മൌലൻ, ന്റെ. *s.* One of pure blood, descended from a respectable and primitive family.
മൌലം. *adj.* 1. Radical, proceeding from a root or origin. 2. of pure blood, descended from a respectable and primitive family without any improper intermixture.
മൌലി, യുടെ. *s.* 1. A crown, a diadem, a *tiara.* കിരീടം. 2. the head. ശിരസ്സ. 3. a lock or tuft of hair worn on the crown of the head. കുടമ. 4. hair ornamented and braided round the head. കെട്ടിയ തലമുടി.
മൌലിമാല, യുടെ. *s.* A chaplet of flowers.
മൌഷ്ടി, യുടെ. *s.* Boxing, sparring, playing at fisty cuffs. മുഷ്ടിയുദ്ധം.
മൌഹൂൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.
മൌഹൂൎത്തൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer.
മ്യാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Land on which rice corn is sown thickly, the plants of which are afterwards to be transplanted. 2. land watered by rain.
മ്രാൽ, ലിന്റെ. *s.* A species of banian tree, *Ficus excelsa.*
മ്ലാനം, &c. *adj.* 1. Foul, dirty. മലിനതയുള്ള. 2. withered, faded. വാടിയ.
മ്ലാനി, യുടെ. *s.* 1. Weariness, languor. ക്ഷീണം. 2. foulness, filth. മലിനത. 3. witheredness. വാട്ടം, ഉണക്കം.
മ്ലാവ, ിന്റെ. *s.* An elk.
മ്ലിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Indistinct speech. വ്യക്തമില്ലാത്ത വാക്ക. *adj.* 1. Indistinct, as speech. വ്യക്തമില്ലാത്ത. 2. languid.
മ്ലെച്ഛജാതി, യുടെ. A *Mlechch'ha* or barbarian, or a man of an outcast race. See Wilson's Sanscrit Dictionary.
മ്ലെച്ഛത, യുടെ. *s.* 1. Uncleanness, baseness, filthiness. 2. abomination, barbarianism.
മ്ലെച്ഛദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Foreign countries, countries bordering on India and inhabited by people of a different faith and language.
മ്ലെച്ഛൻ, ന്റെ. *s.* 1. A brasier. ചെമ്പുകൊട്ടി. 2. a barbarian, an outcast. 3. a forester, a mountaineer.
മ്ലെച്ഛമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Copper. ചെമ്പ.
മ്ലെച്ഛം, &c. *adj.* 1. Barbarian, outcast. 2. unclean, filthy, base.
മ്ലെച്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion. ചായില്യം.
മ്ലെച്ഛസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A filthy place.

യ

യ. The twenty-sixth consonant of the *Malayalim* alphabet or semi-vowel *Y.*
യകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* The liver. കരൾ.
യജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice. യാഗം. യജനം ചെയ്യുന്നു, To sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നു.
യജമാനൻ, ന്റെ. *s.* 1. An employer of priests at a sacrifice; the person who institutes its performance, and pays the expense of it. 2. a lord, or master. 3. an owner, a proprietor. 4. a husband.
യജമാനസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A place or office of dignity, authority, &c.
യജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നു.
യജ്ജുൎവ്വെദവിത്ത, ിന്റെ. *s.* A sacrificer, a priest conducting a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യജുസ്, or യജുൎവെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Yajush* or *Yajur,* one of the four *Védas:* it is divided into two principal portions, the white and black, or *Vajusancyi,* and *Taittiréya,* the former of which is attributed to the saint *Yájnawalcya* to whom it was revealed by the sun in the form of a horse, and the latter to *Tittiri,* to whom it was communicated by *Yacsha* the first pupil of its original author, the sage *Vaisampáyana.* According to the *Puránas* the *Taittiriya* portion was named from *Tittiri* a partridge, the disciples of *Vaisampáyana* being changed into these birds, to pick up the texts of the *Védas* as they were disgorged in a tangible shape by *Yájnawalcya* at the command of *Vaisampáyana:* both portions of this *Véda* are very full on the subject of religious rites; and the prayers peculiar to it are chiefly in measured and poetical prose.

യജ്ഞകൎത്താ,വിന്റെ. *s.* A sacrificer, a worshipper, a priest conducting a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യജ്ഞപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrificial vessel or vase. യാഗത്തിനുള്ള പാത്രം.

യജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice, a ceremony in which oblations are performed. യാഗം. യജ്ഞം ചെയ്യുന്നു, To sacrifice.

യജ്ഞശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The residue of a sacrifice.

യജ്ഞസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The charactaristic thread worn by the three principal classes of the *Hindus.* പൂ ണുനൂൽ.

യജ്ഞസെനൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Panchála.* പാ ഞ്ചാലൻ.

യജ്ഞസെനി, യുടെ. *s.* A name of *Draupadi.* പാ ഞ്ചാലി.

യജ്ഞസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* See യൂപം.

യജ്ഞാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The glomerous fig tree, *Ficus glomerata.* അത്തി. (Rox.) 2. a part of any sacrificial ceremony.

യജ്ഞാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A supplimentary sacrifice.

യജ്ഞാസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An ablution made after the conclusion of a sacrifice.

യജ്ഞിയതരു, വിന്റെ. *s.* 1. The glomerous fig-tree. അ ത്തി. 2. the holy fig-tree, *Ficus religiosa.* അരെയാൽ, 3. the *Palása* tree, *Butea frondosa.* 4. the tree that yields the *Mimosa catechu.* കരിങ്ങാലി. 5. another tree, *Flacourtia sapida.* (Rox.) വയ്യങ്കതക.

യജ്ഞിയം, &c. *adj.* Proper for or suitable to a sacrifice. യാഗത്തിന യൊഗ്യം.

യജ്ഞിയശാല, യുടെ. *s.* A temple, a shrine, a place of sacrifice. യാഗശാല.

യജ്വാവ,ിന്റെ. *s.* A sacrificer in due form, or agreeably to the ritual of the *Védas.* യാഗംചെയ്യുന്നവൻ.

യതനം, ത്തിന്റെ. *s.* Effort, exertion, perseverance, energy. യത്നം.

യതൻ, ന്റെ. *s.* One who used effort, exertion, energy. യത്നം ചെയ്യുന്നവൻ.

യതസ്. *ind.* Because, as, since, whence.

യതി. *adv.* This year. ഇയ്യാണ്ട.

യൽ. *ind.* See യതസ.

യത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Effort, exertion, perseverance, energy. യത്നം ചെയ്യുന്നു, To labour, to struggle, to endeavour strenuously and perseveringly.

യത്നവൽ. *adj.* Persevering, diligent, making effort or exertion.

യഥാ. *adv.* As, according to, to the extent of. *adj.* Usual, customary. യഥാപ്രകാരം, As usual, as formerly.

യഥാകാമം, &c. *adj.* Wilful, independant, uncontrolled, following one's own inclinations, optional. മനസ്സിൻ പ്രകാരം നടക്കുന്ന.

യഥാക്രമം, *adv.* Orderly, in order, successively, methodically.

യഥാഗാമി, &c. *adj.* Wilful, independant, uncontrolled, following one's own inclination. തന്നിഷ്ടക്കാരൻ.

യഥാഗുണം, *adv.* Advantageously, opportunely, profitably.

യഥാജാതൻ. *adj.* 1. A foolish, stupid person. 2. a fool. 3. a barbarian, an outcast.

യഥാജാതം, &c. *adj.* 1. Foolish, stupid. 2. barbarous, outcast.

യഥാതഥം. *adv.* Properly, suitably. ഉചിതമായി. *adj.* Right, true. നെരായുള്ള.

യഥാപൂൎവ്വം. *adv.* In order, or succession, formerly.

യഥാബലം. *ind.* To the extent of ability, as much as possible. പ്രാപ്തിക്കതക്കവണ്ണം.

യഥാമുഖീനം, &c. *adj.* Like, resembling, shewing similarity or reflecting.

യഥായഥം. *adv.* As, thereto, appertaining.

യഥായൊഗം. *ind.* Properly, according as is required, according to circumstances. സംഗതിക്കതക്കവണ്ണം.

യഥായൊഗ്യം, *ind.* According as is meet, fit. യൊ ഗ്യതയ്ക്കതക്കവണ്ണം.

യഥാൎത്ഥം. *adv.* 1. Properly, suitably. 2. truly. *adj.* True, real.

യഥാൎഹം. *adv.* Properly, suitably. യൊഗ്യമാകുംവ ണ്ണം.

യഥാൎഹവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A spy, a secret emissary, a disguised agent, &c. ഒററുകാരൻ.

യഥാവൽ. *ind.* As, according to.

യഥാവിധി, *adv.* According to rule, or established custom. വിധിപൊലെ.

യഥാശക്തി. *ind.* To the extent of capacity, as much as possible. ശക്തിക്കതക്കവണ്ണം.

യഥാശാസ്ത്രം. *adv.* According to the *Shástras*, agreeable to scripture. ശാസ്ത്രപ്രകാരം.

യഥാസംഖ്യം. *ind.* According to number. സംഖ്യക്കതക്കവണ്ണം.

യഥാസുഖം. *ind.* Comfortably, well. സുഖത്തിനതക്കവണ്ണം.

യഥാസ്ഥാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To restore to its former or proper state.

യഥാസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Former state, usual condition, proper state or place. യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു, To restore to its former state. മുമ്പിലിരുന്നപൊലെ ആക്കുന്നു.

യഥാസ്ഥിതം. *adj.* Right, proper, fit, true.

യഥാസ്ഥിതി. *ind.* As before, as it was.

യഥാസ്വം. *adv.* As, according to or appertaining to, properly, peculiarly.

യഥെപ്സിതം. *adv.* 1. Willingly, voluntarily. 2. wilfully, independantly. ഇഷ്ടംപൊലെ.

യഥെഷ്ടഗാമി, യുടെ. *s.* One who walks as he pleases, independant. തന്നിഷ്ടംപൊലെ നടക്കുന്നവൻ.

യഥെഷ്ടം. *ind.* At one's will, as one pleases. തന്നിഷ്ടം പൊലെ.

യഥൊചിതം, &c. *adj.* Sufficient, suitable, proper. ഉചിതത്തിനതക്ക. *adv.* As much as may be fit; precisely what is required, neither more nor less.

യദാ. *ind.* When, at what time. എപ്പൊൾ.

യദി. *ind.* If, a particle of suspicion or doubt. എങ്കിൽ.

യദു, വിന്റെ. *s.* The name of a king, the ancestor of *Crishna* and the elder son of *Yagati*, and fifth monarch of the lunar race.

യദൃഛ, യുടെ. *s.* Wilfulness, independance, following one's own fancies. *adv.* Of one's own accord, suddenly, spontaneously, accidentally.

യഥാ. *ind.* As, according to. പൊലെ.

യന്താ, വിന്റെ. *s.* 1. A charioteer. സാരഥി. 2. an elephant-keeper. ആനപ്പാവാൻ. 3. a check, a restraint, any person or thing that restrains, &c. തടവു.

യന്ത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hand-mill. 2. a potter's lathe.

യന്ത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An engineer. 2. a craftsman.

യന്ത്രപ്പണി, യുടെ. *s.* 1. An engine. 2. machinery.

യന്ത്രപ്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An engineer. 2. a machine-maker.

യന്ത്രപ്പാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A draw-bridge.

യന്ത്രപ്പാവ, യുടെ. *s.* An automaton.

യന്ത്രപെഷണി, യുടെ. *s.* A hand-mill.

യന്ത്രപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Machine working, or working of machinery. 2. witch-craft.

യന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A machine in general, any implement, apparatus or contrivance. 2. a neck ornament worn by women. 3. a diagram of a mystical nature, or astrological character, a talisman, an amulet, a thin piece of metal, &c. having some magical letters inscribed on it, and worn by persons who think they are possessed of a devil, or are afflicted with sickness. യന്ത്രംകെട്ടുന്നു, To wear such an amulet.

യന്ത്രി, യുടെ. *s.* A contriver, a plotter, a schemer, a projector.

യന്ത്രികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An engineer. 2. a machine maker, an artizan, a mechanic. യന്ത്രക്കാരൻ.

യന്ത്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To contrive, to plan, to project, to scheme, to invent.

യന്ത്രിതം, &c. *adj.* 1. Bound, tied, chained, fettered. കെട്ടപ്പെട്ട. 2. checked, restrained. അടക്കപ്പെട്ട.

യമകം, ത്തിന്റെ. *s.* Alliteration, rhyme, the repetition of similar sounds either in the course of a sentence or line, or at the end of two corresponding stanzas. *adj.* Twin, fellow, one of a pair or twins.

യമതാട, യുടെ. *s.* A kind of dagger.

യമദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Great agony, torment.

യമദിക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. The south quarter. 2. the place of the deceased; the region of YAMA.

യമദൂതൻ, ന്റെ. *s.* A messenger or minister of YAMA, or death.

യമദൂതി, യുടെ. *s.* The fourth of the four poisonous teeth of the *Cobra capell.*

യമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, confining. ബന്ധിക്കുക. 2. controlling, restraining. അടക്കുക.

യമൻ, ന്റെ. *s.* YAMA, the deity of *Naraca* or hell, where his capital is placed, in which he sits in judgment on the dead, and distributes rewards and punishments, sending the good to *Swerga* and the wicked to the division of *Naraca* or *Tartarus* appropriated to their crimes; he corresponds with the *Grecian* god PLUTO, and the judge of hell *Minos*, and in *Hindu* mythology is of-

ten identified with death or time; he is the son of SŪRYA or the sun, and brother of the personified YAMANA or *Jumna* river.

യമപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Hell, the capital of YAMA.

യമപുരി, യുടെ. *s.* Hell, the capital of YAMA. നരകം.

യമഭടൻ, ന്റെ. *s.* A messenger or emissary of YAMA or death.

യമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Restraining the passions. 2. forbearance, refraining. 3. restraining, controlling. 4. a brace, a couple, a pair.

യമരാജൻ, ന്റെ. *s.* YAMA, the Indian *Pluto.* കാലൻ.

യമലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The world of departed souls. കാലപുരി.

യമളം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair, brace, or couple.

യമി, യുടെ. *s.* A sage, a *Muni* or person restraining the passions. അടക്കമുള്ളവൻ.

യമിതം. *adj.* Restrained, controlled. അടക്കപ്പെട്ട.

യമുന, യുടെ. *s.* The river *Yamuna*, or *Jumna* which rises from the south of *Himalaya* aud merges in the *Ganges* immediately below *Allahabad.*

യമുനാഭ്രാതാ, വിന്റെ. *s.* A name of YAMA. യമൻ.

യയാതി, യുടെ. *s.* A monarch of *India*, the fifth of the lunar race.

യവകം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley.

യവക്യം. *adj.* Fit for or producing barley, a field, &c. യവം വിളയുന്നെടം.

യവനൻ, ന്റെ. *s.* A *Yawana*, apparently at first a Greek, but since applied to both the *Mahomedan* and *European* invaders of *India.*

യവനം or യവനദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A country, most probably *Bactria*, or it may be extended from that colony to *Ionia*, to which word it bears some resemblance, or still further to *Greece.* By late *Hindu* writers, it is most commonly applied to *Arabia.*

യവനിക, യുടെ. *s.* A screen, an outer tent, a cloth wall surrounding a tent or tents. മറ.

യവഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bamboo. മുള. 2. Indian spikenard. 3. a medicinal plant, *Wrightea antidysenterica.* കുടകപ്പാല.

യവം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley, *Hordeum hexastichon.*

യവസം, ത്തിന്റെ. *s.* Meadow or pasture grass. പൈപ്പുല്ല.

യവസുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Spirituous or fermented liquor distilled from barley. യവത്തിൽനിന്നെടുത്ത മദ്യം.

യവക്ഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Alcaline salt, saltpetre, nitre, nitrate of potash. യവത്തിന്റെ ഒകുചുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഉപ്പ, വെടിയുപ്പ.

യവക്ഷൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley meal. യവത്തിന്റെ മാവ.

യവാഗ്രു, വിന്റെ. *s.* Sour gruel, prepared by the spontaneous fermentation of water in which rice has been boiled. പഴങ്കഞ്ഞി.

യവാഗ്രജം, ത്തിന്റെ. *s.* Saltpetre. വെടിയുപ്പ.

യവാനി, യുടെ. *s.* Bishopsweed. അയമൊതകം.

യവാനിക, യുടെ. *s.* 1. Bishopsweed, *Sison ammi.* (Lin.) അയമൊതകം. 2. cummin seed. ചീരകം.

യവാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of nettle, hemp-leaved Tragia. കൊടിത്തൂവ.

യവീയാൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother, or a man younger than one's self. അനുജൻ.

യവ്യം. *adj.* Fit for barley, sown with barley. യവം വിളയുന്നെടം.

യശസ്വാൽ. *adj.* Famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള.

യശസ്വി. *adj.* Famed, renowned, celebrated. കിൎത്തിയുള്ള.

യശസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Fame, glory, celebrity, reputation. കീൎത്തി. 2. praise, eulogium. സ്തുതി.

യശഃപടഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A drum, a double-drum. മദ്ദളം.

യഷ്ടാവ, ിന്റെ. *s.* A sacrificer, one who employs priests for a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A staff, a stick. വടി. 2. a staff armed with iron, &c. used as a weapon, a club or mace. 3. a necklace. മാല. 4. liquorice. ഇരട്ടിമധുരം. 5. a string or thread especially of pearls. 6. the name of a poisonous and very bitter tree, *Strychnos nux vomica.* കാഞ്ഞിരം. 7. a flagstaff. കൊടിമരം. 8. a woman of bad character. ദുഷ്ട സ്ത്രീ.

യഷ്ടികം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird, the lapwing. ഒരു വക പക്ഷി.

യഷ്ടിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Folly. 2. baseness, villany. യഷ്ടിത്വംകാട്ടുന്നു, To act foolishly, basely.

യഷ്ടിമധുകം, ത്തിന്റെ. *s.* Liquorice or the root of the *Abrus precatorius* which is used for it in *India.* ഇരട്ടിമധുരം.

യഷ്ടിഹെതികൻ, ന്റെ. *s.* A club-bearer, one carrying a staff or stick. ംരംട്ടിക്കാരൻ.

യക്ഷകൎദ്ദമം, ത്തിന്റെ. *s.* A cosmetic, perfumed sandal, mixed with camphor, agallochum, musk, and saffron, in various proportions. കുറിക്കൂട്ട.

യക്ഷധൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Resin in general. 2. turpentine, the resinous exudation of the pine.

യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A demi-god, attendant especially on CUBÉRA, the god of riches.

യക്ഷരാജൻ, ന്റെ. *s.* CUBÉRA, the deity of wealth, and lord of the demi-gods called *Yacshas.*

യക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. The wife of CUBÉRA. 2. the wife of a *Yacsha.*

യക്ഷിണി, യുടെ. *s.* 1. The wife of CUBÉRA. കുബെരന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. the wife of a *Yacsha.* യക്ഷന്റെ ഭാൎയ്യ. 3. a sort of female fiend, attached to the service of *Durga,* and frequently maintaining like a sylph or fairy an intercourse with mortals.

യക്ഷിപീഡ, യുടെ. *s.* Demoniacal possession.

യക്ഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* Pulmonary consumption. ക്ഷയരൊഗം.

യാഗകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrificial ceremony.

യാഗപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrificial vessel.

യാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice, any ceremony in which offerings and oblations are presented. യാഗം ചെയ്യുന്നു, To sacrifice, to perform a sacrificial ceremony.

യാഗശാല, യുടെ. *s.* The place where a sacrifice or oblation is offered.

യാചകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A beggar, one who asks or solicits. ഇരക്കുന്നവൻ. 2. a mendicant.

യാചകം, ത്തിന്റെ. *s.* Begging, asking. ഇരക്കുക. *adj.* Begging.

യാചകവൃത്തി, യുടെ. *s.* Living on alms. ഇരന്നുഭക്ഷിക്ക.

യാചന, യുടെ. *s.* Begging, asking, requesting, beseeching, entreaty, solicitation.

യാചനകൻ, ന്റെ. *s.* A beggar, one who asks or solicits. ഇരപ്പാളി.

യാചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To beg, to ask, to solicit, to beseech, to entreat.

യാചിതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A thing borrowed for use. ഇരവൽ.

യാചിതം. *adj.* Asked, begged, solicited. യാചിക്കപ്പെട്ട.

യാച്ഞ, യുടെ. *s.* Asking, begging. യാചന.

യാജകൻ, ന്റെ. *s.* Any officiating priest, a *Brahman* who conducts any part of a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Conducting a sacrifice. യാഗം ചെയ്യിക്കുക.

യാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Property or presents derived from officiating at sacrifices.

യാജ്ഞവല്ക്യൻ, ന്റെ. *s.* A celebrated saint and legislator; the supposed author of a celebrated code of laws, and the first reputed teacher of the white portion of the *Yajur Véda* revealed to him by the sun.

യാജ്ഞസെനി, യുടെ. *s.* A name of *Draupadi* the wife of the *Pandus.*

യാജ്ഞികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sacrificer, an institutor of a sacrifice. 2. an officiating priest at a sacrificial ceremony. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യാതന, യുടെ. *s.* Pain, agony, sharp or acute pain, the pains or torments of hell, punishments inflicted by YAMA and his agents. കൊടിയ ദണ്ഡം.

യാതനാദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The torments of hell. നരകവെദന.

യാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Driving or guiding an elephant with a goad. ആനമെയ്ക്കുക. *adj.* Gone, went. പൊയ.

യാതയാമം. *adj.* Old, used, impared.

യാതാ, വിന്റെ. *s.* A husband's brother's wife. ഭൎത്താവിന്റെ സഹൊദരന്റെ ഭാൎയ്യ.

യാതു, വിന്റെ. *s.* A demon, a goblin, an imp or evil spirit. പിശാചു.

യാതുധാനൻ, ന്റെ. *s.* A goblin, an evil spirit.

യാതൊന്നു. *adj.* What, whatever: the correlative of അതു.

യാതൊരളവ. *adv.* 1. As much as. 2. as many as. 3. as far as, unto, until.

യാതൊരിക്കൽ. *adv.* Whenever.

യാതൊരുത്തൻ. *adj. pron.* Whoever.

യാതൊരുത്തി. *adj. pron. fem.* Whoever.

യാത്ര, യുടെ. *s.* 1. Going, moving, proceeding, marching, travelling, a journey. 2. a pilgrimage. 3. the procession of an idol car, at any holy festival; or the festival itself. 4. the march of an assailing force. 5. livelihood, subsistence. യാത്രപുറപ്പെടുന്നു, To set out, to proceed, to march, to set out on a journey. യാത്രപറയുന്നു, To take leave, to bid good bye. യാത്രയയക്കുന്നു, To accompany for a short distance. യാത്രയാകുന്നു, To go, to start, to set out. യാത്രയാക്കുന്നു, To send on a journey. യാത്രവഴങ്ങുന്നു, 1. To take or ask leave. 2. to accompany for a short distance.

യാത്രായൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An auspicious time for setting out on a journey.

യാദസാംപതി, യുടെ. *s.* 1. WARUNA, the Indian Neptune. വരുണൻ. 2. the ocean. സമുദ്രം.

യാദസ്പതി, യുടെ. *s.* The sea or ocean. സമുദ്രം.

യാദസ്സ്,ിന്റെ. *s.* An aquatic or amphibious animal. ജലജന്തു.

യാദൃശം, &c. *adj.* As like, how like, which like.

യാദൊനിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

യാനപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A vessel, a ship, a boat. കപ്പൽ, വള്ളം.

യാനമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The forepart of a carriage, the pole, or part where the yoke is fixed. രഥത്തിന്റെ മുൻഭാഗം.

യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any vehicle or form of conveyance, as a carriage, a litter, a horse, an elephant, &c. വാഹനം. 2. going, marching, proceeding. 3. invading, marching against an enemy. യാനംചെയ്യുന്നു, To go, to march, to proceed.

യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Spending, or passing away time. കാലം കഴിക്കുക. 2. staying, abiding, being. ഇരിപ്പ. 3. rejection, ejection, expelling, expulsion. ദ്രുഷ്ടം. 4. livelihood, living, subsistance. ഉപജീവനം.

യാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To maintain a livelihood, or subsistance. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു.

യാപ്യം, &c. *adj.* Low, vile, contemptible. ഹീനം.

യാപ്യയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A litter, a palankeen. പല്ലക്ക.

യാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Copulation. ക്രീഡ.

യാമൻ, ന്റെ. *s.* A demi-god.

യാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The eighth part of a day, a watch of three hours. 2. forbearance.

യാമാൎദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A half watch, the middle of a watch. മൂന്നെമുക്കാൽ നാഴിക.

യാമികൻ, ന്റെ. *s.* A patrole, moving round at every watch. കാവല്ക്കാരൻ.

യാമിനി, യുടെ. *s.* A night. രാത്രി.

യാമിനീചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who walks about in the night, a giant. രാക്ഷസൻ. 2. a thief. കള്ളൻ. 3. a goblin, a fiend. ഭൂതം. 4. a ghost, an evil spirit. പിശാച. 5. an owl. മൂങ്ങാ.

യാമീ, യുടെ. *s.* 1. A daughter or daughter-in-law newly married. പുത്രി. 2. the south. തെക്ക.

യായജൂകൻ, ന്റെ. *s.* The performer of frequent sacrifices. യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യാവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Half ripe barley. യവം. 2. awnless barley. 3. a kind of pulse. തുവര. 4. sealing wax. അരക്ക. 5. lac, the red animal dye. ചെമ്പഞ്ഞി.

യാവജ്ജീവം. *ind.* For life, as long as life.

യാവന, യുടെ. *s.* Livelihood, sustenance, maintenance. കഴിച്ചിൽ.

യാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Incense. കുന്തുരുക്കം. 2. livelihood, subsistance, sustenance, maintenance. *adj.* Produced in the country *Yawan.*

യാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Lac, the red animal dye. ചെമ്പഞ്ഞി.

യാവൽ. *ind.* 1. As much as. 2. as many as. 3. as far as, unto, until. 4. wholly, entirely, altogether. 5. certainly; the correlative of താവൽ.

യാവർ ചിലർ. *adj. plu.* Some.

യാവസം, ത്തിന്റെ. *s.* Meadow or pasture grass. പൈപ്പുല്ല.

യാവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To subsist, to obtain a livelihood or maintenance.

യാഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of nettle, hemp-leaved Tragia. കൊടിത്തൂവ.

യാഷ്ടികൻ, ന്റെ. *s.* A warrior armed with a club. ദണ്ഡക്കാരൻ.

യിയംസാ, യുടെ. *s.* Desire or wish to go. പൊകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

യിയക്ഷു, വിന്റെ. *s.* One desirous of performing a sacrifice. യാഗം ചെയ്യുന്നതിന ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യിയിക്ഷു, വിന്റെ. *s.* One desirous of going. പൊകുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യിയെയഷ്ഷി, യുടെ. *s.* A woman desirous of going. പൊകുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൾ.

യിയെഷ, യുടെ. *s.* Desire or wish to go. പൊകുവാൻ ആഗ്രഹം.

യുക്തം, &c. *adj.* 1. Right, just, fit, proper. യൊഗ്യം. 2. joined, combined, united with. യൊജിക്കപ്പെട്ട. 3. proved, concluded by inference.

യുക്തരസ, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Elani, Mimosa octandra.* ചിററരത്ത.

യുക്തി, യുടെ. *s.* 1. Propriety, fitness. 2. union, connexion, combination. 3. inference, deduction from circumstances or argument. 4. an approved or good argument or plea. 5. an excellent expedient. 6. a happy thought, wit, attention. 7. plausibility. 8. reason. 9. advice, counsel. 10. insertion of circumstances in written evidence, specification in writing of place, time, &c. considered as one of the means of verifying such evidence. 11. a figure of rhetoric, emblematic or mystical expression of purpose so as to conceal it from all but its immediate object. 12. reply, answer.

യുക്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A man of wit, a man of ready apprehension, a quick-sighted person.

യുക്തിഭംഗം. *adj.* Improper, unfit.

യുക്തിഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A lucky conjuncture, good fortune.

യുക്തിഭാഷ, യുടെ. *s.* A work on geography and astronomy.

യുക്തിഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Impropriety, unfitness. 2. unjust inference, &c.

യുക്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* A man of wit, or ready apprehension.

യുക്തിമുട്ട,ിന്റെ. *s.* Inability to reply or answer.

യുക്തിയുക്തം. *adj.* Proper, fit, to be admitted.

യുക്ക്, ക്കിന്റെ. *s.* 1. A pair, a brace, a couple. ഇരട്ട. 2. a joiner, one who joins or unites.

യുഗകീലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The pin or peg of a yoke. നുകക്കുഴി.

യുഗന്ധരം, ത്തിന്റെ. *s.* The pole of a carriage, or wood to which the pole is fastened. രഥത്തിന്റെ മെലെ നുകം.

യുഗപത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* Mountain ebony, *Bauhinia variegata.* കൊങ്ങമന്താരം.

യുഗപൽ. *ind.* At one time, equally.

യുഗപാൎശ്വഗൻ, ന്റെ. *s.* A young ox in training.

യുഗപ്രളയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A destruction of the universe. 2. the end of an age.

യുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pair, a couple, a brace. 2. a yoke. 3. an age, as applied to that of mankind, a period of time. 4. an age of the would, as the *Crita*, *Tréta*, *Dwápura* and *Cali.* See each in its place.

യുഗളം, ത്തിന്റെ. *s.* A pair, a brace, a couple. ഇരട്ട.

യുഗാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A destruction of the universe. 2. the end of a *Yuga* or age.

യുഗ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pair, a couple, a brace. ഇരട്ട, രണ്ട. 2. mixing, uniting.

യുഗ്മരാശി, യുടെ. *s.* A name given to four signs in the zodiac, as possessing a double figure, viz. മിഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം.

യുഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any vehicle, or conveyance. 2. any yoked animal. തെരിൽ പൂട്ടുന്ന കുതിരമുതലായവ.

യുഞ്ജാനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A charioteer. സാരഥി. 2. a Brahman engaged in the religious exercise called *Yoga.*

യുതം, &c. *adj.* 1. Joined, united, connected, combined, identified. കൂടിയ. 2. attached to, engaged in or by.

യുത്ത,ിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

യുദ്ധകളം, ത്തിന്റെ. *s.* The field of battle. പൊൎക്കളം.

യുദ്ധകൊലാഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* Military pomp or display.

യുദ്ധഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Military display, sound of war.

യുദ്ധനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of war or of an army.

യുദ്ധനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* The field of battle. പൊൎക്കളം.

യുദ്ധനിവൃത്തൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror. ജയിച്ചവൻ.

യുദ്ധനിവൃത്തി, യുടെ. *s.* Victory, cessation of war. ജയം.

യുദ്ധഭൂമി, യുടെ. *s.* A field of battle.

യുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle, contest, conflict, combat. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, To war, to fight, to engage or contend in battle, conflict, combat, to make war. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നു, To commence war or battle.

യുദ്ധയാത്ര, യുടെ. *s.* A military expedition.

യുദ്ധവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Military attire, armour, mail.

യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Military skill or dexterity. യുദ്ധത്തിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം.

യുദ്ധസന്നദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One armed or accoutred for war, a warrior. യുദ്ധത്തിന ഒരുമ്പെട്ടവൻ.

യുദ്ധസന്നാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Warlike array, or preparation, armour.

യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Military skill, skill in warlike exploits.

യുദ്ധാങ്കണം, ത്തിന്റെ. *s.* The field of battle. പൊൎക്കളം.

യുദ്ധാരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Raising or commencing war. യുദ്ധംതുടങ്ങുക.

യുദ്ധൊദ്യമം, ത്തിന്റെ. *s.* Military exercise, readiness for war. യുദ്ധത്തിന ശീലിക്കുക.

യുധിഷ്ഠിരൻ, ന്റെ. *s.* The elder of the five *Pandu* princes and leader in the great war between them and the *Curus* in the beginning of the fourth age.

യുയുത്സു, വിന്റെ. *s.* One desirous of engaging in combat. യുദ്ധത്തിന ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

യുവ, യുടെ. *s.* The ninth year of the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ ഒമ്പതാമത.

യുവതി, യുടെ. *s.* A young woman, one from sixteen to thirty years of age. ബാല്യക്കാരി, യവ്വനമുള്ളവൾ.

യുവരാജൻ, ന്റെ. *s.* A young prince, especially the heir apparent and associated to the throne. ഇളയ രാജാവ.

യുവാ, വിന്റെ. *s.* A young man or one of the virile age, or from sixteen to seventy. യവ്വനമുള്ളവൻ.

യൂക, യുടെ. *s.* A louse. പെൻ.

യൂഥനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A large elephant or leader of

a wild herd. ആനക്കൂട്ടത്തിൽ തലവൻ.

യൂഥപൻ, ന്റെ. *s.* The leader of a wild herd of elephants. ആനത്തലവൻ.

യൂഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of birds and beasts. മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും കൂട്ടം.

യൂഥിക, യുടെ. *s.* A sort of jasmine. *Jasminum auriculatum.* കുറമുഴി.

യൂപകടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A wooden ring on the top of a sacrificial post, or according to some authorities an iron ring at its base. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മെലെ വളയം.

യൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sacrificial post to which the victim at a sacrifice is bound. യജ്ഞസ്തംഭം. 2. the mulberry tree, *Morus Indica.* 3. a trophy, a column erected in honour of a victory. വിരുതത്തൂൺ.

യൂപാഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The top of the sacrificial post. യജ്ഞസ്തംഭത്തിന്റെ മുകൾ.

യൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pease soup, pease porridge, the water in which pulse of various kinds has been boiled. 2. the mulberry tree, *Morus Indica.*

യൊക്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The tie of the yoke of a plough. അമിക്കയറ.

യൊഗക്കാർ, രുടെ. *s.* The members of an assembly or congregation.

യൊഗജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A devotee, one who is conversant with the *Yoga Shastra* or rules for religious and abstract meditation. യൊഗത്തെ അറിയുന്നവൻ.

യൊഗപീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A seat used by a devotee or one addicted to abstract meditation. യൊഗത്തിനുള്ള പീഠം.

യൊഗബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Force, or power of combination or union. 2. good fortune.

യൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Junction, joining, union, conjunction. സംബന്ധം. 2. combination, association meeting, conflux, assembly, congregation. ഒരുമ്പാട, സംഘം. 3. religious and abstract meditation. ധ്യാനം. 4. a means, an expedient. ചതുരുപായത്തിലൊന്ന. 5. armour. 6. putting on armour. സന്നാഹം. 7. a lucky conjuucture; good fortune. യുക്തിഭാഗ്യം. 8. keeping the body in a fixed posture. 9. (in astronomy) the twenty-seventh part of 360° of a great circle measured on the plane of the ecliptic, and used in calculating the longitudes of the sun and moon; each *Yoga* has a distinct name; astrologers also enumerate twenty-eight, or according to some twenty-seven, *Yogas* differently named from the foregoing, and corresponding with the twenty-eight (twenty-seven) *Nacshatras*, or the divisions of the moon's path, but varying according to the day of the week. 10. consequence, result, the main end or object of any thing or act. 11. a drug, a medicament. 12. thing, substance. 13. magic, or the acquisition of supernatural powers by the mystical and magical worship of SIVA and DURGA especially. 14. propriety, fitness. 15. acquisition of something not possessed before, accession of property or wealth: in grammar this application is assigned to any unusual construction of words or compounds, unauthorized by rule, but sanctioned by the authority that employs them. 16. wealth. 17. a rule, an aphorism. 18. side, part, cause or argument to be maintained or defended. 19. connexion of one thing with another, as of cause with effect, predicate with subject, quality with substance, &c. 20. devotion, spiritual worship of GOD, or union with the Supreme Being by means of abstract contemplation; this however does not necessarily imply an abandonment of the world, or relinquishment of the usual observances of religion, but it involves an internal indifference to objects of pleasure, and pain, and utter disregard of the consequences or fruit of ceremonial rites. 21. the particular practice of the preceding sort of devotion, or the exercise of that abstraction by which union with GOD is supposed to be obtained; in the *Gítá* it is described as sitting on *Cusa* grass, with the body firm, the eyes fixed on the tip of the nose, and the mind intent on the deity; in the *Tantras* a fanciful operation is described, by which the vital spirit seated in the lower part of the body, and the etherial spirit placed in the head, are supposed to be brought into combination in the brain, when the devotee becomes united with BRAHME. 22. the system of philosophy, which treats of the union of the soul with BRAHME; it is the same as the *Pátanjali* doctrine, and constitutes one of the six *Dersanas* or philosophical schools of the *Hindus*. 23. coition, copulation. യൊഗം കൂട്ടുന്നു, 1. To assemble a company together. 2. to unite, to join, to combine.

യൊഗപട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* See യൊഗാഭ്യാസം.

യൊഗവിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A virulent sore.

യൊഗശക്തി, യുടെ. *s.* 1. Force of union. 2. good fortune.

യൊഗശാലി, യുടെ. *s.* A fortunate man.

യൊഗശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Rules for religious and abstract meditation.

യൊഗക്ഷെമം, ത്തിന്റെ. *s.* Welfare.

യോഗാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Contemplative or religious exercises, the keeping of the body in a fixed posture for abstract meditation.

യോഗാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious posture, the position in which the devotee sits to perform the religious exercises called *Yoga*.

യോഗി, യുടെ. *s.* 1. A devotee, an ascetic in general. 2. the religious or devout man who performs worldly actions and ceremonies without regard to their results and keeps his mind fixed on Brahme or God alone. 3. the performer of the particular exercises termed *Yoga*. സന്ന്യാസി. 4. a magician, a conjurer, one supposed to have obtained supernatural powers. ഇന്ദ്രജാലൻ. 5. a plaintiff.

യോഗിപ്രതിയോഗികൾ, Plaintiff and defendant.

യോഗിനി, യുടെ. *s.* 1. A female devotee. 2. a female fiend attendant on and created by *Durga*.

യോഗീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* A respectable devotee.

യോഗേശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of Siva. ശിവൻ. 2. the saint and legislator Yajnyawalcya.

യോഗേഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Lead. കാരീയം.

യോഗ്യത, യുടെ. *s.* 1. Ability, cleverness. 2. worthiness, fitness, capacity. 3. deservedness. 4. merit.

യോഗ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fit, proper, suitable, worthy deserving person. 2. a comely person in appearance.

യോഗ്യഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Good fortune, luck, fate, hazard, danger, risk. യോഗ്യഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നു, To risk one's money, &c. in merchandise, agriculture, &c. to try one's fortune.

യോഗ്യമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be fit, proper, suitable, to be worthy, to deserve, to merit.

യോഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug commonly *Riddhi*. ഋദ്ധി. *adj.* 1. Fit, proper, suitable, worthy, deserving. 2. decent, decorous. 3. clever, skilful, able, meritorious.

യോജന, യുടെ. *s.* A measure of distance equal to four *Crosas*, which at 4000 yards to the *Crosa* or *cos* will be exactly nine miles, but it is variously computed; by some it is said to be 10 *Narigas*.

യോജനഗന്ധി, യുടെ. *s.* A name of Satyawati, the mother of the sage and poet Vyása.

യോജനവല്ലി, യുടെ. *s.* *Bengal* madder, *Rubia manjith*. മഞ്ചട്ടി.

യോജനീയം, &c. *adj.* Reconcileable, capable of renewed kindness.

യോജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be reconciled, to agree together in sentiment. 2. to join, to unite, to mix. 3. to use, to apply.

യോജിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Reconciliation, agreement in sentiment. 2. union, junction, fellowship. 3. favour restored.

യോജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To reconcile, to make friends, to restore to favour, to cause to agree. 2. to join, to unite.

യോജ്യത, യുടെ. *s.* 1. Reconciliation, reconcilement, favour restored. 2. conjunction, union. 3. harmony.

യോജ്യതകേട,ിന്റെ. *s.* Disagreement, difference, dissimilitude; difference of opinion; want of harmony, or order.

യോത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The tie that fastens the yoke of the plough to the neck of the ox. അമികയറ.

യോദ്ധാ, വിന്റെ. *s.* A warrior, a combatant. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ.

യോധൻ, ന്റെ. *s.* A warrior, a combatant. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ.

യോധസംരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Mutual defiance, challenging or braving each other. പോൎക്കുവിളി.

യോനി, യുടെ. *s.* 1. The vulva. 2. cause, origin. 3. place of birth in general.

യോനിരഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The menstrual secretion. ആൎത്തവം.

യോന്യൎശസ,ിന്റെ. *s.* An affection of the vulva, Menorrhagia, or prolapsus uteri.

യോഷാ, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

യോഷിത്ത,ിന്റെ. *s.* A woman in general. സ്ത്രീ.

യൌതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A nuptial gift, presents made to a bride at her marriage by her father or friends; some consider it also as implying a gift to the bridegroom. സ്ത്രീധനം.

യൌവതം, ത്തിന്റെ. *s.* An assemblage of young women. യുവതിസമൂഹം.

യൌവനകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Pimples on the face, especially in young persons. മുഖക്കുരു.

യൌവനമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A young man.

യൌവനമുള്ളവൾ, ളുടെ. *s.* A young woman.

യൌവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Youth, youthfulness, manhood.

യൌവനലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The breast, the bosom. 2. beauty, handsomeness.

ര

ര. The twenty-seventh consonant of the Malayalim alphabet, corresponding to the letter *R*.

രക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant bearing a red blossom,

Pentapetes phœnicea; it is also applied to the *Ixora bandhuca.* ഉച്ചമലരി. 2. the globe amaranth, the red variety, *Gomphræna globosa.* 3. red garments or cloth.

രക്തകാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Spitting of blood, hemoptysis.

രക്തചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Red wood, red saunders, *Pterocarpus santolinus.* 2. saffron. കുങ്കുമം.

രക്തചൊരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Voluntary flow of blood. 2. shedding blood. 3. bleeding.

രക്തധാതു, വിന്റെ. *s.* 1. Red chalk or red orpiment, red ochre. 2. one of the seven pulses in the human body.

രക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man affected with passion or fondness. 2. a gamboler, a player, one who plays or sports.

രക്തപാ, യുടെ. *s.* A leech. നീരട്ട.

രക്തപാരദം, ത്തിന്റെ. *s.* A leech. നീരട്ട.

രക്തപിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Plethora, spontaneous hæmorrhages from the mouth, nose, rectum and cuticle, accompanied with fever, and headache, vomiting, purging, &c.

രക്തപുഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Palása* tree, *Butea frondosa.*

രക്തപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The oleander plant, *Nerium odorum,* the red variety. കണവീരം. 2. any tree or plant bearing red flowers.

രക്തപ്പക, യുടെ. *s.* Blood-guiltiness.

രക്തപ്രസാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Purifying of the blood.

രക്തപ്രസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lustiness, stoutness, 2. a red face.

രക്തപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A blood thirsty or bloody man.

രക്തഫല, യുടെ. *s.* A cucurbitaceous plant, *Momordica monadelpha.* കൊവൽവള്ളി.

രക്തബീജ, യുടെ. *s.* The fruit of the *Abrus precatorius.* കുന്നി.

രക്തബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* The pomegranate, from its red seeds.

രക്തമണ്ഡലി, യുടെ. *s.* A viper.

രക്തമന്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* The purple or variegated Bauhinia, or mountain ebony, *Bauhinia purpurea.*

രക്തമാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A garland of red flowers. ചുവന്ന പുഷ്പംകൊണ്ടുള്ള മാല.

രക്തമൊക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Bleeding, or blood-letting, venesection.

രക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. 2. the colour red. 3. saffron. കുങ്കുമം. 4. copper. ചെമ്പ. 5. minium. 6. vermilion. ചായില്യം. 7. the fruit of the *Flacoutria cataphracta.* 8. the life. ജീവൻ. *adj.* 1. Dyed, tinged, coloured, stained. 2. red, of a red colour. 3. fond of, attached to, affected with love or interest towards any object. 4. sporting, engaging in play or pastime. രക്തം ചൊരിയുന്നു, To bleed, to loose blood. രക്തം ചൊരിയിക്കുന്നു, To shed blood, to kill. രക്തം കളയുന്നു, To bleed, to draw or take blood from a person.

രക്തവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Red garments or red cloth.

രക്തവാച്ച്, യുടെ. *s.* An issue of blood.

രക്തവിന്ദു, വിന്റെ. *s.* 1. A drop of blood. 2. a red spot forming a flaw in a gem.

രക്തശാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of edible greens; *Amaranthus.*

രക്തസങ്കൊചം, ത്തിന്റെ. *s.* Safflower. കുങ്കുമം.

രക്തസന്ധ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* The red lotus or water lily, *Nymphœa rubra.* ചെന്താമര.

രക്തസംബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Consanguinity, relationship by blood.

രക്തസരൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The red lotus. ചെന്താമര.

രക്തസാന്നിദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Lustiness, stoutness.

രക്തസാക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. A witness of a murder. 2. a martyr for the truth.

രക്തസാക്ഷികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A martyr. 2. a witness.

രക്തസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Gonorrhœa considered as an urinary complaint.

രക്തക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* Consumption, impoverishment of the blood.

രക്താ, യുടെ. *s.* 1. A woman red from passion or anger. രാഗംകൊണ്ടെങ്കിലും കൊപംകൊണ്ടെങ്കിലും ചുവന്നവൾ. 2. the fruit of the *Abrus precatorius.* കുന്നി. 3. the fruit of the മഞ്ചാടി.

രക്താംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coral. പൌഴം. 2. a medicinal plant. കമ്പിപ്പാല.

രക്താംഗി, യുടെ. *s.* A plant, *Celtis orientalis.*

രക്താംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purple, the colour. 2. purple or red cloth.

രക്താശസ, ിന്റെ. *s.* Hœmorrhoids.

രക്താക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A buffalo. പൊത്ത. 2. a pigeon. പ്രാവ.

രക്താക്ഷി, യുടെ. *s.* The fifty-eighth year in the *Hindu* cycle of sixty.

രക്തി, യുടെ. *s.* 1. Affection, attachment. സ്നെഹം. 2. excessive joy or pleasure. മഹാ സന്തൊഷം.

രക്തൊല്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The red lotus, *Nymphœa rubra.* ചെന്താമരപ്പൂ. 2. a water lily, *Pontederia.* (Lin.)

രഘു, വിന്റെ. *s.* The name of a sovereign of *Oude*, the great grand-father of RÁMACHANDRA.

രഘുവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The race or family of RAGHU, whence also the name of a poem by CÁLIDASA which treats of the ancestors of RÁMA from DILIPA to that prince, and his descendants to AGNIVERA.

രങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A poor, indigent, avaricious man, a miser.

രങ്കു, വിന്റെ. *s.* A sort of deer, (the spotted axis.) ഒരു വക മാൻ.

രംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place where acting, &c. is exhibited, a stage; a theatre. 2. a field of battle. 3. tin. 4. paint, colour, tint, dye. 5. a temple.

രംഗാജീവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A painter. ചിത്രം എഴുതുന്നവൻ. 2. an actor, a dancer. വെഷക്കാരൻ.

രചന, യുടെ. *s.* 1. Orderly and becoming arrangement or disposition in general. 2. decoration or dressing of the hair. 3. making or preparing any thing. 4. literary composition.

രചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make, to manufacture. ഉണ്ടാക്കുന്നു. 2. to write, to compose. എഴുതുന്നു.

രചിതം, &c. *adj.* 1. Made, manufactured. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. 2. written, composed. എഴുതപ്പെട്ട. 3. strung.

രജകൻ, ന്റെ. *s.* A washerman. വെളുത്തെടൻ.

രജകി, യുടെ. *s.* A washerman's wife or a washerwoman. രജകസ്ത്രീ.

രജതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A necklace. മാല. 2. silver. വെള്ളി. 3. gold. പൊന്ന. 4. white, the colour. വെളുപ്പു. 5. the name of a mountain. *adj.* White. വെളുത്ത.

രജനി, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood-turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

രജനികരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

രജനിചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Rácshasa*, a fiend, a goblin, a ghost. രാക്ഷസൻ. 2. a watchman. കാവല്ക്കാരൻ. 3. a thief. കള്ളൻ.

രജനിചാരി, യുടെ. *s.* A female fiend, imp, ghost. രാക്ഷസി.

രജനീനാഥൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

രജനീമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, beginning of the night. സന്ധ്യാസമയം.

രജസ്വല, യുടെ. *s.* A woman during menstruation. ആൎത്തവമുള്ളവൾ.

രജസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. The second condition of humanity, the quality or property of passion, that which produces sensual desire, worldly coveting, pride and falsehood, and is the cause of pain. 2. the menstrual evacuation. 3. dust. 4. the dust or pullen of a flower. പൊടി.

രജൊഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* See രജസ്സ, first meaning.

രജ്ജു, വിന്റെ. *s.* A rope, a cord, a tie, a string. കയറ.

രഞ്ജകൻ, ന്റെ. *s.* A colourist, a painter, a dyer. ചായക്കാരൻ.

രഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Colouring, dyeing, painting. 2. affecting the heart, exciting passion, &c. 3. union, agreement. 4. red sandal or Sappan wood.

രഞ്ജനി, യുടെ. *s.* 1. The indigo plant, *Indigofera tinctoria.* അമരി. 2. a flower, *Nyctanthes tristis.*

രഞ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To agree, to unite, to join. 2. to be reconciled, united.

രഞ്ജിതം, &c. *adj.* Agreed, united, reconciled. ചെരപ്പെട്ട.

രഞ്ജിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Agreement, union. 2. fellowship. 3. reconciliation, restoration to favour.

രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reconcile, to unite, to restore to favour.

രടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sound, a noise. ശബ്ദം.

രടിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The noise of a burning flame. ജ്വാലശബ്ദം.

രട്ടു, ിന്റെ. *s.* Sackcloth.

രട്ട. *adj.* Two, twin.

രണകം, ത്തിന്റെ. *s.* Anxiety, regret. ആകുലം.

രണനിപുണൻ, ന്റെ. *s.* A skilful warrior.

രണനൈപുണ്യൻ, ന്റെ. *s.* A skilful warrior. യുദ്ധത്തിന സമൎത്ഥൻ.

രണഭൂമി, യുടെ. *s.* A field of battle. പൊൎക്കളം.

രണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle. പട, യുദ്ധം. 2. sound, noise. ശബ്ദം.

രണരണകം, or **രണരണം, ത്തിന്റെ.** *s.* 1. Anxiety, regret. ആകുലം. 2. love, desire. ഇഛ.

രണസങ്കുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Mixed or tumultuary combat. ഇടകലൎന്ന യുദ്ധം.

രണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം.

രണഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Defeat, discomfiture. തൊല്വി.

രണസാധു, വിന്റെ. *s.* A skilful warrior. യുദ്ധത്തിന സമൎത്ഥൻ.

രണ്ട. *adj.* 1. Two, double. 2. some. രണ്ടെ, Only two. രണ്ടുപ്രകാരം, In two ways.

രണ്ടാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To separate, to become divided in two. 2. to be disagreed, to be disunited.

രണ്ടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to divide in two, to bisect. 2. to disunite, to cause to disagree.

രണ്ടാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* The second sort.
രണ്ടാമത. *adj.* Second, secondly, twice.
രണ്ടാമത്തെ. *adj.* The second, second.
രണ്ടാമത്തെ ഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A secondary planet.
രണ്ടാമൻ, ന്റെ. *s.* A second person, an assistant.
രണ്ടാം. *adj.* Second, secondary.
രണ്ടാംപണി, യുടെ. *s.* Doing a thing over again.
രണ്ടാംചൊറ, റ്റിന്റെ. *s.* A second course of rice.
രണ്ടാംമുഹൂൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain matrimonial ceremony among the *Brahmans*.
രണ്ടാംവെളി, യുടെ. *s.* A second marriage.
രണ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To separate, to become divided in two. 2. to disagree, to become disunited.
രണ്ടിലൊന്ന, ിന്റെ. *s.* One of two, either the one or the other.
രണ്ടുനെരം. *adv.* Twice a day.
രണ്ടുപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Two parties. 2. two opinions. 3. doubt, uncertainty. 4. the light and dark fortnight in the lunar month. *adj.* Doubtful, uncertain.
രണ്ടുപ്രാവശ്യം. *adj.* Twice, two times.
രണ്ടുംകെട്ടനെരം, ത്തിന്റെ. *s.* The dubious or faint light before sun-rise and after sun-set, twilight.
രണ്ടുംകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. An indifferent person, neither good nor bad. 2. one who is destitute of home and friends, a vagabond.
രണ്ടുവട്ടം. *adj.* Twice, two times.
രണ്ടൂടെ. *adj.* Twice.
രണ്ടൊന്ന. *part.* Doing two things at the same time, or on the same journey.
രണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. A widow. വിധവ. 2. a plant, *Salvinia cucullata.* എലിച്ചെവിയൻ.
രതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coition, copulation, combination. 2. a private part, a privity. *adj.* Intent on, actively occupied or engaged in.
രതി, യുടെ. *s.* 1. The wife of CÁMADÉVA, or the *Hindu Cupid.* കാമന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. coition, copulation. ക്രീഡ. 3. attachment, desire, passion. അനുരാഗം.
രതിക്രിയ, യുടെ. *s.* Copulation.
രതിപതി, യുടെ. *s.* CÁMADÉVA, the deity of love. കാമദെവൻ.
രത്നകമ്പളി, യുടെ. *s.* A figured carpet.
രത്നകിരിടം, ത്തിന്റെ. *s.* A crown set with jewels. രത്നം പതിച്ച കിരിടം.
രത്നകുണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* An ear-ring set with jewels. രത്നം പതിച്ച കടുക്കൻ.
രത്നഗൎഭ, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.
രത്നപരീക്ഷ, യുടെ. *s.* The art of examining and choosing gems.
രത്നപ്രഭ, യുടെ. *s.* 1. The first of the seven hells or purgatories according to the *Jainas.* 2. the splendour of a jewel.
രത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A jewel, a gem, a precious stone. 2. any thing the best of its kind, or figuratively the jewel of the species.
രത്നസാനു, വിന്റെ. *s.* The mountain *Meru.* മഹാമെരു.
രത്നാകരമെഖല, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a jewel mine. രത്നംവിളയുന്നസ്ഥലം.
രത്നാകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.
രത്നാംഗുലീയകം, ത്തിന്റെ. *s.* A ring set with precious stones. കല്ലുവെച്ച മൊതിരം.
രത്നി, യുടെ. *s.* 1. A sort of cubit, measured from the elbow to the end of the closed fist; it is also computed at twenty-one breadths of the thumb. മുളം. 2. the closed hand, or fist. മുഷ്ടി.
രഥകഡ്യ, യുടെ. *s.* A multitude of carriages or cars. തെർക്കൂട്ടം.
രഥകാരൻ, ന്റെ. *s.* A car maker, a coach-maker, a carpenter, a man sprung from the male of the *Mahishya* and woman of the *Carena* or writer caste; by profession a maker of cars, a coach-maker. കരണിയിൽ മഹിഷ്യന ഉണ്ടായ പുത്രൻ, തെരുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
രഥകുഡുംബി, യുടെ. *s.* A charioteer. സാരഥി.
രഥഗുപ്തി, യുടെ. *s.* A piece of wood or an iron network, encompassing a war chariot to secure it from being injured by weapons or collision. തെരുമറെക്കുന്ന മറ.
രഥദ്രു, വിന്റെ. *s.* A timber tree, *Dalbergia ougeiniensis.* തൊടുക്കാര.
രഥപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A wheel. തെരുരുൾ.
രഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A car, a war chariot. തെര. 2. a car, a carriage in general, any vehicle or mode of conveyance. 3. a sort of cane, *Calamus rotang.* രഥംനടത്തിക്കുന്നു, To drive a carriage.
രഥയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Riding in a carriage. രഥത്തിൽ കരെറിനടക്ക.
രഥവ്രജം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of chariots, or carriages. തെൎക്കൂട്ടം.
രഥാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wheel. തെരുരുൾ. 2. any part of a chariot, or carriage. 3. the discus of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ചക്രം. 4. the ruddy goose.
രഥികൻ, ന്റെ. *s.* The owner of a carriage, or one who rides in it. രഥക്കാരൻ.

രഥീ, യുടെ. *s.* 1. A warrior who fights in a car. തെരാളി. 2. the owner of or rider in a car.

രഥിരൻ, ന്റെ. *s.* The owner of or rider in a car. രഥക്കാരൻ.

രഥൊത്സവം, ത്തിന്റെ. *s.* A festival at which an idol-car is drawn in procession.

രഥ്യ, യുടെ. *s.* 1. A number of carriages. 2. a high street. തെരുവീതി. 3. a main or carriage road. വഴി.

രഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A chariot or carriage horse. രഥക്കുതിര.

രദനഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* A lip. ചുണ്ട.

രദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tooth, a tusk. പല്ല.

രദനവാസസ്സ, ിന്റെ. *s.* A lip. ചുണ്ട.

രദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tooth. പല്ല. 2. splitting, tearing, dividing.

രംഹസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Speed, velocity. വെഗം. 2. joy, delight. സന്തൊഷം.

രന്തുകാമൻ, ന്റെ. *s.* A voluptuous or libidinous person. മഹാ കാമി.

രന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, a fissure, a cavity, a chasm. പൊത, ദ്വാരം. 2. fault, defect. കുറ്റം. 3. occasion, opportunity. സമയം. 4. foible, dissension, division, discord. യൊജ്യതകെട.

രമകൻ, ന്റെ. *s.* A lover, a gallant. സ്നെഹിതൻ.

രമണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lover, a gallant. സ്നെഹിതൻ. 2. a husband. ഭൎത്താവ.

രമണപ്പൂ, ിന്റെ. *s.* A flower tree, *Sterculia guttata.*

രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sporting, play. കളി. 2. dalliance, amorous sport. ഉല്ലാസം.

രമണി, യുടെ. *s.* 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a beautiful or handsome woman. സുന്ദരി.

രമണീയം, &c. *adj.* Beautiful, pleasing, charming, delightful. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള.

രമണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sport, pleasure, wanton sport or dalliance. ഉല്ലാസം.

രമാ, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

രമാപതി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

രമാവരൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

രമാവല്ലഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To love, to please, to delight, to satisfy. 2. to sport. 3. to copulate. 4. to unite.

രമെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

രമ്യത, യുടെ. *s.* 1. Union. 2. delight, pleasure, gladness, satisfaction, contentment.

രമ്യം. *adj.* Delightful, charming, pleasing, agreeable, content, commodious.

രംഹസ്സ, ിന്റെ. *s.* Velocity, speed. വെഗം.

രംഭ, യുടെ. *s.* 1. A plantain. വാഴ. 2. one of the *Apsaras* or courtezans of *Swerga.*

രംഭൻ, ന്റെ. *s.* The name of a monkey.

രംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo. മുള.

രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Speed, velocity, precipitation. വെഗം. 2. the stream or current of a river. ഒഴുക്ക.

രല്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blanket. കംബളം. 2. a sort of deer. ഒരു വക മാൻ.

രവണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A clamorous person. 2. a jester. 3. the Indian Cuckoo. കുയിൽ.

രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camel. ഒട്ടകം. 2. bell-metal. ഒട. *adj.* Sounding, sonorous. നാദമുള്ള.

രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general, cry, noise, clamour, &c. ശബ്ദം.

രവാന, യുടെ. *s.* 1. A custom-house certificate. 2. a pass, or pass-port.

രവി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

രവികാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun stone, a kind of gem. സൂൎയ്യകാന്തം.

രവിവാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunday. ഞായറാഴ്ച.

രശന, യുടെ. *s.* 1. A woman's girdle, a sort of chain worn round the loins. അരഞ്ഞാണ. 2. the tongue. നാവ.

രശ്മി, യുടെ. *s.* 1. A ray of light, radiance. 2. lustre. രശ്മിയുള്ള, Radiant.

രസകൎപ്പൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A white sublimate or a muriate of mercury, the preparation of which is particularly explained by AINSLIE in his *Materia medica* of Hindustan. It corresponds very nearly with calomel.

രസകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Displeasure, dislike. 2. tastelessness, incipidity.

രസഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Gum myrrh. നറുമ്പശ.

രസഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mineral preparation used as a stibium. 2. vermilion. ചായില്യം.

രസഗുളിക, യുടെ. *s.* Mercurial pills.

രസജ്ഞ, യുടെ. *s.* The tongue as discriminating tastes. നാവ.

രസജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. A poet, a writer who understands the different *Rasas* or sentiments to be described. 2. an alchymist, one who has obtained a command over the magical properties of mercury. 3. a physician, a medical preparer and administerer of mercurial and chymical compounds.

രസധാതു, വിന്റെ. *s.* 1. Quicksilver. രസം. 2. one of the seven essential parts of the human body, the fluids.

രസന, യുടെ. s. 1. The tongue. നാവ. 2. taste. 3. juice, sap.

രസനെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. s. The tongue, as the organ of taste. നാവ.

രസപാഷാണം, ത്തിന്റെ. s. A kind of prepared arsenic.

രസഭംഗം, ത്തിന്റെ. s. 1. Loss of flavour or juice, tastelessness. 2. dislike, displeasure.

രസഭസ്മം, ത്തിന്റെ. s. A kind of muriate of mercury or calomel, mercurial powder.

രസമണി, യുടെ. s. A kind of bead made of mercury.

രസം, ത്തിന്റെ. s. 1. Juice, sap, exudation, fluid, liquid. 2. mercury, quicksilver. 3. flavour, taste, savour, as sweet, sour, salt, pungent, bitter, astringent. 4. taste, sentiment or emotion, as an objection of descriptive poetry, or composition, of which nine are enumerated, viz. *Sringára* or love, *Hásya* or mirth, *Caruna* or tenderness, *Raudra* or anger, *Vérya* or heroism, *Bhayancara* or terror, *Vibhalsa* or disgust, *Adbuta* or surprise, and *Sánta*, tranquillity or content, or *Vátsalya* paternal affection. 5. affection of the mind, passion, &c. 6. poison. 7. semen virile. 8. water. 9. the primary or essential juice or fluid of the human body, whence blood, serum, sweat, &c. are supposed to be engendered, it corresponds best with chyle. 10. gum myrrh.

രസവതി, യുടെ. s. A kitchen. അടുക്കള.

രസവൽ. adj. 1. Juicy. രസമുള്ള. 2. savoury, well flavoured. രുചിയുള്ള. 3. tasteful, applied to composition, &c.

രസവാദം, ത്തിന്റെ. s. Alchymy, and Chymistry. രസവാദംചെയ്യുന്നു, To pursue the science of Alchymy.

രസവാദി, യുടെ. s. An alchymist, a chymist.

രസസിദ്ധൻ, ന്റെ. s. An Alchymist, a chymist.

രസസിദ്ധി, യുടെ. s. The knowledge of Alchymy, the possession of peculiar familiarity with mercury, obtained by the performance of chymical operations, conjoined with certain mystical and magical rites, and the securing thence to the adept of happiness, health and wealth, the power of transmuting metals, and the art of prolonging life.

രസസിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. s. A sort of factitious cinnabar, made with zinc, mercury, blue vitriol and nitre, fused together; the compound is used as an escharotic.

രസസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. s. A bed-room. ഉറക്കറ, ശയനപ്പുര.

രസക്ഷയം, ത്തിന്റെ. s. Displeasure, dislike, disgust.

രസാ, യുടെ. s. 1. The earth. 2. the tongue. നാവ. 3. a plant or vine, *Sissampelos hexandra*. പാടവള്ളി. 4. the frankincense tree, *Boswellia thurifera*. ംരംന്ത.

രസാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. s. A sort of collyrium, prepared either with the calx of brass or with the *Amomum anthorhiza*.

രസാതലം, ത്തിന്റെ. s. Hell. പാതാളം.

രസാദാനം, ത്തിന്റെ. s. Sucking, suction. കുടിക്കുക.

രസാഭാസം, ത്തിന്റെ. s. Concealment of sentiment attributing evident emotions to some cause different from the real one.

രസായനൻ, ന്റെ. s. An alchymist.

രസായനം, ത്തിന്റെ. s. 1. A medicine preventing old-age and prolonging life, the *Elixir vitæ* of the Alchymists. 2. butter-milk. മൊര. 3. Alchymy, chymistry.

രസാലം, ത്തിന്റെ. s. Frankincense.

രസാലസ, യുടെ. s. A nerve. ഞരമ്പ.

രസാഢ്യം, ത്തിന്റെ. s. Turpentine, resin.

രസാള, യുടെ. s. Curds mixed with sugar and spices.

രസാളം, ത്തിന്റെ. s. 1. The mango-tree, *Mangifera Indica*. മാവ. 2. the sugar-cane. കരിമ്പ. 3. the jack-tree, *Artocarpus integrifolia*. പ്ലാവ. 4. the olibanum tree, *Boswellia thurifera*. ംരംന്ത.

രസിക, യുടെ. s. 1. Curds with sugar and spice. 2. molasses, the juice of the sugar-cane. കരിമ്പിൻനീര. 3. the tongue. നാവ.

രസികൻ, ന്റെ. s. A man of taste, especially as it regards literary composition, &c.

രസികം, &c. adj. 1. Flavoured, having taste or flavour. 2. tasteful, as composition, &c. രുചിയുള്ള.

രസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To taste, to relish, to have a relish for. 2. to love, to regard.

രസിതം, ത്തിന്റെ. s. 1. Sound, noise in general. ശബ്ദം. 2. the rattling of thunder. ഇടിമുഴക്കം. adj. Gilded, plated, washed or spread over with gold, &c. പൂചപ്പെട്ട.

രസിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To please, to delight.

രസൊനകം, ത്തിന്റെ. s. A kind of garlick. ഒരു വക ഉള്ളി.

രസൊനം, ത്തിന്റെ. s. Garlick. ഉള്ളി.

രഹദാരി, യുടെ. s. A pass or pass-port, specifying the duties to have been paid.

രഹസ്യക്കാരൻ, ന്റെ. s. A secret lover, or gallant.

രഹസ്യം, ത്തിന്റെ. s. A secret, a mystery, any thing hidden or mysterious. adj. Secret, private; mysterious, obscure, hidden. രഹസ്യം പറയുന്നു, 1. To speak

privately, to whisper. 2. to tell a secret.

രഹസ്സ, ിന്റെ. s. 1. Solitariness, secrecy, privacy. 2. a privity. *adv.* Solitary, private, in private, secretly, privily.

രഹിതം, &c. *adj.* Left, quitted, abandoned, destitute, bereft. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷ, യുടെ. s. 1. Preserving, saving, protecting, protection. 2. salvation, redemption. 3. an amulet, a charm.

രക്ഷകൻ, ന്റെ. s. A preserver, protector, saviour, a redeemer.

രക്ഷകം, &c. *adj.* Preserving, protecting, saving. രക്ഷിക്കുന്ന.

രക്ഷകെട, ിന്റെ. s. 1. Want of protection, preservation, care, or nourishment. 2. negligence.

രക്ഷണം, ത്തിന്റെ. s. Preservation, protection, guarding, defence. രക്ഷണം ചെയ്യുന്നു, To preserve, to protect, to cherish, to nourish.

രക്ഷണീയൻ, ന്റെ. s. One deserving of protection. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

രക്ഷണീയം, &c. *adj.* Deserving of protection. രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യം.

രക്ഷഃപതി, യുടെ. s. A preserver, a protector.

രക്ഷസ്സ, ിന്റെ. s. *Racshas*, an evil sqirit, apparently distinguished into three classes; one sort of *Racshas* is of a demi-celestial nature, and is ranked with the attendants of CUBÉRA; another corresponds to a goblin, an imp, or ogre, haunting cemeteries, animating dead bodies, disturbing sacrifices, and ensnaring and devouring human beings; the third kind approaches more to the nature of the *Titan* or relentless and powerful enemy of the gods.

രക്ഷസ്സഭം, ത്തിന്റെ. s. A multitude or assembly of goblins.

രക്ഷാകരൻ, ന്റെ. s. A preserver.. രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

രക്ഷാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. s. A house or place of refuge, an asylum.

രക്ഷാപരം, &c. *adj.* Preserving, protecting.

രക്ഷാഭൊഗം, ത്തിന്റെ. s. Tax paid to a protector.

രക്ഷാശിക്ഷ, യുടെ. s. Protection and punishment, as the duties of a king, lord, &c.

രക്ഷി, യുടെ. s. A guard, a sentinel. കാക്കുന്നവൻ.

രക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To preserve, to save, protect and defend, to deliver. 2. to nourish, cherish, keep. രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു, 1. To preserve, &c. one's-self. 2. to nourish or protect another for one's own use or advantage.

രക്ഷിതം, &c. *adj.* Preserved, saved, protected, defended. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

രക്ഷിതാ, വിന്റെ. s. A saviour, a preserver, a protector.

രക്ഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to protect, to procure protection.

രക്ഷിവൎഗ്ഗൻ, ന്റെ. s. A guard, a sentinel.

രക്ഷൊവരൻ, ന്റെ. s. The king of the south-west country.

രക്ഷ്ണം, ത്തിന്റെ. s. Preserving, guarding, defence, protection.

രാ, വിന്റെ. s. The night. രാക്കാലം, Night time. രാപ്പകൽ, Night and day. രാപ്പകൽ പ്രയാസപ്പെടുന്നു, To labour or toil night and day.

രാക, യുടെ. s. 1. The full moon, or day of the full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ. 2. a girl in whom menstruation has commenced. തിരണ്ടായവൾ.

രാകാനിശാകരൻ, ന്റെ. s. The full moon. പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ.

രാകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To file, to rasp.

രാക്ക, ിന്റെ. s. Filing, the act, rasping.

രാക്കുപണി, യുടെ. s. File-work, filing.

രാക്കുപൊടി, യുടെ. s. File-dust.

രക്ക്രൂറ, ിന്റെ. s. The night.

രാഗച്ഛായ, യുടെ. s. Red colour. ചുവപ്പുനിറം.

രാഗദ്വെഷം, ത്തിന്റെ. s. Envy and hatred, enmity, malice. അസൂയ.

രാഗം, ത്തിന്റെ. s. 1. A tune or mode in music of which the *Hindus* reckon many, and frequently personify them in poetry and mythology. 2. mental affection in general, as sorrow, joy, &c. 3. envy, impatience at another's success. 4. affection, pre-possession, love, desire. 5. the *Rága guna*, or the property of passion. 6. colour, hue, dye, tint. രാഗംപാടുന്നു, To sing a tune or hymn.

രാഗാദി, യുടെ. s. Envy, malice, impatience.

രാഗാദികൾ, കളുടെ. s. *plu.* The affections.

രാഗാദിക്കാരൻ, ന്റെ. s. An envious, malicious, ill-natured, passionate person.

രാഗി, യുടെ. s. 1. A passionate man. 2. a libertine, a lover. കാമി. 3. a kind of grain, *Rágy* or *Natchenny*, *Cynosurus coracanus.* പഞ്ഞപ്പുല്ല. muttari

രാഘവൻ, ന്റെ. s. A name of RÁMACHANDRA. രാമചന്ദ്രൻ.

രാങ്കവം. *adj.* Woollen, made of the hair of a sort of deer or any other animal. രൊമജമായ. മാൻമയിപ്പുട. s. A woollen garment.

രാജ. *adj.* 1. Royal, of or belonging to a king. 2. eminent, chief, excellent.

രാജകകുദം, ത്തിന്റെ. *s.* An ensign or symbol of royalty, as the white parasol, &c. രാജചിഹ്നം.

രാജകം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of princes. രാജസമൂഹം.

രാജകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal tax or tribute.

രാജകല്പന, യുടെ. *s.* A royal command or edict, the command of a sovereign.

രാജകശെരു, വിന്റെ. *s.* A fragrant grass, *Cyperus.* നീക്കിഴങ്ങിൽ ഒരു വക.

രാജകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affairs of state or government. 2. news, information.

രാജകുഞ്ജരൻ, ന്റെ. *s.* A royal elephant.

രാജകുമാരൻ, ന്റെ. *s.* A king's son, a prince.

രാജകുമാരി, യുടെ. *s.* A king's daughter, a princess. രാജാവിന്റെ പുത്രി.

രാജകുരു, വിന്റെ. *s.* A large ulcer, a *rajah* boil.

രാജകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal, noble or illustrious family.

രാജകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal displeasure.

രാജഗുരു, വിന്റെ. *s.* A king's spiritual preceptor.

രാജഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace.

രാജചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The male or female organs of generation. 2. royalty, symbols of royalty.

രാജചൊദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Oppression by Government, the tyranny of a king.

രാജതം. *adj.* Silver, made of silver.

രാജത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Royalty, sovereignty.

രാജദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Treason against the king, rebellion.

രാജദ്രൊഹി, യുടെ. *s.* A traitor to a king, a rebel.

രാജദ്വെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Hatred of a king.

രാജധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal property.

രാജധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The duties incumbent on a king or sovereign.

രാജധാനി, യുടെ. *s.* A metropolis, a capital, a royal city or residence, a palace.

രാജനന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A king's son, a prince.

രാജനിന്ദ, യുടെ. *s.* Reviling or despising the king.

രാജനീതി, യുടെ. *s.* 1. Justice, and other conduct becoming a king. 2. the laws of a country.

രാജൻ, ന്റെ. *s.* A king, a prince, a sovereign.

രാജന്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of *Cshetriyas* or men of the military tribe. ക്ഷത്രിയക്കൂട്ടം.

രാജന്യൻ, ന്റെ. *s.* A *Cshetriya* or man of the military or royal tribe, being the second pure *Hindu* caste.

രാജന്വൽ. *adj.* Possessing of or governed by a just and active monarch, a country, &c.

രാജപത്നി, യുടെ. *s.* A queen. രാജഭാൎയ്യ.

രാജപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal path, a high road.

രാജപദവി, യുടെ. *s.* Royalty, sovereignty, dignity.

രാജപുംഗവൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahmani* bull.

രാജപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king's son, a prince. 2. a *Cshetriya* or man of the military tribe. 3. a soldier by profession.

രാജപുത്രി, യുടെ. *s.* A king's daughter, a princess.

രാജപുരൊഹിതൻ, ന്റെ. *s.* A priest attached to the royal household.

രാജബല, യുടെ. *s.* A plant, *Pæderia fœtida.* പ്രസാരിണി.

രാജബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Royal prudence.

രാജഭണ്ഡാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The royal treasury. രാജാവിന്റെ ധനം.

രാജഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear or reverence of the king.

രാജഭവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace, a royal house.

രാജഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Reign, government.

രാജഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* A queen, the consort of a king.

രാജഭൃത്യൻ, ന്റെ. *s.* A king's minister or servant.

രാജഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal tribute.

രാജമത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sedition, rebellion.

രാജമന്ത്രി, യുടെ. *s.* A king's minister.

രാജമന്ദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace, a royal residence.

രാജമല്ലിക, യുടെ. *s.* *Arabian* jasmine.

രാജമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The high-way, a royal road, one passable for horses and elephants. 2. the customs of a king.

രാജമാഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The pulse termed *Dolichos catiang.*

രാജമുടി, യുടെ. *s.* A royal or king's crown.

രാജമുദ്ര, യുടെ. *s.* A king's seal or signet.

രാജമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lion. 2. a royal tiger.

രാജയക്ഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* Pulmonary consumption.

രാജയൊഗം. *adj.* Prosperous, most excellent.

രാജയൊഗ്യം, &c. *adj.* Proper or suitable for a sovereign, princely, royal.

രാജരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A nobleman.

രാജരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The preservation of the king, kingly protection.

രാജരാജൻ, ന്റെ. *s.* 1. The king of kings; an emperor or universal monarch. 2. a name of CUBÉRA the god of wealth.

രാജഷഭൻ, ന്റെ. *s.* A bull of high breed.

രാജൎഷി, യുടെ. *s.* A kind of saint, that holy and superhuman personage which a king or man of the military class may become by the practice of religious austerities: seven classes of *Rishis* are enumerated, the *Dévershi*, *Brahmershi*, *Mahershi*, *Paramershi*, *Rájershi*, *Cándershi*, and *Srutershi*; the order is variously given, but the *Rájershi* is inferior to the four preceding ones, (see the story of WISWÁMITRA in the first book of the *Rámáyana*,) and the two last appear to mean the inspired saints of the *Hindu* scriptures.

രാജവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal family, royal lineage.

രാജവംശ്യം, &c. *adj.* Of royal parentage or descent.

രാജവല്ലി, യുടെ. *s.* A small gourd, *Momordica charanthia.*

രാജവഴി, യുടെ. *s.* The king's high road.

രാജവാൽ. *adj.* Governed by a just and able monarch, (a country, &c.) kingly, royal.

രാജവി, യുടെ. *s.* The blue-jay.

രാജവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Sedition, rebellion.

രാജവീജി. *adj.* Sprung from a royal race; a prince.

രാജവീഥി, യുടെ. *s.* The king's street, a high street.

രാജവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Piyal* tree, *Buchanania latifolia.* 2. a tree, *Cassia fistula.* കൊന്ന. (Lin.)

രാജവെശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace, a royal residence, a city. രാജധാനി.

രാജവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal attire.

രാജവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A royal physician.

രാജവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A large ulcer, a *rajah* boil.

രാജശക്തി, യുടെ. *s.* Royal power, or authority.

രാജശാൎദ്ദൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal tiger. രാജഋഗം. *adj.* (In composition.) Pre-eminent, excellent.

രാജശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A royal command or edict. 2. regal government.

രാജശിക്ഷ, യുടെ. *s.* Punishment inflicted agreeable to royal laws.

രാജശ്രീ, യുടെ. *s.* Excellency, royal highness, (a title,) most noble.

രാജശ്രെഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A nobleman.

രാജസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A proud, arrogant, presumptuous, ostentatious person. വസ്ത്രാഭരണങ്ങളെ ധരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ.

രാജസദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace. രാജഭവനം.

രാജസഭ, യുടെ. *s.* A royal assembly or court.

രാജസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of kings or princes.

രാജസം, ത്തിന്റെ. *s.* Pride, arrogance, presumption.

രാജസമ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A royal gift or present.

രാജസൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A large species of snake.

രാജസിംഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A valiant king.

രാജസിംഹാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A throne.

രാജസൂയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice performed only by a universal monarch, attended by his tributary princes, as in the case of *Yudhisht'hira* and others.

രാജസെവ, യുടെ. *s.* The king's service.

രാജസെവകൻ, ന്റെ. *s.* A king's minister or servant.

രാജസൈന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal forces.

രാജസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A queen, a princess.

രാജസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A king's residence, a palace. 2. a royal court. 3. kingship.

രാജസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal favour.

രാജഹത്യ, യുടെ. *s.* The murder of a king, regicide. രാജാവിനെ കൊല്ലുക.

രാജഹംസം, ത്തിന്റെ. *s.* A superior kind of white swan or goose with red legs and bill, or more properly the flamingo. കൊക്കും കാലും ചുവന്ന ദെഹം വെളുത്തുള്ള അരയന്നം.

രാജക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Royal displeasure.

രാജാവ,ിന്റെ. *s.* 1. A king, a prince, a sovereign. 2. a man of the regal and military tribe, a *Cshetriya.* 3. a master. യജമാനൻ. 4. the moon. ചന്ദ്രൻ.

രാജാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Buchanania latifolia.* പഴമുൺപാല.

രാജാധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Reign, government, kingly authority. രാജാധികാരം ചെയ്യുന്നു, To reign.

രാജാധിരാജാ, വിന്റെ. *s.* A king of kings, a universal sovereign.

രാജാഭിഷെകം, ത്തിന്റെ. *s.* The anointing or crowning of a king. രാജാഭിഷെകം ചെയ്യുന്നു, To anoint or crown a king.

രാജാൎഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Aloe wood, *Amyris agallochum.* (Rox.) *adj.* Royal, noble, fit or proper for a king. രാജയൊഗ്യമായുള്ള.

രാജാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem, described as an inferior sort of diamond, brought from the country *Viráta.*

രാജി, യുടെ. *s.* 1. A row, a line. 2. an unbroken row, a continuous line. 3. a written agreement, an acknowledgment of a cause being finally settled, given by a plaintiff.

രാജിക, യുടെ. *s.* 1. Black mustard, *Sinapis dichotoma,* or *racemosa.* കറുത്ത കടുക. 2. a species of grain, *Natchenny*, *Cynosurus coracanus.*

രാജിതം, &c. *adj.* 1. Luminous, shining, bright. 2. illustrated. ശൊഭിതം.

രാജിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of snake, *Amphisbœna.* ഒരു വക പാമ്പ.

രാജീവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large fish. പരൽമീൻ. 2. a lotus. താമരപ്പൂ.

രാജ്ഞി, യുടെ. *s.* 1. A queen, a princess, the wife of a king, a *Rannee.* രാജാവിന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. deep coloured brass, consisting of three parts copper to one of zinc or tin.

രാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kingdom, country, or province. 2. the administration of sovereignty.

രാജ്യവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The royal family.

രാജ്യവാസികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The inhabitants of a country.

രാജ്യവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a prime minister, the administration of the affairs of a country.

രാജ്യാധികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a prime minister, administration of the affairs of a country.

രാജ്യാധിപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

രാജ്യാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A requisite of regal administration, variously enumerated as seven, eight or nine, viz. first, the king; second, the prime minister; third, a friend or ally; fourth, treasure; fifth, territory; sixth, a strong hold; seventh, an army; the eighth is the population or companies of citizens, and ninth, the *Purohit* or spiritual adviser.

രാത്രകൻ, ന്റെ. *s.* A man frequenting at night the houses of harlots.

രാത്രി, യുടെ. *s.* 1. Night. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ. 3. wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ. *adv.* By night, in the night.

രാത്രിചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A goblin, or fiend. രാക്ഷസൻ. 2. a thief, a robber. കള്ളൻ. 3. a patrole, a guard, a night-walker. കാവല്ക്കാരൻ.

രാത്രിജം, ത്തിന്റെ. *s.* A star. നക്ഷത്രം.

രാത്രിജാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A dog. നാ.

രാത്രിഞ്ചരൻ, ന്റെ. *s.* See രാത്രിചരൻ.

രാദ്ധാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Demonstrated truth; proved and established fact or conclusion. നിശ്ചയം.

രാധ, യുടെ. *s.* 1. The asterism in which the moon is full in the month *Vaisác'ha;* the sixteenth of the lunar asterisms. വിശാഖം നക്ഷത്രം. 2. the name of a celebrated *Gopi,* the favourite mistress of CRISHNA during his residence in *Vindrávan* amongst the cow-herds. 3. lightning, lustre.

രാധം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Vaisác'ha* (April-May.) ഇടവമാസം.

രാധെയൻ, ന്റെ. *s.* A name of CARNA, celebrated in the *Mahábhárat.*

രാപ്പകൽ. *ind.* Day and night.

രാഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Supper, an evening repast.

രാമ, യുടെ. *s.* A woman, a female, a pleasing or beautiful woman. രമ്യയായ സ്ത്രീ.

രാമചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* The hero RÁMACHANDRA, the second incarnation of VISHNU, under the name of RÁMA.

രാമച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Sweet rush, lemon grass or camel's hay, *Cuss-cuss, Andropogon schœnanthus* or *muricatum:* the root of this fragrant grass is used in *India* for *tatties* or screens, against the hot winds and for *Visaries* or fans, commonly called *Cuss-cuss* fans.

രാമഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Assafœtida. പെരുങ്കായം.

രാമൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name common to three incarnations of VISHNU; or PARASURÁMA, the son of the *Muni* JAMADAGNI, born at the commencement of the second, or *Tréta Yuga,* for the purpose of punishing the tyrannical kings of the *Cshetriya* race; RÁMACHANDRA, the son of DASARAT'HA, king of *Oude,* born at the close of the second age, to destroy the demons who infested the earth, and especially RÁWANA the *Daitya* sovereign of Ceylon; and BALARÁMA, the elder and half-brother of CRISHNA, the son of ROHINI, born at the end of the *Dwapara* or third age. 2. a name of WARUNA or Neptune, regent of the waters. 3. a black man. 4. a white man. 5. a beautiful and pleasing man.

രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of deer. വെണ്ണരുമാൻ. 2. a horse. കുതിര. *adj.* 1. Black. കറുത്ത. 2. white. വെളുത്ത. 3. beautiful, pleasing.

രാമാനം. *ind.* The night.

രാമായണം, ത്തിന്റെ. *s.* The second epic poem of the *Hindus* recording the adventures and exploits of RÁMA the son of DASARAT'HA sovereign of *Oude,* written by the poet *Valmici.*

രാമെശ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Rámésvaram,* a *Hindu* sacred place, with a celebrated temple, situated between the Island of *Ceylon* and the *Coromandel* Coast; where the *Hindu* deity RÁMA is said to have formed what is called Adam's bridge and thereby to have passed from *India* to *Ceylon.*

രാംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The bamboo staff of a religious student or mendicant. സന്യാസിയുടെ വെണ്മദണ്ഡം.

രായം, ത്തിന്റെ. *s* 1. Gold. പൊന്ന. 2. wealth. ധനം.

രായസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A *Ráyasum*, or native secretary.

രായസം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a secretary, secretariship.

രാവ, ിന്റെ. *s.* The night, the morning.

രാവണൻ, ന്റെ. *s.* The sovereign of *Lanca* or *Ceylon*, killed by RÁMACHANDRA.

രാവണി, യുടെ. *s.* The eldest son of RÁWANA. രാവണന്റെ മൂത്ത മകൻ.

രാവപ്പൂ, വിന്റെ. *s.* A species of jasmine, *Jasminum hirsutum.*

രാവിലെ. *adv.* In the morning, at day break.

രാശി, യുടെ. *s.* 1. A sign of the zodiac. 2. a heap, pile, quantity, multitude. സമൂഹം. 3. a gold coin or *Rasi* fanam. രാശിവെക്കുന്നു, To try one's fortune.

രാശിചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The zodiac.

രാശിസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The zodiac.

രാശീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* The regent of a sign in the zodiac.

രാഷ്ട്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kingdom, a realm. രാജ്യം.

രാഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An inhabited country or realm, a region. രാജ്യം. 2. any public calamity, as plague, famine, &c. ബാധ.

രാഷ്ട്രിക, യുടെ. *s.* A prickly sort of night-shade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരിച്ചുണ്ട.

രാഷ്ട്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A king's brother-in-law, (in theatrical language.) നാട്യത്തിൽ രാജാവിന്റെ അളിയന്റെ പെർ.

രാസഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An ass. കഴുത.

രാസ്ന, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Mimosa octandra.* 2. another plant (the serpent ophioxylon?) 3. a kind of perfume. അരത്ത.

രാഹിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Separation.

രാഹു, വിന്റെ. *s.* The ascending node or *Caput draconis:* in mythology, the son of *Sinhica*, and the eighth planet of the *Hindus.* He is a *daitya* with the tail of a dragon, whose head was severed from his body by VISHNU, but the head and tail retained their separate existence, and being transferred to the stellar sphere are said to cause eclipses, especially the former by attempting to swallow the sun and moon.

രാഹുഗ്രസ്തൻ, ന്റെ. *s.* The sun or moon eclipsed.

രാഹുഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse of the sun or moon. ഗ്രഹണം.

രാഹുരശ്മി, യുടെ. *s.* An eclipse. ഗ്രഹണം.

രാഹുവെള്ള, യുടെ. *s.* An eclipse.

രാളം, ത്തിന്റെ. *s.* Resin, the resinous and fragrant exudation of the *Shorea robusta.* ചെഞ്ചല്യം.

രാക്ഷസൻ, ന്റെ. *s.* A giant, an evil spirit, a demon, a vampire, a fiend, but who appears to be of various descriptions, and is either a powerful *Titan*, or enemy of the gods, in a superhuman or incarnate form, as RÁWANA and others; an attendant on CUBÉRA, and guardian of his treasures, or a mischievous and cruel goblin, or ogre, haunting cemetries, animating dead bodies and devouring human beings.

രാക്ഷസം, *adj.* Infernal, demoniacal.

രാക്ഷസി, യുടെ. *s.* 1. A giantess, a female fiend, the female of the *Rácshasa.* 2. a kind of perfume. കാട്ടകച്ചോലം.

രാക്ഷസെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. The demon RÁWANA. രാവണൻ. 2. CUBÉRA. കുബെരൻ.

രാക്ഷാ, യുടെ. *s.* Lac, the red animal dye. അരക്ക.

രിക്ത, യുടെ. *s.* The fourth, ninth, or fourteenth days of the lunar fortnight.

രിക്തകം. *adj.* Empty, void. ഒഴിഞ്ഞ.

രിക്തപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An empty vessel. വെറുമ്പാത്രം.

രിക്തം. *adj.* 1. Empty, void. ഒഴിഞ്ഞ. 2. poor, indigent. വകയില്ലാത്ത.

രിക്തഹസ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is empty-handed, poor. വെറുങ്കൈക്കാരൻ.

രിക്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Substance, property, wealth. സമ്പത്ത.

രിക്ഥഹാരി, യുടെ. *s.* An heir, one who succeeds to the property of the deceased, and gives the funeral cake. അവകാശി.

രിംഖണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Creeping as a child on all fours. നീന്തുക. 2. tumbling, slipping, sliding. ഇടച്ചൽ. 3. deviating from rectitude, sliding from virtue. തെറുക.

രിടി, യുടെ. *s.* The crackling or roaring of a flame. ജ്വാലശബ്ദം.

രിപു, വിന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

രിപുതാ, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity. ശത്രുത.

രിഫം, ത്തിന്റെ. *s.* Any twelfth sign.

രിഷി, യുടെ. *s.* A saint, a *Rishi.*

രിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Happiness, prosperity. ശുഭം. 2. good luck, fortune. ഭാഗ്യം. 3. bad luck, ill fortune. നിർഭാഗ്യം. 4. destruction, loss, privation. നാശം. 5. the soap nut tree, *Sapindus detergens.* (Rox.) പുളിഞ്ചി. *adj.* 1. Hurt, injured. 2. fortunate, lucky. 3. unfortunate, unlucky.

രിഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A sword. വാൾ. 2. prosperity, happiness, good fortune. ഭാഗ്യം.

രീഢ, യുടെ. *s.* Disrespect, irreverence, disregard. നിന്ദ.

രീഢകം, ത്തിന്റെ. *s.* The spine, the back-bone. തണ്ടെല്ല.

രീണം. *adj.* Oozing, dripping, leaking, distilling. ഒഴുകിയ.

രീതി, യുടെ. *s.* 1. Manner, mode, method, way, usage, custom, practice. 2. form. 3. idiom of a language. 4. oozing, leaking, distilling. 5. brass, pale brass, prince's metal. 6. going, motion. 7. natural property or disposition.

രീതിപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Calx of brass.

രീതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To arrange in proper order, &c.

രുക്, ക്കിന്റെ. *s.* 1. Sickness, disease, illness. രോഗം. 2. light, lustre, splendour. ശോഭ.

രുക്പ്രതിക്രിയ, യുടെ. *s.* The practice of physic, curing, remedying. ചികിത്സ.

രുക്മകാരൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith. പൊൻപണിക്കാരൻ.

രുക്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. സ്വൎണ്ണം.

രുഗ്ണം, &c. *adj.* Bent, crooked, curved. വളഞ്ഞ.

രുചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The citron, *Citrus medica.* 2. an ornament for the neck or breast. 3. salt. 4. natron. 5. a stomachic.

രുചി, യുടെ. *s.* 1. Taste, relish, appetite. 2. wish, desire. 3. light, lustre. 4. beauty. 5. intent application to any object or undertaking. രുചിനൊക്കുന്നു, To try, (*lit.* to see) the taste of any thing.

രുചികരം, *adj.* Delicious to the taste, savory, palatable. സ്വാദുള്ള.

രുചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To yield a taste or relish. 2. to be to one's liking.

രുചിതം, &c. *adj.* 1. Sweet. 2. sharpened as the appetite.

രുചിരം, *adj.* 1. Beautiful, handsome, charming, pleasing. ഭംഗിയുള്ള. 2. sweet. 3. stomachic.

രുച്യം, &c. *adj.* Beautiful, pleasing, captivating.

രുജ, യുടെ. *s.* 1. Sickness, disease. രോഗം. 2. overthrow, destruction. നാശം.

രുട്ട,ിന്റെ. *s.* Anger, wrath, passion. കോപം.

രുതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cry of birds, &c. 2. any cry or noise. ശബ്ദം.

രുദിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Crying, weeping. കരച്ചിൽ.

രുദ്ധം, &c. *adj.* 1. Surrounded as with a fence or river, &c. begirt. വളയപ്പെട്ട. 2. secured, protected from access. 3. obstructed, stopped, shut up. അടെക്കപ്പെട്ട. 4. opposed, stopped, impeded. തടക്കപ്പെട്ട.

രുദ്ര, യുടെ. *s.* A name of the 6th Asterism.

രുദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name or form of SIVA. ശിവൻ. 2. a demi-god, an inferior manifestation of SIVA; the *Rudras* are said to be eleven in number, and are severally named, *Ajaicapáda*, *Ahivradhna*, *Virúpacsha*, *Suréswara*, *Jayanta*, *Bahurúpa*, *Tryambaca*, *Aparajita*, *Savitra* and *Hara.*

രുദ്രപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Red cotton not yet cleared of the seeds. ചെമ്പരുത്തി.

രുദ്രപൂജ, യുടെ. *s.* An oblation to SIVA. ശിവപൂജ.

രുദ്രഭൂ, വിന്റെ. *s.* A burying ground, a cemetery. ചുടലക്കളം.

രുദ്രാണി, യുടെ. *s.* A name of DURGA or PÁRWATI wife of SIVA. പാൎവതി.

രുദ്രാക്ഷക്കാ, യുടെ. *s.* The berry of the Elœocarpus of which rosaries are usually made by the worshippers of SIVA.

രുദ്രാക്ഷമാല, യുടെ. *s.* A rosary made of the berries of the following tree.

രുദ്രാക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Eœlocarpus ganitrus.* (Rox.)

രുധിരൻ, ന്റെ. *s.* The planet Mars. ചൊവ്വാ.

രുധിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Blood. രക്തം.

രുമ, യുടെ. *s.* 1. The salt mines in *Sambhar*, a town in *Ajmere.* ഉപ്പുപടനം. 2. the wife of the monkey *Sugríva.* സുഗ്രീവന്റെ ഭാൎയ്യ.

രുരു, വിന്റെ. *s.* A kind of deer. ഒരുവകമാൻ.

രുശതി, യുടെ. *s.* 1. A bad word, malediction, imprecation. അശുഭവാക്ക. 2. a curse, cursing. പ്രാക്ക.

രുഷ, യുടെ. *s.* Anger, wrath, rage. കോപം.

രുഷിതം. *adj.* Enraged, angry. കോപിതം.

രുഷ്ടം. *adj.* Enraged, angry. കോപിതം.

രുഹ, യുടെ. *s.* Linear-bent grass, *Agrostis Linearis.* കറുക.

രുഹം. *adj.* 1. Springing up, growing. മുളെക്കുന്ന. 2. mounting, ascending. കരെറുന്ന.

രൂഢം, &c. *adj.* 1. True, certain, ascertained. നിശ്ചയമുള്ള. 2. public, common, famous, notorious. പ്രസിദ്ധം. 3. budded, blown. 4. born, produced. 5. traditional, or known, applied especially to words of foreign or unknown origin.

രൂഢി, യുടെ. *s.* 1. Fame, notoriety. ശ്രുതി. 2. experience, practical knowledge. 3. traditional, or customary meaning of words, as opposed to their etymological signification.

രൂപകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A drama, or dramatic poem. 2. shape, form, figure. 3. a figure of rhetoric in general.

രൂപക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Ugliness, deformity. 2. ignorance, folly. 3. want of order or regularity.

രൂപഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* The quality of beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

രൂപമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make an effigy or form of any person or thing. 2. to form, to model.

രൂപമാക്ഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* Silver *Máschica* which answers in appearance to the *Hepatic* pyrites of iron.

രൂപമില്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Want of form, or shape, ugliness. 2. any thing unknown, a secret. 3. ignorance.

രൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Form, shape, figure, mien. 2. an image or figure, a reflection or resemblance of any real object. 3. appearance, semblance. 4. beauty. 5. knowledge, information. 6. acquiring familiarity with any book or authority by frequent perusal. 7. colour, form, any object of vision. 8. a play, a dramatic poem. *adj.* Like, resembling, (in composition.)

രൂപംകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* An ignorant, foolish person.

രൂപലാവണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

രൂപവാൻ, ന്റെ. *s.* A well shaped handsome man. സുന്ദരൻ.

രൂപശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A work on dramatic science.

രൂപസൌന്ദൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Handsomeness, beauty.

രൂപാ, യുടെ. *s.* A rupee.

രൂപാജീവ, യുടെ. *s.* A whore, a harlot. വെശ്യ.

രൂപിക, യുടെ. *s.* A rupee.

രൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To form, to express form, to represent shape either to the eye, or the understanding.

രൂപി, യുടെ. *s.* A handsome man.

രൂപിണി, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

രൂപ്യൻ, ന്റെ. *s.* A handsome man. രൂപവാൻ.

രൂപ്യമയം. *adj.* Made of silver. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള.

രൂപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Silver. വെള്ളി. 2. wrought silver. 3. a rupee. *adj.* 1. Made of silver. 2. handsome, beautiful.

രൂപ്യാദ്ധ്യക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* The master of the mint, the superintendant of the silver, or silver coinage. കമ്മിട്ടവിചാരിപ്പുകാരൻ.

രൂഷിതം. *adj.* 1. Pounded, reduced to dust or powder. പൊടിക്കപ്പെട്ട. 2. covered, spread over, coated, inlaid.

രൂക്ഷത, യുടെ. *s.* 1. Harshness, unkindness, unfriendliness, sternness, severity. വിസ്നെഹം, പരുഷം. 2. harshness, roughness, want of smoothness or softness. 3. roughness to the taste.

രൂക്ഷം, &c. *adj.* 1. Harsh, unkind, unfriendly, stern, severe, cruel. 2. harsh, rough, not soft or smooth. 3. rough to the taste. പരുഷമുള്ള.

രെഖ, യുടെ. *s.* 1. A line, a continuous line, a row. 2. a streak, a line or stripe. 3. a comma in writing. 4. the lineaments or features of the face, the lines on the hand, &c. 5. the outlines of a drawing. 6. knowledge, information.

രെചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A purge. വയറിളക്കം. 2. the purging nut plant, *Croton tiglium. adj.* Purgative, aperient. വയറിളക്കുന്ന.

രെചകി, യുടെ. *s.* *Caducca.* Yellow myrobolan or inknut chebulic myrobolan, *Terminalia Chebula.* (Willd.) കടുക്കാ.

രെചന, യുടെ. *s.* A drug, commonly *Sundárócḥani.*

രെചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Purging, looseness. വയറിളക്കം.

രെചനി, യുടെ. *s.* The square-stalked bind-weed or Indian Jalap, *Convolvulus turpethum.* ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

രെചിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse's paces, gallop. കുതിരയൊട്ടം.

രെണു, വിന്റെ. *s.* 1. Dust, powder. പൊടി. 2. a medicinal plant.

രെണുക, യുടെ. *s.* 1. A sort of perfume and medicine, of a bitter and slightly pungent taste and greyish colour; it is procured in grains about the size of those of pepper. അരെണുകം. 2. the name of the wife of *Jamadagni* and mother of *Parasuráma.* പരശുരാമന്റെ മാതാ.

രെതസ്സ, ിന്റെ. *s.* The seminal fluid.

രെഫം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The letter *R*, ര. 2. passion, affection of the mind. രാഗം. *adj.* 1. Low, vile, contemptible, wicked. കുത്സിതം. 2. defamed, reviled. ദൂഷിക്കപ്പെട്ട.

രെവ, യുടെ. *s.* A name of a river, the *Nerbadda* or *Nermada.*

രെവതി, യുടെ. *s.* 1. The 27th lunar asterism. 2. a name of the wife of BALARÁMA, brother of CRISHNA.

രെവതിരമണൻ, ന്റെ. *s.* The husband of *Réwati.*

രെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Roaring, howling.

രൈവതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a mountain, the eastern part of the *Vindhya* range, or that part in which the *Réwa* rises. 2. a tree, *Cassia fistula.* കൊന്ന.

രൈവതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a *Daitya* or demon. 3. the fifth *Muni* of the present *Calpa.*

രൊക്കം. *ind.* Ready money, cash.

രൊക്കവില, യുടെ. *s.* Ready money price, buying with ready money.

The ര at the commencement of the following words pronounced long.

രൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, a chasm, a vacuity. പൊത. 2. light. പ്രകാശം. 3. buying with ready money.

രൊക്ക, ിന്റെ. *s.* A plane.

രൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Sickness, disease in general or a disease.

രൊഗലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The symptoms or signs of a disease or of its progress.

രൊഗശാന്തി, യുടെ. *s.* Recovery from sickness.

രൊഗഹാരി, യുടെ. *s.* A physician. വൈദ്യൻ.

രൊഗി, യുടെ. *s.* A sick person, a patient.

രൊഗിതൻ, ന്റെ. *s.* A sick person, a patient.

രൊചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hunger, appetite. വിശപ്പ. 2. a stomachic, carminitive.

രൊചന, യുടെ. *s.* A yellow pigment commonly *Góróchana*, which see; it is used as a medicine, a dye, and a perfume.

രൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A species of silk cotton tree. 2. a tree, *Andersonia rohitaka.* 3. the lime tree. 4. citron. 5. a stomachic, a carminitive. *adj.* 1. Splendid, beautiful. 2. irradiating, illuminating, beautifying. 3. whetting, sharpening, (the appetite.)

രൊചനി, യുടെ. *s.* 1. A plant, commonly *Sundáróchani.* 2. the square-stalked bind-weed or Indian Jalap, *Convolvulus turpethum.* ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

രൊചമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A tuft or curl of hair round the neck of a horse, or on the lower part of it. കുതിരയുടെ കുഞ്ചിരൊമം.

രൊചിതം. *adj.* Illuminated, brilliant.

രൊചിഷ്ണു. *adj.* 1. Elegantly dressed or ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 2. splendid, brilliant. ശൊഭയുള്ള.

രൊചിസ്സ, ിന്റെ. *s.* A light. ശൊഭ.

രൊദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Weeping, crying, lamentation. കരച്ചിൽ.

രൊദനി, യുടെ. *s.* A species of tragia or nettle. കൊടിത്തൂവ.

രൊദസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Heaven. ആകാശം. 2. earth. ഭൂമി.

രൊദസി, യുടെ. *s.* 1. Heaven. ആകാശം. 2. earth. ഭൂമി.

രൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To weep, to cry, to lament. കരയുന്നു.

രൊദിതം, &c. *adj.* Lamented. കരയപ്പെട്ട.

രൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Impeding, obstructing. 2. an obstacle, a hindrance. തടവ.

രൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* An impediment, obstruction, impeding, obstructing. തടവ.

രൊധസ്സ, ിന്റെ. *s.* A shore, a bank. തീരം.

രൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To impede, to obstruct, to hinder.

രൊധിതം, &c. *adj.* Impeded, obstructed, hindered. തടുക്കപ്പെട്ട.

രൊപണം, ത്തിന്റെ. *s.* A disturbing or bewildering of the mind, a confusing or confusion of ideas. ഭ്രമം.

രൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. a bewildering of the mind, confusion of ideas. ഭ്രമം. 3. a hole, a vacuity, a chasm. പൊത.

രൊമകൎണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A hare. മുയൽ.

രൊമകൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* A pore of the skin. രൊമദ്വാരം.

രൊമകെസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chowrie*, a sort of whisk.

രൊമക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* A pore of the skin.

രൊമക്കുത്ത, ിന്റെ. *s.* A pore of the skin.

രൊമദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pore of the skin.

രൊമന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Ruminating, chewing the cud, or also eating without chewing what has been once swallowed and again brought into the mouth. അയവെക്കുക, അയറുക.

രൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair of the body; a hair.

രൊമവികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Horripilation, the erection or rigidity of the hair of the body, conceived to be occasioned by, and to express, exquisite delight.

രൊമഹൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Horripilation; see the preceding.

രൊമാഞ്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* Horripilation, rigidity and erection of the hair of the body. രൊമാഞ്ചമുണ്ടാകുന്നു, The hair of the body to be erected.

രൊമാഞ്ചിതം, &c. *adj.* Having the hair of the body erect considered as a proof of exquisite pleasure, enraptured, delighted.

രൊമാവലി, യുടെ. *s.* A line of hair across the middle of the belly or navel.

രൊമാളി, യുടെ. *s.* A line of hair, extending across the navel.

രൊമൊൽഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* Horripilation. രൊമാഞ്ചം.

രൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Anger, wrath. കൊപം.

രൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be angry. കൊപിക്കുന്നു.

രൊഷിതം, &c. *adj.* Angry, passionate. കൊപിതം.

രൊഹകൻ, ന്റെ. *s.* A rider, riding, mounted; one

who rides on an animal, or is carried in a vehicle. വാഹനമെറിയവൻ.

രൊഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Rising in or on, mounting, ascending, growing, as a plant. കരെറുക.

രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A bud, a blossom. മൊട്ട, തളിർ.

രൊഹി, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Andersonia rohitaka.* (Rox.) 2. the *Indian* fig-tree. 3. the holy fig-tree.

രൊഹിണി, യുടെ. *s.* 1. The fourth lunar asterism figured by a wheeled carriage, and containing five stars, probably *Tauri:* in mythology the asterism is personified as one of the daughters of *Dacha* and wives of the moon. 2. the mother of BALARÁMA. 3. a girl nine years of age. ഒമ്പത വയസ്സുചെന്ന പെണ്ണ. 4. a cow of a good breed. 5. a woman stained with red pigment, or red with passion. 6. the name of a medicinal plant. കടുകരൊഹിണി. 7. the moon plant, *Asclepias acida.* 8. yellow myrobalan, *Terminalia chebula.*

രൊഹിതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Andersonia rohitaka.* (Rox.)

രൊഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Red (the colour.) ചുവപ്പ. 2. a kind of deer. ഒരു വക മാൻ. 3. the *Rohi* fish, *Cyprinus denticulatus.* 4. INDRA's bow unbent and invisible to mortals. 5. blood. രക്തം. 6. safflower, *Carthamus tinctorius.* കുസുംഭം. *adj.* Red, of a red colour. ചുവന്ന.

രൊഹിതാശ്വൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Agni*, the god of fire, as mounted on a red or fiery steed. അഗ്നി.

രൌദ്രത, യുടെ. *s.* 1. Wrath, rage, (the sentiment as an object of poetical description.) ക്രൊധം. 2. heat, warmth. ഉഷ്ണം.

രൌദ്രം, &c. *adj.* 1. Formidable, fearful, terrible, terrific. ഭയങ്കരമായുള്ള. 2. sharp, acute. കൂൎമ്മയുള്ള. 3. wrathful, violent, irascible. ക്രൂരമായുള്ള.

രൌദ്രി, യുടെ. *s.* 1. The twenty-fourth year in the *Hindu* cycle of sixty. 2. *Gauri* the wife of SIVA.

രൌമകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of salt, according to some authorities, brought from a mountain in *Ajmere*, but in fact produced from a salt lake near the town of *Sámbher*, about 20 miles west of *Jayanagar*. ഒരു വക ഉപ്പ.

രൌരവം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the divisions of *Naraca* or Tartarus. *adj.* 1. Formidable, terrible, terrific. ഭയങ്കരമായുള്ള. 2. dishonest, fraudulent. വ്യാജമുള്ള. 3. unsteady, slippy. വഴുതലുള്ള.

രൌഹിണെയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BALARÁMA. ബലഭദ്രൻ. 2. the planet Mercury. ബുധൻ.

രൌഹിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of deer.

ല

ല. The twenty-eighth consonant of the Malayalim alphabet corresponding to the letter *L.*

ലകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ല.

ലകുചം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of the bread fruit tree, *Artocarpus lacucha.*

ലക്ഷ്യ,ിന്റെ. *s.* 1. Opportunity. 2. aim, scope. 3. a butt and mark to shoot or aim at. ലക്ഷ്യമൊക്കുന്നു, To aim at.

ലക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Number. ലക്ഷംപതിക്കുന്നു, To number.

ലക്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A rag, old or tattered cloth. കീറത്തുണി.

ലഗുഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A stick, a staff. 2. an iron club or one bound with iron. കുറുവടി.

ലഗ്നകം, ത്തിന്റെ. *s.* A security, a surety.

ലഗ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The rising of a sign, its appearance above the horizon; the oblique ascension or the divisions of the equator, which rise in succession with each sign, in an oblique sphere. *adj.* 1. Attached to, intent on. 2. ashamed. 3. joined to, connected with.

ലഗ്നാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A rising sign.

ലഗ്നിക, യുടെ. *s.* A young girl ten years old. പത്തു വയസ്സുചെന്ന പെണ്ണ.

ലഘിമാ, വിന്റെ. *s.* Excessive lightness, absence of weight, especially as an attribute of supernatural power. മഹാ ലഘു.

ലഘു, വിന്റെ. *s.* 1. A black kind of aloe wood or Agallochum. കാരകിൽ. 2. the root of the *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം. 3. a plant, *Trigonella corniculata. adj.* 1. Light, not heavy. 2. swift, quick. 3. easy, not difficult. 4. soft, beautiful, pleasing. 5. better in health. 6. less severe, abating, on the decrease, as applied to disease. 7. trivial, trifling, small, little. 8. short, (as a vowel.) *adv.* Quickly, swiftly.

ലഘുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lightness, absence of weight. 2. easiness, softness. 3. trivialness, meanness, littleness.

ലഘുലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass, *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം.

ലങ്ക, യുടെ. *s.* 1. The capital of *Rawana* in Ceylon, the name is extended also to the island of *Ceylon* itself, which according to the notions of the *Hindus* is much more considerable in size, and lies further from the continent than in reality; it is described as being equal to $\frac{1}{12}$ of the equatorial circumference of the earth, and is one of

the places lying under the first meridian, whence the longitude is computed. It is thus placed in the eastern ocean south of Ceylon, and according to *Wilford* is the peninsula of *Malacca;* according to some *Hindu* accounts also it is distinct from *Ceylon*, from which island *Lanca* is said to be just visible. 2. an unchaste woman. 3. any island.

ലംഘനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abstinence, fasting. 2. transgression, passing over. 3. violation, deviation from rectitude. 4. leaping, springing, passing over. 5. contempt. 6. one of a horse's paces, curvetting, bounding.

ലംഘിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To transgress, to pass over, to break, to violate, to deviate from. 2. to despise.

ലംഘിതം, &c. *adj.* Transgressed, passed over, violated.

ലജ്ജ, യുടെ. *s.* Shame, modesty, bashfulness, timidity.

ലജ്ജകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Shamelessness, impudence, want of modesty, or decency. 2. disgrace, ignominy.

ലജ്ജാശീലം, &c. *adj.* Modest, bashful, of a modest disposition.

ലജ്ജിക, യുടെ. *s.* A whore, a harlot. വെശ്യ.

ലജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be ashamed, to be modest, bashful.

ലജ്ജിതം, &c. *adj.* Ashamed, modest.

ലഡു, യുടെ. *s.* A sweetmeat.

ലഡ്ഡുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular kind of sweetmeat; a sort of ball made with flour fried with oil or ghee and mixed with sugar and spices.

ലത, യുടെ. *s.* 1. A creeper, a creeping or winding plant in general. വള്ളി. 2. a plant, commonly *Priyangu.* 3. a gramineous plant, *Trigonella corniculata.* 4. heart-pea, *Cardiospermum haliacacabum.* 5. the large *Bengal* creeper, *Gœrtnera racemosa.*

ലതാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An arbour, or bower, formed of creeping plants. വള്ളിക്കുടിൽ.

ലതാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower. പുഷ്പം.

ലതാപ്രതാനിനി, യുടെ. *s.* A spreading creeper.

ലതാൎക്കം, യുടെ. *s.* A green onion, *Allium cepa.* പച്ചുള്ളി ഉള്ളി.

ലതിക, യുടെ. *s.* A twining plant. വള്ളി.

ലന്ത, യുടെ. *s.* The Jujube tree, *Zizyphus Jujuba.* (Lin.) ഇലന്ത.

ലന്തക്കുരു, വിന്റെ. *s.* The fruit of the Jujube tree.

ലപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mouth, face or countenance. മുഖം. 2. talk, talking. വാക്ക.

ലപിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Voice or speech. വാക്ക. *adj.* Spoken.

ലബ്ധം, &c. *adj.* Obtained, gained, acquired, received, got. ലഭിക്കപ്പെട്ട.

ലബ്ധവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A learned man, a sage. വിദ്വാൻ.

ലബ്ധി, യുടെ. *s.* Acquisition, gain. ലാഭം.

ലഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To get, to obtain.

ലഭ്യം, &c. *adj.* 1. Obtainable, attainable, procurable. ലഭിക്കപ്പെടുവാൻതക്ക. 2. fit, right, proper. യൊഗ്യം.

ലംപടൻ, ന്റെ. *s.* A lecher, a libertine, a whoremonger, a gallant. കാമൻ.

ലംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A long necklace, one which depends from the neck to the navel. നീളമുള്ള മാല. 2. depending, descending, falling. ഇറങ്ങുന്ന.

ലംബം, *adj.* 1. Spacious, capacious. 2. great, large, broad, long, extended, either in breadth or length, or both. വിസ്താരമുള്ള. 3. pendulous, depending. ഞാന്നുകിടക്കുന്ന.

ലംബിക, യുടെ. *s.* The uvula or soft palate. അണ്ണാക്ക.

ലംബിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be suspended, to depend, to hang down. ഞാന്നുകിടക്കുന്നു.

ലംബിതം. *adj.* Suspended, depending, falling or hanging down. ഞാന്നുകിടക്കുന്ന.

ലംബൊദരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of GENÉSA, the *Hindu* deity always represented with a large paunch. ഗണെശൻ. 2. a glutton. വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ലംഭനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abuse, reviling. ശകാരം, നിന്ദ. 2. gaining, getting. ലാഭം.

ലംഭിതം, &c. *adj.* Abused, reviled. ദുഷിക്കപ്പെട്ട.

ലയകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Time of destruction, end of the world. 2. a fatal time.

ലയപുത്രി, യുടെ. *s.* An actress, a dancer. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൾ.

ലയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destruction, loss, ruin. നാശം. 2. fusion, melting, absorption. ദ്രവണം. 3. the root of the *Andropogon muricatum* or *cuss-cuss* grass. രാമച്ചം. 4. equal time in music and dancing. നൃത്തഗീതാദികൾ ഒത്ത പ്രയൊഗിക്കുക. 5. adhering or clinging to, embracing, uniting. മുറുക പിടിക്കുക. 6. sport, pastime. വില്ലാസം.

ലയാലംബൻ, ന്റെ. *s.* An actor, a dancer, a mime. നൃത്തം ചെയ്യുന്നവൻ.

ലയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To perish, to be destroyed. നശിക്കുന്നു. 2. to be fused, melted. ദ്രവിക്കുന്നു. 3. to be absorbed. 4. to sport, to play.

ലയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To destroy. നശിപ്പിക്കുന്നു. 2. to fuse, to melt, to absorb. ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു. 3. to flatter, to allure, to woo. ഉല്ലാസപ്പെടുത്തുന്നു.

ലലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pleasure, sport, pastime. ഉല്ലാസം. 2. lolling the tongue.

ലലനാ, യുടെ. *s.* 1. A woman in general. സ്ത്രീ. 2. a wanton woman. കാമസ്ത്രീ. 3. the tongue. നാവ.

ലലന്തിക, യുടെ. *s.* A necklace hanging as low as the navel.

ലലാടം, ത്തിന്റെ. *s.* The forehead. നെററി.

ലലാടാസ്ഥി, യുടെ. *s.* The frontal bone. നെററിയിലെ അസ്ഥി.

ലലാടിക, യുടെ. *s.* 1. An ornament for the forehead, a jewel or star suspended there, or a kind of tiara bound over it. നെററിയാഭരണം. 2. a mark made with sandal wood on the forehead. തൊടുകുറി.

ലലാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark or sign. അടയാളം. 2. a banner, or flag, a symbol or ensign. കൊടി. 3. a mark on the forehead. തൊടുകുറി. 4. a tail. വാൽ. 5. majesty, dignity. പ്രധാനത. 6. chief, principal. പ്രമാണം. 7. a horse's ornament. അശ്വാലങ്കാരം. 8. an ornament. ആഭരണം. *adj.* 1. Chief, principal. 2. beautiful, agreeable, charming.

ലലാമകം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet of flowers, hanging over the forehead. പൂമാല.

ലലിതം or ലളിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A branch of feminine action, arising from the passion or sentiment of love; lolling, languishing, languid signs and gestures indicative of passion. *adj.* 1. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. 2. beautiful, lovely. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 3. wanton, dallying. 4. shaken, tremulous.

ലവങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

ലവംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The clove tree, *Myristica* or *Eugenia caryophyllata.* 2. cloves, the fruit. കരയാമ്പു. 3. the cassia or cinnamon tree, *Laurus cassia.* ഏലവംഗം.

ലവണ, യുടെ. *s.* The saline or salt taste, saltness. ഉപ്പുരസം.

ലവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Salt, sea salt. 2. rock or fossil salt. 3. factitious salt or salt obtained by boiling clay found near the sea shore or any earth impregnated with saline particles. ഉപ്പ. *adj.* Salt, saline.

ലവണസമുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The salt sea. ഉപ്പുകടൽ.

ലവണാകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A salt mine. ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം.

ലവണോദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea of salt water. ഉപ്പുവെള്ളം.

ലവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reaping. കൊയിത്ത. 2. cutting. കണ്ടിക്കുക.

ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reaping. 2. cutting. 3. loss, destruction. നാശം. 4. small, little. 5. smallness, littleness. അല്പം. 6. a minute division of time, the sixtieth part of the twinkling of an eye.

ലവാണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sickle or reaping hook. അരുവാൾ.

ലവിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sickle, or reaping hook. അരുവാൾ.

ലശുനം, ത്തിന്റെ. *s.* Garlic, *Allium.* വെള്ളുള്ളി.

ലസത്ത, &c. *adj.* Luminous, splendid. ശോഭയുള്ള.

ലസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Light, splendour, brilliancy. ശോഭ.

ലസിക, യുടെ. *s.* Saliva, spittle. വായിലെ നീർ.

ലസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The middle of a bow where it is grasped.

ലസ്തം. *adj.* 1. Grasped, embraced. 2. skilled, skilful.

ലസ്തകി, യുടെ. *s.* A bow. വില്ല.

ലഹരി, യുടെ. *s.* 1. A large wave or surf. 2. intoxication, inebriety, drunkenness. ലഹരിപിടിക്കുന്നു, To be intoxicated.

ലഹരിദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing that intoxicates.

ലളിതം, ത്തിന്റെ. *s.* See ലലിതം.

ലളിതാ, യുടെ. *s.* 1. A woman in general. 2. a beautiful woman. 3. a wanton.

ലക്ഷ്മണ, യുടെ. *s.* 1. The female of the *Indian* crane. വണ്ടാരക്കോഴിപ്പെട. 2. a goose. 3. an ellipsis, a word &c. understood though not expressed.

ലക്ഷ്മണൻ, ന്റെ. *s.* 1. The younger brother of RÁMA. 2. the *Indian* male crane. വണ്ടാരക്കോഴി.

ലക്ഷണമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who possesses good qualities.

ലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, spot or sign. അടയാളം. 2. a symptom of disease, &c. 3. an indication, a predicate, any thing by which an object is designated or distinguished. 4. a rule in science. 5. perfection in outward form or shape, comeliness, beauty, proportion of parts. 6. quality or property. 7. elegance of style. 8. decency, honesty, politeness, good disposition. 9. fortune-telling, prognostication, divination. ലക്ഷണം പറയുന്നു, To divine, to soothsay, to foretel, to predicate.

ലക്ഷണംപറയുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A soothsayer, a fortune-teller, a prognosticator, a diviner.

ലക്ഷണഹീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deformed, ugly person, one void of proper qualities. 2. an indecent person, one of a bad disposition.

ലക്ഷദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* A religious ceremony, performed with great illumination.

ലക്ഷം, ത്തിന്റെ; or ലക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. A lac, one hundred thousand. 2. fraud, disguise. ചതിവ. 3. a mark or butt. 4. aim.

ലക്ഷാധികാരി, യുടെ. *s.* A person of property, wealth, fortune.

ലക്ഷിതം. *adj.* Divined, prognosticated, predicated.

ലക്ഷ്മണ, യുടെ. *s.* The female of the *Sāras* or *Indian* crane. വണ്ടാരക്കൊഴിപ്പെട.

ലക്ഷ്മണൻ, ന്റെ. *s.* 1. The son of DASARAT'HA by SUMITRA. 2. the *Indian* male crane.

ലക്ഷ്മണം, &c. *adj.* Prosperous, fortunate.

ലക്ഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* 1. A mark, a spot, a sign. അടയാളം. 2. chief, principal. മുഖ്യത.

ലക്ഷ്മി, യുടെ. *s.* 1. LECSHMI, one of the three principal female deities of the *Hindus*, the wife of VISHNU and goddess of wealth and fortune. 2. prosperity, success, fortune, riches, wealth. 3. a name of *Sita*, the wife of RÁMA. 4. beauty, splendour. ശൊഭ. 5. the name of a medicinal root. തരുതാളു. 6. turmeric. മഞ്ഞൾ.

ലക്ഷ്മീപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a king, a sovereign, a prince. രാജാവ.

ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻ, ന്റെ. *s.* See the last.

ലക്ഷ്മീവാൻ, ന്റെ. *s.* A prosperous, fortunate, wealthy man. ശ്രീയുള്ളവൻ.

ലക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, or butt. 2. aim. ലാക്ക. 3. a mark, a sign, a token. അടയാളം. 4. a *lac*, a hundred thousand. 5. fraud, disguise.

ലാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Aim. 2. butt or mark. ലാക്കനൊക്കുന്നു, To take aim. ലാക്കമുറിക്കുന്നു, To hit the mark.

ലാഘവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lightness, slightness, delicacy, minuteness. 2. easiness, facility. 3. health.

ലാംഗലദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The pole or shaft of a plough. ഒരംയക്കൊൽ.

ലാംഗലപദ്ധതി, യുടെ. *s.* A furrow. ഉഴപ്പൊളി.

ലാംഗലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plough. കലപ്പ. 2. the penis. 3. the palm tree.

ലാംഗലികി, യുടെ. *s.* 1. A shrub. 2. a small fruit tree.

ലാംഗലീ, യുടെ. *s.* 1. An aquatic plant, *Jussieua repens.* നീർതിപ്പലി. 2. a cocoa-nut tree. തെങ്ങ.

ലാംഗ്രലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hairy tail, as a horse's, &c. വാൽ. 2. a granary, a basket or shed for holding grain or corn.

ലാജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Parched or fried grain. മലർ. 2. grain wetted or sprinkled.

ലാഞ്ഛനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, a sign. അടയാളം. 2. a name, an appellation. പെർ.

ലാഞ്ഛിതം, &c. *adj.* 1. Marked. അടയാളപ്പെട്ട. 2. named. പെർപെട്ട.

ലാടൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a country in the north. 2. an inhabitant or mendicant of that country.

ലാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse-shoe. 2. cloth, clothes. 3. fault, defect.

ലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Speaking, talking. സംസാരിക്കുന്നു.

ലാഭമുള്ള. *adj.* Profitable, advantageous, available.

ലാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gain, profit, lucre, advantage. 2. gain in general, acquisition, acquirement. ലാഭച്ചെതം, Profit and loss. ലാഭത്തിൽ ചെതം, Loss of profit. ലാഭം വരുത്തുന്നു, To gain, to obtain profit.

ലാമജ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of a fragrant grass termed *cuss-cuss*, *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം.

ലായം, ത്തിന്റെ. *s.* A stable, a horse stable.

ലായംവിചാരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Superintendance of the stables.

ലാല, യുടെ. *s.* Saliva, spittle. വായിലെ വെള്ളം.

ലാലസ, യുടെ. *s.* 1. Ardent desire. ആഗ്രഹം. 2. soliciting, begging. യാചന. 3. the longing of pregnant women. 4. wanton sport, dalliance.

ലാലസം, ത്തിന്റെ. *s.* Avarice. അത്യാഗ്രഹം.

ലാലസീകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sauce, gravy. ചാറ.

ലാലാടികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An attentive servant, one who watches his master's countenance, and learns by it what is necessary to be done. യജമാനന്റെ മനസ്സിനെ അറിയുന്ന ഭൃത്യൻ. 2. an idler. മടിയൻ. 3. one who is incapable for business. കാൎയ്യങ്ങൾക്ക പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.

ലാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To caress, to fondle, to indulge, to favour.

ലാവണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Beauty, loveliness. സൌന്ദൎയ്യം. 2. saltness, the taste or property of salt. ഉപ്പുരസം.

ലാവണ്യസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Saltness, the taste or property of salt. ഉപ്പുരസം.

ലാവണ്യാൎജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Property belonging to a woman, consisting of that which has been presented to her at her marriage as a token of respect, as a mark

of kindness, or by her father or mother-in-law.
ലാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of quail, *Perdix Chinensis.* കാടപക്ഷി.
ലാസകൻ, ന്റെ. *s.* A dancer, an actor or mime. ആട്ടക്കാരൻ.
ലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dancing in general. 2. dancing practised by women.
ലാസിക, or ലാസകി, യുടെ. *s.* An actress, a dancing girl. ആട്ടന്നവൾ.
ലാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dancing in general. ആട്ടം. 2. symphony or union of song, dance, and instrumental music. 3. a mode of dancing.
ലാഹിരി, യുടെ. *s.* Intoxication, inebriety, drunkenness.
ലാളനം, or ലാലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Caressing, fondling, fondness, indulgence.
ലാളിക്കുന്നു, or ലാലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To fondle, to favour, to indulge.
ലാളിതം, &c. *adj.* Caressed, fondled.
ലാള്യമാന, യുടെ. *s.* 1. A woman in general. 2. a wanton woman.
ലാക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. *Lac*, a red dye, or an insect which is analogous to the cochineal insect, and like it forms, when dried and prepared, a dye of a red colour; the nest is formed of a resinous substance, which is used in sealing wax, and is usually termed *Shellac.* 2. gum lac. അരക്ക.
ലാക്ഷാതരു, വിന്റെ. *s.* The *Palás* tree, *Butea frondosa.* പ്ലാശ.
ലാക്ഷാപ്രസാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The red *Lodh*, a tree from the bark of which an astringent infusion is prepared, which is used to fix colours in dyeing. മലങ്കമുക.
ലാക്ഷാരസം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of red dye.
ലികുചം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of bread fruit tree, *Artocarpus lacucha.*
ലിഖിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Scripture, writing. 2. a writing, a manuscript, a written book or paper. എഴുത്ത. *adj.* 1. Written. എഴുതപ്പെട്ട. 2. drawn, delineated, painted.
ലിംഗധാരി, യുടെ. *s.* One who wears a *Lingum.* ലിംഗംധരിച്ചവൻ.
ലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark, a spot, a stain, a sign, a token. 2. the penis. 3. the phallus or *Shiva* under that emblem. 4. inference, probable conclusion. 5. the premises leading to a conclusion. 6. nature or *Pracriti*, according to the *Sanchya* philosophy, which considers this as the active power of creation. 7. gender or sex in general; thus, പുല്ലിംഗം, The masculine gender; സ്ത്രീലിംഗം, the feminine gender; നപുംസകലിംഗം, the neuter gender.
ലിംഗവൃത്തി, യുടെ. *s.* A religious hypocrite, one who assumes the dress, &c. of an ascetic in order to get a livelihood.
ലിപി, യുടെ. *s.* 1. Writing in general, handwriting. എഴുത്ത. 2. a writing, a written paper or book, &c. 3. painting, drawing. ചിത്രമെഴുത്ത.
ലിപികരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A writer, a scribe. 2. a painter. എഴുത്തുകാരൻ.
ലിപികാരൻ, ന്റെ. *s.* A writer, a scribe. എഴുത്തുകാരൻ.
ലിപ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A poisoned arrow. വിഷം തെക്കപ്പെട്ട അമ്പ.
ലിപ്തം, &c. *adj.* 1. Smeared, anointed, plastered, spread. പൂചപ്പെട്ട. 2. eaten. തിന്നത. 3. envenomed, spread or touched with any poisonous substance. വിഷം തെക്കപ്പെട്ട. 4. embraced, united, connected with, &c.
ലിപ്സ, യുടെ. *s.* Wish, desire. വാഞ്ഛ.
ലിബി, യുടെ. *s.* See ലിപി.
ലിക്ഷ, യുടെ. *s.* A nit, a young louse or the egg of a louse.
ലീഢം, &c. *adj.* 1. Licked. നക്കപ്പെട്ട. 2. eaten. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.
ലീനം, &c. *adj.* Adhered, attached, united to.
ലീല, യുടെ. *s.* 1. A branch of feminine action proceeding from love. വിലാസം. 2. play, sport, pastime in general. കളി. 3. personation or imitation of the appearance, or manner of another person. വെഷം. 4. amorous or wanton sport. ഉല്ലാസം.
ലീലാഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A play house. ക്രീഡാഗൃഹം.
ലീലാവതി, യുടെ. *s.* A book on accounts.
ലീലാവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A play, amorous or wanton sport. ഉല്ലാസം.
ലുഞ്ചിതകെശൻ, ന്റെ. *s.* One whose head is shaven. തല ചിരച്ചവൻ.
ലുഞ്ചിതം, &c. *adj.* Shaved, clipped. ചിരക്കപ്പെട്ട.
ലുഠനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse's rolling himself on the ground. പുരളുക. 2. rolling on the ground with sorrow or vexation, &c. ഉരുളുക.
ലുഠിതം. *adj.* Rolling on the ground, as a horse, &c. പുരളുന്ന.
ലുണ്ടാകൻ, ന്റെ. *s.* A thief, or robber. കള്ളൻ.
ലുപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Booty, plunder. കൊള്ള.

ലുബ്ധ്യ,ിന്റെ. *s.* Avarice, niggardliness, sparingness, covetousness.

ലുബ്ധകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hunter, a fowler. കാട്ടാളൻ. 2. a covetous or greedy person. ലുബ്ധൻ.

ലുബ്ധത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness, avarice, niggardliness.

ലുബ്ധൻ, ന്റെ. *s.* A miser, a covetous, greedy, cupidinous person, a niggard.

ലുബ്ധം, &c. *adj.* Covetous, greedy, desirous, cupidinous.

ലുലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo.

ലുളിതം, &c. *adj.* Shaken, trembling, tremulous, agitated, stirred. ചഞ്ചലപ്പെട്ട.

ലൂത, യുടെ. *s.* 1. A spider. ചിലന്നി. 2. an ant. ഇരുമ്പ. 3. local inflamation produced by the urine of a spider.

ലൂനം, &c. *adj.* Cut. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ലൂനി, യുടെ. *s.* Cutting, reaping. കൊയ്യുക.

ലൂമം, ത്തിന്റെ. *s.* A tail, a hairy tail as a horse's or monkey's, &c. കുതിര മുതലായവയുടെവാൽ.

ലെഖകൻ, ന്റെ. *s.* A writer, a scribe, a clerk, a copyist, &c. എഴുത്തുകാരൻ.

ലെഖനതൂലിക, യുടെ. *s.* 1. A brush, a pencil. 2. a pen.

ലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* A writing, a letter, an epistle, scripture. എഴുത്ത. ലെഖനം ചെയ്യുന്നു, To write, എഴുതുന്നു.

ലെഖനി, യുടെ. *s.* A pen.

ലെഖനികൻ, ന്റെ. *s* 1. A letter carrier, an express, a post-man. അഞ്ചൽക്കാരൻ. 2. one who signs a paper by proxy, who makes his mark from inability to write, &c.

ലെഖൻ, ന്റെ. *s.* A god, a deity. ദെവൻ.

ലെഖൎഷഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

ലെഖ്യചൂൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* A brush, a pencil. ലെഖനതൂലിക.

ലെഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A letter, an epistle. എഴുതിയ ഒല. 2. a manuscript. എഴുത്ത. 3. a drawing, delineation, painting.

ലെഖ്യസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An office, a counting house, &c. എഴുത്തുപുര, കണക്കുപുര.

ലെഞ്ചി, യുടെ. *s.* A handkerchief or shawl to tie round the head.

ലെപകൻ, ന്റെ. *s.* A plasterer, a bricklayer. പൂചുന്നവൻ.

ലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Plastering, smearing. പൂചൽ. 2. rubbing, anointing (the body.) തെക്കുക. ലെപനംചെയ്യുന്നു, To plaster, to smear.

ലെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Plaster, mortar, cement. ചുണ്ണാമ്പ. 2. a medical external application.

ലെപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Plastering, spreading or smearing ointment, mortar, &c. പൂചുന്നക്രിയ.

ലെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A small quantity, smallness, littleness. *adj.* Small, little.

ലെഷ്ടു, വിന്റെ. *s.* A clod of earth. മണ്കട്ട.

ലെസ,ിന്റെ. *s.* A handkerchief.

ലെഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Licking, or tasting with the tongue. ലെഹനം ചെയ്യുന്നു, To lick, to taste with the tongue.

ലെഹനി, യുടെ. *s.* Borax. പൊൻ കാരം.

ലെഹപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* Preparation of food.

ലെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An electuary in medicine. 2. food.

ലെഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The food or beverage of the gods, nectar, ambrosia. അമൃതം.

ലൊകഗുരു, വിന്റെ. *s.* A name of Siva. ശിവൻ.

ലൊകകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Worldly concerns or affairs.

ലൊകജനനി, യുടെ. *s.* Lecshmi, the wife of Vishnu, and goddess of wealth and fortune. ലക്ഷ്മി.

ലൊകജിത്ത,ിന്റെ. *s.* A *Budd'ha* or *Budd'ha* deified teacher.

ലൊകത, യുടെ. *s.* The custom of th e world. ലൊകമൎയ്യാദ.

ലൊകനാഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the *Jaina* or *Budd'ha* saints. 2. lord of the world.

ലൊകനായകൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാ.

ലൊകനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* The destruction of the world.

ലൊകനീതി, യുടെ. *s.* The name of a treatise on morality.

ലൊകപാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A king, a sovereign. രാജാവ. 2. the governor or preserver of the world. ലൊകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ലൊകപീഡ, യുടെ. *s.* Any public calamity, as war, famine, &c. ജനൊപദ്രവം.

ലൊകബാന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ലൊകമാതാ, വിന്റെ. *s.* Lecshmi, the wife of Vishnu and goddess of wealth and fortune. ലക്ഷ്മി.

ലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A world, or division of the universe. In general, three *Lócas* are enumerated, or heaven, hell, and earth; another classification enumerates seven, exclusive of the infernal regions, *Bhú-lóca* the earth, *Bhuwar-lóca* the space between the earth and the sun, the region of the *Munis, Siddhis, &c.*; *Swer-lóca*,

the heaven of INDRA, between the sun and the polar star; *Maharlóca*, the usual abode of *Bhrigu* and other saints, who are supposed to be co-existent with BRAHMA; during the conflagration of the lower worlds, the saints ascend to the next, or *Jana-lóca* which is described as the abode of BRAHMA's sons SANACA, SANANDA, SANÁTANA, and SANATCUMÁRA; above this is the fifth world or the *Tapo-lóca*, where the deities called *Vairágis* reside; the seventh world *Satya-lóca* or *Brahma-lóca* is the abode of BRAHMA, and translation to this world exempts beings from further birth; the three first worlds are destroyed at the end of each *Calpa*, or day of BRAHMA, the three last at the end of his life, or of one hundred of his years; the fourth *Lóca* is permanent, but is uninhabitable from heat, at the time the three first are burning. Another enumeration calls these seven worlds earth, sky, heaven, middle region, place of births, mansion of the blest and abode of truth, placing the sons of BRAHMA in the sixth division, and stating the fifth, *Jana-lóca*, to be that where animals destroyed in a general conflagration are born again. 2. man, mankind. 3. sight, seeing. 4. a multitude of people.

ലൊകർ, രുടെ. *s. plu.* People, the inhabitants of this world.

ലൊകഖ്യാതി, യുടെ. *s.* 1. Public fame or notoriety. ലൊകപ്രസിദ്ധം. 2. the custom of the world.

ലൊകവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Public or unfounded rumour or report.

ലൊകവാൎത്ത, യുടെ. *s.* Report, rumour.

ലൊകവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Residence in this world.

ലൊകാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The custom of the world.

ലൊകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven. പരലൊകം.

ലൊകാപവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Public disgrace, infamy.

ലൊകായതം, ത്തിന്റെ. *s.* The system of atheistical philosophy taught by CHÁRVÁCA.

ലൊകായതികൻ, ന്റെ. *s.* A follower of the *Chárváca* doctrine, an atheist, an unbeliever.

ലൊകാലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountainous belt, surrounding the outermost of the seven seas, and bounding the world.

ലൊകാവസാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The end of the world.

ലൊകെശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA. ബ്ര ഹ്മാ. 2. a *Jaina* deified sage.

ലൊകൊത്തരം, &c. *adj.* Excellent, elegant, pleasing, agreeable to, or liked by all. സമ്മതം.

ലൊകൊപകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Any public benefit, as plenty, prosperity, &c.

ലൊകൊപദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Any public calamity, as a famine, war, &c.

ലൊചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ball or lump of flesh or meat. 2. the pupil of the eye. 3. stibium or lamp black, &c. so used. 4. an ornament worn by women on the forehead. 5. blue or black, vesture. 6. an ear-ring. 7. the plantain tree. വാഴ. 8. a bow-string. 9. a wrinkled or contracted eye-brow.

ലൊചന, യുടെ. *s.* A goddess of the *Jainas.*

ലൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* The eye. കണ്ണ.

ലൊചനാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Diseased affection of the eye, *Ophthalmia.*

ലൊചമസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Black cumin. കരിഞ്ചീരകം. 2. a flower, *Celosia cristata.*

ലൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Plunder, booty, stolen goods. കവൎച്ച, കൊള്ള. 2. a tear, tears.

ലൊദ്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, the bark of which is used in dyeing, *Symplocos racemosa.* പാച്ചൊറ്റി.

ലൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rejection, cutting off in general, especially used as a grammatical term for dropping letters, syllables, &c. ഛെദനം. 2. disappearance, destruction. നാശം.

ലൊപാമുദ്ര, യുടെ. *s.* The wife of the saint AGASTYA.

ലൊപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be cut off, rejected. ഛെദിക്കുന്നു. 2. to disappear, to suffer elision in grammar.

ലൊപ്ത്രം or ലൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Plunder, booty, stolen goods. കൊള്ള.

ലൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Covetousness, avarice, cupidity, intense or greedy desire. 2. niggardliness, illiberality, meanness.

ലൊഭി, യുടെ. *s.* A covetous, cupidinous, greedy, avaricious man, a miser, a niggard. ലുബ്ധൻ.

ലൊഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To desire, to covet.

ലൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tail, a hairy tail. വാൽ. 2. the hair of the body. രൊമം.

ലൊമശ, യുടെ. *s.* 1. Indian spikenard, *Varleria Jatamansi.* മാഞ്ചി. 2. a sort of *Bonduc.* 3. a plant, *Leea hirta.*

ലൊമഹൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Horripilation, erection of the hair of the body. രൊമാഞ്ചം.

ലൊലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is fickle or unsteady. ചലനസ്വഭാവൻ. 2. greedy, covetous, cupidinous. അത്യാഗ്രഹി.

ലൊലം, &c. *adj.* 1. Shaking, tremulous, moving, un-

steady, fickle. ചലനമുള്ള. 2. desiring, wishing, cupidinous. ആഗ്രഹമുള്ള.

ലൊലുപം, &c. *adj.* Very desirous, or covetous. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ലൊലുഭം, &c. *adj.* Very cupidinous, excessively desirous, very covetous or greedy. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ലൊഷ്ടഭെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A harrow.

ലൊഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A clod, a lump of earth. മൺകട്ട. 2. rust of iron or iron filings. ഇരിമ്പു കിട്ടം.

ലൊഷ്ടു, വിന്റെ. *s.* A clod, a lump of earth. മൺകട്ട.

ലൊഷ്ടുഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A harrow.

ലൊഹകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The load-stone. കാന്തക്കല്ലു.

ലൊഹകാരകൻ, ന്റെ. *s.* A blacksmith, an ironsmith. കൊല്ലൻ.

ലൊഹകിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rust of iron, or iron filings. ഇരിമ്പുകിട്ടം.

ലൊഹജിത്ത,ിന്റെ. *s.* The diamond, as superior to iron in hardness. വജ്രം.

ലൊഹദ്രാവി, യുടെ. *s.* Borax, as that which fuses metal. പൊങ്കാരം.

ലൊഹപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An iron or metal vessel, a pot, a boiler. ഇരിമ്പുപാത്രം.

ലൊഹപൃഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A heron. ഞാറപ്പക്ഷി.

ലൊഹപ്രതിമ, യുടെ. *s.* 1. An image of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള രൂപം. 2. an anvil.

ലൊഹമയം. *adj.* Made of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള.

ലൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Iron, either crude, or wrought. ഇരിമ്പ. 2. any metal. 3. steel.

ലൊഹലൻ, ന്റെ. *s.* One who lisps or speaks inarticulately.

ലൊഹലം, &c. *adj.* Iron, irony. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള.

ലൊഹാഭിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Lustration of arms, ceremonies performed on the ninth of the light half of the month *Aswini;* formerly a celebration observed by princes before opening a campaign, but now usually confined to the domestic decoration and worship of the soldier's arms.

ലൊഹാഭിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Lustration of arms.

ലൊഹിത, യുടെ. *s.* A woman red with anger, or with colour, &c. ചുവന്നവൾ.

ലൊഹിതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ruby. ചുവപ്പു കല്ലു. 2. the planet *Mars.* ചൊവ്വാ.

ലൊഹിതചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron.

ലൊഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. red, (the colour.) ചുവപ്പു. 3. a red kind of Agallochum. ചുവന്ന അകിൽ. 4. red saunders. *adj.* Red, or of a red colour. ചുവന്ന.

ലൊഹിതാംഗൻ, ന്റെ. *s.* The planet *Mars.* ചൊവ്വാ.

ലൊഹിതാശ്വൻ, ന്റെ. *s.* *Agni,* the god of fire. അഗ്നി.

ലൊഹിതിക, യുടെ. *s.* A woman red with passion, anger, or colour, &c. ചുവന്നവൾ.

ലൊഹിനി, യുടെ. *s.* A woman red with passion or anger or painted red. ചുവന്നവൾ.

ലൊഹിനിക, യുടെ. *s.* See the preceding.

ലൌകായതികൻ, ന്റെ. *s.* An atheist, a materialist, a *Budd'ha.*

ലൌകികൻ, ന്റെ. *s.* A secular, as opposed to a spiritual man; one of the secular, as opposed to the regular, or religious *Brahmins.*

ലൌകികം, &c. *adj.* Mundane, secular, worldly, human, what prevails amongst or is familiar to mankind, popular. ലൊകസംബന്ധമായുള്ള.

ലൌഹിതകം, &c. *adj.* Reddish, like or resembling red, &c. ചുവന്ന.

ലൌഹിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Redness. ചുവപ്പു.

വ

വ. The twenty-ninth consonant of the Malayalim alphabet, or more properly the semi-vowel *V*, or rather *W.*

വക, യുടെ. *s.* 1. A part, a portion. 2. a division, a section. 3. means, expedient. 4. goods, property, possessions, estate. 5. species, kind, manner. 6. principal sum, stock in trade. 7. kindred, kin, family. വകപൊലെ, According to one's ability. വകയുണ്ടാക്കുന്നു, To provide means. വകവെക്കുന്നു, To place to the account of. വക വെച്ചുകൊടുക്കുന്നു, To make allowance of, to place to account.

വകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kinsman, a relation, a relative. 2. a partner, a companion.

വകക്കാരി, യുടെ. *s.* A kinswoman, a female relative.

വകച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Composition of a work. 2. making a trench round the root of trees for watering them.

വകതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To distinguish, to discriminate. 2. to sort, to separate, to divide into sorts, to classify.

വകതിരിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Distinguishing, discriminating, discrimination. 2. sorting, dividing into sorts, classification.

വകപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Æschynomene grandiflora.*

വകമാററം, ത്തിന്റെ. *s.* Alteration, change of things, putting one thing for another.

വകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crane. 2. a tree, *Æschynomene grandiflora.*

വകയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To provide means.

വകയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To divide, to put in sorts.

വകയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To compose a work. 2. to make a trench round the root of trees.

വകയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A man of property, a rich man, an able man, a man who has means at his command.

വകുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide, to separate, to divide into sections.

വകുപ്പു, ിന്റെ. *s.* A section, a paragraph, a division, a class.

വകുളം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Mimusops elengi.*

വക്കു, ിന്റെ. *s.* 1. A brim, edge, brink. 2. a border, a hem. 3. hemp. 4. anger or rage, applied to pigs. വക്കിടുന്നു, To be angry.

വക്ക, യുടെ. *s.* A thick rope used for elephants to drag timber with.

വക്കയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To fasten such rope to a timber.

വക്കത്തഴമ്പു, ിന്റെ. *s.* A mark or scar made on the trunk, &c. of an elephant by the friction of the rope in dragging timber.

വക്കനാരു, ിന്റെ. *s.* Hemp.

വക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Singing, scorching, burning slightly or superficially.

വക്കാണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A quarrelsome person, a disputer.

വക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Quarrel, dispute.

വക്കാണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quarrel, to dispute.

വക്കീൽ, ലിന്റെ. *s.* An agent, ambassador, or representative, an attorney, a *Vakeel.* വക്കീലാക്കുന്നു, To appoint a *Vakeel* or an attorney.

വക്കീൽമൎയ്യാദ, യുടെ. *s.* Fees paid to a *Vakeel* or attorney.

വക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To singe, to scorch, to burn slightly or superficially.

വക്തവ്യം. *adj.* 1. Fit or proper to be said or spoken. പറവാൻ യോഗ്യമായുള്ള. 2. vile, bad, reprehensible. നിന്ദ്യം. 3. subject, dependant. വശം. 4. low, base. ഹീനം.

വക്താ, വിന്റെ. *s.* 1. A speaker, an eloquent person. വാചാലൻ. 2. a loquacious, talkative person. 3. a wise or learned person.

വക്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The face, the countenance, the mouth. മുഖം. 2. a sort of garment. 3. metre, verse, especially of the *Védas.*

വക്ത്രാവരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A veil, or covering for the face.

വക്ത്രസംയോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Kissing; embracing.

വക്രഗതി, യുടെ. *s.* 1. A winding or crooked course, or motion, retrogade motion or movement. 2. flight, retreat.

വക്രഗ്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* A camel. ഒട്ടകം.

വക്രത, യുടെ. *s.* 1. Crookedness, distortion, curve, winding, bend, the winding of a river. 2. cruelty, violence, malignity. 3. dishonesty, fraudulence. 4. perverseness. 5. heaviness. 6. disorder, confusion.

വക്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of the planet *Mars.* ചൊവ്വാ. 2. a man of a perverse or violent temper, a cruel, malignant person. ക്രൂരൻ.

വക്രബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Perverseness, a perverted mind.

വക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Flight, retreat.

വക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The winding course of a river or waterfall, the arm or bend of a river. 2. curve, bend. വളവ. *adj.* 1. Crooked, curved, bowed or bent, awry, distorted. വളഞ്ഞ. 2. cruel, violent, malignant. 3. dishonest, fraudulent.

വക്രാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird with a bent neck, the swan or ruddy goose. അരയന്നം.

വക്രാംഗി, യുടെ. *s.* 1. A plant, കടുകരോഹിണി. 2. a tall woman.

വക്രി. *adj.* Speaking falsely, uttering untruths, prevaricating, lying. വ്യാജം പറയുന്ന.

വക്രിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be crooked, bent, curved. 2. to be retrogade (as planets.) 3. to prevaricate, to lie, to speak untruths, to be perverse.

വക്രോക്തി, യുടെ. *s.* Equivocation, evasion, pun, the covert expression of something else than the words used naturally imply, either from the manner in which they are uttered, or some other sense of which they are susceptible.

വങ്കു, ിന്റെ. *s.* A form, a seat.

വങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A base, vile, a bad man.

വങ്കഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sugar of lead.

വങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The bend or elbow of a river, the winding course of a stream. വളവ. 2. lead. 3. tin. ൟയം.

വങ്കസിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A preparation of lead.

വംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Lead. ൟയം. 2. tin. വെള്ളീയം. 3. *Bengal* province, or country. 4. the egg-plant, *Solanum melongena.*

വങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A being singed. 2. cutting.

വങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To be singed, scorched, or burnt slightly. *v. a.* To cut.

വച, യുടെ. *s.* Orris root. വയമ്പ.

വചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A word, speech, speaking. 2. a sentence, phrases, verse. 3. a dictum, aphorism, rule.

വചനീയം. *adj.* 1. To be spoken or said. 2. censurable, to be noticed, or reproved.

വചനെസ്ഥിതം, &c. *adj.* Compliant, conformable, submissive, humble.

വചസ്സ,ിന്റെ. *s.* A word, speech, voice. വാക്ക.

വചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To say, to speak, to tell, to inform. പറയുന്നു. 2. to address.

വജ്രകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Euphorbia.

വജ്രദ്രു, വിന്റെ. *s.* Euphorbia of various species. ചതുരക്കള്ളി.

വജ്രനിഷ്പെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A clap of thunder. ഇടിവെട്ട.

വജ്രപാണി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വജ്രപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The blossoms of the sesamum. എൾപൂ.

വജ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thunderbolt in general, the thunderbolt or weapon of INDRA. ഇടിവാൾ. 2. the diamond, (the diamond being considered analogous in hardness to the thunderbolt, or in fact to be the same substance.) 3. a species of euphorbia, or twisted spurge, *Euphorbia tortilis.*

വജ്രവല്ലി, യുടെ. *s.* A shrub, the four-angled Cissus, *Cissus quadrangularis.* ചങ്ങലമ്പിരണ്ട.

വജ്രക്ഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* An alkaline earth, an impure carbonate of soda.

വജ്രാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A species of euphorbia. ചതുരക്കള്ളി. 2. a snake. പാമ്പ.

വജ്രായുധൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA, as having the thunderbolt for a weapon. ഇന്ദ്രൻ.

വജ്രായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* The weapon of INDRA or the thunderbolt.

വജ്രി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വഞ്ചകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rogue, a cheat, a deceiver, a knave; an impostor; a fraudulent, crafty person. 2. a jackall.

വഞ്ചകം, &c. *adj.* Deceitful, fraudulent, crafty, dishonest.

വഞ്ചന, യുടെ. *s.* Deceit, fraud, cheating.

വഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deceit, cheating, fraud, delusion, trick.

വഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. A boat. 2. a kind of cane or reed growing by the river side. 3. a tree.

വഞ്ചിക, യുടെ. *s.* A treasury.

വഞ്ചിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A boat-man.

വഞ്ചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To deceive, to cheat, to trick, to embezzle, to defraud, to delude.

വഞ്ചിതം, &c. *adj.* Tricked, deceived, cheated. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട.

വഞ്ചിനാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of green snake.

വഞ്ചിപ്പാട്ട,ിന്റെ. *s.* A boat song.

വഞ്ചിപ്പുര, യുടെ. *s.* A boat house.

വഞ്ചിഭൂപതി, യുടെ. *s.* The *Rajah* of Travancore.

വഞ്ചിഭൂമി, യുടെ. *s.* The country of Travancore.

വഞ്ചിവിരുത്തി, യുടെ. *s.* Land or gardens granted by government free of tax or assessment on condition of furnishing boats for the Government on certain occasions.

വഞ്ചിക്ഷ്മാ, യുടെ. *s.* The country of Travancore.

വഞ്ചിക്ഷ്മാപതി, യുടെ. *s.* The king of Travancore. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ.

വഞ്ചീശൻ, ന്റെ. *s.* The king of Travancore.

വഞ്ചീശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

വഞ്ചുളദ്വാദശി, യുടെ. *s.* A particular day observed by the *Hindus.*

വഞ്ചുളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, *Dalbergia ougeiniensis.* 2. the *Asoca* tree, *Jonesia asoca.* അശൊകവൃക്ഷം.

വഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A kind of reed, a cane growing by the river side.

വട, യുടെ. *s.* A pulse cake, made with oil and butter.

വടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pulse ground and fried, in oil or butter. 2. a weight of eight *Máshas.*

വടകിഴക്ക,ിന്റെ. *s.* North-east.

വടക്ക,ിന്റെ. *s.* North.

വടക്കൻ, ന്റെ. *s.* An inhabitant of the north, a north country man, northern. വടക്കൻ കാറ, The north wind.

വടക്കിനി, യുടെ. *s.* A room on the north side or wing of a house.

വടക്കിനെത്ത,ിന്റെ. *s.* See the preceding.

വടക്കുനൊക്കി, യുടെ. *s.* A compass.

വടക്കെ. *adj.* Northern.

വടക്കെദിക്ക,ിന്റെ. *s.* The north quarter.

വടക്കൊട്ട. *adv.* Northward.

വടതി. *adj.* Northern, north.

വടം, ത്തിന്റെ. s. 1. The large Indian fig-tree, or Banian tree, *Ficus Indicus*. പെരാൽ. 2. a string, a rope, a tie. കയറ. 3. a round figure, a circle, a cypher, a ball or globe. 4. a cable. നങ്കൂരകയറ.

വടവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. The large Indian fig-tree. പെരാൽ.

വടശൃംഗം, ത്തിന്റെ. s. 1. A species of Amaranth. *Gomphrena globosa*. വാടാമല്ലി. 2. a bud of the Indian fig-tree. പെരാൽ മൊട്ട.

വടാരകം, ത്തിന്റെ. s. A cord, a string, a rope. കയറ.

വടി, യുടെ. s. A stick, a cane, a rod, a staff.

വടിക്കാരൻ, ന്റെ. s. One armed with a stick, or staff.

വടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To scrape off. 2. to scrape or make even. 3. to shave. 4. to strike a measure. വടിച്ചളക്കുന്നു, To measure by striking.

വടിപ്പ, ിന്റെ. s. 1. Scraping off. 2. making even. 3. shaving. 4. measuring.

വടിപ്പൻ, ന്റെ. s. 1. A measure of quantity. 2. a piece of stick or iron used to strike corn, &c. off the top of a measure.

വടിപ്പയററ, ിന്റെ. s. Fencing with sticks.

വടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To overflow, to flow downwards, to drip down, or trickle. 2. to become dry, to dry up.

വടിവ, ിന്റെ. s. 1. Beauty. 2. any form, or figure. 3. a form of writing. 4. appearance.

വടു, വിന്റെ. s. 1. The *Brahmachári* or religious student after his investiture with the sacred thread. ബ്രഹ്മചാരി. 2. a lad, a youth in general. ബാലൻ. 3. a scar, a mark of a stripe, wound, burn, &c.

വടുക, ിന്റെ. s. 1. A scar, a mark of a stripe, of a wound, burn, &c. 2. a wart, a mole. 3. an indent in a metal vessel.

വടുകത്തി, യുടെ. s. The wife of a വടുകൻ, or a woman of that class.

വടുകൻ, ന്റെ. s. 1. A bondsman, a servant. 2. a man of a certain tribe, a *Teloogu* man.

വട്ട, ിന്റെ. s. 1. The rim of a carriage wheel. 2. folly. 3. a round ball, any thing round, a ball to play with, a foot-ball. 4. the notch of a bow.

വട്ട, യുടെ. s. A common tree, the branches and leaves of which when cut produce a quantity of gum.

വട്ടക, യുടെ. s. 1. A bowl, a charger, a large plate. 2. a salver.

വട്ടക്കളി, യുടെ. s. A certain play perfomed by women going round in a circle.

വട്ടക്കാക്കക്കൊടി, യുടെ. s. A plant, *Asclepias volubilis*.

വട്ടച്ചൊായി, യുടെ. s. Peas, pulse.

വട്ടച്ചൊറിയണം, ത്തിന്റെ. s. A species of nettle, *Artica pilulifera*.

വട്ടൻ, ന്റെ. s. 1. A tick, or louse of cows, dogs and sheep. 2. a kind of fritter made of slices of plantains, &c.

വട്ടൻകൊത്തി, യുടെ. s. A species of *Maina*.

വട്ടപ്പാലം, ത്തിന്റെ. s. A play of children by turning round.

വട്ടപ്പുണ്ണ, ിന്റെ. s. A sort of leprosy with large round spots.

വട്ടപ്പുന്താളി, യുടെ. s. Indigo.

വട്ടമോതിരം, ത്തിന്റെ. s. 1. A ring having a round signet. 2. the iron rim of a round measure.

വട്ടം, ത്തിന്റെ. s. 1. A circle. 2. roundness, any thing of a circular form. 3. a hand bell or sort of cymbal. 4. a potter's wheel, a mill. 5. profit or loss in exchanging money. 6. the value of gold. 7. time, term. 8. commencement, beginning. 9. preparation. 10. state, condition. 11. musical time or measure. വട്ടംകൂട്ടുന്നു, To make preparations, to prepare. വട്ടമിടുന്നു, 1. To circle, to make a circle. 2. to go round.

വട്ടംതിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. s. 1. Turning round or motion in a circle, circulation. 2. whirling round like a wheel, revolution.

വട്ടംതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. v. n. 1. To turn round. 2. to go round in a circle. 3. to whirl round like a wheel.

വട്ടവര, യുടെ. s. A circular line.

വട്ടവാശി, യുടെ. s. 1. Gain or loss in exchanging money. 2. the value of gold.

വട്ടി, യുടെ. s. 1. Interest on money. 2. a grass basket, or one made of split palmira leaves, &c.

വട്ടിപ്പുല്ല, ിന്റെ. s. A sort of grass of which little baskets are made.

വട്ടിവയറ, റിന്റെ. s. A pothelly.

വട്ടിളം, ത്തിന്റെ. s. A large brass pan or caldron.

വട്ടുകളി, യുടെ. s. A kind of play at ball or draughts.

വഡഭി, യുടെ. s. The wooden frame of a thatch. മെൽകൂട്ട.

വഡിശി, യുടെ. s. A fish-hook. ചൂണ്ടൽ.

വഡ്രം. adj. 1. Large, great. വലിയ. 2. small. ചെറിയ.

വഡ്രെലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Large cardamoms. ഏലം. 2. small cardamoms. ചിറ്റെലം.

വണക്കമുള്ളവൻ, ന്റെ. s. A respectful, civil, polite, or humble man.

വണക്കം, ത്തന്റെ. s. 1. Reverence, worship. 2. re-

Watti cara
Day 315

spect, civility. 3. obeisance. 4. submission, obedience. 5. humility.

വണക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To subdue, to humble, to make one obedient. 2. to bend.

വണങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To reverence, to adore, to venerate, to respect, to salute respectfully. 2. to submit one's-self. 3. *v. n.* To bend, to bow.

വണിക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A merchant, a trader, one of the three principal *Hindu* tribes, the *Vaisya.* 2. a sign in the zodiac, *Libra.* തുലാംരാശി.

വണിക്പഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A street with shops on each side.

വണിജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Traffic, trade, commerce. കച്ചവടം.

വണ്ട,ിന്റെ. *s.* A kind of black beetle, or large bee.

വണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A part, a portion, a share. പക്കം.

വണ്ടവാഴി, യുടെ. *s.* A plant, perhaps the ichneumon plant, *Ophioxylon serpentinum.* രാസ്ന.

വണ്ടാരംകൊഴി, യുടെ. The Indian crane.

വണ്ടാർകുഴലി, യുടെ. *s.* A woman, especially a woman with long black hair.

വണ്ടി, യുടെ. *s.* 1. A cart, a carriage, a wain or waggon. 2. the nave of a wheel.

വണ്ടിക്കടുക്കൻ, ന്റെ. *s.* An ear-ornament worn by men.

വണ്ടിക്കയറ, റിന്റെ. *s.* A cart-rope, a wain-rope.

വണ്ടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A charioteer, a waggoner. 2. a cleaner of vessels at temples.

വണ്ടിക്കാള, യുടെ. *s.* A draft bullock.

വണ്ടിക്കുതിര, യുടെ. *s.* A carriage horse.

വണ്ടിപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* The work or service of cleaning vessels at temples and victualling houses.

വണ്ടൊട,ിന്റെ. *s.* The shelly wings of a beetle.

വണ്ണ, യുടെ. *s.* 1. The leg. 2. the calf of the leg. 3. a woman who has borne a child or who is recently delivered.

വണ്ണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A stout, robust, corpulent man.

വണ്ണത്താൻ, ന്റെ. *s.* A washerman.

വണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A kind of plantain tree.

വണ്ണൻപഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of ripe plantain.

വണ്ണം, *part.* In composition, way, manner or method. ഇംവണ്ണം, In this way or manner. അതിൻവണ്ണം, According to, in like manner.

വണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Thickness, bigness. 2. stoutness, robustness, corpulency. വണ്ണംവെക്കുന്നു, To grow thick, big, large, &c.

വണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To thicken, to become thick, stout, big, large.

വത്. *ind.* 1. A particle analogous to ah, oh, &c. expressive of sorrow. 2. compassion. 3. pleasure. 4. oh, ho, a vocative particle.

വതംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crest. ശിരൊലങ്കാരം. 2. an ear-ring. കൎണ്ണാലങ്കാരം.

വൽ. *ind.* As, like, similar. This is more generally considered as an affix to words technically termed വതി; which see.

വതി, A Sanscrit affix to nouns, as ഭാഗ്യവതി, from ഭാഗ്യം (blessed or happy) and വതി, A blessed woman.

വത്സ, യുടെ. *s.* A term of endearment used to children, scholars, &c.

വത്സകം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal tree, *Wrightea antidysenterica.* കുടകപ്പാല.

വത്സതരം, ത്തിന്റെ. *s.* A steer. മുലകുടിമാറിയ കിടാവ.

വത്സനാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* An active poison, apparently the root of a vegetable, and said to be brought from *Nepal.*

വത്സനാഭി, യുടെ. *s.* See the preceding.

വത്സൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. 2. a bull calf. 3. a year.

വത്സം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The breast, the chest. 2. a calf. 3. a year.

വത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* A year.

വത്സല, യുടെ. *s.* An affectionate, kind woman. വാത്സല്യമുള്ളവൾ.

വത്സലൻ, ന്റെ. *s.* An affectionate, kind man. വാത്സല്യമുള്ളവൻ.

വത്സലം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection, fondness. വാത്സല്യം. *adj.* Affectionate, kind, fond.

വത്സാദനി, യുടെ. *s.* A plant, heart-leaved moon seed, *Menispermum cordifolium.* ചിററമൃത.

വദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mouth. 2. the face, countenance, visage. മുഖം.

വദൻ, ന്റെ. *s.* A speaker, an orator, one who speaks well and sensibly.

വദന്തി, യുടെ. *s.* Speech, discourse, talk. വാക്ക.

വദന്യം, or വദാന്യം, &c. *adj.* 1. Munificent, generous, liberal, bountiful. ഔദാൎയ്യമുള്ള. 2. speaking kindly or agreeably. നല്ലവണ്ണം പറയുന്ന.

വദം, &c. *adj.* Speaking, able to speak, speaking well or sensibly. നല്ലവണ്ണം പറയുന്ന.

വദാവദൻ, ന്റെ. *s.* A speaker, one able to speak, an eloquent man. സംസാരിക്കുന്നവൻ.

വദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To speak, to converse. സംസാരിക്കുന്നു.

വധം, ത്തിന്റെ. *s.* Slaughter, killing, murder. കുല.

വധസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of slaughter, a slaughter-house. കുലനിലം.
വധാൎത്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacrifice of a sheep, &c.
വധാൎഹൻ, ന്റെ. *s.* One deserving of death. വധ്യൻ.
വധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To kill, to slay, to murder. കൊല്ലുന്നു.
വധു, വിന്റെ. *s.* 1. A wife. ഭാൎയ്യ. 2. a bride, a young wife. 3. a daughter-in-law, a son's wife. പുത്രഭാൎയ്യ. 4. a woman in general, a female. സ്ത്രീ. 5. a gramineous plant, *Trigonella corniculata.* ജൊനകപ്പുല്ല.
വധൂജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A woman.
വധൂടി, യുടെ. *s.* 1. A son's wife. പുത്രഭാൎയ്യ. 2. a young woman living in her father's house whether married or unmarried.
വധൊദ്യതൻ, ന്റെ. *s.* One who endeavours to kill or slay.
വധൊദ്യമൻ, ന്റെ. *s.* One who endeavours to kill or slay.
വധൊദ്യമം, ത്തിന്റെ. *s.* Attempt or endeavour to kill or slay.
വധ്യചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A mark or symbol shewing the desert of execution.
വധ്യൻ, ന്റെ. *s.* One deserving of death. കൊല്ലപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.
വനകരി, യുടെ. *s.* A wild elephant. കാട്ടാന.
വനഗൊചരൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a fowler, &c. any one living or following his business in forests and thickets.
വനചരൻ, ന്റെ. *s.* A forester, a hunter. കാട്ടാളൻ.
വനചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wild elephant. കാട്ടാന. 2. a monkey. കുരങ്ങ.
വനചാരി, യുടെ. *s.* The wife of a forester. കാട്ടാളസ്ത്രീ.
വനജന്തു, വിന്റെ. *s.* A wild beast, a forest animal. കാട്ടുമൃഗം.
വനജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. താമര. 2. a fragrant grass, *Cyperus rotundus.* മുത്തങ്ങ. 3. an elephant. ആന. The term is applicable to any wild plants or animals.
വനതരു, വിന്റെ. *s.* A forest tree.
വനതിക്തിക, യുടെ. *s.* A climbing plant, *Cissampelos hexandra.* പാടവള്ളി.
വനദഹനൻ, ന്റെ. *s.* A forest fire. കാട്ടുതീ.
വനദീപം, ത്തിന്റെ. *s.* The flower termed *Michelia champaca,* as illuminating a garden.
വനദെവത, യുടെ. *s.* A forest demon.
വനദ്വിപം, ത്തിന്റെ. *s.* A wild elephant. കാട്ടാന.
വനനിധി, യുടെ. *s.* The ocean, the sea.
വനപാദപം, ത്തിന്റെ. *s.* A forest tree.
വനപാവകൻ, ന്റെ. *s.* A forest fire or conflagration. കാട്ടുതീ.
വനപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A woodland country, a forest, a wilderness.
വനപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cocila* or *Indian* cuckoo. കുയിൽ.
വനഭൂമി, യുടെ. *s.* A woodland country.
വനഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating in a forest.
വനമല്ലിക, യുടെ. *s.* A wild jasmine. കാട്ടുമുല്ല.
വനമഹിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A wild buffalo. കാട്ടുപൊത്ത.
വനമക്ഷിക, യുടെ. *s.* A gadfly. കാട്ടീച്ച.
വനമാല, യുടെ. *s.* The garland or chaplet worn by *Crishna.* കൃഷ്ണന്റെ മാല.
വനമാലി, യുടെ. *s.* A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.
വനമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wild animal. 2. a monkey.
വനമുൽഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of kidney bean, *Phaseolus lobatus.* കാട്ടുപയറ.
വനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A forest, a wood, an uncultivated and open country. കാനനം. 2. a grove, a garden. തൊപ്പ. 3. water. വെള്ളം. 4. a place for burning or burying dead bodies. ചുടലക്കളം.
വനവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dwelling or abiding in a wilderness. 2. the abode or residence of a hermit.
വനവാസി, യുടെ. *s.* An anchorite, a hermit.
വനശൃംഗാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Ruellia longifolia.*
വനസഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Residence, or wandering about, in a wilderness.
വനസഞ്ചാരി, യുടെ. *s.* 1. One who wanders about in a wilderness; a hermit. 2. a monkey.
വനസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of groves or forests. വലിയ കാട.
വനസൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of wild yam.
വനസ്ഥം, &c. *adj.* Wild, savage, forest, or grove-abiding.
വനസ്ഥലി, യുടെ. *s.* A place or site of ground in a forest prepared for a residence.
വനസ്പതി, യുടെ. *s.* A tree that bears fruit but no apparent blossoms, as several species of the fig, the *jack,* &c.
വനഹുതാശനൻ, ന്റെ. *s.* A forest conflagration. കാട്ടുതീ.
വനാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* A desert, or uninhabited place.
വനായു, വിന്റെ. *s.* The name of a country distinguished for its breed of horses.
വനായുജം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse of the *Vanáya* breed.

വനാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Living or eating in a forest.
വനിത, യുടെ. *s.* 1. A woman in general. സ്ത്രീ. 2. a beloved woman, a wife, a mistress.
വനീപകൻ, or വനീയകൻ, ന്റെ. *s.* A beggar, a mendicant. ഇരക്കുന്നവൻ.
വനെചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A forester, a hunter, one of a savage tribe inhabiting woods. കാട്ടാളൻ, വെടൻ. 2. an imp, a demon.
വനൊദ്ഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wild jasmine. കാട്ടുമുല്ല. 2. wild cotton.
വനൌകസ്സ,ിന്റെ. *s.* A monkey, an ape. കുരങ്ങ.
വങ്കരിമാൻ, ന്റെ. *s.* A sort of deer.
വന്തി, യുടെ. *s.* Detaining any thing for the payment of a debt. വന്തിപിടിക്കുന്നു, To detain any thing for the payment of a debt.
വന്ദ, യുടെ. *s.* 1. A parasite plant, *Epidendrum tessalantum, &c.* ഇത്തിൾകണ്ണി. 2. any parasite plant. 3. a female beggar. ഇരക്കുന്നവൾ.
വന്ദന, യുടെ. *s.* Praise, praising, adoration.
വന്ദനമാല, യുടെ. *s.* The ornamented arch of a gateway; a triumphal arch.
വന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reverence, worship, adoring. 2. obeisance, respect, civility, homage. 3. praise, praising.
വന്ദനീയം. *adj.* Praise-worthy, to be eulogised or praised. വന്ദിക്കപ്പെടുത്തക്ക.
വന്ദാരു. *adj.* Civil, polite, complimentary. വന്ദനശീലമുള്ള.
വന്ദി, യുടെ. *s.* A panegyrist, a bard, a herald, a servant whose duty it is to proclaim the titles of a great man, as he passes along, or a poet who sings the praises of a prince in his presence, or accompanies an army to chant martial songs; a praiser, a flatterer. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.
വന്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To worship, to adore, to reverence, to revere. 2. to salute reverently, to make obeisance. 3. to praise, to panegyrise, to eulogise.
വന്ദിതം, &c. *adj.* 1. Reverenced, worshipped, adored. വന്ദിക്കപ്പെട്ട. 2. praised, eulogised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
വന്ദി, യുടെ. *s. mas. & fem.* A captive, a prisoner, a man or woman confined.
വന്ദ്യം, &c. *adj.* Reverential, adorable, worthy of reverence, respect, &c. വന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യം.
ബ വന്ധകി, യുടെ. *s.* A whore, a harlot. വെശ്യ.
വന്ധകീസുതൻ, ന്റെ. *s.* The son of a harlot. വെശ്യാപുത്രൻ.
വന്ധ്യ, യുടെ. *s.* A barren woman. മച്ചി.
വന്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An unfruitful tree, or one that bears no fruit. കായിക്കാത്ത വൃക്ഷം.
വൻ. *adj.* In composition, 1. Great. 2. strong. 3. cruel.
വൻകാററ,ിന്റെ. *s.* A strong wind.
വന്നി, യുടെ. *s.* The name of a tree, the *Sumi* tree, *Mimosa suma.* (Rox.)
വൻതെൻ, നിന്റെ. *s.* Wild honey.
വൻപ,ിന്റെ. *s.* Boasting, pride, arrogance. വൻപു പറയുന്നു, To boast, to vaunt.
വൻപട, യുടെ. *s.* A large army.
വൻപൻ, ന്റെ. *s.* 1. A boaster, a proud, arrogant man. 2. a stout, robust or large man.
വൻപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To vaunt, to be puffed up with pride, to grow arrogant or great.
വമ്പുലി, യുടെ. *s.* A large tiger.
വമ്പെ. *ind.* A particle expressing, 1. Surprise, astonishment. 2. fear.
വന്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excessive intoxication. 2. great fury.
വന്മരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large timber or tree.
വന്മഴ, യുടെ. *s.* Heavy or excessive rain.
വന്മീകം, ത്തിന്റെ. *s.* See മല്മീകം.
വന്മൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Excessive lust, desire, greediness, covetousness.
വന്യ, യുടെ. *s.* 1. A multitude of groves. വന സമൂഹം. 2. a quantity of water.
വന്യഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating or feeding in a wood or forest.
വന്യഭൊജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Feeding in a forest.
വന്യം, &c. *adj.* Forest, savage, wild, produced in a wood, &c. വനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന.
വന്യാശനൻ, ന്റെ. *s.* One who eats or feeds in a forest.
വപ, യുടെ. *s.* 1. The mucous or glutinous secretion of the flesh or bones; according to some also the marrow of the bones. മെദസ്സ. 2. a hole, or cavity. പൊത.
വപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sowing seed. വിത. 2. shaving. ക്ഷൌരം. 3. semen virile. ലിംഗം.
വപുസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. a handsome form or figure.
വപ്പ,ിന്റെ. *s.* The under lip.
വപ്പുകടി, യുടെ. *s.* Biting the lower lip.
വപ്പി, യുടെ. *s.* An ugly face, a sullen countenance, a term of reproach.
വപ്രക്രിയ, യുടെ. *s.* Working in a field.
വപ്രക്രീഡ, യുടെ. *s.* Butting, as of an elephant, or bull, &c.

വപ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A field. വയൽ. 2. a rampart, a mud wall. കൊട്ട. 3. the foundation of any building. അടിസ്ഥാനം. 4. the gate of a fortified city. ഗൊപുരവാതിൽ. 5. a shore or bank. കര. 6. lead. ൟയം.

വമഥു, വിന്റെ. *s.* 1. Vomiting, ejecting any thing from the mouth. ഛൎദി. 2. water ejected from an elephant's trunk. തുമ്പിക്കയിലെ വെള്ളം.

വമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Vomiting, ejecting any thing from the mouth. ഛൎദി.

വമം, ത്തിന്റെ. *s.* Vomiting. ഛൎദി.

വമി, യുടെ. *s.* Vomiting, sickness. ഛൎദി.

വമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To vomit, to be sick.

വമിതം. *adj.* Vomited. ഛൎദിക്കപ്പെട്ട.

വംശകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* The original progenitor of a race or family.

വംശചരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A chronicle or genealogical history.

വംശചരിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A genealogical table or list, the history of a race or dynasty, &c.

വംശപാരമ്പൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Genealogy, pedigree.

വംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Race, lineage, family, tribe, extraction. കുലം. 2. assemblage, multitude. കൂട്ടം. 3. a bamboo. മുള.

വംശരൊചന, യുടെ. *s.* An earthy concretion of a milk white colour, formed in the hollow of the bamboo, and known by the name of bamboo manna.

വംശവഴി, യുടെ. *s.* Generation, genealogy, lineage, family line.

വംശശലാക, യുടെ. *s.* 1. The bamboo pipe that forms the body of the *Vina* or lute. 2. any small bamboo pin or stake, as the bar of a cage, &c.

വംശാങ്കുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Family blood. 2. offspring of a family.

വംശാദികം, ത്തിന്റെ. *s.* A pipe, a fife, a flute.

വംശികം, ത്തിന്റെ. *s.* Aloe wood.

വംശ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. 2. a pupil, a scholar.

വംശ്യം, &c. *adj.* Of a good family.

വയനാ, വിന്റെ. *s.* The name of a knotty tree.

വയനാവടി, യുടെ. *s.* A knotty stick.

വയനാട, ിന്റെ. *s.* The name of a country in Malabar, *Wayanád.*

വയമ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Orris root. 2. sweet flag, *Acorus calamus.* 3. a kind of fish.

വയല, ിന്റെ. *s.* A field, an open spot of ground.

വയല്ചുള്ളി, യുടെ. *s.* The long-leaved Barleria, bearing a dark blue flower, *Barleria longifolia.*

വയസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. The moon plant, *Asclepias acida.* മിനങ്ങാണി. 2. emblic myrobalan, *Phyllanthus emblica.* നെല്ലി. 3. yellow myrobalan, *Terminalia chebula.* കടുക്കാമരം. 4. a woman's female friend or companion, a confidante.

വയസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man in the prime of life, a mature, middle aged person, one past childhood or from sixteen to seventy. 2. a friend, an associate, a cotemporary.

വയസ്യൻ, ന്റെ. *s.* A friend, a contemporary an associate or companion. ചങ്ങാതി.

വയസ്യാ, യുടെ. *s.* A woman's female friend, companion or confidante.

വയസ്സി, യുടെ. *s.* An old man.

വയസ്സിനി, യുടെ. *s.* An old man.

വയസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. Age, time of life. 2. youth. 3. a bird. വയസ്സുചെല്ലുന്നു, വയസ്സുപുകുന്നു, To grow old, to become aged.

വയസ്സുചെന്നവൻ, ന്റെ. *s.* An old man.

വയറ, റ്റിന്റെ. *s.* 1. The belly, the abdomen. 2. the stomach. വയറിളക്കുന്നു, To evacuate the bowels by medicine. വയറിളകുന്നു, The bowels to be evacuated.

വയറ, യുടെ. *s.* Meadow or pasture grass.

വയറൻ, ന്റെ. *s.* A man with a large or potbelly.

വയറി, യുടെ. *s.* A woman with a large abdomen.

വയറിളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Evacuation or purging of the bowels by medicine.

വയറാട്ടി, യുടെ. *s.* A midwife.

വയറുനൊവ, ിന്റെ. *s.* Pain in the bowels.

വയൊധികൻ, ന്റെ. *s.* A young or middle aged man.

വയൊവൃദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* An old man.

വയ്ക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Straw. 2. unfruitfulness, the being seedless.

വയ്ക്കൊൽതുറു, വിന്റെ. *s.* A heap of straw.

വയ്ക്കൊൽപിരി, യുടെ. *s.* A band of twisted straw.

വയ്ക്കൊൽപുര, യുടെ. *s.* A straw hut.

വയ്ക്കൊൽപുറ, യുടെ. *s.* A heap of straw.

വയ്യങ്കതക, ിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Flacourtia sapida.* (Rox.)

വയ്യാകരണൻ, ന്റെ. *s.* A grammarian.

വയ്യാവെലി, യുടെ. *s.* A causeless dispute, molestation or oppression.

വയ്യാവെലിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who raises a dispute without any cause, an unjust oppressor.

വര, യുടെ. *s.* 1. A line, a continuous line. 2. a mark, a

streak. 3. a line, or furrow of the forehead. 4. a wrinkle on the body. 5. lines or marks on the joints of the fingers inside, also on the palms of the hand. 6. a square on a chess-board. 7. a die. 8. learning to write. 9. the three myrobalans. 10. a sort of perfume, *Rénuca*. 11. a plant, *Cissampelos hexandra*.

വരക,ിന്റെ. *s.* A specious of grain, *Paspalum frumentum*. There are different kinds of വരക.

വരകരി, യുടെ. *s.* Seed of the above.

വരകൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A carpenter's guage. 2. a rule, a ruler.

വരച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Drawing a line. 2. ruling, marking. 3. the state of being wrinkled.

വരട,ിന്റെ. *s.* A dry cocoa-nut. ഉണ്ടക്കതെങ്ങ.

വരട, യുടെ. *s.* 1. A goose or female swan. അരയന്നപ്പെട. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The many-flowered jasmine. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരടി, യുടെ. *s.* 1. A goose or female swan. അരയന്നപ്പെട. 2. a wasp. കടന്നൽ.

വരട്ടുകാ, യുടെ. *s.* Dry fruit.

വരട്ടുചാണകം, ത്തിന്റെ. *s.* Dry cow-dung.

വരട്ടുതെങ്ങാ, യുടെ. *s.* A ripe or dried cocoa-nut.

വരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To dry. 2. to fry, to broil. 3. to cure, to heal a wound, or to apply medicine to dry up a sore.

വരട്ടുപിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of disease, a bilious complaint.

വരട്ടുമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* Dried turmeric.

വരണ, യുടെ. *s.* The smooth Tapia or garlic pear, *Cratæva tapia*, or *Capparis trifoliata*. നീർമാതളം.

വരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Appointing, selecting, choosing. 2. surrounding, enclosing. 3. screening, covering. 4. nourishing, supporting. 5. an outer building, an enclosure, a wall of masonry, &c. മതിൽ. 6. a tree, *Capparis trifoliata*.

വരണസി, യുടെ. *s.* The city *Benares*. കാശിനഗരം.

വരണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To harrow. 2. to rake or collect grass, weeds, &c. 3. to hoe up grass.

വരണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eruption or pimples on the face. മുഖക്കുരു. 2. a portico. 3. a heap of grass or straw. വയ്ക്കോൽതുറു. 4. the string of a fish-hook. 5. a packet, a package.

വരത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A stranger. 2. an uninvited guest.

വരത്രം, യുടെ. *s.* 1. An elephant's leathern girth. ആനയുടെ കച്ചക്കയറ. 2. a thong, a stripe of leather.

വരദ, യുടെ. *s.* A girl, a virgin. കന്യക.

വരദൻ, ന്റെ. *s.* One who grants a prayer, or confers a boon, a benefactor. വരത്തെ കൊടുക്കുന്നവൻ.

വരദം, &c. *adj.* 1. Granting a prayer, conferring a boon. 2. propitious, favourable, indulgent.

വരദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Granting a boon, or blessing. വരത്തെ കൊടുക്കുക. 2. a place of pilgrimage.

വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A husband. ഭൎത്താവ. 2. a bridegroom. മണവാളൻ. 3. an excellent man. ശ്രെഷ്ഠൻ. 4. a name of Siva. ശിവൻ. 5. the elder brother.

വരപ്രസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A gift, a benefit, a favour, a blessing.

വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A boon, favour, blessing, especially a supernatural or divine gift. അനുഗ്രഹം. 2. a gift, a talent. 3. excellency. ശ്രെഷ്ഠത. 4. requesting, soliciting, especially prevailing on any person by entreaty to undertake any business. അപെക്ഷ. 5. saffron. കുങ്കുമം. *adj.* 1. Best, excellent. ശ്രെഷ്ഠം. 2. eldest. മൂത്ത. 3. a little approved, slightly liked, better, preferable. *ind.* Better, sooner, rather, preferable.

വരമ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A bank, a low ridge thrown up in corn fields to retain water or to separate them. 2. a causeway. 3. a limit, a border, a boundary. 4. a pathway. വരമ്പിടുന്നു, To make a bank, to bank. വരമ്പുകുത്തുന്നു, To repair a bank.

വരമ്പുവഴി, യുടെ. *s.* A causeway.

വരയാട,ിന്റെ. *s.* A kind of sheep, marked with streaks.

വരരുചി, യുടെ. *s.* The name of a poet, and philosopher.

വരവ,ിന്റെ. *s.* 1. Coming, advent. 2. income, revenue, receipts, emolument, profit, pay.

വരവചിലവ,ിന്റെ. *s.* Income and expenditure, receipts and disbursements.

വരവൎണ്ണിനി, യുടെ. *s.* 1. An excellent woman. ഉത്തമസ്ത്രീ. 2. a virtuous woman. 3. a woman in general. 4. turmeric. മഞ്ഞൾ. 5. lac. 6. a brownish yellow pigment. ഗൊരൊചന. 7. a name of Guari. 8. Saraswati. 9. Lecshmi.

വരവാണി, യുടെ. *s.* An eloquent speaker, a good orator. മധുരവാക്ക പറയുന്നവൻ.

വരളി, യുടെ. *s.* Dry cow-dung.

വരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become dry. 2. to be fried or broiled.

വരാ, യുടെ. *s.* 1. A plant. 2. the three myrobalans. 3. a sort of perfume.

വരാംഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cassia bark, or woody cassia. ലവംഗത്തൊലി.

വരാംഗന, യുടെ. *s.* An excellent woman.

വരാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The head. ശിരസ്സ. 2. a privity, a private part, male or female. 3. the vulva. യൊനി. 4. cassia bark. ലവംഗത്തൊലി. 5. an elegant form or body.

വരാംഗരൂപൊപെതം. *adj.* Handsome and well-shaped.

വരാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small shell termed a *cowrie* used as money in some parts of *India.* കവിടി. 2. the seed vessel of the lotus. താമരക്കാ. 3. a rope, a cord, a string.

വരാടി, യുടെ. *s.* A small shell termed a *cowrie.* കവിടി.

വരാടിക, യുടെ. *s.* The *Nagésara* plant.

വരാരൊഹ, യുടെ. *s.* An excellent or elegant woman. ഉത്തമസ്ത്രീ.

വരാൽ, ലിന്റെ. *s.* The name of a fish.

വരാസി, യുടെ. *s.* Coarse cloth. സ്ഥൂലവസ്ത്രം.

വരാഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. The gold coin termed a *pagoda.* 2. a name of VISHNU in the third *avatar* in which he assumed the form of a boar. വിഷ്ണു.

വരാഹമിഹിരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a celebrated astronomer.

വരാഹമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* An *avatar* of VISHNU when he assumed the form of a boar. വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു അവതാരം.

വരാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hog, a boar. പന്നി. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a fragrant grass. മുത്തങ്ങാ. 4. one of the eighteen smaller *Dwípas* or divisions of the universe.

വരാളി, യുടെ. *s.* A division of music. ഒരു രാഗം.

വരി, യുടെ. *s.* 1. A kind of paddy growing spontaneously, the grains are oblong, and armed with rough beards. 2. a line, a row. 3. a mark, or dot in writing. 4. a plant, *Asparagus racemosus.* 5. tribute, tax, a levy. 6. spots on the face and on the breast. 7. length, distance. 8. rice-corn, paddy. 9. the lines on the inside joints of the fingers. 10. a course, or layer, of stones or bricks in a wall, &c. 11. a collection, contribution. 12. the penis of animals. വരിയിടുന്നു, 1. To make or put a line. 2. to levy a contribution. വരിപിഴെക്കുന്നു, To miss the line. വരികൊടുക്കുന്നു, To subscribe to a contribution.

വരിക്ക. *adj.* Good, sweet, applied to fruits only.

വരിക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A kind of creeper, or woodbine. *Smilax aspera.*

വരിക്കമാങ്ങാ, യുടെ. *s.* A sweet or good kind of mango, *Mangifera Indica.*

വരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To receive, to take, to accept.

വരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Tying, binding rods, &c. along a roof in a regular order at a certain distance from each other. 2. tying a rope round a vessel in a kind of net work. 3. oppression.

വരിനെല്ലു, ിന്റെ. *s.* A superior kind of paddy or rice grain, which grows spontaneously in rivers and tanks, &c.

വരിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. A ledge. 2. a ginger, or turmeric bed. വരിപ്പു താങ്ങുന്നു, To raise a ginger bed.

വരിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Tribute money, tax.

വരിപ്പുലി, യുടെ. *s.* A striped tiger.

വരിമാൻ, ന്റെ. *s.* A deer said to resemble an ass.

വരിമീൻ, ന്റെ. *s.* A sort of carp.

വരിയൻ. *adj.* Striped, variegated.

വരിയൻപുലി, യുടെ. *s.* A tiger with long stripes on its skin, the royal tiger.

വരിയാത്തകിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* *Indian* or *China* Rhubarb, *Rheum Palmatum.*

വരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To write, to draw lines. 2. to bind lathes or sticks in a regular order for covering a roof with cocoa-nut leaves, &c. 3. to tie together. 4. to tie a net work over a vessel. 5. to oppress by tying a rope round the arms. 6. to tie up bundles.

വരിവസിതം, &c. *adj.* Served, honoured, adored as a deity or spiritual teacher.

വരിവസ്യ, യുടെ. *s.* Service, honour, especially such devoted obedience as a pupil pays his spiritual preceptor.

വരിവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A stream of running water after a shower of rain.

വരിഷകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rainy season. 2. the space or period of a year.

വരിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A year. 2. the rains, or rainy season.

വരിഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rain, to shower down.

വരിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* A most excellent woman. മഹാശ്രെഷ്ഠ.

വരിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A most excellent man. മഹാശ്രെഷ്ഠൻ.

വരിഷ്ഠം. *adj.* 1. Largest, greatest. 2. best, most preferable. അതിശ്രെഷ്ഠം. 3. heaviest, mightiest.

വരീയസ. *adj.* 1. Very large, largest, most large. മഹാവലിയ. 2. best, most preferable. 3. extremely young, tender, infantine.

വരിയാൻ, ന്റെ. *s.* A most excellent person. മഹാ ശ്രേഷ്ഠൻ.

വരുണദിൿ,ിന്റെ. *s.* The west point or quarter. പടിഞ്ഞാറ ദിൿ.

വരുണൻ, ന്റെ. *s.* 1. Waruna, the *Hindu Neptune*, or deity of water, and regent of the west. 2. one of the twelve *A'dityas*.

വരുണമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The watery region, ruled by Waruna.

വരുതി, യുടെ. *s.* 1. Command, order. 2. authority, power. 3. report.

വരുത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Labour, trouble, toil, difficulty, sorrow.

വരുത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To send for by means of another person.

വരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. n.* To cause to come, to send for.

വരുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To come. 2. to arrive. 3. to happen, to occur. വന്നുകൂടുന്നു, To occur, to happen.

വരുംകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The future time, the future. 2. the future tense in *Grammar*.

വരുംകൊല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* The coming or next year.

വരുംഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Future or remote consequence.

വരുംവഴി. *adv.* In the way, on the road, when coming.

വരൂഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of ledge, round a carriage, as a defence from the effects of collision. 2. armour, mail.

വരൂഥിനി, യുടെ. *s.* An army. സെന.

വരെ. *part.* As far as, until, till, to, up to.

വരെക്ക. *part.* Up to, until.

വരെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To mark, to draw a line. 2. to describe, to delineate. 3. to rule. 4. to write.

വരെണ്യൻ, ന്റെ. *s.* A chief person. പ്രധാനൻ.

വരെണ്യം, &c. *adj.* Chief, noble, principal, pre-eminent. പ്രധാനമായുള്ള.

വരെയും, *postpos.* Up to, as far as.

വൎക്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* A young animal.

വൎക്കത്ത,ിന്റെ. *s.* Richness.

വൎക്കൊപ്പുലൊഞ്ചി, യുടെ. *s.* A tree, *Sapindus cornifolius.* (Willd.) also ഉരിഞ്ഞി.

വൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A class, tribe or species. 2. a multitude of similar things as *Cawargam*, the class of guttural letters, *Tri-warga* a class of three (objects, &c. as love, duty and wealth.) 3. a chapter, a book, a section. 4. a square number (in arithmetic.)

വൎഗ്ഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To multiply.

വൎച്ചസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Form, figure, shape. ആകൃതി. 2. light, lustre. തെജസ്സ. 3. fœces. മലം.

വൎച്ചസ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Fœces, excrement. മലം.

വൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quitting, abandonment, shunning, avoiding. ത്യാഗം. 2. injury, hurting. 3. killing. കുല.

വൎജ്ജനി, യുടെ. *s.* Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

വൎജ്ജനീയം. *adj.* 1. Improper, censurable, wicked; proper to be avoided. 2. irregular, to be excepted. ത്യജിക്കത്തക്കത.

വൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To relinquish, give up, abandon; to quit. വിട്ടുകളയുന്നു.

വൎജ്ജിതം. *adj.* 1. Abandoned, avoided. ത്യജിക്കപ്പെട്ട. 2. excluded, excepted. നീക്കപ്പെട്ട.

വൎജ്ജ്യം. *adj.* 1. Improper, censurable, wicked; proper to be avoided. ത്യജിക്കെണ്ടുന്ന. 2. irregular, to be excepted.

വൎണ്ണക, യുടെ. *s.* 1. A paint, a pigment, as indigo, orpiment, &c. ചായം. 2. touch, standard, fineness, purity of gold. മാറ.

വൎണ്ണകൻ, ന്റെ. *s.* A panegyrist, a bard, a poetical encomiast by tribe and profession. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

വൎണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perfume for the person, especially pounded or ground. 2. sandal. ചന്ദനം.

വൎണ്ണതൂലി, യുടെ. *s.* A pen. എഴുത്തുതൂവൽ.

വൎണ്ണനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Describing, expatiating, explaining; pointing out qualities or excellencies, &c. 2. painting, colouring, writing, &c. 3. praise, panegyric.

വൎണ്ണനീയം. *adj.* Describable, &c. വൎണ്ണിക്കത്തക്ക.

വൎണ്ണപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A pallet, a leaf, &c. on which a painter mixes his colours.

വൎണ്ണഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A difference of tribe. 2. difference or variety of colour.

വൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tribe, class, caste, or order. 2. colour, hue, tint. 3. coloured cloth thrown over the back of an elephant, an elephant's housings. ചെമ്പാരിപ്പടം. 4. praise. സ്തുതി. 5. quality, property. ഗുണം. 6. fame, celebrity. ശ്രുതി. 7. the order or arrangement of a song or poem. 8. a musical mode. 9. a letter in the alphabet. 10. form, figure. ആകൃതി. 11. sort, kind. 12. touch, the purity of gold as ascertained by its streak on the touchstone. മാറ. 13. staining the body with coloured unguents.

വൎണ്ണസംകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixed race or tribe.

വൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A painter. 2. a scribe, a writer. 3. a religious student. ബ്രഹ്മചാരി.

വൎണ്ണികൻ, ന്റെ. *s.* A writer, a scribe, a secretary, &c. എഴുത്തുകാരൻ.

വൎണ്ണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To praise, to extol. 2. to describe, to explain, to point out qualities. വൎണ്ണിച്ചു പറയുന്നു. 3. to colour, to paint, to dye. 4. to exaggerate, to colour, to varnish.

വൎണ്ണിതം. *adj.* 1. Praised, eulogised, extolled, panegyrised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 2. described, pointed out.

വൎത്തകൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader.

വൎത്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of quail. 2. a horse's hoof. 3. trade, traffic, commerce.

വൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Staying, abiding, being, the property of a fixed presence. ഇരിപ്പു. 2. profession, occupation, livelihood. വൃത്തി, തൊഴിൽ. 3. a road, a way. വഴി. 4. a ball at one end of a spindle to assist its rotary motion. 5. a ball of cotton from which the threads are spun. *adj.* Fixed, stationary, stable. സ്ഥിരമായുള്ള.

വൎത്തനി, യുടെ. *s.* 1. The eastern country, eastern *India.* 2. a road. വഴി.

വൎത്തമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. News, intelligence, information, intimation, notice. 2. a matter, a business. 3. in grammar, the present tense.

വൎത്തി, യുടെ. *s.* 1. Sandal, or any other perfume for the person. 2. the wick of a lamp. തിരി. 3. a lamp. വിളക്കു. 4. a tent, a bougie. 5. a collyrium prepared from various substances, and dried in a lozenge form; it is exhibited ground with water or milk. അഞ്ജനം. 6. a line, a ruled line. വരി. 7. the ends of a cloth.

വൎത്തിക, യുടെ. *s.* 1. A quail. കാട. 2. the wick of a lamp. തിരി.

വൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To act, to behave. 2. to be going on in a state of action.

വൎത്തിഷ്ണു. *adj.* Stationary, fixed, abiding, staying. സ്ഥിരമുള്ള.

വൎത്തുളം. *adj.* Round, circular, globular, spherical. ഉരുണ്ട.

വൎത്മാ, വിന്റെ. *s.* 1. A road, path, way. വഴി. 2. eyelid. കണ്ണിന്റെ പോള.

വൎദ്ധകൻ, ന്റെ. *s.* A plant.

വൎദ്ധകി, യുടെ. *s.* A carpenter. തച്ചൻ.

വൎദ്ധന, യുടെ. *s.* Increase, growth, enlargement, augmentation.

വൎദ്ധനൻ, ന്റെ. *s.* One who is prosperous, thriving.

വൎദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Increase, growth, enlargement, augmentation, prosperity. 2. cutting, dividing. *adj.* Increasing, growing, thriving, prosperous.

വൎദ്ധനി, യുടെ. *s.* 1. A small water jar. ചെറുകുടം. 2. a brush, a broom. ചൂൽ.

വൎദ്ധമാനകം, ത്തിന്റെ. *s.* A lid, a cover. മൂടി.

വൎദ്ധമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The castor-oil tree. ആവണക്കു. 2. a lid, a cover, especially a shallow earthen platter or saucer used also as a top to water jars, &c. മൂടി. *adj.* Increasing, thriving, prosperous.

വൎദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To increase, to grow, to be multiplied to thrive, to prosper, to flourish.

വൎദ്ധിതം. *adj.* Increased, grown, enlarged, thriven. വൎദ്ധിക്കപ്പെട്ട.

വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To increase, to augment, to cause to grow, prosper, &c.

വൎദ്ധിഷ്ണു. *adj.* Growing, or thriving. വൎദ്ധിക്കുന്ന.

വൎദ്ധ്രി, യുടെ. *s.* A leather thong. തോൽവാറ.

വൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* A title affixed to the names of princes or persons of rank.

വൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Mail, armour. കവചം.

വൎമ്മി, യുടെ. *s.* One armed with a coat of mail. കവചമിട്ടവൻ.

വൎമ്മിതം, &c. *adj.* Armed, accoutred.

വൎയ്യ, യുടെ. *s.* A girl choosing her own husband. ഭൎത്താവിനെ വരിപ്പവൾ.

വൎയ്യം, &c. *adj.* Chief, principal, excellent. പ്രധാനം.

വൎവ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of basil, *Ocimum pilosum.* ഒരു വക തുളസി. 2. a sort of potherb. 3. a region, a country, the country inhabited by barbarians. 4. woolly or curly hair, as the hair of an African.

വൎഷ, യുടെ. *s.* The rains or rainy season.

വൎഷകരി, യുടെ. *s.* A cricket.

വൎഷകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The rainy season, the monsoon.

വൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Raining, rain. മഴ.

വൎഷപ്രതിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Failure of rain.

വൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rain. മഴ. 2. a year. 3. a great division of the known continent, nine of which are reckoned; *Curu, Hiranmaya, Románaca, Ilávrata, Hari, Cétumála, Bhadráswa, Cinnara* and *Bharata.* 4. *Jumbu Dwípa,* or *India.* 5. a cloud.

വൎഷംതോറും. *adv.* Every year, yearly, year by year.

വൎഷൎത്തു, വിന്റെ. *s.* One of the six seasons, the rainy season.

വൎഷവരൻ, ന്റെ. *s.* A eunuch, an attendant on the women's apartment.

വൎഷവിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Stoppage or failure of rain.

വൎഷാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* The beginning of a year or of the rainy season.

വൎഷാഭ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A frog. തവള. 2. the spreading hog-weed. തവിഴാമ.

വൎഷാഭ്വീ, യുടെ. *s.* 1. Hog-weed. തവിഴാമ. 2. an earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ. 3. a she frog, or any small frog.

വൎഷാരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* The beginning of a year, the beginning of the rainy season.

വൎഷാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A yearly pension. അടത്തൂൺ.

വൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rain. *v. a.* To shower down flowers, arrows, &c.

വൎഷിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A very old man. അതിവൃദ്ധൻ.

വൎഷീയാൻ, ന്റെ. *s.* A very old, or aged man. അതിവൃദ്ധൻ.

വൎഷുകം. *adj.* Rainy, watery. വൎഷിക്കുന്ന.

വൎഷുകാബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A rainy cloud. പെയ്യുന്ന മെഘം.

വൎഷൊപല, യുടെ. *s.* Hail. ആലിപ്പഴം.

വൎഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ശരീരം. 2. measure. അളവ. 3. elevation, height. ഉന്നതി.

വല, യുടെ. *s.* 1. A net. 2. a spider's web. വലയിടുന്നു, വലവീശുന്നു, To throw or cast a net. വലവെക്കുന്നു, To set a net. വലകെട്ടുന്നു, To make a net.

വലകെട്ട,ിന്റെ. *s.* Net-making.

വലക്കണ്ണ,ിന്റെ. *s.* The meshes of a net.

വലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fisherman. 2. a hunter using nets. 3. a clever, able man.

വലച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Weakness, weariness, fatigue. 2. poverty, need. 3. distress, embarrassment in circumstances. 4. loss. 5. pledging, pawning. 6. dimness of sight.

വലഘാട്ടിരൽ, ലിന്റെ. *s.* The liver.

വലജ, യുടെ. *s.* A beautiful woman. സുന്ദരി.

വലജം, ത്തിന്റെ. *s.* The door of a temple, the door of a house. ക്ഷെത്രദ്വാരം.

വലത്ത. *adj.* Right, not left. *adv.* On the right side. *s.* Reverential salutation, by circumambulating a person or object, keeping the right side towards them. വലത്ത വെക്കുന്നു, വലത്തിടുന്നു, To circumambulate a person or object.

വലത്തകൈ, യുടെ. *s.* The right hand.

വലത്തകൈക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A right handed man.

വലത്തുഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The right side.

വലത്തൂടെ. *adv.* On the right.

വലത്തെ. *adj.* Right, not left.

വലൻ, ന്റെ. *s.* The name of an Asur.

വലപ്പാട,ിന്റെ. *s.* 1. The extent of a net. 2. a village of fishermen. 3. the right side.

വലഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The right side.

വലമണി, യുടെ. *s.* Metal weights fixed to the bottom of fishing nets.

വലമഥനൻ, ന്റെ. *s.* A name of Dévéndra or Indra. ദെവെന്ദ്രൻ.

വലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The right side. 2. reverential salutation by circumambulating a person or object വലം വെക്കുന്നു, To circumambulate.

വലയഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* An annular eclipse.

വലയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bracelet, an armlet. വള, കടകം. 2. a boundary, an enclosure. 3. a circle. 4. sore throat, inflammation of the larynx.

വലയിതം. *adj.* Surrounded, encompassed. ചുററപ്പെട്ട.

വലയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be fatigued, weary. 2. to be in need. 3. to be in reduced circumstances, to be distressed, embarrassed. 4. to wander or roam about.

വലരിപു, വിന്റെ. *s.* A name of Indra. ദെവെന്ദ്രൻ.

വലവരി, യുടെ. *s.* A tax paid by fishermen.

വലശാസനൻ, ന്റെ. *s.* A name of Indra. ദെവെന്ദ്രൻ.

വലാക, യുടെ. *s.* A small kind of crane. വെള്ളിപ്പക്ഷി.

വലാകിനി, യുടെ. *s.* A flock of small cranes.

വലാരാതി, യുടെ. *s.* A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ.

വലാഹകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a fragrant grass. മുത്തങ്ങാ. 3. a mountain. പൎവതം.

വലി, യുടെ. *s.* 1. A wrinkle, a line on the neck. 2. dragging, drawing. 3. a pull, a tug. 4. rowing, pulling. 5. attraction. 6. convulsion, spasm, the fainting sickness. 7. panting.

വലികം, ത്തിന്റെ. *s.* The edge of a thatch. ഇറമ്പ.

വലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To drag, to draw along. 2. to pull, to tug. 3. to row, or pull with oars. 4. to pull tight. 5. to attract. വലിച്ചുകെട്ടുന്നു, To tie tight.

വലിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Drying up, or in. 2. absorption. 3. drawing or pulling in. 4. extending, extention.

വലിത്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Three lines on the neck con-

sidered as indicative of exalted fortune.

വലിനൻ, ന്റെ. *s.* One who has the above lines. വലികളുവൻ.

വലിപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Greatness, bigness. 2. honour, dignity. 3. pride, haughtiness. വലിപ്പംകാട്ടുന്നു, To be proud, haughty, ostentatious. വലിപ്പംഭാവിക്കുന്നു, To be proud, haughty.

വലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to pull, drag, tug, row, &c.

വലിഭൻ, ന്റെ. *s.* See വലിനൻ.

വലിമ, യുടെ. *s.* 1. Greatness, majesty. 2. strength, power.

വലിയ. *adj.* Great, large, strong.

വലിയആവണക്ക,ിന്റെ. *s.* A large species of the castor oil plant.

വലിയഉപ്പുതെളി, യുടെ. *s.* A plant, *Ruellia Zeylanica.*

വലിയഎരുത,ിന്റെ. *s.* A large bull, or ox.

വലിയകടലാടി, യുടെ. *s.* A large species of the plant termed *Achyranthes aspera.*

വലിയകപ്പൽമുളക,ിന്റെ. *s.* Cayenne pepper, *Capsicum longum,* or *frutescens.*

വലിയചീര, യുടെ. *s.* A large kind of greens.

വലിയചീരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A large species of Cumin seed.

വലിയചൊറിവള്ളി, യുടെ. *s.* The large nettle, cowhage.

വലിയഛൻ, ന്റെ. *s.* A maternal uncle, also the mother's eldest brother.

വലിയത. *adj.* What is great, large, strong.

വലിയതകര, യുടെ. *s.* A large species of the *Cassia Tora, Cassia Arborea.*

വലിയതന്തലകൊട്ടി, യുടെ. *s.* The five leaved Crotolaria, *Crotolaria Verrucosa.*

വലിയതാകുന്നു, വലുതാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be or become great, to be enlarged, to be augmented.

വലിയതാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To enlarge, to augment.

വലിയതൊക്ക,ിന്റെ. *s.* A cannon, or large gun.

വലിയനന്ദിയാർവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Tabernœmontana coronaria.*

വലിയപയറ, റിന്റെ. *s.* A large kind of bean.

വലിയപാൽവള്ളി, യുടെ. *s.* A large species of the plant, used as a substitute for Sarsaparilla, *Echites frutescens.*

വലിയപീരപ്പെട്ടി, യുടെ. *s.* A large species of a gourd bearing a bitter fruit.

വലിയപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father's or mother's elder brother. 2. a grandfather.

വലിയമാങ്ങാനാറി, യുടെ. *s.* A plant, *Verbesina biflora.*

വലിയമുക്കാപ്പീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A large species of the rough Bryony, *Bryonia scabra.*

വലിയമ്മ, യുടെ. *s.* 1. A mother's or father's elder sister. 2. a grandmother.

വലിയമ്മാവൻ, ന്റെ. *s.* A mother's eldest brother.

വലിയവൻ, ന്റെ. *s.* A great, a strong man.

വലിയവെടി, യുടെ. *s.* Firing of cannon, cannonade.

വലിയവെടിപ്പുള്ളി, യുടെ. *s.* A company of artillery men.

വലിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To become dry. 2. to be absorbed. 3. to extend, to become lengthened. 4. to creep as young children before they can walk. 5. to pant.

വലിയെ. *adv.* 1. Suddenly, instantly. 2. without cause, unreasonably. 3. with constraint, forcibly.

വലിരൻ, ന്റെ. *s.* A squint-eyed person. കൊങ്കണ്ണൻ.

വലിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Panting, palpitation. 2. becoming dry, absorption, sucking up.

വലീകം, ത്തിന്റെ. *s.* The edge of a roof. ഇറമ്പ.

വലീമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A monkey. കുരങ്ങ.

വലീവർദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A bullock. കാള.

വലുത. *adj.* What is great, large.

വലുതായുള്ള. *adj.* Great, large, big.

വലെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To weary, to teaze. 2. to distress, to embarrass, to oppress. 3. to pawn, to pledge.

വല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The bark of a tree. മരത്തിന്റെ തൊലി.

വല്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* The bark of a tree. മരത്തിന്റെ തൊലി.

വല്ഗ, യുടെ. *s.* A bridle, a rein. കടിഞ്ഞാൺ.

വല്ഗുത്ത. *adj.* Gentle, soft.

വല്ഗിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse's gallop. കുതിരയുടെ പതിഞ്ഞ നട.

വല്ഗുകം, &c. *adj.* Handsome, beautiful.

വല്ഗുദൎശന, യുടെ. *s.* A fascinating woman.

വല്ഗുഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി.

വല്മീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A hillock, a mole hill, &c. but especially the large accumulation of soil sometimes made by the white ants. പുററ.

വല്ല. *adj.* Any. Also a particle meaning impossibility, cannot, &c.

വല്ലകി, യുടെ. *s.* The *Vina* or *Indian* lute. വീണ.
വല്ലജാതിയും. *adv.* Somehow, any how.
വല്ലതും. *ind.* Any, any thing, any thing whatever.
വല്ലതെങ്കിലും. *ind.* Any, any thing whatever, any how.
വല്ലന്തി, യുടെ. *s.* Misfortune, evil.
വല്ലപ്പാട, ിന്റെ. *s.* A place, or space of ground used as a dam for watering fields or for letting out water.
വല്ലപ്പൊഴും. *adv.* At any time, whensoever.
വല്ലഭ, യുടെ. *s.* 1. A beloved wife. ഭാൎയ്യ. 2. a mistress.
വല്ലഭത്വമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To magnify, to make great.
വല്ലഭത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Majesty, dignity, greatness, might. 2. supremacy, superintendancy. 3. the state of a husband.
വല്ലഭൻ, ന്റെ. *s.* 1. A superintendant, an overseer. 2. a husband, a lover, a friend. ഭൎത്താവ. 3. a chief herdsman. 4. a mighty, powerful man.
വല്ലഭം. *adj.* 1. Beloved, desired, dear. 2. suprem e, superintending.
വല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large basket, or receptacle of basket work, &c. for keeping grain, &c. 2. a dam or place for watering fields or for letting out water.
വല്ലരി, യുടെ. *s.* 1. A creeping or climbing plant. വള്ളി. 2. a compound pedicle. 3. a bunch of flowers. പൂങ്കുല.
വല്ലവട്ടി, യുടെ. *s.* A basket, a safe, any place in which provisions are kept.
വല്ലവനും. *adj. pron.* Any one.
വല്ലവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cook. പാചകൻ. 2. a herdsman or cowherd. ഇടയൻ.
വല്ലവി, യുടെ. *s.* The wife of a herdsman. ഇടച്ചി.
വല്ലവിധത്തിലും. *adv.* Somehow, in some way, in any way, any how.
വല്ലാത്ത. *adj.* Bad, ill, corrupt; vicious, hurtful, unwholesome, pernicious, adverse, dangerous.
വല്ലായ്മ, യുടെ. *s.* 1. Wickedness, badness, viciousness, perniciousness. 2. adversity, distress. 3. contrariety. 4. danger.
വല്ലി, യുടെ. *s.* 1. A creeper, a climbing or creeping plant. 2. hire or wages paid to *Pulayas* or slaves. 3. a plant, *Ligusticum ajwaen.*
വല്ലിജം, ത്തിന്റെ. *s.* Pepper. കൊടിമുളക.
വല്ലിയാൾ, ളുടെ. *s.* A *Pulaya*, or slave.
വല്ലീശൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Subrahmanya.* സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
വല്ലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* An arbour, a bower, a place overgrown with creeping plants. വള്ളിക്കുടിൽ.
വല്ലുവൊൻ, or വല്ലൊൻ, ന്റെ. *s.* Some one, any one.
വല്ലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dried flesh. ഉണങ്ങിയ ഇറച്ചി. 2. hog's flesh, the flesh of the wild hog. പന്നിയിറച്ചി. 3. an uncultivated field or one overrun with grass. 4. a thicket.
വല്ലെടത്തും. *adv.* Any where, somewhere.
വല്ലെടവും. *adv.* Any where, somewhere.
വല്ലൊന്നും. *adj.* Some one.
വശ, യുടെ. *s.* 1. A husband's sister. ഭൎത്താവിന്റെ സൊദരി. 2. a wife. ഭാൎയ്യ. 3. a female elephant. പിടിയാന. 4. a barren woman. മച്ചി.
വശക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Infirmity, weakness. 2. inexperience, inexpertness, unskilfulness, inaptness. 3. disorder, loss of health. 4. state of being disabled.
വശക്രിയ, യുടെ. *s.* Subduing or overpowering by drugs, gems, charms or incantations.
വശത, യുടെ. *s.* 1. Skilfulness, dexterity. 2. experience, practice. 3. influence, power, possibility. 4. study, learning. 5. subjection, dependence. 6. property, possession. 7. good order, regularity.
വശൻ, ന്റെ. *s.* One who is under the influence of another.
വശമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To subdue, to tame, to subject. 2. to learn, to practice. 3. to assume possession.
വശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, desire. ഇഛ. 2. possession, custody, charge. 3. dependence, subjection, submission, the state of being completely tamed and overpowered. 4. authority, supremacy, mastership. 5. possibility, power, ability. 6. learning, study. 7. prudence, expertness, skill. 8. experience, practice. 9. side, party. *adj.* 1. Humbled, subdued, tamed, overpowered. 2. enthralled, subdued by charm and incantations, fascinated, charmed, enchanted. വശപ്പെട്ടുന്നു.
വശവൎത്തി, യുടെ. *s.* A servant, one who is subject to another, a dependant.
വശള, or വശളച്ചീര, യുടെ. *s.* A kind of potherb.
വശി, യുടെ. *s.* 1. One of the eight superhuman attributes of Siva. 2. an ascetic, one who has subdued the passion.
വശികം. *adj.* Void, empty. ഇല്ലാത്ത, വെറും.
വശിത, യുടെ. *s.* 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.
വശിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* See വശത.
വശിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* Wasisht'ha, a *Rishi* or sage of the first order.

വശീകരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An enticer, an allurer, a charmer.

വശീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The art of bringing one over to one's side or interest, enticement, allurement, attraction. 2. subduing, overpowering, or obtaining of, by drugs, charms, incantations, &c. enchanting, charming.

വശീകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enticement, allurement, attraction. 2. charm, enchantment. വശീകരം ചെയ്യുന്നു, To enchant, to charm.

വശീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bring one over to one's side or interest. 2. to entice, to allure, to attract. 3. to enchant, to charm.

വശീകൃതം, &c. *adj.* Brought over to one's party or interest, subdued, overpowered by drugs, charms, &c. enticed, allured, enchanted. വശീകരിക്കപ്പെട്ട.

വശിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sea salt. കടലുപ്പു.

വശ്യ, യുടെ. *s.* A docile and obedient wife. അനുസരണമുള്ള ഭാൎയ്യ.

വശ്യൻ, ന്റെ. *s.* A dependant, an obedient servant, a slave. വശനായുള്ളവൻ.

വശ്യപ്രയോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Enticement, allurement, subduing, overpowering by drugs, charms, incantations. &c. magical performance.

വശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See വശീകരണം. *adj.* Docile, tame, humble, governable.

വഷളത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Baseness, vileness, depravity.

വഷളൻ, ന്റെ. *s.* A bad man, a wicked, vile, depraved person.

വഷളാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To corrupt, to deprave, to debase.

വഷൾ. *adj.* Bad, depraved, base. *s.* An exclamation used on making an oblation to a deity by fire.

വഷൾ. *ind.* An exclamation used in making an oblation to a deity with fire.

വഷൾകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Burnt-offering, oblation with fire. ഹോമം.

വഷൾകൃതം. *adj.* Offered in sacrifice with fire.

വസ, യുടെ. *s.* 1. The serum or marrow of the flesh. മെദസ്സ. 2. the marrow of the bones. 3. adeps, fat, suet.

വസതി, യുടെ. *s.* 1. A house, a dwelling, a residence. ഭവനം. 2. abiding, abode, residence. വാസം. 3. night. രാത്രി.

വസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth or clothes. വസ്ത്രം. 2. covering, clothing. ആഛാദനം. 3. a dwelling, a house. ഭവനം. 4. an ornament worn by women round the loins.

വസന്തകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The season of spring.

വസന്തഘൊഷി, യുടെ. *s.* The *Indian* cuckoo or *coil.* കുയിൽ.

വസന്തജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pestilential fever, a fever prevalent in the spring.

വസന്തഭൈരവി, യുടെ. *s.* A *Rága* or musical mode. ഒരു രാഗം.

വസന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Wasanta,* Spring, or its deified personification. പുഷ്പസമയം. 2. dysentery, diarrhœa.

വസന്തൎത്തു, വിന്റെ. *s.* The season of spring. വസന്തകാലം.

വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to reside or lodge, to abide, to stay.

വസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dwelling, inhabiting. 2. abiding, residence.

വസിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sea salt. കടലുപ്പു. 2. a pungent fruit considered as a sort of pepper, *Pothos officinalis.* അത്തിതിപ്പലി.

വസിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A celebrated *Muni.*

വസു, വിന്റെ. *s.* 1. A species of demi-god, of whom eight are enumerated, viz. *Dhawa, Dhruwa, Soma* or the moon, *Vishnu, Anila* or wind, *Anala* or fire, *Prabhúsha,* and *Prabháva.* 2. a ray of light. രശ്മി. 3. wealth, substance, riches. ധനം. 4. *Agni* or fire. അഗ്നി. 5. a gem, a jewel. രത്നം. 6. gold. പൊന്ന. 7. the 23rd lunar asterism of the *Hindus.* 8. water. വെള്ളം.

വസുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fossil salt brought from a district in *Ajmere, Sámbher* salt. ഒരു വക ഉപ്പു. 2. the Gigantic swallow-wort, *Asclepias Gigantea.* (Lin.) എരിക്ക. 3. a tree, *Æschynomene grandiflora.*

വസുകീടൻ, ന്റെ. *s.* A suppliant, a beggar, a petitioner. യാചകൻ.

വസുദെവൻ, ന്റെ. *s.* *Wasudéva* the proper name of the father of *Crishna.*

വസുധ, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

വസുന്ധര, യുടെ. *s.* The earth, as having wealth. ഭൂമി.

വസുമതി, യുടെ. *s.* The earth, as possessing wealth. ഭൂമി.

വസൂരി, യുടെ. *s.* The small-pox.

വസൂരിക, യുടെ. *s.* The small-pox.

വസൂരിക്കല, യുടെ. *s.* A small-pock mark.

വസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goat. വെള്ളാട. 2. a house. ഭവനം.

വസ്തി, യുടെ. *s.* 1. The abdomen, or lower part of the belly. 2. the end of a cloth. പുടവയുടെ കര. 3. a syringe. വസ്തിപിടിക്കുന്നു, To administer an injection.

വസ്തു, വിന്റെ. *s.* 1. Thing, article, matter, substance. 2. natural disposition, essential property, nature, essence.

വസ്തുത, യുടെ. *s.* Matter, affair, circumstance.

വസ്തുവക, യുടെ. *s.* Property, personal or real, possessions, goods and chattels.

വസ്തുവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* News, affair, circumstance.

വസ്ത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.

വസ്ത്രകുട്ടിമം, ത്തിന്റെ. *s.* An umbrella. കുട.

വസ്ത്രപുത്രിക, യുടെ. *s.* A doll, a puppet. പാവ.

വസ്ത്രപുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Abundance of apparel.

വസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cloth, clothes, raiment, a robe. അന്നവസ്ത്രം, Food and raiment. 2. covering, a cover.

വസ്ത്രയോനി, യുടെ. *s.* The basis, or material of cloth, as cotton, silk, wool, &c.

വസ്ത്രവെശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A tent. കൂറക്കുടിഞ്ഞിൽ, കൂടാരം.

വസ്ത്രഹീനം, &c. *adj.* Destitute of clothing, naked, bare. നഗ്നം.

വസ്നകം, ത്തിന്റെ. *s.* Salt. ഉപ്പ.

വസ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Price. വില. 2. wages, hire. കൂലി, ശമ്പളം. 3. cloth, clothes. വസ്ത്രം. 4. wealth.

വസ്നസ, യുടെ. *s.* A tendon, a nerve, a fibre, described as a hollow tube resembling a string attached to the bones, and supposed to be for the passage of the vital air. വലിയ ഞരമ്പ.

വസ്വൗകസാര, യുടെ. *s.* 1. The capital of INDRA. 2. *Alaca*, the residence of CUBÉRA. അളകാപുരി.

വഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A boat, a raft, a float. തൊണി. 2. bearing, conveying. ചുമക്കുക.

വഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The shoulder of an ox. കാളയുടെ ചുമൽ. 2. any vehicle or means of conveyance, as a horse, a car, &c.

വഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bear, to support, to sustain. 2. to carry, to convey.

വഹിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat, a vessel, a raft, a float. തൊണി, ചെങ്ങാടം.

വഹിയ, A negative verb, meaning, Cannot, not able, must not, ought not.

വഹിയായ്മ, യുടെ. *s.* Impossibility, inability.

വഹിസ്. *ind.* Outwards, external. പുറത്ത.

വഹ്നി, യുടെ. *s.* 1. Fire, or its deity *Agni.* അഗ്നി. 2. Ceylon leadwort, *Plumbago Zeylanica.* കൊടുവെലി. 3. the marking nut tree. ചെരുവൃക്ഷം. 4. appetite, digestion, the metaphorical fire of the stomach. 5. the third asterism, *Pleiades.* കാൎത്തിക നക്ഷത്രം.

വഹ്നികൊൺ, ണ്ണിന്റെ. *s.* The south east point, over which the god of fire is supposed to preside.

വഹ്നിച്ഛമത, യുടെ. *s.* The *Sami* tree, *Mimosa suma.* ശമി.

വഹ്നിമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The element of fire.

വഹ്നിശിഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Safflower, *Carthamus tinctorius.* കുസുമ്പപൂ.

വഹ്നിസംജ്ഞകം, ത്തിന്റെ. *s.* Ceylon leadwort, *Plumbago Zeylanica.* കൊടുവെലി.

വഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A vehicle, a conveyance of any sort.

വള, യുടെ. *s.* 1. A bracelet in general. 2. a wooden needle driven into the rafters of a native roof to fasten them together. 3. a ring.

വളകഴിപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A kind of venomous snake with black and white rings.

വളക്കടി, യുടെ. *s.* The bite of a small worm which is accompanied by an itchy sensation.

വളച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Arching. 2. bending, crookenning. 3. encompassing, enclosing, surrounding, besieging, hemming in.

വളഞ്ഞ. *adj.* Crooked, bent.

വളപുര, യുടെ. *s.* A kind of small cabin, tilt, or cover put on a native boat.

വളപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Arch-work. 2. enclosure. 3. circuitous or round about (road.)

വളപ്പുഴ, വിന്റെ. *s.* A small worm.

വളഭി, യുടെ. *s.* The wooden frame of a thatch.

വളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dung, muck, manure. 2. a small worm. വളംചെയ്യുന്നു, To manure. വളംഇടുന്നു, To put manure to trees, &c.

വളയം, ത്തിന്റെ. *s.* A ring, a bracelet, an armlet.

വളയലുപ്പ, ിന്റെ. *s.* A kind of salt.

വളയർവട്ടക, യുടെ. *s.* 1. A spittoon or spitting pot. 2. a round bird-cage. പതൽഗ്രഹം.

വളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To bend, to be or become crooked, to bow, to curve. *v. a.* To surround, environ, to beseige, to compass about, to hem in.

വളര, ിന്റെ. *s.* 1. A stick or bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant. 2. a plant. 3. a small beam put on the main beam of a roof to which the rafters are fixed.

വളരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* To grow, to grow up, to increase, to vegetate, to increase in stature.

വളരെ, വളര. *adv.* Much, many, very. വളരദ്ദൂരെ, Very far.

വളർ, രിന്റെ. *s.* See വളര.

വളൎക്കുന്നവൾ, ളുടെ. *s.* 1. A foster mother. 2. a female servant who brings up a child.

വളൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. a.* 1. To bring up, to rear. 2. to nourish, to foster. 3. to educate, to train up.

വളൎച്ച, യുടെ. *s.* 1. Growth, increase, increase of stature. 2. tallness, height.

വളൎത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of bringing up, nourishing, cherishing.

വളൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* To bring up.

വളൎമ്മ, യുടെ. *s.* See. വളൎച്ച.

വളക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* White, the colour. വെളുപ്പ. *adj.* White. വെള്ള, or വെളുത്ത.

വളവ, ിന്റെ. *s.* 1. An arch, a vault. 2. a circle. 3. a bend, a bow. 4. the bend of a river. 5. crookedness, a curve. 6. an enclosure, household premises.

വളവുതടി, യുടെ. *s.* A crooked timber.

വളവുപടി, യുടെ. *s.* A curved piece of wood fixed on the top of a baggage boat or of a boat used for merchandise.

വളി, യുടെ. *s.* Wind from behind, breaking wind.

വളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To grow mouldy, to ufst, to taste or smell ill, to spoil. 2. to be foolish, to blush, to betray shame or confusion.

വളിച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A fool, a blockhead, an ignoramus. 2. one who betrays shame or confusion.

വളിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Mouldiness, fustiness; the state of being spoiled.

വളുസം, ത്തിന്റെ. *s.* A tie, an untruth, a fiction.

വളെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To arch over, to vault. 2. to curve, to bend, to bow, to make crooked. 3. to enclose, to encompass, to surround, to environ.

വള്ളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A boat-man, a rower.

വള്ളത്തടി, യുടെ. *s.* A timber roughly cut in the shape of a canoe.

വള്ളത്തുടർ, രിന്റെ. *s.* The lock chain of a boat.

വള്ളപ്പടി, യുടെ. *s.* A piece of wood fixed across a boat and used as a seat.

വള്ളപ്പലക, യുടെ. *s.* A plank or board put in the bottom of a canoe to sit or lie on.

വള്ളപ്പാട്ട, ിന്റെ. *s.* A boat song.

വള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A boat, a canoe, made of the trunk of a tree.

വള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* Indentation, the state of being bulged in.

വള്ളി, യുടെ. *s.* 1. A creeper, a creeping, climbing or winding plant in general. 2. the sweet potatoe plant, *Convolvulus Batatas.* വള്ളിഎടുക്കുന്നു, To receive an earnest. വള്ളികൊടുക്കുന്നു, To give an earnest.

വള്ളിക്കാഞ്ഞിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant, *Cocculus radiatus.*

വള്ളിക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Earnest money.

വള്ളിക്കിഴങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The sweet potatoe.

വള്ളിക്കുടിൽ, ലിന്റെ. *s.* A shrub, an arbour, a bower, a place overgrown with creepers.

വള്ളിക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* An arbour, a bower, a place grown over with creepers.

വള്ളിക്കൊട്ട, യുടെ. *s.* A basket.

വള്ളിത്തുള, യുടെ. *s.* A hole made in the end of a log of timber to put a rope, &c. in to tie or drag it; also a hole in the end of a canoe through which the lock chain is passed.

പള്ളിത്തെരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Ficus aquatica.* (Willd.)

വള്ളിനാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The common citron tree, *Citrus medica.*

വള്ളിനാരങ്ങാ, യുടെ. *s.* The citron fruit.

വള്ളിപ്പലാശം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of the *Palása* tree.

വള്ളിപ്പുലി, യുടെ. *s.* A small kind of leopard.

വള്ളിമൊടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A creeping or climbing plant.

വള്ളിവഴുതിന, യുടെ. *s.* A species of the egg plant.

വള്ളുവക്കൊനാതിരി, യുടെ. *s.* The title of the king of *Wallawanád.*

വള്ളുവനാട, ിന്റെ. *s.* *Wallawanád,* the name of a country or district.

വള്ളുവൻ, ന്റെ. *s.* One of a certain class of slaves.

വള്ളൊടി, യുടെ. *s.* One of a certain class.

വക്ഷസ്സ, സ്സിന്റെ. *s.* The breast, the bosom, the chest. മാറിടം.

വക്ഷസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast, the bosom. മാറിടം.

വക്ഷൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* The female breast. മുല.

വക്ഷൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A female's breast. മുല.

വക്ത്യമണം, &c. *adj.* Utterable.

വഴക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. An action, a cause, a law-suit, a plaint, a claim. 2. dispute, quarrel. 3. enmity. വഴക്കു പറയുന്നു, വഴക്കടിക്കുന്നു, To claim, to make a complaint, to dispute. വഴക്കുതീൎക്കുന്നു, To settle a dispute or decide a cause. വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു, To create a quarrel, to raise or cause a dispute. വഴക്കുപിടിക്കുന്നു, To commence a quarrel or dispute. വഴക്കറുന്നു, A cause

or dispute is settled. വഴക്കൊഴിയുന്നു, To give up a claim, cause, or quarrel.

വഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Submission. 2. humility, obedience. 3. bending, flexibleness. 4. withering, fading.

വഴക്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An adversary. 2. a quarrelsome person. 3. a complainant, a plaintiff.

വഴക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To subdue, to tame, to humble, to train. 2. to bend, to make flexible.

വഴങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Submission, succumbing. 2. obedience, docility. 3. flexibility. 4. withering, fading.

വഴങ്ങില, യുടെ. *s.* Dried or withered, plantain leaves, &c.

വഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To submit to, to succumb. 2. to obey, to be tame, docile. 3. to wither, to dry, to fade. 4. to bend, to be flexible.

വഴന, യുടെ. *s.* Cassia, (the tree,) *Laurus cassia.*

വഴി, യുടെ. *s.* 1. A way, a road, a path. 2. original cause. 3. access. 4. a way, manner, means, expedient, a medium or way by which any thing takes place or is effected 5. usage. 6. lineage, descent. 6. propriety, justice. വഴി കാട്ടുന്നു, To shew one the way or road, to guide, to direct. വഴികാണുന്നു, 1. To find the way. 2. to find out means or an expedient. വഴിമാറുന്നു, To go out of the way, to go aside. വഴി നടക്കുന്നു, To travel, to go a journey, to go on the way or along the road. വഴി നടത്തിക്കുന്നു, To put one into the right way, to direct. വഴിതെറ്റുന്നു, To err, to lose or miss the road. വഴി പിഴെക്കുന്നു, To go astray, to miss the way. വഴി പറയുന്നു, To tell one the way, to instruct വഴിയടെക്കുന്നു, To stop the way, to impede.

വഴികാട്ടി, യുടെ. *s.* A guide, *lit. & met.*

വഴികെട,ിന്റെ. *s.* Impropriety, injustice.

വഴിക്കരി, യുടെ. *s.* Provender or provisions, &c. for a journey.

വഴിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A traveller, a wayfarer.

വഴിച്ചിലവ,ിന്റെ. *s.* Travelling expenses.

വഴിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* Running over, overflowing.

വഴിച്ചേരി, യുടെ. *s.* A bye path frequented by custom house officers in order to apprehend smugglers.

വഴിച്ചോറ, റ്റിന്റെ. *s.* Provision, or provender, &c. for a journey.

വഴിതെറ്റ,ിന്റെ. *s.* 1. Error. 2. going out of the way.

വഴിത്തടവ,ിന്റെ. *s.* Impediments or hindrance in the way or journey.

വഴിത്തല, യുടെ. *s.* The road side, the junction of roads.

വഴിത്താര, യുടെ. *s.* A trodden path.

വഴിത്തിരി, യുടെ. *s.* Touch line, or train of a cracker.

വഴിത്തിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A place where two or more ways meet.

വഴിത്തിരിവ, ിന്റെ. *s.* 1. A place where two or more ways meet. 2. knowing the way.

വഴിത്തുണ, യുടെ. *s.* 1. Assistance by the way. 2. a companion, a fellow traveller.

വഴിനടപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Walking, going on foot. 2. passing of people on a road. 3. a frequented road.

വഴിപാട,ിന്റെ. *s.* 1. An offering, a present, a gift, a vow. 2. line, race, lineage, family. വഴിപാട കഴിക്കുന്നു, To perform an offering, &c.

വഴിപാട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who makes an offering. 2. one of a race or family.

വഴിപോക്കൻ, ന്റെ. *s.* 1. A traveller, a wayfaring man. 2. a stranger.

വഴിമരുന്ന,ിന്റെ. *s.* A train of gunpowder.

വഴിമാറ്റം, ത്തിന്റെ. *s.* Going out of the way, turning aside.

വഴിയമ്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* An inn, a resting place for travellers.

വഴിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a* To achieve, to accomplish.

വഴിയായി. *postpos.* By, through.

വഴിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To run over, to overflow.

വഴിയൂട്ട,ിന്റെ. *s.* Victuals or food given to travelling Brahmans by Government.

വഴിയെ. *adv.* By the way, behind.

വഴിയൊട്ട. *adv.* Backwards.

വഴുക, യുടെ. *s.* The fibrous part of the stem of a palmira or cocoa-nut tree. വഴുകപിരിക്കുന്നു, To twist rope of the fibres of the palmira stem.

വഴുക്ക, യുടെ. *s.* The tender pulpy substance inside a young cocoa-nut.

വഴുക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Sliding, slipping.

വഴുക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To slide, to slip. 2. to slip out of the hand. 3. to forget.

വഴുതൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sliding, slipping, a slip, a false, step. 2. escaping, slipping out of the hand. 3. forbearance, mistake.

വഴുതിന, യുടെ. *s.* The vegetable usually termed Brinjal, the egg plant, or *Solanum melongena.*

വഴുതിനങ്ങ, യുടെ. *s.* The fruit of the egg plant.

വഴുതുന്നു, തി, വാൻ. *v. n.* 1. To slip, to slide. 2. to err. 3. to escape, to retreat, to abscond. 4. to be defeated. 5. to forbear, to suffer.

വഴുതിി, യുടെ. *s.* A small species of the egg plant. ചെറുവഴുതിന.
വഴുപ്പ്, ിന്റെ. *s.* Slipperiness, glibness.
വഴുവഴുപ്പ്, ിന്റെ. *s.* Slipperiness, smoothness.
വഴുവഴെ. *adj.* Slippery, smooth, glib.
വറ, യുടെ. *s.* 1. Frying, grilling. 2. a gummy substance, a kind of glue. വറതെക്കുന്നു, To glue, to varnish.
വറകലം, ത്തിന്റെ. *s.* A frying pan.
വറകൊഴി, യുടെ. *s.* A kind of bird.
വറട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To fry, to grill. 2. to scorch, to parch, to dry up. 3. to heal as a wound by the application of medicine.
വറവു, ിന്റെ. *s.* 1. Frying, parching. 2. famine, scarcity. 3. the dry season. 4. drought, dryness.
വറളി, യുടെ. *s.* Cow-dung dried for fuel.
വറളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow dry. 2. to grow very lean. 3. to dry up, to be healed.
വറൾച, യുടെ. *s.* 1. Drying, drying up. 2. healing.
വറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To fry, to grill, to parch. വറുത്തിടുന്നു, To season with spices, &c.
വറുതി, യുടെ. *s.* 1. Dryness, drought. 2. heat, the heat of the sun. 3. famine, dearth.
വറുത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* Frying, grilling, parching, roasting.
വറുത്തുപ്പെരി, യുടെ. *s.* Fried fruit or vegetables.
വറുത്തെരിശ്ശേരി, യുടെ. *s.* A kind of *curry.*
വററ, ിന്റെ. *s.* Grains of boiled rice.
വററൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Dried vegetables, fruits. 2. a being dry. 3. reducing by boiling, evaporation.
വററൽചുണ്ട, യുടെ. *s.* A kind of prickly night-shade.
വററൽമുളക, ിന്റെ. *s.* Dried pepper or *chillies.*
വററിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To dry, to drain off. 2. to decoct, to reduce by boiling, to evaporate.
വററുന്നു,ററി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow or become dry, to be drained. 2. to be reduced, diminished. 3. to be decocted, to be evaporated.
വാ, *ind.* A particle of, 1. Comparison, (as, like, so.) 2. alternative or option, (or, either, else, sometimes.) 3. doubt and consideration, (or, whether.) 4. exception, (only, no other.) 5. asseveration, or confirmation, (indeed, even, very.) 6. a conjunction, (and.) 7. an expletive.
വാ, യുടെ. *s.* 1. The mouth. 2. the mouth of a bag, of a wound, &c. 3. the edge of any cutting instrument. വാപൊത്തുന്നു, 1. To stop the mouth. 2. to cover the mouth out of respect. വാ മുറുക്കുന്നു, To close the mouth fast. വാ മൂടുന്നു, To cover the mouth with the hands. വാ പിളുക്കുന്നു, To open the mouth. വാ പറയുന്നു, To talk much or ill.
വാക, യുടെ. *s.* 1. A tree, *Mimosa sirisha;* also called കരുവാക, കണ്ണൻവാക, നിലവാക, നെന്മെനിവാക. 2. a kind of fish. 3. a species of yam.
വാകുചി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Conyza* or *Serralata anthelmintica.* കാക്കൊലരി, or കാപ്പൊകിൽ.
വാൿ, ക്കിന്റെ. *s.* See the following.
വാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A word. 2. speech, language. 3. speaking. 4. a phrase, a proverb or adage. വാക്കുകൊടുക്കുന്നു, To promise.
വാക്കത്തി, യുടെ. *s.* A large knife, a bill, a cleaver.
വാക്കിലെററം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, scurrility, wordy violence.
വാക്കെട്ട, ിന്റെ. *s.* 1. A muzzle. 2. muzzling. വാക്കെട്ടുന്നു, To muzzle, to tie the mouth.
വാക്കെററം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, scurrility, wordy violence.
വാക്ചാതുൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Eloquence, elocution.
വാക്ചാപല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Gossipping, chattering, idle or improper talk.
വാക്ഛലം, ത്തിന്റെ. *s.* Prevarication, equivocation. സംശയം വെച്ചുപറക.
വാക്കലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A verbal dispute, or altercation, a quarrel, wordy violence.
വാക്പതി, യുടെ. *s.* 1. An eloquent man. സംസാരി. 2. a name of VRIHASPATI or JUPITER. വ്യാഴം.
വാക്പാരുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, scurrility, defamation, wordy violence or assault.
വാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sentence. 2. a rule or aphorism. 3. a verse.
വാക്യാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The meaning of a word or sentence.
വാഗീശൻ, ന്റെ. *s.* 1. An eloquent man, a fluent speaker. വശ്യവാക്കായുള്ളവൻ. 2. an author, an orator, a poet, &c. 3. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
വാഗീശ്വരി, യുടെ. *s.* A name of SARASWATI, goddess of speech. സരസ്വതി.
വാഗുര, യുടെ. *s.* 1. A snare, or trap. 2. a net for confining deer, &c. നായാട്ടുവല.
വാഗുരികൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a deer-catcher. നായാട്ടുകാരൻ.
വാഗ്ജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of words.
വാഗ്ദത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A promise, *lit.* that which is given by word, or giving one's word. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു, To promise.

വാഗ്ദുഷ്ടം, &c. *adj.* Abusive, ill-spoken, speaking ill, either morally or grammatically.

വാഗ്ദെവി, യുടെ. *s.* A name of SARASWATI.

വാഗ്ദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, reproach, speaking ill of. നിന്ദവാക്ക.

വാഗ്ഭവം. *adj.* Produced or created by speech.

വാഗ്മി, യുടെ. *s.* 1. A loquacious, talkative person, one who talks much. സംസാരി. 2. an eloquent man, a fluent speaker. വാക്കിന സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവൻ. 3. a name of VRIHASPATI. വ്യാഴം.

വാഗ്വാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A verbal dispute, strife, quarrel, altercation. 2. an argument, discussion. വാക്തൎക്കം.

വാഗ്വിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An effective speech or word. 2. word of mouth, viva voce.

വാഗ്വൈഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* Eloquence, elocution, rhetoric.

വാങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Taking, receiving. 2. purchasing. 3. removing. 4. retraction, drawing back. 5. reduction in arithmetic. 6. removing from the fire.

വാങ്ങിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to receive, take or buy.

വാങ്ങിയം, or വാങ്ങ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking in additional space for a room.

വാങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* 1. To take a thing offered or given, to receive. 2. to buy, to purchase. 3. to draw back, to retract. 4. to take from the fire. 5. to take or cut off. 6. to remove. 7. to reduce.

വാങ്മയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eloquence. 2. rhetorical composition, rhetoric, belles-lettres.

വാങ്മാധുൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Agreeable or pleasant speech.

വാങ്മുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The opening of a speech, an exordium. വാക്കിന്റെ ആരംഭം.

വാങ്മൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A deposition made before a judge or before arbitrators.

വാചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A word, diction, a phrase. 2. dictation. 3. prose, as distinguished from verse. വാചകംചൊല്ലുന്നു, To dictate.

വാചംയമൻ, ന്റെ. *s.* A holy sage, practising rigid taciturnity, devoid of passion, and unmoved by pain or pleasure.

വാചസ്പതി, യുടെ. *s.* A name of VRIHASPATI. വ്യാഴം.

വാചാടം, &c. *adj.* Talkative, talking much and idly or blameably.

വാചാലൻ, ന്റെ. *s.* A talkative man, a chatterer, one who talks much and idly or blameably. വളരെപറയുന്നവൻ.

വാചികപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A letter, a despatch. കുറി. 2. a newspaper, a gazette. വൎത്തമാനകടലാസ.

വാചികം, ത്തിന്റെ. *s.* News, tidings, intelligence. വൎത്തമാനം.

വാചികശിക്ഷ, യുടെ. *s.* Reproof, correction.

വാചികഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* A messenger, a carrier.

വാചൊയുക്തം. *adj.* Speaking much or well.

വാചൊയുക്തി, യുടെ. *s.* Speaking much or well.

വാചൊയുക്തിപടു, വിന്റെ. *s.* An eloquent man, one who speaks well and much. വാക്കുയൊഗനിപുണൻ.

വാച്ചി, യുടെ. *s.* 1. A carpenter's adze. 2. a scraper.

വാച്ചിപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The place where the sweepings, &c. of a house are thrown.

വാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* See the last.

വാച്ചൊൽ, ല്ലിന്റെ. *s.* A by-word.

വാച്യം, *adj.* 1. Fit or proper to be spoken. പറവാൻ തക്ക. 2. attributive, adjective, to be predicated of any thing. 3. declinable as an adjective, taking the three genders. 4. bad, vile. 5. contemptible, low.

വാച്യലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A gender in grammar.

വാജപെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular sacrifice. യജ്ഞഭെദം.

വാജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The feather of an arrow. അമ്പിന്റെ തൂവൽ. 2. a wing or feather. 3. speed, haste, celerity. വെഗം. 4. sound. ശബ്ദം. 5. *Ghee* or clarified butter. നൈ.

വാജി, യുടെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a bird. പക്ഷി. 4. a plant. ആടലൊടകം.

വാജിദന്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Justicia adhenatoda.* ആടലൊടകം.

വാജിമെധം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacrifice of a horse.

വാജിശാല, യുടെ. *s.* A stable. കുതിരപ്പന്തി.

വാഞ്ഛ, യുടെ. *s.* Wish, desire. ആഗ്രഹം.

വാഞ്ഛിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To desire, to wish, to long for. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വാഞ്ഛിതം, &c. *adj.* Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

വാട, യുടെ. *s.* 1. Scent, smell, perfume. 2. a bulwark, a mud wall or any enclosure of a town or village.

വാടക, യുടെ. *s.* The hire of cattle.

വാടക്കിടങ്ങ, ിന്റെ. *s.* The moat or trench of a fort.

വാടക്കുഴി, യുടെ. *s.* A moat, a fort ditch.

വാടതിരുവി, യുടെ. *s.* Velvet leaf, *Cissampelos pareira.*

വാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An enclosure, a piece of enclosed ground, whether a simple enclosure as a courtyard, or one for trees and plants, as an orchard, a garden, a planta-

tion, &c. വളപ്പ. 2. a road, a way. വഴി. 3. the groin.

വാടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Fading, withering. 2. wearing away, pining away, decaying.

വാടാങ്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Globe amaranth, *Gomphrena globosa.*

വാടാമഞ്ഞൾ, ളിന്റെ. *s.* The name of a drug.

വാടാമല്ലിക, യുടെ. *s.* An amaranth plant.

വാടാവിളക്ക, ിന്റെ. *s.* A perpetual light, one always kept burning.

വാടി, യുടെ. *s.* 1. The site of a house or building. 2. a house, a dwelling. ഭവനം. 3. a flower garden. പൂങ്കാവ. 4. an enclosure, a fenced place. വളപ്പ.

വാടിക, യുടെ. *s.* 1. A garden, an orchard. പൂങ്കാവ, തൊട്ടം. 2. the site of a house.

വാടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To dry, to cause to wither or fade away.

വാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To wither, to fade, to grow dry, to dry up. 2. to decay, to pine away. 3. to become lean. 4. to be sad or of a sad countenance.

വാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dryness, decay, decline. 2. witheredness, deadness. 3. leanness. 4. sadness. 5. paleness.

വാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To cause to wither, or fade away.

വാട്യാലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Sida cordifolia.* കുറുന്തൊട്ടി.

വാഢം, *adv.* 1. Much, excessive, excessively. വളരെ. 2. well, very well. നന്നായി. *adj.* Much, abundant, exceeding. അധികം.

വാണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who makes or fires a rocket.

വാണക്കുററി, യുടെ. *s.* A rocket case.

വാണക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The shaft of a rocket. 2. the shaft of an arrow.

വാണൻ, ന്റെ. *s.* The name of a sovereign, considered also as an *Asur.*

വാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. a rocket.

വാണി, യുടെ. *s.* 1. Speech, sound. വാക്ക. 2. SARASWATI, the goddess of speech. സരസ്വതി. 3. weaving. നെയ്ത്ത.

വാണിജൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader, a dealer. ചെട്ടി.

വാണിജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade, traffic. കച്ചവടം.

വാണിനി, യുടെ. *s.* 1. A sharp or clever woman, an intriguing woman. 2. an actress, a dancer. നൎത്തകി. 3. a furious woman, one literally or figuratively intoxicated. മദിച്ചവൾ.

വാണിഭക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader.

വാണിഭച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Merchandise, goods.

വാണിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Trade, traffic, merchandise.

വാണിയക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader.

വാണിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A merchant, a trader. 2. an oil merchant, an oilman.

വാണിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Commerce, trade, traffic.

വാണീഭഗവതി, യുടെ. *s.* A name of SARASWATI. സരസ്വതി.

വാണീവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Eloquence, fluency of speech. വാഗ്വൈഭവം.

വാത, ിന്റെ. *s.* A bet, a wager, a stake. വാതകൂറുന്നു, To bet, to lay a wager.

വാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Marsilea quadrifolia.*

വാതകി, യുടെ. *s.* A person afflicted with rheumatism or gout. വാതരൊഗമുള്ളവൻ.

വാതകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute rheumatism.

വാതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person afflicted with acute rheumatism or gout.

വാതക്കുരു, ിന്റെ. *s.* An inflammatory boil.

വാതക്കൊടി, യുടെ. *s.* A kind of potherb described as growing in marshy ground, *Justicia grandanissa.*

വാതധാതു, വിന്റെ. *s.* See the following.

വാതനാഡി, യുടെ. *s.* A flatulent pulse, or that which is considered to be governed by a flatulent principle.

വാതനീര, ിന്റെ. *s.* Rheumatic humour, or swelling.

വാതപൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Palása* tree, *Butea frondosa.* പലാശം.

വാതപ്പനി, യുടെ. *s.* 1. Rheumatic fever. 2. fever attending elephantiasis.

വാതപ്രമി, യുടെ. *s.* A swift antelope, surpassing the wind in speed. പെരുമാൻ.

വാതഫുല്ലാന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Cholic, flatulency, borborygmi.

വാതമണ്ഡലി, യുടെ. *s.* A whirlwind. ചുഴലിക്കാററ.

വാതമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A swift antelope.

വാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Air, wind. 2. rheumatism, gout, inflammation of the joints. 3. air, wind as one of the humours of the body.

വാതംകൊല്ലി, യുടെ. *s.* A kind of potherb described as growing in marshy ground, *Justicia grandanissa.*

വാതരക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute rheumatism or gout.

വാതരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A rheumatic disease, acute rheumatism, or gout.

വാതരൊഗി, യുടെ. *s.* One afflicted with acute rheumatism or gout.

വാതവൽ. *adj.* Windy, gusty. കാററുള്ള.

വാതവായു, വിന്റെ. *s.* Flatulency.
വാതശൊണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Acute rheumatism or gout.
വാതസഖൻ, ന്റെ. *s.* *Agni*, fire. അഗ്നി.
വാതസാരഥി, യുടെ. *s.* *Agni*, the god of fire. അഗ്നി.
വാതസ്കന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The portion of the atmosphere were the wind blows. വായുമണ്ഡലം.
വാതായനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A window, an air-hole, or loop-hole. കിളിവാതിൽ. 2. a porch, a portico, a covered shed or pavilion. പൂമുഖം.
വാതായു, വിന്റെ. *s.* An antelope, a deer. മാൻ.
വാതാശനൻ, ന്റെ. *s.* A snake, a serpent. സൎപ്പം.
വാതാളി, യുടെ. *s.* A whirlwind, a gale. ചുഴലികാററ.
വാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A door, a doorway, the entrance to a house, a gateway. വാതില്ക്കൽ, At the door.
വാതിൽകാപ്പവൻ, ന്റെ. *s.* A door-keeper, a warder, a porter.
വാതിൽപടി, യുടെ. *s.* The door-sill.
വാതിൽമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* An upstair house surrounded by windows.
വാതൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* A whirlwind, a gale, a hurricane. ചുഴലികാററ, കൊടുങ്കാററ. *adj.* 1. Gouty, rheumatic. 2. mad, insane.
വാത്യ, യുടെ. *s.* A whirlwind, or hurricane, a strong wind, a gale.
വാത്സകം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of calves. കിടാക്കളുടെ കൂട്ടം.
വാത്സല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Tenderness, affection, fondness, paternal love.
വാത്സല്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To caress, to fondle.
വാത്സ്യായനൻ, ന്റെ. *s.* The name of a *Muni.*
വാത്സ്യായനം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book.
വാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, sounding (as musical instruments.) ശബ്ദം.
വാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Discourse, dissertation, discussion. 2. debate, dispute, disputation, argument. 3. strife, contention.
വാദലം, ത്തിന്റെ. *s.* Liquorice, or the root of the *Abrus precatorius*, which is used for it. എരട്ടിമധുരം.
വാദാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sheat fish. മത്സ്യഭെദം.
വാദി, യുടെ. *s.* 1. A disputant, a disputer, a debater. 2. a complainant, a plaintiff in a law-suit, an accuser. 3. a sage, a pleader, an expounder of the law and *Shátras.* 4. the leading or key note (in music.)
വാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To argue, to discuss, to debate, to dispute, to plead, to discourse, to contend.
വാദിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A musical instrument. വാദ്യങ്ങളുടെ സമഷ്ടി.
വാദിപ്രതിവാദികൾ, ളുടെ. *s. plu.* Plaintiff and defendant.
വാദിസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A plaintiff's witness.
വാദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A musician, a player on music.
വാദ്യഘൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of musical instruments.
വാദ്യധ്വനി, യുടെ. *s.* The sound of musical instruments. വാദ്യഘൊഷം.
വാദ്യപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Practice of music.
വാദ്യഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of musical instruments, a band of music.
വാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any musical instrument. 2. music. വാദ്യം കൂട്ടുന്നു, 1. To join in a band of music. 2. to commence music.
വാധ്യായൻ, or വാധ്യാൻ, ന്റെ. *s.* An instructor, a teacher, a spiritual preceptor.
വാധ്യായപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* The duty of a spiritual preceptor.
വാന,ിന്റെ. *s.* 1. Dry wood. 2. dry fruit. 3. heaven.
വാനപ്രസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A *Hindu* in the third prescribed stage of life, when he leaves his wife and family, for the life of a hermit in the woods, the hermit, the anchorite.
വാനപ്രസ്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, *Bassia latifolia.* ഇരിപ്പ. 2. the *Palása* tree, *Butea frondosa.* പലാശ.
വാനമല്ലി, യുടെ. *s.* The narrow leaved Jasmine, *Jasminum angustifolia.*
വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heaven. 2. dry fruit. 3. a trench dug for the foundation of a building. വാനം തൊണ്ടുന്നു, To dig a trench for a foundation.
വാനമ്പാടി, യുടെ. *s.* The sky lark.
വാനരൻ, ന്റെ. *s.* A monkey, an ape. കുരങ്ങ.
വാനവർ, രുടെ. *s. plu.* Deities. ദെവകൾ.
വാനവർകൊൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
വാനസ്പത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree bearing fruit from blossoms, as the mango, eugenia, &c.
വാനാററം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad smell from the mouth, fœtid breath.
വാനീര,ിന്റെ. *s.* Saliva, spittle.
വാനീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of reed or cane, *Calamus rotang.* ആററവഞ്ഞി.
വാനൊർ, രുടെ. *s. plu.* See വാനവർ.

വാന്താന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Vomited, ejected food. ഛ ർദ്ദിച്ച ചൊറ.

വാന്തി, യുടെ. *s.* Vomiting, ejecting from the mouth.

വാപദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A weaver's loom. നെയി ത്തുകാരന്റെ പടപ്പ.

വാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sowing. വിത.

വാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sowing. വിത. 2. shaving. ക്ഷൌരം. 3. weaving. നെയിത്ത.

വാപി, യുടെ. *s.* A large oblong pond, a pool, a lake. പൊയ്ക.

വാപിതം. *adj.* 1. Sown, as seed. വിതെക്കപ്പെട്ട. 2. shaven. വടിക്കപ്പെട്ട.

വാപീതടം, ത്തിന്റെ. *s.* The bank of a pond. കുളവ രമ്പ.

വാപ്പിരട്ട,ിന്റെ. *s.* Abuse, scurrility, wordy violence, assault.

വാപ്പുണ്ണ,ിന്റെ. *s.* Ulceration of the mouth, a quinsy.

വാപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of costus, *Costus speciosus.* കൊട്ടം.

വാമ, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

വാമദെവൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

വാമനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dwarf, a short man. 2. a low, vile person. ഹീനൻ. 3. VISHNU in the character of a dwarf, in which he appeared on his fifth *Awatár* to prevent *Bali* from obtaining dominion of the three worlds. 4. the elephant that supports the south quarter. പിതൃ പതിയുടെ ഗജം.

വാമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the 18 *Puránas.* അ ഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. shortness of stature.

വാമനി, യുടെ. *s.* A female dwarf. മുണ്ടി.

വാമൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elegant man. സുന്ദരൻ. 2. an adversary. വിരൊധി. 3. a name of SIVA. ശിവൻ.

വാമഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The left side. ഇടത്തുഭാഗം.

വാമമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* VISHNU in the character of a dwarf.

വാമം, &c. *adj.* 1. Left, not right. ഇടത്ത. 2. reverse, contrary, inverted. പ്രതികൂലം. 3. beautiful, pleasing. ഭംഗിയുള്ള.

വാമലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* An ant or mole hill, especially the hillocks of ground thrown up by the white ants. പുററ.

വാമലൊചന, യുടെ. *s.* A handsome woman. സുന്ദരി.

വാമാംഗി, യുടെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.

വാമി, യുടെ. *s.* 1. A mare. പെണ്കുതിര. 2. a she ass. പെണ്കഴുത. 3. a young female elephant. പിടിയാന.

വാമുള്ള,ിന്റെ. *s.* 1. The croup. 2. keen or scurrilous language.

വാമൊഴി, യുടെ. *s.* A deposition, a declaration.

വാമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* The iron rim round a measure.

വാംശി, യുടെ. *s.* The manna of the bamboo. മുളനൂറ.

വാംശികൻ, ന്റെ. *s.* A flute player, a piper, a fifer. ഒടക്കുഴല്ക്കാരൻ.

വായദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A weaver's loom. നെ യിത്തുകാരന്റെ പടപ്പ.

വായന, യുടെ. *s.* 1. Reading, learning, study. 2. playing a finger instrument.

വായനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A reader. 2. a learner, a student. 3. a player on a musical instrument.

വായനക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* The quill or bow of a lute, a fiddlestick, &c.

വായനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sweetmeats or cakes, the eating of which is no breach of a religious fast.

വായസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crow. കാക്ക. 2. turpentine. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

വായസി, യുടെ. *s.* 1. An esculent vegetable. 2. the name of a tree, black ebony. കരിന്തകാളി.

വായസൊളി, യുടെ. *s.* A medicinal root, commonly, *Cácólí.* കാകൊളി.

വായസാരാതി, യുടെ. *s.* An owl. മൂങ്ങാ.

വായാടി, യുടെ. *s.* A very talkative, loquacious person, a babbler.

വായാളി, യുടെ. *s.* A talkative, loquacious person.

വായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To read, to peruse. 2. to learn. 3. to play on a musical instrument, as a lute, &c.

വായിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to read. 2. to teach. 3. to teach one to play on a musical instrument.

വായു, വിന്റെ. *s.* 1. Wind, air. 2. a vital air of the body. 3. flatulency, indigestion, rheumatic distemper. 4. a personification of wind, *Wáyu.*

വായുകൊൺ, ണിന്റെ. *s.* The north west quarter of the world.

വായുകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The violence or raging of the wind. 2. acute pain from flatulency.

വായുഗണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Flatulency, indigestion, dyspepsy.

വായുഗുല്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A whirlpool, an eddy. നീർചുഴിവ. 2. a kind of disease.

വായുഗുളിക, യുടെ. *s.* Medicinal pills to dispel flatulency.

വായുപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Bhíma,* son of *Wáyu* by the wife of *Pandu.*

വായുമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The region of the air.

വായുമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere, sky.

വായുമുട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Stoppage of breath, or difficulty of breathing, cough, catarrh.

വായുരോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Flatulency considered as a disease.

വായുവാസ്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* Ether, atmosphere.

വായുസഖൻ, ന്റെ. *s.* Fire. അഗ്നി.

വായുസ്തംഭനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stoppage of breath. 2. cessation of wind.

വായുക്ഷോഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Flatulency, indigestion.

വായോല, യുടെ. *s.* A written agreement making over land, &c. to another person.

വായ്ക്കര, യുടെ. *s.* The sea shore, a river side.

വായ്ക്കരി, യുടെ. *s.* A funeral ceremony among the heathen.

വായ്ക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* A large stone placed on the mouth or side of a well.

വായ്ക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To increase, to thrive, to grow, to flourish. 2. to succeed, to prosper. 3. to occur, to happen.

വായ്ത്തല, യുടെ. *s.* The sharp edge of a cutting instrument.

വായ്ത്താരി, യുടെ. *s.* A shout, huzza.

വായ്ത്താളം, ത്തിന്റെ. *s.* A shout or kind of chorus.

വായ്പു, ിന്റെ. *s.* Growth, increase, flourishing.

വായ്പ or വായിപ്പ, യുടെ. *s.* 1. A loan. 2. a debt. വായ്പ മേടിക്കുന്നു, വായ്പ വാങ്ങുന്നു, To borrow. വായ്പകൊടുക്കുന്നു, To lend, to give on loan. വായ്പവീട്ടുന്നു, To pay or discharge a debt.

വായ്പട, യുടെ. *s.* A bravado, boast, brag.

വായ്പാഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning by heart or rote.

വാർ, രിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. the name of a sweet scented medicinal grass, a drug.

വാരണതുണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of GANAPATI. ഗണപതി.

വാരണബുഷ, യുടെ. *s.* The plantain tree, *Musa sapientum.* വാഴ.

വാരണമുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of a GANAPATI. ഗണപതി.

വാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Defence, resistance, opposition, prohibition, obstacle or impediment. തടവു. 2. warding off a blow, guarding, warding. 3. armour, a cuirass, or mail for the body. കവചം. 4. an elephant. ആന.

വാരണവദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of GENÉSA. ഗണപതി.

വാരണശാല, യുടെ. *s.* An elephant stall.

വാരനാരി, യുടെ. *s.* A harlot. വേശ്യ.

വാരമുഖ്യ, യുടെ. *s.* The head of a set of harlots. വേശ്യമാരിൽ പ്രധാനി.

വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude, a quantity. വൃന്ദം. 2. occasion, opportunity. സമയം. 3. a week, a day of the week. ആഴ്ച. 4. the veranda of a house. 5. rent or share of the produce of a field belonging to the land-lord 6. the declivity or side of a mountain. 7. a garden bed. വാരമിടുന്നു, To adjust the share of produce of a field, belonging to each party, *i. e.* to the owner and the cultivator.

വാരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cutting or preparing *olas* to write on, cutting shreds off. 2. taking up by handsful. 3. taking up or putting in, filling.

വാരവധൂ, വിന്റെ. *s.* The chief of a set of harlots.

വാരവാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Armour for the body or breast, an iron cuirass or a thick quilted jacket worn for the same purpose. പടച്ചട്ട.

വാരസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A whore, a prostitute. വേശ്യ.

വാരാണസി, യുടെ. *s.* The city *Benares.* കാശി.

വാരാന്നിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

വാരാഹപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* A method of preparing medicines.

വാരാഹപുരാണം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the 18 *Puránas.* പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നു.

വാരാഹി, യുടെ. *s.* 1. An esculent root, a yam, *Dioscorea.* 2. one of the divine mothers. അഷ്ടമാതൃക്കളിൽ ഒന്നു. 3. a plant. നിലപ്പന.

വാരി, യുടെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a place or stall, where elephants are tied or fastened. ആനകെട്ടുന്ന തറി. 3. a hole or trap to catch elephants. ആനക്കുഴി. 4. a post to which an elephant is bound, ആനകെട്ടുന്ന കുററി. 5. a rope that fastens an elephant. ആന കെട്ടുന്ന കയറ. 6. a full river, a reservoir, any deep water. 7. a flood, an inundation. പ്രളയവെള്ളം. 8. abundance. 9. prosperity. 10. a lathe, a reaper. 11. a kind of scented grass.

വാരിഎല്ലു, ിന്റെ. *s.* A rib.

വാരികണം, ത്തിന്റെ. *s.* A drop of water. വെള്ളത്തുള്ളി.

വാരിക്കുഴി, യുടെ. *s.* A hole, or trap, for catching elephants, a pitfall.

വാരിചരം, ത്തിന്റെ. *s.* An amphibious animal.

വാരിജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. താമര. 2. any aquatic plant.

വാരിജസംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

വാരിദം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

വാരിധരം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

വാരിധാര, യുടെ. *s.* See ജലധാര.

വാരിധി, യുടെ. *s.* The sea. സമുദ്രം.

വാരിനിധി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

വാരിപര്ണ്ണി, യുടെ. *s.* An aquatic plant, *Pistia stratioles.* നീൎച്ചീര.

വാരിപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flood, an inundation, a torrent of rain water. വെള്ളപ്പെരുപ്പം. 2. the flow of the tide. വെലിയെററം.

വാരിപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The side opposite the ribs. 2. the top of a roof.

വാരിപ്രവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A water-fall, a cascade, a torrent. അരുവി.

വാരിയൻ, ന്റെ. *s.* One of a certain class, a servant at a temple.

വാരിരാശി, യുടെ. *s.* The ocean or sea. സമുദ്രം.

വാരിവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A dam or bank to confine water. ചിറ.

വാരിവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A cloud. മെഘം.

വാരിവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* The flow of the tide. വെലിയെററം.

വാരിശ്യാര, രുടെ. *s.* The wife of a വാരിയൻ, or a woman of that class.

വാരുണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the 18 *Puránas.* പതിനെട്ടു പുരാണെത്തിലൊന്ന. 2. the ocean. സമുദ്രം. 3. the west, the region of WARUNA. പടിഞ്ഞാറെദിക്ക. 4. the 24th lunar asterism of the *Hindus.* ചതയം നക്ഷത്രം.

വാരുണി, യുടെ. *s.* 1. A name of the saint AGASTYA. അഗസ്ത്യൻ. 2. any distilled spirituous liquor. മദ്യം. 3. the west, the region of WARUNA. പടിഞ്ഞാറെദിക്ക. 4. the 24th lunar asterism of the *Hindus.* ചതയം നക്ഷത്രം.

വാരുന്നു, രി, വാൻ. *v. a.* 1. To take up by the handsful. 2. to take away. വാരിക്കൊടുക്കുന്നു, To give liberally. വാരിക്കൂട്ടുന്നു, To heap up. വാരിയിടുന്നു, To throw earth, sand, &c. upon another.

വാരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. a.* To trim a palmira leaf to write upon, &c. to cut straight.

വാരുററ. *adj.* Strong, robust.

വാൎക്കളമാൻ, ന്റെ. *s.* A kind of animal, according to some authorities, a young deer.

വാൎക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A peon or sipahi.

വാൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To pour, to strain. 2. to cast melted metal.

വാൎച്ച, യുടെ. *s.* Effusion, issue, pouring out, a running or flowing down.

വാൎത്ത, യുടെ. *s.* 1. Tidings, intelligence, news. വൎത്തമാനം. 2. rumour, report. ജനശ്രുതി. 3. livelihood, business, profession. ജീവിതം.

വാൎത്തകഞ്ഞി, യുടെ. *s.* The water of boiled rice, or rice gruel.

വാൎത്തതിരുവുടമ്പ, ിന്റെ. *s.* An iron image, a molten image.

വാൎത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is well, or in health. 2. one who follows any business or profession.

വാൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Health. സൌഖ്യം. 2. chaff. പതിര. *adj.* 1. Well, healthy. 2. following any business or profession.

വാൎത്താകം, ത്തിന്റെ. *s.* The egg plant, or its unripe vegetable fruit, *Solanum melongena.* വഴുതിന, വഴുതിനങ്ങാ.

വാൎത്താകി, യുടെ. *s.* The *Brinjal* or egg plant, *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന.

വാൎത്തായനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spy, an emissary, an agent. ഒററുകാരൻ. 2. an ambassador, an intelligencer. സ്ഥാനാപതി.

വാൎത്താവഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. A chandler. തിരികൾ വില്ക്കുന്നവൻ. 2. a messenger. ദൂതൻ. 3. one who carries a letter or news, or goes on an errand.

വാൎത്താവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. A householder. 2. the duty of a householder, or of a domestic.

വാൎത്തികൻ, ന്റെ. *s.* 1. An intelligencer, an informer, an agent or envoy. വൎത്തമാനമറിയിക്കുന്നവൻ. 2. a man of the third or merchantile tribe. വൈശ്യൻ.

വാൎത്തിക്യം, *adj.* Relating to news, intelligence, &c.

വാൎദ്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Old age. വൃദ്ധത. 2. the infirmity, &c. of age. 3. a number of old men. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വാൎദ്ധക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Old age. വൃദ്ധത.

വാൎദ്ധുഷി, യുടെ. *s.* An usurer. പലിശെക്ക കൊടുക്കുന്നവൻ.

വാൎദ്ധുഷികൻ, ന്റെ. *s.* An usurer. പലിശക്കുകൊടുക്കുന്നവൻ.

വാൎദ്ധുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Interest, usury, usurious loan. പലിശ.

വാൎപ്പട്ടാളം, ത്തിന്റെ. *s.* A regiment wearing belts.

വാൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. The act of casting or founding metal. 2. a caldron, a boiler.

വാപ്പുപണി, യുടെ. *s.* 1. Founding, working in brass, &c. 2. any article that has been cast, or molten.

വാപ്പുപണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A caster of metals, a brasier, a brass or iron founder.

വാപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause, or order, to cast.

വാമ്മണം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of coats of mail. കവചങ്ങളുടെ കൂട്ടം.

വാമ്മിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of men in armour, കവചികളുടെ കൂട്ടം.

വാഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a drug. ബ്രഹ്മി. *adj.* 1. Yearly, annual or belonging to a year. 2. growing, &c. in the rainy season or fit or suited to it, &c.

വാഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* The fruit of the *Solanum jacquini.* ചുണ്ടക്കാ.

വാലക്യ, യുടെ. *s.* Incense. കന്തുരുക്കം.

വാലധി, യുടെ. *s.* A hairy tail. പൃഷ്ഠം.

വാലവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To place for straining, or running off.

വാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hair of the head. തലമുടി. 2. a scented grass. ഇരുവെലി. 3. cast in weighing. 4. negligence.

വാലാക്കുഴ, യുടെ. *s.* An ornamented wooden lance, an emblem of royalty.

വാലാക്കുഴക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who bears the above emblem before a king or prince.

വാലാട്ടിപ്പക്ഷി, യുടെ. *s.* The wagtail.

വാലിക, യുടെ. *s.* A kind of ear ornament.

വാലുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White sand. വെളുത്ത മണൽ. 2. a granulated substance, apparently vegetable, and used as a drug or perfume. എലാവാലുകം.

വാലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To take root or grow as potatoes, yams, &c. 2. to be strained, to run, drip, or flow down.

വാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A tail, in general, 2. a trail, or train. 3. a neck of land. 4. a cue.

വാല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloth made of the bark of trees. ചണത്തൊലി മുതലായതുകൊണ്ടു നൂൽ ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വസ്ത്രം.

വാല്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Duty or toll levied on cattle.

വാല്ക്കൊഞ്ചു, ിന്റെ. *s.* The tail of a horse, or of any hairy animal.

വാല്ക്കൊതമ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Barley. 2. a bearded wheat.

വാൽനക്ഷത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A comet.

വാൽമികി, യുടെ. *s.* The author of the *Rámáyana.*

വാല്മീകൻ, ന്റെ. *s.* WALMÍCA or WALMÍCI the author of the *Rámáyana.*

വാല്മീകം, ത്തിന്റെ. *s.* A name of the *Rámáyana*, by WALMÍCA.

വാല്മീൻ, നിന്റെ. *s.* A comet.

വാല്മളക, ിന്റെ. *s.* Cubebs, *Piper cubeba.*

വാല്ഹികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Assafœtida. കായം. 2. the name of a country. 3. a horse of the *Wálhica* breed.

വാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The time of the change of the moon or of the full moon. 2. a holiday in general.

വാവട, യുടെ. *s.* 1. A thin narrow board nailed on the lower ends of the small rafters of a roof. 2. a kind of sweetmeat made at the വാവു festival.

വാവടയൊട, ിന്റെ. *s.* Edge tiles.

വാവദൂകൻ, ന്റെ. *s.* A fluent, bold or loquacious speaker. വാക്കുയൊഗനിപുണൻ.

വാവൽ, ലിന്റെ. *s.* A large bat.

വാവളയം, ത്തിന്റെ. *s.* See വാമൊതിരം.

വാവിടാജന്തു, വിന്റെ. *s.* A dumb animal.

വാവിഷ്ഠാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, censure, cursing, rude reproach. വാവിഷ്ഠാണം പറയുന്നു, To abuse, to censure, to reproach.

വാവൃത. *adj.* Chosen, appointed.

വാവൃത്തം, &c. *adj.* Chosen, appointed. വരിക്കപ്പെട്ട.

വാശ, യുടെ. *s.* A plant, *Justicia ganderussa.* ആടലൊടകം.

വാശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Justicia ganderussa.* ആടലൊടകം.

വാശി, യുടെ. *s.* 1. Obstinacy, stubbornness. 2. surplus or deficiency in measurement, or weight. 3. the being out of measurement in carpenters' work, &c. 4. the state of being better either in health or quality. *adj.* Better, either in health or as to quality, preferable. വാശി is also affixed to words denoting fractions, as a mere expletive, as അരവാശി, Half. കാൽവാശി, A quarter part. വാശികാണുന്നു, To find excess or deficiency in quantity in measuring. വാശിപിടിക്കുന്നു, 1. To be obstinate, stubborn. 2. to take account of what is out of measurement.

വാശിക, യുടെ. *s.* A plant, *Justicia ganderussa.* ആടലൊടകം.

വാശിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An obstinate, stubborn fellow.

വാശിത, യുടെ. *s.* 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.

വാശിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The cry of birds, or animals. മൃഗാദികളുടെ ശബ്ദം. *adj.* Perfumed, scented.

വാശ്ശുര, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

വാശ്ശുതും. *ind.* Any thing.

വാഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Vapour, hot mist, steam, &c. ആവി. 2. a tear. കണ്ണുനീർ.
വാസകുടി, യുടെ. *s.* A tent. കൂടാരം.
വാസഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A bed-chamber, an inner or sleeping room. ഉള്ളറ.
വാസതെയി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.
വാസന, യുടെ. *s.* 1. Smell, odour, scent, fragrance, flavour. 2. the knowledge of any thing derived from memory, the present consciousness of past conceptions. 3. practice, experience. 4. elegance, neatness. ഭംഗി. 5. natural inclination. വാസനപിടിക്കുന്നു, 1. To yield or emit fragrance or smell. 2. to smell at.
വാസനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An experienced person.
വാസനപൊടി, യുടെ. *s.* Sweet scented powder.
വാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wrapper, a cover. 2. cloth, clothes. 3. abiding, abode. 4. perfuming, fumigation, fumigating or perfuming with fragrant vapour or with incense, &c.
വാസനശില, യുടെ. *s.* A woman of a good or amiable disposition.
വാസനശീലൻ, ന്റെ. *s.* A man of an amiable disposition.
വാസനാബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The influence of experience. 2. natural inclination.
വാസന്തി, യുടെ. *s.* 1. A large creeper, *Gærtnera racemosa.* കുരുക്കുത്തിമുല്ല. 2. a species of jasmine, *Jasminum auriculatum.*
വാസന്തികം. *adj.* 1. Relating or belonging to spring, vernal. 2. suitable to the spring season.
വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, dwelling, habitation. 2. site, situation, abode, place of staying. 3. cloth, clothes. 4. perfuming.
വാസയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Fragrant powder sprinkled on the clothes.
വാസയൊഗ്യം. *adj.* Suitable or proper for a residence. വസിപ്പാൻ യൊഗ്യമായുള്ള.
വാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A day. ദിവസം.
വാസരാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening. സന്ധ്യ.
വാസവൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
വാസവി, യുടെ. *s.* The daughter of INDRA and mother of VYÁSA. ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രി.
വാസസജ്ജിക, യുടെ. *s.* A woman dressed in all her ornaments to receive her lover.
വാസസ്, സ്സിന്റെ. *s.* Cloth, clothes. വസ്ത്രം.
വാസിത, യുടെ. *s.* 1. A woman. സ്ത്രീ. 2. a female elephant. പിടിയാന.
വാസിതം, &c. *adj.* Perfumed, scented. സുഗന്ധം പിടിക്കപ്പെട്ട.
വാസിഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a book. ഒരു പുസ്തകം. 2. part of the *Védas.* വെദത്തിൽ ഒര അംശം.
വാസുകി, യുടെ. *s.* The serpent *Wásuci,* sovereign of snakes. സൎപ്പരാജൻ.
വാസുദെവൻ, ന്റെ. *s.* A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.
വാസു, വിന്റെ. *s.* A young girl, in theatrical language. നാട്യത്തിൽ ബാലസ്ത്രീ.
വാസൊചിതം. *adj.* Suitable for a dwelling or residence. വസിപ്പാൻ യൊഗ്യമായുള്ള.
വാസൊരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Excellent or elegant raiment. വിശെഷ വസ്ത്രം.
വാസ്തവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An appointment. 2. determination, demonstration, നിശ്ചയം. 3. news, intelligence. *adj.* Determined, demonstrated, fixed, substantiated. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.
വാസ്തവ്യം. *adj.* To be appointed, to be determined.
വാസ്തു, വിന്റെ. *s.* 1. The site of a habitation. 2. a house, a habitation. ഭവനം.
വാസ്തുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb, *Chenopodium album.* വാസ്തുച്ചീര.
വാസ്തുച്ചീര, യുടെ. *s.* See the preceding.
വാസ്തുദെവത, യുടെ. *s.* A demon.
വാസ്തുബലി, യുടെ. *s.* A ceremony performed after the erection of a new house or building.
വാസ്യൊഷ്പതി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
വാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloth, made or covered with cloth. വസ്ത്രം കൊണ്ടുള്ളത.
വാഹകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bearer, a carrier, a porter. 2. a horseman.
വാഹകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse. 2. a bullock. 3. a vehicle, a carriage or conveyance of any kind.
വാഹടൻ, ന്റെ. *s.* The learned author of the medical book called അഷ്ടാംഗഹൃദയം.
വാഹടായ്യൻ, ന്റെ. *s.* See വാഹടൻ.
വാഹദ്വിഷൻ, ത്തിന്റെ. *s.* A buffalo. പൊത്ത.
വാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* A vehicle or conveyance of any kind, as a horse, an elephant, a carriage, &c.
വാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. a measure of capacity. അളവ. 3. a bull. കാള. 4. air, wind. വായു. 5. an army. സെന. 6. a buffalo. പൊത്ത. 7. a vehicle, a carriage or conveyance of any kind. വാഹനം.
വാഹസഞ്ചൊദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Driving a carriage, &c.

വാഹസം, ത്തിന്റെ. *s.* A large snake, the Boa constrictor. പെരുമ്പാമ്പ.

വാഹികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A large drum. 2. a car, &c. drawn by oxen.

വാഹിത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The part of an elephant's forehead, below the frontal globes. ആനയുടെ മസ്തകത്തിൽ താഴത്തെടം.

വാഹിനി, യുടെ. *s.* 1. A river. നദി. 2. an army, a body of forces, consisting of 81 elephants, 81 cars, 243 horse, and 405 foot, a cohort, a battalion. സെന.

വാഹിനീപതി, യുടെ. *s.* 1. A general, a leader or commander of an army. സെനാപതി. 2. the ocean. സമുദ്രം.

വാഹു, വിന്റെ. *s.* The arm. കൈ.

വാഹുലെയൻ, ന്റെ. *s.* A name of the deity *Carticéya.*

വാഹ്ലീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country lying north-west of *Affghanista*, *Balkh.* 2. a horse from *Balkh*, considered as of a good breed. 3. saffron. കുങ്കുമം. 4. assafœtida. കായം.

വാള, യുടെ. *s.* A kind of fish.

വാളകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bracelet. വള. 2. a finger ring. കൈമൊതിരം.

വാളൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of the sawyer class, a sawyer. 2. a fisherman.

വാളൻപുളി, യുടെ. *s.* The tamarind, *Tamarindus Indica.*

വാളമര, യുടെ. *s.* The sword bean, *Dolichos gladiatus.*

വാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bar of iron. 2. the name of a scented grass. ഇരുവെലി.

വാളലക, ന്റെ. *s.* The blade of sword.

വാളി, യുടെ. *s.* A golden ornament which women wear on the upper part of the ear.

വാളിക, യുടെ. *s.* An ear ornament, see the last.

വാളുന്നു, ളി, വാൻ. *v. a.* To sow, to cast seed into the ground. വിതെക്കുന്നു.

വാളുറ, യുടെ. *s.* The sheath of a sword, a scabbard.

വാളെറ,ിന്റെ. *s.* Sword fencing, throwing a sword up and catching it again.

വാൾ, ളിന്റെ. *s.* 1. A sword. 2. a saw.

വാൾകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A swordsman, a soldier armed with a sword. 2. a sawyer.

വാൾപലകക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A soldier armed with a shield.

വാൾപാട,ിന്റെ. *s.* The length of a sword in distance.

വാൾപുലി, യുടെ. *s.* A rhinoceros.

വാൾമീൻ, നിന്റെ. *s.* The sword fish.

വാഴ, യുടെ. *s.* A plantain tree, *Musa sapientia* or *paradisiaca.*

വാഴക്കാ, യുടെ. *s.* A green or unripe plantain.

വാഴക്കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A kind of large yam planted round plantain trees.

വാഴക്കാലാ, യുടെ. *s.* A place from which plantain trees have been cut away.

വാഴക്കുല, യുടെ. *s.* An entire bunch or cluster of plantains.

വാഴച്ചീപ്പ,ിന്റെ. *s.* A comb, or section of a bunch of plantains.

വാഴപ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A ripe plantain.

വാഴപ്പിണ്ടി, യുടെ. *s.* The stem of a plantain tree.

വാഴപ്പൊള, യുടെ. *s.* The rind or bark of the plantain tree.

വാഴമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The large bulbous root of the plantain tree.

വാഴയില, യുടെ. *s.* A plantain leaf.

വാഴാനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Uncultivated land, barren or waste land.

വാഴി, യുടെ. *s.* A governor, a ruler.

വാഴിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to govern. 2. to appoint one to a high office or dignity. 3. to consecrate.

വാഴുന്നവർ, രുടെ. *s.* 1. Governors. 2. cultivators of land. 3. inhabitants, dwellers.

വാഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. a.* 1. To reign, to govern. 2. to cultivate, to farm. 3. to live. 4. to live well, happily, prosperously, to fare well.

വാഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Reign, government. 2. cultivation, culture, farming. 3. living well or prosperously.

വാഴ്ത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Praising, lauding. 2. blessing, congratulation.

വാഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To praise, to laud. 2. to bless, to wish one well.

വാഴ്വ,ിന്റെ. *s.* 1. Prosperity, health, and happiness. 2. blessing, wishing well.

വാറ,ിന്റെ. *s.* 1. A leather belt or thong. 2. a peon's or soldier's belt. 3. an affix to verbs having the signification of when. 4. a kind of fish.

വാറിട, യുടെ. *s.* A shred of a palmira leaf taken off lengthwise.

വാറമീൻ, നിന്റെ. *s.* A kind of fish.

വാറൊല, യുടെ. *s.* An anonymous writing on *ola* suspended on trees or in any public place, a placard.

വാററ,ിന്റെ. *s.* 1. Straining, pouring off, decanting. 2. distilling.

വാററൽ, ലിന്റെ. *s.* The act of straining, pouring off.

വാറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* 1. To strain, to pour off, to decant. 2. to distil.

വി, A Sanscrit particle, prefixed to words of that language and implying, 1. Certainty, ascertainment. 2. separation, disjunction. 3. aversion, repugnance. 4. impatience, intolerance. 5. variety, difference. 6. cause, motive. 7. motion, progress. 8. privation. It generally corresponds to the English adjuncts *a*, *ex*, *dis*, *in*, *un*, &c., and is frequently an expletive.

വി, യുടെ. *s.* A bird in general. പക്ഷി.

വിക്കങ്കതം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a small tree. വൈയങ്കത.

വികചം. *adj.* Blown, opened, expanded, spread, as a flower, &c. വിടൎന്ന.

വികടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An opposer, a perverse, obstinate, wicked, malicious, or ill-tempered person; a disturber; a meddler.

വികടൻ, ന്റെ. *s.* An opposer, a perverse, obstinate, wicked, malicious or ill-tempered person, a disturber.

വികടമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be contrary, perverse. 2. to disagree with the health.

വികടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To pervert, to throw obstacles in the way, to frustrate.

വികടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A malicious obstacle, or impediment. 2. a contradiction. 3. disagreement, disunion. 4. opposition, perverseness; contrariness. *adj.* 1. Large. great. 2. formidable, frightful, terrific. 3. contrary, perverse. 4. changing in form or appearance.

വികടസരസ്വതി, യുടെ. *s.* One who speaks perversely, one who speaks ill or blameably.

വികടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To throw impediments in one's way, to frustrate. 2. to contradict, to oppose, to thwart. 3. to disturb.

വികടിപ്പു, ിന്റെ. *s.* See വികടം.

വികത്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Irony, ironical or unmerited praise. 2. praise. 3. egotistical boasting.

വികമ്പിതം, &c. *adj.* 1. Trembling, tremulous, agitated. ചഞ്ചലമുള്ള. 2. palpitating, heaving.

വികരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sickness, disease. വ്യാധി.

വികരുണൻ, ന്റെ. *s.* An unmerciful, unfeeling man, one destitute of compassion or tenderness.

വികൎത്തനൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a son who has usurped his father's kingdom. പിതാവി ന്റെ രാജ്യത്തെ അപഹരിച്ചവൻ.

വികൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pulling, drawing, attraction. വലിക്കുക.

വികലം. *adj.* 1. Defective, imperfect. ഊനമുള്ള. 2. decayed, impaired, withered, waned. 3. confused, confounded, agitated. ചഞ്ചലപ്പെട്ട.

വികലാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A cripple, one who is deformed or maimed. അംഗഹീനൻ.

വികല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Error, ignorance, mistake. തെ റ്റ. 2. alternative, option. 3. doubt, indecision. സംശ യം. 4. change. മാററം.

വികല്പിതം. *adj.* 1. Optional, admitting of two uses. 2. doubtful, undecided. സംശയമുള്ള.

വികസ, യുടെ. *s.* Bengal madder, *Rubia manjith.* മ ഞ്ചെട്ടി.

വികസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To blow, open, or expand, as a flower. വിടരുന്നു. 2. to be spread abroad.

വികസിതം. *adj.* 1. Blown, as a flower, budded, opened, expanded. വിടൎന്ന. 2. spread abroad.

വികസ്വരം, &c. *adj.* Opening, expanding. വിടരുന്ന.

വികാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Change, transmutation, transformation, alteration, or deviation from the natural state. 2. sickness, disease, change from a state of health. 3. emotion, sensibility, passion, feeling, transition from the natural or quiescent condition of the soul. 4. ugliness, deformity. *adj.* 1. Ugly, deformed. 2. unnatural.

വികാരി, യുടെ. *s.* 1. The thirty-third year in the *Hindu* cycle of sixty. 2. a Vicar of a church, *an adopted phrase.*

വികാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opening, expanding, blowing. വിടൎച്ച. 2. appearance, display. 3. loneliness.

വികാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Display, manifestation, open or splendid appearance. 2. opening, expanding. 3. budding, blowing, as a flower. വിടൎച്ച. 4. solitude, loneliness, privacy. 5. pleasure, enjoyment. സുഖാനുഭവം. 6. ether, heaven. ആകാശം.

വികാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Expanding. display, expansion, opening, budding, blowing. വിടൎച്ച.

വികാസി. *adj.* Expanding, opening, blowing, budding.

വികിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird in general. പക്ഷി. 2. scattering.

വികിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gigantic swallow-wort, *Asclepias gigantea.* എരിക്കു. 2. scattering, spreading about or abroad. വിതറൽ.

വികുൎവ്വാണം, &c. *adj.* Joyful, cheerful, happy. സ ന്തൊഷമുള്ള.

വികൃതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is sick, diseased. രൊഗി. 2. one who entertains a feeling of disgust, aversion, &c.

വികൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Disgust, aversion. രുചികെട. *adj.* 1. Entertaining a feeling of disgust, averse, estrang-

ed. 2. sick, diseased. 3. imperfect, unfinished, incomplete. 4. changed, altered.

വികൃതി, യുടെ. *s.* A base, vile, wicked, depraved, filthy, or nasty person, a liar.

വികൃതി, യുടെ. *s.* 1. Change, or alteration of any kind, whether of purpose, mind, form, nature, &c. either permanent or temporary. മാററം. 2. sickness, disease, change from a state of health. രൊഗം. 3. fear, apprehension. പെടി. 4. baseness, wickedness, depravity. ദുഷ്ടത. 5. ill-naturedness, perverseness. 6. the twenty-fourth year of the *Hindu* cycle of sixty. വികൃതികാട്ടുന്നു, To shew ill-will or perverseness. വികൃതിപറയുന്നു, To speak perversely, or wickedly.

വികൃതിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Filthiness, baseness, depravity, corruption, grossness.

വികൊശം, *adj.* Uncovered, denuded, unsheathed. ഉറിയ, നഗ്നമായുള്ള.

വിക്ക, ിന്റെ. *s.* An impediment in the speech.

വിക്കൻ, ന്റെ. *s.* A stammerer, one who has an impediment in his speech.

വിക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* Stammering, speaking with difficulty.

വിക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To stammer, to speak with hesitation. 2. to rise in the throat, as water, &c. when drunk hastily.

വിക്രമ, യുടെ. *s.* The fourteenth year in the *Hindu* cycle of sixty.

വിക്രമൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a valiant or brave man, a warrior.

വിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heroism, prowess, heroic valour, bravery. 2. great power, or strength. 3. walking, going, proceeding. 4. overpowering, overcoming. വിക്രമംകാട്ടുന്നു, To display one's valour or power.

വിക്രമശാലി, യുടെ. *s.* A hero, a valiant or brave man.

വിക്രമാദിത്യൻ, ന്റെ. *s.* The name of a celebrated prince, the sovereign of *Ougein*: there are however many princes of this name, and it has been applied to *Raja* BHOJA, to SALIVÁHANA, to PRITHVI *Raja*, as well as to five or six others; the name also occurs variously written, as VICRAMA, ADITYA, VICRAMASÉNA, VICRAMASINHA VICRAMÁRCA, &c.

വിക്രമാബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The era supposed to have been founded by VICRAMÁDITYA, still in use among the *Hindus*, commencing 56 years before the Christian era.

വിക്രമാൎക്കൻ, ന്റെ. *s.* A name of a famous *Hindu* sovereign, VICRAMÁDITYA.

വിക്രമി, യുടെ. *s.* 1. A hero, a valiant or brave man, a warrior. 2. a lion. സിംഹം.

വിക്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Sale, selling, vending. ക്രയവിക്രയം, *lit.* Buying and selling, trade, traffic. കച്ചവടം. വിക്രയംചെയ്യുന്നു, To sell, to vend. വില്ക്കുന്നു.

വിക്രയി, യുടെ. *s.* A seller, a vender. വില്ക്കുന്നവൻ.

വിക്രയികൻ, ന്റെ. *s.* A vender, a seller, a dealer. വില്ക്കുന്നവൻ.

വിക്രാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hero, a warrior. വിക്രമി. 2. a lion. സിംഹം.

വിക്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Prowess, heroic strength and valour. വിക്രമം.

വിക്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Prowess, heroic strength and valour. 2. great power or strength. വിക്രമം.

വിക്രാന്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a warrior. വിക്രമി.

വിക്രായികൻ, ന്റെ. *s.* A vender, a seller. വില്ക്കുന്നവൻ, കച്ചവടക്കാരൻ.

വിക്രിയ, യുടെ. *s.* Change of mind, form, purpose, &c. മനൊമാററം.

വിക്രീതം. *adj.* Sold, vended. വില്ക്കപ്പെട്ട.

വിക്രെതാ, വിന്റെ. *s.* A vender, a seller. കച്ചവടക്കാരൻ.

വിക്രെയം, *adj.* Vendible, saleable, വില്ക്കത്തക്ക.

വിക്ലബം, *adj.* Overcome with fear or agitation; confused, confounded, lost, bewildered. പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിഖ്യാതൻ, ന്റെ. *s.* One well known, a celebrated man. പ്രസിദ്ധൻ.

വിഖ്യാതം, &c. *adj.* Famous, notorious, known. പ്രസിദ്ധമായുള്ള.

വിഖ്യാതി, യുടെ. *s.* Fame, celebrity, notoriety. കീൎത്തി, ശ്രുതി.

വിഖ്യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Explaining, expounding, exposition. പൊരുൾതിരിപ്പ. 2. communicating, declaring. അറിയിക്കുക.

വിഗതനാസികൻ, ന്റെ. *s.* One deprived of his nose. മൂക്കില്ലാത്തവൻ.

വിഗതനെത്രൻ, ന്റെ. *s.* One deprived of his eyes. കണ്ണില്ലാത്തവൻ.

വിഗതനൻ, ന്റെ. *s.* One who is gone, departed, separated. വെർപെട്ടവൻ.

വിഗതം, &c. *adj.* 1. Gloomy, dark, obscured. 2. gone, departed, disappeared, severed, parted.

വിഗതവസ്ത്ര, യുടെ. *s.* A naked woman.

വിഗതായുധൻ, ന്റെ. *s.* One deprived of his weapons, an unarmed man.

വിഗതാൎത്തവ, യുടെ. *s.* A woman past child bearing. പെറുമാറിയവൾ.

വിഗതി, യുടെ. *s.* Returning, going backwards. പി ന്നൊക്കംപൊക.

വിഗൎഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, abusing, censure, reproach. ശകാരം.

വിഗൎഹിതം, &c. *adj.* 1. Abused, reviled. 2. low, vile, base. ശകാരിക്കപ്പെട്ട.

വിഗളിതം. *adj.* 1. Fallen, dropped, oozed. 2. removed.

വിഗാഢം, &c. *adj.* Immersed, plunged, bathed, bathing. മുഴകപ്പെട്ട.

വിഗാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ill-report, detraction, scandal. അപശ്രുതി. 2. censure, reproach. കുത്സനം.

വിഗ്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is noseless. മൂക്കില്ലാത്ത വൻ.

വിഗ്രം, &c. *adj.* Noseless. മൂക്കില്ലാത്ത.

വിഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body. ദെഹം. 2. extension, diffusion. പരപ്പ. 3. an idol, an image. 4. form, shape. രൂപം. 5. war, battle, contest. യുദ്ധം.

വിഗ്രഹാരാധന, യുടെ. *s.* Idolatry, the worship of images.

വിഗ്രഹാരാധനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An idolater, a worshipper of images.

വിഘസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The residue, or remains of food which has been offered to the gods, to the manes, to a venerable guest, or to a spiritual preceptor. ഉഛി ഷ്ടം. 2. food in general. ഭക്ഷണം.

വിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An impediment, an obstacle; a prohibition, prevention or obstruction. തടവ. 2. destruction. നാശം.

വിഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Impediment, obstacle, hindrance. വിഘ്നപ്പെടുത്തുന്നു, വിഘ്നംവരുത്തുന്നു, To hinder, to impede, to obstruct; to prevent; to raise an obstacle, to cause an impediment. വിഘ്നപ്പെടുന്നു, To be hindered, or impeded, to be obstructed.

വിഘ്നരാജൻ, ന്റെ. *s.* A name of GENÉSA. ഗണ പതി.

വിഘ്നെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of GENÉSA. ഗണപ തി.

വിങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Throbbing with pain, ache.

വിങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To throb with pain, to ache. വിങ്ങിപറയുന്നു, To complain from pain, to grieve.

വിചകിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A particular kind of jasmine.

വിചയനം, ത്തിന്റെ. *s.* Search, research, seeking. അന്വെഷണം.

വിചയം, ത്തിന്റെ. *s.* Search, research. അന്വെഷ ണം.

വിചൎച്ചിക, യുടെ. *s.* Scab, herpes, itch. ചിരങ്ങ.

വിചലം, &c. *adj.* Unsteady, unfixed; moving, going. ചലനമുള്ള.

വിചക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A learned person or *Pundit*, a holy teacher. വിദ്വാൻ. 2. one who is wise, learned, clever, able, sensible. അറിവുള്ളവൻ.

വിചക്ഷണം, &c. *adj.* 1. Wise, learned, clever, able, sensible. 2. proficient, skilful. അറിവുള്ള.

വിചാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inquirer, an investigator. 2. a superintendent; a manager, a conductor. 3. a counsellor.

വിചാരണകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* 1. An inquirer, an investigator. 2. a superintendent.

വിചാരണ, യുടെ. *s.* 1. Investigation, inquiry, deliberation, the exercise of judgment or decision after due examination or discussion. 2. superintendance, management. വിചാരണചെയ്യുന്നു, To investigate, to inquire into, to deliberate, to make examination. ദൈവ വിചാരണ, Divine providence, dispensation.

വിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The exercise of judgment or reason, on a present subject, investigation, consideration, deliberation. 2. discussion, dispute. 3. thought, reflection. 4. superintendance, management, charge. 5. grief, sorrow; care, solicitude, anxiety. വിചാരപ്പെടു ന്നു, വിചാരംപിടിക്കുന്നു, 1. To care, to be anxious or solicitous, to take thought for, to be concerned. 2. to be sorrowful.

വിചാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To investigate, to inquire into, to search out. 2. to think, to consider, to reason, to reflect, to deliberate upon. 3. to manage, to superintend, to conduct. 4. to condole with; to console. 5. to take care. 6. to provide or procure.

വിചാരിതം, &c. *adj.* Investigated, judged, discussed. വിചാരിക്കപ്പെട്ട.

വിചാരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Superintendance, management, stewardship.

വിചാരിപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A superintendent, manager, a steward.

വിചാൎയ്യം, *adj.* 1. To be investigated, or inquired into. 2. manageable. വിചാരിപ്പാനുള്ള.

വിചികിത്സ, യുടെ. *s.* 1. Doubt, uncertainty. സംശ യം. 2. error, mistake. തെററ.

വിചികിഷ, യുടെ. *s.* Desire to obtain, desire to make, ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം.

വിചിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Any thing variegated, beautiful, or wonderful. *adj.* 1. Variegated, spotted. 2. beautiful, handsome. 3. wonderful, surprising.

വിച്ച, യുടെ. *s.* 1. Wonder, surprise. 2. a play.

വിച്ചക്കളി, യുടെ. *s.* A kind of play of young children.

വിഛന്ദകം, ത്തിന്റെ. *s.* A building of several stories and surrounded by a portico, or having a portico to the east, and west only; a palace, a temple.

വിഛായം, ത്തിന്റെ. *s.* The shadow of a flock of birds.

വിഛിത്തി, യുടെ. *s.* Loss, disappearance, destruction. നാശം.

വിഛിന്നം, *adj.* 1. Disunited, parted, portioned, divided. വെർപ്പെട്ട. 2. shared equally. വിഭാഗിക്കപ്പെട്ട. 3. cut, separated, severed, scattered. ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട.

വിഛെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation, disjunction, removal. വെർപാട. 2. prohibition, prevention. വിരൊധം. 3. dividing, cutting. 4. the division of a book. a section, a chapter. കാണ്ഡം.

വിജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Birth, bearing, delivery. ജനനം.

വിജനപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A solitary, or desert place. 2. an uninhabited country.

വിജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A private, lonely or solitary place.

വിജയ, യുടെ. *s.* 1. The twenty-seventh year, in the *Hindu* cycle of sixty. 2. a peculiar lunar day; the third, eighth or thirteenth day of a lunar fortnight; it is also applied to the tenth day of the light half of the month *Aswini* (Sept–Oct.) on which the image of *Durga*, set up during the great festival in honour of her, is cast into the water. 3. hemp, *Cannabis sativa.* കഞ്ചാവ.

വിജയച്ഛന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of necklace of 504 rows or strings.

വിജയദശമി, യുടെ. *s.* A peculiar lunar day. See വിജയ, 2nd meaning.

വിജയനഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Vizayanagaram*, a town in the *Vizagapatam* district.

വിജയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ. 2. the porter at VISHNU's gate. വിഷ്ണുവിന്റെ വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ.

വിജയം, ത്തിന്റെ. *s.* Conquest, triumph, victory.

വിജയി, യുടെ. *s.* A conqueror, one who is victorious, triumphant. ജയിച്ചവൻ.

വിജയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To conquer, to gain the victory, to defeat, to overcome.

വിജാനൻ, ന്റെ. *s.* A wise, learned, sensible man. അറിവുള്ളവൻ.

വിജിഗീഷ, യുടെ. *s.* Desire of victory, anxiety to overcome or conquer. ജയിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹം.

വിജിതം, &c. *adj.* Desirous to conquer or overcome; hence signifying a warrior, an invader, an antagonist, a disputant, an opponent in general. ജയത്തിന ആഗ്രഹമുള്ള.

വിജിതം, &c. *adj.* Conquered, overcome, defeated. ജയിക്കപ്പെട്ട.

വിജിലം. *adj.* Sauce or condiments, &c. mixed with the water of boiled rice.

വിജൃംഭണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pastime, sport, especially amorous. ഉല്ലാസം. 2. opening, expanding, blossoming, unfolding. വിടൎച്ച.

വിജൃംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To open, to unfold, to expand. വിടരുന്നു.

വിജൃംഭിതം. *adj.* Expanded, opened, unfolded. വിടരപ്പെട്ട. *s.* 1. Wish, desire. ആഗ്രഹം. 2. pastime, sport. ഉല്ലാസം.

വിജ്ഞപ്തി, യുടെ. *s.* Information, representation, respectful communication of information or opinion on any subject. ബൊധിപ്പിക്കുക.

വിജ്ഞം, &c. *adj.* 1. Skilful, able, clever, conversant. വിദഗ്ധം. 2. wise, learned. അറിവുള്ള.

വിജ്ഞൎത്തം, &c. *adj.* Celebrated, famous, known; notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട.

വിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Knowledge, science, learning; worldly knowledge or wisdom, that which comprehends any subject; also the being conversant with the arts of painting, architecture, &c. and with books, works on law and other branches of science and literature. 2. business, employment.

വിജ്ഞാനി, യുടെ. *s.* A skilful, clever, conversant person. വിദഗ്ധൻ.

വിജ്ഞാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Teaching, instruction, communication of knowledge not religious. പഠിപ്പിക്കുക. 2. address, representation, communication, solicitation, or application. അറിയിപ്പ.

വിജ്ഞാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To teach, instruct. പഠിപ്പിക്കുന്നു. 2. to represent, address, communicate, apply, or solicit. അറിയിക്കുന്നു.

വിജ്ഞാപിതം, &c. *adj.* 1. Taught, instructed. പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട. 2. communicated, represented. അറിയിക്കപ്പെട്ട.

വിജ്ഞാനെശ്വരീയം, ത്തിന്റെ. *s.* The famous book in *Hindu* law, also named *Mitachera*, written by വിജ്ഞാനെശ്വരൻ.

വിജ്ഞേയം. *adj.* Cognizable, comprehensible, what is to be or may be known or understood. അറിയപ്പെടുവാൻ തക്ക.

വിട, യുടെ. *s.* 1. Leave, dismission, sending. 2. വിട വാങ്ങുന്നു, To take leave to go.

വിടകൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To go. 2. to say, to speak (honorific;) a term used by inferiors in speaking to superiors.

വിടക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. The dead body of an animal. 2. decay. 3. badness.

വിടങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* An aviary, a dove-cot. പ്രാക്കൂട, പക്ഷിക്കൂട.

വിടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cheat, a rogue. ധൂൎത്തൻ. 2. a debaucher, a gallant, a lover. കാമുകാനുചരൻ.

വിടപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The expansion of a tree, or its branches with new shoots. മരത്തിന്റെ പടൎപ്പു. 2. expansion, spreading. പരപ്പു. 3. a shrub, a bush. കുറുന്തുവൽ. 4. a new shoot. 5. a clump, a cluster. മരക്കൂട്ടം. 6. the perinæum or septum of the scrotum.

വിടപി, യുടെ. *s.* 1. A tree. വൃക്ഷം. 2. the large *Indian* fig-tree, *Ficus Indicus.* പെരാൽ.

വിടരുന്നു, ൎന്നു, വാൻ. *v. n.* 1. To blow, open or expand, as a flower. 2. to open, to split, to separate.

വിടക്കുന്നു, ൎന്നു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* 1. To open, to split, to burst asunder. 2. to separate, to be divided. 3. to spread, to open out, to open, to unfold.

വിടൎച്ച, യുടെ. *s.* Opening, splitting, cleaving, rending, a fissure.

വിടൎത്തുന്നു, ൎത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To open, to split. 2. to separate, to divide.

വിടൎപ്പു,ിന്റെ. *s.* 1. A division, a cleft, a crack, a rent. 2. separation, parting.

വിടൎവു,ിന്റെ. *s.* See the last.

വിടല, യുടെ. *s.* A cocoa-nut nearly ripe.

വിടവു,ിന്റെ. *s.* 1. An opening, an aperture, a breach, a gap. 2. a crevice, a crack, a cleft, a fissure, a narrow opening. 3. breach of friendship, separation, disagreement, disunion.

വിടവഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Taking leave to go.

വിടവഴങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a.* To take leave to go.

വിടവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be cracked, to be opened; to be divided, cleft, split, broken. 2. to disagree, to separate.

വിടാതെ, A negative particle meaning, Incessantly, without intermission, or stopping.

വിടുക്കുന്നു, ത്തു, വാൻ. *v. a.* See വിടക്കുന്നു.

വിടുതൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Sending, dismissing. 2. liberty, release.

വിടുകയ്യൻ, ന്റെ. *s.* An abandoned character, a riotous liver, a prodigal.

വിടു. *adj.* In composition only, Abandoned, vile, mean, base.

വിടുതി, യുടെ. *s.* A lodging, a temporary residence. വിടുതി പിടിക്കുന്നു, To lodge, to abide for a short time, to stay.

വിടുതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A guest, a lodger.

വിടുതിമുറി, യുടെ. *s.* A lodging room, a guest-chamber.

വിടുതിസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A lodging place or room.

വിടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To open, to spread. 2. to break, to crack.

വിടുധൂൎത്തൻ, ന്റെ. *s.* An abandoned character, a riotous liver, a prodigal.

വിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become loose, slack, separate or untied, to part. 2. to open, to expand. 3. to shoot, to put forth as a root. 4. to cease, to terminate. *v. a.* 1. To set at liberty, to let go, to let loose; to loosen, to slacken; to untie, to undo. 2. to leave, to quit, relinquish, abandon, or give up. 3. to depart. 4. to shoot, or discharge. 5. to forget. 6. to pardon, to remit, to cancel. 7. to send. വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു, To surrender, to deliver up, to give, to remit, to abate. വിട്ടുകളയുന്നു, To omit, to leave off, to quit entirely. വിട്ടൊഴിയുന്നു, To leave, to abandon. വിട്ടുപൊകുന്നു, 1. To leave. 2. to forget. 3. to omit.

വിടുപണി, യുടെ. *s.* Service, servitude, dependance.

വിടുഭൊഷൻ, ന്റെ. *s.* A perfect fool.

വിടുവാക്ക,ിന്റെ. *s.* Useless or unprofitable language, idle talk.

വിടുവായൻ, ന്റെ. *s.* A babbler, an idle talker; one who talks much.

വിടുവിഡ്ഢി, യുടെ. *s.* A perfect fool.

വിടുവെർ, രിന്റെ. *s.* The root of a tree, a fibrous root.

വിട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A tie-beam in a roof.

വിഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A factitious salt procured by boiling soil found near the sea shore, or any earth impregnated with saline particles.

വിഡംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A vegetable and medicinal substance considered of great efficacy in vermifuge. വിഴാൽ.

വിഡംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Afflicting, distressing. 2. imitation, copying, especially assuming a similar appearance or dress.

വിഡൌജസ്,ിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിഡ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A tame or village hog. നാട്ടുപന്നി.

വിഡ്വരാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A village or tame hog. നാട്ടുപന്നി.

വിഡ്ഡി, യുടെ. *s.* A fool. ഭോഷൻ.

വിഡ്ഡിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Folly. ഭോഷത്വം.

വിണ്ണ,ിന്റെ. *s.* Heaven, the etherial region. ആകാശം.

വിണ്ണ, യുടെ. *s.* Greediness, eagerness of appetite or desire.

വിണ്ണർ, രുടെ. *s. plu.* Deities. ദെവകൾ.

വിണ്ണർകൊൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിത, യുടെ. *s.* Sowing, dispersion of seed. വിതപിടിക്കുന്നു, Seed sown to take root, to grow.

വിതച്ചടി, യുടെ. *s.* Harrowing after sowing. വിതച്ചടിക്കുന്നു, To plough or harrow after sowing.

വിതണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. Criticism; refutation, subverting another's opinion or interpretation, and establishing one's own. 2. hostility. 3. an esculent root, *Arum colocasia.*

വിതതം. *adj.* 1. Spread, expanded, stretched. വിടരപ്പെട്ട. 2. pervaded, diffused. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട.

വിതതി, യുടെ. *s.* 1. A quantity, collection, or multitude. 2. a clump, a cluster (of trees, &c.) കൂട്ടം. 3. spreading, expansion. പരപ്പു.

വിതഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A falsehood, a lie. ഭൊഷ്കു. *adj.* False, untrue. സത്യമില്ലാത്ത.

വിതംസം, ത്തിന്റെ. *s.* A cage, a net, a chain or any apparatus for confining beasts or birds. കൂട.

വിതരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gift, donation. ദാനം. 2. cleverness, ability. മിടുക്കു. 3. abandoning, quitting. വിട്ടൊഴിയുക.

വിതൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reasoning, discussion, deliberation. 2. doubt; perverse speech, controversy. 3. consideration of probabilities, mental anticipation of alternatives, conjecture.

വിതൎദ്ദി, യുടെ. *s.* 1. A raised quadrangular building, a sort of covered terrace of wood in the centre of the courtyard of a temple or palace. 2. a quadrangular resting place made of wood, a seat, a bench. 3. a place in a courtyard for sitting in or standing under. 4. a floor on four pillars or posts in the midst of a quadrangular house. 5. a terrace furnished with pillars, a verandah, a balcony.

വിതറൽ, ലിന്റെ. *s.* Scattering, strewing, dispersing, disperging.

വിതറുന്നു, റി, വാൻ. *v. a.* To scatter, to disperge, to strew, to disperse.

വിതസ്തി, യുടെ. *s.* A long span measured by the extended thumb, and little finger, considered equal to twelve fingers. നെടുഞ്ചാൺ.

വിതാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An awning, a canopy. മെല്ക്കെട്ടി. 2. a tester, a ceiling. മെൽതട്ടു. 3. spreading, expansion. വിസ്താരം. 4. sacrifice, offering, oblation. യാഗം. 5. a kind of metre. 6. leisure, rest, interval of occupation.

വിതാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To spread, to adorn with a canopy.

വിതുന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A potherb, *Marsilia quadrifolia.* 2. a tree, *Grislea tomentosa.* ധാതകി. 3. another plant. അപരാജിതം.

വിതുന്നകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Flacourtia cataphracta.* താലീശപത്രം. 2. coriander seed. കൊത്തമ്പാലയരി. 3. blue vitriol. തുരിസു.

വിതുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Desiring, longing for.

വിതുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* To desire, to long for. വിതുമ്പികരയുന്നു, To cry for.

വിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One who is clever, able, skilful, conversant. സമൎത്ഥൻ. 2. a conqueror.

വിത്തു,ിന്റെ. *s.* 1. Seed of plants. 2. race, posterity. വിത്തിടുന്നു, To sow, or plant seed.

വിത്തനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A wealthy or rich man. ദ്രവ്യസ്ഥൻ.

വിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Wealth, property, substance, thing, riches. സമ്പത്ത. *adj.* 1. Investigated, examined, discussed, judged. 2. known, notorious, famous. 3. gained, acquired.

വിത്തര, യുടെ. *s.* A certain rent paid by a cultivator to the landlord or proprietor, or as tax to the Government, amounting to half the quantity of seed sown.

വിത്തി, യുടെ. *s.* 1. Discussion, discrimination, judgment. 2. knowledge. അറിവു. 3. gain, acquisition. സമ്പാദ്യം. 4. probability, likelihood.

വിത്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A certain rent or tax amounting to a quarter of the seed sown.

വിത്തുകെട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Moistening seed for sowing.

വിത്തുകൊട്ട, യുടെ. *s.* A seed basket in which seed is moistened for sowing.

വിത്തുപാട,ിന്റെ. *s.* The quantity of ground sown.

വിത്തുപാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A certain rent on land amounting to the quantity of seed sown.

വിത്തുപാതി, യുടെ. *s.* An agreement entered into between the cultivator and the proprietor of land, the

proprietor allowing the cultivator half the quantity of seed and receiving half the produce.

വിത്തുമാററം, ത്തിന്റെ. s. 1. Harrowing after sowing. 2. changing seed.

വിത്തെററി, യുടെ. s. A kind of large wooden scraper used in collecting corn together.

വിത്തെശൻ, ന്റെ. s. 1. A name of CUBÉRA the god of wealth. കുബെരൻ. 2. a rich man. ധനവാൻ.

വിത്രസ്തം, &c. *adj.* Frightened, alarmed, afraid. ഭയപ്പെട്ട.

വിത്രാസം, ത്തിന്റെ. s. Fear, alarm. പെടി.

വിത്സന്തം, ത്തിന്റെ. s. A bird in general. പക്ഷി.

വിദഗ്ദ്ധത, യുടെ. s. 1. Sharpness, shrewdness, cleverness, wit. സാമൎത്ഥ്യം. 2. intrigue.

വിദഗ്ദ്ധൻ, ന്റെ. s. 1. A learned or clever man, a scholar. സമൎത്ഥൻ, വിദ്വാൻ. 2. one who is skilful shrewd, witty. 3. an intriguer, a libertine.

വിദഗ്ദ്ധം, &c. *adj.* 1. Clever, shrewd, sharp, knowing, witty. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള. 2. intriguing.

വിദരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Tearing, rending. പിളൎക്ക. 2. the *Indian* prickly pear, *Cactus Indicus.* ഇലക്കള്ളി.

വിദലം, ത്തിന്റെ. s. 1. A shallow basket made of split bamboos, a vessel of wicker work. ധാന്യപാത്രം. 2. split peas. മുസ്സം. 3. pomegranate bark.

വിദളം, ത്തിന്റെ. s. 1. Split peas or pulse. 2. pomegranate bark. 3. a piece of any split substance. പൂള ഇത്യാദി. 4. dividing, splitting, separating. പിളൎക്ക. 5. a shallow basket made of split bamboos, a vessel of wicker work. ധാന്യപാത്രം.

വിദർ, യുടെ. s. 1. A district and city, said to be to the S. W. of Bengal, and supposed by Wilford to be *Berar* proper. 2. a dry or desert soil.

വിദാരകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A tree or rock in the middle of a stream, dividing its course. 2. a hole or pit for water sunk in the bed of a dry river, &c. ആററുമണലിൽ കുഴിച്ചകുഴി.

വിദാരണം, ത്തിന്റെ. s. 1. Tearing, breaking, splitting, severing, dividing, പിളൎക്ക, ചീന്തുക. 2. paining, afflicting. വെദനപ്പെടുത്തുക. 3. killing, slaying. വധം.

വിദാരി, യുടെ. s. 1. A plant, *Hedysarum gangeticum.* 2. Asiatic Gmelina, *Gmelina Asiatica.* 3. the panicled bindweed, *Convolvulus paniculatus.* വെണ്മുതക്ക.

വിദാരിക, യുടെ. s. A plant, *Hedysarum alhagi.*

വിദാരിഗന്ധ, യുടെ. s. A plant, *Hedysarum gangeticum.* ദീൎഘമൂല.

വിദിതം, *adj.* 1. Known, understood. അറിയപ്പെട്ട. 2. promised, agreed, assented. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട. 3. represented, submitted, solicited.

വിദിമരം, ത്തിന്റെ. s. A tree, the smooth-leaved myxa, *Cordia myxa.*

വിദിശ, യുടെ; or വിദിൿ, ിന്റെ. s. An intermediate point of the compass.

വിദീൎണ്ണം. *adj.* 1. Torn, split, burst, broken. കീറപ്പെട്ട. 2. expanded, opened. തുറക്കപ്പെട്ട.

വിദു, വിന്റെ. s. The hollow between the frontal globes of an elephant. ആനയുടെ മസ്തകത്തിൻ മദ്ധ്യം.

വിദുട്, ട്ടിന്റെ. s. An intelligent or learned man.

വിദുരൻ, ന്റെ. s. 1. An intelligent, learned or clever man. അറിവുള്ളവൻ. 2. the younger brother of DHRITARÁSHTRA, and counsellor of DURYODHANA. 3. a libertine, an intriguer.

വിദുരം, &c. *adj.* Wise, knowing, intelligent. അറിവുള്ള.

വിദുഷി, യുടെ. s. A learned female. അറിവുള്ളവൾ.

വിദുളം, ത്തിന്റെ. s. A sort of reed, *Calamus rotang,* also the same growing in water. ആററുവഞ്ഞി.

വിദൂരം. *adj.* Very far or remote.

വിദൂഷകൻ, ന്റെ. s. 1. An actor, especially, an interlocutor in the prelude or prologue to a drama. 2. a detractor or an abuser of other people. ദൂഷണക്കാരൻ. 3. a wag, a jester.

വിദൂഷണം, ത്തിന്റെ. s. Censuring, reviling, abuse, satire.

വിദെഹ, യുടെ. s. A district in the province of *Behar,* corresponding with the ancient *Mithila* and the modern *Tirhut.*

വിദെഹം. *adj.* Incorporeal, without body. ദെഹമില്ലാത്ത.

വിദ്ധകൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. The name of a plant, *Cissampelos hexandra.* പാട.

വിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Bored, perforated, pierced. തുളെക്കപ്പെട്ട. 2. thrown, cast, directed, sent. അയക്കപ്പെട്ട. 3. like, resembling. സമമായുള്ള. 4. opposed, impeded. വിരൊധിക്കപ്പെട്ട. 5. beaten, whipped. അടിക്കപ്പെട്ട.

വിദ്യ, യുടെ. s. 1. Science, knowledge, learning, whether sacred or profane, though more especially the former; it is sometimes classed into fourteen divisions; or the four *Védas*, the six *Védangas* or grammar, astronomy, &c. the *Puránas* as the eleventh class, and the *Mimánsa* or theology, *Nyáya* or logic, and *Dharma* or law, as the remaining three. 2. art. 3. magic, juggling.

വിദ്യമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Circumstance, situation, condition, being, being present or in existence.
വിദ്യാധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Property acquired by science, as instruction, &c.
വിദ്യാധരൻ, ന്റെ. *s.* A demi-god of a particular order or class.
വിദ്യാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Exercise in sciences, study of arts and sciences, experimental science.
വിദ്യാൎത്ഥി. *adj.* Desirous of acquiring science, whether sacred or profane, though more especially the former. *s.* A student.
വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ, ന്റെ. *s.* The name of a certain king and brother-in-law of *Ráwana.*
വിദ്യുത്ത, ിന്റെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ പിണർ.
വിദ്യുന്മാല, യുടെ. *s.* A flash of lightning. മിന്നൽ പിണർ.
വിദ്യുന്മാലി, യുടെ. *s.* A cloud. മെഘം.
വിദ്യോതം, ത്തിന്റെ. *s.* Shining, brightness. പ്രകാശം.
വിദ്യോതിതം. *adj.* Shining, vivid, bright. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.
വിദ്രധി, യുടെ. *s.* Phlegmonoid inflammation, especially deep seated, or internal abscess. ഒരു രൊഗം.
വിദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Flight, retreat, escape, running away. ഒട്ടക. 2. intellect, understanding. ബുദ്ധി. 3. censure, blame, reproach. നിന്ദ. 4. liquifaction. 5. flowing out, oozing. ഇററു വീഴ്ക.
വിദ്രാവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Liquifaction. 2. flowing out. 3. oozing.
വിദ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Flight, retreat, running away. ഒടിപ്പൊകുക.
വിദ്രവ്യം. *adj.* To be liquified, &c.
വിദ്രുതം. *adj.* 1. Liquid, liquified as an oily or metallic substance on being heated. ഉരുകിയ. 2. flown, fled.
വിദ്രുമം, ത്തിന്റെ, *s.* 1. Coral. പവിഴം. 2. a young sprout or shoot. മുള.
വിദ്രുമലത, യുടെ. *s.* A sort of vegetable perfume. പവിഴക്കൊടി.
വിദ്വാൻ, ന്റെ. *s.* A learned man, a man of letters; a sage, a theologian, an intelligent or wise man; a *Pundit,* a scientific man. പണ്ഡിതൻ.
വിദ്വിഷത്ത, ിന്റെ. *s.* An enemy, an adversary. ശത്രു.
വിദ്വെഷണം, ിന്റെ. *s.* Resentment, hatred, enmity. വൈരം.
വിദ്വെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity, hatred, resentment. വൈരം.
വിദ്വെഷി, യുടെ. *s.* An enemy, an adversary, a persecutor. വൈരി.
വിധ, യുടെ. *s.* See വിധം.
വിധനുഷ്കൻ, ന്റെ. *s.* An archer deprived of his bow.
വിധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Manner, way, mode. 2. kind, sort. 3. form, formula, rule. 4. fodder, the food of horses, elephants, &c. 5. prosperity, thriving. 6. hire, wages. 7. act, action.
വിധവ, യുടെ. *s.* A widow.
വിധവാപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A widow's bastard.
വിധാതാ, വിന്റെ. *s.* BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
വിധാതൃഭു, വിന്റെ. *s.* *Náreda,* the *Muni* and son of BRAHMA. നാരദൻ.
വിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Way, form, manner, mode. 2. contrivance, expedient, means, method. 3. rule, precept, ordinance, injunction. 4. evenness, levelness.
വിധി, യുടെ. *s.* 1. A sacred precept, an act or rite prescribed by the *Védas* for effecting certain consequences. 2. rule, usage, form, formula. 3. destiny, fate, luck. 4. a decree, determination, order, injunction, command. നിയൊഗം. 5. judgment, decision, sentence. തീൎപ്പ. 6. an act, or action. 7. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 8. a text, sentence in some authority of law or religion. 9. the fourth asterism. രൊഹണി. വിധിനിഷെധങ്ങൾ, Rule and exception. വിധിപ്രകാരം, According to rule, conformably to established ordinances.
വിധികൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* A judge.
വിധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To decree, to judge. 2. to order, to command. 3. to decide, to sentence, to doom, to destine. 4. to do.
വിധിദൎശി, യുടെ. *s.* A priest whose business at a sacrifice is, to see that every thing is done according to the prescribed rules and to correct any deviation from them.
വിധിപെൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* Copy of a decree.
വിധിവശം, ത്തിന്റെ. *s.* Fate, destiny, or doom.
വിധിവിഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The will of BRAHMA.
വിധു, വിന്റെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. camphor. കൎപ്പൂരം. 4. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.
വിധുതം. *adj.* Left, abandoned, relinquished. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ട, വിടപ്പെട്ട.
വിധുന്തുദൻ, ന്റെ. *s.* *Ráhu,* the personified ascending node. രാഹു.
വിധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation. വെൎപ്പാട. 2. agitation of mind from terror, or distress. പരിഭ്രമം. *adj.* 1. Agitated, distressed, overcome with anxiety, distress,

&c. 2. bewildered, confused (with fear, liquor, &c.)

വിധുവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Trembling, tremor. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൂതം, &c. *adj.* 1. Shaken, trembling, tremulous, unsteady. ഇളക്കപ്പെട്ട. 2. abandoned. വിടപ്പെട്ട.

വിധൂനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking, trembling, tremor. വിറയൽ, ഇളക്കം.

വിധൃതം. *adj.* 1. Seized, held. 2. withheld, restrained. പിടിപ്പെട്ട.

വിധെയൻ, ന്റെ. *s.* One who is compliant, obedient, docile, governable. ചൊല്ലുകെൾക്കുന്നവൻ.

വിധെയം, &c. *adj.* Compliant, tractable, obedient, docile, governable. ഇണക്കമുള്ള. *s.* Power, possession.

വിധ്വംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Aversion, disrespect, enmity, dislike.

വിധ്വംസം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

വിന. *ind.* Without, except. കൂടാതെ.

വിനത, യുടെ. *s.* The wife of *Casyapa* and mother of Aruna and Garuda. ഗരുഡന്റെ മാതാവ.

വിനതം, &c. *adj.* 1. Bent, bowed, stooping. കുനിഞ്ഞ. 2. crooked, curved. വളഞ്ഞ. 3. humble, modest. അടക്കമുള്ള.

വിനയഗ്രാഹി. *adj.* Compliant, tractable, humble, governable. വണക്കമുള്ള.

വിനയപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be humble, mild, obedient.

വിനയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Humility, lowliness. 2. mildness, modesty, affability. 3. reverence, obeisance. 4. decorum, decency, propriety of conduct or behaviour. 5. politeness, civility.

വിനയി, യുടെ. *s.* One who is humble, lowly, modest, &c.

വിനശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A country, north-west of *Delhi, Curucshétra*, the vicinity of the modern *Panniput*. കുരുക്ഷെത്രം. 2. destroying, destruction. നാശം.

വിനാഡി, യുടെ. *s.* A minute division of time, an instant.

വിനാഡിക, യുടെ. *s.* See the preceding.

വിനായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. Genésa. ഗണെശൻ. 2. Budd'ha. ബുദ്ധമുനി. 3. Garuda the bird and vehicle of Vishnu. ഗരുഡൻ.

വിനാശകൻ, ന്റെ. *s.* A destroyer, a destructive person an annihilater. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

വിനാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Destroying, destruction.

വിനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ruin, destruction, annihilation. 2. disappearance, loss.

വിനാശി, യുടെ. *s.* A destroyer, a destructive person. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

വിനാശൊന്മുഖം. *adj.* Ripe, mature. പഴുത്ത.

വിനാഴിക, യുടെ. *s.* A minute of time.

വിനിദ്രത, യുടെ. *s.* Vigilance, wakefulness, awaking. ജാഗരണം.

വിനിമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. തമ്മിൽ മാറുക.

വിനിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Giving or parting with any thing for a consideration or in expectation of some advantage. 2. appointment to an office.

വിനിവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Completing, finishing, completion. 2. production, excitement.

വിനിവൃത്തം, &c. *adj.* Stopped, ceased, refrained, resting, or desisting.

വിനിവൃത്തി, യുടെ. *s.* Stoppage, ceasing, desisting.

വിനിവൃത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To finish, to complete.

വിനിഹതൻ, ന്റെ. *s.* One killed or struck. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ.

വിനിഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A portent, a comet, a meteor. 2. a great or unavoidable calamity.

വിനീതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A humble, modest, unassuming or unpretending man. 2. a merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ. 3. a horse trained for the manage.

വിനീതം, &c. *adj.* 1. Modest, humble, unassuming, unpretending. 2. compliant, governable, tractable. 3. placid, meek, mild, virtuous, gentle. 4. well-behaved, decent, decorous. 5. trained, (as a horse or ox, &c.)

വിനീതി, യുടെ. *s.* 1. See വിനയം. 2. righteousness.

വിനുതം. *adj.* Praised, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

വിനുതി, യുടെ. *s.* Praise, commendation. സ്തുതി.

വിനെതാ, വിന്റെ. *s.* 1. A guide, an instructor, a teacher. വഴികാട്ടുന്നവൻ. 2. a king, a ruler. രാജാവ.

വിനൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Eagerness, vehemence. 2. play, sport, pastime, amusement. 3. handsomeness, pomp, splendour. 4. magic, enchantment.

വിനൊദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To amuse one's self, to sport.

വിന്ത, ിന്റെ. *s.* A small insect.

വിന്ദു, വിന്റെ. *s.* 1. A drop of water or of any liquid. 2. a spot, a dot, a mark. 3. semen virile. *adj.* 1. Intelligent, knowing. 2. liberal, munificent.

വിന്ദുജാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Coloured marks or spots on an elephant's face and trunk, &c. പത്മകരി.

വിന്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Vindhya* or *Bindh* moun-

tain or the mountainous range which runs across *India* from the province of *Behar*, nearly to *Guzerat*, and properly divides *Hindustan* from the *Deckin*.

വിന്നം. *adj.* 1. Gained, obtained. ലബ്ധം. 2. judged, discussed. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. 3. fixed, placed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട.

വിന്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Assemblage, collection, collecting or depositing any thing. 2. site, place, receptacle, that in or on which any thing is placed or deposited. 3. placing, putting.

വിപഞ്ചി, യുടെ. *s.* A *Vina* or lute. വീണ.

വിപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sale, contract of sale. വില്ക്കുക.

വിപണി, യുടെ. *s.* 1. A place where things are sold, a shop, a stall. പീടിക. 2. a fair, a street of a market, market, a market place. ചന്ത. 3. a dealer, a trafficker, a shop-keeper or merchant. കച്ചവടക്കാരൻ.

വിപത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Adversity, calamity, distress, misfortune. ആപത്ത. 2. a wrong path or road.

വിപത്തി, യുടെ. *s.* 1. Adversity, distress, misfortune; calamity, danger. ആപത്ത. 2. pain, agony. വെദന. 3. death, dying. മരണം.

വിപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad road. ചീത്തവഴി.

വിപന്നം, &c. *adj.* 1. Unfortunate, declined, fallen into adversity or misfortune, suffering under reverse of circumstances. 2. lost, destroyed, annihilated. നശിക്കപ്പെട്ട.

വിപരീതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is opposed, an opponent, an adversary, an enemy, a perverse man.

വിപരീതം, &c. *adj.* Contrary, opposite, adverse, against, reverse, inverse, &c. *s.* Opposition, contrariety, reverse, contradiction.

വിപൎയ്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contrariety, opposition. 2. reverse in general, and thence applied to that of which reverse is predicted, as misery, calamity, (the reverse of fortune,) error, misapprehension, (the reverse of reason, or truth); inverted order or succession, (the reverse of that which is usual or prescribed,) &c.

വിപൎയ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contrariety, contradiction, opposition. 2. reverse.

വിപശ്ചിത്ത,ിന്റെ. *s.* A *Pundit*, or learned Brahman, a teacher. പണ്ഡിതൻ.

വിപക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. An enemy, a foe, an adversary. ശത്രു. 2. a disputant, an opponent.

വിപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cooking, dressing. പാചകം. 2. unexpected or improbable result. 3. change of form or state. 4. ripening, maturing, literally or figuratively. പകപത. 5. moderation, temperance. പരിപാകം.

വിപാടിക, യുടെ. *s.* See the following.

വിപാദിക, യുടെ. *s.* 1. A kibe, a sore or blister on the foot. കാലിലെ ആണി. 2. a riddle, an enigma. കടങ്കഥ.

വിപാശ, യുടെ. *s.* The *Vipásá* or the *Beyah* river in the *Punjab*.

വിപിനചരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Rácshasa.* രാക്ഷസൻ. 2. a forester. കാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ. 3. a hunter. നായാട്ടുകാരൻ.

വിപിനതലം, ത്തിന്റെ. *s.* A wood, a forest. വനം.

വിപിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A wood, a forest. വനം.

വിപുല, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a form of the *Aryá* metre.

വിപുലത, യുടെ. *s.* 1. Largeness, greatness. വലിപ്പം. 2. depth, profundity. ആഴം.

വിപുലം. *adj.* 1. Large, great. വലിയ. 2. deep, profound. ആഴമുള്ള.

വിപ്രകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Injury, contumely, abuse. നിന്ദ. 2. wickedness. ദുഷ്ടത.

വിപ്രകൃതം, &c. *adj.* Reviled, abused, treated with contempt or contumely. നിന്ദിക്കപ്പെട്ട.

വിപ്രകൃഷ്ടകം, &c. *adj.* Remote, distant. ദൂരമുള്ള.

വിപ്രകൃഷ്ടം, &c. *adj.* Remote, distant. ദൂരമുള്ള.

വിപ്രതിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Repentance. അനുതാപം. 2. evil, wickedness, evil action. ദൊഷം.

വിപ്രൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

വിപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation, absence, especially separation of lovers. വെൎപാട. 2. disunion, disjunction. 3. quarrel, disagreement. 4. an assembly of *Brahmans.*

വിപ്രലബ്ധ, യുടെ. *s.* A woman deceived or tricked by her lover. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവൾ.

വിപ്രലബ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is deceived, tricked or cheated. വഞ്ചിതൻ. 2. disappointed.

വിപ്രലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tricking, deceiving, disappointing, deceiving by a false affirmation, or by not keeping a promise. വഞ്ചന. 2. separation, especially of lovers. 3. disunion, disjunction. വെൎപാട.

വിപ്രലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quarrel, wrangling, mutual contradiction. വാക്കതൎക്കം. 2. idle or unmeaning discourse. വ്യൎത്ഥ സംസാരം.

വിപ്രശ്നിക, യുടെ. *s.* A female fortune-teller. പ്രശ്നകാരി.

വിപ്രാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* The house of a Brahman. ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭവനം.

വിപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Offence, transgression. 2. displeasure, dislike. അനിഷ്ടം. *adj.* Disliked, unbeloved. അനിഷ്ടമായുള്ള.

വിപ്രുട്, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A drop of water, &c. നീൎത്തുള്ളി. 2. a spot, a mark, a dot. അടയാളം.

വിപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Affray, assault, a tumultuous contest without weapons. കലഹം. 2. warfare in which the sovereign is not concerned; depredating war, plundering, devastation. കൊള്ള. 3. rapine, extortion. 4. evil, calamity. അനൎത്ഥം, ഉപദ്രവം.

വിപ്ലു, വിന്റെ. *s.* A dark mark on the body. കറുത്തുമറു.

വിപ്ലുതം, &c. *adj.* 1. Depraved, wicked, addicted to evil practices, as gaming, whoring, &c. ദുഷ്ട. 2. contrary, adverse. വിരോധമുള്ള.

വിഫലം. *adj.* Vain, idle, unmeaning, fruitless, useless. നിഷ്ഫലം.

വിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Ischury, or constupation. മൂത്രകൃഛ്രം, മലബന്ധം.

വിബുധനദി, യുടെ. *s.* A name of the river *Ganges.* ഗംഗ.

വിബുധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A god, an immortal. അമൎത്ത്യൻ. 2. a *Pundit*, or learned man. പണ്ഡിതൻ.

വിബുധെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിഭ, യുടെ. *s.* 1. A ray of light. രശ്മി. 2. light, lustre. ശൊഭ. 3. beauty. സൌന്ദൎയ്യം.

വിഭക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who has divided, with his coparteners his paternal or hereditary estate. അവകാശം പകുതി ചെയ്യുവൻ.

വിഭക്തം, &c. *adj.* 1. Divided, portioned, partitioned. പകുക്കപ്പെട്ട. 2. separated, parted. വെൎപെടുക്കപ്പെട്ട.

വിഭക്തി, യുടെ. *s.* 1. In grammar, The case or inflexion of a noun, declension. 2. part, portion, inheritance, or share of inheritance, &c. പകുതി.

വിഭക്തിജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Knowledge of Grammar.

വിഭജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation. വെൎപാട. 2. allotment of shares or portions. പകുതി.

വിഭജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To divide, share, or make a partition. 2. to separate.

വിഭവ, യുടെ. *s.* The second year in the *Hindu* cycle of sixty.

വിഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Substance, thing, property, wealth, riches. സമ്പത്ത. 2. emancipation from existence. 3. magnanimity, lofty mindedness.

വിഭാകരൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

വിഭാഗത, യുടെ. *s.* 1. Apportioning, or allotment of shares or portions. 2. capability. പ്രാപ്തി. 3. discerning, distinguishing. തിരിച്ചറിവ.

വിഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Share, part, portion. 2. the share or portion of an inheritance. 3. partition of inheritance. പകുതി. വിഭാഗപത്രം, A will, a testament. പകുതിക്കുറി.

വിഭാഗി, യുടെ. *s.* A divider, a sharer. പകുക്കുന്നവൻ.

വിഭാഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To divide, to share, to apportion, to allot, to make a partition.

വിഭാജ്യം. *adj.* Divisible, portionable, what may be divided or apportioned. വിഭാഗിക്കപ്പെടത്തക്ക.

വിഭാവന, യുടെ. *s.* 1. Discussion, examination, discrimination. ശൊധന. 2. perceiving, seeing, distinguishing. തിരിച്ചറിവ.

വിഭാവരി, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. turmeric. മഞ്ഞൾ.

വിഭാവസു, വിന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. fire. അഗ്നി.

വിഭാവിതം. *adj.* 1. Seen, perceived, marked. ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. 2. judged, discriminated. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

വിഭിദാ. *ind.* Alternative, either of two ways.

വിഭിന്നം. *adj.* 1. Mixed, intermixed, mingling. കലൎന്നപ്പെട്ട. 2. scattered, dispersed. ചിതറപ്പെട്ട.

വിഭീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Belleric myrobalan, *Terminalia bellerica.* താന്നി.

വിഭീഷണൻ, ന്റെ. *s.* The brother of DESAMUKHA.

വിഭീഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The property of exciting fear. ഭയങ്കരം. *adj.* Fearful, formidable, terrific, horrible. ഭയങ്കരമായുള്ള.

വിഭു, വിന്റെ. *s.* A master, an owner. നാഥൻ, ഉടയക്കാരൻ. *adj.* 1. One omnipresent, all-pervading. 2. eternal. നിത്യമായുള്ള.

വിഭുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Omnipresence. 2. lordship, ownership.

വിഭൂതി, യുടെ. *s.* 1. Superhuman power consisting of eight faculties, especially attributed to SIVA, and supposed to be attainable by human beings through a course of austere worship, attended with magical rites, in honour of that deity and his spouse DURGA; the eight properties thus supposed to be assumable at will, are അണിമ extreme minuteness or invisibility; ലഘിമ extreme lightness or incorporeality; പ്രാപ്തി attaining or reaching

any thing or every thing, as illustrated by the power of touching the moon with the tip of the finger; പ്രാകാമ്യം the fulfilment of every wish; മഹിമ illimitable bulk; ഈശിത supreme dominion over animate or inanimate nature; വശിത the power of enchanting or changing the course of nature, and കാമാവശിയിത the accomplishment of every promise or engagement. 2. ashes of cow-dung, &c. with which SIVA is said to have smeared his body, and thence used in imitation of him by his devotees.

വിഭ്രമാ, വിന്റെ. *s.* Increase, multiplicity. വൎദ്ധന.

വിഭ്രഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ornament, embellishment, decoration. അലങ്കാരം.

വിഭ്രഷിതം, &c. *adj.* Adorned, ornamented, decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Female caprice, whim, playfulness, wantonness, capriciousness. ശൃംഗാരരസം. 2. error, mistake, blunder. തെററ. 3. doubt, apprehension. സംശയം. 4. giddiness, whirling, going round. പരിഭ്രമം.

വിഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be confused, apprehensive, to be embarrassed, to be flurried. 2. to err, to mistake. 3. to turn round. പരിഭ്രമിക്കുന്നു.

വിഭ്രാജിതം, &c. *adj.* Elegant, splendid, richly dressed or decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രാൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* One who is elegant, splendid, richly dressed or decorated. അലങ്കൃതൻ.

വിഭ്രാണം, &c. *adj.* Elegant, splendid, shining, beautiful.

വിഭ്രാന്തം, &c. *adj.* Hurried, erring, &c. through precipitation. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിഭ്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Error, mistake, confusion. പരിഭ്രമം. 2. hurry, flurry.

വിമതൻ, ന്റെ. *s.* An enemy, one adverse. ശത്രു.

വിമതം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity. ശത്രുത.

വിമനസ്, ിന്റെ. *s.* Sadness, perplexity, disorder, broken-heartedness. മനൊദുഃഖം. *adj.* Sad, perplexed, disordered, heart-broken. മനൊദുഃഖമുള്ള.

വിമനസ്കം, &c. *adj.* Sad, bewildered, heart-broken.

വിമൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The trituration of perfumes. അരെച്ചുകൂട്ടുക. 2. grinding, rubbing, pounding. അരെക്കുക. 3. killing, destroying. നശിപ്പിക്കുക.

വിമൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Discussion, investigation, reasoning, examination by reason. വിചാരണ.

വിമല, യുടെ. *s.* The name of a plant. ചമ്മലത.

വിമലത, യുടെ. *s.* 1. Cleanness, clearness, purity. 2. transparency. നിൎമ്മലത.

വിമലം, &c. *adj.* 1. Immaculate, undefiled. നിൎമ്മലം. 2. clean, pure, (either literally as clothes, or figuratively as the heart or mind.) നിൎമ്മലം. 3. white. വെളുത്ത. 4. transparent.

വിമളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of collyrium, a substance prepared from the calx of brass. മാക്കിരക്കല്ല.

വിമാതൃജൻ, ന്റെ. *s.* A step-mother's son, a step-son. ഭാൎയ്യയുടെ പുത്രൻ.

വിമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A car, or chariot, of the gods, sometimes serving as a seat or throne, and at others carrying them through the skies self-directed, and self-moving. ദെവരഥം. 2. any car or vehicle. രഥം. 3. a horse. കുതിര. 4. a palace, the palace of an emperor or supreme monarch. രാജധാനി. 5. a shrine in a temple. ദെവാലയം. 6. the fourth lunar asterism of the *Hindus*, *Rohini*. രൊഹിണി നക്ഷത്രം. 7. a house of seven stories. എഴ നിലയുള്ള മാളിക. 8. the world of celestials. ദെവലൊകം.

വിമാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* Unclean meat, as the flesh of dogs, &c. അശുദ്ധ മാംസം.

വിമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bad road. ചീത്ത വഴി. 2. a broom, a brush. ചൂൽ.

വിമിശ്രം, &c. *adj.* Mixed, blended. ഇടകലൎന്ന.

വിമുക്തം, &c. *adj.* 1. Loosed, liberated, freed. മൊചിക്കപ്പെട്ട. 2. hurled, thrown. എറിയപ്പെട്ട.

വിമുക്തി, യുടെ. *s.* Liberation, especially final emancipation from future transmigration. മൊചനം, മൊക്ഷം.

വിമുഖത, യുടെ. *s.* 1. Displeasure, a look of dissatisfaction. നീരസം, അനിഷ്ടം. 2. an averted or down-cast countenance. മുഖച്ചുവള്ള.

വിമുഖൻ, ന്റെ. *s.* One who is dissatisfied, or has a down-cast countenance. ദുൎമ്മുഖൻ.

വിമുഖം, &c. *adj.* Averted, having the face cast down or turned away. ദുൎമ്മുഖം.

വിമൂഢം, ത്തിന്റെ. *s.* Stupidity, foolishness.

വിമൊൎന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Relinquishment, quitting, abandoning. ഉപെക്ഷ. 2. remission, expiation.

വിമൊചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To relinquish, to quit, to abandon. ഉപെക്ഷിക്കുന്നു. 2. to remit, to forgive, to absolve.

വിമൊചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To exempt, to free.

വിമൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Seducing, tempting, confounding the mind and exciting the passions, (the act.) *adj.* Facinating, seducing, bewitching, tempting, (the instrument or agent.)

വിമൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Covetousness, greediness.
വിമൊക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Quitting, abandoning, resigning. ത്യാഗം.
വിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* See ബിംബം.
വിംബിക, യുടെ. *s.* See ബിംബിക.
വിമ്മല്യനാട, ട്ടിന്റെ. *s.* The name of a country or province on the coast of Malabar, *Tekencúr.*
വിമ്മല്യാധീശൻ, ന്റെ. *s.* The title of the *Tekencúr Rajah.*
വിമ്മിട്ടം, or വിമ്മിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficulty, distress. 2. difficulty of breathing, oppression in the chest.
വിയൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Sky, heaven, ether, atmosphere. ആകാശം.
വിയദ്ഗംഗ, യുടെ. *s.* The Ganges or river of heaven, the milky way. ആകാശഗംഗ.
വിയമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Forbearance, restraint, rest, cessation. അടക്കം. 2. pain, or distress of various kinds. പീഡ.
വിയക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* To sweat, to perspire.
വിയപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to perspire.
വിയപ്പുതുള്ളി, യുടെ. *s.* A drop of sweat.
വിയാതൻ, ന്റെ. *s.* A shameless, impudent fellow. നാണംകെട്ടവൻ.
വിയാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Forbearance, rest, cessation. അടക്കം. 2. pain or distress of various kinds പീഡ.
വിയുക്തം. *adj.* Separated, parted, put asunder. വെർപെട്ട.
വിയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Absence, separation, especially of lovers. 2. disunion, disjunction. വെർപാട.
വിയൊഗി, യുടെ. *s.* 1. The ruddy goose. ഹംസഭെദം. 2. one who is separate, absent, remote, apart.
വിര, യുടെ. *s.* 1. A worm, a grub. 2. seed of herbs and plants. വിത്ത.
വിരകൽ, ലിന്റെ. *s.* Mixing.
വിരകുന്നു, കി, വാൻ. *v. a.* To mix, to mingle, as clay, &c. കുഴെക്കുന്നു, മെതിക്കുന്നു.
വിരക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who feels aversion or disgust, one who is indifferent about any person or thing, a hater. 2. one who is interested or feels passion or regard for any person or any thing.
വിരക്തം, &c. *adj.* 1. Averse, indifferent, free from inclination or affection. 2. empassioned, interested, feeling passion or regard for any person or any thing.
വിരക്തി, യുടെ. *s.* 1. Aversion, disgust, indifference. 2. disregard for one's relations or connexions.
വിരക്തിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To have aversion or disgust, to be indifferent about any thing. അലംഭാവം വരുന്നു.
വിരചിതം. *adj.* 1. Made, prepared; effected. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട. 2. written, composed.
വിരട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To frighten, to terrify, to drive or chase away, to scare.
വിരതി, യുടെ. *s.* Stopping, ceasing, rest, interval, cessation. ഇളവ, നിവൃത്തി.
വിരദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Giving seed corn away after a sufficient quantity has been sown. വിത്തുദാനം.
വിരപ്പാട,ിന്റെ. *s.* A certain quantity of seed land. വിത്തുപാട.
വിരമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rest, repose, cessation from fatigue or labour. അടക്കം.
വിരമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To rest, to repose, to refresh one's self. അടങ്ങുന്നു.
വിരലളവ,ിന്റെ. *s.* Measuring, or measurement by the finger.
വിരലായം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger's length.
വിരലിട, യുടെ. *s.* 1. The space between the fingers. 2. a finger's breadth.
വിരൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A finger. 2. a toe. 3. a finger's breadth.
വിരൽച്ചുററ,ിന്റെ. *s.* A whitlow.
വിരൽമൊതിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A finger ring.
വിരവ, *adj.* Soon, quick.
വിരവിൽ. *adv.* Soon, quickly.
വിരവൊടെ. *adv.* Soon, quickly.
വിരസത, യുടെ. *s.* Displeasure, dislike. വിമുഖത.
വിരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Rupture or disagreement among friends, dislike. രസക്കെട.
വിരഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Separation, parting, absence, especially the separation of lovers. വെറ്പാട.
വിരഹി, യുടെ. *s.* One who is separate, absent or apart from. വെർപെട്ടവൻ.
വിരഹൊൽകണ്ഠിത, യുടെ. *s.* A woman whose lover or husband is absent.
വിരളം. *adj.* 1. Fine, delicate, thin (but with interstices.) 2. apart, wide, separated by intervals. 3. remote, rare, occurring at distant or repeated intervals of time.
വിരളി, യുടെ. *s.* A scare-crow, any thing put to frighten away birds, beasts, &c.
വിരളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To be frightened, to be actuated by fear, to be scared.
വിരൾ്ച, യുടെ. *s.* Fear, dread, terror.

വിരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The absence of desire or passion, indifference to pleasure or pain. 2. dislike, disagreement.

വിരാഗി, യുടെ. *s.* One who is destitute of desire or passion; one indifferent to pleasure or pain.

വിരാജത്ത. *adj.* Bright, shining, glittering, splendid. ശൊഭയുള്ള.

വിരാജിതം. *adj.* Splendid, beautiful. ശൊഭിക്കപ്പെട്ട.

വിരാട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. God, the Supreme Being. ഏകസ്വരൂപൻ. 2. a man of the regal or military class. ക്ഷത്രിയൻ. 3. splendour, beauty. ശൊഭ.

വിരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം, ഒച്ച.

വിരാൾപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of Brahma as assumer of the androgynous form in his own person.

വിരി, യുടെ. *s.* 1. A back saddle, a pannel, a painted cloth or blanket used for a saddle. 2. a cover, or covering. 3. a screen. 4. the smooth-leaved myxa, *Cordia myxa.* നറുവരി.

വിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To open, to lay open, to spread, to extend. 2. to loose or spread, the hair. 3. to hatch.

വിരിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Opening, spreading, expansion. 2. a crack, a split, a rent. 3. shining. 4. hatching, hatch.

വിരിഞ്ഞ. *adj.* 1. Expanded or blown as a flower. 2. split, cracked. 3. hatched.

വിരിഞ്ചൻ, ന്റെ. *s.* A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ.

വിരിഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ. 2. of Vishnu. വിഷ്ണു. 3. of Siva. ശിവൻ.

വിരിപന്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A shed, or temporary place or house.

വിരിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. A mattress or any thing spread to lie or sit on. 2. paddy sown in April and ripening in August.

വിരിപ്പാവ,ിന്റെ. *s.* A cloth, &c. given to a bride on her marriage.

വിരിയമ്പാമ്പ,ിന്റെ. *s.* A viper.

വിരിയം, ത്തിന്റെ. *s.* A paddy bird.

വിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To open, expand, or blow as a flower. 2. to split, to crack. 3. to shine. 4. to be hatched.

വിരിയെ. *adv.* Quickly, soon.

വിരിയൊല, യുടെ. *s.* A strip of the Palmira leaf used to put over the head during rain.

വിരിവ,ിന്റെ. *s.* Opening, spreading, expansion, extension, breadth.

വിരിശ,ിന്റെ. *s.* The name of a tree. വിരിശിൻപഴം, The fruit of it.

വിരുത,ിന്റെ. *s.* 1. A reward or prize gained by contest with competitors or by any performance. 2. trophy. 3. a distinguishing sign, standard, or banner. 4. dexterity, cleverness. വിരുതകിട്ടുന്നു, To obtain a prize or reward. വിരുതകെട്ടുന്നു, To tie or wear a distinguishing mark of honour. വിരുതകൊടുക്കുന്നു, To bestow a prize or reward. വിരുതിടുന്നു, 1. To challenge to a contest for a prize. 2. to wear any mark of distinction or honour.

വിരുതുകൊടി, യുടെ. *s.* A distinguishing flag or banner.

വിരുത്തി, യുടെ. *s.* Land, &c. granted by the crown free of tax or rent on the condition of performing any service required by Government.

വിരുത്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person who holds Government land free of tax or assessment on the condition of performing any service required by Government without pay.

വിരുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* An opponent, an opposer, an enemy.

വിരുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To offend, to oppose, to hinder.

വിരുദ്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be offended, to be opposed, hindered.

വിരുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Opposition, hindrance, a stumbling block, impediment. *adj.* 1. Opposed, hindered. 2. reverse, contrary, opposite. 3. excluded, disqualified.

വിരുന്ന,ിന്റെ. *s.* A feast, an entertainment, a banquet. വിരുന്നകഴിക്കുന്നു, To give an entertainment. വിരുന്നുവിളിക്കുന്നു, To invite to a feast. വിരുന്നുവരുന്നു, To come to a feast, to come as a guest.

വിരുന്നകാരൻ, ന്റെ. *s.* A guest.

വിരുന്നക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Invitation to a feast or entertainment.

വിരുന്നുവരവ,ിന്റെ. *s.* Coming as a guest.

വിരുന്നുവിളി, യുടെ. *s.* Invitation to a feast or entertainment.

വിരുന്നൂട്ട,ിന്റെ. *s.* A banquet, an entertainment.

വിരുന്നൂണ,ിന്റെ. *s.* A feasting, a feast, an entertainment.

വിരുന്നൂണി, യുടെ. *s.* An un-invited guest, one who attends an entertainment for the sake of getting something to eat in order to save his own money.

വിരൂപത, യുടെ. *s.* 1. Ugliness, deformity. 2. distortion.

വിരൂപൻ, ന്റെ. *s.* An ugly or deformed person, a monster.

വിരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ugliness, deformity. 2. distortion. *adj.* 1. Ugly, deformed, mis-shapen. 2. distorted, frightful, hideous, monstrous.

വിരൂപപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To distort, to disfigure.

വിരൂപാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as having a third, or perpendicular eye, on his forehead. ശിവൻ.

വിരൂപി, യുടെ. *s.* 1. An ugly woman, a monster. 2. the wife of YAMA.

വിരൂക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Censure, blame, reviling, abuse. പാരുഷ്യം.

വിരെചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Purging, evacuation by stool.

വിരെചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To purge, to be evacuated.

വിരെചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To evacuate the bowels by medicine, to administer a purge or purgative.

വിരൊചനൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ. 3. fire. അഗ്നി. 4. the son of the sovereign *Prahláda*, and father of BÁLI.

വിരൊചനസുതൻ, ന്റെ. *s.* BÁLI, the sovereign of *Mahábalipúr.*

വിരൊധകാരൻ, ന്റെ. *s.* An adversary, an opposer, a foe.

വിരൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opposition, resistance, contradiction. 2. hindering, obstructing, preventing.

വിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enmity, animosity. ദ്വെഷം. 2. opposition, contradiction, resistance. 3. prevention, hindrance. 4. disobedience. 5. restraint, check, controul, confinement. വിരൊധം പറയുന്നു, To speak against, to oppose. വിരൊധം ചെയ്യുന്നു, 1. To oppose, to withstand. 2. to create enmity. 3. to hinder, to prevent. 4. to restrain.

വിരൊധാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The contrary meaning. 2. intentional opposition.

വിരൊധി, യുടെ. *s.* 1. An enemy, an opponent. 2. the twenty-third year in the *Hindu* cycle of sixty. *adj.* 1. Inimical, adverse, hostile. 2. opposing, preventing. 3. obstructive. 4. exclusive, disqualifying.

വിരൊധികൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* The forty-fifth year in the *Hindu* cycle of sixty.

വിരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To oppose, to withstand, to resist, to contradict. 2. to forbid, to prohibit. 3. to hinder, to prevent.

വിരൊധൊക്തി, യുടെ. *s.* Quarrel, dispute, mutual contradiction. വാക്കലഹം, വിരൊധവാക്ക.

വില, യുടെ. *s.* Price, value. വിലകെട്ടുന്നു, To pay the value of any thing. വിലവെക്കുന്നു, To set a price. വിലപറയുന്നു, To tell the price, to bargain. വിലെക്കുവാങ്ങുന്നു, വിലെക്കുകൊള്ളുന്നു, വിലകൊടുക്കുന്നു, To buy. വിലെക്കുകൊടുക്കുന്നു, വിലവാങ്ങുന്നു, To sell. വിലചൊദിക്കുന്നു, To ask the price. വിലയിരുത്തുന്നു, To fix the price of any thing. വിലകാണുന്നു, To value, to take an estimate. വിലതീൎക്കുന്നു, To settle the price. വിലപിടിക്കുന്നു, 1. To go off by sale, to be saleable. 2. to be valuable, to be worth the price.

വിലക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Prohibition, forbidding, exception, contradiction. 2. putting or crossing out, removing. 3. separation, as of a menstruous woman. വിലക്കുവെക്കുന്നു, To place something as a token of prohibition.

വിലക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* A stitch, colic.

വിലക്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to prohibit or forbid.

വിലക്കുകൊരിക, യുടെ. *s.* The last course at a meal.

വിലക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To prohibit, to forbid. 2. to prevent. 3. to separate quarrelling persons. 4. to cross out writing.

വിലക്കുറവ, ിന്റെ. *s.* A low price, cheapness, decrease in price.

വിലങ്ങ, ിന്റെ. *s.* Fetters, chains. വിലങ്ങിലാക്കുന്നു, To fetter or put in fetters or irons.

വിലങ്ങൻ, ന്റെ. *s.* A prisoner.

വിലങ്ങുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A prisoner.

വിലങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To go aside or out of the way. 2. to fall across or athwart, to go wrong, to be transverse. 3. to come in contact with, to run or fall foul of. 4. to cross over. 5. to take one across a river, or ferry over. വിലങ്ങിപ്പൊകുന്നു, 1. To go aside or to a distance. 2. to go across.

വിലങ്ങെ. *adv.* Across, athwart.

വിലച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Goods exposed for sale. 2. merchandise. 3. a valuable article.

വിലച്ഛെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss in cost price, selling an article for less than the cost price.

വിലജ്ജം, &c. *adj.* Shameless, impudent, unabashed. ലജ്ജയില്ലാത്ത.

വിലതീറ്, ിന്റെ. *s.* A bill of sale transferring property without any the smallest reservation or future claim.

വിലത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Price, value of corn levied as a tax or rent.

വിലദ്വാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The entrance to a cave. ഗുഹാമുഖം.

വിലനയം, ത്തിന്റെ. *s.* Cheapness. *adj.* Cheap.
വിലപിടിച്ച. *adj.* Valuable, precious.
വിലമകൾ, ളുടെ. *s.* A prostitute.
വിലമതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To appraise, to estimate, to value.
വിലമതിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Appraisement, valuation, estimate.
വിലമരുന്ന,ിന്റെ. *s.* High-priced or valuable medicines.
വിലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, a chasm, a vacuity. പൊത്ത. 2. a cave, a cavern. ഗുഹ. 3. a sort of reed. വഞ്ഞി.
വിലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, donation, giving. ദാനം.
വിലയം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction of the world. ലൊകനാശം.
വിലയിടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To fall in price.
വിലയിടിവ,ിന്റെ. *s.* Falling in price.
വിലയുള്ള. *adj.* Valuable, precious.
വിലയെറിയ. *adj.* Valuable, precious.
വിലവാശി, യുടെ. *s.* Difference in price either more or less.
വിലസത്ത. *adj.* 1. Shining, beautiful, splendid. 2. sporting, wanton.
വിലസഹായം, ത്തിന്റെ. *s.* Cheapness. *adj.* Cheap.
വിലസിതം. *adj.* 1. Shining, beautiful, splendid. ശൊഭയുള്ള. 2. sporting, wanton. വിലാസമുള്ള.
വിലസുന്നു, സി, വാൻ. *v. n.* 1. To shine. 2. to move. 3. to walk for pleasure, to sport.
വിലക്ഷണം, &c. *adj.* 1. Indecent, uncomely. 2. unprecedented, extraordinary. 3. other, different. *s.* State or condition for which no cause can be assigned, vain or causeless state.
വിലക്ഷം, &c. *adj.* 1. Astonished, surprised. ആശ്ചൎയ്യമുള്ള. 2. abashed, ashamed. ലജ്ജയുള്ള.
വിലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Lamentation, bewailing, grief, distress. കരച്ചിൽ, ദുഃഖം.
വിലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To lament, to bewail, to be in grief or affliction. ദുഃഖിക്കുന്നു.
വിലാപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* The side, the part of the body below the arm.
വിലാഭം. *adj.* Unattaining, unattainable. ലഭിച്ചുകൂടാത്ത.
വിലാവ,ിന്റെ. *s.* A side of the human body.
വിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Feminine gesture, affected aversion or bashfulness. 2. sport, pastime, play, especially amorous pastime, dalliance, wantonness.

വിലാസിനി, യുടെ. *s.* 1. A matron, a lady. 2. a whore, a harlot.
വിലാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cat. പൂച്ച. 2. an instrument or machine. യന്ത്രം.
വിലിഖിതം. *adj.* 1. Unwritten. എഴുതപ്പെടാത്ത. 2. well written. നന്നായി എഴുതപ്പെട്ട. 3. dug, delved out. തൊണ്ടപ്പെട്ട.
വിലീനം. *adj.* 1. Liquid, liquified, semi-fluid, as oil or butter, &c. ഉരുക്കപ്പെട്ട. 2. disappeared, perished, removed from sight, either temporally or permanently. കാണാതെ പൊയ.
വിലുളിതം. *adj.* Shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ട.
വിലെഖനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Digging, delving, rooting up. തൊണ്ടൽ. 2. dividing, splitting. കീറുക. 3. making marks or furrows. വരെക്കുക.
വിലെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perfume for the person, unguent or oil of sandal, saffron, camphor, bdellium, &c. 2. smearing the body with fragrant oils, &c. പൂചുക. 3. plastering.
വിലെപനി, യുടെ. *s.* 1. A woman adorned with perfumes. 2. rice gruel. കഞ്ഞി.
വിലെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ointment, unguent, especially fragrant unguent of sandal, agallochum, &c. 2. mortar plaster. 3. anointing, plastering.
വിലെപി, യുടെ. *s.* Rice gruel. കഞ്ഞി.
വിലെശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A serpent, a snake. പാമ്പ. 2. a rat. എലി. 3. a hare. മുയൽ. 4. any animal living or burrowing in holes.
വിലൊകനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sight, seeing, looking. കാഴ്ച. വിലൊകനം ചെയ്യുന്നു, To see, to look.
വിലൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* The eye. കണ്ണ.
വിലൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* The reverse, opposite course or order. മറുപാട. *adj.* Reverse, opposite, contrary, backward, against the *hair* or *grain*.
വിലൊലം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking, trembling. ഇളക്കം. *adj.* Shaking, trembling, tremulous. ഇളക്കമുള്ള.
വിലൊളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaking, stirring, agitating. ചഞ്ചലം.
വിലൊളിതം. *adj.* Shaken, agitated. ഇളകപ്പെട്ട.
വില്ക്കുഴന്ന,ിന്റെ. *s.* The knotched extremity of a bow.
വില്ക്കാശ,ിന്റെ. *s.* A kind of coin.
വില്ക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A seller, a vender.
വില്ക്കുന്നു, റ്റു, ല്പാൻ. *v. a.* To sell, to vend, to dispose of. വിറ്റെടുക്കുന്നു, To raise money by selling one's property. വിറ്റൊടുക്കുന്നു, 1. To complete selling any thing. 2. to consume by selling one's property, to

destroy wantonly, to squander. വിററതിന്നുന്നു, വിററുണ്ണുന്നു, To live by selling one's property.
വില്ലുകുറപ്പ,ിന്റെ. *s.* A class of people who make bows.
വില്ലുടവ,ിന്റെ. *s.* The middle of a bow.
വില്ലാട,ിന്റെ. *s.* The distance to which an arrow reaches when shot.
വില്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to sell.
വില്ലു,ിന്റെ. *s.* 1. A bow. 2. the steel spring of a watch, lock, &c. 3. the rainbow. 4. the sign *Sagittarius.* വില്ലുകുലെക്കുന്നു, വില്ലുപൂട്ടുന്നു, To brace the bow. വില്ലുകൊരുന്നു, The rainbow to appear. വില്ലുകൂട്ടുന്നു, To be ready to discharge arrows in hunting.
വില്ലങ്കക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who raises disputes, a quarrelsome, litigous person. 2. a malicious, perverse person.
വില്ലങ്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficulty, impediment. 2. contest, dispute, wrangling. 3. perverseness, opposition.
വില്ലങ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To contend, to dispute, to wrangle.
വില്ലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An archer, a bowman. 2. a hunter.
വില്ലാളി, യുടെ. *s.* An archer, a bowman.
വില്ലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be intoxicated, to be tipsy.
വില്ലിട, യുടെ. *s.* The distance to which an arrow reaches when discharged.
വില്ലുകാരൻ, ന്റെ. *s.* An archer, a bowman.
വില്ലുവലി, യുടെ. *s.* Bracing a bow.
വില്ലുവല്ലൊൻ, ന്റെ. *s.* A skilful archer.
വില്ലുവിദ്യ, യുടെ. *s.* Archery.
വില്ലൂന്നി, യുടെ. *s.* A kind of snake.
വില്ലേവ,ിന്റെ. *s.* Shooting or discharging an arrow.
വില്ലൊലി, യുടെ. *s.* The twang of a bow.
വില്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The prickly Cratæva, a fruit tree, commonly named *Bel*, *Ægle marmelos.* കൂവളം. 2. also its fruit. 3. the religious Cratæva, *Cratæva religiosa.*
വിവധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A road, a high-way. പെരുവഴി. 2. a yoke for carrying burdens. കാവടി. 3. a load. ചുമട.
വിവരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Explanation, exposition, gloss, comment. വ്യാഖ്യാനം. 2. interpretation, translation.
വിവരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To explain, to detail.
വിവരമായി. *adv.* Particularly, in detail, namely.
വിവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, a chasm, a vacuity. പൊത്ത. 2. details, a descriptive account, explanation, particulars. 3. contents of a speech, letter, &c. 4. affair, circumstance, case. 5. a narrative of all the circumstances in detail. 6. cause, reason. *part.* Namely, that is to say. വിവരം പറയുന്നു, To state the particulars of any thing, to explain, to narrate.
വിവരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To particularize; to detail, to describe, to relate.
വിവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A man of a low caste, one of degrading occupation, an outcast. ഭ്രഷ്ടൻ.
വിവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Revolving, turning round, going round, circumambulating an altar, &c. പ്രദക്ഷിണം.
വിവശത, യുടെ. *s.* 1. Ecstacy, the state in which the mind is for a time absent or lost. 2. distress, oppression; apprehension of death. പരവശത. 3. desire of death, sedateness at that period; or having the mind free from worldly cares, or fears.
വിവശൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is apprehensive of death. പരവശൻ. 2. one who is desirous of death, having the soul free from worldly cares and fears.
വിവസ്വാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A god. ദെവൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a name of Aruna, the charioteer of the sun. അരുണൻ.
വിവക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Wish to speak. പറവാനുള്ള ആഗ്രഹം. 2. wish, desire. ആഗ്രഹം.
വിവക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To wish, to desire. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
വിവക്ഷിതം. *adj.* 1. Wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. 2. spoken. പറയപ്പെട്ട.
വിവക്ഷു, വിന്റെ. *s.* One who wishes to speak. പറവാനാഗ്രഹമുള്ളവൻ.
വിവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contest, debate, contention, dispute, quarrel. 2. contest in law, a legal dispute, litigation, a law-suit.
വിവാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To debate, to dispute, to contend, to quarrel. 2. to litigate.
വിവാഹഭൎത്താവ,ിന്റെ. *s.* A husband.
വിവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage, wedding, matrimony, wedlock. വിവാഹം ചെയ്യുന്നു, വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, To marry. വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നു, To give in marriage.
വിവാഹസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A married woman.
വിവിക്തം. *adj.* 1. Lonely, solitary, desert. നിൎജ്ജനം. 2. pure. ശുദ്ധം.
വിവിധം. *adj.* Various, diverse, multiform, of many sorts or kinds, different, dissimilar. പലവിധം.

വിവൃതം, &c. *adj.* 1. Expanded, extended, extensive, large. വിസ്താരമുള്ള. 2. evident, displayed, made manifest. പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട.

വിവെകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Discretion, prudence, judgment, discrimination, the faculty of distinguishing things by their properties, &c. classing them according to their real, not apparent nature. 2. in the *Védanta* system it is applied to the power of distinguishing truth from untruth, or reality from delusion.

വിവെകാത്മാ, വിന്റെ. *s.* A reasonable soul.

വിവെകാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* The state or years of discretion.

വിവെകി, യുടെ. *s.* A discreet, prudent, or judicious, person; a sage, a person who has acquired the faculty mentioned under വിവെകം.

വിവെചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Discrimination, judgment, distinguishing truth from falsehood. വിവെചനം ചെയ്യുന്നു, To distinguish, to discern.

വിവെശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Entrance, pervading. പ്രവെശനം.

വിവെശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To enter, to pervade. പ്രവെശിക്കുന്നു.

വിവ്വൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Affectation of indifference, one of the branches of amorous dalliance, or feminine action, tending to excite love or desire.

വിശക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To hunger; to be hungry, (with a dative.)

വിശങ്കടം, *adj.* Great, large. വലിയ.

വിശങ്കം, &c. *adj.* Fearless, undaunted. നിൎഭയമുള്ള.

വിശദം, ത്തിന്റെ. *s.* White, the colour. വെളുപ്പുനിറം. *adj.* 1. White, of a white colour. 2. pellucid, clean, pure. സ്വഛമായുള്ള. 3. evident, manifest, apparent. വ്യക്തമായുള്ള.

വിശപ്പു, ിന്റെ. *s.* Hunger, appetite.

വിശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The film or fibres of the water lily. താമരവളയം. 2. daily expense or *batta*.

വിശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Doubt, uncertainty. സംശയം. 2. refuge, asylum. ശരണം.

വിശരണം. *adj.* Destitute of protection or support, without shelter, hopeless. ആശ്രയമില്ലാത്ത.

വിശരം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaying, slaughter. കുല.

വിശല്യ, യുടെ. *s.* 1. The creeping plant termed heart-leaved moon-seed, *Menispermum cordifolium.* ചിററമൃത. 2. a sort of potherb. 3. a plant, commonly *Dandi.* നാകദന്തി. 4. another plant. മെന്തൊന്നി. 5. the square-stalked bind-weed or Indian jalap, *Convolvulus turpethum.* ത്രികൊല്പകൊന്ന.

വിശസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaying, slaughter. കുല.

വിശരി, യുടെ. *s.* A fan.

വിശാഖ, യുടെ. *s.* 1. The sixteenth lunar asterism. 2. a cucurbitaceous plant, *Momordica charantia.* പാവൽ.

വിശാഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of Subrahmanya or Carticéya. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 2. a solicitor, a petitioner, a beggar. യാചകൻ.

വിശാഖപട്ടണം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a town or city.

വിശാഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An attitude in shooting, with the feet standing a span apart. 2. a spindle. റാട്ടസൂചി. 3. the sixteenth lunar asterism.

വിശാംപതി, യുടെ. *s.* The chief of the merchantile tribe.

വിശായം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleeping, and watching alternatively. മാറിമാറിഉറങ്ങുക.

വിശാരദം, &c. *adj.* 1. Learned, wise. വിദ്യയുള്ള. 2. confident, bold, presuming. ധൈൎയ്യമുള്ള. 3. famous, celebrated. കീൎത്തിയുള്ള.

വിശാല, യുടെ. *s.* 1. The city of *Ougein.* ഒരു നഗരം. 2. the bitter apple, *Cucumis colocynthis.* കുമട്ടി.

വിശാലത, യുടെ. *s.* 1. Width, breadth. 2. magnitude, bulk. വലിപ്പം.

വിശാലതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To enlarge, to widen, to extend, to make spacious. വലിയതാക്കുന്നു.

വിശാലത്വക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Echites scholaris.* എഴിലംപാല.

വിശാലം. *adj.* 1. Great, stupendous, large. വലിയ. 2. spacious, extensive, wide, broad. വിസ്താരമുള്ള.

വിശിഖ, യുടെ. *s.* 1. A high-way, a broad or carriage road. പെരുവഴി. 2. a spade, a hoe. തൂമ്പ. 3. a very minute arrow, a sort of needle or spindle.

വിശിഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. an iron crow. ഇരിമ്പപാര.

വിശിഷ്ടത, യുടെ. *s.* Possession of, attachment to.

വിശിഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One endowed with or possessed of (qualities.)

വിശിഷ്ടം, &c. *adj.* Endowed with, possessed of, having, inherent or attached to. വിശെഷം.

വിശുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is holy, pure, innocent. 2. a name of God, as the Holy One.

വിശുദ്ധം, &c. *adj.* 1. Pure, purified, clean, cleansed, holy. 2. pious, virtuous. 3. entire. 4. humble, modest.

വിശുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Purity, purification, cleanness.

2. holiness. 3. removal of doubt. 4. the lower part of the tongue.

വിശൃംഖലം, &c. *adj.* Unchecked, unrestrained, unfettered, (literally or figuratively.) തടവു കൂടാത്ത.

വിശെഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mark on the forehead made with sandal, &c. and worn either as an ornament or sectarial distinction. തൊടുകുറി. 2. an attribute, a predicate. 3. relation, narrative, annunciation. *adj.* Discriminative, distinguishing, attributive, characteristic.

വിശെഷജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A person of sound or superior wisdom.

വിശെഷജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound or superior wisdom.

വിശെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. In grammar, An adjective, an epithet, an attribute. 2. distinguishing, discriminating.

വിശെഷത, യുടെ. *s.* 1. Distinction, difference. 2. preference. 3. peculiarity, eminence, excellence.

വിശെഷതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To prefer, to distinguish.

വിശെഷദിവസം, ത്തിന്റെ. *s.* A festival day, a festivity, a particular or special day.

വിശെഷബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Excellent or superior talent, or intellect.

വിശെഷമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be preferred, to be preferable, to be better, to be distinguished.

വിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distinction, difference, individual or specific identity, &c. consequent distinction from every other individual or species. 2. excellence, eminence. 3. preference, peculiarity. 4. in logic, the peculiar attribute, *predicabile proprium.* 5. any thing extraordinary or unusual. 6. narrative, detail, particulars. 7. a charitable or virtuous action. 8. a figure of rhetoric, distinguished as of three kinds all implying variety of means or effect. *adj.* 1. Different, distinct. 2. excellent, eminent, chief, better. 3. peculiar, special. 4. preferred, distinguished. 5. extraordinary, unusual. 6. much, great. 7. charitable. വിശെഷമായുള്ള, Extraordinary. വിശെഷംപറയുന്നു, 1. To tell news, to communicate intelligence. 2. to speak.

വിശെഷാൽ. *adv.* Chiefly, especially, peculiarly, particularly.

വിശെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To excel, to surpass, to surmount.

വിശെഷിച്ചു. *part.* Moreover, and.

വിശെഷിച്ചും. *part.* Moreover, besides.

വിശെഷൊക്തി, യുടെ. *s.* A figure of rhetoric coupling cause with effect, so as to explain any peculiar manner or condition.

വിശെഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* In grammar, A substantive. *adj.* Principal, primary, chief.

വിശൊദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Minute investigation or inquiry.

വിശൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Minute investigation.

വിശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Rest, repose; cessation from fatigue or labour.

വിശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To repose, rest, or refresh one'sself.

വിശ്രംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trust, confidence. വിശ്വാസം. 2. affection, affectionate inquiry. കുശലപ്രശ്നം. 3. festive, sportive noise or tumult. ആഘൊഷം.

വിശ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deafness. ചെകിട. 2. inattention. ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ.

വിശ്രാണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, giving, donation. ദാനം.

വിശ്രാണിതം, &c. *adj.* Given, bestowed. നല്കപ്പെട്ട.

വിശ്രാന്തൻ, ന്റെ. *s.* One at rest, reposing. വിശ്രമിച്ചവൻ.

വിശ്രാന്തം, &c. *adj.* Rested, reposed. വിശ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിശ്രാന്തി, യുടെ. *s.* Rest, repose, cessation from toil or occupation. വിശ്രമം.

വിശ്രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Rest, repose.

വിശ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Fame, celebrity. ശ്രുതി.

വിശ്രുതം, &c. *adj.* 1. Known. അറിയപ്പെട്ട. 2. celebrated, famous, notorious. ശ്രുതിപ്പെട്ട. 3. pleased, delighted, happy. സന്തൊഷമുള്ള.

വിശ്രുതി, യുടെ. *s.* Fame, celebrity, renown, notoriety. ശ്രുതി.

വിശ്ലെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Separation, distance, especially of lovers or husband and wife. വെൎപ്പാട. 2. disunion, disjunction in general. വിയൊഗം.

വിശ്വ, യുടെ. *s.* 1. Dry ginger. ചുക്ക. 2. the name of a tree, the bark of which is said to be used in dyeing red. അതിവിടയം.

വിശ്വകദ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. A dog trained for the chase. നായാട്ടുപട്ടി. 2. sound, noise. ശബ്ദം.

വിശ്വകൎത്താവ, ിന്റെ. *s.* 1. A name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ. 2. the Lord of the universe.

വിശ്വകൎമ്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. the son of Brahma and artist of the gods. ദെവതക്ഷാവ.

വിശ്വകെതു, ിന്റെ. *s.* ANIRUDD'HA, an incarnation of CÁMA as the son of PRADYUMNA.

വിശ്വജിത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A particular ceremony or sacrifice. വിശെഷയാഗം. 2. the cord or noose of WARUNA. വരുണപാശം. 3. all conquering.

വിശ്വതുളസി, യുടെ. *s.* White basil or *Indian* tea, *Ocimum album.*

വിശ്വദെവകൾ, ളുടെ. *s. plu.* Demi-gods of a certain class.

വിശ്വനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, especially as the object of peculiar worship at *Benares.* ശിവൻ.

വിശ്വനായകൻ, ന്റെ. *s.* A ruler, a king. രാജാവ.

വിശ്വൻ, ന്റെ. *s.* A deity of a particular class in which ten are enumerated; their names are said to be VASU, SATYA, CRATU, DACSHA, CÁLA, CÁMA, DHRITI, CURÚ, PURURAVA, and MÁDRAVA; they are worshipped particularly at the funeral obsequies in honour of deceased progenitors in general, and receive an oblation of clarified butter at the daily and domestic *Sradd'ha.*

വിശ്വപാലകൻ, ന്റെ. *s.* The governor of the universe.

വിശ്വഭെഷജം, ത്തിന്റെ. *s.* Dry ginger. ചുക്ക.

വിശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The universe, or world. *adj.* All, entire, whole, universal.

വിശ്വംഭര, യുടെ. *s.* The earth, as bearing and nourishing all. ഭൂമി.

വിശ്വംഭരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വിശ്വരൂപൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, as having a universal form. വിഷ്ണു.

വിശ്വരൂപം, &c. *adj.* Taking all forms, existing in all forms, universal, omnipresent. സൎവ്വവ്യാപ്തം.

വിശ്വസാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The prickly pear, *Cactus Indicus.* (Rox.) ഇലക്കള്ളി.

വിശ്വസാക്ഷി, യുടെ. *s.* A universal witness, an epithet of deity. സൎവ്വസാക്ഷി.

വിശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To believe, or give credit to. 2. to confide in, to trust; to rely on; to have faith in. വിശ്വസിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്നു, To expect.

വിശ്വസിതം, &c. *adj.* Trusted, believed, or confided in.

വിശ്വസൃൿ, ക്കിന്റെ. *s.* The Creator of the universe ലൊകസ്രഷ്ടാവ.

വിശ്വസൃജൻ, ന്റെ. *s.* A title of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

വിശ്വസൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* The creation of the universe or world. ലൊകസൃഷ്ടി.

വിശ്വസ്ത, യുടെ. *s.* A widow. വിധവ.

വിശ്വസ്തൻ, ന്റെ. *s.* A trust-worthy or confidential person, one to be trusted or confided in. വിശ്വസിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

വിശ്വസ്തം, &c. *adj.* Faithful, trusted, confided in. വിശ്വാസമുള്ള.

വിശ്വാത്മാ, വിന്റെ. *s.* A name of BRAHMA, or soul of the world. ബ്രഹ്മാവ.

വിശ്വാമിത്രൻ, ന്റെ. *s.* A *Muni,* the son of *Gadhi* originally a monarch, but who, by long and painful austerities, is said to have become a *Brahmarishi.*

വിശ്വാവസു, വിന്റെ. *s.* 1. One of the *Gandharbas* or celestial singers. ഗന്ധൎവ്വൻ. 2. the thirty-ninth year of the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ ഒന്ന.

വിശ്വാസഘാതകൻ, ന്റെ. *s.* A treacherous man, a perfidious person.

വിശ്വാസഘാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Treachery, perfidiousness, unfaithfulness. 2. the denying a trust or deposit.

വിശ്വാസഘാതകി, യുടെ. *s.* A treacherous woman.

വിശ്വാസഭക്തി, യുടെ. *s.* Fidelity, devotedness.

വിശ്വാസമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A faithful, or trusty person.

വിശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Belief, faith. 2. credit, trust, confidence, assurance, dependence on. 3. faithfulness, veracity. 4. kindness, favour. 5. devotion.

വിശ്വാസയൊഗ്യം, &c. *adj.* Worthy of trust, or confidence.

വിശ്വാസവഞ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Breach of faith or confidence, treachery, perfidy.

വിശ്വാസി, യുടെ. *s.* A believer, one confiding or depending on another.

വിശ്വാസ്യം, &c. *adj.* Trust-worthy, faithful. വിശ്വസിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.

വിശ്വെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* SIVA, under a form or appellation in which especially he is worshipped at *Benares,* where a celebrated temple is appropriated to him in the character of lord or god of the universe. ശിവൻ.

വിശ്വൈകനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A universal lord, the only Lord of the world, GOD.

വിഷ, യുടെ. *s.* The name of a tree, the bark of which is used in dyeing red. അതിവിടയം.

വിഷകണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, as having his throat blackened by eating poison. ശിവൻ.

വിഷക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A fabulous stone applied on the bite of snakes.

വിഷഖണ്ഡചൂഡാമണി, യുടെ. *s.* A kind of antidote to poison. China Morœa, *Morœa Sinensis.*

വിഷജ്വാല, യുടെ. *s.* Deadly poison.

വിഷണ്ണത, യുടെ. *s.* Dejection, despondency, lassitude, want of energy or spirit.

വിഷണ്ണം, &c. *adj.* Dejected, desponding, spiritless, disinclination to exertion.

വിഷദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The poisonous tooth of a snake. വിഷപ്പല്ല.

വിഷദൻ, ന്റെ. *s.* A serpent. സൎപ്പം.

വിഷദംഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A poisonous snake. സൎപ്പം.

വിഷധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A serpent. സൎപ്പം. 2. a name of SIVA, from having eaten the poison which blackened his throat. ശിവൻ.

വിഷധരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A serpent, a snake. പാമ്പ. 2. a cloud. മെഘം.

വിഷധമ്മ, യുടെ. *s.* Cowhage, *Carpopogon pruriens.*

വിഷനരി, യുടെ. *s.* A mad jackall.

വിഷപ്പട്ടി, യുടെ. *s.* A mad dog.

വിഷപ്പല്ല, ിന്റെ. *s.* A poisonous tooth of a serpent.

വിഷപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking poison. വിഷം കുടിക്ക.

വിഷപുഛം, ത്തിന്റെ. *s.* A scorpion. തെൾ.

വിഷഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Dread of being poisoned.

വിഷഭുക്തി, യുടെ. *s.* Eating poisoned food or taking poison.

വിഷഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating food that has been poisoned. വിഷഭക്ഷണം.

വിഷമഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Echites scholaris.* എഴിലംപാല.

വിഷമൻ, ന്റെ. *s.* A malignant, mischievous person.

വിഷമന്ത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A snake-catcher, one who by pretended charms, &c. attracts snakes and cures the bite.

വിഷമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficulty, pain. 2. unevenness, roughness, inequality. 3. oddness. 4. an inaccessible place, a thicket. *adj.* 1. Difficult, (of access,) rough, uneven. 2. difficult as a book, &c. (of comprehending.) 3. painful, difficult, troublesome, (in general.) 4. odd, (in numbers.) 5. unparallelled, unequalled. 6. evil, bad.

വിഷമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be troubled, to be in a state of difficulty, distress, or perplexity. 2. to be painful, mortal, or difficult of cure, as applied to diseases.

വിഷമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To throw into difficulties, to harass, to vex, to perplex.

വിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poison, venom, virus. 2. any thing hurtful or destructive. 3. a particular vegetable poison, see വത്സനാഭി. 4. water. വെള്ളം. വിഷമെറുന്നു, Poison to mount or take effect, or diffuse itself in the body. വിഷമിറങ്ങുന്നു, Poison to descend, to be counteracted, or expelled. വിഷമിറക്കുന്നു, To counteract, dispel, or expel poison. വിഷംകൊടുക്കുന്നു, To administer poison.

വിഷംതീണ്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* A being bit by a poisonous snake.

വിഷംതീണ്ടുന്നു, ണ്ടി, വാൻ. *v. n.* To be bit by a poisonous animal.

വിഷംതെച്ചയമ്പ, ിന്റെ. *s.* A poisoned arrow.

വിഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sense, any object of sense; any thing perceivable by the senses, as colour, form, flavour, odour and sound. ശബ്ദാദി. 2. a country whether inhabited or not. ദെശവിശെഷം. 3. department, sphere, element, home, that which is peculiarly known or frequented, as a particular study by its professors, a particular town by its townsfolk, water by fish, air by birds, &c. 4. an object in general, as of affection or desire, &c. 5. respect, relation, in such phrases as, *in this respect, in that respect.* When used as a *postpos.* it means, Respecting, regarding. 6. origin, original cause. 7. semen virile.

വിഷയായി, യുടെ. *s.* 1. A king. രാജാവ. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 3. CÁMADÉVA. 4. an epicurean, a sensualist, one heedful of objects of sense or attentive to worldly objects. 5. a materialist, one who disbelieves the existence of any thing which is not an object of senses. നാസ്തികൻ.

വിഷയി, &c. *adj.* Attached to objects of sense, carnal, worldly, sensual. ജഡസംബന്ധം. *s.* 1. An organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 2. a sensualist. കാമി. 3. a materialist, one who denies or disbelieves the existence of any thing, that is not an object of sense. നാസ്തികൻ. 4. a king. രാജാവ. 5. the deity CÁMADÉVA. കാമദെവൻ.

വിഷയെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* An organ of sense.

വിഷയൈഷി, യുടെ. *s.* A sensualist.

വിഷവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree bearing a small nut nearly the size of a filbert, considered one of the strongest poisons, *Andrachne Cadishaw.*

വിഷവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A dealer in antidotes, one professing by charms, &c. to cure the bite of a snake.

വിഷവൈദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The administration of antidotes, the cure of poisons by drugs or charms.

വിഷശിരസ്,ിന്റെ. *s.* 1. A wasp. കടന്നൽ. 2. a bee. തെനീച്ച.

വിഷസൂചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Greek* partridge, *Perdix rufa.* ചെമ്പൊത്ത.

വിഷഹരം,ത്തിന്റെ. *s.* Dispelling poison, an antidote.

വിഷഹാരി, യുടെ. *s.* A dealer in antidotes, one professing by charms, &c. to cure the bite of snakes.

വിഷാക്തം. *adj.* Poisoned, or smeared with poison, as an arrow. വിഷംതെച്ച.

വിഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horn of an animal. പശുക്കളുടെകൊമ്പ. 2. a tusk of an elephant. ആനക്കൊമ്പ. 3. the tusk or fang of the boar. പന്നിയുടെ തെററ. 4. a sort of costus, *Costus speciosus.* കൊട്ടം.

വിഷാണി, യുടെ. *s.* A plant, the fruit of which is compared to the horn of a ram, &c. commonly *Mésha Sringi.* മെഷശൃംഗി, ആട്ടുതൊടാപ്പാല.

വിഷാണിക, യുടെ. *s.* A plant, see the preceding.

വിഷാദം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sadness, dejection, lassitude, lowness of spirits. 2. distress, affliction. 3. doubtfulness as to the result of any thing, anxiety. 4. disappointment.

വിഷാദി, യുടെ. *s.* One who is sad, dejected or low in spirits.

വിഷാദിക്കുന്നു,ച്ചു,പ്പാൻ.*v.n.* 1. To be sad, dejected, low in spirits. 2. to be doubtful as to the result of any thing.

വിഷു, വിന്റെ. *s.* 1. A tropic, a solstice, or tropical point. 2. a *Hindu* festival, the astronomical new year. 3. the fifteenth year in the *Hindu* cycle of sixty.

വിഷുകണി, യുടെ. *s.* The first thing seen on awaking in the morning of the day of the equinox.

വിഷുക്കൈനെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Gifts or presents received or given at the astronomical new years.

വിഷുഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* The supposed result (either good or bad) of the comparison of a person's nativity with a solstice.

വിഷുവത്ത,ിന്റെ. *s.* The equinox. രാവും പകലും ഒത്തിരിക്കുന്ന കാലം.

വിഷുവം, ത്തിന്റെ. *s.* The equinox, the time when the night and day are equal. രാവും പകലും ഒത്തിരിക്കുന്ന കാലം.

വിഷുസംക്രാന്തി, യുടെ. *s.* The time at which the sun arrives at a tropical point.

വിഷൂചി, യുടെ. *s.* The epidemic cholera morbus.

വിഷൂചിക, യുടെ. *s.* The epidemic cholera morbus.

വിഷ്കംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The first of the twenty-seven astronomical periods called *yógas.* ഉരു യൊഗങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെത. 2. obstacle, hindrance, impediment. തടവ. 3. spreading, extension. പരപ്പ. 4. a posture of the devotees called *yógis.*

വിഷ്കിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bird in general. പക്ഷി.

വിഷ്ടപം, ത്തിന്റെ. *s.* The world. ലൊകം.

വിഷ്ടരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A seat, a stool, a chair, &c. പീഠം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. a handful of *cusa* or sacred grass tied up and used as a seat. കുശപുല്ലു കൊണ്ടുള്ള ആസനം.

വിഷ്ടരശ്രവസ്, സ്സിന്റെ. *s.* A name of CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു.

വിഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Consigning to torture, casting into hell. കൊടിയ ദണ്ഡം. 2. unpaid labour, working without wages. കൂലിയില്ലാത്ത വെല. 3. occupation, act, action. പ്രവൃത്തി. 4. hire, wages. ശമ്പളം. 5. the seventh of the variable *Caranas* or astronomical periods so termed, each answering to half a lunar day. എഴാമത്തെ കരണം.

വിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* Fœces, excrement, human ordure.

വിഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* An outcast, a man of the lowest caste.

വിഷ്ഠിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To ease nature.

വിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* 1. VISHNU, one of the three principal *Hindu* deities, and considered to be the preserver of the world. During the periods of temporary annihilation, he is supposed to sleep on the waters, floating on the serpent *Sésha;* BRAHMA is fabled to have sprung from a lotus, which originally grew from the navel of VISHNU, and the holy river *Ganges* is said to spring from his foot. The different *Avatárs* are considered as emanations of this deity, and in CRISHNA he is supposed to have been really and wholly incarnate. LECSHMI is his wife, and he is usually represented as a mild and benevolent deity. 2. one of the demi-gods called *Vasus.* 3. *Agni* or fire. 4. the name of an ancient lawgiver.

വിഷ്ണുകല, യുടെ. *s.* A form of VISHNU.

വിഷ്ണുക്രാന്ത, യുടെ. *s.* 1. A plant, the chickweed-leaved Evolvulus. വിഷ്ണുക്രാന്തി. 2. a flower, a plant which bears a flower greatly resembling the forget-me-not.

വിഷ്ണുക്രാന്തി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, the chickweed-leaved Evolvulus, *Evolvulus alsinoides.*

വിഷ്ണുഗുപ്തൻ, ന്റെ. *s.* The saint *Chaundilya.* ചാണക്യൻ.

വിഷ്ണുദൈവത, യുടെ. *s.* A medicinal plant the chickweed-leaved Evolvulus. *Evolvulus alsinoides.* വിഷ്ണുക്രാന്തി.

വിഷ്ണുപദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sky, heaven, atmosphere. ആകാശം.

വിഷ്ണുപതി, യുടെ. *s.* 1. The *Ganges.* ഗംഗ. 2. one of the twelve *Sancránthis* or periods at which the sun enters a sign of the zodiac. സങ്ക്രമം.

വിഷ്ണുരഥം, ത്തിന്റെ. *s.* *Garuda,* the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

വിഷ്ഫാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The twang of a bow. ഞാണൊലി.

വിഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who deserves death by poison. വിഷംകൊടുത്ത കൊല്ലെണ്ടുന്നവൻ.

വിഷ്വക്. *ind.* Every way, all around.

വിഷ്വക്സെന, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Priyanga.* ഞാഴൽ.

വിഷ്വക്സെനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

വിഷ്വക്സെനപ്രിയ, യുടെ. *s.* 1. A sort of yam, *Dioscorea.* 2. LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

വിഷ്വദ്ര്യങ്ങ്, ിന്റെ. *s.* One who goes every where. എല്ലാടവും നടക്കുന്നവൻ.

വിസകണ്ഠിക, യുടെ. *s.* A small crane. വെള്ളിപക്ഷി.

വിസപ്രസൂനം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus, *Nelumbium speciosum.* താമരപ്പൂ.

വിസം, ത്തിന്റെ. *s.* The film or fibres of the stalk of the water-lily. താമരവളയം.

വിസമ്മതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dissent, disagreement, difference of opinion. സമ്മതകെട. 2. unwillingness. ഇഷ്ടക്കെട, വിസമ്മതം പറയുന്നു, To dissent, to disagree.

വിസംവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disappointing, deceiving, falsifying one's word, deceiving by a false affirmation or not keeping a promise. അന്യഥാത്വം. 2. contradiction disagreement.

വിസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Spreading, extending. വിരിക്കുക, നിവൃത്തുക.

വിസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude, an assemblage, a flock. കൂട്ടം.

വിസർഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abandoning, relinquishing, getting rid of or free from any thing. വിടുക. 2. evacuation, avoiding by stool, &c. 3. the soft aspirate or *Viserga* marked by two perpendicular dots, thus ഃ. 4. a division of the sun's course, the southern course.

വിസർജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gift, donation. ദാനം. 2. quitting, relinquishing. ത്യജിക്കുക. 3. sending, dispatching, dismissing. അയക്കുക.

വിസർജ്ജനീയം, &c. *adj.* 1. To be quitted, to be relinquished, abandoned. വിട്ടുകളയെണ്ടുന്ന. 2. to be sent, to be dispatched, to be dismissed. അയക്കപ്പെടെണ്ടുന്ന.

വിസർജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To quit, to relinquish, to abandon. ഉപെക്ഷിക്കുന്നു.

വിസർപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* Spreading, extending. നിവൃത്തുക.

വിസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fish. മത്സ്യം. 2. going smoothly, creeping, gliding. ഇഴവു, ഒഴുകുക.

വിസാരിണി, യുടെ. *s.* Flowing, gliding, creeping. ഒഴുകുക.

വിസാരിതം. *adj.* 1. Effected, performed. സാധിക്കപ്പെട്ട. 2. set on foot, occasioned.

വിസിനി, യുടെ. *s.* An assemblage of lotus flowers. താമരപ്പൊയ്ക.

വിസിര, യുടെ. *s.* A pungent fruit considered as a sort of pepper, *Pothos officinalis.* തിപ്പലി.

വിസൃതം. *adj.* Spread, extended, expanded. നിവൃത്തപ്പെട്ട.

വിസൃത്വരം, &c. *adj.* Going smoothly, gliding, creeping, flowing. ഒഴുകുന്ന.

വിസൃമരം, &c. *adj.* Creeping, flowing, gliding.

വിസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A weight of gold, a *Cársha* or sixteen *Máshas,* about half an ounce troy.

വിസ്തരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prolixity. 2. spreading, expansion. വിസ്താരം.

വിസ്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prolixity. 2. spreading, expansion. വിസ്താരം.

വിസ്തരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To explain, to expound, to enlarge on, to speak at large. 2. to investigate, to discuss. 3. to spread out, to extend. 4. to dilate.

വിസ്താരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An expounder. 2. one who makes long speeches, a boaster. 3. one who investigates.

വിസ്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Spreading, extension, diffusion. 2. width, amplitude, great extent. 3. investigation, examination, trial. വിസ്താരമാകുന്നു, വിസ്താരമുണ്ടാകുന്നു, To make wide, to make larger. വിസ്താരം വരുത്തുന്നു, To widen, to enlarge. വിസ്താരം കഴിക്കുന്നു, To investigate, to discuss.

വിസ്തീർണ്ണത, യുടെ. *s.* Largeness, vastness, extensiveness, prolixity. വിസ്താരം.

വിസ്തീർണ്ണം. *adj.* 1. Expanded, spread. 2. large, great, wide. വിസ്താരമുള്ള.

വിസ്തൃതകരം, ത്തിന്റെ. *s.* Spreading or opening the hand, the open hand. വിടർത്തിയ കൈ.

വിസ്തൃതം. *adj.* Spread, diffused, extended. നിവൃത്തപ്പെട്ട, പരന്ന.

വിസ്ഫാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The twang of a bow. ഞാ ണൊലി.
വിസ്ഫോടം, ത്തിന്റെ. *s.* A boil, a pustule. കുരു.
വിസ്മയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wonder, surprise, astonishment. അത്ഭുതം. 2. pride, arrogance. അഹങ്കാരം. 3. doubt, uncertainty. സംശയം.
വിസ്മയരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Expression or appearance of astonishment. അത്ഭുതഭാവം.
വിസ്മയാന്വിതം, &c. *adj.* Astonished, surprised. വി സ്മയത്തോടുകൂടിയ.
വിസ്മയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To wonder, to be surprised, astonished.
വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To surprise, to astonish.
വിസ്മാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deceit, illusion. വഞ്ച ന. 2. a magical or enchanted city, one that appears and disappears unexpectedly, or in unexpected situations, a city of the *Gandharbas*. 3. astonishing, surprising, causing wonder or surprise.
വിസ്മിതം, &c. *adj.* Astonished, surprised. വിസ്മയി ക്കപ്പെട്ട.
വിസ്മിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is astounded, confused, bewildered. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ടവൻ.
വിസ്മൃതം, &c. *adj.* Forgotten. മറക്കപ്പെട്ട, ഭ്രമിക്ക പ്പെട്ട.
വിസ്മൃതി, യുടെ. *s.* Forgetfulness, forgetting. മറവി.
വിസ്മൃതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A forgetful person. മറ വിയുള്ളവൻ.
വിസ്രഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A smell like that of raw meat.
വിസ്രഗന്ധി, യുടെ. *s.* Yellow orpiment. മനയോല.
വിസ്രബ്ധം, &c. *adj.* 1. Trusted, confided in. വിശ്വ സിക്കപ്പെട്ട. 2. loved, regarded. സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട. 3. placid, tamed, humbled. ഇണക്കമുള്ള. 4. steady, diligent. ജാഗ്രതയുള്ള.
വിസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A smell like that of raw meat. പച്ച മാംസത്തിന്റെ ഗന്ധം.
വിസ്രംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trust, confidence. വിശ്വാ സം. 2. affection, regard, affectionate solicitude. സ്നേ ഹം. 3. acquaintance. പരിചയം.
വിസ്രസ, യുടെ. *s.* Old age. decrepitude. വാൎദ്ധക്യം.
വിസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Oozing, flowing, dripping. ഒലിക്കുക.
വിഹഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a cloud. മെഘം. 4. the sun. ആദി ത്യൻ. 5. the moon. ചന്ദ്രൻ.
വിഹംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ.
വിഹംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an arrow. അമ്പ.
വിഹംഗിക, യുടെ. *s.* A pole for carrying burdens. കാ വടി.
വിഹതം, &c. *adj.* 1. Opposed, impeded, resisted. വി രൊധിക്കപ്പെട്ട. 2. hurt, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.
വിഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opposition, obstruction, impediment. വിരൊധം. 2. injury, hurting. 3. killing. കൊല്ലുക.
വിഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Consecration.
വിഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To move, to walk about for pleasure. 2. to play, to sport. 3. to consecrate. വിഹരിച്ചഅഗ്നി, Consecrated fire.
വിഹസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A gentle laugh, a smile. പുഞ്ചിരി.
വിഹസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A gentle laugh, a smile. പു ഞ്ചിരി.
വിഹസ്തത, യുടെ. *s.* 1. Confusion, perplexity, bewilderment. ഭ്രമം. 2. negligence, inactivity. അജാഗ്രത.
വിഹസ്തം, &c. *adj.* Confounded, perplexed, bewildered. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.
വിഹാപിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Gift, donation. ദാനം.
വിഹായസ, ിന്റെ. *s.* 1. The sky, the atmosphere. ആകാശം. 2. a bird. പക്ഷി.
വിഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Walking for pleasure or amusement. ഉല്ലാസമായി നടക്കുക. 2. wandering, roaming, going about. സഞ്ചാരം. 3. a *Jaina* temple. 4. play, sport, pastime. ഉല്ലാസം
വിഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wish, pleasure. ഇഷ്ടം. 2. displeasure. അനിഷ്ടം.
വിഹീനം, &c. *adj.* Abandoned, left, deserted, deprived of. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ട, വെർപെട്ട.
വിഹൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the modes of feminine dalliance or those actions arising from and indicating love. വിലാസം.
വിഹൃതി, യുടെ. *s.* Opening, expanding, spreading. വി ടൎച്ച.
വിഹ്വലത, യുടെ. *s.* Agitation, alarm, the state of being overcome with fear or agitation, a being beside one's self, or unable to restrain one's self. ഭയംകൊണ്ടുള്ള ചഞ്ചലം, പരിഭ്രമം.
വിഹ്വലം, &c. *adj.* Agitated, alarmed, overcome with fear or agitation, beside one's self, unable to restrain one's self. പരിഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വിള, യുടെ. *s.* 1. A crop of corn. 2. produce of fields, gardens, &c. 3. a garden, high ground.

വിളക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A lamp, a lantern. 2. solder, soldering.

വിളക്കുകൂട,ിന്റെ. *s.* A lantern.

വിളക്കത്തലയൻ, ന്റെ. *s.* A barber.

വിളക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Brightness, brilliancy, polish. 2. clearness, illustration. 3. soldering. 4. registry.

വിളക്കിന്തിരി, യുടെ. *s.* The wick of a lamp.

വിളക്കുതണ്ട,ിന്റെ. *s.* A candlestick, a lamp-stand.

വിളക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To solder, to cement. 2. to burnish, to polish, to brighten.

വിളക്കുമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where lamps are placed and lighted.

വിളക്കുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Brightness, brilliancy, polish. 2. clearness.

വിളക്കുവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To light up a place.

വിളക്കുവെപ്പ,ിന്റെ. *s.* The lighting up of lamps.

വിളക്കുവെപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A person appointed to look after the lamps, a lamp-lighter.

വിളക്കെണ്ണ, യുടെ. *s.* Lamp oil.

വിളക്കേണി, യുടെ. *s.* A lamp ladder.

വിളക്കേറ,ിന്റെ. *s.* A certain funeral ceremony.

വിളംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A vermifuge plant. വിഴാൽ.

വിളംഗസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed of a vermifuge plant. വിഴാലരി.

വിളങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Shining, a being clear, radiant.

വിളങ്ങികൂട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* Additional rent.

വിളങ്ങിപ്പേർ, രിന്റെ. *s.* Rent roll.

വിളങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To shine, to reflect light. 2. to be clear, plain, open, evident. 3. to be polished, burnished, cleaned. *v. a.* To register names.

വിളച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Produce of corn. 2. ripeness of corn in the fields, a full grown crop. 3. production of salt, minerals, &c. 4. play of children.

വിളച്ചിൽകെട,ിന്റെ. *s.* 1. Loss in a crop, or produce, from not being reaped soon enough. 2. partial failure in a crop.

വിളനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fertile field, a corn field.

വിളഭൂമി, യുടെ. *s.* A field, a fertile soil, a corn field.

വിളമ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person who superintends the distribution of food at an entertainment. 2. a superintendant of a victualling house.

വിളമ്പരം, ത്തിന്റെ. *s.* A proclamation, publication, notification, advertisement. വിളമ്പരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു, To proclaim, to publish, to announce, to advertise.

വിളമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Serving out or distributing food to a company.

വിളമ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who serves out food.

വിളമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* To distribute or serve out food. വിളമ്പികൊടുക്കുന്നു, To distribute or serve out food.

വിളംബനം, ത്തിന്റെ. *s.* Delay, tardiness, slowness. താമസം.

വിളംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Slowness, tardiness. താമസം. 2. falling or hanging down, pendulousness. തൂങ്ങൽ.

വിളംബി, യുടെ. *s.* The thirty-second year in the *Hindu* cycle of sixty. അറുപത വൎഷത്തിൽ ഒന്ന.

വിളംബിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Slow time in music, *adagio.* *adj.* 1. Slow, tardy, retarded, താമസമുള്ള. 2. falling, pendulous, hanging or falling down. തൂങ്ങുന്ന.

വിളയച്ചേതം, ത്തിന്റെ. *s.* Loss in a crop, or produce, partial failure in a crop.

വിളയാടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* To play.

വിളയാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Play.

വിളയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to grow or be; to set, to plant or propagate. 2. to purify salt.

വിളയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To grow, to grow ripe as corn in a field, or as cocoa-nuts, &c. 2. to be made, to be bred, to be formed, or produced, as salt, minerals, metals, &c. 3. to play.

വിളയുപ്പ,ിന്റെ. *s.* A kind of salt.

വിളരക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Taking care of and protecting the produce of fields, &c. 2. any ugly figure put in a corn field and supposed to act as a charm in protecting the produce.

വിളൎക്കുന്നു, ൎത്തു, ൎപ്പാൻ. *v. n.* To become pale, white, wan.

വിളൎച്ച, യുടെ. *s.* Paleness from disease.

വിളൎപ്പ,ിന്റെ. *s.* Paleness.

വിളവ,ിന്റെ. *s.* 1. Standing corn. 2. full grown corn. 3. ripeness of corn. 4. a crop, produce of corn, &c.

വിളവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To cultivate, to sow, to plant.

വിളവുകല്ല,ിന്റെ. *s.* A precious stone.

വിളവുകെട,ിന്റെ. *s.* Failure in a crop.

വിളവെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To reap the produce.

വിളവൊടെ. *adv.* With the produce.

വിളറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* To become pale, white, wan.

വിളാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A garden.

വിളാമ്പശ, യുടെ. *s.* Gum arabic.

വില്വാമ്പഴം, ത്തിന്റെ. *s.* The wood apple.

വില്വാവ,ിന്റെ. *s.* The wood apple tree or the tree which produces the gum arabic. *Feronia Elephantum.* (Rox.)

വിളി, യുടെ. *s.* 1. Call, calling. 2. summons. 3. invitation. 4. blowing, sounding. വിളികെൾക്കുന്നു, To hear a call.

വിളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To call, to call out. 2. to summons. 3. to invite. 4. to sound. 5. to publish, to proclaim. വിളിച്ചുകൂടുന്നു, To be called together. വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നു, To call together. വിളിച്ചുചൊല്ലുന്നു, 1. To publish, (as banns.) 2. to call out. വിളിച്ചുചൊദിക്കുന്നു, To call and ask. വിളിച്ചുപറയുന്നു, 1. To make known, to publish. 2. to call out and say. വിളിച്ചെണ്ണുന്നു, 1. To enumerate, to particularize. 2. to threaten aloud, to scold.

വിളികൊള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* To be published.

വിളിപ്പാട,ിന്റെ. *s.* The distance at which a call can be heard.

വിളിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To send one to call another, to send for. 2. to summons. 3. to invite.

വിളിമ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Brim, rim. 2. the margin or edge of any thing.

വിൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. A man of the merchantile tribe. വൈശ്യൻ. 2. a man in general. മനുഷ്യൻ. 3. ordure, excrement, dung. വിഷ്ഠ.

വിൾഖദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fœtid Mimosa. വെളുത്ത കരിങ്ങാലി.

വിൾചരം, ത്തിന്റെ. *s.* The tame or village hog. നാട്ടുപന്നി.

വിള്ള,ിന്റെ. *s.* A crack, an aperture.

വിള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cracking, breaking, bursting. 2. opening, separating, an aperture.

വിള്ളിച്ച, യുടെ. *s.* See the preceding.

വിള്ളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To crack, to break, to burst. 2. to separate, to part, to fall in pieces. 3. to open.

വിക്ഷതം, &c. *adj.* Struck, hurt, wounded. മുറിയപ്പെട്ട

വിക്ഷവം, ത്തിന്റെ. *s.* A cough. കാസം, ചുമ.

വിക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* 1. Sent, thrown. എറിയപ്പെട്ട. 2. scattered, dispersed. ചിതറപ്പെട്ട.

വിക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Casting, throwing, throwing away. എറിഞ്ഞുകളക. 2. sending, dismissing, dispatching. അയെക്കുക. 3. confusion, perplexity.

വിക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

വിക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cast, to throw. എറിയുന്നു. 2. to send, to dismiss, to dispatch. അയക്കുന്നു.

വിഴാലരി, യുടെ. *s.* The seed of the വിഴാൽ.

വിഴാൽ, ലിന്റെ. *s.* A vermifuge plant, a vegetable and medicinal plant, the seed of which is considered of great efficacy as a vermifuge; the plant is perhaps the *Embelia ribes.*

വിഴക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To dirty, to make foul.

വിഴങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Swallowing, devouring, absorbing.

വിഴുങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. a* To swallow, to devour, to absorb. വിഴുങ്ങിപ്പറയുന്നു, To speak inarticulately, to slur or utter with the omission of a letter or syllable.

വിഴുത്തിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To put off dirty clothes.

വിഴുപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Dirtiness, filthiness. 2. a dirty or filthy garment. വിഴുപ്പുമാറുന്നു, To change dirty clothes.

വിഴുപ്പുവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A dirty or filthy garment.

വിറ, യുടെ. *s.* Trembling, shaking, shivering, tremor.

വിറക,ിന്റെ. *s.* Fire-wood, fuel. വിറകുപൊത്തുന്നു, To put fuel on the fire.

വിറങ്ങലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become stiff from cold, to be benumbed, to grow or become stiff, fixed.

വിറങ്ങലിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Stiffness, or numbness caused by cold. 2. stiffness of the limbs.

വിറപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to tremble or shake.

വിറയൻ, ന്റെ. *s.* One who trembles, a coward.

വിറയൽ, ലിന്റെ. *s.* Trembling, shaking, shivering, tremor.

വിറയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To be covetous.

വിറവാതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One affected with paralysis or tremor.

വിറവാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Paralysis, tremor.

വിറമ, യുടെ. *s.* A gimblet, an auger.

വിറെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To tremble, to shiver, to shudder as from fear or cold. 2. to fear, to quake.

വിറ്റുതിന്നി, യുടെ. *s.* One who lives by selling his property.

വിറ്റുമുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Produce in money of sale. വിറ്റുമുതൽ ചെയ്യുന്നു, To raise money by selling any thing.

വീകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Solitude, privacy. നിജ്ജനം. 2. display, manifestation. പ്രകാശം.

വീക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. A blow, a hit, a stroke. 2. a nail. 3. a kind of large drum. വീക്കപിടിക്കുന്നു, To beat such drum.

വീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A swelling. 2. intumescence, tumour, any thing puffed out with wind.

വീക്കാണി, യുടെ. *s.* A pointed nail.
വീക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To beat, to strike, to hammer.
വീങ്കൻ, ന്റെ. *s.* A stout, lusty, robust person.
വീങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Swelling, being puffed out with wind.
വീങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* 1. To swell; to be puffed out with wind. 2. to become stout, robust.
വീചി, യുടെ. *s.* 1. A wave. തിരമാല. 2. hell. നരകം.
വീചിമാല, യുടെ. *s.* A wave. തിരമാല.
വീചുന്നു, ചി, വാൻ. *v. a.* To cast or throw a fishing net.
വീച്ച,ിന്റെ. *s.* A throw, a cast.
വീച്ചി, യുടെ. *s.* A fan.
വീച്ചുപാള, യുടെ. *s.* A kind of fan made of the thick film or spatha of the betel-nut tree.
വീച്ചുവല, യുടെ. *s.* A casting or fishing net.
വീജകൊശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The seed vessel of the lotus. താമരക്കാ. 2. any seed vessel.
വീജനസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A fan.
വീജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fan. 2. thing, substance. വസ്തു.
വീജപൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Common citron or a variety, *Citrus medica.* വള്ളിനാരകം.
വീജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cause, origin in general. കാരണം. 2. seed (of plants, &c.) വിത്ത. 3. semen virile. 4. receptacle, place of deposit or preparation. കലവറ. 5. truth, divine truth as the seed or cause of being. തത്വം.
വീജാകൃതം. *adj.* Ploughed or harrowed after sowing, (a field, &c.) വിതച്ചുടിച്ച.
വീജി, യുടെ. *s.* A father, a progenitor. പിതാവ.
വീജ്യൻ, ന്റെ. *s.* One sprung from some family. കുലത്തിൽ പിറന്നവൻ.
വീഞ്ഞ,ിന്റെ. *s.* Wine, the liquor of the grape.
വീട,ിന്റെ. *s.* A house, a dwelling.
വീടൻ, ന്റെ. *s.* A head man, or chief.
വീടാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a dwelling.
വീടിക, യുടെ. *s.* 1. The betel plant, *Piper betel.* വെററിലക്കൊടി. 2. the preparation of the areca-nut with spices and *chunam* and enveloped in the leaf of the piper betel; *Betel, Paun.* വെററിലച്ചുരുൾ.
വീടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. n.* 1. To be paid or discharged, as a debt. 2. to be revenged. 3. to be complete, to conclude, as a fast, &c.
വീട്ടി, യുടെ. *s.* The name of a timber tree, the black-wood.
വീട്ടിപ്പെണ്ണ,ിന്റെ. *s.* A maid-servant, a female slave.
വീട്ടുകാരൻ, ന്റെ. *s.* A householder, the head of a family, the owner of a house.
വീട്ടുകാരി, യുടെ. *s.* The mother of a household or family, a female owner of a house.
വീട്ടുകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Household affairs, including the management of the household and all domestic duties.
വീട്ടുടയവൻ, ന്റെ. *s.* The head of a family, the owner of a house.
വീട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To pay, to discharge, as a debt. 2. to revenge.
വീട്ടുമിടുക്ക,ിന്റെ. *s.* Boldness, self-confidence, assurance, as much as to say "my house is my castle, who dare molest me."
വീട്ടുമുതൽ, ലിന്റെ. *s.* Family property.
വീട്ടുമുറി, യുടെ. *s.* 1. A room in a house. 2. a bond for money or for a debt paid, but the bond not returned.
വീട്ടുവെല, യുടെ. *s.* House work.
വീട്ടുവെലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A domestic, or house servant.
വീട്ടുവെലക്കാരി, യുടെ. *s.* A house maid.
വീണ, യുടെ. *s.* The *Hindu Vina,* or lute, a fretted instrument of the guitar kind, usually having seven wires or strings, and a large gourd at each end of the finger board: the extent of the instrument is two octaves; it is supposed to be the invention of *Náreda* the son of BRAHMA, and has many varieties enumerated according to the number of strings, &c. *adj.* Spoiled (as sugar in boiling.)
വീണക്കമ്പി, യുടെ. *s.* The strings of a *Vina* or *Indian* lute.
വീണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A player on the *Vina,* a lutanist.
വീണത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Triflingness, meanness.
വീണൻ, ന്റെ. *s.* A vain, trifling, idle fellow.
വീണവായന, യുടെ. *s.* Playing on the *Vina.* വീണ വായിക്കുന്നു, To play on the *Vina.*
വീണശക്കര, യുടെ. *s.* Treacle, or liquid *Sarkara,* particularly what has been spoiled in boiling.
വീണാദണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck of a *Vina.*
വീണാവാദൻ, ന്റെ. *s.* A player on the *Vina,* a lutanist.
വീണ്ട. *adv.* Again.
വീണ്ടുചവെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To ruminate, to chew the cud.
വീണ്ടും. *adv.* Again.
വീണ്ടുവരവ,ിന്റെ. *s.* Return, coming again.

വീണ്ടുവിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Reconsideration.
വീണ്ടുവിചാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To reconsider, to think over again.
വീണ്ടുവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To redeem, to ransom. 2. to reprieve, to respite.
വീണ്ടെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To redeem, to ransom, to rescue.
വീണ്ടെടുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Redemption, ransom, respite.
വീതകവചൻ, ന്റെ. *s.* A warrior destitute of the coat of mail.
വീതകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A sharer. 2. one who takes a turn or term.
വീതന, യുടെ. *s.* A side or cartilage of the larynx.
വീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse or elephant untrained to or unfit for war. യുദ്ധപരിചയമില്ലാത്ത കുതിര യെങ്കിലും ആനയെങ്കിലും. 2. a portion, a share. 3. rate, rule. 4. a turn, a term. *adj.* At the rate of. വീതം വെക്കുന്നു, To divide, to put into shares or portions.
വീതശങ്കം. *adj.* Fearless, undaunted.
വീതസന്ദെഹം. *adj.* Undoubted, doubtless, indubitable.
വീതി, യുടെ. *s.* Breadth, width.
വീതിഹൊത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Agni* or fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ.
വിതുളി, യുടെ. *s.* A carpenter's broad chisel.
വീഥി, യുടെ. *s.* 1. A road. വഴി. 2. a street. 3. a row, a line. 4. a terrace in front of a house. 5. a stall, a shop.
വീധ്രം, &c. *adj.* Clean, clear, pure. വെടിപ്പുള്ള.
വീപ്പ, യുടെ. *s.* A cask, a barrel.
വീപ്പക്കുററി, യുടെ. *s.* A cask, a tub.
വീമ്പ, ിന്റെ. *s.* Gratitude.
വീമ്പകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* An ungrateful man.
വീമ്പകെട, ിന്റെ. *s.* Ingratitude.
വീയൽ, ലിന്റെ. *s.* Fanning.
വീയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to fan.
വീയുന്നു, [illegible], വാൻ. *v. a.* To fan.
വീരകുടിയാൻ, ന്റെ. *s.* One who is employed by the inhabitants of a place to blow the chank or trumpet both on joyful and mournful occasions.
വീരകെരളൻ, ന്റെ. *s.* The title of the third prince of Cochin, or second brother of the reigning prince.
വീരഗംഭീരൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a proud champion.
വീരചങ്ങല, യുടെ. *s.* 1. A warrior's bracelet. 2. a gold bracelet in general.
വീരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. രാമച്ചം.
വീരതരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass, the *cuss-cuss* root; *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം.
വീരതരു, വിന്റെ. *s.* 1. The name of a large tree, *Pentaptera arjuna.* (Rox.) നീർമരുത. 2. the long leaved Barleria, *Barleria longifolia.* വയല്ചുള്ളി.
വീരതൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant grass. രാമച്ചപ്പുല്ലു.
വീരത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Heroism, bravery.
വീരനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A battle cry, a war-hoop. പടവിളി.
വീരൻ, ന്റെ. *s.* A courageous, brave, valiant man, a hero, a warrior, a champion, a powerful, mighty man.
വീരപത്നി, യുടെ. *s.* The wife of a hero. വീരന്റെഭാൎയ്യ.
വീരപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The drink of warriors taken during the battle for refreshment or before it to elevate courage.
വീരപുണ്ഡരികം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug, commonly *Pundariya.*
വീരഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A distinguished hero. 2. one of SIVA's attendants.
വീരഭാൎയ്യ, യുടെ. *s.* The wife of a hero.
വീരമൎദ്ദളം, ത്തിന്റെ. *s.* A war or large drum.
വീരമാതാ, വിന്റെ. *s.* The mother of a hero.
വീരമാൎത്താണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* An eminent hero, a hero illustrious as the sun.
വീരമുദ്രിക, യുടെ. *s.* An ornament or ring worn on the middle toe.
വീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heroism, the heroic *Rasa* or feeling as an object of poetical description especially. 2. strength. 3. bravery and boasting. *adj.* 1. Excellent, eminent, (used chiefly in composition.) 2. heroic, brave. 3. powerful, mighty. 4. strong, robust.
വീരയുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A mighty or great battle.
വീരരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Heroism, the heroic *Rasa* or feeling as an object of poetical description especially. വീരരസം നടിക്കുന്നു, To exhibit the heroic *Rasa.*
വീരരായൻ, ന്റെ. *s.* 1. A gold coin current in *Malabar.* 2. a proper name.
വീരവാദക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who challenges to combat. 2. a boasting warrior, a boaster.
വീരവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A challenge to combat, defiance, bravado. വീരവാദം കൂറുന്നു, വീരവാദം പറയുന്നു, 1. To challenge to combat. 2. to boast.
വീരവാദ്യധ്വനി, യുടെ. *s.* The sound of war music.
വീരവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* War music. വീരവാദ്യമടിക്കുന്നു, To beat the war drum, to beat to arms.
വീരവാളിപ്പട്ടു, ിന്റെ. *s.* A kind of silk stuff of various colours.

വീരവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The marking nut tree, *Semicarpus anacardium.* ചെരമരം.

വീരശ്രൂരൻ, ന്റെ. *s.* A valiant, or brave man.

വീരശൃംഖല, യുടെ. *s.* A warrior's bracelet.

വീരസൂ, വിന്റെ. *s.* The mother of a hero. വീരമാതാവ.

വീരസെനജൻ, ന്റെ. *s.* *Nala*, a prince and hero of several celebrated poems. നളൻ.

വീരസെനൻ, ന്റെ. *s.* The father of *Nala.* നളന്റെ പിതാവ.

വീരഹത്യ, യുടെ. *s.* Killing a hero.

വീരഹത്യദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The crime of killing a hero.

വീരഹൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman*, who has suffered the sacred domestic fire to become extinct, either from carelessness, impiety, or absence.

വീരഹാ, വിന്റെ. *s.* One who has killed a hero. വീരനെ കൊന്നവൻ.

വീരാശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* The post of danger, the place in battle which is the most perilous and exposed. യുദ്ധത്തിൽ വിഷമ സ്ഥലം.

വീരാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A throne.

വീരാസനസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A king, a heroic prince.

വീരാളി. *adj.* Variegated, of various colours.

വീരാളിപ്പാ, യുടെ. *s.* A coloured mat.

വീരുൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A creeper or spreading creeper വള്ളി. 2. a branching shoot.

വീരെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A great hero. 2. VÍRABHADRA, one of SIVA's attendants.

വീൎക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To breathe, to sigh. 2. to perspire, to sweat. 3. to swell. 4. to be inflated with wind. 5. to grow stout.

വീൎപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Breath, breathing, sighing. 2. perspiration, sweat. 3. swelling tumefaction. 4. inflation. വീൎപ്പകളയുന്നു, വീൎപ്പകഴിക്കുന്നു, വീൎപ്പവിടുന്നു, To breathe out. വീൎപ്പമുട്ടുന്നു, To be suffocated. വീൎപ്പമുട്ടിക്കുന്നു, To suffocate.

വീൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause to swell, to inflate. 2. to cause to perspire.

വീൎപ്പമാത്രം. *ind.* Only one breath or sign.

വീൎപ്പമുട്ട, or മുട്ടൽ, ിന്റെ. *s.* Stoppage or difficulty of breathing, suffocation.

വീൎയ്യപരാക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* Heroic valour or prowess.

വീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Strength, vigour, power. 2. dignity, consequence. 3. fortitude, firmness. 4. bravery, valour, heroism. 5. semen verile. 6. lustre, splendour.

വീൎയ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A brave or valiant man. 2. a strong, stout, robust man. 3. a conqueror.

വീൎയ്യശക്തി, യുടെ. *s.* Valiancy, prowess.

വീൎയ്യശാലി, യുടെ. *s.* 1. A brave or valiant man. 2. a strong, stout, robust man.

വീവധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A yoke for carrying burdens. കാവടി. 2. a burden. ചുമട. 3. storing or heaping corn. മൂടകൂട്ടുക. 4. a road. വഴി.

വീശക്കണക്ക, ിന്റെ. *s.* Fractions in arithmetic, a fraction.

വീശൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Blowing as the wind. 2. fanning. 3. brandishing a sword. 4. casting a net, fishing. 5. swinging the arms in walking.

വീശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sixteenth part of a whole, $\frac{1}{16}$. 2. a weight of gold, equal to that of a grain of rice corn.

വീശുന്നു, ശി, വാൻ. *v. n.* 1. To blow as the wind. 2. *v. a.* to emit scent, as a flower. 3. to emit rays. 4. to fan. 5. to brandish, or flourish a sword. 6. to cast or let down a net. 7. to swing the arms in walking. 8. to wisk off, as flies, &c. 9. to winnow.

വീളി, യുടെ. *s.* A vile, mean or base person.

വീളിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Vileness, villany, baseness, meanness, wickedness.

വീളുന്നു, ണ്ടു, വാൻ. *v. a.* To redeem, to ransom. വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു, വീണ്ടെടുക്കുന്നു, To redeem, to ransom, to save.

വീക്ഷ, യുടെ. *s.* Sight, seeing. കാഴ്ച.

വീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sight, seeing, look, looking. കാഴ്ച, നൊട്ടം.

വീക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A visible object. കാഴ്ച. 2. surprise, astonishment. അത്ഭുതം.

വീക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To see, to look. കാണുന്നു, നൊക്കുന്നു.

വീക്ഷിതം, &c. *adj.* Seen, beheld, looked upon. കാണപ്പെട്ട, നൊക്കപ്പെട്ട.

വീക്ഷ്യമാണൻ, ന്റെ. *s.* One who beholds, looks. കാണുന്നവൻ.

വീക്ഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A visible object. കാഴ്ച. 2. wonder, surprise. അത്ഭുതം. *adj.* 1. Visible, perceptible. കാണപ്പെടത്തക്ക. 2. wonderful, astonishing. അത്ഭുതമുള്ള.

വീഴില്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* Censure, blame, reviling. വഴില്ലം പറയുന്നു, To censure, to blame, to revile.

വീഴുന്നു, ണു, വാൻ. *v. n.* 1. To fall, to fall down. 2. to perish, to be destroyed, to be overthrown. 3. to be hindered, to be stopped. 4. to be neglected.

വീക്കാട,ിന്റെ. *s.* Loss, deficiency.

വീഴ്ച, യുടെ. *s.* 1. Fall, falling. 2. neglect. 3. stoppage, hindrance. 4. failing, failure. 5. lapse. 6. destruction, overthrow.

വീഴ്ചയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To fail. 2. to be neglected. 3. to be stopped, to be hindered.

വീഴ്ചവരുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To neglect, to cause to fail. 2. to stop, to hinder.

വീഴ്ത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Causing to fall, casting or throwing down. 2. pouring out. 3. making water.

വീഴ്ത്തുന്നു, ഴ്ത്തി, വാൻ. *v. a.* 1. To cause to fall, to cast or throw down, to overthrow. 2. to pour out. 3. to make water.

വീറ,ിന്റെ. *s.* 1. Power, strength, valour. 2. greatness, pride, arrogance, pomp. 3. disgust, dislike. വീറകെട്ടുന്നു, Strength or valour to vanish or be extinguished. വീറകാട്ടുന്നു, 1. To shew strength or valour. 2. to shew pride, arrogance, pomp.

വീറുന്നു, റി, വാൻ. *v. n.* 1. To be puffed up with pride. 2. to be puffed up or inflated with wind.

വുങ്ങ,ിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly *Caranj*, *Galedupa arborea.* (Rox.) or the woody Dalbergia, *Dalbergia arborea.* (Willd.) പുങ്ങ.

വൃകധൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Compounded perfume. 2. turpentine. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

വൃകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wolf. ചെന്നാ. 2. a crow. കാക്ക. 3. the *Vacapushpa* tree, *Æschynomene grandiflora.* വകപുഷ്പം.

വൃകൊദരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. a name of *Bhîma.* ഭീമൻ.

വൃക്ണം, &c. *adj.* Cut, divided, broken. മുറിക്കപ്പെട്ട.

വൃക്യ, യുടെ. *s.* 1. Excellent meat. മുഖ്യമായുള്ള ഇറച്ചി. 2. a grass basket. വട്ടി.

വൃജിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin, vice, wickedness. ദൊഷം. 2. red leather. ചുവന്നതൊൽ. 3. distress, affliction. ദുഃഖം. *adj.* 1. Crooked, bent, curved. വളഞ്ഞ. 2. wicked. ദൊഷമുള്ള.

വൃണം, ത്തിന്റെ. *s.* A wound, an ulcer, a sore.

വൃണിതം, &c. *adj.* Chosen, selected, preferred, appointed. വരിക്കപ്പെട്ട.

വൃതൻ, ന്റെ. *s.* One who is chosen, selected. വരിക്കപ്പെട്ട.

വൃതം, &c. *adj.* 1. Chosen, selected, preferred. തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. 2. covered, screened, defended. മറെക്കപ്പെട്ട. 3. served. സെവിക്കപ്പെട്ട.

വൃതി, യുടെ. *s.* 1. Selecting, choosing, preferring, appointing. തെരിഞ്ഞെടുപ്പ. 2. soliciting, asking, requesting. 3. surrounding, encompassing, enclosure. ചുററൽ 4. an enclosure, a place enclosed for particular cultivation. വെലികൊണ്ട ചുററപ്പെട്ട. 5. hiding, secreting. മറെക്കുക.

വൃത്തഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difference in metre. 2. variation of a circle.

വൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Verse, metre. ശ്ലൊകം. 2. conduct, observance of the enjoined practice in private or social life. 3. practice, profession, means of gaining a subsistence. 4. a circle. 5. a kind of thin cake made of pulse. 6. news. *adj.* 1. Chosen, selected, appointed. തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. 2. round, circular. വട്ടച്ച. 3. past, gone, been. കഴിഞ്ഞ. 4. firm, hard. ഉറപ്പുള്ള. 5. read, studied. വായിക്കപ്പെട്ട. 6. dead, deceased. മരിച്ച. 7. covered. മൂടപ്പെട്ട.

വൃത്തരത്നാകരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book.

വൃത്തവാൻ, ന്റെ. *s.* A neat, cleanly, spruce person. വൃത്തിയുള്ളവൻ.

വൃത്താകാരം, *adj.* Round, of a circular form. വട്ടത്തിലുള്ള.

വൃത്താന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tidings, news, intelligence. വർത്തമാനം. 2. sort, kind, difference. വിധം. 3. mode, manner. പ്രകാരം. 4. whole. മുഴുവൻ. 5. interval, rest, leisure, opportunity. സമയം. 6. topic, subject. കാൎയ്യം. 7. an event or occurrence. സംഗതി. 8. a tale, a story. കഥ. 9. property, nature. ഗുണം.

വൃത്താദ്ധ്യയനൎദ്ധി, യുടെ. *s.* Holiness, sanctity, supposed to result from observance of the rules of life and study of the *Védas.*

വൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Livelihood, profession, means of acquiring subsistence. ജീവിതം, ഉപജീവനം. 2. cleanness, cleanliness, spruceness, neatness, elegance without dignity. വെടിപ്പ. 3. neat work. 4. dramatic representation or composition, considered to be of four sorts, or *Caúsici*, which exhibits love or passion, *Bhárati*, which appears to imply declamation especially, *Sátwatí* of which the object is virtue and heroism, and *A'rabhatí*, which treats of magic, delusion, wrath, battle. 5. gloss, comment. 6. being, abiding, staying. ഇരിപ്പ. 7. seizing, stopping, withholding, restraining. പിടിത്തം. വൃത്തികഴിക്കുന്നു, To support life, to obtain subsistence. വൃത്തികല്പിക്കുന്നു, To appoint means of acquiring subsistence.

വൃത്തികെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A sloven, a dirty fellow.

വൃത്തികെട,ിന്റെ. *s.* 1. Slovenlines, neglect or want of cleanliness, uncleanness, want of neatness, or elegance. 2. ugliness.

വൃത്തിഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A sloven, one who is negligent of personal cleanliness, a dirty fellow.

വൃത്യത്ഥം. *adj.* Preferable, elegible.

വൃത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. An enemy. ശത്രു. 2. darkness. ഇരിട്ട. 3. a demon slain by INDRA. അസുരൻ.

വൃത്രഹാ, വിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃത്രാരി, യുടെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃഥാ. *ind.* 1. Vain, useless, fruitless. 2. wrong, incorrect. 3. in vain. 4. freely.

വൃഥാദാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Unprofitable donation, gift to encomiasts, harlots, wrestlers, money lost at play, &c.

വൃഥാലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Vain or unprofitable discourse or talk. പാഴ്വാക്ക.

വൃഥാവൽ. *ind.* In vain, to no purpose, unprofitably.

വൃഥാവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Vain or unprofitable language. ഉപകാരമില്ലാത്ത വാക്ക.

വൃദ്ധ, യുടെ. *s.* An old woman, either one past child bearing, or one with grey hair.

വൃദ്ധത, യുടെ. *s.* Old age. വാൎദ്ധക്യം.

വൃദ്ധത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Old age. വാൎദ്ധക്യം.

വൃദ്ധദാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb, *Convolvulus argenteus.* മറിക്കുന്നി.

വൃദ്ധനാഭൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is pot-bellied, corpulent. കുടവയറൻ. 2. one who has a large or projecting navel. പൊക്കിൾന്തടിച്ചവൻ.

വൃദ്ധനാഭി, യുടെ. *s.* 1. A pot-belly; corpulency. 2. a large projecting navel. 3. one who is pot-bellied, corpulent.

വൃദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man, one past seventy, an elder. 2. a wise or learned man. പണ്ഡിതൻ. 3. a saint, a sage.

വൃദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Benzoin, *Styrax benzoin.* സാമ്പ്രാണി. *adj.* 1. Old, aged, ancient. 2. full-grown, large, expanded to the proper size. 3. wise, learned. 4. increased, augmented. 5. heaped, accumulated.

വൃദ്ധശ്രവസ്, സ്സിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൃദ്ധസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധസംഘം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of old men, a council or meeting of elders. വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം.

വൃദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Increase, augmentation in general, as in bulk, consequence, wealth, &c. വൎദ്ധനം. 2. the third of the three conditions or objects of regal power, extension of power or revenue, or any indication of progression. 3. use, ascending, mounting. കരെററം. 4. prosperity, success. ശുഭം. 5. one of the eight principal drugs or medicinal roots, described as mild and cooling, sweet and bitter, &c. as a remedy for phlegm, leprosy and worms. അഷ്ടമരുന്നുകളിൽ ഒന്ന. 6. the eleventh of the astronomical *yógas.* ൨൭ യൊഗങ്ങളിൽ പതിനൊന്നാമത്തെത. 7. a particular period or division of time. 8. the increase of the digits of the sun or moon 9. enlargement of the scrotum. 10. interest, usury; especially returning the principal with a proportionate increment, as in the case of seed-corn lent. മുതൽപലിശ. 11. happiness, pleasure. സുഖം. 12. wealth, property. സമ്പത്ത. 13. cutting off, abscission. ഛെദനം. 14. (In law,) forfeiture, deduction.

വൃദ്ധിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who has an enlarged scrotum.

വൃദ്ധിജീവിക, യുടെ. *s.* The profession of usury. പലിശെക്ക കൊടുക്കുക.

വൃദ്ധിമൽ. *adj.* 1. Wealthy, or prosperous. 2. increasing.

വൃദ്ധിമാൻ, ന്റെ. *s.* A wealthy or prosperous man.

വൃദ്ധിവീക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* Enlargement of the scrotum.

വൃദ്ധൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* An old bull. മുതുകാള.

വൃദ്ധ്യാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A usurer. പലിശെക്കകൊടുക്കുന്നവൻ.

വൃന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The footstalk of a leaf or fruit. ഞെട്ടു. 2. the nipple. മുലക്കണ്ണ. 3. the stand of a water jar. തിരിക.

വൃന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A heap, a multitude, a quantity. കൂട്ടം. 2. a company, an association. സംഘം.

വൃന്ദാരകതമം, &c. *adj.* 1. Very beautiful or charming. എററവും സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. very excellent or elevated, very reputable or venerable. എററവും മുഖ്യമായുള്ള.

വൃന്ദാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deity, an immortal. ദെവൻ. 2. a chief, the head or leader of a crowd or herd; &c. തലവൻ.

വൃന്ദാരകം. *adj.* 1. Handsome, agreeable, pleasing. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. best, excellent, chief. പ്രധാനമായുള്ള. 3. reputable, respectable, eminent. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാരകാരാതി, യുടെ. *s.* An *Asur* or enemy of the gods.

വൃന്ദാരം, &c. *adj.* 1. Beautiful, handsome, pleasing. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. eminent, reputable. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.

വൃന്ദാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* The abode or residence of the gods.

വൃന്ദിഷ്ഠം, &c. *adj.* 1. Very beautiful or charming. എററവുംസൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. very excellent or elevated, very reputable or venerable. എററവുംമുഖ്യമായുള്ള.

വൃശ്ചികദംഷ്ട്രം, &c. *adj.* Stung by a scorpion. തെൾ കുത്തിയ.

വൃശ്ചികമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of November.

വൃശ്ചികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A scorpion. തെൾ. 2. a sign in the Zodiac, *Scorpio.* 3. a crab. ഞണ്ട. 4. the name of the month November, when the sun is in *Scorpio.* 5. a sort of beetle found in cow-dung. 6. a thorny shrub, *Vangueria spinosa.*

വൃശ്ചീവം, ത്തിന്റെ. *s.* The spreading hog-weed, *Boerhavia diffusa.* തഴുതാമ.

വൃഷ, യുടെ. *s.* 1. A plant, the rat-eared plant. *Salvinia cucullata.* എലിച്ചെവിയൻ. 2. cowhage, *Carpopogon* or *dolichos pruriens.* നായ്ക്കുരണ.

വൃഷകെതു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. a cat. പൂച്ച.

വൃഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The testicles or scrotum.

വൃഷണപസു, വിന്റെ. *s.* The treasure of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ ഭണ്ഡാരം.

വൃഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of deer. ഒരുവക മാൻ.

വൃഷദംശകം, ത്തിന്റെ. *s.* A cat. പൂച്ച.

വൃഷദശ്വൻ, ന്റെ. *s.* Wind, or air. വായു.

വൃഷദാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mixture of curds and *Ghee* used in offerings to the gods. തൈരും നെയ്യും കൂട്ടിയ ഹൊമദ്രവ്യം.

വൃഷധ്വജൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. GENÉSA. ഗണെശൻ.

വൃഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. An excellent or pre-eminent person. ശ്രെഷ്ഠൻ. 2. a name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 3. a man of a lecherous disposition, one of the four descriptions into which men are divided in erotick works. 4. a name of VISHNU. വിഷ്ണു. 5. a name of CÁMA. 6. an enemy, an adversary. ശത്രു. 7. a strong athletic man.

വൃഷഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bull. കാള. 2. a drug. ഇടവകം, also *Rishabha.* 3. (in composition) pre-eminent, excellent. 4. a sign in the Zodiac, *Taurus.* ഇടവം രാശി.

വൃഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bull. കാള. 2. the sign in the Zodiac, *Taurus.* ഇടവം രാശി. 3. virtue, moral merit. സുകൃതം. 4. virtue personified as a bull or the bull of SIVA. 5. a rat. എലി. 6. a drug. ഇടവകം. 7. a plant, *Justicia ganderussa.*

വൃഷലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. a *Súdra* or man of the servile tribe. 3. the sovereign *Chandragupta.* 4. a sinner, a reprobate, a wicked or unrighteous man. പാപി.

വൃഷലി, യുടെ. *s.* 1. A girl who before marriage arrives at the age of puberty. 2. a woman of a low caste, a *Súdra* female.

വൃഷവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA, whose vehicle is a bull. ശിവൻ.

വൃഷസ്യന്തി, യുടെ. *s.* 1. A lascivious woman. മൈഥുനെച്ഛയുള്ളവൾ. 2. a cow in heat.

വൃഷാ, വിന്റെ. *s.* 1. INDRA, as god of the firmament. ഇന്ദ്രൻ. 2. CARNA, the hero. കൎണ്ണൻ. 3. a strong or athletic man. ശക്തൻ.

വൃഷാകപായി, യുടെ. *s.* 1. LECSHMI the goddess of riches. ലക്ഷ്മി. 2. GAURI. ഗൌരി. 3. SACHI, the wife of INDRA. 4. SWÁHÁ, the wife of *Agni*, god of fire.

വൃഷാകപി, യുടെ. *s.* 1. CRISHNA or VISHNU. വിഷ്ണു. 2. SIVA. ശിവൻ. 3. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 4. *Agni* or fire. അഗ്നി.

വൃഷി, യുടെ. *s.* The seat of the religious student or one used by ascetics formed of *Cusa* grass. കുശകൊണ്ടുള്ള ആസനം.

വൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Rain. മഴ. 2. a red goat. ചുവന്ന ആട.

വൃഷ്ടിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The dry season, drought. ഉണക്ക.

വൃഷ്യം. *adj.* Strong, powerful, provocative, strengthening, (food or medicine.) ബലകരം.

വൃസി, യുടെ. *s.* A seat made of *Cusa* grass. കുശപ്പുല്ലു കൊണ്ട ചമച്ച ആസനം.

വൃഹതി, യുടെ. *s.* 1. The Indian night-shade, *Solanum Indicum.* ചുണ്ട. 2. a small kind of egg plant. *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന. 3. a large lute. വീണ. 4. a form of metre, the stanza in which consists of thirty-six syllables. ശ്ലൊകം. 5. a mantle, a wrapper. ഉത്തരീയം.

വൃഹതിക, യുടെ *s.* 1. An upper garment, a mantle, a wrapper. ഉത്തരീയം. 2. a small sort of egg plant. ചെറുവഴുതിന.

വൃഹൽ. *adj.* Great, large. വലിയ.

വൃക്ഷഛായ, യുടെ. *s.* The shade of a single tree. മരത്തിന്റെ നിഴൽ.

വൃക്ഷഛായം, ത്തിന്റെ. *s.* The shade of many trees or a grove.

വൃക്ഷഭെദി, യുടെ. *s.* 1. A carpenter's chissel, or adze. 2. a hatchet. മഴു.

വൃക്ഷമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The root or bottom of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട.

വൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree in general.

വൃക്ഷരുഹ, യുടെ. *s.* A parasite plant. ഇത്തിൾക്കണ്ണി.

വൃക്ഷവാടിക, യുടെ. *s.* A garden or grove, attached to the residence of a minister of state, or of a courtezan, &c. മന്ത്രിയുടെ പൂങ്കാവ.

വൃക്ഷാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A carpenter's chisel or adze. 2. a hatchet, a chopper. മഴു. 3. the *Indian* fig tree. പെരാൽ.

വൃക്ഷാദനി, യുടെ. *s.* A parasite plant, *Epidendrum.* ഇത്തിൾകണ്ണി.

വൃക്ഷാമ്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hog plant, *Spondias mangifera.* അമ്പഴം. 2. acid seasoning, or the fruit of the tamarind so used. പുളിഞ്ചാറ.

The െ at the beginning of the following words pronounced short.

വെക്ക, യുടെ. *s.* Heat, warmth of a close place. വെക്കകൊള്ളുന്നു, To receive warmth. വെക്കപിടിക്കുന്നു, To become heated.

വെക്കം. *adv.* Soon, quick, a local term.

വെക്കൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Heating, warming. 2. placing, depositing. 3. cooking.

വെക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To heat, to make warm, to boil.

വെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To place, to put, to lay, to desposit. 2. to keep, to detain, to preserve. 3. to leave. 4. to defer, to delay. 5. to cook. 6. to calcine. 7. to build. 8. to suppose. 9. to plant. 10. *v n.* To accumulate, to collect, to form. വെച്ചെക്കുന്നു, To leave, to abandon.

വെങ്കതലി, യുടെ. *s.* The name of a plant.

വെങ്കലം, ത്തിന്റെ. *s.* Bell metal, queen's metal, any amalgam of tin and copper, or zinc and copper.

വെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* An onion, *Allium cepa.*

വെങ്കാറ,ിന്റെ. *s.* A white cloud.

വെങ്കീരി, യുടെ. *s.* A white mongoose.

വെങ്കുട, യുടെ. *s.* A white umbrella or parasol, especially as one of the emblems of royalty.

വെങ്കൊററക്കുട, യുടെ. *s.* A royal umbrella.

വെങ്ങൽ, ലിന്റെ. *s.* Going, approach, appearing before.

വെങ്ങുന്നു, ങ്ങി, വാൻ. *v. n.* To go, to approach, to appear before.

വെച്ചു, *part.* or *post-pos.* 1. Among, in, at, considering, supposing, thinking, as though.

വെച്ചുകഞ്ഞി, യുടെ. *s.* Rice gruel.

വെച്ചിങ്ങ, യുടെ. *s.* A very young cocoa-nut.

വെഞ്ചെത്തി, യുടെ. *s.* The name of a plant, a white species of Ixora, *Ixora lanceolata* or *alba.* (Willd.)

വെടി, യുടെ. *s.* 1. The report of a gun, shooting, a shot. 2. idle talk. 3. fiction. വെടിവെക്കുന്നു, To fire a gun, to shoot. വെടികൊള്ളുന്നു, A shot to take effect, to be shot, to be wounded. വെടിപിഴെക്കുന്നു, To miss fire. വെടിപറയുന്നു, To talk idly.

വെടിക്കയറ, ററിന്റെ. *s.* A quick match.

വെടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A gunner. 2. a sportsman.

വെടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To split, to crack.

വെടിക്കുഴൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The barrel of a gun. 2. a pop-gun.

വെടിക്കുഴാ, യുടെ. *s.* A pop-gun.

വെടിക്കെട്ട,ിന്റെ. *s.* Fireworks in general.

വെടിഗന്ധകം, ത്തിന്റെ. *s.* Brimstone used for making gunpowder.

വെടിച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A cleft, a split, a crack. 2. leaving, deserting, forsaking.

വെടിത്തിരി, യുടെ. *s.* A fusee, a quick-match.

വെടിപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Cleanness, cleanliness. 2. neatness, tidiness, elegance.

വെടിപ്പുഴുത,ിന്റെ. *s.* A hole, perforation, or mark made by a ball.

വെടിപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be clean, neat, tidy, elegant.

വെടിപ്പാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To clean, to make neat, tidy, elegant.

വെടിപ്പാട,ിന്റെ. *s.* The distance to which a ball reaches when fired from a gun.

വെടിപ്പുര, യുടെ. *s.* A powder magazine.

വെടിമരുന്ന,ിന്റെ. *s.* Gun-powder.

വെടിമുഴക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The loud noise of firing guns.

വെടിമ്പ,ിന്റെ. *s.* A crack, a cleft, a chasm.

വെടിയൽ, ലിന്റെ. *s.* Abandoning, forsaking, relinquishing.

വെടിയുണ്ട, യുടെ. *s.* A cannon ball, a bullet.

വെടിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. a.* 1. To leave, to abandon. 2. to let go. *v. n.* 1. To split as timber, to crack as a wall. 2. to open, to separate.

വെടിയുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Nitre, saltpetre, or nitrate of potash.

വെട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. A cut, a blow with a sharp instrument, a notch. 2. a wound, a gore. 3. engraving. 4. a stroke of the sun. 5. a stitch, a sudden sharp pain. വെട്ടുകൊള്ളുന്നു, To receive a cut, wound, &c. to be wounded.

വെട്ടൻ, ന്റെ. *s.* A vicious or goring buffalo.

വെട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, a light. 2. clearness. വെട്ടം വരുന്നു, The light is coming, to become light. വെട്ടം കാട്ടുന്നു, To shew or hold a light. വെട്ടംവീഴുന്നു, Light to fall on any thing, to dawn. വെട്ടംവെക്കുന്നു, To light. വെട്ടവെളിയായി, Publicly, notoriously.

വെട്ടരുവാൾ, ളിന്റെ. *s.* A small hoe for weeding or eradicating clusters of gramineous plants. 2. a sickle or instrument for cutting corn, &c. a hook.

വെട്ടൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Cutting, digging, &c. 2. killing. 3. a sudden sharp pain, acute pain. 4. scratching or blotting out.

വെട്ടി, യുടെ. *s.* 1. The name of a tree. 2. worthlessness.

വെട്ടിത്താളി, യുടെ. *s.* 1. The leaves of the വെട്ടി, used in bathing to remove the oil from the skin. 2. the name of a plant.

വെട്ടിമരിച്ചവൻ, ന്റെ. *s.* One who has died from being wounded.

വെട്ടിവ്വാളാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wasp. 2. a hornet.

വെട്ടിവെല, യുടെ. *s.* The work of cutting roads.

വെട്ടുകത്തി, യുടെ. *s.* A large knife, a chopper, a bill.

വെട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* 1. To cut with a knife, sword, axe, &c. 2. to hew, to hew down or fell a tree, to cut off or sever the head, to cut down *the enemy in battle.* 3. to dig a well, or water reservoir. 4. to engrave any hard substance, as a seal, &c. 5. to fence. 6. to gore, as a buffalo. വെട്ടികളയുന്നു, To cut off. വെട്ടിക്കയക്കുന്നു, To become angry in fencing. വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു, To conquer, or subdue. വെട്ടിയടെക്കുന്നു, 1. To subdue. 2. to cover, to inter. വെട്ടിമൂടുന്നു, 1. To cover in, to inter. 2. to cover with branches, &c. in order to burn them for manure.

വെട്ടുപന, യുടെ. *s.* A palmira tree from which leaves are cut.

വെട്ടുപാട, ിന്റെ. *s.* 1. A cut, a wound. 2. the scar of a wound, &c.

വെട്ടുവഴി, യുടെ. *s.* A frequented way, or road.

വെട്ടെ. *adv.* Openly, plainly, candidly.

വെങ്കഞ്ഞകം, ത്തിന്റെ. *s.* Basil, the white sort. *Ocimum album.*

വെങ്കടമ്പ, ിന്റെ. *s.* A variety of the കടമ്പ, bearing white flowers

വെങ്കടുക, ിന്റെ. *s.* White mustard.

വെങ്കനലി, യുടെ. *s.* The name of a tree.

വെങ്കരിങ്ങാലി, യുടെ. *s.* A white variety of the *Mimosa catechu.*

വെങ്കല്ല, ിന്റെ. *s.* White stone, alabaster.

വെങ്കളാവ, ിന്റെ. *s.* A *Bungalo*, or house plastered with lime.

വെങ്കളി, യുടെ. *s.* Lime, *chunam.*

വെങ്കളിമാടം, ത്തിന്റെ. *s.* An upstair house plastered with lime or *chunam.*

വെങ്കറുക, യുടെ. *s.* A kind of linear bent grass with white blossoms.

വെങ്കാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree.

വെങ്കായൽ, ലിന്റെ. *s.* A large lake.

വെങ്കാര, യുടെ. *s.* The name of a thorny shrub.

വെങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* White or refined borax.

വെങ്കുന്നി, യുടെ. *s.* The *Abrus precatorius*, having a white seed, the root of which is said to be the real liquorice.

വെങ്കുമുദം, ത്തിന്റെ. *s.* The white Nymphœa, or lotus. വെളുത്ത ആമ്പൽ.

വെങ്കുറിഞ്ഞി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, *Justina betonica.* (H. B.)

വെങ്കുറുന്തോട്ടി, യുടെ. *s.* A species of Pavonia.

വെങ്കൊട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A white species of costus.

വെണ്ണൊയി, യുടെ. *s.* A sort of pulse or lentil, *Ervum hirsutum*, or *Cicer lens.* വെളുത്ത അമര.

വെഞ്ചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal wood, a white sort.

വെഞ്ചമരി, യുടെ. *s.* A kind of deer, or rather the *Bos Grunniens*, erroneously classed by the *Hindus* amongst the deer, the white species.

വെഞ്ചമരിമാൻ, ന്റെ. *s.* See the last.

വെഞ്ചാമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A *Chowri* or long brush most usually made of the tail hairs of the *Yac* or *Bos Grunniens*, and employed to whisk off insects, flies, &c.

വെണ്ട, യുടെ. *s.* 1. The name of a potherb, the *Venda.* 2. an ornament tied on a dog's neck.

വെണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a forest tree.

വെണ്ടക്കാ, യുടെ. *s.* The edible fruit of the വെണ്ട.

വെണ്ടെല്ല, ിന്റെ. *s.* An old bone.

വെണ്ണ, യുടെ. *s.* Butter. വെണ്ണയെടുക്കുന്നു, To churn milk and extract butter.

വെണ്ണക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* White stone, alabaster.

വെണ്ണനൈ, യുടെ. *s.* 1. *Ghee* or clarified butter. 2. butter.

വെണ്ണീറ, റിന്റെ. *s.* Ashes.

വെണ്ണെഞ്ച, ിന്റെ. *s.* The breast of animals.

വെണ്ണെല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. Old bones. 2. a kind of white rice corn.

വെൺതകര, യുടെ. *s.* The oval-leaved cassia with white flowers, *Cassia tora.*

വെൺതന്തലകൊട്ടി, യുടെ. *s.* A white species of Crotalaria, *Crotalaria verrucosa.* (W. and R.)

വെൺതഴ, യുടെ. *s.* A white emblem or ensign especially as one of the emblems of royalty.

വെൺതാമര, യുടെ. *s.* The pelated white lily, *Nelumbium speciosum.*

വെണ്ണുടാവ,ിന്റെ. *s.* A large leather oil vessel.
വെണ്ണട്ട,ിന്റെ. *s.* 1. Wove silk. 2. linen cloth.
വെണ്ണറമ്പ,ിന്റെ. *s.* An open field.
വെണ്ണാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent of fields or gardens.
വെണ്ണൂത്തിരി, യുടെ. *s.* A plant, commonly *Ghantaparali*, the white trumpet flower plant.
വെണ്ണാല, യുടെ. *s.* A tree, the oval-leaved rosebay, *Nerium antidysentericum.*
വെണ്ണെരിമാൻ, ന്റെ. *s.* A sort of deer.
വെണ്മ, യുടെ. *s.* 1. Whiteness, white. 2. brightness. വെണ്മവരുത്തുന്നു, To make white, or clean, to bleach.
വെണ്മട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Plain work, not carved.
വെണ്മണൽ, ലിന്റെ. *s.* White sand.
വെണ്മതി, യുടെ. *s.* The moon.
വെണ്മഴ, വിന്റെ. *s.* A hatchet, a battle axe.
വെണ്മാടം, ത്തിന്റെ. *s.* A terraced roof house.
വെണ്മുഞ്ഞ, യുടെ. *s.* A species of the *Premna spinosa* or *integrifolia.*
വെണ്മുതക്ക,ിന്റെ. *s.* A plant, the panicled bindweed, with white flowers, *Convolvulus paniculatus.*
വെണ്മുരിക്ക,ിന്റെ. *s.* A white species of the *Erythrina Indica.*
വെതുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Warmth, warmness, gentle heat.
വെതുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To warm, to heat to a gentle degree, to make warm.
വെതുപ്പുന്നു, പ്പി, വാൻ. *v. n.* To become warm, to be heated to a gentle degree.
വെതുമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Warmth, gentle heat. 2. heating, making warm.
വെതുമ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To make warm, to heat to a gentle degree.
വെതുമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. n.* 1. To grow warm, or gently heated. 2. to fade.
വെന്ത, &c. *adj.* 1. Boiled. 2. decocted. 3. burnt. 4. baked.
വെന്തല, യുടെ. *s.* A skull.
വെന്താൎതാവൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A species of the shaggy button weed, *Spermacose hispida.* (Lin.) 2. *Bergia verticillata.*
വെന്തിങ്കൾ, ളിന്റെ. *s.* The full moon.
വെന്തിരുതാളി, യുടെ. *s.* A white species of convolvulus, *Convolvulus Ipomœa.*
വെന്തുമ്പ, യുടെ. *s.* 1. A species of the Malabar cat mint, *Nepeta Malabarica.* 2. *Justicia echioides.*
വെന്തെക്ക,ിന്റെ. *s.* A timber tree.
വെന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A conqueror, a vanquisher.
വെന്നി, യുടെ. *s.* A kind of *Curry.*
വെന്നിപ്പറ, യുടെ. *s.* A drum beaten after a victory. വെന്നിപ്പറ അടിക്കുന്നു, To beat such drum.
വെന്നിലാവ,ിന്റെ. *s.* Full moon.
വെന്നീർ, രിന്റെ. *s.* Pure water.
വെന്നൊച്ചി, യുടെ. *s.* The five-leaved chaste tree, *Vitex negundo.*
വെപ്പൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cook. 2. a person who supplies cane to the sugar mill at the time of crushing the cane.
വെപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. Putting, placing, depositing. 2. treasure. 3. cooking. 4. building. 5. planting. 6. calcination, calcinating.
വെപ്പാട്ടി, യുടെ. *s.* A concubine, a kept woman.
വെപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to place, &c. the causal of വെക്കുന്നു.
വെപ്പുകാടി, യുടെ. *s.* Sour gruel, the water of boiled rice in a state of fermentation.
വെപ്പുകാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cook. 2. a person who supplies cane to the sugar mill at the time of crushing the cane.
വെപ്പുപുര, യുടെ. *s.* A cook room, a kitchen.
വെപ്പുപൊടി, യുടെ. *s.* Calcined powder.
വെപ്പുവള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* A built boat, a large boat.
വെപ്പുവെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* Decoction, maceration.
വെമ്പടാവ,ിന്റെ. *s.* Bright moon-light.
വെമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Flurry, confusion, perplexity. 2. haste, hurry. 3. fear, terror.
വെമ്പറമ്പ,ിന്റെ. *s.* An open field or garden without trees.
വെമ്പാടം, ത്തിന്റെ. *s.* An open corn field.
വെമ്പുന്നു, മ്പി, വാൻ. *v. a.* 1. To be flurried, confused, perplexed. 2. to be in haste or in a hurry. 3. to fear, to dread.
വെയിൽ, ലിന്റെ. *s.* Sunshine, the heat of the sun. വെയിലത്ത, In the sun. വെയിൽകൊള്ളുന്നു, To bask in the sun, to expose one's self to the heat of the sun.
വെയിൽക്കെട,ിന്റെ. *s.* Damage or loss from excessive heat, drought.
വെരകൽ, ലിന്റെ. *s.* See വിരകൽ.
വെരുക,ിന്റെ. *s.* A civet cat. വെരുകിന്മെട്ടം, The bag of the civet cat wherein the civet collects.
വെമ്മ, യുടെ. *s.* A gimlet, an awl.
വെലി, യുടെ. *s.* An oblation, a sacrifice.
വെലിക്കൽ, ല്ലിന്റെ. *s.* A stone on which an offering is placed.
വെലിക്കൽപുര, യുടെ. *s.* A room in which is placed the stone on which offerings are made.

വെല്ലൽ, ലിന്റെ. *s.* Conquering, overcoming, victory.
വെല്ലക്കട്ടി, യുടെ. *s.* A lump of coarse sugar.
വെല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coarse sugar or *Sharcara.* 2. molasses.
വെല്ലൽ, ലിന്റെ. *s.* Conquering, overcoming, victory.
വെല്ലുന്നു, ന്നു, ല്ലാൻ. *v. a.* To conquer, to overcome, to get the victory, to vanquish, to subdue.
വെല്ലുവിളി, യുടെ. *s.* 1. A challenge to fight. 2. a shout of victory. വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, To challenge to fight.
വെവ്വെറെ. *adv.* 1. Separately, severally. 2. differently, variously. വെവ്വെറെവെക്കുന്നു, To lay things separately, or apart from each other.
വെവ്വെറവഴി. *adv.* In different ways, separate modes, separately, severally.
വെളി, യുടെ. *s.* 1. The air, the atmosphere. 2. an open field, the field. 3. publicity, notoriety. 4. out of doors, outside. 5. a kind of yam of spontaneous growth. വെളിയിൽ പൊകുന്നു, To go to the privy, to go out. വെളിയിലാക്കുന്നു, 1. To put out. 2. to release from prison.
വെളിച്ചപ്പാട,ിന്റെ. *s.* An oracle of the gods, a person who professes to be possessed by the gods, and to make known their wishes.
വെളിച്ചപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be revealed, to be made known. 2. to be manifest or come to light.
വെളിച്ചമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be light, to be clear, evident. 2. to dawn.
വെളിച്ചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Light, luminous matter. 2. a light. 3. publicity. വെളിച്ചം കാട്ടുന്നു, To give or shew a light.
വെളിച്ചിമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of tree which emits light in the night.
വെളിച്ചെണ്ണ, യുടെ. *s.* Lamp oil.
വെളിന്താളി, യുടെ. *s.* The stem of a kind of yam of spontaneous growth.
വെളിപാട,ിന്റെ. *s.* Revelation, manifestation.
വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To make public, to make known, to discover, to reveal.
വെളിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To appear, to come to light, to be manifest.
വെളിമ്പറമ്പ,ിന്റെ. *s.* An open field.
വെളിയം, ത്തിന്റെ. *s.* An open place.
വെളിര,ിന്റെ. *s.* A stork or crane.
വെളിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Light. 2. mental view. 3. sensibility, sobriety.
വെളിവാതിൽ, ലിന്റെ. *s.* A window.

വെളിവുകെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become delirious, insensible. 2. to be intoxicated.
വെളിവുകെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is delirious, insensible. 2. an intoxicated man.
വെളിവുകെട,ിന്റെ. *s.* 1. Delirium, insensibility, fainting. 2. inebriety, intoxication.
വെളുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To dawn, to begin to grow light. 2. to grow white, or clean by washing. 3. to be destroyed, to perish.
വെളുക്കെ. *adv.* 1. At dawn, early in the morning. 2. white.
വെളുത്ത. *adj.* 1. White, of a white or whitish colour.
വെളുത്ത അടെക്കാമണിയൻ, ന്റെ. *s.* *Colosia argentea* or *margariticea*, or a species of the Indian Spheranthus.
വെളുത്തഅമൽപൊരി, യുടെ. *s.* Ophioxylon of serpents, a white variety.
വെളുത്തകരവിരം, ന്റെ. *s.* The name of a plant, the white oleander, *Nerium odorum.*
വെളുത്തകാക്കക്കൊടി, യുടെ. *s.* *Echites matrophylia.*
വെളുത്തചെമ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower tree, *Mesua ferrea.*
വെളുത്തചെമ്പരത്തി, യുടെ. *s.* The white variety of the shoe-flower.
വെളുത്തചെമന്തി, യുടെ. *s.* A white variety of the *Nyctanthes arbor tristis.*
വെളുത്തതുളസി, യുടെ. *s.* White basil, *Ocimum album.*
വെളുത്തപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Crescent, the moon in her state of increase.
വെളുത്തമന്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of Bauhinea bearing a white flower, *Bauhinia candida* or *acuminata.*
വെളുത്തപാടാമല്ലിക, യുടെ. *s.* A white species of the Amaranthus.
വെളുത്തവാവ,ിന്റെ. *s.* The full moon.
വെളുത്തശംഖപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The white variety of the shell-flower, *Clitoria ternatea.*
വെളുത്തശീല, യുടെ. *s.* A clean cloth, a cloth that is washed.
വെളുത്തീയം, ത്തിന്റെ. *s.* Tin, white lead.
വെളുത്തുപ്പ,ിന്റെ. *s.* White salt.
വെളുത്തെടൻ, ന്റെ. *s.* A washerman.
വെളുപ്പ,ിന്റെ. *s.* 1. The white leprosy. 2. whiteness. 3. a whitish colour given by washing. 4. paleness caused by sickness. 5. the dawn of day.
വെളുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make white and clean by washing, to whiten, to bleach. 2. to burnish, to polish.

വെളുപ്പുവ്യാധി, യുടെ. *s.* The leprosy.
വെളുമ്പൻ, ന്റെ. *s.* A white or fair man.
വെളുമ്പി, യുടെ. *s.* A white or fair woman.
വെളുവെളുപ്പു, ിന്റെ. *s.* Whiteness.
വെളുവെളെ. *adj.* Very white.
വെൾവയമ്പു, ിന്റെ. *s.* A white species of sweet flag or orris root; see വയമ്പു.
വെള്ള, യുടെ. *s.* 1. White, the colour. 2. *Chunam.* 3. clean cloth. 4. the outside of timber trees. 5. the white kernel of a cocoa-nut after being dried in the sun. 6. any thing white used to frighten fish. 7. truth. 8. a white flag. *adj.* White, light coloured. വെള്ളയിടുന്നു, 1. To plaster with *chunam*, to white-wash. 2. to dawn. വെള്ളതെക്കുന്നു, വെള്ളപൂശുന്നു, To white-wash. വെള്ളമാറുന്നു, To put on clean clothes.
വെള്ളകരിമ്പു, ിന്റെ. *s.* White sugar-cane.
വെള്ളകമ്പെളി, യുടെ. *s.* A white blanket.
വെള്ളക്കരു, വിന്റെ. *s.* The white of an egg.
വെള്ളക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* White stone, alabaster.
വെള്ളക്കള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A disguised thief or robber.
വെള്ളക്കാച്ചിൽ, ലിന്റെ. *s.* A white yam.
വെള്ളക്കാട, ട്ടിന്റെ. *s.* A place wholly covered with water.
വെള്ളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A white man, a European. 2. a waterman, one who brings or carries water. 3. a fisherman.
വെള്ളക്കാൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Dawn, (the rays of.) 2. a spring at the bottom of a well, &c. വെള്ളക്കാൽ വീശുന്നു, To begin to dawn.
വെള്ളക്കിണ്ടി, യുടെ. *s.* A water pot with a spout.
വെള്ളക്കുട, യുടെ. *s.* A white and large umbrella, an emblem of royalty.
വെള്ളക്കുതിര, യുടെ. *s.* A white horse.
വെള്ളക്കുറവു, ിന്റെ. *s.* Shallowness or want of water.
വെള്ളക്കൂവ, യുടെ. *s.* The white arrow-root.
വെള്ളക്കേട, ിന്റെ. *s.* Loss or damage by water, inundation.
വെള്ളക്കൊടി, യുടെ. *s.* A white flag, a flag of truce.
വെള്ളക്കൊപ്പര, യുടെ. *s.* White *Copra.*
വെള്ളച്ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* White paint.
വെള്ളച്ചീര, യുടെ. *s.* A species of greens with a white stem.
വെള്ളച്ചെമന്തി, യുടെ. *s.* The white *Chrysanthenum Indicum.*
വെള്ളച്ചോറ, റിന്റെ. *s.* Boiled rice kept over night in water for breakfast.
വെള്ളടമ്പു, ിന്റെ. *s.* *Sentia Indica* or *Convolvulus flagelliformis.*
വെള്ളതുത്ത, ിന്റെ. *s.* Sulphur of zinc or white vitriol.
വെള്ളൻ, ന്റെ. *s.* A true, honest man.
വെള്ളപ്പട്ടു, ിന്റെ. *s.* 1. White silk. 2. linen cloth.
വെള്ളപ്പാഷാണം, ത്തിന്റെ. *s.* White arsenic.
വെള്ളപ്പൊളു, യുടെ. *s.* 1. A water bubble. 2. a parasitical plant.
വെള്ളപ്രാവു, ിന്റെ. *s.* A domestic or tame pigeon.
വെള്ളമന്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* A species of *Bauhinia* bearing white flowers, *Bauhinia candida.*
വെള്ളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. 2. a fluid. 3. the twentieth lunar asterism.
വെള്ളംകുടി, യുടെ. *s.* 1. Drinking water. 2. provisions for a journey. 3. a drinking party.
വെള്ളംകുടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To drink water.
വെള്ളംകൊടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To give water, to water.
വെള്ളരി, യുടെ. *s.* A plant, the cucumber, *Cucumis utilatissimus* or *sativus.* വെള്ളരിക്കാ, Its fruit. 2. rice freed from the husk without previous maceration.
വെള്ളവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* White cloth, a white garment.
വെള്ളവിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v.* To spread a white cloth.
വെള്ളവീശുന്നു, ശി, വാൻ. *v. a.* To display a white flag in token of a desire for peace, to shew a flag of truce.
വെള്ളവെങ്കായം, ത്തിന്റെ. *s.* Garlic, *Allium sativum.*
വെള്ളാട, ിന്റെ. *s.* A goat.
വെള്ളാട്ടി, യുടെ. *s.* A slave woman or maid servant.
വെള്ളാട്ടിൻകൂട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of goats.
വെള്ളാന, യുടെ. *s.* A white elephant.
വെള്ളാമ, യുടെ. *s.* A white tortoise.
വെള്ളാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* The white Nymphœa or lotus.
വെള്ളായ്മ, യുടെ. *s.* Agriculture, farming, husbandry.
വെള്ളായ്മക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An agriculturist.
വെള്ളാരക്കല്ലു, ിന്റെ. *s.* White marble, white stone, white spar.
വെള്ളാരമ്പാറ, യുടെ. *s.* See the above.
വെള്ളാളൻ, ന്റെ. *s.* One of the agricultural tribe.
വെള്ളി, യുടെ. *s.* 1. Silver. 2. the planet Venus. 3. Friday. 4. a white speck on the eye. 5. a small silver coin.
വെള്ളിക്കച്ചപ്പുറം, ത്തിന്റെ. *s.* A silver girdle.
വെള്ളിക്കമ്പി, യുടെ. *s.* Silver wire.
വെള്ളിക്കശവു, ിന്റെ. *s.* Silver lace.

വെള്ളിക്കാറ, യുടെ. *s.* A silver collar.
വെള്ളിക്കാശ,ിന്റെ. *s.* A silver coin.
വെള്ളിക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A steel yard, a balance.
വെള്ളിത്തകട,ിന്റെ. *s.* Thin plates of silver.
വെള്ളിത്തടി, യുടെ. *s.* A silver staff borne by persons in attendance on a prince or great personage.
വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An attendant on a prince or great personage, bearing a silver staff.
വെള്ളിനാണിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Silver coin of any kind.
വെള്ളിനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Silver thread or wire.
വെള്ളിപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* A silver *fanam.*
വെള്ളിപ്പത്താക്ക,ിന്റെ. *s.* A Spanish dollar.
വെള്ളിപ്പക്ഷി, യുടെ. *s.* A small kind of crane.
വെള്ളിപ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A silver vessel.
വെള്ളിയരഞ്ഞാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A silver chain worn round the waist.
വെള്ളിയാഴ്ച, യുടെ. *s.* Friday.
വെള്ളിറുപാ, യുടെ. *s.* A silver Rupee.
വെള്ളില, യുടെ. *s.* A flower plant, *Mussænda frondosa.*
വെള്ളിലാവു,ിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Cissus pedata.*
വെള്ളീയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tin. 2. pewter.
വെള്ളുള്ളി, യുടെ. *s.* 1. Garlic, *Allium sativum.* 2. white onions.
വെള്ളുരകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.
വെള്ളുരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a plant used as a substitute for the mallow leaf, *Sida populifolia.*
വെള്ളുപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.
വെള്ളെരിക്ക, യുടെ. *s.* White swallow-wort, *Asclepias gigantea.*
വെള്ളെലി, യുടെ. *s* A white mouse or rat.
വെള്ളെഴുത്ത,ിന്റെ. *s.* Purblindness, dimness of sight.
വെള്ളെഴുത്തുകാൽ, ലിന്റെ. *s.* A piece of wood or small post between the wall plate and beam that supports the small rafters in a roof.
വെള്ളോട, ട്ടിന്റെ. *s.* 1. White copper. 2. bell metal.
വെള്ളൊവരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of creeper from the fibres of which bow strings are made, *Sanseviera Zeylanica.* മൂവ.
വെറി, യുടെ. *s.* 1. Drunkenness, intoxication, fury from liquor. 2. confusion, perturbation, giddiness. 3. anger. 4. famine.
വെറിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become intoxicated, drunken from liquor. 2. to be furious, mad. 3. to be confused, giddy.
വെറിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A drunkard; a mad or furious man. 2. a fool. 3. a beggar.
വെറിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To intoxicate. 2. to infuriate, to make mad. 3. to spoil an entertainment by not providing a sufficiency, or not having things well prepared.
വെറുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To abhor, to hate, to detest, to dislike. 2. to reject, to avoid, to abstain from. 3. to deny, to renounce, to abolish, to abandon.
വെറുതെ. *adv.* 1. In vain, without advantage, uselessly. 2. freely.
വെറുപ്പ,ിന്റെ. *s.* Abhorrence, aversion, disgust, dislike, repugnance, unbearableness, abomination, detestation, contempt.
വെറുപ്പാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be abominable, to be disgusting. 2. to have a dislike to.
വെറുപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To cause abhorrence, disgust, dislike, &c. 2. to make contemptible.
വെറുമ, യുടെ. *s.* Emptiness, vacuity, poverty.
വെറും. *adj.* Empty, void. വെറുംകൈ, An empty hand. വെറുംചൊറ, Boiled rice only. വെറും കൈപ്പിടുത്തം, 1. Assault without weapons. 2. wrestling. വെറും ഭൊഷ്ക, A down-right falsehood. വെറുംഭൂമി, An empty or uncultivated piece of ground.
വെറുംപാട്ടച്ചീട്ട,ിന്റെ. *s.* A lease of land, agreement to pay a certain annual rent.
വെറുമ്പാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Rent of land or gardens.
വെറുമ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* An empty vessel.
വെറുമ്പൊക്കി, യുടെ. *s.* A beggar, a poor man.
വെറുവെറെ. *adv.* Separately, severally.
വെററത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Poverty, destitution.
വെററൻ, ന്റെ. *s.* One destitue of house and property, a vagabond, a poor man.
വെററൻകുട്ടി, യുടെ. *s.* An orphan child, one without either father or mother.
വെററില, യുടെ. *s.* Betel-leaf, or the *Piper betel* eaten with the areca nut, *chunam,* &c.
വെററിലക്കൊടി, യുടെ. *s.* The betel vine, *Piper betel.*

The െ at the beginning of the following words pronounced long.
വെ, A particle affixed to words and means, as, whereas, while.
വെകട, യുടെ. *s.* A tune or mode of music.
വെകടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A youth, an adolescent. ബാലകൻ. 2. a jeweller. 3. an actor.
വെകൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The act of burning, sultriness. 2. heating. 3. cooking.

വെകുന്നു, ന്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To burn, to be consumed by fire. 2. to seethe, to be boiling hot. 3. to be sultry, hot, warm. 4. to be cooked. 5. to become heated as any thing damp lying on a heap. 6. to spoil, to decay. 7. to decay or become rotten as timber. 8. to be decocted.

വെക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hobble, to stagger, to reel.

വെഗമുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* A runner, a courier, an express, one who is quick, swift, nimble, agile.

വെഗം,ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quickness, speed, haste, velocity, swiftness, dispatch. 2. a stream, a current. 3. expulsion or evacuation of the natural excrements. 4. sudden impulse, transition of mind. 5. violence, impetuosity, heat, warmth, wrath. *adj.* 1. Quick, speedy. 2. violent, impetuous. *adv.* Quickly, speedily.

വെഗവാൻ, ന്റെ. *s.* A runner, a courier, an express, one who is quick, swift, nimble, agile.

വെഗസരം, ത്തിന്റെ. *s.* A mule. കൊവർകഴുത.

വെഗി, യുടെ. *s.* 1. A runner, a courier, an express, one who is swift, quick, nimble. 2. a violent, impetuous, hasty person.

വെഗെന, വെഗാൽ. *adv.* Quickly, swiftly, speedily, hastily.

വെങ്ങ, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Terminalia alata tomentosa* or *Pterocarpus.* (Lin.)

വെങ്ങപ്പുലി, യുടെ. *s.* A royal tiger.

വെട്, ടിന്റെ. *s.* A root growing out of the branch of a tree.

വെടത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a *Wéden* or a woman of that tribe.

വെടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A forester, a hunter. 2. one of a tribe of wild people, that live in the woods. This name is given to the rude tribes who seem to have been aborigines in the peninsula of *India.*

വെട്ടുന്നു, ടി, വാൻ. *v. a.* To hammer, to beat, to knock.

വെട്ട, യുടെ. *s.* 1. Hunting, chase. 2. fowling. വെട്ടയാടുന്നു, To hunt, to chase. വെട്ടെക്കു പൊകുന്നു, To go a hunting.

വെട്ടകാട്ടുന്നു, ട്ടി, വാൻ. *v. a.* To shew or exhibit what has been taken in hunting.

വെട്ടകൊല്ലുന്നു, ന്നു, വാൻ. *v. a.* To hunt, to chase.

വെട്ടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A hunter, a sportsman, a fowler, a huntsman.

വെട്ടക്കുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A hunter's spear.

വെട്ടക്കൊരുമകൻ, ന്റെ. *s.* The son of PÁRWATI.

വെട്ടവൻ, ന്റെ. *s.* A married man, a husband.

വെട്ടവൾ, ളുടെ. *s.* A married woman, a wife.

വെട്ടവിളി, യുടെ. *s.* The cry or shouting of victory made by hunters.

വെട്ടാവളിയൻ, ന്റെ. *s.* A wasp.

വെട്ടാളൻ, ന്റെ. *s.* 1. A wasp. 2. a hornet.

വെട്ടുവൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of a tribe of wild people. 2. *Magha*, the tenth lunar asterism of the *Hindus.*

വെണം, A defective verb, May, must, ought, desire, want, &c. This verb is frequently added to others as an auxiliary or intensive verb.

വെണാട, ിന്റെ. *s.* The ancient name of Travancore.

വെണാട്ടുകര, യുടെ. *s.* See the preceding.

വെണാട്ടുരാജാവ, ിന്റെ. *s.* The rajah of Travancore or *Wénáde.*

വെണി, യുടെ. *s.* 1. Unornamented or braided hair, braided or plaited hair hanging down the back. ഇരുപ്പിരിയൻ മുടി. 2. hair of the head. തലമുടി. 3. a medicinal grass, *Andropogon serratum.* 4. stream, current. ഒഴുക്ക. 5. assemblage of water, as the conflux of rivers, &c.

വെണു, വിന്റെ. *s.* 1. A bamboo. മുള. 2. a flute or pipe. ഒടക്കുഴൽ. 3. the name of a king.

വെണുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A pike used for driving an elephant. ആനവളർ.

വെണുഗാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The art of playing on the flute or pipe. കുഴൽഊത്ത.

വെണുധ്മൻ, ന്റെ. *s.* 1. A player on a fife or flute. ഒടക്കുഴൽ ഊതുന്നവൻ. 2. a goldsmith.

വെണുനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of the flute or pipe. ഒടക്കുഴൽ നാദം.

വെണുസ്ധ്മൻ, ന്റെ. *s.* A player on the flute or pipe. കുഴൽ ഊതുന്നവൻ.

വെണുന്ന. *part.* Necessary, requisite, needful.

വെണ്ട, A negative defective verb, May not, must not, ought not, don't want, &c. not necessary, need not. This word is frequently added to other verbs to form a negative.

വെണ്ടത. *adv.* What is requisite, necessary, or needful to be done.

വെണ്ടതക്കവൻ, ന്റെ. *s.* A fit, a proper person, a useful man.

വെണ്ടാത്ത, A negative relative participle, meaning 1. Unnecessary, not wanted, not required, needless. 2. improper, unfit. 3. wicked, evil.

വെണ്ടാത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Malevolence, wickedness, bad conduct, evil practice.

വെണ്ടായ്ക, യുടെ. *s.* Needlessness, unnecessariness.

വെണ്ടാസനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A malicious, malevolent person, a wicked, ill-disposed person.

വെണ്ടാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Malice, malevolence, malignity, wickedness, evil-doing. വെണ്ടാസനം കാട്ടുന്നു, To act maliciously, wickedly.

വെണ്ടി. *postpos, & part.* For, for the sake of, on account of. വെണ്ടിവന്നു, It became necessary or requisite, it was un-avoidable. വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു, It is necessary, required, needful.

വെണ്ടിക, യുടെ. *s.* 1. Usefulness, fitness. 2. agreeableness, concord.

വെണ്ടില്ല, or വെണ്ടപ്പതില്ല, 1. Consenting reluctantly or with pleasure. 2. it does not matter, it is of no consequence.

വെണ്ടുന്ന. *part.* Necessary, requisite, required.

വെണ്ടും. *adj.* Necessary, requisite, proper.

വെണ്ടുംപ്രകാരം. *adv.* See the following.

വെണ്ടുംവണ്ണം. *adv.* Well, sufficiently, properly, right.

വെണ്ടുവൊളം. *adv.* Sufficiently, as much as necessary, abundantly.

വെത്,ിന്റെ. *s.* The name of a tree, the leaves of which are used in bathing, especially by women during the time of lying in.

വെതനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wages, hire. ശമ്പളം, കൂലി. 2. livelihood, subsistence. വൃത്തി. 3. silver. വെള്ളി.

വെതസം, ത്തിന്റെ. *s.* A rattan, reed or cane, *Calamus ratang.* ആററുവഞ്ഞി.

വെതസ്വാൻ, *adj.* Reedy, abounding with reeds or canes (a place or soil, &c.) വഞ്ഞി വളരുന്ന ഭൂമി.

വെതാട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing; see വെത്.

വെതാട്ടുകുഴി, യുടെ. *s.* A pit or hole made to receive the water used by females in bathing.

വെതാവ,ിന്റെ. *s.* A sage, one who knows the nature of the soul and God.

വെതാളം, ത്തിന്റെ. *s.* An evil spirit, a demon, a familiar spirit; a dead body, supposed to be occupied and animated by an evil spirit.

വെത്രധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A porter, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ. 2. a staff-bearer, a mace-bearer. വെള്ളിത്തടിക്കാരൻ.

വെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A reed, a cane, a rattan. വഞ്ഞി, പ്രമ്പ. 2. a stick, a staff. വടി.

വെത്രയഷ്ടി, യുടെ. *s.* A rattan stick or staff. വടി.

വെത്രവതി, യുടെ. *s.* The *Betwah* river which runs in the province of *Malwah*, and following a north easterly direction for about 340 miles, falls into the *Jumna* below *Colpi.* വടക്ക ഒരു നദിയുടെ പെർ.

വെത്രി, യുടെ. *s.* A porter, a warder, a door-keeper. കാവല്ക്കാരൻ.

വെദകലഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Religious persecution, massacre.

വെദക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A religionist, a follower of the *Védas.*

വെദജപം, ത്തിന്റെ. *s.* Inaudible reading or muttering of prayers or the *Védas.*

വെദജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One skilled in, or conversant with, the *Védas.*

വെദന, യുടെ. *s.* 1. Pain, agony, distress. 2. affliction, trouble, vexation. 3. sensation, perception, knowledge conveyed by the senses. 4. knowledge.

വെദനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To torment, to torture, to annoy, to vex, to pain, to distress.

വെദനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To be tormented, to be tortured, to be vexed, to be annoyed. 2. to suffer pain, agony or distress.

വെദനായകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of God. ദൈവം. 2. a name of Vishnu. വിഷ്ണു.

വെദനിന്ദകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An atheist, an unbeliever. 2. a *Jaina* or *Bud'dha* or any seceder from the belief of the divine origin and character of the *Védas.*

വെദപാഠകൻ, ന്റെ. *s.* 1. One skilled or versed in the *Védas.* 2. an instructor in or teacher of the *Védas.*

വെദപാരകൻ, ന്റെ. *s.* One skilled or versed in the *Védas.* വെദജ്ഞൻ.

വെദപാരായണം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning or studying the *Védas.* വെദം പഠിക്കുക.

വെദപുസ്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Bible, the sacred scriptures, a term of Christian usage.

വെദഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* A division of the *Védas.* മന്ത്രം.

വെദമന്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The repetition of the mystical syllable *Om.*

വെദമാതാ, വിന്റെ. *s.* The mystical prayer or *Gáyatri* personified as mother or source of the *Védas.*

വെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Véda;* the general term for the sacred writings of scripture of the *Hindus;* supposed to have been revealed by Brahma, and after being preserved for a considerable period, to have been arranged in the present form by Vyása; the principal *Védas* are three in number, the *Rich Véda*, which chiefly relates to ritual worship, the *Vajush Véda*, especially concerning the ceremonies observed in sacrifices, and the *Sáma*

Véda, containing odes, or hymns which are usually chanted, to which a fourth, the *Atharva Véda*, containing mystical verses, or incantations, or magical formulas, is usually added, and the *Ithihása* and *Puránas* or ancient history and mythology are sometimes considered as a fifth. 2. metre. 3. gloss, comment, explanation. 4. knowledge. വെദംചൊല്ലുന്നു, To repeat or study the *Védas.*

വെദംപഠിക്കുന്നവൻ, ന്റെ. *s.* A catechumen, one who is learning the *Védas* or scriptures.

വെദവാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Scripture, sacred writing.

വെദവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A *Brahman* versed in the *Védas.* വെദജ്ഞൻ.

വെദവിപരീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Heresy.

വെദവിരുദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Heresy, schism.

വെദവിരുദ്ധസിദ്ധാന്തി, യുടെ. *s.* An heretic, an impostor.

വെദവിരൊധക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An heretic.

വെദവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Heresy.

വെദവിരൊധി, യുടെ. *s.* An heretic.

വെദവിഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The sacred precepts, acts or rites prescribed by the *Védas.*

വെദവ്യാസൻ, ന്റെ. *s.* A name or epithet of *Vyása* the compiler and arranger of the *Védas.*

വെദസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a book, the essence of religion, theology.

വെദസിദ്ധാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Theology.

വെദാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred science, considered as subordinate to, and in some sense a part of the *Védas;* six sciences come under this denomination; *Sicsha*, or the science of pronunciation and articulation; *Calpa*, the detail of religious or ritual ceremonies: *Vyácarana* or grammar, phylology: *Ch'handas*, prosody: *Jyotish* or astronomy, astrology; and *Niructi* or the explanation of the difficult or obscure words and phrases that occur in the *Védas.*

വെദാത്മകൻ, ന്റെ. *s.* God. ദൈവം.

വെദാദിവൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* The mystical name of God. ദൈവം.

വെദാന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One skilled or versed in the *Védánta* system. 2. a follower of the *Védánta* philosophy.

വെദാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Literally, the end, substance, or essence of the *Védas*, a refined system of philosophy founded by *Vyása* in the *Uttara Mimamsa*, and commented on by *Madwácharya*, *Sancaráchárya*, and *Rámánujácharya* in the *Dwaita*, *Adwaita*, and *Visistha adwaita* systems. The three admit God, soul or spirit and matter. The first, and last, admit a distinct existence of matter, but not its eternity. The second denies the real existence of matter and ultimately resolves all existence into that of God alone. Simply stated, the *Védánta* is a system of pantheism. 2. the 32 books, appendices, called *Upanishadas* attached to the *Védas;* and containing, upon the whole, the same system.

വെദാന്തസംഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The title of one of the *Védántas.*

വെദാന്തി, യുടെ. *s.* A *Védánti*, a follower of the *Védánta* philosophy.

വെദാന്തികൻ, ന്റെ. *s.* A *Védánti*, one skilled in the *Védántas.*

വെദാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The study of the scriptures. 2. the repetition of the mystical syllable *Om.*

വെദി, യുടെ. *s.* 1. A raised square piece of ground used for sacrifice, a kind of altar. വെഷ്ഠിക്കൽ. 2. a quadrangular spot in the court-yard of a temple or palace, usually furnished with a raised floor or seat and covered with a roof supported by pillars. 3. a *Pundit*, a teacher. പണ്ഡിതൻ. 4. a name of Saraswati the wife of Brahma. സരസ്വതി.

വെദിക, യുടെ. *s.* 1. A quadrangular open shed in the middle of a court-yard, erected for various purposes. 2. ground prepared for sacrificial ceremonies, a rude kind of altar.

വെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To know, to learn, to understand.

വെദിയൻ, ന്റെ. *s.* A *Pundit*, a learned *Brahman*, a teacher. ബ്രാഹ്മണൻ.

വെദൊക്തം, &c. *adj.* Scriptural, taught or declared in the *Védas.*

വെദൊക്തി, യുടെ. *s.* Scripture. വെദവാക്യം.

വെദ്യം. *adj.* 1. To be known or ascertained. അറിയപ്പെടുവാനുള്ളത. 2. to be explained or taught.

വെധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perforation, piercing. തുളെക്കുക. 2. depth, (in measurement.) താഴ്ച.

വെധസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A perforating instrument, an auger, an awl, &c.

വെധനി, യുടെ. *s.* 1. An instrument for piercing an elephant's ear. 2. a small gimlet or perforating instrument used to pierce gems, shells, &c. വിന്മ.

വെധനിക, യുടെ. *s.* A small pointed perforating instrument, used especially to make holes in jewels, pearls, shells, &c. an auger, an awl, a gimlet, &c.

വെധമുഖ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* Zedoary, *Curcuma Zerumbet.* ചെറുകച്ചോലം.
വെധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Piercing, perforation. തുളെക്കുക. 2. depth (in measurement.) താഴ്ച.
വെധസ്,ിന്റെ. *s.* 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. a wise or learned man. വിദ്വാൻ.
വെധാവ,ിന്റെ. *s.* 1. A wise or learned man. വിദ്വാൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ.
വെധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bore, to pierce, to perforate. തുളെക്കുന്നു. 2. to divide, to split. പിളൎക്കുന്നു.
വെധിതം. *adj.* Bored, pierced, perforated. തുളെക്കപ്പെട്ട.
വെധിനി, യുടെ. *s.* A leech. അട്ട.
വെധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mark, a butt. ലാക്ക. *adj.* To be perforated or bored.
വെനപ്പച്ച, യുടെ. *s.* Indian turnsole, *Heliotropium Indicum.*
വെനൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. Heat, warmth. 2. summer.
വെനൽകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The hot or summer season.
വെനൽചെരി, യുടെ. *s.* A shed.
വെൻ, നിന്റെ. *s.* A false balance, weighing scales which are not true.
വെന്തിരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a venemous snake, a species of *Cobra.*
വെപഥു, വിന്റെ. *s.* 1. Trembling, tremor. വിറയൽ. 2. leanness, thinness. മെലിച്ചിൽ.
വെപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Trembling, tremor. വിറയൽ.
വെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To tremble, to shake.
വെപിതം. *adj.* 1. Trembling, shaking, tremulous. വിറെക്കുന്ന. 2. thin, lean. മെലിഞ്ഞ.
വെപ്പ,ിന്റെ. *s.* The margosa or *Nimb* tree, *Melia azadirachta.* (Lin.) ആയ്യവെപ്പ.
വെപ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* Staggering, reeling, unsteadiness.
വെപ്പില, യുടെ. *s.* The leaf of the margosa tree.
വെപ്പിലക്കട്ടി, യുടെ. *s.* A kind of *curry* made of the leaves of the margosa tree, salt, pepper, tamarinds, onions, &c.
വെപ്പെണ്ണ, യുടെ. *s.* Margosa oil.
വെമാ, വിന്റെ. *s.* A loom. നെയിത്തുകൊൽ.
വെമ്പ,ിന്റെ. *s.* See. വയമ്പ.
വെമ്പാട, യുടെ. *s.* *Vémpáda,* a tree or creeper, the bark of which is used in medicine.
വെര, യുടെ. *s.* The name of a bird, a paroquet.
വെർ, രിന്റെ. *s.* 1. A root in general, whether of a tree or plant. 2. the cause, origin, or foundation. വെരറുക്കുന്നു, To cut the root, to root up. വെരിറങ്ങുന്നു, To take root, or the root to descend. വെര പായുന്നു, The root to spread. വെര പിടിക്കുന്നു, To take root. വെരൂന്നുന്നു, To take root or the root to become firm. വെരൊടുന്നു, വെരുപാകുന്നു, The root to spread.
വെർതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To separate, to put asunder. 2. to choose, to select.
വെർതിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* 1. To be separated, to be put asunder. 2. to be chosen.
വെർതിരിവ,ിന്റെ. *s.* 1. Separation, putting asunder or apart. 2. choice, selection.
വെർപാട,ിന്റെ. *s.* 1. Separation, division. 2. dissevering. 3. disunion, disjunction. 4. disagreement, quarrel. 5. opposition, contrariety.
വെർപാടാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be separated, to be divided. 2. to be adverse, to be opposed, to be contrary.
വെർപാടാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* 1. To separate, to divide. 2. to disunite, to make adverse.
വെർപിരിയുന്നു, ഞ്ഞു, വാൻ. *v. n.* To separate, to part.
വെർപിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To separate, to put asunder. 2. to dismiss.
വെർപെടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. a.* To separate, to divide.
വെർപെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* See the last.
വെർപെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To separate, to part, to be divided. 2. to be disunited, to be disjointed. 3. to disagree.
വെർവിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To separate, to part, to be dissevered.
വെല, യുടെ. *s.* 1. Time. 2. tide. 3. limit, boundary, 4. the sea. 5. the sea shore. 6. leisure, interval, opportunity. 7. work, labour, business, service, or employ. 8. effort, exertion. 9. difficulty. വെലെക്കാക്കുന്നു, To employ. വെലചെയ്യുന്നു, വെലയെടുക്കുന്നു, To work, to labour.
വെലകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a timber tree, probably a species of oak.
വെലക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man servant. 2. a workman, a labourer, a day-labourer.
വെലക്കാരി, യുടെ. *s.* A maid servant.
വെലതുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* A dance before a temple. വെലതുള്ളുന്നു, To dance before a temple.

വെലത്തി, യുടെ. *s.* The wife of a വെലൻ, or a woman of that tribe.
വെലൻ, ന്റെ. *s.* A man of a certain low tribe.
വെലപ്പെണ്ണു, ിന്റെ. *s.* 1. A name of Lecshmi. ലക്ഷ്മി. 2. a maid servant.
വെലയിറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ebb tide. 2. the commencement of a dance at a temple.
വെലയെററം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The flood tide. 2. the conclusion of a dance at a temple.
വെലായുധൻ, ന്റെ. *s.* One armed with a javelin, a spearman, a lancer, a soldier armed with an iron lance.
വെലി, യുടെ. *s.* 1. Tide. 2. a hedge, a fence, an enclosure. വെലികെട്ടുന്നു, To hedge or fence in. വെലിയടെക്കുന്നു, To stop a gap in a fence.
വെലിക്കടമ്പ, യുടെ. *s.* A stile.
വെലിക്കഴാ, യുടെ. *s.* 1. A sliding gate in a fence. 2. a breach or gap in a fence.
വെലിക്കിഴങ്ങു, ിന്റെ. *s.* The tapioca plant.
വെലിപ്പരുത്തി, യുടെ. *s.* A species of Hibiscus tree growing in fences and on the banks of rivers.
വെലിപ്പഴു, യുടെ. *s.* A gap or breach in a fence, an opening in a fence.
വെലിയിറക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* The ebb tide.
വെലിയെററം, ത്തിന്റെ. *s.* The flood tide.
വെൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. A weapon in general. 2. a javelin, a lance.
വെല്ക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A spearman, a lancer, a soldier armed with a spear.
വെല്ലജം, ത്തിന്റെ. *s.* Black pepper, *Piper nigrum.* നല്ലമുളക.
വെല്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, the seed of which is used as a vermifuge. വിഴാൽ.
വെല്ലിതം. *adj.* 1. Shaken. ഇളക്കപ്പെട്ട. 2. trembling, tremulous. വിറെക്കുന്ന. 3. crooked. വളഞ്ഞ.
വെവ, ിന്റെ. *s.* 1. Burning, combustion. 2. seething, boiling. 3. sultriness, heat, warmth. 4. suffocation. 5. dry rot in timber.
വെവലാധി, യുടെ. *s.* 1. Anxiety, care, perplexity, flurry, confusion. 2. tremor, trembling.
വെവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To burn. 2. to seethe, to boil, to cook. 3. to make hot.
വെവുന്നു, ന്തു, വാൻ. *v. n.* 1. To burn. 2. to seethe, to be boiling hot. 3. to be sultry, hot, to become heated.
വെവുപടി, യുടെ. *s.* A board or piece of wood put at the end and between the beams of timber and stones in a building to prevent the decay of the beams.

വെവെട്ടുക്കുന്നു, ത്തു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be suffocating, to be heated, to be sultry. 2. to become heated or take fire as any accumulation of damp materials. 3. to perspire, to sweat.
വെശ, യുടെ. *s.* A courtezan.
വെശന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A basin, a small pond. ചെറുകുഴി.
വെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dress, decoration. അലങ്കാരം. 2. outward appearance, disguise. 3. the abode of harlots. വെശ്യാഭവനം. 4. a house in general. ഭവനം. 5. entrance, ingress. പ്രവെശം.
വെശ്മഭൂ, വിന്റെ. *s.* 1. The site of a house. 2. a garden, a compound round a house.
വെശ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A house. ഭവനം.
വെശ്യ, യുടെ. *s.* A harlot, a prostitute, a whore, a fornicatress, a courtezan.
വെശ്യാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A brothel, the habitation of harlots.
വെശ്യാജനസമാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A habitation of harlots, a brothel.
വെശ്യാപതി, യുടെ. *s.* A debauchee, a fornicator. വിടൻ.
വെശ്യാപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* An illegitimate son, the son of a harlot.
വെശ്യാവൃത്തി, യുടെ. *s.* Whoredom, fornication.
വെശ്യാസംഗക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A whoremonger.
വെശ്യാസംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Whoredom.
വെശ്യാസ്ത്രീ, യുടെ. *s.* A whore, a prostitute.
വെഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A pompous, ostentatious person, one who decorates himself in fine apparel. 2. one who puts on theatrical attire. 3. a masquerader.
വെഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Entrance, ingress, possession, occupation. പ്രവെശനം.
വെഷധാരി, യുടെ. *s.* 1. A hypocrite, a false devotee. 2. one who puts on a mask, a person in disguise.
വെഷധൃക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* See the last.
വെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ornament, dress, decoration. 2. disguise, a mask. 3. outward appearance, shape, show. വെഷമിടുന്നു, To put on an assumed form or disguise. വെഷം കെട്ടുന്നു, To decorate one's self, to put on a disguise or mask. വെഷംമാറുന്നു, To disguise one's-self.
വെഷവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A condiment, as pepper, cloves, mace, &c.
വെഷ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gum, resin. പശ. 2. a turban. തലപ്പാവ. 3. a wall, a fence. വെലി.

വെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Surrounding, that which encompasses. ചുററൽ. 2. a turban, a tiara, a diadem. തലപ്പാവ. 3. a wall, an enclosure, a fence. വെലി. 4. an attitude in dancing, a particular position of the hands, also a crossing of the feet.

വെഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fence, an enclosure. വെലി. 2. surrounding, enclosing. ചുററൽ. 3. exudation, gum, resin. പശ. 4. a turban. തലപ്പാവ.

വെഷ്ടി, യുടെ. *s.* An upper garment. ഉത്തരീയം.

വെഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To surround, to encompass, to enclose.

വെഷ്ടിതം, &c. *adj.* 1. Surrounded, encompassed, enclosed. ചുററപ്പെട്ട. 2. stopped, secured from access. അടെക്കപ്പെട്ട.

വെസ്ഥ, യുടെ. *s.* Certainty, ascertainment, confirmation. വെസ്ഥവരുത്തുന്നു, To make certain or sure, to confirm.

വെഹൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A cow miscarrying from taking the bull unseasonably.

വെള, യുടെ. *s.* 1. Time, period. കാലം. 2. leisure, interval, opportunity. അവസരം. 3. wild mustard. കാട്ടുകടുക.

വെളാൻ, ന്റെ. *s.* A potter.

വെളി, യുടെ. *s.* 1. Marriage. 2. a wife. വെളികഴിക്കുന്നു, To marry.

വെൾക്കുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* To marry.

വെറാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be separate. 2. to be different.

വെറാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to part. 2. to change.

വെറിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To separate, to part, to put separate. 2. to dissever.

വെറു. *adj.* 1. Other, another. 2. separate. 3. different, various.

വെറുകൂറ,ിന്റെ. *s.* 1. Separation. 2. difference. 3. partiality.

വെറുതിരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To separate, to part. 2. to select, to choose.

വെറെ. *adj.* 1. Other. 2. different. 3. separate. *adv.* Separately, differently. വെറെകാൎയ്യം, Another thing. വെറെവഴി, Another or different way or sect. വെറെ വെക്കുന്നു, 1. To lay aside, or apart by itself. 2. to cook separately. വെറെപാൎക്കുന്നു, To live in another or different place, to live separately. വെറെചിന്ത, 1. Another or different mind or sentiment. 2. inattention, absence of mind.

വെറൊരുത്തൻ, ന്റെ. *s.* Another one, another person.

വെറൊരുത്തി, യുടെ. *s.* Another woman.

വെഴനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Ground abounding with reeds or rushes.

വെഴം, ത്തിന്റെ. *s.* A reed, *Arunda tibialis* or *karka.*

വെഴാമ്പൽ, ലിന്റെ. *s.* A bird, a kind of cuckoo, *Cuculus melano-leucus.*

വെഌ, യുടെ. *s.* Love, affection, attachment.

വൈ. *ind.* 1. A particle of affirmation, (so, indeed.) 2. an expletive. 3. a vocative particle.

വൈകടികൻ, ന്റെ. *s.* A jeweller, one who cuts and polishes gems. രത്നങ്ങളെ തെക്കുന്നവൻ.

വൈകല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Confusion, agitation. ഇളക്കം. 2. defect, imperfection. ഊനം.

വൈകക്ഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A garland or string of flowers worn as a scarf or like the sacred thread over the left shoulder and under the right arm hanging down below the hip. പൂണൂൽ പൊലെ ധരിക്കുന്ന പൂമാല. 2. an upper garment, a rapper. ഉത്തരീയം.

വൈകക്ഷ്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

വൈകാതെ, Without delay, without stopping, quickly. താമസംകൂടാതെ.

വൈകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficulty. 2. difference. വ്യത്യാസം.

വൈകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To detain, to delay, to cause to be late.

വൈകിടാതെ, See വൈകാതെ.

വൈകുണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

വൈകുണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The paradise or abode of *Waicuntha* or VISHNU, its locality is uncertain and variously described either as in the northern ocean or on the eastern peak of mount *Meru*, &c.

വൈകുന്നു, കി, വാൻ. *v. n.* 1. To pass as time, to become late. 2. to delay.

വൈകുന്നെരം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, eventide.

വൈകൂല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Contrariety, grudge, hatred; a dissolute state of mind.

വൈകൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Aversion, disgust. നീരസം. *adj.* Changed, in mind or form. മാറപ്പെട്ട.

വൈകൃത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Aversion, disgust. നീരസം. *adj.* 1. Changed, in mind or form. മാറപ്പെട്ട. 2. wicked. ദുഷ്ടമായുള്ള.

വൈക്രാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of gem, said to resemble a diamond and to be of similar properties. ഒരു വക രത്നം.

വൈഖരി, യുടെ. *s.* 1. Articulation. 2. distinct speech. വ്യക്തവാക്ക.

വൈഖാനസൻ, ന്റെ. *s.* A name of the third religious order, a hermit, an anchorite. വാനപ്രസ്ഥൻ.

വൈചിത്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Variegation of colour. വിചിത്രം. 2. handsomeness, beauty. സൌന്ദൎയ്യം. 3. wonder, surprise. അത്ഭുതം.

വൈജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* The last month of uterine gestation. പ്രസവമാസം.

വൈജയന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The palace of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ മാളിക. 2. the banner or emblem of INDRA. ഇന്ദ്രന്റെ കൊടി.

വൈജയന്തി, യുടെ. *s.* 1. A banner, a flag, an ensign. കൊടിക്കൂറ. 2. the name of a book. 3. the name of a tree or plant, *Æschynomene sesban.* 4. another tree, *Premna spinosa, &c.* മുഞ്ഞ.

വൈജയന്തികൻ, ന്റെ. *s.* A flag or ensign bearer, an Ensign. കൊടിക്കൂറക്കാരൻ.

വൈജയന്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a plant, *Æschynomene sesban.* 2. a flag, a banner. കൊടി.

വൈജാത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sharpness, shrewdness, cleverness. 2. excellence.

വൈജ്ഞാനികം, &c. *adj.* Skilful, clever, dexterous, proficient. സാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

വൈഡാലവ്രതികൻ, ന്റെ. *s.* A hypocrite, a religious impostor, one who under the appearance of piety and virtue is covetous, malicious, and cruel.

വൈഡൂൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the nine gems, the cat's eye, *Lapis luzuli.*

വൈണവം, ത്തിന്റെ. *s.* A bamboo staff. മുളങ്കമ്പ. *adj.* Produced by or made of a bamboo.

വൈണവികൻ, ന്റെ. *s.* A flute player. കുഴൽകാരൻ.

വൈണികൻ, ന്റെ. *s.* A lutist, a player on the *Vína* or *Indian* lute. വീണവായിക്കുന്നവൻ.

വൈണുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A goad or bamboo pike headed with iron, used to drive an elephant.

വൈതത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Falsehood, untruth. അസത്യം.

വൈതനികൻ, ന്റെ. *s.* A hireling, a labourer. സെവിപ്പവൻ.

വൈതംസികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fowler, a hunter. കണ്ണിവെച്ചു പക്ഷി മൃഗാദികളെ പിടിക്കുന്നവൻ. 2. a vender of flesh or meat, either of beasts or birds. മാംസം വില്ക്കുന്നവൻ.

വൈതരണി, യുടെ. *s.* 1. The river of hell, or town of *Yama.* യമപുരത്തിലുള്ള നദി. 2. the mother of the *Rácshasas.* 3. a dangerous place.

വൈതാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A canopy, an awning. മെക്കട്ടി. 2. a sacrifice, offering, oblation. ബലി. 3. spreading, expansion.

വൈതാളികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bard, whose duty is to awaken the prince at dawn, with music and songs. പാടിയുണൎത്തുന്നവൻ. 2. one who has a demon for a familiar, the servant of a *Vétála.*

വൈത്യൻ, ന്റെ. *s.* A person of a low class. വെലൻ.

വൈദഗ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A clever, skilful man. 2. a sharp, witty man.

വൈദഗ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cleverness, dexterity, skill. സാമൎത്ഥ്യം. 2. acuteness, sharpness. 3. cunning, craft. *adj.* 1. Clever, dexterous, skilful. 2. sharp, witty.

വൈദഗ്ദ്ധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cleverness, dexterity, skill. 2. acuteness, sharpness, wit, knowingness. 3. cunning, craft.

വൈദൻ, ന്റെ. *s.* A learned, knowing person.

വൈദൎഭൻ, ന്റെ. *s.* The sovereign of *Viderb'ha,* the father of DAMAYANTHI.

വൈദൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Crafty or indirect speech. ഉപായവാക്ക.

വൈദൎഭി, യുടെ. *s.* 1. DAMAYANTHI, the wife of *Nala.* 2. *Rucmini,* one of CRISHNA's wives. 3. the wife of AGASTYA.

വൈദി, യുടെ. *s.* A learned woman.

വൈദികത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Scriptural character or origin.

വൈദികൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman* well versed in the *Védas,* a regular, as opposed to a secular *Brahman.* വെദത്തെ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവൻ.

വൈദികം. *adj.* Scriptural, derived from or conformable to the *Védas;* not secular. വെദസംബന്ധമായുള്ള.

വൈദുഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Learning, sapience. അറിവ.

വൈദെഹകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A trader by profession. ചെട്ടി, കച്ചവടക്കാരൻ. 2. a trader by birth or the offspring of a *Vaisya* father and *Brahman* mother. വൈശ്യൻ.

വൈദെഹി, യുടെ. *s.* 1. *Sita,* the daughter of *Janaca* and wife of *Ráma.* 2. long pepper. തിപ്പലി. 3. the wife of a trader.

വൈദ്യ, യുടെ. *s.* A drug, commonly *Cacoli.* കാകൊലി.

വൈദ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A medical man, a doctor.

വൈദ്യഗ്രന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A medical book.

വൈദ്യചിന്താമണി, യുടെ. *s.* The name of a medical book.

വൈദ്യനാഥൻ, ന്റെ. *s.* A form of SIVA, presiding over one of the divisions of *Pátála*. ശിവൻ.

വൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A physician, a doctor, a medical man. 2. a learned man.

വൈദ്യമാതാ, വിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Justicia ganderussa*. ആടലൊടകം.

വൈദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Practice of physic, the science of medicine. 2. medical aid, advice or prescription, healing. *adj.* Medical, practicing or relating to medicine. വൈദ്യംചെയ്യുന്നു, To apply medicine, to doctor.

വൈദ്യശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Science of medicine. 2. a treatise on medicine.

വൈധനിക, യുടെ. *s.* 1. A surgical instrument, as a knife, a lancet, &c. 2. a small pointed perforating instrument.

വൈധവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Widowhood.

വൈധാത്രൻ, ന്റെ. *s.* SANATCUMARA, the son of BRAHMA, and said to be eldest of the progenitors of mankind. ദെവൎഷി.

വൈധൃതം, &c. *adj.* 1. Seized, held. 2. restrained, withheld. പിടിക്കപ്പെട്ട.

വൈധെയൻ, ന്റെ. *s.* A fool, an idiot, a foolish, ignorant person. മൂഢൻ.

വൈധെയം, &c. *adj.* Foolish, ignorant, idiotic. മൂഢതയുള്ള.

വൈനതെയൻ, ന്റെ. *s.* A name of GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU. ഗരുഡൻ.

വൈനാശികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A dependant, a subject, a slave. ദാസൻ. 2. a spider. ചിലന്നി. 3. an astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

വൈനീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A mediate conveyance, as a porter carrying a letter, a horse dragging a chariot, &c. വാഹനം.

വൈപരീത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Contrariety, opposition, reverse. വിപരീതം.

വൈപുല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Largeness, greatness. വിപുലത. 2. depth, profundity. അഗാധം.

വൈഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dexterity, cleverness, ability. 2. wealth, riches. സമ്പത്ത. 3. happiness, prosperity.

വൈഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth, riches. സമ്പത്ത. 2. happiness, delight, pleasure.

വൈഭൊഗി, യുടെ. *s.* A voluptuary.

വൈമല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleanness, purity. വിമലത.

വൈമാത്രെയൻ, ന്റെ. *s.* A step-mother's son, a step-son. രണ്ടമ്മയിൽ പിറന്നവരിലെകൻ.

വൈമാനികൻ, ന്റെ. *s.* A charioteer.

വൈമുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Liberation, emancipation. *adj.* Liberated, emancipated, being at liberty or loose.

വൈമുഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Disgust, aversion, dislike. നിരസം.

വൈമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Barter, exchange. തമ്മിൽ മാററം.

വൈയങ്കത, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Flacourtia sapida.*

വൈയാകരണൻ, ന്റെ. *s.* A grammarian, a compiler of a grammar. വ്യാകരണശാസ്ത്രജ്ഞൻ.

വൈയാകരണം, *adj.* Grammatical, relating to grammar.

വൈയാഘ്രം, *adj.* Covered with a tiger's skin, (a car, &c.) പുലിത്തൊൽകൊണ്ട പൊതിഞ്ഞ.

വൈരക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* A diamond, or precious stone.

വൈരക്കള്ളി, യുടെ. *s.* A species of Euphorbia.

വൈരച്ചാണ, യുടെ. *s.* A stone used to polish gems.

വൈരത്തൂശി, യുടെ. *s.* A diamond needle used by glaziers, and lapidaries.

വൈരനിൎയ്യാതനം, ത്തിന്റെ. *s.* Revenge, retaliation, requital of injury. പകമീട്ടുക.

വൈരപ്പൊടി, യുടെ. *s.* A precious stone.

വൈരപ്രതിക്രിയ, യുടെ. *s.* Revenge.

വൈരമിന്നി, യുടെ. *s.* An ear or neck ornament.

വൈരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enmity, hatred, hostility, resentment, animosity. 2. heroism, prowess, bravery. 3. a diamond. 4. an angle. വൈരമുണ്ടാക്കുന്നു, To cause enmity, hatred.

വൈരശുദ്ധി, യുടെ. *s.* Revenge, retaliation, satiated revenge. പകമീട്ടുക.

വൈരസൂചി, യുടെ. *s.* A diamond needle used by glaziers, and lapidaries.

വൈരസെനി, യുടെ. *s.* A name of NALA. നളൻ.

വൈരസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Displeasure, dislike. നിരസം.

വൈരാഗി, യുടെ. *s.* A devotee, an ascetic, one of a particular class of devotees or mendicants. വിരാഗമുള്ളവൻ.

വൈരാഗ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A zealous, enthusiastic person. വിരാഗമുള്ളവൻ. 2. an obstinate, pertinacious person.

വൈരാഗ്യശതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A book on self denial, patience and taciturnity in one hundred verses.

വൈരാഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Absence of worldly passion or desire. വിരാഗം. 2. the profession of religious medicity. 3. *in local usage*, zeal, a sort of perseverance, right or

wrong, fanaticism. ഭക്തിവൈരാഗ്യം, Religious zeal, fervour; enthusiasm. 4. jealousy. 5. obstinacy, pertinacity.

വൈരി, യുടെ. *s.* 1. An enemy, an adversary. ശത്രു. 2. a hero, a champion. 3. a hawk.

വൈരിഞ്ചം. *adj.* Relating to BRAHMA, VISHNU, SIVA.

വൈരിഞ്ചി, യുടെ. *s.* 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. SIVA. ശിവൻ.

വൈരൂപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Deformity, disfiguration, ugliness. വിരൂപം.

വൈരൊചനൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Mahábali*, a sovereign, one of the *Chacravartis*. മഹാബലി.

വൈരൊചനി, യുടെ. *s.* 1. BUDD'HA. ബുധൻ. 2. *Bali*. ബലി. 3. the son of *Súrya*. സൂൎയ്യപുത്രൻ.

വൈവധികൻ, ന്റെ. *s.* A chandler, a vender of grain, oil, ghee, fruit, sweetmeats, &c. എണ്ണ മുതലായവയെ വില്ക്കുന്നവൻ.

വൈവൎണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Change of colour or complexion. നിറഭെദം. 2. change of colour in general. 3. deviation or cessation from tribe or caste, &c. 4. heterogeneousness, difference.

വൈവസ്വതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The seventh *Menú*, or the *Menú* of the present *Manwantara* or period so called. 2. a name of *Yama*. യമൻ. 3. one of the *Rudras*. 4. the planet Saturn.

വൈവാഹം. *adj.* Nuptial, matrimonial. വിവാഹസംബന്ധമായുള്ള.

വൈശദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White, the colour. വെളുപ്പുനിറം. 2. purity, cleanness. സ്വച്ശത. *adj.* 1. White, of a white colour. 2. pure, clean, pelucid.

വൈശാഖമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Vaisácha* (April-May.) എടവമാസം.

വൈശാഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The month in which the moon is full near the southern scale, (April-May) എടവമാസം. 2. a churning stick. കടകൊൽ. 3. an attitude of shooting, standing with the feet a span apart. എയ്യുന്നവന്റെ ഒരു നില.

വൈശാഖസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ablution performed in the morning during April-May. എടവക്കുളി.

വൈശിഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excellency, eminence, peculiarity. വിശെഷം. 2. preference. 3. distinction, difference.

വൈശിഷ്ട്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Endowment with, possession of, inherence or attachment to. വിശെഷത.

വൈശെഷികൻ, ന്റെ. *s.* A follower of the *Vaiséshica* doctrine.

വൈശെഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* A school of philosophy, the *Vaiséshica* doctrine instituted by *Canáda*, differing from the system of *Gautama*.

വൈശ്യ, യുടെ. *s.* A woman of the *Vaisya* tribe.

വൈശ്യൻ, ന്റെ. *s.* The *Vaisya*, or a man of the third or agricultural and mercantile tribe.

വൈശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A ceremony of the *Brahmans* performed at noon. ബ്രാഹ്മണൎക്ക ഉച്ചെക്കുള്ളതിൽ ഒരു കൎമ്മം. 2. the third or mercantile tribe.

വൈശ്യവൃത്തി, യുടെ. *s.* The duty or business of a trader or *Vaisya*.

വൈശ്രവണൻ, ന്റെ. *s.* A name of CUBÉRA the god of wealth. കുബെരൻ.

വൈശ്വദെവം, ത്തിന്റെ. *s.* The twenty-first lunar asterism. ഉത്രാടം.

വൈശ്വാനരൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Agni*, the god of fire. അഗ്നി. 2. the Ceylon lead-wort. കൊടുവെലി.

വൈശ്വാനരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A solitary place. വിജന സ്ഥലം. 2. a barren or unfruitful country, or a country subject to famine or scarcity. ക്ഷാമമുള്ള ദിക്ക. 3. *Cártica*, the third lunar asterism.

വൈശ്വി, യുടെ. *s.* The second of the constellations called *A'shárha* and the twenty-first of the whole.

വൈഷമ്മിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To die, to decease.

വൈഷമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficulty, pain. പ്രയാസം. 2. unevenness, inequality, roughness. 3. solitariness, singleness. വിജനഭാവം. 4. death, demise. മരണം.

വൈഷയികൻ, ന്റെ. *s.* A sensualist, one addicted to the pleasure of sense.

വൈഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A world. ഒരു ലൊകം.

വൈഷ്ണവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Vaishnava* or follower of VISHNU, or one of his sect. വിഷ്ണുമതക്കാരൻ. 2. a titular name of a man of a certain tribe who serves at a temple. പിഷാരടി.

വൈഷ്ണവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Vaishnava* system, as distinguished especially from the *Saiva* or *Baudd'ha*. വിഷ്ണുമതം. 2. the sect or class of votaries of VISHNU. 3. the *Vishnu-purána*. പുരാണത്തിലൊന്ന. *adj.* Relating or belonging to VISHNU.

വൈഷ്ണവി, യുടെ. *s.* 1. A name of the goddess DURGA. ദുൎഗ്ഗാ. 2. one of the seven *Mátris*, the personified energy or sacti of VISHNU. സപ്തമാതൃക്കളിലൊരുത്തി. 3. the shell-flower, *Clitoria ternatea*. ശംഖപുഷ്പി.

വൈസാരിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish. മത്സ്യം.

വൈഹാസികൻ, ന്റെ. *s.* A comic actor, a buffoon, an actor. ഗൊഷ്ഠികാട്ടുന്നവൻ.

വൊഢാ, വിന്റെ. *s.* 1. A porter, a bearer. ചുമക്കുന്നവൻ. 2. a charioteer. രഥം നടത്തുന്നവൻ. 3. a guide, a leader. വഴികാട്ടുന്നവൻ.

വൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* Gum myrrh. പശ.

വൌഷൽ. *ind.* An exclamation used in offering an oblation to the gods or manes. ആപ്പുവിളി.

വ്യക്തത, യുടെ. *s.* 1. Manifestation, appearance. 2. distinctness, clearness, perspicuity.

വ്യക്തൻ, ന്റെ. *s.* A learned or wise man. വിദ്വാൻ.

വ്യക്തമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make evident, manifest, apparent, clear, perspicuous. തെളിയിക്കുന്നു.

വ്യക്തം, &c. *adj.* 1. Evident, manifest, apparent, distinct, absolutely and specifically known or understood. സ്പഷ്ടമായുള്ള. 2. wise, learned. വിദ്യയുള്ള. 3. individual, specific. പ്രത്യെകം.

വ്യക്തവർണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Distinction, clearness, plainness. തെളിവ.

വ്യക്തി, യുടെ. *s.* 1. Individuality, specific appearance or being. 2. appearance, manifestation. പ്രത്യക്ഷം. 3. case, inflexion, or the proper form of any inflected word.

വ്യഗ്രത, യുടെ. *s.* 1. Agitation, alarm, fright. ഭീതി. 2. perplexity, distraction, bewilderment. വ്യാകുലം.

വ്യഗ്രൻ, ന്റെ. *s.* One who is agitated, confounded, perplexed, bewildered. വ്യാകുലൻ.

വ്യഗ്രപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be agitated, alarmed, perplexed. വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

വ്യഗ്രം, &c. *adj.* 1. Bewildered, perplexed, distracted. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട. 2. agitated, alarmed, frightened. വ്യാകുലപ്പെട്ട.

വ്യംഗൻ, ന്റെ. *s.* A cripple. മുടന്തൻ.

വ്യംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A frog. തവള. 2. a freckle, a natural spot on the skin, a natural blemish. മറു. 3. discolouration of the face, dark spots on the cheek.

വ്യംഗ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sarcasm, the covert but intelligible expression of suspicion or contempt.

വ്യജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A fan. വിശറി.

വ്യഞ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* External indication of passion or feeling. ഹസ്തസംജ്ഞ.

വ്യഞ്ജനപ്പുര, യുടെ. *s.* A store room.

വ്യഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sauce, condiment, any thing to give relish to food. കറി. 2. a mark, a spot, a sign, a token. അടയാളം. 3. the beard. മുഖരോമം. 4. a privy part either male or female. 5. a consonant. കകാരാദ്യക്ഷരം.

വ്യഡംബകം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor oil plant, *Ricinus communis.* ആവണക്ക.

വ്യതികരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misfortune, calamity. ദുർഭാഗ്യം. 2. reciprocity, reciprocal action or relation. അന്യൊന്യത.

വ്യതിക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Inverted or retrogade order, inversion, reverse. പ്രതിലൊമം, മറുപാട. 2. contrariety, opposition in general; as the contrary of what is right or wrong, crime, vice; the contrary of prosperity, adversity, misfortune, &c. വിപരീതം.

വ്യതിരിക്തം. *adj.* Different, distinct. വെറെ.

വ്യതിരെകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difference, separateness. 2. contrariety. 3. a figure in rhetoric, the dissimilitude of things compared in some respects to each other.

വ്യതീപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great or portentious calamity, or portend, indicating or occasioning it, as a comet, an earthquake, &c. 2. disrespect, contempt. ധിക്കാരം. 3. the seventeenth of the astrological *Yógas.* പതിനെഴാമത്തെ യൊഗം.

വ്യത്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contrariety, opposition, reverse. വിപരീതം. 2. inverted or retrogade order.

വ്യത്യസ്തം, *adj.* 1. Different. വ്യത്യാസമുള്ള. 2. contrary, opposite. 3. reversed, inverted.

വ്യത്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difference. 2. contrariety, opposition, reverse. 3. alteration, change. 4. inverted or retrogade order. വ്യത്യാസം പറയുന്നു, To speak differently. വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നു, 1. To alter, to make different. 2. to reverse.

വ്യഥ, യുടെ. *s.* 1. Pain, distress, trouble. വ്യസനം. 2. fear, alarm, disquietude of mind. മനൊദുഃഖം.

വ്യഥിതം, *adj.* 1. Pained, distressed. വ്യസനപ്പെട്ട. 2. alarmed, frightened. വ്യാകുലപ്പെട്ട.

വ്യധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perforating, piercing. തുളെക്കുക. 2. striking, smiting. അടിക്കുക.

വ്യധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A butt, a mark to shoot at. ലാക്ക.

വ്യധ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A bad road. ചീത്ത വഴി.

വ്യഭിചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Adultery; prostitution. 2. erring, straying, following improper courses, doing what is prohibited or wicked. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു, To commit adultery, to go astray.

വ്യഭിചാരി, യുടെ. *s.* 1. An adulterer. 2. one who goes astray (literally or figuratively.) 3. a property, or class of properties into which the consequences and symptoms of amorous desire, as an object of poetical description, are classed: the *Bhávas*, called *Vyabhicháris* are thirty-two in number, to which two others are sometimes added, making thirty-four, viz. 1. *Nirvéda*, humility, self-abasement; 2. *Gláni*, weakness, exhaustion; 3. *Sanca*, appre-

hension; 4. *Asúya*, calamity; 5. *Mada*, inebriety; 6. *Srama*, fatigue. 7. *A'lasya*, indolence. 8. *Dainya*, indegence, distress; 9. *Chinta*, secret desire, contemplation of the object beloved; 10. *Moha*, loss of sense or presence of mind from fear, anxiety, &c. 11. *Smriti*, recollection, but especially the recollection of an absent or faithless lover excited by present objects; 12. *Dhriti*, the enjoyment or consciousness of amatory woe, resignation or abandonment to despair, &c.; 13. *Vríla*, shame; 14. *Chapalata*, fickleness, unsteadiness, want of firmness and steadiness; 15. *Harsha*, delight; 16. *Avéga*, hurry, flurried haste; 17. *Jarata*, ignorance, imbecility; 18. *Garwa*, pride, arrogance; 19. *Visháda*, want of energy or spirits, depression of mind; 20. *Autsucya*, regret, painful remembrance of some object lost or absent; 21. *Nidra*, sluggishness, sleepiness; 22. *Apasmara*, epilepsy; 23. *Sopta*, sleep; 24. *Vibodha*, waking; 25. *Amersha*, wrathful impatience; 26. *Avahit'ha*, dissimulation; 27. *Ugrata*, passion, rage. 28. *Mati*, intelligence, knowledge; 29. *Upalambha*, reviling, railing; 30. *Vyádhi*, sickness, disease; 31. *Unmada*, madness, delirium; 32. *Marana*, death; the other two are, 33. *Trása*, fear; 34. *Vitarca*, doubt, deliberation.

വ്യഭിചാരിണി, യുടെ. *s.* 1. An adultress. 2. a female who follows improper courses.

വ്യയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Expenditure, expense. 2. ruin, destruction, disappearance. *adj.* Expended, spent. വ്യയം ചെയ്യുന്നു, 1. To expend, to disburse, to give away money. ചിലവാക്കുന്നു. 2. to lessen, to diminish.

വ്യയിതം. *adj.* 1. Expended, spent. ചിലവാക്കപ്പെട്ട. 2. gone, dissipated, dispersed.

വ്യയീകൃതം. *adj.* 1. Expended, spent. ചിലവാക്കപ്പെട്ട. 2. dispersed, destroyed.

വ്യർത്ഥകം. *ind.* In vain, uselessly, fruitlessly. ഉപകാരംകൂടാതെ.

വ്യർത്ഥം. *adj.* 1. Useless, vain, fruitless, unprofitable, unmeaning. ഫലമില്ലാത്ത. 2. empty. വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു, To make void, useless, or unprofitable.

വ്യവധ, യുടെ. *s.* 1. A covering, a screen, any thing which holds or conceals from sight. മറ, മൂടി. 2. the state of being covered, concealment, disappearance. മറവ.

വ്യവധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Covering, disappearance, either the thing which conceals, or the state of being concealed from sight. മറ, മറവ. 2. intervening, intervention.

വ്യവധായകം, &c. *adj.* 1. Concealing, screening, hiding. മറെക്കുന്ന. 2. intervening, intermediate, separating.

വ്യവസായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is industrious, persevering, &c. അദ്ധ്വാനപ്പെടുന്നവൻ.

വ്യവസായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Effort, exertion, persevering or industrious effort, perseverance, industry. അദ്ധ്വാനം, ഒരുമ്പാട. 2. cultivation. 3. plan, device, trick.

വ്യവസായി, യുടെ. *s.* An industrious, persevering man, one who uses effort, exertion, &c. പാട്ടപെടുന്നവൻ.

വ്യവസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. *adj.* 1. Certain. നിശ്ചിതം. 2. tricked, cheated. വഞ്ചിതം. 3. energetic, taking pains, making effort, or exertion. ഉത്സാഹമുള്ള.

വ്യവസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. Certainty. നിശ്ചയം. 2. a decree, a written declaration of the law; applied in practice to the written extracts from the codes of law stated as the opinions of the *Hindu* law officers attached to the courts of justice. 3. separating, placing remote or apart. വെറപിരിക്കുക.

വ്യവസ്ഥിതം. *adj.* 1. Constant, invariable, established. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട, ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ട. 2. separated, distinct. 3. excerpted, extracted.

വ്യവസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* Certainty, ascertainment. നിശ്ചയം.

വ്യവഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To dispute, to litigate. 2. to argue, to reason, to plead. 3. to make use of. 4. to claim.

വ്യവഹൎത്താ, വിന്റെ. *s.* 1. A judge, an umpire, one conducting a judicial procedure. വിസ്തരിക്കുന്നവൻ. 2. a litigant, a plaintiff, one instituting a dispute at law. വാദി, സങ്കടക്കാരൻ.

വ്യവഹാരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A disputant, a litigant, a claimant.

വ്യവഹാരജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A person who has passed his minority, a young man of age, or one who has passed his sixteenth year, at which period he can assert his own rights in a court of law.

വ്യവഹാരദശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Judicial investigation, trial.

വ്യവഹാരപദം, ത്തിന്റെ. *s.* A title of jurisprudence, any act cognizable in a court of law.

വ്യവഹാരപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A division of legal proceedings, one of the four parts which are necessary to conduct a regular suit, or the plaint, the defence, the proof and the decision.

വ്യവഹാരമാതൃക, യുടെ. *s.* Legal procedure or process in general, simple judicature, law as in all ordinary cases administered.

വ്യവഹാരമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A title of jurisprudence, see വ്യവഹാരവിഷയം.

വ്യവഹാരമാല, യുടെ. *s.* The *Vyavahāramāla* or code of laws by which judicature is to be regulated and decisions to be made.

വ്യവഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Law-suit, litigation, a cause, contest at law. 2. argument, reasoning. 3. civil administration of public affairs. 4. practice of the courts of civil and criminal law, judicial procedure, administrative justice as the examination of evidence, &c. 5. usage, custom, profession, business. 6. steadiness, propriety, adherence to law and custom. 7. title of jurisprudence, act cognizable in courts of justice. വ്യവഹാരം ചെയ്യുന്നു, To administer or conduct public affairs. വ്യവഹാരം പറയുന്നു, To dispute, to litigate, to claim.

വ്യവഹാരവിധി, യുടെ. *s.* Law, the law, the precepts or code by which judicature is to be regulated and decisions to be made.

വ്യവഹാരവിഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* A title of jurisprudence, an act which may become the object of dispute among men, and should therefore be regulated by law: according to *Ménu* there are eighteen heads, but these are the principal only, and many things not comprised under them may still be actionable: the eighteen are, 1. ഋണാദാനം, debt; 2. നിക്ഷെപം, deposit; 3. അസ്വാമിവിക്രയം, sale without ownership; 4. സംഭൂയസമുത്ഥാനം, concerns amongst partners; 5. ദത്താപ്രദാനികം, subtraction of what has been given; 6. വെതനാദാനം, non-payment of wages; 7. സമ്പിദ്വ്യതിക്രമം, non-performance of agreement; 8. ക്രയവിക്രയാനുശയം, rescission of sale and purchase; 9. സ്വാമി പാലയൊൎവിവാദം, disputes between master and servant; 10. സീമവിവാദം, disputes about boundaries; 11. വാക്പാരുഷ്യം, defamation, abuse; 12. ദണ്ഡപാരുഷ്യം, assault; 13. സ്തെയം, theft, larceny; 14. സാഹസം, robbery and other violence; 15. സ്ത്രീസംഗ്രഹണം, adultery; 16. സ്ത്രീപുധൎമ്മം, duties of man and wife; 17. വിഭാഗം, portioning of property, inheritance; 18. ദ്യൂതം, gambling of any kind as fighting animals, laying wagers, &c.

വ്യവഹാരസഭ, യുടെ. *s.* A hall of judgment, a court of justice.

വ്യവഹാരസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A court of judgment.

വ്യവഹാരസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A title of jurisprudence, see വ്യവഹാരവിഷയം.

വ്യവഹാരിക, യുടെ. *s.* 1. Usage, custom. 2. a brush, a broom.

വ്യവഹാരികം, &c. *adj.* 1. Customary, usual. 2. engaged in customary duty or avocation. 3. connected with or relating to legal process. 4. litigant, being party to a suit.

വ്യവഹാരി, യുടെ. *s.* 1. A disputant, a litigant. 2. a plaintiff, one instituting or engaged in a dispute at law. 3. one following his ordinary affairs or avocation.

വ്യവഹിതം. *adj.* 1. Placed or situated contiguous to, attached or adhering to, &c. ചെൎന്ന, ഉൾപ്പെട്ട. 2. covered, concealed. മറെക്കപ്പെട്ട.

വ്യവായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Copulation, coition. സംയൊഗം. 2. covering, disappearance. മറവ.

വ്യസനപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be sorrowful, to grieve, to suffer pain or calamity.

വ്യസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, grief, affliction, agony, pain, melancholy, sadness. 2. calamity, misfortune. 3. fate. 4. fault, vice, crime, frailty. 5. intent application or attachment to an object, vehement desire.

വ്യസനാൎത്തം, &c. *adj.* Afflicted or suffering pain or calamity. ദുഃഖിക്കുന്ന.

വ്യസനി. *adj.* Addicted to evil practices, as gaming, drinking, &c. ദുൎന്നടപ്പുള്ള.

വ്യസ്തപദം, ത്തിന്റെ. *s.* Perplexed and indistinct statement, want of precision in an accusation or defence (in law.) തെളിവുകുറഞ്ഞ വ്യവഹാരം.

വ്യസ്തം, &c. *adj.* 1. Confounded, confused, bewildered. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട. 2. pervaded, penetrated, spread. വ്യാപിക്കപ്പെട്ട. 3. present and essential, or inherent in all the parts of any thing, in opposition to the *Samasta*, or that which pervades the whole together.

വ്യളീകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pain, torture. വ്യസനം. 2. deceit, delusion, trick, tricking, cheating. 3. fault, transgression. കുററം. 4. any thing displeasing. 5. any improper act. *adj.* 1. Disagreeable, displeasing, offensive. 2. improper, unfit to be done. 3. painful. 4. strange.

വ്യാകരണക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A grammarian.

വ്യാകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Grammar.

വ്യാകുലപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To grieve, to sorrow, to suffer pain, or calamity. ദുഃഖിക്കുന്നു. 2. to be perplexed, confounded, bewildered. ഭ്രമിക്കുന്നു.

വ്യാകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Grief, distress, anxiety, perplexity, confusion. *adj.* Perplexed, confounded, bewildered, overcome with fear. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വ്യാകൃതി, യുടെ. *s.* Fraud, deception, disguise. വഞ്ചന.

വ്യാകൊശം or വ്യാകൊഷം. *adj.* Budded, blown, (as a flower.) വിടൎന്ന.

വ്യാക്രൂൺ, ന്നിന്റെ. *s.* Wish, desire, but especially the longing of pregnant women.

വ്യാഖ്യ, യുടെ. *s.* See വ്യാഖ്യാനം.

വ്യാഖ്യാതം, &c. *adj.* 1. Spoken, said. പറയപ്പെട്ട. 2. conquered, overcome. ജയിക്കപ്പെട്ട. 3. explained, expounded. വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട.

വ്യാഖ്യാതാ, വിന്റെ. *s.* A commentator, an expositor.

വ്യാഖ്യാനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* See the last.

വ്യാഖ്യാനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To explain, to expound: to comment on.

വ്യാഖ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Explanation, exposition, comment, commentary or gloss. വ്യാഖ്യാനംചെയ്യുന്നു, To comment on, or make a commentary, to explain.

വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To explain, to expound.

വ്യാഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Striking, beating. അടി. 2. impediment, obstacle. തടവ. 3. the thirteenth astronomical *Yóga.* ജ്യോതിഷത്തിൽ പതിമ്മൂന്നാമത്തെ യൊഗം. 4. rhetorical figure, the production of two different effects from a similar cause or by similar agency.

വ്യാഘ്രചൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A tiger's skin. കടുവാ ത്തൊകൽ.

വ്യാഘ്രചിത്രു, യുടെ. *s.* A leopard, *Felis leopardus.* പുലി.

വ്യാഘ്രനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of perfume. പുലിച്ചുവടി. 2. a scratch or impression of the finger nails. അള്ളൽ.

വ്യാഘ്രപാത, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Flacourtia sapida.* (Rox.) വൈയങ്കതക.

വ്യാഘ്രപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Flacourtia sapida.* വൈയങ്കത.

വ്യാഘ്രപുച്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* The castor oil tree, *Palma Christi.* ആവണക്ക.

വ്യാഘ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A royal tiger, *Felis Tigris.* കടുവാ. 2. in composition as a prefix, Best, pre-eminent. ശ്രെഷ്ഠത. 3. a variety of the castor oil plant. ആവണക്ക.

വ്യാഘ്രാടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, *Flacourtia sapida.* (Rox.) വൈയങ്കതക. 2. a sky lark. വാനമ്പാടി.

വ്യാഘ്രി, യുടെ. *s.* A prickly sort of nightshade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരി.

വ്യാജക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A deceiver, defrauder, a liar, an impostor.

വ്യാജച്ചരക്ക, ിന്റെ. *s.* Contraband or smuggled goods.

വ്യാജനിന്ദ, യുടെ. *s.* Apparent censure, but covert praise, a figure of rhetoric.

വ്യാജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Deceit, fraud, cunning. 2. a lie, a falsehood. 3. a pretence. 4. disguise either of purpose or person. 5. wickedness. വ്യാജം ചെയ്യുന്നു, To deceive, to defraud. വ്യാജം പറയുന്നു, To lie, to tell a lie.

വ്യാജവൃത്തി, യുടെ. *s.* Fraudulency, an evil design or project.

വ്യാജസ്തുതി, യുടെ. *s.* Praise or censure conveyed in language that expresses the contrary, affected reproach or ironical commendation.

വ്യാജൊക്തി, യുടെ. *s.* Covert expression of any thing so as to mislead others from its real cause.

വ്യാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A law-suit, dispute, or quarrel, a claim. വ്യവഹാരം.

വ്യാഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of Indra. ഇന്ദ്രൻ. 2. a villain, a rogue. കള്ളൻ.

വ്യാഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A snake. പാമ്പ. 2. a carnivorous animal or beast of prey. വനമൃഗം.

വ്യാധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hunter, or fowler, one who lives by killing deer, &c. നായാടി, കാട്ടാളൻ. 2. a low or wicked man. ഹീനൻ.

വ്യാധി, യുടെ. *s.* 1. Sickness, illness, disease, malady. 2. leprosy. 3. a speck on the eye. 4. proud flesh in a sore.

വ്യാധിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is sick, or diseased. രൊഗി.

വ്യാധിഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* The cassia fistula tree, *Cassia fistula.* കൊന്ന.

വ്യാധിതൻ, ന്റെ. *s.* A sick man. വ്യാധിക്കാരൻ.

വ്യാധിതം, &c. *adj.* Sick, ill, diseased. രൊഗമുള്ള.

വ്യാധൂതം, &c. *adj.* Shaken, shaking, trembling, tremulous. ഇളക്കപ്പെട്ട.

വ്യാനൻ, ന്റെ. *s.* One of the five vital airs, that which is diffused throughout the body. പഞ്ചവായുക്കളിൽ ഒന്ന.

വ്യാപകൻ, ന്റെ. *s.* One who is omnipresent, God. വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.

വ്യാപകം, &c. *adj.* 1. Pervading, diffusive, comprehensive, spreading or extending widely. 2. (in law,) comprehending all the points of an argument, pervading the whole plea. *s.* Essential and inherent property. വ്യാ

പകം ചെയ്യുന്നു, To pervade, to extend widely. വ്യാപിക്കുന്നു.

വ്യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* See വ്യാപാരം.

വ്യാപന്നം. *adj.* 1. Dead, deceased, expired. മരിച്ച. 2. hurt, injured, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.

വ്യാപരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To operate, to work, to practice.

വ്യാപാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaying. ഹിംസ. 2. wishing or seeking to injure any one; ill-will, malice. ഹിംസാചിന്തനം.

വ്യാപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Evil design; malice prepense, the wish, or project to injure another person. ഹിംസാചിന്തനം.

വ്യാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trade, commerce, merchandise. 2. occupation, business, practice. 3. work. 4. enchantment, sorcery. വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നു, 1. To trade, to traffic, to deal; to work. 2. to perform enchantment.

വ്യാപാരശക്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is competent to an action.

വ്യാപാരശക്തി, യുടെ. *s.* Competency to an act.

വ്യാപാരശീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A laborious, industrious, assiduous person. 2. one who perseveres in his duties.

വ്യാപാരി, യുടെ. *s.* 1. A trader, a merchant. 2. one busy or occupied. 3. motive, the cause or agent of motion or occupation.

വ്യാപി. *adj.* Diffusive, comprehensive, the pervading property or power.

വ്യാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To pervade, to spread, to extend. 2. to be omnipresent, to be any where, or every where present.

വ്യാപ്തം. *adj.* 1. Pervaded, occupied or penetrated by. 2. encircled, surrounded, encompassed.

വ്യാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Pervading; inherence, the inherent and essential presence of any one thing or property in another, as of oil in the sesamum seed, heat in fire, or pantheistically as the deity in the universe, &c. 2. universal permeation, omnipresence. 3. dissimulation, trick.

വ്യാപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An instrument or agent. 2. the cause of an inference, as smoke of the inferred presence of fire, &c. 3. a drug, *Costus speciosus.* കൊട്ടം.

വ്യാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A fathom, the space between the tips of the fingers of each hand when the arms are extended. മാറ.

വ്യാമിശ്രം. *adj.* Mixed, mingled, blended, joined. സമ്മിശ്രം.

വ്യാമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Familiarity, acquaintance.

വ്യാമൊഹനവാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

വ്യാമൊഹനശ്ലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* A riddle, an enigma, a conundrum or charade, &c.

വ്യാമൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Wish, desire.

വ്യായതം, &c. *adj.* 1. Busy, occupied. ബദ്ധപ്പാടുള്ള. 2. long. ദീൎഘമായുള്ള. 3. hard, firm. ഉറപ്പുള്ള. 4. much, excessive. അധികം.

വ്യായാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fatigue, labour. അദ്ധ്വാനം. 2. business, occupation. വെല. 3. athletic exercise, as playing with heavy clubs, wielding a bow with a chain in place of a string, alternate rising and falling at full length on the ground, &c. 4. manhood, manliness. 5. difficulty. 6. business, occupation.

വ്യാവക്രൊശി, യുടെ. *s.* Mutual imprecation. തമ്മിൽ ശപിക്കുക.

വ്യാവഹാരികൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor, a minister. മന്ത്രി.

വ്യാവഹാസി, യുടെ. *s.* Mutual or reciprocal laughter. തമ്മിൽ ചിരിക്കുക.

വ്യാവൃത്തം. *adj.* 1. Chosen, appointed. തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട. 2. encompassed, surrounded. വളയപ്പെട്ട. 3. removed, uncovered. മാറപ്പെട്ട. 4. praised, hymned. കീൎത്തിക്കപ്പെട്ട, സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 5. excepted, excluded. നീക്കപ്പെട്ട.

വ്യാവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Praise, commendation, eulogium. സ്തുതി. 2. choice, selection. തെരിഞ്ഞെടുപ്പ. 3. rejection, exception, exclusion, തള്ളൽ.

വ്യാസക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A minister, a member of royal government. മന്ത്രി. 2. one occupied, busy. ബദ്ധപ്പാടുള്ളവൻ.

വ്യാസക്തം, &c. *adj.* Bewildered, confused, perplexed. ഭ്രമിക്കപ്പെട്ട.

വ്യാസൻ, ന്റെ. *s.* The sage *Vyása*, the supposed original compiler of the *Védas* and *Púranas;* also the founder of the *Védánta* system of philosophy.

വ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Diffusion, extension. 2. the diameter in geometry. 3. a measure. അളവ.

വ്യാസിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Prohibited, forbidden. വിരൊധിക്കപ്പെട്ട. 2. contraband, not allowed to be sold but to particular persons or in certain places. അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത.

വ്യാഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To speak, to articulate. പറയുന്നു.

വ്യാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Voice, speech. ശബ്ദം. 2. a word, an articulate sound. വാക്ക.

വ്യാഹൃതം. *adj.* Spoken, articulated. പറയപ്പെട്ട.
വ്യാഹൃതി, യുടെ. *s.* 1. Voice, speech. ശബ്ദം. 2. a word, an articulate sound. വാക്ക.
വ്യാളഗ്രാഹി, യുടെ. *s.* A snake catcher, one who lives by catching, and exhibiting snakes. പാമ്പുപിടിക്കുന്നവൻ.
വ്യാളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A snake. പാമ്പ. 2. a tiger or beast of prey. സിംഹവ്യാഘ്രാദി. 3. a vicious elephant. മദയാന. *adj.* Wicked, vicious, villainous, bad.
വ്യാളായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of perfume. പുലിച്ചുവടി.
വ്യാഴം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. *Jupiter*, the planet, also its regent as preceptor of the gods. 2. Thursday.
വ്യാഴവട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cycle, the revolution of *Jupiter* round the sun in twelve years. 2. every Thursday.
വ്യാഴാഴ്ച, യുടെ. *s.* Thursday.
വ്യുത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Independance, following one's own inclination. സ്വാതന്ത്ര്യം. 2. opposition, contradiction, doing that which is prohibited. പ്രതിവിരൊധം. 3. obstruction, prohibition, hindering, or opposing any one. വിരൊധം. 4. completion of religious contemplation, the end of a period of abstraction. സമാധിനിവൃത്തി.
വ്യുത്പത്തി, യുടെ. *s.* 1. Science, learning, converse with the sacred works. 2. formation of words, derivation, etymology.
വ്യുഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dawn, break of day. പ്രഭാതം. 2. fruit, consequence. ഫലം.
വ്യുഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Fruit, consequence. ഫലം. 2. increase, prosperity. വൎദ്ധന. 3. praise. സ്തുതി.
വ്യൂഢകങ്കടൻ, ന്റെ. *s.* One who is armed, mailed. കവചമിട്ടവൻ.
വ്യൂഢം. *adj.* 1. Arranged, arrayed, placed in order or array. അണിനിരത്തപ്പെട്ട. 2. compact, firm, well knit. ദൃഢസന്ധി. 3. large, great. വലിയ.
വ്യൂഢി, യുടെ. *s.* Array, orderly arrangement or disposition.
വ്യൂതം. *adj.* Woven. നെയ്യപ്പെട്ട.
വ്യൂതി, യുടെ. *s.* Weaving. നെയ്യുക.
വ്യൂഹപാൎഷ്ണി, യുടെ. *s.* The rear of an army. പുറകിലത്തെ സൈന്യം.
വ്യൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Military array. അണി. 2. a flock, a multitude. വൃന്ദം. 3. logic, reasoning. തൎക്കം. 4. making, manufacture. ഉണ്ടാക്കുക.
വ്യൊകാരൻ, ന്റെ. *s.* A blacksmith. കൊല്ലൻ.
വ്യൊമകെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
വ്യൊമദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere, the sky. ആകാശം.
വ്യൊമമാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The atmosphere. ആകാശമാൎഗ്ഗം.
വ്യൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sky, heaven, or atmosphere. ആകാശം. 2. water. വെള്ളം.
വ്യൊമയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A carriage of the gods. ദെവരഥം.
വ്യൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate of three spices, or black pepper, long pepper, and dry ginger. ത്രികട്ടു.
വ്രജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A stick or bamboo, with a sharp iron head used for guiding an elephant, a goad.
വ്രജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cow pen, a station of cowherds. തൊഴുത്ത. 2. a road. വഴി. 3. a flock, a herd, a multitude. കൂട്ടം.
വ്രജിനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sin. പാപം. 2. disease. രൊഗം. 3. heat, heatedness. ഉപതാപം. 4. crookedness. വളവ.
വ്രജ്യ, യുടെ. *s.* 1. Wandering about, either as an act of religious austerity, or in quest of alms. തീൎത്ഥയാത്ര. 2. march of an assailant, attack, invasion. 3. march in general. യാത്ര.
വ്രണകാരി, യുടെ. *s.* The marking nut tree, *Semicarpus anacardium*. ചെരുമരം.
വ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A sore, an ulcer, a wound.
വ്രതതി, യുടെ. *s.* 1. Expansion, spreading. പരപ്പ. 2. a creeper, a climbing plant. വള്ളി.
വ്രതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A vow, any meritorious act of devotion, the voluntary or avowed observance, or imposition of any penance, austerity, or privation, as fasting, continence, exposure to heat and cold, &c. 2. eating.
വ്രതി, യുടെ. *s.* 1. An employer of priests. 2. one who performs an act of devotion or vow, a devotee, an ascetic, one engaged in the performance of a vow or penance. വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ.
വ്രശ്ചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small saw or chisel. 2. cutting.
വ്രഹി, യുടെ. *s.* A well. കിണറ.
വ്രാജിതാ, വിന്റെ. *s.* A charioteer. തെർ നടത്തുന്നവൻ.
വ്രാതം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude, an assemblage. കൂട്ടം.
വ്രാത്യൻ, ന്റെ. *s.* A Brahman in whose youth the customary observances have been omitted and who has not received the investiture with the sacred thread.
വ്രീഡ, യുടെ. *s.* Shame, bashfulness. ലജ്ജ.

വ്രീഹി, യുടെ. *s.* Paddy or rice of various kinds, or sorts. ധാന്യം.

വ്രീഹിഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of grain, *Panicum Miliaceum.*

വ്രീളാവതി, യുടെ. *s.* A modest, bashful woman. ലജ്ജയുള്ളവൾ.

വ്രീളാവാൻ, ന്റെ. *s.* A modest, bashful man. ലജ്ജയുള്ളവൻ.

വ്രീളം, യുടെ. *s.* Shame, bashfulness. നാണം.

വ്രൈഹെയം. *adj.* Fit for or sown with rice, (a field, &c.)

ശ

ശ, The thirtieth consonant in the Malayalim alphabet and first of the three sibilants, it is termed the palatal sibilant and corresponds to *sh* pronounced softly.

ശകടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cart, a car. ഗാഡി. 2. a military array, the car shape. 3. in chess, the bishop.

ശകൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign, any prince who gives his name to an era, especially applied to *Sáliwáhana.*

ശകലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A part, a portion, a piece. അംശം. 2. bark, rind. തൊലി.

ശകലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To break in pieces.

ശകലിതം. *adj.* Broken, parted. ഒടെക്കപ്പെട്ട.

ശകാബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sáliwáhana* era.

ശകാന്തൻ, ന്റെ. *s.* The prince *Vicramárca.* 2. a name of *Sáliwáhana.*

ശകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Abuse, censure, rude reproach, cursing.

ശകാരി, യുടെ. *s.* VICRAMÁDITYA the celebrated sovereign of *Ougein.* വിക്രമാദിത്യൻ.

ശകാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abuse, revile, to censure.

ശകുനപ്പിഴ, യുടെ. *s.* A bad sign or omen.

ശകുനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird in general. 2. an omen, an augury, especially as derived from the flight of birds. ശകുനം നൊക്കുന്നു, To augur, to observe signs or omens.

ശകുനശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The science of prognosticating by omens and augury.

ശകുനി, യുടെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. the maternal uncle of the *Caurava* princes. 3. one of the astronomical periods called *Caranas.*

ശകുന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bird. പക്ഷി. 2. an eagle, the *Indian* vulture. കഴുകൻ.

ശകുന്തി, യുടെ. *s.* A bird in general. പക്ഷി.

ശകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish. മീൻ.

ശകുലാദനി, യുടെ. *s.* A medicinal plant, commonly *Catuci, Wrightea antidysenterica.* കട്ടരൊഹണി.

ശകുലാൎഭകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of fish, the gilt head, *Sparus emarginatus.*

ശകുലാക്ഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* Bent grass with white blossoms, *Panicum Dactylon.*

ശകുലി, യുടെ. *s.* A fish. മത്സ്യം.

ശകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Fœces, excrement. വിഷ്ഠ.

ശകൃത്തരി, യുടെ. *s.* A calf. കിടാവ.

ശക്തൻ, ന്റെ. *s.* A powerful or brave man, an able man.

ശക്തം, &c. *adj.* 1. Able, capable, strong, powerful. 2. diligent, attentive, intent.

ശക്തി, യുടെ. *s.* 1. Power, regal power as resulting from majesty, perseverance, and counsel. 2. power, strength, prowess, force, ability. 3. an iron spear or dart. വെല. 4. the energy or active power of a deity personified as his wife, as GAURI of SIVA, LECSHMI of VISHNU. 5. the female symbol (as the counter part of the emblem of SIVA,) and worshipped either literally, or figuratively by a sect of the *Hindus*, thence termed *Sactas.*

ശക്തിധരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is powerful. 2. one who is armed with a spear, a spearman a lancer. 3. a name of SUBRAHMANIA or CÁRTICÉYA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ശക്തിപൂജ, യുടെ. *s.* An offering made to a *Sacti.*

ശക്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* A strong, powerful, able man.

ശക്തിഹെതികൻ, ന്റെ. *s.* One who wears an iron spear, a soldier armed with an iron lance, a spearman, a lancer. വെല്ക്കാരൻ.

ശക്ലു, വിന്റെ. *s.* One who speaks civilly or kindly.

ശക്യത, യുടെ. *s.* Ability, strength, power.

ശക്യതരം. *adj.* Unfit, unworthy. യൊഗ്യമല്ലാത്ത.

ശക്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A powerful, skilful, able man. സമൎത്ഥൻ. 2. a friend, a worthy man. യൊഗ്യൻ.

ശക്യം. *adj.* Possible, practicable, to be effected or done. കഴിയുന്ന.

ശക്രധനുസ്സ, ിന്റെ. *s.* The bow of INDRA, the rainbow. മെഘവില്ല.

ശക്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of INDRA, the chief of the inferior gods and ruler of *Swerga.* ഇന്ദ്രൻ. 2. a plant, *Wrightea antidysenterica.* കുടകപ്പാല.

ശക്രപാദപം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pine, *Pinus devadaru.* (Rox.) ദെവതാരം.

ശക്രപുഷ്പി, യുടെ. *s.* A sort of potherb, also *Visalya.*
ശക്രഭവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sky, heaven, the abode of INDRA.
ശക്രവല്ലി, യുടെ. *s.* A sort of creeper.
ശക്ലൻ, ന്റെ. *s.* One who speaks civilly or kindly. പ്രിയം പറയുന്നവൻ.
ശക്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A bull, an ox. കാള.
ശങ്ക, യുടെ. *s.* 1. Fear, awe, terror, apprehension. ഭയം. 2. doubt, uncertainty, hesitation. സംശയം. 3. bashfulness, modesty. ലജ്ജ. 4. reverence, respect, honour, esteem.
ശങ്കകെട,ിന്റെ. *s.* 1. Fearlessness. 2. dishonour, disrespect. 3. shamelessness, immodesty.
ശങ്കരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. the name of a celebrated teacher of the *Védánta* philosophy.
ശങ്കരം, &c. *adj.* Auspicious, propitious, conferring happiness or good fortune.
ശങ്കരി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.
ശങ്കാവിഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Doubt, suspicion.
ശങ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fear, to be apprehensive. 2. to doubt, hesitate, suspect. 3. to object, to make doubtful. 4. to obey, to reverence, to honour, to respect. 5. to be bashful.
ശങ്കിടി, യുടെ. *s.* Singing together.
ശിങ്കിടിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who sings with others, one of a set of singers.
ശങ്കിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is alarmed, frightened. ഭയമുള്ളവൻ.
ശങ്കിതം, &c. *adj.* 1. Alarmed, frightened. 2. doubtful, uncertain. 3. weak, unsteady.
ശങ്കു, വിന്റെ. *s.* 1. A peg, a pin, a stake, a pole. കുറ്റി. 2. the trunk of a lopped tree. 3. the scate fish. 4. a javelin. 5. a name of SIVA. ശിവൻ. 6. the penis. 7. a number. 8. the small fibres of a leaf. 9. the gnomon of a dial, usually twelve fingers long. 10. fear, terror.
ശങ്കുകൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An ass. കഴുത. 2. a camel. ഒട്ടകം. 3. a mule. കൊവകഴുത.
ശങ്കംകുപ്പി, യുടെ. *s.* The oval-leaved smooth *Volkameria, Volkameria Inermis.* (Lin.)
ശങ്കുല, യുടെ. *s.* A pair of pincers or nippers used to cut the betel nut into small pieces.
ശംഖ്, യുടെ. *s.* See ശംഖം.
ശംഖധവളം, ത്തിന്റെ. *s.* The whiteness of a shell.
ശംഖധ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Blowing the conch.
ശംഖനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small shell. 2. a perfume, commonly നഖി.

ശംഖനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of the conch.
ശംഖപാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. a *Nága* or serpent of *Pátála.*
ശംഖപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The ring-leaved Clitoria, or shell-flower, of which there are several varieties, *Clitoria ternatea.*
ശംഖപുഷ്പി, യുടെ. *s.* A sort of grass, *Andropogon aciculatum.*
ശംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A conch or *chank,* especially as used by the *Hindus* either in libations or when perforated at one end and blown as a horn. 2. one of CUBÉRA's treasures. ഒരുനിധി. 3. the temple or frontal bone. നെറ്റിയെല്ല. 4. a large number, ten, or a hundred billions or a number formed by the addition of sixteen cyphers to unity. 5. a perfume. 6. a screw.
ശംഖസ്വനം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of the conch or horn.
ശംഖിനി, യുടെ. *s.* 1. A description of women, one of the four classes into which females are divided in erotic writings. 2. a sort of grass, *Andropogon aciculatum.* ചുണ്ട.
ശംഖുപിരി, യുടെ. *s.* 1. The winding in shells. 2. the winding in a screw.
ശംഖുവിളി, യുടെ. *s.* Blowing or sounding the conch.
ശചി, യുടെ. *s.* 1. The wife of INDRA. 2. the astronomical *Carana* or period named *Vishti.* 3. a plant, *Asparagus racemosa.* ശതാവരി.
ശചിപതി, യുടെ. *s.* INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
ശടി, യുടെ. *s.* Zedoary, *Curcuma zerumbet,* otherwise considered as a synonime of the *ambahaldi,* or *Curcuma amada,* the mango smelling ginger, so termed because the fresh root possesses the smell of a green mango. (ROX.)
ശഠത, യുടെ. *s.* 1. Obstinacy, perverseness, depravity, wickedness. 2. dishonesty. ശഠതപറയുന്നു, To speak obstinately or perversely, to dispute improperly. ശഠത പിടിക്കുന്നു, To be or become obstinate, perverse.
ശഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. An obstinate, perverse, depraved person. 2. a rogue, a cheat. 3. a blockhead, a fool.
ശഠം, &c. *adj.* Obstinate, perverse, depraved, wicked, dishonest.
ശണം, ത്തിന്റെ. *s.* Indian hemp, *Cannabis sativa.*
ശണപുഷ്പിക, യുടെ. *s.* Crotolaria of several species.
ശണസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A net made of hemp or *Sana,* or the thread of the *Crotolaria juncea.* 2. cordage, twine.

ശണ്ഠ, യുടെ. *s.* 1. A quarrel, dispute, contention, fight, battle. ശണ്ഠയിടുന്നു, ശണ്ഠകൂട്ടുന്നു, To quarrel, to fight, to contend. ശണ്ഠകൂട്ടുന്നു, To raise quarrels, to excite to battle. ശണ്ഠതുടങ്ങുന്നു, To begin a quarrel.

ശണ്ഠി, യുടെ. *s.* An obstinate, stubborn fellow, an impudent man.

ശതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hundred. നൂറ. 2. a century, a cento, a collection of one hundred stanzas.

ശതകുപ്പ, യുടെ. *s.* 1. Anise, anise seed. 2. a sort of dill or fennel, *Anethum sowa* or *graveolens.*

ശതകൊടി, യുടെ. *s.* INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം. 2. one thousand millions.

ശതക്രതു, വിന്റെ. *s.* INDRA, or one who has offered a hundred sacrifices. ഇന്ദ്രൻ.

ശതഘ്നി, യുടെ. *s.* 1. A weapon. ആയുധം. 2. a moat.

ശതദ്രു, വിന്റെ. *s.* The *Sutlej* river which rises in the *Himalaya* mountains, in the vicinity it is supposed of the *Rawandrad* or lake, and running to the S. W. unites in the *Punjab* with the *Bryati* or *Vipása*, when it forms the *Hyphasis* of the Greeks, and falls into the *Indus* below *Multon.*

ശതധാ. *ind.* In many ways, in a hundred ways, a hundred-fold.

ശതപത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* The woodpecker. മരങ്കൊത്തി.

ശതപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus in general, *Nelumbium speciosum*, or *Nymphœa nelumbo;* the flower of it having a hundred petals. 2. a peacock. മയിൽ. 3. a parrot, the king parrot.

ശതപത്രൊത്ഭവൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA, as sprung from a lotus. ബ്രഹ്മാവ.

ശതപദീ, യുടെ. *s.* A centipede. പഴുതാര.

ശതപൎണ്ണീ, യുടെ. *s.* A lotus.

ശതപൎവ്വാ, വിന്റെ. *s.* 1. A bamboo. മുള. 2. bent grass, *Panicum dactylon.* കറുക. 3. orris root. വയമ്പ. 4. the wife of SUCRA. 5. the day of full moon in the month *Aswini.*

ശതപൎവ്വിക, യുടെ. *s.* 1. Bent grass or *Doob.* കറുക. 2. orris root. വയമ്പ. 3. barley. യവം.

ശതപൎവ്വെശൻ, ന്റെ. *s.* The planet VENUS or its regent. ശുക്രൻ.

ശതപുഷ്പ, യുടെ. *s.* 1. A sort of dill or fennel or bishopsweed, *Anethum sowa* or *graveolens.* ശതകുപ്പ. 2. anise seed, *Pimpinella anisum.*

ശതപ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The oleander flower, *Nerium odorum* or *oleander*, (Lin.) കണവീരം: the leaves of the plant being compared to a dart.

ശതഭിഷൿ,റിന്റെ. *s.* The twenty-fourth lunar asterism or mansion, containing 100 stars. ചതയം.

ശതഭീരു, വിന്റെ. *s.* Arabian jasmine, *Jasminum Zambac.*

ശതമഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA, as having performed a hundred sacrifices of horses.

ശതമന്യു, വിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ശതമാൎജ്ജൻ, ന്റെ. *s.* An armourer, a cutler.

ശതമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Pala* of silver. 2. an *A'dhaca* or measure so called.

ശതമൂലി, യുടെ. *s.* A plant, *Asparagus racemosus.* ശതാവരി.

ശതം, ത്തിന്റെ. *s.* A hundred. *adj.* 1. A hundred. 2. many.

ശതയഷ്ടിക, യുടെ. *s.* A necklace of 100 strings.

ശതയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a medical book.

ശതവീൎയ്യ, യുടെ. *s.* White *Doob* grass, *Panicum dactylon*, with white blossoms. വെണ്കറുക.

ശതവെധി, യുടെ. *s.* A sort of dock or sorrel, *Oxalis monadelpha* or *Rumex vesicarius.* പുളിയാരൽ.

ശതശഃ. *ind.* 1. In many ways. പലപ്രകാരം. 2. in a hundred ways, a hundred-fold. നൂറുപ്രകാരം.

ശതഹ്രദ, യുടെ. *s.* 1. Lightning. മിന്നൽ പിണർ. 2. the thunderbolt. ഇടിവാൾ.

ശതഹ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The sweet smelling oleander plant, *Nerium odorum.* കണവീരം.

ശതാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A car, a chariot. രഥം.

ശതാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A centurion, or captain of 100.

ശതാനന്ദൻ, ന്റെ. *s.* 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. the *Muni* GAUTAMA, the founder of the logical school of philosophy. 3. the eldest son of GAUTAMA, (according to the *Rámáyana*,) and Purohit, or religious adviser of *Janaca* king of *Mithila.*

ശതാനീകൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man. വൃദ്ധൻ. 2. the name of a sovereign, the second of the lunar kings of the fourth age.

ശതാവരി, യുടെ. *s.* 1. A plant, *Asparagus racemosus.* 2. the wife of INDRA.

ശത്രു, വിന്റെ. *s.* 1. An enemy, a foe, an adversary. 2. a political enemy, a neighbouring prince as being one with whom disputes are likely to occur.

ശത്രുഘ്നൻ, ന്റെ. *s.* The second brother of RÁMACHANDRA, the son of SUMITRA, and brother of *Lacshmana.*

ശത്രുജയം, ത്തിന്റെ. *s.* Conquering of, or victory over, an enemy.
ശത്രുത, യുടെ. *s.* 1. Enmity, hostility. 2. hatred.
ശത്രുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity, hostility.
ശത്രുദമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Subduing or pacifying an enemy.
ശത്രുനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction or slaughter of an enemy.
ശത്രുപക്ഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A conspirator, a plotter, an intriguer, a traitor.
ശത്രുപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A conspiracy, a plot, intrigue.
ശത്രുപീഡ, യുടെ. *s.* Oppression, molestation.
ശത്രുബലം, ത്തിന്റെ. *s.* The strength, force, or influence of an enemy.
ശത്രുഭയം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear of an enemy, fear, cowardice in war.
ശത്രുഭൂമി, യുടെ. *s.* An enemy's country.
ശത്രുവ്യാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorcery, conjuring with a view to take away life.
ശത്രുസംഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction of an enemy or foe.
ശത്രുഹരം, ത്തിന്റെ. *s.* Destruction or slaughter of an enemy.
ശദ്രി, യുടെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ. 3. an elephant. ആന.
ശനൈകെസ്. *ind.* 1. Slowly, tardily. 2. independantly, at will. മന്ദത്തിൽ.
ശനി, യുടെ. *s.* 1. The planet *Saturn* or its regent. 2. Saturday.
ശനിപിഴ, യുടെ. *s.* An inauspicious season under the planet *Saturn.*
ശനിപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The emerald, or sapphire.
ശനിയാഴ്ച, യുടെ. *s.* Saturday.
ശനിഭഗവാൻ, ന്റെ. *s.* The planet *Saturn.*
ശനിവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Saturday.
ശനൈശ്ചരൻ, ന്റെ. *s.* The planet *Saturn* or its mythological personification. ശനി.
ശനൈസ്. *ind.* 1. Slowly, tardily. പതുക്കെ. 2. independantly, at will.
ശപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An oath; a protestation or asseveration, by oath or ordeal. 2. an imprecation, or curse. 3. cursing, wishing ill to. 4. a vow, a solemn promise. 5. a wager, a bet, a pledge. ശപഥംചെയ്യുന്നു, To bind one's self by an oath. ശപഥമിടുന്നു, To lay a wager, to pledge.
ശപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An oath, confirmation of the truth by oath or ordeal. 2. imprecation, cursing, malediction, abuse.
ശപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An oath. 2. an imprecation, a curse. ശാപം. 2. a corpse. ശവം.
ശപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To curse, to anathematize. 2. to revile; to wish evil to or imprecation on, to imprecate. 3. to devote.
ശഫം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hoof in general. കുളമ്പ. 2. the hoof of a horse. കുതിരയുടെ കുളമ്പ.
ശഫരി, യുടെ. *s.* A sort of carp, *Cyprinus chrysoparius.* നരിമീൻ.
ശബരൻ, ന്റെ. *s.* A barbarian, or one of the half savage race inhabiting the mountainous districts of *India*, and wearing leaves, the feathers of the peacock, &c. as decorations. കാട്ടാളൻ.
ശബരാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* A hut or abode of a Barbarian or mountaineer.
ശബരി, യുടെ. *s.* The wife of the preceding, or a woman of that tribe.
ശബരീമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of deer or rather the *Yac* or *Bos Grunniens.*
ശബളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A variegated colour. 2. water. വെള്ളം. *adj.* Variegated, of a variegated colour.
ശബളി, യുടെ. *s.* 1. A brindled cow. 2. the cow of plenty, *Cámadhénu.* കാമധെനു.
ശബ്ദഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The ear. ചെവി.
ശബ്ദനം, &c. *adj.* Sounding, sonorous. *s.* Sounding uttering sounds.
ശബ്ദബ്രഹ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* BRAHMA.
ശബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound in general, noise, clamour. 2. a sound, a word. 3. a voice. 4. in grammar, a declinable word, as a noun, pronoun, &c. ശബ്ദമിടുന്നു, To give a sound, to make a noise.
ശബ്ദയൊനി, യുടെ. *s.* The root of a word.
ശബ്ദശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Grammar, &c. which treats of words. വ്യാകരണം.
ശബ്ദാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The meaning of a word or sentence.
ശബ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To sound, to emit sound, to make a noise, to speak.
ശബ്ദൊല്പത്തി, യുടെ. *s.* The origin of sound, the root of a word.
ശമകൻ, ന്റെ. *s.* A pacifier, a pacificator, tranquillizer.
ശമഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Quiet, tranquillity, rest, calm.
ശമനത, യുടെ. *s.* See. ശമനം.

ശമനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of YAMA, the ruler of *Tartarus.* യമൻ. 2. an antelope. മാൻ.

ശമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mental tranquillity, calmness, stillness, indifference. 2. killing animals for sacrifice, immolation. 3. abuse, malediction.

ശമനസ്വസാ, വിന്റെ. *s.* The river *Jumna* or its personification.

ശമനി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

ശമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Quiet, tranquillity, peace, rest, calm. 2. quiet of mind, stoicism, indifference, the absence of passion as one of the qualities of the *Védánti* or follower of the *Védánta* doctrine. 3. abuse, imprecation, malediction.

ശമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Fœces, ordure. വിഷ്ഠ.

ശമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be at rest, to be tranquil, quiet, easy. 2. to be pacified, to be calmed or appeased. 3. to have the passions tamed and quiescent.

ശമിതം, &c. *adj.* 1. Pacified, appeased. 2. quiet, tranquil, sedate, calm.

ശമിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To propitiate, to pacify, to appease, to mitigate, to calm. 2. to tranquillize, to quiet, to alleviate. 3. to tame. 4. to restrain, to prevent.

ശമി, യുടെ. *s.* 1. A legume or pod. പുട്ടിൽ. 2. the *Sami* tree, *Mimosa suma.* (Rox.)

ശമിധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Pulse, grain which grows in legumes or pods.

ശമിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A small variety of the *Mimosa suma.*

ശം. *ind.* Happy, happily, auspiciously.

ശമ്പ, യുടെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ പിണര.

ശമ്പളക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who serves for monthly wages, a hired servant.

ശമ്പളം, ത്തിന്റെ. *s.* Wages, salary, stipend, hire.

ശംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The thunderbolt or weapon of INDRA. വജ്രായുധം. 2. the iron head of a pestle. പൂണ. 3. an iron chain worn round the loins.

ശംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a religious observance. 3. wealth. സമ്പത്ത. 4. war. യുദ്ധം. 5. a sort of deer. ഒരു വക മാൻ.

ശംബരാരി, യുടെ. *s.* CAMA, the *Hindu* deity of love. കാമദെവൻ.

ശംബരി, യുടെ. *s.* A drug, a medicinal plant.

ശംബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Provender for a journey, stock for travelling expenses. വഴിച്ചൊറ. 2. a bank, a shore. കര. 3. envy, impatience or dislike of another's success. അസൂയ.

ശംബാകൃതം. *adj.* Twice ploughed. ഇരുച്ചാലുഴുത.

ശംബൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bivalve shell.

ശംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം.

ശംഭളി, യുടെ. *s.* A bawd, a procuress. അതിവെശ്യ.

ശംഭു, വിന്റെ. *s.* 1. A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. of SIVA. ശിവൻ. 3. of VISHNU. വിഷ്ണു. 4. a *Jaina* or *Jaina* teacher.

ശമ്മല, യുടെ. *s.* 1. Difficulty, hardness, that which is hard to accomplish. 2. perplexity, troublesomeness. 3. entanglement, embarrassment. ശമ്മല തീക്കുന്നു. To remove difficulty, to disentangle.

ശമ്യ, യുടെ. *s.* The pin of a yoke. നുകക്കഴി.

ശമ്യാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Cassia fistula tree. കൊന്ന.

ശംവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The thunderbolt of INDRA. 2. the iron head of a pestle.

ശംവരം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.

ശംസ, യുടെ. *s.* 1. Speech. വാക്ക. 2. wish, desire. ആഗ്രഹം. 3. praise, commendation, flattery, eulogy. സ്തുതി.

ശംസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech. വാക്ക.

ശംസിതം. *adj.* 1. Certain, ascertained. നിശ്ചയമുള്ള. 2. calumniated, falsely accused. അപവാദപ്പെട്ട. 3. said, declared. പറയപ്പെട്ട. 4. praised, celebrated. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട. 5. wished, desired. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

ശംസ്താവ, ിന്റെ. *s.* An encomiast, a panegyrist, a flatterer. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

ശയനഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A sleeping room. ഉറങ്ങുവാനുള്ളമുറി, കിടക്കുന്നമുറി.

ശയനപ്രദക്ഷിണം, ത്തിന്റെ. *s.* Circumambulation of VISHNU.

ശയനപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* One fond of lying down and sleeping.

ശയനമൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Wantonness.

ശയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sleep, sleeping, repose, rest, lying down. കിടക്കുക. 2. a bed or couch. കിടക്ക, കട്ടിൽ. 3. copulation.

ശയനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* A bed, a couch. *adj.* Fit for or suitable to sleep, to be slept on, &c.

ശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hand. കൈ. 2. a snake. പെരിമ്പാമ്പ. 3. sleep, sleeping. ഉറക്കം. 4. a bed, a couch. കിടക്ക.

ശയാനൻ, ന്റെ. *s.* A sleepy, dull, sluggish person.

ശയാലു. *adj.* Sleepy, slothful, sluggish. *s.* A snake, the Boa.

ശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To lie down, to rest, to sleep. കിടക്കുന്നു.

ശയിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is sleepy, slothful, sluggish. ഉറങ്ങുന്നവൻ.
ശയിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleep, sleeping. *adj.* Asleep, sleepy.
ശയു, വിന്റെ. *s.* A large snake, the Boa constrictor. പെരിമ്പാമ്പ.
ശയ്യ, യുടെ. *s.* 1. A bed, a couch, a sofa. മെത്ത, കിടക്ക. 2. tying in knots, stringing. ശയ്യവിരിക്കുന്നു, To make a bed.
ശരകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of arrows.
ശരക്കോൽ, ലിന്റെ. *s.* 1. The shaft of an arrow. 2. a stem of grass.
ശരച്ചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* The autumnal moon.
ശരജന്മാ, വിന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya.* കാൎത്തികെയ.
ശരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Refuge, shelter, asylum. 2. a preserver, a protector, that which or who protects or preserves. 3. a house. 4. protection, preservation, defence. 5. quarter in battle. ശരണം ചൊല്ലുന്നു, To salute in a humble manner. ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു, To take shelter, to obtain or find refuge.
ശരണാഗതൻ, ന്റെ. *s.* A refugee, an appellant, one who comes for protection or refuge.
ശരണാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* An unfortunate, wretched man, one involved in calamity or ruin and dependant on others for protection or aid.
ശരണായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* A cock, so called from having natural spurs.
ശരണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Protection, a protector, that which or who affords refuge, and defence. 2. a house. 3. protection, defence. *adj.* Fit to be protected, poor, miserable, helpless.
ശരദൃതു, വിന്റെ. *s.* The sultry season, or that of autumn. ശരൽക്കാലം.
ശരധി, യുടെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.
ശരപുംഖജം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal plant.
ശരപുംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The feathers, or feathered part, of an arrow.
ശരപ്പാട, ിന്റെ. *s.* The distance to which an arrow reaches when shot.
ശരപ്രയൊഗനിപുണൻ, ന്റെ. *s.* One skilled in archery.
ശരപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Archery, shooting arrows.
ശരഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fabulous animal, supposed to have eight legs and to inhabit particularly the snowy mountains. 2. a mountain sheep. വരയാട. 3. a grasshopper. 4. a young elephant. 5. a monkey in Ráma's army.
ശരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. a sort of reed or grass, *Saccharum sara.* അമ്പുല്ല. 3. water. വെള്ളം. 4. mischief, injury, hurt.
ശരൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The season of autumn or the sultry season. 2. a year.
ശരൽക്കാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The season of autumn or the sultry season.
ശരവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A mark, a butt. ലാക്ക.
ശരാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Archery, practise with the bow and arrow.
ശരാരി, യുടെ. *s.* A sort of bird, commonly the *Ali* or *Sarâli, Tardus ginginiamus.*
ശരാരു, വിന്റെ. *s.* A mischievous, noxious, hurtful person. ഹിംസാശീലൻ.
ശരാലി, യുടെ. *s.* The *Sarâli,* a sort of bird.
ശരാവതി, യുടെ. *s.* The name of a river.
ശരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A lid, a cover. മൂടി.
ശരാശരി. *ind.* On an average.
ശരാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* A quiver. അമ്പുറ.
ശരാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A bow. വില്ലു.
ശരി. *ind.* 1. Equality. 2. right, proper, exact, correct. 3. even, not odd. ശരിവരെ, Fully, completely, perfectly. ശരിയായി, Exactly, rightly, justly, equally.
ശരിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make equal, right, just.
ശരിയിടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. a.* 1. To make equal, to put right. 2. to retaliate.
ശരീരഖെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily affliction.
ശരീരദുഃഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily affliction, or pain.
ശരീരധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The natural state of the body, the constitution.
ശരീരനാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily decay, corruption.
ശരീരപുഷ്ടി, യുടെ. *s.* Corpulency.
ശരീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The human body. 2. the constitution, temperament, or health.
ശരീരരക്ഷ, യുടെ. *s.* Preservation or care of the body.
ശരീരവൃത്തി, യുടെ. *s.* Bodily cleanliness.
ശരീരസുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily health.
ശരീരസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Decoction or care of the body.
ശരീരസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily cleanliness or purity.
ശരീരസൌഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Bodily health.
ശരീരസ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Consciousness of one's own existence.

ശരീരാവസ്ഥ, യുടെ. *s.* The state of the body, constitution.

ശരീരി, യുടെ. *s.* An animal, a sentient being, or the sentient soul as invested with a body. പ്രാണി, ജീവൻ.

ശരു, വിന്റെ. *s.* 1. Passion, anger. കൊപം. 2. the thunderbolt of INDRA. വജ്രായുധം. 3. an arrow. അമ്പ.

ശൎക്കര, യുടെ. *s.* 1. *Sarcara*, clayed or candied sugar. 2. country sugar, പഞ്ചസാര. 3. a stony nodule, or gravel. ചരല. 4. soil abounding in gravel. 5. a potsherd, the fragment of a broken pot or tile. ഓട്ടുനുറുക്ക.

ശൎക്കരപ്പാവ,ിന്റെ. *s.* The inspissated juice of the sugar-cane, sirup.

ശൎക്കരപ്പായസം, ത്തിന്റെ. *s.* Pottage sweetened with sugar.

ശൎക്കരയുപ്പെരി, യുടെ. *s.* Sugar sauce or condiment.

ശൎക്കരവാക്ക,ിന്റെ. *s.* Sweet words, sugared words, deceit, flattery.

ശൎക്കരാവതി, യുടെ. *s.* Gravel, a soil abounding in gravel or gritty and stony fragments.

ശൎക്കരിലം. *adj.* Stony, gravelly, abounding in stony or gravelly particles, (a spot or place.)

ശൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* A name or appellation common to *Brahmans.*

ശൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, happiness. സന്തൊഷം. *adj.* Happy, glad.

ശൎവ്വൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ശൎവ്വരി, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. a woman. സ്ത്രീ. 3. turmeric. മഞ്ഞൾ.

ശൎവ്വരീനാഥൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശൎവ്വരീശൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശൎവ്വാണി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.

ശലഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A grasshopper.

ശലം, ത്തിന്റെ. *s.* The quill of a porcupine. എയ്യിന്റെ മുള്ള.

ശലലം, ത്തിന്റെ. *s.* The quill of a porcupine. എയ്യിന്റെ മുള്ള.

ശലലി, യുടെ. *s.* The quill of a porcupine.

ശലാക, യുടെ. *s.* 1. A javelin, a dart. 2. an arrow അമ്പ. 3. a ramrod, peg or pin. 4. a bar or rod of metal. 5. a surgeon's probe or tent. 6. a rib of an umbrella, the bar of a cage, &c. 7. a small piece of pointed wood or bamboo serving as a tooth-pick, or a larger one serving as a ruler, &c. 8. a bone. 9. a thorny shrub, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര.

ശലാടു, വിന്റെ. *s.* Unripe fruit. പച്ചക്ക.

ശല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A part, a portion, a piece. ഖണ്ഡം. 2. bark, rind. തൊലി. 3. the scale of a fish. ചെതമ്പൽ.

ശല്മലി, യുടെ. *s.* The silk cotton-tree, *Bombax heptaphyllum.* മുള്ളിലവ.

ശല്മലീപിഞ്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* The gum of the silk cotton-tree. എലവിൻ പശ.

ശല്മലിവെഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The gum of the silk cotton-tree.

ശല്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A mischievous fellow, a common disturber.

ശല്യൻ, ന്റെ. *s.* A king, the maternal uncle of YUDHISHT'HIR.

ശല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thorny shrub, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര. 2. a porcupine. മുള്ളൻ. 3. an arrow. അമ്പ. 4. a dart, a javelin. കുന്തം. 5. an iron crow. ഇരിമ്പുപാര. 6. the point of a goad or iron head of an arrow. 7. a bamboo rod or stake. 8. difficulty, embarrassment, distress. പ്രയാസം. 9. abuse, defamation. 10. trouble, vexation, molestation, disturbance, mischief. ഉപദ്രവം. ശല്യം ചെയ്യുന്നു, To trouble, to molest, to vex.

ശല്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A plant, *Bignonia Indica.* 2. bark, rind. തൊലി.

ശല്ലകി, യുടെ. *s.* 1. A porcupine. മുള്ളൻ. 2. the gum olibanum tree.

ശല്ലാവ, ിന്റെ. *s.* Muslin cloth, fine cloth.

ശവക്കുഴി, യുടെ. *s.* A grave.

ശവദാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The burning or burial of a corpse.

ശവപ്രായം. *adj.* Insensible, inanimate, void of life or motion, destitute of feeling, as a dead body.

ശവം, ത്തിന്റെ. *s.* A corpse, a dead body.

ശവരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A barbarian, one inhabiting the mountainous district of *India* and wearing the feathers of the peacock, &c. as decorations. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

ശവസംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The burial or burning of a corpse.

ശശധരൻ, ന്റെ. *s.* The moon, either from its dark spots resembling a hare, or from that animal being the emblem on her banner.

ശശൻ, ന്റെ. *s.* A man of mild and virtuous character, but uxorious and woman led, one of the four characters in which men are classed by erotic writers.

ശശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hare, a rabbit. മുയൽ. 2. the *Lodh* tree.
ശശലൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* The skin of the hare or rabbit.
ശശാങ്കചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ശശാങ്കധവളം. *adj.* As white as the moon.
ശശാങ്കൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ശശാങ്കമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.
ശശാങ്കശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ശശാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hawk, a falcon. പുള്ള.
ശശി, യുടെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. camphor. പച്ചകൎപ്പൂരം. 2. the *Mirgashirsha* asterism. മൃഗശീൎഷനക്ഷത്രം.
ശശികല, യുടെ. *s.* A digit of the moon. ചന്ദ്രക്കല.
ശശിഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A digit of the moon.
ശശിചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ശശിധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ശശിപ്രഭ, യുടെ. *s.* Moonlight. നിലാവ.
ശശിമണി, യുടെ. *s.* A kind of moon-gem. ചന്ദ്രകാന്തം.
ശശിമണിശില, യുടെ. *s.* A kind of moon-stone. ചന്ദ്രകാന്തകല്ല.
ശശിശകലം, ത്തിന്റെ. *s.* A digit of the moon.
ശശിശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
ശശൊൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair of the hare or rabbit.
ശശ്വൽ. *ind.* Again and again, frequently, repeatedly; perpetually. പിന്നെയും പിന്നെയും, എല്ലായ്പൊഴും.
ശഷ്കുലി, യുടെ. *s.* The outer ear or opening of the external auditory passage.
ശഷ്പൻ, ന്റെ. *s.* A mean, worthless person.
ശഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Young grass. വല്പുല്ല. 2. loss of intellect or confidence.
ശസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Happiness, excellence. സുഖം. *adj.* 1. Happy, well, right. സുഖമുള്ള. 2. excellent, best. ശ്രെഷ്ഠതയുള്ള. 3. praised, eulogised. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.
ശസ്യമഞ്ജരി, യുടെ. *s.* 1. The ear or spike of corn. കതിര. 2. the fruit stalk.
ശസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fruit. 2. good quality, merit.
ശസ്യശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* The beard of corn, the awn.
ശസ്ത്രകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Iron. ഇരിമ്പ. 2. steel. ഉരുക്ക.
ശസ്ത്രജീവി, യുടെ. *s.* A soldier by profession.
ശസ്ത്രപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Surgery, surgical operation, making an incision with a lancet.
ശസ്ത്രമാൎജ്ജൻ, ന്റെ. *s.* An armourer.
ശസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A weapon, used in the hand. 2. a lancet or surgical instrument in general. 3. an arrow. അമ്പ. 4. iron. ഇരിമ്പ. 5. steel. ഉരുക്ക.
ശസ്ത്രവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A surgeon.
ശസ്ത്രശാല, യുടെ. *s.* 1. An armoury, an arsenal. ആയുധശാല. 2. a surgery.
ശസ്ത്രാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A soldier by profession. ആയുധക്കാരൻ.
ശസ്ത്രാഭ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Military exercise or practice. 2. the practice of surgery.
ശസ്ത്രി, യുടെ. *s.* A knife.
ശാകടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A draught ox. 2. a cart load.
ശാകബംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* A medicinal shrub, *Siphonanthus Indica.* ചെറുതെക്ക.
ശാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A potherb in general, any leaf, flower, fruit, stalk, root, &c. used as a vegetable. 2. one of the *Dwípas*, or divisions of the world, being the sixth or that surrounded by the milky or white ocean, and including according to Wilford the *British* isles. 3. power, strength. ശക്തി. 4. the *Sirisha* tree, *Mimosa sirisha.* 5. the *Teak* tree, *Tectona grandis.*
ശാകാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Vegetable food, living on vegetables.
ശാകുനികൻ, ന്റെ. *s.* A bird catcher, a fowler. പക്ഷി പിടിക്കുന്നവൻ.
ശാകൊപദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A vegetable *curry.*
ശാക്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* A spearman, a lancer.
ശാക്തെയം, ത്തിന്റെ. *s.* The sect of those who worship the female principle or *sacti.*
ശാക്യൻ, ന്റെ. *s.* BUDD'HA.
ശാക്യമുനി, യുടെ. *s.* A name of BUDD'HA, the real or supposed founder of the *Baudd'ha* religion. ബുദ്ധമുനി.
ശാക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Baudd'ha* religion.
ശാക്യസിംഹൻ, ന്റെ. *s.* A name of BUDD'HA.
ശാഖ, യുടെ. *s.* 1. A branch, the branch of a tree. 2. a branch or subdivision of the *Védas.* 3. an arm. 4. a sect, a faction, a party. 5. any subdivision.
ശാഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Galedupa arborea.*
ശാഖാനഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* A suburb; *lit.* the branch of a city.
ശാഖാമൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A monkey, an ape. കുരങ്ങ.
ശാഖാശിഫ, യുടെ. *s.* A root proceeding from a branch, as in the *Indian* fig tree, the branches of which shoot downwards to the ground and take fresh root there.
ശാഖി, യുടെ. *s.* 1. A tree. വൃക്ഷം. 2. a *Véda.*

ശാംഖികൻ, ന്റെ. *s.* A shell-cutter, a worker in shells. ശംഖ കടയുന്നവൻ.
ശാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A petticoat. സ്വല്പവസ്ത്രം.
ശാടി, യുടെ. *s.* 1. A sheet. 2. a petticoat or dress.
ശാഠ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An obstinate, stubborn, perverse fellow, a wicked or villanous man.
ശാഠ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Obstinacy, stubbornness, perverseness. 2. depravity, wickedness, villany.
ശാഡ്വലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place abounding in fresh or green grass, a green meadow.
ശാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A touch-stone. ഉരകല്ല. 2. a whet or grind-stone. ചാണ.
ശാണി, യുടെ. *s.* 1. A touch-stone. ഉരകല്ല. 2. a whet or grind-stone. ചാണ.
ശാണ്ഡില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Ægle marmelos*. കൂവളം.
ശാതകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. 2. the Oleander plant, *Nerium odorum*. കണവീരം.
ശാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, happiness. *adj.* 1. Happy, well, prosperous. 2. feeble, thin. 3. sharpened, whetted. മൂച്ചുകൂട്ടിയ.
ശാത്രവൻ, ന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.
ശാത്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Enmity, hatred, hostility. ശത്രുത.
ശാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Mud, mire. ചെറ. 2. young grass. പുല്ല.
ശാദഹരിതം. *adj.* Green or fresh with young grass.
ശാദ്വലം. *adj.* Abounding in fresh or green grass.
ശാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A touch-stone. ഉരകല്ല. 2. a grinding stone. ചാണ.
ശാന്തത, യുടെ. *s.* 1. Calmness, mildness, meekness, peaceableness, serenity, tranquillity. 2. patience, endurance.
ശാന്തതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To calm, to tranquillize, to pacify, to appease, to mitigate.
ശാന്തതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To become calm, tranquil, serene. 2. to be appeased, pacified.
ശാന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A meek person, &c. 2. an ascetic.
ശാന്തം, &c. *adj.* Calm, mild, meek, quiet, gentle, serene, tranquil, pacified, patient, &c.
ശാന്തശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A meek disposition.
ശാന്തി, യുടെ. *s.* 1. See ശാന്തത. 2. stoicism, the absence of passion and indifference to objects of pleasure or pain; it is especially applied to the tranquillity of devotion, or quietism, by which the mind is wholly fixed on the object of its meditation, or worship, and is utterly regardless of external impressions. 3. good fortune, auspiciousness, felicity. 4. rest, repose. 5. remission, alleviation, mitigation. 6. preliminary ceremonies to avert inauspicious accidents at any religious celebration. ശാന്തികഴിക്കുന്നു, To perform such ceremonies.
ശാന്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A stoic, an ascetic, one who performs certain ceremonies at a temple.
ശാന്തിവൃത്തി, യുടെ. *s.* The employment of a *Santicara* or his allowance.
ശാന്ത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Conciliation. 2. comforting, consoling.
ശാപമൊക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Removal of a curse.
ശാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A curse, malediction, or imprecation. 2. an oath, affirmation by oath or ordeal.
ശാബകം, ത്തിന്റെ. *s.* The young of any animal. ഉശക്കുട്ടി.
ശാബം, ത്തിന്റെ. *s.* The young of any animal.
ശാബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Lodh* tree, *Symplocos racemosa*. പാച്ചൊററി. 2. fault, offence, കുററം. 3. sin, wickedness. പാപം.
ശാംബരി, യുടെ. *s.* 1. Juggling, juggle. ഇന്ദ്രജാലം. 2. a female juggler.
ശാംബരികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A juggler. 2. a worker in shells.
ശാംഭവൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper of SIVA.
ശാംഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.
ശാംഭവി, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാവ്വതി.
ശാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Conciliation, appeasing, reconciling.
ശാമിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacrificing. 2. tying cattle.
ശാര, യുടെ. *s.* A kind of rice corn or paddy, of which there are several varieties.
ശാരദ, യുടെ. *s.* 1. A name of SARASWATI. സരസ്വതി. 2. a musical instrument, a sort of lute or guitar.
ശാരദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A novice. 2 a modest, diffident person.
ശാരദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of tree, *Echites scholaris*. എഴിലമ്പാല. 2. sunshine in autumn. *adj.* 1. Modest, diffident. 2. new. 3. produced in the sultry season.
ശാരദി, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Echites scholaris*.
ശാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. Air, wind. വായു. 2. a piece or man at chess, backgammon, &c.
ശാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Variegated colour. *adj.* Variegated in colour.
ശാരിക, യുടെ. *s.* A bird, the proper or hill *Mainæ*, *Gracula religiosa*.

ശാരി, യുടെ. *s.* 1. A piece or man at chess, draughts, &c. 2. an elephant's housings. 3. a bird termed the hill *Maina, Gracula religiosa.*

ശാരിഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A chequered board, or cloth for chess, &c. ചൂതുപലക.

ശാരിബ, യുടെ. *s.* A plant, the root of which is used as a substitute for sarsaparilla, *Periploca Indica.* നറുനീണ്ടി.

ശാരീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excrement, excretion. 2. personal chastisement, corporeal punishment. *adj.* Corporeal, bodily, belonging to or produced from the body.

ശാൎക്കരം. *adj.* Stony, gravelly,

ശാൎങ്ഗധന്വാ, വിന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

ശാൎങ്ഗപാണി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU, as holding a bow in his hand.

ശാൎങ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bow in general. വില്ലു. 2. the bow of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ വില്ലു.

ശാൎങ്ഗീ, യുടെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശാത്രവൻ, ന്റെ. *s.* An enemy. ശത്രു.

ശാൎദ്ദൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A royal tiger. വ്യാഘ്രം. 2. (in composition,) pre-eminent, excellent.

ശാൎവരം, ത്തിന്റെ. *s.* Darkness, gloom.

ശാൎവരി, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

ശാല, യുടെ. *s.* 1. A hall, a chamber, a house, a large room in a house. 2. a large branch of a tree, in composition its meaning is regulated by the word prefixed.

ശാലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fish, a sort of gilt head.

ശാലി, യുടെ. *s.* 1. Rice in general, but especially in two classes: one like white rice growing in deep water, and the other a red sort, requiring only a moist soil: there are a great many varieties of this grain. 2. in composition it has the meaning of possessing, having, as പരാക്രമശാലി, One possessing bravery, a valiant man; ബുദ്ധിശാലി, One who possesses wisdom, a very wise man; ഗുണശാലി, One who possesses excellent qualities.

ശാലിനി, യുടെ. *s.* Rice corn. നെല്ലു.

ശാലിവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign of India, conqueror of VICRAMÁDITYA, and institutor of the era now called *Saca.*

ശാലിവാഹനശകാബ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Saca* era.

ശാലീനത, യുടെ. *s.* Shame, bashfulness.

ശാലീനം, &c. *adj.* 1. Ashamed, bashful. ലജ്ജയുള്ള. 2. like, resembling. സദൃശമായുള്ള.

ശാലൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* The esculent root of the different kinds of nymphœa or water-lily. ആമ്പലിന്റെ കിഴങ്ങ.

ശാലൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* A frog. തവള.

ശാലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of fennel, *Anethum sowa.* കന്ദിവെണ്ണ. 2. a rice-corn field. നിലം.

ശാല്മലി, യുടെ. *s.* 1. The silk cotton tree, *Bombax heptaphyllum.* ഇലവു. 2. one of the seven *Dwipas,* or divisions of the known continent. സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്ന.

ശാല്മലിവെഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* The gum of the silk cotton tree. ഇലവിൻപശ.

ശാല്യന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled rice. ചൊറ.

ശാല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A rice-corn field.

ശാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Tawny, (the colour.) 2. imaginary pollution, proceeding from the death of a relation. പുല.

ശാശ്വതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The eternal being, GOD. നിത്യൻ. 2. a name of VYÁSA. വ്യാസൻ.

ശാശ്വതം, &c. *adj.* Eternal, perpetual, endless. നിത്യം. *s.* 1. Eternity, endless duration. നിത്യത്വം. 2. heaven, ether.

ശാശ്വതികം, &c. *adj.* Eternal, perpetual, endless. എന്നുമുള്ള.

ശാഷ്കുലൻ, ന്റെ. *s.* An eater of flesh or fish. മാംസംഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

ശാഷ്കുലികം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of pies. ഇറച്ചിയൊട കൂടിയ ഒരു വക പലഹാരം.

ശാസന, യുടെ. *s.* See ശാസനം.

ശാസനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A punisher, a reprimander. 2. a killer.

ശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An order, edict, or command. 2. a royal grant of land or of privileges; a charter &c. usually inscribed on stone, or copper. 3. a writing, a deed, a written contract or agreement. 4. punishment. 5. reproof, rebuke, reprimand. 6. governing, ruling, government.

ശാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To order, to command, to direct. 2. to reprove, to rebuke, to reprimand.

ശാസിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is commanded. 2. reproved, rebuked.

ശാസിതം, &c. *adj.* 1. Ordered, commanded. 2. governed, ruled. 3. reproved, rebuked. 4. punished.

ശാസിതാ, വിന്റെ. *s.* 1. One who orders or commands. 2. a governor, a commander.

ശാസ്താ, വിന്റെ. *s.* 1. One who orders, commands, or sends. 2. a ruler, a governor, a commander. 3. a *Budd'ha* or *Jaina.* 4. a teacher, an instructor.

ശാസ്തി, യുടെ. *s.* 1. A command, an order. ശാസനം, ആജ്ഞ. 2. governing, ruling. അധികാരം. 3. punishment, reprimand. ശിക്ഷ.

ശാസ്ത്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A governor of twelve kingdoms or provinces. പന്ത്രണ്ടു രാജ്യത്തെക്ക അധിപൻ.

ശാസ്ത്രകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A *Rishi*, or sage. മുനി. 2. an author in general. ഗ്രന്ഥകൎത്താവ.

ശാസ്ത്രഗൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The profundity of science.

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One acquainted with the *Shástras*, skilled in the knowledge of law and religion especially, one skilled in arts and sciences. ശാസ്ത്രപരിചയമുള്ളവൻ.

ശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Scripture; science; art; doctrine; institutes of religion, law or letters; especially considered as of divine origin, or authority. Used singly, it implies works of literature or science in general: and it is therefore customarily connected with some other word to limit its application, as the *Védánta Shástras*, or treatises of philosophical theology; the *Dharma Shástras*, books of law, &c. It is also applied to less important branches of knowledge, as the *Cávya Shástras*, or poetical works; *Silpi Shástras*, works on the mechanical arts; and *Cáma Shástras* or erotic compositions. In the singular number it is also used comprehensively to signify the body of all that has been written on the subject, as *Dharma Shástra*, the institutes or codes of law. 2. a book in general.

ശാസ്ത്രവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* One who understands or is conversant with the scriptures, skilled in sacred science. ശാസ്ത്രജ്ഞൻ.

ശാസ്ത്രവിദ്യ, യുടെ. *s.* Science of books, learning, literature.

ശാസ്ത്രശാല, യുടെ. *s.* A college, a hall of learning.

ശാസ്ത്രാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A portion of the *Shástras.*

ശാസ്ത്രി, യുടെ. *s.* A *Pundit*, a teacher of sacred sciences, an expounder of the law, a lawyer, a learned man, a doctor, one skilled in arts and sciences.

ശാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Order, command, compulsion. 2. government, ruling. 3. punishment, reprimand. ശാസനം. *adj.* 1. To be regulated or ordained, to be enforced, to be provided for by any act of government or judicature. 2. punishable, deserving punishment or reproof. ശാസ്യം ചെയ്യുന്നു, 1. To order, to command, to compel. 2. to rule, to govern. 3. to punish, to reprimand.

ശിക്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The string or loop suspended from either end of a pole to receive a burden. ഉറി. 2. the burden so carried. 3. the strings of a balance. തുലാസിന്റെ ചരട.

ശിക്യിതം. *adj.* Carried or suspended in a string or loop; see the last. ഉറിയിൽ ചുമക്കപ്പെട്ട.

ശിഖണ്ഡകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The crest or lock of hair left on the crown of the head at the time of tonsure. പിറപ്പുമയിർ, കുടുമ. 2. a peacock's tail. മയിൽപീലി.

ശിഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The tail of a peacock. മയിൽ പീലി. 2. locks of hair left on the crown or the sides of the head at the period of tonsure in children. കുടുമ.

ശിഖണ്ഡി, യുടെ. *s.* 1. A peacock. മയിൽ. 2. the son of *Drupada.*

ശിഖരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The peak or summit of a mountain. കൊടുമുടി. 2. the top of a tree. 3. the point, end, top in general. അഗ്രം. 4. horripilation. രൊമാഞ്ചം. 5. the armpit. കക്ഷം. 6. the edge or point of a sword. വാൾമുന.

ശിഖരി, യുടെ. *s.* 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. the rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.* വലിയകടലാടി.

ശിഖാ, യുടെ. *s.* 1. Point, top in general. അഗ്രം. 2. a pyramid. 3. a crest. 4. a peacock's crest. മയിൽകുടുമ. 5. a lock of hair on the crown of the head. കുടുമ. 6. a flame. ജ്വാല. 7. a ray of light. രശ്മി. 8. a radicating branch. വിട്ടുവെരുള്ളകൊമ്പ. 9. any branch. കൊമ്പ. 10. chief, principal. പ്രധാനം.

ശിഖാലംബി, യുടെ. *s.* A wreath, a long necklace. മാല.

ശിഖാവളം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock. മയിൽ. *adj.* Crested, pointed.

ശിഖാവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of AGNI or fire. അഗ്നി. 2. the personified descending node. കെതു.

ശിഖാവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Usurious interest payable daily.

ശിഖി, യുടെ. *s.* 1. A peacock. മയിൽ. 2. fire. അഗ്നി. 3. a bull. കാള. 4. an arrow. അമ്പ. 5. a tree. വൃക്ഷം. 6. *Cétu*, the personified descending node, *Cauda draconis.* കെതു.

ശിഖിഗ്രീവം, ത്തിന്റെ. *s.* Blue vitriol. മയൂരഗ്രീവവൎണ്ണാജനം, തുരിശ.

ശിഖിപിഞ്ഛം, ത്തിന്റെ. *s.* A peacock's tail. മയിൽപീലി.

ശിഖിപിഞ്ഛശെഖരൻ, ന്റെ. *s.* A name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

ശിഖിവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya* or *Subrahmanya.* സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

ശിഗ്രു, വിന്റെ. *s.* 1. The *muringa* tree, *Muringa guilandina* and *hyperanthera.* മുരിങ്ങ. 2. a potherb in general.

ശിഗ്രുജം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed of the *Muringa.* മുരി ങ്ങകുരു.

ശിഗ്രുപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The leaves of the *Muringa* used as a potherb. മുരിങ്ങയില.

ശിഗ്രുപല്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* The branches of the *Muringa* bearing new leaves.

ശിഗ്രുമൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* The pungent root of the *Muringa, Hyperanthera muringha.* മുരിങ്ങവെർ.

ശികം, ിന്റെ. *s.* Chaff, shrivelled or blighted corn, grain, &c.

ശിങ്കളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The country of Ceylon. 2. the Cingalese language.

ശിങ്കി, യുടെ. *s.* A class of people, a Cingalese.

ശിങ്കികളി, യുടെ. *s.* A play or dance of foresters.

ശിഞ്ജനം. *adj.* Tinkling. കിലുങ്ങുന്ന.

ശിഞ്ജിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The tinkling sound of silver and other metallic ornaments, worn round the waist, arm or ancles, &c. ആഭരണങ്ങളുടെ ശബ്ദം.

ശിഞ്ജിനി, യുടെ. *s.* 1. A bow string. ഞാൺ. 2. metallic rings worn round the toes, an ornament of the feet. കാലാഴി.

ശിതദ്രു, വിന്റെ. *s.* The *Satadru* or *Sutlej* river.

ശിതം, &c. *adj.* 1. Pointed, sharpened, whetted. മൂച്ചു കൂട്ടിയ. 2. thin, emaciated, wasted, declined. മെലി ഞ്ഞ. 3. weak, feeble. ക്ഷീണതയുള്ള.

ശിതി, യുടെ. *s.* 1. Black, the colour. കറുപ്പ. 2. white, the colour. വെളുപ്പ. 3. the *Bhojpatra* or birch.

ശിതികണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ശിതിസാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of ebony, *Diospyros glutinosa.* പനിച്ചി.

ശിഥിലത, യുടെ. *s.* 1. Slackness, looseness, flaccidity. അയവ. 2. languor, inertness, feebleness. ബലക്ഷ യം. 3. meanness, vileness. നിസ്സാരം.

ശിഥിലം. *adj.* 1. Slack, loose, lax, flaccid, flabby. അ യഞ്ഞ. 2. old, used, decayed. പഴകിയ. 3. languid, inert, feeble. ബലക്ഷയമുള്ള. 4. mean, vile. നിസ്സാ രമായുള്ള.

ശിപിവിഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bald headed man. ക ഷണ്ടിത്തലയൻ. 2. a man naturally void of prepuce. 3. a name of SIVA, ശിവൻ.

ശിഫ, യുടെ. *s.* 1. A fibrous root. 2. the root of the water lily. താമരക്കിഴങ്ങ.

ശിഫം, ത്തിന്റെ. *s.* A branch with a root growing from it. വിട്ടുവെരുള്ളകൊമ്പ.

ശിഫാകന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the water lily. താമരക്കിഴങ്ങ.

ശിബി, യുടെ. *s.* The name of a monarch.

ശിബിക, യുടെ. *s.* A palankeen, a litter. പല്ലക്ക.

ശിബിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camp. പടകുടി. 2. a royal camp or residence. രാജപാളയം. 3. a guard or defence for soldiers. കാവൽ.

ശിംബ, യുടെ. *s.* A legume, a pod. ധാന്യപട്ടിൽ.

ശിംശപ, യുടെ. *s.* The name of a red kind of timber tree, *Dalbergia Sisu.* ഇരിവിള്ള.

ശിംശപം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Dalbergia Sisu.*

ശിംശുമാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of sea elephant, the sea horse. കടലാന.

ശിര, യുടെ. *s.* A vessel of the body, really or supposed to be of a tubular form, as a nerve, tendon, or gut, &c.

ശിരച്ശെദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Beheading, decapitation. ശിരച്ശെദനം ചെയ്യുന്നു, To behead, to decapitate.

ശിരജം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair of the head. തലമുടി.

ശിരം, ത്തിന്റെ. *s.* The head. തല.

ശിരസ്, ിന്റെ. *s.* 1. The head. തല. 2. the top of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രം. 3. the van of an army. മുൻപട. 4. chief, principal, head. പ്രമാണി.

ശിരസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A helmet. 2. a cap, a turban, &c. തലപ്പാവ.

ശിരസ്ത്രാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A helmet. തലക്കൊ രിക. 2. a cap, a turban, &c. തലപ്പാവ.

ശിരസ്സ്വാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Diseased affection of the head. ശിരൊരൊഗം.

ശിരസ്ഥ, യുടെ. *s.* The office of a *Shirastadar.*

ശിരസ്ഥദാർ, രുടെ. *s.* A revenue term, the head native officer of a *Cutchery, Shirastadar.*

ശിരസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A chief, a leader; also a head secretary, or head accountant, in native courts.

ശിരസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Clean, unentangled hair.

ശിരി, യുടെ. *s.* 1. A sword. വാൾ. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a murderer, a killer. കൊല്ലുന്നവൻ.

ശിരീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of tree, *Mimosa Sirisha.* നെന്മെനിവാക മരം.

ശിരൊഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An upstair house, a turret. മാളിക.

ശിരൊധരം, ത്തിന്റെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

ശിരൊധി, യുടെ. *s.* The neck. കഴുത്ത.

ശിരൊമണി, യുടെ. *s.* A gem worn in the crest or on the top of the head. മുടിമണി.

ശിരൊരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A gem worn in the crest. മുടിമണി.

ശിരൊരുക്ക, ിന്റെ. *s.* Head-ache, pain or diseased affection of the head. തലകുത്ത, ശിരൊരൊഗം.

ശിരൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The hair of the head. തലമുടി.
ശിരൊരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* See ശിരൊരുക്.
ശിരൊലംകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A chaplet tied on the crown of the head, a head-dress.
ശിരൊപള്ളി, യുടെ. *s.* The crest or comb of the peacock.
ശിരൊവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A turban. തലപ്പാവ.
ശിരൊവെഷ്ടം, ന്റെ. *s.* 1. A turban. തലപ്പാവ. 2. a cap, &c.
ശിരൊവെഷ്ടി, യുടെ. *s.* A cover for the head. തൊപ്പി.
ശിരൊസ്ഥി, യുടെ. *s.* The skull. തലയൊട.
ശില, യുടെ. *s.* 1. A stone, a rock. കല്ല. 2. a flat stone. 3. an image, a statue of stone.
ശിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Gleaning ears of corn. കാലാപെറുക്കുക.
ശിലാജതു, വിന്റെ. *s.* 1. Bitumen, or rock-oil. ഭൂമി തൈലം. 2. red chalk.
ശിലാജിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* Bitumen.
ശിലാത്മജം, ത്തിന്റെ. *s.* Iron. ഇരിമ്പ.
ശിലാപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Storax or benzoin. കുന്തുരുക്ക മരം.
ശിലാമയം. *adj.* Made of stone. കല്ലുകൊണ്ട ചമച്ച.
ശിലാരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense, benjamin or olibanum. കുന്തുരുക്കം.
ശിലാലി, യുടെ. *s.* The name of a person who wrote on the art of dancing.
ശിലീ, യുടെ. *s.* 1. The timber of a door frame. കട്ടിള. 2. a transverse beam, or a beam or stone placed across the top of a post or pillar. 3. a small earth worm. ഞാഞ്ഞൂൽ.
ശിലീന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mushroom. കൂൺ. 2. the flower of the plantain tree. വാഴയുടെ പൂ.
ശിലീമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bee. വണ്ട. 2. an arrow. അമ്പ.
ശിലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Storax or benzoin. കുന്തുരുക്കമരം, ശൈലെയകം. *adj.* Like a stone or rock, as hard as, &c. കല്ലുപൊലുള്ള.
ശിലൊച്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.
ശില്പകാരൻ, ന്റെ. *s.* An artizan, a mechanic.
ശില്പകാരിക, യുടെ. *s.* An independant female artizan.
ശില്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An art, any manual or mechanical art. 2. happiness, pleasure. സന്തൊഷം.
ശില്പവെല, യുടെ. *s.* The trade or profession of an architect.
ശില്പശാല or ശില്പിശാല, യുടെ. *s.* A workshop, a manufactory. പണിപ്പുര.
ശില്പാശാരി, യുടെ. *s.* An artist, an artificer.
ശില്പി, യുടെ. *s.* An artist, an artificer, an artizan, an architect, a mechanic. ശില്പാശാരി.
ശില്പിശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A work or treatise on architecture and mechanical arts.
ശില്പിശാസ്ത്രി, യുടെ. *s.* An architect.
ശിവ, യുടെ. *s.* 1. The goddess DURGA or PÁRWATI. 2. the *Sami* tree, *Mimosa sumi.* (Rox.) 3. yellow myrobalan, *Terminalia chebula.* കടുക്കാ. 4. a jackall. കുറുക്കൻ. 5. emblic myrobalan. നെല്ലിക്കാ. 6. the mother of the twenty-second *Jaina.* 7. bellows. തുരുത്തി. 8. a furnace.
ശിവകം, ത്തിന്റെ. *s.* A post to which cows and calves are tied. കെട്ടുകുററി.
ശിവങ്കരം, &c. *adj.* Prosperous, auspicious, conferring happiness or good fortune. ശുഭകരം.
ശിവധാതു, വിന്റെ. *s.* The milk stone, opal or chalcedony. ഒരു വക കല്ല.
ശിവൻ, ന്റെ. *s.* The deity SIVA, the most formidable and perhaps the most popular of the *Hindu* triad, the adoration of which he is the object is of a more gloomy nature than that of the rest, and is the particular god of the *Tantricas*, or followers of the books called *Tantras.*
ശിവപുരക്കൎർ, റിന്റെ. *s.* The worshippers of SIVA or *Saivas.*
ശിവപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The capital of SIVA. 2. a temple dedicated to SIVA.
ശിവപുരാണം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of one of the 18 *Puránas.*
ശിവപെരൂർ, രിന്റെ. *s.* A name of *Trichoor.*
ശിവപുരി, യുടെ. *s.* The city *Benares.* കാശി.
ശിവഭക്തൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper, or votary of SIVA.
ശിവമതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper of SIVA.
ശിവമതം, ത്തിന്റെ. *s.* The worship or sect of SIVA.
ശിവമല്ലി, യുടെ. *s.* The *Æschynomine grandiflora.* വെളുത്ത എരിക്ക.
ശിവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Prosperity, happiness, pleasure. സുഭാഗ്യം. 2. auspiciousness, well being. ശുഭം. 3. final emancipation, eternal bliss. മുക്തി. 4. an auspicious planetary conjunction. 5. one of the astronomical periods termed *Yógas.* യൊഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 6. the phallic emblem of SIVA. ശിവലിംഗം. 7. the penis. 8. water. വെള്ളം. 9. quicksilver. രസം. 10. borax. പൊങ്കാരം. *adj.* Prosperous, happy, auspicious.
ശിവരാത്രി, യുടെ. *s.* The night preceding the new moon in the month of February celebrated among the *Saivas* by fasting and watching to the honor of SIVA.

ശിവലൊകം, ത്തിന്റെ. s. The paradise of SIVA.
ശിവവിപ്രൻ, ന്റെ. s. A *Saiva Brahman.*
ശിവക്ഷെത്രം, ത്തിന്റെ. s. A temple of SIVA.
ശിവിക, യുടെ. s. A palankeen, a litter. പല്ലക്ക.
ശിശിരകാലം, ത്തിന്റെ. s. The cold season. മഞ്ഞു ള്ളകാലം.
ശിശിരം, ത്തിന്റെ. s. Cold, the cold season. *adj.* Cold, frigid, chilly, freezing. തണുപ്പുള്ള.
ശിശിരത്തു, വിന്റെ. s. The cold season. മഞ്ഞുകാലം.
ശിശു, വിന്റെ. s. 1. A child, an infant, a babe. 2. the young of any animal, a calf, a pup, &c. 3. a pupil, a scholar. 4. a boy under eight years of age. ബാലകൻ.
ശിശുകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A porpoise. കൊഴമീൻ. 2. another fish resembling the porpoise. 3. a child, a young animal. കുട്ടി.
ശിശുക്രന്ദിയം, ത്തിന്റെ. s. A book or work treating of infantine or juvenile grievances.
ശിശുത്വം, ത്തിന്റെ. s. 1. Infancy, childhood, the period up to eight years of age. 2. boyhood, pupilage, the period before sixteen.
ശിശുനായകത്വം, ത്തിന്റെ. s. The government of a kingdom by a young prince during his minority.
ശിശുപാലൻ, ന്റെ. s. The sovereign of a country in the central part of *India* or *Chedi*, opposed to CRISHNA and slain by him: his death forms the subject of one of the *Hindu* epic poems called *Sisupála Badha*, by MÁGHA.
ശിശുമാരം, ത്തിന്റെ. s. 1. The gangetic porpoise. 2. a name or form of VISHNU. വിഷ്ണു.
ശിശ്നം, ത്തിന്റെ. s. The penis. ലിംഗം.
ശിശ്വിദാനം, &c. *adj.* 1. Innocent, virtuous. 2. guilty, sinful, wicked.
ശിഷ്ടജനം, ത്തിന്റെ. s. Good people. *adj.* Good, virtuous.
ശിഷ്ടൻ, ന്റെ. s. 1. A pious man. 2. an obedient, docile person.
ശിഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Obedient, docile. 2. ordered, commanded, disciplined, trained. 3. remaining, rest. *s.* Rest, remainder, what is left.
ശിഷ്ടി, യുടെ. s. 1. An order or command. ആജ്ഞ. 2. ruling, commanding.
ശിഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To remain, to be left.
ശിഷ്ടിപ്പു, ിന്റെ. s. 1. The remainder, remnant, rest, leavings. 2. balance, what is left, what remains over and above.
ശിഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To leave, to spare, to preserve.

ശിഷ്യത്വം, ത്തിന്റെ. s. Pupilage, the state of being a scholar.
ശിഷ്യൻ, ന്റെ. s. 1. A disciple, a catechumen, a pupil, a scholar. 2. a servant, a boy.
ശിഷ്യപ്രവൃത്തി, യുടെ. s. The duty of a scholar, pupil, &c.
ശിക്ഷ, യുടെ. s. 1. Discipline, instruction, learning, study, acquisition of knowledge. അഭ്യാസം. 2. training. 3. punishment, correction, chastisement. 4. putting to death. 5. modesty, good, well. 6. one of the six *Védángas* or sciences attached to the *Védas;* the proper pronunciation of the vocal sounds which occur in them as explained by *Pánini.* ശിക്ഷകഴിക്കുന്നു, To punish, to chastise, to flog, to beat.
ശിക്ഷയാകുന്നു, യി, വാൻ. v. n. To be prepared.
ശിക്ഷയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To prepare, to mend. 2. to clean, to make smart. Also ശിക്ഷ വരുത്തുന്നു.
ശിക്ഷാരക്ഷ, യുടെ. s. Punishment, and protection, the prerogatives of a king, lord, &c.
ശിക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. 1. To exercise, to discipline, to teach, to instruct, to train. 2. to chastise, to castigate, to punish, to correct. 3. to kill. ശിക്ഷിച്ചുകളയുന്നു, To punish, to put to death.
ശിക്ഷിതൻ, ന്റെ. s. 1. A skilful, clever, conversant person, a learned man. വിദഗ്ധൻ. 2. a man who has been punished.
ശിക്ഷിതം, &c. *adj.* 1. Skilful, clever, conversant. 2. modest, diffident. 3. tamed, trained (as an animal.) 4. docile. 5. studied, learned. 6. punished, chastised.
ശിക്ഷിതാ, വിന്റെ. s. 1. An instructor, a teacher. 2. a trainer. അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ശീകരം, ത്തിന്റെ. s. 1. Thin rain, or rain driven by wind. ചാറൽമഴ. 2. a drop of water. വെള്ളത്തുള്ളി.
ശീഘ്രഗതി, യുടെ. s. Going quick or expeditiously.
ശീഘ്രഗാമി, യുടെ. s. A quick or expiditious walker. വെഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ.
ശീഘ്രത, യുടെ. s. Speed, velocity, expedition, quickness.
ശീഘ്രം, ത്തിന്റെ. s. Speed, velocity, expedition, diligence, promptitude, haste. *adj.* Quick, speedy. *adv.* Quickly, speedily, swiftly.
ശീട്ടു, ിന്റെ. s. A note, a bill, a *chit* or note of hand, a small letter.
ശീതകൻ, ന്റെ. s. 1. A lazy man, one who is dilatory or dull, cold, apathetic. മടിയൻ. 2. one devoid of care or anxiety.

ശീതകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cold weather or the cold season, winter.

ശീതജം. *adj.* Produced in the cold season. തണുപ്പു കാലത്ത ഉണ്ടായ.

ശീതജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ague fever.

ശീതഭീരു, വിന്റെ. *s.* Arabian jasmine, *Jasminum Zambac.* മുല്ല.

ശീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cold, coldness, chilliness. തണു പ്പ. 2. water. വെള്ളം. 3. cold weather, the dewy or cold season. മഞ്ഞകാലം. 4. a small tree, *Cordia myxa.* നറുവരി. 5. the sandal tree. *adj.* 1. Cold, chilly, frigid. തണുപ്പുള്ള. 2. idle, lazy. മടിയുള്ള. 3. cold, dull, apathetic, stupid. മൂഢതയുള്ള. 4. decocted, boiled.

ശീതരശ്മി, യുടെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ശീതശിവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sort of resin, *Storax benzoin.* കുന്തുരുക്കം. 2. rock salt. ഇന്തുപ്പ. 3. a kind of fennel, *Anethum sowa.* 4. a fragrant wood from which a perfume is prepared. ചെലെയകം.

ശീതളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Coldness, cold. തണുപ്പ. 2. green vitriol. 3. storax. 4. sandal. 5. white sandal. വെ ള്ളചന്ദനം. 6. a lotus. താമര. 7. a pearl. മുത്ത. 8. the root of the *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം. 9. a plant, *Marsilea quadrifolia.* 10. the moon. ചന്ദ്രൻ. 11. the smooth-leaved Myxa, *Cordia myxa.* നറുവരി. 12. crude camphor. കൎപ്പൂരം. 13. the *Champaca* tree, *Michelia champaca.* ചെമ്പകം.

ശീതാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A species of paralysis.

ശീതാംശു, വിന്റെ. *s.* 1. Camphor. കൎപ്പൂരം. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ശീതാലു. *adj.* 1. Cold, shivering, shrinking from cold. കുളിരുള്ള. 2. lazy, idle. മടിയുള്ള.

ശീതി, യുടെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ശീധു, വിന്റെ. *s.* Rum, distilled from molasses.

ശീമ, യുടെ. *s.* A district, a country, a kingdom: by adopted use, and without any word prefixed, it denotes Europe.

ശീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Thin, small, slender. ലൊലമായു ള്ള. 2. wasted, decayed, withered. ശുഷ്കിച്ച.

ശീൎഷകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A helmet. തലക്കൊരിക. 2. the skull. തലയൊട. 3. judgment, award, sentence, the fruit or result of judicial investigation. തീൎപ്പ.

ശീൎഷഛെദ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who merits death by decapitation. തലവെട്ടി കൊല്ലപ്പെടെണ്ടുന്നവൻ.

ശീൎഷണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A helmet. തലക്കൊരിക. 2. clean and unentangled hair.

ശീൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The head. തല.

ശീല, യുടെ. *s.* 1. Cloth in general. 2. the small piece of cloth concealing the privities of men.

ശീലക്കെട,ിന്റെ. *s.* 1. Ill-nature, bad disposition, misconduct, ill-behaviour. 2. want of practice, inexperience, inexpertness.

ശീലഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* Good conduct, good behaviour.

ശീലത്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloth of various kinds.

ശീലദൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Misconduct, ill-behaviour, evil disposition. *adj.* Unfortunate.

ശീലപ്പെൻ, നിന്റെ. *s.* A body louse.

ശീലഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Difference or change of conduct.

ശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Temper, disposition, habit, nature, quality, property. 2. good conduct, steady observance of morals. 3. experience, practice, use. 4. aptness.

ശീലവാൻ, ന്റെ. *s.* A person of a good or amiable disposition.

ശീലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To accustom one's-self to a thing, to practice, to learn, to become acquainted with, to exercise (as the memory.)

ശീലിതം, &c. *adj.* Skilled, learned, conversant, exercised. ശീലിക്കപ്പെട്ട.

ശീലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To teach, to train, to accustom another to any thing.

ശില്ല, ലിന്റെ. *s.* A stanza.

ശുകതരുണി, യുടെ. *s.* A female parrot.

ശുകനാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Bignonia Indica*, the flowers being compared to a parrot's beak. പലകപ്പയ്യാനി.

ശുകൻ, ന്റെ. *s.* The son of VYÁSA, the author and narrator of the *Bhagavat*, the minister of *Rávana.*

ശുകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A parrot. കിളി. 2. the *Sirisha* tree. 3. a plant. 4. a drug and perfume. 5. cloth, clothes. വസ്ത്രം. 6. the ends or hem of a cloth. വസ്ത്രത്തി ന്റെ കര. 7. a turban, a helmet. തലപ്പാവ. 8. a tree, *Bignonia Indica.*

ശുക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Sorrow, grief, distress, regret. ദുഃഖം. 2. calamity, affliction.

ശുക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sour gruel. 2. vinegar, acid or any acid preparation. കാടി, പുളിപ്പ. 3. harshness. പ രുപ്പ. *adj.* 1. Sour. പുളിയുള്ള. 2. pure, clean. ശുചി യുള്ള. 3. harsh, hard. പാരുഷ്യം.

ശുക്തി, യുടെ. *s.* 1. A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി. 2. a conch. 3. a small shell. 4. a cockle.

ശുക്തിക, യുടെ. *s.* A pearl oyster. മുത്തുച്ചിപ്പി.

ശുക്തിജം, ത്തിന്റെ. *s.* A pearl. മുത്ത.

ശുക്തിമാൻ, ന്റെ. *s.* One of the seven principal mountains or mountainous ranges of *India*.

ശുക്രക്കണ്ണ, ിന്റെ. *s.* A squint-eye.

ശുക്രക്കണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* A squint-eyed man.

ശുക്രക്കണ്ണി, യുടെ. *s.* A spuint-eyed woman.

ശുക്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. The planet *Venus*, or its regent, the son of *Bhrigu* and preceptor of the *Daityas* or Titans. 2. the name of a month, *Jyésht'ha*, (April—May). 3. a name of fire. അഗ്നി.

ശുക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Semen virile. 2. a morbid affection of the *iris*, change of colour, ulceration, &c. accompanied with imperfect vision.

ശുക്രവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Friday. വെള്ളിയാഴ്ച.

ശുക്രശിഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A demon, a titan, a powerful being opposed to the gods. അസുരൻ.

ശുക്ല, യുടെ. *s.* 1. Clayed or candied sugar. ഉണ്ടശൎക്കര, പഞ്ചസാര. 2. a name of SARASWATI. സരസ്വതി. 3. the third year in the *Hindu* cycle of sixty. 4. a plant or white orris root. വെളുത്ത വയമ്പ.

ശുക്ലപതനം, ത്തിന്റെ. *s.* The voluntary discharge of semen.

ശുക്ലപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The bright lunar fortnight, or the first 15 days from new to full moon. വെളുത്ത പക്ഷം.

ശുക്ലപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A white species of amaranth, *Gomphrœna globosa.* വെളുത്ത വാടാമല്ലിക. 2. a species of jasmine, *Jasminum pudescens.*

ശുക്ലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White, the colour. വെളുപ്പ. 2. one of the astronomical *Yógas*. 3. a disease of the cornea, opacity, albugo. 4. silver. വെള്ളി. 5. semen virile. ബീജം. *adj.* White, of a white colour. വെളുത്ത. ശുക്ലം പൊട്ടുന്നു, ശുക്ലം പുറപ്പെടുന്നു, Dark fleshy spots to form on the cornea of the eye.

ശുക്ലവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The colour white. വെളുപ്പ.

ശുക്ലസ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Gonorrhœa.

ശുക്ലക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease.

ശുക്ലാംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* White cloth, or white raiment. വെളുത്ത വസ്ത്രം.

ശുചി, യുടെ. *s.* 1. Purification, mental or corporeal purity. ശുദ്ധി. 2. the colour white, whiteness. വെളുപ്പ. 3. a name of fire. അഗ്നി. 4. mental purity, virtue, goodness. 5. accuracy, correctness. 6. the passion or sentiment of love. ശൃംഗാരരസം. 7. the month *A'shadha*. 8. a faithful and tried minister and friend. *adj.* 1. Pure, pious, free from passion or vice. 2. white. 3. clean, cleansed, purified. 4. correct, free from fault or error. 5. delicate, nice, elegant.

ശുചികരം, ത്തിന്റെ. *s.* Purification by ablution, &c. purgation. *adj.* Purifying, purgative.

ശുചികരസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A place of purification. 2. purgatory, an adopted phrase.

ശുചികരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To purify, to make pure. ശുദ്ധമാക്കുന്നു.

ശുണ്ഠി, യുടെ. *s.* 1. Dry ginger. ചുക്ക. 2. anger, peevishness. കോപം.

ശുണ്ഠിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A very angry passionate person. കോപി. 2. a peevish, irritable, petulent fellow.

ശുണ്ഡ, യുടെ. *s.* 1. A tavern. മദ്യംവില്ക്കുന്നസ്ഥലം. 2. spirituous liquor. മദ്യം. 3. an animal called the water elephant, the hippopotamus perhaps. 4. an elephant's proboscis or trunk. തുമ്പിക്കൈ. 5. the exudation from an elephant's temples.

ശുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An elephant's trunk or proboscis. തുമ്പിക്കൈ. 2. dust, powder.

ശുദ്ധകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrament, a holy rite.

ശുദ്ധജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Pure or clean water. നല്ല വെള്ളം.

ശുദ്ധത, യുടെ. *s.* 1. Holiness, purity. 2. simpleness, foolishness, want of wisdom, indiscretion.

ശുദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A holy, innocent man. 2. a simpleton.

ശുദ്ധബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Simplicity.

ശുദ്ധഭൂമി, യുടെ. *s.* Clear ground, sacred ground.

ശുദ്ധഭോഷ്ക, ിന്റെ. *s.* An utter falsehood.

ശുദ്ധമനസ്സ, ിന്റെ. *s.* A pure mind.

ശുദ്ധമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be or become clean, pure, clean. 2. to be holy.

ശുദ്ധമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To cleanse, to purify, to clear. 2. to sanctify, to make holy, to hallow.

ശുദ്ധം, &c. *adj.* 1. Holy, pure, purified, clean, cleansed. 2. faultless, correct. 3. entire, complete, perfect, unmingled, simple, innocent. 4. white. 5. silly, not wise. *adv.* Entirely, completely, wholly, perfectly.

ശുദ്ധവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Approved occupation. 2. work well or completely done.

ശുദ്ധശൂന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Utter destruction. ശുദ്ധശൂന്യമാക്കുന്നു, To destroy or annihilate completely.

ശുദ്ധാനുമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A figure of rhetoric.

ശുദ്ധാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A seraglio, a Haram. 2. the private or women's appartments in the palace of a prince. 3. the king's wife or concubine.

ശുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Holiness, purity, purification. 2. cleanness, cleansing, cleaning. 3. correction, correctness. 4. evacuation of the bowels. ശുദ്ധിചെയ്യുന്നു, ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു, To cleanse, to clean, to purify.
ശുദ്ധികരം, *adj.* Cleansing, purifying.
ശുദ്ധിമൽ. *adj.* Holy, pious.
ശുദ്ധിമാൻ, ന്റെ. *s.* A holy or pious person, a saint. ശുദ്ധമുള്ളവൻ.
ശുദ്ധീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sanctification, purification, holiness, sanctity. 2. the purifying influence, the medium or author of obtaining moral purity.
ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To sanctify, to make holy, to consecrate. 2. to purify, to cleanse.
ശുദ്ധൊദനൻ, ന്റെ. *s.* A proper name.
ശുദ്ധൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pure or clean water. ശുദ്ധജലം.
ശുനകൻ, ന്റെ. *s.* A dog. നാ.
ശുനാസീരൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
ശുനീ, യുടെ. *s.* A bitch. പെൺപട്ടി.
ശുഭകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* An auspicious ceremony.
ശുഭകൃത്ത, ിന്റെ. *s.* The thirty-sixth year in the *Hindu* cycle of sixty.
ശുഭഗതി, യുടെ. *s.* Bliss, beatitude, glory.
ശുഭഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An auspicious planet, as *Mars*, *Jupiter* and *Venus*.
ശുഭദന്തി, യുടെ. *s.* 1. The female elephant of the N. W. quarter. 2. a woman with beautiful teeth.
ശുഭദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A holy or festival day, a good, happy, auspicious or propitious day.
ശുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Welfare, happiness, good, good fortune, auspiciousness, prosperity. 2. any auspicious ceremony. 3. one of the astronomical *Yôgas*. 4. a valedictory expression, farewell, &c. *adj.* 1. Happy, well, right, fortunate, auspicious, prosperous. 2. handsome, beautiful. 3. splendid, shining. ശുഭകാൎയ്യം, A good or happy thing. *adv.* Happily, prosperously.
ശുഭംയു, വിന്റെ. *s.* A happy, fortunate, prosperous person. അഭ്യുദയയുക്തൻ.
ശുഭവാക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. A valediction, a kind salutation. 2. a kind word or expression.
ശുഭസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An auspicious position of a planet.
ശുഭാത്മിക, യുടെ. *s.* A valediction, a kind salutation.
ശുഭാന്വിതം, &c. *adj.* Happy, prosperous, fortunate.
ശുഭാവഹം, &c, *adj.* Happy, prosperous, fortunate.
ശുഭാശുഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Good and evil; better and worse.
ശുഭ്രത, യുടെ. *s.* 1. Whiteness. വെളുപ്പ. 2. purity, pureness. നിൎമ്മലത.
ശുഭ്രദന്തി, യുടെ. *s.* 1. The female elephant of the N. W. quarter. 2. a woman with white teeth.
ശുഭ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A person of dignity, consequence. തെജസ്വി. 2. a man of splendour or celebrity.
ശുഭ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White, the colour. വെളുപ്പ. 2. purity, cleanness. ശുദ്ധി. 3. sandal. ചന്ദനം. 4. talc. അഭ്രം. 5. silver. വെള്ളി. *adj.* 1. White. 2. pure, clean. 3. shining.
ശുഭ്രവസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A white or clean cloth. വെളുത്ത വസ്ത്രം.
ശുഭ്രാംശു, വിന്റെ. *s.* 1. The moon, from her white rays. ചന്ദ്രൻ. 2. camphor. കൎപ്പൂരം.
ശുംഭത്ത. *adj.* 1. Shining, splendid. ശൊഭയുള്ള. 2. beautiful, handsome. കൌതുകമുള്ള.
ശുല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Toll, duty, customs or taxes levied at ferries or passes. ചുങ്കം. 2. a present made by the bridegroom to the bride at the time of bringing her home to his family. 3. money given to the parents of the bride. 4. money given at the purchase of any thing to ratify the bargain. 5. the profits of household labour, employment of domestic utensils, care of milch cattle, preservation of ornaments, superintendance of servants, &c. when considered as the perquisite of the wife and her own legal property.
ശുല്ബഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A powdered preparation of copper. ചെമ്പുഭസ്മം.
ശുല്ബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Copper. ചെമ്പ. 2. a rope, a cord, a string. കയറ. 3. a sacrificial observance. 4. institute, law.
ശുശ്രൂഷ, യുടെ. *s.* Service, serving, ministry, ministering. ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു, To serve, to minister to.
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A servant, a minister.
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To serve, to minister to.
ശുഷി, യുടെ. *s.* 1. A hole, a chasm. 2. drying. ഉണക്കം. 3. the hollow or groove in the fang of a snake. ശുഷിയിടുന്നു, To make a hole.
ശുഷിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, a vacuity, a chasm. 2. a wind instrument. *adj.* Perforated, bored, pierced, full of holes or spaces.
ശുഷ്കകാഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* Dried firewood, fuel. ഉണക്കവിറക.
ശുഷ്കതരു, വിന്റെ. *s.* A tree that is dried up.
ശുഷ്കദരിദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A miserably poor man.

ശുഷ്കപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A dry leaf. ഉണക്കില, കരികില.

ശുഷ്കമാംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dry flesh. ഉണക്കിറച്ചി. 2. dried meat.

ശുഷ്കം, *adj.* Dry, dried. ഉണങ്ങിയ.

ശുഷ്കവ്രണം, ത്തിന്റെ. *s.* A scar, a sicatrised sore. ഉണങ്ങിയ വ്രണം.

ശുഷ്കാന്തി, യുടെ. *s.* Diligence, strenuous effort; endeavour, zeal, attention.

ശുഷ്കാന്തിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A diligent, strenuous, zealous person.

ശുഷ്കാന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be diligent, to use effort, to be intent on, to be zealous.

ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* See the last.

ശുഷ്കാന്തിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To stir up, to encite, to urge forward, to encourage, to stimulate.

ശുഷ്കിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To grow thin, lean. മെലിയുന്നു. 2. to dry, to wither. ഉണങ്ങുന്നു.

ശുഷ്മലൻ, ന്റെ. *s.* A man of a lecherous disposition.

ശുഷ്മാ, വിന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. light, lustre. ശോഭ. 3. ability, strength, power, prowess. ബലം.

ശൂകകം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley, or a bearded kind of wheat resembling it. യവം, ഒകുള്ള ധാന്യം.

ശൂകകീടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A caterpillar. പുഴു. 2. a scorpion. തേൾ.

ശൂകധാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley or any bearded corn resembling it. ഒകുള്ള ധാന്യം.

ശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The awn or beard of barley or paddy. നെല്ലിന്റെ ഒക. 2. compassion, clemency, tenderness. കരുണ.

ശൂകരം, ത്തിന്റെ. *s.* A hog. പന്നി.

ശൂകശിംബി, യുടെ. *s.* Cowhage, *Carpopogon* or *dolichos pruriens.* നായ്ക്കുരണ.

ശൂദ്ര, യുടെ. *s.* A woman of the *Súdra* tribe. ശൂദ്രസ്ത്രീ.

ശൂദ്രധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The duty of the *Súdra* tribe, the service of the other three.

ശൂദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A *Súdra*, a man of the fourth or servile tribe, said to have sprung from the feet of Brahma. അടിജൻ.

ശൂദ്രി, യുടെ. *s.* A woman of the *Súdra* tribe, or the wife of a *Súdra.* ശൂദ്രസ്ത്രീ.

ശൂന്യഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An empty or desolate house, one long shut up and neglected. ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭവനം.

ശൂന്യപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* A desert, a waste country, an uninhabited place.

ശൂന്യമന്ദിരം, ത്തിന്റെ. *s.* A desolate house, a ruined town, &c. നശിച്ചവീട.

ശൂന്യമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be destroyed, to be annihilated, to be or lie waste.

ശൂന്യമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To make void, to reduce to nothing, to annihilate, to destroy. നശിപ്പിക്കുന്നു.

ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു, ന്നു, പ്പാൻ. *v. n.* To be void, to be or lie waste.

ശൂന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Emptiness, nothingness, nothing. 2. a vacuum, a waste. 3. desolation, destruction. 4. sky, æther. 5. a dot, a spot. 6. a cypher. 7. enchantment, sorcery, magic, witchery, witchcraft. *adj.* 1. Empty, void, blank, vacant. 2. lonely, desert, waste, uninhabitated.

ശൂന്യവാദി, യുടെ. *s.* A *Sangata*, a sceptic, an atheist, one of a class said to have risen out of the followers of *Sancarácharya*; they deny the immortality of the soul, the existence of any God or spiritual being, and appear to have a great resemblance to the *Cartesians*, to whom they were a few centuries anterior in origin. നാസ്തികൻ.

ശൂന്യാവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* A lonely or desert abode.

ശൂര, യുടെ. *s.* A valiant or brave woman.

ശൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An esculent root, *Arum campanulatum.* (Rox.) 2. the name of a tree, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയാനി.

ശൂരത, യുടെ. *s.* Courage, prowess, heroism, bravery, valour, valiantness.

ശൂരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A hero, a valiant or brave man. ശൌൎയ്യവാൻ. 2. the proper name of a giant. 3. a lion. 4. a boar.

ശൂൎപ്പകൻ, ന്റെ. *s.* A demon, the enemy of Cáma-déva.

ശൂൎപ്പകാരാതി, യുടെ. *s.* A name of Cáma or *Cupid.* കാമദെവൻ.

ശൂൎപ്പക്രിയ, യുടെ. *s.* The act of winnowing corn.

ശൂൎപ്പനഖ, യുടെ. *s.* The sister of the *Daitya Rávana*, whose nails are said to have been as large as a winnowing basket. രാവണന്റെ സൊദരി.

ശൂൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A winnowing basket.

ശൂൎമ്മി, യുടെ. *s.* 1. An iron image. 2. an anvil.

ശൂല, യുടെ. *s.* 1. A disease, as colic, &c. 2. an instrument used for putting criminals to death, an impaling stake.

ശൂലനൊവ, ിന്റെ. *s.* A sharp pain in the belly, as colic, &c.

ശൂലപാണി, യുടെ. *s.* A name of SIVA whose weapon is a trident. ശിവൻ.

ശൂലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sharp pain in general, or especially in the belly, as colic, &c. 2. a weapon, especially a trident, a pike, a dart. 3. the spear on the top of a banner or ensign. കൊടിക്കന്തം. 4. an astronomical *Yóga.* യൊഗം. 5. an iron pin or spit. 6. an impaling stake, or instrument used for putting criminals to death. കഴു.

ശൂലരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease, as colic, &c.

ശൂലരൊഗി, യുടെ. *s.* A person afflicted with the above disease.

ശൂലാകൃതം. *adj.* Roasted on a spit, (as meat.) ഇരുമ്പുകൊലിന്മെൽ കൊൎത്ത ചുട്ടത.

ശൂലായുധം, ത്തിന്റെ. *s.* A trident.

ശൂലാരൊപണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the next.

ശൂലാരൊഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Impaling, impalement. കഴുവെറുക.

ശൂലി, യുടെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. CÁMADÉVA.

ശൂല്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Hissing.

ശൂല്യം, &c. *adj.* 1. Roasted on a spit. കൊലിന്മെൽ കൊൎത്ത ചുട്ടത. 2. deserving impalement. കഴുവിനു യൊഗ്യമായുള്ള.

ശൃഗാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A jackall. നരി. 2. a coward. a poltroon. 3. a rogue, a cheat. വഞ്ചകൻ. 4. an ill-natured or harsh speaking man. ദുർഭാഷകൻ.

ശൃഗാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A jackall. നരി. 2. the name of a demon.

ശൃംഖല, യുടെ. *s.* 1. A belt or chain worn round a man's body. പുരുഷന്റെ ഉടഞ്ഞാൺ. 2. a chain or fetter in general. ചങ്ങല. 3. a chain for confining an elephant. ആനച്ചങ്ങല.

ശൃംഖലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A young camel with wooden rings or clogs on its feet. ഒട്ടകക്കുട്ടി.

ശൃംഖലിതം, &c. *adj.* Bound, chained, fettered, captive. ചങ്ങല കൊണ്ട ബന്ധിക്കപ്പെട്ട.

ശൃംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The horn of any animal. കൊമ്പ. 2. a horn or trumpet. കുഴൽ. 3. a mark, a sign. അടയാളം. 4. the top of a mountain. കൊടുമുടി. 5. a syringe. വസ്തി. 6. sovereignty. പ്രഭുത്വം. 7. dignity, elevation. ശ്രെഷ്ഠത.

ശൃംഗാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A place where four roads or streets meet. നാല്കുവലവഴി.

ശൃംഗാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The passion or sentiment of love, as an object of poetical description, or dramatic representation. 2. ornament, decoration, embellishment. അലങ്കാരം. 3. beauty. സൌന്ദൎയ്യം. 4. coition, copulation. 5. marks made with red lead on an elephant's head and trunk by way of ornament. 6. cloves. 7. fragrant powder for the dress or person.

ശൃംഗാരയൊനി, യുടെ. *s.* The Indian *Cupid* or CÁMA. കാമൻ.

ശൃംഗാരരസം, ത്തിന്റെ. *s.* The sentiment of love, happy or successful love.

ശൃംഗാരവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Decoration, embellishment.

ശൃംഗാരി, യുടെ. *s.* 1. An empassioned lover. 2. dress, decoration. 3. an elephant. ആന.

ശൃംഗാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To adorn, to decorate.

ശൃംഗി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal plant. ഇടവകം. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. a tree. വൃക്ഷം. 4. an elephant. ആന. 5. any horned animal. കൊമ്പുള്ള മൃഗം. 6. a medicinal tree. അതിവിടയം. 7. a sort of sheat fish. പെരുന്തലമീൻ.

ശൃംഗിണി, യുടെ. *s.* A cow of a good breed. നല്ല വക പശു.

ശൃംഗിവെരം, ത്തിന്റെ. *s.* Dry ginger, ചുക്ക.

ശൃംഗിവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dill seed, a sort of fennel, *Anethum graveolens* or *sowa.* ശതകുപ്പ.

ശൃംഗികനകം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold for ornaments.

ശൃതജലം, ത്തിന്റെ. *s.* Boiled water. വെന്ത വെള്ളം.

ശൃതം. *adj.* Boiled, (water, milk, ghee, &c.) വെന്ത. *s.* Decoction. കഷായം.

ശൃതാംഭസ്, ിന്റെ. *s.* Decoction. കഷായം.

ശെഖരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To collect, to bring things properly together, to provide.

ശെഖരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A garland of flowers, &c. worn on the crown of the head, a chaplet. ശിരൊലങ്കാരം. 2. a crest or crown. മുടി. 3. an assemblage, an assembly or gathering together. 4. preparation. 5. collection. 6. side, party.

ശെഖരികം, ത്തിന്റെ. *s.* The rough Achyranthes, *Achyranthes aspera.* വലിയ കടലാടി.

ശെഖരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To collect things or persons together, to assemble. 2. to heap or pile up. 3. to prepare or make ready, to provide.

ശെഖരിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Preparing, bringing together. 2. collection, heap.

ശെഖരിപ്പുമുതൽപിടി, യുടെ. *s.* A Government treasurer.

ശെതം, &c. *adj.* White. വെളുത്ത.
ശെഫസ്,ിന്റെ. *s.* The penis. ലിംഗം. also ശെഫം, ശെപസ്, ശെഫം.
ശെഫാലിക, യുടെ. *s.* A flower, *Nycthanthes arbor-tristis.*
ശെമുഷി, യുടെ. *s.* Intellect, understanding, ബുദ്ധി.
ശെലു, വിന്റെ. *s.* The name of a small tree, *Cordia myxa.* നറുവരി.
ശെവധി, യുടെ. *s.* A treasure or *Nidhi* as belonging to Cubéra the god of wealth. നിധി.
ശെഷക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A survivor, a relative.
ശെഷക്കാരി, യുടെ. *s.* A female relative.
ശെഷക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* Survivors.
ശെഷക്രിയ, യുടെ. *s.* Funeral rites or ceremonies.
ശെഷൻ, ന്റെ. *s.* The king or chief of the serpent race, as a large snake with a thousand heads considered at once the couch and canopy of Vishnu, and the upholder of the world which rests on one of his heads. അനന്തൻ. 2. a name of Baladéva. ബലഭദ്രൻ.
ശെഷം. *part. & postpos.* After, after that, afterwards, moreover.
ശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The remainder, what remains. as in division in arithmetic, 44 divided by 8 the quotient is 5 and the remainder 4. 2. leavings, the rest, balance, residence. 3. what is left, omitted or rejected.
ശെഷി, യുടെ. *s.* 1. Ability, power, capability. പ്രാപ്തി. 2. use, subjection.
ശെഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To remain, to be left. 2. to survive. ശെഷിച്ചിരിക്കുന്നു, To survive.
ശെഷിപ്പ,ിന്റെ. *s.* The remainder, remnant, rest, leavings, balance, what is left, what remains over and above.
ശെഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To leave, to suffer to remain, to spare, to preserve.
ശെഷിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be able, to be capable of, to be adequate to.
ശൈഖരികം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Achyranthes aspera.* വലിയകടലാടി.
ശൈഖരിണം, ത്തിന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.
ശൈത്യം. *adj.* Cold, fresh. *s.* A cold. തണുപ്പ.
ശൈഥില്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Looseness, laxity, flaccidity, flabbiness. 2. langour, inertness, feebleness. 3. liberty.
ശൈനകൻ, ന്റെ. *s.* A proper name.
ശൈബ്യ, യുടെ. *s.* One of the wives of Crishna. കൃഷ്ണന്റെ ഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി.
ശൈലകന്യ, യുടെ. *s.* A name of Párwati. പാൎവ്വതി.
ശൈലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fragrant grass which grows on the hills. മലയിരുവെലി. 2. storax or benzoin.
ശൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. storax. 3. bitumen. *adj.* 1. Mountainous, mountaineer, &c. 2. stony, rocky.
ശൈലനന്ദിനി, യുടെ. *s.* A name of Párwati. പാൎവ്വതി.
ശൈലവാസി, യുടെ. *s.* 1. A mountaineer, a savage, a barbarian. 2. a lion, a tiger, &c. സിംഹം, ഇത്യാദി.
ശൈലാടൻ, ന്റെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. a mountaineer, a savage, a barbarian.
ശൈലാധിവാസൻ, ന്റെ. *s.* A mountaineer, a savage, a barbarian.
ശൈലാലയൻ, ന്റെ. *s.* A name of Siva. ശിവൻ.
ശൈലാലി, യുടെ. *s.* An actor, a dancer, a tumbler, &c. ചാക്കിയാർ.
ശൈലൂഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. An actor, a dancer, a tumbler, &c. നാട്യൻ. 2. a rogue, a cheat. വഞ്ചകൻ. 3. the master of a band, or one who beats time. താളംപിടിക്കുന്നവൻ.
ശൈലൂഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Acting, dancing, tumbling. നാട്യം.
ശൈലെയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fragrant resin. (Storax or benzoin.) 2. a vegetable perfume, commonly *Mura.*
ശൈലെയി, യുടെ. *s.* A name of Párwati. പാൎവ്വതി.
ശൈല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Hardness, stoniness. കടുപ്പം.
ശൈവക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper of Siva.
ശൈവൻ, ന്റെ. *s.* A worshipper of Siva.
ശൈവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of one of the 18 *Puránas.* പതിനെട്ടുപുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. the worship or sect of Siva. 3. that which relates to Siva. *adj.* Relating or appertaining to Siva.
ശൈവലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of an aquatic plant, *Vallisneria octandra.*
ശൈവലിനി, യുടെ. *s.* A river in general. നദി.
ശൈവാദ്ധ്യഗമജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A scholar, a man completely versed in any science.
ശൈവാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of an aquatic plant. പായൽ.
ശൈശവം, ത്തിന്റെ. *s.* Infancy, childhood, pupilage, the period under sixteen.
ശൈഷ്യോപാദ്ധ്യായിക, യുടെ. *s.* Instruction of youth, tuition. അഭ്യസിപ്പിക്കുക.
ശൈക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A young *Brahman* in his novi-

ciate, one who has began to read the *Védas.*

ശൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Grief, sorrow, affliction. ദുഃഖം.

ശൊകിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To regret, to grieve, to sorrow. ദുഃഖിക്കുന്നു.

ശൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorrow, grief, grieving. ദുഃഖം.

ശൊചിഷ്കെശൻ, ന്റെ. *s.* Fire or its deity. അഗ്നി.

ശൊചിസ്, സ്സിന്റെ. *s.* Light, lustre, radiance, flame. ശൊഭ, രശ്മി, ജ്വാല.

ശൊച്യം. *adj.* Clean, pure, holy. ശുദ്ധം.

ശൊഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fool, a blockhead. മൂഢൻ. 2. a sluggard, an idler. മടിയൻ. 3. a rogue, a cheat. വഞ്ചകൻ. 4. a low man, one of a degraded tribe or business. ഹീനൻ. 5. a villain, a criminal, a sinner. ദുഷ്ടൻ.

ശൊണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Crimson, the colour of the red lotus. 2. the *Sona* river in north *India*, which runs into the *Ganges* below *Patna.* ശൊണാറ. 3. the name of a flower, *Bignonia Indica.* 4. a red sort of sugar-cane. ചെങ്കരിമ്പ. 5. blood. രക്തം. *adj.* 1. Of a crimson colour, crimson. 2. red in the face from passion, &c.

ശൊണരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The ruby. ചുവന്നകല്ലു.

ശൊണവൎണ്ണ, യുടെ. *s.* See the following.

ശൊണാ, യുടെ. *s.* A woman red in the face, from passion. ശൊണവൎണ്ണ.

ശൊണാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Bignonia Indica.*

ശൊണിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. red, crimson. 3. saffron. *adj.* Red, crimson, purple.

ശൊണി, യുടെ. *s.* A woman red in the face from passion.

ശൊഠഘ്നി, യുടെ. *s.* Hog-weed, *Boerhavia diffusi-alata.* തമിഴാമ.

ശൊഥം, ത്തിന്റെ. *s.* Swelling, intumescence. വീക്കം.

ശൊധന, യുടെ. *s.* 1. Search, examination, research. 2. cleaning, cleansing, purifying. 3. correcting, freeing from faults or errors. 4. the refining of metals. 5. trial, test. 6. subtraction (in arithmetic.) 7. fœces, ordure, evacuation by stools. ശൊധന ചെയ്യുന്നു, To examine, to search, &c. used in all the meanings of the word, ശൊധന. ശൊധന കഴിക്കുന്നു, To search, to examine in a peculiar or artful way, to elicit truth, to detect delinquency, or to try character. ശൊധനകൊടുക്കുന്നു, To permit an examination.

ശൊധനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An examiner, a searcher, a scrutator, an officer of Government.

ശൊധനക്കൊൽ, ലിന്റെ. *s.* A probe.

ശൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* See ശൊധന.

ശൊധനി, യുടെ. *s.* A broom. ചൂല്.

ശൊധനീയം, &c. *adj.* 1. To be examined. 2. to be cleansed or purified. 3. to be corrected. ശൊധനചെയ്യപ്പെടെണ്ടുന്നത.

ശൊധിതം, &c. *adj.* 1. Examined. ശൊധന ചെയ്യപ്പെട്ട. 2. cleaned, cleansed. 3. strained. 4. refined. 5. corrected.

ശൊദ്ധ്യം, &c. *adj.* 1. To be examined. ശൊധന ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള. 2. to be cleansed, purified. 3. to be corrected.

ശൊഫഘ്നി, യുടെ. *s.* The spreading hog-weed, *Boerhavia diffusa.* തമിഴാമ.

ശൊഫം, ത്തിന്റെ. *s.* Intumescence, swelling. വീക്കം.

ശൊഭ, യുടെ. *s.* 1. Light, lustre, radiance, splendour, brilliancy, brightness. 2. beauty. 3. magnificence, pomp.

ശൊഭകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* The thirty-sixth year of the *Hindu* cycle of sixty.

ശൊഭകെട, ിന്റെ. *s.* 1. Dishonour, disgrace. 2. want of lustre, or splendour. 3. want of beauty. 4. unpropitiousness, inauspiciousness.

ശൊഭനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shining, splendour. 2. beauty, handsomeness. 3. propitiousness, auspiciousness. 4. the fifth astronomical *Yóga.* 5. a planet. 6. consummation of marriage, and the ceremony on that occasion. *adj.* 1. Beautiful, handsome. 2. shining, splendid. 3. propitious, auspicious, well, right.

ശൊഭാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Muringa* tree, the legumes, the blossoms and leaves of which are esculent, and the root of the young tree is used as a substitute for horse radish; in medicine the root is used as a rubefacient externally, as a stimulent internally, and the expressed oil of the seeds is employed to relieve arthritic pains, *Hyperanthera Moringa.* മുരിങ്ങ.

ശൊഭാരഹിതം. *adj.* Obscured, dimmed, darkened. ശൊഭയില്ലാത്ത.

ശൊഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To shine, to be or become splendid, &c.

ശൊഭിതം. *adj.* 1. Shining, splendid. 2. handsome, beautiful.

ശൊഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drying up, withering, wasting away, leanness. മെലിച്ചിൽ. 2. suction, sucking.

ശൊഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pulmonary consumption.

രാജയക്ഷ്മാവ. 2. drying up. 3. intumation, swelling. വീക്കം.

ശൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To wither, to dry up or be dried up; to lose the strength of the body; to be affected by pulmonary consumption, to waste or pine away, to grow lean or thin.

ശൊഷിതം, &c. *adj.* Dried up, withered, wasting away, affected by pulmonary consumption.

ശൊഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To make lean. 2. to cause to dry, to wither, to consume.

ശൊഷ്യം. *adj.* Lean, thin.

ശൌകം, ത്തിന്റെ. *s.* A flock of parrots. കിളിക്കൂട്ടം.

ശൌക്ലികെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

ശൌക്ല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Whiteness. വെളുപ്പ.

ശൌചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purification by ablution, &c. cleansing, cleaning. 2. the state or property of freedom from defilement, purity, cleanness. 3. easing nature. ശൌചം കഴിക്കുന്നു, ശൌചിക്കുന്നു, To cleanse, to wash.

ശൌണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* An intoxicated person. പാനമത്തൻ.

ശൌണ്ഡം, &c. *adj.* Drunk, intoxicated. മത്തം.

ശൌണ്ഡി, യുടെ. *s.* A distiller, a toddy drawer. ഝംഴവൻ.

ശൌണ്ഡികൻ, ന്റെ. *s.* A distiller, a vender of spirituous liquors.

ശൌണ്ഡീ, യുടെ. *s.* 1. Long pepper. തിപ്പലി. 2. another sort, *Piper chavya.*

ശൌദ്ധൊദനി, യുടെ. *s.* A name of BUDD'HA the founder of the *Baudd'ha* sect. ബുദ്ധമുനി.

ശൌരി, യുടെ. *s.* 1. A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു. 2. the planet *Saturn.* ശനി.

ശൌൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Strength, power, heroism, valour, prowess.

ശൌൎയ്യവാൻ, ന്റെ. *s.* A hero, a brave, valiant man.

ശൌല്കൻ, ന്റെ. *s.* A superintendant of tolls or customs, a custom-house officer. ചുങ്കം വിചാരിപ്പുകാരൻ.

ശൌല്കികെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

ശൌല്ബികൻ, ന്റെ. *s.* A coppersmith. ചെമ്പുകൊട്ടി.

ശ്ച്യൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* Sprinkling, pouring forth, aspersion. ഒലിക്കുക.

ശ്മശാനക്കുഴി, യുടെ. *s.* A grave. ശവക്കുഴി.

ശ്മശാനഭൂമി, യുടെ. *s.* A grave yard. ശവമിടുന്ന സ്ഥലം.

ശ്മശാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A cemetery, a place where dead bodies are burnt or buried. ചുടലക്കളം. ശ്മശാനവൈരാഗ്യം, A good resolution formed on the occasion of a funeral is soon forgotten.

ശ്മശ്രു, വിന്റെ. *s.* The beard, mustacheos, &c. മുഖരൊമം.

ശ്മശ്രുനികൃന്തകൻ, ന്റെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ശ്യാമ, യുടെ. *s.* 1. A girl within sixteen years of age. യൌവനസ്ത്രീ. 2. night. രാത്രി. 3. a plant, commonly *Priyangu.* 4. a sort of convolvulus with black flowers, *Convolvulus turpethum.* നാല്ക്കൊല്പക്കൊന്ന. 5. a sort of grain, *Panicum frumentaceum.* ചാമ.

ശ്യാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Black or dark blue, (the colour.) കറുപ്പുനിറം. 2. green. പച്ചിലനിറം. 3. a cloud. മെഘം. 4. the *Cocila* or Indian *cuckoo.* കുയിൽ. 5. a potherb, *Convolvulus argenteus.* 6. thorn apple, *Datura metel.* ഉമ്മത്തം.

ശ്യാമവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Black, or dark blue colour. കറുത്ത നിറം. *adj.* Of a black or dark blue colour. കറുത്ത.

ശ്യാമള, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.

ശ്യാമളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Black, dark blue. കറുപ്പുനിറം. 2. purple. *adj.* Of a dark blue or purple colour.

ശ്യാമാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of grain generally eaten by the *Hindus*, *Panicum frumentaceum.* ചാമ.

ശ്യാലൻ, ന്റെ. *s.* A wife's brother. അളിയൻ.

ശ്യാലി, യുടെ. *s.* A wife's sister. ഭാൎയ്യയുടെ സൊദരി.

ശ്യാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Brown (the colour.) മന്തിളിപ്പുനിറം. *adj.* Of a brown colour.

ശ്യെതം, ത്തിന്റെ. *s.* White (the colour.) *adj.* Of a white colour, white.

ശ്യെതാ, യുടെ. *s.* A woman of a white or pale complexion. വെളുത്തവൾ.

ശ്യെനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hawk, a falcon. പരിന്ത. 2. white (the colour.) 3. whiteness, paleness.

ശ്യെനി, യുടെ. *s.* 1. A woman of a white or pale complexion. 2. a female kite.

ശ്യൊനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* A plant, *Bignonia Indica.* പലകപ്പയ്യാനി.

ശ്രംഗി, യുടെ. *s.* The name of a medicinal tree, *Atis* or *Betula.* അതിവിടയം.

ശ്രദ്ധ, യുടെ. *s.* 1. Earnestness, ardency, diligent attention. താല്പൎയ്യം. 2. faith, belief, devotion, confidence. വിശ്വാസം. 3. wish, desire, strong inclination. ഇഛ. 4. respect, reverence.

ശ്രദ്ധായുക്തൻ, ന്റെ. *s.* A diligent man. See ശ്രദ്ധാവാൻ.

ശ്രദ്ധാലു, വിന്റെ. *s.* A woman longing for any thing, as in pregnancy. *adj.* 1. Faithful, believing. 2. wishing, desiring, desirous.

ശ്രദ്ധാവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A laborious, industrious, pains-taking person. 2. a confider, a truster, a faithful person.

ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be eager, to be ardent, to be earnest in or attentive to. 2. to confide in, to trust.

ശ്രന്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stringing flowers, &c. ചു കൊൾക. 2. tying, binding. കെട്ടുക. 3. loosing, untying. അഴിക്കുക.

ശ്രമക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A laborious, industrious, persevering, pains-taking person, one who undergoes or incurs weariness or fatigue. 2. an assistant cook.

ശ്രമണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A religious character, an ascetic. 2. a beggar, a religious mendicant. ഭിക്ഷു.

ശ്രമദക്ഷിണ, യുടെ. *s.* Hire given to assistant cooks.

ശ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Labour, toil, endeavour, exertion. 2. fatigue, weariness. 3. difficulty, trouble. 4. military exercise, fencing.

ശ്രമി. *adj.* Wearying, tiring, undergoing or incurring weariness or fatigue. 2. a laborious person.

ശ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To endeavour, to labour, to toil, to use diligent exertion. 2. to be wearied, fatigued.

ശ്രയണം, ത്തിന്റെ. *s.* Asylum, refuge, shelter, protection. അഭയസ്ഥാനം.

ശ്രയണി, യുടെ. *s.* A multitude.

ശ്രവണദ്വാദശി, യുടെ. *s.* A particular day, the twelfth day of the dark lunar fortnight under the twenty-second lunar asterim.

ശ്രവണപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ear. ചെവി. 2. hearing, listening, attention, docility. കെൾക്കുക. 3. service. 4. oozing, dropping. ഒലിക്കുക. 5. the twenty-second lunar mansion of the *Hindus.* ഓണം.

ശ്രവണെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The sense of hearing.

ശ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ear. ചെവി. 2. oozing, dropping.

ശ്രവസ്, സ്സിന്റെ. *s.* The ear. ചെവി.

ശ്രവിഷ്ഠ, യുടെ. *s.* The twenty-third lunar asterism also called *Dhanisht'ha*, corresponding to the Dolphin. അവിട്ടം.

ശ്രാണ, യുടെ. *s.* Rice gruel. അറിക്കഞ്ഞി. *adj.* Boiled, dressed, (any thing except butter-milk or water.)

ശ്രാദ്ധദെവൻ, ന്റെ. *s.* A name of YAMA, the regent of death.

ശ്രാദ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A funeral ceremony observed at various fixed periods and for different purposes, consisting of offerings with water and fire to the gods and manes, and gifts and food to the relations present and assisting *Brahmans* or priests. It is usually performed for a parent recently deceased, or for three paternal ancestors, or for all ancestors collectively, and is supposed necessary to secure the ascent and residence of the souls of the deceased in a world appropriated to the manes: the following distributions of this ceremony are specified, some in honour of three ancestors, some in honour of one ancestor, regular, occasional, for the attainment of some particular object, daily, for the obtaining of increase of prosperity, and one in which the balls of meat offered to the deceased individually and collectively are blended together. There are many other kinds, those for a person recently deceased are one on the day after mourning expires, and twelve others in twelve successive months; one at the end of the third fortnight, one in the sixth month, and one in the twelfth, concluding with a *Sapindana*, on the anniversary of the persons death, in general they are all performed in the course of the two or three first days, and the *Srádd'ha* for the deceased is only annually repeated. ചാത്തം. *adj.* Faithful, believing.

ശ്രാന്തം, &c. *adj.* 1. Wearied, fatigued. തളൎന്ന. ക്ഷീണമുള്ള. 2. calm, tranquil. ശാന്തതയുള്ള.

ശ്രാന്തസംഹാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Affording rest or relief to the weary, giving them seats, beds, &c.

ശ്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Weariness, fatigue. തളൎച്ച, ക്ഷീണം. 2. calmness, tranquillity. ശാന്തത.

ശ്രാമ്പി, യുടെ. *s.* A tower.

ശ്രായം, ത്തിന്റെ. *s.* Refuge, reliance, shelter or protection. *adj.* Sacred or belonging to the goddess *Srí.*

ശ്രാവണം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Srávana* (July—August.) *adj.* Produced in or under the asterism *Srávana.*

ശ്രാവണികം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Srávana.*

ശ്രാവ്യം. *adj.* 1. Harmonious. 2. audible. കെൾപ്പാൻ തക്ക.

ശ്രിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is served, honoured, reverenced.

ശ്രിതം, &c. *adj.* 1. Cherished, protected, refuged. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട. 2. served, honoured, worshipped.

ശ്രീ, യുടെ. *s.* 1. LECSHMI, the wife of VISHNU and goddess of riches, plenty, and prosperity. ലക്ഷ്മി. 2. fortune, prosperity, success, thriving. ശ്രെയസ. 3. wealth, riches. ധനം. 4. beauty, splendour, lustre. ശൊഭ. 5. the three objects of life collectively, or love, duty and wealth. 6. a name of *Saraswati*, the goddess of learning. സരസ്വതി. 7. PÁRWATI, the wife of SIVA. പാൎവതി. 8. light. പ്രകാശം. 9. fame, glory. ശ്രുതി, 10. cloves. കരയാമ്പൂ. 11. a kind of auspicious invocation at the commencement of any writing, a prefix to the names of deities. 12. a prefix of respect to proper names of persons, as *Srí-Jayadéva*, *Srí-Ráma*, also to works, as *Srí-Bhagawat Gita.* 13 an affix to titles, as രാജശ്രീ, Royal state, majesty, excellency, a title. 14. dress, decoration. 15. state, paraphernalia. 16. superhuman power. 17. intellect, understanding.

ശ്രീകണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ശ്രീകണ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a country. N. W. of *Delhi* or about *Tahnesur.*

ശ്രീകണ്ഠി, യുടെ. *s.* A mode in music. ഒരു രാഗം.

ശ്രീകരം. *adj.* Giving fortune or prosperity.

ശ്രീകാന്തൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീകാൎയ്യക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* The superior of a fane, a superintendant of the affairs of temples, churches, &c.; a churchwarden.

ശ്രീകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Any sacred thing or business. 2. the office of a churchwarden or superintendant of temples.

ശ്രീകാലസ്ത്രി, യുടെ. *s.* *Cálastri*, the town and hill.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ന്റെ. *s.* CRISHNA.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a poetical work.

ശ്രീകൊവിൽ, ലിന്റെ. *s.* The sanctuary of a temple.

ശ്രീഖണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* Sandal wood. ചന്ദനം.

ശ്രീഘനൻ, ന്റെ. *s.* A *Bud'dha* or *Baud'dha* saint. ബുദ്ധൻ.

ശ്രീചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A magical diagram. 2. an astrological division of the body, the uterine or pubic region. 3. a wheel of INDRA'S car. 4. the circle of the globe or earth.

ശ്രീജൻ, ന്റെ. *s.* CÁMA, the *Hindu* Cupid, or deity of love. കാമൻ.

ശ്രീത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fortune, prosperity, success. 2. wealth, riches. ധനം. 3. beauty, splendour, lustre. ശൊഭ.

ശ്രീദൻ, ന്റെ. *s.* CUBÉRA, the god of riches. വൈശ്രവണൻ. 2. one who gives wealth.

ശ്രീദെവി, യുടെ. *s.* The goddess LECSHMI, the deity of plenty and prosperity.

ശ്രീധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീനന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMA, the deity of love. കാമൻ.

ശ്രീനാരായണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീനിവാസൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീപതി, യുടെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. a king, a prince. രാജാവ.

ശ്രീപത്മനാഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A high way, a royal road. പെരുവഴി.

ശ്രീപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. താമരപ്പൂ. 2. a tree, the wood of which is used to procure fire by attrition. *Premna spinosa.* മുഞ്ഞ.

ശ്രീപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. A medicinal shrub or tree, commonly *Cayaphal.* പെരുകുമിഴ. 2 a shrub, *Gmelina arborea.* 3. the silk cotton tree. ഇലവ.

ശ്രീപൎണ്ണിക, യുടെ. *s.* 1. A shrub, *Gmelina arborea.* 2. a medicinal plant, commonly *Cayaphal.*

ശ്രീപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A foot.

ശ്രീപീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* An altar for sacrifice.

ശ്രീപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CÁMA. കാമൻ. 2. a horse. കുതിര.

ശ്രീഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* A fruit tree, *Ægle marmelos.*

ശ്രീഫലി, യുടെ. *s.* 1. The indigo plant, *Indigofera tinctoria.* അമരി. 2. Emblic myrobalan. നെല്ലി.

ശ്രീഭഗവതി, യുടെ. *s.* The goddess LECSHMI.

ശ്രീഭണ്ഡാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacred treasury.

ശ്രീഭൂതബലി, യുടെ. *s.* An offering to demons.

ശ്രീമതി, യുടെ. *s.* 1. A pleasing or beautiful woman. 2. a wealthy woman.

ശ്രീമത്ത. *adj.* 1. Pleasing, beautiful. 2. wealthy, opulent. 3. prosperous, fortunate, thriving. ശൊഭയുള്ള.

ശ്രീമഹാദെവൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA.

ശ്രീമാൻ, ന്റെ. *s.* 1. An opulent or wealthy person. സമ്പന്നൻ. 2. a prosperous, fortunate, thriving person. 3. one who is famous, illustrious. 4. the name of a tree, commonly *Tila* or *Tilaca.* മൈലെള്ള.

ശ്രീമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* The seventh year in the *Hindu* cycle of sixty.

ശ്രീയുക്തം, &c. *adj.* Famous, illustrious. ശ്രുതിയുള്ള. 2. fortunate, wealthy. സമ്പത്തുള്ള.

ശ്രീരംഗപട്ടണം, ത്തിന്റെ. *s.* *Srírangapattanam* or *Seringapatam.*

ശ്രീരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* *Seringam*, near *Trichinopoly*, renowned for its sanctity and its famous *Hindu temple.*

ശ്രീരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The third of the *Rágas* or personified musical modes.

ശ്രീരാമൻ, ന്റെ. *s.* RÁMACHANDRA, the hero of the *Rámáyana.*

ശ്രീരാമൊദന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a small poem.

ശ്രീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is fortunate, prosperous. 2. a rich or wealthy man. ധനവാൻ.

ശ്രീവത്സകി, യുടെ. *s.* A horse having a curl of hair on his breast. നല്ല കുതിര.

ശ്രീവത്സം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A particular mark, usually said to be a curl of hair, on the breast of VISHNU. 2. a hole in the wall made for felonious purposes. തുരങ്കം.

ശ്രീവത്സലാഞ്ഛനൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU, as having a particular mark on his breast. വിഷ്ണു.

ശ്രീവത്സാങ്കിതൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

ശ്രീവത്സാങ്കിതവക്ഷസൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

ശ്രീവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Turpentine. 2. the lotus, as the abode of LECSHMI.

ശ്രീവിലാസം, ത്തിന്റെ. *s.* See വിലാസം in both its meanings.

ശ്രീവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy fig-tree, *Ficus religiosa.* അരയാൽ.

ശ്രീവെഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Turpentine. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

ശ്രീശൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. RÁMACHANDRA. രാമചന്ദ്രൻ.

ശ്രീശുകൻ, ന്റെ. *s.* The son of VYÁSA, the author or narrator of the *Bhágawat.*

ശ്രീശൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* The pagoda of *Srí Sailam*, also termed *Parwatam*, a place of superior sanctity among the *Hindus*, situated in the *Kurnool* country, on the river CRISHNA.

ശ്രീസഞ്ജ്ഞം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloves. കരയാമ്പു.

ശ്രീഹസ്തിനി, യുടെ. *s.* The sun flower, *Heliotropium Indicum.* വെനപ്പച്ച.

ശ്രീഹാനി, യുടെ. *s.* Prodigality, extravagance, waste, or destruction of property. വ്യയം.

ശ്രുതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sacred science, holy writ, &c. 2. the object of hearing, that which is heard. *adj.* 1. Heard. 2. understood.

ശ്രുതി, യുടെ. *s.* 1. The *Védas* generally or collectively, scripture, holy writ. വെദം. 2. an ear. ചെവി. 3. hearing. 4. intelligence, news, rumour, report, fame, reputation. 5. in music a division of the octave, a quarter tone or interval of which twenty-two are enumerated, four constituting a major tone, three a minor, and two a semi-tone; the *Srutis* are personified as nymphs. 6. a long trumpet. 7. the twenty-second asterism of the *Hindus.* ഒണം. ശ്രുതികെൾക്കുന്നു, To hear a report or rumour. ശ്രുതിപിടിക്കുന്നു, To assist in piping. ശ്രുതികൂടുന്നു, The sound or tone to be increased. ശ്രുതികൂട്ടുന്നു, To increase the sound or tone; to play loud or in harmony.

ശ്രുതികെട, ിന്റെ. *s.* Ill fame, infamy, disgrace, dishonour.

ശ്രുതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* An assistant piper, or fifer, a trumpeter.

ശ്രുതിപിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Stopping the ear. ചെവിപ്പൊത്തുക.

ശ്രുതിപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രുതിപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To report, to make known, to publish.

ശ്രുതിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To report, to make known, to publish abroad.

ശ്രുതിവെധം, ത്തിന്റെ. *s.* Perforating the ears. കാതുതുളെക്കുക.

ശ്രെണി, യുടെ. *s.* 1. A line, a row, a range. വരി. 2. a street. 3. a company of artizans following the same business. 4. a corporation, a company of traders or those dealing in the same articles. 5. a bucket, a baling vessel.

ശ്രെണിക, യുടെ. *s.* A tent. കൂടാരം.

ശ്രെയസി, യുടെ. *s.* 1. A plant resembling pepper, *Pothos officinalis.* അത്തിതിപ്പലി. 2. a shrub *Cissampelos hexandra.* പാട. 3. yellow myrobalan. കടുക്കാ.

ശ്രെയസ്, ിന്റെ. *s.* 1. Fame, reputation, a good name. യശസ്സ്. 2. virtue, moral merit. സുകൃതം. 3. final happiness or beatitude. മൊക്ഷം. 4. good fortune, auspiciousness, prosperity. ശുഭം.

ശ്രെയസ്കരം. *adj.* Preferable, better.

ശ്രെയാൻ, ന്റെ. *s.* An excellent, or most excellent man, best. ശ്രെഷ്ഠൻ.

ശ്രെഷ്ഠത, യുടെ. *s.* Excellency, excellence, superiority, pre-eminence, presidence, dignity, preference.

ശ്രെഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is pre-eminent, a superior person, a most excellent person. 2. oldest, senior. 3. CUBÉRA. കുബെരൻ. 4. a king. രാജാവ. 5. a *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ.

ശ്രെഷ്ഠം, &c. *adj.* 1. Superior, excellent, most excellent, pre-eminent, preferable. 2. oldest, senior.

ശ്രെഷ്ഠാശ്രമൻ, ന്റെ. *s.* The householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

ശ്രെഷ്ഠി, യുടെ. *s.* An artist eminent by birth.

ശ്രൊണ, യുടെ. *s.* 1. Rice gruel. കഞ്ഞി. 2. the constellation *Sravana.* ഓണം.

ശ്രൊണൻ, ന്റെ. *s.* A cripple, a lame man. ഇരുകാൽമുടവൻ.

ശ്രൊണി, യുടെ. *s.* 1. The hip and loins. കുറക. 2. a road, a way. വഴി.

ശ്രൊണിഫലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hip and loins. or the hip only. കുറക. 2. the hip-bone, the os ilium.

ശ്രൊതസ, ിന്റെ. *s.* 1. The ear. 2. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ശ്രൊതാ, വിന്റെ. *s.* A hearer, an auditor.

ശ്രൊത്രചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Flapping the ears, as an elephant.

ശ്രൊത്രപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* The tymphanum or drum of the ear.

ശ്രൊത്രമലം, ത്തിന്റെ. *s.* Ear-wax. ചെവിപ്പീ.

ശ്രൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The ear. ചെവി.

ശ്രൊത്രരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Deafness. ചെവിയടപ്പ.

ശ്രൊത്രവിട്, ട്ടിന്റെ. *s.* Ear-wax. ചെവിപ്പീ.

ശ്രൊത്രാമൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Harmony, harmoniousness, sweetness of sound.

ശ്രൊത്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. One versed in the study of the *Védas.* വെദജ്ഞൻ. 2. a *Brahman* following a particular branch or school of the *Védas.* 3. a modest, docile, well behaved man. സാധുശീലൻ.

ശ്രൊത്രെന്ദ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* The sense of hearing.

ശ്രൌത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Conversancy with the *Védas.* 2. the ear. ചെവി.

ശ്രൌഷട്. *ind.* An exclamation used in making an offering with fire to the gods or manes.

ശ്ലഥം. *adj.* Slackened, loose, relaxed. അയഞ്ഞ, മുറക്കമില്ലാത്ത.

ശ്ലക്ഷ്ണം, or ശ്ലക്ഷണം. *adj.* Small, fine, minute. നെൎത്ത. 2. gentle, smooth, mild, amiable. മൃദുവായുള്ള. 3. honest, sincere. പരമാൎത്ഥമായുള്ള.

ശ്ലാഘ, യുടെ. *s.* 1. Praise, applause, panegyric, flattery, eulogium, approbation. പ്രശംസ, സ്തുതി. 2. service, obedience. അനുസരണം.

ശ്ലാഘനീയം, &c. *adj.* Laudable, praise-worthy, entitled to praise or veneration, venerable. സ്തുത്യം.

ശ്ലാഘിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To praise, to laud, to eulogize. സ്തുതിക്കുന്നു. 2. to flatter, to coax. പ്രശംസിക്കുന്നു. 3. to boast.

ശ്ലാഘിതം, &c. *adj.* Praised, applauded, flattered, eulogized. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

ശ്ലാഘ്യം, &c. *adj.* Venerable, respectable, praise-worthy, entitled to praise or veneration, distinguished. സ്തുത്യം. *s.* Dignity, privilege.

ശ്ലാഘ്യപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To ennoble, to venerate, to honour, to distinguish any one. ബഹുമാനിക്കുന്നു.

ശ്ലിഷ, യുടെ. *s.* An embrace, embracing. ആലിംഗനം.

ശ്ലിപദം, ത്തിന്റെ. *s.* Elephantiasis, enlargement of the legs. പെരുക്കാൽ.

ശ്ലെഷ, യുടെ. *s.* 1. Union, junction, the proximity of contact. ചെൎച്ച. 2. association, society, presence. സഹവാസം. 3. an embrace, embracing. ആലിംഗനം. 4. adhering or clinging to, &c. 5. a figure of rhetoric, choice or connexion of words, so as to admit of a double interpretation, a species of paronomasia or pun.

ശ്ലെഷ്മ, യുടെ; or ശ്ലെഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Phlegm, or the phlegmatic humor, one of the three principal humors or fluids of the body. കഫം.

ശ്ലെഷ്മജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Phlegmatic fever.

ശ്ലെഷ്മകൊപം, ത്തിന്റെ. *s.* Increase of phlegm.

ശ്ലെഷ്മണൻ, ന്റെ. *s.* A phlegmatic person.

ശ്ലെഷ്മധാതു, വിന്റെ. *s.* A phlegmatic pulse, or that which is governed by the phlegmatic principle.

ശ്ലെഷ്മനാഡി, യുടെ. *s.* A low pulse.

ശ്ലെഷ്മരൊഗി, യുടെ. *s.* A phlegmatic person.

ശ്ലെഷ്മവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Increase of phlegm.

ശ്ലെഷ്മവ്യാധി, യുടെ. *s.* Phthisis, consumption.

ശ്ലെഷ്മളൻ, ന്റെ. *s.* A phlegmatic person, one who is greatly affected with phlegm, a consumptive person.

ശ്ലെഷ്മാതകം, ത്തിന്റെ. *s.* The smooth-leaved myxa, *Cordia myxa.* നറുവരി.

ശ്ലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A poetical verse or stanza. 2. fame, celebrity.

ശ്ലോകാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The meaning or interpretation of a verse.

ശ്വദംഷ്ട്ര, യുടെ. *s.* The name of a fruit, *Flacourtia cataphracta.* താലീശപത്രം.

ശ്വനിശം, ത്തിന്റെ. *s.* A night during which dogs bark or howl.

ശ്വപചൻ, ന്റെ. *s.* A man of a low or degraded caste.

ശ്വപാകൻ, ന്റെ. *s.* A man of a degraded tribe, an outcast.

ശ്വഭ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole, a gap, a chasm. പൊത.

ശ്വയഥു, വിന്റെ. *s.* Swelling, intumescence, dropsy. വീക്കം.

ശ്വവൃത്തി, യുടെ. *s.* Service, servitude. സെവ.

ശ്വശുരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A father-in-law, a wife's or husband's father. 2. a venerable man, one to be treated as a father-in-law. ശ്വശുരന്മാർ; A father and mother-in-law.

ശ്വശ്രൂയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A brother-in-law, a wife's or husband's brother. 2. a husband's younger brother.

ശ്വശ്രൂ, വിന്റെ. *s.* A mother-in-law. ഭൎത്താവിന്റെ അമ്മ.

ശ്വശ്രെയസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Happiness. 2. prosperity, good fortune. *adj.* 1. Happy, well, right. 2. prosperous.

ശ്വസനൻ, ന്റെ. *s.* 1. Air, wind. വായു. 2. the name of a thorny plant, *Vangueria spinosa.* മലങ്കാര.

ശ്വസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breathing, breath. 2. sighing.

ശ്വസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To breathe. 2. to live. 3. to open, to expand.

ശ്വസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breathing, breath. നിശ്വാസം.

ശ്വസ്. *ind.* 1. To-morrow. നാളെ. 2. a particle implying auspiciousness.

ശ്വസ്തനം. *adj.* Future, what will be to-morrow, &c.

ശ്വാ, വിന്റെ. *s.* A dog. നാ.

ശ്വാനി, യുടെ. *s.* A bitch. പെൺനാ.

ശ്വാപദം, ത്തിന്റെ. *s.* A beast of prey in general.

ശ്വാവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A porcupine. മുള്ളൻ.

ശ്വാസവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Quickness of breathing.

ശ്വാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Breath, breathing, respiration. 2. air, wind. 3. sighing, a sigh. ശ്വാസം വലിക്കുന്നു, 1. To draw a long breath. 2. to breathe hard, to pant.

ശ്വാസംവലി, യുടെ. *s.* 1. Panting. 2. dying breath.

ശ്വിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The white leprosy.

ശ്വെതകാംബൊജി, യുടെ. *s.* Root of the *Fluggea Leucophyrus.*

ശ്വെതഗരുൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goose. 2. a swan. അരയന്നം.

ശ്വെതപുനൎന്നവി, യുടെ. *s.* The white variety of the one-styled Trianthema, *Trianthema decandia.* (Willd.) വെളുത്തതമിഴാമ.

ശ്വെതമരിചം, ത്തിന്റെ. *s.* The seed of the *Hyperanthera morunga.* മുരിങ്ങക്കാ.

ശ്വെതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White (the colour,) whiteness. വെളുപ്പു. 2. silver. വെള്ളി. 3. the planet *Venus*, or its regent *Sucra.* ശുക്രൻ. *adj.* White, of a white, colour.

ശ്വെതരക്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Pale red or pink (the colour.) പാടലവൎണ്ണം.

ശ്വെതവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* 1. ARJUNA, the son of INDRA, from using a white horse. അൎജ്ജുനൻ. 2. the moon. ചന്ദ്രൻ.

ശ്വെതസുരസ, യുടെ. *s.* A white variety of the *Nyctanthes arbor tristis.* വെളുത്തചെമന്തി.

ഷ

ഷ. The thirty-first consonant of the Malayalim Alphabet, and second sibilant, corresponding to *sh.*

ഷട്. *ind.* Six. ആറ.

ഷട്കം. *adj.* 1. Six. ആറു. 2. having six, six-fold, &c.

ഷട്കൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The holy rites of the *Brahmans*, six acts or duties, in the first case, adoration, sacred duty, alms-giving, sacrifice, teaching the *Védas*, and accepting suitable donations; in the second, the acts that may be performed by magical texts, as killing, infatuating, enthralling, expelling, exciting animosity, and the stopping or privation of any faculty. ബ്രാഹ്മണൎക്കുള്ള ആറു കൎമ്മം.

ഷട്കൎമ്മി, യുടെ. *s.* 1. A *Brahman.* ബ്രാഹ്മണൻ. 2. an adept in the *Tantras*, &c.

ഷട്പദം, ത്തിന്റെ. *s.* A large bee. വണ്ട.

ഷട്പലം, ത്തിന്റെ. *s.* Six spices collectively, or long pepper, black pepper, dried ginger, the root of long pepper, the fruit of the plumbago, and of the *Piper chavya.*

ഷഡംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Six parts of the body collectively, as the two arms, two legs, and the head and waist. 2. the six supplementary parts of the *Védas*, or grammar, prosody, astronomy, pronunciation, the meaning of unusual terms, and the ritual of the *Hindu* religion. 3. six drugs collectively.

ഷഡംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* A measure of six inches or quarter of a Malabar *Cole*.

ഷഡഭിജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A *Bud'dha*, or *Bauddh'a* sage.

ഷഡാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The six regions of the human body, which according to the Physiologists are, 1. The posteriors. മൂലാധാരം. 2. the genitals. സ്വാധിഷ്ഠാനം. 3. the navel. മണിപൂരകം, നാഭി. 4. the heart and stomach. ഹൃദയം. 5. the lower part of the tongue, വിശുദ്ധി, അടിനാവ. 6. the forehead. ആജ്ഞ, നെററി.

ഷഡാനനൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁRTICÉYA, as having six faces. കാൎത്തികെയൻ.

ഷഡ്ഗുമ്മി, യുടെ. *s.* Six folds or plaits collectively.

ഷഡൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Six spices collectively, as long pepper, black pepper, dried ginger, the root of long pepper, the fruit of the plumbago, and of the *Piper chavya*.

ഷഡ്ഗ്രന്ഥ, യുടെ. *s.* 1. Orris root, *Acorus calamus*. വയമ്പ. 2. a variety of the *Cæsalpinia bonducella*.

ഷഡ്ഗ്രന്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A variety of the *Cæsalpinia bonducella*.

ഷഡ്ഗ്രന്ഥിക, യുടെ. *s.* Zedoary, *Curcuma zerumbet*.

ഷഡ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* The fourth note of the *Hindu* gamut.

ഷഡ്ഭാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An hexagon, a figure with six sides or angles. ആറപത്തം. 2. a sixth part.

ഷഡ്ഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sixth position of a planet.

ഷഡ്രസം, ത്തിന്റെ. *s.* Six flavours or tastes collectively, as sweet, salt, pungent, bitter, sour, astringent. മധുരം, ലവണം, എരിവ, കൈപ്പ, പുളി, ചവൎപ്പ.

ഷണ്ഡത, യുടെ. *s.* The state of being a eunuch, hermaphrodite. നപുംസകം.

ഷണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* 1. A eunuch, or impotent man, an hermaphrodite. നപുംസകൻ. 2. a bull at liberty.

ഷണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quantity of lotuses. 2. a multitude, a heap, a quantity. കൂട്ടം.

ഷണ്ണയം, ത്തിന്റെ. *s.* Six military positions, viz. Making peace, war, marching, halting, neutrality, defence. സന്ധി, വിഗ്രഹം, യാനം, ആസനം, ദ്വൈധീഭാവം, ആശ്രയം.

ഷണ്മുഖൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya*, the *Hindu Mars*.

ഷത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Six.

ഷഷ്ടി, യുടെ. *s.* Sixty. *adj.* Sixty.

ഷഷ്ടികം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of rice of quick growth. നവര.

ഷഷ്ടിക്യം. *adj.* Fit for rice of quick growth, (a field, &c.) വരവിളയുന്നെടം.

ഷഷ്ടിതമം. *adj.* Sixtieth.

ഷഷ്ഠി, യുടെ. *s.* The sixth lunar day, of either lunar fortnight. ആറാമത്തെതിഥി.

ഷഷ്ഠിപൂൎത്തി, യുടെ. *s.* The end of the sixth lunar day.

ഷാണ്മാതുരൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cárticéya*. കാൎത്തികെയൻ.

ഷിദ്ഗൻ, ന്റെ. *s.* A gallant, a paramour or libertine.

ഷൊഡശം. *adj.* Sixteen, sixteenth.

ഷൊഡശി. *adj.* Sixteen.

സ

സ, The thirty-second consonant in the *Malayalim* Alphabet, corresponding to *S*.

സകനിഷ്ഠം. *ind.* With a younger brother.

സകലത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* The aggregate, the whole.

സകലൻ, ന്റെ. *s.* One who is all in all; GOD.

സകലമാനം. *adj.* All, entire, the whole, universal.

സകലം, &c. *adj.* All, entire, whole. *s.* The aggregate, the whole. When a substantive follows the adjective സകലം, ഉം is added to the substantive, as സകലമനുഷ്യരും, All men; സകലവസ്തുക്കളും, All things; സകലകാൎയ്യവും, Every thing; സകലലൊകവും, The whole world. This substantive is declined through all cases except the vocative, and ഉം is suffixed to the word; as സകലത്തിന്റെയും, സകലത്തെയും, സകലത്തിനും, സകലത്തിലും, സകലത്തിൽനിന്നും, സകലത്തൊടും.

സകലെശൻ, ന്റെ. *s.* The Lord of all.

സകാമം. *ind.* With desire.

സകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter സ.

സകാൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* One who is equally or alike industrious, laborious.

സകാശം. *adj.* 1. Near. 2. like, similar.

സകുലം. *adj.* Of the same family, akin, related to.

സകുല്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. A kinsman, one of the same family name and common origin. 2. a distant kinsman or relation.

സകൃൽ. *ind.* 1. Once. ഒരിക്കൽ. 2. with, together with. കൂടെ. 3. always. സദാ.

സക്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend, a lover. 2. one who is attached to. 3. an attentive person.

സക്തം, &c. *adj.* 1. Attached, joined, in contact with, beloved. 2. diligent, attentive, intent.

സക്താ, യുടെ. *s.* A female friend, an attached or beloved female.

സക്തി, യുടെ. *s.* 1. Attachment, love. 2. contact, union, junction, cohesion.

സക്തുഫല, യുടെ. *s.* The *Sami* tree, *Minosa suma.* (Rox.) വന്നി.

സക്ഥി, യുടെ. *s.* The thigh. തുട.

സഖ, യുടെ. *s.* See സഖി.

സഖി, യുടെ. *s.* 1. A friend, a companion, an associate. 2. a woman's female friend or companion, a confidante, &c.

സഖിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship.

സഖ്യത, യുടെ. *s.* 1. Friendship. 2. a league, a covenant.

സഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Friendship. 2. partnership, league. സഖ്യം ചെയ്യുന്നു, To make a league or covenant.

സഗരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a celebrated sovereign of *Ayodhya.*

സഗൎഭ്യൻ, ന്റെ. *s.* A brother of whole blood, one by the same father and mother.

സഗൊത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A distant kinsman. 2. a kinsman of the same family name, or one sprung from a common ancestor, and connected by funeral oblations of food and water.

സഗൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A family, a race, or lineage.

സഗ്ധി, യുടെ. *s.* Eating together. സഹഭക്ഷണം.

സങ്കടക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A complainant, a plaintiff, a petitioner.

സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To molest, to trouble, to torment, to vex.

സങ്കടപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To mourn, to grieve, to be in trouble. 2. to be molested.

സങ്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Complaint, plaint, petition, grievance. 2. molestation, trouble, misfortune. 3. difficulty, trouble. 4. illness, indisposition, pain, sorrow. *adj.* 1. Narrow, contracted. 2. crowded. സങ്കടം പറയുന്നു, To complain. സങ്കടം കെൾക്കുന്നു, To hear or attend to a complaint or cause. സങ്കടം തീൎക്കുന്നു, To hear a complaint, to decide or determine a cause. സങ്കടം ബൊധിപ്പിക്കുന്നു, To bring a complaint, to petition.

സങ്കടവൎത്തൊല, യുടെ. *s.* A written complaint, a petition.

സങ്കരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dust, sweepings. ചവറ. 2. mixing, blinding, confounding. കുഴക്കൽ. 3. a mixed caste, or race; one proceeding from the promiscuous intercourse of the four *Hindu* tribes in the first instance, and again from their commerce with the descendants of such a connection, or the indiscriminate cohabitation of these descendants amongst one another; most *Hindus* of the present age are of one of the many branches of this race, the highest of which is impure, and inferior to the *Śúdras.*

സങ്കൎഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA, the elder brother of CRISHNA. ബലഭദ്രൻ.

സങ്കൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Attracting, drawing. ആകൎഷണം. 2. ploughing, making furrows. ഉഴവ.

സങ്കലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Addition (in arithmetic.) 2. contact, junction. ചെൎച്ച. 3. binding, clinging to, twining, intermixture. ചെൎച്ച. 4. heaping, as corn, &c.

സങ്കലിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Arithmetic. *adj.* 1. Heaped, piled, arranged. 2. brought in contact, blended, intermixed. 3. added.

സങ്കല്പജൻ, ന്റെ. *s.* A name of CÁMADÉVA or the *Hindu* Cupid. കാമൻ.

സങ്കല്പനം, ത്തിന്റെ. *s.* See സങ്കല്പം.

സങ്കല്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A resolve, mental determination, or resolution; volition, will, project, design. 2 a religious or solemn vow, or declaration of purpose.

സങ്കല്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To resolve, to devise, to determine firmly, to declare solemnly.

സങ്കസുകം, &c. *adj.* 1. Unsteady, fickle, changeable. 2. doubtful, uncertain. 3. weak, feeble. 4. bad, wicked. ചപലം.

സങ്കാശം, &c. *adj.* 1. Like, similar (in composition,) സമം. 2. near. സമീപം.

സങ്കീൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Crowded, confused. 2. miscellaneous. 3. impure. 4. mixed. 5. of mixed and consequently impure origin or caste. കലൎന്ന. 6. contracted, narrow. ഇടുങ്ങിയ. 7. spread, diffused. പരന്ന.

സങ്കീൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Praising, celebrating. 2. praise, honour. 3. a hymn or psalm. സങ്കീൎത്തനം പാടുന്നു, To celebrate, to sing praise.

സങ്കുചിതം. *adj.* 1. Unblown, unopened. 2. closed, shut. 3. narrowed, contracted. വിടരാത്ത.

സങ്കുലക്ലിഷ്ടം. *adj.* 1. Mixed. 2. of mixed and consequently impure origin or caste. 3. contradictory, inconsistent.

സങ്കുലം, &c. *adj.* Confused, crowded, impervious. *s.* 1. Inconsistent and contradictory speech. 2. a crowd, a mob.

സങ്കെതമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To engage, to agree, to design, to resolve.

സങ്കെതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Engagement, agreement, design, resolution. 2. rendezvous. 3. a sign, gesture, nod, token. 4. condition, provision. 5. refuge, shelter. സങ്കെതമിടുന്നു, 1. To appoint or fix a time or rendezvous. 2. to make an engagement or appointment. 3. to make a sign. 4. to appoint a place of refuge.

സങ്കെതസ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of refuge or shelter.

സങ്കൊചപിശുനം, ത്തിന്റെ. *s.* Saffron, *Crocus sativus.* കുങ്കുമം.

സങ്കൊചം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Shrivelling up, contracting, closing. കൂമ്പൽ. 2. binding, tying. 3. doubt, hesitation. സംശയം. 4. timidity, modesty, bashfulness. ലജ്ജ. 5. saffron. കുങ്കുമം.

സങ്കൊചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To shrivel up, to contract, to close. 2. to doubt, to hesitate, &c.

സങ്ക്രന്ദനൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സങ്ക്രമണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

സങ്ക്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Difficult progress, clambering up rocks, fording rivers, making way through almost impervious or inaccessible passes. 2. a bridge, or other means of effecting such a passage. 3. the passage of a planetary body through the zodiac. 4. going, moving, travelling.

സങ്ക്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To pass from one to another. 2. to encroach on. 3. to move, to go, to travel.

സങ്ക്രാന്തം. *adj.* Passed, gone from one to another, transferred. സങ്ക്രമിക്കപ്പെട്ട.

സങ്ക്രാന്തി, യുടെ. *s.* 1. The actual passage of the sun, or other planetary bodies from one sign of the zodiac into another. 2. passage in general; passing from one time or condition of life to another; from one place to another, &c. 3. going, proceeding in general.

സംഖ്യ, യുടെ. *s.* 1. Number in general. 2. a number, or numeral. 3. counting, reckoning. എണ്ണം. 4. deliberation, reasoning, reflection. 5. intellect, understanding.

സംഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

സംഖ്യാതം, &c. *adj.* Numbered, counted, reckoned. എണ്ണപ്പെട്ട.

സംഖ്യാവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A learned person, a *Pundit*, a teacher. പണ്ഡിതൻ. 2. an intelligent, discriminating person. ബുദ്ധിമാൻ. 3. having, or being possessed of number, numbered.

സംഖ്യെയം, &c. *adj.* Numerable, to be counted or numbered. എണ്ണപ്പെടതക്ക.

സംഗതജാനു, വിന്റെ. *s.* Knock-knee. കൊട്ടുകാൽ.

സംഗതജാനുകൻ, ന്റെ. *s.* A knock-kneeded person. കൊട്ടുകാലൻ.

സംഗതം. *adj.* 1. Apposite, proper (as speech.) യുക്തം. 2. mixed, united. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 3. met, encountered. എതിരെക്കപ്പെട്ട. *s.* 1. Friendship. 2. union, meeting.

സംഗതി, യുടെ. *s.* 1. Meeting, association, union. 2. subject, purpose, matter, cause, affair, business, circumstance, occurrence, contents of a writing, article, subject. സംഗതി വരുന്നു, To happen, to occur.

സംഗതിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A person to whom any thing, or matter especially belongs.

സംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meeting, union, mixture, junction, association of friends or lovers, the encounter of persons. 2. confluence, as of rivers. 3. the fitness, or suitableness of two things to each other, &c. 4. copulation, coition.

സംഗമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To meet, to unite, to associate. 2. to be fit, or adapted. 3. to copulate.

സംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meeting, encountering. 2. joining, uniting, union. 3. junction, confluence of rivers. 4. desire, wish, cupidity. മൊഹം.

സംഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. promise, assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ. 3. a bargain, a transaction of sale. 4. misfortune, calamity. ആപത്ത.

സംഗവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Junction of words, a compound word.

സംഗീതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A singer, a songster, a singing master.

സംഗീതക്കാരി, യുടെ. *s.* A songstress, or female singer.

സംഗീതം, ത്തിന്റെ. *s.* Vocal music, singing; a psalm or hymn, a song accompanied with musical instruments. സംഗീതംപാടുന്നു, To sing a hymn.

സംഗീതവാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Vocal and instrumental music.

സംഗീതവിദ്യ, യുടെ. *s.* Science of vocal and instrumental music.

സംഗ്രഥം, &c. *adj.* 1. Heaped, piled, arranged. കൂട്ടപ്പെട്ട. 2. united, joined, brought in contact. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 3. contracted, abridged. ചുരുക്കപ്പെട്ട. 4. hidden, concealed, obscure.

സംഗൊപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Hiding, concealment. മറെക്കുക.

സംഗ്രഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A compilation, an abridgement, analysis, contents. സംക്ഷെപം. 2. collection, acquisition, amassing. കൂട്ടൽ. 3. taking, seizing, receiving. എടുക്കുക. 4. assent, promise. പ്രതിജ്ഞ. 5. ele-

vation, loftiness. ഉയൎച്ച. 6. clenching the fist. മുഷ്ടി. 7. effort, exertion. പ്രയത്നം.

സംഗ്രഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To acquire, to amass, to lay up, to hoard up. 2. to collect, to compile. 3. to keep or lay up in mind.

സംഗ്രഹിതം, &c. *adj.* 1. Abridged. സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട. 2. collected, acquired, amassed. കൂട്ടപ്പെട്ട. 3. taken, seized. അപഹരിക്കപ്പെട്ട.

സംഗ്രാമപടഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A large military drum. യുദ്ധപടഹം.

സംഗ്രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle, combat. യുദ്ധം. സംഗ്രാമംചെയ്യുന്നു, 1. To make war. 2. to fight. യുദ്ധംചെയ്യുന്നു.

സംഗ്രാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The gripe of a shield. കൈനാട. 2. clenching the fist. 3. the fist. മുഷ്ടി. 4. laying hold of forcibly, seizing, griping. പിടിക്കുക. 5. receiving, reception, acceptance.

സംഗ്രാഹ്യം. *adj.* 1. To be amassed, to be compiled. 2. to be seized, or held fast.

സംഘക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* People assembled, a congregation.

സംഘടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To unite, to meet. to come in contact. ചെരുന്നു. 2. to occur, to happen. സംഭവിക്കുന്നു.

സംഘടിതം, &c. *adj.* United, met, encountered. ചെൎന്ന.

സംഘടിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To cause to meet, to unite, to bring in contact. സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. 2. to bring about. സാധിക്കുന്നു.

സംഘട്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meeting, encountering. സംഗം. 2. occurrence. 3. assemblage, an association, a congregation, a company. സംഘം. 4. union, junction, contact. 5. close contact, cleaving or adhering to, the intertwining of wrestlers, the embrace of lovers, &c.

സംഘം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude, an assemblage, association, congregation, a collection or number of living beings either of the same or different species, &c. 2. a heap, a quantity in general. കൂട്ടം. There are said to be eighteen *Sanghas* in *Malabar*.

സംഘൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Envy, emulation, rivalry, vieing or contending for superioity. സ്പൎദ്ധ. 2. trituration, rubbing, grinding. അരെക്കുക. 3. going gently, gliding, flowing. ഒലിക്കുക.

സംഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock, multitude, heap or quantity. കൂട്ടം. 2. a division of *Tartarus.* നരകഭെദം. 3. killing, striking, hurting. ഹനനം.

സചിവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend, a companion, an associate. സഹായി. 2. a minister, a counsellor. മന്ത്രി.

സചെലസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing with one's clothes on, especially after any great defilement. അടിച്ചു നനച്ചുകുളിക്കുക.

സച്ചിദാനന്ദൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the Deity, as the eternal source of wisdom and happiness.

സച്ചിദാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* The eternal source of wisdom and happiness.

സച്ചിത്സ്വരൂപൻ, ന്റെ. *s.* See the following.

സച്ചിന്മയൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the Deity, as the eternal source of wisdom and happiness.

സജഗ്ധി, യുടെ. *s.* Eating in company. പലൎകൂടി ഉണ്ണുക.

സജംബാളം. *adj.* Muddy, clayey. ചെറുള്ള.

സജാതി, യുടെ. *s.* The son of a man and woman of the same tribe. *adj.* Of the same tribe, of the same sort or species.

സജാതീയം, &c. *adj.* 1. Descended from parents of the same tribe or caste. 2. of the same tribe. 3. of the same species.

സജ്ജ, യുടെ. *s.* 1. Dress, decoration. അലങ്കാരം. 2. armour, mail. കവചം.

സജ്ജന, യുടെ. *s.* 1. Caparisoning an elephant. ആനയലങ്കാരം. 2. dress, decoration. അലങ്കാരം. 3. arming, accoutring.

സജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A guard, a sentry, a piquet. *adj.* 1. Of good family; of honorable parentage; well born. 2. respectable, reputable. 3. good, virtuous. സജ്ജനങ്ങൾ, Good people.

സജ്ജനസമ്പൎക്കം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

സജ്ജനസംസൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Fellowship of, or keeping company with, good people.

സജ്ജൻ, ന്റെ. *s.* 1. One armed, accoutred. സന്നദ്ധൻ. 2. prepared, ready. ഒരുങ്ങിയവൻ.

സജ്ജം, &c. *adj.* 1. Armed, accoutred. കവചമിടപ്പെട്ട. 2. prepared, got ready. ഒരുക്കപ്പെട്ട. 3. ornamented, decorated. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 4. covered, clothed. മൂടപ്പെട്ട.

സജ്ജിതം, &c. *adj.* 1. Armed, accoutred. കവചമിടപ്പെട്ട. 2. dressed, decorated, ornamented. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. 3. prepared, made ready. ഒരുക്കപ്പെട്ട.

സജ്യൻ, ന്റെ. *s.* An archer.

സജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A bent bow.

സജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Heat, the heat of fire, burning, scorching, a burn.

സഞ്ചയനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Collecting, gathering. 2. a funeral ceremony in which the ashes of a body that has been burnt are collected together.

സഞ്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* Heap, quantity, nnmber, multitude, a collection. കൂട്ടം.

സഞ്ചരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A defile, any narrow or difficult pass, a road along the edge of a mountain, &c. 2. a difficult passage, travelling along almost impracticable routes.

സഞ്ചരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Travelling, journeying, frequenting. 2. wandering, roaming, going about.

സഞ്ചരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To wander, to roam about, to walk about. 2. to travel, to journey. 3. to frequent. 4. to move, to go. 5. to circulate, as wind, air, &c.

സഞ്ചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Trembling, shaking. ചലനം.

സഞ്ചായം, ത്തിന്റെ. *s.* Extra gain or profit; extra income.

സഞ്ചാരജീവി, യുടെ. *s.* One who is indigent, distressed, in want of aid or protection.

സഞ്ചാരമില്ലാത്ത. *adj.* 1. Solitary, unfrequented. 2. remote. 3. wanting circulation.

സഞ്ചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Traversing, wandering, roaming, moving, going about. 2. difficult progress. 3. difficulty, distress. 4. circulation, as of wind, air, &c. 5. conversation, converse, keeping company with.

സഞ്ചാരി, യുടെ. *s.* 1. A wanderer, one who roams or travels about. 2. a fickle or changeable man. 3. income. 4. a division of the *Bhávas*, the same as വ്യഭിചാരി, which see, or the reverse of സ്ഥായി, or fixed and steady sentiments. 5. air, wind. *adj.* 1. Fickle, changeable, not permanent. 2. moving, going. 3. difficult, inaccessible.

സഞ്ചാരിക, യുടെ. *s.* 1. A female messenger or go-between. ദൂതി. 2. a fickle, changeable woman. 3. a bawd.

സഞ്ചാരിണി, യുടെ. *s.* See the preceding.

സഞ്ചി, യുടെ *s.* A purse, a bag, a pouch.

സഞ്ചിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who carries a purse or bag.

സഞ്ചിതം. *adj.* Amassed, collected, gathered together. ചെക്കപ്പെട്ട.

സഞ്ചിന്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Thought, meditation.

സഞ്ചൊദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sending, commanding, directing.

സഞ്ജമനം, ത്തിന്റെ. *s.* A cluster or group of four houses. നാലുകെട്ട.

സഞ്ജാതം. *adj.* Born, produced.

സഞ്ജീവനം, ത്തിന്റെ. *s.* A cluster or group of four houses. നാലുകെട്ട.

സട, യുടെ. *s.* 1. An ascetic's clotted hair, or the hair collected into a loose braid and twisted forwards upon the forehead. ജട. 2. a mane. 3. a crest.

സണ്ഡീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Perching, alighting, as a bird.

സതതം. *adv.* Eternally, continually. നിത്യം. *adj.* Eternal, continual, perpetual. നിത്യമായുള്ള.

സതാപ്പ, ിന്റെ. *s.* Rue.

സതി, യുടെ. *s.* 1. A virtuous woman or wife. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ. 2. the goddess *Uma.* 3. end, destruction.

സതിനം, ത്തിന്റെ. *s.* Peas, or a particular kind of pulse. ഒരു വക പയറ.

സതീൎത്ഥ്യൻ, ന്റെ. *s.* A fellow-student, a pupil of the same spiritual preceptor. സൽബ്രഹ്മചാരി.

സതിലകം, ത്തിന്റെ. *s.* Pulse in general, or a particular kind. പയറ.

സൽ. *adj.* 1. True. 2. good, virtuous. 3. being, existing. 4. excellent, best. 5. venerable, respectable. 6. wise, learned. 7. firm, steady. 8. fit, right, proper.

സൽകഥ, യുടെ. *s.* A good or pleasing story, good news or the Gospel.

സൽകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To salute, to hail, to welcome. 2. to reverence, to honour, to evince or shew respect. 3. to unite, to meet.

സൽകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. In composition only, a solemn engagement. 2. a good or virtuous action.

സൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honour, respect, politeness. 2. salutation, reverence, welcome.

സൽകീൎത്തി, യുടെ. *s.* Good report, reputation, fame.

സൽകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A respectable or genteel family or tribe. 2. legitimacy.

സൽകൃതം, &c. *adj.* 1. Worshipped, adored. ആരാധിക്കപ്പെട്ട. 2. respected, revered. 3. welcomed, saluted.

സൽകൃതി, യുടെ. *s.* Doing good, acting properly, virtue, morality.

സൽക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Doing good, a good work, charity, virtue, &c. 2. worship, homage. 3. respectful salutation, welcome, courtesy. 4. funeral or obsequial ceremonies. 5. any purificatory ceremony.

സൽഗതി, യുടെ. *s.* Salvation, a good or happy exit, or departure.

സൽഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A good nature, or quality, a kind disposition. 2. goodness, virtue.

സൽഗുണരഹിതം. *adj.* 1. Pithless, sapless. സാരമില്ലാത്ത. 2. vain, unprofitable, useless. ഉപകാരമില്ലാത്ത.

സൽഗുരു, വിന്റെ. *s.* A spiritual preceptor.

സത്ത, or സൽ,ിന്റെ. *s.* 1. Juice, sap, essence. 2. result, effect, use. 3. power, ability.

സത്ത, യുടെ. *s.* 1. Being, existence. 2. goodness, excellency. *adj.* Good, excellent, virtuous.

സത്തമ, യുടെ. *s.* A most excellent or virtuous woman.

സത്തമൻ, ന്റെ. *s.* A respectable, excellent person.

സത്തമം, &c. *adj.* 1. Best, excellent. 2. very venerable or respectable. 3. most virtuous.

സത്തുക്കൾ, ളുടെ. *plu.* Good or excellent people.

സൽപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A good road. നല്ലവഴി.

സൽപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Worthiness. യൊഗ്യത. 2. a good vessel.

സൽപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A virtuous son, a legitimate son.

സൽപുമാൻ, ന്റെ. *s.* A good or honest man.

സൽപുരുഷൻ, ന്റെ. *s.* A good or honest man.

സൽപ്രയൊജനം, ന്റെ. *s.* Profitableness. *adj.* Profitable, beneficial.

സൽപ്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* Lovingkindness, tenderness.

സൽപ്രീതി, യുടെ. *s.* Lovingkindness, tenderness.

സൽഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Good fruit, or reward. 2. the pomegranate.

സൽബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Good or sound sense. 2. wit, genius. 3. sobriety, virtue. 4. piety.

സൽബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sobriety. 2. sound sense.

സത്ഭക്തി, യുടെ. *s.* Piety, devotion.

സത്ഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, arrogance, haughtiness, ostentation. അഹംഭാവം.

സത്ഭാവി, യുടെ. *s.* A proud, haughty, arrogant, person.

സത്ഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A good meal, good eating. നല്ലഭക്ഷണം.

സത്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, dwelling. ഭവനം.

സത്യ, യുടെ. *s.* A woman who speaks truth.

സത്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* Ratification of a bargain. അച്ചാരം. *adj.* True, veracious. സത്യമുള്ള.

സത്യകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrament, a solemn engagement partaking of the nature of an oath.

സത്യക്കുറി, യുടെ. *s.* The written form of an oath.

സത്യകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ratification of a bargain. അച്ചാരംവെക്കുക.

സത്യജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* GOD. ദൈവം.

സത്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who speaks truth, a true, honest, sincere man. 2. RÁMACHANDRA. രാമചന്ദ്രൻ.

സത്യപ്രമാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fundamental rule, an oath.

സത്യപ്രമാണി, യുടെ. *s.* A trusty or righteous person.

സത്യഭംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Breach of truth.

സത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Truth, verity, veracity, sincerity. 2. an oath. 3. the first *Yuga* or age, the golden age. 4. demonstrated conclusion. *adj.* 1. True, veracious. 2. sincere, honest, speaking the truth. *adv.* Indeed, verily, a term of asseveration, and interrogation. സത്യംചെയ്യുന്നു, To make or take oath, to swear.

സത്യയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The first of the four *Yugas* or ages, the period of general virtue and purity, or the golden age, comprising a term of 1,728,000 years.

സത്യലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper of the seven *Lócas* or worlds, and the abode of the Deity, and heaven of truth.

സത്യവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* A true or faithful saying.

സത്യവചസ്, സിന്റെ. *s.* 1. *Rishi*, a saint, sage, or seer. 2. a man who speaks the truth.

സത്യവതി, യുടെ. *s.* 1. The mother of *Vyása*. 2. the wife of NÁREDA. 3. the wife of *Rishica*, a saint.

സത്യവതിസുതൻ, ന്റെ. *s.* The poet VYÁSA. വ്യാസൻ.

സത്യവാക്,ിന്റെ. *s.* 1. A true or faithful saying. 2. a *Rishi*, a saint. *adj.* Speaking truth, veracious, sincere.

സത്യവാചകം, ത്തിന്റെ. *s.* The terms of an oath.

സത്യവാദി, യുടെ. *s.* One who speaks truth, a person of veracity, one who is true, sincere.

സത്യവാൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is true, possessing or practicing truth, honest, sincere, just, a saint. 2. the name of a king.

സത്യവൃത്ത. *adj.* Practicing or speaking the truth.

സത്യവെദക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A Christian, one who adheres to true religion.

സത്യവെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sacred scriptures, or the true *Védas*. 2. the true religion.

സത്യവ്രതൻ, ന്റെ. *s.* 1. The name of a king, the twenty-fifth of the solar dynasty in the second age. 2. one who practices or adheres to the truth, sincere, honest.

സത്യശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who practices or adheres to the truth; one who is honest, sincere.

സത്യസങ്കല്പൻ, ന്റെ. *s.* One who solemnly vows to adhere to the truth.

സത്യസങ്കാശം. *adj.* Likely, probable, plausible, like the truth.

സത്യസന്ധ, യുടെ. *s.* *Draupati*, the wife of the *Pandu* princes.

സത്യസന്ധൻ, ന്റെ. *s.* BHARATA, the younger brother of RÁMA.

സത്യസന്ധം, &c. *adj.* Veracious, adhering to, or observing the truth.

സത്യസ്വരൂപൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of deity, the true GOD.

സത്യഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A dishonest, insincere man, one void of veracity.

സത്യാകൃതി, യുടെ. *s.* Ratification of a bargain. അച്ചാരം.

സത്യാനൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Commerce, trade, traffic. കച്ചവടം.

സത്യാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ratification of a bargain. അച്ചാരം.

സത്രപം. *adj.* Modest, bashful. ലജ്ജയുള്ള.

സത്രപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* 1. To hasten, to be in a hurry. 2. to be flurried.

സത്രം or സത്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. liberality, munificence. ദാനം. 3. covering, clothing, concealing. മറവ. 4. fraud, roguery, cheating. ചതിവ. 5. a wood, a forest. കൊട്ടക്കാട. 6. wealth. സമ്പത്ത. 7. a house. ഭവനം. 8. a *choultry*, or halting house for travellers. വഴിയമ്പലം. 9. haste, hurry. 10. an entertainment. സത്രംകഴിക്കുന്നു. To perform or offer a sacrifice.

സത്രശാല, യുടെ. *s.* 1. A place of sacrifice. 2. an eating room or apartment in which *Brahmans*, &c. are presented with food gratuitously.

സത്രാ. *ind.* With, together with, along with. കൂടെ.

സത്രി, യുടെ. *s.* 1. A liberal housekeeper, one constantly performing sacrifices and distributing alms. ധൎമ്മിഷ്ഠൻ. 2. an ambassador, an agent residing in a foreign country. സ്ഥാനാപതി. 3. a priest superintending or performing a sacrifice.

സത്വഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* See the following.

സത്വം or സത്ത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the three *Gunas* or properties of man and nature; the quality of excellence or goodness; that which enlightens, constitutes knowledge, and is the cause of truth, and the predominance of which renders the *person*, in whom it resides, virtuous, gentle, devout, charitable, chaste, honest, &c. and the *thing*, pure, mild, &c. 2. substance, thing, either elementary substance, as earth, air, fire, &c. or any thing of which some property may be predicated. വസ്തു. 3. mind, intellect. ബുദ്ധി. 4. nature, natural property, or disposition. സ്വഭാവം. 5. vigour, power. ബലം. 6. strength. ശക്തി. 7. self-possession, or command. ധൈൎയ്യം. 8. essence, substance. 9. being, existence. പ്രാണൻ. 10. wealth. സമ്പത്ത. 11. certainty. നിശ്ചയം. 12. life, the principle of being. ജീവൻ. 13. a substantive noun. 14. an animal, a being. പ്രാണി.

സത്വരം, &c. *adj.* Quick, expeditious. *adv.* Quickly, expeditiously.

സത്വസമ്പത്ത, ിന്റെ. *s.* Vigour, power. ബലം, വീൎയ്യം.

സത്വസമ്പന്നം, &c. *adj.* 1. Equable, even-minded, neither elated by prosperity nor depressed by misfortune. 2. good, excellent.

സത്വസ്ഥം, &c. *adj.* Good, pure, virtuous, free from every bad quality or property. സത്വഗുണമായുള്ള.

സത്സംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Good company or fellowship. സജ്ജനസംസൎഗ്ഗം.

സത്സേവിതൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity. ദൈവം.

സദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house. ഭവനം. 2. water. വെള്ളം.

സദയം. *ind.* With favour, with kindness. ദയയോടെ.

സദസ, ിന്റെ. *s.* An assembling, a meeting. സംഘം.

സദസ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. An assistant or bystander at a sacrifice, &c. 2. one whose business it is to notice and correct mistakes. 3. a spectator, any person present at an assembly.

സദാ. *ind.* Always, at all times.

സദാകാലം. *ind.* For ever, eternally, continually.

സദാഗതി, യുടെ. *s.* 1. The wind, air. കാററ. 2. perpetual motion. 3. final happiness, emancipation from life. 4. the supreme spirit.

സദാതനം, &c. *adj.* Eternal, everlasting, perpetual. നിത്യമായുള്ള.

സദാനന്ദൻ, ന്റെ. *s.* 1. The eternal GOD. ദൈവം. 2. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

സദാനന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Eternal happiness or joy. നിത്യാനന്ദം.

സദാനീര, യുടെ. *s.* The *Caratoya*, a small river in the north of *Bengal.*

സദാനെരവും. *adv.* Always, at all times, continually, without intermission.

സദാഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The cocoa-nut tree. തെങ്ങ. 2. the glomerous fig tree. 3. the jack. പിലാവ.

സദാരൻ, ന്റെ. *s.* A husband, a man whose wife is living, a family man. ഭൎത്താവ.
സദാവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Daily maintenance or subsistence. 2. daily work.
സദാശിവൻ, ന്റെ. *s.* SIVA, as always auspicious.
സദൂരം, &c. *adj.* Far off, distant. ദൂരമുള്ള.
സദൃൿ. *adj.* Like, similar, resembling. സദൃശം.
സദൃശത, യുടെ. *s.* Likeness, similitude, resemblance.
സദൃശൻ, ന്റെ. *s.* One who is like, similar.
സദൃശം, &c. *adj.* 1. Like, similar, resembling. 2. fit, proper, right. സദൃശമാകുന്നു, To be like, to resemble. സദൃശമാക്കുന്നു, 1. To liken, to represent as having a resemblance. 2. to compare.
സദൃശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To liken, to make to resemble. 2. to compare.
സദൃശീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* See the last.
സദൃക്ഷം, &c. *adj.* Like, similar.
സദെശം. *adj.* 1. Near, proximate. അടുത്തുള്ള. 2. of the same country or place.
സദ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A house, a dwelling. ഭവനം.
സദ്യ, യുടെ. *s.* A feast, an entertainment. സദ്യകഴിക്കുന്നു, To make a feast, to give an entertainment.
സദ്യസ്. *adv.* At this present instant; now, at present, instantly, momentarily, at the moment, in an instant.
സദ്യൊജാതൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.
സദ്യഃഫലം, ത്തിന്റെ. *s.* Instant or present advantage.
സദ്വൎത്തമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Good news, glad tidings, the Gospel.
സദ്വസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A village. ഗ്രാമം.
സദ്വൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Amiableness, a good or amiable disposition. നല്ലശീലം. *adj.* 1. Amiable, well-behaved. 2. well rounded, handsomely orbicular.
സദ്വൃത്തി, യുടെ. *s.* One who is amiable, of a good or amiable disposition, well behaved.
സധൎമ്മം. *adj.* 1. Like, equal, resembling. 2. of the same sect or caste, performing like duties.
സധൎമ്മി, &c. *adj.* Observing the same customs or laws.
സധൎമ്മിണി, യുടെ. *s.* A wife wedded according to the ritual of the *Védas.* വെട്ടവൾ.
സധ്ര്യങ്. *adj.* Accompanying, going with, a companion. സഹായി.
സനൽകുമാരൻ, ന്റെ. *s.* One of the four sons of BRAHMA and the eldest of the progenitors of mankind.
സനാ. *ind.* Always, eternally, perpetually. നിത്യം.
സനാതനൻ, ന്റെ. *s.* 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. SIVA. ശിവൻ.
സനാതനം, &c. *adj.* 1. Eternal, continual, perpetual. നിത്യമായുള്ള. 2. firm, fixed, permanent. സ്ഥിരമായുള്ള.
സനാഥ, യുടെ. *s.* A woman whose husband is living. ഭൎത്താവുള്ളവൾ.
സനാഥം. *adj.* Joined with, placed on. കൂടെ ചെൎന്ന.
സനാഭി, യുടെ. *s.* A kinsman, one of the same family name; it is considered also the same as the *Sapinda* or gentile, a relation as far as the seventh degree, and qualified to offer the funeral cake. അടുത്ത സംബന്ധക്കാരൻ. *adj.* 1. Like, resembling. സദൃശമായുള്ള. 2. affectionate. പ്രിയമുള്ള.
സനാശി, യുടെ. *s.* A song. ഒരു രാഗം.
സനി, യുടെ. *s.* 1. Service, worship. വന്ദനം. 2. a request, solicitation, respectful solicitation as addressed to a spiritual preceptor, &c. അപെക്ഷ. 3. quarter, region, point of the compass. ദിക്ക.
സനിഷ്ഠീവം, ത്തിന്റെ. *s.* Speech uttered with emission of saliva or sputtered.
സനിഷ്ഠുവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sputtered speech, utterance interrupted by saliva.
സനീഡം. *adj.* Near, proximate. സമീപം.
സൻ. *adj.* 1. True. 2. good, virtuous. 3. being, existing. 4. excellent, best. 5. venerable, respectable.
സന്തതൻ, ന്റെ. *s.* The eternal Being. നിത്യൻ.
സന്തതം. *adv.* Always, continually, eternally. എല്ലായ്പൊഴും. *adj.* Eternal, continual. നിത്യം.
സന്തതി, യുടെ. *s.* 1. Race, lineage. 2. a son, a daughter, offspring, progeny, issue, seed. 3. succession, descent. 4. a continuous line, a row, a range. 5. extent, expanse, spreading, stretching.
സന്തപ്തം, &c. *adj.* 1. Suffering pain or distress, distressed, afflicted, wretched. തപിക്കപ്പെട്ട. 2. suffering from extreme heat. 3. burnt, scorched. 4. the state of being red hot. ചുട്ടപഴുത്ത. 5. inflamed with passion. കൊപം കൊണ്ട ജ്വലിച്ച.
സന്തമസം, ത്തിന്റെ. *s.* Great, or universal darkness, complete or utter darkness. കൂരിരുട്ട, അന്ധതമസം.
സന്തൎപ്പണം, യുടെ. *s.* The ceremony of feeding *Brahmans.* ബ്രാഹ്മണൎക്ക ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക.
സന്താനകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Family usages or duties.
സന്താനകാമം, ത്തിന്റെ. *s.* Desire of offspring.
സന്താനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Family, race, lineage. സന്തതി. 2. offspring, progeny, issue, a son or daughter. 3. one of the trees of the paradise of the gods. കല്പകവൃക്ഷം. 4. spreading, expansion. പരപ്പ.

സന്താനിക, യുടെ. s. 1. Cream, the coagulum of milk. പാലിന്റെ പാട. 2. a cobweb. ചിലന്നിവല. 3. the blade of a knife or sword. വാത്തല. 4. froth, foam. പത.

സന്താപനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Burning, scorching. തപനം. 2. paining, affliction. സന്താപം. 3. exciting passion. 4. one of the arrows of CÁMADÉVA, or love. കാമബാണം.

സന്താപം, ത്തിന്റെ. s. 1. Heat, burning heat. ചൂട. 2. torment, pain, affliction, distress. വെദന. 3. passion.

സന്താപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. 1. To be afflicted, to be distressed, pained, or sorrowful. 2. to suffer from heat. 3. to be inflamed with passion.

സന്താപിതം, &c. adj. 1. Pained, distressed, afflicted. 2. suffering from heat. 3. inflamed with passion.

സന്തി, യുടെ. s. 1. End, destruction. അവസാനം. 2. gift, giving. ദാനം.

സന്തുഷ്ടം, &c. adj. 1. Delighted, pleased. 2. satisfied, contented.

സന്തുഷ്ടി, യുടെ. s. 1. Pleasure, delight. 2. satisfaction, contentment.

സന്തൊഷകെട,ിന്റെ. s. 1. Unhappiness, sorrow. 2. displeasure. 3. dejection of spirits, sadness.

സന്തൊഷപ്രാൎത്ഥന, യുടെ. s. Affectionate solicitation.

സന്തൊഷമില്ലായ്മ, യുടെ. s. 1. Joylessness, grief, sorrow, sadness. 2. unhappiness. 3. displeasure.

സന്തൊഷം, ത്തിന്റെ. s. Joy, pleasure, delight, gladness, satisfaction, happiness.

സന്തൊഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ; or സന്തൊഷപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. v. n. To rejoice, to be pleased, glad, delighted, satisfied or happy.

സന്തൊഷിതൻ, ന്റെ. s. A joyful man.

സന്തൊഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു. പ്പാൻ. v. a. To please, to delight, to gladden, to satisfy.

സന്ദംശ, യുടെ. s. A pair of tongs or nippers. ചവണ.

സന്ദർഭം, ത്തിന്റെ. s. 1. Weaving garlands, collecting flowers into a heap or chaplet, &c. 2. stringing, collecting, arranging. മാലകൊൎക്കുക.

സന്ദൎശനം, ത്തിന്റെ. s. Looking, seeing. സന്ദൎശിക്കുന്നു, To look, to see. കാണുന്നു.

സന്ദാനം, ത്തിന്റെ. s. 1. A rope or cord, especially for tying cattle. പശുക്കയറ. 2. the elephant's temples, or part whence the ichorous fluid issues when the animal is in rut. മസ്തകഭാഗം.

സന്ദാനിതം, &c. adj. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ദ്രാവം, ത്തിന്റെ. s. Flight, retreat. പിന്നൊട്ടം.

സന്ദിഗ്ദ്ധമതി, യുടെ. s. A sceptic, one who is uncertain or doubtful of the result of religious observances, &c. സംശയബുദ്ധി.

സന്ദിഗ്ദ്ധം. adj. Doubted, questioned. സംശയിക്കപ്പെട്ട. s. A doubt. സംശയം.

സന്ദിഗ്ദ്ധാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. s. 1. A disputed debt, either in its amount or existence. തൎക്കമുള്ള കടം. 2. doubtful interpretation or meaning. സംശയാൎത്ഥം.

സന്ദിതം, &c. adj. Bound, tied. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ദിഷ്ടം, ത്തിന്റെ. s. News, tidings, information. വൃത്താന്തം. adj. 1. Told, communicated, related as news or information. അറിയിക്കപ്പെട്ട. 2. promised, agreed, engaged. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.

സന്ദിഷ്ടാൎത്ഥൻ, ന്റെ. s. A herald, a pursuivant, a royal messenger who communicates oral instructions or orders.

സന്ദെശപത്രം, ത്തിന്റെ. s. A letter of correspondence, an epistle.

സന്ദെശം, ത്തിന്റെ. s. News, tidings, information, a message. വൃത്താന്തം.

സന്ദെശവാൿ, ക്കിന്റെ. s. Communication of intelligence.

സന്ദെശഹരൻ, ന്റെ. s. A messenger, an envoy, an ambassador. ദൂതൻ, സ്ഥാനാപതി.

സന്ദെശഹാരകൻ, ന്റെ. s. A messenger, an envoy, an ambassador. ദൂതൻ, സ്ഥാനാപതി.

സന്ദെഹം, ത്തിന്റെ. s. Doubt, uncertainty, hesitation, suspicion, supposition, scruple. സംശയം.

സന്ദെഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. n. To doubt, to hesitate, to suspect. സംശയിക്കുന്നു.

സന്ദൊഹനം, ത്തിന്റെ. s. Assembling, collecting together. കൂട്ടുക.

സന്ദൊഹം, ത്തിന്റെ. s. Assemblage, flock, multitude. കൂട്ടം.

സന്ദ്രാവം, ത്തിന്റെ. s. Flight, retreat, running away. ഒട്ടം.

സന്ധ, യുടെ. s. 1. Promise, vow, assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ. 2. state, condition. അവസ്ഥ. 3. steadiness, fixation. ഉറപ്പ. 4. the steady continuance in any state. സ്ഥിരത. 5. intimate union or association, identification. 6. twilight. സന്ധ്യ. adj. 1. Possessing as an integrant part, intimately blended with. കൂടിയ. 2. holding, possessing, having placed in or on. 3. joined, united. ചെൎന്ന.

സന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Relation. സംബന്ധം.

സന്ധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Distillation, distilling, the manufacture of spirituous liquors. മദ്യംവാറുക. 2. mixing, joining. ചെൎക്കുക. 3. intimate union, combination, association. 4. a relish, something eaten to excite thirst. ചമ്മന്തി. 5. sour rice gruel. പുളിച്ചകഞ്ഞി. 6. spirtuous lipuor. ചാരായം. 7. reception, receiving, supporting, sustaining. താങ്ങുക. 8. association, company. കൂട്ടം. 9. tying, binding. ബന്ധിക്കുക. സന്ധാനം ചെയ്യുന്നു, 1. To join, to unite. ചെരുന്നു. 2. to distil. വാറുന്നു.

സന്ധാനി, യുടെ. *s.* A braziery, a foundery, a place where the base metals are stored or wrought. ലൊഹാദികംവാൎക്കുന്ന സ്ഥലം.

സന്ധാനിതം, &c. *adj.* United, bound. കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ധി, യുടെ. *s.* 1. Union, junction, connexion, combination, conjunction. ഐക്യത. 2. peace, making peace, pacification. സമാധാനം. 3. a hole, or chasm. ദ്വാരം. 4. a hole made in a wall or underneath it to enter a house for hostile or felonious purposes, a breach, a mine, &c. തുരങ്കം. 5. a joint, an articulation of the body. 6. the union of letters, either at the end and beginning of different words or in the middle of compound terms, to avoid dissonance or hiatus. 7. a division of a drama, apparently applicable to each subject represented, or sentiment excited, as considered severally and detached from the rest, though contributing to the connexion of the whole, contrast of incident, change of situation, transition of passion or emotion, &c. 8. an interval, a pause or rest. നിറുത്ത. 9. a period at the expiration of each *Yuga* or age; or one sixth of its duration, intervening before the commencement of the next; a *Sandhi* also of the same length, as the *Satya Yuga*, occurs at the end of each *Manwantara*, and each *Calpa.* 10. the vulva. 11. breaking, dividing.

സന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To join, to unite, to combine. 2. to put together, to construct, to compose. 3. to fix, to place. *v. n.* 1. To meet, to join, to come in contact. 2. to be sufficient, to be adequate or equal to.

സന്ധിതം, &c. *adj.* United, bound, tied, strung, fastened together. ചെൎക്കപ്പെട്ട, കെട്ടപ്പെട്ട.

സന്ധിനീ, യുടെ. *s.* A cow with calf, or that has taken the bull. ചനയെററ പശു.

സന്ധിപ്പു, ിന്റെ. *s.* 1. Uniting, joining, connecting. 2. pacification. 3. nourishing, maintenance. 4. satiety, sufficiency, enough.

സന്ധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To cause to join, or meet, to unite, to make equal to.

സന്ധിവെന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tendon, a nerve a ligament. ഞരമ്പ. 2. binding or tying fast.

സന്ധിബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tie, a band, a bandage. 2. union, connexion. *adj.* Bound firmly together, tied fast.

സന്ധിവെല, യുടെ. *s.* A particular period, and one which connects the part of the day or fortnight, or morning, noon and evening, new moon, the first or third day of the fortnight and full moon.

സന്ധു, വിന്റെ. *s.* Doubt, uncertainty.

സന്ധ്യ, യുടെ. *s.* 1. Evening, eventide. 2. twilight, either morning or evening. 3. the name of a river. 4. the period that elapses between the expiration of one *Yuga* or age and the commencement of another. 5. a period of time, forenoon, afternoon, or mid-day. 6. reflexion. 7. promise, assent. 8. boundary, limit. 9. joining, union. 10. a flower, according to some the tuberose, to others, the jasmine. 11. religious abstraction, meditation, repetition of *Mantras*, sipping water, &c. to be performed by the three first classes of *Hindus*, at particular and stated periods in the course of every day, especially at sun-rise, sun-set, and also, though less essentially, at noon. 12. twilight, personified as the daughter of BRAHMA, and wife of SIVA.

സന്ധ്യാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Twilight. 2. the period at the end of each *Yuga.*

സന്ധ്യാരംഗ, യുടെ. *s.* Tuberose Polyanthes, *Polyanthes tuberosa.* (Lin.)

സന്ധ്യാവന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* The religious prayers and ceremonies of the first three classes of the *Hindus* performed at particular and stated periods of the day, especially at sun-rise and sun-set. സന്ധ്യാവന്ദനം കഴിക്കുന്നു, To perform these ceremonies.

സന്നകദ്രു, വിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly *Piyal, Buchanania latifolia,* (Rox.) മുരംവൃക്ഷം.

സന്നതൻ, ന്റെ. *s.* One who is revered, reverenced. നമിക്കപ്പെട്ടവൻ.

സന്നതം, &c. *adj.* Reverenced, revered. നമിക്കപ്പെട്ട.

സന്നതി, യുടെ. *s.* 1. Reverence, obeisance, reverential salutation. ആചാരം. 2. sound. ശബ്ദം.

സന്നദ്, ിന്റെ. *s.* A written order, a letter.

സന്നദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is armed, mailed, accoutred. കവചമിട്ടവൻ.

സന്നദ്ധം, &c. *adj.* 1. Armed, mailed, accoutred. യു

ഖായുധം ധരിക്കപ്പെട്ട. 2. arrayed, arranged, prepared. അണഞ്ഞ. 3. murderous, felonious, provided with arms for the destruction of others. 4. wearing amulets, provided with charms.

സന്നമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Reverence, obeisance, reverential salutation. വണക്കം. സന്നമനംചെയ്യുന്നു, To reverence, to revere.

സന്നമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To revere, to reverence, to salute.

സന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A little, a small quantity, smallness. 2. thinness, leanness. 3. fineness. *adj.* 1. Little, small, narrow. 2. thin, lean. 3. fine.

സന്നയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multitude, number, quantity. സംഘം. 2. rear, rearguard. പിമ്പട.

സന്നഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Preparation. ഒരുമ്പാട.

സന്നാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Armour, mail, accoutrements. കവചം, ആയുധകൊപ്പു. 2. preparation. ഒരുമ്പാട.

സന്നി, യുടെ. *s.* Convulsions, a fit, സന്നിപിടിക്കുന്നു, To be attacked or afflicted with convulsions or convulsive fits.

സന്നികൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Proximity. 2. approximation, approximating, bringing or approaching near to. അടുപ്പം, അണവ.

സന്നികൃഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Near, proximate. അണഞ്ഞ. 2. very mean, low, vile. നികൃഷ്ടം.

സന്നിജ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* Fever attended by convulsions.

സന്നിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Presence. 2. proximity, approximation. സമീപം. 3. appearance, perceptibility. പ്രത്യക്ഷം.

സന്നിധി, യുടെ. *s.* 1. Proximity, approximation. 2. perceptibility, presence, appearance, becoming or being visible or perceptible.

സന്നിപാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A morbid state of the three humours, a paralytic disease. 2. collection, assemblage, multitude.

സന്നിബദ്ധം. *adj.* Bound firmly, fast tied, or fettered. മുറുക്കെക്കെട്ടിയ.

സന്നിബന്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Binding or tying fast. മുറുക്കെകെട്ടുക.

സന്നിഭൻ, ന്റെ. *s.* One who is similar, equal to, like.

സന്നിഭം, &c. *adj.* Like, similar.

സന്നിവൃത്തി, യുടെ. *s.* Restraint, forbearance, avoiding, forsaking. അടക്കം.

സന്നിവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An open space, either in a town or its vicinity, where the people take exercise or diversion. വെളിപ്രദെശം. 2. fabrication, manufacture, construction, preparation. 3. vicinity, proximity, neighbourhood. സമീപം.

സന്നിഹിതം. *adj.* Near, proximate, at hand, present. അടുത്ത, അണഞ്ഞ.

സന്മനസ്സ, ിന്റെ. *s.* A man of good or sound sense; wit, genius, sobriety, virtue, piety.

സന്മാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A good road or way. 2. morality, virtue. 3. true religion.

സന്മാൎഗ്ഗി, യുടെ. *s.* A pious man.

സന്ന്യസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To become a *Sanyási*, to renounce, or abandon the world.

സന്ന്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The profession of a *Sanyási.* 2. abandonment of all worldly affections and possessions. 3. *Indian* spikenard.

സന്ന്യാസി, യുടെ. *s.* 1. A *Sanyási*, a *Brahman* of the fourth order, a religious mendicant. 2. a devotee, an ascetic, one who has abandoned the world.

സപത്നൻ, ന്റെ. *s.* An enemy, an adversary, or foe. ശത്രു.

സപത്നി, യുടെ. *s.* A woman whose husband has other wives.

സപത്നികൻ, ന്റെ. *s.* A husband, a man whose wife is alive. ഭാൎയ്യയുള്ളവൻ.

സപദി. *adv.* 1. Instantly, in a moment, at the moment. തൽക്ഷണം. 2. qnickly, swiftly.

സപൎയ്യ, യുടെ. *s.* Worship, reverence; adoration, respect. വന്ദനം.

സപക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A partizan, a follower, an adherent, one of the same side or party.

സപിണ്ഡൻ, ന്റെ. *s.* A kinsman, especially one connected by the offering of the funeral cake to either or all of the manes of the father, grandfather, and great grandfather, and their wives respectively, as sprung from them in directly collateral lines; the relationship stops with every fourth, as the fifth cannot perform the offering of a cake to the father, even of the deceased. The following are enumerated as *Sapindas*, the son, the son's son, and son's grandson, widow, daughter, and daughter's son: the father, the mother, the brother, brother's son, and brother's grandson; father's daughter's son, father's brother's son and grandson, paternal grandfather's daughter's son; paternal grandfather, paternal grandmother, paternal grandfather's brother, brother's son and grandson; and lastly the great grandfather's daughter's

son: these all present oblations in which the deceased is either included or may participate: other enumerations including the oblations he was bound to offer, &c. extend the connexion of *Sapinda* to seven persons both in an ascending and descending line.

സപിണ്ഡി, യുടെ. *s.* A kinswoman.

സപീതി, യുടെ. *s.* Drinking together. കൂടികുടിക്കുക.

സപ്ത. *adj.* Seven. എഴ.

സപ്തകം. *adj.* 1. Seven. എഴ. 2. seventh. എഴാമത.

സപ്തകി, യുടെ. *s.* A woman's girdle. ഉടഞ്ഞാൺ.

സപ്തച്ഛദം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Echites scholaris.* എഴിലംപാല.

സപ്തതന്തു, വിന്റെ. *s.* A sacrifice, an offering or oblation. യാഗം.

സപ്തതി. *adj.* Seventy. എഴുപത.

സപ്തദശ, യുടെ. *s.* Seventeen. പതിനെഴ.

സപ്തദശം. *adj.* Seventeen. പതിനെഴ.

സപ്തധാ. *ind.* In seven ways. എഴുപ്രകാരം.

സപ്തധാതു, വിന്റെ. *s.* The seven parts of the body, or chyle, blood, flesh, adeps, marrow, bone and semen.

സപ്തപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree, *Echites scholaris.* എഴിലംപാല.

സപ്തമധാതു, വിന്റെ. *s.* The seminal fluid. ശുക്ലം.

സപ്തമം. *adj.* Seventh. എഴാം.

സപ്തമാതൃക്കൾ, ളുടെ. *s. plu.* The seven divine mothers.

സപ്തമി, യുടെ. *s.* The seventh lunar day, of either lunar fortnight.

സപ്തൎഷികൾ, ളുടെ. *s. plu.* The constellation *Ursa Major*, or great bear, the seven stars of which are the seven great saints, *Marighi*, *Arti*, *Angiras*, *Pulastya*, *Pulaha*, *Cratu*, and *Vasishtha.*

സപ്തല, യുടെ. *s.* 1. The double jasmine. *J. Zambac, fl. multiplicatas.* പിച്ചകം. 2. a name of a plant, commonly *Charmaghas.* 3. the trumpet flower, *Bignonia suave-olens.*

സപ്തസമുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The seven seas.

സപ്തസാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* See the last.

സപ്താൎച്ചിസ്സ, സ്സിന്റെ. *s.* 1. *Agni* or fire, as formed of seven flames. അഗ്നി. 2. the planet *Saturn.* ശനി.

സപ്താശീതി, യുടെ. *s.* Eighty-seven. എണ്പത്തെഴ.

സപ്താശ്വൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

സപ്തി, യുടെ. *s.* A horse. കുതിര.

സഫലമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be productive, fruitful, to bear fruit, to yield profit.

സഫലമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make productive, fruitful. 2. to effect.

സഫലം, &c. *adj.* Productive, bearing fruit, fruitful, yielding profit, effective.

സബലൻ, ന്റെ. *s.* One who is powerful, able.

സബാന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* A man whose wife is alive. ഭാൎയ്യയുള്ളപുരുഷൻ.

സബ്രഹ്മചാരി, യുടെ. *s.* A fellow student, one engaged in the same studies and observing the same austerities.

സഭ, യുടെ. *s.* 1. An assembly, a meeting. സമൂഹം. 2. a house. ഭവനം. 3. a royal court; an assembly of wise and learned men, a senate. സഭാവാസികൾ. 4. a court or hall of an assembly. 5. the place of assembly. 6. a church. സഭകൂടുന്നു, An assembly or congregation to collect or meet together. സഭകൂട്ടുന്നു, To call together, to summon to a meeting or assembly. സഭകൂട്ടിക്കുന്നു, To cause a meeting to be called or assembled. ധൎമ്മസഭ, 1. A jury. 2. an assembly of arbitrators.

സഭക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* The people or members of a congregation or assembly.

സഭൎത്തൃക, യുടെ. *s.* A woman whose husband is alive. ഭൎത്താവുള്ളസ്ത്രീ.

സഭയിൽചെൎന്നവർ, രുടെ. *s. plu.* The members of a congregation, the parishioners.

സഭാകമ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* Timidity in haranguing, bashfulness in speaking in public.

സഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The people of an assembly. 2. courtesy, politeness, civility in receiving or taking leave of a friend.

സഭാപതി, യുടെ. *s.* 1. The head of an assembly. സഭയിൽ പ്രധാനി. 2. the keeper of a gaming house.

സഭാവാസി, യുടെ. *s.* An assessor.

സഭാസത്ത ിന്റെ. *s.* One of a company, or meeting.

സഭാസദൻ, ന്റെ. *s.* See the preceding.

സഭാസ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The pillar which supports the hall of an assembly. 2. the pillar of state.

സഭാസ്താരൻ, ന്റെ. *s.* One of a company, an assistant at an assembly or meeting. കൂട്ടത്തിലൊരുത്തൻ.

സഭികൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of a company, or meeting. സഭയിലൊരുവൻ. 2. the keeper of a gaming house.

സഭ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is fit for an assembly. കൂട്ടത്തിനയൊഗ്യൻ. 2. an assistant at an assembly. 3. a person of honourable parentage.

സഭ്യം, &c. *adj.* 1. Belonging to an assembly, fit for or suitable to an assembly. 2. trusted, confidential, faithful.

സമ, യുടെ. *s.* A year. സംവത്സരം.

സമഗതി, യുടെ. *s.* Sameness, similarity. 2. evenness, equality.

സമഗ്രം. *adj.* All, entire, whole, full, complete. സമസ്തം.

സമംഗ, യുടെ. *s.* 1. Bengal madder, *Rubia manjith.* മഞ്ചട്ടി. 2. a sort of fern. *Sycopodium imbricatum.*

സമജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude of beasts. മൃഗക്കൂട്ടം. 2. a multitude of blockheads. മൂഢകൂട്ടം. 3. a forest, a wood. കൊട്ടക്കാട.

സമജ്ഞ, യുടെ. *s.* 1. Reputation, fame, renown, celebrity. കീൎത്തി. 2. an appellation. പെർ.

സമജ്യ, യുടെ. *s.* 1. An assembly, a meeting. കൂട്ടം. 2. fame, celebrity. കീൎത്തി,

സമഞ്ജസം, ത്തിന്റെ. *s.* Propriety, fitness. യൊഗ്യത. *adj.* 1. Fit, right, proper. യൊഗ്യം. 2. correct, accurate. കുററമില്ലാത്ത. 3. virtuous, good. നല്ല.

സമത, യുടെ. *s.* 1. Sameness, similarity. 2. evenness, equality. തുല്യത.

സമത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sameness, similarity. 2. evenness, equality.

സമദ, യുടെ. *s.* See സമ്മദം or സമ്മതം.

സമധികം, &c. *adj.* Exceeding, very much. ഏറവും.

സമനസ, or സമ്മനസ. *adj.* With the mind, mindful, attentive. താല്പൎയ്യമുള്ള.

സമനില, യുടെ. *s.* Equilibrium.

സമനിലം, ത്തിന്റെ. *s.* Level ground.

സമൻ, ന്റെ. *s.* One who is similar, like, an equal. തുല്യൻ.

സമന്തതസ. *ind.* 1. All round, on every side. ചുററും, എല്ലാടവും. 2. wholly, altogether. ആസകലവും.

സമചിത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* An equable temper.

സമന്തദുഗ്ധ, യുടെ. *s.* The milk hedge plant, *Euphorbia tirucalli*, &c. ചതുരക്കള്ളി.

സമന്തഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A *Jina* or *Budd'ha.*

സമന്താൽ. *ind.* All around, on every side. ചുററും.

സമപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* An attitude in shooting, standing with the feet even.

സമഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* The same purpose.

സമഭൂമി, യുടെ. *s.* A plain, even ground, a flat country. സമനിലം.

സമമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be or become equal, even, level.

സമമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To level, to equalize. 2. to make level or equal, to make even.

സമം, &c. *adj.* 1. Like, similar. 2. full, complete. 3. same, even, equal. 4. equable, uniform. *s.* A figure of rhetoric, identity or sameness of objects compared with one another. *part.* With, together with.

സമയകെട, ിന്റെ. *s.* Unseasonableness.

സമയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A time. 2. leisure, opportunity, interval. 3. season, fit or proper time for any thing 4. an oath, affirmation by oath or ordeal. ശപഥം. 5. a confederation, agreement, or engagement. പരസ്പര നിശ്ചയം. 6. agreement, contract or bargain. 7. religious obligation or observance. 8. order, instruction. കല്പന. 9. established moral or ceremonial custom. ആചാരം. 10. demonstrated conclusion. സിദ്ധാന്തം. സമയം നൊക്കുന്നു, To watch, or wait for, an opportunity. സമയം ചെയ്യുന്നു, 1. To make oath. 2. to make an agreement, engagement, or appointment. സമയം പൊയ്പൊയി, The opportunity is lost.

സമയാ. *ind.* 1. Within, midst. മദ്ധ്യം. 2. at such a time, at a fixed or appointed time. 3. duly, seasonably, in due time or season. സമയത്ത. 4. near, nigh. അന്തകം. സമയാസമയം, In season and out of season.

സമരഭീരു, വിന്റെ. *s.* A coward in war. യുദ്ധഭീരു.

സമരം, ത്തിന്റെ. *s.* Battle, war, combat, conflict. യുദ്ധം.

സമരാത്രി, യുടെ. *s.* The equinox.

സമൎത്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* Aloe wood, *Amyris agallocha.* അകിൽ.

സമൎത്ഥത, യുടെ. *s.* 1. Strength, power, prowess. 2. ability, capability, adequacy, qualification.

സമൎത്ഥനം, ത്തിന്റെ. *s.* Deliberation, deciding on the propriety or impropriety of any thing. 2. reconciling differences, allaying a dispute. യൊജിപ്പ. 3. objecting, objection. 4. perseverance in an arduous undertaking, attempting difficulties or impossibilities.

സമൎത്ഥൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is powerful, strong. 2. able, capable, adequate. 3. perfectly versed in, or master of. 4. an accomplished, qualified person.

സമൎത്ഥം, &c. *adj.* 1. Powerful, strong. 2. able, capable, adequate to, accomplished, qualified. 3. perfectly versed in or master of.

സമൎദ്ധകം, &c. *adj.* Granting a boon.

സമൎപ്പണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gift, an offering. 2. finishing, completion. സമൎപ്പണം ചെയ്യുന്നു, 1. To offer. 2. to finish, to complete.

സമൎപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give, to offer, to present, to hoard up. 2. to finish, to complete.

സമൎപ്പിതം. *adj.* 1. Given, offered, presented. 2. finished, completed.

സമൎയ്യാദം, &c. *adj.* 1. Near, proximate. സമീപമായുള്ള. 2. bounded, limited. 3. correct in conduct.

സമവൎത്തി, യുടെ. *s.* YAMA, the ruler of *Tartaras* കാലൻ.

സമവായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flock, multitude, assemblage, collection, aggregate, quantity. കൂട്ടം. 2. one of the categories, or *Padárt'has*, in logic, *relation.*

സമവായസംബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the categories in logic, *relatio.*

സമവെതൻ, ന്റെ. *s.* One of a mixed tribe.

സമവെതം, &c. *adj.* 1. Mixed, mingled, blended. 2. collected, assembled.

സമഷ്ടി. *adj.* 1. Collected, assembled. 2. contracted, abridged.

സമഷ്ഠില, യുടെ. *s.* A sort of potherb said to grow in watery places.

സമസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contraction, contracting. കുറക്കൽ. 2. combination, conjunction, formation of compound terms.

സമസുപ്തി, യുടെ. *s.* The end of the *Calpa* and the destruction of the world.

സമസ്തം, &c. *adj.* 1. All, whole, entire, universal, complete. 2. compound, compounded. സംബന്ധിക്കപ്പെട്ട. 3. abridged, contracted. ചുരുക്കപ്പെട്ട. *s.* A whole, the aggregate of all the parts.

സമസ്താധാരൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the Deity as upholding every thing. ദൈവം.

സമസ്ഥം. *adj.* 1. Even, equal, level, uniform. 2. like, similar. സമം.

സമസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The king's court. 2. a metropolis or capital, where a king resides. 3. a country.

സമസ്യ, യുടെ. *s.* Part of a stanza proposed by one person to be completed by another as a trial of skill.

സമസ്യാൎത്ഥ, യുടെ. *s.* Part of a stanza to be completed as a trial of skill.

സമക്ഷം or സമക്ഷമം, ത്തിന്റെ. *s.* Presence, sight. *adv.* Before, in presence, or in sight of.

സമാകൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To diffuse a fragrant smell.

സമാകൎഷി. *adj.* Possessing a diffusive fragrance.

സമാഖ്യ, യുടെ. *s.* 1. Fame, reputation. കീൎത്തി. 2. confederation, convention.

സമാഗതം, &c. *adj.* 1. Arrived, approached. അടുത്ത. 2. met, encountered. 3. united, joined. ചെൎക്കപ്പെട്ട.

സമാഗതി, യുടെ. *s.* 1. Arrival, approach. അടുക്കുക. 2. union, joining. 3. encountering, meeting. 4. similar condition or progress.

സമാഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Union, junction. ഐക്യത. 2. arrival, approach.

സമാഘാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. beating, striking, killing. അടിക്കുക, കൊല്ലുക.

സമാചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Correctness of conduct. 2. common civility, politeness. 3. news, intelligence.

സമാജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A crowd, flock or multitude (of any thing except beasts.) കൂട്ടം. 2. an assembly, a meeting. സംഘം. 3. an elephant. ആന.

സമാധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Peace, tranquillity. 2. conciliation, agreement, consent. 3. reconciling differences. സമാധാനം ചെയ്യുന്നു, To make peace, to reconcile adverse parties. സമാധാനമാകുന്നു, To become peaceful, to return to a state of peace. സമാധാനമാക്കുന്നു, To reconcile persons together, to bring to a state of tranquillity, സമാധാനം പറയുന്നു, To treat about peace, to speak peace.

സമാധി, യുടെ. *s.* 1. Deep and devout meditation, restraining the senses and confining the mind to contemplation on the true nature of the spirit, &c. the abstract contemplation of an ascetic. 2. silence. മൌനം. 3. promise, assent, engagement. പ്രതിജ്ഞ. 4. reconciling differences, putting a stop to disputes. നിരപ്പാക്കുക. 5. perseverance in a difficult undertaking, attempting impossibilities. 6. a religious vow or obligation. 7. a figure of rhetoric, connexion or proximity of two events accidentally connected and expressed by a common verb and the government of the verb by a double nominative. 8. demonstrated conclusion. സിദ്ധാന്തം. 9. a grave or tomb. ശവക്കുഴി. സമാധിയിരിക്കുന്നു, To be in deep and devout meditation. സമാധി വെക്കുന്നു, സമാധി ചെയ്യുന്നു, To inter, to bury.

സമാനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One of the five vital airs, that which is considered essential to digestion. 2. an equal. തുല്യൻ. 3. one, uniform, the same. ഒരുത്തൻ. 4. a good, virtuous, or eminent person.

സമാനം, &c. *adj.* 1. Like, similar. 2. one, uniform, same. 3. good, virtuous, eminent. സുകൃതമായുള്ള. *s.* Corresponding letter of the alphabet, as a long vowel to its short one.

സമാനൊദൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* A brother of whole blood. സൊദരൻ.

സമാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Conclusion, completion, finish. അവസാനം. 2. a section, a chapter, a division. 3. killing, destroying, slaughter, വധം. 4. profound meditation. ധ്യാനം. 5. gain, acquisition. ലാഭം.

സമാപന്നം. *adj.* 1. Finished, done, complete, concluded. 2. got, gained, obtained. 3. distressed, afflicted, 4. killed. 5. accomplished, perfect, (in any branch of study.)

സമാപ്തം. *adj.* Finished, done, concluded, completed.

സമാപ്തി, യുടെ. *s.* 1. End, completion, perfection, conclusion, finish. 2. reconciling differences, putting an end to disputes, &c. സമാപ്തിയാക്കുന്നു, To finish, to perfect, to complete. സമാപ്തി വരുത്തുന്നു, To finish, to complete, to bring to an end or conclusion.

സമാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* An equal share. പങ്കു.

സമാംശി, യുടെ. *s.* A co-heir entitled to an equal share. പങ്കുകാരൻ, കൂട്ടവകാശി.

സമാംസമീന, യുടെ. *s.* A cow bearing a calf every year. ആണ്ടുതൊറും പെറുന്ന പശു.

സമായുതം, &c. *adj.* 1. Joined, connected, attached to or united with. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 2. decorated, adorned. അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട. *s.* A rhetorical or poetical figure.

സമായൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Union, junction, connexion, association. ചെൎച്ച. 2. heap, multitude, assemblage. കൂട്ടം. 3. cause, origin, motive, object. കാരണം.

സമാരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Beginning, commencement.

സമാരംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To begin.

സമാൎത്ഥകം. *adj.* Of the same meaning.

സമാലംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* Smearing the body with coloured perfumes, as with saffron, sandal, &c. കളഭം തെക്കുക.

സമാലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sight, seeing, looking.

സമാവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony peformed by the *Brahmans* at the age of sixteen years.

സമാവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* See the preceding.

സമാവൃത്തൻ, ന്റെ. *s.* A pupil who has completed his studies and taken leave of his preceptor.

സമാവൃത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* See. സമാവൎത്തനം.

സമാശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, refuge, asylum.

സമാശ്രിതം, &c. *adj.* Protected, defended, cherished.

സമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Contraction, abridgement. 2. in grammar, Composition of words, formation of compound terms. 3. composition of differences, reconciling quarrels.

സമാസാദിതം. *adj.* Done, effected, attained, obtained, accomplished.

സമാസാദ്യം. *adj.* Attainable, what may be obtained or effected.

സമാസാൎത്ഥ, യുടെ. *s.* Part of a stanza to be completed.

സമാസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To contract, to abridge. 2. to unite, to join.

സമാസീനം, &c. *adj.* Sitting, seated together.

സമാഹതം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter.

സമാഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Uniting, combining, collecting, composition.

സമാഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To unite, to combine, to collect, to compose.

സമാഹാരം, ത്തിന്റെ. *s* 1. Assemblage, aggregation, collection, either in fact or thought. 2. contraction, abridgement. 3. in grammar, composition of words. 4. conjunction of equal words or sentences, the power of the particle *and*.

സമാഹിതം, &c. *adj.* 1. Promised, agreed or assented to. 2. absorbed in meditation, absent, abstracted or having the senses steadily held in subjection. 3. concluded, demonstrated, following from what has been said. 4. composed, reconciled, put an end to, as a contest or dispute. 5. placed, deposited, delivered. 6. pure, purified. 7. finished, completed. 8. cool, collected, firm. 9. assembled.

സമാഹൃതം. *adj.* 1. Accepted, received, taken. 2. collected, combined.

സമാഹൃതി, യുടെ. *s.* Composition, abridgement, an abridgement.

സമാഹ്ലാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Great joy. ആനന്ദം.

സമാഹ്വയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A match, a main, a contest or conflict of animals or birds for sport, cock-fighting, &c. കൊഴിപ്പൊരമുതലായത. 2. calling, calling out. വിളി. 3. a name or appellation. നാമധെയം.

സമിതി, യുടെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. assembly, company, multitude. സഭ. 3. association, meeting, union. സംഗം. 4. sameness, likeness, equality. സമത്വം.

സമിത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. fuel, wood, grass, &c. so employed. വിറക.

സമികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. a spike, a dart. കുന്തം.

സമികൃതം, &c. *adj.* 1. Equalized, made equal or even. 2. imitated, done in like manner, &c. 3. added, summed up.

സമിപത, യുടെ. *s.* Nearness, proximity, contiguity, neighbourhood.

സമിപം. *adj.* Near, proximate, contiguous, at hand.

സമിപസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* A neighbour, one who is near. അയല്പക്കാരൻ.

സമീപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To approach, to approximate, to draw near.

സമീരഗുളിക, യുടെ. *s.* Pills for dispelling wind or flatulency. വായുഗുളിക.

സമീരണൻ, ന്റെ. *s.* 1. Air, wind. വായു. 2. a traveller. വഴിപൊക്കൻ.

സമീരൻ, ന്റെ. *s.* Air, wind. വായു.

സമീക്ഷ, യുടെ. *s.* 1. Nature, essential nature or according to the *Sánc'hya* system, crude matter or any of its twenty-four essential parts. 2. understanding, intellect. 3. sight, seeing, inspection, looking. 4. effort. 5. a book, a work complementary to the *Védas*, treating on the modes of sacrifice. 6. search, investigation.

സമീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Search, looking for, investigation. നൊട്ടം, ശൊധന.

സമീക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sánc'hya* system of philosophy.

സമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Presence, proximity. 2. face or countenance of a great or honourable person. *adj.* Eloquent. വാക്കുസാമൎത്ഥ്യമുള്ള.

സമുചിതം, &c. *adj.* Fit, right, proper. യൊഗ്യം.

സമുച്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Assemblage, collection, either in thought or fact. 2. conjunction of words or sentences, the power of the particle *and* or *also*.

സമുച്ഛ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Height, elevation, exaltation. ഉന്നതി. 2. opposition, enmity. വിരൊധം.

സമുച്ഛ്രിതം, &c. *adj.* High, elevated, lofty.

സമുജ്ഝിതം, &c. *adj.* Abandoned, left, quitted, resigned. ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

സമുത്തം. *adj.* Wet, moist, damp. നനഞ്ഞ.

സമുത്ഥം, &c. *adj.* 1. Rising, risen, getting or got up. ഉയൎന്ന. 2. born, produced. ഉത്ഭവിച്ച.

സമുത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Performance of work, occupation, effort, industry. 2. positive indication or symptom of disease. 3. rising, getting up. 4. common growth or increase, (as of size or wealth, &c.) 5. healing a wound or sore.

സമുത്പന്നം, &c. *adj.* Born, produced. ഉല്പാദിതം.

സമുത്പിഞ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* An army in great disorder. *adj.* Excessively confused or confounded, bewildered, lost, overcome.

സമുത്സുകൻ, ന്റെ. *s.* One who is sorrowful, regretting, missing or grieving for any one absent, &c. ദുഃഖിതൻ.

സമുത്സുകം, &c. *adj.* Sorrowful, regretting, or grieving for any one absent, &c. ദുഃഖിതം.

സമുദക്തം, &c. *adj.* Drawn, raised, lifted or thrown up from a deep place. ഉയൎത്തപ്പെട്ട.

സമുദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multitude, number, heap or quantity. കൂട്ടം. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. ascent, rise. ഉയൎച്ച. 4. effort, exertion, perseverance. ഉത്സാഹം.

സമുദായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Multitude, assembly, number, heap or quantity. കൂട്ടം. 2. war, battle. യുദ്ധം.

സമുദിതം, &c. *adj.* 1. Risen, ascended. ഉയൎത്തപ്പെട്ട. 2. produced, excited, occasioned.

സമുദ്ഗകം or സമുൽഗകം, ത്തിന്റെ. *s.* A casket, a covered box. ചെപ്പ.

സമുദ്ഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rising, ascent. ഉയൎച്ച. 2. birth, production. ഉത്ഭവം.

സമുദ്ഗീൎണ്ണം. *adj.* 1. Brought up (as food,) vomited. ഛൎദ്ദിക്കപ്പെട്ട. 2. raised or lifted up (from a depth, &c.) ഉയൎത്തപ്പെട്ട. 3. uttered, exclaimed, raised, (as a cry, &c.)

സമുദ്ധത, യുടെ. *s.* Misbehaviour, ill-manners, discreditable conduct. ദുൎന്നടപ്പ.

സമുദ്ധതൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ill-behaved, unruly person. 2. a proud, arrogant person. അടക്കമില്ലാത്തവൻ.

സമുദ്ധതം, &c. *adj.* 1. Ill-mannered, misbehaved, conducting one's self discreditably. ദുൎന്നടപ്പുള്ള. 2. arrogant, proud, puffed up with pride. ഗൎവ്വമുള്ള. 3. drawn or raised up.

സമുദ്ധരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Food vomited or thrown up. ഛൎദ്ദിച്ചചൊറ. 2. drawing up, raising, lifting, as water from a well, &c. ഉയൎത്തൽ. 3. eradicating a tree, &c.

സമുദ്രകഫം, ത്തിന്റെ. *s.* Cuttle fish bone. കടൽനാക്ക.

സമുദ്രക്കര, യുടെ. *s.* The sea shore.

സമുദ്രതീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea shore.

സമുദ്രപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Broad-leaved bindweed, *Convolvulus speciosus.* (Lin.) സമുദ്രാപ്പച്ച.

സമുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A sea or ocean. 2. abundance. *adj.* 1. Sealed, stamped. 2. abundant.

സമുദ്രരാജൻ, ന്റെ. *s.* A name of the Indian *Neptune.* വരുണൻ.

സമുദ്രലവണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sea salt, കടലുപ്പ.

സമുദ്രാന്ത, യുടെ. *s.* 1. A shrub, *Hedysarum alhagi.* 2. the cotton plant. നൂല്പരുത്തി. 3. a gramineous plant. *Trigonella corniculata.*

സമുദ്രാപ്പച്ച, യുടെ. *s.* Broad-leaved bindweed, *Convolvulus speciosus.* (Lin.)

സമുദ്രീയം, &c. *adj.* Marine, oceanic, maritime. സമുദ്രസംബന്ധമുള്ള.

സമുന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Wetness, damp, moisture. നനവു.

സമുന്നതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is high, lofty. 2. a man of rank or consequence. 3. a proud, arrogant man. വലിപ്പമുള്ളവൻ.

സമുന്നതം, &c. *adj.* 1. High, lofty, elevated, ഉയൎന്ന. 2. exalted, dignified.

സമുന്നതി, യുടെ. *s.* 1. Height, elevation. 2. consequence, rank, dignity, exaltation. 3. pride, loftiness.

സമുന്നദ്ധ, യുടെ. *s.* A conceited or proud woman. ഡംഭമുള്ളവൾ.

സമുന്നദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who thinks himself learned. വിദ്വാനെന്ന ഭാവിക്കുന്നവൻ. 2. a proud, arrogant, self-conceited person.

സമുന്നദ്ധം, &c. *adj.* 1. Conceited of learning, thinking one's self learned. 2. proud, arrogant. 3. produced, born.

സമുന്നം, &c. *adj.* Wet, moist, moistened. നനഞ്ഞ.

സമുന്നയം, ത്തിന്റെ. *s.* Raising, elevating, hoisting.

സമുപജൊഷം. *adv.* Happily, fortunately. സന്തൊഷത്തൊടെ.

സമൂരു, വിന്റെ. *s.* A deer, one of the kind of which the skin may be used as a student's seat, &c. മാൻതൊൽ.

സമൂഹക്കാർ, രുടെ. *s. plu.* People assembled, or belonging to an assembly.

സമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly, assemblage, aggregate in general, a flock, crowd, a multitude, a heap or quantity, &c.

സമൂഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To assemble or to collect together.

സമൂഹ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Sacrificial fire. യാഗത്തിനുള്ള അഗ്നി.

സമൃദ്ധകൻ, ന്റെ. *s.* A prosperous or successful man. പുഷ്ടൻ.

സമൃദ്ധം, &c. *adj.* 1. Happy, prosperous, thriving. തുഷ്ടിയുള്ള. 2. grown, increased, augmented. വളൎന്ന.

സമൃദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Thriving, increase. 2. prosperity, success. 3. power, supremacy, sway.

സമൃദ്ധിയാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To thrive, to increase. 2. to prosper, to abound.

സമൃദ്ധിയാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To increase, to cause to prosper or thrive.

സമെതം. *adj.* Near, approximated, approached. അടുത്ത.

സം. *ind.* A particle and prefix implying, 1. Union, junction (with, together;) 2. assemblage, collection; 3. beauty or perfection; 4. intensity; as a prefix it corresponds to *con*, *co*, *com*, &c.

സമ്പൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Success, prosperity, increase of any favourable kind, or of wealth, fame, power, &c. 2. advancement in good qualities, perfection, excellence.

സമ്പൽകരി, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI as the procurer of wealth. ലക്ഷ്മി.

സമ്പത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Riches, wealth, possessions, fortune, property, affluence. 2. prosperity, success, increase of wealth, power or affluence.

സമ്പത്തി, യുടെ. *s.* Prosperity, success, increase of wealth, power or happiness.

സമ്പത്തുകാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is rich, wealthy, prosperous, happy, possessed of, endowed with.

സമ്പന്ന, യുടെ. *s.* 1. A rich woman, a wealthy, fortunate or prosperous woman. 2. an accomplished woman.

സമ്പന്നൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rich man, a wealthy, fortunate or prosperous man. 2. an accomplished man.

സമ്പന്നം, &c. *adj.* 1. Accomplished, completed, effected, obtained. 2. prosperous, fortunate, thriving, happy. 3. possessed of; endowed with.

സമ്പരായകം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

സമ്പരായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Calamity, adversity. അനൎത്ഥം. 2. futurity. 3. war, battle, യുദ്ധം.

സമ്പാകൻ, ന്റെ. *s.* A reasoner, a logician. താൎക്കികൻ.

സമ്പാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Cassia fistula tree, *Cassia fistula*. *adj.* 1. Reasoning. 2. impudent, shameless. 3. small, little, low. 4. lecherous, libertine.

സമ്പാതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Descending, falling, coming down. 2. lighting, as a bird, &c.

സമ്പാതി, യുടെ. *s.* A fabulous bird, the son of ARJUNA.

സമ്പാദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gaining, acquiring; acquisition, acquirement; attainment; earning.

സമ്പാദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To procure, obtain, acquire, get or earn.

സമ്പാദിതം. *adj.* Attained, obtained, gained, gotten.

സമ്പാദ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquisition, attainment, earning. *adj.* Attainable, obtainable.

സമ്പുടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A casket, a covered box.

സമ്പൂൎണ്ണം, &c. *adj.* 1. Complete, finished. 2. whole, entire. 3. satisfied, satiated, full.

സമ്പ്രതി. *ind.* Now, at present; at this time. ഇപ്പൊൾ.

സമ്പ്രതി, യുടെ. *s.* 1. A head or public accountant to whom others are to give up their accounts. 2. the office of a public accountant.

സമ്പ്രതികണക്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Public accounts. 2. the office of a *Sambrati* or public accountant.
സമ്പ്രതികാരൻ, ന്റെ. *s.* See the following.
സമ്പ്രതിപ്പിള്ള, യുടെ. *s.* A head or public accountant of a District.
സമ്പ്രതിരൊധകം, ത്തിന്റെ. *s.* Durance, actual confinement or restraint. തടവ.
സമ്പ്രതീതി, യുടെ. *s.* Fame, notoriety. ശ്രുതി.
സമ്പ്രദായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A skilful man. 2. one acquainted with usages and customs. 3. one who observes traditional customs.
സമ്പ്രദായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Traditional doctrine; what has been transmitted from one teacher to another and is established as of sacred authority. 2. usage, custom, habit of a tribe or race. 3. skill, artifice, dexterity. 4. means, way.
സമ്പ്രദായി, യുടെ. *s.* 1. A skilful man. 2. one acquainted with usages and customs. 3. one who observes traditional customs or usages.
സമ്പ്രധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Determination, deliberation, the determining on the propriety or impropriety of any thing. നിശ്ചയം.
സമ്പ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Connexion, relation; mutual proportion, dependance, or association. 2. order, natural and connected series, or arrangement. 3. copulation. 4. magic. 5. union, joining.
സമ്പ്രഹാരത്തി, ന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. killing, wounding, striking. വധം.
സമ്പ്രാപ്തം, &c. *adj.* 1. Attained, obtained, gotten. 2. effected, accomplished.
സമ്പ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* Obtaining, getting, acquisition.
സമ്പ്രീതി, യുടെ. *s.* Love, affection.
സംഫുല്ലം. *adj.* Blown, blossomed, expanded, opened, (as a flower.) വിടൎന്ന.
സംബന്ധക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A relation, relative or connexion.
സംബന്ധപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To become connected with or related to, &c.
സംബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Connexion, relation; affinity either natural or essential, as of a property with a substance, subject matter with a work, proper meaning with a word. 2. prosperity, success. 3. fitness, propriety. 4. interest. 5. the application of authority to prove an assertion. *adj.* 1. Relating or belonging to, connected with, endowed with, possessing as a predicate or property. 2. adjunct, annexed, or connected, inherent, &c. 3. able, capable. 4. fit, right, proper. 5. bound, tied, attached. സംബന്ധം കൂടുന്നു, To form connexion with.
സംബന്ധി, യുടെ. *s.* 1. A relation, a connexion, related to. 2. connected with, belonging or relating to. 3. possessing good qualities, learned, able, liberal, &c. 4. having adjoined or connected with, inherent.
സംബന്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be related, or connected, to belong, relate, allude, or appertain, to.
സംബന്ധിച്ച. *part.* Relating or belonging, with reference to, in conformity with.
സംബരൻ, ന്റെ. *s.* The name of a demon or *daitya.*
സംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. restraint, forbearance, self-control. 3. a religious observance of the *Baudd'has.*
സംബളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Provender or stock for travelling expenses. 2. wages, salary, hire. ശമ്പളം.
സംബാകൃതം. *adj.* Twice ploughed. രണ്ടുചാലുഴുത.
സംബാധം. *adj.* Narrow, contracted, confined, impassable, either from being naturally confined or from being blocked up or crowded. ഇടക്കമുള്ള.
സംബൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Addressing, calling, calling to. വിളി. 2. in grammar, the power of the vocative case. സംബൊധനംചെയ്യുന്നു, To address or speak to.
സംബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Explaining, instructing, informing. 2. throwing, sending. 3. loss, destruction. നാശം.
സംഭരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To provide, to prepare; to get any thing ready or complete.
സംഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Birth, production. 2. cause, origin, motive. 3. occurrence. 4. possibility. 5. capacity. appropriateness, adaptation, the conformity of the receptacle to the thing received, or supporter to the thing supported. 6. agreement, engagement. 7. mixing, union, combination. 8. acquaintance, intimacy. 9. ability, adequacy. 10. loss, destruction.
സംഭവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be born, produced, or to arise. 2. to happen, to occur.
സംഭാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Provision, preparation, getting any thing ready, or complete. വട്ടംകൂട്ടുക. 2. supporting, maintaining. 3. multitude, number, quantity, heap, assemblage. ശെഖരം. 4. fulness, completion. പൂൎണ്ണത.
സംഭാവന, യുടെ. *s.* 1. Honour, worship. 2. possibility. 3. fame, celebrity. 4. fitness, adequateness, suitableness. 5. (in grammar) the sense of the potential mood.

സംഭാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Possibility. 2. worship, honour, respect. 3. reward. സംഭാവനം ചെയ്യുന്നു, To reward, to honour.

സംഭാവിതം. *adj.* 1. Possible. 2. honourable, respectable. 3. equal or adequate to.

സംഭാഷ, യുടെ. *s.* 1. Conversation, discourse. 2. war-cry, watch-word.

സംഭാഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Conversation, discourse. സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു, To converse, to discourse, to associate with.

സംഭാഷിതം, &c. *adj.* Conversed, spoken, discoursed.

സംഭിന്നം. *adj.* 1. Divided, separated, broken. വെപ്പെട്ട. 2. shaken, agitated. ഇളക്കപ്പെട്ട.

സംഭൃതം, &c. *adj.* 1. Born, produced. ജനിക്കപ്പെട്ട. 2. equal, adequate.

സംഭൂയസംഉത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Partnership, association in trade, joint execution of work or conduct of business.

സംഭൃതം. *adj.* 1. Ready, prepared, complete. ഒരുങ്ങിയ. 2. gained, got, possessed of. ലഭിക്കപ്പെട്ട. 3. collected, assembled.ശെഖരിക്കപ്പെട്ട. 4. filled, full. നിറഞ്ഞ. 5. nourished, maintained. പൊഷിക്കപ്പെട്ട.

സംഭൃതി, യുടെ. *s.* 1. Nourishment, support. പൊഷണം. 2. plenitude, fulness. പൂൎണ്ണത. 3. preparation, provision. ഒരുക്കം.

സംഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The confluence of two rivers, or the junction of a river with the sea. 2. the mouth of a river. 3. union, junction. ചെൎച്ച. 4. breaking, splitting, bursting. പിളൎപ്പ.

സംഭൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Enjoyment, pleasure, delight. സന്തൊഷഅനുഭവം. 2. coition, copulation, cohabitation. 3. use, employment. പ്രയൊഗം.

സംഭൊഗി, യുടെ. *s.* 1. A sensualist, &c. കാമി. 2. one who enjoys pleasure or property.

സംഭ്രമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fear, terror. 2. haste, hurry. 3. flurry, confusion, haste or hurry arising from joy, fear, &c. 4. honour, respect. 5. turning round, whirling, revolving.

സംഭ്രമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be confused, flurried, bewildered. 2. to be elated, &c.

സമ്മതകച്ചീട്ട,ിന്റെ. *s.* A written agreement.

സമ്മതക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One consenting or agreeing, an approver.

സമ്മതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One approved, liked. 2. one highly respected.

സമ്മതപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A will, a testament.

സമ്മതം, ത്തിന്റെ; or സമ്മതി, യുടെ. *s.* 1. Agreement, consent, assent, approval, approbation, accord, acquiescence, compliance, similarity of opinion or purpose. 2. pleasure. 3. desire, wish. 4. order, command. 5. leave, permission. 6. regard, affection, love. 7. respect, homage. 8. self or real knowledge. *ind.* Agreed, be it so. സമ്മതമാകുന്നു, സമ്മതമായിരിക്കുന്നു, To consent, to agree with. സമ്മതമാക്കുന്നു, or സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു, സമ്മതപ്പെടുത്തുന്നു, സമ്മതംവരുത്തുന്നു, To persuade, to bring to any particular opinion.

സമ്മതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To consent, to agree to, to acquiesce in, to comply with, to be of the same opinion or mind; to approve, to like, to be pleased with.

സമ്മദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, happiness. സന്തൊഷം. *adj.* Happy, glad.

സമ്മൎദ്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle, combat. യുദ്ധം. 2. confusion, the state of being crowded. *adj.* Crowded, confused.

സമ്മൎദ്ദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To crowd together, to be confused.

സമ്മൎദ്ദിതം. *adj.* Crowded, confused.

സമ്മാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gift, a present. 2. a prize, a reward. 3. respect, honour.

സമ്മാനവാക്ക,ിന്റെ. *s.* 1. Respectful address, civility, respect, salutation. 2. praise, flattery.

സമ്മാനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To give (a present), to reward. 2. to honour, to respect.

സമ്മാൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Morality, virtue. 2. a good way. 3. true religion.

സമ്മാൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleaning, cleansing. വെടിപ്പാക്കുക. സമ്മാൎജ്ജനം ചെയ്യുന്നു, To clean, to sweep out.

സമ്മാൎജ്ജിനി, യുടെ. *s.* A broom. ചൂൽ.

സമ്മിതം. *adj.* Like, similar, same. സമം.

സമ്മിശ്രം, *adj.* Mixed, mingled, blended, joined, confused. ചെക്കപ്പെട്ട, സമ്മിശ്രപ്പെടുന്നു, To meddle in, to be mixed, mingled, blended, joined, to be confused.

സമ്മിശ്രമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be mixed, mingled, blended, joined, confused.

സമ്മിശ്രമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To mix, to blend, to join, to confuse.

സമ്മുക്തം, &c. *adj.* 1. Connected, joined with, attached. ചെക്കപ്പെട്ട. 2. mixed.

സമ്മുഖം, &c. *adj.* Encountering, facing, in front of.

സമ്മുഗ്ധം, &c. *adj.* Very stupid or ignorant.

സമ്മൂച്ഛനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Uniform or universal expansion or permeation, pervading, co-extension. സൎവ്വത്രവ്യാപ്തി. 2. height, elevation. ഉയൎച്ച. 3. fainting, insensibility. മൊഹാലസ്യം.

സമ്മൃഷ്ടം. *adj.* 1. Strained, filtered. അരിക്കപ്പെട്ട. 2. cleansed, cleaned. ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട.

സമ്മെളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Union, junction, intercourse, fellowship, company. ചെൎച്ച, സഹവാസം.

സമ്മൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight.

സമ്മൊഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Seduction, enchantment.

സമ്മൊഹനാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A weapon of enchantment.

സമ്മൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Wish, desire. ഇഛ.

സമ്യൿ. *adj.* 1. True, right. സത്യം. 2. accompanying, going with. 3. pleasant, agreeable. 4. same, common, identical, uniform. 5. accurate, correct. 6. all, entire. *ind.* 1. All, wholly. 2. properly, fitly, in the right manner.

സംയതം, or സമ്യതം &c. *adj.* Bound, confined, fettered, imprisoned. കെട്ടപ്പെട്ട.

സംയൽ, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle, combat. യുദ്ധം.

സംയമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Binding, confinement. ബന്ധനം. 2. restraining, checking. 3. forbearance, self-denial, control. 4. a religious vow or obligation.

സംയമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Restraint, forbearance. 2. humanity, avoiding the infliction of pain on others.

സംയമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To restrain, to confine, to check, to control.

സംയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying, going with.

സംയാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Forbearance, check, control, restraint. 2. humanity, abstaining from giving pain to others.

സംയുൿ. *adj.* 1. Possessed of or endowed with good qualities. 2. connected, associated with. 3. joined, united.

സംയുക്തൻ. ന്റെ. *s.* One who is connected, joined with or attached to.

സംയുക്തം, &c. *adj.* 1. Connected, joined with, united, attached, annexed; compounded. 2. endowed with, possessed of.

സംയുഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War, battle. യുദ്ധം. 2. union, mixture.

സംയുതം, &c. *adj.* Connected, joined, blended, attached to.

സംയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Intimate union or association. 2. concord, agreement, harmony, company. 3. cohabitation, copulation. 4. accession. സംയൊഗം ചെയ്യുന്നു, 1. To be united, or associated with. 2. to cohabit with.

സംയൊഗിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be united or associated with. 2. to cohabit.

സംയൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Copulation, coition. 2. joining, uniting.

സംയൊജിതം, &c. *adj.* Joined, attached, annexed. യൊജിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

സംയൊജിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To reconcile, to make to agree. 2. to join, to annex.

സംയൊജ്യത, യുടെ. *s.* Reconciliation; agreement; concord; union.

സംയൊജ്യതപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To reconcile, to make to agree.

സംയൊജ്യതപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be reconciled, to be united.

സംയൊജ്യം, &c. *adj.* Reconcileable, agreeable.

സംരഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Intimate union, agreement, concord.

സംരംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rage, wrath. കൊപം. 2. arrogance, pride. അഹംഭാവം.

സംരക്ഷണ, യുടെ; or സംരക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, support, maintenance, nourishment. സംരക്ഷണംചെയ്യുന്നു, To protect, to support, nourish, cherish, or maintain.

സംരാൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* A paramount sovereign, one who rules over other princes, and has performed the *Rájasúya* sacrifice.

സംരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ഒച്ച.

സംരൂഢം, &c. *adj.* 1. Confident, audacious, presuming. ധൈൎയ്യമുള്ള. 2. budded, blossomed. അങ്കുരിച്ച.

സംരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hindering, stopping, opposing, preventing. വിരൊധം. 2. throwing, sending.

സംരൊധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hinder, to stop, to impede, to prevent. വിരൊധിക്കുന്നു.

സംലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Conversation, discourse. സംഭാഷണം.

സംവൽ. *ind.* 1. A year. 2. a year of VICRAMÁDITYA'S era.

സംവത്സരം, ത്തിന്റെ. *s.* A year.

സംവദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Subduing by charms, overpowering any thing or person by magical compounds or drugs, or mystical gems, &c. 2. a charm, an amulet.

സംവനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Subduing by magical drugs or charms; see the last.

സംവരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A causeway, a bridge, a mound, &c. 2. self-control, &c.

സംവൎത്തകി, യുടെ. *s.* BALADÉVA the elder brother of CRISHNA.

സംവൎത്തകം, ത്തിന്റെ. *s.* The plough of BALARÁMA or BALADÉVA which was also his weapon. കലപ്പ.

സംവൎത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* Turning or whirling round. ചുററുക.

സംവൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destruction of the universe. പ്രളയം. 2. a cloud. മെഘം.

സംവൎത്തിക, യുടെ. *s.* The new leaf of a water lily. ആമ്പലിന്റെ പുതിയ ഇല.

സംവൎത്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To turn or whirl round. ചുററുന്നു.

സംവൎദ്ധകം, &c. *adj.* Augmenting, augmentative, prospering, &c. വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.

സംവൎദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Augmenting, increasing. 2. prospering, thriving.

സംവസഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A village. ഒരുഗ്രാമം.

സംവസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To dwell, to abide. പാൎക്കുന്നു.

സംവഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bearing, carrying. ചുമക്കുക.

സംവഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub the person, to knead the limbs. തിരുമ്മുന്നു. 2. to bear, to carry. ചുമക്കുന്നു.

സംവാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Communication of intelligence, or news. സംവദിക്കുന്നു, To communicate with, to talk to, or converse with.

സംവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A house, a dwelling. 2. an open space within or without a town, for the meeting and diversion of the inhabitants.

സംവാഹകൻ, ന്റെ. *s.* An attendant employed in rubbing and kneading the limbs.

സംവാഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rubbing the person, kneading the limbs. തിരുമ്മുക. 2. bearing, carrying. ചുമക്കുക.

സംവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Intellect, understanding. ബുദ്ധി. 2. promise, assent. സമ്മതം. 3. contract, engagement, agreement. ഉടമ്പടി. 4. knowledge. അറിവു. 5. a watchword, a cry of battle. 6. war, battle. യുദ്ധം. 7. name, appellation. പെർ. 8. sign, signal. കൊടി, അടയാളം. 9. institute, prescribed custom or observation. ആചാരം. 10. pleasing, delighting.

സംവിദിതം. *adj.* 1. Promised, agreed. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട. 2. known, understood. അറിയപ്പെട്ട.

സംവിധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cover, a covering. 2. concealment.

സംവിഷ്ടം. *adj.* Being, pervading. ഇരിക്കുന്ന.

സംവീതം, &c. *adj.* Surrounded, enclosed, encompassed. ചുററപ്പെട്ട.

സംവീക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Search, inquiry, looking for or after any thing. അന്വെഷണം.

സംവൃതം, &c. *adj.* 1. Covered, concealed, hidden. മറെക്കപ്പെട്ട. 2. furnished with, filled with, possessed of.

സംവൃത്തി, യുടെ. *s.* 1. Hiding, concealing. മറവു. 2. possession, endowment.

സംവെഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Hurry, flurry, haste proceeding from fear, &c. പുതി. 2. haste, speed.

സംവെദം, ത്തിന്റെ. *s.* Perception, consciousness. അറിവു.

സംവെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sleep, sleeping. ഉറക്കം 2. dreaming, a dream. സ്വപ്നം. 3. a stool, a chair, a seat. ഇരിപ്പിടം.

സംവ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An upper garment. ഉത്തരീയം. 2. cloth, clothes, vesture. വസ്ത്രം. 3. covering, a covering. മൂടി.

സംശപ്തകൻ, ന്റെ. *s.* A picked man or soldier, one of a select band sworn never to recede, and stationed to prevent the flight of the rest; a brother in arms. യുദ്ധപാണി.

സംശയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Doubt, uncertainty. 2. hesitation, scruple, suspicion. 3. irresolution. 4. scepticism.

സംശയാപന്നമാനസൻ, ന്റെ. *s.* One who is irresolute, dubious, uncertain; a sceptic.

സംശയാലു. *adj.* Dubious, doubting, sceptic.

സംശയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To doubt, to suspect, to hesitate, to be dubious, to be uncertain.

സംശയിതം, &c. *adj.* Doubted, uncertain, dubious. സംശയിക്കപ്പെട്ട.

സംശയിതാ, വിന്റെ. *s.* A sceptic, one who is dubious, sceptical. സംശയിക്കുന്നവൻ.

സംശരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Commencement of a combat, charge, attack.

സംശിതം. *adj.* 1. Certain, certified, ascertained, established. 2. completed, effected, finished. 3. completing, effecting, diligent and attentive in accomplishing.

സംശുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Purification in general. 2. cleansing the body.

സംശൊധനം, ത്തിന്റെ. *s.* Cleansing, cleaning, purifying the body by ablution, &c.

സംശ്രയം, ത്തിന്റെ. *s.* Protection, refuge, asylum;

a place of safety. സങ്കേതസ്ഥലം.

സംശ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* Promise, assent, agreement. പ്രതിജ്ഞ.

സംശ്രിതൻ, ന്റെ. *s.* A servant, a follower, a dependant. ആശ്രിതൻ.

സംശ്രിതം, &c. *adj.* 1. Protected, supported. 2. united to, joined. ചെൎന്ന.

സംശ്രുതം, &c. *adj.* Promised, agreed, assented. പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ട.

സംശ്ലെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Embrace, embracing. തഴുകൽ. 2. union, connexion, junction, contact, association.

സംസക്തം, &c. *adj.* 1. Near, adjoining, contiguous. അടുത്ത. 2. possessing, endowed with, affected by. 3. connected or acquainted with.

സംസക്തി, യുടെ. *s.* 1. Proximity, contact. സമീപത. 2. union, conjunction. ചെൎച്ച. 3. acquaintance, intimacy, connexion with. പരിചയം.

സംസൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly, a meeting.

സംസരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A high way, the principal road through a village or town. രാജവഴി. 2. the unrestrained march of troops. പടയുടെ തടവുകൂടാതെയുള്ള ഗമനം. 3. the beginning of war or battle. യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭം. 4. the world. ലൊകം. 5. birth, the production of living beings, especially of animals. ജന്തുക്കളുടെ ജനനം. 6. going, proceeding in general. ഗമനം. 7. a resting place for passengers near the gates of a city. സത്രം.

സംസൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fellowship. intercourse, familiarity, acquaintance. 2. union, contact, proximity, approximation.

സംസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Worldly or mundane existence from birth to death. 2. the world, the habitation of mortals. ലൊകം. 3. conversation, talk, talking. 4. the married state. 5. a family. 6. a wife.

സംസാരി, യുടെ. *s.* 1. A talkative person, a speaker, an orator. 2. a sentient being. 3. a man who has a family.

സംസാരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To converse, to speak, to talk. 2. to have intercourse with.

സംസിദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Nature, disposition. ശീലം. 2. the natural state or quality. 3. perfection, completion, accomplishment.

സംസൃതി, യുടെ. *s.* 1. The world. ലൊകം. 2. flow, stream, current. ഒഴുക്ക.

സംസൃഷ്ടം. *adj.* 1. United, joined, connected. ചെൎക്കപ്പെട്ട. 2. clean dressed, clad in clean garments. 3. re-united, rejoined. 4. connected as partners, or coparceners.

സംസൃഷ്ടത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Union, association. 2. re-union. 3. (in law) the voluntary co-residence or re-union of father and son or of brothers with each other after partition of property.

സംസൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* A coparcener, a brother whether of whole or half blood, who, after the partition of family property, continues or returns to reside with his father, his paternal uncle or his other brothers.

സംസ്കരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To purify. 2. to complete, to accomplish.

സംസ്കാരപൂൎവ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse. ഗ്രഹണം.

സംസ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Completing, accomplishing, finishing, perfecting. 2. apprehension, conception. 3. the power of memory, the faculty of recollection. 4. faculty in general, one of the twenty-four qualities enumerated by logicians. 5. an essential and purificatory rite or ceremony amongst the *Hindus.* 6. embellishment, decoration, elegance. 7. purity, perfection. 8. preparing as an article of medicine or food, cooking, dressing, compound, &c. 9. purification, consecration. 10. burial, or burning of a dead body.

സംസ്കാരഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A man of the three first classes who has not been invested with the mystic thread, and who has not received the other ceremonies necessary to purification.

സംസ്കൃതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of the three first classes who has received all the purificatory rites. 2. a learned man.

സംസ്കൃതം, &c. *adj.* 1. Wrought, made, artificially produced. 2. excellent, best. 3. adorned, decorated. അലങ്കൃതം. 4. prepared, dressed, cooked. പാകംചെയ്യപ്പെട്ട. 5. cleansed, purified. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട. 6. finished, perfect, completed. നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ട. *s.* Language formed by perfect grammatical rules, the classical and sacred language of the *Hindus*, the Sanscrit language.

സംസ്ക്രിയ, യുടെ. *s.* 1. Funeral ceremonies, as burying a dead body &c. 2. any purificatory rite.

സംസ്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bed, a couch. കിടക്ക. 2. a bed made of leaves, &c. 3. a sacrifice. യാഗം.

സംസ്തവം, ത്തിന്റെ. *s.* Acquaintance, intimacy. പരിചയം.

സംസ്താവം, ത്തിന്റെ. *s.* The place occupied at a sacrifice by the *Brahmans* reciting hymns and prayers. യാഗമണ്ഡപം.

സംസ്ത്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An assemblage, collection, heap. കൂട്ടം. 2. vicinity, proximity. സമീപം. 3. expansion, diffusion, spreading. പരപ്പു. 4. a house. ഭവനം.

സംസ്ഥ, യുടെ. *s.* 1. Continuance in the right way, correct conduct. 2. state or condition of being, time of life, &c. 3. stop, stay. 4. end, completion. 5. an assembly or meeting. കൂട്ടം. 6. a royal mandate or ordinance. 7. death, dying. മരണം. 8. loss, destruction. നാശം. 9. manifestation, appearance. 10. resemblance, likeness.

സംസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Form, figure, shape. ആകൃതി. 2. a place where four roads meet. നാല്ക്കവല. 3. death, dying. മരണം. 4. fabrication, construction. 5. a vicinity, a neighbourhood, a common place of abode. 6. a large hereditary landed estate. 7. a country, a province.

സംസ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Completion, finishing. നിവൃത്തി. 2. establishment, fixation. സ്ഥാപനം.

സംസ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is dead, deceased. മൃതൻ.

സംസ്ഥിതം, &c. *adj.* 1. Dead, deceased. മൃതം. 2. ended, finished. 3. established, fixed. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട. 4. staying, stationary. നില്ക്കുന്ന. 5. placed in or on. വെക്കപ്പെട്ട.

സംസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* 1. Death, dying. മരണം. 2. abode, abiding, being or being stationary. വാസം. 3. well being, welfare. ക്ഷെമം.

സംസ്പൎശ, യുടെ. *s.* 1. Touching, contact, laying hold of. തൊടുക. 2. a fragrant plant, commonly *Chacaivat.*

സംസ്പൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Touching, contact, laying hold of.

സംസ്പൃഹ, യുടെ. *s.* Great desire, longing for. അധികആഗ്രഹം.

സംസ്ഫോടം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

സംസ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Remembering, calling to mind. ഓൎക്കുക.

സംസ്മൃതി, യുടെ. *s.* Remembering, remembrance. ഓൎമ്മ.

സംഹതജാനുകൻ, ന്റെ. *s.* A knock knee'd person. മുട്ടിക്കാലൻ.

സംഹതം, &c. *adj.* 1. Strongly knit, well limbed. ശക്തിയുള്ള. 2. compact, close. 3. joined, attached or approximated to. 4. closed, shut. അടെക്കപ്പെട്ട. 5. collected, assembled. കൂട്ടപ്പെട്ട. 6. struck, hurt, wounded, killed. കൊല്ലപ്പെട്ട.

സംഹതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The two hands open, and the palms brought together.

സംഹതി, യുടെ. *s.* An assemblage, a flock, multitude, number, heap. സമൂഹം.

സംഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The body or constitution. ദെഹം. 2. rubbing the limbs. 3. killing, destroying.

സംഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To rub the limbs. 2. to kill, to destroy.

സംഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Destroying, annihilating, killing. നശിപ്പിക്കുക.

സംഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To kill, to destroy, to annihilate. നശിപ്പിക്കുന്നു.

സംഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Destruction, annihilation, killing. നശിപ്പു. 2. the end of the world. ലൊകാവസാനം. 3. a division of *Tartarus.* നരകഭെദം. 4. abridgement, abbreviation. ചുരുക്കുക. 5. collection, assemblage.

സംഹാരരുദ്രൻ, ന്റെ. *s.* One of the *Rudras.*

സംഹാരി, യുടെ. *s.* A destroyer, a killer, a murderer. നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

സംഹിത, യുടെ. *s.* 1. An arrangement of the text of the *Védas* into short sentences, regulated when the style is verse, by the species of verse, and when prose by the subject, and denominated after the person or persons by whom the arrangement was originally made, it is also sometimes considered as synonymous with a *Sáchá*, a branch or school of the *Védas*, of which sixteen are reckoned to the *Rig Véda*, one hundred and one to the *Yajush*, one thousand in the *Sáma*, and nine in the *Atharvan.* 2. in grammar, proximity of two letters without an intermediate pause, *Sandhi* or junction, though usually considered rather as the state preparatory to the actual junction than the junction itself. 3. a compilation, a code, a digest.

സംഹൂതി, യുടെ. *s.* Clamour, shout, tumultuous exclamation. പലൎകൂടിവിളിക്കുക, ആൎപ്പു.

സംഹൃതം, &c. *adj.* 1. Seized, laid hold of. പിടിക്കപ്പെട്ട. 2. destroyed. സംഹരിക്കപ്പെട്ട. 3. scattered, thrown. വിതറപ്പെട്ട.

സംക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The destruction of the world. ലൊകനാശം. 2. loss, destruction in general. നാശം.

സംക്ഷിപ്തം. *adj.* Abridged, abbreviated, concise, compressed. കുറെക്കപ്പെട്ട, ചുരുക്കപ്പെട്ട.

സംക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Abridgement, brevity. ചുരുക്കൽ.

സംക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* Abridgement, abbreviation, conciseness, compression.

സംക്ഷെപി, യുടെ. *s.* An abbreviator. കുറെക്കുന്നവൻ.

സംക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To abridge, to abbreviate, to shorten, to compress.

സംക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Overturning, upsetting. മറിച്ചിൽ. 2. shaking, trembling. വിറയൽ.

സരഘ, യുടെ. *s.* A bee. തെനീച്ച.

സരടം, ത്തിന്റെ. *s.* A lizard, a chamelion, a guana. ഒന്ത, ഉടമ്പ.

സരണി, യുടെ. *s.* 1. The name of a plant, *Pœderia fœtida.* പ്രസാരണി. 2. a road, a way, a path. വഴി. 3. a straight or continuous line. വര.

സരത്നി, യുടെ. *s.* A short cubit, from the elbow to the extremity of the closed fist. പിടിമുളം.

സരന്ധ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole, a chasm. പൊത.

സരമ, യുടെ. *s.* 1. A bitch. പട്ടിച്ചി. 2. the wife of RÁWANA's brother.

സരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bank, a causeway. ചിറ. 2. a lake, a pool. പൊയ്ക. 3. going, motion. ഗമനം.

സരയു, വിന്റെ. *s.* The *Saryu* river.

സരസൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has a pleasant temper or disposition, an agreeable person. 2. a jester, a baffoon. രസിപ്പിക്കുന്നവൻ.

സരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A tank, a pond, a pool, a lake. പൊയ്ക. 2. sport, wanton jest or joke. 3. taste, relish, sentiment, elegance. *adj.* 1. Tasty, juicy, relishing, sapid. രസമുള്ള. 2. comprising the expression of the poetical *Rasas* or sentiments, (a work, &c.)

സരസി, യുടെ. *s.* A bank, a causeway. ചിറ.

സരസിജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമരപ്പൂ.

സരസീരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമരപ്പൂ.

സരസ്, സ്സിന്റെ. *s.* 1. A tank, a large pond or pool. പൊയ്ക. 2. a piece of water in which the lotus grows or may grow.

സരസ്വതി, യുടെ. *s.* 1. The wife of BRAHMA and goddess of speech and eloquence, the patroness of music and the arts, and said to be the inventress of the *Sanscrit* language and *Dévanágari* letters. 2. speech, the faculty, or its exercise. വാക്ക. 3. the name of a river, the *Sarsooty* in the province of *Delhi.* 4. a river in general നദി. 5. an excellent woman. 6. the wife of a *Muni.*

സരസ്വാൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sea or ocean. സമുദ്രം. 2. a male river. നദിവിശെഷം.

സരള, യുടെ. *s.* Indian jalap. ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.

സരളദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant resin, the exudation of the *Saral* or pine tree. തിരുവട്ടപ്പയൻ.

സരളദ്രുമം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Saral* tree. ചരളവൃക്ഷം.

സരളൻ, ന്റെ. *s.* A sincere, honest, candid, upright man.

സരളം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of pine, *Pinus longifolia.* ചരളം. *adj.* 1. Honest, sincere, candid. 2. straight, upright. 3. easy, simple.

സരാജകം, ത്തിന്റെ. *s.* A country governed by a king. രാജാവുള്ള രാജ്യം.

സരാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A lid or a shallow cup or saucer used as one.

സരിത്ത, ിന്റെ. *s.* 1. A shallow stream. 2. a river. നദി.

സരിത്പതി, യുടെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

സരീസൃപം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake. പാമ്പ.

സരൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമര.

സരൊരുഹൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

സരൊരുഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമരപ്പൂ.

സൎഗ്ഗബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* A principal or great poem, one containing many *Sergas* or *cantos.*

സൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Nature, natural property or disposition. ശീലം. 2. relinquishment, abandonment, letting go or getting rid of. വിടുക. 3. certainty, ascertainment. നിശ്ചയം. 4. a chapter, a book, a section. കാണ്ഡം. 5. creation. സൃഷ്ടി. 6. effort, exertion. പ്രയത്നം. 7. assent. സമ്മതം. 8. voiding as excrement. മലശൊധന.

സൎജ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Sál* tree. മുളമ്പുമരുത. 2. the *Pentaptera arjuna.* വെങ്ങ.

സൎജ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abandoning, quitting. വിടുക. 2. voiding as excrement. 3. making, creating. 4. the reserve or rear of an army. പിറകിലെസൈന്യം.

സൎജ്ജം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sál* tree, *Shorea robusta.* മുളമ്പുമരുത.

സൎജ്ജരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Resin in general or the resinous exudation of the *Sál* tree. ചെഞ്ചല്യം.

സൎജ്ജിക, യുടെ. *s.* Natron, alkali or the impure carbonate of Soda, used in *India* as soap for clearing linen.

സൎജ്ജികാക്ഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Impure carbonate of Soda, alkali, natron.

സൎജ്ജിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To relinquish, to abandon, to let go. 2. to void as excrement.

സൎപ്പകഞ്ചുകം, ത്തിന്റെ. *s.* The skin of a snake. പാമ്പിൻപടം.

സൎപ്പക്കല്ല, ിന്റെ. *s.* 1. An idol in the form of a snake. 2. a place made for serpents to lodge in.

സൎപ്പക്കാവ, ിന്റെ. *s.* A serpent grove.

സൎപ്പദംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The bite of a snake. പാമ്പിൻകടി.

സൎപ്പന്തുള്ളൽ, ലിന്റെ. *s.* A dance performed at a serpent grove.

സൎപ്പബലി, യുടെ. *s.* An offering to snakes.

സൎപ്പഭൂഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU.

സൎപ്പമണി, യുടെ. *s.* The snake stone or carbuncle, or a jewel said to be found in the head of a snake.

സൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A serpent, a snake. 2. gentle or twining motion, gliding, flowing, creeping. ഇഴയുക. 3. the ninth lunar asterism. ആയില്യനക്ഷത്രം.

സൎപ്പംപാട്ടു, ിന്റെ. *s.* A song sung to serpents at a grove.

സൎപ്പരാജൻ, ന്റെ. *s.* VÁSUCI, sovereign of the serpent race, inhabiting *Pátála* or the region under the earth.

സൎപ്പശാപം, ത്തിന്റെ. *s.* A curse said to fall on any one who has been guilty of the sin of killing a snake, &c. or of pulling down their lodging places.

സൎപ്പശായി, യുടെ. *s.* A name of VISHNU whose couch is composed of snakes. വിഷ്ണു.

സൎപ്പിസ്സ, സ്സിന്റെ. *s.* *Ghee* or clarified butter. നെയ്യ.

സൎപ്പേന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* VÁSUCI, sovereign of the serpent race, inhabiting *Pátála* or the region under the earth. വാസുകി.

സൎവ്വകാരണൻ, ന്റെ. *s.* The first cause or creator of all things; GOD.

സൎവ്വഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the deity, as all pervading. ദൈവം. 2. air, wind. വായു.

സൎവ്വഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. the soul or spirit. ആത്മാവ. 3. the sky, or atmosphere. ആകാശം. 4. the mind. മനസ്സ. *adj.* All-pervading.

സൎവ്വജിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One who defeats all, a universal conqueror. 2. the twenty-first year of the *Hindu* cycle of sixty.

സൎവ്വജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is omniscient, all-wise, GOD. ദൈവം. 2. BUDD'HA. ബുദ്ധമുനി. 3. a name of SIVA. ശിവൻ.

സൎവ്വജ്ഞം, &c. *adj.* All-wise, omniscient.

സൎവ്വതസ. *ind.* 1. Every way, all round. ചുററും. 2. wholly, altogether, entirely. മുഴുവനും.

സൎവ്വതാപനൻ, ന്റെ. *s.* A name of the *Hindu* Cupid. കാമദെവൻ.

സൎവ്വതൊഭദ്ര, യുടെ. *s.* 1. The name of a tree *Gmelina arborea.* പെരുങ്കുമിഴ. 2. an actress or wife of an actor or dancer, &c. ആട്ടക്കാരി.

സൎവ്വതൊഭദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A temple or palace of a square form with an entrance opposed to each point of the compass. രാജമന്ദിരാന്നം. 2. the *Nimb* or margosa tree, *Melia azadirachta.* വെപ്പ. 3. the carriage of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെരഥം. 4. a form of military array. അണിഭെദം. 5. a kind of charade, in which the same word answers several questions. 6. a whimsical form of verse, so contrived that the same meanings, and words occur whether the line be read backwards or forwards or in several other directions.

സൎവ്വതൊമുഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 3. soul, spirit. ആത്മാവ.

സൎവ്വതൊമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. sky, heaven. ആകാശം. 3. *Swerga,* the heaven of INDRA. സ്വൎഗ്ഗം.

സൎവ്വത്ര. *ind.* 1. Every where, in all places. എല്ലാടവും. 2. always, at all times. എല്ലായ്പൊഴും.

സൎവ്വത്രഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Perambulation, going or wandering round or about.

സൎവ്വത്രചാരി, യുടെ. *s.* 1. Air, wind. വായു. 2. a wanderer.

സൎവ്വത്രവ്യാപാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Co-extending, pervading, omnipresence.

സൎവ്വദാ. *ind.* Always, at all times. എല്ലായ്പൊഴും.

സൎവ്വദൃക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* One who sees all. എല്ലാം കാണുന്നവൻ. *adj.* All-seeing.

സൎവ്വധാരി, യുടെ. *s.* The twenty-second year of the *Hindu* cycle of sixty.

സൎവ്വധുരാവഹൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ox, &c. fit for any carriage or draught. 2. one capable of any work.

സൎവ്വധുരീണൻ, ന്റെ. *s.* An ox, &c. fit for any carriage or draught.

സൎവ്വൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. of VISHNU. വിഷ്ണു.

സൎവ്വഭക്ഷകൻ, ന്റെ. *s.* Fire, as the devourer or destroyer of all things.

സൎവ്വമംഗലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the deity. ദൈവം. 2. a name of SIVA. ശിവൻ.

സൎവ്വമംഗലാ, യുടെ. *s.* A name of PÁRWATI, as ever auspicious. പാൎവ്വതി.

സൎവ്വമയം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, sky. ആകാശം. *adj.* General, universal, comprehensive, comprehending.

സൎവ്വം. *adj.* All, whole, complete, universal, entire.

സൎവ്വംസഹാ, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

സൎവ്വരസൻ, ന്റെ. *s.* A scholar, a learned man. നിപുണൻ.

സൎവ്വരസം, ത്തിന്റെ. s. 1. Kitchen salt. ഉപ്പ. 2. saltness, saline flavour or taste. 3. resin, the exudation of the pine or *Sál* tree. ചെഞ്ചല്യം.
സൎവ്വല, യുടെ. s. An iron crow. ഇരിമ്പുപാര.
സൎവ്വലിംഗി, യുടെ. s. A heretic, an impostor; one who, not belonging to the orthodox faith, wears the dress and assumes the character of an ascetic.
സൎവ്വവല്ലഭത്വം, ത്തിന്റെ. s. Omnipotence, almighty power.
സൎവ്വവല്ലഭൻ, ന്റെ. s. The Almighty.
സൎവ്വവല്ലഭം, &c. *adj.* Omnipotent, all powerful, almighty.
സൎവ്വവെദൻ, ന്റെ. s. A *Brahman* who has read the four *Védas.* നാലുവെദത്തെയും അറിഞ്ഞവൻ.
സൎവ്വവെദാ, വിന്റെ. s. A man who gives away all his property to the priests who have been employed by him at particular sacrifices, of which such a destination of the principal's whole wealth is an essential part.
സൎവ്വവ്യാപി, യുടെ. s. The omnipresent GOD.
സൎവ്വസംഗത്യാഗം, ത്തിന്റെ. s. Abandoning all terrestrial objects, thoughts and passions, devoteeerism, bigotry.
സൎവ്വസന്നഹം, ത്തിന്റെ. s. Assembling a complete army. പൂൎണ്ണസെനയെ കൂട്ടുക.
സൎവ്വസന്നഹനാൎത്ഥകൻ, ന്റെ. s. One who arms or assembles a complete army.
സൎവ്വസസ്യാഢ്യ, യുടെ. s. The earth. ഭൂമി.
സൎവ്വസാക്ഷി, യുടെ. s. The universal witness, *i. e.* GOD. ദൈവം.
സൎവ്വസ്വദക്ഷിണൻ, ന്റെ. s. 1. A *Brahman* who has studied the four *Védas.* 2. a clever or skilful man.
സൎവ്വസ്വം, *adj.* All, the whole.
സൎവ്വാംഗം, ത്തിന്റെ. s. 1. The whole body, all its members. 2. the *Angas* or portions of divine knowledge collectively.
സൎവ്വാംഗസുന്ദരൻ, ന്റെ. s. One who is all or very beautiful.
സൎവ്വാംഗസുന്ദരി, യുടെ. s. A very beautiful woman.
സൎവ്വാണി, യുടെ. s. 1. A name of DURGA or PÁRWATI. പാൎവ്വതി. 2. an offering or present to *Brahmans.* ബ്രാഹ്മണൎക്കുചെയ്യുന്ന ദാനം.
സൎവ്വാധി, യുടെ. s. 1. One who is invested with universal power or authority. 2. a chief office or the office of prime minister.
സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ, രുടെ. s. A chief or prime minister, a chief officer of government.
സൎവ്വാധികാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. s. Chief authority, the office of a minister of state.
സൎവ്വാധിപത്യം, ത്തിന്റെ. s. Supreme power or authority.
സൎവ്വാധിപതി, യുടെ. s. A chief or prime minister, one invested with supreme power.
സൎവ്വാധ്യക്ഷൻ, ന്റെ. s. One who possesses or is invested with supreme authority.
സൎവ്വാധ്യക്ഷം, ത്തിന്റെ. s. Supreme authority.
സൎവ്വാനുഭൂതി, യുടെ. s. The name of a plant, the Indian Jalap, *Convolvulus turpethum.* ത്രികൊല്പക്കൊന്ന.
സൎവ്വാന്നഭക്ഷകൻ, ന്റെ. s. One who eats every thing or every where.
സൎവ്വാന്നഭൊജി, യുടെ. s. One who eats all sorts of food. സകലവക ഭക്ഷണങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
സൎവ്വാന്നീനൻ, ന്റെ. s. 1. One who eats all sorts of food. 2. fire. അഗ്നി.
സൎവ്വാഭിസന്ധി, യുടെ. s. An impostor, a pretended devotee.
സൎവ്വാഭിസാരൻ, ന്റെ. s. One who arms or assembles a complete army. പൂൎണ്ണസെനയെ കൂട്ടുന്നവൻ.
സൎവ്വാഭിസാരം, ത്തിന്റെ. s. Assembling a complete army.
സൎവ്വാൎത്ഥസിദ്ധൻ, ന്റെ. s. BUDD'HA the founder of *Baudd'ha* faith. ബുദ്ധമുനി.
സൎവ്വാൎത്ഥസിദ്ധി, യുടെ. s. The name of a monarch.
സൎവ്വെശ്വരൻ, ന്റെ. s. 1. A name of SIVA as the universal deity. ശിവൻ. 2. a universal monarch.
സൎവ്വെശ്വരി, യുടെ. s. A name of PÁRWATI. പാൎവ്വതി.
സൎവ്വൌഘൻ, ന്റെ. s. One who assembles a complete army.
സൎവ്വൌഘം, ത്തിന്റെ. s. 1. Assembling a complete army. 2. great speed or despatch. അതിവെഗം.
സൎഷപം, ത്തിന്റെ. s. 1. A sort of mustard seed, *Sinapis dichotoma.* ഒരു വക കടുക. 2. a sort of poison. ഒരു വക വിഷം.
സലക്ഷണം. *adj.* Of a good quality or property.
സലിലനിധി, യുടെ. s. The sea or ocean. സമുദ്രം.
സലിലം, ത്തിന്റെ. s. 1. Water. വെള്ളം. 2. a kind of grass. ഇരുവെലി.
സല്ലകി, യുടെ. s. The gum olibanum tree, *Boswellia thurifera.* ഗുംന്തം.
സല്ലാപം or സംലാപം, ത്തിന്റെ. s. 1. Conversation, familiar discourse. സംഭാഷണം. 2. a dialogue.

സല്ലാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To converse, to talk familiarly.

സവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Bathing as a religious exercise, or preparatory to a sacrifice, purificatory ablution in general. 2. extracting and drinking the juice of the acid asclepias. 3. bearing, as children, bringing forth young.

സവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. offspring, progeny. സന്തതി. 3. water. വെള്ളം. 4. the juice or honey of flowers. പൂന്തെൻ.

സവയസൻ, ന്റെ. *s.* A friend, a contemporary. സ്നെഹിതൻ.

സവയസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* An equal in years, one of the same age. ഒരുപ്രായക്കാരൻ.

സവിതാ, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

സവിധം. *adj.* 1. Near, proximate. അടുത്ത. 2. of the same kind.

സവിധെ. *ind.* Near. സമീപെ.

സവിസ്മയം, *adj.* Astonished, surprised. വിസ്മയപ്പെട്ട.

സവെശം. *adj.* 1. Near, proximate. സമീപം. 2. ornamented, decorated. അലങ്കൃതം.

സവ്യൻ, ന്റെ. *s.* A charioteer. തെരു നടത്തുന്നവൻ.

സവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Left, left hand. ഇടത്തുകൈ. *adj.* 1. Left, not right. ഇടത്ത. 2. south, southern. തെക്കൻ. 3. reverse, contrary, backward. പിറകൊട്ട.

സവ്യസാചി, യുടെ. *s.* A name of ARJUNA. അൎജ്ജുനൻ.

സവ്യാനം, ത്തിന്റെ. *s.* An outer garment. ഉത്തരീയം.

സവ്യെഷ്ഠാവ, ിന്റെ. *s.* A charioteer. തെരു നടത്തുന്നവൻ.

സശ്രദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* One who is thirsty. ദാഹമുള്ളവൻ.

സസ്യമഞ്ജരി, യുടെ. *s.* The ears of rice corn. നെല്ലിന്റെ കതിര.

സസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Corn, grain. നെല്ല. 2. herbs, vegetables.

സസ്യശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* The beard or awn of corn. നെല്ലിന്റെ ഒക.

സസ്യസംവരം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sál* tree, *Shorea robusta.* മരുത.

സഹ. *ind.* 1. With, together with. കൂടെ. 2. even, also. 3. a particle implying association, connexion. 4. union, junction. 5. increase, addition. 6. presence, present time. 7. completeness, entireness. 8. resemblance, &c.

സഹകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A fragrant sort of mango. തെന്മാവ.

സഹഗമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Accompanying, going or associating with, &c. കൂടെപ്പൊക. 2. a woman's burning herself with the dead body of her husband. അഗ്നിപ്രവെശനം.

സഹചരൻ, ന്റെ. *s.* A familiar friend or companion, an attendant, a contemporary. കൂട്ടകാരൻ.

സഹചരി, യുടെ. *s.* 1. Yellow barleria. പൊന്നിറമുള്ള ചെറുകുറിഞ്ഞി. 2. a wife. ഭാൎയ്യ. 3. a woman's female friend or confidante. തൊഴി.

സഹചൎയ്യ, യുടെ. *s.* 1. Entire observance of all rites and customs. 2. companionship, association.

സഹചാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying, going or associating with. കൂടപ്പൊക.

സഹചാരി, യുടെ. *s.* A companion, an associate, a contemporary. കൂടെനടക്കുന്നവൻ.

സഹജ, യുടെ. *s.* A sister of whole blood. സൊദരി.

സഹജൻ, ന്റെ. *s.* A younger brother; a brother of whole blood. അനുജൻ.

സഹജം, &c. *adj.* 1. Co-existent; cognate, born or produced together. കൂടെപ്പിറന്ന. 2. innate, inherent, natural. *s.* Natural state or disposition. സ്വഭാവികം.

സഹജാരി, യുടെ. *s.* A natural enemy, one hostile by birth, as the son of the same father by another woman.

സഹദെവൻ, ന്റെ. *s.* The youngest of the five *Pándava* princes.

സഹദെവി, യുടെ. *s.* The name of plant bearing a fragrant seed, the ash coloured fleabane, *Priyanga.* പൂവാങ്കുറന്തല. *Conyza Cinera.* (Lin.)

സഹധൎമ്മിണി, യുടെ. *s.* A woman married according to the ritual of the *Védas.* ഭാൎയ്യ.

സഹനത, യുടെ. *s.* Patience, endurance, quiet, resignation. ക്ഷമ.

സഹനൻ, ന്റെ. *s.* A patient or quiet man. ക്ഷമയുള്ളവൻ.

സഹനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bearing, enduring, resignation. ക്ഷമ. *adj.* Patient, enduring, quiet, resigned. ക്ഷമയുള്ള.

സഹപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking together. കൂടെ കുടിക്കുക.

സഹഭാവി, യുടെ. *s.* A friend, a companion, an adherent or partizan. കൂട്ടകാരൻ.

സഹഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eating in company. കൂടിഭക്ഷിക്കുക.

സഹയാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Accompanying, going or

associating with. സഹയാനം ചെയ്യുന്നു, To accompany, to go or associate with. കൂടപ്പൊകുന്നു.

സഹവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Intercourse, friendship, fellowship, association, company, familiarity. സഹവാസം ചെയ്യുന്നു, To have intercourse, to associate with.

സഹസ്, ിന്റെ. *s.* 1. The month AGRAHAYANA, (November—December.) 2. strength, power. ബലം. 3. light. പ്രകാശം.

സഹസാ, *ind.* Quickly, precipitately, inconsiderately, without consideration or pause, rashly, with violence. വിചാരിക്കാതെ.

സഹസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The month *Pausha.* (December—January.)

സഹസ്രകിരണൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രദംഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of sheat fish.

സഹസ്രനാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony performed by a number of *Brahmans* together.

സഹസ്രനെത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the deity, as the all-vigilant, all-seeing, all-perceiving, all-inspecting. 2. a name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സഹസ്രപത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A lotus. താമരപ്പൂ.

സഹസ്രഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* An entertainment or banquet given to a thousand persons.

സഹസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A thousand. ആയിരം.

സഹസ്രരശ്മി, യുടെ. *s.* The sun, as having 1000 rays. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രലൊചനൻ, ന്റെ. *s.* 1. An epithet of the deity as the all-seeing, all-perceiving. 2. a name of INDRA. ദെവെന്ദ്രൻ.

സഹസ്രവീൎയ്യ, യുടെ. *s.* Linear bent grass, *Panicum dactylon*, the *Agrostis linearis* of LINNÆUS. കറുക.

സഹസ്രവെധി, യുടെ. *s.* 1. Assafœtida. പെരുങ്കായം. 2. a sort of cane, *Calamus fasciculatus.*

സഹസ്രാംശു, വിന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

സഹസ്രാക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA, *lit.* thousand eyed, used figuratively, vigilant, all-perceiving, all-inspecting, all-powerful. ഇന്ദ്രൻ.

സഹസ്രി, യുടെ. *s.* 1. A body of a thousand men, &c. a regiment. 2. a commander or prefect of a thousand, a Colonel.

സഹസ്രെക്ഷണൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സഹാ, യുടെ. *s.* 1. Barleria, the white sort. ചെറുകുറിഞ്ഞി. 2. globe amaranth. വാടാക്കുറിഞ്ഞി.

സഹായക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A helper, an assistant, an aider, an abetter.

സഹായത, യുടെ. *s.* 1. A multitude of companions, a company of associates or followers. സഹായക്കാരുടെ കൂട്ടം. 2. association, assistance, friendship. സഹായം.

സഹായത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Companionship, fellowship, friendship.

സഹായൻ ന്റെ. *s.* An assistant, a helper, a companion, a follower or adherent.

സഹായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Benefit, favour. 2. aid, help, assistance, succour. 3. indulgence, kindness. 4. cheapness in price. 5. protection.

സഹായവാൻ, ന്റെ. *s.* An assistant, a helper, a companion.

സഹായി, യുടെ. *s.* An assistant, a helper, a companion, a follower.

സഹായിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To aid, to assist, to help, to back.

സഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The mango. മാങ്ങാ.

സഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To suffer, to support, to endure, to brook, to bear, to undergo. 2. to pardon.

സഹിച്ചുകൂടാത്ത. *adj.* Intolerable, insufferable, unbearable, unpardonable.

സഹിതൻ, ന്റെ. *s.* A companion, an attendant or adherent.

സഹിതം, &c. *adj.* 1. Accompanied by, in company with, associated with, &c. 2. borne, endured.

സഹിതാ, യുടെ. *s.* A female companion or associate, a female attendant.

സഹിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Patience, endurance. ക്ഷമ.

സഹിയായ്മ, യുടെ. *s.* Impatience, unbearableness, intolerance.

സഹിഷ്ണുത, യുടെ. *s.* Patience, endurance, resignation.

സഹിഷ്ണു, വിന്റെ. *s.* One who is patient, enduring, resigned. ക്ഷമയുള്ളവൻ. *adj.* Patient, enduring, resigned.

സഹുരി, യുടെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

സഹൃദയൻ, ന്റെ. *s.* One who is good or kind hearted.

സഹൊക്തി, യുടെ. *s.* A figure in rhetoric, the addition of some other circumstance to the principal one.

സഹൊദരൻ, ന്റെ. *s.* A brother of whole blood, one by the same father and mother.

സഹൊദരി, യുടെ. *s.* A sister of whole blood.

സഹൊരൻ, ന്റെ. *s.* A saint, a pious man.

സഹ്യം. *adj.* 1. Sufferable, bearable, tolerable, to be borne or suffered. 2. agreeable, sweet. *s.* One of the principal ranges of the mountains of *India.*

സഃ. The personal pronoun *he* in Sanscrit.

സാ. 1. A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി. 2. the goddess, GAURI. ഗൌരി. 3. she, the third personal feminine pronoun in Sanscrit.

സാകം. *ind.* With, together with. കൂടെ.

സാകല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The whole, the entire, all. മുഴുവൻ.

സാകെതം, ത്തിന്റെ. *s.* A name of *Ayodhya* or ancient OUDE.

സാഗതം. *adj.* Going together, accompanying. ഒന്നിച്ചുപൊക.

സാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* The sea, the ocean. സമുദ്രം.

സാംഖ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sánc'hya* system of philosophy ascribed originally to the *Muni* CAPILA.

സാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the 18 law books. 2. completion, perfection. 3. union, meeting.

സാംഗ്രാമികൻ, ന്റെ. *s.* A commander, a general.

സാചി. *ind.* Crookedly, awry, indirectly, bent. വളഞ്ഞ.

സാചികൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Prejudice, distortion or perversion of mind. *adj.* 1. Made crooked. 2. seen crookedly or tortuously, distorted, misrepresented.

സാചിവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ministry, administration. 2. friendship, fellowship.

സാതത്യം. *adj.* Eternal, perpetual. എല്ലായ്പൊഴുമുള്ള.

സാതം, ത്തിന്റെ. *s.* Pleasure, delight. സന്തൊഷം. *adj.* 1. Given. കൊടുക്കപ്പെട്ട. 2. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട.

സാതല, യുടെ. *s.* The name of a shrub, commonly *Charmagha.* ചർമ്മലത.

സാതി, യുടെ. *s.* 1. End, conclusion, cessation from action. അവസാനം. 2. gift, giving. ദാനം. 3. destruction. നാശം. 4. sharp pain. അതിവെദന.

സാതിസാരൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with dysentery, dysenteric.

സാത്വകി, യുടെ. *s.* A name of DURGA. ദുൎഗ്ഗ.

സാത്വികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A saint, a sage. ഒരു മുനി. 2. BRAHMA, ബ്രഹ്മാവ.

സാത്വികം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Bhávas* or classes into which the affections of the mind or their expression, are distinguished, in poetry and the drama; this class holds a middle place between the *Stháyi*, and *Vyabhichári Bhávas*, and implies the honest and spontaneous indication of strong feeling, as evinced especially in eight acts, viz. inability to move whilst the faculties or limbs are unaffected, perspiration, horripilation, inarticulate speech, trembling or tremor, change of colour, tears, and mental absorption or indifference, approaching to loss of sense, to every object but one which engrosses the attention. *adj.* 1. Spontaneous, sincere (as applied to the actions or signs of the *Sátwica Bháva.*) 2. relating to or proceeding from the *Sátwa* quality, honest, true, good, gentle, amiable, &c.

സാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purity, cleanness. ശുദ്ധി. 2. lassitude, weariness, exhaustion. തളൎച്ച, ക്ഷീണം, ആലസ്യം. 3. perishing, decay. നാശം.

സാദി, യുടെ. *s.* 1. A charioteer, a horseman, a cavalier. 2. a warrior.

സാദൃശ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is like, similar.

സാദൃശ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Likeness, similarity, resemblance. 2. example, proof.

സാധകൻ, ന്റെ. *s.* A wise or learned man. ജ്ഞാനമുള്ളവൻ.

സാധന, യുടെ. *s.* 1. Denial. 2. practice, usage.

സാധനക്കെട്ട,ിന്റെ. *s.* A bundle of *ola* letters.

സാധനദൂഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The badness or defect of any article or thing. സാധനദൂഷണം പറയുന്നു, To represent the badness or defect of any thing, to depreciate it.

സാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Accomplishing, effecting. കാൎയ്യനിവൃത്തി. 2. matter, materials, that of which any thing is composed or consists. 3. thing, substance. വസ്തു. 4. means, contrivance, expedient. 5. instrument, agent. 6. authority for the use of a word. 7. the premises leading to a conclusion. 8. cause. കാരണം. 9. the penis. ലിംഗം. 10. enforcement of the delivery of any thing, especially judicially, as the infliction and levy of a fine, &c. 11. going, motion. ഗമനം. 12. following. അനുചരണം. 13. killing, destroying. കൊല്ലുക. 14. obsequies, ceremonies observed after the death of a relative. ശെഷക്രിയ. 15. a drug, medicament. മരുന്ന. 16. wealth. ദ്രവ്യം. 17. an army. സെന. 18. friendship. സ്നെഹം. 19. killing materials, depriving them (especially mercury) by oxidation, &c. of their metallic properties for medicinal or alchemical purposes. 20. proof, substantiation. 21. an *ola* letter, a writing, a written document.

സാധാരണ, യുടെ. *s.* 1. The forty-fourth year in the *Hindu* cycle of sixty. 2. a harlot, a courtezan.

സാധാരണധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Common or universal duty, conduct to be observed by all castes or orders, as humanity, &c.

സാധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A common rule or precept, one applicable to many persons, or things. 2. a spe-

cific or generific character, one common to all the individuals of a species, or all the species of a genus, &c. *adj.* 1. Like, similar. തുല്യം. 2. common, vulgar, belonging to all or many. 3. generic.

സാധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* To obtain, to accomplish a thing or business, to gain, to conquer, to succeed by dint of perseverance, to meet with success, to bring to a head, to bring about, to effect, to achieve, to realize, to execute, to be trained.

സാധിതം, &c. *adj.* 1. Amerced, fined, punished by fine (as a culprit.) 2. awarded (as a thing or fine.) 3. awarded to or in favour of, (as the person to whom the fine is to be paid.) 4. accomplished, finished. 5. obtained.

സാധിതാവ, ിന്റെ. *s.* One who is capable of accomplishing any business.

സാധിപ്പ, ിന്റെ. *s.* Accomplishment, completion, perfection, fulfilment.

സാധിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To accomplish by means of others, to give success. 2. to train.

സാധിഷ്ഠം. *adj.* 1. Very hard. എറ്റവും കട്ടപ്പമുള്ള. 2. very fit, proper or right. എറ്റവും യൊഗ്യമായുള്ള.

സാധീയസ. *adj.* 1. Very right, or proper. 2. very hard or firm. 3. very handsome.

സാധു. *adj.* 1. Honest, upright, good, virtuous, pious, 2. fit, proper. 3. excellent. 4. handsome, pleasing. 5. well born. 6. tame, docile, tractable, mild, meek, gentle. *s.* A derivative or inflected noun.

സാധുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honesty, uprightness, goodness, virtue, piety. 2. meekness. 3. fitness. 4. excellence.

സാധുവാഹി, യുടെ. *s.* A tractable or well trained horse.

സാധുവൃത്തി, യുടെ. *s.* The institutes or moral and ritual observances of the *Hindus.*

സാധുശീലൻ, ന്റെ. *s.* A person of a meek, or mild disposition, &c.

സാധുശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A meek or mild disposition, &c. *adj.* Of a mild disposition.

സാധ്യനാമം, ത്തിന്റെ. *s.* A name or appellation given to the different classes; that given to the *Brahman,* is ശൎമ്മൻ; to the *Cshetrya,* വൎമ്മൻ; to the *Vaisya,* ഗുപ്തൻ; and to the *Súdra,* ദാസൻ.

സാധ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. An inferior deity or demi-god, one of a class of twelve. പന്തിരണ്ട ദെവകളിൽ ഒന്ന. 2. a deity in general.

സാധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Event, effect. 2. object, purpose, intention. 3. possibility, practicability. 4. accomplishment, completion. 5. the twenty-second astronomical YOGA. 6. (in law) the matter in dispute, the thing to be proved. *adj.* 1. Possible, practicable, to be accomplished, or perfected. 2. to be inferred or concluded (in logic.) 3. to be cured, curable (in medicine.)

സാധ്യസിദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Proof, conclusion, the establishment of that which was to be proved. 2. completion, accomplishment, fulfilment. നിവൃത്തി.

സാധ്യസിദ്ധിപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* The fourth stage or division of a suit at law, judgment or decision. തീൎപ്പ.

സാധ്വസം, ത്തിന്റെ. *s.* Fear, terror. ഭയം.

സാധ്വീ, യുടെ. *s.* A chaste woman, a virtuous wife. പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ.

സാനന്ദം. *ind.* Happily, felicitously. ആനന്ദമാകുംവണ്ണം.

സാനസി, യുടെ. *s.* Gold. പൊന്ന.

സാനു, വിന്റെ. *s.* 1. Table land, level ground on the top or edge of a mountain. മുകൾപരപ്പ. 2. the summit, top or ridge of a mountain. 3. the declivity or side of a mountain.

സാനുജൻ, ന്റെ. *s.* A mountaineer.

സാനുമാൻ, ന്റെ. *s.* A mountain. പൎവ്വതം.

സാന്തപനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of penance performed by the *Hindus;* feeding six successive days, severally, on cow's urine, cow's ordure, milk, curds, *Ghee,* and water in which *Cusa* grass has been steeped, and fasting on the seventh.

സാന്ത്വനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Conciliation, reconcilement. 2. friendly or affectionate salutation, and inquiry. 3. speaking in a kindly and conciliatory manner. 4. entreating, begging.

സാന്ത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Conciliation, reconciling, appeasing. 2. pleasing and consolatory language. 3. cleverness, dexterity.

സാന്ദൃഷ്ടികം, ത്തിന്റെ. *s.* Immediate consequence. തല്കാലഫലം.

സാന്ദ്രം. *adj.* 1. Thick, coarse, gross. 2. pleasing, agreeable. പ്രിയമെറുന്ന. 3. close, compact, but having interstices. തിങ്ങിയ. 4. unctuous, oily.

സാന്ദ്രസ്നിഗ്ധം, &c. *adj.* Thick, and unctuous.

സാന്നാഹനികം, ത്തിന്റെ. *s.* Calling to arms, sounding (as an alarum,) &c.

സാന്നായ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An intended oblation, the thing to be offered with fire, usually clarified butter.

സാന്നിധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Proximity, vicinity, nearness, presence. സമീപത.

സാന്നിപാതികം. *adj.* 1. Complicated, (as disease,) relating to the morbid state of the three humors collectively. 2. miscellaneous, promiscuous, collective.

സാപത്ന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Plurality of wives, or the condition of the wife of one who has other wives.

സാപ്തപദീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship. ചങ്ങാതിത്വം.

സാഫല്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Productiveness, fruitfulness.

സാമജം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന. *adj.* Producing from or produced by the *Sáma Véda.*

സാമനീതി, യുടെ. *s.* The *Sáma Véda.*

സാമന്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. The chief of a district. ഇടപ്രഭു. 2. a king's minister. മന്ത്രി.

സാമന്തം, &c. *adj.* 1. Limitative, boundary, bounding. അതിരുള്ള. 2. bordering, neighbouring.

സാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Sáma* or third of the four *Védas*, the *Ch'hándogya Upanishad* belongs to his *Véda.* 2. conciliation, reconciling, appeasing, one of the four political means, or expedients for obtaining an object. ശാന്തത. 3. speaking kindly and tenderly.

സാമയികം, &c. *adj.* 1. Seasonable, punctual, observing time or season. 2. precise, exact, stipulated, according to agreement.

സാമൎത്ഥ്യൻ, ന്റെ. *s.* An able or skilful man.

സാമൎത്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Skill, dexterity, ability, capability, adequacy. 2. fitness, suitableness. 3. power, strength. 4. prowess.

സാമവായികൻ, ന്റെ. *s.* A principal minister or counsellor. പ്രധാന മന്ത്രി.

സാമവെദജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* One skilled in the *Sáma Véda.*

സാമവെദം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sáma Véda.*

സാമവെദവിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* A reciter of the prayers, &c. of the *Sáma Véda.*

സാമവെദി, യുടെ. *s.* One skilled in the *Sáma Véda*, or a follower of its doctrines.

സാമാജികൻ, ന്റെ. *s.* An assistant or spectator at an assembly. സഭ്യൻ.

സാമാൻ, ന്റെ; or സാമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Things, articles, goods, baggage, materials, furniture, apparatus, tools, instruments, &c.

സാമാന്യൻ, ന്റെ. *s.* A common man, one who does not distinguish himself from others. അല്പൻ.

സാമാന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Kind, sort, specific or generic property or character. 2. common, general. 3. a figure of rhetoric, the connexion of different objects by common properties.

സാമാന്യശാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A general edict or enactment.

സാമാന്യെന. *adv.* Common, commonly, generally.

സാമി. *ind.* 1. Half. അൎദ്ധം. 2. blameably.

സാമിധെനി, യുടെ. *s.* A prayer used on adding fuel to the sacrificial fire.

സാമീപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Proximity, nearness. സമീപത.

സാമുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A spot or mark on the body. മറു. 2. sea salt. ഉപ്പ. 3. cuttle fish bone. കടൽനാക്ക. *adj.* Marine, sea, sea born. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടായ.

സാമുദ്രികൻ, ന്റെ. *s.* An interpreter of spots on the body. ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ.

സാമുദ്രികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chiromancy, the interpretation of spots on the body. ലക്ഷണംപറയുക. 2. a book on that subject. 3. a sea boat. കടൽവഞ്ചി. *adj.* Relating to spots on the body, or the circumstance of good or ill fortune supposed to be indicated by them.

സാമുദ്രികാലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* Indication of spots on the body, chiromancy.

സാമൊദം. *adj.* Joyful, pleased.

സാമൊപായം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the four political means or expedients for obtaining an object, conciliation. സമാധാനം.

സാമ്പരായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Misfortune, adversity. ആപത്ത. 2. war. യുദ്ധം. 3. a subsequent or later period. ഉത്തരകാലം.

സാമ്പരായികൻ, ന്റെ. *s.* A warrior, a hero. യൊദ്ധാവ.

സാമ്പരായികം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

സാമ്പ്രതം. *ind.* 1. Now, at this time. ഇപ്പൊൾ. 2. fitly, properly, opportunely. യുക്തമായി.

സാമ്പ്രഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* War, battle. യുദ്ധം.

സാമ്പ്രാണി, യുടെ. *s.* A fragrant gum, Benjamin, or Benzoin: incense, *Styrax Benzoin.*

സാമ്പ്രാണിത്തൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* Benzoic balsam.

സാമ്പ്രാണിധൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense. സാമ്പ്രാണിധൂപംകാട്ടുന്നു, To burn, or offer, incense.

സാമ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Equality, sameness. 2. likeness, similarity. *adj.* 1. Equal, same. 2. like, similar.

സാമ്രാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Imperial rule, dominion, empire.

സായകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An arrow. അമ്പ. 2. a sword. വാൾ.

സായം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, close of day. സന്ധ്യക്ക, At the close of the day, in the evening.

സായംകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Eventide, evening. സന്ധ്യാസമയം.

സായാഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Evening, eventide. സന്ധ്യാസമയം.

സാരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a bird, *Chátaca, Cuculus melanoleucos.* 2. a deer or antelope. മാൻ. 3. an elephant. ആന. 4. a parasol. കുട. 5. variegated colour. പലനിറം. 6. a garment, cloth, clothes. വസ്ത്രം. 7. a cloud. മെഘം. 8. a peacock. മയിൽ. 9. gold. പൊന്ന. 10. a jewel. രത്നം. 11. camphor. കപ്പൂരം. 12. a flower. 13. the *Coil.* കുയിൽ. *adj.* Variegated, of a variegated colour.

സാരംഗി, യുടെ. *s.* A musical instrument, a kind of fiddle. ഒരു വക വീണ.

സാരജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* A man who understands the importance of any subject, a wise or skilful man.

സാരണൻ, ന്റെ. *s.* A counsellor and ambassador from RÁWANA to RÁMA.

സാരണി, യുടെ. *s.* 1. A small river. ആറ. 2. the name of a plant, *Pœderia fetida.* 3. a sluice, a drain, a canal or water pipe. ഒക, തൊട.

സാരത, യുടെ. *s.* See സാരം.

സാരഥി, യുടെ. *s.* A charioteer, a coachman. തെർനടത്തുന്നവൻ.

സാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of prowess, valour, a hero. ശൌൎയ്യവാൻ. 2. a man of consequence. 3. an excellent man.

സാരബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Ingenuity, acuteness, genus, wit.

സാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The pith or sap of trees, &c. കാതൽ. 2. strength, vigour. 3. the essence of any thing, the essential or vital part of it. 4. any thing of moment, importance. 5. marrow. 6. firmness, hardness. ഉറപ്പ. 7. the coagulum of curds, &c., cream. 8. prowess, valour, heroism. ശൌൎയ്യം. 9. wealth. 10. propriety, fitness. 11. water. *adj.* Best, excellent.

സാരമെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A dog.

സാരരഹിതം, &c. *adj.* 1. Insipid. 2. worthless, low, mean. 3. trifling, little.

സാരവം. *adj.* Belonging or relating to the *Sarya* river, (the Setlej.) സരയൂനദിയിൽഉണ്ടായത.

സാരസനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A woman's zone or girdle, formed of twenty-five strings. ഉടഞാൺ. 2. a military belt or girdle worn round the waist or chest, upon the coat of mail, to bind it to the body.

സാരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lotus. ആമ്പൽ. 2. the *Sáras* or *Indian* crane. 3. a woman's zone. ഉടഞാൺ.

സാരസി, യുടെ. *s.* A kind of garment or cloth.

സാരസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ingenuousness. 2. sweetness, taste.

സാരസ്വതം. *adj.* 1. Belonging or relating to the *Saraswata* country. 2. eloquent, learned. 3. relating to the goddess *Saraswati*, or to the river. *s.* The north-west part of the province of *Delhi* or part of the *Punjab.*

സാരഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A dull, stupid fellow, a block-head, a person of no consequence, a mean, or worthless person.

സാരാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The good part, the important part.

സാരി, യുടെ. *s.* A man at chess or backgammon, &c.

സാരിക, യുടെ. *s.* A kind of bird, *Turdus salica,* (Buck.) but applied also to the Maina, *Gracula religiosa.*

സാരൂപ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Obtaining the same form as that of the deity, after the image (of GOD.)

സാരൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Important instruction or doctrine.

സാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A multitude of similar animals. 2. a company of traders, a caravan, &c. 3. a number or multitude in general. *adj.* 1. Opulent, wealthy. 2. of like meaning or purport. 3. significant, importing, having meaning.

സാൎത്ഥവാഹൻ, ന്റെ. *s.* A merchant, a trader. കച്ചവടക്കാരൻ, ചെട്ടി.

സാൎദ്രം. *adj.* Wet, moist, damp. നനഞ്ഞ.

സാൎദ്ധം. *ind.* With, together with. കൂടെ.

സാൎവകാലം. *ind.* Always, eternally, continually. എല്ലായ്പൊഴും.

സാൎവ്വഭൌമൻ, ന്റെ. *s.* 1. The elephant of CUBÉRA, as regent of the north. കുബെരന്റെ ഗജം. 2. an emperor, a universal monarch. ഭൂപാലൻ.

സാൎവ്വഭൌമം, &c. *adj.* Relating to or consisting of the whole earth, known throughout the earth, &c.

സാൎവ്വലൌകികം. *adj.* Universally known, prevailing throughout the universe.

സാൎവ്വവൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* A *Brahman* or any one conversant with all the *Védas.*

സാലഗ്രാമം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sálagrámam,* or stone sacred to VISHNU said to be found in the bed of the river *Gandaca.*

സാലപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* 1. The name of a shrub, *Hedysarum gangeticum.* ദീൎഘമൂല. 2. the cotton tree. ന്റ്ലൂരുത്തി.

സാലഭഞ്ജിക, യുടെ. *s.* A doll, a puppet. പാവ.

സാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A wall round any building. മതിൽ. 2. the *Sál* tree, *Shorea robusta.* മരുത. 3. a tree in general. വൃക്ഷം.

സാലവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* The sovereign, SÁLAWÁHANA.

സാലശൃംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper part or coping of a wall.

സാലാവൃകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dog. നാ. 2. a wolf. ചെന്നാ. 3. a jackall. നരി.

സാല്വവ, യുടെ. *s.* A shawl, especially a Cashmere shawl.

സാലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* The paradise of VISHNU.

സാല്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a demon, the enemy of VISHNU. 2. the name of a country or place.

സാവകം. *adj.* 1. Generative, productive, causing birth. 2. parturient.

സാവകാശം, ത്തിന്റെ. *s.* Leisure, opportunity.

സാവധാനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A mild, quiet man. 2. a dilatory man.

സാവധാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cautiousness, circumspection, prudence. 2. attention. 3. quietness, mildness, gentleness. 4. dilatoriness.

സാവധാനശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* A mild or gentle disposition.

സാവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The conclusion of a sacrifice, the ceremonies by which it is terminated. 2. a month of thirty solar days.

സാവിക, യുടെ. *s.* A midwife.

സാവിത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A *Brahman.* 2. SIVA. ശിവൻ. 3. a *Vasu* or demi-god so named. 4. the sun. ആദിത്യൻ.

സാവിത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sacrificial string. പൂണുൽ. 2. the embryo or fœtus.

സാവിത്രി, യുടെ. *s.* 1. UMA, the wife of SIVA. 2. the holy verse of the *Védas*, the repetition of which forms an essential part of the ceremonies enjoined to the *Brahman*, as daily observances; the prayer is personified as *Saraswati*, the wife of BRAHMA, and mystical mother of the *Hindu* classes, which are said to be regenerated by investiture with the sacrificial thread or string. 3. the wife *Satyawána.*

സാഷ്ടാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* (From സ *with*, അഷ്ട *eight*, and അംഗം *the body.*) Prostration to the ground, so as to touch it with the two hands, the two feet, the breast, the forehead, and the two shoulders. സാഷ്ടാംഗമായി വീഴുന്നു, To prostrate one's-self to the ground.

സാസ്ന, യുടെ. *s.* The dewlap of an ox. കാളയുടെതാട.

സാഹചര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Company, association, society.

സാഹസക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A violent, felonious, rapacious, brutal, cruel person, an oppressor. 2. a hasty, peevish man. 3. an industrious, laborious man.

സാഹസപ്രവൃത്തി, യുടെ. *s.* An act of violence, cruelty, inconsideration, precipitation.

സാഹസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Punishment, chastisement. 2. violence, the perpetration of any act of rapine or aggression. 3. oppression, cruelty. 4. impatience, rashness. 5. hatred. 6. rape, ravishment. 7. precipitation, inconsideration. 8. strenuousness, industry, labouring diligently. സാഹസം കാട്ടുന്നു or ചെയ്യുന്നു, 1. To do violence. 2. to oppress, to act cruelly, to commit any act of rapine, &c. 3. to force. 4. to punish. 5. to labour diligently.

സാഹസി, യുടെ. *s.* 1. A violent, brutal, cruel, rapacious man. 2. a peevish, hasty, impatient man. 3. a robber, a freebooter.

സാഹസ്രൻ, ന്റെ. *s.* A commander of a regiment composed of a thousand strong.

സാഹസ്രപതി, യുടെ. *s.* A commander of a regiment of a thousand strong.

സാഹസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An army or detachment of a thousand strong. 2. an aggregate of many thousands. ആയിരങ്ങളുടെകൂട്ടം. *adj.* 1. Bought with a thousand. 2. paid per thousand, as interest, duty, &c. 3. relating or belonging to a thousand.

സാഹായ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Friendship, fellowship. 2. assistance, aid, succour. സഹായം.

സാഹിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Society, association, connexion, combination. 2. composition, or the formation of metrical verses.

സാക്ഷ, യുടെ. *s.* A bar, a bolt. സാക്ഷയായിടുന്നു, To bar, to bolt.

സാക്ഷരാംഗുലി, യുടെ. *s.* A signet, a seal ring.

സാക്ഷാൽ. *ind.* Before, in the presence, in sight, evidently, apparently, manifestly, as, as it were, like, in reality, truly, very, real, genuine, sole, proper.

സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To appear or manifest one's-self.

സാക്ഷാൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Appearance, manifestation.

സാക്ഷി, യുടെ. *s.* 1. A witness, an eye-witness, seeing,

one who gives testimony. 2. evidence, testimony, witnessing, attesting, testifying. സാക്ഷിവെക്കുന്നു, To take one as an evidence, to call to witness. സാക്ഷി പറയുന്നു, To give evidence, to bear testimony, to testify. സാക്ഷി നില്ക്കുന്നു, To stand as witness സാക്ഷി കെൾക്കുന്നു, To hear evidence. സാക്ഷി തെളിക്കുന്നു, To prove by witness, or evidence. സാക്ഷി തെളിയുന്നു, To be proved by evidence.

സാക്ഷിക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* Fee paid to one who witnesses the execution of title deeds.

സാക്ഷിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A witness, an evidence.

സാക്ഷിത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Testimony, evidence.

സാക്ഷിപട്ടിക, യുടെ. *s.* A list of witnesses.

സാക്ഷിഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* One who has become a witness.

സാക്ഷിഭൊജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dining with kings.

സികത, യുടെ. *s.* 1. Sandy soil. മണൽ പ്രദെശം. 2. gravel, sand. മണല. 3. gravel or stone (the disease.) മൂത്രമടെപ്പ.

സികതാമയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sand hill, or sand bank, an island with sandy shores.

സികതാവൽ. *adj.* Sandy, (in general.) മണലുള്ള.

സിക്തം. *adj.* Sprinkled, wet. നനെക്കപ്പെട്ട.

സിക്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* Bee's wax. മെഴുക.

സിക്ഥം, ത്തിന്റെ *s.* 1. Bee's wax. മെഴുക. 2. a grain of boiled rice. 3. a handful or mouthful of boiled rice.

സിചയം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloth, clothes. വസ്ത്രം.

സിത, യുടെ. *s.* 1. Clayed or candied sugar. പഞ്ചസാര. 2. *Arabian* jasmine. 3. bent grass with white blossoms. 4. moonlight. നിലാവ. 5. a handsome or well made woman.

സിതഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A white umbrella, especially as one of the emblems of royalty. വെൺകൊറ്റക്കുട.

സിതഛത്രി, യുടെ. *s.* 1. A sort of fennel, *Anethum sowa.* ശതകുപ്പ. 2. a mushroom. കൂൺ.

സിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A fair or handsome man. വെളുത്തവൻ. 2. the planet *Venus.* ശുക്രൻ.

സിതപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The light lunar fortnight. വെളുത്ത പക്ഷം.

സിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. White, the colour, whiteness. വെളുപ്പ. 2. silver. വെള്ളി. 3. sandal. ചന്ദനം. *adj* 1. White, fair. 2. bound, tied. 3. finished, destroyed. 4. completed, concluded.

സിതവാഹി, യുടെ. *s.* A white cow.

സിതശിവം, ത്തിന്റെ. *s.* Rock salt. കല്ലുപ്പ.

സിതശൂകം, ത്തിന്റെ. *s.* Barley. യവം.

സിതാഭ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Camphor. കർപ്പൂരം. 2. a white cloud. വെളുത്ത മെഘം.

സിതാംഭൊജം, ത്തിന്റെ. *s.* The white lotus. വെളുത്ത താമര.

സിദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* 1. A divine personage of undefined attributes or character; a sort of demi-god or spirit, inhabiting together with the *Vidyádharas*, *Munis*, &c. the middle air or the region between the earth and the sun. 2. an inspired or prophetic writer, as VYÁSA and others, or one to whom the past, present, and future are supposed to be known, a sage, a seer. 3. the twenty-first of the astronomical *Yógas.* 4. an adept, a magician, one who by the performance of certain mystical and magical rites is supposed to have acquired superhuman powers. 5. an ascetic, who by mystical and austere practices has effected one or all of five purposes, viz. the affluence, the form, or the society of the gods, residence in the divine *Locas*, or identification with a deity.

സിദ്ധധാതു, വിന്റെ. *s.* Quicksilver.

സിദ്ധം, &c. *adj.* 1. Accomplished, effected, completed, effected. 2. liberated, emancipated. 3. always, eternal. 4. celebrated, famous. ശ്രുതിപ്പെട്ട. 5. judged, decided, terminated, (as a law suit.) 6. adept, initiated, in alchymy or magic. 7. demonstrated, proved. 8. finished, 9. cooked, dressed. 10. ready, prepared, compounded (in medicine) 11. shining, splendid സിദ്ധംവരുത്തുന്നു, 1. To demonstrate, to prove. 2. to accomplish, to finish, &c.

സിദ്ധരസം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver. *adj.* Mineral, metallic, &c.

സിദ്ധാന്തകൌമുദി, യുടെ. *s.* The name of a grammar.

സിദ്ധാന്തക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A man of firm or fixed determination. 2. an obstinate, resolute, persisting person, a stubborn man.

സിദ്ധാന്തസാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A famous Sanscrit work.

സിദ്ധാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Demonstrated conclusion, established truth; it may be either the result of an argument in which one opinion is refuted and another undeniably established; or the concurrent doctrine of all the authorities on any subject similarly interpreted. 2. obstinacy, stubbornness, persistency, urgency, fixed determination. 3. religious profession or worship. 4. a Sanscrit work on astronomy.

സിദ്ധാന്തി, യുടെ. *s.* 1. A follower of the *Mimánsa* philosophy. 2. a man of firm or fixed resolution. 3. an obstinate, stubborn or resolute person.

സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be urgent, to be in earnest, to be zealous, to be resolute.

സിദ്ധാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* White mustard seed. കടുക.

സിദ്ധാൎത്ഥി, യുടെ. *s.* The fifty-third year in the *Hindu* cycle of sixty.

സിദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Fulfilment, accomplishment, the entire completion of any undertaking or attainment of any object. 2. result, effect. 3. success, prosperity. 4. a *Yóga*, either the sixteenth of the astronomical periods termed *Yógas*, or the sixteenth of the twenty-eight astrological *Yógas*. 5. final emancipation from existence, extreme felicity or beatitude. 6. a medicinal root, also *Riddhi*. 7. knowledge, understanding. 8. concealment secreting, covering. 9. firmness, fortitude. 10. the supposed acquirement of supernatural powers by the completion of magical, mystical or alchymical rites and processes. 11. accuracy, correctness, indisputable conclusion or position.

സിദ്ധിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a. & n.* 1. To succeed, to take effect, to be accomplished. 2. to effect, to accomplish, to complete, to finish. 3. to obtain.

സിദ്ധൌഷധം, ത്തിന്റെ. *s.* An approved medicine.

സിധ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* A blotch, a scab. ചുണങ്ങ.

സിധ്മല, യുടെ. *s.* 1. Dried or salt fish. ഉണക്കമീൻ. 2. a scab. ചുണങ്ങ. 3. a sort of leprosy. ഒരു വക കുഷ്ഠം.

സിധ്മളൻ, ന്റെ. *s.* One afflicted with blotches or scabs. ചുണങ്ങുള്ളവൻ.

സിധ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The asterism PUSHYA, stars in cancer. പൂയം.

സിധ്രക, യുടെ. *s.* A plant, so called. കവറവ കണ്ണ.

സിനീവാലി, or സിനീബാലി, യുടെ. *s.* 1. The day preceding that of new moon, or that on which the moon rises scarcely visible. 2. the goddess UMA.

സിന്ദുകം, ത്തിന്റെ. *s.* A small tree so called, the three-leaved or five-leaved chaste tree, *Vitex negundo* or *trifolia*. കരിനൊച്ചി.

സിന്ദുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The three-leaved chaste tree, *Vitex trifolia*. കരിനൊച്ചി.

സിന്ദൂരം, ത്തിന്റെ. *s.* Red lead, minium, vermillion, a medicinal preparation made of minerals.

സിന്ദൂരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To prepare സിന്ദൂരം of minerals.

സിന്ധു, വിന്റെ. *s.* 1. The ocean, the sea. സമുദ്രം. 2. the *Sindh* country along the *Indus*. 3. the river *Indus* or *Sindh*. 4. a river in general. 5. the five-leaved chaste tree. 6. an elephant. ആന. 7. a division of a *Raga* or musical mode. 8. the juice that exudes from an elephant's temples.

സിന്ധുകക്കടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sea crab.

സിന്ധുജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rock salt. ഇന്തുപ്പ. 2. a horse. കുതിര. *adj.* 1. Born or produced in *Sindh*. 2. river or sea-born, aquatic, marine.

സിന്ധുദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* The country of *Sindh*.

സിന്ധുരം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

സിന്ധുവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A horse of good breed brought probably from *Sindh* or the borders of *India* and *Persia*.

സിന്ധുവാരി, യുടെ. *s.* A mare of good breed.

സിന്ധുസംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* The mouth of a river or its point of junction with the sea. തുറമുഖം.

സിപ്രാ, യുടെ. *s.* 1. The *Sipra*, a river near *Ougein*. ഒരു നദിയുടെ പെർ. 2. a woman's zone. 3. a female buffalo.

സിമം, ത്തിന്റെ. *s.* All, entire.

സിംഹക്കുട്ടി, യുടെ. *s.* A young lion, a lion's whelp, or cub.

സിംഹകെശരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lion's mane. 2. the name of a tree, *Mimusops elenji*. ഇലഞ്ഞി.

സിംഹതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The open hands joined.

സിംഹനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. War cry, warhoop, shouting or roaring upon making an onset. 2. a lion's roar.

സിംഹപുച്ഛി, യുടെ. *s.* The name of a plant, *Hedysarum lagopodioides*. ഒരില.

സിംഹമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The month of August. ചിങ്ങമാസം.

സിംഹം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lion. 2. a sign in the zodiac, *Leo*. ചിങ്ങരാശി. 3. August. ചിങ്ങമാസം. 4. a king. *adj.* In composition, Pre-eminent.

സിംഹയാന, യുടെ. *s.* A name of DURGA, her vehicle being a lion. ദുൎഗ്ഗ.

സിംഹരഥ, യുടെ. *s.* The goddess DURGA. ദുൎഗ്ഗ.

സിംഹസംഹനനം, &c. *adj.* Handsome, well shaped.

സിംഹളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a country, *Ceylon*. 2. the *Cingalese* language.

സിംഹാണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Rust of iron. ഇരിമ്പിൻകിട്ടം. 2. the mucus of the nose.

സിംഹാസനം, ത്തിന്റെ. *s.* A throne, a royal throne, as supported by figures of lions, &c.

സിംഹാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Justicia adhenatoda, &c.* ആടലൊടകം.

സിംഹി, യുടെ. *s.* 1. The name of a plant, *Justicia.* 2. the egg plant. ചെറുവഴുതിന. 3. a prickly nightshade. ചുണ്ട. 4. a lioness. പെൺസിംഹം. 5. the mother of *Ráhu.* രാഹുവിന്റെ അമ്മ.

സിംഹുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The milk-hedge plant, the twisted spurge, *Euphorbia tirucalli.* ചതുരക്കള്ളി.

സിപ്ര, യുടെ. *s.* 1. The *Sipra,* a river near *Ougein.* 2. a woman's zone. ഉടഞാൺ. 3. a female buffalo. എരുമ.

സിപ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Perspiration, sweat. വിയൎപ്പ്

സിര, യുടെ. *s.* 1. Any tubular vessel of the body, or one so considered, as a nerve, an artery, a tendon, &c. ഞരമ്പ. 2. a bucket, a baling vessel. തെകുന്നപാത്രം

സില്ഹകം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense, gum benjamin, or olibanum, &c. കുന്തുരുക്കം.

സില്ഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Incense, gum benjamin. കുന്തുരുക്കം.

സീജ, യുടെ. *s.* A plant, the oleander-leaved spurge, *Euphorbia neriifolia.* ഇലക്കള്ളി.

സീത, യുടെ. *s.* 1. A furrow, the track of the ploughshare. 2. Síta, daughter of Janaca and wife of Ráma-chandra. 3. one of the four branches into which the *Ganges* is fabled to divide on its fall from mount *Meru.* 4. the goddess Lecshmi. ലക്ഷ്മി. 5. Uma, the wife of Siva. 6. the goddess presiding over fruits, &c. an *Indian* Flora or Pomona.

സീത്യം. *adj.* Ploughed, tilled. *s.* Corn, grain, rice, &c.

സീൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Uttering an inarticulate sound, such as is made with the lips when a person shivers with cold, &c.

സീമ, യുടെ. *s.* 1. A boundary, a limit, a landmark, &c. serving to fix the limits of estates, &c. അതിർ. 2. a country, or district, and hence without any word prefixed. 3. applied to designate Europe. 4. the nape of the neck. 5. the scrotum.

സീമചുണ്ണാമ്പ, ിന്റെ. *s.* Chalk, *Creta alba.*

സീമന്തപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* A first born son. പ്രഥമപുത്രൻ.

സീമന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A separation of the hair on each side, so as to leave a distinct line on the top of the head. 2. a purificatory and sacrificial ceremony performed in the sixth or eighth month of a *Hindu* female's pregnancy.

സീമന്തൊന്നയനം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Sanscáras,* or a purificatory and sacrificial ceremony, observed by *Hindu* women in the fourth, sixth or eighth month of their pregnancy.

സീമന്തിനി, യുടെ. *s.* A woman in general. സ്ത്രീ.

സീമാ, വിന്റെ. *s.* 1. A boundary, a limit. 2. a district. 3. a field. 4. a bank, a shore. 5. rectitude, observances of due bounds in morals, &c. 6. the nape of the neck. 7. the scrotum.

സീരപാണി, യുടെ. *s.* A name of Baladéva, the elder brother of Crishna, as using the plough for a weapon. ബലദെവൻ.

സീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A plough. കലപ്പ.

സീരി, യുടെ. *s.* Balaráma.

സീവനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sewing, stitching. തയ്യൽ.

സീവനസാധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A needle. സൂചി.

സീസകം, ത്തിന്റെ. *s.* Lead. കാരീയം.

സീസം, ത്തിന്റെ. *s.* Lead.

സീഹുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The milk hedge plant, *Euphorbia antiquorum,* &c. ചതുരക്കള്ളി.

സു. *ind.* 1. A particle and prefix, analagous to good, well, or the *Greek Eu,* and implying, reverence, worship, honour. 2. well, easy, very, the reverse of. ദുർ. 3. assent. 4. increase, prosperity. 5. excess, exceeding. 6. pain, distress. 7. pleasure, delight.

സുകന്ദകം, ത്തിന്റെ. *s.* An onion. വെള്ളുള്ളി.

സുകര, യുടെ. *s.* A tractable cow.

സുകരം. *adj.* Easy, practicable, attainable.

സുകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the astronomical *Yógas.* യൊഗങ്ങളിൽ ഒന്ന. 2. a virtuous or good action. സല്ക്രിയ.

സുകൎമ്മാവ, ിന്റെ. *s.* 1. The artist or architect of the gods. 2. a virtuous or good man, one who does what is right and proper. 3. one who is active, diligent.

സുകലൻ, ന്റെ. *s.* A man liberal both in giving and using.

സുകുമാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An elegant young man. സുന്ദരൻ. 2. the name of a *Daitya.*

സുകുമാരം. *adj.* 1. Soft, smooth, tender. 2. young, youthful.

സുകുമാരി, യുടെ. *s.* A beautiful young woman. സുന്ദരി.

സുകൃതൻ, ന്റെ. *s.* A pious man, a well wisher, one well disposed towards others; a virtuous person.

സുകൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Virtue, moral merit. 2. well-doing. 3. kindness, friendly aid or assistance. 4. fortune, auspiciousness. *adj.* 1. Virtuous, pious, well disposed. 2. fortunate, auspicious. 3. befriended, assisted, treated with kindness. സുകൃതംചെയ്യുന്നു, 1. To perform a

good action. 2. to befriend, to treat with kindness.

സുകൃതി, യുടെ. *s.* 1. Well doing, virtue. 2. kindness, acting in a friendly or kindly manner. *adj.* 1. Virtuous, pious, good. 2. fortunate.

സുകൃൽ. *adj.* 1. Virtuous, pious. 2. fortunate.

സുഖകരം. *adj.* Conferring or affording pleasure, happiness, &c. delighting, pleasing.

സുഖക്കെട,ിന്റെ. *s.* Uneasiness, trouble, perplexity, disquiet, unhappiness.

സുഖഗതി, യുടെ. *s.* A good or happy exit or departure.

സുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Happiness, enjoyment, pleasure, delight, joy. 2. ease. 3. health, welfare. 4. heaven, paradise. 5. prosperity. 6. safety, security. *adj.* 1. Happy, joyful, delighted, &c. 2. healthy. സുഖദുഃഖം, Pleasure and pain; prosperity and adversity. സുഖമായിരിക്കുന്നു, To be well, to be in health.

സുഖവച്ചകം, ത്തിന്റെ. *s.* Natron, alkali.

സുഖവച്ചലം, ത്തിന്റെ. *s.* Natron, alkali.

സുഖവിരൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Impediment or interruption to happiness, or pleasure, pain arising from the enjoyment of pleasure.

സുഖവൃത്തി, യുടെ. *s.* A state of happiness, pleasure, living in the enjoyment of ease and prosperity.

സുഖസന്ദൊഹ്യ, യുടെ. *s.* A tractable cow, one easily and quickly milked. ഇണക്കമുള്ളപശു.

സുഖസന്നി, യുടെ. *s.* A species of paralysis.

സുഖാധാരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Swerga*, the heaven of INDRA, and paradise of the *Hindus.*

സുഖിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To feel pleasure or joy, to be happy, to do well, to live in prosperity or pleasure.

സുഖിതൻ, ന്റെ. *s.* A happy man.

സുഖിമാൻ, ന്റെ. *s.* One who lives in the enjoyment of ease, pleasure or prosperity.

സുഖിയൻ, ന്റെ. *s.* A kind of sweet meat.

സുഖി, യുടെ. *s.* A pleasant, happy, or healthy and wealthy man, or woman, one possessing happiness or pleasure.

സുഖെന. *adv.* Joyously, pleasantly, happily.

സുഗതൻ, ന്റെ. *s.* A *Budd'ha* in general, one of the generic terms for a deified sage and teacher of the *Baudd'ha* sect. ബുദ്ധമുനി.

സുഗന്ധ, യുടെ. *s.* 1. The ichneumon plant. വണ്ടെവാഴി. 2. Zedoary, *Curcuma zerumbet.* 3. a fragrant grass.

സുഗന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fragrance, odour, a sweet scent or smell. 2. a fragrant grass.

സുഗന്ധവൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Spices.

സുഗന്ധി, യുടെ. *s.* 1. A perfume; fragrance. 2. a fragrant grass. 3. a drug and perfume, commonly *Eláwáluca.* ഏലാവാലുകം. *adj.* 1. Fragrant, sweet-smelling. 2. virtuous, pious.

സുഗന്ധിത, യുടെ. *s.* Fragrance, pleasing scent, such as is produced by the trituration of perfumes.

സുഗമം. *adj.* 1. Accessible, good, (as a road.) 2. easy, practicable.

സുഗഹനാവൃതി, യുടെ. *s.* An enclosure round the place of sacrifice to exclude profane access or sight.

സുഗാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A pleasing or elegant form or person. നല്ലദെഹം.

സുഗുണം, ത്തിന്റെ. *s.* A good quality or nature.

സുഗൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A good family or race. നല്ലവംശം. *adj.* Of a good family or race.

സുഗ്രീവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A monkey king, the son of the sun and sovereign of *Kishkindhya* and friend and confederate of RÁMACHANDRA. 2. the father of the ninth *Jina* of the present age. 3. SIVA. 4. INDRA.

സുചരിത്ര, യുടെ. *s.* A virtuous wife.

സുചിരം. *ind.* Very long, a long time.

സുചെലകം, ത്തിന്റെ. *s.* Cloth or fine cloth.

സുജനം. *adj.* Virtuous, good, respectable.

സുജാതി, യുടെ. *s.* A good or respectable tribe or family. നല്ലജാതി.

സുത, യുടെ. *s.* 1. A daughter. പുത്രി. 2. a princess. രാജപുത്രി.

സുതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A son. പുത്രൻ. 2. a prince. രാജപുത്രൻ.

സുതരാം. *ind.* 1. Better, more excellent. 2. consequently, of course.

സുതലം, ത്തിന്റെ. *s.* A division of the four regions, the sixth in descent.

സുതശ്രെണി, യുടെ. *s.* A plant, *Salvinia cucullata.* എലിച്ചെവി.

സുതാത്മജൻ, ന്റെ. *s.* A grandson, either in the male or female line.

സുതാത്മജ, യുടെ. *s.* A grand daughter, either in the male or female line.

സുത്യ, യുടെ. *s.* Religious bathing. സ്നാനം.

സുത്രാമാ, വിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സുത്വാ, വിന്റെ. *s.* A student who has performed his ablutions subsequent, or, according to some, preparatory, to a sacrifice.

സുദന്തി, യുടെ. *s.* 1. The female elephant supposed to support the north-west of the world. 2. an actress, a dancer.

സുദൎശനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The discus, or missile weapon of VISHNU. വിഷ്ണുവിന്റെ ആയുധം. 2. Mount *Meru.* മെരു. 3. the rose apple, *Eugenia jambu.* ജാംബവം. 4. beauty, handsomeness. സൌന്ദൎയ്യം. *adj.* Well or good looking, well seeing, easy to be seen.

സുദാമാ, വിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. a mountain. പൎവ്വതം. 3. INDRA's elephant. ഇന്ദ്രഗജം. 4. the name of a cowherd.

സുദായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A nuptial present, or dowry. സ്ത്രീധനം. 2. a special gift as alms to a student at his initiation.

സുദിനം, ത്തിന്റെ. *s.* A fine day.

സുദീൎഘം. *adj.* Very long, (in space or time.)

സുദുൎല്ലഭം. *adj.* Difficult to be attained, unattainable, impracticable.

സുദുശ്ചരം. *adj.* Very arduous or painful, difficult to be performed or attained.

സുദൂരം. *adj.* Very distant.

സുദൃഢം. *vdj.* Very hard or firm.

സുധ, യുടെ. *s.* 1. Nectar, the beverage of the immortals or gods. അമൃത. 2. lime, mortar, plaster. വെങ്കളി. 3. the milk hedge plant, *Euphorbia antiquorum,* &c. കള്ളി. 4. juice. 5. water. വെള്ളം. 6. lightning. മിന്നൽ. *adj.* Useless, in vain, an exclamation in making an offering to the gods.

സുധൎമ്മ, യുടെ. *s.* The council, or assembly of the gods.

സുധൎമ്മൻ, ന്റെ. *s.* One of the principal disciples of *Mahávíra,* the last *Jina* of the present age; he survived his master, and the different ascetics or candidates for holiness are traced from him in regular succession, none of the other ten disciples of *Mahávíra* having left successors.

സുധൎമ്മാവ, വിന്റെ. *s.* A man attentive to the proper maintenance of his family.

സുധാകരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

സുധാജീവി, യുടെ. *s.* A bricklayer, a plasterer. കല്ലാശാരി.

സുധാപാണി, യുടെ. *s.* The divine physician DANWANTARI, as bearing in his hands the beverage of the gods.

സുധാംശു, വിന്റെ. *s.* The moon as being the supposed repository of the beverage of the gods. ചന്ദ്രൻ.

സുധാംശുതൈലം, ത്തിന്റെ. *s.* Camphorated oil.

സുധാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* Nectar, the food of the gods. അമൃത.

സുധീ, യുടെ. *s.* 1. A *Pandit,* a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ. 2. a good understanding. നല്ലബുദ്ധി.

സുനയനം, ത്തിന്റെ. *s.* A deer. മാൻ.

സുനാസീരൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of INDRA as the leader of the gods.

സുനിഷണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb, *Marsilia quadrifolia.*

സുനീതി, യുടെ. *s.* 1. Propriety of behaviour, good manners. 2. the mother of DHRUVA.

സുന്ദരൻ, ന്റെ. *s.* A handsome man.

സുന്ദരം, &c. *adj.* Beautiful, handsome, fair. *s.* Beauty, handsomeness, fairness.

സുന്ദരാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A handsome well made man.

സുന്ദരാംഗി, യുടെ. *s.* A woman of beautiful form.

സുന്ദരി, യുടെ. *s.* A beautiful or handsome woman.

സുപന്ഥാ, വിന്റെ. *s.* 1. A good road. നല്ലവഴി. 2. a country, &c. having good roads.

സുപൎണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* GARUDA, the bird and vehicle of VISHNU, as having a plume of beautiful feathers. ഗരുഡൻ.

സുപൎവ്വാ, വിന്റെ. *s.* 1. A god, a deity. ദെവൻ. 2. a lunar day in which religious ceremonies are particularly performed, as the new moon, the eighth and fourteenth day of each fortnight.

സുപാത്രൻ, ന്റെ. *s.* An able or clever man.

സുപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking well, easily, or deeply.

സുപാൎശ്വകം, ത്തിന്റെ. *s.* The veined leaf fig-tree, *Ficus venosa.* കല്ലാൽ.

സുപീഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Rubbing, kneading the hands and feet.

സുപ്തജ്ഞാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dreaming, a dream. സ്വപ്നം.

സുപ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleep, deep or sound sleep. ഉറക്കം. *adj.* Sleepy, asleep.

സുപ്തി, യുടെ. *s.* 1. Sleep, sleeping. 2. numbness, insensibility, paralysis. drowsiness, sleepiness.

സുപ്രതീകൻ, ന്റെ. *s.* 1. The elephant of the north-east quarter. വടക്കെ കിഴക്കെ മൂക്കിലെ ആന. 2. CÁMADEVA. കാമദെവൻ. 3. SIVA. ശിവൻ.

സുപ്രയുക്തം. &c. *adj.* 1. Joined, attached, closely connected or in contact. 2. well managed, as an instrument or weapon.

സുപ്രയൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Dexterity, expertness. 2. contact, approximation.

സുപ്രയൊഗവിശിഖൻ, ന്റെ. *s.* A good archer.

സുപ്രലാപം, ത്തിന്റെ. *s.* Eloquence, elegant dis-

course, speaking or discoursing well.
സുപ്രസന്നം, &c. *adj.* Well pleased, favouring, favourable.
സുബന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Etymology, a grammatical term.
സുബുദ്ധി, യുടെ. *s.* 1. Sobriety, temperance, calmness. 2. good sense.
സുബെദാർ, രിന്റെ or രുടെ. *s.* A *Subedar*, or military officer.
സുബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* Soberness, sobriety; temperance, calmness, freedom from inordinate passion; seriousness, gravity. സുബൊധം ഉണ്ടാകുന്നു, To become calm, sensible, sober, &c.
സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ന്റെ. *s.* SUBRAHMANYA, a name of the *Hindu* Mars, or *Cárticéya*, as being the peculiar guardian of the *Brahmans.*
സുബ്രാഹ്മണൻ, ന്റെ. *s.* A chief *Brahman.* ബ്രാഹ്മണശ്രെഷ്ഠൻ.
സുഭഗ, യുടെ. *s.* 1. A respectable and auspicious mother. 2. a woman beloved by her husband.
സുഭഗത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pleasure, gratification. 2. auspiciousness.
സുഭഗം, &c. *adj.* 1. Pleasing to the eye, grateful to the sight. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള. 2. beloved, liked. പ്രിയമുള്ള. 3. fortunate, auspicious. സുഭമുള്ള.
സുഭഗാസുതൻ, ന്റെ. *s.* The son of an auspicious mother.
സുഭദ്ര, യുടെ. *s.* The wife of ARJUNA and sister of JAGANNÁTHA, whose image is worshipped with those of that deity and his brother BALARÁMA, and carried in procession with them in the *Rath Yátra*, or anuual ly. 2. movement of the car of JAGANNÁTH.
സുഭദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.
സുഭദ്രം, &c. *adj.* Propitious, auspicious, fortunate.
സുഭാഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Good language, a good or wise saying, a proverb. *adj.* 1. Spoken well or eloquent-well spoken, speaking or discoursing well.
സുഭിക്ഷ, യുടെ. *s.* The name of a tree, *Grislea tomentosa.* താതിരി.
സുഭിക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The name of a tree, *Grislea tomentosa.* 2. plenty, fruitfulness, abundance, fertility, exuberance.
സുഭ്രമൻ, ന്റെ. *s.* A name of *Cartivírya*, as the eighth *Chacrawerti*, or universal monarch, according to the *Jainas.*
സുഭ്രു, വിന്റെ. *s.* A woman. സ്ത്രീ.
സുമതം, &c. *adj.* Friendly, well or kindly disposed.
സുമതി, യുടെ. *s.* 1. Friendship, kindness. 2. the fifth *Jina* or *Jaina* teacher of the present era.
സുമന, യുടെ. *s.* The great flowered jasmine. പിച്ചകം.
സുമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wheat. കൊതമ്പ. 2. the thorn apple *Datura metel.* ഉമ്മത്തു. *adj.* Handsome, beautiful. സുന്ദരം.
സുമനസ്, ിന്റെ. *s.* 1. A god, an immortal. സുരൻ. 2. a flower in general. പുഷ്പം. 3. a *Pundit*, a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ. 4. a student of the *Védas* and supplementary sciences.
സുമനൊരജസ, ിന്റെ. *s.* The pollen of a flower. പൂവിൻപൊടി.
സുമം, ത്തിന്റെ. *s.* A flower. പുഷ്പം.
സുമംഗലം, &c. *adj.* Very fortunate or auspicious, prosperous.
സുമിത്ര, യുടെ. *s.* *Sumatra*, a wife of DASARAT'HA, and the mother of *Lacshmana.*
സുമുഖത, യുടെ. *s.* Pleasantness, agreeableness, a friendly or pleasing countenance, amiability. പ്രസാദഭാവം.
സുമുഖൻ, ന്റെ. *s.* 1. A handsome faced man, an amiable man. 2. the son of *Garuda.* 3. one of the serpents of *Pátála.* 4. a *Pundit*, a learned man or teacher. പണ്ഡിതൻ.
സുമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A handsome face. *adj.* 1. Pleasing, agreeable, amiable. 2. lovely, handsome faced.
സുമുഖി, യുടെ. *s.* A handsome woman, a woman of a pleasing or amiable countenance.
സുമുഹൂൎത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* An auspicious time or season. നല്ല സമയം.
സുമെധ, യുടെ. *s.* Good capacity, or understanding.
സുമെരു, വിന്റെ. *s.* 1. The sacred mountain *Meru.* മെരു പൎവ്വതം. 2. SIVA. ശിവൻ. *adj.* Best, excellent. ശ്രെഷ്ഠമായുള്ള.
സുയൊധനൻ, ന്റെ. *s.* A name of DURYO'DHANA, the chief of the *Curu* family.
സുരക്തം. *adj.* 1. Deeply or well coloured or dyed. 2. deep red, crimson. 3. strongly affected or impassioned.
സുരകുലം, ത്തിന്റെ. *s.* The race of the gods.
സുര, യുടെ. *s.* Spirituous or fermented liquor, ardent spirits. മദ്യം. *adj.* In composition only of, or belonging to, the deities or gods.
സുരഗണം, ത്തിന്റെ. *s.* The assembly of the gods.
സുരഗുരു, വിന്റെ. *s.* VRIHASPATI, regent of Jupiter and preceptor of the *Suras* or gods.

സുരംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole, such as is made by rats, or by burglars in a wall, or in blasting rocks, a mine in fortification, a trench, a subterraneous passage. തുരങ്കം. 2. red sanders. 3. vermilion. ചായില്യം. സുരംഗം വെക്കുന്നു, To dig a mine.

സുരജ്യെഷ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു.

സുരത, യുടെ. *s.* Godhead, divinity.

സുരതം, ത്തിന്റെ. *s.* Copulation, coition. ക്രീഡ. *adj.* Compassionate, tender.

സുരദാരു, വിന്റെ. *s.* A generic name of the five celestial trees which are fabled to yield whatever is desired.

സുരദീൎഘിക, യുടെ. *s.* The *Ganges* of heaven, the milky way. ആകാശഗംഗ.

സുരദ്വിട്, ട്ടിന്റെ. *s.* An *Asur* or infernal being, the natural enemy of the gods.

സുരധനുസ്സ്, ിന്റെ. *s.* The rainbow. മെഘവില്ലു.

സുരനദി, യുടെ. *s.* The *Ganges* of heaven. ആകാശഗംഗ.

സുരനിമ്നഗ, യുടെ. *s.* The *Ganges.* ഗംഗ.

സുരനിവഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of the gods. ദെവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A deity, a celestial or demi-god. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a sage, a learned man.

സുരപൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug, probably a leaf, commonly called *Machi perni,* and described as pungent, and bitter, anthelmintic, stomachic, and remover of phlegm and cattarrh. മക്കിപ്പൂ.

സുരപതി, യുടെ. *s.* INDRA, as king of the celestials. ഇന്ദ്രൻ.

സുരപുരി, യുടെ. *s.* The capital of INDRA.

സുരഭി, യുടെ. *s.* 1. A perfume, a fragrant, or sweet smelling substance. സുഗന്ധം 2. the *Michelia Champaca.* 3. nutmeg. ജാതിക്കാ. 4. spring. വസന്തകാലം. 5. the gum olibanum tree, *Bosnelia thurifera.* ശംന്ത. 6. a fabulous cow, the cow of plenty, granting every wish. 7. a sort of drug and perfume, *Mura.* 8. one of the divine *Matris.* 9. the earth. ഭൂമി. *adj.* 1. Fragrant, sweet smelling. 2. pleasing, beloved. 3. friendly, a friend. 4. celebrated, famous. 5. wise, learned. 6. handsome. 7. good, virtuous.

സുരലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* *Swerga,* the heaven of INDRA, and residence of the celestials.

സുരവരൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സുരവൎത്മാ, വിന്റെ. *s.* Heaven, sky, ether, atmosphere.

സുരൎഷി, യുടെ. *s.* A *Rishi* or sage of a divine order, as NÁREDA, &c.

സുരസ, യുടെ. *s.* 1. The mother of the *Nágas.* സൎപ്പങ്ങളുടെ അമ്മ. 2. holy basil. തൃത്താവു. 3. a plant, commonly *Rasan.*

സുരസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Holy basil. തൃത്താവു. 2. sweetness, good flavour. 3. gum myrrh. 4. cassia or cinnamon bark. ഇലവംഗത്തൊലി. 5. mercury. രസം.

സുരസംഘം, ത്തിന്റെ. *s.* An assembly of the gods. ദെവകളുടെ കൂട്ടം.

സുരസെവിതൻ, ന്റെ. *s.* An epithet of the deity as worshipped by the celestials. ഈശ്വരൻ. *adj.* 1. Sweet. 2. well flavoured, sapid, juicy.

സുരസൈന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A celestial host.

സുരക്ഷിതം, &c. *adj.* Well saved. സുരക്ഷിതമായി പൊകുന്നു, To enjoy a safe conduct.

സുരാ, യുടെ. *s.* Spirituous liquor in general, personified also as a nymph produced at the churning of the sea.

സുരാകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാചാൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* VRIHASPATI, regent of *Jupiter* and preceptor of the *Suras* or gods. വ്യാഴം.

സുരാപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Drinking spirituous liquor. മദ്യപാനം. 2. an intoxicating drink. 3. eating any thing to excite thirst and promote drinking.

സുരാപായി, യുടെ. *s.* A drunkard, one who drinks spirituous liquors.

സുരാഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A drinking vessel. മദ്യപാത്രം.

സുരാമണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The upper part or froth of vinous liquor during fermentation, yeast, barm.

സുരാരി, യുടെ. *s.* An *Asur* or infernal being and enemy of the gods.

സുരാലയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sacred mountain *Meru,* the extremity of the world's axis and residence of the gods. 2. *Swerga* or paradise. 3. a tavern.

സുരാഷ്ട്രജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fragrant earth. 2. a sort of bean, a black variety of the *Phaseolus mungo.*

സുരാഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A country on the western side of *India,* the neighbourhood of the modern *Surat.*

സുരുംഗ, യുടെ. *s.* 1. A hole made under ground, or through the walls of a building for military or felonous purposes, a mine, a breach, &c. തുരങ്കം. 2. the murunga

tree, *Hyperanthera morunga.* മുരങ്ങ.

സുരംഗാഹി, യുടെ. *s.* A house-breaker.

സുരുചിരം, &c. *adj.* Agreeable, pleasant, beautiful.

സുരൂപൻ, ന്റെ. *s.* 1. A handsome or well formed man. സുന്ദരൻ. 2. a wise, learned man. വിദ്വാൻ.

സുരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* An image, a picture.

സുരൂപി, യുടെ. *s. masc. and fem.* A handsome or fair person.

സുരെന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സുരെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA, the king of the *Suras* or celestials.

സുരെശ്വരൻ, ന്റെ. *s.* SIVA, or a personification of him, especially as one of the eleven *Rudras.*

സുരൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* The fabulous sea of spirituous liquor.

സുലഭമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be easy, feasible, facile, to be attainable, &c.

സുലഭം. *adj.* Easy, feasible, facile, attainable, of easy acquisition, or attainment, not difficult, to be obtained or effected.

സുലളിതം, &c. *adj.* Agreeable, pleasant, beautiful.

സുലൊചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Spectacles, or eye-glasses. കണ്ണട.

സുവചനം, ത്തിന്റെ. *s.* Eloquence, speaking well or eloquently. നല്ലവാക്ക.

സുവച്ചസ്സ്,ിന്റെ. *s.* Speaking much, and elegantly or well.

സുവൎണ്ണകം, ത്തിന്റെ. *s.* The Cassia fistula tree, *Cassia fistula.* കൊന്ന.

സുവൎണ്ണകാരൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith.

സുവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. 2. a weight of gold equal to sixteen *Mashas,* which at five *Rettis* to each *Masha* makes the *Suwarna* equal to 176 grains troy. 3. a sort of sandal wood. 4. a kind of red chalk or ochre. 5. wealth, property, 6. the cassia fistula tree. കൊന്ന. 7. a flower, *Messua ferrea. adj.* 1. Of a fine colour. 2. brilliant, bright. 3. of a good tribe or caste.

സുവല്ലി, യുടെ. *s.* The name of a medicinal plant, *Serralata anthelmintica..* കാൎപ്പൊകിൽ.

സുവഹ, യുടെ. *s.* 1. The name of a flower, *Nyctanthes tristis.* 2. a shrub, *Mimosa octandia.* 3. a scandent shrub, *Cissus pedata.* 4. *Rasan* conjectured to be the ichneumon plant. 5. the *Boswellia thurifera.* ംരംന്ത.

സുവാഹം. *adj.* 1. Bearing or conveying well and pleasantly. 2. pleasant of burthen, to be borne with pleasure. 3. patient, enduring.

സുവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A pleasant or respectable dwelling. നല്ല ഇരിപ്പിടം. 2. an agreeable perfume. സുഗന്ധവാസന.

സുവാസിനി, യുടെ. *s.* A woman married or unmarried residing in her father's house.

സുവിനീതം, &c. *adj.* Well trained, properly behaved.

സുവിശെഷകൻ, ന്റെ. *s.* One who brings good news, an Evangelist.

സുവിശെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Good tidings, joyful news, adopted to express the Gospel.

സുവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A fine appearance or dress, decoration, ornament.

സുവ്രതം, &c. *adj.* Virtuous, strict, rigidly observing any religious vow or obligation.

സുവ്രതാ, യുടെ. *s.* 1. The mother of the fifteenth *Jaina* of the present age. 2. a cow easily milked, one of tractable and gentle disposition. 3. a virtuous wife.

സുശാസന, യുടെ. *s.* Good government.

സുശീതലം. *adj.* Very cold or cooling. frigid, freezing.

സുശീലം, ത്തിന്റെ. *s.* Natural amiability, excellence of temper or disposition. *adj.* Of a good disposition or temper, well disposed, good natured.

സുഷമ, യുടെ. *s.* Exquisite beauty or splendour.

സുഷമം, &c. *adj.* 1. Very beautiful, handsome, pleasing. 2. same, even, all.

സുഷവി, യുടെ. *s.* 1. A sort of gourd, *Momordica charantia.* പാൽവള്ളി. 2. black cumin seed, generally confounded with *Calongi, Nigella Indica.* കരിഞ്ചീരകം.

സുഷി, യുടെ. *s.* 1. A hole. പൊത. 2. drying.

സുഷിരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hole. പൊത്ത. 2. a wind instrument. കുഴൽ. *adj.* Perforated, pierced. തുളെക്കപ്പെട്ട.

സുഷിരാ, യുടെ. *s.* A vegetable perfume. പവഴക്കൊടി.

സുഷീമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Cold. തണുപ്പു. 2. a sort of snake. പാമ്പു: 3. the moon gem. *adj.* 1. Cold, frigid. തണുപ്പുള്ള. 2. pleasant, agreeable.

സുഷുപ്തൻ, ന്റെ. *s.* One who is fast asleep. ഉറങ്ങുന്നവൻ.

സുഷുപ്തം, &c. *adj.* Fast asleep.

സുഷുപ്തി, യുടെ. *s.* Profound or deep sleep or repose, entire insensibility. ഗാഢനിദ്ര.

സുഷുമ്നാ, യുടെ. *s.* A tubular organ of the body. ഒരു നാഡി.

സുഷെണൻ, ന്റെ. *s.* 1. VISHNU. വിഷ്ണു. 2. the physician of the monkey chief SUGRÍVA.

സുഷെണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The Carinda fruit, *Carissa*

carondas. പെരുങ്കളാവു. 2. a cane or reed, the ratan. ചൂരൽ.

സുഷേണിക, യുടെ. *s.* The Indian jalap plant, *Convolvulus turpethum.* നാല്ക്കൊപ്പക്കൊന്ന.

സുഷ്ഠു. *ind.* 1. Much, very much, very. അധികം. 2. well, good, excellent.

സുഷ്ഠുത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Great abundance. 2. excellence. ശ്രേഷ്ഠത.

സുസമ്പത്ത,ിന്റെ. *s.* Fortune, prosperity.

സുസംസ്കൃതം *adj.* 1. Dressed, seasoned, prepared with condiments, spices, &c. 2. entirely perfected, very highly finished.

സുസഹം. *adj.* Easily borne or suffered.

സുസ്ഥത, യുടെ. *s.* 1. Health. 2. happiness, welfare.

സുസ്ഥം, &c. *adj.* 1. Well, healthy. 2. happy, faring or living well.

സുസ്ഥിരം, &c. *adj.* Firm, steady, stable.

സുസ്നാതൻ, ന്റെ. *s.* A student who has performed his ablutions preparatory or subsequent to a sacrifice.

സുസ്നിഗ്ദ്ധൻ, ന്റെ. *s.* A friend, an amiable, kind, affectionate person. നല്ലസ്നെഹമുള്ളവൻ.

സുസ്നെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship, affection.

സുസ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* A pleasant voice.

സുഹിതം, &c. *adj.* 1. Satiate, satisfied. 2. fit, right, suitable. 3. kind, friendly.

സുഹൃത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A friend. 2. an ally. ബന്ധു.

സുഹൃദയം, &c. *adj.* Kind or good hearted.

സൂകതരുണി, യുടെ. *s.* A sow.

സൂകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A hog, or pig in general. 2. a sort of deer, the hog deer.

സൂക്തി, യുടെ. *s.* Eloquence, speaking well or elegantly. നല്ലവാക്ക.

സൂചകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A spy, an informer, a discoverer. ഒറ്റുകാരൻ. 2. a teacher, an instructor. ഉപദെശി. 3. a dog. നാ. 4. a crow. കാക്ക. 5. a cat. പൂച്ച. 6. a scoundrel, a villain. ദുഷ്ടൻ. 7. a manager or chief actor of a company.

സൂചകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Information, informing. 2. a hint, gesture, or gesticulation, conveying information by signs. 3. discovery, detection. 4. commencement.

സൂചന, യുടെ. *s.* 1. A hint, gesture, or gesticulation, conveying information by signs. 2. information, informing. 3. piercing. 4. sight, seeing. 5. keenness, acuteness, sharpness, exactness.

സൂചനയുള്ളവൻ, ന്റെ. *s.* One who is accurate, expert.

സൂചി, യുടെ. *s.* 1. A needle. 2. intimation of a passion or feeling by signs, gesture, gesticulation. 3. piercing, perforating.

സൂചിക്കാണം, ത്തിന്റെ. *s.* A fee given to the person who writes title deeds.

സൂചികാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* A loadstone, the mariner's needle.

സൂചിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To hint by signs or gesture, to inform, to make known.

സൂചിക്കുഴ, യുടെ. *s.* The eye of a needle.

സൂചിതം. *adj.* Communicated, told, made known. അറിയിക്കപ്പെട്ട.

സൂചിപ്പണി, യുടെ. *s.* Needle work.

സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* 1. To warn, to apprize of. 2. to commence.

സൂച്യഗ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The point of a needle.

സൂത, യുടെ. *s.* A woman lying in. പ്രസവിച്ചവൾ.

സൂതകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The imaginary pollution, or impurity proceeding from the birth of a child or death of a relation, &c. 2. impurity.

സൂതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A charioteer. തെരാളി. 2. a carpenter. 3. a man of a mixed race descended from a *Cshetriya* father and mother of the sacerdotal tribe. 4. the name of a sage. 5. a bard, an encomiast.

സൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver, mercury. പാരതം. *adj.* 1. Born, engendered. ജനിച്ച. 2. sent, dispatched. അയക്കപ്പെട്ട. 3. drank. കുടിക്കപ്പെട്ട. 4. gone, departed. പൊയ.

സൂതി, യുടെ. *s.* 1. Birth, delivery, parturition, bringing forth, child-birth. പ്രസവം. 2. offspring, progeny. സന്തതി. 3. sewing. തൈയ്യൽ.

സൂതികർമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Attendance on a woman during child-birth.

സൂതിക, യുടെ. *s.* 1. A woman recently delivered. 2. a midwife. പ്രസവിക്കുന്നവൾ.

സൂതികാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A part of a house appropriated to the women, or to a lying-in woman especially, a nursery.

സൂതികാവായു, വിന്റെ. *s.* An hysterical disease.

സൂതിമാസം, ത്തിന്റെ. *s.* The last month of pregnancy. പ്രസവിപ്പാനുള്ളമാസം.

സൂത്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Dexterity, cleverness. മിടുക്ക. *adj.* Dexterous, clever.

സൂത്യ, യുടെ. *s.* 1. Religious bathing, ablution preparatory or subsequent to a sacrifice. 2. drinking the juice of the acid asclepias at a sacrifice.

സൂത്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An artist, a contriver, a machinist, a maker of any machinery or complicated mechanical work. 2. a crafty, cunning man.

സൂത്രചക്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A water wheel by which water is raised. 2. a compass.

സൂത്രധാരൻ, ന്റെ; or സൂത്രധാരി, യുടെ. *s.* 1. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 2. the principal actor or manager of a company, and chief interlocutor in the prelude to a drama. 3. a machinist. 4. one who wears the sacred thread.

സൂത്രപട്ടിക, യുടെ. *s.* An ornamented piece of wood on the centre or over the joining of a folding door.

സൂത്രപ്പണി, യുടെ. *s.* Machinery, engineery, contrivance, any complicated piece of workmanship, an engine.

സൂത്രപ്പണിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A machinist, a constructor of engines or machines.

സൂത്രഭാഷ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A principal work on grammar, &c.

സൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A thread in general. 2. a rule, a precept, in morals or science, a short, obscure, and technical sentence, enjoining some observance in law or religion, or intimating some rule in grammar, logic, &c. in each case it is the fundamental and primitive part of *Hindu* learning and is the form in which the works of the early and supposed inspired writers appear; the ingenuity and labour of subsequent authors having expanded and explained the original *Sútras* in various commentaries and glosses. 3. an opinion or decree in law. 4. a string, a collection of threads, as that worn by the three first classes. 5. a secret, a mystery. 6. an artificial piece of work. 7. artifice, contrivance, craftiness, guile.

സൂത്രവെഷ്ടനം, ത്തിന്റെ. *s.* A weaver's shuttle. ഓടം.

സൂത്രാമാ, വിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

സൂദനം, ത്തിന്റെ. *s.* Destroying, killing. കുല. *adj.* 1. Destructive, destroyer. നാശകരം. 2. dear, beloved. പ്രിയമുള്ള.

സൂദൻ, ന്റെ. *s.* 1. A cook. പാചകൻ. 2. sauce, seasoning. കറി. 3. a made dish, any thing seasoned.

സൂന, യുടെ. *s.* 1. A daughter. പുത്രി. 2. the uvula. ചെറുനാവ. 3. a slaughter house or place where animals are killed. കുലനിലം. 4. a shambles. ഇറച്ചി വില്ക്കുന്നസ്ഥലം.

സൂനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A flower. പുഷ്പം. 2. bringing forth (as young,) parturition. പ്രസവം. *adj.* 1. Blown, budded (as a flower. വിടൎന്ന. 2. empty, vacant. ഒഴിവുള്ള. 3. borne, produced. ജനിച്ച.

സൂനി, യുടെ. *s.* A butcher, a hunter, one who kills animals. മൃഗങ്ങളെകൊല്ലുന്നവൻ.

സൂനു, വിന്റെ. *s.* 1. A son. പുത്രൻ. 2. a daughter. പുത്രി. 3. a younger brother. അനുജൻ. 4. the sun. സൂൎയ്യൻ.

സൂനൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* Agreeable discourse or speech but also true. സത്യവാക്ക. *adj.* 1. True. 2. fortunate, auspicious. 3. agreeable, pleasant (as speech.) 4. dear to, beloved by.

സൂപകാരൻ, ന്റെ. *s.* A cook. പരിപ്പുകാരൻ.

സൂപധൂപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Assafœtida. കായം.

സൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sauce, condiment, split pease dressed. പരിപ്പ. 2. a vessel. പാത്രം. 3. an arrow. അമ്പ.

സൂപ്യപൎണ്ണി, യുടെ. *s.* A sort of bean, *Phaseolus trilobus.* കാട്ടുപയറ.

സൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* An esculent root, *Arum campanulatum.* ചെന.

സൂരതൻ, ന്റെ. *s.* One who is compassionate, tender. ദയയുള്ളവൻ.

സൂരതം, &c. *adj.* 1. Compassionate, tender. ദയയുള്ള. 2. calm, tranquil. ക്ഷമയുള്ള.

സൂരൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. സൂൎയ്യൻ. 2. a learned man. വിദ്വാൻ.

സൂരസൂതൻ, ന്റെ. *s.* ARUNA, the personification of the dawn, as the charioteer of the sun. അരുണൻ.

സൂരി, യുടെ. *s.* 1. A *Pundit,* a learned man, a scholar വിദ്വാൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. a name of CRISHNA. കൃഷ്ണൻ.

സൂൎപ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A winnowing basket.

സൂൎമ്മി, യുടെ. *s.* An image of metal, chiefly of iron. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം.

സൂൎയ്യ, യുടെ. *s.* 1. The wife of the sun. ആദിത്യന്റെ ഭാൎയ്യ. 2. a drug, a bitter gourd.

സൂൎയ്യകാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A gem, sometimes applied to the crystal lens, but usually to a stone of fabulous existence or properties. 2. the sun-flower, *Helianthis amens.*

സൂൎയ്യകാന്തി, യുടെ. *s.* 1. Sunshine, the splendor, or heat of the sun. വെയിൽ. 2. the flower of the sesamum plant. എള്ളിന്റെ പൂ.

സൂൎയ്യകിരണം, ത്തിന്റെ. *s.* A beam or ray of the sun.

സൂൎയ്യക്രാന്തി, യുടെ. *s.* A plant, *Ipomœa Quamodit.*

സൂൎയ്യഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sun. 2. an e-

clipse of the sun. 3. the personified ascending and descending node, or *Cetu* and *Rahu*. 4. the bottom of a water jar.

സൂൎയ്യഛായ, യുടെ. *s.* Reflection of the sun.

സൂൎയ്യതനയ, യുടെ. *s.* The *Jumna* or *Yamuna* river. യമുനാ നദി.

സൂൎയ്യൻ, ന്റെ. *s.* 1. The sun. 2. the gigantic swallow-wort, *Asclepias gigantea*. എരിക്ക.

സൂൎയ്യപടം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of gold or silver cloth.

സൂൎയ്യപഥം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun's course.

സൂൎയ്യപുടം, ത്തിന്റെ. *s.* Exposure to the sun.

സൂൎയ്യപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Sani* or the planet *Saturn*. ശനി. 2. *Yama*. യമൻ. 3. *Waruna*, the Indian *Neptune*. വരുണൻ.

സൂൎയ്യപ്രഭ, യുടെ. *s.* 1. The disk or orb of the sun, also a circlet placed around an image. 2. the light or splendor of the sun.

സൂൎയ്യബിംബം, ത്തിന്റെ. *s.* The disk, or face of the sun.

സൂൎയ്യമണ്ഡലം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun's orbit.

സൂൎയ്യവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The solar race of kings, or race of the sun, originally reigning in *Ayodhya* or *Oude*.

സൂൎയ്യവൎത്തി, യുടെ. *s.* Folded Croton, *Croton plicatum*. (Willd.)

സൂൎയ്യവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunday. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യവാസരം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunday. ഞായറാഴ്ച.

സൂൎയ്യശോഭ, യുടെ. *s.* Sunshine, the brightness or splendor of the sun.

സൂൎയ്യസാരഥി, യുടെ. *s.* The charioteer of the sun, ARUNA or the personified dawn. ആദിത്യന്റെ തെരാളി.

സൂൎയ്യാസ്തമനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sunset.

സൂൎയ്യെന്ദുസംഗമം, ത്തിന്റെ. *s.* The day of the new moon when it rises invisible. കറുത്ത വാവ.

സൂൎയ്യൊദയം, ത്തിന്റെ. *s.* Sun-rise.

സൂൎയ്യൊപരാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse of the sun. സൂൎയ്യഗ്രഹണം.

സൂക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Care, attention, observation, watchfulness. 2. reality, certainty. 3. ingenuity, subtlety, craft. 4. exactness, minuteness. *adj.* 1. Careful, attentive, observing. 2. real, true, certain. 3. minute, exact. 4. little, small. 5. subtle, crafty.

സൂക്ഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To take care of, to watch over, to be attentive, to be careful. 2. to look attentively, to observe. 3. to lay up in store.

സൂക്ഷിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To secure, to cause to take care of, to cause to watch.

സൂക്ഷ്മ, യുടെ. *s.* 1. Small cardamoms. ചിററെലം. 2. a kind of jasmine, *Jasminum auriculatum*.

സൂക്ഷ്മഗ്രാഹി, യുടെ. *s.* A person of deep, or minute comprehension, a man of acute penetration. സാരജ്ഞൻ.

സൂക്ഷ്മദൎശി, യുടെ. *s.* See the following.

സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Acuteness, quickness, sharp-sightedness, intelligence. 2. an acute, quick, sharp-sighted person.

സൂക്ഷ്മദെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The sentient soul, the mind as invested with the living principle and with memory, understanding, reason and will, affection or passion, distinguished from സ്ഥൂലദെഹം, the corporeal and material body, and from കാരണദെഹം, the incorporeal and immortal soul.

സൂക്ഷ്മബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Acuteness of intellect, ingenuity, sagacity. സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ളവൻ, A sagacious man.

സൂക്ഷ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smallness, minuteness, littleness. 2. fineness, delicateness, thinness. 3. an atom. 4. dexterity, ingeniousness, craft, subtlety. 5. fraud, cheating. 6. the subtle and invisible spirit or soul that pervades the universe. 7. a figure of rhetoric, the subtle expression of act or intention. 8. care, attention. *adj.* 1. Little, small. 2. minute, atomic. 3. fine, delicate, thin. 4. ingenious, subtle, crafty.

സൃക്, ിന്റെ. *s.* A creator. സ്രഷ്ടാവ.

സൃകണി, യുടെ. *s.* The corner of the mouth. കടവായ.

സൃഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A short arrow thrown by the hand. ചിന്നെററുതടി.

സൃഗാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A jackall. കുറുക്കൻ. 2. a *daitya* or demon. അസുരൻ.

സൃണി, യുടെ. *s.* A hook used to drive an elephant. അങ്കുശം.

സൃണിക, യുടെ. *s.* Saliva, spittle. വായിലെവെള്ളം.

സൃതം, ത്തിന്റെ. *s.* A small drop of water. ചെറിയ നീൎത്തുള്ളി. *adj.* 1. Gone. 2. flowing.

സൃതി, യുടെ. *s.* 1. A road, a path, a way. വഴി. 2. going, proceeding. ഗമനം. 3. hurting, injuring.

സൃപാടി, യുടെ. *s.* A measure. ഒരു അളവ.

സൃപാടിക, യുടെ. *s.* The bill or beak of a bird.

സൃമരം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of animal, according to some authorities, a young deer. വക്കളമാൻ.

സൃഷ്ടം, &c. *adj.* 1. Created, made. 2. much, many. 3. ascertained. 4. joined, attached, connected. 5. ornamented, adorned. 6. left, abandoned.

സൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Creation, creating. 2. a creature. 3. nature, natural property or disposition. 4. the absence of properties. 5. the existence of properties and qualities.

സൃഷ്ടികൎത്താവ,ിന്റെ. *s.* The Creator, the Lord or Maker of all.

സൃഷ്ടിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To create, to make.

സൃഷ്ടിജീവൻ, ന്റെ. *s.* A created being, a creature.

സൃഷ്ടിത്താവ,ിന്റെ. *s.* The Creator.

സൃഷ്ടിപ്പ,ിന്റെ. *s.* Creation.

സെകപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A bucket or baling vessel. തെകപാത്രം.

സെകം, ത്തിന്റെ. *s.* Sprinkling, aspersion, as of a fluid. തളിപ്പ.

സെചനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A bucket or baling vessel. തെകപാത്രം. 2. sprinkling, aspersion. തളിക്കുക. 3. dripping, oozing. ഊററവീഴുക.

സെതു, വിന്റെ. *s.* 1. A mound, a bank, a causeway, an elevated piece of ground separating fields and serving during their inundation in the rains, for the passage of travellers, a bridge, &c. കെട്ടിയചിറ. 2. a tree, *Tapia cratœva.* നീൎമാതളം.

സെതുബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The ridge of rocks extending from the south extremity of the Coramandel coast towards the Island of Ceylon, supposed to have been formed by HANUMÁN by command of RÁMA as a bridge for the passage of his forces when going against RÁVANA, commonly called *Adam's* bridge. 2. any dyke or dam, &c.

സെതുസ്നാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Bathing at or near *Adam's* bridge.

സെന, യുടെ. *s.* An army, a host, a multitude. സെന കൂട്ടുന്നു, To collect troops, to assemble an army.

സെനാഗജം, ത്തിന്റെ. *s.* A war elephant.

സെനാഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A barrack, a military house, or residence.

സെനാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A component part of an army, as elephants, chariots, infantry, &c.

സെനാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A general, or commander of an army.

സെനാനായകൻ, ന്റെ. *s.* See, സെനാപതി.

സെനാനി, യുടെ. *s.* 1. A general, the commander of an army. സെനാപതി. 2. CÁRTICÉYA, the military deity of the *Hindus.* സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

സെനാപതി, യുടെ. *s.* 1. A general, the commander of an army. 2. CÁRTICÉYA.

സെനാമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A division of an army or a battalion, a company or three *patti*, consisting of three elephants, three chariots, nine horse and fifteen foot, the front of an army.

സെനാരക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* A guard, a piquet, a sentinel, &c.

സെനാശ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* A troop horse, a charger. പടക്കുതിര.

സെവ, യുടെ. *s.* 1. Service, servitude, attendance. 2. worship, devotion, homage. 3. courting favour. 4. military service. സെവയിൽ പതിക്കുന്നു, To enrol as a servant or soldier.

സെവക, യുടെ. *s.* A kind of thread biscuit.

സെവകനാഴി, യുടെ. *s.* A vessel used for making thread biscuit.

സെവകൻ, ന്റെ. *s.* An attendant, a servant, a slave, a man devoted or attached to, a dependant, a peon, a soldier.

സെവകാവൃത്തി, യുടെ. *s.* Servility, dependance, servitude.

സെവധി, യുടെ. *s.* A divine treasure, a substance considered as the treasure of CUBÉRA.

സെവനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sewing, darning, stitching. തുന്നുക. 2. a sack. ചാക്കു. 3. service.

സെവനി, യുടെ. *s.* A needle. സൂചി.

സെവാബലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Influence, of one's situation. 2. military fortitude or courage.

സെവാമൂൎത്തി, യുടെ. *s.* A deity.

സെവാവൃത്തി, യുടെ. *s.* Servitude, servility, dependance, living by daily service.

സെവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To serve, to attend on. *v. a.* 1. To serve, worship or honour. 2. to court, to flatter, to endeavour to please. 3. to take (as medicine, &c.)

സെവിതം, &c. *adj.* 1. Served, obeyed, honoured, worshipped, adored. 2. protected, preserved.

സെവ്യൻ, ന്റെ. *s.* One who is worthy of being served, worshipped, &c.

സെവ്യമാനം. *adj.* 1. Worthy of service or adoration, to be served or obeyed, to be worshipped or honoured. 2. to be taken as medicine, &c.

സെവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The root of the *Andropogon muricatum.* രാമച്ചം. *adj.* 1. Worthy of service or adoration, to be served or obeyed, to be worshipped or honoured. 2. to be taken as medicine.

സൈകതം, ത്തിന്റെ. *s.* A sand bank, or an island with sandy shores. മണൽതിട്ട.

സൈതവാനി, യുടെ. *s.* The *Bahuda* river. വിന്ധ്യ്യ ങ്കൽനിന്ന പുറപ്പെടുന്ന നദി.

സൈനികൻ, ന്റെ. *s.* A guard, a sentinel, a piquet.

സൈനാപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The command of an army, the dignity or duty of a general.

സൈനികം, ത്തിന്റെ. *s.* A body of forces in array.

സൈന്ധവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A native of *Sindh.* 2. a horse.

സൈന്ധവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. rock salt. ഇന്തുപ്പ. *adj.* 1. Produced or born in *Sindh.* 2. marine, aquatic, ocean or river born.

സൈന്യപൃഷ്ഠം, ത്തിന്റെ. *s.* The rear or reserve of an army. സൈന്യത്തിന്റെ പിമ്പുറം.

സൈന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* An army, military forces, a host.

സൈന്യാധിപൻ, ന്റെ. *s.* A general or commander of an army.

സൈന്യാവാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camp. 2. a royal camp or residence.

സൈരന്ധ്രി, യുടെ. *s.* 1. An independant female artisan working in another person's house. 2. *Draupadi,* sister of the *Pandu* princes.

സൈരികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A ploughman. ഉഴക്കാരൻ, 2. a plough ox, &c. ഉഴക്കാള.

സൈരിഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A buffalo. പോത്ത. 2. *Swerga,* INDRA's heaven.

സൈരെയകം, ത്തിന്റെ. *s.* Barleria, *Barleria cristata.* ചെറുകുറിഞ്ഞി.

സൊഢം, &c *adj.* 1. Borne, suffered, endured. സഹിക്കപ്പെട്ട. 2. patient, enduring. ക്ഷമയുള്ള. 3. able, clever, powerful.

സൊൽപ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Irony, sneering praise and covert censure. നിന്ദാസ്തുതി. 2. a horse laugh. വെട്ടിച്ചിരിക്ക. *adj.* Excessive, much, violent. അതി.

സൊദയം. *adj.* Accumulated, augmented, with interest, with profit. കൂട്ടപ്പെട്ട.

സൊദരൻ, ന്റെ. *s.* A brother of whole blood.

സൊദരി, യുടെ. *s.* A sister of whole blood.

സൊദര്യൻ, ന്റെ. *s.* A brother of whole blood.

സൊന്മാദം. *adj.* Mad, insane. ഉന്മാദത്തൊടകൂടിയ.

സൊപകാരം, &c. *adj.* 1. Equipped, stocked, furnished or provided with necessary means or implements. 2. assisted, abetted, befriended.

സൊപപ്ലവം, ത്തിന്റെ. *s.* The sun or moon in eclipse ഗ്രഹണത്തൊടകൂടിയ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും.

സൊപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Stairs, steps, or a staircase. കല്പട.

സോമഗ്രഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* An eclipse of the moon. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.

സോമചൂഡൻ, ന്റെ. *s.* SIVA. ശിവൻ.

സോമജൻ, ന്റെ. *s.* *Budd'ha* the son of *Sóma,* regent of *Mercury.*

സോമതീൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* A place of pilgrimage in the west of *India.*

സോമദൈവതം, ത്തിന്റെ. *s.* *Budd'ha,* regent of *Mercury* and son of *Sóma* or the moon.

സോമൻ, ന്റെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. CUBÉRA. കുബെരൻ. 3. a monkey chief. 4. SIVA. ശിവൻ. 5. one of the demi-gods called VASUS. 6. camphor. 7. a sort of native cloth.

സോമപൻ, ന്റെ. *s.* The performer of a sacrifice or a sacrificer who drinks the juice of the acid asclepias.

സോമപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking the juice of the *Sóma* plant, or acid asclepias.

സോമപീതി, യുടെ. *s.* A drinker of the juice of the acid asclepias.

സോമപുത്രൻ, ന്റെ. *s.* The son of *Sóma* or the moon, *Budd'ha* regent of *Mercury.*

സോമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The moon-plant, *Asclepias acida.* 2. the acid juice of the asclepias acida, used by *Brahmans* in their sacrifices. 3. nectar. 4. water. വെള്ളം. 5. rice water or gruel. കഞ്ഞി. 6. heaven, sky, ether. ആകാശം. 7. camphor. കപ്പൂരം.

സോമയാഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A sacrifice.

സോമയാജി, യുടെ. *s.* A sacrificer who drinks at the ceremony, the juice of the acid asclepias.

സോമരാജി, യുടെ. *s.* The name of a medicinal plant, *Serraluta anthelmintica.* കാകൊൽ.

സോമരായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The moon-plant or acid asclepias, *Asclepias acida.* 2. a plant, the common rue, *Ruta graveolens.* (Lin.)

സോമവതി, യുടെ. *s.* A priest or sacrificer who uses the juice of the acid asclepias at a sacrifice.

സോമവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The lunar dynasty or series of princes supposed to descend, through *Budd'ha* from *Sóma* or the moon. ചന്ദ്രവംശം.

സോമവല്കം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A white kind of mimosa, *Mimosa catechu.* 2. a medicinal plant, commonly *Cayaphal.*

സോമവല്ലരി, യുടെ. *s.* The moon plant, *Asclepias acida.* മിനങ്ങാണി.

സോമവല്ലി, യുടെ. *s.* 1. The creeping plant termed heartleaved moon-seed, *Menispermum cardifolium.* ചിററമൃത. 2. a medicinal plant. കാൎപ്പൊകിൽ. 3. the moon-plant. മിനങ്ങാണി.

സോമവാരം, ത്തിന്റെ. s. Monday. തിങ്കളാഴ്ച.
സോമശെഖരൻ, ന്റെ. s. A name of SIVA, whose crest is the moon.
സോമസിദ്ധാന്തൻ, ന്റെ. s. 1. A rationalist of a sect of the *Saivas*. 2. one of the *Buddhas*.
സോമസിദ്ധാന്തം, ത്തിന്റെ. s. A particular doctrine, a system of theological philosophy, followed by a branch of the worshippers of SIVA.
സോമൽഭവ, യുടെ. s. The *Narmada* or *Nerbudda* river. വിന്ധ്യങ്കൽനിന്ന പുറപ്പെടുന്ന നദി.
സോമൊപരാഗം, ത്തിന്റെ. s. An eclipse of the moon. ചന്ദ്രഗ്രഹണം.
സോല്ലുണ്ഠനം, ത്തിന്റെ. s. Irony, or apparent praise and covert censure. നിന്ദാസ്തുതി.
സൌകയ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Easy and extempore composition, or preparation of food or medicine. 2. any thing that is made or done well and easily.
സൌഖ്യപ്രദെശം, ത്തിന്റെ. s. A healthy climate.
സൌഖ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Pleasure, happiness, prosperity, delight, health, good condition, pleasant situation. 2. rest, comfort, relief. *adj.* 1. Pleasant, delightful. 2. healthy, in good condition, comfortable.
സൌഗതൻ, ന്റെ. s. 1. A *Saugata*, a heretic, an atheist. നിരീശ്വരൻ. 2. a *Baud'dha*.
സൌഗതികൻ, ന്റെ. s. 1. *Baud'dha* mendicant. 2. a mendicant *Brahman*. 3. an atheist, an unbeliever. അവിശ്വാസി.
സൌഗന്ധികം, ത്തിന്റെ. s. 1. The white water lily, *Nymphœa lotus*. ചെങ്ങഴനീപ്പുഷ്പം. 2. a fragrant grass. കവട്ടപ്പുല്ല. 3. sulphur. ഗന്ധകം. 4. a ruby. ചുവപ്പുകല്ല.
സൌചികൻ, ന്റെ. s. A tailor. തുന്നക്കാരൻ.
സൌജന്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. A free gift, a present, a reward. 2. goodness.
സൌദാമിനി, യുടെ. s. 1. Lightning. മിന്നൽപിണർ. 2. one of the *Apsaras* or Nymphs of *Swerga*. 3. a city so named.
സൌദായികം, ത്തിന്റെ. s. A present, &c. received by a woman at her marriage from her father or mother or any relative as a mark of regard and thence her own property.
സൌധം, ത്തിന്റെ. s. Any grand edifice, a palace or mansion. രാജഭവനം.
സൌന്ദൎയ്യം, ത്തിന്റെ. s. Beauty, loveliness, handsomeness, fairness.
സൌഭഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. s. The muringa tree, *Hyperanthera morunga*. മുരിങ്ങമരം.
സൌഭാഗിനെയൻ, ന്റെ. s. The son of an auspicious mother. സുന്ദരിയുടെ പുത്രൻ.
സൌഭാഗ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Auspiciousness, good fortune, good success. 2. the fourth of the astronomical *Yógas*.
സൌമിത്രൻ, ന്റെ. s. LACHMANA, the younger brother of RÁMA. ലക്ഷ്മണൻ.
സൌമെധികൻ, ന്റെ. s. A sage, a seer, one possessing supernatural knowledge or power. വിശെഷജ്ഞാനമുള്ളവൻ.
സൌമ്യ, യുടെ. s. The forty-third year in the *Hindu* cycle of sixty.
സൌമ്യത, യുടെ. s. Meekness, mildness, placidness, gentleness, patience.
സൌമ്യൻ, ന്റെ. s. 1. *Buddha*, the planet Mercury or his regent, so called from being considered to be the son of *Sóma* or the moon. ബുധൻ. 2. a meek person. 3. an agreeable person. സുമുഖൻ.
സൌമ്യം, &c *adj.* 1. Handsome pleasing. 2. meek, gentle, mild, placid. 3. belonging to *Sóma* or the moon.
സൌരഭെയൻ, ന്റെ. s. An ox. കാള.
സൌരഭെയി, യുടെ. s. A cow of good breed. നല്ലവക പശു.
സൌരഭ്യം, ത്തിന്റെ. s. 1. Fragrance, odour. സുഗന്ധം. 2. pleasantness, agreeableness, beauty. 3. fame, character, reputation for learning or other merit.
സൌരമയം, ത്തിന്റെ. s. The solar, in contradistinction to the lunar month. സൂൎയ്യമാസം.
സൌരം, ത്തിന്റെ. s. The solar month consisting of thirty risings and settings of the sun. സൂൎയ്യമാസം.
സൌരാഷ്ട്രകം, ത്തിന്റെ. s. 1. A musical mode. ഒരുരാഗം. 2. a sort of white or bell metal. വെള്ളോട.
സൌരാഷ്ട്രം, ത്തിന്റെ. s. *Surat.*
സൌരാഷ്ട്രികം, ത്തിന്റെ. s. A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.
സൌരി, യുടെ. s. The planet *Saturn*. ശനി.
സൌവൎച്ചലം, ത്തിന്റെ. s. 1. *Sochal* salt. 2. natron, alkali. തുവൎച്ചിലക്കാരം.
സൌവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. s. Gold. സുവൎണ്ണം. *adj.* Golden, made or consisting of gold.
സൌവാസ്തുവം. *adj.* Pleasantly situated, erected on a good site.
സൌവിദൻ, ന്റെ. s. A guard or attendant of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗ്രഹം കാക്കുന്നവൻ.

സൌവിദല്ലൻ, ന്റെ. *s.* A guard or attendant of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം കാക്കുന്നവൻ.

സൌവീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The jujube tree or its fruit. 2. sulphuret of antimony. അഞ്ജനം. 3. sour gruel. പുളിച്ചകഞ്ഞി. 4. a district apparently the part of the gangetic provinces, occupied by the *Siviras*, now called *Suirs*.

സൌവീരാഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sulphuret of antimony. സ്രോതോഞ്ജനം. സുവീരദെശത്തുണ്ടാകുന്ന അഞ്ജനം.

സൌസ്രുക്ഷിക, ന്റെ. *s.* A sort of poison. ഒരു വക വിഷം.

സൌഷ്ഠവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Excess, exceedingness, much. 2. excellence, goodness. ശ്രെഷ്ഠത്വം. 3. beauty. 4. a part of a drama. 5. lightness, fleetness. വെഗം.

സൌഹാൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship.

സൌഹിത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Satiety, satisfaction. പൂൎത്തിയാക. 2. fulness, completion. സമ്പൂൎണ്ണത.

സൌഹൃദം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendship. ബന്ധുത്വം.

സ്കന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Purging, looseness. മലശൊധന. 2. going, moving. ഗമനം.

സ്കന്ദൻ, ന്റെ. *s.* 1. *Scanda* or *Cárticéya*, the son of Siva, and military deity of the *Hindus*. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 2. a king, a prince. 3. a clever or learned man.

സ്കന്ധജം, ത്തിന്റെ. *s.* A tree which grows from a principal stem.

സ്കന്ധദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The withers of an elephant, or the part where the rider sits. ആനക്കഴുത്തിൽ ഇരിക്കുന്നെടം. 2. the shoulder. ചുമല.

സ്കന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The shoulder or head of the humerus. ചുമല. 2. the body. ശരീരം. 3. the trunk of a tree. കുററി. 4. a multitude, quantity. സംഘം. 5. war, battle. യുദ്ധം. 6. a book, a section, a chapter, especially of the *Bhagawat*. കാണ്ഡം. 7. any article essential to the coronation of a king, as a jar filled with holy water, a parasol, a *chouri*, &c. 8. part of an army or a form of array. 9. an engagement, an agreement. 10. any one of five branches of human or mundane knowledge, or objects of understanding. 11. the five objects of sense, or form, taste, smell, &c.

സ്കന്ധവാഹം, ത്തിന്റെ. *s.* An ox of burthen. ചുമട്ടുകാള.

സ്കന്ധശാഖ, യുടെ. *s.* The fork or principal branch of a tree. വൃക്ഷത്തിന്റെ തായിക്കൊമ്പു.

സ്കന്ധസ്, ിന്റെ. *s.* 1. The shoulder. ചുമൽ. 2. the trunk of a tree. കുററി.

സ്കന്ധാഗ്നി, യുടെ. *s.* The stem of a tree on fire in consequence of attrition.

സ്കന്ധാവാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A camp. പാളയം. 2. an army, or division of it attached to the person of the king. 3. a royal capital.

സ്കന്നം. *adj.* 1. Fallen, fallen down or from. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്ന വീണ. 2. oozing or oozed, trickled out or down. കാന്നത.

സ്കാന്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the eighteen *Puránas* containing the history and actions of Subrahmanya. പതിനെട്ട പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന.

സ്ഖലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Stumbling, slipping, stripping. ഇടച്ചു. 2. falling from virtue or truth. സ്വധൎമ്മാദെശപതനം. 3. making a mistake or blunder in speech or pronunciation. 4. knocking or falling together, shock, collision. 5. striking or rubbing one thing against another.

സ്ഖലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To slip, to stumble or fall. ഇടറുന്നു.

സ്ഖലിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Circumvention, stratagem, (in war.) 2. falling, stumbling, slipping. ഇടച്ചു. 3. falling or deviating from virtue or truth. 4. involuntary nocturnal discharge of semen. 5. a woman's issue of blood. *adj.* 1. Slipped, fallen. ഇടറുന്ന. 2. gone. പൊയ. 3. shaken, agitated, disturbed. 4. shaking, wavering, unsteady, (literally or figuratively.)

സ്തനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound, noise in general. ശബ്ദം. 2. the grumbling of clouds. മുഴക്കം. 3. breathing hard, groaning as a person in pain. ഞരക്കം.

സ്തനന്ധയൻ, ന്റെ. *s.* An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടി.

സ്തനന്ധയി, യുടെ. *s.* An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു.

സ്തനപ, യുടെ. *s.* An infant at the breast. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു.

സ്തനമുഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A nipple. മുലക്കണ്ണ.

സ്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* The female bosom, or breast. മുല.

സ്തനയിത്നു, വിന്റെ. *s.* 1. A cloud. മെഘം. 2. thunder. ഇടിമുഴക്കം. 3. sickness. രൊഗം. 4. death. മരണം.

സ്തനാന്തരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heart, or its site, placed however immediately under the centre bone of the sternum. ഹൃദയം. 2. a mark on the breast said to be indicative of future widowhood.

സ്തനിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The rattling of thunder, the grumbling of thunder clouds. ഇടിമുഴക്കം. 2. the noise of clapping the hands. കൈകൊട്ടിന്റെ ശബ്ദം.

സ്തന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Woman's milk. മുലപ്പാൽ. 2. milk in general. പാൽ.

സ്തബകം, ത്തിന്റെ. *s.* A cluster of flowers, a nosegay. പൂങ്കുല.

സ്തബരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A fence or railing. വെലി. 2. a pillar. തൂൺ.

സ്തബ്ധം, &c. *adj.* 1. Stopped, blocked up. അടെക്കപ്പെട്ട. 2. hard, firm, stiff. ഉറച്ച. 3. dull, stupid, insensible. മൂഢതയുള്ള.

സ്തബ്ധരൊമാ, വിന്റെ. *s.* A hog. പന്നി.

സ്തംബകരി, യുടെ. *s.* Rice or corn. അരി.

സ്തംബഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A small hoe for weeding or eradicating clusters of gramineous plants. ചെറിയ തുമ്പാ. 2. a sickle or instrument for cutting corn. അരുവാൾ. 3. a basket for holding the heads of wild rice when cut.

സ്തംബഘ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A hoe or sickle, &c. See the last.

സ്തംബം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A shrub, a plant that has no particular or decided stem. 2. a clump of grass. 3. a sheaf of corn, &c. കററ. 4. the post to which an elephant is tied. ആനയെ തളെക്കുന്നമരം. 5. a mountain. പൎവ്വതം. 6. a post, a pillar in general. തൂൺ. 7. stupidity, insensibility.

സ്തംബരൊമാ, വിന്റെ. *s.* A hog.

സ്തംബഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hoe, a sickle or sharp instrument for eradicating weeds, cutting or reaping corn, &c. അരുവാൾ.

സ്തംബെരമം, ത്തിന്റെ. *s.* An elephant. ആന.

സ്തംഭനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The suppression of any bodily faculty, by magical means. 2. stopping, hindering. obstruction.

സ്തംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A post, a pole, a pillar. തൂൺ. 2. stupidity, insensibility. ജഡത്വം. 3 coldness, (corporeally,) want of feeling, or excitability, stiffness. മരവിപ്പ. 4. the suppression of any faculty by magical means. 5. hindrance, obstruction. വിരോധം.

സ്തംഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To stop, to cease. 2. to be suppressed, to be hindered. 3. to be stupid or insensible. 4. to become stiff.

സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To stop, to hinder. 2. to suppress any bodily faculty by magical means.

സ്തവകൻ, ന്റെ. *s.* A panegyrist, a praiser.

സ്തവകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cluster of flowers, a nosegay. പൂങ്കുല. 2. a multitude in general. കൂട്ടം. 3. praise, eulogium. സ്തുതി.

സ്തവം, ത്തിന്റെ. *s.* Praise, eulogy, panegyric. സ്തുതി.

സ്തിമിതം. *adj.* 1. Wet, moist. നനഞ്ഞ. 2. unsteady, shaking, wavering, (literally or figuratively.) സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

സ്തുതം, &c. *adj.* Praised, eulogized, panegyrised, hymned, glorified. സ്തുതിക്കപ്പെട്ട.

സ്തുതി, യുടെ. *s.* Praise, eulogy, panegyric, encomium.

സ്തുതിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To praise, to eulogize, to glorify. 2. to flatter, to commend or approve.

സ്തുതിപാഠകൻ, ന്റെ. *s.* A bard, one who accompanies a chief or an army, to recite the titles and praises of the one and inspire the other by chaunting martial exploits, &c.

സ്തുതിപ്പവൻ, ന്റെ. *s.* 1. A bard, a herald, one who accompanies a chief or an army, to recite the titles and praises of the one, and to inspire the other by chaunting martial exploits, &c. 2. a panegyrist, a praiser.

സ്തുത്യൻ, ന്റെ. *s.* A laudable, or praiseworthy man. സ്തുതിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

സ്തുത്യം, &c. *adj.* Laudable, praiseworthy, to be praised. സ്തുതിക്കപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യം.

സ്തുഭൻ, ന്റെ. *s.* A he-goat. ആട്ടുകൊററൻ.

സ്തൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mound, a heap, a pile of earth, &c. കുമ്പാരം. 2. a turret. താഴികക്കുടം.

സ്തൂയമാനൻ, ന്റെ. *s.* One who is praised, eulogized, commended. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ.

സ്തെനൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.

സ്തെമം, ത്തിന്റെ. *s.* Wetness, moisture. നനവു.

സ്തെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft robbery. മൊഷണം.

സ്തൈനം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. മൊഷണം.

സ്തൈന്യൻ, ന്റെ. *s.* A thief, a robber. കള്ളൻ.

സ്തൈന്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Theft, robbery. മൊഷണം.

സ്തൈയി, യുടെ. *s.* 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a goldsmith തട്ടാൻ.

സ്തൊകകം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Chátaca*, *Cuculus Melanoleucos*. വെഴാമ്പൽ.

സ്തൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Littleness, smallness. അല്പം. 2. the *Chátaca*. വെഴാമ്പൽ.

സ്തൊതാവു, ിന്റെ. *s.* A bard, a herald, a praiser, a panegyrist. സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

സ്തൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Praise, eulogy, applause, thanksgiving, thanks. 2. a hymn, an ode, &c. സ്തൊത്രം ചെയ്യുന്നു, To praise, to laud, to thank, to give or render thanks to, to worship with thanksgiving.

സ്തൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A heap, a number, a multitude or flock. കൂട്ടം. 2. praise, eulogium. സ്തുതി. 3.

wealth, riches. ധനം. 4. sacrifice, oblation. യാഗം. corn, grain. ധാന്യം, സ്തോമംചെയ്യുന്നു, 1. To praise, to eulogise. 2. to flatter, to coax.

സ്ത്രീ, യുടെ. *s.* 1. A woman, or female in general. 2. a wife. *adj.* Female, feminine.

സ്ത്രീചിഹ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* The vulva.

സ്ത്രീചൊരൻ, ന്റെ. *s.* A libertine, a lecher.

സ്ത്രീജനപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A lover of the female sex.

സ്ത്രീജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The female sex.

സ്ത്രീജാതി, യുടെ. *s.* The female sex.

സ്ത്രീജിതൻ, ന്റെ. *s.* A hen-pecked husband.

സ്ത്രീത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Womanhood, womankind, feminality, effeminacy.

സ്ത്രീധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A marriage dowry or portion, a nuptial present, the peculiar property of a woman given to her on her marriage by her father or friends.

സ്ത്രീധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* The menstrual excretion.

സ്ത്രീധൎമ്മിണി, യുടെ. *s.* A woman during menstruation.

സ്ത്രീനായകത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* Female government.

സ്ത്രീപരൻ, ന്റെ. *s.* A libertine, a lover, a lecher.

സ്ത്രീപ്രജ, യുടെ. *s.* A female child. പെണ്കുട്ടി.

സ്ത്രീബുദ്ധി, യുടെ. *s.* Effeminacy, softness.

സ്ത്രീരഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Betel-nut leaf, &c. as chewed by the *Hindus* and by women especially. വെററില.

സ്ത്രീരത്നം, ത്തിന്റെ. *s.* A most excellent woman.

സ്ത്രീലക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* The modesty, decorum, decency, or propriety of the female sex.

സ്ത്രീലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The feminine gender. 2. the female sex, the vulva.

സ്ത്രീലൊലൻ, ന്റെ. *s.* A whoremonger, a libertine.

സ്ത്രീവെഷധാരി, യുടെ. *s.* One dressed in female attire. പെണ്ണിന്റെ വെഷം ചമഞ്ഞവൻ.

സ്ത്രീവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Female attire or dress.

സ്ത്രീവ്യഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The vulva.

സ്ത്രീസഭ, യുടെ. *s.* An assemblage of women, a number of females.

സ്ത്രീസെവ, യുടെ. *s.* Devotedness to women.

സ്ത്രീസ്വഭാവൻ, ന്റെ. *s.* An attendant on the women's apartment, a eun[u]ch.

സ്ത്രീസ്വഭാവം, ത്തി[ന്റെ]. *s.* Feminality, female nature.

സ്ത്രൈണം, ത്തി[ന്റെ]. *s.* Womanhood. *adj.* Female.

സ്ഥഗം, &c. *adj.* [1.] Fraudulent, dishonest. 2. shameless, abandone[d. ല]ജ്ജയില്ലാത്ത.

സ്ഥണ്ഡില[ം,] ത്തിന്റെ. *s.* 1. A level square piece of ground pr[epa]red for a sacrifice. ചതുരശ്രഭൂമി. 2. a boundary[, l]imit, a landmark. എല്ല.

സ്ഥണ്ഡിലശായി, യുടെ. *s.* A devotee or ascetic who as an act of mortification or penance sleeps on the ground which has been prepared for sacrificial purposes. സ്ഥണ്ഡിലത്തിൽ ശയിക്കുന്നവൻ.

സ്ഥപതി, യുടെ. *s.* 1. A performer of the *Vrihaspati* sacrifice. ബൃഹസ്പതിയാഗംചെയ്യുവൻ. 2. a guard or attendant of the women's apartments. സ്ത്രീകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ. 3. a sovereign, a chief. രാജാവ. 4. an architect, a master carpenter or builder. തച്ചുപ്രമാണി. 5. a carpenter, a wheel-wright. തച്ചൻ.

സ്ഥലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Place, site. 2. soil, dry or firm ground. 3. a spot of dry ground prepared by art, or drained and raised. 4. seat, residence.

സ്ഥലി, യുടെ. *s.* A spot of dry ground prepared by art, or drained and raised.

സ്ഥവിരൻ, ന്റെ. *s.* 1. An old man. വൃദ്ധൻ. 2. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

സ്ഥവിരം, &c. *adj.* 1. Old, aged. വൃദ്ധതയുള്ള. 2. firm, fixed, steady. സ്ഥിരമായുള്ള.

സ്ഥവിഷ്ഠം, &c. *adj.* Very fat, corpulent or big. സ്ഥൂലതമം.

സ്ഥവീയാൻ, ന്റെ. *s.* A very fat, corpulent or big man. എററവും തടിച്ചവൻ.

സ്ഥാണു, വിന്റെ. *s.* 1. SIVA. ശിവൻ. 2. a stake, a pin. കുററി. 3. a spear, a dart. കുന്തം. 4. the trunk of a tree of which the branches have been lopped off. മരക്കുററി. *adj.* Firm, fixed, steady, stable. സ്ഥിരമായുള്ള.

സ്ഥാണ്ഡിലൻ, ന്റെ. *s.* 1. An ascetic sleeping on the bare ground, or ground prepared for a sacrifice. 2. a mendicant, a religious beggar.

സ്ഥാനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is appointed to some place, situation or rank. 2. one who is invested with rights, privileges or immunities.

സ്ഥാനപാലൻ, ന്റെ. *s.* A guard, a keeper, a watchman. കാവല്ക്കാരൻ.

സ്ഥാനഭ്രംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The being displaced, fallen or removed from the natural or usual situation, the being put out of office.

സ്ഥാനഭ്രഷ്ട, ിന്റെ. *s.* See the preceding.

സ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has been displaced or removed from his natural or usual situation, an ex-officer, one who has lost his place. 2. one who has been degraded.

സ്ഥാനമാനം, ത്തിന്റെ. *s.* A title, rank, office, privilege, immunity.

സ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Place, spot, site, situation. 2. stay, staying, standing, continuance, being fixed or stationary and exempt from increase or diminution. 3. rank, office, situation, station, commission. 4. privilege, right, title, immunity. 5. a house, a dwelling, residence. 6. one of the three objects of government, the middle state, as neither loss nor gain, nor discomfiture nor success, nor expenditure nor accumulation, &c. 7. a town, a city. 8. a section, a chapter, a book.

സ്ഥാനാപതി, യുടെ. *s.* An ambassador, an envoy, one who is the representative of a king or prince.

സ്ഥാനാപത്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Embassage, embassy.

സ്ഥാനി, യുടെ. *s.* 1. A man of rank, one who is appointed to some high situation. 2. one who is invested with titles or privileges, a chief. 3. one who occupies any place or situation.

സ്ഥാനികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A governor or superintendant of any place or district. 2. one who superintends or officiates in a temple.

സ്ഥാനികം, ത്തിന്റെ. *s.* The office of a superintending *Brahman* in a temple.

സ്ഥാനീകരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Place, spot, site. 2. abode, residence.

സ്ഥാനീയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A city, a town. നഗരം. 2. place, situation. *adj.* Relating or suitable to any place, fit for or belonging to it, &c.

സ്ഥാനെ. *ind.* 1. Properly, suitably, fitly. 2. because, on account of. 3. truly.

സ്ഥാപകൻ, ന്റെ. *s.* 1. Director of the stage business, a stage manager. 2. a founder, the erecter of a temple, city, &c.

സ്ഥാപത്യൻ, ന്റെ. *s.* A guard of the women's apartment. സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ.

സ്ഥാപനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fixing or concentrating the thoughts upon the subject of meditation, abstraction, mental controul. 2. placing, founding, fixing, erecting, establishing. 3. ordering, directing. 4. depositing. 5. a dwelling, a habitation.

സ്ഥാപനി, യുടെ. *s.* 1. Ordering or arranging, as a drama, stage management. 2. the name of a plant, *Cissampelos hexandra.*

സ്ഥാപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fix, to found, to erect, to establish, to place. 2. to establish, to make good or confirm. 3. to order, to direct. 4. to deposit. 5. to make firm, stable, steady.

സ്ഥാപിതം, &c. *adj.* 1. Fixed, founded, erected, established. സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട. 2. certain, ascertained. 3. firm, steady. 4. ordered, directed. 5. placed, deposited. 6. hid in the ground, buried.

സ്ഥായി, യുടെ. *s.* 1. A class of those properties or effects of love which are the objects of poetic description: see സ്ഥായിഭാവം. 2. love, affection. 3. thankfulness, gratitude. *adj.* Permanent, steady, firm, unchangeable, invariable.

സ്ഥായിക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* One who is steady, firm, unchangeable, a steady friend.

സ്ഥായിഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* A property or effect of love which is the object of poetical or dramatic description, and is classed sometimes as one of three, but more usually as one of two orders of such properties, this order being opposed especially to the *Vyabhichári Bhávas*; the feelings or conditions termed *Stháyi*, are eight, viz. love, mirth, sorrow, heroism, anger, fear, aversion, and astonishment.

സ്ഥായിരസം, ത്തിന്റെ. *s.* The property or effect of love.

സ്ഥായുകൻ, ന്റെ. *s.* The overseer of a village. ഗ്രാമാധിപൻ.

സ്ഥാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A caldron. 2. any culinary utensil. പാത്രം.

സ്ഥാലി, യുടെ. *s.* 1. An earthen pot or boiler. കലം. 2. any small pot.

സ്ഥാവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A mountain. പൎവ്വതം. 2. a tree. വൃക്ഷം. 3. a bow-string. ഞാൺ. 4. family property, jewels, &c. which have been long in a family and which ought not to be sold or given away. *adj.* 1. Fixed, stationary, stable, unmoveable, inanimate. ഇളകാത്ത. 2. regular, established.

സ്ഥാവിരം, ത്തിന്റെ. *s.* Old age, any time after seventy in men and fifty in women. വാൎദ്ധക്യം.

സ്ഥാസകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perfuming the person, smearing the body with fragrant unguents, as of sandal, &c. ചന്ദനം പൂശുക. 2. a bubble of water or any fluid. നീൎക്കുമള.

സ്ഥാസ്നു. *adj.* 1. Firm, stable. ഉറച്ച. 2. durable, permanent, eternal. നിലനില്ക്കുന്ന.

സ്ഥിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is steady, firm, stable, unchangeable, a steady friend.

സ്ഥിതപ്രേമാ, വിന്റെ. *s.* A faithful friend. മായമില്ലാത്ത സ്നേഹിതൻ.

സ്ഥിതം, &c. *adj.* 1. Steady, firm, immoveable, unchangeable. 2. stayed, stopped. 3. agreed, engaged,

contracted, promised. 4. determined, resolved, decreed, established.

സ്ഥിതി, യുടെ. *s.* 1. Stay, staying, being fixed or stationary, fixture, residence. ഇരിപ്പ. 2. existence, state, condition. 3. stability, firmness, steadiness. നിശ്ചയം. 4. constancy. 5. durability. 6. correctness of conduct, continuance in the path of duty, faithfulness. 7. determination, order, decree. 8. stop, cessation, pause. നിൎത്ത. 9. property, wealth. ഐശ്വൎയ്യം, സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു, 1. To stay, to be fixed, to be stationary. 2. to reside. 3. to become firm, steady. 4. to continue. സ്ഥിതിവരുത്തുന്നു, 1. To fix, to establish. 2. to make firm, sure or certain, to determine, to settle.

സ്ഥിര, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. a plant, *Hedysarum gangeticum.* ദീൎഘമൂല. 3. a medicinal root, commonly *Cacoli.*

സ്ഥിരഗന്ധം, സ്ഥിരപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Champaca, Michelia champaca.* ചെമ്പകം.

സ്ഥിരത, യുടെ. *s.* Stability, firmness, steadiness, constancy, permanency, durability.

സ്ഥിരതരം, &c. *adj.* 1. Fixed, firm, stationary. 2. permanent, durable, eternal.

സ്ഥിരനക്ഷത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A fixed star.

സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To establish, to confirm, to make firm, to settle, &c. to determine.

സ്ഥിരപ്പെടുന്നു, ട്ടു, വാൻ. *v. n.* To be established, to be determined, to be fixed.

സ്ഥിരമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. n.* To make firm, fast, to fix, to establish.

സ്ഥിരമില്ലാത്ത. *adj.* Unstable, unsteady, inconstant, moveable.

സ്ഥിരം, &c. *adj.* 1. Stedfast, steady, stable, fixed, firm, immoveable. 2. durable, permanent, lasting. 3. firm, steady, (morally) uninfluenced by pleasure or pain, &c. 4. constant, faithful. 5. cool, collected. 6. hard, solid.

സ്ഥിരായുസ്, സ്സിന്റെ. *s.* The silk cotton tree, *Bombax heptaphyllum.* ഇലവ.

സ്ഥിരീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Confirmation, establishment, edification, fixation.

സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To confirm, to establish.

സ്ഥൂണ, യുടെ. *s.* 1. The post or pillar of a house. തൂണ. 2. an iron image. വാൎത്ത ഇരിമ്പു വിഗ്രഹം. 3. an anvil. അടകല്ലു.

സ്ഥൂണം, ത്തിന്റെ. *s.* A post or pillar of a house. തൂണ.

സ്ഥൂലത, യുടെ. *s.* Fatness, corpulency, bulkiness.

സ്ഥൂലതമം, &c. *adj.* Very fat, or corpulent. ഏറവും തടിച്ച.

സ്ഥൂലദെഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A material body, opposed to സൂക്ഷ്മദെഹം, a subtile or spiritual body.

സ്ഥൂലൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who has a material body. 2. one who is corpulent, stout, fat. തടിച്ചവൻ.

സ്ഥൂലം, &c. *adj.* 1. Fat, corpulent, bulky, gross, thick. തടിച്ച. 2. dull, stupid, ignorant. മന്ദബുദ്ധിയുള്ള. 3. large, great. വലിയ.

സ്ഥൂലലക്ഷൻ, ന്റെ. *s.* 1. A munificent, liberal man. വളരെകൊടുക്കുന്നവൻ. 2. one who is learned or well read. വിദ്വാൻ.

സ്ഥൂലലക്ഷ്യൻ, ന്റെ. *s.* A munificent, liberal man. വളരെ കൊടുക്കുന്നൻ.

സ്ഥൂലശാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Thick or coarse cloth. കട്ടിയുള്ള വസ്ത്രം.

സ്ഥൂലിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To flatten, to become fat, corpulent, bulky. 2. to increase, to become large, big.

സ്ഥൂലിപ്പ, ിന്റെ. *s.* 1. Fatness, corpulency, bulkiness. 2. largeness, greatness.

സ്ഥൂലിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To fatten, to make corpulent. 2. to imply.

സ്ഥൂലൊച്ചയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Incompleteness, deficiency, defect. അപരിപൂൎണ്ണത. 2. the middle pace of an elephant, neither quick nor slow. ആനയുടെ മദ്ധ്യമഗതി. 3. pimples on the face. മുഖക്കുരു. 4. a hill at the foot of a mountain, or a rocky fragment detached from the primitive site and forming a separate projection or promontory. പൎവ്വതമുന. 5. a hollow at the root of the elephant's trunk. തുമ്പിക്കരത്തിന്റെ ദ്വാരം.

സ്ഥൂലൊപലം, ത്തിന്റെ. *s.* A round stone or rock. ഉരുണ്ട പാറ.

സ്ഥെയാൻ, ന്റെ. *s.* 1. A judge, an arbitrator, one who decides on a dispute between two parties. വിധി നിശ്ചയിക്കുന്നവൻ. 2. one who is firm, stable, fixed. നല്ലനിശ്ചയമുള്ളവൻ.

സ്ഥൈൎയ്യമില്ലാത്ത. *adj.* Wavering, unsteady, fickle. സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

സ്ഥൈൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Firmness, steadiness, stedfastness. സ്ഥിരത. *adj.* 1. Firm, stable, fixed. സ്ഥിരമുള്ള. 2. permanent, eternal.

സ്഼ൗണെയം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of perfume, commonly *Ganthiala.* തുണിയാക്കം.

സ്഼ൗരി, യുടെ. *s.* 1. A pack horse, one that carries burdens on his back like an ox or ass. ചുമട്ടു കുതിര. 2.

a strong horse. ബലമുള്ള കുതിര.

സ്നവം, ത്തിന്റെ. s. Oozing, dripping, trickling. സ്രവണം, ഒലിപ്പ.

സ്നസ, യുടെ. s. A tendon, a muscle. എപ്പ, പെരുഞ്ഞരമ്പ.

സ്നാതകൻ, ന്റെ. s. An initiated householder, a man of the three first classes, who having completed the term prescribed for the studies becomes a house keeper: if at the end of this period he has not acquired a knowledge of the *Védas* he is called *Vratasnátaca*, if he has acquired that knowledge earlier, he is termed *Vidyasnátaca*, and if he finishes his regular studies at the same time that the period of study expires, he is named *Ubhayasnátaca*.

സ്നാതൻ, ന്റെ. s. 1. One who is bathed, washed. കുളിച്ചവൻ. 2. an initiated householder. ഗൃഹസ്ഥൻ.

സ്നാനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Bathing, washing, ablution, purification by bathing. കുളി. 2. any thing proper for ablution, as water, perfumed powder for the body, &c. സ്നാനം ചെയ്യുന്നു, To bathe, to wash. കുളിക്കുന്നു.

സ്നാനീയം adj. Ablutionary, fit or proper for bathing in, or to be used at bathing, as perfumed powders, &c. കുളിപ്പാൻകൊള്ളാകുന്ന.

സ്നാപനം, ത്തിന്റെ. s. Bathing, ablution.

സ്നായു, വിന്റെ. s. A tendon, a muscle, described as a tubular vessel attached to the bones at either end, and carrying vital air. പെരുഞ്ഞരമ്പ.

സ്നിഗ്ധ, യുടെ. s. 1. An amiable, kind, affectionate woman, a female friend. സ്നേഹമുള്ളവൾ. 2. marrow. മജ്ജ.

സ്നിഗ്ധത, യുടെ. s. 1. Affection, kindness. സ്നേഹം. 2. unctuousness, oiliness.

സ്നിഗ്ധൻ, ന്റെ. s. A friend, one who is kind, affectionate, amiable. സ്നേഹിതൻ.

സ്നിഗ്ധം, ത്തിന്റെ. s. 1. A poisoned arrow. വിഷം തെച്ച അമ്പ. 2. bee's wax. മെഴുക. 3. thickness, coarseness. *adj.* 1. Amiable, kind, affectionate. സ്നേഹമുള്ള. 2. smooth, oily, unctuous, greasy. എണ്ണമായമുള്ള. 3. coarse, thick.

സ്നു, വിന്റെ. s. Table land, the level summit or edge of a mountain. മുകൽപരപ്പ.

സ്നുക്ക്, ിന്റെ. s. The milk hedge plant, *Euphorbia antiquorum*, &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നുതം. adj. Flowing, dropping, oozing, distilled. ഒഴുകിയ.

സ്നുഷ, യുടെ. s. A daughter-in-law. പുത്രന്റെഭാൎയ്യ.

സ്നുഹ, യുടെ. s. The milk hedge plant, *Euphorbia antiquorum*, &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നുഹി, യുടെ. s. The milk hedge plant, *Euphorbia antiquorum*, &c. ചതുരക്കള്ളി.

സ്നേഹധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. s. The office or duty of love.

സ്നേഹപാത്രം, ത്തിന്റെ. s. An oil vessel. എണ്ണപാത്രം. *adj.* Worthy of friendship.

സ്നേഹമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. v. a. 1. To make friendly, to reconcile. 2. to cultivate or court another's friendship.

സ്നേഹം, ത്തിന്റെ. s. 1. Love, affection, fondness, kindness, friendship, intimacy. 2. oil, unguent, any unctuous substance. എണ്ണ.

സ്നേഹവാൻ, ന്റെ. s. 1. A friend, a kind and affectionate person. 2. one beloved.

സ്നേഹിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To love, to regard with affection, to befriend.

സ്നേഹിത, യുടെ. s. A female friend. ന്റ്?

സ്നേഹിതൻ, ന്റെ. s. A friend, a beloved, a companion, a comrade.

സ്നേഹിതം, &c. *adj.* Friendly, affectionate, kind, beloved, the object of affection.

സ്പന്ദനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Motion, moving, movement, agitation. ചലനം. 2. trembling, shaking. വിറയൽ.

സ്പന്ദിതം, &c. *adj.* Moved, trembling, shaking. ചലിക്കപ്പെട്ട.

സ്പൎദ്ധ, യുടെ. s. 1. Envy, emulation, rivalry, vieing or contending for superiority, daring, braving. മത്സരം. 2. equality, sameness. സമം. 3. successive elevation.

സ്പൎദ്ധാലു, വിന്റെ. s. An envious, emulous person, a rival. സ്പൎദ്ധയുള്ളവൻ.

സ്പൃശ, യുടെ. s. A wanton, an unchaste woman. വെശ്യ.

സ്പൎശനൻ, ന്റെ. s. Air, wind. വായു.

സ്പൎശനം, ത്തിന്റെ. s. 1. Touch, contact. തൊടുക. 2. feeling. 3. gift, donation. ദാനം.

സ്പൎശം, ത്തിന്റെ. s. 1. Touch, contact. തൊടുക. 2. the thing touching or feeling. 3. gift, donation. ദാനം. 4. sickness, disease. ദീനം. 5. morbid heat. ചൂട. 6. a consonant of either of the five classes of the alphabet. 7. an enemy, a disease, &c. the agent or instument of pain, trouble or distress.

സ്പൎശിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. v. a. To touch, to feel, to reach so as to be in contact. തൊടുന്നു.

സ്പശൻ, ന്റെ. s. 1. A spy, a secret agent or emissary. ഗൂഢപുരുഷൻ. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. fighting with a dangerous animal, as a tiger, a buffalo, &c. for reward. അങ്കം.

സ്ഫുഷ്ടത, യുടെ. *s.* 1. Manifestation, appearance. 2. clearness, intelligibleness.

സ്ഫുഷ്ടമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be evident, manifest, apparent, conspicuous. 2. to be clear, intelligible.

സ്ഫുഷ്ടമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make evident, manifest, apparent. 2. to make clear, intelligible. 3. to expend, to explain, to elucidate.

സ്ഫുഷ്ടം. *adj.* 1. Evident, manifest, apparent, conspicuous. 2. clear, easy, intelligible.

സ്പൃക്ക്, ിന്റെ. *s.* Touch, feeling, touching, contact. തൊടുക.

സ്പൃക്ക, യുടെ. *s.* 1. A gramineous plant, *Trigonella corniculata.* ജൊനകപ്പുല്ലു. 2. the rough leaved Trophis, *Trophis aspera.*

സ്പൃക്തം, &c. *adj.* Touched, felt, being in contact. സ്പശിക്കപ്പെട്ട.

സ്പൃക്തി, യുടെ. *s.* Touch, feeling, contact, touching, coming in contact. തൊടുക.

സ്പൃശി, യുടെ. *s.* The prickly night-shade, *Solanum jacquini.* കണ്ടകാരി.

സ്പൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Touch, feeling, contact. തൊടുക. 2. affection, kindness, tender regard. പ്രെമം.

സ്പൃഹ, യുടെ. *s.* Wish, desire, hope. ഇഛ.

സ്പൃഹയാലു. *adj.* Wishing, desiring, cupidinous. മൊഹമുള്ള.

സ്ഫുഷ്ട, യുടെ. *s.* 1. Morbid heat. ചൂട. 2. the agent or instrumental cause of pain or distress as an enemy, a disease, &c. ദുഃഖവിഷയം.

സ്ഫടം, ത്തിന്റെ. *s.* A snake's expanded neck or hood. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫടികപ്പാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A glass vessel.

സ്ഫടികമണി, യുടെ. *s.* A crystal or glass bead.

സ്ഫടികമാല, യുടെ. *s.* A wreath of crystal beads.

സ്ഫടികം, ത്തിന്റെ. *s.* Crystal.

സ്ഫടികവൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The colour of crystal, white.

സ്ഫുരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Throbbing, trembling. വിങ്ങൽ, ചഞ്ചലം.

സ്ഫാതം. *adj.* 1. Swollen, enlarged. വീങ്ങിയ. 2. successful, prosperous. സാദ്ധ്യമുള്ള, വൎദ്ധനയുള്ള. 3. much, many. വളരെ.

സ്ഫാതി, യുടെ. *s.* 1. Increase, growth. വൎദ്ധനം. 2. swelling, intumescence. വീക്കം.

സ്ഫാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Throbbing, trembling, shaking. വിങ്ങൽ, വിറയൽ.

സ്ഫാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Throbbing, quivering. വിങ്ങൽ, വിറയൽ. 2. a bubble or flaw in gold, &c. കുമിള. *adj.* Large, great. വലിയ.

സ്ഫിക്ക്, ിന്റെ. *s.* The buttocks. ആസനം.

സ്ഫിക്കടം, ത്തിന്റെ. *s.* The buttocks. ആസനം.

സ്ഫിരതമം. *adj.* Very great. ഭൂരിതമം.

സ്ഫിരം. *adj.* 1. Much, many. വളരെ. 2. swollen. വീങ്ങിയ.

സ്ഫീതം. *adj.* 1. Swollen, enlarged. വീങ്ങിയ. 2. successful, prosperous, rising in rank or fortune. വൎദ്ധനയുള്ള. 3. much, many. വളരെ.

സ്ഫുട, യുടെ. *s.* The expanded hood of a snake. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫുടത, യുടെ. *s.* Openness, clearness, expansion.

സ്ഫുടനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Opening, expanding. വിടൎച്ച, 2. tearing, rending. പിളൎച്ച.

സ്ഫുടം. *adj.* 1. Blown, opened, expanded, as a flower. വിടൎന്ന. 2. apparent, manifest, evident. വ്യക്തമായുള്ള. 3. spread, diffused. പടൎന്ന. 4. white. വെളുത്ത. 5. burst, broken. പൊട്ടിയ. 6. rent, torn. പിളൎന്ന.

സ്ഫുടിതം. *adj.* 1. Opened, expanded, budded, blown. വിടൎന്ന. 2. burst, broken. പൊട്ടിയ.

സ്ഫുരണ, യുടെ. *s.* See the following.

സ്ഫുരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Trembling, throbbing, pulsation. വിങ്ങൽ, ചലിക്കുക. 2. quivering of the lips, throbbing of the eyes, &c.

സ്ഫുരൽ. *adj.* 1. Quivering, trembling, shaking, throbbing. വിങ്ങുന്ന, വിറെക്കുന്ന. 2. expanded, swelling.

സ്ഫുരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To quiver, to tremble, to shake. വിറെക്കുന്നു, ചലിക്കുന്നു. 2. to expand, to open, to blow. വിടരുന്നു.

സ്ഫുലിംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* A spark of fire. തീപ്പൊരി.

സ്ഫുല്ലപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* A full blown flower. വിടൎന്ന പൂ.

സ്ഫുല്ലം. *adj.* Opened, blown, expanded, started. വിടൎന്ന, വികസിച്ച.

സ്ഫൂൎജ്ജകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of ebony. *Diosphyros glutinosa.* പനച്ചി.

സ്ഫൂൎജ്ജഥു, വിന്റെ. *s.* A clap of thunder, the sound of falling thunder, or that immediately following a flash of lightning. ഇടിവെട്ട.

സ്ഫെഷ്ഠം. *adj.* Very much or many. ഭൂരിതമം.

സ്ഫോട, യുടെ. *s.* The expanded hood of a serpent. പാമ്പിന്റെ പത്തി.

സ്ഫോടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A boil, a tumor. പരു.

സ്ഫോടനം, ത്തിന്റെ. *s.* Tearing, rending. കീറൽ.

സ്ഫോടനി, യുടെ. *s.* A gimblet, an auger.

സ്഼ൊടം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A boil, a tumor. പരു. 2. breaking, bursting. പൊട്ടുക.

സ്മ. *ind.* An expletive. പാദപൂരണം.

സ്മയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Pride, arrogance. ഗൎവ്വം. 2. surprise, astonishment. അത്ഭുതം.

സ്മരകൂപകം, ത്തിന്റെ. *s.* Pudendium muliebre.

സ്മരഗുരു, വിന്റെ. *s.* A name of VISHNU. വിഷ്ണു.

സ്മരഗൃഹം, ത്തിന്റെ. *s.* The vulva.

സ്മരഛത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The clitoris.

സ്മരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Recollecting, remembering, memory, recollection. ഒൎമ്മ. 2. thought, thinking. വിചാരം. 3. regretting, remembering with regret.

സ്മരധ്വജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The penis. 2. the vulva. 3. any musical instrument.

സ്മരൻ, ന്റെ. *s.* CÁMADÉVA, the deity of love. കാമദെവൻ.

സ്മരസഖൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

സ്മരഹരൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

സ്മരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To think. 2. to recollect or remember, to call to mind. ഒൎക്കുന്നു.

സ്മാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Remembering, recollecting, memory.

സ്മാൎത്തൻ, ന്റെ. *s.* 1. One following or professing the law, usually applied to the disciples of *Sancarácharya.* 2. a judge among the *Brahmans.*

സ്മാൎത്തം, &c. *adj.* 1. Legal, canonical, according to the doctrine of the *Smirtis* or inspired code of laws. 2. following or professing the doctrine of the law books.

സ്മിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A smile, a gentle laugh. പുഞ്ചിരി. *adj.* 1. Blown, expanded, (as a flower.) വിടൎന്ന. 2. smiling.

സ്മൃതം, &c. *adj.* Recollected, remembered, called to mind. ഒൎക്കപ്പെട്ട.

സ്മൃതി, യുടെ. *s.* 1. Recollection, remembrance, memory. ഒൎമ്മ. 2. law, the body of law as delivered originally by *Menu*, *Yájnawalcya*, and other inspired legislators to their respective pupils, and committed by them from recollection to writing. 3. a law book, a code of laws, jurisprudence. 4. wish, desire. ആഗ്രഹം. 5. understanding. ബുദ്ധി.

സ്മൃതിമാൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who remembers or recollects or who has a good memory. 2. a person acquainted with the code of laws.

സ്മൃതിവിരുദ്ധം. *adj.* Illegal, unjust, contrary to law.

സ്മൃതിശാസ്ത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* The system of law, a code, a digest, &c. as the *Menu Sanhita*, the *Mitácshara*, &c.

സ്മൃതിഹെതു, വിന്റെ. *s.* The proximate cause of recollection, the act of the mind by which any thing is called to memory, association, recollection.

സ്മെരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blowing, opening, expanding, (as a flower.) വിടരുക. 2. manifestation, appearance. പ്രത്യക്ഷത. 3. smiling, laughing. ചിരി. *adj.* 1. Blown, opened, expanded, (as a flower, &c.) വിടൎന്ന. 2. apparent, evident. 3. smiling, laughing.

സ്യദം, ത്തിന്റെ. *s.* Speed, velocity, swiftness. വെഗം.

സ്യന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A war chariot. തെര. 2. dropping, oozing, trickling. ഒഴുകുക. 3. water. വെള്ളം. 4. going swiftly. വെഗം പൊക. 5. saliva. വായിലെ വെള്ളം. 6. a timber tree, *Dalbergia ougeiniensis.* *adj.* Quick, expeditious.

സ്യന്ദനാരൊഹൻ, ന്റെ. *s.* A warrior who fights in a chariot. തെരാളി.

സ്യന്ദിനി, യുടെ. *s.* 1. Saliva. വായിലെവെള്ളം. 2. oozing, trickling, dropping. ഒഴുകുക.

സ്യന്നം. *adj.* Flowing, dropping or trickling. ഒഴുകിയ.

സ്യാലൻ, ന്റെ. *s.* A wife's brother. അളിയൻ.

സ്യൂതം, ത്തിന്റെ. *s.* A sack. ചാക്ക. *adj.* Sewn, stitched. തുന്നപ്പെട്ട.

സ്യൂതി, യുടെ. *s.* 1. Sewing, stitching, working with needle and thread. തുന്നൽ. 2. offspring, lineage. സന്തതി.

സ്യൂനം, ത്തിന്റെ. *s.* A sack. ചാക്ക.

സ്യൊതം, ത്തിന്റെ. *s.* A sack or coarse canvas bag. ചാക്ക.

സ്യൊനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A coarse canvas bag or sack. ചാക്ക. 2. a ray of light. രശ്മി. 3. happiness, pleasure.

സ്യൊനാകം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a tree, *Bignonia Indica.*

സ്രക്ക, ക്കിന്റെ. *s.* 1. A chaplet, a wreath of flowers worn over the forehead. 2. any garland or string of flowers. പൂമാല.

സ്രംസി, യുടെ. *s.* The name of a tree commonly *Pilu* and applied to several sorts, as *Careya arborea* and *Salvadora persica*, &c. ഉകമരം.

സ്രവണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Urine. മൂത്രം. 2. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ. 3. oozing, flowing, trickling, issue. ഒഴുക്ക.

സ്രവന്തി, യുടെ. *s.* A river in general. നദി.

സ്രവൽഗൎഭ, യുടെ. *s.* A cow miscarrying by accident. ഗൎഭം അലസിയപശു.

സ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Oozing, issuing, dropping, trickling, flowing, the gradual issue or flowing of any fluid. ഒലിക്കുക, വാൎച്ച. 2. a fountain. ഉറവ.

സ്രവിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To issue out, to ooze,

to drop, to flow, to trickle down. ഒലിക്കുന്നു, വാലു ന്നു, ഒഴുകുന്നു.

സ്രഷ്ടാ, വിന്റെ. *s.* 1. GOD the Creator, or Maker. സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ. 2. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവു. 3. SIVA. ശിവൻ. 4. a maker.

സ്രസ്തം, &c. *adj.* 1. Fallen down, off or from. സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്ന വീണു. 2. separated, disjointed. വെവ്വെട്ടു.

സ്രാക്ക്. *ind.* Quickly, instantly. ദ്രുതം, വെഗം.

സ്രാമ്പി, യുടെ. *s.* An upstair house, mansion, a palace. മാളിക.

സ്രാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Oozing, flowing, dropping, issue. ഒലിക്കുക.

സ്രുക്ക്, ക്കിന്റെ. *s.* A sort of ladle or long spoon generally made of wood, and used to pour *Ghee* or clarified butter upon the sacrificial fire. ഹൊമപാത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു.

സ്രുതം. *adj.* Flowing, dropping, falling as a fluid. സ്രവിക്കപ്പെട്ടു.

സ്രുവ, യുടെ. *s.* The name of a shrub, *Sanseviera Zeylanica.* പെരുങ്കുരുമ്പ.

സ്രുവം, ത്തിന്റെ. *s.* A ladle with a double extremity, or two oval excavations, made of wood and used to pour *Ghee* upon the sacrificial fire. കരിങ്ങാലികൊണ്ടുള്ള ഹൊമ പാത്രം.

സ്രൊതസ്സ, ിന്റെ. *s.* 1. A current, a natural or rapid stream. ഒഴുക്ക. 2. a river in general. നദി. 3. an organ of sense. ഇന്ദ്രിയം. 4. the flow or course of water. 5. a spring. ഉറവ.

സ്രൊതസ്വിനി, യുടെ. *s.* A river. നദി.

സ്രൊതൊഞ്ജനം, ത്തിന്റെ. *s.* Antimony. സൌവീരാഞ്ജനം.

സ്വ, A prefix, meaning, own, proper, peculiar, used in composition only.

സ്വകം. *adj.* Own, proper, peculiar.

സ്വകൎമ്മകൃൽ, ത്തിന്റെ. *s.* An independent workman, one doing business on his own account.

സ്വകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Private or one's own duty, peculiar occupation.

സ്വകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A private affair or business, a secret, a private concern. *adj.* Private, secret.

സ്വകീയം. *adj.* 1. Of one's own family. തനിക്കുള്ള. 2. own in general, as property, &c.

സ്വഗതൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who keeps to himself, apart, aside. 2. a sceptic.

സ്വഗതം, ത്തിന്റെ. *s.* Aside (in theatrical language.)

സ്വച്ഛന്ദചാരി, യുടെ. *s.* One who walks about at his own pleasure. തന്നിഷ്ടക്കാരൻ.

സ്വച്ഛന്ദത, യുടെ. *s.* Self-will, uncontrolledness. തന്നിഷ്ടം.

സ്വച്ഛന്ദൻ, ന്റെ. *s.* A self-willed person, unrestrained, uncontrolled. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നവൻ.

സ്വച്ഛന്ദം, &c. *adj.* Unrestrained, uncontrolled, self-willed. തന്നിഷ്ടപ്രകാരമുള്ള.

സ്വച്ഛം, &c. *adj.* 1. Pure, clean, free from stain or soil. ശുദ്ധം. 2. transparent, pelluced. 3. white. 4. healthy, sound, convalescent.

സ്വജനദ്വെഷി, യുടെ. *s* An enemy to his own kindred. തന്റെ ജനത്തെ ദ്വെഷിക്കുന്നവൻ.

സ്വജനപ്രിയൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who loves his own people. 2. one beloved by his own people or kindred.

സ്വജനം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own people, a distant kinsman. തന്റെ ജനം.

സ്വജം. *adj.* Self-born, produced in or by one's self. തങ്കൽനിന്ന ഉണ്ടായത. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. sweat, perspiration. വിയൎപ്പ.

സ്വജാതി, യുടെ. *s.* One's own nation, tribe or sect.

സ്വതസ്സ, & സ്വതെ. *ind.* Of itself, by one's self, of one's own accord, voluntarily, own, proper, peculiar. തനിക്കുള്ള.

സ്വതന്ത്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is independent, free. 2. unrestrained, uncontrolled. തന്നിഷ്ടം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ.

സ്വതന്ത്രം, &c. *adj.* 1. Independent, free. 2. self-willed, unrestrained, uncontrolled. 3. full grown, of age, no longer subject to the authority of parents, &c. തന്നിഷ്ടമായുള്ള. *s.* Independence, freedom, exemption from control, liberty. തന്നിഷ്ടം.

സ്വതെയുള്ള. *adj.* 1. Natural, inherent. 2. own, peculiar.

സ്വത്ത, ത്തിന്റെ. *s.* One's own property.

സ്വത്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Self-existence, independent being or condition. 2. own right or property.

സ്വദെശജൻ, ന്റെ. *s.* A native, one born in the country. തന്റെ ദെശത്ത ജനിച്ചവൻ.

സ്വദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own, or native country.

സ്വദെശി, യുടെ. *s.* A native, one born in the country.

സ്വധ, യുടെ. *s.* 1. A personification of *Máya* or worldly illusion, the self-contained associate of the creator. മായ. 2. a nymph, the food of the manes personified and sometimes represented as the wife of *Agni* or fire.

സ്വധനം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own property, private property.

സ്വധൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Peculiar duty or occupation,

as praying, of a BRAHMAN; fighting, of a soldier, &c. 2. property, peculiarity.

സ്വധാ. *ind.* 1. An exclamation used on presenting an oblation to the manes. 2. the food of deceased ancestors.

സ്വധിതി, യുടെ. *s.* An axe. വെണ്മഴു.

സ്വനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound in general. ഒച്ച.

സ്വനി, യുടെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം.

സ്വനിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The noise of thunder. ഇടിമുഴക്കം. *adj.* Sounded, sounding, making a noise. ശബ്ദിക്കുന്ന.

സ്വന്തം. *adj.* One's own, proper, private, peculiar, belonging to one's self. തനിക്കുള്ള.

സ്വപനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sleep, sleeping. ഉറക്കം.

സ്വപരചക്രജം, ത്തിന്റെ. *s.* Native and foreign produce.

സ്വപക്ഷപ്രഭവം. *adj.* Produced or effected by one's own people or party. തന്റെ ജനങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്നത.

സ്വപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own side or party. തന്റെ പക്ഷം.

സ്വപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To sleep.

സ്വപ്നക്, ിന്റെ. *s.* One who is sleepy, drowsy, sluggish. നിദ്രാശീലൻ.

സ്വപ്നപ്രായം. *adj.* Sluggish, drowsy. സ്വപ്നസമം.

സ്വപ്നം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A dream, dreaming. 2. sleep. ഉറക്കം, സ്വപ്നംകാണുന്നു, To dream.

സ്വബലം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own strength or might.

സ്വബുദ്ധി, യുടെ. *s.* One's own mind, or intention, one's own understanding. തന്റെ ബുദ്ധി.

സ്വബൊധം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own knowledge, conviction.

സ്വഭാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Nature, natural state, property or disposition.

സ്വഭാവികം. *adj.* Natural, peculiar, inherent. സ്വതെയുള്ള.

സ്വഭൂ, വിന്റെ. *s.* 1. A name of VISHNU. വിഷ്ണു. 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

സ്വമെധ, യുടെ. *s.* One's own accord, will or intention.

സ്വം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A kinsman. സ്വജാതി. 2. the soul. ആത്മാവ. 3. self, identity, individuality. ആത്മീയം. 4. wealth, property. ധനം.

സ്വയം. *ind.* Self, himself, herself, spontaneously, of one's own self or own accord.

സ്വയംകൃതം, &c. *adj.* Self-formed, natural, spontaneous, private.

സ്വയംജ്യൊതസ്, ിന്റെ. *s.* The proper, or original light, *i. e.* GOD, self-existent uncreated light.

സ്വയംബരം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.

സ്വയംഭൂ, വിന്റെ. *s.* 1. Self-existence. 2. GOD, the self-existent and independent Being. 3. a name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 4. VISHNU. വിഷ്ണു. 5. SIVA. ശിവൻ.

സ്വയംവര, യുടെ. *s.* A girl choosing her husband. ഭൎത്താവിനെ വരിപ്പവൾ.

സ്വയംവരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Selection of a husband. ഭൎത്താവിനെ വരിക്കുക. 2. marriage.

സ്വരപത്തനം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Sáma Véda.* സാമവെദം.

സ്വരമണ്ഡലിക, യുടെ. *s.* A kind of stringed musical instrument.

സ്വരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sound, in general. 2. a musical note. 3. vocal voice, the voice. 4. an accent. 5. air, breath through the nostrils. 6. a vowel.

സ്വരവാസന, യുടെ. *s.* Melodiousness, harmony.

സ്വരസാദം, ത്തിന്റെ. *s.* A disease.

സ്വരാംശം, ത്തിന്റെ. *s.* A half or quarter tone in music.

സ്വരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The third, or circumflex accent. *adj.* 1. Accented. 2. articulated. 3. sounded as a note, pitched.

സ്വരു, വിന്റെ. *s.* 1. INDRA's thunderbolt. ഇടിവാൾ. 2. an arrow. അമ്പ. 3. a sacrifice. യാഗം. 4. shavings of the wood of which a sacrificial post is made. യൂപത്തിന്റെ ചെത്തുപൂൾ. 5. sunshine. വെയിൽ.

സ്വരുചി. *adj.* Wilful, self-willed, uncontrolled.

സ്വരുവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A certain class among the *Súdras.* 2. adultery.

സ്വരൂപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Natural figure, shape, form, state or condition. 2. natural and obvious purpose, a conclusion. 3. an image. 4. a province. 5. collecting together. ഒരുമിച്ചുകൂടിയ. *adj.* 1. Wise, learned. 2. pleasing, handsome.

സ്വരൂപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To collect, to heap, to embody.

സ്വർ. *ind.* (*Aptote noun*) Heaven, paradise, the residence of INDRA and the celestials. 2. sky, ether, firmament. 3. one of the divisions of the universe, the space between the sun and polar star and region of the planets and constellations; in this sense, this word is one of the three mystical words, to be repeated daily at the morning ceremonies, &c. with the holy *Gáyatri.*

സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തി, യുടെ. *s.* The attainment or obtaining of heaven, entrance into heaven.

സ്വൎഗ്ഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heaven. 2. the paradise of INDRA and the residence of deified mortals and gods.
സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* The kingdom of heaven.
സ്വൎഗ്ഗലൊകം, ത്തിന്റെ. *s.* Heaven, the world of Paradise.
സ്വൎഗ്ഗവാസി, യുടെ. *s.* An inhabitant of heaven.
സ്വൎഗ്ഗസ്ഥം, &c. *adj.* Heavenly, celestial.
സ്വൎഗ്ഗാനുഭവം, ത്തിന്റെ. *s.* The enjoyment or attainment of heaven.
സ്വൎഗ്ഗാനുഭൂതി, യുടെ. *s.* The enjoyment of heaven.
സ്വൎഗ്ഗാരൊഹണം, ത്തിന്റെ. *s.* Ascension to heaven. സ്വൎഗ്ഗാരൊഹണം ചെയ്യുന്നു, To ascend to heaven.
സ്വൎണ്ണക, യുടെ. *s.* The Cassia fistula tree. കൊന്ന.
സ്വൎണ്ണകലശം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold vessel.
സ്വൎണ്ണകാരൻ, ന്റെ. *s.* A goldsmith. തട്ടാൻ.
സ്വൎണ്ണകുംഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A golden pot. പൊൻ കുടം.
സ്വൎണ്ണഛായ, യുടെ. *s.* Gold colour. പൊൻ നിറം.
സ്വൎണ്ണനിറം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold colour. 2. the Cassia fistula tree. കൊന്ന.
സ്വൎണ്ണപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* The spatulate-leaved parasite plant Limodorum, *Limodorum spatulatum.* പൊന്നാമ്പൂ.
സ്വൎണ്ണപീഠം, ത്തിന്റെ. *s.* A gold chair, seat, or altar.
സ്വൎണ്ണപ്രഭ, യുടെ. *s.* The glittering of gold.
സ്വൎണ്ണമണി, യുടെ. *s.* A gold bead.
സ്വൎണ്ണമയം. *adj.* Made of gold.
സ്വൎണ്ണമയഹരി, യുടെ. *s.* The *Cassia Sophera* plant. പൊന്നാന്തകര.
സ്വൎണ്ണഭസ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold dust. പൊൻപൊടി.
സ്വൎണ്ണമാല, യുടെ. *s.* A gold necklace.
സ്വൎണ്ണമാക്ഷികം, ത്തിന്റെ. *s.* A mineral substance, the gold *Macshica* of a bright yellow colour apparently the common pyritic iron ore. See മാക്ഷികം.
സ്വൎണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊന്ന.
സ്വൎണ്ണരെഖ, യുടെ. *s.* A line made with gold.
സ്വൎണ്ണരെണു, വിന്റെ. *s.* 1. A medicinal powder of a gold colour. 2. gold dust.
സ്വൎണ്ണഹരിതാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Golden coloured orpiment or arsenic. പൊന്നരിതാരം.
സ്വൎണ്ണക്ഷീരി, യുടെ. *s.* A medicinal kind of moon plant said to be brought from the *Himalaya* mountains. *Cleome felina.*
സ്വൎന്നദി, യുടെ. *s.* The ganges of heaven or milky way. ആകാശ ഗംഗ.

സ്വൎഭാനു, വിന്റെ. *s.* *Rahu*, the personified ascending node. രാഹു.
സ്വൎവ്വെശ്യ, യുടെ. *s.* A nymph of heaven. അപ്സര സ്ത്രീ.
സ്വൎവ്വൈദ്യൻ, ന്റെ. *s.* Either of the twin sons of the sun by nymph *Aswini* and physicians of *Swerga.*
സ്വല്പഖട്വ, യുടെ. *s.* A small bed-stead, cot or couch. ചെറുകട്ടിൽ.
സ്വല്പം. *adj.* Trifling, very small or few. അല്പം.
സ്വവശൻ, ന്റെ. *s.* One who is independent, uncontrolled, free.
സ്വവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own tribe or race.
സ്വവാസന, യുടെ. *s.* One's own pleasure.
സ്വവെഷം, ത്തിന്റെ. *s.* One's own shape or form, proper form.
സ്വസാ, വിന്റെ. *s.* A sister. സഹൊദരി.
സ്വസാപതി, യുടെ. *s.* A brother-in-law.
സ്വസ്തി. *ind.* 1. A particle of benediction, health, prosperity, hail. 2. an auspicious particle. 3. a term of sanction or approbation, (so be it, amen.)
സ്വസ്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A temple of a particular form with portico in front. 2. any lucky or auspicious object. 3. the meeting of four roads. നാല്ക്കവലവഴി. 4. a building or palace of a particular shape, described as surrounded by a terrace or portico, on the north, west, and south sides, and having the door or entrance on the east. 5. a kind of mystical figure the inscription of which on any person or thing is generally considered to be lucky.
സ്വസ്തിവാചനം, ത്തിന്റെ. *s.* An initiatory religious rite among the *Brahmans* when they strew boiled rice on the ground and invoke the blessings of the gods on the ceremony about to commence.
സ്വസ്ഥത, യുടെ. *s.* 1. Rest, ease, leisure, tranquillity. 2. health, soundness, convalescence.
സ്വസ്ഥനാൾ, ളിന്റെ. *s.* The day of rest, the Sabbath.
സ്വസ്ഥൻ, ന്റെ. *s.* One who is at rest, at leisure, tranquil, without care, content, happy.
സ്വസ്ഥമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* 1. To be at rest, ease, leisure, to be tranquil. 2. to be happy, content. 3. to be healthy, sound, convalescent.
സ്വസ്ഥമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make at ease, to tranquilize. 2. to heal. 3. to make happy or contented.
സ്വസ്ഥം, &c. *adj.* 1. Free from work, being unemployed, being at rest, ease, leisure, tranquil, content,

happy. 2. confident, resolute, firm, relying on one's self. 3. healthy, sound, convalescent.

സ്വസ്ഥവൃത്തി, യുടെ. *s.* The state of being at rest, ease, leisure, &c.

സ്വസ്ഥാനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make happy, contented. 2. to put in its proper place.

സ്വസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One's own proper place. 2. happiness, contentedness, a state of ease, rest. 3. self-dependance.

സ്വസ്ഥിതി, യുടെ. *s.* One's own proper place.

സ്വസ്നേഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Self-love.

സ്വക്ഷം, &c. *adj.* 1. Handsome eyed. 2. acute, sensitive, having keen organs.

സ്വാതന്ത്ര്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Independence, liberty, freedom from control or restraint. *adj.* Independent, free, at liberty.

സ്വാതി, യുടെ. *s.* The fifteenth lunar mansion or asterism consisting of but one star, *Arcturus.*

സ്വാദു, വിന്റെ. *s.* 1. Relish, taste, flavour. രുചി. 2. tasting, either food or drink. 3. the sweet taste or flavour, sweetness. 4. a grape. *adj.* 1. Sweet, delicious. 2. agreeable, desired, excellent. 3. handsome.

സ്വാദുകണ്ടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of creeper, *Tribulus lanuginosus.*

സ്വാദുരസാ, യുടെ. *s.* 1. A medicinal root, commonly *Cácoli.* കാകൊളി. 2. vinous liquor. മദ്യം. 3. a grape. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

സ്വാദൂദം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh water. നല്ലവെള്ളം.

സ്വാദ്വീ, യുടെ. *s.* A grape. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം.

സ്വാധിഷ്ഠാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The second of the six regions of the human body, the upper part of the abdomen. ആറാധാരങ്ങളിൽ ഒന്ന.

സ്വാധീന, യുടെ. *s.* 1. A woman who is independent. 2. one who is subservient.

സ്വാധീനക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is independent, one's own dependant. 2. one who is subservient, an ally, a dependant, one who is at the discretion of another.

സ്വാധീനൻ, ന്റെ. *s.* 1. One who is independent, one's own dependant. 2. one who is subservient, an ally.

സ്വാധീനപതിക, യുടെ. *s.* A woman independent of her husband, or lover.

സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നു, ത്തി, വാൻ. *v. a.* To make dependant, to bring into one's own power, to subject, to subdue, to control, to make subservient, to bring under one's influence.

സ്വാധീനമാകുന്നു, യി, വാൻ. *v. n.* To be independent, to be uncontrolled, to be one's own dependant, to have in one's own power or at one's own command or control, to have the use of.

സ്വാധീനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* 1. To make dependant, to make subservient, to bring into one's power, to subdue, to subject. 2. to tame, to train, to control, to manage.

സ്വാധീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Independence, proper right, uncontrolledness, one's own power or property. 2. subserviency, alliance. *adj.* 1. Independent, uncontrolled. 2. one's own dependant. 3. in one's own power, at one's own command. 4. subservient, allied.

സ്വാധ്യായം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Voluntary study. അഭ്യാസം. 2. inaudible reading or muttering of the *Védas,* &c. മന്ത്രം.

സ്വാധ്യായവാൻ, ന്റെ. *s.* A student of the scriptures. വെദം അഭ്യസിക്കുന്നവൻ.

സ്വാധ്യായി, യുടെ. *s.* 1. A tradesman, a citizen, a dealer. കച്ചവടക്കാരൻ. 2. a student of the *Védas.* വെദംഅഭ്യസിക്കുന്നവൻ.

സ്വാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം.

സ്വാന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The mind, the faculty of thought and feeling. മനസ്സ. 2. a cave, a cavern. ഗുഹ. *adj.* Sounded, making a sound. ശബ്ദിക്കുന്ന.

സ്വാപതെയം, ത്തിന്റെ. *s.* Wealth, property. ധനം.

സ്വാപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sleep, sleeping. ഉറക്കം. 2. sleepiness, sloth, sluggishness. മടി. 3. paralysis, palsy, loss of sensation. 4. ignorance. അജ്ഞാനം. 5. dreaming, a dream. സ്വപ്നം.

സ്വാഭാവികം. *adj.* Native, natural, peculiar, inherent. സ്വഭാവമായുള്ള.

സ്വാമി, യുടെ. *s.* 1. A master, a lord. എജമാനൻ. 2. a sovereign, a prince, a monarch, a governor. രാജാവ. 3. a husband. ഭൎത്താവ. 4. a god, a deity. ദെവൻ. 5. an owner, proprietor. 6. a spiritual preceptor. ഗുരു. 7. a learned man. വിദ്വാൻ.

സ്വാമിദ്രൊഹം, ത്തിന്റെ. *s.* Treachery, unfaithfulness to a superior.

സ്വാമിദ്രൊഹി, യുടെ. *s.* A traitor.

സ്വാമിനി, യുടെ. *s.* 1. A mistress, a lady, a proprietress. 2. a queen, a princess.

സ്വാമിഭക്തി, യുടെ. *s.* Devotedness or attachment to or confidence in a lord, a master, a prince, &c.

സ്വാരസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Principal or chief aim, object, intention, or meaning, *lit.* its own juice. *adj.* Pleasing, delicious.

സ്വാരാൾ, ട്ടിന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.
സ്വാൎത്ഥം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Property, substance. സമ്പ ത്ത. 2. same effect or meaning, a pleonasm.
സ്വാസ്ഥ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wealth, property. ധനം. 2. content, happiness, complacency, satisfaction. സന്തു ഷ്ടി. 3. fortitude, firmness, self-possession. ധൈൎയ്യം.
സ്വാഹാ. *ind.* An exclamation used in making oblations of oiled butter to the gods. *s.* A personification of the preceding, as the wife of fire, and goddess presiding over burnt offerings.
സ്വാഹാദെവി, യുടെ. *s.* The wife of *Agni* or fire. അഗ്നിയുടെ ഭാൎയ്യ.
സ്വിൽ. *ind.* 1. A particle of questioning, (hey, what?) 2. an exclamation of doubt or surprize. 3. an expletive.
സ്വിന്നം, &c. *adj.* Fatigued, weary, weak, feeble. ത ളൎന്ന, ക്ഷീണമായുള്ള.
സ്വീകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abstraction, restraining the organs of sense and perception. 2. reception, acceptation.
സ്വീകരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To receive, to accept, to take, to admit, to adopt. 2. to use, to enjoy, to make a thing one's own.
സ്വീകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Reception, adoption, acceptance of a thing. 2. admission, the allowance of an argument. 3. enjoyment of any thing.
സ്വീകാൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Acceptableness, worthy of reception.
സ്വീൽകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Whistling, whistle. സ്വീ ൽകാരംചെയ്യുന്നു, To whistle.
സ്വെഛ, യുടെ. *s.* Wilfulness, following one's own will, purpose, desire, or inclination. സ്വെഛയായിരിക്കു ന്നു, To follow one's own purpose or inclination, to volunteer.
സ്വെഛാവൃത്തി, യുടെ. *s.* Following one's own purpose or inclination.
സ്വെദജം. *adj.* Engendered by heat and damp, as insects and worms. വിയൎപ്പിൽനിന്ന ഉണ്ടായത.
സ്വെദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Perspiration, sweat. വിയ ൎപ്പ. 2. warmth, heat. ചൂട. 3. warm vapour, steam. ആവി. *adj.* Warm, perspiring.
സ്വെദിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To perspire, to sweat. വിയൎക്കുന്നു.
സ്വെദിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. c.* To cause to perspire, or sweat.
സ്വെദിനി, യുടെ. *s.* An iron plate or pan used as a frying pan, &c.
സ്വൈരക്കെട, ിന്റെ. *s.* 1. Uneasiness, discomfort. 2. troublesomeness, teasing, tormenting with importunity.
സ്വൈരത, യുടെ. *s.* Independence, wilfulness.
സ്വൈരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A self-willed person, one uncontrolled. 2. a slow, lazy person. 3. one living at ease.
സ്വൈരം, &c. *adj.* 1. Self-willed, unrestrained. 2. slow, lazy. 3. healthy. *s.* 1. Following one's own inclination. 2. pleasure. 3. health. 4. ease, comfort. സ്വൈരം കെടുക്കുന്നു, To trouble, to tease, to weary with importunity. സ്വൈരംകൊടുക്കുന്നു, To leave at ease, to leave alone.
സ്വൈരി, യുടെ. *s.* One who is self-willed, uncontrolled, unrestrained.
സ്വൈരിണി, യുടെ. *s.* 1. An unchaste woman, an adultress. 2. a wanton woman. കാമചാരിണി.
സ്വൈരിത, യുടെ. *s.* Wilfulness, independence, freedom from control.
സ്വൊദരപൂരകൻ, ന്റെ. *s.* One who pampers his appetite, an epicure. തന്റെ വയറു പൊററുന്ന വൻ.
സ്വൊദരപൂരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Pampering the appetite. തന്റെ വയറുപൊററുക.

ഹ

ഹ. The thirty-third consonant of the Malayalim alphabet, corresponding to *H.*
ഹ. *ind.* 1. An expletive. പാദപൂരണം. 2. a vocative particle, (ho, hola!) 3. a term of rejection or disdain. 4. a particle of abuse or reproach.
ഹകാരം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of the letter ഹ.
ഹഞ്ജാ. *ind.* (In theatrical language,) a vocative particle used in calling to a female slave.
ഹഞ്ജെ. *ind.* (In theatrical language,) a vocative particle used in calling to a female slave. ചെടിയെ വിളി ക്കുക.
ഹട്ടചൊരകൻ, ന്റെ. *s.* A thief, one stealing at fairs and markets. ചന്തസ്ഥലത്ത മൊഷ്ടിക്കുന്നവൻ.
ഹട്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* A market, a moveable market, a fair. ചന്തസ്ഥലം.
ഹട്ടവിലാസിനി, യുടെ. *s.* 1. A sort of drug and perfume. 2. a whore. വെശ്യാ സ്ത്രീ.
ഹട്ടി, യുടെ. *s.* A petty market or fair. ചന്ത.
ഹഠം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Violence, force, rapine. ബലാ ല്ക്കാരം. 2. oppression. ഞെരുക്കം. 3. an aquatic plant, *Pis[illegible] stratiotes.*

ഹഠാത്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* Force, constraint, violence. ബലബന്ധം.

ഹഠാൽ. *ind.* With violence, force, violently, oppressively. ബലാല്ക്കാരമായി.

ഹണ്ഡെ. *ind.* An interjection of calling to a low female.

ഹഞ്ജെ. *ind.* A vocative particle to be addressed in theatrical language to a female of inferior rank. ചെടിയെ വിളിക്കുക.

ഹതകൻ, ന്റെ. *s.* A coward, a paltroon, a scoundrel. ഭീതൻ, ദുഷ്ടൻ.

ഹതൻ, ന്റെ. *s.* One who is hurt, struck or killed. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ.

ഹതം, &c. *adj.* 1. Disappointed. ഇച്ശാഭംഗം വന്ന. 2. multiplied, (in arithmetic.) കൂട്ടപ്പെട്ട. 3. struck, hurt, killed. ഹനിക്കപ്പെട്ട. 4. destroyed. നശിക്കപ്പെട്ട. *s.* Multiplication.

ഹതാശം, &c. *adj.* 1. Cruel, merciless. ദയയില്ലാത്ത. 2. desponding, despairing. ഇടിഞ്ഞ. 3. vile, wicked. ദുഷ്ടതയുള്ള. 4. barren. മച്ചിയുള്ള. 5. weak, powerless. ശക്തിയില്ലാത്ത.

ഹതി, യുടെ. *s.* Hurting, killing. കൊല്ലുക.

ഹത്യ, യുടെ. *s.* Killing, slaying, slaughter, murder, (used in composition only as, ബ്രാഹ്മഹത്യ, The murder of a *Brahman.* പിതൃഹത്യ, A parricide, or murder of a father.)

ഹത്യാശം, &c. *adj.* 1. Cruel, merciless. ക്രൂരമായുള്ള. 2. desponding, despairing. 3. vile, wicked. 4. barren. 5. weak, powerless.

ഹഥൻ, ന്റെ. *s.* A man dejected or in low spirits. മനസ്സിടിഞ്ഞവൻ.

ഹനൻ, ന്റെ. *s.* A killer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഹനനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaying, destroying. കുല. 2. injuring, hurting, striking. അടിക്കുക.

ഹനിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To kill, to slay, to destroy. കൊല്ലുന്നു. 2. to injure, to hurt, to strike, to smite. അടിക്കുന്നു.

ഹനു, വിന്റെ. *s.* 1. The jaw. താടിയെല്ലു. 2. a drug and perfume. 3. a weapon. ആയുധം. 4. sickness. രൊഗം. 5. death, dying. മരണം.

ഹനുചലനം, ത്തിന്റെ. *s.* Ruminating, chewing the cud. അയറുക.

ഹനൂമാൻ, ഹനൂമൻ, ഹനുമൻ, ന്റെ. *s.* The monkey chief HANUMAN, the son of ANJANI, by PAVANA or the wind, the friend, ally and spy of RÁMA in his invasion of *Ceylon,* since deified, and worshipped by the followers of VISHNU.

ഹന്ത. *ind.* 1. An inceptive particle. 2. an exclamation of grief (ah, alas!) കഷ്ടം. 3. of pity. 4. of pleasure. 5. of hurry or haste.

ഹന്തവ്യൻ, ന്റെ. *s.* One deserving of being put to death. കൊല്ലപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യൻ.

ഹന്താ, വിന്റെ. *s.* 1. A murderer, a slayer. കൊല്ലുന്നവൻ. 2. a measure of food, four times four double handfuls.

ഹന്തുകാമൻ, ന്റെ. *s.* One desirous of committing murder. കൊല്ലുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

ഹന്തൊക്തി, യുടെ. *s.* Tenderness, compassion. ദയ.

ഹന്നം, *adj.* Passed as ordure. ഒഴിഞ്ഞ.

ഹം. *ind.* 1. An interjection of wrath or anger. 2. an expression of courtesy or respect.

ഹംസൻ, ന്റെ. *s.* 1. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ. 2. VISHNU. വിഷ്ണു. 3. the sun. ആദിത്യൻ. 4. a liberal, or moderate prince, one not covetous nor ambitious.

ഹംസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A goose, a swan. അരയന്നം. 2. a particular *Mantra* or mystical or magical prayer. 3. a horse. കുതിര. 4. one of the vital airs. 5. envy, malice. അസൂയ. 6. (in composition) best, excellent. 7. preceding, before, in front.

ഹംസകം, ത്തിന്റെ. *s.* An ornament for the feet described as being made like a goose's foot. കാൽചിലമ്പ.

ഹംസകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* The hump on the shoulder of the *Indian* ox.

ഹംസനാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Cackling, the cry or noise of a goose.

ഹംസപാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion. ചായില്യം.

ഹംസരഥൻ, ന്റെ. *s.* BRAHMA, as having a swan for his vehicle.

ഹംഹൊ. *adj.* 1. An interjection of calling (ho, hola!) 2. a particle of haughtiness or arrogance. 3. an arrogantly interrogative particle.

ഹയഗ്രീവൻ, ന്റെ. *s.* A prince of the *Daityas,* who, during BRAHMA's sleep at the end of a *Calpa,* stole, it is said, the *Védas;* in the recovery of them, he was slain by VISHNU, after his descent as the *Matsya* or fish *Awatár.*

ഹയനം, ത്തിന്റെ. *s.* A covered carriage. മൂടുരഥം.

ഹയപുച്ഛി, യുടെ. *s.* A leguminous plant, *Glycine debilis.* പെരുങ്കാണം എന്ന മരുന്നു.

ഹയമാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* The plant termed *Nerium odorum.* കണവീരം.

ഹയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse. കുതിര. 2. the number seven. ഏഴ.

ഹയവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of CUBÉRA whose vehicle is the horse. കുബെരൻ. 2. the son of SURYA or the sun.

ഹയ്യംഗവീനം, ത്തിന്റെ. *s.* Fresh butter. പുതിയ വെണ്ണ.

ഹരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A rogue, a cheat. കള്ളൻ. 2. a person of reflexion. വിചാരമുള്ളവൻ. 3. SIVA. ശിഷ്യൻ. 4. a taker, a conveyer, a seizer. അപഹാരി.

ഹരണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Taking (either in a good or bad sense;) accepting, receiving, seizing, carrying off or away. 2. a special gift, as a nuptial gift, &c. സ്ത്രീധനം. 3. murder, killing. കൊല്ലുക. 4. the arm. കൈ.

ഹരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of SIVA. ശിവൻ. 2. *Agni* or fire. അഗ്നി. 3. an ass. കഴുത. 4. (in arithmetic) division.

ഹരബീജം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver. രസം.

ഹരം. *adj.* Expelling, delivering. counteracting.

ഹരവീൎയ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Quicksilver. രസം.

ഹരി, യുടെ. *s.* 1. VISHNU, or as considered to be the same deity, CRISHNA. വിഷ്ണു, കൃഷ്ണൻ. 2. YAMA. യമൻ. 3. air, wind. വായു. 4. INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 5. the moon. ചന്ദ്രൻ. 6. the sun. ആദിത്യൻ. 7. a lion. സിംഹം. 8. a ray of light. രശ്മി. 9. a horse. കുതിര. 10. a parrot. കിളി. 11. an ape. കുരങ്ങ. 12. a snake. സൎപ്പം. 13. a frog. തവള. 14. SIVA. ശിവൻ. 15. one of the nine *Warshas* into which the known continent is divided. 16. BRAHMA ബ്രഹ്മാവ. 17. fire. അഗ്നി. 18. green colour. പച്ചനിറം. 19. tawny, the colour. കപിലവൎണ്ണം. 20. a golden colour or yellow. പൊന്നിറം. 21. the *Cocila* or *Indian* cuckoo. കുയിൽ. 22. the twenty-second lunar asterism തിരുവൊണം. 23. the eighteenth lunar asterism. തൃക്കെട്ട. *adj.* 1. Green. പച്ച. 2. tawny. 3. yellow.

ഹരികൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief, a robber. കള്ളൻ. 2. a gambler. 3. a horse of a yellowish blue tint.

ഹരികെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of SIVA. ശിവൻ.

ഹരിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To cut off, to take away, to remove, to deduct. 2. to carry off, to usurp. 3. to expel, to deliver, to counteract evil effects.

ഹരിചന്ദനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A yellow or fragrant sort of sandal wood. ചെഞ്ചന്ദനം. 2. one of the trees of Paradise. 3. saffron. മഞ്ഞൾ. 4. moon light. നിലാവ. 5. the ferina of the lotus.

ഹരിണം ത്തിന്റെ. *s.* 1. A deer. മാൻ. 2. yellowish white, (the colour.) 3. white. വെളുപ്പനിറം. 4. a minor division of the world, supposed to be *Madagascar.*

ഹരിണി, യുടെ. *s.* 1. A doe. മാൻപെട. 2. a woman, one of the four kinds, the same as *Chitrine*, or female of the man termed *Mriga.* 3. a golden image. പൊൻബിംബം. 4. a form of metre, a variety of the class termed *Atyashti* or verse of four lines of 17 syllables each.

ഹരിതകം, ത്തിന്റെ. *s.* A potherb. ചീര, ഇലക്കറി.

ഹരിതമഞ്ജരി, യുടെ. *s.* *Indian* Acalypha, *Acalypha Indica.* കുപ്പമെനി.

ഹരിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The colour green. പച്ചില നിറം. 2. a lion. സിംഹം. *adj.* 1. Green, of a green colour. 2. grassy, verdant.

ഹരിത, യുടെ. *s.* 1. A quarter, region or point of the compass. ദിക്ക. 2. a kind of deer. മാൻ. 3. bent grass. 4. a woman of a tawny colour. കപിലനിറമുള്ളവൾ.

ഹരിതാലകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow orpiment. അരിതാരം. 2. the green pigeon. പച്ചപ്രാവ. 3. theatrical decoration, painting the person, &c.

ഹരിതാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Yellow orpiment. അരിതാരം.

ഹരിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A quarter or region, a point of the compass. ദിക്ക. 2. green, the colour. പച്ചിലനിറം. 3. a swift horse, or a horse of the sun. 4. kidney bean, *Phaseolus Mungo.* 5. a lion. സിംഹം. 6. the sun. ആദിത്യൻ.

ഹരിദശ്വൻ, ന്റെ. *s.* The sun. ആദിത്യൻ.

ഹരിദ്ര, യുടെ. *s.* Turmeric, either the plant or powdered root. മഞ്ഞൾ.

ഹരിദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ.

ഹരിദ്രവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wood turmeric. മരമഞ്ഞൾ. 2. the powder of the blossoms of the *Mesua ferrea.*

ഹരിദ്രാഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Yellow, the colour. മഞ്ഞൾനിറം. 2. zedoary, *Curcuma Zerumbet.* മഞ്ഞക്കൂവ. *adj.* Of a yellow colour.

ഹരിദ്രാരാഗം. *adj.* Fickle, capricious, unsteady, in affection or attachment, സ്ഥിരമില്ലാത്ത.

ഹരിദ്രു, വിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Curcuma zanthorhizon.*

ഹരിപ്രിയ, യുടെ. *s.* 1. LECSHMI the wife of VISHNU. ലക്ഷ്മി. 2. *tulasi* or basil. തുളസി. 3. the twelfth day of the lunar fortnight. ദ്വാദശി.

ഹരിമഞ്ജരി, യുടെ. *s.* The name of a plant.

ഹരിമന്ഥകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Chick pea, *Cicer arietinum.* കടലക്കാ. 2. a sort of kidney bean.

ഹരിന്മണി, യുടെ. *s.* An emerald. മരതകം.

ഹരിവാൻ, ന്റെ. *s.* A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ.

ഹരിവാല്യകം, ത്തിന്റെ. *s.* A perfume and drug, commonly *Elabálaca.* ഏലാവാല്യകം.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ, ന്റെ. *s.* A sovereign, the twenty-eighth of the solar dynasty in the second age, celebrated for his piety and liberality, and who on those accounts, it is said, was elevated with his subjects to heaven; having been insidiously induced by NÁREDA, to relate his actions, with unbecoming pride, he descended from *Swerga,* a stage at each sentence, till stopping in time, and doing homage to the gods, he was fixed with his capital in the mid-air.

ഹരിശ്ചന്ദ്രപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* The city of HARISCHANDRA.

ഹരിഹയൻ, ന്റെ. *s.* 1. A name of INDRA. ഇന്ദ്രൻ. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. SCANDA. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 4. GENÉSA. ഗണെശൻ.

ഹരീതകി, യുടെ. *s.* Yellow or chebulic myrobalan, (*Terminalia Chebula,*) seven varieties of this are distinguished. കടുക്കാ.

ഹരെണു, വിന്റെ. *s.* 1. A drug and perfume, commonly *Renuca.* അരെണുകം. 2. pulse, peas. വട്ടച്ചണായി.

ഹൎമ്മ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* A palace, a mansion, the habitation of a man of wealth or rank. മാളിക.

ഹൎയ്യക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A lion. സിംഹം. 2. CUBÉRA. കുബെരൻ.

ഹൎഷകം, &c. *adj.* Delighting, pleasing, delightful. സന്തൊഷകരം.

ഹൎഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A cause of pleasure, any thing which confers pleasure. സന്തൊഷിപ്പിക്കുക. 2. the fourteenth of the astronomical *Yógas.* 3. a morbid affection of the eyes. 4. pleasing, making happy, rejoicing, being happy. *adj.* Causing delight, delighting, delightful, pleasurable, pleasant. സന്തൊഷകരം.

ഹൎഷമാണം, &c. *adj.* Joyful, cheerful, happy. സന്തൊഷമുള്ള.

ഹൎഷം, ത്തിന്റെ. *s.* Joy, pleasure, delight, happiness. സന്തൊഷം. *adj.* Delightful, pleasing.

ഹൎഷശീലൻ, ന്റെ. *s.* One who is happy, glad, delighted. സന്തുഷ്ടൻ.

ഹൎഷിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To be pleased, delighted, to rejoice, to be happy, to be charmed.

ഹൎഷിതം, &c. *adj.* Rejoiced, pleased. സന്തൊഷമുള്ള.

ഹലധരൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA, as armed with a plough. ബലഭദ്രൻ.

ഹലഭൂതി, യുടെ. *s.* 1. Agriculture. കൃഷി. 2. a saint so named.

ഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* A plough. കലപ്പ.

ഹലാ. *ind.* A vocative particle addressed in theatrical language to a female friend.

ഹലായുധൻ, ന്റെ. *s.* A name of BALARÁMA, as armed with a plough. ബലഭദ്രൻ.

ഹലാഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of poison. വിഷം.

ഹലീ, യുടെ. *s.* 1. A name of BALADÉVA. ബലഭദ്രൻ. 2. a ploughman, a cultivator. കൃഷിക്കാരൻ. 3. a furrow. ഉഴവച്ചാൽ. 4. agriculture. കൃഷി.

ഹലിപ്രിയ, യുടെ. *s.* 1. A spirituous liquor. മദ്യം. 2. *Cadambu, Nauclea cadamba.* കടമ്പ.

ഹല്യം. *adj.* Ploughed, tilled. ഉഴുത.

ഹല്ല,ിന്റെ. *s.* A consonant.

ഹല്ലകം, ത്തിന്റെ. *s.* A red lotus. ചെന്താമരം.

ഹല്ലന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* Words which end in consonants.

ഹല്ലീഷം, ത്തിന്റെ. *s.* A dance performed by women in a circle. വട്ടക്കളി.

ഹവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sacrifice, oblation. യാഗം. 2. call, calling. വിളി. 3. order, command. നിയൊഗം. 4. challenging, defying. പൊൎക്കുവിളി.

ഹവിസ്സ,ിന്റെ. *s.* 1. Clarified butter. നെയി. 2. an intended oblation, the article to be so offered, usually clarified butter. ഹൊമിപ്പാനായിട്ട ഉണ്ടാക്കുന്ന ദ്രവ്യം.

ഹവ്യപാകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An offering dressed for the gods. 2. the vessel in which it is prepared.

ഹവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Clarified butter. നെയി. 2. fresh butter. വെണ്ണ. 3. an intended oblation.

ഹവ്യവാഹനൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. *Cártica.* കാൎത്തിക.

ഹസനം, ത്തിന്റെ. *s.* Laughter, laughing. ചിരി.

ഹസനി, യുടെ. *s.* A portable fire-place or pan. നെരിപ്പൊട, തീക്കലം.

ഹസന്തി, യുടെ. *s.* A portable furnace or fire pan. തീക്കലം, നെരിപ്പൊട.

ഹസന്തിക, യുടെ. *s.* A portable fire-place, or pan. നെരിപ്പൊട.

ഹസം, ത്തിന്റെ. *s.* Laughter, laughing, laugh. ചിരി.

ഹസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To laugh. ചിരിക്കുന്നു. 2. to laugh at, to ridicule. പരിഹസിക്കുന്നു.

ഹസിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A laugh, a smile. ചിരി. 2. the bow of CÁMA. കാമന്റെ വില്ല. *adj.* 1. Blown, budded, (as a flower.) വിടൎന്ന. 2. smiling, laughing. ചിരിക്കുന്ന.

ഹസ്തകടകം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet, worn at the wrist.

ഹസ്തതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The palm of the hand. ഉള്ളങ്കൈ.

ഹസ്തതാഡനം, ത്തിന്റെ. *s.* Striking with the hand. കൈകൊണ്ട അടിക്കുക.
ഹസ്തധാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Warding off a blow, stopping, resisting (in a conflict.) തടുക്കുക.
ഹസ്തമുഷ്ടി, യുടെ. *s.* The fist or closed hand. മുഷ്ടി.
ഹസ്തം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The hand. കൈ. 2. an elephant's trunk. തുമ്പികൈ. 3. the thirteenth lunar asterism designated by a hand and having five stars. ഹസ്തനക്ഷത്രം. 4. a head of hair, or abundance of hair. തലമുടി. 5. a cubit measured by the hand and arm, or from the elbow to the tip of the middle finger. മുഴം. 6. a bellows. തുരുത്തി.
ഹസ്തവാരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Resisting an assault, warding off a blow. കൈകൊണ്ട തടുക്കുക.
ഹസ്തസംജ്ഞ, യുടെ. *s.* Beckoning with the hand. കൈകൊണ്ട കാട്ടിപ്പറക.
ഹസ്തസൂത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A bracelet, one worn at the wrist.
ഹസ്തി, യുടെ. *s.* An elephant. ആന.
ഹസ്തിനഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of covered way, a raised place of earth or masonry covering the access to the gate of a city or fort.
ഹസ്തിനാപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* Ancient *Delhi*, the capital of YUDHISHTHIR, and his brethren, the remains of which still exist about 57 miles N. E. of the modern city, on the banks of the old channel of the *Ganges*.
ഹസ്തിനി, യുടെ. *s.* 1. A female elephant. പിടിയാന. 2. a female; one of the four kinds into which they are classed, and described as of low stature, corpulent habits, curly hair, dark complexion, libidinous appetite and furious passions. 3. a drug and perfume, also ഹട്ടവിലാസിനി.
ഹസ്തിപകൻ, ന്റെ. *s.* An elephant driver or keeper.
ഹസ്തിമദം, ത്തിന്റെ. *s.* The juice that exudes from the elephant's temples when in rut.
ഹസ്തിശാല, യുടെ. *s.* An elephant stall or stable. ആനക്കൂട.
ഹസ്തെകരണം, ത്തിന്റെ. *s.* Marriage. വിവാഹം.
ഹസ്ത്യം. *adj.* 1. Given with the hand. കൈകൊണ്ട കൊടുക്കപ്പെട്ട. 2. done with the hand, manual.
ഹസ്ത്യാരൊഹൻ, ന്റെ. *s.* An elephant rider or driver. ആനക്കാരൻ.
ഹസ്രം, &c. *adj.* Stupid, ignorant, foolish. മൂഢതയുള്ള.
ഹള. *ind.* (In theatrical language,) A vocative particle, addressed to a female friend.
ഹാ. 1. An interjection, of weariness. 2. of sorrow, pain. 3. an exclamation of pleasure, wonder and surprise. 4. a term of reproach, the word corresponds to ah, alas, oh, ha, &c.
ഹാകഷ്ടം. *interj.* Alas! ah! woe, expressing horror.
ഹാടകം, ത്തിന്റെ. *s.* Gold. പൊന്ന. *adj.* Golden, of gold, (as a weight or coin.)
ഹാനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Abandoning, relinquishing. വിടുക. 2. prowess, valour. ശൌൎയ്യം.
ഹാനി, യുടെ. *s.* 1. Loss, privation. നാശം. 2. detriment, damage, harm. 3. abandonment, relinquishment, quittance. 4. ruin. ഹാനിവരുത്തുന്നു, 1. To destroy, to ruin, to sustain loss. 2. to kill.
ഹായനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A year. സംവത്സരം. 2. a flame, a ray. ശൊഭ. 3. a sort of rice. ഒരുവകധാന്യം.
ഹാരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A thief. കള്ളൻ. 2. a rogue, a cheat. 3. a gambler. 4. a plunderer, a ravisher, one who carries off any thing. 5. (in arithmetic) a divisor.
ഹാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* (In arithmetic) Division, divisor.
ഹാരഭെദം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of garland of pearls.
ഹാരമദ്ധ്യഗം, ത്തിന്റെ. *s.* The central gem of a necklace. നടുനായകം.
ഹാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A string, or garland of pearls. മുത്തമാല. 2. war, battle. യുദ്ധം. 3. taking, conveying.
ഹാരി, യുടെ. *s.* 1. Defeat, discomfiture, either in war or gambling. തൊല്വി. 2. a traveller's progeny or family. 3. a pearl. മുത്ത. 4. one who takes or gets. *adj.* 1. Pleasant, agreeable, charming, handsome. 2. taking, getting.
ഹാരീതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The green or wood pigeon. ചുള്ളപ്രാവ. 2. roguery, cheating, fraud. വ്യാജം.
ഹാൎദ്ദം, ത്തിന്റെ. *s.* Affection, love, kindness. സ്നെഹം.
ഹാല, യുടെ. *s.* Wine, vinous or spirituous liquor. മദ്യം.
ഹാലൻ, ന്റെ. *s.* 1. BALARÁMA. ബലഭദ്രൻ. 2. a name of SÁLIWÁHANA.
ഹാലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wine, vinous or spirituous liquor. മദ്യം. 2. a plough. കലപ്പ.
ഹാലാഹലം, ത്തിന്റെ. *s.* A sort of poison. വിഷം.
ഹാലി, യുടെ. *s.* A wife's younger sister. ഭാൎയ്യയുടെ അനുജത്തി.
ഹാലികൻ, ന്റെ. *s.* A ploughman. ഉഴുന്നവൻ.
ഹാലികം, &c. *adj.* Belonging or relating to a plough, as a ploughman, cattle, &c.
ഹാവം, ത്തിന്റെ. *s.* Any feminine act of amorous pastime, or tending to excite amorous sensations, coquetry, blandishment, dalliance.
ഹാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Laugh, laughter, laughing. ചിരി. 2. a jest, a joke. 3. mimicry.

ഹാസ്തികൻ, ന്റെ. *s.* A rider on an elephant, an elephant driver. ആനക്കാരൻ.

ഹാസ്തികം, ത്തിന്റെ. *s.* A herd of elephants. ആനക്കൂട്ടം.

ഹാസ്തിനപുരം, ത്തിന്റെ. *s.* *Hastinapur*, ancient *Delhi*.

ഹാസ്തിപാദം. *adj.* Having a foot like an elephant, afflicted with elephantiasis. പെരുക്കാലുള്ള.

ഹാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A horse laugh, laughter, laughing, mirth. 2. ridicule, scorn. പരിഹാസം.

ഹാസ്യരസം, ത്തിന്റെ. *s.* The sensation or feeling of laughter. നിന്ദാഭാവം.

ഹാഹാ, വിന്റെ. *s.* GANDHARBA, a demi-god of an inferior order attendant on CUBÉRA and the other gods, and especially the chanter of their praises. *ind.* An interjection of surprise, mirth, or sorrow, grief or pain, alas! ha!

ഹി. *ind.* 1. Because, for, on account of. 2. assuredly, certainly (asseveration.) 3. indeed, surely (interrogation.) 4. a particle implying difference or distinction. 5. an expletive. 6. ah! alas! 7. an interjection of envy or contempt. 8. an interjection of hurry.

ഹിക്ക, യുടെ. *s.* Hiccough. എക്കിട്ടം.

ഹിംഗു, വിന്റെ. *s.* Assafœtida. പെരുങ്കായം.

ഹിംഗുനിൎയ്യാസം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Nimb* or margosa tree. വെപ്പമരം. 2. assafœtida (gum.) കായം.

ഹിംഗുലം, ത്തിന്റെ. *s.* Vermilion. ചായില്യം.

ഹിംഗുലി, യുടെ. *s.* The egg-plant, *Solanum melongena*. ചെറുവഴുതിന.

ഹിംഗുലു, വിന്റെ. *s.* Vermilion. ചായില്യം.

ഹിജ്ജുലം, ത്തിന്റെ. *s.* The name of a plant, *Hyjal*.

ഹിഡിംബ, യുടെ. *s.* A female *Rácshasa*.

ഹിഡിംബജിൽ, ത്തിന്റെ. *s.* BHÍMA, the second of the *Pandus*. ഭീമൻ.

ഹിഡിംബൻ, ന്റെ. *s.* A prince of the *Rácshasas* slain by *Bhíma*.

ഹിഡിംബാപതി, യുടെ. *s.* HANUMAN. ഹനുമാൻ.

ഹിഡിംബാരമണൻ, ന്റെ. *s.* HANUMAN, the monkey friend and ally of RÁMA. ഹനുമാൻ.

ഹിണ്ഡികൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ഹിണ്ഡീരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cuttle fish bone, considered to be the indurated foam of the sea. കടൽനാക്ക.

ഹിതൻ, ന്റെ. *s.* 1. A friend, an affectionate, kind person. ബന്ധു. 2. a worthy person.

ഹിതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Will, pleasure, wish. 2. acceptableness, pleasantness. *adj.* 1. Agreeable, acceptable, pleasant, delightful, fit, worthy, suitable. 2. friendly, affectionate, kind.

ഹിതവാദി, യുടെ. *s.* 1. A director, an adviser. 2. one giving good counsel, directing or advising what is right.

ഹിതാശംസ, യുടെ. *s.* Friendly or kind speech, or advice, speaking kindly. സന്തൊഷവാക്ക.

ഹിതൊക്തി, യുടെ. *s.* Compassion, clemency, tenderness. ആൎദ്രത.

ഹിതൊപദെശം, ത്തിന്റെ. *s.* Friendly or proper advice.

ഹിന്താലം, ത്തിന്റെ. *s.* The marshy date tree, *Phœnix* or *Elate paludosa*. ൟന്തപ്പന.

ഹിന്ദു, വിന്റെ. *s.* A *Hindu* or Indian.

ഹിന്ദൊളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. One of the *Rágas* or personified musical modes. ഒരു രാഗം. 2. a swing, a kind of palankeen. അന്ദൊളം.

ഹിമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Frost, ഉറച്ച മഞ്ഞ. 2. cold, dew. മഞ്ഞ. 3. sandal. ചന്ദനം. 4. the *Himalaya* mountains. *adj.* Cold, frigid. തണുത്ത.

ഹിമവാൻ, ന്റെ. *s.* The *Himalaya* range.

ഹിമവാലുക, യുടെ. *s.* Camphor. കൎപ്പൂരം.

ഹിമസംഹതി, യുടെ. *s.* Ice and snow. ഉറച്ച മഞ്ഞ.

ഹിമാദ്രി, യുടെ. *s.* The snowy range of mountains skirting the north of *India*, the *Imaus* or *Emodus*.

ഹിമാംശു, വിന്റെ. *s.* 1. The moon. ചന്ദ്രൻ. 2. camphor. കൎപ്പൂരം.

ഹിമാലയൻ, ന്റെ. *s.* The *Himala* or *Himalaya* range of mountains, which bounds *India* on the north and separates it from *Tartary*, the *Imaus* or *Emodus* of the ancients, giving rise to the *Ganges*, the *Indus*, and *Brahmaputra*, and many other considerable rivers; and containing elevations which have been calculated to exceed the *Cordilleras*: in mythology, the mountain is personified as the husband of *Ménaca* and the father of *Ganga* or the *Ganges* and DURGA or UMA in her descent as PÁRWATI, the mountain nymph to captivate SIVA and withdraw him from a course of ascetic austerities practised in those regions.

ഹിമാവതി, യുടെ. *s.* A medicinal sort of moon-plant, *Encyne panniculata*. മലയെരിമ എന്നൊരു മരുന്ന.

ഹിംസ, യുടെ. *s.* 1. Injury, mischief, &c. it is usually distinguished as of three sorts, mental (as malice,) verbal, (as abuse,) personal, (as striking, beating, wounding, &c.) 2. slaughter, killing, slaying, murder. കുല.

ഹിംസാകൎമ്മം, ത്തിന്റെ. *s.* Incantation to destroy,

or the practice of malice, or employment of magical texts for malevolent and injurious purposes.

ഹിംസാലു. *adj.* Mischievous, hurtful.

ഹിംസാലുകൻ, ന്റെ. *s.* A mischievous or savage dog. കടിക്കുന്ന നാ.

ഹിംസാശീലൻ, ന്റെ. *s.* 1. A mischievous, injurious person. 2. a murderer.

ഹിംസിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To injure. 2. to kill, to murder. കൊല്ലുന്നു.

ഹിംസീരൻ, ന്റെ. *s.* 1. A tiger. കടുവാ. 2. a wretch, a villain.

ഹിംസ്രകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A beast of prey. കാട്ടുമൃഗം. 2. a murderer. കൊല്ലുന്നവൻ.

ഹിംസ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A beast of prey. കാട്ടുമൃഗം. *adj.* 1. Mischievous, hurtful, injurious. 2. murderous. 3. formidable, terrible. 4. fierce, savage.

ഹിരണ്മയം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the *Wershas* or divisions of the continent, the part between the mountainous ranges of *Swéta* and *Sringaván. adj.* Made of gold, golden. സ്വൎണ്ണമയം.

ഹിരണ്യഗൎഭൻ, ന്റെ. *s.* A name of BRAHMA. ബ്രഹ്മാ.

ഹിരണ്യഗൎഭം, ത്തിന്റെ. *s.* A ceremony of being born of, or passing through a golden cow, performed by the Rajah of Travancore. ഹിരണ്യഗൎഭം കഴിക്കുന്നു, To perform such ceremony.

ഹിരണ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. പൊന്ന. 2. either of the precious metals, crude bullion, unwrought gold or silver. 3. wealth, property. സമ്പത്ത. 4. imperishable matter, that which is eternal. 5. silver, crude, or wrought. വെള്ളി. 6. thing, substance. വസ്തു.

ഹിരണ്യരെതസ്, ിന്റെ. *s.* 1. Fire. അഗ്നി. 2. the sun. ആദിത്യൻ. 3. SIVA. ശിവൻ.

ഹിരണ്യവാഹു, വിന്റെ. *s.* The river *Sone.*

ഹിരുൿ. *ind.* 1. Without, except. ഒഴികെ. 2. in the midst of, among. ഇടയിൽ. 3. near. സമീപെ.

ഹിലമൊചിക, യുടെ. *s.* A potherb, *Hingtsha repens.* കാനക വാഴ.

ഹിഹി. *ind.* An interjection of surprise or merriment.

ഹീ. *ind.* 1. An exclamation or interjection of surprise. 2. of fatigue or dispondence. 3. of sorrow. 4. a particle implying cause, (therefore, so.)

ഹീനജാതി, യുടെ. *s.* A low caste. *adj.* Outcast, vile, degraded.

ഹീനത, യുടെ. *s.* 1. Defect, deficiency. 2. baseness, vileness, meanness, lowness, degradation, contempt.

ഹീനൻ, ന്റെ. *s.* A low, mean, base, vile, degraded, ignoble person.

ഹീനമാക്കുന്നു, ക്കി, വാൻ. *v. a.* To debase, to degrade, to despise.

ഹീനം, &c. *adj.* 1. Deficient, defective. 2. blameable, vile, bad. 3. ignoble, mean. 4. left, abandoned, quitted. 5. worn, wasted, decayed. 6. weak.

ഹീനാംഗം, &c. *adj.* Crippled, maimed, defective. ഊനമുള്ള.

ഹീര, യുടെ. *s.* The goddess LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ഹീരൻ, ന്റെ. *s.* 1. SIVA. ശിവൻ. 2. a snake. പാമ്പ. 3. a lion. സിംഹം.

ഹീരം, ത്തിന്റെ. *s.* A diamond. വൈരക്കല്ല.

ഹീരാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* INDRA's thunderbolt. വജ്രായുധം.

ഹീഹീ. *ind.* 1. The interjection of surprise (ah, ha.) 2. an interjection of laughter, (hee, hee!)

ഹുതഭുൿ, ിന്റെ. *s.* 1. *Agni* or fire. അഗ്നി. 2. Ceylon lead-wort. കൊടുവെലി.

ഹുതഭുൿപ്രിയ, യുടെ. *s.* The wife of *Agni* or fire. അഗ്നിയുടെ ഭാൎയ്യ.

ഹുതം. *adj.* 1. Offered with fire, burnt as an oblation. ഹൊമിക്കപ്പെട്ട. 2. called, invoked. വിളിക്കപ്പെട്ട.

ഹുത, യുടെ. *s.* Calling, invocation. വിളിക്കുക.

ഹുതാഗ്നി, യുടെ. *s.* Sacrificial fire. ഹൊമിക്കപ്പെട്ട അഗ്നി.

ഹുതാശനൻ, ന്റെ. *s.* 1. Fire or its deity. അഗ്നി. 2. Ceylon lead-wort. കൊടുവെലി.

ഹും. *ind.* 1. An interjection of remembering, (ah, ha!) 2. of repulse, reproach or displeasure, (away.) 3. interrogation (hey?) 4. assent (yes.) 5. doubt. 6. a mystical syllable of frequent occurrence in incantations.

ഹുങ്ക, ിന്റെ. *s.* 1. Strength, power. 2. pride, haughtiness, arrogance.

ഹുങ്കാരം, ത്തിന്റെ. *s.* A roar, a loud noise.

ഹുങ്കൃതി, യുടെ. *s.* A roar, a loud noise.

ഹ്രു. *ind.* An interjection of calling, of contempt, of pride, and of grief or weeping.

ഹ്രുതി, യുടെ. *s.* 1. Call, calling. വിളിക്കുക. 2. calling to in defiance, challenge.

ഹ്രൂം. *ind.* 1. A particle of doubt or consideration (humph, ha.) 2. an interrogatory particle (hey, indeed.) 3. a particle of assent, (yes, well, so be it, amen.) 4. an interjection, of anger. 5. of fear. 6. of reproach. 7. of aversion, repulse, or dislike, &c. 8. a magical or mystical monosyllable.

ഹൂഹൂ, വിന്റെ. *s.* A *Gandharba*, or chorister of heaven. ദെവഗായകൻ.

ഹ്രീണിയ, യുടെ. *s.* 1. Censure, reproach. നിന്ദ. 2. shame, bashfulness. ലജ്ജ.

ഹൃത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. The heart. 2. the mind, the seat or faculty of thought or feeling.

ഹൃദയകമലം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heart. ഹൃദയം. 2. the seat or faculty of thought and feeling.

ഹൃദയംഗമം. *adj.* 1. Apposite and proper (as speech). യുക്തമായുള്ള. 2. affecting, touching. ഉള്ളിൽ പറ്റുന്നു.

ഹൃദയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The heart. 2. the mind, the seat or faculty of thought or feeling.

ഹൃദയവാൻ, ന്റെ. *s.* A good hearted, kind, humane person.

ഹൃദയസ്ഥപ്രകാശനം, ത്തിന്റെ. *s.* A hint, or sign, an indication of sentiment by gesture, &c. ആംഗികം.

ഹൃദയസ്ഥാനം, ത്തിന്റെ. *s.* The breast, the chest.

ഹൃദയാലു. *adj.* Good hearted, kind, humane.

ഹൃദയി, യുടെ. *s.* A kind hearted person.

ഹൃദ്യം, &c. *adj.* 1. Dear, beloved, cherished, desired. പ്രിയമുള്ള. 2. grateful, pleasant, agreeable. 3. produced in or from the heart. 4. affectionate, kind.

ഹൃദ്രൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Heart burn. നെഞ്ചെരിച്ചിൽ. 2. any disease of the heart. ഹൃദയത്തിലെ രൊഗം.

ഹൃഷിതം, &c. *adj.* 1. Astonished, surprised. അതിശയിക്കപ്പെട്ട. 2. pleased, delighted. സന്തുഷ്ടം, സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ട. 3. exquisitely delighted, having the hair of the body erect with pleasure. 4. disappointed, balked, deceived. 5. bent, bowed. വളഞ്ഞ. 6. armed, accoutred. കൊപ്പിട്ട.

ഹൃഷീകം, ത്തിന്റെ. *s.* Any organ of sense. ഇന്ദ്രിയം.

ഹൃഷീകെശൻ, ന്റെ. *s.* A name of VISHNU or CRISHNA. വിഷ്ണു.

ഹൃഷ്ടൻ, ന്റെ. *s.* One who is pleased, glad, delighted. സന്തൊഷിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ഹൃഷ്ടമാനസൻ, ന്റെ. *s.* One who is happy, glad, delighted. സന്തുഷ്ടൻ.

ഹൃഷ്ടമാനസം, ത്തിന്റെ. *s.* Gladness, delight, pleasure, happiness. സന്തുഷ്ടി.

ഹൃഷ്ടം, ത്തിന്റെ. *s.* Delight, gladness, pleasure. സന്തൊഷം. *adj.* 1. Pleased, glad, delighted. 2. laughing, smiling. ചിരിക്കുന്ന. 3. having the hair of the body erect with pleasure. 4. surprised, astonished. 5. disappointed.

ഹൃഷ്ടി, യുടെ. *s.* 1. Delight, gladness, pleasure, happiness. സന്തൊഷം. 2. pride, arrogance. ഡംഭം.

ഹെ. *ind.* 1. A vocative particle. 2. a particle of calling out to, or challenging. 3. an interjection expressing envy or malice.

ഹെതി, യുടെ. *s.* 1. A weapon. ആയുധം. 2. a ray of the sun. ആദിത്യരശ്മി. 3. a flame. അഗ്നിജ്വാല.

ഹെതു, വിന്റെ. *s.* 1. Cause, origin, reason, motive. 2. means.

ഹെതുകം, ത്തിന്റെ. *s.* An active cause, an instrument or agent. കാരണം. *adj.* 1. Causal, instrumental. 2. relating or belonging to the cause or motive.

ഹെതുത, യുടെ. *s.* Causation, cause, causativeness, the abstract existence of cause or motive.

ഹെതുഭൂതൻ, ന്റെ. *s.* An author, an originator.

ഹെതുവായിട്ട. *postpos.* On account of, because of, by reason of, in consequence of, for the sake of.

ഹെതുസപ്തമി, യുടെ. *s.* A causal form of the ablative case.

ഹെത്വന്തരെണ. *postpos.* See ഹെതുവായിട്ട.

ഹെമകൂടം, ത്തിന്റെ. *s.* One of the ranges of mountains dividing the known continent into nine *Wershas*; this range is the second south of *Ilávritha* or the central division, and is immediately to the north of the *Himalaya*, forming with it the boundaries of the *Cinara Versha*.

ഹെമദുഗ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* The glomerous fig tree, *Ficus glomerata*. അത്തി.

ഹെമന്തകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* The cold season, winter. ശീതകാലം.

ഹെമന്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The cold season, winter. ശീതകാലം.

ഹെമന്തത്തു, വിന്റെ. *s.* The cold season. ശീതകാലം.

ഹെമപുഷ്പകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Asoca* tree. അശൊകവൃക്ഷം. 2. the *Champaca* tree. ചെമ്പകം.

ഹെമപുഷ്പം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The *Asoca* tree. 2. the *China* rose, the flower.

ഹെമപുഷ്പിക, യുടെ. *s.* 1. The *Champaca* tree, *Michelia Champaca*. ചെമ്പകം. 2. yellow jasmine. ചെങ്കുറുമൊഴി.

ഹെമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Gold. പൊന്ന. 2. compulsion, force, violence, order.

ഹെമാംഗൻ, ന്റെ. *s.* 1. GARUDA. ഗരുഡൻ. 2. BRAHMA. ബ്രഹ്മാവ.

ഹെമാദ്രി, യുടെ. *s.* The mountain *Meru*.

ഹെമാവ,ിന്റെ. *s.* 1. Gold. സ്വൎണ്ണം. 2. an *Apsara* or courtesan of INDRA's heaven. 3. a handsome woman. സുമുഖി.

ഹെമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To compel, to force, to order.

ഹെയം. *adj.* To be left, to be abandoned. ത്യാജ്യം.

ഹെരംബൻ, ന്റെ. *s.* 1. GENÉSA. ഗണെശൻ. 2. a buffalo. പൊത്ത. 3. a hero inflated with his own valour and prowess. ഡംഭമുള്ള യൊദ്ധാവ.

ഹെല, യുടെ. *s.* 1. Wanton dalliance, lascivious endearment. ശൃംഗാരചെഷ്ട. 2. disrespect, contempt. നിന്ദ.

ഹെലനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Disrespect, disregard, contempt. കുത്സ. 2. dalliance, wantoning. ശൃംഗാരം.

ഹെലി, യുടെ. *s.* 1. The sun. ആദിത്യൻ. 2. dalliance, wanton sport. വിലാസം.

ഹെഷ, യുടെ. *s.* Neighing, (as a horse, or braying, as an ass.) കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹെഷാരവം, ത്തിന്റെ. *s.* The whinny or neighing of a horse. കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹെഷി, യുടെ. *s.* A horse. കുതിര.

ഹെഹെ. *ind.* 1. A particle of addressing, a vocative particle. 2. an interjection of calling aloud.

ഹൈ. *ind.* 1. A vocative particle. 2. an interjection of calling.

ഹൈമനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The winter season. ശീതകാലം. 2. the month *Márgasirsha. adj.* 1. Cold, wintry. 2. growing in winter. 3. suitable to winter.

ഹൈമം, ത്തിന്റെ. *s.* Hoar frost. മഞ്ഞ. *adj.* 1. Golden. 2. cold, frigid, freezing.

ഹൈമവതം, ത്തിന്റെ. *s. Bharata Wersha* or *India.*

ഹൈമവതി, യുടെ. *s.* 1. PÁRWATI. പാൎവ്വതി. 2. Chebulic myrobalan. കടുക്കാ. 3. a white kind of orris root. വെളുത്ത വയമ്പ. 4. a medicinal kind of moon plant. മലയെരിമ.

ഹൈയംഗവീനം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Clarified butter prepared a day before it is used. നൈ. 2. fresh butter. പുതുവെണ്ണ.

ഹൊ. *ind.* 1. A vocative particle. 2. an interjection of calling out to or challenging.

ഹൊതാ, വിന്റെ. *s.* A priest who presides at a sacrifice and recites the prayers of the *Rig Véda*; one conversant with that *Véda.*

ഹൊത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An article intended or fit for off ering with fire, generally clarified butter. 2. burnt offering, oblation with fire.

ഹൊത്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* A pl ace where oblations are offered. ഹൊമിക്കുന്നസ്ഥലം.

ഹൊമകുണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* A hole in the ground or an altar, for receiving the fire for an oblation. ഹൊമിപ്പാനുള്ളകുഴി.

ഹൊമദ്രവ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Clarified butter, or any thing offered in sacrifice. ഹൊമിപ്പാനുള്ളവസ്തു.

ഹൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* A burnt offering, the casting of clarified butter, &c. into the sacred fire as an offering to the gods, accompanied with prayers or invocations according to the object of the sacrifice.

ഹൊമാഗ്നി, യുടെ. *s.* Sacrificial fire.

ഹൊമി, യുടെ. *s.* The offerer of an oblation. ഹൊമിക്കുന്നവൻ.

ഹൊമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To sacrifice, to offer in sacrifice.

ഹൊര, യുടെ. *s.* 1. The rising of a sign of the zodiac. 2. part of the duration of a sign, the twenty-fourth part of a day, an hour. 3. a mark, a line. 4. science or work in science, probably on astrology.

ഹൊഹൌ. *ind.* 1. An interjection of calling. 2. an exclamation of challenging or defiance.

ഹൌ. *ind.* 1. An interjection of defiance or challenging. 2. a vocative particle.

ഹ്യ. *ind.* Yesterday. ഇന്നലെ.

ഹ്രദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A deep lake, a large or deep piece of water. കയം. 2. a ray of light. രശ്മി.

ഹ്രദിനി, യുടെ. *s.* 1. A river in general. നദി. 2. lightning. മിന്നൽ.

ഹ്രസിമാ, വിന്റെ. *s.* Smallness, shortness. നീളക്കുറവ.

ഹ്രസിഷ്ഠം. *adj.* Very short or small. എറ്റംനീളംകുറഞ്ഞ.

ഹ്രസ്വഗവെധുക, യുടെ. *s.* The name of a plant, *Hedysarum lagopodioides.* ആനക്കുറുന്തൊട്ടി.

ഹ്രസ്വതമം, &c. *adj.* Very short or small. എറ്റംനീളംകുറഞ്ഞ.

ഹ്രസ്വൻ, ന്റെ. *s.* A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഹ്രസ്വം, &c. *adj.* 1. Short, low in stature. പൊക്കമില്ലാത്ത, നീളമില്ലാത്ത. 2. short as a vowel. ദീൎഘമില്ലാത്ത.

ഹ്രസ്വശാഖ, യുടെ. *s.* 1. A small tree, one with small branches and roots. ചെറുതായ കൊമ്പും വിട്ടവെരും ഉള്ളവൃക്ഷം. 2. a bush, a shrub.

ഹ്രസ്വാംഗൻ, ന്റെ. *s.* A dwarf. മുണ്ടൻ.

ഹ്രസ്വാംഗം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A medicinal root, com-

monly *Jívaca.* ജീവകം. 2. a plant, *Periploca tunicata,* one of the eight principal medicaments of the *Hindus.* തിരുനാമപ്പാല.

ഹ്രാദി. *adj.* Sounding, making a sound or noise. ശബ്ദിക്കുന്ന.

ഹ്രാദിനി, യുടെ. *s.* 1. Lightning. മിന്നൽപിണർ. 2. Indra's thunderbolt. വജ്രായുധം. 3. the olibanum tree. ശല്ലകി. 4. a river in general. നദി.

ഹ്രാസം, ത്തിന്റെ. *s.* Sound, noise. ശബ്ദം.

ഹ്രീ, യുടെ. *s.* Shame, bashfulness, modesty. ലജ്ജ.

ഹ്രീക, യുടെ. *s.* 1. Modesty, shame. ലജ്ജ. 2. fear, terror. ഭീതി.

ഹ്രീകു. *adj.* Modest, ashamed. ലജ്ജയുള്ള. *s.* 1. Lac. അരക്ക. 2. tin. വെള്ളീയം.

ഹ്രീണൻ, ന്റെ. *s.* One who is ashamed, modest, bashful. ലജ്ജയുള്ളവൻ.

ഹ്രീണം, &c. *adj.* Ashamed.

ഹ്രീണിയ, യുടെ. *s.* 1. Censure, blame. ആക്ഷെപം. 2. shame. ലജ്ജ.

ഹ്രീതം, &c. *adj.* Ashamed, bashful, modest. ലജ്ജിക്കപ്പെട്ട.

ഹ്രീബെരം, ത്തിന്റെ. *s.* A drug and perfume, commonly *Bála.* ഇരുവെലി.

ഹ്രീള, യുടെ. *s.* Shame, bashfulness. ലജ്ജ.

ഹ്രെഷ, യുടെ. *s.* The neighing of a horse or ass, &c. കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹ്രെഷിതം, ത്തിന്റെ. *s.* The neighing of a horse. കുതിരക്കരച്ചിൽ.

ഹ്ലാദം, ത്തിന്റെ. *s.* Pleasure, joy. സന്തൊഷം.

ഹ്ലാദിനി, യുടെ. *s.* The olibanum tree. ശല്ലകി.

ക്ഷ

ക്ഷ. The thirty-fourth consonant in the Malayalim alphabet corresponding to *Csha* or *Ksha.*

ക്ഷണതു, വിന്റെ. *s.* A wound or sore, an ulcer. മുറിവ, വ്രണം.

ക്ഷണദ, യുടെ. *s.* Night. രാത്രി.

ക്ഷണദൻ, ന്റെ. *s.* An astrologer. ജ്യോതിഷക്കാരൻ.

ക്ഷണദം, ത്തിന്റെ. *s.* Water. വെള്ളം.

ക്ഷണനം, ത്തിന്റെ. *s.* Killing, slaughter, destruction. സംഹാരം.

ക്ഷണപ്രഭ, യുടെ. *s.* Lightning. മിന്നൽപിണർ.

ക്ഷണമാത്രം. *ind.* A moment, a minute.

ക്ഷണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A measure of time equal to thirty *Calas* or four minutes. 2. an instant, or moment of time. 3. a festival. ഉത്സവം. 4. vacation from work, state of being unemployed, leisure, opportunity. അവസരം. 5. an invitation to a festival, &c.

ക്ഷണിത, യുടെ. *s.* Lightning. മിന്നൽ.

ക്ഷണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To invite to a feast, or festival, to call.

ക്ഷതജം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Blood. രക്തം. 2. puss, matter. ചലം.

ക്ഷതം, ത്തിന്റെ. *s.* A wound, a sore, a hurt. വ്രണം. *adj.* Broken, rent, torn, wounded, &c. മുറിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷതവ്രതൻ, ന്റെ. *s.* A violator of a vow or religious engagements, an excommunicated person. ഭ്രഷ്ടൻ.

ക്ഷത്താ, വിന്റെ. *s.* 1. A charioteer, a coachman. തെർനടത്തുന്നവൻ. 2. a door keeper, a porter. വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ. 3. the son of a *Súdra* by a *Cshetriya* woman. ക്ഷത്രിയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 4. the son of a *Súdra* man and *Vaisya* woman. വൈശ്യയിൽ ശൂദ്രനുല്പാദിച്ച പുത്രൻ. 5. a name of Brahma. ബ്രഹ്മാവ.

ക്ഷത്രിയ, യുടെ. *s.* A woman of the *Cshetriya* tribe.

ക്ഷത്രിയൻ, ന്റെ. *s.* A *Cshetriya* or man of the second or military and regal tribe.

ക്ഷത്രിയവംശം, ത്തിന്റെ. *s.* The *Cshetriya* tribe.

ക്ഷത്രിയസമൂഹം, ത്തിന്റെ. *s.* A number of *Cshetriyas* or men of the military tribe.

ക്ഷത്രിയാണി, യുടെ. *s.* A *Cshetriya* woman.

ക്ഷത്രിയി, യുടെ. *s.* The wife of a *Cshetriya.*

ക്ഷന്താ, വിന്റെ. *s.* A patient or resigned man.

ക്ഷപ, യുടെ. *s.* 1. Night. രാത്രി. 2. a plant. കരിന്തുമ്പ.

ക്ഷപണകൻ, ന്റെ. *s.* A *Buddha,* one of the chiefs or leaders of a heretical sect.

ക്ഷപണൻ, ന്റെ. *s.* 1. A shameless, impudent fellow. 2. a *Jaina,* a follower of the shameless sect or *Jaina* system.

ക്ഷപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Killing, slaying. കുല. 2. destruction. നാശം. *adj.* Shameless, impudent.

ക്ഷപാകരൻ, ന്റെ. *s.* The moon. ചന്ദ്രൻ.

ക്ഷപിതം, &c. *adj.* Killed, destroyed. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷമ, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. patience, forbearance, suffering, endurance. സഹനം. 3. pardon, forgiveness.

ക്ഷമൻ, ന്റെ. *s.* 1. An able man. സമൎത്ഥൻ, ശക്തൻ. 2. a kind, benevolent man.

ക്ഷമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Ability, adequateness. ശക്തി,

സാമൎത്ഥ്യം. 2. propriety, fitness. യൊഗ്യത. 3. benevolence. ഹിതം. *adj.* 1. Patient, resigned, enduring. 2. able, adequate. 3. benevolent, friendly.

ക്ഷമാദെവി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ക്ഷമാബലം, ത്തിന്റെ. *s.* Great patience.

ക്ഷമാവരൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവു.

ക്ഷമാവാൻ, ന്റെ. *s.* One who is patient, resigned, benevolent, kind, friendly.

ക്ഷമാശക്തി, യുടെ. *s.* Great patience or forbearance.

ക്ഷമി, യുടെ. *s.* A patient man.

ക്ഷമിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To bear, to suffer, to endure. 2. to bear with, to spare. 3. to pardon, to forgive, to absolve.

ക്ഷമിതാ, വിന്റെ. *s.* A patient, enduring man.

ക്ഷയഥു, വിന്റെ. *s.* Cough, consumption. യക്ഷ്മാവു.

ക്ഷയപക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The decrease or wane of the moon.

ക്ഷയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Loss, waste, destruction, removal, &c. 2. decrease. 3. a destruction of the universe. പ്രളയം. 4. a house, an abode. ഭവനം. 5. consumption, emaciation. 6. sickness in general.

ക്ഷയരൊഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Consumption, *Phthisis, pulmonalis.*

ക്ഷയരൊഗി, യുടെ. *s.* A consumptive man.

ക്ഷയവൃദ്ധി, യുടെ. *s.* Profit and loss, decrease and increase. കുറച്ചിലും കൂടുതലും.

ക്ഷയിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* To waste away, to diminish, to disappear, to wane, to decrease, to decay, to be destroyed, wasted, decreased.

ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To waste, to destroy, to decrease.

ക്ഷരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. a cloud. മെഘം.

ക്ഷവഥു, വിന്റെ. *s.* 1. Cough, catarrh. ചുമ. 2. sneezing. തുമ്മൽ. 3. irritation of the throat, sore throat. തൊണ്ടപ്പുഴപ്പു, ഒച്ചയടപ്പു.

ക്ഷവം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sneezing. തുമ്മൽ. 2. cough, catarrh. ചുമ. 3. a species of mustard, *Sinapis dichotoma.* (Rox.) കറുത്തകടുക.

ക്ഷാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A military quality, also hatred, anger. ക്രൊധം.

ക്ഷാന്തം, &c. *adj.* Patient, forbearing, enduring. സഹിക്കുന്ന.

ക്ഷാന്തി, യുടെ. *s.* Patience, endurance, forbearance, suffering, bearing. ക്ഷമ, സഹനം.

ക്ഷാന്തു. *adj.* Patient, enduring, forbearing. ക്ഷമിക്കുന്ന.

ക്ഷാമകാലം, ത്തിന്റെ. *s.* Famine, a time of scarcity. ദുൎഭിക്ഷകാലം.

ക്ഷാമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Scarcity, famine. ദുൎഭിക്ഷം. 2. weakness, infirmity. ക്ഷീണം. 3. slenderness, thinness, emaciation. ക്ഷയം. *adj.* 1. Scarce. 2. slender, thin, emaciated. 3. weak, infirm.

ക്ഷാമാസ്യം, ത്തിന്റെ. *s.* Improper regimen, diet, &c. contra-indicated in disease. അപഥ്യം.

ക്ഷാരകം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A blossom or young flower bud. പൂമൊട്ട. 2. a cage or basket for birds or fishes. കൂട. 3. juice, essence. ചാറ, രസം.

ക്ഷാരദ്രു, വിന്റെ. *s.* The name of a tree, commonly *Ghantápádali.* ഘണ്ടാപാടലി.

ക്ഷാരൻ, ന്റെ. *s.* A rogue, a cheat. ചതിയൻ.

ക്ഷാരമദ്ധ്യ, യുടെ. *s.* The name of a shrub, *Achyranthes aspera;* also അപാമാൎഗ്ഗം: its alkaline ashes make it useful in washing clothes. വലിയകടലാടി.

ക്ഷാരമൃത്തിക, യുടെ. *s.* Saline soil. ഉവർമണ്ണ.

ക്ഷാരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Salt. ഉപ്പ. 2. ashes. ചാമ്പൽ. 3. glass. കുരുട്ടുകല്ല. 4. juice, essence. സാരം, ചാറ. 5. molasses, treacle. നീർ. 6. borax, borate of soda. പൊങ്കാരം. 7. alkali, either soda or potash. കാരം. ക്ഷാരംവെക്കുന്നു, To apply plasters to sores, &c.

ക്ഷാരിക, യുടെ. *s.* Hunger. വിശപ്പ.

ക്ഷാരിതം, &c. *adj.* 1. Guilty. കുറ്റമുള്ള. 2. calumniated, falsely accused, especially of adultery. അപകീൎത്തിപ്പെട്ട. 3. distilled from saline matter, strained through alkaline ashes. വാറ്റപ്പെട്ട.

ക്ഷാളനം, ത്തിന്റെ. *s.* Washing, cleansing, cleaning. കഴുകുക.

ക്ഷാളിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* To wash, to clean, to clear, to cleanse. കഴുകുന്നു.

ക്ഷാളിതം, &c. *adj.* Washed, cleaned, cleansed. കഴുകപ്പെട്ട.

ക്ഷിതി, യുടെ. *s.* 1. The earth. ഭൂമി. 2. an abode, a dwelling, a house. ഭവനം. 3. loss, destruction, wane. നാശം. 4. the period of the destruction of the universe. പ്രളയകാലം.

ക്ഷിതികണം, ത്തിന്റെ. *s.* Dust. പൂഴി.

ക്ഷിതിവദ്ധനം, ത്തിന്റെ. *s.* A corpse. ശവം.

ക്ഷിപകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A warrior, fighter. ശൂരഭടൻ. 2. a thrower.

ക്ഷിപണം, ത്തിന്റെ. *s.* Sending, dismissing, throwing, casting, &c. അയക്കുക, എറിയുക.

ക്ഷിപണി, യുടെ. *s.* 1. A missible weapon. അമ്പ. 2. an oar. തണ്ട.

ക്ഷിഷ്ണു *adj.* 1. Obstructive, throwing obstacles in the way. മുടക്കുന്ന. 2. calumniating, despising.

ക്ഷിപ്തം, &c. *adj.* Thrown, cast, sent, dismissed. വിടപ്പെട്ട, അയക്കപ്പെട്ട.

ക്ഷിപ്രതമം. *adj.* Very quick, very swift. ഏറ്റവും വെഗം.

ക്ഷിപ്രം. *adj.* Quick, swift. *adv.* Quickly, swiftly; quick, swift. വെഗം.

ക്ഷിയ, യുടെ. *s.* Loss, waste, destruction. നാശം.

ക്ഷീജനം, ത്തിന്റെ. *s.* The whistling of hollow reeds or bamboos.

ക്ഷീണത, യുടെ. *s.* 1. Weakness, feebleness. 2. slenderness, thinness, emaciation. 3. fatigue. തളൎച്ച.

ക്ഷീണം, &c. *adj.* 1. Weak, feeble. തളൎച്ചയുള്ള. 2. thin, emaciated, slender.

ക്ഷീണിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To be weak, to be or become feeble. 2. to waste, to be emaciated.

ക്ഷീബൻ, ന്റെ. *s.* One who is intoxicated, drunk. പാനമത്തൻ.

ക്ഷീരകണ്ഠൻ, ന്റെ. *s.* An infant, a young child. ശിശു.

ക്ഷീരകാകൊളി, യുടെ. *s.* A drug, and one of the eight principal medicaments of the *Hindus.*

ക്ഷീരജം, ത്തിന്റെ. *s.* Coagulated or curdled milk. തയിര.

ക്ഷീരദലം, ത്തിന്റെ. *s.* Gigantic swallow-wort, *Asclepias Gigantea.* എരിക്ക.

ക്ഷീരനീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Embracing, embrace. ആലിംഗനം. 2. a mixture of milk and water. പാൽകൂടിയ വെള്ളം.

ക്ഷീരപാത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A milk vessel. പാൽപാത്രം.

ക്ഷീരപാനം, ത്തിന്റെ. *s.* Drinking milk. പാൽകുടി.

ക്ഷീരഭാജനം, ത്തിന്റെ. *s.* A milk vessel. പാൽ പാത്രം.

ക്ഷീരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Water. വെള്ളം. 2. milk. പാൽ.

ക്ഷീരവികൃതി, യുടെ. *s.* Inspissated milk. ഉടച്ചതയിര.

ക്ഷീരവിദാരി, യുടെ. *s.* A species of convolvulus or panicled bindweed, either the white or black kind, *Convolvulus paniculatus.* മുതക്ക.

ക്ഷീരവൃക്ഷം, ത്തിന്റെ. *s.* The glomerous fig tree, *Ficus glomeratus.*

ക്ഷീരശരം, ത്തിന്റെ. *s.* Cream, the surface or skin of milk. പാൽപാട.

ക്ഷീരശുക്ല, യുടെ. *s.* A species of Convolvulus or panicled bindweed, *Convolvulus paniculatus.* (Willd.) ഭൂമികൂഷ്മാണ്ഡകം, പാൽമുതക്ക.

ക്ഷീരസാഗരകന്യക, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ക്ഷീരസാഗരം, ത്തിന്റെ. *s.* The fabled sea of milk. പാൽകടൽ.

ക്ഷീരസ്ഫടിക, യുടെ. *s.* A precious stone described as a milky crystal, (opal or cat's eye?)

ക്ഷീരാന്നം, ത്തിന്റെ. *s.* Milk and rice.

ക്ഷീരാബ്ധി, യുടെ. *s.* The sea of milk, one of the seven seas supposed to surround as many worlds.

ക്ഷീരാബ്ധിതനയ, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ക്ഷീരാംബുരാശി, യുടെ. *s.* The sea of milk. പാൽ കടൽ.

ക്ഷീരാവി, യുടെ. *s.* A sort of asclepias, *Asclepias rosea.* (Rox.) കിറുകിണ്ണിപ്പാല.

ക്ഷീരി, യുടെ. *s.* A small shrub, *Asclepias rosea.* ദുഗ്ധിക.

ക്ഷീരിക, യുടെ. *s.* 1. A sort of mimusops, *Mimusops kauki* (Rox.) പഴമുണ്ണാല. 2. gigantic swallow-wort, *Asclepias gigantea.* എരിക്ക. 3. euphorbia, several kinds. കള്ളിപ്പാല.

ക്ഷീരൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* Onion. ഉള്ളി.

ക്ഷീരൊദതനയ, യുടെ. *s.* A name of LECSHMI. ലക്ഷ്മി.

ക്ഷീരൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* The fabled sea of milk. പാൽകടൽ.

ക്ഷുണ്ണം, ത്തിന്റെ. *s.* The soap berry tree, *Sapindus saponaria.* പുളിഞ്ചി. *adj.* Bruised, pounded. ചതച്ച.

ക്ഷുണ്ണൻ, ന്റെ. *s.* One versed in sacred science, but described as unable to explain or teach it. വെദത്തിൽ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവൻ എങ്കിലും അതിനെ പഠിപ്പിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.

ക്ഷുതം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sneezing. തുമ്മൽ. 2. cough. ചുമ.

ക്ഷുതാഭിജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Black mustard. കറുത്തകടുക.

ക്ഷുത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. Hunger. വിശപ്പ. 2. sneezing. തുമ്മൽ.

ക്ഷുദ്ര, യുടെ. *s.* 1. A woman maimed or crippled, wanting a limb, &c. അംഗഹീന. 2. a dancing girl. നടി. 3. a whore, a harlot. വെശ്യ. 4. a fly. ൟച്ച. 5. a bee. തെനീച്ച. 6. a gnat, a musquito, &c. കൊതുക. 7. a prickly nightshade. *Solanum Jacquini.* കണ്ടകാരി. 8. the egg plant, *Solanum melongena.* വഴുതിന. 9. sorrel,

Oxalis monadelpha. പുളിയാറൽ. 10. a cruel woman.
ക്ഷുദ്രകംബു, വിന്റെ. *s.* A small shell. പിരിശംഖ.
ക്ഷുദ്രക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A sorcerer, a magician.
ക്ഷുദ്രക്കാരി, യുടെ. *s.* A sorceress.
ക്ഷുദ്രഘണ്ടിക, യുടെ. *s.* A tinkling ornament, a girdle of small bells. കിങ്ങിണി.
ക്ഷുദ്രജന്തു, വിന്റെ. *s.* 1. Any small animal, as a dog, a cat, &c. 2. a kind of worm.
ക്ഷുദ്രതമം, &c. *adj.* 1. Very small, minute. എററവും ചെറിയ. 2. very mean or low. എററവും നിസ്സാരമായുള്ള. 3. finely pounded or levigated. നന്നായി പൊടിക്കപ്പെട്ട.
ക്ഷുദ്രനാസികൻ, ന്റെ. *s.* One who has a small nose. ചെറിയമൂക്കുള്ളവൻ.
ക്ഷുദ്രൻ, ന്റെ. *s.* 1. A little or small man. ചെറിയവൻ. 2. a mean or low man. നിസ്സാരൻ. 3. a mean, niggardly, avaricious man. ലുബ്ധൻ. 4. a cruel man. നിൎദ്ദയൻ. 5. a poor, indigent man. അഗതി.
ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം, ത്തിന്റെ. *s.* Sorcery, magic art, witchcraft. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം ചെയ്യുന്നു, To practice sorcery.
ക്ഷുദ്രബാധ, യുടെ. *s.* Possession by an evil spirit, enchantment.
ക്ഷുദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Smallness, littleness. അല്പം. 2. cruelty. ക്രൂരത. 3. trickery, sorcery, witchcraft, magic. *adj.* 1. Small, little. ചെറിയ. 2. mean, low. ഹീനമായുള്ള. 3. mean, niggardly, avaricious. ലുബ്ധുള്ള. 4. cruel. ക്രൂരതയുള്ള. 5. poor, indigent. ക്ഷുദ്രം ചെയ്യുന്നു, To practice sorcery, or perform witchcraft, to bewitch.
ക്ഷുദ്രവാൎത്തകി, യുടെ. *s.* The egg plant, *Solanum melongena.* ചെറുവഴുതിന.
ക്ഷുദ്രശത്രു, വിന്റെ. *s.* A cruel enemy.
ക്ഷുദ്രശംഖം, ത്തിന്റെ. *s.* A small shell. പിരിശംഖ.
ക്ഷുദ്രാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* The spawn of fish, small fry. പാപ്പ്.
ക്ഷുദ്രാമ്ല, യുടെ. *s.* Wood sorrel, *Oxalis monadelpha.* പുളിയാറൽ.
ക്ഷുധ, യുടെ. *s.* Hunger. വിശപ്പ.
ക്ഷുധാഭിജനനം, ത്തിന്റെ. *s.* Black mustard. കറുത്തകടുക.
ക്ഷുധിതം, &c. *adj.* Hungered, hungry. വിശപ്പുള്ള.
ക്ഷുധുനൻ, ന്റെ. *s.* A savage, a barbarian. ദുഷ്ടൻ.
ക്ഷുപം, ത്തിന്റെ. *s.* A small tree, one with short branches and roots, a bush, a shrub. ചെറിയവൃക്ഷം.
ക്ഷുബ്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A churning stick. കടകൊൽ. 2. fear, alarm. ഭയം. *adj.* Agitated, alarmed. ഭയപ്പെട്ട.
ക്ഷുഭിതം, &c. *adj.* 1. Frightened, alarmed, afraid. ഭയപ്പെട്ട. 2. agitated, literally or metaphorically. ഇളക്കപ്പെട്ട.
ക്ഷുമ, യുടെ. *s.* 1. Linseed, *Linum usitatissimum.* 2. a sort of flax. ചണം. 3. gram. മുതിര. 4. the indigo plant. അമരി.
ക്ഷുരകൻ, ന്റെ. *s.* 1. A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ. 2. the name of a tree, commonly *Tila.* മൈലെള്ള.
ക്ഷുരകി, യുടെ. *s.* A female barber. ക്ഷൌരക്കാരി.
ക്ഷുരപ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A kind of arrow with a horse-shoe head. കത്തിയമ്പ.
ക്ഷുരഭാണ്ഡം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The sheath of a dagger or large knife. 2. a barber's razor case. കത്തിക്കൂട.
ക്ഷുരമൎദ്ദി, യുടെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.
ക്ഷുരം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. The long leaved Barleria, bearing a dark blue flower, *Barleria longifolia.* വയൽചുള്ളി. 2. also *Tribulus lanuginosa.* ഞെരിഞ്ഞിൽ, ഗൊക്ഷുരം. 3. a horse's hoof. കുതിരക്കുളമ്പ. 4. the hoof of a cow, &c. പശുമുതലായവയുടെ കുളമ്പ. 5. the foot of a bedstead. കട്ടിൽകാൽ. 6. a razor. ക്ഷൌരക്കത്തി.
ക്ഷുരി, യുടെ. *s.* 1. A male or female barber. 2. a knife. കത്തി. 3. a razor. ക്ഷൌരക്കത്തി.
ക്ഷുരിക, യുടെ. *s.* A large knife. ചുരിക.
ക്ഷുല്ലകം, &c. *adj.* 1. Small, little. ചെറിയ. 2. hard. കട്ടപ്പമുള്ള. 3. poor, indigent. ദരിദ്രമായുള്ള. 4. low, vile. ഹീനമായുള്ള. 5. wicked, malicious, abandoned. ദുഷ്ട. 6. young, youngest. ഇളയ. 7. pained, distressed. വെദനപ്പെട്ട.
ക്ഷുല്ലതാതകൻ, ന്റെ. *s.* A paternal uncle. ചിററപ്പൻ.
ക്ഷുല്ലം, &c. *adj.* Small, little. ചെറിയ.
ക്ഷെത്രജൻ, ന്റെ. *s.* A son, the offspring of the wife by a kinsman or person duly appointed to procreate issue to the husband. പുത്രൻ.
ക്ഷെത്രജ്ഞൻ, ന്റെ. *s.* 1. The soul. ആത്മാവ. 2. a skilful, clever, dexterous man. പ്രവീണൻ. 3. a husbandman, &c. കൃഷിക്കാരൻ. 4. a libertine, a whore-monger. വെശ്യാസംഗക്കാരൻ.
ക്ഷെത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. A field. വിളഭൂമി. 2. the body. ശരീരം. 3. a wife. ഭാൎയ്യ. 4. a sacred place, a place of pilgrimage. പുണ്യസ്ഥലം. 5. a geometrical figure. 6. a *Hindu* temple.
ക്ഷെത്രസംബന്ധം, ത്തിന്റെ. *s.* Right or privilege in a temple.

ക്ഷെത്രസംബന്ധി, യുടെ. *s.* One who enjoys rights or privileges in a temple.

ക്ഷെത്രാജീവൻ, ന്റെ. *s.* A cultivator, a peasant, one who gets his livelihood by the labours of the field. ഉഴവുകാരൻ

ക്ഷെത്രി, യുടെ. *s.* A husbandman, a peasant. കൃഷിക്കാരൻ.

ക്ഷെത്രിയം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Meadow grass, herbage, pasturage. മെച്ചിൽസ്ഥലം. 2. physicing, operating. 3. a medicament, what is fit to be administered in medicine. 4. an incurable disease. പൊറുക്കാത്ത വ്യാധി.

ക്ഷെപണം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sending, directing, dismissing. അയക്കുക. 2. passing away time. നെരം പൊക്ക. 3. disrespect. നിന്ദ.

ക്ഷെപണി, യുടെ. *s.* 1. An oar. കഴക്കൊൽ, തണ്ട. 2. a net, a fishing net. വല.

ക്ഷെപം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Sending, dismissing. അയക്കുക. 2. throwing, casting. വിടുക. 3. pride, haughtiness. ഡംഭം. 4. delay, delatoriness. താമസം. 5. disrespect, contempt. നിന്ദ. 6. passing away time. നെരം പൊക്ക. 7. a clump of flowers, &c. പുഷ്പസഞ്ചയം.

ക്ഷെപിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. a.* 1. To send, to dismiss, to direct. അയക്കുന്നു. 2. to throw, to cast. എറിയുന്നു, പ്രയൊഗിക്കുന്നു. 3. to delay, to procrastinate. താമസിപ്പിക്കുന്നു. 4. to despise, to contemn, to abuse, to reproach. നിന്ദിക്കുന്നു. 5. to pass away time. നെരംപൊക്കുന്നു.

ക്ഷെപിതൻ, ന്റെ. *s.* One who is sent, an apostle. അയക്കപ്പെട്ടവൻ.

ക്ഷെപിതം, &c. *adj.* 1. Sent, dismissed. അയക്കപ്പെട്ടു. 2. thrown, cast. എറിയപ്പെട്ടു. 3. contemned, despised. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടു.

ക്ഷെപിഷ്ഠം, &c. *adj.* Very quick, quickest. എറ്റവും വെഗം.

ക്ഷെമ, യുടെ. *s.* 1. A name of Durga. ദുൎഗ്ഗ. 2. a plant or perfume. കാട്ടുകച്ചൊലം.

ക്ഷെമകരം & ക്ഷെമകാരം. *adj.* Auspicious, propitious, conferring happiness or good fortune. ശുഭകരം, സുഖകരം.

ക്ഷെമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Happiness, well being, welfare, health. സുഖം, ശുഭം. 2. preserving, protecting, keeping what is acquired. സൂക്ഷിക്കുക. 3. final emancipation, or eternal happiness. നിത്യാനന്ദം. *adj.* Happy, well, propitious, right, in good health, &c. ശുഭം.

ക്ഷൈത്രം, ത്തിന്റെ. *s.* A multitude of fields, &c. വിളഭൂമിക്കൂട്ടം.

ക്ഷൈരെയി, യുടെ. *s.* Milk and rice, any preparation of milk. പാച്ചൊറ.

ക്ഷൊണി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ക്ഷൊണിപാലൻ, ന്റെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

ക്ഷൊണീതലം, ത്തിന്റെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ക്ഷൊണീപതി, യുടെ. *s.* A king, a sovereign. രാജാവ.

ക്ഷൊദം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Powder, pulverized substance. പൊടി. 2. the stone or slab on which any thing is ground or powdered; a mortar. കുഴിയമ്മി. 3. dust. പൂഴി.

ക്ഷൊദിതം, ത്തിന്റെ. *s.* Powder, dust, substance pulverized or ground. പൊടി.

ക്ഷൊദിമാ, വിന്റെ. *s.* Minuteness, exceeding smallness or inferiority. അത്യല്പം.

ക്ഷൊദിഷ്ഠം, &c. *adj.* 1. Finely powdered or levigated. നന്നാപൊടിക്കപ്പെട്ടു. 2. very small or minute. എറ്റവുംഅല്പം.

ക്ഷൊഭം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Fear, dread. ഭയം. 2. shaking, trembling, perturbation. ഇളക്കം. 3. anger. കൊപം. 4. grief, sorrow. ഖെദം.

ക്ഷൊഭിക്കുന്നു, ച്ചു, പ്പാൻ. *v. n.* 1. To fear, to be afraid. ഭയപ്പെടുന്നു. 2. to be angry. കൊപിക്കുന്നു. 3. to grieve, to be sorrowful. ഖെദിക്കുന്നു.

ക്ഷൊമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Wove silk. വെളുത്തപട്ടു. 2. a room on the top of a house. മാളികമുറി.

ക്ഷൌണി, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ക്ഷൌണിപ്രാചീരം, ത്തിന്റെ. *s.* The ocean. സമുദ്രം.

ക്ഷൌദ്രം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Honey. ഒരുവക തെൻ. 2. water. വെള്ളം.

ക്ഷൌമം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. An airy room on the top of a house. മാളിക. 2. an apartment on the top of a hall. 3. the back of an edifice. 4. a fortified place in front of a building. മതിലിന്റെ മുമ്പുറത്ത ഉണ്ടാക്കുന്നപടകുടി. 5. a building of a particular form. 6. wove silk. വെളുത്ത പട്ടു. 7. linen, made of linen, covered with it, &c.

ക്ഷൌമി, യുടെ. *s.* Lin or flax, *Linum usitatissimum.*

ക്ഷൌരകൻ, ന്റെ. *s.* A barber.

ക്ഷൌരകത്തി, യുടെ. *s.* A razor.

ക്ഷൌരക്കാരൻ, ന്റെ. *s.* A barber.

ക്ഷൌരക്കാരി, യുടെ. *s.* A female barber.

ക്ഷൌരം, ത്തിന്റെ. *s.* Shaving the head, shaving. ക്ഷൌരംചെയ്യുന്നു or കഴിക്കുന്നു, To shave.

ക്ഷൌരികൻ, ന്റെ. *s.* A barber. ക്ഷൌരക്കാരൻ.

ക്ഷ്ണുതം. *adj.* Whetted, sharpened. മൂൎച്ചിക്കപ്പെട്ടു.

ക്ഷ്മാ, യുടെ. *s.* The earth. ഭൂമി.

ക്ഷ്മാപതി, യുടെ. *s.* A king, a prince. രാജാവ.

ക്ഷ്മാഭൃത്ത,ിന്റെ. *s.* 1. A king, a prince. രാജാവ. 2. a mountain. പൎവ്വതം.

ക്ഷ്വെഡ, യുടെ. *s.* 1. A war hoop, a battle cry. പടവിളി. 2. a bamboo rod or stake. മുളവടി.

ക്ഷ്വെഡം or ക്ഷ്വെളം, ത്തിന്റെ. *s.* 1. Poison, venom. വിഷം. 2. sound, noise. ശബ്ദം. 3. tinkling or buzzing in the ear from hardening of the wax, &c. 4. a *Ghósha* with yellow flowers. 5. the flower of the *Ghósha* plant. 6. the fruit of a red kind of swallow-wort. *adj.* 1. Crooked, bent. വളഞ്ഞ. 2. wicked, depraved. ദുഷ്ട.

ക്ഷ്വെഡിതം or ക്ഷ്വെളിതം, ത്തിന്റെ. *s.* A battle cry, a war hoop. സിംഹനാദം.

ള

ള. The thirty-fifth consonant in the Malayalim alphabet, corresponding to *L* pronounced full, but no words in the language begin with it.

ഴ

ഴ. The thirty-sixth consonant in the Malayalim alphabet, corresponding to *R* pronounced with the tip of the tongue raised to the back part of the roof of the mouth, but no words in the language begin with it.

റ

റ. The thirty-seventh consonant in the Malayalim alphabet, corresponding to *R* pronounced like *r* in *rough*, but when doubled thus ററ pronounced like two *ts*.

റാഞ്ചൻ, ന്റെ. *s.* A species of kite.

റാഞ്ചുന്നു, ഞ്ചി, വാൻ. *v. a.* To carry away in the claws, as a kite, &c.

റാട്ട,ിന്റെ. *s.* A spinning wheel.

റാണി, യുടെ. *s.* A *Ránee* or queen.

റാത്തൽ, ലിന്റെ. *s.* A pound weight.

റൊട്ടി, യുടെ. *s.* Bread.

FINIS.

COTTAYAM:—*Printed at the Church Mission Press,* 1846.

ERRATA.

Page.	Line.	Column.				
3	2	13	*For*	*s.*	*Read*	*adv.*
3	2	21	*After*	അക്രമിക്കുന്നു ...	*Add*	ച്ചു, പ്പാൻ. In some other instances the perfect and infinitive have been inadvertently omitted.
5	2	38	*For*	unintellegible	*Read*	unintelligible.
7	2	27	,,	അംഫ്ലികവള്ളിക ...	,,	അംഫ്ലിവള്ളിക.
7	2	29	,,	ancle	,,	ankle: *the same in a few other places.*
8	2	36	,,	CRISTNA	,,	CRISHNA.
8	2	45	,,	unchangable	,,	unchangeable.
10	2	44	,,	beetle	,,	betel: *the same in a few other places.*
12	2	23	,,	*fausel*	,,	*faufel.*
12	2	32	,,	breath	,,	breathe.
14	1	3	,,	uncontroled	,,	uncontrolled.
18	1	46	,,	*Acheranthes*	,,	*Achyranthes.*
19	1	35	,,	œther	,,	ether: *the same in a few other places.*
19	2	38	,,	with out	,,	without.
20	1	34	,,	blamable	,,	blameable.
21	2	27	,,	oneself	,,	one'sself: *the same in a few other places.*
22	1	13	,,	അനുഗ്ഗഹീതൻ ...	,,	അനുഗ്രഹീതൻ.
23	2	35	,,	Tantology	,,	Tautology.
25	2	12	,,	appartment	,,	apartment.
26	2	25	,,	Banares	,,	Benares.
26	2	35	,,	rainment	,,	raiment.
28	1	20	,,	menance	,,	menace.
28	1	32	,,	repution	,,	reputation.
31	1	13	,,	ascertaiment	,,	ascertainment.
31	2	3	,,	iminent	,,	eminent.
32	2	41	,,	repect	,,	respect.
37	1	23	*dele*	കിഴകാ		
37	1	34	*For*	കത്തവാവ	,,	കറുത്തവാവ.
38	1	9	*dele*	കിഴകാ		
40	2	17	*For*	*Ayodyha*	,,	*Ayodhya.*
42	1	1	,,	അളം	,,	അരളം.
42	1	46	,,	heat	,,	heal.
42	2	41	,,	appartment	,,	apartment.
45	2	9	,,	*campanulation* ...	,,	*campanulatum.*
46	1	17	,,	metophorically	,,	metaphorically.
54	2	25	,,	പ്രകരം	,,	പ്രകാരം.

54	1	36	*After*	breaking	*Add*	in.
56	1	7	*For*	appartments	*Read*	apartments.
56	1	42	„	*ramosa*	„	*racemosa.*
59	2	36&37	„	inflamation	„	inflammation.
63	2	21	„	fondless	„	fondness.
63	2	42	„	brightneess	„	Chandalas.
68	1	28	„	സ്വദെഹത്തി	„	സ്വദെഹത്തിലെ.
70	2	10	„	Chadalas	„	brightness.
70	2	40	„	possesssion	„	possession.
71	1	30	„	advise	„	adviser.
71	1	41	„	accountred	„	accoutred.
71	2	22	„	tantology	„	tautology.
71	2	26	„	rourness	„	sourness.
78	1	31	„	setting	„	sitting.
79	1	23	„	*blitoria ternalea*	„	*Clitoria ternatea.*
82	1	9	„	*Amonum*	„	*Amomum.*
83	1	19	„	parishoner	„	parishioner.
85	2	11&17	„	SHIVA	„	SIVA.
85	2	29	„	*Termenalia*	„	*Terminalia.*
88	1	19	„	*purge*	„	*spurge.*
91	2	8	„	*thuriferia*	„	*thurifera.*
91	2	16	„	*adj.*	„	*adv.*
92	1	26	„	*Helecteres*	„	*Helicteres.*
92	2	45	„	a tiger with which got young ones	„	a tiger which has got young ones.
94	1	22	„	*Onjein*	„	*Oujein.*
95	1	19	„	*Sacerta*	„	*Lacerta.*
95	2	23	„	cartrage	„	cartridge.
98	2	4	„	സിദ്ധാത്തിന	„	സിദ്ധാന്തത്തിന.
100	1	30	„	in which	„	on which.
101	2	24	„	പ്രകംശം	„	പ്രകാശം.
104	1	25	„	*Silvinia*	„	*Salvinia.*
104	1	35	„	subsistance	„	subsistence.
108	2	45	„	*chatisement*	„	*chastisement.*
110	1	36	„	aggreement	„	agreement.
112	2	38	„	*utilatissmus*	„	*utilatissimus.*
113	2	4	„	as)	„	(as.
116	2	3&15	„	*v. c.*	„	*v. a.*
117	1	23	„	practise	„	practice.
117	1	27	„	rise	„	rice.
117	2	26	„	അകട	„	അകിട.
121	1	26	„	*augenteus.*	„	*argenteus.*
121	2	45	„	whosoever	„	howsoever.
126	1	42	„	ഒരുവൻ തന്നെ ...	„	ഒരു ഗുരുവുള്ളവൻ.
129	2	17	„	A tale-bearing.	„	Tale-bearing.
134	2	32	„	fisherman	„	fishermen.

140	2	1	*For*	*Scleria*	*Read*	*Seleria.*
140	2	25	,,	*Fetidea*	,,	*Fœtida.*
147	2	37	,,	superintendant	,,	superintendent.
150	1	23	,,	*Balatas*	,,	*Batatas.*
165	1	44	,,	while	,,	white.
166	1	31	,,	ന്ന (perfect tense) ...	,,	ഞ്ഞ.
166	1	41	,,	ത്തി	,,	ഷ്ടി.
172	2	18	,,	*Arbus*	,,	*Abrus.*
178	2	16	,,	courtisan	,,	courtesan.
180	2	23	,,	assfœtida	,,	assafœtida.
181	2	4	,,	of	,,	or.
186	2	45	,,	disrelisht	,,	disrelish.
186	2	46	,,	spi	,,	spit.
193	1	44	,,	കുയമ്പചൃ	,,	കുയ്യമ്പചൃ.
197	2	5	,,	an ear-ring	,,	ear-rings.
204	2	25	,,	ശല്ലി	,,	ശില്ലി.
211	2	24	,,	*amiculatum*	,,	*auriculatum.*
212	2	32	,,	sly	,,	shy.
216	2	13	,,	on	,,	or.
216	2	23	,,	flower	,,	flour.
223	2	5	,,	*aculeatum*	,,	*aciculatum.*
230	2	15	,,	coveteousness ...	,,	covetousness.
249	1	22	,,	*lagopodicides*	,,	*lagopodioides.*
255	2	9	,,	floar	,,	floor.
261	1	22	,,	inspisated	,,	inspissated.
277	1	30&38	,,	*Ougieniensis* ...	,,	*Oujeiniensis.*
286	1	7	,,	inflamation.	,,	inflammation.
288	1	45	,,	gamble	,,	gambler.
301	1	35&36	,,	roberry	,,	robbery.
314	1	21	,,	remanents	,,	remnants.
320	2	17	,,	ബുദ്ധിയില്ലത്തവൻ ...	,,	ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.
322	2	43	,,	*s.*	,,	*v. n. & v. a.*
327	1	32	,,	cababilty	,,	capability.
335	2	20	*After*	*the first* down ...	*add*	stakes.
368	1	12	*For*	tranquility	*read*	tranquillity.
380	1	25	,,	*molugugena*	,,	*molongena.*
408	1	41	,,	*after* 2	*add*	to.
422	1	35	,,	നിരവിധി ...	*read*	നിരവധി.
429	2	*Transpose* ന്ന 1. To *from the beginning of line* 34 *to the beginning of line* 33.				
438	2	41	*For*	നീലാംബുജന്മ ...	*Read*	നീലാംബുജന്മം.
440	2	1	,,	*v. c.*	,,	*v. a.*
445	1	36	,,	made	,,	make.
446	1	4	*dele*	*the first* ി		
451	1	38	*For*	vitals	,,	vital.
456	2	38	,,	cheater	,,	*cheeta.*
462	1	29	,,	പാദം	,,	വാദം.

476	2	27	*For*	seansonable ...	*Read*	seasonable.
478	1	46	„	*adj.*	„	*adv.*
478	2	3	„	*adj.*	„	*adv.*
483	1	34	„	effect	„	affect.
484	2	29	„	tune	„	time.
493	2	36	„	ന്നു	„	ന്ന.
501	1	34	„	*adj.*	„	*adv.*
501	2	10	„	lay	„	stay.
508	1	32	„	leases	„	leaves.
522	1	40	„	പെരന്തൊലി	„	പെരുന്തൊലി.
545	1	24	„	leader	„	lender.
549	1	2	„	absil	„	basil.
549	1	31	„	പ്രഷ്ഠോടനം ...	„	പ്രസ്ഫോടനം.
555	2	14	„	സപ്തദ്വീപക ...	„	സപ്തദ്വീപുകളിൽ ഒന്ന.
564	1	16	„	ജീജം	„	ബീജം.
605	1	22	„	amlet	„	hamlet.
612	1	2	„	മല്യധാനം ...	„	മാല്യധാനം.
636	1	6	„	poisoning	„	poisonous.
642	2	6	„	used	„	uses.
683	1	2	„	വലികള്ളവൻ ...	„	വലിയുള്ളവൻ.
687	1	21	„	ufst	„	fust.
687	1	28	„	tie	„	lie.
699	2	25	„	Bicar	„	Vicar.
709	1	28	„	coparteners	„	coparceners.
738	2	45	„	*Vajush*	„	*Yajush.*
819	1	41	„	*octandia*	„	*octandra.*
840	1	7	„	ശിഷ്യൻ	„	ശിവൻ.

ADDENDA.

അടുത്തൂൺ, ന്റെ. *s.* A pension.

അമ്പാടി, യുടെ. *s.* A cow-pen, a fold for cattle.

അവൻ, ന്റെ. *pron. masc.* He.

കട, യുടെ. *s.* The feathered part of an arrow.

കാൽചെത്തം, ത്തിന്റെ. *s.* The sound of feet.

കുന്തി, യുടെ. *s.* A lump of dry cow dung.

നിരപ്പൻ, ന്റെ. *s.* A weaver's brush for straightening the warp.

പട്ടനൂൽ, ലിന്റെ. *s.* Silk thread. പട്ടനൂൽപ്പുഴ, A silk-worm.

പുനൎവ്വിസ്താരം, ത്തിന്റെ. *s.* A new or fresh trial.

6.950

6.950.000.

A

TIONARY

HIGH AND COLLOQUIAL

M AND ENGLISH,

EDICATED BY PERMISSION

TO HIS

E RAJAH OF TRAVANCORE.

HE REV. B. BAILEY

OF THE

MISSIONARY SOCIETY.

COTTAYAM:

THE CHURCH MISSION PRESS.

1846.